INSCRIPTIONES GRAECAE CONSILIO ET AUCTORITATE ACADEMIAE SCIENTIARUM...

Digitized by Google

Digitized by Google

3 1924 073 629 754

All books are subject to recall after two weeks
Olin/Kroch Library

DATE DUE

~~MAY 0 1996~~			
~~MAR 2 2 1999~~			
FEB 1 8 2002			
GAYLORD			PRINTED IN U.S.A.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CORPVS

INSCRIPTIONVM GRAECARVM

PELOPONNESI ET INSVLARVM VICINARVM

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE
BORVSSICAE

EDITVM

VOLVMEN PRIMVM

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM
MDCCCCII

Digitized by Google

INSCRIPTIONES GRAECAE

AEGINAE PITYONESI CECRYPHALIAE ARGOLIDIS

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

MAXIMILIANVS FRAENKEL

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM
MDCCCCII

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Academia Regia cum mense Februario anni MDCCCXCV mandato me honoravit, ut Peloponnesi inscriptiones Graecas novo Corpore colligerem, postulavit ut ipse provinciam meam paulatim permigrans lapides superstites requirerem, idque quam maxime postulavit mihi gratum et acceptum. Quo enim magis titulorum existimator magnam partem, in amissis scilicet et latentibus, necessario pendet ab aliorum oculis, quorum et facultas et fides valde diversae, eo vehementius oportet impellamur, ut quantum fieri possit dubitationes de servatis certe conemur eximere lapidibus. Ad quod accedit quod persaepe ad res cognoscendas summi momenti regionum est cognitio et quod melius de titulorum desideratorum exemplis editis iudicabit, cui collatis multis multorum apographis cum lapidibus quae vitia committi soleant in animo versabitur. Praeterea cum inscriptiones multas forte repertas constet in Graecia latere, multas ab incolis, ut lapides in suum usum convertant, deleri (cuius rei triste exemplum attuli ad titulum n. 694), quicumque terram nobis sacram explorat sperare potest se impetraturum et vel servaturum esse inscriptionum adhuc ignotarum memoriam.

Prompto igitur animo, postquam totius operis materiam publici iuris factam quam celerrime collectam in schedis descripsi, iter ingressus, die IX. mensis Martii anni MDCCCXCVI Athenis adveni, ubi necessaria erant praeparanda. Comitem sociumque expeditionis Peloponnesiacae adiungere mihi contigit Carolvm Fredericvm Stettinensem, qui laborum participem se praebuit excepto tempore quo interfuit itineri annuo ab instituto Germanico in insulas suscepto, quique investigatis lapidibus, paratis schedis meis, consilio in lectionibus difficilioribus dato, ectypis chartaceis quam perfectissime expressis, praeterea ipse si munera reliqua otium ei reliquerunt titulos describens gravissima praestitit officia et multo plura quam ut singillatim afferri poterint. Petendum etiam mihi erat praesidium summorum magistratuum Graecorum, e quibus Panagiotes Cavvadias cum alia humanissime mihi suppeditavit tum in sacro Epidauro, quod primum adeundum esse duxi, ut domicilium concessit conclave unici aedificii ibi exstructi, quod praeter id continebat »museum«, libereque uti permisit monumentis quae ab eo detecta simul monumenta gloriae eius facta sunt. Quod referendum mihi erat, Epidauri postea non plane ex eius voluntate rem actam esse (cf. lemma n. 1492 et in addendis n. 925), id gratiam quam mecum rei epigraphicae sectatores cuncti viro debent egregio, deminuere nullo modo potest.

Epidauri tanta erat inscriptionum copia quarum maior pars inedita, ut inde a die XV. mensis Martii usque ad III. Maii, cum plane exhaustus finem facere coactus sum, omnia conficere non possem. Non aegre qui materia hic commode proposita utentur comperient, quantis acrumnis comparanda fuerit. Cubiculi particeps per dies fere triginta erat antiquitatum epistates Koromandos, qui tussibus horribilibus cruciatus quietem cuiusque noctis turbabat. Accessit tempestatis summa iniquitas: post pulchros dies quattuordecim non remittebat intermixtis imbribus assiduis frigus in Graecia hoc anni tempore ut dicebant inauditum; accidit ut tota Aesculapii vallis nive esset contecta; in cubiculo insolide constructo thermometrum Celsianum excedere non solebat gradus novem, perpaucis diebus ascendit ad duodecim: id erat refugium, in quod portandi erant et rigidis manibus describendi lapides mobiles, si sub divo ubi longe plurimae iacebant inscriptiones opus fieri nequibat. Neque iucundum erat expedire lapides in museo quod dicebatur collocatos, ubi aut apertis porta ligneisque fenestrarum vitro non instructarum luminaribus laborandum erat vento, aut clausis caligine, semper frigore. His conditionibus descripti tum sunt sive collati tituli plus quingenti quinquaginta, inter quos sunt permagni et multi propter lapidem adhibitum mollem tam male habiti, ut vix distinguantur fissurae a litterarum umbris: aequus igitur quisque indulgentiam non recusabit, si non semper vires sufficerint ad omnia bene administranda. Quo plura toleranda erant adversa, eo gratiore animo me renovare iuvat laetam memoriam societatis Christiani Blinkenbergii Havniensis, qua Epidauri per complures dies delectatus sum; is strenuis viribus lapides mihi infirmo ferene sive movens omnique alio modo quo fieri poterat, praesertim diebus quibus aberat Fredrich, me adiuvans in perpetuum me devinxit. Neque silentio praeterire fas est benevolentiam et prompta officia antiquitatum Epidauriarum custodis, qui cum suis praeter epistatam unicus erat huius solitudinis incola.

Iam eiusdem anni auctumno in Graeciam reverti, ut investigationem continuarem, in qua iterum Fredrichii auxilio fructus sum. Incepimus ab Aegina, ubi mihi commorato a mensis Septembris die XII. usque ad XXI. quantum profuerit locorum hominumque cognitione Pelecanvs ludi publici magister, quem ut comitari me posset per complures dies ab officiis liberavit demarchus honestissimus Emmanvil, quantum apographis liberaliter traditis et consiliis Iriotis scholae rector, vir in Germaniae universitatibus instructus et de epigraphia Aeginetica peculiari libello edito optime meritus: id grate praedicare meum iam erat in dissertatione »*Epigraphisches aus Aegina*« inserta actis academicis maioribus anni MDCCCXCVII, qua via mihi munienda erat ad lapides digerendos; originis enim memoria olim collocatorum in museo, quod toti renatae Graeciae commune Aeginae constitutum erat, magnam partem obscurata erat et corrupta.

Digitized by Google

Ab Aegina petivi Pityonesum et Cecryphaliam insulas, tum Calauriam et Methanam, a die Septembris XXV. usque ad II. Octobris laborem praebebat Troezen, deinde usque ad VI. Hermionae, usque ad XXII. Argi et loci vicini, tum usque ad XXVI. iterum moratus sum in sacro Epidaurio et Epidauri in urbe, unde per Phliunta profectus Corinthum sedes adii Cleonarum, Sicyonis, Cenchrearum, Crommyonis. Primo Novembris die Athenas redii, ubi museum usque ad diem XX. persecrutatus excripsi quos ad me pertinentes inveni titulos, quod quidem in parte soli rei epigraphicae dicata, cuius thesauri enormes adhuc carent ordine et catalogo, casui est obnoxium. In itinere autumnali tam insolito laborandum erat calore quam antea frigore; cum quantis insuper molestiis et angustiis coniuncta sit longior peregrinatio in Graeciam interiorem instituta, peritus nemo ignorat.

Principale Corporum nostrorum officium non positum esse duco in titulorum restitutione et explicatione, sed maxime nil praetermittere studendum esse, quin documenta epigraphica quam plenissime collecta et quam accuratissime constituta ad virorum doctorum praebeantur usum. Quod ut quantum possim assequerer, petendum mihi erat multorum auxilium, atque certabant quasi nationum variarum viri, ut monstrarent, in scientiarum liberalium campo nihil valere terrarum fines neque in eo regnare aemulationem et ambitionem, sed humanitatem et doctrinae communis commodum. Nominandi prae reliquis mihi sunt Graeci: praeter Cavvadiam, quem grato iam laudavi animo, Stais sculptorum musei Atheniensis operum praefectus, qui mihi permisit ut inventaria egregie instituta perlegerem et quae ibi reperissem inscriptionibus ornata ex libidine adirem; eo et Cavvadia auctoribus factum est ut museum epigraphicum, quamquam eius praefectus Leonardus aberat, ad liberum mihi pateret usum; Tsountas res Mycenaeas eas quas eo absente clausas cernere non potueram postea delineandas praebuit; humanissime Skias inscriptiones mihi indicavit. Richardson lapides ab Americanis in Heraeo Argivo repertos ad describendum mihi concessit et cum Ioanne Williams-Whitio egregio professore Cantabriensi auctor fuit, ut eorum quos postea Corinthi et Cleonis invenerant notitiam mihi transmitterent Powell et Dickerman. De nostratibus Athenis consistentibus numquam defecit Wolters, ubicumque consiliis utilissimis sive intercessione prodesse poterat; Wilhelmo, qui ab Academia officium adiutoris operum epigraphicorum in se receperat, praecipue debetur inchoatum apographum difficilis fragmenti Troezenii n. 823 *A*; eius successor De Paoty promptissimo officio et titulos in museo investigatos diligentissime excripsit et numquam recusavit coniecturas meas ex apographis suis factas in lapidibus examinare et sic corrigere sive meum opus sive suum. Nemeam, ubi ipse nihil profeci, meo rogatu, postquam comperi quo loco collocati essent tituli reperti, iter suscepit.

Summa gratia extollenda mihi est Francogallorum insignis humanitas. Beneficio Iulii de Chantepie bibliothecae Sorbonianae illustrissimi praefecti factum est, ut Berolini uti possem ectypis a Le Basio olim factis de lapidibus, quorum pars haud exigua nunc desideratur; delectum fecit Holleaux. Exempla lapidum Troezene a se repertorum, antequam ipse ea publicavit, rara comitate misit Legrand intercedente Havvsovlliero, cui praeterea debeo titulorum Parisiis asservatorum optatissimam notitiam. Foucarrs quod auctore Homollio suppeditavit ectypa titulorum quos Mantineae effoderat, hoc loco praeterire non possum, quamquam ad hoc volumen nondum erant adhibenda.

E museorum praefectis laudandi praeter Graecos sunt Myrrat Londinensis, Collignon Parisinus, Kieseritzky Petropolitanus. Blinkenberg semper paratus mihi erat subsidium petenti e schedis suis Epidauriis. Quam optime meritus est Fvrtwaengler et eo auctore aditor in effossionibus Aegineticis Thiersch, quod gravia eorum inventa huic volumini adnectere adhuc potui. Diaria olim scripta in itinere Graeco, quod iuvenes una susceperant, mihi permiserunt Conze et Michaelis, e quibus sicut e Welckeri et Rossii diariis in accademia nostra asservatis haud mediocrem percepi fructum. Francisevs Boll Monacensis quod magnum officium praestiterit, exposui ad titulum n. 679. Neque permulti, quorum humanitatem ne longus essem satis habendum mihi erat rettulisse ad singulas inscriptiones, credant quaeso me gratiae eis debitae aliquid detraxisse.

Honoris causa ultimo loco nomino virum venerabilem, rerum Academiae epigraphicarum Graecarum moderatorem Adolfvm Kirchoffivm, qui ex praeceptore amicus factus per triginta fere annos benevolentia numquam cessante me prosecutus est cuiusque auspiciis hoc perfecisse gaudio mihi est et honori.

Scribebam Berolini Menes Februario
Anni MDCCCCII.

Maximilianvs Fraenkel.

Digitized by Google

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC VOLVMINE CONTINENTVR.

PARS PRIMA. Aegina pag.

1. Decreta (n. 1—5) 1
2. Dedicationes (n. 6—13) 5
3. Tituli honorarii (n. 14—28) 7
4. Tituli cleruchorum Atticorum (n. 29—39) 9
5. Sepulcralia
A. Instrumenta sepulcrorum emptorum (n. 40. 41) 11
B. Tituli sepulcrales publici (n. 42—46) 12
C. Tituli sepulcrales privati
a. Tituli metrici (n. 47—54) 13
b. Tituli sermonis pedestris quarto saeculo antiquiores (n. 55—73) 15
c. Tituli sermonis pedestris recentiores (n. 74—175) . . 17
6. Varia et incerta (n. 176—191) 27
Titulorum Aegineticorum incrementum (n. 1580—1595) 371

PARS SECVNDA. Pityonesus et Cecryphalia insulae (n. 192—194) 30

PARS TERTIA. Corinthia
I. Cromnyon (n. 195—196) 31
II. Isthmus (n. 197—209) 32
III. Corinthus
1. Tabulae fictiles pictae (n. 210—345) 35
2. Tituli antiquissimi reliqui (n. 346—358) 48
3. Tituli recentiores (n. 359—413) 50
Titulorum Corinthiorum incrementum (n. 1596—1606) 374
IV. Oenoe (n. 414—423) 57

PARS QVARTA. Sicyonia (n. 424—438) 58

PARS QVINTA. Piliasia (n. 439—478) 62

PARS SEXTA. Cleonaea
I. Nemea (n. 479—488) 67
II. Cleonae (n. 489—491) 69
Titulorum Cleonaeorum incrementum (n. 1607) . . 376

PARS SEPTIMA. Argia
I. Mycenae (n. 492—505) 71
II. Heraeum (n. 506—551) 76
III. Kutsopodi (n. 552. 553) 84
IV. Argi
1. Decreta (n. 554—560) 85
2. Dedicationes (n. 561—582) 90
3. Tituli honorarii (n. 583—613) 95
4. Catalogi (n. 614—619) 103
5. Sepulcralia (n. 620—653) 107
6. Varia et incerta (n. 654—663) 113
Titulorum Argivorum incrementum (n. 1608) . . . 377
V. Lerna (n. 664—667) 115
VI. Tiryns (n. 668) 116
VII. Nauplia et Dascalio insula (n. 669—675) 116
VIII. Thyreatis (n. 676—678) 118

PARS OCTAVA. Hermionia
I. Hermione
1. Decreta. Epistulae magistratuum Romanorum (n. 679—681) 119
2. Dedicationes (n. 682—700) 121
3. Tituli honorarii (n. 701—726) 124
4. Catalogi (n. 727—735) 129
5. Sepulcralia (n. 736—740) 136
6. Varia et incerta (n. 741—745) 136
Titulorum Hermionensium incrementum (n. 1609) . . 377
II. Didymi (n. 746) 138
III. Ilei (n. 747) 138

PARS NONA. Troezenia
1. Troezen
I. Decreta. Edictum proconsulare (n. 748—759) . . . 139
2. Dedicationes (n. 760—785) 149
3. Tituli honorarii (n. 786—799) 155
4. Sepulcralia (n. 800—822) 158
5. Varia et incerta (n. 823—838) 161
Titulorum Troezeniorum incrementum (n. 1610) . . 377
II. Calauria (n. 839—852) 169
III. Methana (n. 853—871) 173

PARS DECIMA. Epidauria
I. Epidaurus urbs (n. 872—905) 178
II. Ligurio et vicinia (n. 906—912. 1611) 184. 378
III. Asclepieum Epidaurium
Praemonenda 185
1. Decreta (n. 913—946) 191
2. Epistulae imperatorum (n. 947—949) 216
3. Dedicationes
A. Carmina lyrili (n. 950) 218
B. Relationes de sanationibus (n. 951—956) 221
C. Pelves lapideae (n. 957—977) 235
D. Iliaromnemonum dedicationes praeter pelves (n. 978—994) 237
E. Sacerdotum dedicationes (n. 995—1049) 239
F. Pyrophororum dedicationes (n. 1050—1098) . . . 249
G. Hominum imagines diis dicatae (n. 1099—1159) . . 257
H. Dedicationes variae (n. 1160—1369) 271
4. Statuarum subscriptiones (n. 1370—1392) 296
5. Tituli honorarii
A. Romani nobiles (n. 1393—1417) 299
B. Homines Graeci (n. 1418—1475) 302
6. Notae sculptorum (n. 1476—1483) 313
7. Rationes aedificiorum exstruendorum (n. 1484—1498) . 314
8. Tituli sepulcrales (n. 1499—1502) 354
9. Varia et incerta (n. 1503—1533) 355
IV. Apollinis Maleatae sacrum (n. 1534—1549) 363

PARS VNDECIMA. Tituli spurii vel suspecti
Aegina (n. 1550—1552) 367
Corinthia (n. 1553—1561) 368
Nemea (n. 1562. 1563) 368
Argi (n. 1564—1568) 369
Nauplia (n. 1569. 1570) 369
Troezen (n. 1571) 369
Calauria (n. 1572—1574) 370
Methana (n. 1575. 1576) 370
Epidaurus (n. 1577—1579) 370

Digitized by Google

PARS DVODECIMA. Titulorum incrementum pag.

I. Aegina (a. 1580—1595) 371
II. Corinthus (a. 1596—1606) 374
III. Cleonae (a. 1607) 376
IV. Argi (a. 1608) 377
V. Hermione (a. 1609) 377
VI. Troezen (a. 1610) 377
VII. Ligurio (a. 1611) 378

PARS TERTIA DECIMA. Addenda et corrigenda . 379

INDICES

I. Nomina hominum 387
II. Nomina equorum 397
III. Nomina geographica 397
IV. Res sacrae
1. Nomina divina, heroica, poetica 399
2. Templa, res ad sacrum cultum pertinentes, donaria, sacrificia 400
3. Sacerdotes et magistratus sacri 400
4. Feriae, certamina 401
5. Thiasi, sodalicia 401
6. Res sacrae variae 401
V. Respublicae praeter Romanam
1. Reges et regimen 402
2. Senatus, comitia 402
3. Incolarum conditio, civium ordines et gentes 402
4. Magistratus 402
5. Honores et privilegia 403
6. Tributa et vectigalia 403
7. Ius et commercium 403
8. Res monetalis et metrologica 403
9. Res militaris. Gymnasium 403
VI. Res publica Romana
1. Imperatores eorumque propinqui 404
2. Tribus 405
3. Magistratus 405
4. Res militaris 405
5. Varia 405
VII. Chronologica 405
VIII. Res technicae 405
IX. Res et verba notabiliora varia 406
X. Editiones potissimae priores
1. Corpus Inscriptionum Graecarum 407
2. Inscriptiones Graecae antiquissimae, edidit Roehl . . . 407
3. Le Bas-Foucart, *Voyage archéologique, Inscriptions* Tome II 408
4. *Mitteilungen des athenischen Instituts* 409
5. *Bulletin de Correspondance Hellénique* 409
6. Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, ἐκδιδοῦ Τσούντας 409
7. *Nordisk Tidsskrift for Filologi* 410
8. Blinkenberg, Asklepios, Kjobenhavn 1893 410
9. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* vol. I 410

Digitized by Google

PARS PRIMA.

AEGINA.

1. DECRETA.

1 Stela marmorea, cum vestigiis cymatii in summa parte, a. 1,33. l. 0,51. cr. 0,13. Fuisse in museo Aeginae olim constituto testis est Ross et huius musei index a Campano anno 1832 confectus (editus apud Cavvadian, Μικρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου. Ἐν Ἀθήναις. 1) p. 32 n. 344: »Magnâque magnâ stelaque tetragonae φέρουσα ψῆφον. Ἀγαθῇ τύχῃ ... Ahſ(ένει)«. Nunc Athenis in museo publico. Reperta a Mustoxyde, ut ait Pittakis, »τὴ 1830 ἐὶς τὸν Ἅγιον τὸ μικρὸν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης«, ut Expeditio Morealica, »près du lazaret«, qui occupe l'emplacement de l'ancien port«.

Rossii extat apographum in diario anni 1835. Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1839 n. 343. Tur editis Le Bas: adhibens apographa tria Trézellii Virleti Quineti *Expédition de Morée* III 60 et *Explication d'une inscription Grecque de l'île d'Égine* (Paris 1842); ex apographo multo meliore *Voyage archéol.* II 1688. E Pittakis schedis et ex Expeditione Boeckh, C. I. G. II add. 2139b. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 688. (Hicks, *Manual of Greek historical inscriptions* n. 189.) — Cf. M. H. E. Meyer, Encyclopaedia Halensis III 16 p. 401. 411; Fränkel, *Inschriften von Pergamon* I p. 169. — *Exscripsi* et conferi ectypum.

[*Exemplum vide pag.* 2.]

Var. lect. Uncis inclusae sunt litterae eae quae sive in Le Basii *Voyage* sive a Rossio datae nunc certe non incolumes conspiciuntur in lapide, cuius partes nonnullae valde sunt detritae et Rossio teste iam anno 1835 »*valde unleserlich*«; hic illic indicabo vestigia quae vidi litterarum, quas plenas exhibet Le Bas. Satis habeo referre lectiones Le Basii, cuius apo. graphum longe praestantissimum, et potiores Rossii Rangabaeique, minus reliquorum erroribus. Vs. 14 ΤΕΤΑΕΙ..ΤΕ....ΟΝΟΝ Le B., ΤΕΤΑΕ ΑΙΓ\Υ<....ΟΜΟΝ Rang., ΤΑΕΙ.....ΟΝΟΝ Ross. In fine ΠΡΟ (quae certe in lapide fuerunt) ΔΙΑ Trézel || vs. 15 ΜΟΥΣ.Μ.ΚΑΙ Le B. || vs. 16 nunc modo ΔΗΙ ΓΙ || vs. 17 ΙΣΗΝΠΑΡ..Ν...ΑΙΟ..ΤΑ ΤΩΝ Le B., ΙΣΙΥ~ΑΡ.....ΙΟΣ.ΕΙΑΤΩΝ Ross, ΙΣΗΥΠΑΡ..... Η...ΑΤΩΝ Rang., ΙΣΗΥ Virleti Quinet Pitt. || vs. 19 ΑΥΡ....ΝΕΝ ΕΝΧΟ Le B. Idem fere P Ross || vs. 21 post ΑΝΑΣ omittit T Le B. || vs. 23 ΒΟΥΛΗΦΕΝΤΟΣΑΙ~ΤΙΟΣ Rang. || vs. 24 ΚΟΙΝΗΙ..Α.....ΔΙΑ Le B. || vs. 26 extr. nunc modo ΚΛ~ΑΤ' || vs. 27 de littera quarta nunc superest ῾, de septima ~ || vs. 29 ΜΕΤ/Γ ΑΡΡΗΣΙΑΣ (μετὰ παῤῥησίας) Rang. || vs. 30 ΜΕΝΩΜΤΩΙΤΟ Ross || vs. 31 extr. nunc cernitur ΕΙΣ ΤΑ ι..Β..Ξ Ι || vs. 32 extr. ΦΑΙΜΕΙ..... Le B., sed inter A et E, quae clara sunt, spatium est quattuor fere litterarum || vs. 35 Ρ..ΤΑ. ΣΤΗΣ Le B., ab initio ΦΑΤΑΓ/.....Ν....ΟΡΙΣΓΑΡ/ Rang. ...ΡΑΤΑΓ.....ΝΤΑ..ΟΝΤΑΙΣΤΗΣ Ross || vs. 36 in. ΑΝΩ ΣΑΧΡΥΣ Rang. || vs. 42 extr. ΛΕΙΟΝΤΩ ΑΤΗΓΩΝ Rang. || vs. 43 ΠΟΛ....ΙΤΗ..Δ...ΙΟΥΚΑΙΓΡΑΥ Le B., sed inter ΚΑΙ et ΑΥ in lapide spatium quattuor fere litterarum || vs. 49 in. A omittit Le B. || vs. 51 in. ΛΛ omittit Le B.

Ἀγαθῇ Τύχῃ. δεδόχ̣θ̣αι τ̣ῇ βουλῇ καὶ τ̣ῷ δ̣ή̣μ̣ω· τοῦ δήμου τάττ̣ε μὲν τοῖς ἀναστεκλιμένοις ἐπὶ τ̣ῆ̣ι̣ ἐπ̣ι̣- λ̣ω κατεσθεγγυμένοις τὸ κοι̣, ἐφ' ὅταν ὦ δικαίως, κατοικε- λ̣ουθ̣ουσίαν τοῖς ἐκπίπτουσι βουλήτωσαν, κατεγ̣- δ Ὑπέτω δὲ καὶ κλίνος τὸν τοῦ βασιλέως λιτόλεχυ φυλαβλήφου σωμ̣ατοφυλ̣ά̣κ̣ω̣ν καὶ μείωπος ὑπ̣ῆ̣ρ δεκαδ̣ὲ καὶ ὃ τούτοι ἀναδε[ξ]ᾶ̣ι̣ κ̣ε̣κ̣ρ̣ι̣μ̣ένοι τ̣[ὸν] κ̣[ρι̣ν- ματικὸ καὶ τὸν κατὰ τὸν δῆμ̣ον αὐτ̣ο̣ξ̣ένε, ὅτ̣ω̣ς δὲ καὶ τὰ ἀ̣μ̣ε̣ίνω προτετραγμένοι πᾶσι μετὰ τὸ πάτ̣ρ̣ιο κα̣θ̣ε̣κ̣ρ̣έτ̣ω- 10 τοι, σὺ̣ν̣ ἐφ̣ελ̣κ̣υ̣σ̣θ̣έ̣μ̣ε̣ν̣ τ̣ῶν βουτικῶν αὐ' ἀπ' ἰφ̣ο̣ῦ̣ε̣. [τ̣ῆ̣ῖ̣ν̣ μὲ' ἐξουσίαν, δι̣δ̣έ̣σ̣τ̣ω̣ ἀ̣ρ̣ε̣ί̣τ̣α̣ν, ἀλλὰ τὰ μὲν πλ̣ε̣ῖ̣σ̣τ̣α [πε̣ρ̣ι̣- ε̣μ̣ε̣ί̣νου συλλέγ̣ω̣ν, τοὺς δὲ μ[ὴ] συλλ̣ε̣γ̣ό̣μ̣ε̣ν̣ο̣ς ἀ̣ν̣α̣π̣ί̣τ̣ω̣σ̣ι̣ τ̣ο̣ς ἐπὶ τὰ πολ̣ε̣μ̣ικὰ καὶ δικαίως τ̣ο̣ν̣ω̣ε̣υ̣τ̣ι̣κ̣ὸν ὧν ὑπὸ τ̣ῷ̣ι̣ Βασιλέων κατὰ τὰ τὰ αἰξ̣ε̣ . . . . .]ωιων κε[χ]ρ̣ι̣μ̣α̣τ̣ι̣σ̣μ̣ένα π̣[ρο- τ̣ά̣γ̣μ̣α̣τ̣α καὶ τοὺς νόμ̣ο̣υ̣ς, [ὅσ̣ω̣ς] καὶ τὰ ἀ̣ν̣Ξ̣υ̣ν̣ε̣τ̣ά̣τ̣ω̣ν [περὶ τ̣ὸν δ̣ι̣α̣τ̣α̣κ̣τ̣έ̣ν̣τ̣ω̣ν, κα̣ὶ̣ τ̣ὸν δ̣ι̣κ̣α̣ι̣ο̣φ̣υ̣λ̣ά̣κ̣ω̣ν τ̣ὸν ἐ̣π̣ὶ̣ τ̣ῷ̣ι̣ Βουλῇ κ̣α̣ὶ̣ τ̣ὸν δ̣ή̣μ̣ο̣ν τ̣ὸν Αἰγινητῶν ἐ̣π̣ὶ̣ τ̣ῷ̣ι̣ Ἀ̣ρ̣χ̣ο̣ν̣τ̣ι̣ Ἀ̣ρ̣ι̣σ̣τ̣ο̣κ̣λ̣έ̣ο̣υ̣ς ἐ̣π̣ὶ̣ τ̣ῷ̣ι̣ Ἱ̣ε̣ρ̣ε̣ῖ

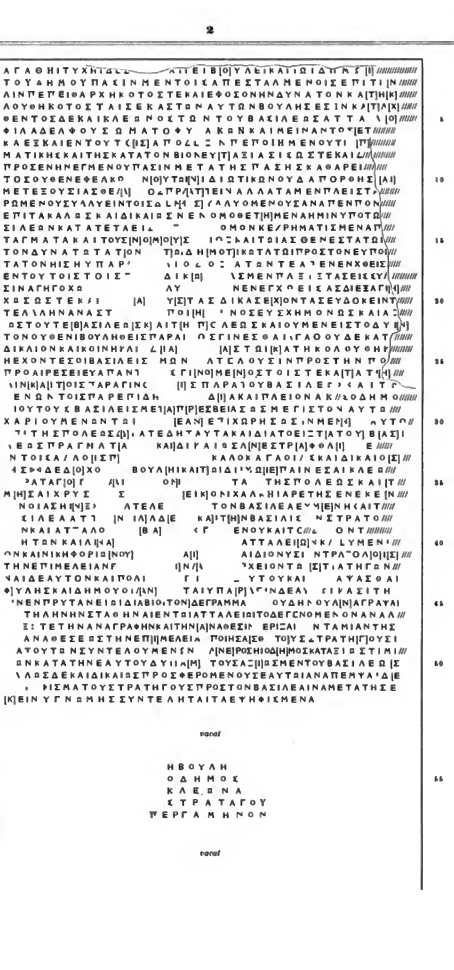

vacat

ΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣ
ΚΛΕΩΝΑ
ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ
ΨΕΡΓΑΜΗΝΟΝ

vacat

Digitized by Google

Ad supplendas lacunas mosendum est, valde inaequabilem esse scripturam.

Aeginam insiliam inde ab anno fere 210 a. Chr. n. in ditione regum Pergamenorum fuisse constat (Polyb. 22, 11; cf. titulos Pergamenos n. 47 et 49). Regnante Eumene praefectum Aegiose fuisse Hicesium quendam Ephesium novimus e titulo Megarensi C. I. G. Sept. I, 15; Cleo noster postea munere functus est, cum eon solum sub Eumene sed sub eius successore Attalo insulae praeesset (*rr.* 37 sq.): hi igitur sunt reges, qui *vs.* 25 et 29 designantur. Cleo cum Aegiose sit moratus annos sedecim (*vs.* 6 sq.) mortuusque rex Eumenes anno 159 a. Chr. n., eius praefecturae apparet antiquissimos esse fines anoos 174 et 158, recentissimos 160 et 144, ut titulus noster necessario inter annos 158 et 144 sit exaratus. Vulgari eum esse dialecto conceptum, sed recentiorem n. 2 Dorica, non est quod miremur, nam populiscitum nostrum ad regem, ot probaretur, erat mittendum (*vs.* 51 sq.), conformatus igitur est sermo ad eius consuetudinem, nam reges Pergamenos *κοινὸν* semper adhibuisse constat e titulis eorum.

Haud recte Boeckh perplexe censuit praescripta in alio lapide exarata. *Vs.* 6—9 supplevit Boeckh. *Vs.* 7. 8 »*πραγματικὸς* est *ars negotiorum gerendorum*« idem. Equidem *sq.* ut adiectivum coniunxerim cum *εὐσεβείας*: »*exemplum moderationis et in re publica gerenda et in vita privata*«. — *Vs.* 10 »]*ὲν debetur Dielsio*: »*neque recedere volens a recta via, etiam cum licebat*«. — *Vs.* 11 exh. supplevit Rangabé. — *Vs.* 14 persaepe lapidem contemplatus mox ΟΜΟΝ mox ΟΝΟΝ mihi visus sum cernere, sed Μ deinque verisimilius esse duxi; item se inter Μ et Ν fluctuasse confessus est Adolfus Wilhelm, qui a me rogatus locum »*ich weiß nicht wie oft*« de ipsa re inspexisse scribit. Ad verba *κατὰ τὰ προστάγματα καὶ τοὺς νόμους* cf. papyrum Parisianum apud Grenfell, *Revenue laws* p. 177 *vs.* 6 sq. *κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ διατεταγμένα καὶ τὰ προστεταγμένα καὶ τὰ διορθώματα*. — *Vs.* 15 ὅτ̣ως supplevi vestigia servata secutus. — *Vs.* 17 dimidium prius, in quo valde differunt priores, recte me et legisse et supplevisse pro certo habeo. — *Vs.* 18. 19 supplevit Boeckh, nisi quod scripsit *ἐνεγ̣κ̣ε̣ῖ̣ν̣σ̣α*, quod ad spatium replendum non sufficit. Inde a verbo *ἀγωνεγκὼν* aberratum est a constructione, cum in vicem genetivi participiorum ius semper usurpetur nominativus. — *Vs.* 20 supplevi. — *Vs.* 21 supplevit Boeckh, *vs.* 28. 29 ἐξ]ίου, *vs.* 30 δ̣ή̣μ̣ω̣ι idem. — *Vs.* 32 *καλὰν* Hicks; sub fine *ὕστερ̣ᾳ καί*, *vs.* 33 *π*[*ά*]*ντ̣ω μετά*, *vs.* 35 *τὸν πρ*]*οε*]*στ*]*ῶτ̣α mea sunt.* — *Vs.* 36—39 supplementa fere sunt Boeckhii. — *Vs.* 40 scripsi *ἀναζ*]*ηκ̣ε̣ύ̣ω̣ν τιῶτα*] spatii rationem habens. Praesentia erat infinitivus altibendus, quia haud semel modo Cleonis honores pronuntiandos esse concludere licet e verbis *vs.* 43 *τὸν δ᾽ ἀ*]*ρχ̣χὸ ὑπεῖ̣ν̣*, quae recte constituit Hicks; *π*[*άντ̣τοτε*] meum est. Nicephoria Aeginetica instituta erant in imitationem Pergamenorum, de quibus exposui ad Inscriptiones Pergamenas n. 167. In ΤΡΑΓΟΔΟΙΣ (*vs.* 41) erravit lapicida. — *Vs.* 43 *ἐφ*]*ήκ̣ο̣υσε αὐτοῦ* supplevi. — *Vs.* 44—50 supplevit Boeckh. *Ἀττάλου* (*vs.* 46) est delubrum Attalo primo dicatum, qui cum Aeginam in ditionem Pergamenorum redegisset, hic ut *πάτριος* cultus esse credendus est. Aliud *Ἀττάλειον* in titulo Tei oppidi C. I. G. 3069. — *Vs.* 51 *καλ*]*ὲν* ego.

2 »Aeginae in ecclesia B. Virginis dicta Βαΐλαν« Fourmont; e cuius schedis edd. Carolus (Odofredus) Müller, Liber Aegineticorum 136, et Boeckh, C. I. G. 2140. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 236 n. 92.) Le Bas, *Explication d'une inscr. Grecque d'Égine* p. 71 (non vidi) et *Voyage archéol.* II 1689. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3417.)

Α Π Ο Λ Ι Σ Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Ν Η Ρ Α

corona

Α Π Ο Σ Υ Ν Ε Α Ρ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ο Υ Δ Α Μ Ο Υ Ε
Τ Ω Ν Π Ο Λ Ι Τ Α Ν Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Η Ρ Α Κ Λ
Κ Α Τ Α Σ Τ Α Θ Ε Ι Σ Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Ο Σ
Τ Ο Ν Τ Ω Ν . . . . Η Κ Ο Σ Τ Ο Ν Ε Τ Ο Σ Τ Γ
Μ Ε Λ Ε Ι Α Ν . . Μ Ο Ι Η Τ Α Ι Τ Α Σ Α Ρ Χ Α Σ Α
Ε Γ Χ Ε Ι Ρ Ι Σ . . . . . Α Υ Τ Ω Ι Υ Π Ο Τ Ο Υ
Π Ι Σ Τ Ι Ο Σ . . . . . Σ Ι Τ Ω Ν Ι Κ Ι Ο Υ Κ Α Τ
Ι] Ε Ν Ο Υ Ε Ι Σ . . . . . Τ Η Ρ Α Σ Ο Ρ Τ Ο Ν
. Ο Λ Ε Μ Ο Ν] Ε] . . . . . Π Ε Ι Ρ Α Τ Α Ν Ε Π Ε Ι
Κ] Α Ι] Α Τ Α Τ Ρ Ε Χ . . . . [Ν] Τ Α Ν Χ Ω Ρ Α Ν Α Ν
Δ Ε Ι Α Σ Ο Υ Σ Α Σ Δ Α Ι Ε Ι Σ Ε Ο Ι Α]
[Α Ρ . Χ Ω Ν Ι Κ Α Ν Ο Ν Σ Ι Ι Ρ]
Τ Ο Ν] Χ Ρ Ο Ν Ο Ν] Τ Ο Υ Σ Δ Ε Θ Μ Ε Ν Ο Ι Σ Δ Ε]
[Π Ο Ν Ω Ν Π Ο Τ Ι Τ Ο Ν Δ Α Λ]
. . Δ Υ Ν Ο Ν Ο] Υ Δ] Ε Β Α] Α Β Α Λ Ο Υ Δ Ε . . Λ]
. . Ξ Α Λ Λ] Α Π Ε Ρ Ι Δ Ε Ι Σ Τ Ο Υ Μ]
. . . Μ Φ Ε Ρ Ο Ν Τ Ο Ι Σ Π Ο Α [Π Ο Υ]
. . . Σ Ο Υ Θ Ε Ν Α Ε Ι Π Ω Ν Τ Δ Ι Β Ι]
. . . Π Ο] Τ Ι Φ Ε Ρ Ε Τ Α Ι Α Ν Ω Ι Ω Π Ω Ξ]
. . Δ] Α Μ] Ο Σ Φ Α Ν Ε Ι Ρ Ο Σ Ο Ι Σ Ε]
. . . Η Μ Ω Ν] Τ Ο Υ Σ Α Γ Α Ρ / Σ]
. . . . Ν . . . . . .
. . . Κ] Α Τ Α Β Ι Ο Σ Τ Ο Χ Ο Α ι]
. . . Σ Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Α] Σ Α Ι Δ ι]
. . . Κ Λ Ε Ι Δ Α Δ Α Ε . . . . . .
. . . Α Ι Ε Χ Ω Ν Α] Α Ι Τ Ε Λ Ι . . . . . Ο
. . . Φ Α Ν Β] Ι Α Ι Α Υ Τ Ο Υ Σ Ω Ι]
. . . Ρ Υ Σ Ω Ν Ε Κ Α Τ Ο Ν Τ Ο Δ Ε Γ Ε] Ν Ο]
. . . . Δ Ο Τ Ω Ο Τ Α Μ Ι . . Κ Α Ι Α
. . . Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ν Ε Ι Ν] Τ . Τ Ο Ι Σ Δ Ι Ο
. .] Ε Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι Β Ρ Μ Α . . Σ . [Ι Θ] Ε Σ Θ
. . . Ε Α Π Ο Λ Α Ω Ν Ι . . Τ Α Ι Ρ Ρ Μ Α
. . Μ Ε Α Η Τ Α Σ Σ Τ Α Δ Α Ν Α Ι Θ Ι Ν
. . Η Σ Ε Τ Α Ι Τ Ο Δ Ε Τ Ο Υ Α Φ Ι Σ
. . . Τ Α Ι Ε Ι Σ Τ Ο Ν Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Ι Σ Τ Α
. . . Ο Λ Ι Ο Σ Π Α Ρ Α Τ Ο Α Π Ο Λ Λ Ω Ν
. . . Ν Ο Ν Α Ν Α Λ Α Ω Μ Α Δ Ο Τ Ω Ο Τ Α

Ἀ πόλις Διόδωρον Ἡ ρακλείδ̣ου.

Ἀπὸ συνέδρων καὶ τοῦ δήμου. Ἡ]ρακ̣λείδ̣ης υἱὸς τῶν πολιτῶν Διόδωρος Ἡ]ρακλ̣ε̣ί̣δ̣ου κατασταθεὶς ἀγορανόμος τὸ τέ-
5 ταρτον [καὶ] ἡ[ξ]ιωκ̣στὸν ἔτος τ̣ῆ̣ν ἐπιμ̣έλ̣ειαν [π]ε̣ποίτ̣αι τῶν ἀρχῶν [ἐξ]ίως τοῖς ἐγχ̣ερισ[θ]είσ̣ι αὐτὰ ὑπὸ τοῦ δ̣ήμου κ̣ύ̣ρτος, [τοῦ μὲν] στεφανωθῆ̣ναι κ̣α[τ]ακ̣ε̣κ̣ο-
10 μ̣ένου εἰς̣ φ̣ί̣α̣λ̣ον σ̣τ̣α̣τῆ̣ρος ἀ̣γ̣, τὸν δὲ ὑστατον σ̣]ὺ̣λ̣λ̣ο̣γ̣ον [τῶν τε̣λ̣ῶ̣ν̣ τ̣ῶ̣ν̣ ἐπιφ̣]ε̣ρ̣ο̣μ̣έ̣ν̣ω̣ν ἀ̣π̣ο̣δ̣ε̣ῖ̣ξ̣α̣ι̣ τ̣ὸ̣ν̣ [

Exemplum repraesentavi Le Basii, cui inserui uncis circumdatas litteras, quas solus praebet Fourmont, nisi quod ex hoc vs. 7 extr., ubi dat ΥΙΟ ΤΟΥ, correxi apertum Le Basii errorem ΥΠΟΥΤΟΥ. — Vs. 9 extr. ΟΙΟΝΟ Fourm. — Vs. 10 de littera uncis inclusa E Le Bas habet Ⅎ, porro ΤΕΡΑΤΑΝ et vs. 11 sub fine plenius AN Fourmont, cuius omnes referre discrepantias non opus.

Aetatem tituli Romanam arguunt celebrata Ῥωμαΐη (quae vs. 32 certa ratione restituit Bechtel) et Romae deae cultus (vs. 33). Sed non admodum recentem esse titulum monstrat dialectus Dorica, ac certe cum vs. 10 sq. piratas verum bellum intulisse dicantur insulae, haec scita esse credendum est, antequam Pompeius hanc pestem coercuerit. Praebet quidem titulus accuratam aetatis mae notam, cum vs. 4. 5 honoratus anno sexagesimo quarto mucre suo functus esse perhibeatur, sed cuiusnam epochae? Incipere eam ab Achaia in ditionem Romanam redacta, anno 146 a. Chr. n., censuit Boeckh, masolfesto utcunque de hac aera iudicas errore, nam Aegina usque ad annum 133 regum arat Pergamenorum, neque cum Foucartio (ad Le Bas II 116a) ullo modo cogitare licet recepisse Aeginetas aeram, quae nihil ad eos attineret. Mihi quidem certum videtur, ab ipso anno 133 Aeginae computatos esse annos, Diodorum igitur magistratum genuisse anno 69 a. Chr. n.; hoc ipso anno (Ol. 177, 3) Athenodorum pirstam Delum insulam Aeginae propinquam iuvasisse, incolas in servitutem abduxisse, sacra foedavisse traditur a Phlegonte ap. Photium cod. 97.

Latitudinem versuum paullo inaequaliorem apparet fuisse. Editorum priorum Le Basii uti exemplo soli contigit Bechtelio, a quo in quibus recesserim indicabo; e Fourmontii apographo vel Boeckhio restitutio satis procedere non potuit. — Vs. 1 extr. ἐτίμωσεν addit Bechtel secutus Boeckhium, quod tamen latitudinem scripturae excedit. Neque recte cum praecedentibus coniungunt vs. 2 ἀπὸ στυάβων κτλ., quae intelligenda sunt: »decretum quod sequitur a synedris et a populo est scitum«. Porro quod scribunt ἠρκαδὲς nimis longum videtur. — Vs. 8 [ἄλλαι] Bechtel pro [τοῦ μὲν]. — Vs. 9. 10 σ]υ̣γ̣γ̣ενῆς [ἐκ]πλ̣ὼν (cet. ἐγλώκοντα Müller) [εἰς τὸν | π]ε̣λ̣άγεον [καὶ τὼ]ν πειρατῶν ἐκαζ̣ο̣μ̣ένων Bechtel, de verbis primis ipse dubitans. — Vs. 12 extr. σύ̣ν̣[φ]ε[ρ]ό̣[ν]τ̣α τὸν πρεσ̣τέρων Bechtel cum Boeckhio, qui substantivum quidem perbeos agnoverat, sed v. πρ. nimis longum. — Vs. 13 ὅπ̣ω]ς̣ ἀρ̣χ̣ω̣ν mire scribit Bechtel, π]α̣ρ̣[ί]χ̣ων iam Müller. — Vs. 16 sq. ἐξ̣ε̣τ̣άσω]σ̣ι̣ Bechtel. — Vs. 19 sq. [δι]ὰ τῶν ἐξ[ί]ω̣ν τοῦ δεκαέτους; sed ἄπαντι, quod iam praebet Müller, deesse non potest (similiter dictum τῷ τοῦ Διὸς πανηγ̣ε ἀγορᾷ in titulo Laconico *Bull. Hell.* 9, 514) et valde displicent verba τοῦ δ. iterata e vs. 14. — Vs. 21 φανε(ι)ρόσε sicut vs. 31 ε(ἰ)ν, vs. 36 ἐπιφανε(ι)ότατον scribit Bechtel, ubi tradita »in corruptissimo titulo« iam reiecit Ahrens, Dial. II 190, sed posteriora duo nunc confirmata sunt exemplo Le Basiano, cui fides non abroganda esset, etiamsi quod putat Bechtel manifestum esset eum versum vigesimum septimum non ipsum legisse, sed sine indicatione sumpsisse a Fourmontio, quae tamen suspicio valde infirma. — Vs. 22—24 paullo aliter conformavi. — Vs. 26 inserui τε. — Vs. 31 sq. Müllerl Aἰ̣α̣κ̣ί̣δ̣ε̣ι̣ο̣ι recepi cum Bechtelio (cf. Scholia ad Pindar. Ol. 7, 156, alia). Ac certe aptissimum est ad spatium. — Vs. 32 [καὶ Θ]ήλε̣Θ[ι̣ι σωτῆρα τῶι, vs. 34. 35 λ̣ο̣θ̣έ̣τ̣α̣ν δόμεν, ἐν δὲ ἀνάγρ., vs. 35. 36 καὶ στα[θέσεται Bechtel. — Versuum ultimorum mutavi divisiones.

3 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1746.

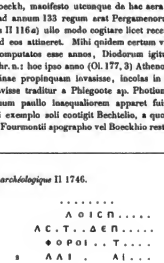

Vs. 1 ἐν δὲ καὶ ἀλ]λοις(?). — Vs. 3. 4 fere - - - τ[οῖς] δὲ κ[ηρυγναμένοις τῶν σκλτῶν στα]φαρίν ἑκατ̣ὸ̣ν π̣α̣ρ̣έ̣σχε. — Vs. 6—8 fuisse videtur tale quid: δεδόχ̣θ̣αι ἐκκ̣λ̣ησίαι τὸν δῆμο - -]λιον Κυ̣Θ̣ή̣ρ̣ι̣ο̣ν ἀρετᾶς ἕνεκα ἃς ἔχων εἰς τὸν [δ]ῆμον διατελεῖ - - - κ]αὶ σ[τ]εφ̣α̣ν̣ώσαι. — Vs. 9 ἀνάθ̣ε̣σ̣ι̣ι ἀνα -. — Vs. 10 ἄλλων. — Vs. 13 κ[σσι] λαΒ̣ξ̣ε̣ν(?). — Vs. 15 καὶ ἴδιον αὐτῶ γῆς καὶ οἰ̣κ̣ί̣α̣ς ἔ̣γ̣κ̣τ̣η̣σ̣ι̣ν.

4 Fragmentum stelae marmoreae, cuius inferior pars insigniter latior erat superiore; ad dextram servatus est margo. A. 0,20. I. 0,22. cr. 0,055 Nunc in museo Athenieusi; Aeginae et in museo fuisse et repertum esse testis est Campanis (apud Cavvadiam, Γλυπτά I p. 32) n. 347: »θλασσιστὸν μαμαίρον ἀλόγραμμον (τοῦς ἀλωφώνους [cf. tituli versus quartum et octavum] κλ. Ἀρξίνος«.

E schedis Virlet *Expédition de Morée* III p. 61 n. 15; inde Boeckh, C. I. G. II add. 2140a[3] et Le Bas, *Voyage archéol.* II 1694, ille quidem praetervidens titulum iam a se exhibitum esse e schedis Pittakis, qui tribuit Siphno, C. I. G. II 2423*b*. — *Exscripsi* ex octypo, quod deleto Adolfo Wilhelmo; postea apographum a se confectum misit Prott.

[*Exemplum vide pag.* 5.]

Var. lect. Priorum pravas lectiones praetermitto; Pittakis fortasse paullo plenioremn vidit titulum, cum recte dat vs. 3 ΕΙΝΕΚ, vs. 9 extr. ΤΑ, vs. 13 in. ΓΥΜΝΑΣΙ. — Ad vs. 4 extr. adnotat Prott, parvam mediam lineolam sibi videri fortuitam esse, ut Ε voluerit lapicida; mihi potius per errorem scriptum esse videtur Ε. — Ad versus decimi initium haec adnotat Prott: »*Vor* Ε *Rest einer senkrechten Hasta, die kaum etwas Anderes als Iota gewesen sein kann*«, ad versum quartum decimum: »*Vor* Α *wahrscheinlich* Κ; *dann eine etwas schräge Hasta, die kaum Iota gewesen sein kann*«; mihi utroque loco videtur fuisse Ν.

Titulus incipiente primo p. Chr. n. saeculo vix videtur recentior. Supplementa posui, quae argumentum certe patefaciant, in paucis praesuaete Boeckhio. — Vs. 6 io quem sensum adhibitum sit *ἐπιλόκγωνον*, quod fuisse in lapide certum duco, non patet.

Digitized by Google

- - - -

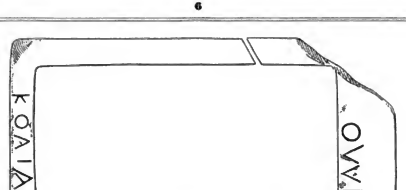

Κωλιάδας Ἀβδήρων ἐνόησεν Ἀλκιδάμου.

tamen remansit clara. In vacabulo Ἀβδήρων Lambda est certum; linea, quae cernitur ad sinistram litterae quintae quaeque litterae Ypsilon praecrest speciem (V), mihi videbatur fortuita esse. Post ΕΠΟΙΕΣ spatium satis magnum erat vacuum, quia manifesto lapis iam cum inscribebatur hoc loco profunde erat adesus. Ultimae vocis litterae certae omnes, nisi quod ambigi potest inter -λλαν et -λων; sed cum spatium interiectum esse inter duo Λ sit certissimum, non est credendum, My voluisse lapicidam. Neque post ΤΙΛΛΟ neque in margine summo deprehenditur vestigium scripturae.

---

7 Columna iacens eodem loco quo n. 6, quam muro aediculae τοῦ ἀγίου ἀπωμάτου inaedificatam anno 1832 reperit G. Finlay. Supra est foramen quadratum, cui insissa erat basis donarii. L. 1,52; diam. 0,53—0,67.

Leake, *Transact. of the R. society of Lit.* II (1834) p. 380 e Finlayi et Wordsworthi apographis. Mustoxydis, Ἴωνος Ἀνθολογία I (1834) p. 48. Welcker, Museum Rhenanum 1834 p. 304. Wordsworth, *Athens and Attica* (1836) p. 272. *Expédition de Morée* III tab. 46 n. 5 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2138*d*, unus litteris Prokeschii; ex eiusdem apographo Rangabé, *Antiquités Helléniques* I n. 34. About, *Archives des missions scientifiques* 3 (1854) p. 554. Le Bas, *Voyage archéol.* II tab. VI n. 6. Röhl, Inscr. antiq. 354 et Imagines p. 80 n. 3, usus apographo Gustavi Koertei. Loewy, *Inschr. griech. Bildh.* 410 ex apographo Ioannis Schmidtii. Cf. G. Hirschfeld, *Archäol. Zeitung* 30 (1872) p. 20; I. Schmidt, *Athen. Mitth.* 6 (1881) p. 360 n. 70. (Kaibel, Epigrammata 761. Cauer, Delectus[2] 66. Bechtel, *Dialektinschr.* 3409. Cougny, Anth. Pal. III 1, 64. E. Hoffmann, Sylloge epigr. 315. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 122. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1138.) *Conluli* lapidem et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad quintam decimam partem verae magnitudinis redactam.

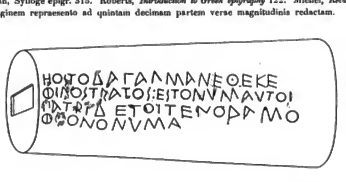

Prokesch Boeckhio quintum indicaverat versum ΕΠΟΙΕΣΕ, qui neque extat neque extabat, quamquam Schmidt litteras in lapide sibi non conspicuas cernere credidit in ectypo.

Ὅς τόδ' ἀγαλμ' ἀνέθηκε, | Φιλόστρατός ἐστ' ὀνομ' αὐτῶι· | πατρὶ δὲ τῶν τέκνων Διοκλείδηι ὄνομα.

---

8 Fragmentum lapidis pori infra incolumae, repertum Aeginae, a Bludoff legato Russiae a. 1865 donatum societati archaeologicae Atheniensi, e cuius inventario (n. 200) exscripsi: In hoc adiectum est a Cumanude: «Περὶ δ. ἐν δλῳ τριάκοντα ἐπιγεγράφθαι τοιαῦτα παρὰ τῷ Ross ἐν Archäol. Aufsätze I σελ. 243 [i.e. titulus noster n. 9]»; sed non esse eiusdem lapidis litterarum altitudine monstratur longe diversa. Nostrum enim in museo Atheniensi invenit Prott, qui misit ectypum. A. 0,10. l. 0,17. cr. 0,118. Litterae exhibentes coloris rubri residua s. 0,03.

E spatio ad sinistram vacuo verisimile est nos tenere initium tituli. Οἰν- fuerit de nomine dedicantis.

9 Fragmentum lapidis pori, repertum in ruinis templi Minervae, ubi exscripsit Ross, qui edidit *Kunstblatt* 1837 p. 321 = *Archäol. Aufsätze* I p. 243, adnotans litteras sequare longitudinem digiti. (Röhl, Inscr. antiq. 367, unus diario Rossii, in quo et ipse vidi. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 129, V.)

Lectio incerta. «M]ενδ[ας], [Φ]ειδ[ωνος sim.» Röhl.

Digitized by Google

10 Ara parva, supra et infra cymatio ornata; latus superius paullulum cavatum. A. 0,10. l. 0,06. cr. 0,07. Aeginae in domo quadam. *Exscripsi.*

Ἥρων
Ἡρ(υ)θ[ε]ίῳ.

Noo videe quomodo versum alterum interpretari velis, nisi noam litteram per lapicidae negligentiam omissam esse censeas. Aetati dominationis Pergamenae conveniunt litterarum formae, atque tunc temporis Pergamum heros, de quo exposui ad inscriptionem Pergamenam n. 289, Aeginae cultum esse consentaneum est, praesertim cum Pyrrhi filius, Achillis creditus sit nepos, origo igitur eius ducta sit ab Aeaco, Aeginae nymphae filio, quem in insula cultum esse constat, vide supra ad n. 2 vs. 31 sq. Aram nostram aut in Aeaci aut in Attali regis delubro (vide n. l vs. 46) putaverim collocatam fuisse.

---

11 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1683.

ΔΙΙΚΑΙΑΘΗΝΑΙ
ΤΕΜΙΔΙ ΝΙΚΕΤΟΥ

Διὶ καὶ Ἀθηνᾷ [καὶ
Ἁ]ρτέμιδι Νικ[ή]του
[χ]αριστή[ριον].

Restitutionem proposui.

12 Ara parva rotunda marmorea, ornata sertis, a. 0,16. diam. 0,11—0,13. Athenis in museo publico.

Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* n. 761. Sybel, *Skulpturen zu Athen* n. 3712.

Δ Ω Ρ Ο Ν

Δώρον scilicet -deo oblatum-, ut e. g. C. I. Att. II 1571*b* (p. 351); *Bull. de corr. Hell.* 21 (1897) p. 130 n. 15, p. 132 n. 17, p. 134 n. 23. Omissum est omen eius qui dedicavit adicere in ara quae praeter id perfecta apud marmorarium prostiterat.

---

13 Aeginae in prima carceris (olim orphanotrophei) area. Basis quadrata marmoris alba, cum foramine magno rotundo ad insmittendam statuae plinthidem. A. 0,78. l. 0,72. cr. 0,78.

Campanis p. 11 n. 2. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 25 e schedis Trézelii. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140*a* 9. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1709.) *Conduli.*

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΟΥ
ΦΟΙΝΙΣΣΑ ΕΡΙΤΙΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Var. lect. Vs. l in. Κ Trézel; Χ recte Le Bas, sed non eum vidisse lapidem arguit Alpha litterae forma Δ, quam retinet.

Χαρίκλεια Ἀριστοκλείδου,
Φοίνισσα Ἐρίτιμου,
Καλλίμαχος Καλλιμάχου.

---

3. TITVLI HONORARII.

14 Basis quadrata marmoris caerulei, a. 0,86. l. 0,52. cr. 0,47. Aeginae in domo Barbῆ, ubi reperta est. In latere superiore vestigia statuae. Iriotis, Ἀρχεῖον ἱστορικῆς Ἑταιρείας (Περίγραμμα τοῦ ἐν Λίγκῃ ἑλληνικοῦ σχολείου 1892—1893) p. 16. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, p. 335.) *Exscripsi.*

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Γ Α Ι Ω Ι Ν Ω Ρ Β Α Ν Ω Ι
Φ Λ Α Κ Κ Ω Ι
Τ Ω Ι Ε Δ Α Υ Τ Ο Υ Π Α Τ Ρ Ω Ν Ι
Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ι Τ Η Ι

Ὁ δῆμος
Γαΐῳ Νορβανῷ
Φλάκκωι,
τοῦ ἑαυτοῦ πάτρωνι
καὶ εὐεργέτηι.

Vix dubium est quin honoratus sit C. Norbanus Flaccus is, qui consul a. u. 716 aliquanto post pugnam Actiacam Asiae praefuit (cf. Prosopographia imp. Romani II p. 415 n. 435; Waddington, *Fastes* n. 50): Aeginae moratus esse aut proficiscens in provinciam suam aut ex ea decedens est credendus.

---

15 *Expédition de Morée* III p. 61 n. 18 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140*a* 4.) Le Bas, *Voyage archéologique* II 1700*a*.

Ο Ρ Α Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Β Η
_ Ο Υ Σ Ι Α Σ Τ Ο Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Τ Ο Β Υ
\ Α Ρ Ι Α Ν Ο Υ Υ Ι Ω Ν Ο Ν Θ Ε Ο Υ Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Υ Π Α Ρ

Varia lectio Virleti: vs. 1 deest Λ || vs. 2 extr. ΤΟΚ, omissa littera ultima Υ || vs. 3 extr. ΠΑΓ.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ(ούκιον) Αἰμίλιον Βῆρον Σεβαστὸν Ἀμαζονικὸν δημαρχικῆς ἐξ[ουσίας τὸ δ', αὐτοκράτορα τὸ β', ὕπατον τὸ β', Διὸς Ἀστεσίου υἱόν, Διὸς Ἀβρασικοῦ ὑιωνόν, Διὸς Τριπυλοῦ Παν[Διονὺ ἔκγονον - - -

E Le Basii exemplari corrigi potuit restitutio Boeckhii. — Annus tituli est 164 p. Chr. n.

Digitized by Google

16 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1700.

ΟΝΣ — — — — — — — —
ΟΝΟΝΘΕΣ Στεῦ Ἀντωνίου Ἰουνίου, Στε[ῦ
ΡΟΥΛΑΓ Τρείπωνι καὶ Στεῦ Νε[ίκωνι Δημο-
ΗΔΙΟΣ γέροντι, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.

Sic haec restituenda esse videntur e spatii ratione, ut designetur imperator Commodus.

---

17 Aeginae in portu, ubi inscribebat ad naves adligandas, a. 0,30. l. 0,70. *Expédition de Morée* III p. 61 n. 17 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140*a* 3. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1701.)

ΑΥΤΟΚΡΑΓΟΡΑΚΑΙ
ΣΑΡΜΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΔΣΕΠΤΙΥΙΟΥΙΘΥΝΡΘΥΣ
5 ΠΘΒΤ
Αὐτοκράτορα Καί-
σαρα Μ[ᾶρκον] Αὐρήλιον
Ἀντωνῖνον Σεβαστὸν
Στεῦ[ν] Σεπτ[ιμ]ίου υἱόν, Σ[εο]ῦ [Ἀν-
5 [τωνείνου υἱωνὸν κτλ.

Vs. 4. 5 -πιν intelligo. Vs. 4 conicias Σεπτ[ιμί]ου [υἱῆ], ut titulus referatur ad Caracallam: sed videtur potius aliud inesse- (Boeckh). Mihi quidem certa videtur restitutio; vs. 4 Virlet, cuius non hic solus titulus arguit accordiam, pro ΥΙΟΝΘΕΟΥ praebens ΙΟΥΝΡΘΥ ordinem tantum turbavit litterarum, lecto pro Ε, quod in lapide detrito facile fieri potuit, Ρ et luxta Θ omisso Ο.

---

18. 19 Tabula marmorea in partes duas fracta, a. 0,18. l. 0,62. cr. 0,55. Reperta dicitur a. 1829 in templo Veneris, nunc est in carceris Aeginetici (olim orphanotrophei) area altera. In parte antica titulus n. 18, in latere sinistro n. 19.

N. 18 *Expédition de Morée* III p. 61 n. 13 ex apographo Trézelii, C. Lenormanti, Virleti. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1695.

N. 19 *Expédition de Morée* III p. 61 n. 14 bis repraesentatus, ex apographo et Lenormanti et Virleti. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1702.

Titulus n. 19*a*, qui deest in opere de Expeditione Moreotica, e schedis Pittakis editus est a Boeckhio, C. I. G. II add. 2140*a* 5 (ubi e schedis iisdem et ex Expeditione etiam n. 18 et 19) et a Le Basio, *Voyage archéol.* II 1693. *Exscripsi n. 18 et 19.*

18 ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

19 ΓΟΝΩΣΓΙΣΤΟΝΚΑΙΘΕΙΩΤΑΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΙ
ΙΟΥΛΙΟΝΙΑ////////////////////////////////ΙΕΥΤΥΧΗΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΗΙΕΡΑ ΠΟΛΙΣ ΑΙΓΕΙΝ ΩΝ

19*a* ΑΙΕΡΑΠΟΛΙΣΑΙΓΕΝΗΤΩΝ

Var. lect. N. 19 vs. 1 ΘΕΙΟ priores, sed Ω vitiose scriptum in lapide ‖ vs. 2 ΙΟΥΛΙΟΝ.....ΣΕΒΗΕΥΤ etc. Le Bas, ΙΟΥΛΘΡ... Virlet, ΙΟΥΜΟ... Lenorm. ‖ vs. 3 ΑΙΓΕΙΝΕΩΝ Le Bas, ΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ Pitt. et Lenorm., ΑΙΓΟΝΙΤΩΝ Virlet.

18 Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
Νεικόστρατον Ἐπαφροδείτου
υἱόν, ἀρετῆς ἕνεκεν.

19 Τὸν μέγιστον καὶ θεό(τ)ατον αὐτοκράτορα Μ(ᾶρκον)
Ἰούλιον [Φ]ί[λιππον εὐ]σ[έ]β[ῆ, νίκ]ην, Καίσαρτὸν
ἡ ἱερὰ πόλις Αἰγιν[ητῶν.

19*a* Ἡ ἱερὰ πόλις Αἰγι[νητῶν

Nicostrati statua (n. 18) postea imperatoria Philippi personam (n. 19) agere iussa est. Titulus n. 19*a*, cum a Le Basio e Corpore inscriptionum cum petitum esse apparest, solius Pittakis auctoritate fide, atque multo verisimilius est hominem neglegentissimum tituli n. 19 versum tertium casu quodam in schedis suis iteratum pro tertio titulo vendidisse, quam litteras, quae in latere lapidis dextro collocatae sint, et a Gallis et a me esse praetermissas.

N. 19 versum alterum supplevit Boeckh, recte sine dubio, nam quamquam de littera Φ, quam post editam Boeckhii restitutionem cernere totam sibi visus est Le Bas, ex hoc testimonio minime constat, tamen in verbum Φιλιππον optime quadrant et vestigia et spatium, atque eiusdem imperatoris nomen sicut in titulo nostro consulto erasum praebent tituli Latini, vide Dessau, Inscr. Lat. selectae I 505. 508. 509. — Vs. 3 Le Basii lectio *Αἰγινέων*, quod in lapide non fuisse certo monstrat lacunae spatium non uni sed duabus litteris aptum, timeo ne profecta sit a Stephano Byzantio s. v. Αἴγινα· ὁ πολίτης Αἰγινήτης, ὡς Στράβων, quae verba pendent e prava lectione apud Strabonem p. 398*C* Αἰγινεῖς pro Αἰγιλῆς; cf. notam Meinekii ad Steph.

20—23 Fragmenta quatuor, in loco sub nosocomio sito, qui *Vardas* dicitur, in muris.

N. 20—23 Le Bas, *Revue archéol.* 1844 p. 103; n. 20—22 idem, *Voyage archéol.* II 1698.

20	21	22
ΑΙΩΙΠΛΑΙ	ΝΠΑΝΤΑ	ΧΙΕΡΕΑ
ΘΕΤΗΝ Τ	ΙΑΒΙΟΥΤΟ	ΕΘΑΣ
ΝΤΙΠΑΤΡΟΝ	ΑΙ¯ΡΟΦ	
ΛΙΚΑΙΙΟΒΑΙ		23
ΙΥΕ		ΡΙΣ

Var. lect. N. 20 vs. 1 Λ²ΩΙ²CΛΑΙ *Revue.*

20 Vs. 1 -α]ὶω[ν] (sive *ἐν τῶν ἱβ*]ὶω[ν] sive vs. 2 *ὀγδο*]*ήκοντα*; vs. 3 Ἀ]*ντίπατρον*.

21 Vs. 1 -*ν κιστα*; vs. 2 *δ*]*ιὰ βίου τό*; vs. 3 *κ*]*αὶ* [*π*]*ερίφ*[*ανον εὐδοκιμῶν*(?).

22 *ἀ*]*ρ*[*χι*]*ερέα* | [Ἀ]*θανα*[*τῶν*.

Quot lapidum haec sint fragmenta, diiudicari nequit. N. 21 fuisse etiam potest decretum; n. 23 plane ambiguum.

---

24 Basis magna marmoris albi, a. 1,27. l. 0,31. cr. 0,36, supra et infra cymatio ornata. Aeginae, in area altera carceris. *Exscripsi.*

Quin eundem titulum exhibeat Le Bas, *Voyage archéol.* II 1692, vix est dubitandum:

.....Α..ΣΑΙΓΕΙΑ
Ε....Ω
Δ
Υ Β

---

25 Le Bas, *Voyage archéologique* II 1691.

ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.

Digitized by Google

26 Lapis inaedificatus turri a Venetis prope portum extructae. Infra tituli antiqui reliquias inscriptio a. MDCXCIII insculpta.
Chandler, *Travels in Greece* cap. IV p. 15. (Müller, Liber Aegineticorum 195. Boeckh, C. I. G. II 2141. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1690.)

ΟΔΗΜΟΣ

Ὁ δῆμος.

27 Aeginae in demarchio. Tabulae marmoreae fragmenta duo contigua, quorum margo superior et inferior servatus, a. 0,44. l. 0,44. cr. 0,005. Litterae versuum primi et secundi a. 0,06, tertii 0,07—0,03. *Exscripsi.*

ΙΟΤΑΤΟ
ΚΑΤΑΤΙΙΑCΙΑΝ
CΙΝΚΘΕΜΙCΤ

δωκ(ε)ν(αι)τα-
ναταὶ τὸ(ν) Ἀτίαν
ἀτε]ρν π΄(ί) Θεμιστ- (s. Θεμιστ-).

Monendum est quater pro Λ scriptum esse Λ, verisimiliter igitur in versu secundo Η pro Η est sumendum. Rationem tituli litteris permagnis eleganter exarati non perspicio, sed videtur esse honorarius. Aeginae eum repertum esse non constat.

28 Repertum Aeginae in litore, sub fine fossae a templo Veneris ductae. A. 0,40. l. 0,68.
Expédition de Morée III p. 61 n. 16 ex apographo Trézelli et Virleti. Inde et e schedis Pittakis Boeckh, C. I. G. II add. 2143*f*. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1687.

ΗΛΙΟCΔΙΟΝΥCΙΟC
ΠΑΤΗΡ
ΛΙΟCΔΙΟΝΥCΙΟC
ΔΗΜΟΘΟΙΝΗCAC

Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
πατήρ,
Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος
Δημοσθ(ένους).

Var. lect. Vs. 1 in. ΛΙΟC *Expéd.* Pitt., unde vs. 1 et 3 Α]Διος scripsit Boeckh.
Subscriptum id erat statuis patri et filio coniunctim positis, illi certe ideo, quod pecuniam ad largitionem filio dederat.

4. TITVLI CLERVCHORVM ATTICORVM.

(Cf. etiam n. 67. 72.)

29 Aeginae in museo stela marmorea reperta in portu satis longe ante a. 1893. Locus modo tituli diligentius levigatus. A. 0,66. l. 0,225. cr. 0,17. Litterae a. 0,015—0,02.
Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐντυπώσεις Αἰγίνης p. 8 n. 4. Ectypum et dilineationem debeo Prottio. Repraesento imaginem ad quintam partem versae magnitudinis redactam.

[Ἴ]ορος
τεμένους
Ἀθηναίας.

INSCR. GRAEC. PELOP. I.

30 Stela marmorea, a. 1,10. l. 0,23. cr. 0,175. Litterae a. 0,035 (Θ: 0,015).
Reperta est a. 1888 recta in solo, sustenta lapidibus rudibus, eodem loco, ubi antiquitus collocata erat, Ἀσκληπιεῖον dicto, qui in itinere ad Minervae templum situs ab urbe dimidiam fere horam abest. Nunc in demarchio.
Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888, 36. (S. Reinach, *Revue archéol.* 1888, XI, 361; id., *Chroniques d'Orient* 1883—1890 p. 448. Harrison, *Journal of Hellenic studies* 9, 1889, 132.) Wolters, *Athen. Mitth.* 14, 1889, 115. Cf. Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐντυπώσεις Αἰγίνης p. 8 adn. 8. *Exscripsi* et ectypum confeci. Repraesento ad quintam partem versae magnitudinis redactam.

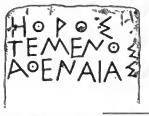

Ὅρος
τεμένους
Ἀθηναίας.

Vs. 1 *fagus* dat Δελτ.

31 Tabula marmoris Pentelici inaedificata Aeginae sedicuiae S. Athanasii, quae a Minervae templo cunti ad urbem quartam fere horae partem absit. Altitudo lapidis 1,6, inscriptionis 0,11, litterarum 0,04. In inferiore lapidis parte titulus extat novicius, reliquum sedicuiae, quae vetustissima est, constructione mutata.
Expédition de Morée III p. 59 n. 8. (Boeckh, C. I. G. II add. 2138 c.) Wordsworth, *Athens and Attica* alteriusque editionis p. 227. Ross, *Kunstblatt* 1837 p. 321 = *Archäol. Aufsätze* I p. 244. Le Bas, *Revue archéol.* 1844, p. 100; id., *Voyage archéol.* II 1678, tab. VI n. 8. Kirchhoff, C. I. A. I 528 ex apographis Rossii et Schoellii, IV p. 123 ex apographo Lollingii, quod repraesentamus.

Ὅρος
τ]εμένους
Ἀθηναίας.

Var. lect. Vs. 1 ΗΟΡΟΣ Le Bas, *Voyage*; litteram ultimam plenam Σ dat Ross. || vs. 3 ΑΘΑΝΑΙΑΣ Le Bas, *Revue*.

Digitized by Google

32 Stela Aeginae in ecclesia τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, quae in Παλαιᾷ Χώρᾳ in collis *Λαγγούρα* dicti ascensu ad orientem spectante sita est, supra portam. A. I.O. 1. 0,235. cr. 0,175; litterarum altitudo fere 0,025.

Boeckh, C. I. G. I 526 e Fourmontii schedis (inde Kirchhoff, C. I. A. I 528. Wolters, *Athen. Mitth.* 14, 1889, 115.) Le Bas, *Revue archéol.* 1844, 101 sq. ex ipsius apographo, sed *Voyage archéol.* II 1677, tab. VI n. 7 idem e Corpore inscriptionum reprassentavisse titulum est credendus. Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 9 n. 5.— Ectypum debeo insigni Iriotis liberalitati. Repraesentu ad quintam partem magnitudinis redactam.

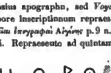

Ὅρος τεμένους Ἀθηναίες.

Var. lect. Vs. 3 extr. ΑΣ Le Bas, *Revue* falso.

Fourmont titulum extare adscripsit «circa fines Athenarum in ecclesia Sancti Χαραλαμπούς, in quo de urbe tantum erratum esse rel Woltersium fugit. Verum iam ante Iriotem indicaverat Le Bas. Iam apparet non recte probavisse Kirchhoffium coniecturam Rossii eundem esse titulum n. 32 atque n. 31.

Quattuor termini n. 29—32 cum neque in verbo τεμένους neque in nomine deae dialectum praebeant Doricam, sed, si unum excipis titulum n. 32, eam adhibeant nominis divini formam quae Athenarium erat propria, certo — quod de n. 31 statuit Kirchhoff — omnes sunt positi, cum cleruchi Athenienses teneant insulam, inter Ol. 87, 4 et 93, 4. Tituli autem n. 32 lapicida putandus est lonicae fuisse originis. De Sigma litterae forma, quae est in n. 29, adnotavi ad n. 33—38.

---

33 Stela marmoris albi, cuius modo inscripta pars levigata est, a. 1,075. l. 0,225. cr. 0,22. Reperta est non multo ante a. 1893 in regione insulae *Μανώλικον* dicta in puteo fundi, cuius possessor est Spyridon Maraetis, ibique a. 1896 servabatur; nunc in museum est transportata (v. ephemerida Atheniensem Ἀστυ, 1898 m. Aug. d. XIII).

Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 5 n. 1. *Exscripsi.*

Ὅρος τεμένους Ἀπόλλωνος, Περσεδώνος.

Lapidem intuenti manifestum est, versus ultimos tres, quorum litterae reliquis sunt minores, postea additos esse.

---

34 Fragmentum stelae e marmore albo, teste Iriote aequalis atque n. 33 laboris, a. 0,55. l. 0,235. cr. 0,195. Inaedificatum in angulo septentrionali aedificulae τῶν Ἁγιοταίτων sitae in regione Μαραζῶν dicta.

Wordsworth, *Athens and Attica* 1836 p. 273. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1680, tab. VI n. 10. Iriotis l. l. p. 5 n. 2.

HOPOΣ
TEMENOΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

Ὅρος τεμένους Ἀπόλλωνος, Περσεδώνος.

Cum litteram Sigma diversis exaratam esse formis diserte testetur Iriotis, hic quoque nomina deorum postea sunt addita. Wordsworth quamquam quater exhibet formam ϟ, certe eandem reddidisse titulum est putandus, extare enim eum dicit «*in the church of St. Michael*», is autem archangelus vocatur ὁ ἅγιος ταξιαρχος (cf. Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 84 sq.). Lapis teste Iriote nunc est lacerus; in versus primi initio dat Þ, in versu quarto extr. ietra uncos ponit *se*.

---

35 Fragmentum stelae e marmore albo, a. 0,75. l. 0,26. cr. 0,17. Le Basio teste a. 1844 inscriebat ad limen portae; nunc iacet in propatulo ecclesiae ruinosae τῶν Κωνστανε τῶν Θεσσέων, quam etiam *Παναγία Φανέρωτα* vocant incolae, in regione Πλάτης, quae in Παλαιᾷ Χώρᾳ parte septentrionali sita est.

Boeckh, C. I. G. I 527 ex schedis Fourmonti, qui «Athenis in limine ecclesiae B. Virginis Ἁγίαν» esse dixit, et Gellii, qui Aeginae recte tribuit. (Inde Le Bas, *Voyage archéol. I, Attique* 269. Kirchhoff ad C. I. A. I 528.) Le Bas, *Revue archéol.* 1844 p. 102. Iriotis l. l. p. 6 n. 3.

HOPOΣ
TEMENO
ΑΠΟΛΛΑΩΝ
Ο ΠΟΣ
ΔΩΝΟΣ

Ὅρος τεμένο[ς Ἀπόλλω]ν[ο]ς, Περ[σεδώνος.

Titulum detritum esse testatur Iriotis, cuius exemplari inserui, quae priores plura exhibent, nisi quod in versu altero extr. ΟΣ Fourm., qui recentiorem litterae Sigma formam dat etiam vs. 1 extr. Et hic vs. 3—5 aperte postea additi.

---

36 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1681, tab. VI n. 12.

[Ὅρος
ΑΠΟΛΛ [τεμένους
Ο ΠΟΣ Ἀπόλλ[ων-
ο[ς, Περ[σε-
ΔΩΝΟΣ δώνος.

Congruit in versuum distributione cum n. 33, a quo tamen titulo necessario hic est diversus, cum Le Basii aetate ne pars quidem illius, postea in puteo reperti, visibilis fuisse sit credenda.

---

37 Marmor caeruleum, Aeginae insertum supra portam ecclesiae episcopalis.

Le Bas *Revue archéol.* 1844, 102; id. *Voyage archéol.* II 1679, tab. VI n. 9.

HOPOΣ
ΙΕΜΕΡΟΣ

Ὅρος τ]εμένους.

---

38 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1681, tab. VI n. 11.

HOPOΣ
TEMENO[

Ὅρος τεμένο[ς.

Termini n. 33—38 cum sicut praecedentes n. 29—32 formam adhibeant Atticam *τεμένους*, et ipsi inter Ol. 87, 4 et 93, 4 positi sunt a cleruchis. Lapides n. 37 et 38 crediderim ad idem pertinuisse delubrum Apollinis et Neptuni communa atque n. 33—36, sed illos casu quodam praetermissos esse, cum in reliquis adderentur nomina deorum. Notatu digna est forma litterae Sigma vetusta Σ, quam deprehendis in n. 29 et in serici alterius versibus duobus prioribus qui quidem servati sunt omnibus, cum in alio monumento Attico publico id Sigma post Ol. 82, 2 non iam occurrat (cf. Kirchhoff, *Studien* ⁴ 94). Tantum vero rationi palaeographicae erit tribuendum, ut statim post occupatam insulam instituisse terminationem sacrorum Athenienses sumamus.

Digitized by Google

39 Pars inferior tabulae marmoreae repertа in templi Minervae pronao, nunc Monaci in glyptotheca. A. 0,495. l. 0,24; infra spatium vacuum centimetrorum 22,5.

Wagner, *Bericht über die Aeginetischen Bildwerke* 1817 p. 77 cum Schellingii interpretatione Germanica. Carolus (Odofr.) Müller, Liber Aegineticorum 1817 p. 160 e schedis Thierschii. Cockerell, *The temple of Jupiter Panhellenius* 1860 p. 21; e schedis Cockerelli dudum ediderat Walpole, *Travels* 1820 p. 570 n. 36. Boeckh, C. I. G. II 2139, adhibens praeter schedas Creuzeri Thierschii Spengelii formam gypseam. *Expédition de Morée* III tab. 54 n. 13. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 152 n. 57.) Brunn, *Beschreibung der Glyptothek* ed. 4 p. 99 n. 76. (Ilicks, *Manual of historical Greek inscriptions* n. 60.) *Conduli* musei Regii formam gypseam (Friederichs-Wolters n. 87).

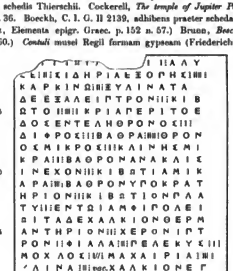

- - - - - - - - ι, ἀλλ-
σν ΙΙ, σιδήρια ΙΕ ὄσσε ΙΙΙΙ,
πυμάτιον ΙΙ. Σύλινα τα-
δε· ΙΕπλαιντρον Ι, κιβ-
5 νοτοι ΙΙΙ, ληρία περὶ τὸ ἑ-
δος ἑστηλε, Σφόνε Ι,
δίφρος Ι, ΔάΣφρα ΙΙΙΙ, Στρόν-
ος πυμῤῥε Ι, πλάτη συω-
πηρὶ Ι, ΔάΣφρν ἀνάπλυν-
10 σν ὕγρν Ι, πέδιτον πυ-
(π)ηρὰ ΙΙ, ΔάΣφρν ὑποπαρ-
τρητ Ι, πέδιτον πλα-
τὺ Ι. Ἐν τοῖ σκιροπλεί-
οι τάδε· χηλάϊνν Στρω-
15 σητηρον Ι, χτηρόνετ-
ρον Ι, φιάλια ΙΙ, πέλανε Ι,
μικῤῥὰ Ι, πρύτηρα ΙΙΙ,
πλίνα Ι, χηλάϊνν ὑγ-
λυσηρον Ι, πρύτηρο-
20 ε Ι, ὤξυβε Ι.

Indicem hunc suppellectilis in templo Minervae collacatae et ipsum pertinere ad curam sacrorum, quam cleruchos Atticos in se recepisse testes nobis iam fuere tituli n. 29—38, docet dialectus. Scriptum igitur esse titulum constat ante Ol. 93, 4, quamquam orthographia — exceptis modo vs. 2 in. ΧΕ, vs. 15 ΧΕΡ, vs. 19 ΛΟΤ — iam est vulgaris. Ad quam rem explicandam Boeckhius sacerdotes Atticos aliquamdiu post pugnam ad Aegospotamos canmissam in insula remansisse et Euclidis demum anno tradidisse templi supellectilem statuit, sed hac coniectura minime sane veri simili non opus esse una monstrat μγταμον in ipsa Attica dedicatio C. I. A. I 338, Ol. 93, 1 litteris vulgaribus scripta.

Restio tituli ea erat, ut primum enumerarentur res in ipso templo asservatae secundum materiem divisae: e qua parte tenemus indicis rerum ferrearum finem et lignearum totum. Tum vs. 13—20 enumeratur supellex in *ὑφαιρεσίῃ* collocata, quod vocabulum alias ut videtur non occurrens Schelling lepide vertit «*in der Sacristei*».

Vs. 1. 2 scripsi *ἀλύσν*, quamquam Blass (Kühner, *Ausführl. Gramm.* I p. 441 adn. 4) controversiam de terminatione dualis substantivorum in *ις* et *ν* desinentium, de qua non sibi constent grammaticorum et codicum testimonia, dicit «inscriptionibus» — sed nostram solam afferre potest — discrepatam esse pro *ι*, qua de re relegat ad Meisterhanium, *Grammatik d. Inschr.* p. 106, qui (adn. 993) e loco nostro legi posse negat, quia litteratura sit Ionica — singulari sane errore, nam Attica est scriptura, in qua ε et *ι* designare potest et *ν*. — Vs. 2 *σιδήρια ΙΕ ὄσσε* «clathros fenestrae» interpretatur Boeckh, addens «dictum est *ΙΕ ὄσσε*, quod quatuor haec ferramenta dempta ex fenestra erant, cuius ilia clathros constituebant». — Vs. 8—10 inconstantiam in scriptura *μικῤῥὸς* et *σιμῤῥὸς* notat Boeckh. — Vs. 9 «*ΔάΣφρν ὑποπαρτρητ ὄγρν* est gradus s. sellula humilis cum ligno postico ad reclinandum» (Boeckh); Müller sequat vocabula *πλατὺς*, *δίφρος ἀνάπλυντος*, *ὑποπαρτρητος*. — Vs. 14 sq. *χηλάϊνν Στρωσητηρον* adnotat Boeckh recurrere in traditione Atticа C. I. G. 161 (= C. I. A. II 689), ubi verba eadem laudat e Pollucis onomastico 10, 66. — Vs. 19. 20 «*πρύτηρος* et *ὤξυβε* ad crateren pertinent, erant ligna haud dubie in templi sereis vasis recensitus erat; basis eius lignea habetur vs. 11» (Boeckh).

5. SEPVLCRALIA.

De origine lapidum sepulcralium eorum, qui olim in museo novae Graeciae communi s. 1829 Aeginae constituto congregati erant, disputavi dissertatione «*Epigraphisches aus Aegina*» inserta actis academiae Regiae anni 1897, maxime adiutus indice, quem a Leontio Campano, eius musei primo antistite, s. 1832 absolutum publici iuris fecit P. Cavvadias in praefatione catalogi musei Atheniensis (Πίνακα τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου I 1890—1892). Sed pars haud exigua remanet monumentorum musei olim Aeginetici, quae ubi reperta sint vel hodie nescimus: horum titulos, cum aptior eis in thesauris academicis locus tribui posse non videatur, hue inserui, sed ne fallatur lector cruce (†) ante numerum notatos.

A. INSTRVMENTA SEPVLCRORVM EMPTORVM.

40 In ostio sepulcri e terra saxosa excavati (vide de sepulcris Aeginеticis Iriotem p. 10 sq.) in regione *Μανωλάκρα* prope aedificium *τοῦ Λεγέου Τρέμουσε*. In litteris coloris rubri vestigia servata sunt.

Iriotis, *Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης* p. 11. (Walters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΑΡΙΣΤΟΠΕΙΘΗΣ
ΕΥΗΘΙΔΑ ΕΠΡΙΑΤΟ
ΠΑΡΜΝΑΣΙΤΕΛΕΟ

Ἀριστοπείθης
Εὐηθίδα ἐπρίατο
πὰρ Μνασιτέλεος.

Digitized by Google

41 In sepulcro regionis eius, quae a pulchra ecclesia τῶν Ἁγίων Θεοδώρων appellatur Ὁσιαφη (s. Εὐσιάρη) Ἐυκλυτία (cf. Iriotis p. 12), rubro colore adpictus est titulus parietibus duobus: postico (quinque passus lato) initium, dextro a. septentrionali (isto passus septem et dimidium) reliqua inde a verbo καί. »*Les lettres sont grandes de deux pouces, très-belles et très-régulières et indiquent les premières Olympiades après Euclide.*« Rangabé, *Antiquités Hellèniques* II 2013. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3419.)

ΡΑΡΚΛΕΟΔΙΚΟΥΤΟΥΑΓΕΜΑΧΟΥ|ΚΑΙΜΕΛΑΙΝΙΔΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΑΚΕΠΡΙΑΤΟ

Παῤῥ Κλεοδίκου τοῦ Ἀγεμάχου καὶ Μελανίδας Ἡρακλείδας ἐκ Πριάτο.

B. TITVLI SEPVLCRALES PVBLICI.

42 Stela marmoris albi actomate instructa, inmissa muro antico aedificulae τῶν Παναγίας Ἐλεούσας, sitae in regione dicta Κοντός. A. 0,61. l. 0,21. Versus duo ultimi inscripti sunt coronae olearicae.

Le Bas, *Revue archéol.* 1844 p. 99; idem, *Voyage archéol.* II 1705. Io. Schmidt, *Athen. Mitth.* 6, 1881, 360. Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης p. 15.

ΜΟΜΜΙΟΣ
ΘΕΟΞΕΝΟΥ
ΧΑΙΡΕ
ΑΡΙΚΤΩΔΙ
ΚΑΙΟΓΕΝΟΥ
ΧΑΙ
ΡΕ

Μάμμιος
Θεοξένου,
χαῖρε.
Ἀριστὼ Δι-
καιογένους,
χαῖρε.

In corona:
ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

Ἡ βουλὴ
καὶ ὁ δῆμος.

Var. lect. Vs. 3. 4 ΑΡΙΣΤΩΝ|ΚΛΕΟΓΕΝΟΥ Le Bas, *Voyage*, quamquam verum dederat in editione priore.

43 Campanis p. 21 n. 171: *Ἀνάγλυφον ἐκ κοκκίνου μάρμαρον ωραιότατον, ἔχον ἐπιγραφήν:* »Δημώνακτ Πύῤῥου χαῖρε«. *Ἐλλιφθὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κυρίου Βαρθολομαῖ Ἀθηνᾶς -- τὸν 4. Φεβρουαρίου 1831.* — Le Bas, *Voyage archéol.* II 1706 sic exhibet:

ΔΗΜΩΝΑΞ
ΠΥΡΡΟΥ
ΧΑΙΡΕ

In tribus coronis:

ΗΒΟΥΛΗ ΜΗ
ΛΟ.....ΦΙΛΟΙ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ ΑΙ

Aeginae in demarchio vidi tabulae marmoreae partem inferiorem (s. 0,75. l. 0,46. cr. 0,10), in qua in area cavata repraesentatur vir stans, sinistra tenens volumen; ad sinistram ei adstat parvus puer, dextram ad pectus promovens, demissa sinistra tenens vas olearium; ad dextram est herma. Infra coronae tres, in quibus tituli:

ΗΒΟΥΛΗ ΟΙ ΓΥΜ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ \ ΤΑΙ ΑΣΙω ΟΙΛΣ
ΑΙ

Quin idem sit hic lapis, magis quidem nunc mutilatus, atque exhibent Campanis et Le Bas non dubito, ut legendum sit:

Δημώναξ
Πύῤῥου
χαῖρε.

Ἡ βουλὴ Οἱ --- Οἱ [ἐκ] γυμ-
καὶ ὁ δῆμος. Σ)ια[σ]τα. ασία[υ] Σιαστῶ-
τῶν.

In servatis quamvis multum a meis differre videatur Le Bas, tamen proclives eius sunt in lapide detritissimo errores: in corona secunda quod dat ΛΟ, revera erat ΑΣ; in tertia ΜΗ dedit pro ΜΝ et ΦΙΛΟΙ pro ΘΙΑΣΣ.

44 Stela marmorea olim Aeginae in museo, nunc Athenis. Supra mutila; inferior pars (m. 0,12) ad inmittendum impolita. A. 1,03. l. in inferiore parte 0,435, in superiore 0,425. cr. 0,065.

Campanis p. 21 n. 175. Apographum Rossii extat in diario anni 1837. Le Bas, *Voyage archéol.* 1 390 (inter Atticas) et II 1707. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* n. 164. Sybel, *Skulpturen zu Athen* n. 3622. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3423.) *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo Adolfo Wilhelmo, postea apographum a se confectum misit Prott.

Ε Υ Α Μ ΕΡΟΣ
Α Γ Ν Ο Θ Ε Μ Ι Δ Ο Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

In corona: *In altera corona:*
ΗΒΟΥΛΗ ΟΟΙΑ
Σ Ο Σ
Ο ϕ ΑΙΝΣ
Μ Α Χ Ο Υ

Εὐάμερος
Ἀγνοθέμιδος.
χαῖρε.

Ἡ βουλὴ. Ὁ δῆ-
μος
ὁ Φαν(ε)-
μαχέων.

Lapicidae error facilior erat e ϕΑΙΝΕ quam e ϕΑΙΝΟ. Epsilon falso dat Ross.

45 Campanis p. 22 n. 176. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1697.

In corona: *In altera corona:*
ΗΒΟΥΛΗ ΟΙΕΚΤΟΥ
ΚΑΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΔΗΜΟΣ

ΜΕΝΙΠΠΟΝ
ΘΕΟ

Ἡ βουλὴ Οἱ ἐκ τοῦ
καὶ ὁ γυμνασίου
δῆμος

Μένιππον
Θεο --

Huc posui et hunc titulum et n. 46 propter similitudinem cum n. 42—44. Sed sepulcrales eos esse non plane constat.

Digitized by Google

46 Fragmentum stelae, supra et infra fractae, a. 0,28. l. 0,42. cr. 0,10. Titulus uterque circumdatus est corona laurea. Repertum Aeginae in sedicula christiana prope portum Feriboli, nunc Athenis in museo publico.

Le Bas, *Expédition de Morée* III p. 61 n. 12 e schedis Trézelii. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a*.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1696. *Excerpsit Fredrich; contuli.*

a

In corona laurea:
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΟΔΗΜΟΣΣΤΕ
ΦΑΝΙΦΡΑΣΙ
ΣΘΕΝΗΝ

b

In corona laurea:
ΟΙΕΚΤΟΥΓΥΜ
ΑΣΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΙΦΡΑ
ΣΙΘΕΝΗΝ

a

Ἡ βουλὴ καὶ
ὁ δῆμος στε-
φανῖ Φραση-
σθένην.

b

Οἱ ἐκ τοῦ γυμ-
(ν)ασίου
στεφανῖ Φρα-
σ(ι)σθένην.

Tris in titulo *b* peccavit lapicida: iterans vs. 3 ex *a* singularem στεφανῖ, omittens vs. 2 in. litteram N (falso a Le Bas.io exhibitam) et vs. 4 Σ. Cf. quae adnotavi ad n. 45.

C. TITVLI SEPVLCRALES PRIVATI.

a. TITVLI METRICI.

47 Lapidis oblongi fusci, fracti in partes duas, quattuor lateribus valde profunde insculptus est titulus. A. 0,15. l. 0,58. cr. 0,11. Repertus est prope ecclesiam τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος in cella sepulcri; a. 1896 erat in urbis Aeginae taberna quadam vinaria. *Excerpsi* et confeci exhypa. Imaginem repraesento ad decimam versae magnitudinis partem redactam.

De ordine versuum per se non constat, nam licet manifesto sit mortui nomen id quod caret articulo, Hermaeus, et a latere *a* et a *b* incipere potest inscriptio, ut cum a latere *b* et dextrorsum et sinistrorsum liceat procedere, triplex data sit facultas legendi: 1) Χᾶιρε τόδε | Ἑρμαίου | τοῦ Κυδωνέως | τοῦ Ἀγρίτα. 2) Ἑρμαίου | σᾶμα τόδε | τοῦ Ἀγρίτα | τοῦ Κυδωνέως. 3) Ἑρμαίου | τοῦ Κυδωνέος | τοῦ Ἀγρίτα | σᾶμα τόδε. Tamen rectam esse apparet constitutionem eam quam primo loco posui; casui enim tribuere nolis, quod sic efficitur hexameter dactylicus (nisi quod Κυδωνέου versui inseri non poterat nisi correpta syllaba tertia), sicut metrice concepti sunt tituli Aeginetici reliqui,* in quibus occurrit σᾶμα τόδε: n. 48 et 49.

Ingeniosam coniecturam benigne mecum communicavit Adolfus Kirchhoff: scribendum esse Κυδωνεῦ, quod adiectivum derivatum a Cydonia Cretae urbe (cf. Theocrit. 7, 12), postquam capta sit ab Aeginetis Ol. 65, 2 = anno 519 a. Chr. n. (Herodot. 3, 59), ut cognomen sit usurpatum. Quam sententiam quamvis speciosam quominus certam credam me impedit, quod talia cognominia adhibiti a Graecis exemplum mihi quidem non est notum. Patris fuisse nomen potius credi potest Κυδωνεύς, si paullo post annum 519 is natus et infans mortuus est Hermaeus, sed verisimilius duco titulum sexto saeculo non esse recentiorem.

Invertit lapicida litteras Epsilon (vs. 1. 2) et Kappa (bis vs. 3); ad interpungendum adhibuit lineam cum punctis duobus coniunctam vs. 1 et, quod insolitum, inter articulum eiusque substantivum vs. 4.

48 Lapis canus (•*deliacae Graecitatis*•. Ross, non marmor, ut sit Röhl), cuius latus scriptum paullisper concavum; olim Aeginae, nunc in museo Atheniensi. A. 0,33. l. 0,45. cr. 0,09. Litterae tinctae erant colore rubro.

Rossii apographum extat in diario anni 1835. *Expédition de Morée* III p. 59 n. 3. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 6.) Rangabé, *Antiquités Helléniques* 1, 4. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1714. Röhl, Inscr. antiq. 356 et Imagines inscriptionum p. 80 a. 4. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3411. Cauer, Delectus[2] n. 67, 2. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 124.) *Contuli* et confeci ectypum. Repraesento redactum ad decimam partem versae magnitudinis.

Ἐγδελ|εῦ τόδε |σᾶμα.

•Initium hexametri dactylici• (Boeckh).

Digitized by Google

49 Tabula e poro exhibens formam trianguli, cuius in lateribus duobus scriptus est titulus. Reperta a. 1854.
Pittakis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* n. 2649 e Logotiadis et Kentistis apographis. (Röhl, Inscr. antiq. 362. Kaibel, Epigr. Graeca 188. Bechtel, *Dialektinschr.* 3414. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 127 *c*. E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 67.)

ΤΟΔΕΣΑΜΑΤΟΚΥΡΙΟ
ΜΙΜΟΔΙΟΤ
ΕΠΕΘΕΚΕ
ΓΑΕΥΚΙΤΑ
ΣΑΛΑΜΙΟΣ

Γλευκίτα | τόδε σῶμα τοῦ Κυρίου | τοῦ Σαλαμίνιος.
Διότιμός με ἐπέθηκε.

Emendavit Böcheler apud Kaibelimm. — Vix recte metro medelam quaerens τὸ Κυρίου scripsit Bechtel.

50 Athenis in museo. A. 0,31. l. 0,53. cr. 0,07. Versus singuli inter lineas.
Kirchhoff, *Monatsber. d. Akad.* 1873, 265 ex ectypo; ex eodem Röhl, Inscr. antiq. 368 (et Imagines inscr. p. 80 n. 9) indolem scripturae acute incisae et bene servatae non accurate reddens. (Kaibel, Epigr. Graeca 22. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 128. E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 66.) (Cf. Fick, *Götting. gel. Anz.* 1883 p. 123. *Conduli* et confeci ectypum. Repraesento imaginem ad quintam partem verae magnitudinis redactam.

Χαίρετε οἱ παριόντες· ἐγὼ δὲ Ἀντιστάτης τὸν Ἀτάρβου
κεῖμαι | τοῦδε θανὼν, πατρίδα | γὰν περίπλειτον.
Ἀντιστάτου | Ἀθηναῖος.

Suspicatur Kirchhoff, praescriptum fuisse lapicidae *Χαίρει μοι κτλ.* — Vs. 3 H a se omissum postea inculcavit lapidarius.

51 Stela sepulcralis Petropoli in museo *Ermitage* dicto. In area pilis inclusa sub arcu repraesentatur herma viri imberbis, dextra quam vir stans, infra amictus dextra tollit globum, demissa laeva tenet aliquid, ut videtur volumen. Ad alterum hermae latus sedet puer nudus, tenens strigilem et discum. Tituli litterae parvae sunt, sed profunde incisae.
Stephani, *Bulletin hist. de l'académie de St. Pétersbourg* 9, 273 = *Mélanges gréco-romains* I, 193. (C. Keil, Philologus 9, 1854, 173. Kaibel, Epigr. Graeca 112. Cougny, Anthol. Pal. III 2 n. 327 p. 144.) Latyschew, *Athen. Mitth.* 10, 1885, 113 (cuius exemplar litero).

ΑΝΤΙΟΧΗΘΕΜΙΣΩΝΟΣΑΕΘΛΟΦΟΡΟΝΚΟΝΙΣΗΔΕ
ΚΕΥΘΕΙΔΩΔΕΧΕΤΗΠΑΙΔΑΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ
ΟΣΒΟΥΛΑΝΚΑΙΘΑΡΣΟΣΕΧΩΝΙΣΟΜΩΝΥΜΩΙΑΝΔΡΙ
//ΟΝΗΣΚΕΙΤΗΝΜΟΙΡΩΝΟΥΠΡΟΦΥΓΩΝΔΥΝΑΜΙΝ

Ἀντιοχῆ Θεμίστωνος ἀεθλοφόρον κόνις ἥδε
κύδεα δωδεχέτη παῖδα Θεμιστοκλέα,
ὃς βουλάς καὶ θάρσος ἔχων ὑπὲρ ἡλικίαν ἀνδρὶ
ἴδρύσατο τὸν Μοίρων οὐ προφυγόν δύναμιν.

Var. lect. Vs. 3 Stephani Iota mutum omittit, quod clarum esse testatur Latyschew. | Vocia q. e. *ἴτας* aspirationis (vs. 2) alia exempla congessit G. Meyer, *Griech. Grammatik*[2] p. 327.

52 Fuisse in museo Aeginetico testis est Rossius, e cuius diario habeo. Tum Athenis erat in Theseo.
Pittakis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 614. (Kaibel, Epigr. Graec. 124.) Dittenberger, C. I. A. III 1329 ex apographis Rossii, Velseni, Michaelis.

ΘΕΜΙΣΗΝ·ΠΟΣΙΔΑΙΗΣ
ΚΑΙΚΛΥΤΟΥ·ΠΑΙΣ
ΠΑΜΜΕΝΟΥΣ

Θεμίτων Ποσιδᾶος | καὶ κλυτοῦ παῖς | Παμμένους.

Pittakis cum referat: *μετεκομίσθη ἐκ τοῦ Παγκρείου*, lapidem in eis apparet fuisse, qui, cum e museo Aeginetico Athenas transportandi erant, remanebant in portu; cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 11.

Digitized by Google

53 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1704. (Kaibel, Epigr. Graece 271. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 175 n. 509.)

ΟΥΚΕΤΙΚΗΡΟΚΟΧΥΤΟΙΣΙΚΑΤΟΥΡΕΑΤΕΡΠΟΜΕΑΥΛΟΙΣ
ΠΗΚΤΙΔΟΣΟΥΤΑΝΤΡΟΙΣΟΥΔΕΝΑΡΕΣΙΝΥΥΙΠΕΤΗΛΟΙΣ
ΗΧΩΔΟΥΨΙΛΕΩΟΥΤΕΡΠΟΜΕΑΓΡΟΝΟΜΟΙΣΙΝ

ΑΝΔΡΟΣΔΕΙΘΥΔΙΚΟΥΠΟΘΕΩΗΠΕΡΙΚΑΛΛΕΑΕΡΓΑ
ΑΜΠΕΛΙΟΥΣΚΙΡΤΩΚΑΙΤΕΡΠΟΜΑΙΕΝΘΑΚΕΜΟΥΣΑΙ
ΕΣΣΤΑΣΙΤΕΡΠΟΜΕΚΑΙΠΛΑΤΑΝΟΙΣΚΑΙΥΔΑΤΙΟ...

Οἰκέτι κηροκόχυτοι σὺν τέρεσιν αὐλοῖς
πικτὶς δ' οὐ σοὶ τᾶν ἀγορευόμεσσαν·
ἠχὼ δ' οὐ φίλον, οὐ τέρεσιν ἀγρονόμευσιν·
ἀνδρὸς δ' εἰθυδίκου ποθέωη περὶ καλλέα ἔργα
Ἀμπελίου σκιρτᾷ καὶ τέρεσιν, ἔνθα νιν Μοῦσαι
ἔστασαι τερπωμέναι καὶ πλατάνοισι καὶ ὐδατίοισι.

Verba constituit Kaibel, qui adnotat »epigramma recentissimum videtur pastor quidam iuvenis in Ampelii senioris amici mortem scripsisse«.

---

54 »Prope Aeginam urbem, non longe a molis squariis versus septentrionem, in area domus privatae« (Welcker). Postea erat Athenis in turre Andronici, nunc verisimiliter latet in museo.

Welcker, Museum Rhenanum 1845 p. 265 n. 43 e schedis Ulrichii litteris minusculis. (Kirchhoff, C. I. G. IV 9302.) Kaibel, *Bullettino d. inst.* 1873, 249 maiusculis »quantum quidem legi poterat«. (Kaibel, Epigr. Graec. 421. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 212 n. 721.)

† ΤΥΤΘΟΝΙC . . . . . ΟΤΟΥ
ΦΩΤΟC ΑΙ
ΚΑΙCΦΕ . . . Γ ΝΤΟΚΕΩΝ
ΠΑΥΙ ΠΑΙΙΑΙΠΙΗΝ
ΑΛΛΕΜΠΗCΥΥΧΗΜΕΓΑ
ΓΗΘΕC / ΥΑΛΥΓΡΑ
ΚΑΙΓΟΕΡΑCΠΑΓΙΔΑC
ΠΡΙΥΟΥΓΟΝΑΜΠΑΛΚΙΗC †
ΕΤΕΙΕΙΩΕΠΙΔCΥΛΙΙΤΟΥϜΥ
Ι . . . ΔΗΙΑ//ΡΙΚΙΑΜΑΠΡΗΑΙ·
ΙΝΔΒΟΥCΑΕ ΤC ////// S

† Τυτθὸν γεγαυῖαν βίοτον | φωτὸς ἐνθάδε κεῖσαι |
καὶ σφετέρων τοκέων | κεῖτα καταφθιτέων. |
ἀλλ' ἴσσαι, ψυχή, αἴγυπ || γένθεν· ἴσσυνα λυγρὰ |
καὶ γοερὰς σπογγιὰς | περιφέρομαι ἀμπλακίας. †

Ἔτει ϛωΘϛ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ
Μαρίη ἡ καὶ Πατρικία μ(ονὶς) Ἀκρω(λίου) ι',
ἐκ(αττόνος) Β', οὖσα ἐτῶν ιϛ'.

Exemplo Kaibelii adposui transscriptionem, quam dedit Welcker, duobus quos indicabo locis emendatam.

»Antas tituli et indictionum usu ei versuum indole definitur, qui quidem tales sunt, quales post saeculum p. Chr. n. sextum in Graecia procudi non potuerunt. Pertinet igitur ad saecula quintum sextumve.« Kirchhoff, qui idem correxit in versu sexto Welckeri lectionem γΘϛ, ϛ. — Vs. 11 ultimo loco Welcker edidit *ἐτῶν ιϛ'*, qui numeri sensu casui auxilio apographi Kaibelii (qui ipse eos quidem in Sylloge sua Ikrat) certa ratione emendari poterant. Sedecim annorum erat mortua; altero loco quod in lapide erat I sumptum est pro Τ.

---

b. TITVLI SERMONIS PEDESTRIS QVARTO SAECVLO ANTIQVIORES.

55. 56 Ex Logiotadidis apographis Gerhardo missis Kirchhoff, *Studien*[4] p. 101. (Röhl, Inscr. antiq. 351, qui »in parietibus sepulcri subterranei« fuisse titulos adnotat, ut videtur e Logiotadidis schedis. Idem, Imagines inscr. p. 79 n. 1. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 119).

55

ΤΑΨΗΧΗΜΗΜ
ΑΨΙΜΙΟΦ

Μ[ε]νεμάτ[ος,
Φοῦνιξ.

56

ΕΥΡΥΜΑΤΟΣ
ΝΑΙΠΑΙΟΦ

Εὐ[ρ]ύμ[α]χος,
Ναῖ[τ]ι[ος].

Lectio est Kirchhoffii.

57. 58 Sepulcrum saxo inmissum, inter carcerem (olim orphaeotropheum) situm et molam ventio motam, a carcere ad orientem versus, clausum est lapidibus duobus, quorum n. 57 (a. 1,14. l. 1,77. cr. 0,25) titulum continet in latere angusto; lateri ipsi inscripto adiacebat n. 58 (a. 0,55. l. 1,60. cr. 0,25), cuius titulus erat in latere inferiore. Lapides patet vetustiores ad sepulcrum, quod a. 1878 effossum erat, adhibitos esse.

Ex apographis Gustavi Koertzei et Loeschckii Röhl, Inscr. antiq. 363. Ipsis *Koertzii* schedis uti potui.

57 ΑΡΓΕΙΟ — Ἀργείου.

58 ΕΠΑΙΝΕΤΟ — Ἐπαινέτου.

---

59 In ostio sepulcri *in Μεσοκάμπῳ*, prope aedificium τῶν Ἀγίων Παρασκευῶν. Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Ἀζηνίας p. 11. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΑΔΙΣ — Ἀριστ- -

60 In sepulcro sito in vico *Φάτνῃσιν* oomen mortui bis (vel complures?) scriptum: et in arca et *ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ σταυίου*.

Iriotis, Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Ἀζηνίας p. 11. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΤΕΛΕΣΤΑ — Τελέστα.

Digitized by Google

61 Le Bas, *Voyage archéol.* 1703, tab. IV n. 1.

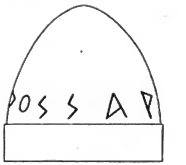

Προσσαρίδων.

Sepulcrale fuisse monumentum videtur e delineatione Le Basii, quam iterandam curavi.

---

62 Lapis repertus in horto Trapsi. A. 0,61. l. 1,16; litterae altae esse dicuntur 0,16 (non necessario per errorem pro 0,016; cf. magnitudinem litterarum n. 65. 66).

Expédition de Morée III p. 59 n. 4 ex apographo Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 7. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1713. Röhl, Inscr. antiq. 357. Cauer, Delectus ² n. 67, 1. Bechtel, *Dialektinschr.* 3412. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 125.)

ΑΡΙΣΤΟΛΑΙΔΑ Ἀριστολαΐδα.

Formas litterarum exhibet Α et Κ *Expéd.*

---

63 »Aginae in sepulcro subterraneo; exscripsit Logiotatidis et cum Gerhardo communicavit«.

Röhl, Inscr. antiq. 358. (Cauer, Delectus ² n. 67, 3. Bechtel, *Dialektinschr.* 3413. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 125 *b*.)

ΣΟΜΕΔΕΟΣ Σωνίδεος
ΕΜΙ εἰμί.

---

64 Repertum in sepulcro. Litterae altae 0,02.

Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 368. (Röhl, Inscr. antiq. 353. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 121.)

ΘΕΟΙΣ Θεο . ς --
ΘΕΟΟΝΟΣ Θέωνος.

---

65 In pariete sepulcri reperti a. 1899 in vico *Sta Seromburi* ab urbe ad septentriones sito. Litterae permagnae, altae circa 0,15. Apographa miserunt *Iriotis* et *Prott*.

ΑΡΕΣΤΟΑΤΟ Ἀρχίστρατος.
Σ

---

66 Lapis porus repertus inter sepulcra in regione eadem in qua n. 65. A. 0,90. l. superne 0,35; infra 0,32. Litterae altae 0,10. Apographa miserunt *Iriotis* et *Prott*, quem conferas *Athen. Mitth.* 24, 1899, 258 adn. 2.

Θεῶ.

Incolumem esse titulum diserte testatur Prott, qui legere vult Θεοῦ, quod, cum constare scripserit non fuisse aram, quomodo intellegendum sit non video. Manifesto lapis indicabat sepulcrum mulieris, cuius nomen Θεώ etiam C. I. A. II 1788.

---

67 Aginae in museo fragmentum lapidis pori circumdati margine millimetros septem elato. A. 0,18. l. 0,16. cr. 0,09. *Exscripsit Prott.*

Γλαυκ(ί)ίτης.

Quin sepulcrale fuerit vix dubitandum. — Propter terminationem ες tribuendum est clerucho Attico; de ς adnotavi ad n. 33—38.

---

68 Titulus insculptus parieti sepulcri prope τὸν Ἅγιον Τρίφωνα. A se exscriptum Aginae benigne mihi dedit Iriotis.

ΘΕΔ Θέῳ[ι] s. Θέῳ[νος].

---

69 Titulus insculptus parietibus duobus contiguis sepulcri prope τὸν Ἅγιον Τρίφωνα: parieti orientali litterae primae tres, septentrionali reliquae. A se exscriptum mihi dedit Iriotis.

ΣΟΜΟ|ΔΕΘ Θέμοος.

---

70 In porta sepulcri.

Expédition de Morée III p. 62 n. 21. (Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *g*. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1712. Röhl, Inscr. antiq. 364. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 123, III.)

ΕΥΤΥΧΟ Εὐτύχου.

---

† **71** Lapis porus in museo Atheniensi, a. 0,30. l. 0,39; litterae altae 0,10. Schoenwaelder, *Erinnerungen aus Griechenland* (Brigae 1838) p. 152. *Expédition de Morée* III p. 59 n. 5 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 10.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1715. Röhl, Inscr. antiq. 361 et Imagines inscr. p. 80 n. 8. (Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 127 *b*.) Cf. C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 165. *Combabi lapidem.* Repraesento ex ectypo ad decimam versae magnitudinis partem redactum.

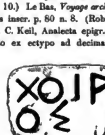

Χοῖρ-
ος.

Aginae in museo anno 1836 vidit Schoenwaelder.

Digitized by Google

72 Tabula marmoris Penteleci in museo Atheniensi.
Campanis p. 32 n. 346. Mustoxydis, 'Η Αἴγινήτις 1831 p. 189 n. 10. Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 144 n. 207 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 3.) Pittakis, 'Εφημερὶς ἀρχαιολ. 275. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1934. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 1535. Kumanudis, Ἀττικὰ ἐπιγραφικὰ ἀνεκδοθέντα 754. Koehler, C. I. A. II 2275 (cuius exemplar itero).

Η Γ Η Σ Ι Ρ Π Ο Σ — Ἡγήτωρος
Κ Η Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ — Κηφισοδώρου
Λ Α Μ Π Τ Ρ Ε Υ Σ — Λαμπτρεύς.

Aeginae inventum esse lapidem ait Campanis, Salamine Mustoxydis, quorum testium in universum maiore fide dignum se praestabat prior. Titulus, si — quod igitur multo veritimilius duco — est Aegineticus, designat sepulcrum cleruchi Attici, ut anno 405 a. Ch. n. sit vetustior. — Lapis cum e museo olim Aeginetico a. 1837 Athenas transportandus erat, obrutus est in Piraeo ibique a. 1839 denuo repertus. Cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 15 n. 12 et *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 158 n. 12.

73 Fragmentum lapidis pori.
Campanis p. 11 n. 4. *Expédition de Morée* III p. 59 n. 7. (Boeckh, C. I. G. II add. ad 2140 *a* 10.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1743. (Röhl, Inscr. antiq. 366. Bechtel, *Dialektinschr.* 3415. Roberta, *Introduction to Greek epigraphy* n. 129, IV.)

Δ Α Μ Ο — *Δαμο - -*

A dat *Expéd.*

c. TITVLI SERMONIS PEDESTRIS RECENTIORES.

†**74** Athenis in museo; confiscatum erat Aeginae a. 1834. Stela ornata aetomate et acroteriis, a. 0,57. l. 0,29. Repraesentatur mulier sedens aetatis provectae, ante quam stat parva puella.
Pittakis, 'Εφημερὶς ἀρχ.πολ. 1003. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 29 n. 5. Le Bas, *Voyage archéol.* 1947. Kekulé, *Thesion* 221. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 564.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Α — Ἀγαθόκλεα
Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ο Υ — Ἀντιπάτρου
Ι Ε Ρ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Ι Χ Ρ Η Σ Τ Η — Ἱεροπολῖτι χρηστῇ·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

75 Anaglyphum.
Memorat Campanis p. 32 n. 339. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 43 ex Pittakis schedis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1991.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ — Ἀγαθοκλῆς
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ο Σ — Ἀγαθοκλέος·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

Var. lect. Vs. 2 prius Α omittit Le Bas. || extr. ΕΟΥΣ Pitt.

76 Anno 1829 repertum in sepulcro.
Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *b* e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1711. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3420.)

Α Ι Γ Ι Ω Ν — Αἰγίων.
† Ι Λ Λ Α Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Η Α Σ — Φίλα Ἐπικράτους.

Αἰγί(ω)ν φίλα Ἐπικρ. suspicatus est Boeckh; sed subintellegendum fuerit *ἀνεστάσθησε*, quam vocem docuit Mommsen (Ephem. epigr. 7, 451) omitti solere in titulis Romanis Graece redditis, in quibus non se continere hanc usum monstrabo ad dedicationes Aesculapio oblatas in aeditibus stadii Epidaurii.

†**77** Olim Aeginae in museo. Anaglyphum marmoris albi, a. 0,49. l. 0,195. Teste Virletio repraesentatur infans manu tenens alliquid, quod petens assultat canis parvulus.
Expédition de Morée III p. 41 n. 66 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 182 n. 263 ex spographo Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 45 ex schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 2028.)

Α Μ Μ Ω Ν Α Ε Ο Ν — Ἄμμων [Α]ἰσ[χ]ρος
Χ Ρ Η Σ Τ Η Χ Α Ι Ρ Ε — χρωτ(ί)· χαῖρε.

Var. lect. Vs. 1 in. ΑΜ omittit Pitt. || extr. ΑΓΟΝ Pitt. ΑΕΟΝ Virlet. Restitui. Nimis a traditis videtur recedere, quod vs. 1 probante Boeckhio coniecit Le Bas: Ἄμμων[δῖ]ο».

78 Tabula lapidis pori, l. 0,75.
Campanis p. 14 n. 75. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 31 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *e* e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1735.)

Α Π Α Τ Η — Ἀπάτη
Ε Π Ι Κ Τ Η — Ἐπικτη-
Σ Ι Δ Ο Σ — σίδος,
Ε Τ Ω Ν Π — ἐτῶν π'.

Var. lect. Vs. 3 σίδος Camp., ΕΙΔΟΣ Pitt., ΣΙΛΟΣ Virl.

†**79** Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 49 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1993.)

Α Π Ε Λ Α Η Σ — Ἀπελλῆς
Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Υ — Ἀριστάρχου.

†**80** Aeginae in demarchio. Pars inferior anaglyphi: sedens mulier mannm porrigit viro stanti. A. 0,29. l. 0,29. cr. 0,06. *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Λ Α Ρ Ν Ι Α — Ἀπολλωνία
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ — Ἀπολλωνίου.

Sine dubio eundem titulum inter Rhenaeos exhibet Le Bas, *Voyage archéol.* II 1994, licet primum dei versum ΑΠΟΛΛΩΝΙΕ.

†**81** Anaglyphum: infans sedens.
Expédition de Morée III p. 40 n. 61 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 180 n. 258 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 51 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1995.)

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ε — Ἀριστόβουλε
Χ Ρ Η Σ Τ Ε — χρωτί·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

Digitized by Google

82 In sepulcro a. 1829 reperto.
Boeckh, C. I. G. II add. 2143*d* e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1749.)

```
ΑΡΙΣ ΣΠΑΗΣΑΣΚΝΟΟΑ
        ...ΙΡΙΣΚΝ.. ΣΑΤΗ
ΝΙΚΟΛΑΟΣΣΙΑΛΙΟΥ
ΔΙ ΥΣΟΣ
ΧΡΙΣΩ
```

'Αρισ[τοκ]λῆς 'Α[Sη]σ[ι]λά[ου],
- - - - - - - - - -,
Νικόλαος [Φ]ιλαιέως
- - -
- - -

Vs. 1 nomen prius restituit Boeckh, patris ego. — Vs. 3 Σιλαίου Boeckh, qui ad vs. 4. 5 -fortasse recentius adscripta sunt; vide ne fuerit: Νίκως Χριστῶν.

83 Lapis marmoris Hymettii insertus pavimento aediculae Sancti Nicolai, a. 0,65. l. 0,26.
About, *Archives des missions scientifiques* 3, 1855, p. 548.

```
ΑΡΙΣΤΟΝΟΗ                    Ἀριστονόη
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ                  Ποτειδωνίου
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣΓΥΝΗ                Διογένους γυνή,
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ                    Ἀφροδισία
ΥΦΡΟΥΓΥΝΗ                    Εὐφρ[ο]συ γυνή·
ΧΑΙΡΕΤΕ                      χαίρετε.
```

Vs. 5 restitui nomen; cf. *Dialektinschr.* 4866, 11.

† **84** Anagliphum.
Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 52 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1996.

```
ΑΡΚΑΔΙΕ                      Ἀρκάδιε
ΛΕΟΝΤΟΣ                      Λέοντος·
ΧΑΙΡΕ                        χαῖρε.
```

Var. lect. Vs. 2 ΩΝ Pitt., ON Le Bas, fortasse non ex alio apographo, sed e coniectura.

† **85** Aeginae in demarchio. Pars inferior anaglyphi marmorei, a. 0,55. l. 0,47. cr. 0,11: mulier sedens manum porrigit mulieri stanti; ad sinistram serva parva, manum laevam tollens; ad dextram parva figura muliebris, dextra gestans flabellum.
Expédition de Morée III p. 39 n. 49 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 174 n. 246 ex apographis Virleti et Caroli Lenormantii. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 53 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 2030.) *Exscripsi.*

```
ΛΡΣΙΝΟΗΗΦΑΙΣΤΙΟΥ  vacat     Ἀρσινόη Ἡφαιστίου,
ΜΗΤΗΡΔΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ            μητὴρ δὲ Πολεμάρχου·
ΧΡΗΣΤΗ ΧΑΙΡΕ                 χρηστή, χαῖρε.
```

86 Athenis in museo. Stela marmoris caerulei, a. 1,30. l. 0,46. Anaglypho ornata est, quod inter et anthemium inscriptio est conlocata interpositis rosis duabus. Repraesentatur mulier sedens, quae manum porrigit viro barbato; inter duas has figuras stat mulier altera in habitu lugentis.
Kumanudis, Ἀττικῶν ἐπιγραφῶν ἀνεκδότων 2644, qui Salaminium esse dicit lapidem. Köhler, C. I. A. II 3521. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 96. Cavvadias, Γλυπτά I n. 759. Aeginae repertum esse testatur. *Exscripsi.*

```
ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΧΡΗΣΤΗ             Ἀρτεμισία χρηστή.
```

87 Athenis in museo. Frustum anaglyphi marmorei, a. 0,58. l. 0,725: sub epistylio, quod acroteriis ornatum est, superest viri caput et collum.
Campanis p. 15 n. 83. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 32. Boeckh, C. I. G. add. II 2322*b* 55 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1977. Heydemann, *Antike Marmorbildwerke* n. 100. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 3546. *Exscripsit Prott* ex imagine photographica.

```
ΛΣΙΑΤΙΚΟΣΝΕΙΚΗΦΑ        ΗΡΑΚΩΝΕΙΚΗΦΑ
```

Var. lect. Initio ΔΛΣΙ Pitt. *Exped.* Le Bas, Ἀγαπητὸς iam Campanis. — Nomen mulieris (omittunt Pitt. Campan.) (ΡΕΚΤ) *Exped.*, (ΡΕΚΤ) Le Bas; Heydem., Syb. sicut Prott.

Ἀγαπητὸς Νικηφᾶ. Ἡρ[ακ]ὼ Νικηφᾶ.

De origine tituli Aeginetica v. *Epigraphisches aus Aegina* p. 23 n. 51.

† **88** *Expédition de Morée* III p. 40 n. 63 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 181 n. 260 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 56. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1999.)

```
ΑΥΛΟΣ                        Αὖλος.
```

† **89** Olim Aeginae in museo, nunc Athenis. Stela marmoris albi exhibens formam aediculae ordinis Corinthiaci cum astomate et acroteriis; indicata sunt epistylium et triglyphi. Repraesentatur iuvenis sedens in saxo, cui institur dextra; ante eum ad dextram stat puer oculus. A. 1,06. l. 0,48.
Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1002. Gerhard, *Annali d. inst.* 1837, 124 adn. 2. Pervanoglu, *Grabstelne* p. 71 n. 5. Stephani, *Ausruhender Herakles* p. 25 o. 4. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2000. Kekulé, *Theorien* 329. Sybel, *Skulpturen zu Athen* n. 455.

```
ΛΕΥΚΙΕΑΥΦΙΔΙΕ               Λεύκιε Αὐφίδιε
ΔΑΜΑΧΡΗΣΤΕΚΑΙ                Δάμαι χρηστὲ καὶ
ΑΛΥΠΕ ΧΑΙΡΕ                  ἄλυπε· χαῖρε.
```

90 Athenis in museo. Stela marmoris albi, a. 1,03. l. 0,54. Pilae duae sustinent astoma cum acroteriis. Repraesentati sunt vir et mulier stantes, in margine inferiore equus currens. Io epistylio titulus.
Campanis p. 15 o. 84. *Expédition de Morée* III p. 41 n. 68 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 183 n. 265 ex apographis Virleti et Quinetii. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 57 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1978. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 22 n. 8. Kekulé, *Theorien* 305. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 532.

```
        a                    b
ΑΦΘΟΝΗΤΟΣ          ΣΩΤΗΡΙΣ
ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ         ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΣ
```

Ἀφθόνητος Σωτῆρος Σωτηρίωνος. Φιλουμένης.

De origine tituli Aeginetica v. *Epigraphisches aus Aegina* p. 29 n. 52. In *b* ad Φιλουμένης subintellege ἀπελεύθερος: v. supra ad n. 76.

91 Hauniae in museo. Stela marmoris caerulei, infra mutila, cum alto acroterio rotundo oculo, cui ut videtur adpingenda erant ornamenta. A. 0,55. l. infra 0,25, supra 0,225. cr. 0,05. Titulus est supra anaglyphum, quo repraesentatur mulier sedens manum porrigens viro stanti.
Ussing, *Grœske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn*, 1854, p. 8 n. 7. Blinkenberg in musei Hauniensis succincto catalogi fasc. 3 (1896) n. 154. Mihi *exscripsit Blinkenberg.*

```
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΧΡΗΣΤ              Ἀφροδισία χρηστ(ὴ)?
```

Verbum ultimum cum foeditate sit noviciis ductibus incertum esse nuntiat Blinkenberg, certe non fuisse χαῖρε neque post Τ fuisse scripturam.

Digitized by Google

92 Sepulcri siti in regione dicta *Φανερόβου* parieti, qui est inter septentriones et occasum solis, adjecti sunt colore nigro tituli.
Iriotis, *Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης* p. 13. *Excerpsi.*

ΛΡΕΛΙΟΣ

Unum nomen Ἀφροδίτιος et Irioti contigit enucleare et mihi; reliquias, quas et supra et infra hoc nomen extantes dubitans enotavi in caliginе loci subterranei, in quo satis diu morari vetuit aer, praestat omittere. In margine tabularum, quae tegebant arcas, Iriotis tentatur fuisse litteras colore rubro scriptas optimae aetatis, e quibus tamen discernere modo potuerit Epsilon et Delta.

93 Aeginae in museo. Anaglyphum marmoris albi, infra mutilum, fractum in partes tres, inventum teste Pelecano, investigatore antiquitatum insulae suae patriae impigerrimo, in loco qui et *Κάτω Δισύτσε* et *Ἅγιος Δισύτσος* audit, ab urbe ad septentriones. De repraesentatione servatum est caput mulieris spectans ad dextram, positum sub arcu pilis fulto, supra quem titulus in epistylio et setoma. A. 0,38. l. 0,38. *Delineavit Prott* et uisit ectypum.

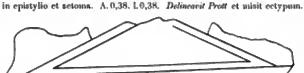

Ἀφροδίσ[ι]ος· χαῖρε.

†**94** Aeginae in demarchio. Stela cum setomate, a. 0,64. l. 0,33. cr. 0,06. Sub arcu repraesentatur sedens mulier, quae stanti viro manum porrigit. *Expédition de Morée* III p. 41 n. 69 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 184 n. 266 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 60. Le Bas, *Voyage archéol.* 2033.) *Excerpsi.*

ΒΙΤΟΔΑΛΑΔΥΠΕΡΑΙ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Var. lect. ΒΙΤΟΔΙΑΛ Virl.
Βειτὼ ἀλύπει καὶ
χρηστὴ· χαῖρε.

95 Aeginae in demarchio. Dextra anaglyphi pars: mulier stans amicta. Supra est cymatium duplex, in quo titulus. A. 0,73. l. 0,31. cr. 0,12.
Idem certe monumentum notat Companis p. 14 n. 81 «*ἀνάγλυφον Βυζαντινόν, χωρὶς κεφαλὴν· ἔχω ἐνεγράψῃ Δημήτριος Δημητρίου*», ut a sinistra tum et incolumis videatur fuisse titulus et servata figura viri praeter caput. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1747. *Excerpsi.*

ΜΑΤΡΙΟCΟΛΑΥ
ΛΜΑΤΡΙΟVCΕV

Δαμήτριος Δημητρίου. Δημήτριος Εὐ]πείου (?).

De origine lapidis Aeginetica cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 5 adn. 4. Restitui titulum alterum.

96 In tabula, quae tegebat ostium sepulcri *ἐν Δισυτσῖρῃ* siti.
Iriotis, *Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης* p. 11. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΔΑΜΟΚΛΙΣ Δαμοκλ[ε]ῆς.

97 Parieti sepulcri prope sediculam *τῶν Ἁγίων Θεοδώρων* colore nigro adjectus titulus.
Iriotis, *Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης* p. 15. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

ΔΑΜΟCΤΡΑΤΗC Δαμοστράτης.

98 Stela marmorea cum setomate et acroterio in museo Atheniensi. A. 0,71. l. supra 0,23; infra 0,34. (setoma l. 0,245.)
Campanis p. 19 n. 142. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 62 e schedis Pittakis et Rossii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1980. Sybel, *Skulpturen zu Athen* n. 3578. — *Excerpsi Prott* ex imagine photographica.

a
ΔΑΜΩ Δαμὼ
ΔΙΟΓΕΝΟΥ Διογένου·
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

b
ΤΑΡΟΥΤΙ Ταρουτῖ-
ΝΕΤΑΡΟΥ νε Ταρου-
ΤΙΝΟΥ τίνου·
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

99 Aeginae in demarchio. Pars superior stelae cum setomate, a. 0,30. l. 0,24. cr. 0,05. Reperta a. 1831.
Campanis p. 20 n. 153. Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *e* e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1738. *Excerpsi.*

ΔΑΜΩΝΚΡΗC Δάμων Κρῆς.

Tertii fere a. Chr. n. saeculi.

100 Stela marmorea cum setomate, reperta Aeginae, nunc Lugduni Batavorum in museo antiquitatum, a. 0,48. l. 0,29. In area inter pilas duas excavata repraesentatur *ἀνὴρ* invenis stans, vestitus himatio, quod pectus et brachium dextrum nudum relinquit. Dextra, quae densissa est, tenet aliquid — ut videtur avem — ad quod subsilit canis. Titulus in regula supra signum.
Janssen, Musei Lugduno-Batavi inscriptiones Graecae et Latinae. 1842, p. 37; tab. 6, 4. *Excerpsi.*

ΔΗΜΕΑC Δημέας.

Videtur esse incuntis saeculi a. Chr. n. quarti.

101—105 Parietibus sepulcri prope sediculam *τῶν Ἁγίων Θεοδώρων* siti adjecti sunt tituli quinque: n. 101 colore rubro; n. 102 supra n. 101 colore nigro recentiore aetate adiectus; in alio pariete n. 103 et colore nigro pictus n. 104; in pariete contrario item colore nigro n. 105.
Iriotis, *Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ Αἰγίνης* p. 14. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

101 ΔΙΕ..ΕΟΣ Διε[ύχ]εος
†ΙΑΟΝΙΔ. Χδωνί[α.

102 .ΠΠΟΝΙΚΗ. Ἱ]ππονίκη[ς.

103 Δ.....ΠΕΛΛΑΙΟΣ Δ.... Πελλαῖος
ΑΜΥΝΤΟ. Ἀμύντ[ου.

104 ΕΡΜΟΓΕΝΗC Ἑρμογένης.

105 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC Ἀπολλώνιος.

Supplementa mea sunt.

Digitized by Google

106 Athenis in museo. Frustum anaglyphi marmorei, a. 0,61. l. 0,54. Sub aetomate cum acroteriis servatum est caput adolescentis.
Campanis apud Carvadium, Πλινθί 1 p. 21 n. 168, qui tentatur Aegineticum esse. Kumanudis, Ἀττικὰ ἐπιγραφαὶ ἐπτάκλιτοι 2769. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 154. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 3614. Dittenberger, C. I. A. III 3092 ex apographo Ulr. Koehleri.

Δ I O Δ O T O Σ) X A I P E Διόδοτος (Διοδότου)· χαῖρε.

107 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1748.

Ι Ι Δ Ι O I K H C I N [Ὁ δεῖνα] [κατεσκεύασεν] τὴν διάσκηνο-
O K Λ E I Δ E Λ ϕ Ψ δε(?)μελεῖ ἀδελφῷ.

Sic fere haec refingenda.

108—111 In sepulcro prope τὸν Ἅγιον Θεόδωρον effuso a. 1896, quod tres continet arcas, colore stro picti sunt tituli: n. 108 in parietis qui portam continet parte intranti dextra, litterae a. 0,03—0,04; n. 109 in pariete dextro, litterae a. 0,05—0,06; n. 110 in pariete eodem, litterae a. 0,03—0,08; n. 111 in pariete postico. *Delineavi.*

108

Δ Ι O N Y C Δ C
E T Ω N E ξ ϕ K O N T Δ
Π E N T C

109

Α Γ Α Λ Λ O M E N H Ε Τ Ω N
E Z I I K O N T Α Π E N T E

110

Α N T I Γ O
N O C E T Γ A C)
T I I C C C T E Z -
K Γ N T A Ι Ι Ε Τ C

111

N E
E Π I Γ O N I I E T Ω N I
I K O N T Α Τ I E N T E
←

108 Διονυσᾶς ἐτῶν ἑξήκοντα πέντε.

109 Ἀγαλλομενὴ ἐτῶν ἑξήκοντα πέντε.

110 Ἀντίγονος Ἰτεαλύτης ἐτ[ῶν] ἑξήκοντα πέ(ν)τε.

111 νε'. Ἐκατὸν ἐτῶν [πεντή]κοντα πέντε. ν|ε'.

Miro sane casu sepultorum tres eadem mortui sunt aetate.

112 Aeginae in demarchio. Pars superior stelae marmoreae cum aetomate. A. 0,25. l. 0,17. cr. 0,07.
Campanis p. 19 n. 143. Boeckh, C. I. G. II add. 2143*g* ex apographo Rossii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1733. *Exscripsi.*

Δ Υ Α Υ Π O P I Σ Διὰ ὑπερ
Π A T A X A I P E Πατᾶ· χαῖρε.

113 Campanis p. 19 n. 136: Εἰσ τῆς Λιγύνης. Ταῦτα μαρμάρου μὲ ἐπιγραφήν· «ἐνὶ Κ.... ὀνόματι γλυμμένον ἀρχιτεκτονικῶς. — Idem certo titulus apud Le Basium, *Voyage archéol.* II 1740:

E Π I K T Ἐνίκτ[ητε s. Ἐπικτᾶ·
X / χαῖρε.

114 «Ad litus, in caverna subterranea», intellege: in sepulcro.
Boeckh, C. I. G. II 2142 e schedis Villoisoni. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1731. Bechtel, *Dialektinschr.* 3422.) Cf. C. Keil, Anal. epigr. et onomatol. 160.

E P A T Ω Λ A K P E I, Δ A Ἐρατὼ Ἀκρ̣ειδ̣α(?),
Θ Y Γ A T H P N E A Θυγάτηρ νέα.

Ανα(λ)ειδα conicit Keil, Ανα̣[ατ]ειδα Bechtel.

115 Boeckh, C. I. G. II add. 2193*i* ex apographo Rossii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1721.

E Y P Y B I O T O Σ Εὐρυβίοτος
T E I Σ I Δ O Σ Τεισίδος.

Var. lect. Vs. 1 ΕΥΡΥΒΟΤΟ« Ross.

116 Anaglyphum.
Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 4 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1927.)

H A I O Δ Ω P O Σ Ἠλιόδωρος
M O Σ X I Ω N O Σ Μοσχίωνος
A Θ H N A I E Ἀθηναιέ
X A I P E χαῖρε.

Per errorem nominativus iuxta vocativum positus.

117 «Stèle à fronton à la porte de la Παρηγία Γαϊτούλα».
Le Bas, *Revue archéol.* 1844, 112 et *Voyage archéol.* II 1710.

Θ E O Δ O T H Θεοδότη
Δ H M H T P I O Δημητρίο[υ,
Θ E O ϕ I Λ O Σ Θεοφίλου
Δ H N O Δ Ω P O Δημοδώρ[ου·
X A I P E T E χαίρετε.

Digitized by Google

118 Stela aetomate instructa.

Campanis p. 14 n. 74. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 29 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 70 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1983.)

Θ Ε Ο ϕ Ι Λ Ο Σ	Θεόφιλος
Ε Υ Κ Λ Ε Ο Υ Σ	Εὐκλέους,
Ε Υ Κ Λ Η Σ	Εὐκλῆς
Ε Υ Κ Λ Ε Ο Υ Σ	Εὐκλέους,
Α Π Ο Λ Α Ω Ν Ι Σ	Ἀπελλωνίς·
Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ε	χαίρετε.

Var. lect. Campanis verba sunt: «Τειμάχου μαχαίρου ἀὶ ἐπιγραφὴν Θεόφιλος ἀλτ», unde suspicin fit, vs. 1 in lapide esse ΘΕΟ.

† **119** Aeginae in demarchio. Stela formam sediculae exhibens, a. 0,90. l. 0,37. cr. 0,10. Representantur vir stans, ad cuius dextram servus. Infra est titulus. *Excerpsit Fredrich.*

////// Π Ο //////////////////////	Ἰα[ω - - -
//////////////////////////////	- - - - - -
Α Σ Κ Α Λ /// Ω Τ //////	Ἀσκαλ[ω]τᾶ
ι Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι ι Υ ///	χ[ρηστὲ· χαῖ]ρε.

Ethnicon aut Ascalonis Palaestinae urbis indicatum est nobis ignotum aut urbis ignotae.

† **120** Aeginae in museo, nunc Athenis (*n.* 1258). Stela marmoris albi cum aetomate et acroteriis, a. 0,82. l. infra 0,405, supra 0,365. Figurae quattuor: ad sinistram stat puella, laeva manu arculam ferens, dextra flabellum; sequitur mulier sedens, quae manum porrigit viro imberbi; ad dextram stat parvus puer. Titulus sub anaglypo in dextra stelae parte.

Expédition de Morée III p. 36 n. 32 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* b p. 162 n. 229 ex apographo Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 30 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1959. Kekulé, *Thasion* 267. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 552. *Excerpsit Prott.*

vacat	Α Υ Λ Ε Κ Α Ι Κ Ε Λ Ι
vacat	Κ Ο Ι Ν Τ Ο Ρ Ω Μ Α Ι Ε
vacat	Χ Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε

Var. lect. Vs. 2 in altero O inscriptum exhibet Υ solus Le Bas. *Voyage archéol.*, sed nullum in lapide hic incolumi vestigium esse diserte testatur Prott (haud semel apographia conlecturas inseruit Le Bas).

Αὖλε Καικίλ(ι)
Κόϊντ(ε) Ῥωμαῖε,
χρηστὲ· χαῖρε.

Vs. 1 extr. Epsilon omissum fuisse adnotat Prott.

† **121** -In anaglypho, quod repraesentat virum sedentem ac mulierem stantem.-

Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 73 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1976.)

Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η	Ν Ω Α Ε
Μ Α Ρ Ο Α Ι	
Χ Ρ Η Σ Τ Η Χ Α Ι Ρ Ε	

Καλλιστράτη - - - -
Ἡρ[ω]ποιᾷ[τι]
χρεστὴ· χαῖρε.

Vs. 2 conieci ethnicon.

† **122** Aeginae in demarchio. Pars inferior stelae marmoreae; a. 0,44. l. 0,41. cr. 0,11. Representantur mulier sedens, manum porrigens viro adstanti.

Expédition de Morée III p. 33 n. 13 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 147 n. 210 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 17 e duplicibus schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1945. *Excerpsit.*

a	*b*
Κ Α Λ Λ Ι ϕ Α Ν Τ Η	Σ Ι Λ Ι Ι Α Ο Κ Α Η
Κ Α Ε Ο Μ Α Χ Ο Υ Δ ///	Ο Δ Ο Τ Ο Υ
Χ Ρ Η Σ Τ Η Χ Α Ι Ρ ///	Δ Η Α Ι Σ Χ Ρ Η Ϝ Υ Ι
	/ Λ Ι Ρ Ε

Var. lect. b vs. 1 (initium valde est deletum) ΠΑΘΙΑΗ et ΠΤΑΘΙΑΗ Pitt.; ΠΙΑΟΙΑΗ Virl., quod in transcriptione Le Bas correxit in Φλαολῆ, quam conlecturam alteri suo inseruit exemplari. — *b* vs. 4 omittit Pitt. — Litterae contra exemplar meum sine uncis positae a prioribus adhuc visae sunt.

a	*b*
Καλλιφάντη	- - - - - εωλῆ
Κλεομάχου Δαολία·	Θεοδότου
χρηστή, χαῖρε.	Δάδα· χρηστέ,
	χαῖρε.

De vocativo in -εωλῆ laudat Boeckh Choeroboscum ap. Bekkerum Anecd. 1190, neque desunt huius anomaliae exempla in huius voluminis inscriptionibus aliis.

† **123** Boeckh, C. I. G. II add. 2143*k* ex apographo Rossii. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1725.

Τ Ι Τ Ε Κ Α Σ Τ Ρ Ι Κ Ι Ε	Τίτε Καστρίκιε
Θ Ρ Α Σ Ω Ν	Θράσων
Α Λ Υ Π Ε Χ Ρ Η Σ Τ Ε	ἀλυπε, χρεστὲ·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

124 Aeginae in demarchio. Stela cum aetomate. a. 0,50. l. 0,30. cr. 0,05.

Campanis p. 14 n. 73. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 28 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 74 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2128. *Excerpsi.*

Κ Ε Ρ Δ Ω Ν	Κέρδων
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ	Ἀλεξάνδρου·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

125 Columella cum basi.

Campanis p. 11 n. 9. Mustoxydis, Ἡ Αἴγινα 1831 p. 109 n. 27. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1664. C. I. A. II 2842 ex apographo Velseni.

Κ Η Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ	Κηφισόδωρος
Π Ο Λ Υ Α Ρ Χ Ο Υ	Πολυάρχου
Α Α Ι Ο Σ	Ἀ[χ]αϊός.

Aeginae reperta teste Campano, a Salamine oriundam esse ait Mustoxydis: eandem discrepantiam deprehendimus de n. 72, ubi vide. Cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 15 n. 19 et *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 158, 19.

126 Aeginae in museo, stela marmoris rubra instructa aetomate et acroteriis, infra fracta. A. 0,81. l. 0,35—0,38. Reperta est in insula. *Delineavit Prott* et misit ectypum.

Κ Α Ε Ι Σ Τ Α Ι Ν Ε Τ Η	Κλεστανίτη
Α Γ Α Θ Α Μ Ε Ρ Ο Υ	Ἀγαθαμέρου·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

In versus primi litera prima conspicuae sunt lineae, quae non fortuitae esse nequeunt: si adsumis litteram alteram Lambda, species fere est, quasi in Κ inscriptum sit Μ. E quibus cum iusta vox non evadat, de Kappa non est dubitandum; certe nullo modo legi potest, quod expectes: Πλεστανίτη.

Digitized by Google

127 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1726. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3425.)

ΚΟΞΙΟΣ	Κόξιος (?)
ΑΙΠΟΛΟΥ	Αἰπόλου
ΜΝΑΜΕΙΟΝ	μνημεῖον.

128 Stela marmoris Pentilici, supra ornata palma (quae instaurata est), inmissa basi in qua titulus. Anaglypho representantur vir mensae accumbens et mulier sedens ad pedes eius, adstante ad alterum latus infante. A. 0,80.

Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 185 n. 268. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 76.) F. Lenormant, *Description d'antiquités ... de feu M. A. Raifé*, Parisiis 1867, p. 81 n. 600. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2040. (Fränkel, *Athen. Mitth.* 22, 1897, p. 349.)

ΚΥΔΙΑΛΑΜΝΑΣΙ	Κυδάλα Μναση-
ΚΥΔΟΥΧΡΗΣΤΗ	κύδου χρηστη·
ΧΑ ΙΡΕ	χαῖρε.

Ludovicus Dupré pictor lapidem a. 1820 apportavit e Graecia, ut quidem Lenormant refert Aegina, ut Le Bas Rhenea. Quorum illud fide multo dignius; monstravi enim in universum iusto leviorem fuisse Le Basium in tribuendo titulos sepulcrales Rheneae, ad quod accedit, quod in catalogo antiquitatum Raifei p. 125 n. 961 perhibetur, urnam plumbeam repertam esse Aeginae in eodem sepulcro, cui lapis noster impositus esset.

†**129** Aeginae in demarchio. Stela marmorea in superiore et inferiore parte mutila, a. 0,37. l. 0,28. cr. 0,075. Representantur iuvenis sedens, qui solo himatio vestitus sinistra scilae innititur, dextra tenet aliquid quod fractum est.

Expédition de Morée III p. 31 n. 1 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 139 n. 198 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 77 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2011. *Exscripsi.*

ΑΙΚΛΗΝΟΣΗΡ *Pitt*	Αἰκλεινος Ἥρ[ω]ν·
ΧΑΙΡΕ *Pitt*	χαῖρε.

Var. lect. ΑΙΚΚΝΟΣΗΡΑΙΣ Virl.; falso ΑΙΚ Pitt., ΑΙΚΙΝΝ Le Bas.

†**130** Athenis in museo (n. 1273). Anaglyphum marmoreum, sub quo titulus, a dextra et in summa parte fractum, a. 0,66. l. 0,57. Representantur mulier sedens, iuxta quam stat parva puella; dextram porrigit mulieri stanti.

Expédition de Morée III p. 34 n. 14 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 147 n. 211 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 29 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1957.) Pervanoglu, *Grabsteine* p. 65 n. 55. Ileydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 498. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 564. *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

ΜΑΑΡΟΝ //////	Μααρον - -
ΝΑΣΙΑ //////	Νασία - -

Vs. 2 sub fine cernitur etiam r, quod num fortuitum sit, incertum est; Xcerte quod lectum est, non fuisse adnotat Prott.

†**131** Aeginae in demarchio lapis a. 0,43. l. 0,39. cr. 0,21. In area cavata representantur vir vestitus stans. Infra est titulus. *Exscripsi.*

ΑΡΚΟΣΠΑΡΟΥ	Μᾶρκος Πάρου.

132 Stela cum setosuis reperta a. 1830 in litore haud procul a loco Κολωνα dicto, ubi templum Veneris fuisse dicunt.

Boeckh, C. I. G. II add. 2143*f* e schedis Pittakis, qui ipse edidit Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1856 n. 1911. (Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2471. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1732.)

ΜΑΧΑΛΙΑ	Μαχαλία
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	Διονυσίου·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Ma[ρ]χαλία suspicatur Boeckh.

133 In columna exsculpta est amphora et supra eam, si fides imagini, aquila. Titulus in summa columnae parte conlocatus est supra cymatium.

E schedis Fourmonti Cyfius, *Recueil d'antiquités* VI p. 196, tab. 60, 3. (Car. Müller, Liber Aegineticorum 188 adn. *e.* Boeckh, C. I. G. II 2143.)

ΜΕΛΗΣ...ΔΡΟΣ..../	
ΓΑΛΗΝΕ ΥΣΦΑΛΜΟ	
Μέλης [Ἀν]δρο[σθενῆ]ι (?).	
Π[α]ρ[ά]γε[ι]ος Φαια[κ]λέους	

Μελέσ[ας]δρος | Π[α]λυ[σ]ὸς Φαια[κ]λέους Müller, sumens II. esse demoticum Atticum, quod non prorsus se repudiare dicit Boeckh. At ut taceam de patris nomine mire postposito, plane neglexerunt et Boeckh et Müller vestigia scripturae sub fine versus prioris indicata. Lapis erat mortuorum duorum; Μέλης est C. I. A. II 3946. 3998, fuisse non minus potest Μελέσ[ανδρος (Κλ]ῆι (alve brevis genetivus alius in *σ* desinens). Ultimum nomen emendari posse Φα[ρ]ο- - - alnotavit Boeckh.

134 Cippus sediculae formam exhibens inscriptus erat muro domus Canaris.

Expédition de Morée III p. 62 n. 26 e schedis Virleti et Trézellii. (Boeckh, C. I. G. II add. 2140*a* 8.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1723.

ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ	Μενέμαχος
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	Διονυσίου·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Var. lect. Vs. 3 A Le Bas, sed incertum num viderit titulum.

135 In sepulcro dimidium fere horae ab urbe ad septentrionem. Festinanter *descripsit Prott.*

ΖΩΣΙΜΗΝΗ	Ζώσι. Μ[ά]μ[ου s. Μη[τ-
ΕΤΩΝΛ	ἐτῶν λ',
ΝΙΚΟΚΡΑΤΙΑΣ	Νικοκράτεια[ς] Σ - -

†**136** Olim Aeginae in museo, nunc Athenis (n. 1322). Stela marmoris albi cum setomate et acroteriis. A. 0,82. l. supra 0,31, infra 0,40. Repraesentantur figurae quinque: ad sinistram sedet mulier tenens infantem; in scabello adstat puer maior; sequitur vir stans et mulier sedens altera, iuxta quam servula.

Expédition de Morée III p. 36 n. 34 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* III p. 163 n. 231 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 32 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1961. Pervanoglu, *Grabsteine* p. 49 n. 6. Kekulé, *Thasos* 256. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 553. *Exscripsit Prott.*

	a	*b*
	ΜΥΡΣΙΝΗΕΤΟ	ΣΑΒΕΙΤΥΡ
	////ΗΙΑΔΕΚΜΟΥ	ΡΟΥΑΤΑΜΙΣ
	/// ΩΜΑΙΑΑΔΕΛ	ΣΑΧΡΗΣΤΗ
	›ΗΑΕΞΟΙΝΤΟΥ	ΧΑΙΡΕ
5	ΛΥΦΙΔΙΟΥΚΛΣΙΟΔΩΡΟΥ	
	/ΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ	

Digitized by Google

Var. lect. Vs. 1 in. ΜΥΡΣ (sic etiam Pitt.) omittit Kek. . ΥΡΣΕΙΝΗΕΤΟ Le Bas, ΥΡΣΙΝΗC.ΤΟ Virl. || vs. 5 in. . . ΙΟΥ Kek. ΦΙΑΙΟΥ Virl. ΑΧΑΙΔΙΟΥ Pitt. . .ΗΔΙΟΥ Le Bas.

a	*b*
Μυρτάν Ερα- . νὶν Δίπυον Ῥωμαῖη, ἀδελ- φὴ δὲ Κούρου	Σαβείν(η) Πυθ- έου Ἀπαιωρ- εα, χρηστὴ χαῖρε.
δ Αἰφαδίου Κασταδέρου,	
χρηστὲ χαῖρε.	

a vs. 1. 2 fortasse inest error lapicidae pro Ἐρ(ε)[χθέα], quod nomen mihi suppeditavit Dessau.

b vs. 1 Σαβεῖ potius non plene scriptum quam nomen barbarum.

137 Argivae in museo herma, cuius caput desideratur, e marmore Peotelico facta. A. 0,48. l. 0,29. cr. 0,18. *Delineavit* Prott et misit ectypum.

Ἰλ]ιάδ[ι ἥρωι
Ν]ικοστρά[τ]ο[ς
ε]ὐστ[ε]ρος
ἀ]νέθ[ηκε].

Adnotat Prott, initio versus primi deesse unam modo litteram sive maxime lota et litteram alteram; cum lapidem contemplatus sit pro certo se habuisse primo loco servatum esse Lambda, sed in ectypo sibi videri fuisse Alpha, de quo equidem non dubito. Nomen pueri in altero lapide scriptum fuisse potest, sed fortasse numinis appellatio erat τοῦ ἥρωος (sicut ἥρωι Ἰατρεῖ), ut inter dedicationes collocandus esset titulus. — Vs. 2 extr. fuisse ΙC sequitur e ηατio (Prott).

138 Argivae in museo stela marmorea aetomate instructa, reperta in Ὄβρυι Ὑπαύρᾳ Ἐκαλεσία (Ἅγιος Θεόδωρος), ab urbe ad orientem. Deest angulus inferior sinister. A. 0,86. l. infra 0,39, supra 0,365. Titulus *a* litteras exhibet tenues, eleganter exaratas; *b* crassas, indiligenter insculptas, ut postea additas esse appareat. *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

a	
Ν Η Ν Η Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Χ Α Ι Ρ Ε	Νίκη Ἀπολλωνίου· χαῖρε.
b	
Μ Η Ν Ο Δ Ο Τ Η Μ Ε Ν Ο Ι Τ Ο Υ Χ Α Ι Ρ Ε	Μνοδό- τη Μενοίτου· χαῖρε.

139 Stela marmorea, supra cymatio ornata. A. 0,37. l. (in summa parte) 0,12. cr. 0,06. *Exscripsi* in domo quadam privata; nunc in museum est transportata.

Ν Η Σ Ι Α Σ Σ Α Ρ Γ Α Σ Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ε	Νησίας, Σαρ[γ]ας· χαῖρε- τε.

† 140 Argivae in demarchio. Stelae marmoreae aetoma, a dextra mutilum, infra quod titulus. A. 0,23. l. 0,48. cr. 0,13. *Exscripsi.*

ΝΙΚΑΓΟΡΑΓΑΥΚΕΡΑΑ ΓΩ ///

Νικαγόρ[α], Γλαυκέρα, Λ[ε]ω[τίνος(?).

Prima ultimi oomicis littera etiam Δ fuisse potest.

† 141 Anaglyphuou: viro sedenti adstat iofans.

Expédition de Morée III p. 33 o. 16 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 148 n. 213 ex apographis Caroli Lenormantii et Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 37 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1969.

Ν Ι Κ Α Ν Ω Ρ Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Ζ Μ Υ Ρ Ν Α Ι Ε Χ Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε	Νικάνωρ Φιλοστράτου Σμυρναιε χρηστὲ· χαῖρε.

142 Boeckh, C. I. G. II add. 2143*m* e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1718.

Ν Ι Κ Ω Ν Ο Σ Νίκωνος.

† 143 Olim Argivae, nunc Athenis in museo (n. 1171). Anaglyphum marmoreum infra mutilum, instructum aetomate, in quo patera, et scroteriis, quorum dextrum deest. Repraesentatur vir barbatus iuxta mulierem. A. 0,59. l. 0,635. Titulus in epistylio supra anaglyphum.

Rossii apographum est in diario anni 1837. *Expédition de Morée* III p. 39 n. 48 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 173 n. 245 e schedis Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 85.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1984. Pervanoglu, *Grabströme* p. 24 n. 15. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 477. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 488. *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

ΟΝΗCΑCΕΒΑΦΡΑΙΤΟΥ ΑΦΡΟΔΩΖΩΠΥΡΟ ///

Omicron litterae Delta inscriptum, cuius vestigia vel in ectypo agnosci possunt, priorum solus dat Le Bas.

Ὀνησᾶς Ἐ(ε)πιφράδεου. Ἀφροδῶ Ζωπύρου.

144 Campanis p. 11 n. 3: Ἐκ τῶν Αἰγίνης· Μέρος ἀναγλύφου διατεμαίνου ὡς ἐπιγραφήν: «Πάνλιος Οὐίρεος.

Titulum in editis non invenimus; cave ne putes indicasse Campanem epitaphium musei olim Aeginetici, quod e Le Basio, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 181 n. 261 petivit Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 81 (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1934): Πάνλιος Λεύκιος | Νάσγαχάῖρε. Nam id dicitur fuisse «au-dessous d'un grand sujet de beau style». Confer etiam *Epigraphisches aus Aegina* p. 28 n. 90. Conieceris in lapide nostro fuisse Πάνλιος Οὐί[ι]ιος sive Πάνλιος *nomen gentilicium* Οὐί[ι]ιος.

Digitized by Google

† **145** Aeginae in demarchio. Stela marmorea cum aetomate, a. 0,81. l. 0,49. cr. 0,07. Sub arcu representantur est equus, ad sinistram arbor cui circumvolvitur anguis, adstat puer.

Expédition de Morée III p. 39 n. 50 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 174 n. 247 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 86 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2017. *Exscripsi.*

ΓΑΙΟΦΙΛΙΣΤΟ — Γάϊε Ὀφίλλιε Πε-
ΠΑΙΟΥΥΙΕΧΡΗΣ — πλίου υἱὲ χρησ-
ΤΕΧΑΙΡΕ — τέ· χαῖρε.

Aeginam in museum Campanis (p. 28 n. 264) refert Mycono ex insula adportatum fuisse *ἀνάγλυφον μὲ ἐπιγραφήν, στρατιώτου ἵππέως, τάφος Γαΐου φιλλίνος*, quibus verbis si noster designatur titulus, quod minime incredibile, non recte a nobis est receptus. Cf. *Epigraphisches aus Aegina* p. 29 n. 95.

† **146** Athenis in museo. Stela marmoris albi, a. 0,75. l. 0,45. Columnae duae ordinis Corinthiaci sustinent aetoma eum acroteriis; indicati sunt triglyphi cum quattuor metopis. Figurae representantur sunt tres: ad sinistram vir imberbis sedens; mulier dextram tenens adolescentis stantis, qui sinistra capiti hermae virilis innititur.

Expédition de Morée III p. 39 n. 51 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 175 n. 248 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 88 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1985; *Monuments figurés* tab. 116. Pervanoglu, *Grabstelne* p. 58 n. 16. Kekulé, *Theseion* 253. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 455.

ΙΕ ΛΕΥΚΙΕ — - - - - *ω*, Λεύκιε
ΓΙΕ ΠΑΚΩΝΙΕ — - - - ὑϊέ, Πακώνιε
ΠΟΠΑΙΟΥΥΙΕ — Ποπλίου υἱέ·
ΧΑΙΡΕΤΕ — χαίρετε.

Vs. 2 supplevit Kekulé.

† **147** Anaglyphum.

Expédition de Morée III p. 40 n. 58 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 178 n. 255 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 89 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2018.

ΓΑΜΦΙΛΕ — Ἡἰμφιλε
ΧΡΗΣΤΕΚΑΙ — χρηστὲ καὶ
ΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ — ἀλυπε· χαῖρε.

148. 149 Tituli insculpti parietibus duobus sepulcri siti prope aedicularn τῶν Ἀγίων Θεοδώρων.

Iriotis, Ἀρχεῖον ἱστορικὸν καὶ γλωσσικόν Ἀθηνῶν p. 14. (Wolters, *Athen. Mitth.* 18, 1893, 335.)

148 ΠΙΤΥΑΣ — Πιτύης.

149 ΣΩΦΡΩ. — Σώφρ(ω),
ΜΥΡΤΙΣ — Μύρτις.

† **150** Stela marmoris albi.

Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2010. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1722.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ — Πρόξενος
ΚΑΛΛΙΓΙΤΟΙ — Καλλιγίτ[οι].

Var. lect. Vs. 1 Π et Σ Le Bas. ‖ vs. 2 extr. OA Rang. «*Lettres des derniers temps macédoniens*» Rangabé.

151 Aeginae in demarchio. Pars superior stelae aetomate instructae. A. 0,40. l. 0,33. cr. 0,06.

Campanis p. 24 n. 209. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1730. *Exscripsi.*

ΠΡΩΤΟΜΑΧΟΣ — Πρωτόμαχος
ΠΡΩΤΟΜΑΧΟΥ — Πρωτομάχου·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

152 Cippus, quem possidet Michaelis Listis.

A. Engel, *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, 444.

//// ΡΟΔΟΚΛΕΑ — Ῥοδόκλεα
//// ΑΠΟΛΟΘ/// — Ἀπολλοθ[έ-
//// ΜΙΔΟΣΧΑΙΡΕ — μιδος· χαῖρε.

† **153** Aeginae in demarchio. Stela exhibens formam aediculae aetomate instructae, alta (praeter partem rudem, quae solo inmisa erat, centimetrorum novem) 1,0. l. 0,44. Representantur sunt vir et mulier iungentes dextras, ab utraque parte adstat parva figura.

Expédition de Morée III p. 39 n. 55 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 177 n. 203 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 90 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2020. *Exscripsi.*

ΠΟΠΛΙΕΣΗΙΕΔΕΚΜΟΥ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Πόπλιε Σεῖ Δέκμου
χρηστὲ· χαῖρε.

Cf. Epigraphisches aus Aegina p. 28 n. 90.

154 Aeginae in demarchio. Pars superior stelae eum aetomate, a. 0,32. l. 0,21. cr. 0,06.

Campanis p. 13 n. 71. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 22 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 72 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1727. Bechtel, *Dialektinschr.* 3426.) *Exscripsi.*

ΣΙΒΟΙΤΗΣ — Σαβοῖτης
ΔΑΙΜΕΝΟΥ — Δαιμένου·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

155—157 In sepulcro e vivo saxo cavato erant colore atro sive viridi adpicti tituli: super introitum tentulatum n. 155, in pariete dextro n. 156, in pariete meridionali n. 157. Apertum esse sepulcrum refert Pittakis ab Anglo quodam a. 1818.

N. 155 et 156: *Expédition de Morée* III p. 62 n. 20 e schedis Virleti. N. 155 et 157: Boeckh, C. I. G. II add. 2143*p* e schedis Pittakis. N. 156: Boeckh, C. I. G. II 2140*b* e schedis Prokeschii. N. 156 et 157: Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2012. N. 155—157: Ross, *Archäol. Aufsätze* I 46 e schedis Schauberti. Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1839 n. 231. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1708. (Cauer, Delectus[2] n. 70. Bechtel, *Dialektinschr.* 3418.) Cf. Ahrens, De dialectis II 344 sq.

155 ΣΚΥΘΙΝΟΥ

156 ΜΗΑΝΟΙΓΕ
ΟΥΓΑΡΜΗΣΥΝΕΙΣΗ
ΤΟΙΑΛΛΟΝΤΙΝΑ
ΚΑΤΘΕΝΤΙΕΣΤΑΥΤΑΝ
ΤΑΝΣΟΡΟΝΑΙΔΕΜΗΑΥΤΑΥΤΟΝ
ΑΙΤΙΑΣΗ

157 ΘΕΟΓΕΝΙΣ

Digitized by Google

Var. lect. N. 156 vs. 2 in. ΜΝΗ Le Bas. ‖ vs. 4 ΜΗ.ΥΑΥΤΟΝ Prok., ΜΗΑΥΤΑΥΤΟΝ Le Bas, ΜΗΑΥ ΑΥΤΟΝ Rang. ‖ N. 157 repraesentavi exemplum Schauberti. ΘΕΟΓΕΝΙ Rang., ΘΕΟΓΕΝΙC Le Bas.

155 Σκιδίτου.

156 Μὴ ἐύσαγε·
σὺ γὰρ μὴ συσίαις
τὰν ἀλλοτ' ἐοῦσαν
κατθέτει ἐς τοιῦτον
τύν σεφὸν· αἱ δὲ μή, σὺ τοιοῦτον
αὐτὸς ἔσσῃ.

157 Θεογένις.

Optimae aetatis, quarti fere a. Chr. n. saeculi videntur n. 155. 156, multo recentior n. 157.

N. 156 vs. 2 *συσίαις* : i. e. *pronis*, quocum commodissime comparabis Hesychii glossam *συσίνιον, συφόριον* Ahrens. — Vs. 6 de futuro *αὐτωῇ* vide Ahrens, de dialectis II 305 et quae adnotavi ad n. 177.

---

158 In sepulcro pictus erat titulus colore fusco.

Boeckh, C. I. G. II add. 2143*n* e schedis Pittakis, qui ipse edidit Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1877. (Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2472. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1719.)

ΣΜΙΚΡΩΝΟΣ Σμίκρων-ος.

Formas litterarum ΣΜ edidit Le Bas, num ex alio apographo valde dubito.

---

† **159** Aeginae in demarchio. Stela in aediculae formam redacta. A 1,16. l. 0,50. cr. 0,14.

Expédition de Morée III p. 32 n. 6 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 142 n. 203 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 16 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1944.) *Exscripsi.*

a	*b*
ΣΟΦΟΚΛΕΑΑΛ	ΔΡΕ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ Α	ΞΑΝ
ΔΑΡΔΑΝΕΙΤΙΔΡΟΥ	
ΧΑΙΡΕ·	ΑΘΗΝΑΙΕ
	ΧΑΙΡΕ

Var. lect. Pittakis omitto vitia. Virlet falso titulos *a* et *b* dat maiore intervallo diremptos; vs. 1 post alterum A omittit A ‖ vs. 2 extr. ΝΔ ‖ vs. 3 ΔΑΡΔΑΝΕΙΤΙ A (spatium litterarum undecim) ΔΙΥ Y.

a	*b*
Σοφόκλεα	Ἀλ[ξ]ανδρε
Ἀντίοχου	Ἀ[λ]ξί-
Δαρδανεῖτ·	δρου
χαῖρε.	Ἀθηναῖε
	χαῖρε.

† **160** Athenis in museo (n. 1313). Stela marmoris albi. a. 0,70. l. infra 0,455, supra 0,375. Pilae duae sustinent arcum, supra quem setonia cum acroteriis. Repraesentata est navis, e qua eminent capita duo et corpus dimidium viri, qui navem videtur propellere. Titulus, qui est sub repraesentatione, utrimque in pilas transgreditur.

Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1014. Stephani, *Ausruhender Herakles* p. 25 n. 2; tab. 6, 2. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1963 et *Monuments figurés* 117, 1. Fervanoglu, *Grabstätte* p. 70 n. 3. Kekulé, *Thasion* 265. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 563. *Exscripsi Prot.*

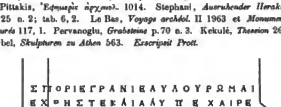

Στήσα Γρᾶνις Αὔλου Ῥωμαῖ-
ος χρηστὸς καὶ πλευσ· χαῖρε.

Ηἰσθλες Γρᾶνις est in titulo Atheniensi C. I. A. III 3235.

Vs. 2 prius Rho exaratum est ᴼ; ad inculpendam partem inferiorem deerat spatium, excipit enim angulus pilae (Prot).

---

† **161** Athenis in museo. Anaglyphum marmoreum, a. 0,47. l. 0,38. Mulier sedens, pone quam stat puella, dextram porrigit viro stanti.

Expédition de Morée III p. 40 n. 57 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 178 n. 254 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 50 e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 2031.) Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 476. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 497.

ΤΕΡΤΙΑΑΥΦΙΔΙΑ	Τερτία Αὐφιδία
ΑΡΙΣΤΙΟΝΧΡΗΣΤΗ	Ἀρίστων χρηστὸ·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

162 Aeginae in demarchio. Stela marmorea cum setomate, quod flore ornatum est; supra inscriptionem est ramus. A. 0,75. l. 0,19. cr. 0,07.

Campanis p. 13 n. 72. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 24 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 11 e schedis Pittakis et Ronsii. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1739. Bechtel, *Dialektinschr.* 3427.) *Exscripsi.*

ΤΙΜΑΡΙΕ	Τιμαρί-
ΤΑΑΚΑΝ	τα Ἀκαν-
ΘΙΑΧΑΙΡΕ	θία· χαῖρε.

Var. lect. Vs. 1 extr. ΙΕ Virleti; correctum est in lapide Σ ex Ε. ‖ vs. 2 Ρ pro Κ Ross.

---

† **163** Anaglyphum in aedicula Corinthia: vir more Romano vestitus; arbor serpente circumvoluta et infans.

Expédition de Morée III p. 37 n. 36 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 166 n. 233 ex apographis C. Lenormanti et Virleti. (Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 94.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 2023.

ΓΝΑΙΕΤΟΥΤΩΡΙΕΓΝΑΙΟΥΥΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Var. lect. Eadem plane, quae ex duobus apographis sagaciter concinnaverat Boeckh, dat Le Bas, cuius exemplum repraesento, quamvis incertus sim utrum testi tertio altiatur an soli Boeckhii ingenio.

Γναῖε Τουτώρι Γναίου υἱέ,
χρηστὲ· χαῖρε.

† **164** Athenis in museo (n. 1263). Anaglyphum marmoreum cum setomate, a. 0,77. l. 0,44. Sub arcu pilis duabus fulto sedet mulier, cui adstat vir lugens. Titulus sub anaglypho.

Expédition de Morée III p. 33 n. 15 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 148 n. 212 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322*b* 19 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1948. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 75. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 568. *Exscripsi Prot* et misit ectypum.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΑΓΟΛ
ΛΟΔΩΡΟΥΚΑΛΧΗΔΟ
ΝΙΑΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Φιλουμενὴ Ἀγαλ-
λοδώρου Καλχηδο-
νία χρηστὴ· χαῖρε.

Digitized by Google

†**165** Aeginae in demarchio. Pars inferior rudis anaglyphi, a. 0,35. l. 0,42. cr. 0,10. Inter figuras duas sedentes stat nudus adolescens, dextra cantharum tenens.

Expédition de Morée III p. 36 n. 33 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 162 n. 230 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 31 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1960. *Exscripsi.*

a	*b*
ΑΥΛΟCΦΑΟΥΕΙ'////// ΛΙΑΙΩΝΑΥΛΟΥ	
ΔΕΚΜΟΥΡΩΜΑΙΧΡΗΤΕΧΑΙΡΕ	
ΧΡΗΤΕΧΑΡΕ	

Varia lectio pobior. a vs. 1 ΟΥΕΙΟ. Virl. ΟΥΕΚ Pitt. ΟΥΒΙ§ Le Bas ‖ *b* vs. 1 ΘΥΛΟΩΝ. ΔΥΛΕ Virl. ΑΥ.ΜΦΝΑΛΑΘΟ Pitt. ΑΜΥΜΩΝΑΥ ΛΟΥ Le Bas.

a	*b*
Αὔλιος Φ\[ούσιος\] Οὐε- -	- - - ων Αὐλου·
Δίμιου 'Ρωμαῖ(ος)·	χρη(στὴ) χαῖρε.
χρη(στή), χα(ῖρε).	

Patet orthographiam χ*ρστί*, cum bis occurrat in nostro itemque n. 171 *b*, fluxisse ex appellatione. De ΧΑΡΕ v. ad n. 195.

†**166** Athenis in museo (n. 1168). Stela marmoris albi cum aetomate et acroteriis (quorum alterum deest), a. 0,72. l. supra 0,305, infra 0,335. Repraesentatae sunt prava arte figurae quattuor: in saxo sedet vir nudus, manu laeva inaixus remo, dextram porrigens mulieri stanti; iuxta virum stat parvus puer; ad dextram pone mulierem parva figura feminea. Titulus sub anaglypho.

Expédition de Morée III p. 41 n. 70 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5 p. 184 n. 267 e schedis Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 96 e schedis Pittakis duplicibus. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1988; *Monuments figurés* tab. 114 fig. 2. Stephani, Tituli Graeci IV p. 24 et *Anankender Herakles* p. 25 n. 3. (C. Keil, *Jahn's Jahrbücher* Suppl. 1856 p. 372.) Pervanoglu, *Grabstelne* p. 58 n. 19; p. 71 n. 4. Kekulé, *Theseion* 295. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 483. *Exscripsit* Prott et misit ectypum.

ΦΡΟΙ ΙΕΔΙΟΝΥCΙΟΥ	Φρό\[ντι\]ς Διονυσίου
ΧΡΗC ΤΕΧΑΙΡΕ	χρστὶ· χαῖρε.
ΘΕΟΔΟCΙΑ ΡΥ ΤΙΑ	Θεοδοσία \[Βε\]ρυτία
ΧΡΗCΤΗ ΧΑΙ ΙΕ	χρστὴ· χαῖ\[ρε\].

Var. lect. Vs. 1 ΦΡΟΝΙΜΕ, vs. 3 extr. ΑΜΟΥΤΙΑ Le Bas *Voyage*, quibus lectionibus plenioribus nihil est tribuendum, nam lacunas, quae hodie sunt, iam indicant editiones tituli primae et, quamque in aliis inter se differunt, utraque Pittakis scheda.

Vs. 1 supplavit Le Bas, vs. 3 C. Keil.

†**167** Anaglyphum: mulier sedens et vir stans, qui mulieri manum iungit.

Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 99 e schedis Pittakis. Le Bas, *Voyage archéol.* II 2024.

.....ΝΙΜ...	Φρόν\[μ\]ε
ΜΕΙΚΩΝΙΕ	Μειλώνι
ΧΡΗΣΤΕ	χρστὲ·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Supplevi. Μειλώνι per itacismum videtur esse pro ethnico Μιλώνι.

168 Athenis in museo (n. 1325). Stela marmorea cum aetomate, a. 0,88. l. 0,58. Anaglypho repraesentantur intra pilas duas vir barbatus, manu laeva tenens volumen, et mulier, iuxta quam in terra est acrinium et in pila stilus. Titulus in epistylio supra anaglyphum.

Campanis p. 31 n. 335. *Expédition de Morée* III p. 62 n. 23 ex apographo Lenormanti et Virleti. Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *c* e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1964.) Pervanoglu, *Grabstelne* p. 24 n. 19. Heydemann, *Marmorbildwerke zu Athen* 494. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 444. *Exscripsit Prott.*

ΕΟΞΕΝΟΥ ΣΑΤΟΡΝΕΙΛΑΓΥΝΗΑΤΤΟΤ
ΜΑΙΑ

Var. lect. Cum lectionem ubique certam esse testetur Prott, mitto priorum errores. Campanis ad sinistram minus truncum lapidem vidit, exhibet enim Θεξξενου Σατορνιλα, ac re vera non possa legi Π\[ρ\]ξξίνου diserte adnotat Prott.

Θ\[εξ\]ξίνου. Σατορνεῖλα γυνὴ αὐτοῦ,
μνία.

Vs. 2 'Ρωμαία Boeckh, sed lapis teste Prottio hoc loco inconlumis.

†**169** Aeginae in demarchio. Angulus dexter inferior anaglyphi marmorei: reliquiae figurae sedentis, ante quam stans. A. 0,22. l. 0,17. cr. 0,07.

Boeckh, C. I. G. II add. 2322 *b* 8 e schedis Pittakis duplicibus. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1933.) *Exscripsi.*

ΞΕΝΩΝΟΣ|ΒΗ	- - - Ξένωνος Βε-
ΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	\[σ\]τινος χ\[ρστὲ· χαῖρε.

Utrinsque versus litterae duae ultimae hodie non extant. — Ethnicum proposui quod est n. 166; Β\[σταῖ\] Boeckh.

†**170** Aeginae in demarchio. Stela marmorea, supra fracta, a. 0,69. l. 0,55. cr. 0,14. Inter columnas duas repraesentatur vir sedens, figurae stanti porrigens manum; ad laevam sellae siren, ad dextram parva figura, quae videtur esse mulier lugens. In parte inferiore tituli, qui manifesto scripti sunt diversis manibus, ut dexter postea additus esse videatur.

Le Bas, *Voyage archéol.* II 1990. *Exscripsi.*

a	*b*	*a*	*b*
////////////////ΡΕΗΣΥ //////////		.....ρε	Ἡσυ\[χία\]
////ΡΗΤΡΙΟΥΚΑΛΛΙΚ|//////		Δη\[μητρίου\]	Καλλικ\[ράτους\]
ΙΣΤΕΧΡΗΣΤΗ		χ\[ρη\]στὴ·	χρστὴ·
ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ		χαῖρε	χαῖρε.

Varia lectio Le Basii: Vs. 1 extr. ΣΥΝ (revera Ν fuisse conspicuum, apographo in ceteris prava nan credendum) ‖ vs. 2 extr. ΚΑΛΑΤΙ ‖ vs. 3 in. ΧΡΗΣ ‖ vs. 4 nmissum alterum χαῖρε.

Supplevi.

†**171** Aeginae in demarchio. Cippus cum aetomate, a. 1,10. l. 0,40. cr. 0,11. In aedicula arcu enronata repraesentatur mulier sedens, quae manum porrigit viro stanti.

Le Bas, *Voyage archéol.* II 1968. *Exscripsi.*

a	*b*	
//////////////////////////////////	ΙΕ	
//////////////////////////////////		
//////////////////////	ΣΙΔΩΝΙΕ	
///////	ΣΧΡΗΤΕ	
5 ΧΑΙΡΕ	ΧΑΙΡΕ	
- - - - - -	- - - - *ις*	
- - - - - -	*nomen patris*	
- - - - - -	Σιδώνι	
- - - - - -	χρ\[η\]στὲ·	
5 χαῖρε.	χαῖρε.	

Vs. 4 de χ*ρστί* cf. ad n. 165.

Digitized by Google

† **172** Aeginae in demarchio. Angulus inferior dexter stelae redactae in formam aediculae; de figuris servatus est unus tantum pes. A. 0,27. l. 0,20. cr. 0,10. Infra est titulus. *Exscripsi.*

Λ Ν Ο Σ - - - - - ανος·
Τ Ε χαίρε[τε.

† **173** Aeginae in demarchio. In aedicula representantur iuvenis stans, ad cuius laevam arbor circumvoluta angue et parvus servus. A. 1,02. l. 0,58. cr. 0,20. Infra est titulus. *Exscripsi.*

ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ - - - - - -
χρηστὲ· χαῖρε.

174. 175 Sepulcri prope τὸν Ἅγιον Θεόδωρον a. 1896 effossi parietibus omnibus adpicti sunt tituli, qui tamen praeter duos in parietibus contiguis scriptos legi non poterant. *Exscripsit Fredrich.*

174 C O P O C Σορὸς.

175 C Є " - - - ης ἱ[τῶν - -(?)
N - - -

Titulus n. 174 integer est.

6. VARIA ET INCERTA.

176 »*Aegina, Museum. Gefunden in der τανοδτσία Μαρτίς, etwa 10 Minuten nördlich vom Meere nach in dem Gebiete der heutigen Stadt, in einem Brunnen. Granit, noch 1,11 m. breit; Inschriftfläche (Vorderfläche) 0,20 hoch; 0,16 dick. Ziemlich viereckmäßig geschnitten; doch gehen die Flächen ziemlich allmählich in einander über, nur in der mittleren Einschnürung treffen sie etwa rechteinklig auf einander. Diese mittlere Einschnürung ist 0,02 unter die übrige Oberfläche vertieft. Rechte Bruch; links wohl nur etwas beschossen.*« Sic *Prott*, qui misit delineationem et ectypum; alterum apographum benigne mihi misit Iriotis. Repraesento latus inscriptum ad partem octavam versae magnitudinis redactum, lapidem superne delineatum ad vigesimam quintam.

Μὲ *níves τόδε.*

Initium sic fere delineavit Prott Λ M, sed adnotans »*ob das Zeichen vor My als Buchstabe aufzufassen ist, ist mir sehr zweifelhaft*«. Mihi ex ectypo non dubium videtur, quin fortuitae sint lineae ante M, neque eas indicat Iriotis, testis gravissimus.
Sepulcrale esse potest, sed id minime certum; cf. I. G. Ins. 3, 451, cuius tituli ne commonefecit Kirchhoff.

177 Lapis indiligenter caesus, iacens inter saxa rudis permulta in rupe devio montis vocati Ὄρος, ad septentrionem versus haud procul a cacumine. A. 0,88. l. 1,0.
Röhl. Inscr. antiq. 360 e Gustavi Koertei apographo. (Röhl. Imagines inscr. Graec. 1894 p. 80 n. 7. Cauer, Delectus ² n. 69. Bechtel, *Dialektinschr.* 3416. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 127a. E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 410.) Cf. Comparetti, *Rivista di filologia* 11, 1883, p. 553. *Exscripsi*; ectypum in loco incommodissimo confiecre non contigit nisi a dextra parte truncum, in versu primo duabus, in versibus altero et tertio tribus litteris. Repraesento ad decimam partem versae magnitudinis redactum.

Μὲ *ἰν τᾶς ὁδοῦ | λιθὸν λόξον | στάτης σκοπόν, ἀλλὰ τόδε.*

Koerti apographum, quod liberaliter mihi transmisit auctor, cum meo plane congruit, nisi quod primi et secundi versus litteras primas M et Λ dat integras, ut inde ab anno 1878 magis mutilatus esse lapis apparet.

Et recta lectio et interpretatio uni debetur Comparettio, qui a sinistra incolumem esse scripturam verissime intellexit. Lapis noster a magistratibus in loco, quo incolae tela sive saxa solebant emittere, est collocatus, ne pergerent e via munita petere saxa, quae pro scopo essent. Mutandum esse existimavi Comparettii supplementum ἀλλ' *hal*, nam restituendus erit tetrametrus catalecticus. Versum primum et alterum secundum dipodias dividere voluit lapicida et reliqua uni mandare versui.
Notandum est Iota non adscriptum terminationi verbi στάτης in titulo quinti saeculi, ut hanc litteram non solum in tertia coniunctivi persona a Doriensibus vetusta iam aetate neglectam esse appareat (cf. Ahrens, de dialectis 2, 293 sq.). Eodem spectat futurum σίτσηι scriptum sine Iota in titulo Aeginetico n. 156 vs. 6.

Digitized by Google

178 «Nota latercull, qui repertus esse dicitur Aeginae. Obiter vidit et properans excripsit Koehler» Röhl, Inscr. antiq. p. 162 n. 555*a*.

Πρῶν ἥ[ρ]ω[σ]ι[τ]ε [Δ]ιόν.

Praeter nomen prius nihil retinendum erat de lectione Roehlii. — De lateribus Aeginae coctis testis est Stephanus Byz. s. v. Ἀγγωνία: Λέγονται δὲ ἀπωνες ἢ πέρατες ἢ ἰδιαλεκτ ἢ ἀλλα τι συνῆες ἀπὸ Αἰγίνης.

179 Gemma olim in possessione Schauberti architecti, exhibens scarabei formam, in qua representatus est delphinus et ut videtur arcus. Kekulé, *Bullettino d. Inst.* 1868 p. 69 ex extypo.

ΘΕΡΣΙΟΣ
ΕΜΙΣΑΜΑ
ΜΕΜΕΑΝ
ΟΙΓΕ

Θέρσιος
ἐμὶ σῆμα·
μέ τις ἀπ-
ενγε.

180 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1742. (Röhl, Inscr. antiq. 365. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 129 III.)

ΙΑΝ

181. 182 Tesserae plumbeae Gottingae in museo archaeologico, olim in possessione domini de Gemmingen, qui tesseras suas «bei den Ausgrabungen im *Jupitertempel auf Aegina* und im *Apollotempel zu Bassae*» se collegisse notavit, ut fortasse non recte hue collocaverim.

181 Cum signo delphini. — Benndorf, *Beiträge zur Kenntniss des attischen Theaters (Zeitschr. für die österr. Gymnasien* 26, 1875) p. 74 n. 11. Hubo, *Originalwerke ... der Georg-August-Universität* p. 50 o. 250.

Δ Ι

Ai Benndorf, non recte teste Carolo Dilthelo.

182 Cum signo leonis. — Benndorf, ibidem n. 1. Hubo, ibidem n. 293.

Δ Ι Ο

Tesserae hae, si Aegineticae sunt, referri possunt ad Διο[γένους] memorata n. 2 vs. 31.

183—185 Substructionis templi quod dicitur Veneris lapidibus permagnis, qui adhibiti sunt ad aedificandum aggerem portus (cf. About, *Archives des missions scientifiques* 3, 544), inscripta erant nomina, ut refert Pittakis omnibus, ut Wordsworth compluribus. Cum testis Graeci verba sint ὧν ἐγχεχαραγμένων, Angli *inscribed with letters of red chalk*, ambigimus utrum pictae fuerint litterae an sculptae; fortasse sculptae litterae colore rubro erant inductae.

183 Wordsworth, *Athens and Attica* p. 265. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1716.)

184 Wordsworth, ibidem. Boeckh, C. I. G. II add. 2143 *k* e schedis Pittakis. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1717. Bechtel, *Dialektinschr.* 3424.)

185 Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. n. 1876.

183	ΠΡΟΘΥΜΙΟΣ	Προθύμιος.
184	ΕΥΦΑΜΙΔΗΣ	Εὐφαμίδης.
185	ΑΜΙΑΔΑΣ	Ἀμιάδας.

Var. lect. N. 184 init. ΕΥΟ Pitt.

Inscripserunt nomina sua operarii. Lapides hos Wordsworth fuisse perhibet in ἐσθμα templi substructione iisque tribuendos esse eos eidem tempori, quo aedificatum sit templum. Sed titulus n. 185, si recte indicatae sunt formae litterae Alpha, necessario est satis recens neque magis remotae aetatis esse potest terminatio nominis in -ας n. 184.

186 In area orphanotrophei (nunc carceris) repertum est sepulcrum, in cuius introitu colore nigro in saxo neglegenter picti erant satyrus captans nympham saltantem et sub eos luctatores duo, supra quorum capita adpicti erant tituli.

E Schauberti schedis Ross, *Archäol. Aufsätze* I 46 sq., tab. III; ex iisdem Welcker, *Bullettino d. Inst.* 1843 p. 57.

ΗΜΗΤΗΡ ΑΠΥΡΟΣ

Recte videtur coniecisse Ross titulos referendos esse ad nympham et satyrum et legendos: Δ[ιο]ώνυσ[ος].

187 Olim Aeginae prope officinam typographicam.
Expédition de Morée III p. 61 n. 19 e schedis Virleti (inde Boeckh, C. I. G. II add. 2140 *a* 12). Le Bas, *Voyage archéol.* II 1741.

ΟΛΥΝΠΙΟΙΣΘΕΟΙΣΜΗΤΕΠΑΡΑΙ. ΑΧΘΟΝΙΟΙΣΘΕΟΙΣ
ΓΕΝΟΥΣΩΑΡΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΩΥΣΤΙΚΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ

Var. lect. Cave ne credas Virletium, hominem socordissimum, quattuor vidisse versus: quae enim praescripsit ΟΣΣΕΙΠ, subscripsit ΕΩΝΙΟΥ sunt utriusque versus litterae ultimae sex, prioris quidem pessime lectae, quas desecuit, verisimiliter quia chartae suae latitudo non sufficit. Quod versus alterius initium dat ΟΔΤΕΝ, monstrat a sinistra tum minus mutilum fuisse lapidem; revera erat sine dubio ΟΥΓΕΝ. — Vs. 1 ΠΟΙΣ Le Bas || vs. 2 ΔΙΥΣΤΙΑΟΥ Virlet.

Μήτε παρὰ] Ὀλυμπίοις θεοῖς, μήτε παρὰ [ναοῖς]χθονίοις θεοῖς
φαιδ' ἔστω τ[ο][ῦ] γένους Μάρκου Αὐρηλίου Μυστικοῦ Μαραθωνίου.

Supplevi. Cum demotico tantum Attico indicetur devoti origo, lapis ex Attica transvectus esse videtur.

Digitized by Google

188 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1753.

Α .
ΗΤΩ
ΚΗΡΡΟ
ΟΙ Κ ω
ΜΙΧΑΗΛ
ΤΟΥΑΡ
ΧΑΓΓΕ
ΛΕΛΟΥ†

Μιχαὴλ
νεῦ ἀρ-
χαγγέ-
λου. †

Mentio fit ecclesiae hodie ruinosae S. Michaelis (*τοῦ ἀρχάγγελου ἀτριαστου*), de qua v. lemma n. 6.

189 Campania in indice musei olim Aeginetici p. 11 n. 6: «Ἐπὶ τῶν Ἀγρίνου ... Μέρος πίτρας μαρῶν ἐντεγεγραμμένον: Χρῶτος».

Fuisse videtur: *Χρυτὸς* s. *Χρῶτος*.

190 «In Aegina insula prope portum in pavimento musiva arte picta» Kirchhoff, C. I. G. IV 9894 e schedis Rossii.

////// Θ Ε Ω Δ Ω Ρ Ο Υ Ν Ε Ω Ρ ⏑ Ρ Ο Ν Τ Ι Ζ Ο Ν Τ - ////////////////////// Ε Ο Δ Ο Υ Τ Ι - Ι C
C Υ Ν Α Γ - Ε Ш Ο Υ C Ω Θ Η Ε Υ Α Ο Γ Ι Α Π Α C Ι Ν ////////////////////// Χ Ε Ι ⅴ Μ Ε Ν Ο Ι C

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Υ Ⲥ C Α Ρ Χ Ι C Υ Ν Ι ////////////////// Ρ Ο Ν Τ Ι C Α C Ε Τ /// Η Τ Ε C C Ε Ρ Α ////////////
Ε Χ Θ Ε Ш Ε Α Ι Ι Ω Ν Τ Η Ν C Υ Ν Α Γ ////////////////////// Ο Ι Κ Ο Δ Ο Ш Η C Α Π Ρ Ο C Ο Δ Ε Υ C·
Χ Ρ Υ C Ι Ν Ι ///ρ Ε·Κ Α Ι Ε Κ Τ Ω Ν Τ Ο Υ Θ̄Ε̄ Δ Ω Ρ Ε Ω Ν Χ Ρ Υ C Ι Ν Ο Ι P̄C̄ ////////////

Θεοδώρου συ(ν)ε(ρ)γ(ου) φρυντίζοντ(ος) [ἐκ τῶν π]ρ[ο](σ)όδου τῆς συναγ(ωγῆς) ἰμουσιῶν. Ἐλλογία πᾶσιν [τοῖς εἰσ]ε[ρ]χ[ο]μένοις.

Θεοδώρος ἀρχισυν(ά)γωγος φ[ροντίσας ἐπὶ τέσσερα φ]ιλοπρίτου ἐχ Στωικίων τὴν συναγ(ωγὴν αὐτοεδάφισεν. Προσοδεύ[σ](ασαν) χρύσ(ια) ρ̄ καὶ ἐκ τῶν τοῦ Θ(εο)ῦ ὑπερῶν χρύσινος ρ̄.

A Kirchhoffio recensi in hisce: scripsit vs. 1 συ(ν)ε(ρ)γ(ου)? φροντίζοντ(ος) [ἐκ --- καὶ πρ]οσόδου τῆς; vs. 2 interpunctionem non ponit post ἰμουσιῶν, tum [τοῖς πορευ]ε[ν]ομένοις; vs. 3 extr. addidi participium; vs. 4 εἰσεδάφισεν (quod non replet spatium).

Vs. 1. 2: «*Circa Theodori iuniorie* (distinguitur ab archisynagogo vs. 3) *e synagoga reditu haec musiva arte sunt inscripta. Benedictio sit intratibus omnibus.*» Vs. 3—5 sic explicat Kirchhoff: «Theodorus quidam archisynagogus synagogam ex stipe collecta (*ἐκ τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν*) et pecuniis, quae e templi donis redierant (*προσοδεύθησαν*), sese testatur aedificasse a fundamentis.»

191 Lamina plumbea, quae reperta dicitur Aeginae aliquot decennis ante a. 1862, tum erat Athenis apud Paparregopulum, consulem Russicum. In latere antico (*A*) representantur Abraxas angipes, instructus capite galli, quod tamen caret crista, sinistra gerens clipeum, dextra flagrum. Rhusopulos, Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, περίοδος Β', 1, 1862, p. 302 n. 377.

Latus *A*: Supra figuram Abraxae

ΑΒΡΑCΑΣ — Ἀβρασάξ.

In clipeo Abraxae ΙΑΩ — Ἰαώ.

Latus *B*:

ΜΙΧΑΗΛ — Μιχαήλ
ΓΑΒΡΙΗΛ — Γαβρ[ι]ηλ
ΟΥΡΙΗΛ — Οὐριήλ
ΡΑΦΑΗΛ — Ῥαφαήλ
Α ::ΑΝΑΗΛ — Ἀ[ν]ανα̣ήλ
ΠΡΟCΟ·Ρ·ΑΙΗΛ — Προσο[δ]ρ[ι]ήλ
ΥΜCΑΗ — Ὑ[μνῳδ]ιαήλ.

A vs. 1 ultima in nomine daemonis littera, quae Σ est edita, certe erat Xi formae huiusce: Σ, quae litterae Signa persimilis (cum quo in exscribendo confundi solet) etiam occurrit in titulis ex Heraeo Argivo n. 539 et in Epidauriis n. 1010. 1074.

B Inscriptiones plane congruentes sunt in lamina musei Carlsruhensis (Baudissin, *Studien zur semit. Religionsgeschichte* I p. 190 n. 9), quae tamen, cum in ea Προσοφιὴλ duos occupet versus, a nostra certe est diversa, et in gemma apud Bellermannium, *Versuch über die Gemmen mit dem Abraxasbilde* 2 (1818) p. 29 n. 16, in qua etiam, sicut in lamina nostra, imago Abraxae gallinacei crista non est instructa. De nominum versuum 5—7 significatione cf. Baudissin l. l.

Digitized by Google

PARS SECVNDA.

PITYONESVS ET CECRYPHALIA INSVLAE.

Angistri vulgo creditur esse antiquorum Κενχρεὰ λιμήν, *Cyra* Πιτυόνησος (v. Bursian, *Geographie von Griechenland* II 77), quae denominatio prolata est magna Heurici Kieperti auctoritate vel in convisinis eius Formis orbis antiqui, tab. XII. Sed contrarium statuit Leake (*Travels in the Morea* II 455): cum Angistri tecta sit pinis silvestribus — easque vel nunc abundantes vidi in insula — ad eam aptum esse nomen Πιτυόνησος, atque Plinium (h. n. 4, 19, 57) profectum ab Epidauro *Cecryphalos* relegare ante *Pityonesos*. Quam sententiam bene videtur confirmavisse Jamot (*Bull. de corr. Hell.* 13, 185) e dicto Stephani Byzantii Cecryphaliam esse promunturium: is enim error sane de insula terrae conscientii propiore verisimilior est quam de remotiore.

192 «In insula cui nunc nomen *Angistri*, in lapide. Gerhardo misit Logiotatides» Röhl, Inscr. antiq. 369.

ΙΟΔΕΔΦΕΛΕΘΕΤΑΔ

Τ]ὼ Δα[ῤ]φία Ἰδίτα[ν.

Sic fere facillimis correcturis erit restituendum; multo violentius Röhl: [-- τ]ὼδε[λ]φα[ὶ] δ[ε]ῦτα[ι]. Cf. titulos duos Delphicos *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 445 et 20, 1896, p. 582: Τοὶ Χαρσύνου παῖδες ἀνέθεταν τοῦ Πυρίου; infra n. 564. 1205.

---

193 *Angistri*, in domo quam possidet Ἰωάννης Οἰκονόμος lapis mollis, a. 0,34. l. 0,92. Litterae valde corrosae.

Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 187, n. 2. *Exscripsi.*

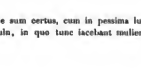

De lectione minime sum certus, cum in pessima luce viderim lapidem collocatum in cubiculo, in quo tunc iacebant mulier aegrota et infans. Ante notata in versibus 1 et 3 nihil scriptum fuisse mihi visum est. Va. 1 fortasse ἅπαν. — Jamotii hoc est exemplum:

ΗΑΛΛΑΤΟ
ΑΡΑ Οι
ΜΙΑΙΙ

---

194 *Cyra*. Marmor album, quod inmissum muro interiori sedilulae dictae Ἡ καλιὰν τὲς Θεσπίνου reperit Jamot; equidem m. Septembri 1886 frustra quaesivi in parietibus, qui, quamquam plane deserta est insula, nuper nova calce illiti esse visi sunt.

Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 186.

ΒΟΙΦΡΟΥΡΟΙΜΑΙ..

Τ]οὶ φρουροὶ μ' ἀ[νέ]θεν --

Ad definiendum titulum maxime facit orthographia ΟΥ, e qua certum est eum ponisse neque Aeginetas, quos putat Jamot, neque Athenienses, de quibus cogitat. Sed quadrat ad Corinthios: hos ante pugnam ad Cecryphaliam commissam Ol. 80, 3, cum Aeginetarum erant socii (Thucyd. 1, 105), praesidium collocasse in insula testis est titulus noster. Mutandum nobis erat spiritus signum, quod quam dubium fuerit ipsi Jamotio, eius monstrant verba: «*l'entamure laisse devinar avant* ΡΟ *le signe archaïque de l'aspiration* Β». Redacta erat dedicatio in versum dactylicum.

Digitized by Google

PARS TERTIA.

CORINTHIA.

I. CROMMYON.

195 In vico deserto *Κίσσα*, qui est inter *Ἁγίους Θεοδώρους* (Crommyonem) et saxa Scironia, supra portam ecclesiae stela instructa acromate, in quo rosa, et acroteriis, l. 0,38. *Crommyone* asportata esse potest.

Ross, Inscr. Graec. ined. I 66. C. Keil ex apographo Welckeri Museum Rhenanum 14, 1859, p. 508. Götting, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 125. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 86. Cf. Usener, *Götternamen* 307 adnot. 18. *Exscripsi Fredrich; vidi.*

Var. lect. Vs. I in. ΑΠ Götting.

Αἰπολλωνία
Διονυσίου
γυνὴ· χαῖρε.

Titulus ultimae aetatis, lectio certa. *Αἰπολλωνία* orthographia mihi quidem pendere videtur e sola litterae Alphae appellatione corrupta, sicut in patriae nostrae regionibus quibusdam *ā* pronunciant pro *a*. Certe contrarium vitium atque in titulo nostro habes n. 165: *a* scriptum pro *ae*.

---

196 In vico *Ἁγίου Θεοδώρου* in muro antico aediculae *τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου* tabula nunc calce illita, teste Rossio marmoris Pentelici. A. 0,38. l. 0,90.

Ross, *Archäol. Zeitung* 2, 1844, 296. Welcker, Museum Rhenanum 3, 264, p. 42. Götting, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 125. F. Lenormant, *Revue archéol.* 1864, 1, p. 282. Le Bas, *Voyage archéol.* II 85. (Kaibel, Epigr. Graeca 463. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 161 n. 428.) *Exscripsi.*

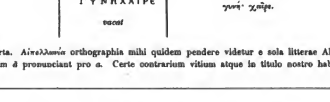

Φ)λοτρήτα βίβλων κυγὼ εἰς ἰωὶς,
λλείπουσα δαιμὸν, ᾧ φύτο συσζυχί με·
ἰωὶ τοῖ(ι) δέκα γὰρ τέσσαρ' ἐκπλήσασ' ἔτη
κύματ' τὰ σῶμ' ἀπολλύσασα παρθένος,
πάπαι, ἀνωφερ, τύθασ' ἅτυ δ' ἔμοι
ζωὸς ἐόντω, ἀφθόνως γαμησάτω.

Vs. 3 τοῖ(ι) emendavit Heimsoeth apud Weickerum. Apostrophus scripta est vs. 3 in *τέσσαρ'*, omissa in *ἐκπλήσασ'*.

Digitized by Google

II. ISTHMVS.

197 Stela sepularis cum actomate et acroteriis in museo Athenlensi, reperta a. 1883. A. 0,76. l. 0,48. cr. 0,07. In area cavata repraesentatur vir nudus armatus, supra mortuum humi iacentem irruens ad sinistram. Titulus in actomatis regula ita est scriptus, ut ductuum pars eius fines superet.

Monceaux, *Gazette archéol.* 9, 1884, p. 360. Loewy, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 160 tab. 5. Carvadias, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου I n. 751. *Exscripsi.*

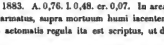

Ἀλκίας Φωκεύς.
Quarto tribuerim saeculo.

198—200 Reperti sunt in fine orientali sepulcreti haud procul a ludorum Isthmiacorum loco lapides marmorei aequales tres, tegentes sepulcra. In parte superiore et inferiore ornati sunt cymatiis; tituli in partibus lateralibus. A. 0,30. l. 1,50. cr. 0,80. Monceaux eos sine dubio tulisse dicit statuas equestres, in unius parte superiore cernl foramina ad affigendum signum.

Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 412.

198 Π Ο Λ . Κ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Πο[υ]τρᾶτου.
199 Α Ρ Ι Ε Κ Τ Α Γ Ο Ρ Α Σ Ἀρισταγόρας.
200 Π Α Ν Τ Α Κ Α Ρ Ι Δ Α Πανταχ[ι]αρίδα.

N. 199 cum secundum editoris descriptionem nomini feminini non sit locus, titulus recedens a reliquis exhibere credendus est casum nominativum.

N. 200 emendavi. Πανταχαρίδος formatum sicut Ἀστυχαρίδης in lamina Styriensi n. 372, 52 Röhl.

201 Lapis longus, cuius latera duo obliqua. Pars superior margine est instructa centimetros duos eminente, in quo titulus.

Monceaux, *Gazette archéol.* 9, 1884, p. 361.

Τ Ε Ι Σ Κ Α Ν . . . Χ Ο Σ Τεισκά[ρ]χος,
Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ Εὔτυχος,
Ε Υ Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ Εὐκλ(ε)ίδας
Π Ο Σ Ε Ι Δ Α Ν Ι Ποτειδᾶν.

Restitui. Vs. 3 videtur erravisse aut lapidarius (fortasse bis scripserat Δ) aut editor.

202 Magna statua Neptuni, reperta, ut fertur, Corinthi aliquot ante 1764 annos et asportata Romam. Titulus in capite delphini, qui est ad pedes dei.

Winckelmann, *Geschichte der Kunst des Alterthums* II p. 383 editionis primae. (Zeuna ad Christii *Abhandl. über die Litteratur u. Kunste.* 246. Boeckh, C. I. G. I 1105. Overbeck, *Griech. Kunstmythologie* 3 p. 222 n. 18.)

Π . Λ Ι Κ Ι Ν Ι Ο Σ Π(ούπλιος) Λικίνιος
Π Ρ Ε Ι Σ Κ Ο Σ Πρεῖσκος
Ι Ε Ρ Ε Υ Σ . . . ἱερεύς . - - -

In delubro Neptuni Isthmiaco collocatum fuisse hoc donarium, veri est simillimum. De titulo conferas, quae adnotavimus ad sequentem.

203 Olim in *Isthmo*, nunc Veronae in museo lapidario (n. 73). Stela infra fracta, a. 1,24. l. 0,63.

Spon, Itin. T. III, pars III p. 225. Misc. erud. antiq. X, 111 p. 363. Wheler, Itin. p. 438. (Muratori, T. I p. CXXXVII.) Maffeius, Museum Veronense p. XXXIX. (Boeckh, C. I. G. I 1104.) Cf. Curtius, *Peloponnesos* I, 544. *Exscripsi.*

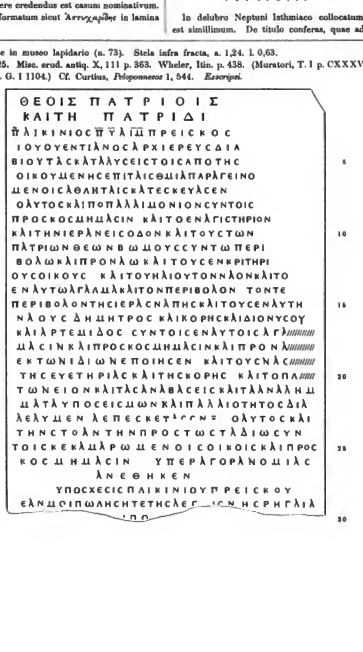

Digitized by Google

Var. lect. Priores vs. 17 extr. plenius ΑΓΑΛ ‖ vs. 18 ΝΑΟΙC ‖ vs. 19 ΝΑ ΟΥC ‖ vs. 20 ΠΛΟΥ ‖ vs. 28. 29 solus habet Maffeius, vs. 29 praebens ΛΕΓΟΥΜΕΝΗC, falso ut arguit spatium.

Θεοῖc πατρίοιc
καὶ τῇ πατρίδι.
Π(ούπλιος) Λικίνιος Π(ουπλίου) υ(ἱὸς) Αἰκ(ιλίᾳ) Πρεῖcτιος
Ἰουουεντιανὸς, ἀρχιμύcτ δαδ
Δίου, τὸν κιτυλίcτα τοῦc ἀπὸ τῆc
cίκτωνοc ἐκτὶ τὸ Ἰcθμια παρηγκω-
μίαcε ἀδλητοῦc πεντακιcίουc.
ὁ αὐτὸc καὶ τὸ Βαλαμεῖον cὺν τοῖc
προcκομιcμαcιν καὶ τὸ ἀνατιτρῖcιν
καὶ τὸν ἱερὸν ἰcτῶδον καὶ τοὺc τῶν
πατρίων Θεῶν βωμοὺc cὺν τῷ περι-
βόλῳ καὶ τρούλῳ καὶ τοὺc ἀνατηρί-
cαc οἴκουc καὶ τοῦ Πλάου τὸν ναὸν καὶ τὸ
ἐν αὐτῷ ἄγγλμα καὶ τὸν περίβολον τὸν τι
περίβολον τῶ ἱερῶc νάτου καὶ τοὺc ἐν αὐτῇ
νηοὺc Δήμητροc καὶ Κόρης καὶ Διονύcου
καὶ Ἀρτέμιδοc cὺν τοῖc ἐν αὐτοῖc ἀγάλ-
ματιν καὶ προπυλῶμαcιν καὶ προνάοιc
ἰν τῶν ἴδιων ἐκτάcιν καὶ τοὺc νάουc
τῆc Ἐλευcῖνοc καὶ τῆc Κόρης καὶ τὸ Πλου-
τώνειον καὶ τὰc ἀναβάcειc καὶ τὸ ἀνάλη-
ματα ὑπὸ τοτῶν καὶ καλιούτηcε διπ-
λαcιώνα ὑπτατίκαcτον. ὁ αὐτὸc καὶ
τὸν cτοὰν τὸν πρὸc τῷ cταδίῳ cὺν
τοῖc κεκτημένοιcι τόκοιc καὶ πρεcβ-
κατώμαcιν ὑπὲρ ἀγαρανώμιc
ἀπὸ Θεων.
Τιτώγρουc Π(ουπλίου) Λικινίου Πρείcκυ-
λὸν μοι κωλύcητε τὸν λαγξαμβίνε ῥηγλιπ-
– – – – – νε – – – – –

P. Licinium Priscum luventianum Neptuni fuisse sacerdotem monstrat huius dei dedicata ab eo imago n. 202 — ubi quidem alterum deest cognomen, sicut in nostri vs. 28 —, neque dubitabimus quin eiusdem dei pontifex maximus perpetuus postea factus sit.

Vs. 5 »κιτυλίστας sunt *devoratis*: cf. Perison. ad Aelian. V. H. IV, 9. nos ad Pind. Explicatt. p. 201» (Boeckh). — Vs. 8 Palaemonium in Isthmo erat τοῦ περιβόλου ἐντός sc. Neptuni (Paus. 2, 2, 1), quod ipsum περίβολον, cuius muri hodie etiam extant rudera (cf. Monceaux, *Gazette archéol.* 9, 274 sq.), designantum esse putandum est vs. 11 sq. atque vs. 12 eiusdem dei τρόπαιον, quem memorat Pausanias 2, 1, 7. — Vs. 12 »Ἐγκαιρήριον olim sunt cubicula, ubi athletae prolabantur et iudicatur de admittendis illis» (Boeckh). Iudices luctatorum *ἐναιρεῖ* audiunt in titulo apud Heberdeenm et Wilhelmum, *Reisen in Kilikien* p. 30 n. 68. — Vs. 15 τὸ περίβολον τῶ ἱερῶc νάτου: murus qui totum ludrum locum cingebat. — Vs. 20 Εὐτυχία pro Cereris cognomine sumendum est cum Usenero, *Götternamen* 369. — Vs. 21 *ἀναβάσεις* puto esse scalas ducentes ad templa in loco edito collocata; *ἀναλήμματα* recte interpretatur Boeckh »muros substructos»; cf. ἀνάλημμα a Ceidlis Apollini Delphico dicatum, *Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 636. — Vs. 23. Novum enuntiatum incipiens ab ὁ *αὐτὸc καί*, sicut id vs. 8 distinguitur versu novo, a praecedentibus diremptum est interpunctione ⁝ et spatio vacuo. — Vs. 24 sq. »de stadio v. Paus. II, 1, 7. Οἶκοι *πεπτερωμένοι cubicula fornicata*» (Boeckh). — Vs. 26 *ὑπὲρ ἀγορανομίας* i. e. ad significandam gratiam pro aedilitate Licinio a populo commissa, ut porticum et cubicula cum destinavisse apparent ciborum venditoribus, qui cum ludi celebrabantur conficiebant.

Vs. 28 sqq. pulicetur Licinius se insuper aliquid praestiturum esse, si quid populus ei vendiderit, sive potius certos reditus publicos locaverit. Vix enim recte pistavit Boeckh, pollicitationem aedilis proposítam esse privatis, »qui ipsi certam quandam mercem vendituri essent». — Vs. 29. Post ΙΛ nulla erat littera. ΡΗΓΑΛΙ: *ῥητοῦ ῥήγλα* est in edicti Diocletiani fragmento Elateensi vs. 36 (n. 30 Mommsen, C. I. G. Sept. III 116). Aperte ῥήγλαι deminutivum est vocis ῥῆγλα, qua reditur Latinum *regula* (cf. Paris, *Bull. de corr. Hell.* 9, 238. Mommsen, *Hermes* 25, 26 adnot. 4). Sed loco nostro plurális ῥήγλαι stetisse nequit, cum requiratur genetivus vocis femininae, ut derivatum aliquod fuisse dixeris, qualia formata esse monstrat ῥηγλαῖcκοc, quod ex Epiphanio III 281 *A* affert Sophocles in lexico interpretatus: »*regula aequare modo (frumentum)*».

204 Tabula marmorea marginata, ad quam adhibita est aedificii antiquioris pars denticulis instructa. Reperta est a. 1883 prope murum, qui aetate Byzantina ad claudendam portam meridionalem delubri Neptuni exstructus est. Iacet sub divo Neo-Corinthi ante demarchium. A. 0,64. l. 0,96. cr. 0,26.

Monceaux, *Gazette archéol.* 9, 1884, 277. Skias, Ἐφημερὶς ἀρχ. 1893, p. 123 n. 13. *Exscripsi.*

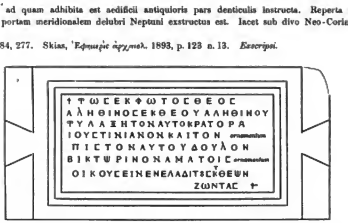

Var. lect. Skias, qui properantiem se exscripsisse confitetur, per errorem ut versum nonum e tertio literat ΦΥΛΑΣΗ.

† Φῶc ἐκ φωτὸc, Θεὸc
ἀληθινὸc ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
φυλάξῃ τὸν αὐτοκράτορα
Ἰουστινιανὸν καὶ τὸν
πιστὸν αὐτοῦ δοῦλον
Βικτῶρινον ἀπὸ τῶν
οἰκούντων ἐν Ἑλλάδι πάντων ζώντων. †

Titulus noster exscriptus exstat in relatione, quam invenis in Chronici Paschalis editione Bonnensi II p. 254: »Ἐν ἔτει ϛ΄ϡϛγ΄ [1415], ἰνδ. ϟ΄, Μαρτίου κϐ΄, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ Μεγάλῃ ὤδευε ὁ βασιλεὺς ὁ κακαρίτης κύριος Μανουὴλ ἐν τῷ λιμὲν τῆc Κερκύρας καὶ τῇ ἀ Ἀπριλίου ἤμέρα ἀνεκοδόμησεν καὶ ἀνεκαινίσωσεν τὸ Ἐξαπυλάριον [id est Isthmi nomen Byzantinum, quo etiam utuntur hodierni], ἔνθα ἐπι μῆνες ὑάργυρος γρ. Ἀνέστησε δὲ πύργους ἐκ' αὐτῷ ρκγ΄. Εἰρξίστησε δὲ καὶ γρώμματα ἐν μαμάρῳ λαξευτὶ κατὰ τὸ μέρος τὸ ἐκ τῆ Ἑλλάδι λόγοντα οὕτως — secuntur tituli verba, nisi quod post Βικτῶρινον pergitur: καὶ κάντας τοὺc ἐκ Ἑλλάδι οἰκόντων. τοὺc ἐν Θεῷ ζῶντας». Eadem narrans Georgius Frantzes (p. 107 sq. ed. Bonn.) sic exhibet titulí finem: καὶ κάντας τοὺc ἐκ τῆ Ἑλλάδι οἰκόντας, τοὺc ἐν Θεῷ ζῶντας. Emendare enim studuerunt acousativi et dativi copulationem et haesserunt in falsa orthographia Θεὸν.

Digitized by Google

205 Veronae in museo lapidario n. 29 tabula marmorea marginata, a. 0,60. l. 0,72. Erat Venetiis, asportata ex Peloponneso a Sigismundo Alberghetto.

«Muratorius T. IV p. MDCCCXV. 2 eum lemmate: 'Venetiis ap. Io. Bapt. Alberghettum; misit Apostolus Zenus'. Maffeius Mus. Veron. p. LXVI. 2 indeque Blanchinus Hist. eccl. Part. II p. 333 (cf. Corsini Not. Gr. p. 25); aeri incisum dedit Venturius *Guida al museo di Verona* T. I tab. XI. ad p. 95 n. 29 (cf. p. 101). Ex collect. maasser. Marinii Vaticana repetiit A. Maius, Scriptorum vett. nor. coll. T. V p. 29 n. 3 litteris minusculis.» (Kirchhoff, C. I. G. IV 8640.) *Exscripsi.*

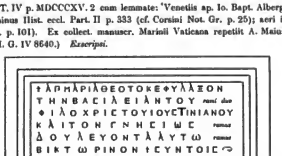

† Ἁγ(ίᾳ) Μαρίᾳ, Στεττίου, φιλοξ-
τὸν βικτιλίαν τοῦ
φιλοχρίστου Ἰουστινιανοῦ
καὶ τὸν γαμέτην
δουλεύοντα αὐτῷ
Βικτωρῖνον τὸν τοῦ
εἰκοδόμου ἐν Κορίνθῳ μ(αρτὺ) Σ(ε)ν-
ζώντας. †

Corinthi sive prope Corinthum fuisse arguit vs. 7. Collocavisse Victorinum credideriin hanc sanctae Virginis invocationem iuxta praecedentem Salvatoris; certe seiungere lapides solui. In nostro etiam falso et Θεοῦ scripsit et ζῶντας.

---

206 *Cenchreae.* Tabula marmorea, inmissa muro antico domus in vico Κεγχρεαῖς. A. 0,24. l. 0,56.

Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 95 *b*. *Exscripsi.*

Ἀ<ΙΟΥΛΙΟC-ΝΕΙΚΟ
CΤΡΑΤΟC-CΑΡΔΙΑΝΟC-
ΠΑΙC-ΠΑΛΑΙCΤΗC-ΑCΙ
ΟΝΕΙΚΗCΕΤΩΝ ΡΙΗ Ρ

Α(ὐλιος) Ἰούλιος Νεικό-
στρατος Σαρδιανὸς,
παῖς παλαιστῆς, ἀπ-
ωνίσας, ἐτῶν ρι'.

Ἀπωνίσας: «victor ludis dictis *κεκυδ τῆς Λούκε*» (Foucart).

207 *Cenchreae.* Tabula marmorea, inmissa muro antico domus cuiusdam supra portam. A. 0,27. l. 0,28. *Exscripsi.*

† ΛΑΒΙΟΙΤΡΩΙΛΟΙ
† ωκλειc-ΑΔελ† ω
καιαπ†ΥΔι<ΒΟΥΚΟΛΑ
ΑΝΕΙΑCχΑΡΙΝ <
ΗΡΩC χΡΗCΤε
χΑΙΡε

Φλαίβιος Τρωΐλος
Φωκαεὺς ἀδελφῷ
καὶ ληρίδι Βουκόλᾳ
μνείας χάριν.
ἕρμε χρηστέ·
χαῖρε.

Nomen indicare fratris sepulti supervacaneum erat, nam et ipsum audivisse patet Φλαίβιος Τρωΐλος; nomen fuisse mortuo Ἀδελφὸς non credo. Ἀκριβῶς videtur fuisse eius uxor; adscripta erat *Βουκόλων* collegio Bacchico, mulier quae nobis nota sit non prima; in catalogo enim bucolorum Pergamenorum (*Inschriften von Pergamon* 486), restituto a Prottio ex inscriptione postea reperta (*Athen. Mitt.* 24, 1899, p. 180), est Ἰουλία Χαρ- -.

---

208 «In Isthmo prope *Hexamilia*, ad sinum Saronicum; ed. Turner, Itin. I 293- (Boeckh, C. I. G. 1103). — Hexamilion vicus est a Cenchreis inter septentriones et occasum solis; cf. Bursian, *Geographie von Griechenland* II 21 adnot. 3.

ΕΥΠΑΤΙΝΟΣ Εὐπ[ρ]ο[ξ]ένος
ΚΑΛΑ ΑΤ Καλλ[αφ]ατ[ίων(?).

Vs. 1 paullo violentius Boeckh Εὐπ[λ]ῆνος. — Vs. 2 fuisse etiam potest Καλλ[ιτρ]ατ[ίων.

---

209 *Lechaeon.* Basis marmorea triangularis, a. 0,46. l. 1,0. Neo-Corinthi sub divo ante ephoriae aedificium; vidit Bursian prope portus antiqui aggerem, qui e supertitibus tribus maxime ad meridiem spectat. Supra sunt foramina quatuor, quorum duo profunda.

Expédition de Morée III p. 63 n. 5 ex apographo Quinctii (inde Le Bas, *Voyage archéol* II 90). Bursian, *Bulletino d. Inst.* 1854 p. XXXIV (cf. *Geographie von Griechenland* II 18 sq.). *Exscripsi.*

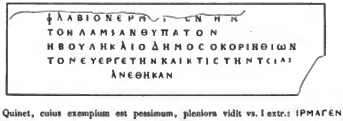

Φλαίβιον Ἐμιλιανὸν
τὸν λαμπροτάτου ἀνθυπάτου
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Κορινθίων
τὸν εὐεργέτην καὶ κτίστην τῆς ἰ-
ωνθήκων

Var. lect. Quinct, cuius exemplum est pessimum, pleniora vidit vs. 1 extr.: ΙΡΜΑΓΕΝΗΝ et vs. 4 extr.: ΤΟΥΑΙΜΕΝΟ? (Bursian ΤΟΥΑΙ). — In latere antico exaratum est magnum Ν, in latere dextro Α, quae litterae noviciae mihi sunt visae.

«*Hermogénès est le proconsul d'Achaïe, auquel est adressé le quatorzième discours du sophiste Himerius: Εἰς τὸν Ἑρμογένην τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀνθύπατον. On ne sait de lui que ce qu'Himerius dit de son éducation, de ses voyages et de sa vie à la cour de Byzance avant son proconsulat .... Le proconsulat d'Hermogénès doit se placer au milieu du quatrième siècle; l'inscription nous apprend qu'il s'appelait Flavius*» Waddington ad Le Bas.

Digitized by Google

III. CORINTHVS.

1. TABVLAE FICTILES PICTAE.

Testae ficiles permultas reperias sunt vere a. 1879 prope Πέντε Σπαΐρα, quod parvum castellum dimidium fere horae ad meridiem versus abest ab Acrocorintho (v. Millaraki, Γεωγραφία Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας p. 119 sq.). Retulit Milchhöfer (*Deutsche Revue* 1882, p. 220), fuisse eas in clivo alvei fere semper sicci, manifesto a loco superiore delatas; nullas invenirí in vicinia aedificiorum antiquorum reliquias; suspensas olim fuisse tabulas — idque quidem in luci Neptuno sacrati arboribus et aris — monstrari foraminibus, quibus sici instructae; verisimiliter non tenere acervum a sacerdotibus ablectum.

Tabularum in latere altero aut utroque pictae sunt repraesentationes: e diis Neptunus et Amphitrita, raro dii alii et heroes; homines plerique in opificio aliquo occupati: in labore figlino, navigatione, metallis, praeterea armati et equites et pedites. Tabulae multae instructae sunt inscriptionibus, quarum paucae incisae (has in singulis lemmatis notabo), longe plurimae pictae.

Testarum longe maxima pars nunc asservatur in museo Berolinensi, paucae perveneruut Parisios in museum *Louvre* dictum. Titulos, qui ei innotuerunt, omnes edidit Röhl, inscriptiones antiquissimae 20, tenens quidem, ut refert Furtwängler (*Beschreibung der Berliner Vasensammlung* p. 48), eius typographa male habitorum circa septuaginta, quod monendum erat ne nimium tribueretur amborum consensui. Ipse Furtwängler tum descriptionem suam testarum Berolinensium edidit (l. l. n. 345—955. 3920—3924). Postea optime meruit Ericus Pernice, fragmenta multa componens (*Jahrbuch des archäologischen Instituts* 12, 1897, p. 9 sq. Repraesentatae sunt testae Berolinenses selectae *Antike Denkmäler* vol. I, tab. 7, 8; vol. II, tab. 23. 24. 29. 30. — Titulos Parisienses ediderunt Rayet, *Gazette archéol.* 1880 p. 10 et Collignon, *Monuments Grecs publiés par l'association des études Grecques* II p. 24 sq. (Titulos editos omnes iteravit Wilisch, *Altkorinthische Thonindustrie*, delectum Blass, *Dialektinschr.* 3119. Cauer, Delectus[2] 81. Hoffmann, Sylloge epigrammatum 292—297. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 90. Röhl, Imagines inscriptionum p. 69 sq.)

Titulos Berolinenses quam accuratissime potui contuli; imagines, quas vera magnitudine propono, debentur eximiae Gustavi van Geldern artí. In singulis lemmatis satis habebo laudare editiones ex ipsis testulis factas, adhibitis siglis hisce: 1) *A. D.* = *Antike Denkmäler*. 2) Coll. = Collignon. 3) Furtw. = Furtwängler. 4) Pern. = Pernice, *Jahrbuch des archäol. Instituts*. De picturis ea tantum referam, quae ad melius intellegendas inscriptiones videantur facere.

210 N. 412 + 417 Furtw. 20, 47 + 31 Röhl. — Pern. p. 14.

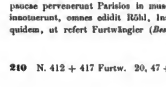

Vs. 1 extr. ΓΟ omittit R.

Ὑλαῖος μ' ἀνέθηκε Πο[τειδᾶνι ἑκατη]-
Ποτειδᾶν.

Facili negotio restitui poterat hexameter.

211 N. 476 Furtw. 20, 7 Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 21. Coniunctum cum n. 454 Furtw. (in quo nihil scriptum) repraesentat Pern. p. 17.

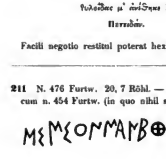

Vs. 2. 3 omittunt F. et R.

Σωίων μ' ἀνέθηκε Ποτειδᾶνι [ἑκατη]-
Ποτειδᾶνι.

212 N. 834 Furtw. 20, 108 *a* (p. 171) Röhl. — *A. D.* II tab. 29 n. 23.

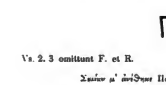

Ab initio IACCΒ R., transscribens *Ἰ*α[ογγ., sed Pi ne ad ipsius quidem quadrat delineationem. — Residuum primum omittit F.

-.. ἐ]πεγγείδασ· τὸ δὲ δᾶ[ς χ]ρέστ(σ)αν ἀωσᾶῶν.

Ἀωσᾶῶν non posse aequari cum ἀωσᾶῶν certum docuit Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* 48. Sed quis credet δᾶς χρέστσαν ἀωσᾶῶν aliud esse atque δῶρον χρήστσαν ἀωσᾶῶν (Odyss. γ 58)? Aut litterarum *B* et *f* simili appellatione, de qua testimonium sexto saeculo non recentius praebet Βερθυγέμης in titulo n. 610, ad orthographiam suam inductus est pictor, aut merum commisit lapsum, quales in testis noetris minime sunt rari.

213 N. 946 Furtw. 20, 62 Röhl.

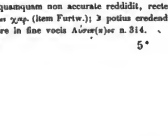

-.. τὸ δὲ δᾶς χρέστ(σ)αν ἀφ]ερωσᾶν.

Titulum, quamquam non accurate reddidit, recte legit R., nisi quod initio dat -δᾶν χρέ. (item Furtw.); Ϝ potius credendum est Sigma inversum, sicut fere in fine vocis Λύσν(ε)ος n. 314.

Digitized by Google

214 N. 453 Furtw. 20, 63 Röhl. — *A. D.* II tab. 30 n. 23.

– – – – ϵ· τὸ δὲ δὸϵ χαρίσ(ϵ)σαι [ἀωσεδὼν (s. ἀφορμὴν).

215 N. 950 Furtw. 20, 64 Röhl.

– – ἀν̓]ϑηϵ [Πατα]δῶν ϝ[άναϲτ]· τὸ δὲ δ]ὸϵ χαρίϲϲαϲ ἀωσεδὼν (s. ἀφορμὴν).

216 N. 844 Furtw. 20, 113 Röhl.

Versum alterum omittit R.
Margo dexter servatus.

– – ἀν̓]ϑηϵ Πατα[δῶν (s. Πατα[δῶν) ϝάναϲϲϵ.

In nomine divino *ει* scriptum erat ΘΕ; cf. ad n. 224.

217 N. 388 Furtw. 20, 12 Röhl.

– – Πατ]α[δῶν ϝάναϲϲϵ.

218 Nr. 803 Furtw. 20, 81 Röhl. Titulus incisus.

Vs. 1 omittit R. ‖ vs. 2 de littera ultima Λ dant F. et R., transcribentes Πατα[δῶν.

Vs. 1 nihil erat praeter Γ|ι; «wohl der missglungene Anfang der Inschrift» (Furtw.).

Πατ(α)δ[ῶν ϝάναϲϲϵ – –

219 N. 500 Furtw. 20, 8 Röhl.

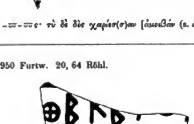

– – ων α' ἀν̓ϑηϵ Πατα[δῶν ϝάναϲϲϵ.
Ἀμφατ]ρίτα.

220 N. 552 Furtw. 20, 75 Röhl. — *A. D.* II tab. 24 *a.* 1.

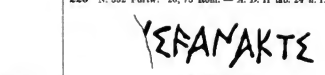

Πατα[δῶν] ϝάναϲϲϵ.

221 N. 390 Furtw.; fragmentum quod continet titulum addidit Pern. p. 13.

De titulo referens: «deutlich ist ΑΝ» Pern.

– – ϝάναϲϲϵ.

222 N. 524 + 694 Furtw. 20, 68 (cf. Addenda p. 170) + 61 Röhl. — Fragmenta composita a Pern. p. 22 sq. repraesentata sunt *A. D.* II tab. 29 n. 10.

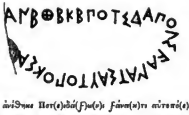

– – ἀν̓ϑηϵ Πατ(α)δ[ῶν]ϲ ϝάν(α)ϲϲϵ αὐτανά(α)ϲι.

In nomine dei recte monet Kirchhoff, *Alphabet*[4] 103 adnot., pictorem, ut aeque in n. 276, voluisse *ει* dare ΘΕ (cf. ad n. 224), sed omisisse Θ. Aeque modo diphthongum indicare voluerit in voce ultima; adstipulandum enim videtur Roehlio legenti *αὐτανά(α)ϲι*, quod sit pro *αὐτάναϲϲι* «ab ipso confecta», quamquam falso sit dubitari posse, an fuerit olim in testa Θ. Sed nihil id refert in titulo non uno vitio foedato. Cf. n. 223. 224. Cum diphthongo ΟΕΣ pro *ους* R. confert ΑΕ pro *ας* n. 268. 329.

Digitized by Google

223 *Louvre.* Coll. p. 28 n. 6.

-- Ποτειδᾶ]ι ἑ̣ών(αν)τι σὺν ἀ̣[σ]τυσι.

Recte emendavit C.; addidi e n. 222 supplementum vocis ultimae.

224 N. 495 Furtw. 20, 114 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 1.

Ποτειδᾶι. Ἀνφιτρίτᾱ.
Ποτειδᾶν Γλαύκωι σύ̣[ν]τροφον.

Supplevi e n. 222. In nomine divino notanda est orthographia ϐκ, quae aeque adhibetur n. 270—273 (cf. etiam n. 216. 309); adhibere eam voluit pictor, sed per errorem omisit ϲ n. 237. 264. 265. 277 (cf. etiam n. 329), omisit ϐ n. 222. 276. ϐϹ per errorem scriptum n. 231. Cf. Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 103 adnot.

225 N. 667 Furtw. 20, 38 Röhl. — *A. D.* II tab. 30 n. 9.

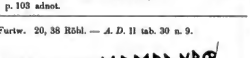

Pro ϐ (quod clarissimum) dant 9 et Furtw. et Röhl.
Ἀ̣π̣ο̣π̣ό̣δ̣ο̣ρ̣ο̣ς̣ (ἐ)μὶ ἀ̣ν̣ί̣θ̣η̣κ̣α̣.

226 N. 392 Furtw. 20, 42 Röhl.

Δόρκων μ' ἀνέθηϲε.

Notandum est aote o scriptum esse ϲ, non ϙ.

227 N. 630 + 539 Furtw. 20, 27 + 48 Röhl. Pars dextra (n. 539 Furtw.) repraesentata est *A. D.* I tab. 7 n. 21, fragmenta composita apud Pern. p. 23.

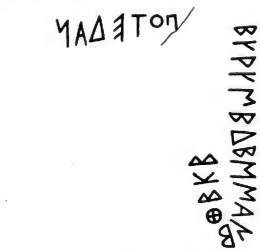

Ποτειδᾶν.
Εὐρυσθῆς μ' ἀνέθηκε.

228 *Louvre.* Coll. p. 25 n. 2.

Εὐστρατός μ' ἀ(ν)έθηκε.

229 N. 949 + 468 Furtw. 20, 44 + 17 Röhl. Fragmenta composita cum tertio repraesentata sunt Pern. p. 18 et *A. D.* II tab. 30 n. 31.

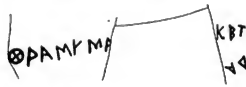

Θραισύμα[χ]ός μ' ἀνέθη[κε τῶ(ι) Ποτειδᾶι].

230 N. 373 + 423 + 415 Furtw. 20, 43 + 93 + 80 Röhl. Fragmenta composita repraesentat Pern. p. 12.

Ἔργων μ' ἀνέθηκε
Ποτ[ειδᾶν].

Digitized by Google

231 *Louvre.* Rayet p. 10. (Röhl 20, 43 *a*; p. 170.) — Repraesento exemplum debitum insigni Collignoni benignitati.

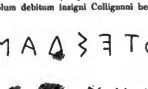

Herse(i)dion.
Ἑρσ[ε]ίδιον μ' ἀνέθεσαν.

De nominis divini orthographia cf. ad n. 224. Nomen dedicantis recte videtur restituisse Röhl e n. 230.

232 N. 348 Furtw. 20, 49 Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 3.

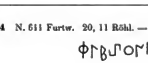

Ἀνατίθησι μ[ε Διό]σκουροι.

233 Fragmentum inferius (n. 784 Furtw. 50, 51 Röhl) repraesentatum est *A. D.* I tab. 8 n. 2, cum altero compositum apud Pern. p. 34.

Ἑ[ρ]μῆ[ι] μ' ἀνέθεσαν.

Nomen turpe suppleri commendat Kretschmer (apud Pern.) Ἑ[ρ]μῆ[ι], cogitans etiam de Ἑρμῆι, ad quod confert Κερμωνίδαι (Thespiis: Roehl. Inscr. antiq. 262 = C. I. Sept. I 1793. Aegii: C. I. G. I 1542, restitutum a Kaibelio, *Hermes* 8, 415), quod tamen nomen, cum eius etymologia sit incerta, nnn aptum esse ait ad analogiam. At occurrit ipsum Κέρμις: Mylasae Le Bas-Waddington 394 et C. I. G. II 2694 *a* va. 6; sine dubio recte restitutum est a Jouberto (*Revue des études Grecques* 7, 267) in carmine Xanthio ap. Kaibel, Epigr. Graeca 768 va. 5. Ac sane ex Asia Corinthum immigravisse potest sive is qui dedicavit sive certe eius nomen.

234 N. 611 Furtw. 20, 11 Röhl. — *A. D.* I tab. 8 n. 26.

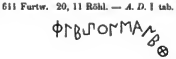

Extr. K¹ R.
Φλίβιον μ' ἀνέθεσαν.

235 N. 557 Furtw. 20, 10 Röhl. — *A. D.* I tab. 8 n. 25.

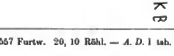

Extr. K¹ R.
Φλίβιον μ' ἀνέθεσα(ν).

Per errorem loco ultimo iteratum videtur Kappa; certe non extabat hasta infima necessaria ad Epsilon; num extarit summa, propter laesionem est incertum.

236 N. 558 + 530 Furtw. 20, 9 + 74 Röhl. Pern. p. 23.

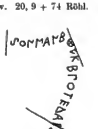

Φλί]βιον μ' ἀνέθεσαν Ἑρσεφό[νη]ς ἐύστε[φ]ος.

Adnotat F. tabulam nostram et n. 234. 235 manifesto eadem manu et factas esse et inscriptas.

237 Latus anticum (*A*) pictum et inscriptum; latus posticum (*B*) nullam exhibet picturam. N. 908 + 422 Furtw. 20, 110 + 102 Röhl. — Lateris *A* fragmentum laevum (n. 908 Furtw.) repraesentatum est *A. D.* I tab. 7 n. 9, compositum cum altero a Pern. p. 15.

A

B

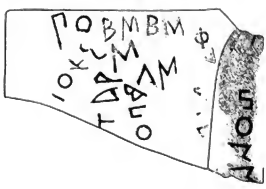

Digitized by Google

In lateris *A* versu priore nihil scriptum erat post Alpha.
In lateris *B* fragmento laevo mersus litterarum lusus esse videtur Roehlio (20, 110), quod improbans Furtw. *-obon erkenne ich . ΠΟΒΜ . . . vielleicht ἱ]ε ὁστ]ε-*. In fragmento dextro Furtw. (n. 422) et Röhl omittunt Beta.

A Πετε(ι)δᾶ(τη)
Π]ᾶ(ν)λ(λ)εϊ *u* [ἀνέθηκεν.

De nominis divini orthographia v. ad n. 224. Nomen dedicantis restituit R.
B Exordium non legerim *κέσα' ἰσ-*, sed *κοί(α)σες*; recte enim se habet pluralis, nam cum ad dextram scorsum scriptum sit Φλ]ᾶβιος *u'* [ἀνέθηκε (nomen restituendum e n. 234—236), duorum hominum alter dedicavit latus anticum, alter posticum. — Reliqua obscura.
Cf. quae adnotavimus ad n. 302.

238 N. 955 Furtw. 20, 87 *a* (p. 171) Röhl.

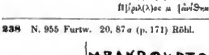

-- us ἀνέθ(η)κεν τῆ(ι) Π]ετεσᾶτει.

239 *Louvre*. Coll. p. 24 n. 1.

- σγατιανῶδες μ' ἀνέθηκεν.

Φλ]ογ. Coll.; potest etiam fuisse Δᾶ]ογ., Τω]ογ. cet.

240 N. 941 Furtw. 20, 70 Röhl.

Init. . . ΔΑΜ F. ΛΔΑΜ R.
- -δατε - - ε μ' ἀνέθηκεν.

241 N. 701 + 706 Furtw., quae fragmenta cum duobus aliis coniuncta a Pern. p. 31 repraesentata sunt *A. D.* 11 tab. 30 n. 26. — N. 20, 89 Röhl.

- ε μ' ἀνέθηκεν.
Ny geminatum est sicut in tabulis Gortynlis; cf. Blass, *Aussprache des Griechischen*[3] p. 127.

242 N. 483 Furtw. 20, 94 Röhl.

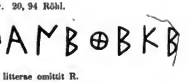

Residuum primae litterae omittit R.
- - ε μ' ἀνέθηκεν.

243 N. 420 Furtw. 20, 87 Röhl.

Litterae ultimae residuum omittunt F. et R.
- - ε μ' ἀνέθηκεν.

244 *Louvre*. Dragatsis, Παρουσία 1881, 138. (Röhl 20, 36*a*; p. 170.) Coll. p. 28 n. 6.

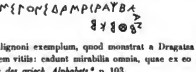

Repraesentavi Collignoni exemplum, quod monstrat a Dragatsa datum esse titulum scatentem vitiis: cadunt mirabilia omnia, quae ex eo notavit Kirchhoff, *Geschichte des griech. Alphabets*[4] p. 103.
Μελανῶδες [ἐ]γχωρ(ί)ο κάνθ(αρος.

245 In latere eodem titulus *a* ad dextram pictus, *b* in margine ad laevam picto incisus deorsum versus. — N. 846 Furtw. 20, 1 Röhl. Coll. p. 30. *A. D.* I tab. 8 n. 13. Cf. Pern. p. 37.

a

b

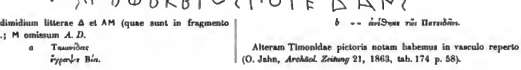

a vs. 1 sub fine dimidium litterae Δ et ΑΜ (quae sunt in fragmento contiguo) omittit R.; Μ omissum *A. D.*
a *Τιμονῖδας*
ἔγχωρ(ι)ος Βί[α.
b *- - ἀνέθηκεν τῶι Πετεσᾶτει.*

Alteram Timonidae pictoris notam habemus in vasculo reperto Cleonis (O. Jahn, *Archäol. Zeitung* 21, 1863, tab. 174 p. 58).

Digitized by Google

246 N. 479 + 477 Furtw. 18 + 2*a* (p. 170) Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 10.

-- ἀνέθηκεν Ποσειδᾶνι.
Ἀμφιτ[ρίτᾳ.
Π]οσειδῶνι.

247 N. 525 Furtw. Non potest non esse Roehlii n. 20, 92 (qui cum alius testae titulo sequari nequit), omisso nomine dei.

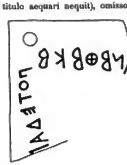

-- ἀνέθηκεν
Ποσειδᾶτ[ι.

248 N. 508 Furtw. 20, 53 Röhl. Fragmentum cum duobus aliis conjunctum repraesentat Pern. p. 21 et *A. D.* II tab. 24 n. 4.

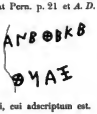

-- ἀνέθηκεν.
Σ]ώσ[ος.

Σώσος nomen equi, cui adscriptum est.

249 In inventario musei Berolinensis n. 155. — Pern. p. 47.

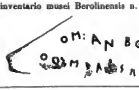

-- -- *ος* ἀνέθη[κε.
- - - - - -

250 N. 376 Furtw. 20, 91 Röhl. Fragmentum editum *A. D.* I tab. 7 n. 6 cum duobus aliis conjunctum repraesentat Pern. p. 13.

- - *a*.
- *ν* ἀνέθηκεν.

Figura Neptuni, quae sola erat repraesentata, posita est inter titulos duos. Vs. 1 post *a* spatium vacuum.

251 N. 394 + 421 Furtw. 20, 85 Röhl. — Pern. p. 13.

-- ἀνέθηκεν.

252 N. 531 Furtw. 20, 90 Röhl.

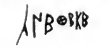

-- ἀνέθηκεν.

253 N. 944 Furtw. 20, 95 Röhl.

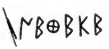

-- ἀνέθη[κεν.

254 Titulus incisus. — N. 954 Furtw. 20, 85 *a* (p. 170) Röhl.

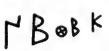

-- ἀνέθηκεν.

255 Titulus incisus. — N. 947 Furtw. 20, 82 Röhl.

-- ἀνέθηκεν.

256 N. 948 Furtw. 20, 86 Röhl.

ἀνέθηκεν.

Residuum primum omittunt F. et R.

257 In inventario musei Berolinensis n. 60. — Pern. p. 43.

-- ἀνέθη[κεν.

258 N. 378 Furtw. 20, 84 Röhl.

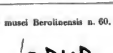

ἀνέθηκεν.

259 N. 467 Furtw. 20, 88 Röhl.

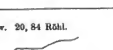

ἀνέθηκεν.

Digitized by Google

260 In inventario musei Berolinensis n. 15. N. 20, 54 Röhl. — Pern. p. 42.

Πο[σειδῶν Σ]ω̃σι (s. Θ - -).

261 N. 952 Furtw. 20, 16a (p. 170) Röhl. — Cf. Pern. p. 41.

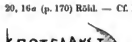

Τῶ̃ι Ποσειδῶνι τ[ῶι] (s. Τ - -).

262 N. 529 Furtw. 20, 22 Röhl.

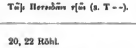

Πο]σειδῶνι.

263 N. 403 + 405 + 490 Furtw., quae fragmenta composita a Pern. p. 13 repraesentata sunt *A. D.* II tab. 30 n. 12. — N. 20, 66 Röhl. (Kretschmer, *Athen. Mitth.* 22, 1897, p. 343.)

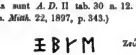

Ζεύϊ.

Litterem primam Ξ non recte dant et F. et R. Ξ legitimum est signum pro Zeta, occurrit enim quoque in testa n. 264 et in titulis Thereis C. I. G. Ins. III 350—353. Sed n. 248 et 315 habes Ξ pro Xi et in alphabeto n. 333 iuxta posita sunt Σ = ζ et Ξ = ξ. Manifesto aetate antiquissima ea, qua pro Zeta Ξ scribebant Corinthii, pro Xi adhibebant signum aliud, sine dubio ΧΜ, receperuntque ab Ionibus Σ = ζ et Ξ = ξ paullo ante aetatem testarum nostrarum, cum in iis Ξ in utrumque usurpetur unum. Vix multum errabimus hanc scripturae mutationem tribuentes inuenti fere saeculo septimo. Cf. etiam quae adnotavimus ad n. 323.

264 N. 496 + 940 Furtw., quae fragmenta eum tertio coniuncta a Pern. p. 20 repraesentata sunt *A. D.* II tab. 79 n. 13. Et Furtw. et Röhl (20, 41) solum dant nomen hominis, quod est in n. 940.

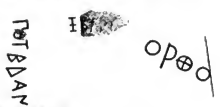

Rho P dat R., non recte.

Πετρ(ο)κλέων.
Ζεύϊ.
Ὀρ$o - -

Voluit pictor ΠΟΤΒΞ; v. ad n. 224. De Ξ = ζ vide ad n. 263.

265 N. 765 + 485 Furtw. 20, 56 + 112 Röhl. Pars testae dextra (n. 485) repraesentata est *A. D.* I tab. 24 n. 11, tota apud Pern. p. 20.

Τιμω - - (s. Τιμα -, Τιμ - cet.): initium nominis eius qui dedicavit.
Ἀ$(α)σσ[ία]. Ἀνφ(ι)τρίτ(α). Πετρ(ο)κλέων.

De orthographia nominis ultimi v. ad n. 224.

266 N. 912 Furtw. 20, 57 Röhl.

Latus *A*: Τῶι Ἀ$[σσαίωι]. — Latus *B*: Πο[σειδῶν].

267 N. 911 Furtw. 20, 58 Röhl.

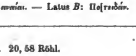

Ἀ$[σσαίωι] (s. Ἀ$[σσ -, initium nominis humani).

268 N. 764 Furtw. 20, 4 et 4a (p. 170) Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 15.

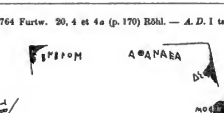

Repraesentata fere sunt quae narrat Ilias 4, 95 sq.

Σ$[ισύφ]ου. Ἀ$σσαίου.
Δ[ι Ξενίῳ].
Τ[ιμορ]ος. Πάνδα]ρος.

Ad nominis divini orthographiam σσ pro σ apte confert Röhl Πετρασσ$ν n. 329. Cf. etiam Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 33 sq.

Digitized by Google

269 In inventario musei Berolinensis n. 118. — Pern. p. 45.

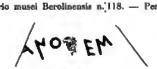

Ποτειδ]ᾶνι(ε) εὐκ[τ.

270 N. 953 Furtw. 20, 109*a* (p. 171) Röhl.

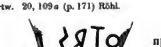

Π]οτειδ[ᾶν.

N. 270—277 *s* scripserunt (aut certe voluerunt scribere) Β‡; cf. ad n. 224.

271 Titulus lateris *A* pictus, lateris *B* incisus. — N. 845 Furtw. 20, 109 Röhl.

A Π]οτειδᾶν.
B Δαμα - -

272 N. 3921 Furtw. 20, 111 Röhl.

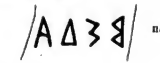

Ποτ]ειδᾶ[ν.

273 N. 945 Furtw. (Roehlio decst.)

Π]οτε[ιδᾶν.

·ı ΟΤΣ'ı· Furtw.

274 N. 389 Furtw. Videtur 20, 78 Röhl.

Ποτε[ιδ]ᾶν.

Nil nisi ΓΟΤ R. — Extr. ΔΑΝ F.

275 N. 457 Furtw.

Ποτ]ειδᾶν.

Repraesentatus erat Neptunus, tenens tridentem.
Post Β nullum cernitur litterarum vestigium, ut nomen, in quo *s* scribere Β‡ in animo fuerit, casu quodam pictor imperfectum reliquisse sit credendus.

276 N. 840 Furtw. 20, 79 Röhl.

Π]οτ(ε)ιδᾶ[ν.

Cf. ad n. 222.

277 N. 349 Furtw. — *A. D.* II tab. 29 n. 2. (Roehlio decst.)

Ποτ(ε)ιδᾶν.

278 N. 464 Furtw. 20, 20 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 2.

Ποτειδᾶν - - -

279 N. 416 Furtw. 20, 24 Röhl.

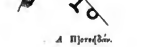

Ποτειδᾶν.

280 N. 497 + 527 Furtw. 20, 23 Röhl. — Fragmentum 497 repraesentatum est *A. D.* I tab. 7 n. 13, coniunctum cum altero apud Pern. p. 21.

Ποτειδᾶν.

281 N. 488 + 492 Furtw. 20, 31 Röhl. — Pern. p. 19.

Ποτειδᾶν.

282 Titulus incisus. — N. 612 Furtw. (Roehlio decst.)

Ποτειδᾶν.

Ν omittit F.

283 N. 377 Furtw. 20, 28 Röhl.

Ποτειδᾶν.

284 N. 375 Furtw. 20, 25 Röhl. — *A. D.* II tab. 30 n. 4.

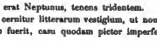

Ποτειδᾶν.

Digitized by Google

285 N. 608 Furtw. 20, 21 Röhl. — *A. D.* I tab. 8 n. 1.

Περσεύ(ς).

286 N. 418 Furtw. 20, 30 Röhl.

Περσεύ(ς).

287 N. 356 Furtw. 20, 26 Röhl.

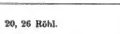

Περσεύ(ς).

288 N. 825 Furtw. 20, 29 Röhl.

Περσ(εύς).

289 N. 514 + 515 Furtw. et frustulum tertium (invent. n. 524) cum titulo, quod deest Furtwaenglero. 20, 32 Röhl. — Pern. p. 22.

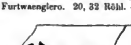

Πε]ρσεύς.

290 N. 355 Furtw. 20, 77 Röhl.

Περσ]εύς.

Residuum litterae Delta omittit R.

291 N. 370 Furtw. 20, 76 Röhl. — *A. D.* II tab. 29 n. 11.

Περσ]εύς.

292 N. 809 Furtw.

Π[ερσεύς.

293 N. 461 Furtw.

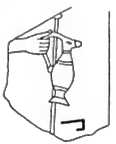

Π[ερσεύς.

294 N. 486 Furtw. 20, 2 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 25.

Ἀφερ[ίτα.
Περσεύς.

Orthographia Α Φ in nomine deae occurrit etiam n. 295—297; cf. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 161 sq.

295 N. 828 Furtw. 20, 3 Röhl. — Pern. p. 36.

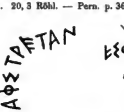

Ἀφερ(ί)τα
Διός.

In nomine priore Ε mero errore scriptum esse pro Σ iure suo verisimile ducit Kirchhoff, *Studien* 4 p. 103 adnot. — Nomen alterum supplevit Röhl.

296 N. 826 Furtw. 20, 107 Röhl.

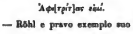

Ἀφ[ερ]ίτ]ας εὐοῦ.

Init. · Φ Furtw. — Röhl e pravo exemplo suo legere non potuit.

297 *Louvre.* Coll. p. 26 n. 3.

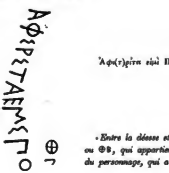

Ἀφ(ε)ρίτα εὐοῦ Π[οσ]ειδῶνος ἄτατος(?).

« *Entre la déesse et Poseidon deux lettres* Φ Ρ *ou* Φ Β, *qui appartiennent sans doute au nom du personnage, qui a fait la dédicace.* » C.

Digitized by Google

298 N. 484 Furtw. 20, 71 Röhl.

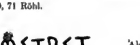

Ἀ]μφιτρίτα.

299 N. 475 Furtw. 20, 72 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 17.

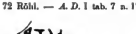

Ἀμφιτρίτα.

300 N. 480 Furtw. 20, 73 Röhl. — *A. D.* II tab. 24 n. 9.

Ἀμφιτρίτα.

301 N. 487 Furtw. 20, 6 Röhl. — *A. D.* II tab. 29 n. 22.

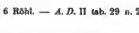

Mendose exscripsit R.

Πλουτάρχου ἤθεσιν.

302 N. 937 Furtw. 20, 65 Röhl. — Repraesentat Pern. p. 15.

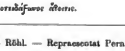

Ἀγωνιά(δων(?).

Illito colore nigro effectus est campus ovatus, cui incisus est titulus adhuc incolumis. De repraesentatione superest »*Rest sehr seltsamer Darstellung von thierischen Wesen*« (Furtw.). Titulus fuerit nomen dedicantis imperfectum. Ἀγωνι(άσιον) legit R.

Ad eandem tabulam pertinuisse putat Pern. n. 237, sed id minime certum reddi potest e picturis atque ad explicandam sequalitatem laboris sufficit coniectura eadem manu fabricatas esse testas duas.

303 N. 882 Furtw. 20, 97 Röhl. — *A. D.* II tab. 29 n. 1.

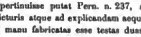

Αἰσωπί(α)ε - - -

ΑΣΜΕΤΑΒΡΜ//// R.

Titulus a sinistra incolumis pictus est supra repraesentationem equitis. Ad nomen, quod recte restituisse mihi videor, confer Αἰσωπός.

304 Titulus incisus. — N. 939 Furtw. (Rochlio deest.)

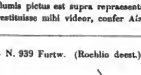

Extr. ΑΔΣ F.

De repraesentatione nihil certi servatum.

Ἀφροδίσιος.

Nomen quod dedi effecitur, si litterae duae ultimae quasi in versum alterum sunt deflexae.

305 N. 544 Furtw. 20, 37 Röhl.

Ἀρετ -

306 N. 811 Furtw. 20, 55 Röhl. — *A. D.* II tab. 23 n. 12*b*.

Ἀρετάφω]ος.

307 In inventario musei Berolinensis n. 18. — Pern. p. 42.

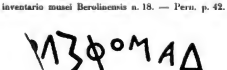

Δημάφω]ος.

308 N. 629 Furtw. 20, 60 Röhl.

Δᾶρις.

Sequor transcriptionem Blassii, *Dialektinschr.* 3119*A*, 60; Δᾶρις scribunt R. et F.

309 N. 383 + 419 Furtw. 20, 101 Röhl. — Cf. Pern. p. 13.

Ἐξθυ - -

Sub fine θ F. et R. (qui supplet Ἐξθ(ύνος), neque id correxit Pern.

Titulus ad sinistram integer. De orthographia ξ pro ευ cf. Blass, *Aussprache des Griechischen*[4] p. 74 et Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 37. Tum manifesto scriptum erat ΘΕ pro ει; cf. ad n. 224.

310 N. 842 Furtw. (Rochlio deest.)

»Χ..ι, unten der interessante erste Buchstabe sicher steht, während von den beiden anderen nur die untere Hälfte erhalten ist, wahrscheinlich einst ΧΕ.« Sic Furtw., a quo Kirchhoff Χ ut litterae Epsilon formam Corinthiam recepit *Alphabet*[4] p. 102 et tab. I. Sed certissimum est in testa fuisse Θ, cuius linea directa fractura et lassione in hanc speciem: > est deformata, neque minus constat litteram alteram fuisse F. Est igitur Ἐξ - pro Εὐ - sicut in titulo proxime praecedente.

Digitized by Google

311 Titulus incisus. N. 424 + 429 Furtw. 20, 104 Röhl. — Pern. p. 15.

Ἐφ-

ΒΔ non recte R.

312 N. 554 Furtw. 20, 52 Röhl.

Ultimum residuum omittit R.

Κώσ[μος (s. Κω-Θ[έων sim.) nomen equitis repraesentati.

313 N. 757 + 683 + 829 + 822 Furtw. 20, 69 + 67 Röhl (tertii fragmenti titulus deest Roehlio). — Pern. p. 30, qui ideo fragmenta conjuncta repraesentavit et tractavit *Festschrift für Benndorf* p. 75.

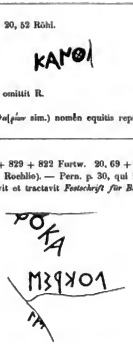

Repraesentatur sedens in fornace noctua, supra quam est *φάως*, quod verbum refert Pern. ad lpsam noctuam (sicut fornaci n. 332 adscriptum est *κάμινος*), laudans Hesychii glossam *φωκίων· ἐρυσι πυός*, recte fortasse, quamquam in ΦΟΚΑ initium vocis nos tenere incolume non constat. — Fornace occupatus est vir Λάκρις (Λακρίς scribunt F. et R.). — In fornacis crepidine stat parva figura viri barbati Λα- utraque manu prehendentis magnum phallum suum erectum; significari censet Pern. daemona quendam figlinis malignum, quales memorentur in epigrammate Homerico 14.

314 Tituli incisi. N. 555 Furtw. 20, 45 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 23.

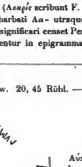

Αὐτιπ(π)ος.
Ἀγχ[λ(λ)εύς.

Lysippo nomen inditum ex officio suo: tenet enim lora equi, in quo sedet Achilles.

315 N. 414 Furtw. 20, 40 Röhl.

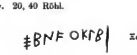

Σκοπ[ᾶς.

316 *Louvre.* Rayet p. 10. (Röhl 20, 59*a*; p. 170.)

Ὠνήσιμον.

Ὠνήσιμον legi cum Bechtello in Fickii *Personennamen* 225.

317 N. 391 Furtw. 20, 99 Röhl. Titulus ad sinistram integer.

Ἐφ- -

318 *Louvre.* Rayet p. 10. (Röhl 20, 60*a*; p. 170.) Dooner - von Richter, *Annali d. Inst.* 1882, tav. *U*, 1.

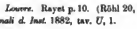

Χάρδις.

319 N. 804 Furtw. 20, 59 Röhl. — Cf. Pern. p. 35.

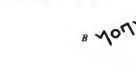

B

A

In latere antico iuxta Neptuni figuram adpictum *ωΘ*, neque utrimque cernuntur litterae aliae.
In latere postico Χτέσιν.

320 N. 368 Furtw. 20, 16 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 28.

Ἡρεσιδών.
Ἡρεσιδών.
Φ]λα- -

Neptuni imagini nomen bis est additum: primo loco pictum, altero incisum.

321 In ioventario musei Berolinensis n. 117. — Pern. p. 45.

ΑΚ dat Pern., sed est Χα- -, sinistrorsum scriptum.

Digitized by Google

322 N. 672 + 684 + 770 Furtw. 20, 46 (cf. p. 170) + 39 Röhl. Testae pars superior (cum nomine altero) repraesentata est *A. D.* II tab. 24 n. 9, tota apud Pern. p. 30.

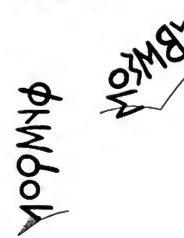

φιάλη(ν). Ἀ]ριστέας.

323 N. 709 Furtw. 20, 98 Röhl. — Cf. Pern. p. 31.

Titulus a sinistra integer aliter legi nequit nisi Υο - -, initium nominis humani. Tenemus igitur memorabile sane testimonium, antiquitus Corinthios Psi scripsisse ΦΜ, pro quo ab Ionibus eos recepisse patet Υ eadem aetate qua Ξ pro Xi (v. ad n. 263); habes enim Υ = Ψ in testa n. 245.

324 N. 481 Furtw. 20, 36 Röhl. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschr.* p. 35.)

γραμμία.

Extr. ΜΕΑ non recte R.

Titulus cuius finis incolumis scriptus est inter Neptuni et Amphitritae figuras. Λεβ]ξεν. sive sim.: Kr.

325 In inventario musei Berolinensis n. 116. — Pern. p. 45.

- *a* τυλ -

Litteram primam omittit P.

Fortasse - *a* τυλ]ούσας; cf. n. 210.

326 Titulus incisus. N. 873 Furtw. 20, 15 Röhl. — *A. D.* I tab. 7 n. 16.

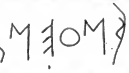

- ἄνα(υ) εἰμί.

Init. ΜΑ R.

Subintellege *εἰμόν*; repraesentatur enim vir adorans.

327 N. 609 Furtw. 20, 14 Röhl.

- - *vas simil.*

Inaccurate reddit R.

Picta est fornax, in cuius crepidine stat vir. Cf. ad n. 326.

328 N. 666 + 628 Furtw. 20, 106 + 19 Röhl. — Pern. p. 25.

Var. lect. Sub fine vocis primae Υ! omittit R. Alterius fragmenti titulus (628 Furtw.) sic repraesentatus est Röhl 20, 19: ΚΒΡΟΤΕΔΑΡΕ (sil amplius), quod certe cum testa alia aequari non potest. *fanus* omittit etiam F.

Testa tantum ad dextram est mutila; pictus est vir, qui dextra tenens ramum procedit ad fornacem. Sub - ωλάμων usque ad marginem sinistrum spatium est vacuum, neque ad plura sufficiunt spatia quam ad tale quid: Υ(?)]ωλάμων ἐστὶ· ἀνα[θέσεως] Ποτειδᾶν(ι) *βάσανος*. «Cylami sum imago [cf. n. 326. 327]: is dedicavit» cet.

329 N. 838 Furtw. 20, 5 Röhl.

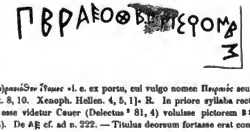

Π(ε)ραιέως Ἴωνες vl. e. ex portu, cui vulgo nomen *Πειραιεύς* seu *Πείραιον* [Thuk. 8, 10. Xenoph. Hellen. 4, 5, 1]- R. In priore syllaba recte suspicatus esse videtur Cauer (Delectus ² 81, 4) voluisse pictorem ΒΣ (cf. ad n. 224). De ΑΞ cf. ad n. 222. — Titulus deorsum fortasse erat continuatus.

330 N. 942 Furtw. 20, 103 Röhl.

- - ἄνα τὸν Ὀνο(- - -) s. Ὀνο(- - -).

Ad dextram integer est titulus.

Videtur dedicans, de cuius nomine nil nisi exordium fuerit scriptum, profiteri se suspendisse testam, quae re vera foraminibus duobus in summa parte est instructa.

Digitized by Google

331 N. 565 Furtw. 20, 50 Röhl. — *A. D.* I tab. 8 n. 10. Cf. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 48 n. 31.

Πυρρίας. Τραχυδρόμος.

Nomina sunt equorum.

332 N. 482 + 627 + 943 Furtw. 20, 105 + 96 Röhl. — Repraesentavit testam compositam Pern. p. 19.

Κάμιρος.

Titulus adscriptus est repraesentationi fornacis.

333 N. 662 Furtw. 20, 13 Röhl. (Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 103.) — *A. D.* II tab. 24 n. 23 et tab. 29 n. 19.

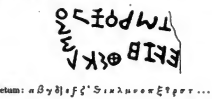

Alphabetum: *α β γ δ* | *ε ϝ ζ* ' *S ι κ λ μ ν ο π ξ ϙ ρ σ τ* ....

Pro Iota non recte ♯ dat R. Cf. adnotata ad n. 263.

334 N. 938 Furtw. 20, 33 Röhl.

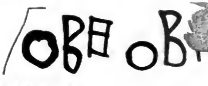

Litteram tertiam Ⅎ dat R.

335 N. 830 Furtw. 20, 100 Röhl.

- *κρα* - in margine scriptum.

- - λος.

336 N. 569 Furtw. (Roehlio deest.)

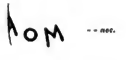

- - *nec.*

ΛΑΟΜ Furtw.

337 N. 805 Furtw. 20, 83 Röhl.

Röhl, Furtw.

338 Titulus incisus. Inventarii musei Berolinensis n. 144. Pern. p. 46.

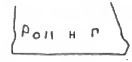

339 N. 951 Furtw. 20, 34 Röhl.

Titulus ad sinistram integer. Supra litteras duas ultimas est ornamentum.

340 N. 900 Furtw. 20, 108 Röhl.

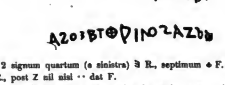

Vs. 2 signum quartum (a sinistra) ∃ R., septimum ♣ F. et ⊕ R.; extr. ♭M R., post Z nil nisi - - dat F.

Testa incolumis est; versus prior in media testa, alter in infima. Uterque litteras exhibet sensu cassas.

341 *Louvre.* Coll. p. 29 n. 7.

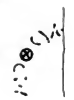

Digitized by Google

342 N. 425 Furtw. 20, 35 Röhl.

343 N. 437 Furtw.

--ση--

-·ΜΜ···σμ····F.

344 N. 434 Furtw. (lapsu quodam in catalogo indicat n. 433).

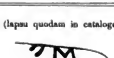

-·ΙΙΜ···σκ····F.

345 Frustulum musei Berolinensis, sine numero. L. 0,055. a. 0,04.

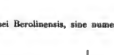

2. TITVLI ANTIQVISSIMI RELIQVI.

346 Aryballus fictilis globosus repertus Thebis, in quo picta modo est stella radiorum sex, in museo Berolinensi (invent. n. 3177). Titulus, cum vasculum fabricabatur, adpictus est in parte adversa.

Furtwängler, *Jahrbuch des archäol. Instituts, Anz.*, 1891, p. 116. Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 158 n. 43.

Κεῖνος.

Titulum insignem litterae Iota forma vetustissima, licet vas iam antiquitus e huius voluminis provincia esset remotum, inter scripturae priscae Corinthiae testimonia nolebam deesse.

347 Calix fictilis fractus, repertus Corinthi, in museo Atheniensi. In parte exteriore striae duae, in quarum superiore repraesentati sunt currus cum armatis et dimicantes, in inferiore saltantes cum cantharis; in fundo vasculi capita mulierum duarum, quibus adpicta sunt nomina.

Sophulis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885 tab. 7 n. 1, p. 263. (Blass, *Dialektinschr.* 3125.) Cf. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 41 n. 21.

Νεβρὶς.
Κλύκα.

Κλυ(τ)ὰ emendare vult Sophulis, K(α)λύκα Blass; sed recte videtur Kretschmer Κλύκα sumere pro Γλύκα, ut Gamma adaequatum sit cum Kappa, quod sequentem incipit syllabam. Manifesto recte iudicat editor Graecus pictorem studuisse reddere personarum certarum veras imagines; equidem non dubito quin repraesentatae sint mortuae duae, quibus dedicetur vasculum. Aequo modo nomen adpictum imagini mortuae in vasculo, quod proximo loco exhibemus.

348 Vas fictile repertum Corinthi, teste Dumontio nunc in museo Britannico. Figura humana una modo repraesentata est, eaque in collo vasculi: caput mulieris, iuxta quod adpictus est titulus; tituli reliqui picti sunt in ventre vasculi.

Rhusopulos, *Annali dell' Instituto* 1862 tav. *A*, p. 46. (Dumont et Chaplain, *Céramique de la Grèce propre* I 233. Blass, *Dialektinschr.* 3121. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 8. Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 157 n. 5.)

Αἰνέτα υἱοῦ.

Μενίας	Χ]αριτλίδας
Θέρων	Δεξίλος
Μ]ιμμίδας	Σ]ίβυρτος
Εὐδάτας	Φ]ιτὺς.
Α]ντανδρίδας	

Αἰνέτα (s. Αἰνήτα), quod genetivum possessoris censuit Rhusopulos, Blass iudicavit secundum n. 347 habendum esse pro nominativo, atque certe multo praestat referre titulum ad ipsam imaginem iuxta quam est scriptus. Nomina reliqua cum Rhusopulo censenda sunt designare donatores vasculi, quod, cum numquam dicat in usu fuisse, credendum est fabricatum esse ad usum sepulcralem.

349 In museo Atheniensi aryballus fictilis globosus coloris subviridis, in quo pictus est flos. In parte aversa titulus.

Torr, *Classical Review* 2, 1888, p. 188 n. 9. Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 158 n. 41 ex apographo Bothonis Graefii, a quo teneo ipse. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 5.)

ϟ V Λ Ɜ C M Φ(λ)(α)ε.

Litteram paenultimam Λ dat Torr.

350 In museo Atheniensi aryballus fictilis globosus coloris flavi, in quo pictus est flos. In parte aversa titulus.

Torr, *Classical Review* 2, 1888, p. 188 n. 8. Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 158 n. 42 ex apographo Bothonis Graefii, cuius liberalitate teneo ipse. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 6.)

Φ Ɛ Λ Ɛ Λ M Φ(δ)(α)ε.

Litteram tertiam Δ dat Torr.

351 Patera fictilis colore nigro illita, ornamentis non instructa, in museo Atheniensi, signata «Κερ. 2492.» Titulus incisus fundo interiori.

B. Graef apud Wilisch, *Altkorinth. Thonindustrie* p. 158 n. 40. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 7.) *Exscripsi.*

T I M Β Α M Τιμῶνε.

Digitized by Google

352 Parva pyxis, colore nigro illita, quam Corinthi vidit Furtwängler. Titulus coopertulo incisus.

Furtwängler, *Berliner philolog. Wochenschr.* 1888 p. 1483. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 18 n. 10.)

ΞΒΝΙΑΔΑ Ξενιάδα.

353 Io lecytho musei Atheniensis, qui ubi inventus sit nescitur, acu incisus est titulus.

Dumont, *Revue archéol.* 1873, I. 25, p. 325. Collignon, *Catalogue des vases peints du musée .. d'Athènes* p. 60 n. 249; pl. IV n. 9. Ex apographo Petersenі Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 17. (Kirchhoff, *Alphabet*⁴ p. 103. Röhl, Inscr. antiq. 23. Blass, *Dialektinschr.* 3155. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 91.) Cf. Loeschcke, *Archäol. Zeitung* 39, 1881, p. 32 adnot. 13. — Repraesento Collignoni exemplum.

ΞΒΝΟΣΕΓΒΝΜΒΔΟΚΡΙΤΟΙ

Pro Δ Dumoot dat P, sed cum Coll. plane consentit Peters., ut certa credenda sit lectio. (Vasculum cum aderam istebat, neque magis postea Wolters titulum conferre potuit.)

»*Die mit ausgefüllig ungeübter Hand eingeritzte Inschrift schien mir vor dem Original bedeuten zu sollen:* Ξενιαδὸς u. ἰδιωτ τοι« Loeschcke. Ilsec putaverim recta. Ξενιαδὸς Μνδικρίτου Kretschmer.

354 Anno 1894 in via ferrata prope Corinthum monstravit mihi viator Graecus folium aureum lauri, quod dixit oriundum esse a Corintho; titulum impressum esse modo et festinanter licebat exscribere.

ΙΟΝΙΧΦ

Folium laureum expectes dedicatum fuisse Apollini, neque video quomodo verisimilius legi possit quam Φ(ο)ίβ̣ωι. Eadem est litterae Beta species, quam deprehendimus in vasculo Caeretano (*Monumenti d. Inst.* 1855 tab. 20. C. I. G. II 7379. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 21 n. 21), Anactorii et Selinuntе in coloniis Corinthiacis (Röhl, Inscr. antiq. 329. 515), infra n. 357. Praeterea occurrit Meli.

355 Strigilis aenea in museo Britannico. Io manubrio expressa est figura valde detrita, quam ut virum saltantem describunt testes oculati; iuxta eam conspicuae sunt reliquiae litterarum (*a*). In ipsa strigile incisus titulus maior (*b*).

A. S. Murray, *Classical Review* 1891 p. 241. (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 39.) Walters, *Catalogue of the bronzes .. in the British Museum*, 1899, p. 28 n. 254. *Ectypum* stanneum tituli *b* debeo Murrayi v. cl. insigni liberalitati. Imago sequat veram magnitudinem.

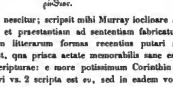

a ΧΜ legit M., //MC W.

b Καλ(λ)ίστρατος Διοδώρου Κο-ρίνθιος.

Ubi inventa sit nescitur; scripsit mihi Murray iocliosre se propter monumenti speciem et praestantiam ad sententiam fabricatum id esse Corinthi. Secundum litterarum formas recentius putari saeculo quinto insunte vix potest, qua prisca aetate memorabilia sane est mixtio quam deprehendimus scripturae: e more potissimum Corinthio (v. ad n. 357) terminatio genetivi vs. 2 scripta est *ου*, sed in eadem voce habes *ω* locicum et in versu primo Lambda Atticum, sive Boeoticum, Chalcidicum. Credendus est is, qui incidit titulum, sive Corinthius erat sive aliuode ortus, imitandi studio compulsus esse ad adsibelendum scribendi modum peregrinorum, similiter atque factum est in titulo n. 760. Cf. etiam titulum Megaricum, quem edidi *Athen. Mitth.* 21, 1896, p. 413.

356 In femoribus iuvenis nudi senei, qui repertus Bononiae nunc asservatur in bibliotheca Parisina, a. 0,148, iocisus est titulus, versus prior in femore sinistro, alter in dextro.

Malvasia, Marmora Felsicea, 1690, p. 367. Cuperus, *Lettres à Mr. la Croze* IX. Montfaucon, *Ant. expl.* T. II P. 2 p. 272; tab. 158. Paciaudi, Monum. Pelop. II p. 52. Letronne, *Annali d. Inst.* 1834 p. 222; tab. *E.* (Franz, C. I. G. III 6737. Ross, *Neue Jahrb. f. Philol.* 69, 1854, p. 545 adnot. = *Archäol. Aufsätze* 2, 576. Kaibel, Inscr. Siciliae et Italiae 2282. Röhl, Inscr. antiq. 549. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 118.) Babelon et Blanchet, *Catalogue des bronzes antiques de la bibliothèque nationale* p. 45 n. 98 (quod exemplum itero). — Cf. Wilamowitz, *Isyllos* 93.

ΚΑΦΙΣΟΔΟΡΟΣ
ΑΙΞΧΜΑΙΟΙ

Καφισόδωρος
Αἰσχμαῖοι.

Exemplar repraesentavi catalogi Parisini. Titulum non constat Corinthium esse, scriptus etiam fuisse potest Megaris et in utrisuque orbis colonis. Diphthongum *ει* in nomine divino habemus etiam Epidauri (infra n. 1202); χ pro *κ* occurrit in titulis Boeoticis: Ἀσχλαπιῶι C. I. G. Sept. I 3191 vs. 3; Ἀσχλαπίωι ibidem 2716 vs. 10; Ἀσχλαπίχυσε e lectione Rangabei ibidem 3175 vs. 40 (ubi Ross Ἀσκλ.).

357 Rana aenea in museo Berolinensi.

M. Fränkel, *Jahrbuch des archäol. Instituts* 1, 1886, p. 48. (Blass, *Dialektinschr.* 3159. Michel, *Recueil d'inscriptions Grecques* 1064.) Imago veram magnitudinem sequat.

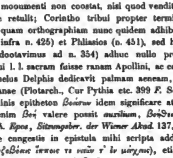

Ἀπὸν Σωσεῦ
Βοίττιος.

De origine monumenti non constat, nisi quod venditor io Peloponneso repertum esse retulit; Corintho tribui propter terminationem genetivi scriptam OV, quam orthographiam nunc quidem adhibuisse etiam scimus Sicyonios (cf. infra n. 426) et Phliasios (n. 451), sed hoc Beta scripsisse *N* (de quo adcolavimus ad n. 354) adhuc nullo probatur testimonio. Evincere studui l. l. sacram fuisse ranam Apollini, ac certe Ipsius Corinthi tyrannus Cypselus Delphis dedicavit palmam aeneam, ad cuius radicem fictae eraot ranae (Plutarch., Cur Pythia etc. 399 *F.* Septem sap. conviv. 164 *A*). Apollinis epitheton *Βοίττιος* idem significare atque *Βοηδρόμος* nunc credo; cum enim *Βοή* valere possit *auxilium*, *Βοήδρομος* (v. Usener, *Der Stoff des griech. Epos*, *Sitzungsber. der Wiener Akad.* 137, 1897, p. 25, qui exemplis a se congestis in epistula mihi scripta addidit Pindar. Nem. 9, 34 *παρὰ πεζοβόαν ἴσσωσε τ' ἐν μάχαις*), etiam *Βοῖττ* quondam usurpatum fuerit in sensum τοῦ *Βοηδρ.*

Digitized by Google

358 In museo Atheniensi lapis aeneaceus, repertus in agro regionis Μακρυτά dictae, quae sita haud procul a via Argos ducente dimidium fere horae abest ab Acrocorintho. In laterum omnium parte superiore fascia colore rubro effecta, alta 0,01, supra quam reliqua est pars lapidis prominens, fortasse de scicmate. Ad dextram servatus est margo; inferiorem lapidis partem, quae carebat scriptura, dessecuit agricola, qui eum arabat cum invenerat; pars antica aratro est laesa. Litterae, sitae fere 0,055 (Omicron 0,035), colore rubro erant illitae.

Lolling, *Athen. Mitth.* 1, 1876 p. 40, cum bona imagine tab. I. Ex octypo Röhl, Inscr. antiq. 15 (et imagines inscr. p. 69 n. 1), repraesentans gracilem scripturam mirum quantum deformatam. (G. Curtius, *Studien* 8, 465. Cauer, Delectus[2] n. 71. Blass, *Dialektinschr.* 3114. Kaibel, Epigr. Graeca 463*a*, p. 527. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 85. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 49.) Lapidem *contuli* et confeci ectypum. Repraesento ad quintam partem verae magnitudinis redactum.

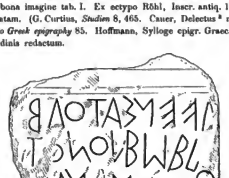

Δ]ξενία τὸδε [σᾶμα], τὸν ὅλεσε πίσιος ἀνα[βάς].

Lectionem et supplementum Lollingio suppeditavit Kirchhoff (cf. *Geschichte des griech. Alphabets*[4] p. 101).

3. TITVLI RECENTIORES.

359 Lapis albus, a sinistra tantum mutilus, Corinthi apud sacerdotem Athanasium Sakellarium. A. 0,26. l. 0,17. cr. 0,19.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 121 n. 8. *Exscripsi.*

Τὼ δεῦσ θεῶι ἀν]έθηκεν
ἡ δᾶσα - - -]δα(ν), γυ-
ὰ τοῦ δεῦνος, καὶ τεῖ παῖδε.

Vs. 2 extr. ΠΥΝ Sk.

Tenemus terminationes versuum incolumes. Indicavisse mihi videor modum restitutionis probabilem; divisiones versuum syllabas non resipientes sicut γυοῖ̣ invenis Calaureae et Troezenae. Tertio saeculo tribuit Skias, fortasse vel est quarti.

360 Speculum aeneum repertum Corinthi in sepulcro, diametros 0,16. Possidebat Θεοφάνης Ῥάντος, vir spectabilis Corinthius; nunc asservatur Parisiis in museo *Louvre* dicto. Argento inductum est aes, cui acu incisa est repraesentatio: deus barbatus Iovi similis, dextra tenens sceptrum, coronatur a muliere. Utrique figurae adscriptum nomen.

Dumont, *Revue archéol.* 1872 1 p. 297 sq. Idem, *Monuments grecs publiés par l'association des études Grecques* 1, 2 (1873) p. 23; pl. 3. Mylonas, Ἀρχαιολ. Ἐφημερὶς 1873 p. 440; tab. 64. Idem, Ἑλληνικὰ κάτοπτρα (Athenis 1876) p. 17 n. 3; tab. A'.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΛΕΥΚΑΣ

Κόρινθος.
Λευκάς.

Heros urbis, quem Iovis filium eredebant Corinthii (Pausanias 2, 1, 1), coronari a Leucade eorum colonia non fugit Dumontium.

361 Tridens aeneus, oriundus a Corintho, in museo Atheniensi n. 8317. L. 0,37. Titulus in hastili.

Mylonas, *Bull. de corr. Hell.* 2, 1878 p. 544. *Exscripsi.*

ΞΕΝΙΑΔΑΣ·ΔΙΟΔΩΡΟΥ·ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ·ΑΝΕΘΗΚΕ

Ξενιάδας Διοδώρου Κορίνθιος ἀνέθηκε.

362 Laminam auream, l. circa 4,5 centimetros, repertam in sepulcro, tenebat a. 1898 Pelopidis, possessor deversorii. Ad sinistram foramine est instructa quo affigatur; litterae punctis effectae sunt. *Descripsit Conze.*

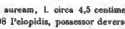

Φυτσίας Ϝ---

Φυτσίας nomen Elei apud Polybium 5, 94, 6 et Dittenberger-Purgold, *Inschriften von Olympia* 175.

Digitized by Google

363 Corinthi prope portam Teneticam, inter rudera duorum aedificiorum magnorum «*sur une de leurs frises demi-circulaire*» (fuisse credenda est basis sive exedra).

Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV, 26 (ed. altera IV, 457). (Boeckh, C. I. G. 1102.) Cf. Odofr. Müller, *Dorer* I, 249.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Κ Υ Ν Ν Ε Ι . . . Ἀπόλλωνος Κυννε[ίου.
. . . Σ Ε Σ Ν Τ Ι Α Ρ Υ . Α Ν Ε Θ Η . . . Πε(?)ρ(τ)ὴς [ἐ](κ)πρ(ε)σ(β)[ὰν] ἀνέθη[κε.

Apollinis Cynnei mentionem agnovit Müller. Versum alterum ipse conatus sum emendare.

364 In parte postica labri marmorei e tabula antiqua fabricati, olim Novae Corinthi in domo, quam possidet Θεοφάνης Ῥίγγας, nunc in eiusdem praedio sito apud vicum Μελίτζι, ad quod adeundum mihi deerat tempus.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 160 (sine transscriptione). Io. Schmidt, ibid. 6, 1881, p. 353 litteris minusculis; lectiones a Milchhoefero discrepantes e Schmidtii apographo maiusculis adiecit Ulricus Koehler. (Dittenberger, Sylloge [3] 422.)

Φ Α . Ο Υ Α Π . Μ Α Κ Α Ρ Ι Ο Σ Ο Λ Α Μ Α Ν Θ Α Λ Ε Γ Ε Ι
Φ Ο Β Ο Σ Κ Α Ι Α Γ Ν Ο Ι Α Τ Ω Ν Δ Ι Κ Α Ζ Ο Μ Ε Ν Ω Ν
Ε Ξ Η Ρ Η Σ Θ Ω Κ Α Ι Μ Η Τ Ε Ο Ν Ο Μ Ι Ζ Ω Ν Β Α Ρ [1]
Σ Θ Α Ι Δ Ε Ε Ι Τ Ο Υ Δ Ι Κ Α Σ Τ Ο Υ Ο Π Ε Ρ Ο Ι Δ Α Σ Υ Μ Β Α Ι Ν Ο Ν
Η Τ Ε Ο Β Ο Υ Λ Ο Μ Ε Ν Ο Σ Κ Ε Χ Ρ Η Σ Θ Α Ι Δ Ι Α Γ Ν Ο Ι Α Ν
Ο Τ Η Σ Α Π Ε Ι Ρ Ι Α Σ Π Ι Ε Ζ Ε Ι Σ Θ Ω Λ Μ Ο Τ Ε Ρ Ω Ν
Ἐ Μ Ε Ι Ν Ε Σ Τ Ι Ν Α Υ Σ Ι Σ Η Τ Ε Τ Ο Υ Δ Ι Κ Α Σ Τ Ο Υ
Ο Υ Π Ρ Ο Θ Ε Μ Α Τ Ο Σ Γ Ν Ω Μ Η Η Τ Ε Τ Ο Υ Ν Ο

Var. lect. Vs. 1 puncta post A et Π omittit M. ‖ vs. 3 extr. ΒΑΡ[ον (sic supplemento inserto maiusculis) M. ΒΑΡ[ΥΖ*ησ*?] Schm. ‖ vs. 4 ΔΑΚΑΣΤΟΥ et ΟΙΔΑΣΥΜ M. (acet Köhler) ‖ extr. ΝΟΙ M. ‖ vs. 5 extr. ΘΕΙΑΣ M. ‖ vs. 7 in. ΙΥΤΗΣ teste Koehlero Schmidt, qui transscribit *γαῖσ*ς (quod quamquam interpretari conatur, sensum non praebet). ‖ vs. 9 in. ΘΥ M.

Φλ(άβιος Οὐλπ(ιος) Μακάριος ὁ λαμ(πρότατος) ὑπ(ὲ)ρ(ύπατος) λέγω· *φίβος καὶ ἀγνοια τῶν δικαζομένων*
*ἐξ*ηρέθ*η καὶ μέτα ἐ τοιῶτο βαρ-*
σθαι, δέει τοῦ δικαστοῦ — ἔστ᾽ οὖν συμβαῖνον —
τὸν *τῶν νόμων ἀκαιτηρίτ*ον ξοσθῆναι,
μήτε ὁ βουλόμενος *ακ᾽ρίτ*ως δι᾽ ἀγνοιαν

ὑπὸ τῶν ἀπειρίας πειζεύθη. διορτέον
*δ᾽ ὑμῶ*ν *ἐστὶν λόγος ἢ τὸ τοῦ δικαστοῦ (ἐπ*
*γὰ*ρ *περιθέμενος γνώμη ἢ τὸ τοῦ νόμου*
— — — — — — — — —

Quarto p. Chr. n. saeculo rece adsignare videtur Schmidt. — Vs. 2 *φίβος* ac. *τοῦ δικαστοῦ*; respondet enim vs. 4 *δέει τ. δικ.*, ante quae verba interpungere debebat Schmidt. — Vs. 3 sq. «neque is, qui se gravatum credit iniuriis, cum timens iudicem adire veretur iudicia, legum privetur auxilio, neque is, cui uti legibus in animo est, earum prematur inscitia. Uriusque rei remedium vobis est iudicis secundum hoc ipsum edictum conformata voluntas (quippe quae desnat timorem) et legis [notitia ab ea tradita]». —Suppleverunt vs. 6. 7 Milchh., vs. 8. 9 Schmidt, qui falso scribit ὑπ - ὑπ.

365 Corinthi 'prope lunonis aedem', in basi, in qua figurae venatorum.

Inscriptiones seu Epigrammata Graeca et Lat. reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano p. XVIII n. 125. Muratori, Novus thessarus veterum inscriptionum T. I p. CDLXXXIX, n. 1: «e schedis meis. Misit quoque e schedis Cyriacis in Bibliotheca Barberina Nob. V. Pompeius Abbas Compagnonius». (Bonada, Collectio inscriptionum poeticarum T. II p. 531, n. XLV. Boeckh, C. I. G. 1106. Kaibel, Epigr. Graeca 885.) Cf. Liebenam, *Rhein. Vereinsorgan* 123.

Ι Η Π Ρ Ω Τ Ι Ο Φ Ι Μ Ω Π Ι Σ Υ Ν Ο Ι
Θ Η Ρ Α Ι Τ Ο Σ Ο Α Ν Δ Ρ Ε Σ
Ε Χ Ο Μ Ε Θ Α
Α Ν Θ Ω Ν Χ Α Λ Κ Ε Ι Η Ν Τ Η Ν Δ Ε Ι Κ Ο Ν Α Θ Η Κ Α Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Ε Γ Γ Υ Σ Θ Η Ρ Ε Ι Ω Ν Ι Σ Τ Α Μ Ε Ν Ο Ι Σ Τ Ο Μ Α Τ Ω Ν
Τ Β

Repraesentavi Cyriaci exemplum editum. Muratorii diversitates sunt haecce: vs. 1 in. ΙΗΠΡΟ ‖ vs. 2 in. ΘΗΡΕΥΤΑΙΑΝ ‖ versus tertius additus est versui praecedenti ‖ vs. 4 ΤΗΝΔ'ΙΚ. Tum ΘΗΚΑΝΕΝ ‖ versus sextus omissus (etiam a Boeckhio).

Ἰε(ρ)ρῷ Τροφίμῳ πάντοτε ‖ Θηρεύτε[ρ]ς ἀνδρὸς ‖
— — — — — — — — — — ε. γ.ματος, ‖
ἀνδ᾽ ὧν ἡλικίην τοῦ εἵνεκα θήκαμεν ἀνδρός, ‖
ἄγγιε Θηρσίτου ἐστήκαμεν στεφάτων.
[Τ ‖ ὑφάντωνι] βε(πάβε).

Ἰε(ρ)ρῷ Kaibelio debetur, qui carmen e distichis non plus duobus constitisse recte haud dubie censuit. Θηρεύτε[ρ]ς cet Boeckhii, qui in versu altero coniecit ε[ὐ]χ*ά*σθα; fortasse erat ε[ἴ]χ*ά*σθα. — «Venatores illi (circenses) certamine vulnerati Trophimo medico, qui eis medicatus erat, gratias referunt» (Kaibel). Collegium venatorum intellegit Liebenam, laudans σύνεδρε τῶν *συνεργῶν* C. I. G. Sept. I 2850 et *οἱ συνεργοί* (Siiris) Ross, Inscr. Graec. ined. I n. 75.

366 *Expédition de Morée* III p. 63 n. 3 ex apographo Virieti. (Le Bas, *Voyage archéologique* II 94.)

Ζ Ω Ι Α Ο Σ Φ Ι Α
Α Ν Δ Ι Ο Ν Ε Ο Ν
Μ Ι Ο Ι
Ο Ν Η ⁻
Ι Ο Γ Ν Η Δ

Ζωΐδος Φλ. - -
- - - ωδ[ε]ι[τ] Νἰ(κ)ι[ος
- - - - - - - - -
- - Θ[εογ]ν[ητο -
- - Δ]ιογν[ητο -

Tentavi.

Digitized by Google

367 Titulus incisus lucernae fictili nigrae, quam apud Grammatam Corinthi vidit Milchhöfer (*Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 161).

Μ Υ Ο Ξ Ε Ι Μ Ι — Μυὸς εἰμι.

368 Lucerna fictilis in museo Atheniensi n. 3328. Titulus impressus parti inferiori.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 123 n. 12. *Exscripsi.*

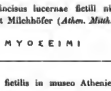

Θεοδούλου.

369 Lucerna fictilis, in qua repraesentatus est Amor, in museo Atheniensi n. 3226. Titulus parti inferiori impressus. *Exscripsi.*

Χ Ι Ο — Χ[ρ]-
Ν Η Ε — νε.

Est genetivus, omninativus Χίων in epitaphio C. I. A. II 3324. Lucernam eodem genetivo signatam habes infra n. 540.

370—372 In lucernis fictilibus, quae repertae sunt in sepulcris a Corintho sitis inter septentriones et orientem.

Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 411.

370 — Π Ε Υ C Φ Ο Ρ Ο Υ — Gravius erratum esse videtur in describendo. Coniecerim Π[ορ]φύριον.

371 — Λ Ε ω Ν Α C — Λεωνᾶς.

372 In lucernis duabus scriptum est idem nomen:

Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ — Λουκίου.

373 Figura figlina in museo Atheniensi n. 4418: mulier vestita tunica et in imo corpore velamento, quod tenet manu sinistra; dextra est sublata. Titulus impressus est parti posticae. *Exscripsi.*

Θ Ε Ο — Θεο-
Π Ο Μ — πομ-
Π Ο Υ — που.

Subintellegendum potius videtur ἀνιέρωσαν quam ἔργον.

374 Fragmentum lateris.

Expédition de Morée III p. 63 n. 1. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* 87.)

Φ Ρ Ο Δ Α Γ Ι Σ — Λ]φροδ[ε]σι[είου.

Refinxit Foucart.

375—383 Acrocorinthi in antro subterraneo Pirenes fontis (qui nunc dicitur Δεφνοπήγη) pleni sunt parietes inscriptionum, quarum propter squam et caliginem nisi machinis extructis minima tantum pars legi potest; notarum tamen numerum haud mediocriter augere conigit Skias adumptis operariis, qui summa molestia cereis paulum lucis effecerunt.

375 In magno lapide parietis, qui descendenti est ad sinistram. Altitudo partis scriptae circa 0,45, latitudo circa 0,60.

Inscriptiones seu epigrammata reperta a Cyriaco Anconitano p. XVIII n. 127. E schedis suis Muratori, Novus thesaurus inscr. II p. CMLVI, 6. (Boeckh, C. I. G. 1107.) Ross, Inscr. Graec. ined. I 61*a*. (Göttling, *Gesammelte Abhandl.* I, 132. C. Keil, Philologus 8, 1853, p. 171 sq.) Pittakis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 2644 ex apographo Chrysidis. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 95*a*.) Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 118 n. 6, A'. Habeo sicut n. 376 et 377 ex Adolfi Michaelis diario.

Μ Ν Η C Θ Η C Ο Μ
Ε Υ Π Ο Ρ C Τ Ο Υ Υ Ι Ο Υ Κ Α Ι Α Δ Ε
Α Π Ε Λ Λ Α C Ν Η Υ Ι Δ Ο C
Φ Ι Α ω Ν Α C Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο Υ
Μ Α Ρ Μ Α Ρ Α Ρ Ι Ο Ι

Varia lectio potior. Vs. 1 ΕΜΝΗCΘΗCΘΝ Ross, sed ante Μ nihil fuisse diserte testatur Skias. ‖ vs. 2 extr. Α$\mathcal{L}_{\xi}$ Ross. ΑΔΕΛΦΟC Cyr. Mur. ‖ vs. 3 Laubda alterum alteri tam vicinum esse ut videatur Μ alt Skias, ac certe dant Μ Michaelis, Μ Ross. — Litterm Alpha semper fere Α dat Ross, sed plane consentiunt Michaelis et Skias.

Μνησθέτωσαν
Εὐπορ(ε)ὸς τοῦ υἱοῦ καὶ ἀδ[ελ]φοῦ.
Ἀπελλᾶς Νεϊ[ν]δος,
Φλωνᾶς Διονυσίου,
μαρμαρᾶριοι.

Versus tres ultimi non cohaerent cum prioribus; indicant operarios, qui mandante Euporo incidderunt titulum (sic Skias). Vs. 3 Ν(ε)ϊδος emendare vult Skias.

376 In pariete eodem atque n. 375. Altitudo partis scriptae circa 0,40, latitudo circa 0,45.

Ross I. l. 61*b*. (Göttling l. l. Keil l. l.) Pittakis l. l. 2645 ex apographo Chrysidis. (Le Bas-Foucart l. l.) Skias l. l. n. 6, B'.

Φ Ι Α ω Ν Α C — Φλωνᾶς
Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο Υ — Διονυσίου
Ε Π Α Γ Α Θ ω — ἐπ' ἀγαθῷ
Ε Μ Ν Η C Θ — ἐμνήσ-
Η — θη.

Var. lect. Vs. 1 extr. ΑC addidit Skias. Versum quintum nolus dat Ross. Erat quidem Philonae pater Dionysius (v. n. 375), sed necessario pertinet Διονυσίου ad ἐμνήσθη. — Cf. Plutarch, De curiositate 11: τί δυτικὸς ἐν τοῖς περιπάτοις τὰ μετὰ τὸν τοῦχον τρίμματα τῇ ἑῴᾳ παραγράψας; ... ἐν τούτοις γέγραπται· ἀλλ' ἐμνήσθη ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ἐπ' ἀγαθῷ.

377 In pariete, qui descendenti est ad dextram. Lapidis (a. circa 0,40, l. ca. 0,60) parva modo levigata pars, quae continet titulum.

Ross I. l. 61*c*. (Göttling l. l. Keil l. l.) Pittakis l. l. 2646. (Le Bas-Foucart l. l.) Skias l. l. p. 119, Γ'.

Ε Μ Ν — Ἐμν-
Η C Θ Η — ήσθη
Ε Υ Π Ο Ρ Ο C — Εὐπορος
Τ Ο Υ Α Δ Ε Λ Φ Ο Υ — τοῦ ἀδελφοῦ
Ε Π Α Γ Α Θ ω — ἐπ' ἀγαθῷ
Ε Ρ Μ Ι Ο Υ — Ἑρμείου.

Var. lect. Vs. 5 in. Ε Ross, Skias. Ε -sic- Michaelis. Tum Θ Ross, Θ Michaelis et Skias.

378 In propylis pilis sinistra.

Skias l. l. p. 119, Δ'.

Μ Ν Η C Θ Η C — Μνησθέτωσαν
. . . . . — - - - - -

Digitized by Google

379 In inferiore parte eiusdem pilae, in qua n. 378.
Skias l. l. p. 119, Z'.

ΦΙΑΩΝΑC	Φλωνᾶς
ΖΩCIM	Ζωσι(μ)ου ἐμ-
ΝΗΟΓ	νή(ν)θ(η)
C	ἢ(ι)· ἀγνθ(ὴ)(?).

»Χν. 3—4 διεπαύσαντο· ἐν τούτοις ἐφαίνετο ὅτι δὲν πεῖται ἡ λέξις ἐμνήθη« (Sk.). Tamen id totiusce videtur lapicida. sed omisisse Sigma.

---

380 In parte inferiore parietis sinistri.
Skias l. l. p. 120, H'.

ΜΝΗCΘΗ
ΑΛΕΟΥCΤΟC

In parte eiusdem parietis paulo superiore exarata est sola littera R.
Skias cum dicat videri esse ΜνησθῆΙ pro ΜνησθεΙς, integer videtur versus prior. Legendum erit:

Μνησθ(ησαυ)
Ἀλεοῦ, [ἐ]τοc - -

---

381 In capitello pilae mediae.
Skias l. l. p. 120, Θ'.

ΕΜΝΗCΘΗ Ἐμνήσθη.

Nihil amplius scriptum esse testatur Sk.

---

382 In pila dextra sub titulo alio, qui legi non poterat.
Skias l. l. p. 120, I'.

ΕΜΝΗC	Ἐμνή-
ΘΗΚΙΝΥΡΑC	σθ Κινύρας
ΤΗCΘΡΕΥΤΑ	τῆς Θρεύ(σ)της
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑC	Ἐπιφανείας.

Supplevit Skias versum tertium, in quo litteras post THC dicit esse difficiles lectu, nomen versus alterius sibi videri certum.

---

383 In capitello pilae sinistrae.
Skias l. l. p. 120, IB'.

ΦΙΛΙΠΠΟ Φιλίππο(ς) s. Φιλίππο(υ).

---

384 Glans plumbea pruni instar conformata, quam Argis vidit Ross »bei einem Polnischen Reisenden, der von Korinth kam«.
Ross, *Reisen im Peloponnes* 139. (E. Curtius, C. I. G. IV 8530 *e*, laudans praeter Rossium Göttling, *Gesammelte Abhandl.* p. 18. Minicis in Actis Acad. Pontif. XI p. 350. Secchi, *Bullettino* 1844 n. 30.)

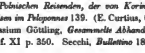

Τραγήλιον.
E.

Vertit Secchius »mangia questo confetto«, acerbo ioco dictum de glande mortifera. »E fortasse numerum significat glandium iisdem litteris notatarum« Curtius; equidem crediderim initium esse nominis rei publicae, cuius est missile; cf. Visscher, *Kleine Schriften* 2, 265. — Corinthi repertam esse glandem e verbis Rossii non constat.

385 Tessera ossea rotunda, reperta Corinthi, Athenis in museo n. 3763. Titulus incisus coronae ectypae. *Exscripsi.*

Νέμ-
εα.

Tessera qua aditus ad Nemea concedebatur.

---

386 Fragmentum fistulae plumbeae in museo Atheniensi n. 9399, l. 0,97. diametros 0,09. Inventum a Skia a. 1892. Litterae ectypae.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 121 n. 9. *Exscripsi.*

ΚΑCΙΑΝΟΙ

Κασιανοί i. q. *Cassiani*, nimen puto plumbariorum.

---

387 Fragmentum calcarium Athenis in museo n. 11328, a. 0,09. l. 0,12. Litterae obliter incisae. *Exscripsi.*

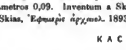

Νόμος.

---

388 In amphorae pedis fragmento empto a. 1867 Corinthi circulo impressae litterae pulchrae.
Dumont, *Inscriptions céramiques* p. 423.

† ΕΠΙΓΕΡΑCΙΜΟΥ

Ἐπὶ Γερασίμου.

Episcopum fuisse Gerasimum censet Dumont.

---

389 Lapis albus utrimque mutilus, Corinthi apud sacerdotem Athanasium Sakellarium. Para postica conglobata, in parte inferiore ornamenta. A. 0,10. l. 0,30. cr. 0,13. Litterae 0,075.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 128 n. 25. *Exscripsi.*

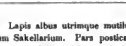

a]γγαλ -

»Λείψανα, ὡς φαίνεται, τῶν μικρῶν ἀψίδων εἰσωστατίου ἢ ἄλλου ὁμοίου μικροῦ πέτγους« Sk.

---

390 Plumbum rotundum diametri 0,01, repertum a Skia a. 1892 et traditum societati archaeologicae Atheniensi, ut nunc credendum sit esse in museo publico.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 128 n. 26.

ΝΙΚ	ΓΙCΛ
ΙΦΟΡΟ	ΑΤΟ Λ
CΦΡΑ	CΧΕΡΝΙ
	ΤΟΥ
Νικ-	γιτ-
η(σ)φόρου	α τοῦ Βλα-
σφρα-	σ[χερνί-
	τ(ου.

Restituio debetur Skiae, qui adnotat *B* vs. 3 litterae primae vestigia apta esse et ad E et ad A. — Βλαχέρνα est regio Byzantii: Photius bibl. cod. 79 p. 56, 3 Bkk.

Digitized by Google

391 Fragmentum pusillum tabulae marmoreae, repertum a. 1892 a Skia.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 127 n. 24.

```
O C I        - - - -
Θ € O        Θεο - α. Θεο -
```

392 Tabula lapidis calcarii a dextra incolumis, a. 0,20. l. 0,18. cr. 0,08. Vidit editor apud Ἰω. Εὐζώνιον, qui mihi denegavit se aliquid habere vel habuisse.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 127 n. 23.

```
I € I C A T O Y C      - - αστα τους
\ N T A C T O Y C      κ(ρ)ίνταστους
amplum spatium vacuum
O C I O N € Λ Y "      ὅσιον ἐκν[ε - -
```

Vs. 1 *sic αὐτούς* transscripsit Skias, ut aut in mainsculis aut in minusculis error sit commissus.

393 Fragmentum marmoris albi.
Ross, Inscr. Graec. ined. I 63. Habeo e Rossii diario anni 1833.

```
Γ I O          - - -
Γ Y I O I      ἀ(ρ)γ[ε]ι[ν(ί)
Φ A Ω I        Φλ[ρ.(ί)
Η Κ Ε Ρ Κ Υ Ρ  - Καρκυρ[αι -
```

SEPVLCRALIA.

394 Tabula, quae in sepulcro reperta esse fertur, inaedificata domui τοῦ Ἀναστασίου Μαρίνη iuxta portam. A. 0,39. l. 0,29; litterae 0,025. Lapis a sinistra videtur esse desectus, fortasse etiam a dextra. Titulus calce illitus itaque difficilis lectu unum tantum continebat versum.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 121 n. 7. *Exscripsi.*

- α φοιτῶν.

Confirmare modo potui lectionem Skiae, qui recte videtur adsignare quarto s. Chr. n. saeculo atque intellexit *φοιτῶν* dorice dictum esse pro *φοιτώντων*; cf. Ahrens, De Dialectis 2, 310 sq. Sine dubio titulus metrice erat conceptus.

395 Stela lapidis albi cum actomate, in quo rudi arte sculptus est delphinus. A. 0,45. l. 0,39. cr. 0,08. Erat in domo τοῦ Σωτηρίου Κόλια, unde raptam esse mihi dixerunt. Titulus in partibus omnibus exceptis inferiore sulco profundo est circumdatus, unde constare ait editor lapidem, licet videatur incolumis, decurtatum esse; sed excepisse infra putandus est lapis alter.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 122 n. 11.

```
Π A I H Ω N O C € T A I
P O N I H C O N A Γ H P A Λ € Ο N
Μ € N   Α Λ Α Λ € Μ Π H C € T A
P O I Θ A Π T O N A K H Χ H Μ I € Ε
5 N O I   K A I Μ I N € Χ € I T O Δ € Σ
C H Μ A K A € O C Δ A N A Γ A I
A N A Χ A I Ω N   € I C € T I O Γ
```

Παίσιος ἐπαῖρον Ἴάσονα ψηφαλλὸν | μέν,
ἀλλ' ἔμπης ἑτάρῃσι διάκτορον ἄνσχ(ε)ε||τον,
καί ὧν ἔχει τόδε | σῆμ. κλέος δ' ἀπὸ γαῖ[αν Ἀχ]αιῶν
αἰσίτει [ζᾶι - -

Vs. 1 Παίσιος ἐπαῖρον interpretandum «Apollinis amicum» ut poeta sive scientiarum cultor fuerit Iason, ad quod bene quadrant verba κλέος δὲ κτλ. Neque inepta videtur suspicio, lapidem nostrum fuisse in sepulcro Iasonis eius de quo Suidas: Ἀργεῖος ἱστορικός, γεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως, γραμματικὸς, ἔγραψε περὶ τῶν Ἑλλάδος βιβλία δ'. Certe ad aetatem eius aptus est dialecti Ionicae in carmine nostro usus. — Vs. 4 ἀνσχ[ε]τον Ilias 5, 364. 18, 29. — Vs. 7 vocem culus exordium ultimo loco est servatum, coniecceris fuisse Σωτῆρον.

396 Le Bas, *Voyage archéologique* II 95.

```
H C I N
H T I
I N
O I C I N
5 ω N
  O € I C
  Α . . N
```

Vs. 1 et 4 agnoveris dativos archaicos, ut carminis reliquias teneamus.

397 In domo, quam possidet Ἀναστάσιος Δάφνος, lapis mollis rubescens, a. 0,33. l. 0,23. cr. 0,10. Versus uterque intra lineas. *Exscripsi.*

Μ[ενελ]άου
φ[ι]λτάτου.

Digitized by Google

398 In aedicula τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου in pavimento stela sepulcralis cum statua, in qua repraesentatum est vas, a. 0,51. l. 0,43. Versus duo priores coronis inscripti.

Exscripsit Ross a. 1835, e cuius diario repraesento. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 91 ex apographo Le Basii. Δραγατσὶς Πανσπουδὴ δ, 1881, p. 341. Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 409.

Δ Ο Μ Ε Τ Ι Α Φ Ι Λ Ι Π Α
Κ Α Ι Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ Δ Ο Μ Ε Τ Ι Ο Υ

Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Σ Φ Α Λ Ε Ρ Ν Α
Σ Α Τ Ο Ρ Ν Ι Λ Α Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Σ

Var. lect. Vs. 4 ΑΠΟΛΛΩΝΙ unus Monceaux, addens: «*notre lecture est confirmée par de bons estampages*».

Δομετία Φιλίπ(π)ε
καὶ Λουκίου Δομετίου
Λουκίου υἱοῦ(ῦ), Φαλέρνᾳ,
Σατορνιλλα Ἀπολλωνίς.

Vs. 3 emendavit Foucart. — Triplex eret mortuae nomen *Domitia Saturnila Apollonis*; nomina parentum, ut solent, sunt interposita.

---

399 Repertum in sepulcreto Sicyonem versus. Vidit Monceaux Novae Corinthi apud Cydoniaeum, mensae publicae praesidem. A. 0,35. l. 0,20; litterae a. 0,025.

Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 409.

Ἡ δῆ̣ν̣α
ἀρχιέρ[ισα Σεβαστ]ῆ̣ς,
- - - - - - Πυθιάδ̣ι̣ο̣ς
- - - οὖ̣ι Θ̣υγάτ̣ηρ,
- - - - - στ̣ου Λ̣ι̣ν̣ί̣ου
- - ε̣ρος γ̣υνή,
- Κ]λ̣αυδίου,
- - - συ̣ν̣ὲ̣ ἀ̣ρ̣χ̣ι̣ερέ̣ως
- - μητρ̣,
- - τ̣ο[ῦ] διὰ βίου
ἀ̣ρ̣χ̣ι̣ερ̣ε̣ὺ̣σ̣α̣ Σ̣ε̣β̣α̣σ̣τ̣ῆ̣ς
[βιβλιφόρ(ου) . .

Ι Α Σ Ε Β Α Σ Τ Η
Π Υ Θ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Υ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ
Σ Τ Ο Υ Α Μ Ι Ν Ι Ο Υ
Ρ Ο Σ Γ Υ Ν Η
Λ Α Υ Δ Ι Ο Υ
Σ Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Ω Σ
Μ Η Τ Η Ρ
Τ Η Δ Ι Α Β Ι Ο Υ
Α Σ Σ Ε Β Α Σ Τ Η Σ

Restitui quantum potui.

---

400 Corinthi novae in domo, quam possidet Θεοφάνης Ῥέντης, tabula sepulcralis, a. 0,73. l. 0,34. cr. 0,08. in area cavata repraesentatur vir, cuius dextra involuta est vestimento, sinistra demissa. Supra virum est titulus et supra hunc anaglypho quam minime prominente sculpta navis. *Exscripsi.*

Μ Η Ν Ο Φ Ι Λ Ε Χ Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε

Μηνόφιλε χρηστὲ· χαῖρε.

---

401 Lapis repertus in sepulcreto sito a Corintho inter septentriones et orientem. A. 0,43. l. 0,37. cr. 0,11.

Monceaux, *Gazette archéol.* 10, 1885, p. 410.

Ν Ε Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ε
Μ Α Λ Χ Ι ω Ν Ο Ϲ
Χ Α Ι Ρ Ε

Νεικηφόρε
Μαλχίωνος·
χαῖρε.

---

402 Fragmentum pusillum lapidis calcarii, ab omnibus partibus fractum, repertum a Skia a. 1892.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 127 n. 21

ΛΝΕ Ι:
ΤΗΣΗΜ

«Στ. 1 τὸ πρῶτον πιθανῶς Α, τὸ τελευταῖον πιθανῶς Η» Sk.
Fortasse ἀνεθ]ῆκε - - | - νος ἡμέρ̣ας.

---

403 Monceaux, *Gazette archéologique* 10, 1885, p. 408.

Κ Υ Μ Η Τ Η
Ο Ν Δ Ι Α Φ Ο
Ρ Ω Ν Ε Λ Π Ι
Δ Ι Α Ν Ο Υ
Κ Α Ι Θ Ω Μ Α
Δ Ι Α Ϲ

Κυμητέρ-
ων διαφο-
ρων Ἐλπι-
διανοῦ
καὶ Θωμα-
δίας.

Vs. 2 sq. *διαφόρων* foret «*praestantium*»; sed fit suspicio in lapide διαφόρων scriptum esse pro διαφέρον, sicut Σεύν pro Σεύν n. 204, 7. 205, 7. Haud enim raro in Christianae aetatis titulis id occurrit, e. g. *μνῆμα διαφέρον* C. I. G. IV 9138. 9140. 9162. Heberdey et Wilhelm, *Kilikien* p. 37 n. 93; *τιμωτέρᾳ διαφέρει* ibidem p. 43 n. 102; *Σέου διαφέροντα* C. I. G. IV 9139. 9180. 9446. Heberdey et Wilhelm p. 69 n. 151; *σορὸς διαφέρου* ibidem p. 128 n. 216.

---

404 Tabula lapidis calcarii, supra incolumis et a dextra usque ad versum tertium. Reperta a Skia a. 1892; cum relatam viderim in inventario societatis archaeologicae Atheniensis n. 4972, nunc latet in museo Atheniensi. A. 0,18. l. 0,15. cr. circa 0,02. Singuli versus intra lineas; litterae profunde incisae et clarae Skia iudice arguunt quartum vel quintum p. Chr. n. saeculum.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 125 n. 17.

Ν Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ὸ
C K Λ Ι Τ Ψ Ν
Ἐ Κ Ν Ψ Ν Λ Υ
Ἐ Δ Ι Ο Ν Ο Ι
Λ Ι Ψ Λ Ν
Λ Π C
Τ

Κωμητέρω]ν Διονυσίου
καὶ .....]ε καὶ τῶν
ἀμφετέρων γ]ένων Αὐ-
ρηλιανοῦ κ]ὴ Διονυσίου
καὶ ..... σ]ὴ(ς) Ἰωσήφου
καὶ πάντω]ν ἀνα[γόντων
τῶν τοὺ]τω̣ν.

Sic fere constituendum videtur. Vs. 1 et 4 extr. suppleverat Skias.

---

405 Corinthi «inter ruderа recentioris urbis». Ross, Inscr. Graec. ined. I p. 62.

Ε Π Λ Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Α Ϲ Κ Α Ι Α Θ Η
Ν Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Μ Ε Μ Ο
Ρ Ι Ο Ν

Ἐπ[ι]φρο̣δίτ̣ος καὶ Ἀθ-
ηνοδώρου μεμ-
ήριον.

«Titulus praeter pessimam litterarum formam insignis monstro vocabuli *μεμήριον* pro *μνημεῖον*» (Ross). In titulo Christianae aetatis Delphico *Bull. de corr. Hell.* 23, 1899, p. 273 n. 8 *sepulcrum* significatur vocabulo *μ[ε]μήριον*.

---

406 Fragmentum tabulae lapidis calcarii, supra et ad dextram incolume, repertum a Skia a. 1892. A. 0,13. l. 0,16. cr. 0,03. Notatum vidi in inventario societatis archaeologicae n. 4974, ut museo Atheniensi illatum esse constet.

Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 124 n. 14.

Λ Ο Ρ Ι Ο
Ϩ Τ Ι
Ο Ν Ι Λ

Μ̣ε̣μ̣ή̣ρ̣ι̣ο̣ν
Ἐ̣υ̣τ̣ε̣ρ̣ί̣[ου
π̣(αῖ) Π̣ρ̣ι̣ο̣ύ̣λ̣η̣(ς).

Vs. 2 «τὸ πρῶτον γράμμα λίαν διεστώγοντων· φαίνεται ὡς Ρ» Skias.
Supplementa propono ad exemplum tituli praecedentis; Πρίουν foret pro Πρίονα.

Digitized by Google

407 Fragmentum tabulae e lapide calcario, a dextra tantum incolume. Repertum a Skia a. 1892 relatum est in inventario societatis archaeologicae Atheniensis n. 4977, ut esse credendum sit in museo. A. 0,13. l. 0,12. cr. 0,015.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 126 n. 19.

⋯⋯	⋯⋯
ЄΠΙΙ	ἐπι-
ЄΧΟΝΤ	ἔχοντ-
ΜΒ†	ῶν(ίρρ) Β′ †

Supra versum primo loco exscriptum servata sunt vestigia litterarum.

408 Tabula marmorea, a sinistra tantum incolumis, a. 0,16. l. 0,28. Erat in domo Κωνσταντίνου Μαμούδ, sed mihi absuit. Litterae omnes optime servatae et clarissimae.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 125 n. 16.

ΙΝΝΙΙΛΑΟ	Ἰουλ̣ι̣ο[υς], Λα(ύινιος(?),
ΨΦΕΛΙΜΟΣΘ	Ὀφέλιμος -----
ΟΙΤΗΝΜΑΚΑΡ	οἱ τὴν μακαρί̣ί̣ν̣ (s. μακαρίων) ---
ΜΑΡΤΙΨΙΝ	Μαρτίν, Ἰν(δικτιῶνος) -

Vs. 1 supplevit Skias nomen prius, post quod sequi ait Χ vel Λ et Ο; vs. 5 monogrammata esse clarissima praeter laesum ultimum.

409 Tabula marmorea, supra tantum laesa, relata in inventario societatis archaeologicae Atheniensis n. 4973, ut latere videatur in museo. A. 0,17. l. 0,17. cr. 0,03. Versus singuli intra lineas, quae sunt etiam infra, ubi nihil scriptum.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 127 n. 22.

ΛΓΛΘΟ	Ἀγαθ̣ό̣[ς, ἐν μη-
ΝΙΪΟΥΛΙΩ ΚΓ	νὶ Ἰουλίῳ κγ′,
ΓΝΔϛ ΓΪ̣ρ	ἐν̣δ(ικτιῶνος) ϛ′. γ(ί)ν̣(ονται) Χ(αιτές).

Vs. 1 Ἀγαθ̣ὸς scripsi ut nomen mortui; subintellegendum est *defuncto* sicut e. g. n. 411. — Vs. 3 Ϊ, lota punctis diaereseos instructum, recte solvisse mihi videor. Γ quid significet nescio; idem fere atque compendium nostrum significare videtur ΓΙΘ+ C. I. G. IV 9139; ΧΜΓ est ibid. 9144. 9455.

410 Fragmentum tabulae marmoreae, infra tantum incolume, repertum in domo Ἀριστείδου Σκουζέλη, sed mihi absuit. A. 0,13. l. 0,16. cr. 0,13.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 122 n. 10.

ΟCΙΗΙ	ὃς [τ]ὸ[ν πα]τ̣έρ̣α ἀναίρ̣ε̣ι̣ν̣,
ΔωCΗΔΙΙ	δώσει δ̣[ί]κην τῷ φόνῳ
ΤΛΛΝ	τ̣[αί]λ̣α(ντον.
Ͻ	

Refinxi, nisi quod vs. 2 δ̣[ί]κην est Skiae, qui adnotat s litteratura non videri recentius tertio p. Chr. n. saeculo.

411 Tabula lapidis calcarii, in summa tantum parte mutila. Reperta a Skia a. 1892 relata est in inventario societatis archaeologicae Atheniensis n. 4971, ut in museo videatur latere. A. 0,19. l. 0,19. cr. 0,04. Litterae profunde incisae et clarae.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 126 n. 18.

ΘЄΝΛΠΟΛ	[Κωνστ̣ά̣ν̣τ̣ι̣ν̣ος ἀγορα-
ΤЄШΩΝΟCϹ	σ̣ὶν̣ ἀπὸ Ἀ[ρ-
ΔΥΛΙΝΛΡЄΝΘ	τ̣έ̣μ̣ω̣ν̣ος -
ΚΙΤЄΦΩΤΙΝΗ	μυλῶν. Χ(αιτές). Ἐυ̣Ϛ(ώβε)
ΔΔΛΙΛΙΩΚΘΗΔ	κἀτ̣ὰ̣ Φ̣ώτιν̣η,
Ε Π Ζ	μ(ηνὸς) Μαΐῳ κΔ′, ἰω(ίρρ)
	ε′, (ἑβδικτιῶνος) ϛ′.

Supplevi initium. — Vs. 2 ultimam litteram valde deletam fortasse fuisse Λ adnotat Sk.; videtur - *μυλῶν* indicare Artemonis patrem.

412 Tabula lapidis calcarii, infra et a sinistra incolumis, a. 0,21. l. 0,22. cr. 0,05. Possidebat l. a. Ἐυ̣Ϛώβιος, de quo confer lemma n. 392.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 124 n. 15.

Κ ⋯	[Ἐυ̣Ϛώβ̣ι̣ος κατὰ-
ΤΛΤΓΥΝΗ ⋯	μ̣ή̣τ̣ι̣ι̣ν̣ - -
ΛΝΛCΤΛCΙΛ	Τατ(ιανοῦ)? γυνὴ
ΛΝΛ ΛCΙCΛΤΗ	Ἀνασ̣τ̣α̣σ̣ί̣α̣,
ΚΔΛ ΡΙΛΙΟΥΕ	ἀνα[στ]α̣[σ]ί̣ε̣α τῷ
ΗΝЄΡΛΠЄ Η	υἱῷ Ἀ[π]ο̣λ̣ι̣ν̣ί̣ο̣υ, ἢ̣ν
unius versus spatium vacuum	ἡ̣[μ]έ̣ρ̣α̣ π̣ή̣[ακτ]η.

Τατ(ιανοῦ) vs. 2 dubitanter Skias, reliqua ipse refinxi. Nihil scriptum fuisse affirmat editor in spatiis, quae vacua reliquerit; sed eravisse virum praestantissimum arguit vs. 5, ubi mensis restituto est certissima. — Vs. 4 *ἀναστα̣σ̣ία ετα ⋯ραστασία ad eram vitam*, qua moriendi denominatione alluditur ad nomen defunctae. — Vs. 7 intellege *quinto* hebdomadis die.

413 Fragmentum tabulae lapidis calcarii, incolume a dextra et fortasse supra. Repertum a Skia a. 1892 in inventario societatis archaeologicae Atheniensis relatum est n. 4975, ut illatum esse credendum sit museo. A. 0,15. l. 0,11. cr. 0,025.
Skias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893 p. 126 n. 20.

ЄΚΛΤΛΚ	Ἐ̣υ̣Ϛ̣ώ̣β̣ι̣ος κατὰ-
CЦΛΚΛ	σ̣τ̣ῆ̣ι̣ μνημε-
ЦΝΗЦ	ῖ̣ο̣ι̣ι̣ μνήμ-
ΙΛΗΚ	ης Ἀπ̣ο̣λ̣ι̣ν̣ί̣ο̣υ ἐ κ̣ - (s. Κ -)

Vs. 4 *τὸ πρῶτον γράμμα πιθανῶς ἦτο* N. (Sk.), unde supplevi nomen.

Digitized by Google

IV. OENOE.

414 In vico *Asprokampo* in muro ecclesiae lapis tofinus.

Ross, *Archäol. Aufsätze* 2, 661; exemplum Rossii ex eius diario repraesentat Röhl, Inscr. antiq. 18. Rangabé, *Antiquités Hellénigues* 319 ex apographo Le Basii; ipse Le Bas, *Revue archéol.* 1, 174 et *Voyage archéol.* II 77; tab. IV n. 6. Forchhammer, *Halkyonis* (1857), 14. (Kirchhoff, *Alphabet*[3] p. 88. Blass, *Dialektinschr.* 3116. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 86 b.) Cf. Fick, *Göttinger gel. Anz.* 1883 p. 117.

ΔΡΟΠΓΡΟΡΤΟΔΒΜΑΜΑ

Var. lect. Repraesentavi exemplum Forchhammeri; Rossii est:

ΔΡΘΓΒΡΟΥΤΟΔΒΜΑΜΑ

Le Bas omittit litteras primas quinque; tum ΛΟΡΤΟΔΕΜΑΜΑ dant Rang., ΗΟΣΤΟΔΒΜΑΜΑ Le Bas *Revue* et *Voyage* (in tabula extr. ΜΑ), ad quae Foucart ex ectypo adnotavit signum primum verisimiliter esse Þ, certe non Η, neque tertium Σ.

Δρωτίλου τὸν τόπον.

Δρωτίλου agnovit Fick.

415 Prope *Asprokampo* lapis quadrangulus tofinus.

Ross, *Archäol. Aufsätze* 2, 161; exemplum Rossii ex eius diario repraesentavit Röhl, Inscr. antiq. 16 et Imagines inscr. p. 69 n. 2 (quod litero). Forchhammer, *Halkyonis* 14. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 79 *a* litteris minusculis ex apographo Le Basii. (Cauer, Delectus[2] n. 72. Blass, *Dialektinschr.* 3115. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 86 a.)

ΜΑΛΟΤΞΛΚ

Κλεστόλας.

Var. lect. Θ pro Ο Forchhammer.

416 In muro ecclesiae ruinosae τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου prope *Asprokampo*. Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 367. (Röhl, Imagines inscr. p. 71 n. 4.)

ЬVΔΕΚΑΜ

Εὐδόκιος.

Potest esse genetivus nominis feminini et nominativus masculini. Β]ωδόκιος(?) editor primus.

417 Prope *Asprokampo* lapis tofinus.

Forchhammer, *Halkyonis* 14. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 78. Röhl, Inscr. antiq. 19 e diario Rossii. (Blass, *Dialektinschr.* 3117. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 86 c.)

ΔΑΜΑΝ

Δαμοσ[ι- -

Var. lect. Utrumque Alpha Α dat Ross. — Litteram ultimam omittunt Forchhammer et Le Bas.

418 Prope *Asprokampo* lapis tofinus.

Le Bas, *Voyage archéol.* II 79; tab. IV n. 17. Röhl, Inscr. antiq. 25 e Rossii diario. (Blass, *Dialektinschr.* 3118.)

ΛΑΜΙΜ

Δᾶμις vel Δάμις.

Var. lect. ΔΑΜΙΜ Le Bas in tabula; typis sicut Ross. Foucartio in ectypo potius Δ esse visum est quam Λ.

419—423 Fragmenta lapidum tofiporum.

Le Bas, *Voyage archéologique* II 80—84. Röhl, Inscr. antiq. 27 *a—e*, n. 420. 421. 423 repraesentans e Rossii diario.

419	420	421	422	423
Ι=ΛΛΛ	ΤΑΠΙΔΟΣ	ΛΟΔ	ΑΜΟΔΟΣ	ΜΑΡΓ.V.

Iteravi exempla Le Bassii, quem accurate reddidisse formas litterarum testatur ex ectypis Foucart. Ross: n. 420 (ΓΑΠ ΔΟΣ), n. 421 ΛΟΔ, n. 423 ΜΑΡΡ·V, de altero R ipse dubitans.

Digitized by Google

PARS QVARTA.

SICYONIA.

424 Collum vasis fictilis repertum Caere, circa cuius os incisa sunt tituli. Erat vel est apud Castellanium Romanum.

Braun, *Bullettino d. Inst.* 1865 p. 241. (Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 91, ed. 4 p. 104. Röhl, Inscr. antiq. 22 et Imagines inscr. ed. 1 p. 63, ed. 2 p. 75 n. 2. Kleio, *Griech. Vasen mit Meisternamen* [1] p. 40 n. 5. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 95. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* p. 51. Blass, *Dialektinschr.* 3164.) Bennsdorf, *Wiener Vorlegeblätter* 1888, tab. 5 n. 3 *d, e* e delineatione Ernesti Eichleri, quod exemplar Bero.

a 'Εξ[ε]κ[ι]α[ς] μ' ἐποί[ε]σε

b Σπ[ε]υσ[ι]ππ[ος] μ' ἐποί[ε]σε[ν] [Κ]αρο[τ]οι

a 'Εξήκιας μ' ἐποίησε. *b* Σπεύσιππος μ' ἐποίησεν Καροτοι.

Execiam figulum Atheniensem adscribunt fere exeunti saeculo sexto. Possessoris ootam Sicyoniam esse, quod primus indicavit Röhl (Imagines [1] a. 1883), sequitur e litterae Epsilon forma Ξ, quae recurrit in inscriptione proxime insequente et in titulis Sicyoniis Olympiae effossis n. 245. 649. 668 Ditt. Quod quidem Ξ alio loco adhibitum esse nullum adhuc tenemus testimonium, nam per merum errorem id Corintho tribuisse Furtwängleram adnotatum est ad n. 310. Ny additum esse verbo e dialecti Atticae imitatione censet Kretschmer.

Cum ad scripturam Peloponnesi noo parvi momenti sit *b*, titulos licet reperti sint in Italia inserere volui huic volumini.

425 Lapis quadratus repertus in vico Μαυλιά sito a Βαυλιανί ad septentriones, quam regionem recte dicit Earle usque ad Demetrium Poliorcetam (cf. Diodor. 20, 102) partem fuisse Sicyonis urbis. L. 0,70. cr. 0,26. litterae 0,02—0,025.

M. L. Earle, *Papers of the American school at Athens* 5, 1892, p. 40. (Röhl, Imagines inscr. p. 76 n. 6.)

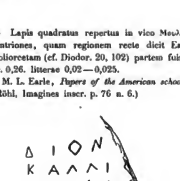

Δίων
Καλλι - -
Μοῦσος
Ἀμοιβ[ί]ος
Ἐρ[α]τειν[ί]ος
Αἰσχύνη[ς]
Ἀριστοκ[λ]-

Titulus gravissimus ad rem palaeographicam. Monstrat enim va. 3 etiam Sicyonios Ο productum in diphthongum scripsisse ΟΥ (cf. ad n. 337) et va. 5 eandem exhibet litterae Epsilon formam peculiarem, de qua diximus ad titulum proxime praecedentem.

---

426 Lapis calcarius in theatro Sicyonio inaedificatus substructioni scaenae. A. 0,30. l. 1,52. cr. 0,37. In versu columnae alterius quinto foramina duo, quae cum vitet scriptura, iam antea fuisse constat. Litterae magnae I et K, subscriptae columnae alteri, notae suot operariorum posteriorum.

Murtry, *Papers of the American school at Athens* 5, 1886—1890, p. 16. *Exscripsi.*

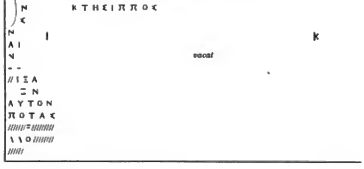

--- ΚΑΤΑΠΡΑΓΜΑΙ ΑΠΕΡΙΑΥΤΟΝ
--- ΟΝΤΑΕΙΣΚΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝΕΑ
ΟΝ ΘΗΙΟΤΙΜΝΑΣΘΗΚΕΙΤΑΙΚΑΤΑΞΙ
5 ΝΩ ΑΥΤΟΥΤΙΜΑΣΑΙΟ ΦΔΑΜΟΣ vacat 5
Α ΠΡΕΣΒΕΙΣ · ΕΡΑΤΟΚΛΗΣ
Ν ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ
Σ
N I K
10 Α
Ч vacat
- -
//ΙΣΑ
Ξ Ν
15 ΑΥΤΟΝ
ΠΟΤΑΣ
////////
\ΛΟ////////
////

Var. lect. Valde doleo, quod mihi exscribenti titulum exemplum Murtrii, qui vidit plenioremque, non erat in manibus. In columna priore valde detrita Murtry dat: Vs. 1 Ν, 2 Ι, 3 ΝΙΚ, 4 ΒΟΝ, 6 ΦΑ, 7 ΟΝ, 8 ΙΚ, 13 ΕΑ, 14 ΕΝ, 16 ΚΟΤΑΚ, 17 ΑΝΝ, 18 ΟΟ. — In columna altera ante ea quae hodie servata sunt Murtry totum vidit versum, cuius etiam finem incolumem fuisse monstrat exemplum eius ante ipsum lapidem exscriptum, quod intercedente Rufo Richardsonio benigne mihi transmisit:

ΡΟΥΤΙΜΑΚΑΙΩΚΜΕΝΤΟΝ

Col. II:

ρου τιμᾶται, ὡς μόνοις
πατρὶ πραγματ[α τᾶ πρὸ αὐτὸν
αὐτοι τοῖ αὐτοκτιστᾶντων δι-
δυο, ὅτι ωστοθυσία κατακρί-
ω αὐτοῦ τιμᾶται ὑ δᾶμος.

πρίτιος· Ερατοκλῆς,
Κτησικλεος.

Litteratura titulum adsignat exeunti fere saeculo tertio. Vs. 1 cum *μόνοις* nullum praebeat sensum, scribendum erat *μόνον*, de qua voce pro *μόνοις* adhibita cf. Leop. Cohn, *Hermes* vol. 17, 645. Quod occurrit Sicyone, quadrat fere ad testimonium Heraclidis (apud Eustath. Il. p. 722): *ὅτι τὸ οὐ μόνον* (Hamer. Θ 448) *Ἀργείων καὶ Κρητῶν γλῶσσα.* — Vs. 4 *ωστοθυσία*: de huiusmodo futuris cf. Wackernagel, *Kuhn's Zeitschr.* 30, 315. — Conicetum sermonis pularis fuisse eum, ut verbis servatis praecesserit tale quid: *ἐδοξε --- αἰρεθῆναι πρίτιος ἀγγελοῦντος αὐτῶ* (regi exidam, fortasse Antigono Dosoni nivo Philippo quinto), *ὅτι ---· ἃ δὲ παρακάλεσε ἡμᾶς τὸν δᾶνα - σθῆ(?)ρου τιμᾶται κτλ.*: «quod autem nos iussit -ri filio decernere honores, ita sane, ut secundum conditionem suam restitutus videatur, (suntiano) memores nos futuros esse digne ei decernere honores». Iterata erant in responso verba poscentis, ut quam absolutissima appareret voluntas obsequendi.

427 Lapis quadratus marmoris albi, in media parte laesus, a dextra mutilus, in vici *Vasiliki* domo quam possidet Nicolaus Anagnostu inaedificatus scalis. A. 0,51. scriptura l. 0,79. cr. 0,29. litterae a. circa 0,03.
Earle, *Classical Review* 6, 1892, p. 133.

ΒΑΣΙΛΕΑ ΦΙΑΡΓΟΝΕ
ΘΟΙΝΙΑΣ ΤΕΙΣΙΚΡΑ

Βασιλέα Φλ(ω)ιον Βιατολᾶς Δαμητρίου ὁ δᾶμος.
Θοινίας Τισιγ(ε)νους Ἰσοίστρ.

Editor cum taceat de Iota omisso in versu priore, nescio an eius omissum sit errore. Recte agnovit regem honoratum, scribens quidem *Βασ. Φλ. βιατολᾶνος Δαμητρίου Σικυώνιος ἀνέθεκαν.* — Patrem Thoeniae sculptoris Sicyonium fuisse testis est Plinius 34, 66; ipse Thoenias Sicyonium se profitetur in titulis C. I. G. Sept. I 384. 431 repertis Oropi (ubi pater etiam exercuit artem, ibid. 267); titulus Thoeniae Tanagraeus est ibid. n. 521, Delius apud Loewy, *Inschr. griech. Bildhauer* n. 122. Philippo regi cum Sicyone urbe arta intercedebat coniunctio, quod puer ab Antigono missus erat ad Aratum, qui eum magno et erga se et erga Graecus universos studio repleverat (Plut. Arat. 46). Tituli nostri tempus satis angustis continetur terminis: positus enim est post annum 221, quo rex factus est Philippus, et ante a. 216; tum enim Graecorum erga Philippum amor in acerbissimum se vertit odium: Polyb. 7, 12 *κοινὸς τε εἶναι ἐρωτικὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ τὸς πάντας εὐεργετεῖν· ---, ἀπὸ τούτων τῶν κατὰ Μεσσηνίους ἐστυλοβόνησαν* (cf. Plut. Arat. 49) *ἅπαντα τὸν ἐναντίον διὰ βίου μῖσος ἔσχεν αὐτῷ.*

428 Lapis magnus calcarius in theatro Sicyonio inaedificatus substructioni scenae inversis litteris. A. 0.27. l. 1,10.
Murtry, *Papers of the American school at Athens* 5, 1892, p. 17. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 887.) *Exscripsimus partem ejus, partem Fredrich.*

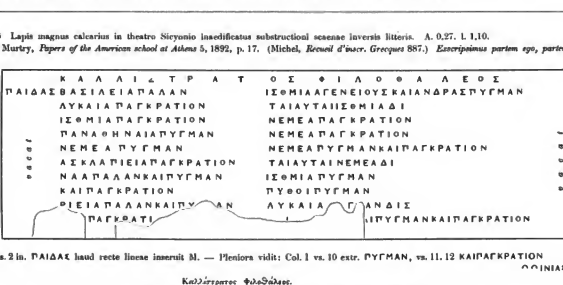

Vs. 2 in. ΠΑΙΔΑΣ haud recte linea inscripta M. — Pleniora vidit: Col. 1 vs. 10 extr. ΠΥΓΜΑΝ, vs. 11. 12 ΚΑΙΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ ΟΟΙΝΙΑΣΤΡΙΣ.

Καλλίστρατος Φιλοθάλεος.

Παῖδας· Βασιλέα πάλαν
Λύκαια παγκράτιον
Ἰσθμια παγκράτιον
Ναπαθήναια πυγμάν
Νέμεα πυγμάν
Ἀσκλαπίεια παγκράτιον
Νάπαλα πάλαν καὶ πυγμὰν
καὶ παγκράτιον
Ῥίεια πάλαν καὶ πυγμὰν
καὶ παγκράτιον

Ἰσθμια ἀγενείους καὶ ἄνδρας πυγμὰν
τᾶι αὐτᾶι Ἰσθμιάδι
Νέμεα παγκράτιον
Νέμεα παγκράτιον
Νέμεα πυγμὰν καὶ παγκράτιον
τᾶι αὐτᾶι Νεμεάδι
Ἰσθμια πυγμάν
Πυθοῖ πυγμάν
Λύκαια [ἀν]δ[ρ]ὰν δύ
- - - - - - καὶ πυγμὰν καὶ παγκράτιον

Θοινίας Τισ[ιγ]ενεύτου Ἰσοίστρ.

Digitized by Google

Victorias columnae prioris omnes puerum reportarisse Callistratum monstrat vox παῖδων ante lineam collocata; verba igitur ἀγωνίσας καὶ ἀνέθηκε (vs. 2) ad omnes alterius columnae victorias apparet esse referenda.

Col. 1 vs. 2 Βακ̣χ̣ίῳ intellegi Murtry ferias Lebadeenses: C. I. G. Sept. 1 552. 1711. 2487 cet. — Vs. 3 Λύκαια celebrata in Arcadiae monte Lycaeo: Pindar. Ol. 7, 153. 9, 145. 13, 152; Nem. 10, 87. C. I. G. 1515; plura apud Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 237 adn. — Vs. 5 Πανα̣θήναια: Athenienses. — Vs. 7 Ἀσκλ̣ηπίεια: Epidauria. — Vs. 8 Νέ̣α̣; τὰ ἐν Δωδώνῃ C. I. G. 2908. — Vs 10 Ῥ̣ώμα intellexit Murtry esse ludos celebratos Neptuno in Rhio promunturio: Plutarch, Conv. s. sap. 19. — Vs. 12 supplevit Merriam sp. Murtrium. De Thoenis sculptore v. ad n. 427.

Col. II vs. 9 Πυθ̣ῖ̣. Contra reliquum tituli usum ludi non nomen sed locus indicatur, ne credatur Callistratus vicisse Pythia Sicyone celebrata, de quibus v. Scholia Pind. Nem. 10, 49; 76.

---

429 ▪Epigramma ad Amphitheatrum [Sicyonium], in marmore aliqua ex parte vetustate diruto▪. (Cyr.)

Inscriptiones seu epigrammata reperta a Cyriaco Anconitano p. XVIII n. 129. ▪E schedis meis et e schedis Barberinis Cyriaci▪ Muratori, Novus thesaurus inscr. T. II p. DCXLV n. 1▪. (Boeckh, C. I. G. 1108.) — Cf. C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 143.

ΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝΑΓΩΝΙΣΑΝΤΩΝ
ΤΟΥΣΠΡΟΓΕΓΡΑΜΕΝΟΥΣ|ΑΓΩΝΑΣ
ΚΑΤΑΤΟΥΣΣΙΚΥΩΝΙΟΥΣ
. . . . . .
ΕΑΝ|ΔΕΤΙΕΝΑΥΤΗΑΓΩΝΙΣΑΝΤΑ
. . . . . .
ΕΚΑΛΕΣΑΝΔΡΕΙΑΣ|
ΕΝΙΚΑΝΑΝΤΙΦΑΝΗΣΔΑΜΑΡΧΟΥ
ΑΝΤΑΝΔΡΟΣ|ΣΥΟΓΙΜΟΥ
ΗΛΕΟΣΠΑΙΣΦΑΩΝΙΔΗΣΠΑΝΤΟΚΛΕΟΥΣ

Τῶν τεχνιτῶν ἀγωνιστάντων
τοὺς προγεγρα(μ)μένους ἀγῶνας
κατὰ τοὺς Σικυωνί[ους νόμους
- - - - - - - - - -
ἐὰν δέ τι ἕτε[ρ]ο[ν] ἐν αὐτῷ ἀγωνίσαντα
- - - - - - - - - -
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ἐνίκα Ἀντιφάνης Δαμάρχου,
Ἀνταν̣δρος (Ε)ὐ[συν]μου,
Ἠλ̣ε̣[ῖ]ος παῖς, Φ(ά)ωνιδος Πανκλέους.

▪Fragmenta haec sunt longioris tituli, quae Cyriacus uno fere tenore scripsit, quum multa intercidissent inter singulas quas servavit partes. Dedi autem versuum dispositionem Muratorianam, quae in hoc titulo certior est, sed interpositis lacunis, quas, in mediis versibus, habet Cyr. Vs. 7 Mur. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΣ. His habes participium prorsus insolens ἀγωνίτας▪. Sic Boeckh, quem secutus sum, notans quidem lineolis insertis versuum divisiones Cyriaci; monendum est, alteram lacunam indicare etiam Muratorium. In Boeckhii transcriptione nihil erat mutandum, nisi quod vs. 8 dedit ἐνί[κ]ησ▪ et vs. 9 pariis nomen sagaciter restituit Keil.

---

430 Basis fracta. ▪*Auf dem wüsten Stadtgebiet von Sikyon*▪.

E. Curtius, *Kunstblatt* (a Cotta editum) 26, 1845, 166 et *Peloponnesos* 2, 586 adnot. 62. (C. Keil, Mus. Rhen. 14, 515 sq. Loewy, *Inschr. griech. Bildhauer* 270.) Cf. Benndorf, *Götting. gel. Anz.* 1871 p. 605.

ΑΘΙΟΣ
ΩΝΟΣ
ΩΝΑΡΓΕΙΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

- - -ίδης
- - -νος.
Ξενόφιλος καὶ Χερέ[ι]ων Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

Nomina artificum non sensel in his regionibus occurrentium (Paus. 2, 23, 4. Tituli nostri n. 489. 657. 1248) restituta a Curtio ai non certa, tamen veri sunt similima.

---

431 ▪In moenibus Sicyonis, auctore Cyriaco p. XIX n. 130 (non Corinthi, ut Murat. ait in schedis Cyriaci esse). Ex suis et Cyriaci schedis dedit etiam Murat. T. III p. MDCCXLIX. 5▪ Boeckh, C. I. G. 1110.

ΣΤΟΜΑΧΟΣΘΡΑΣΩΝΑΚΡΙΣ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΝ
ΞΕΝΟΦΑΟΣ

Var. lect. Vs. 3 ΣΕΝΟΦΟΣ sched. Murator.

Ἀριστώνυχος, Θράσ[ωρ, Ἀκρί]σιος,
- - - - - Ἀσκλα̣πίων, - - - - -
- - - - - Ξενοφ[ῶ]ν.

Vs. 1 Ἀκρίσιος, quod restitui, nomen est Sicyonii apud Xenophon Hellen. 7, 1, 45. — Vs. 3 Ξενοφάνους dubitanter Boeckh, pro quo posui quod proxime accedit ad tradita.

---

432 Glans plumbea Parisiis in museo *Louvre* dicta, l. 0,031.

Héron de Villefosse et Michon, *Musée du Louvre, acquisitions de l'année 1898* p. 14 n. 245. Mihi *exscripsit Haussoullier*.

ΛΑΒΕ Λαβέ.

---

433 *Vasilikó* in aedificio quodam fundi Georgii Pappadopuli superior pars stelae e poro fabricatae, ornata cymatio, l. 0,54. cr. 0,26. Reliquam stelae partem diverunt Earleio adhuc extare uli reperta sit, idque antiquo loco sub: ▪κάτω ὀλε τὸν κόλωνον▪, ad quam regionem ante Demetrium Poliorcetam (cf. lemma n. 425) pertinebat urbs.

Earle, *Classical Review* 6, 1892, p. 134.

Apte affert editor Paus. 2, 7, 2: (Σικυώνιοι) τὸ μὲν σῶμα γῇ κρύπτουσιν, λίθου δὲ ἐπισκοποῦντες κρηπῖδα μόνας ἐφιστᾶσι, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐκτύπωμα ποιοῦσι κατὰ τοὺς αὐτοὺς μάλιστα τοὺς ἐν τοῖς ναοῖς· ἐπίγραμμα δὲ ἄλλα μὲν ἐπιγράφουσιν οὐδέν, τὸ δὲ ὄνομα ἑφ' αὑτοῦ καὶ οὐ πατρόθεν ὑποκείσεται πελάσαντι τὸν νεκρὸν γράμμασι. Quae si quadrant, e versuum dispositione apparet in titulo nostro duos indicatos fuisse mortuos.

---

434 Frustulum pori in vico *Vasilikó* in muro areae Georgii Pappadopuli. Margo extat a sinistra; sub titulo est rosa. Litterae a. 0,03—0,035.

Earle, *Classical Review* 6, 1892, p. 134.

Digitized by Google

435 Lapis quadratus calcarius, qui erat pro sacra mensa in aedicula Sancti Nicolai infra *Vasilikê*. A. 0,25. l. 0,68.

Dodwell, *Classical tour* 2, 295. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV, 9 = 2. *éd.* IV, 436. (Boeckh, C. I. G. 1109.) Pittakis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 2645 ex apographo Chrysidis. *Expédition de Morée* III p. 63 n. 4 ex apographo Virleti. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 96.) Ross in diario, cuius exemplum repraesento.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΙΑΚΑΙ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΙΑΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΘΕΟΙΣ

Πολυκράτεια καὶ [ὁ δεῖνα]
Πολυκράτους [τὸν ἑαυτῶν]
Συγατέρα Θεοῖς [συνηρίοις(?).

Var. lect. Vs. 1 extr. AI habet solus Pouqueville ‖ vs. 2 extr. ΕΙΝ Virl. ‖ vs. 3 extr. ΘΕΟΥΣ Poug., ΘΕΟ Dodw. Chrys., ΘΕΟΙ Virl.

Vs. 1 extr. *Κοσμολίων* Boeckh, quem sequitur Foucart. Sed neque e Rossii apographo titulus credendus est aetatis esse Romanae, neque si quis utriusque linguae gerebat nomina, Graecum antepositur Romaeo. Quod Pouqueville ante servata punctis positis aliquid deesse indicat, nihil refert. — Vs. 3 extr. *συνηρίοις* apte proponit Foue., quia continuatam esse scripturam significet Poug., ac certe id non quidem ex hoc constat testimonio, sed verisimile est e dispositione versuum.

436 *Titana.* Lapis prope aediculam *τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος* a vico *Βελβεντὰ* inter septentriones et orientem solem.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 192.

ΟΙ·ΚΟΣ
ΕΥΚΑΙΡΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΗ·
ΤΕΙΤΑΝΙΗ
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
Υ Β

Ζωτ(ῆ)μος
Εὐκαίρου
Ἀσκληπιᾷ·
Τειτανίῃ
χαριστήριον.
Ὑ(φώρωτο) Β(ουλῆ).

Titulus confirmat sedem Titanae urbis definitam a Rossio, *Reisen im Peloponnes* 51. — Vs. 1 . . . *ήμος* editor prior.

437 Tabula marmorea reperta a. 1839 io angustis faucibus inter *Stimanga* et *Skrapani* vicos, a Stimanga ad occasum solis, prope ecclesiam Sancti Athanasii.

Ross, *Bullettino d. Inst.* 1840 p. 23 et *Reisen im Peloponnes* 44. (Kirchhoff, C. I. G. IV 9301.)

† ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΑΔΕΛ
ΦΟΣΑΓΑΘΟΣΤΟΟΝΟΜΑΝΙΚΟΣ
ΤΡΑΤΟΣΜΑΡΜΑΡΑΡΙΟΣΔΙΑΤΟΝ
ΦΟΒΟΝΤΟΥΘΥΣΩΦΟΡΟΝΑΒΙΟΝΔΙ
ΑΞΑΧΗΤΙΣΤΟΥΔΕΣΠΟΤΟΥΧΥ
ΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙΥΠΕΡΠΑΤΡΟΣ
ΚΑΙΑΔΕΛΦΩΝΣΩΦΟΡΟΝΑΚΑΙ
ΧΡΙΣΤΟΝΒΙΟΝΠΟΛΙΤΕΥΣΑΜΕ
ΝΟΣΠΟΛΥΠΟΘΗΤΟΣΠΑΡΑΠΑΤΡΟΣ
ΚΑΙΑΔΕΛΦΩΝ. ΗΓΟΡΑΣΘΗΔΕΘΗΚΗΝ
ΕΝΘΑΚΙΤΕΠΑΡΑΘΕΟΔΩΡΩιωΝΟΣΧΡΥΣΙΝΑΣ

Ἐν θάδε κῖτε ἀδελ-
φὸς ἀγαθός, τὸ ὄνομα Νικόσ-
τρατος, μαρμαράριος, διὰ τὸν
φόβον τοῦ θ(εο)ῦ σώφρονα βίον δι-
ἤξας· ἧ τις, τοῦ δεσπότου Χ(ριστο)ῦ
προσέρχεται, ὑπὲρ πατρὸς
καὶ ἀδελφῶν σώφρονα καὶ
χριστὸν βίον πολιτευσαμέ-
νος, πολυετὴς ἀπὸ πατρὸς
καὶ ἀδελφῶν. Ἠγοράσθη δὲ ἡ θήκη,
ὑπὸ κίτ, παρὰ Θεοδώρ(ου) Μαλάνος χρυσ(οῦ) α' (καὶ) ὑπάτ(ου).

Vs. 5 [σ]ῖ τις contra apographum suum scripsit Ross, [ὅ]τις Kirchh., quod exempli vitium non credibile. Interpungendum modo erat post ἧ τις, quod per itacismum est pro εἴ τις. Quod cum genetivo positum sit *προσέρχεται*, iam plane redolere sermonem hodiernum adnotat Ross. — Recte Kirchhoff videtur titulum quarto p. Chr. n. saeculo non iudicare antiquiorem.

438 *Thyamia.* In montis cui nomen est *τὸ Σκαμὶ* fastigio meridionali, treceutos circa passus sub cacumine locus est ἔ *τὸ Κκιάρι* dictus, ubi prope aedieulam ruinosam *Ἁγίου Τριάδος* eum multis aliis antiquitatis reliquiis iacebat stela marmoris albi, cuius basis rotunda striis instructa erat Doricis, ut e columna fabricata esse videretur. Titulus difficillimus erat lectu, ut magno studio pauca eruelearl possent.

Ross, *Bullettino d. Inst.* 1840 p. 22 et *Reisen im Peloponnes* 42.

. . . . . ΛΡΙ
. . . . . Ε . . ΧΝ
. . . . . ΕΡΟΥΔ.
. . ΑΝ. ΘΙΙΣ ιΓ Ο.
. . . ΤΟΤΕΙΜ . . .
. . Ν . . ΟΤΛ . . . .
. ΗΜΗΧΙΚ . . . . .
. . . . . .
. ΝΑΤ . . . . . .
. . . . ΥΣΙΤΕΙ . .
ΝΣ . . ΝΙΙΤ . ΗΕΩ .
. ΟΥΜ . . Η . ΗΠΟ . . .
ΟΛΕΙΑΣΙΟ . . ΑΤΝ
. . . Η Φ . . . . Τ
. . . . . .

Vs. 3. 4 *ὑπ]ὲρ θ(εοῦ)ν* dubitanter proposuit Ross, non bene; potius fuerit *ὅσ]ιος οὐδ]εὶς τῶν ἀλ]λων, ἀν[α]θ[ε]ν-*. — Vs. 5 *ἱλ(ά)ρ]ετο τευ[ξ-σαι(?).* — Vs. 7 *δ]ημω [Σ]ω[υαιων* Ross. — Vs. 10 *λ]υσιτε[λ-*. — Vs. 12 sq. *ἧ κ(αὶ)λε ἡ τῶν | Φ[λαυσ]ίων κ[ατὰ καὶ] νόμους [καὶ Ὑ]φ[ε(ίσα)τ]ία* (spatii ratione motus paulum motavi supplementa Rossii).

Digitized by Google

PARS QVINTA.

PHLIASIA.

439 *a* E schedis Fourmonti cum lemmate, «supra murum monasterii S. Nicolai τοῦ Βασεῖ prope S. Georgium situ» Boeckh, C. I. G. 21.

b E. schedis iisdem «in ecclesia S. Nicolai τοῦ Βασεῖ» Boeckh, C. I. G. 37.

c In muro ecclesiae τοῦ Ἁγίου Νικολάου, quae est in colle supra vicum Ἅγιος Γεώργιος dictum, fragmentum lapidis arenacei rubescentis utrimque mutilum, a. 0,25. l. 0,73; litterae a. 0,05—0,07, Θ 0,03. Ross, *Reisen im Peloponnes* 31. Rangabè, *Antiquités Helléniques* II 3584. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 97; tab. V n. 11. Ex apographo Velseni Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 98 (idem ed. 4 p. 111). E Kirchhoffii apographo et ectypo a. 1878 confectis Röhl, Inscr. aetiq. 28 et Imagines inscr. p. 76, adiectis a et *b*. (Blass, *Dialektinschr.* 3176. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 112.) *Contuli.*

a et *b* repraesento iterata e Boeckhio, *c* ex ectypo ad decimam partem verae magnitudinis redactum.

a

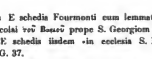

b

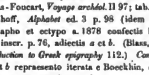

c

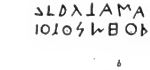

Lapides hos inter se cohaesisse verissime significavit Ross. Tituli *a* versus duos recte suspicatus esse videtur Röhl non in una fragmento fuisse scriptos, sed in duobus, quae alterum supra alterum in muro collocata vidisset Fourmont. Inversae igitur censendae sunt litterae versus alterius, quem legeris:

r]ου[τ]ος (certe - ος) ἔχ[α]ι[σ]η.

b δ[ξ]ατα τὸ[τ] ἔχ[η]ν α. τοὺς ἔχ[η]νος (Boeckh).

c αἶσ' ἔχτον ἔτι ἀ ἀφιλ[ιους (Röhl).

440 Fragmentum, quod possidet Βουναγώτας Δριβόλας, in vico *Hagios Georgios*. A sinistra fractum, in latere infimo est foramen ad inmittendum lapidem alterum. A. 0,14. l. 0,33. cr. 0,19.

J. B(ileo), *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 444. (Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 111 adnot. Blass, *Dialektinschr.* 3171. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 756.) *Exscripsi.*

Ἀρτάμιτος a. Ἀρτεμίσιος.

Saeculi quinti. Certo erat basis, non ut ait editor prior terminus. Fuisse potest de Dianae signo, quod in arce Phliuntis fuisse testatur Pausanias 2, 13, 5, addens ἱρόμνημα ἀρχαῖον οὐκαὶ μέν.

---

441 *Hagios Georgios* «*à la justice de paix*» lapis magnus non levigatus, quem asportatum esse retulerunt e loco Ἅγιος Νικόλαος dicto. Litterae acto fere ceotimetrorum.

J. B(ileo), *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 444. (Blass, *Dialektinschr.* 3171.)

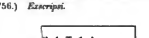

Ἥρας

Terminum fuisse recte censere videtur editor Gallus. Iunonis delubrum Phliasium memorant Xenophon, Hellen. 7, 2, 1 et 11. Pausanias 2, 13, 3; cf. Ross, *Reisen im Peloponnes* 32.

---

442 «Super monteso Polyphingum» Fourmont, e quo Boeckh, C. I. G. 1111. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. T. 5 p. 299, qui repertum esse dicit in monasterio constructo in monte Polyphengo. (Πολυφίγγιον vel Πολύφεγγον dictus est collis in angulo planitiae Phliasiae meridionali.) — Cf. C. Keil, Philologus 8, 1848 p. 315.

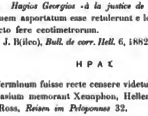

Λ ΣΕΡΣΙΔΙΟΣ Μ Α Σ Ι Μ Ο Υ Υ Ι Ο Σ Φ Α Ω Ν
ΚΟΡΙΝΘΟΣΤΗΦΑΙΑΣΙΩΝΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΕΞΕΔΙΑΝΕΚΘΕΜΕΛΙΩΣΥΝΤΗΣΕ
ΓΗΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣΕΚΙΩΝΙΠΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ
Ψ Δ Β Δ

Λ(ευκιος) Σερ(β)ί[λ]ιος Μαξιμου υἱὸς Φάων
Κορίν[θ]ιος τῆ Φλιασίων πόλει τὸν
ἐξ[έ]δ[ρ]ων ἐν Συκυ[ῶ]νι σὺν τῆ σ[τ]ρ[α]-
τῆι πατρικιώτισι ἐκ [τ]ῶν ἰδ[ί]ων
ἀνέθηκεν.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Nomen gentilicium in versu primo restituit Keil, reliqua Boeckh.

Digitized by Google

443 *Hagios Georgios.* Tabula marmorea a sinistra incolumis, quam possidet Γεώργιος Καραλλιος. Versus singuli inter lineas. A. 0,61. l. 0,38. cr. 0,07. *Exscripsi.*

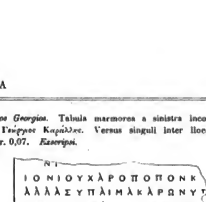

. . . ν . . . . . .
'Ιωνὸν χαρο(σ)ποὺν π[όλεων(?)
ἀλλὰ σ' ὑπαὶ ἱκνούμην ὑ[γί]η - s. ὑγι-(?)
χερσὶ τεῦξι πορὼν π -
χειματι δ' ἐν ὑδατα β -
εἰαρινῶν ζεφύρων π[νοιαι(?)
πασιν τὸ σὸ θέλε[ι
ενχ̣ὼν περιθέτατο σπ -

Carmen dactylicum dedicatum ut videtur a vel pro viro, qui mare Ionium transivit sive transiturus erat. — Vs. 6 ζέφυροι pluralis nescio an aliunde sit notus.

444 *Hagios Georgios.* Gradus scalarum e lapide calcario in domo, quam possidet Constantinos Katzanbas, qui repertum esse dicit «ἀπὸ τὸ πετράκι». i. e. circa Asopum flumen. Mutilus est supra et a dextra. A. 0,70. l. 0,50. Hastae directae litterarum Κ Γ (hasta sicistra) Ρ Τ Υ infra transeunt versus; litterae versuum 10 sq. reliquis solnores.

Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 211 n. 3. (Versus 1—9 Dittenberger, Sylloge ² 810.) — *Conluli* va. 1—9; vs. 10 sq. oune place sunt detriti, ut pendeant e solo Widii exemplo.

/////////////////////// ΙΚΙ
ΚΑΙΟΤΙΑΝΓΟΙΗΕΤΤ
ΕΙΕΣΕΑΥΤΟΝΤΡΕΓΕ
ΤΑΥΤΑΣΟΙΕΥΤΟΜΕΘ
ΕΙΔΕΤΙΕΚΠΝΕΣΑΜ
ΟΥΚΕΜΟΝΕΠΑΡΑΣΛ
ΔΙΚΗΔΕΕΡΙΚΕΜΑΤΑ
ΤΙΜΩΡΟΣΑΓΕΛΘΟΝ,
ΑΓΕΙΘΗΣΝΕΜΕΣΣΕ

spatium vacuum cerdim. septem

- - - - - - - - - - - - -
ΑΡΙΣΙΟΜΗΝ ////////////
ΑΕΙΚΑΥΑΝΤΑΤΟΙ
ΜΕ/// Ο ///ΥΜΩΗΚΑ

- - - - - [τ]ὴ̣ε - -
κεἰ ὅτι μὴ ποιῆε τοῦτο,
τὶς τοιοῦτον τρεπ[ό]σ̣τω·
ποιεῖτέ σου σύγχυσ̣ιν Θ[εο.
εἰ δέ τι ἐκεῖν, ἐξεπ[αι]δεύ
σὺν ἐμὲν ἐπαρώτα[σ]θαι·
δίκη δὲ ἐκκρίματο[ι τοι
τιμωρὸς ἀγελ̣θ̣ὼν τε καὶ
ἀπόλ̣θ̣ε Νεμέσ[ις.
- - - - - - -
λ̣ρετ[ε]πω[ε]ν - -
δεῖ κεῖ· π[ασιτ̣ε̣χ̣ν̣ὴ
πά̣ν[τ]α[ε Θ]εοῦ· ἢ κα[ρδία(?)

Var. lect. Vs. 1 vestigia litterarum omittit W. ‖ vs. 2 extr. ΤΟ.

Scripturam adfectare antiquitatis remotioris speciem conspicienti lapidem est manifestum atque proditur litterae Xi forma recenti.

Vs. 1 hastae loco primo et ultimo servatae transgrediuntur versum, ut verisimillimo fuerit τε, cui certo non acquiescat lota neque Ny. — Vs. 2 extr. τε[ύτε Widii, qui restituit vs. 3. 4. — Vs. 5 ἐξεπ[αίρτε W., pro quo in coniunctivo lure suo offendens ἐξεπ[αρτάτω Dittenberger (per errorem dedit ἐξεπ[αρτ[ότω]); sed id efficeret versus latitudinem tam longe superantem reliquos, ut credi non possit; immo expectemus ἐξεπ[αρτάτωσε s. ἐξεπ[αρτάνεε. Proponens ἐξεπ[αιδεῦσ̣θαι sumpsi, ad priora *ei δὲ κτλ.* subintelligendum esse *πειθὼ* e ποιῆε. — Vs. 6 restituit W., vs. 7. 8 eius supplementis addidi *τοι* et *σοι*, consulens aequali scripturae longitudini. — Vs. 9 de Νεμέσ[ιε *ἀστὴρ* cogitat W., sed reete id nimis censet longum. Nulla voce opus est post genetivum, versus enim ultimus reliquis paullo brevior fuisse potest (sicut vs. 4, quo fortiter enuntiatum). Sensus fuerit: «Fati poena ultrix inexorabilis vel fugienti tibi imminet». (Aeque iudicavit Dittenberger.) — Vs. 11—13 non transcripsit W., de versu duodecimo adnotans: «*vielleicht ist für* Υ, *das ich freilich auch bei der Revision der Inschrift zusammen mit einem Freund gelesen habe,* Γ *zu lesen, also πανταχεῦ*».

445 *Hagios Georgios* in domo, cuius possessor Χριστὸς Ιωάννουλος, tabula marmorea in duas partes fracta; a sinistra servatus est margo. A. 0,50. l. 0,37. cr. 0,08. *Exscripsi.*

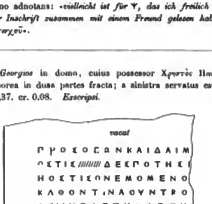

Ἡρὸς [Θ]εῶν καὶ δικαίων - -
ὅστις [δὲ] δικτύσσε - - - -
ἢ ἔτ̣τας ἐ πολέμοιο[- - -
καὶ̣ᾶ̣ ὅττατα αὖν τρ[ά]πεσθ - - -
αὐτὸν ἔγχε τόνδε τῆ̣ε - - -
ὑγιείᾶν ἀφύτευε καὶ Θ - - -
καὶ φίλαιν καὶ σίβιαε -
σὺν νε καὶ [ἀ]λι - - - - -
καὶ τᾷ σφ - - - - - -
α - - - - - - - - - -

Litterarum indoles plane congruit eum titulo praecedente, iisdem litteris ultra versus productis (quod factum esse mouco io hasta ultima versus alterius).

446 *Hagios Georgios* in ecclesia D. Ioannis Prodromi Fourmont. (Boeckh, C. I. G. 1117.) Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 84.

ΝΤΑΝΔΙΟΣ Ἀ]ντανδ[ί]ος
.Ι.ΧΙΔ - - - Εὐτυ[χ]ί[δης
ΞΙΙ.ΙΡΙ - - - - Σ[ώ]τ[ι]ος
Ι.ΙΚ.Ο.Ι Ι Σ Ν[ι]κο[μ]ά[χ]ου.

Κ̣ΟΚΙΔΤΣ Νε]ικο[κρά]τ̣ου.

Vs. 1 restituit Keil, reliqua tentavi ipse.

Digitized by Google

447. 448 In vico Πετρᾶ, qui prope antiquam Phliuntis sedem est ad occasum solis, sub divo iacent hermae duo marmorei aequales. N. 447 deest caput. A. 1,57. l. 0,32. cr. 0,24. N. 448 deest facies, sed servatum est coelipitium viri bene capillati, ut videatur iuvenis. A. 1,75. l. 0,31. cr. 0,25. *Exscripsi.*

447

ΜΟΡΦΗΝΣΕΚΟΥΝΔΙΑΛΗΣΜΕΜΗΤΡΟΣΕΙΣΟΡΑΣ

448

ΛΟΓΙΣΜΟΣΟΣΤΕΤΑΡΤΟΣΗΓΟΥΜΑΙΓΕΝΟΥΣ

447 Μορφὴν Σεκουνδίλλης μι μητρὸς εἰσορᾶς.

448 Λόγισμος· δε τέταρτος ἡγοῦμαι γένους.

Λόγισμος nomen est in nummis Pergamenis. Hermae sine dubio alter iuxta alterum erant collocati, ut Logismi matrem fuisse Secundillam legentes per se intellegerent. «*Quartus genitis princeps*» fortasse inde a gente in civitatem Romanam ascita.

---

449 *Hagios Georgios* in area domus, quam possidet Γεώργιος Βωβόσουλος, herma et supra et infra mutilus; titulus incolumis. A. 0,90. l. 0,29. cr. 0,25. Alpha scriptum sine linea transversa.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 355 n. 12. *Exscripsi.*

ΚΑ ΛΥΛΙΑΝΟΝ
ΕΥΙ ΡΙΔΗΝ ΚΑ
ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ
Τ ΥΔΙΑΣΚΑΛΛΟΥ
ΥΙΟΝ ΦΑΥΓΝΕΝΕ
ΔΗΜΟΣΑΥΞΝΕ
ΔΙΟΣΤΟΝ ΦΙ
ΛΟΝ

Κλ(αύδιον) [Κλαυ]δ[ι]ανὸν
Εὐ[συ]ρίδην Κλ(αυδίου)
Μουσιανεῦ
τ[ὸ]ν δεδεπτιλευ
κότα Αὐ(γ)ουστ(ά)λιον Μετ-
δουκε Ἀνχιά-
δαις, τὸν φί-
λον.

Varia lectio editorum Gallicorum, qui paulo pleniorem viderunt lapidem. Vs. 1 ΚΑΚΛΑΥΔΙ. (Omissa est parva linea supra compendium nominis; item vs. 2. 5) || vs. 2 in. ΕΥΜΥΡ «*peut-être faut-il lire* Εὐπυρίδην». Certum est non fuisse My || vs. 4 ΤΟΥΔΙΑ || vs. 5 ΑΥΡ || vs. 8 ΛΟΝ.

Vs. 6 sq. Ἀνχιάδαις recte videntur interpretari editores priores: oriundus ex urbe Epirotica, cuius nomen traditum Ἀνχιάδες et Ἀνχιάδις, ethnicum Ἀνχιάδιος.

---

450 *Hagios Georgios* in ecclesia Iohannis Prodromi. Habeo e diario Rossii.

ΑΕΡΩΣΙ

Ambiguum est: μὴρ' ἐρώτι; δο]λερῷς, Σω]λερῷς, σφη]λερῷς alia. Certe videtur esse de carmine sepulcrali.

---

451 *Hagios Georgios.* Epistylium cum vestigiis guttarum, quod est pro gradu scalarum ducentium in domum, cuius possessor Spiro Taelica. In litteris reliquiae coloris rubri. *Exscripsi et conferi ectypum.*

ΑΥΜΑΔΑΣΑΡΧΕΛΟΧΟΥ

Σωσιάδου Ἀρχελόχου.

Fuerit vergentis fere saeculi quinti, qua aetate memorabilis est terminatio genetivi scripta ου. Epistylium certe erat aedicularae sepulcralis.

452 *Hagios Georgios*, Μετοχὴ τῆς μονῆς. A. 0,79. l. 0,56. cr. 0,10.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 98 ex spographo Le Basii. (Blass, *Dialektinschr.* 3172.) *Exscripsi.*

Μελ[ε]ήνιος
Φιλαρχίδα,
Ἀγαθοκλείας.

Var. lect. Vs. 1 extr. ΘΗΝΟΣ, quod exhibet Le Bas, certum est non scriptum fuisse.

Litteratura pulchra quarto saeculo est tribuenda.

De lapidum sepulcralium Phliasiorum forma peculiari exposuit Ross, *Reisen im Peloponnes* 29 sq. Stelae sunt lapidis arenacei, quarum ima pars ut solo immittatur est rudis. Nomen mortui si solum indicatur, insculptum est fasciae excavatae satis angustae; sin autem perhibetur etiam pater, mortui nomen inscribi solet fasciae editae, patris cavatae. Ad quae genera addendum est tertium, quod repraesentat lapis noster, qui trium est versuum: indicatur enim matris quoque nomen; patris est in fascia cavata. Mortuus fere semper indicatur casu genetivo.

---

453 *Hagios Georgios*, aedificatum domo, quam possidet Χατζῆρος Καραπανόσουλος. A. 0,57. l. 0,31. Versus prior in fascia edita, alter in cavata.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 355 n. 11. *Exscripsi.*

ΛΓΝΩΝ Ἄγνων
ΦΟΙΝΙΣΣΑΣ Φοινίσσας.

Prius nomen altero est magis adsum, quod fefellit editores priores, ut diverso tempore exarata esse putarent. — Vs. 1 certum est non fuisse genetivum (v. ad titulum proxime praecedentem); de genetivo nominis feminini vs. 2 cf. supra ad n. 76.

---

454 In vico Κούτσι (prope Phliunta, ab hac inter septentriones et orientem solem) in aedicula τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 356 n. 13.

ΑΛΚΑΝΕΤΣ Ἀλκαν[ά]νέτ[ο]υ.

Emendavi.

---

455 *Hagios Georgios*, monasterii (Μετοχὴ τῆς μονῆς) scalis immissus. Margo superior servatus; titulus in fascia cavata. A. 0,16. l. nunc 0,16.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 105. *Exscripsi* litteras posteriores septem, quae adhuc servatae sunt.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔ Ἀριστοκλείδ[ε].

---

456 *Hagios Georgios* in lapide marmoreo scalis inserto.

Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV, 188 = 2. *éd.* V, 306. (Boeckh, C. I. G. 1115.)

ΕΥΑΝΚΡΙΤΟΥ

Εὐ[συ]κρίτου dubitanter Boeckh. Proxime ad tradita accedit Β]ε(υ)κρίτου.

Digitized by Google

457 Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 99 ex apographo Le Basii.

Δ Α Μ Α Ι Ν Ε Τ Ο Υ — *Δαμαινέτου.*

458 *Hagios Georgios.* Stela infra mutila, adhibita ad sternendam aream fundi, cuius possessor Papaianakis. A. 0,44. l. 0,50. Tituli valde detriti versus duo in eadem fascia cavata. *Exscripsi.*

Δ Ε Τ Ο ⸜
Δ Ε Μ ////////// — *Δετο[ῦ]*
Δεμ- -

459 *Hagios Georgios*, in aedicula S. Ioannis Prodromi. Stela; titulus in fascia cavata.
Ross, *Reisen im Peloponnes* 30. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 100.

Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ — *Ἐπικράτεος.*

460 *Hagios Georgios.* Stela in area domus, quam possidet Ἰωάννης Δημόπουλος; titulus in fascia cavata. *Exscripsi.*

Ε Υ Χ Η Ρ Ι Δ Α — *Εὐχηρίδα.*

461 *Hagios Georgios.* Stela; versus prior in fascia edita, alter in cavata. A. 0,54. l. infra 0,45, supra 0,43.
Ross, *Reisen im Peloponnes* 29 sq. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 103 ex apographo Le Basii.

Ζ Ω Π Υ Ρ Ο Υ — *Ζωπύρου*
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ — *Ἀριστοβούλου.*

462 *Hagios Georgios* in domo, quam possidet Ἀθανάσιος Παναγιώτου.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 355 n. 10. — Eandem cum lapis hodie paene totus muro sit occultus, utriusque versus cernere tantum potui litteras duas primas.

Θ Ω Μ Α Ν Τ Α Σ — *Θωμάντας*
Α Ρ Χ Ι Κ Α Ε Ι Δ Α — *Ἀρχμαλείδα.*

Θωμάντας non cum editoribus censendus est nominativus, sed more Phliasio genetivus.

463 *Hagios Georgios.* In muro ecclesiae dictae Εἴσοδοι τῆς Παναγίας vidit Ross (*Reisen im Peloponnes* 29), qui priorem tituli versum exscripsit in diario, totum Fourmont, e cuius schedis Boeckh, C. I. G. 1113.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α ' — *Καλλικρατείᾱ*
Χ Α Ι Ι Ε Μ Α Μ Ο Υ — *Χα[ρ]μα[χ]ε[υ.*

Vs. 1 extr. vestigium litterae addidi e Rossii diario. Alterum versum dat Boeckhius χ[αῖ]ρ[ε] - -, quod, cum sequantur aliae litterae, veri non simile. Restitui, quae a traditis non longe recedunt.

464 Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 107 ex apographo Le Basii.

Μ Ν Α Σ Α Λ Α Ι . . — *Μνασύλαος* (s. *Μνασυλ[εῖ]ου*).

Non dubito, quin idem titulus minus bene descriptus sit in diario Rossii, qui eum dicit esse in vici dicti Ἀγιοὶ Θεόδωροι domo quadam in stela sepulcrali: ΑΝΑΣΑΛ . .

465 *Hagios Georgios*, in domo, quam possidet Ἀθανάσιος Τσόλος, stela infra fracta. A. 0,29. l. 0,34. cr. 0,07. Titulus in fascia cavata.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 355 n. 9. *Exscripsi.*

Ν Ι Κ Α Γ Ο Ρ Α Σ — *Νικαγόρας.*

Litteram ultimam dant C editores priores.

466 *Hagios Georgios.* Stela inaedificata in area domus, quam possidet Ἰωάννης Δημόπουλος, fracta a dextra et infra. Titulus in fascia cavata. A. 0,25. l. 0,24. *Exscripsi.*

Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Α — *Νικοκρατέα.*

467 *Hagios Georgios.* In area domus, quam possidet Κωνσταντῖνος Εὐστράτιος, inaedificata est stela, infra fracta, utrimque dubium utrum incolumis an decisa. A. 0,30. l. 0,36. Titulus in fascia cavata. *Exscripsi.*

Ξ Ε Ν Ε Ι Α — *Ξενεί[ᾱς* s. *-ξενεί[ου.*

468 *Hagios Georgios.* Lapis arenaceus, qui est pro gradu scalarum in domo, quam possidet Νικολὸς Γεώργος. Titulus in fascia cavata. A. 0,46. l. 0,50. *Exscripsi.*

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Τ Ι Μ Α Σ — *Πραξίτιμας.*

Adsignandum saeculo quarto.

469 *Hagios Georgios.* Stela; versus prior in fascia edita, alter in cavata. Ross, *Reisen im Peloponnes* 30. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 101 ex apographo Le Basii. Habeo etiam e Rossii diario.

Σ Ω Σ Ι Κ Λ Ε Ο Σ — *Σωσικλέος*
Ο Ο Υ — *- - - - ου.*

Vs. 2 in. Ω Le Bas, Θ edidit Ross, sed Ο est in diario. Extr. Ο Le Bas.

470 Stela sepulcralis notata in Rossii diario.

- - - - - - - - - - — - - - - - -
Τ Ι Μ Ο — *Τιμο -*

471 *Hagios Georgios.* Stela, quae pro gradu est in domo, cuius possessor Βασίλειος Καρύζανος. A. 0,53. l. 0,29. cr. 0,13. Titulus in fascia cavata. *Exscripsi.*

Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Ι Τ — *Τιμοκρίτ[ου.*

472 Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 102 ex apographo Le Basii.

Τ Ι Μ Ω Ν — *Τίμων* (s. *Τίμω[ος, Τιμοξ]ακτος, Τιμοξ[ένου*).

Digitized by Google

473 Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 106 ex apographo Le Basii.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΑ Ἀφροδισία·
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

474 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1112.

ΗΡΑΚΛΕΑΧΑΙΡΕ

Ἡράκλεα· χαῖρε.

»Ibidem (prope vicum S. Georgii) aliam quoque inscriptionem reperit F., quae paucorum ductuum est ... Quam omitti praestat« Boeckh.

475 Inaedificatum muro ecclesiae Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου vidit Ross, e cuius diario habeo.
Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 104.

ΘΕΩΝ Θέων·
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

476 *Hagios Georgios.* Stela lapidis arenacei cum aetomate, fracta in partes duas, inaedificata ecclesiae Παλαιᾶς Παναγίας. A. 0,33. l. 0,30. *Exscripsi.*

ΚΛΕΩΝ Κλέων·
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

477 »Prope vicum Agio Georgio, in monasterio τῆς Παναγίας« Chandler, Inscr. II, 146 p. 86. (Boeckh, C. I. G. 1114.)

ΛΕΟΝΤΙΣΧΑΙΡΕ

Λεοντὶς· χαῖρε.

478 *Hagios Georgios* »prope ecclesiam B. Virginis«.
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1116. Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 84.

ΦΡΩΑΤΟΣΥΔΟΣ

»Tria elementa priora restare puto ex Εὐ]φρώ« Keil. Equidem conlecerim Ἐπι]φρ[άδη]τος, Τ[λ](λ)ος.

Digitized by Google

PARS SEXTA.

CLEONAEA.

I. NEMEA.

479 Fragmentum stelae e lapide calcario, ad sinistram incolume, repertum in templo, nunc Athenis in museo. A. 0,16. l. 0,18. cr. 0,12.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 352 n. 4. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3320.) *Exscripsit Prott* et misit ectypum.

Varia lectio editorum priorum. Omiserunt indicare marginem sinistrum. — Vs. 1 extr. ΙΤ || vs. 4 ΒΑΛΙΕ.

Ἀλαιάσι ἐ]δ̣ε̣ξ̣ε τελείαι· meusis
τετράτ[αι· - - - - - - - -
βωλᾶς [εἰσαγωγαιώνας (sive alm.)· -
ν]ὰπι Ε[- - - δόωτε s. ἰόωτ
- - - - - - - - -

Tertio a. Chr. n. saeculo non recentior, qua aetate vs. 4 non fuisse potest dativi terminatio contracta de nomine masculino, ut necessario honorata sit mulier. De lectione moneo certum esse Kappa neque, ut adnotat Prott, vix dubium Lambda, mihi quidem ex ectypo videtur cogitari etiam posse de Μ. Ab Ε incipiebat nomen patris.

---

480 Repertum in templo. A. 0,12. l. 0,17. cr. 0,08. Nunc latet.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 353 n. 7. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3317.)

ΘΑΙΔΕΤΟΝ
ΜΝΑΜΟΝΑΣ
ΚΕΡΙΜΕΛΕΣΘΑΙ
ΣΑΓΩΝΕΣΑΝΣ
ΝΕΣΕΡΙΦΙΩΝΑΙ
ΑΙΓΗΚΕΡΙΦΙΩΝ

- π]ῶσι δὲ τον
ἰαρε(ῖ)αιπίσσονε
- c ἐπιλ]λεῦσθαι
- c ἀγρώτασε
τῶν Σαραφίον α -
ἰὸν δὲ τὲς ἀπο(ῖ)[λ]έπ̣η Σαραφίον.

Videtur decretum esse de privilegiis, quibus in festis Nemeaeis fruerentur Seriphii: eis necessitudo intercedebat cum Argivis, quippe quorum heros Perseus Seriphi sit educatus. — De *ἀγρώτασε* (vs. 4) non iudicare praestat, antequam confirmetur lectio; vs. 6 conatus sum restituere.

481 Fragmentum repertum in templo; nunc latet. A. 0,19. l. 0,17. cr. 0,07.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 353 sq. n. 8. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3318.)

ΑΡΑΞ
ΟΝΣΕΜΒΑΤ
ΑΥΤΕΡΣΙΙΘΘΘΘΙΣ
ΙΑΛΙΤΟΝΝΑΟΝΙΚΛ
ΒΒΒΒΙΙΙΞΞ-ΞΚΙΚΟΡ
ΡΟΣΥΣΥΤΑΝΔΕ
ΒΒΡΘΘΘΘΙΚΗΡΟΥ
--ΗΗΜΙΜΝΑ
ΤΑΛΑΝΤ
ΛΟΝΚΑΙ

ἐγ]λαρξ -
τ]ὸνς ἰαλβατ[ῆρας
ἐγ]μυτέρι, ΘΘΘΘ,
- ἰ]δ̣ῖσι τὸν ναὸν α -
Β̣Β̣Β̣Β̣ΙΙΙΞΞ-ΞΚ Κε[ῳ-δίεν
δ]ε̣κ̣ε̣ύτ[ε]ι τόνδε
ΒΒΡΘΘΘΘ, κεραὸ
- η ὑπωνεῖον
τπλαντ -
τὸν γ̣ηλὸν κ[α]ὶ s. κ[ο]ι -

Titulus, qui continebat rationem de templi exstructione, adeignandus est, quantum e litterarum forma edita iudicetur, saeculo quarto, cum qua aetate convenire videtur species columnarum adhuc superstitum. — Vs. 2 scripsi *ἰαλβατ[ῆρας* (*ἰαλβάτ[αις* priores), nixus loco Pollucis 2, 200: *βατὴρ ὁ σὺδος, ἐφ' οὗ βαίνουσιν*; compositum lexicis quidem est ignotum, sed non minus *ὑπεβατήρ*, quod est in titulo Lebadeensi C. I. G. Sept. I 3073 vs. 8 (cf. Fabricius de architectura Graeca 57). — Vs. 3 *ἐγ]μυτέρι*, supplevit Prellwitz. Est a *ἔγμυτρος* pro *ἔγμυτος* sicut *κρατὴρ* gen. *κρατῆρος* in titulo Mycenaeo n. 493; variant *ἐγβατήρι* et *ἐγβατῆρι* in ratione Epidauria de aedificanda tholo. — Vs. 5 scripsi *Κε[ῳ-δίεν*, cui subaudiendum *ἀργυρίον* sicut in rationibus Epidauriis. Potest quidem *Κε[ρ-* etiam audivisse vir, cui pecunia est soluta; futilis certe est Prellwitzii conjectura (*ἐ*)*κ Κέ[ῳ-δεν*, cui vel obstat interpunctionis signum. — Vs. 6 conieci fuisse casum vocis q. e. *ἀπόξυστε* »levigatio«. Suspicio est gravissimum inesse errorem: *τὸ δ]ε̣κ̣ε̣ύστ[ε]*. — Numerorum significatio non dubia: *drachmae* sunt Β centum, Ρ quinquaginta, Θ decem (cf. n. 523. 616. 617), , una; vs. 5 patet sequi *obolos*, quorum unus significetur –; Ξ necessario est semiobolus et Ϛ pars oboli dimidio minor; idem signum occurrit Epidauri.

482 Repertum in templo; nunc latet. A. 0,07. l. 0,12. cr. 0,09.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 352 n. 5. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3321.)

ΠΕΡΟΧΡΗΙΣ
ΣΤΑΓΕΡΑΤΑΙ
ΣΙΤΟΥΛΥΚΙΣ
ΕΚ

Videtur esse de carmine: Vs. 1 *περ ὁ χρέστος s. περ ὃ χρῦσ-*. — Vs. 2 *Θαλέντας εἶστα πεφάτα*. — Vs. 3 recte ut videtur Prellwitz *- ατ τοῦ Λυκίφωνι*, quamquam in nomine foret licentia metrica.

483 Repertum in templo; nunc latet. A. 0,17. l. 0,11. cr. 0,09.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 353 n. 6. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3321.)

ΚΕ
ΚΥΩΝΗ
ΜΑΧΟΥΚΟ
ΙΤΙΜΑΧΟΥΚ
ΟΜΟΙΓΩΝΟΙΣ
ΠΑΝΑΙΦΙΑ
ΝΙΑΝΑΡ
ΣΦΙΝ
ΣΑΔ

ἀνέθη[κε
Σι]κυών-
Ἀνασ[άγχου κόμᾳ-(ῆ)
Ἀν]τιόχου κ-
ὅτου γαυόε(ῆ)
δα]ῆσαυσι (s. τρο]παῖα, πᾶν, alia ἅπ) φιλ-
- ταυ αἰκ-
σφω vel [τ]ῆσφω
Σ. ζ(ῆ)σαν.

Carmen videtur dedicatorium Antimachi vel Antimachi filii Sicyonii.

484 Lapis insertus parieti ecclesiae prope templum, ab eo ad meridiem versus.
Röhl, *Athen. Mitth.* 1, 1876, p. 229 et Inscr. antiq. 26. (Blass, *Dialektinschr.* 3161.) Cf. Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 98 adnot.

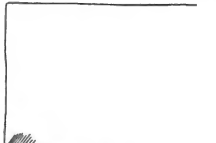

Ἐκάτα]ι vel *Ἀρτεμιδ]ι ἑφορδίαι* (Röhl).

485 Fragmentum baseos e lapide calcario caeruleo, repertum in aedicula ruinosa prope templum, nunc in vico affini *Ἡρακλέους* dicto. Imum latus ad excipiendum lapidem alterum est conformatum, latera reliqua (etiam postica) mutila. A. 0,19. l. 0,30. cr. 0,37. Litterae s. 0,035.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 351 n. 3. — *Exscripsit Pratt.*

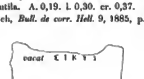

Σικυ[ώνιος ἀνέθη]κ[ε] s. *Σικυ[ώνιον*.

486 Lapis calcarius insertus fundamentis aedificiae prope templum, ab eo ad meridiem versus. A. 0,62. l. 0,77. Litterae profunde incisae, s. 0,10—0,14. *Exscripsit Pratt.*

Τ]ελέστας.

Manifesto ad sinistram excipiebat lapis alter, fortasse etiam ad dextram, adiectum igitur fuisse potest *ἀνέθηκε*.

487 Lapis calcarius de basi, repertus in aedicula ruinosa prope templum, nunc in vico vicino *Ἡρακλέους* dicto. A. 0,27. l. 0,50. cr. 0,36. Cum inventus est, ad dextram modo erat fractus, nunc etiam in summa parte est mutilus; litteras nunc (exceptis duorum priorum paucis residuis) deletas uncis inclusi. In imo latere est foramen ad annectendum lapidem alterum.
Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 349 n. 1. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3282. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1065.) *Exscripsit Pratt.*

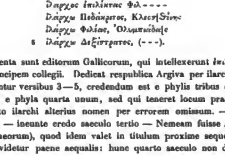

Δῆ Ἀργεῖοι ἀνέθεν·
Σαρχος ἐπιλήτας Φλ- - - -
Δάρχω Πεδακρίτος, Κλεο[ς]θένε·
Δάρχω Φιλέα, Ὀλυμπιάδα[ι]
Δάρχω Δεξίστρατος, (- - -).

Supplementa sunt editorum Gallicorum, qui intellexerunt *ἐπιλήτας* designare principem collegii. Dedicat respublica Argiva per ilarchos; quod bini referuntur versibus 3—5, credendum est e phylis tribus constitutos esse binos, e phyla quarta unum, sed qui tenuerit locum praesidis. In versu quinto ilarchi alterius nomen per errorem omissum. — E titulo elucet tunc — ineunte credo saeculo tertio — Nemeam fuisse Argivorum (non Cleonaeorum), quod idem valet in titulum proxime sequentem, qui argumenti videtur paene aequalis: hunc quarto saeculo non dixeris recentiorem.

Digitized by Google

488 Lapis calcarius de basi, repertus in aedicula ruinosa prope templum, nunc in vico vicino Ἡρακλέους dicto. A. 0,30. l. 0,52. cr. 0,37. Fractus utrimque et in parte postica; in imo latere est foramen ad annectendum lapidem alterum. Scriptura inaequalis; litterae versus primi reliquis sunt maiores.

Cousin et Durrbach, *Bull. de corr. Hell.* 9, 1885, p. 350 n. 2. (Preilwitz, *Dialektinschr.* 3319.) *Exscripsit Prott* et misit ectypum non quidem plane sufficiens.

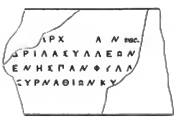

Δί Δα[ρχί][ω] ἀν-
ἰθεν· ...]βρδιπε Ὑλλέων,
....., ἐνπε Πωφιλεῖε,
....., ε Ὑρνσίων, Κυ...
Δυωέοντων].

Varia lectio editorum priorum: Vs. 3 omittunt Φ ‖ vs. 4 in. ΥΥ. In fine omittunt ΚΥ (de prima litera I certum, Κ verisimile secundum Prottium).

Supplevi vs. 1. 2. 5. Cf. Stephan. Byz. s. v. Δυωπόνες· φυλὴ Δωρέων. ὅτων δὲ τρεῖς, Ὑλλεῖς καὶ Πωφυλεῖς καὶ Δυωπόνες ἐξ Ἡρακλέους. καὶ προστιθῇ ἡ Ὑρνσία, ὡς Ἔφορος α'. Nota Πωφυλῶν, quod est quopque in titulo Argivo n. 598, Πωφιλεῖς n. 517. — Cf. adnotata ad titulum proxime praecedentem.

II. CLEONAE.

489 Λ Χάνι τῆς Κυρτίτσας quartam fere horae partem ad septentriones versus abest locus Βολιατή dictus, ubi lapides duo curvati, a. 0,75, iacentes sub divo exhibent titulum.

Collignon, *Bull. de corr. Hell.* 4, 1880, p. 46. Io. Schmidt, *Athen. Mitth.* 6, 1881, p. 355 n. 55. «*Nach Durchreibung Schmidt's*» Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* n. 262. *Exscripsi.*

Ξενόφιλος καὶ Στράτων Ἀργε[ῖ]οι ἐποίησαν.

Secundum litteraturam titulus ineunte primo p. Chr. n. saeculo antiquior haberi non potest; Loewii imago falsam dat litterae Phi formam. Lapides eorundem artificum notis signati n. 657 et 1248 recentiorem etiam perhibent litterarum speciem. Eiusdem familiae fuisse sculptores duos monstrat titulus Epidaurius n. 1148, in quo sculptor Xenophilus Stratonis f.: videtur is filius fuisse Stratonis eius, qui occurrit in nostro. Crediderim fratres fuisse Xenophilum et Stratonem nostros, eorumque patrem audivisse Stratonem.

490 In viculo Γεύζη prope Ἅγιος Βασίλειος in domo, quam possidet Michaelis Dellis, basis lapidis calcarii utrimque cymatiis instructa. A. 1,01. l. 0,47. cr. 0,38. *Exscripsi.*

ΚΟΡΝΗΛΙΟΝΒΕΤΟΥΡΙΟΝ
ΘΕΟΦΙΛΙΑΟΝΤΟΝΑΖΙΟΛΟΓΟ
ΤΑΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝΑΓΩ
ΝΟΘΕΤΗΝΤΗΣΛΑΜΠΡΟΤΑ
ΤΗΣΚΛΕΩΝΑΙΩΝΠΟΛΕ
ΩΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΠΕΡΙ
ΤΟΥΣΠΟΛΕΙΤΑΣΗΒΟΥ
ΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΑΝΕΣΤΗΣΑΝΥΠΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣΔΟΜΙΤΙΟΝΑΛΕ
ΞΑΝΔΡΟΝ<ΚΑΙΔΗΡΙΟΝΚΑΛΑΡΟΝ

Κορνήλιον Βετούριον
Θεοφίλιαον, τὸν ἀξιολογώ-
τατον στρατηγόν, ἀγω-
νοθέτην τῆς λαμπροτά-
της Κλεωναίων πόλε-
ως καὶ εὐεργέτην περὶ
τοὺς πολίτας, ἡ βου-
λὴ καὶ ὁ δῆμος ἐκ τῶν
ἰδίων ἀνέστησαν Δομίτιον Ἀλ-
ξανδρον, Καλάρεων Κλᾶρον.

ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

† palma corona palma Β

491 Parva stela reperta eodem fere loco quo n. 489. Versus duo priores in aetomate scripti.

Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 182. E Bursiani apographo Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 2220 *b*; ipse Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XXXIV. (C. Keil, *Mélanges Gréco-Romains tirés du Bulletin de l'Académie de St. Pétersbourg* 2, 1856, p. 36. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 143 *c*. Kaibel, Epigr. Graeca 471. Cougny, Anthol. Pal. III, 2 p. 119 n. 194.)

ΝΟΜΩΝΙΑΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙ
ΧΑΙΡΕ
ΙΚΑΡΙΟΥΜΕΝΠΑΙΔΑΠΟΛΥΣΗΛΩΤΟΝΟΜΗ
ΗΝ ΣΕΝΔΕΛΤΟΙΣΕΞΟΧΑΓΗΝΕΛΟΠΤΗΝ
ΣΗΝΛΑΡΕΤΗΝΚΑΙΚΥΔΟΣΥΠΕΡΤΑΤΟΝΟΥΤΙΣΕΠΑ
ΙΣ ΛΙΓΥΡΩΝΑΣΑΙΑΠΟΣΤΟ
ΟΥΝΕΚΑΔΕ ΣΕΝΑΣ⁻ΕΝΟΜΩΝ..Ο
ΤΗΚΕΔΟΝΙΣΤΥΓΕΡΗ

Var. lect. Vs. 3 in. .ΗΝ Σ Burs. ‖ vs. 5 in. ΣΩΜΑ/Ρ Burs. (ΣΩΜΑ Ρ Rang.), ΣΗΜΑ.ΡΕΤΗΝ Baum. Tum ΚΑΙ omisit Baum. ‖ vs. 6 ΛΙΓΥ ΡΟΝ Burs. (Rang.) ‖ vs. 7 litteras ita collocat Baum., quasi a ΟΥΝΕΚΑ versus incipiat. Tum ΑΣΓΕΝ Burs. (Rang.), ΑΣΓΕΝ Baum. Extr. ..Ο omittit Baum. ‖ vs. 8 extr. ΕΡΙ Burs.

Νωμωνία Μεγαλοπολ[ι·
χαῖρε.
Ἰκαρίου μὲν παῖδα πολυτλήτων Ὀδυ[σσέος
τη[λ]ε' ἰν δίκτυσι ἕξοχα Πηνελόπην,
σῆ[ν δ' ἀ]ρετὴν καὶ κῦδος ὑπέρτατον οὔτις ἐπα[ίξειε
ἰσ[χύϊ] λιγυρῶν ὅσσ' ἀπὸ στομάτων.
Ἑρμῆ δ' οὐκέτ' ἔδε[ισα· σ' ἐπαγ[λ]α, Νωμω[νία],
σ[ὲ]υτερὸν στυγερῇ [Ζεὺς ἐν Ὀλύμπου ἕδρηκε.

Titulus aetatis Romanae, nam Νωμωνία reddere nomen Latinum *Numonia* intellexit Keil, neque quod pro ω graece scriptum est O, aetatem arguit antechristianam, cum haec antiquior orthographia retenta sit etiam in aliis nominibus a Νομ- incipientibus; cf. Dittenberger, *Hermes* 6, 289 sq. Quod Kaibel sit esse ·secundi vel primi a. Chr. n. saeculi·, eum movisse videtur litteratura a Rangabeio exhibita, sed formae ΣΓ, quas dat iuxta recentiores ΑΜ, vel in hanc non quadrant aetatem, ut accuratae esse nequeant.

Vs. 1 scripsi Μεγαλοπολ[ι, vocativum ethnici; mire Μεγαλόπολις cognomen esse mortuae censet Keil. — Vs. 3 πολυτλήτων (pro πολυζ) non solum utrumque dat apographum, sed diserte etiam testatur Baum. Item Zeta posteriore aetate scribitur pro Sigma (cuius rei permulta congessit exempla G. Meyer, *Griech. Grammatik*[2] p. 302 sq.), ut aequalem tum fuisse constet litterarum duarum appellationem. — Vs. 4 τη[λ]ε' Keil, neque ulla est causa, cur tradita cum Rangabeio et Kaibelio mutemus in ὦ]λ[ε]'. — Vs. 5 initium supplevit Schneidewin apud Baum., finem Kaibel. — Vs. 6 ἰσ[χύϊ] debetur Schneidewino; στο[μάτων iam editores primi. — Vs. 7. 8 supplevi, nihil mutans nisi Γ vel Ρ in Σ. Cum non sit credendum Bursianum ante tradita decesse litteras ex libidine inficiavisse, reicienda sunt supplementa a Keilio proposita: σὺνεκα δα[ῖ σ' ἔδρηκ]ε, Νωμωνία, [ἐξεπ Ὀλύμπου] | τηλ. στ. [πεντηκοντούτει βάθρου vel σὺνεκ' ἀ[ρ'] ε[ἶδ]ε πλή[ρ]ης [τ]ῆ, Νωμωνία, ἔγαγ' Ὀλύμπου] | τηλ. στ. [Ζεὺς φθιμένην κρ]ύπτε. Quae scribit Kaibel: σὺνεκ' ἀρ'] εὖ ἐκάλ[ε]σ[ε]ν [ἐν]σ[ξ σῆ, Νωμωνί'], Ὀ[λύμπου] | τηλ. στ. [σῶμα μιχνουμένην, ipse a traditis nimis sit recedere, neque elidi potest α nominis Νωμωνία.

Digitized by Google

PARS SEPTIMA.

ARGIA.

I. MYCENAE.

(De titulorum aetate v. ad n. 496.)

492 Lamina aenea, a. 0,09. l. 0,18, reperta in arce haud longe a cacumine inter septentriones et occasum solis. Nunc Athenis in museo. Ad infigendam laminam inserviebant foramina quattuor.

Insigni Tauntae liberalitate et licuit Woltersio in usum meum imaginem photographicam faciendam curare et Gillieronio designare monumentum.

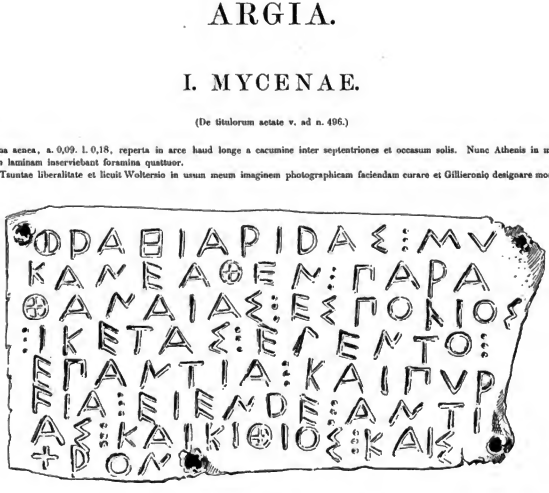

Φρᾶτρι Διὶ Φρᾳσίῳ Μυκηνίδων παρ' Ἀστυάνακτ ἐκ πόλιος ἱκέτας ἐγένετο ἐς τ' Ἀντία καὶ Πύρρ[ι]α. ἐὸν δὲ Ἀντίας καὶ Κίθιος καὶ Ἀγχ[ί]αος.

Titulus sexto ut videtur saeculo adsignandus incolumis est. Interpretor: Phrahlaridas a Mycenis ex arce a Minerva supplex missus est, cum Antias et Pyrrhias magistratu (sive sacerdotio) functi sunt. (Responsum tulit: expiatores sive arbitri) sunto Antias et Cithius et Aenchro.· Certo Phr. laminam nostram dedicavit in aedem Minervae (quam fuisse in arce Mycenaea nunc primum edocemur), quia bene ei cesserat divinae vocis quam ibi acceperat obtemperatio; in quem locum sacrum missus fuerit, non dicitur. Antias certe idem est, qui vs. 5 et qui vs. 6 sq. nominatur.

Vs. 1 Φρᾳσίῳδος cum aspero pro Sigma inter vocales (Φρατριφόνε). — Vs. 2 in Μυκανίδων Epsilon errore esse insertum vix quisquam crediderit; statuenda igitur forma nominis urbis Μυκανία sive Μυκάνια. — Vs. 4 notandum ἰκέτης sine aspero scriptum.

Digitized by Google

493 Lapis rotundus porus, cuius formam repraesentat Kaweavii designatio a Tsuntа publicata, quam deminutam iteramus. A. 0,20; summae partis diametros 0,61. Reperta haud profunde sub solo in ruinis recentioribus inter portam leoninam et sepulcrum, quod dicitur Clytaemnestrae, asservatur in museo Atheniensi. In latere superiore foramina quattuor, quorum bina coniuncta sunt perforatione sub superficie facta; alia perforatio, cuius ostium vides in imagine infra litteras ΜΕ, pertinet a peripheria usque ad centrum: qui maior canalis Tsuntae factus esse videtur ea aetate, qua basis ad muros, inter quos iacebat, est adhibita. In fundo tituli reliquiae cernebantur coloris rubri. Lapis, cum ima eius pars sit levigata, alteri erat impositus.

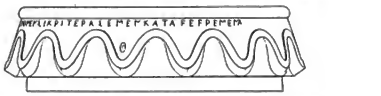

Tsuntas, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1892, p. 67. — *Excerpsi* et confeci ectypum. Tituli imaginem repraesento ad quintam decimam versae magnitudinis partem redactam.

Αἱ μὲν δαιωργία εἰσ, τοὺς ἱαρομνάμονας τ[οὺς ἐς Πε]ρσ[ᾶ τοῦ]τ' γενοῦσι κρι[νόμε]νοι κατὰ τὰν ἐφ[ορείαν].

Litterarum a Tsuntа suppletarum tantum superesti, ut certae sint praeter unum Pi, de quo tamen non magis dubitabis. Tenemus finem decreti, cuius initium scriptum erat in lapide, qui supra exciebat nostrum; sensum bene perspexit Tsuntas: in via, quae a Mycenis ducebat ad Argos, teste Pausania 2, 18, 1 heroum erat Persei, Mycenarum conditoris, in cuius cultu nunc docemur pueros egisse partes et verisimiliter quidem choros ex iis esse constitutos, e qua re ritae fieri solerent inter parentes (maxime credo de puerorum admissione).

Αἱ μὲν δαιωργία εἰσ: »*sitii colleginm deminorgorum est coactum*«. Cf. Etym. M. 265, 44: δαιωργοί δὲ ἱπαλοῦντο παρὰ τοῖς Ἀργείοις καὶ Θετταλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλη. — Ἱαρομν. τοὺς ἐς Περσ[ᾶ τοῦτ]ο: »*Iaromnamones ex urbanis in Persei sacrum delegati*«. — κατὰ τὰν ἐφορείαν = κατὰ τὰ εἰρημένα: »*iudicanto secundum leges supra indicatas*«.

---

494 Fragmentum vasis fictilis pulchro nigro colore illiti, repertum circa 0,1 m. sub solo in terra, quae tegebat domum luxta turrem muri, qui est infra arcem inter meridiem et occasum solis. Nunc asservatur in museo Atheniensi, sed latebat a. 1896. Titulus incisus.

Tsuntas, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1887, p. 155. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3314.)

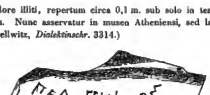

Πεπτώλοε Tsuntas, quamquam lioess, quas sumit esse Ny male exaratum, magis videri fatetur significare litteras duas, priorem quidem P sive A, alteram Υ. At Ypsilon dubiarum litterarum altera esse nnn potest; id enim effectum foret ligatura tam antiqua aetate inaudita. Nnn video, cur non summus significari Rho et Inta parum bene positum: Περιπώλοε.

---

495 Fragmen vasis fictilis colore nigro illiti, repertum in arce in sede sepulcrorum pedes sex sub solo, nunc in museo Atheniensi. Titulus acu incisus.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 1, 1876, p. 313. Schliemann, *Mykenae* p. 129. (Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 83, ed. 4 p. 97. Röhl, Inscr. antiq. 29. Idem, Imagines inscr. p. 77. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3313.) Furtwängler et Löschcke, *Mykenische Vasen* p. 32. Imaginem photographicam debeo Waltersio.

Legi potest et Τοῦ ἥρωός εἰμ[ι] et Τοῦ ἥρωος. Ἐμ[-- ἀνέθηκε. Posterius propter interpunctionem praeferunt Furtwängler et Löschcke, sed consentaneum est articulum non dirimi a substantivo suo, etiamsi interpungitur ante verba reliqua, etiam ante εἰμί: cf. n. 566. Ὁ ἥρως est mortuus aliquis; sine idonea causa significatum esse Agamemnonem censet Furtwängler, *Athen. Mitth.* 21, 1896, p. 9.

Digitized by Google

496 Ara rotunda lapidis calcarii supra mutila, reperta in parva ecclesia prope vicum Φίχτια, quae dimidium fere horae abest a Mycenis; asservatur in museo Athenarum. A. 0,039. diametros 0,39. ambitus 0,0885. Superiorem partem cingunt taeniae obliquae desinentes in caput arietis, in quibus scripti sunt tituli versus duo, ii quidem detritissimi, reliqui in arae parte ea quae est sub taeniis.

Baumgarten, *Athen. Mitth.* 8, 1883, p. 141. (Cephiniotis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀγγέου I fig. 39.) — *Exscripsi* et confeci ectypum; imagines photographicas faciendas benigne curavit Wolters. Repraesento lapidem et ex uno loco visum et velut evolutum, utramque imaginem ad quintam versae magnitudinis partem redactam. In forma latiore, ut scripturae connexus agnosci possit, in finibus utrimque singulas litteras contiguas literandas curavi lineolis interruptis.

Var. lect. Editor prior, qui sollerter negotio suo functus est, in taeniis omnia incerta esse ait; vix tamen dubitandum est de ΜΕΓΑ--ΑΙΛΑ ΦΕΡ--, pro quibus dat non tam diversas: ΜΗΤΑ :ΑΙΔΑΤΑΣΕΡ. In versu antecedente habet ΟΣΖΤΕΧΤΙΡΛΟΣΤ. Tum in summo arae lpalus versu post ΜΗΝ pro Υ dat parvam lacunam quam sequitur ⌐◁; in versu altero post ΑΤΑ amittit litteras Sigma reliquias.

\- - - - κα]τάγ[ε]ι Πλούτ[ε]ος - - - - -
- - - - Μεγα[ρεύς (?) κ]αῖδα Φερ[σ]ε[φ]όν[η - -
Ἐφαστὴν καθῖδρυ μύστ[ε]· ἀρώτου Ἔκατε ἄτας Μεγάρας
πάτερ, εἶτα δὲ Θερσεφόνη ἀγχίλλαι Ζηνὸς. Ἴδη τοῦδε πάντα.

Monumentum esse sepulcrale credidit Baumgarten, sed vix est dubitandum de lectione Ἐφαστὴν μυστ[ε], quod interpretatur Diela «dirae e more Ephesiorum» πι Ἐφέσια γράμματα (cf. Wyttenbach. ad Plutarch. 85 B, alios). Quod mire in taeniarum flexuris pars tituli est disposita, secundum Dielesium revocandum videtur ad usum sollemnem; refert enim Pausanias Atticista (Eustath. p. 1864, p. 165 fragm. 185 Schwabe): ὅτι ἀπαρξὰς καὶ αἰσυμνατοῦσιν ὅσοι ἐκ πολέων καὶ ζώντες καὶ στεφάνους ἐπιγεγράφθαι τῶν Λητιωίδος (Dianae Ephesiae) τὰ τοιαῦτα γράμματα. Aristem decet repraesentari in devotione, quia is immolari solet inferis (cf. Baumgarten p. 144 sq.). Quarto saeculo lapidem adsignat Baumgarten, sed cum Ol. 78, 1 (a. 468 a. Chr. n.) Mycenae ab Argivis sint deletae incolaeque in servitium venditi (Diodor. 11, 65. Strabo p. 377 C. Paus. 7, 25, 6) neque re vera ullum repertum sit vestigium, posteriore quinto et quarto saeculo urbis reginem fuisse habitatam (Tsuntas, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1887, p. 159 sq.), tituli Mycenaei omnes necessario aut vetustiores sunt olympiade septuagesima octava aut tertio aive posteriori tribuendi saeculo (cf. ad n. 497). Ad sententiam suam ductus esse videtur Baumgarten orthographia Ionica, sed restat Ionica dialectus, qua quarto saeculo huius regionis incolae haud magis utebantur quam quinto. Ac certe litterarum formae quam maxime conveniunt cum titulo clarissimo Halicarnassensi circa olympiada octogesimam scripto (Kirchhoff, *Alphabet*[4] p. 8q. G. Hirschfeld, *Greek inscr. in the British Museum* IV 1 n. 886). Mihi igitur persuasum est exaratum esse titulum circa annum 470 a. Chr. n., neque mirum dirae Ephesias scriptas esse Ionice; adhibuerit ad praefirmandam in usum lapicidae scripturam devotus virum Ionicum harum rerum peritum. Exhibet autem terma colorem quendam poeticum, qualis aptus est argumento.

Mirus est vocis καθῖδρυ usus, sed lectio est certissima. Tum vix minus certum ΜΕΓΑΡΑΣ (non μετ' ἀρᾶς), ut Μεγάρα fuerit devotae nomen, cuius terminationem Doricam consentaneum erat retineri. Deinde de κα]τάγ[ε] se cogitasse profitetur Baumg., sed nihil erat inter Α et Τ. Sensus fuerit: «*Primum Hecatae omnibus quae sunt Megarae calamitate iniunxit* (necessario enim subintelligendum videtur verbum), *tum Proserpina id numen dira* (ut ab) intercessione arceantur). — Post Ζηνὸς interpunctin (quam non dat Baumg.) non quidem est certa, sed verisimilia vel e magno spatio inter Τ et Η interiecto; utique praestat ἴδη τοῦδε πάντα cum editore priore seiungere a prioribus, ut significet: «*Iam finita est devotio*».

Digitized by Google

497 Tabula lapidis calcarii quae, reperta infra arcem paululum sub selo eodem loco quo n. 494, asservatur in musco Athenicnsi. A. 0,36. l. 0,36. cr. 0,115. Infra fracta, supra instructa cymatio et setomatis reliquiis. Versus primi septem vel octo tam deleti, ut difficillime legantur. Tsuntas, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1887, p. 156. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3315. Cauer, *Delectus*[2] 173. Cauer[3] 173. Cauer[2] 173. Cauer[1] 173. Cauer, *Delectus*[1] 173. Cauer, *Delectus* 173. Cauer 173. Cauer, *Delectus*[3] 173. Cauer, *Delectus*[4] 173. Cauer, *Delectus*[5] 173. Cauer, *Delectus*[6] 173. Cauer, *Delectus*[7] 173. Cauer, *Delectus*[8] 173. Cauer, *Delectus*[9] 173. Cauer, *Delectus*[10] 173. Cauer, *Delectus*[11] 173. Cauer, *Delectus*[12] 173. Cauer, *Delectus*[13] 173. Cauer, *Delectus*[14] 173. Cauer, *Delectus*[15] 173. Cauer, *Delectus*[16] 173. Cauer, *Delectus*[17] 173. Cauer, *Delectus*[18] 173. Cauer, *Delectus*[19] 173. Cauer, *Delectus*[20] 173. Cauer, *Delectus*[21] 173. Cauer, *Delectus*[22] 173. Cauer, *Delectus*[23] 173. Cauer, *Delectus*[24] 173. Cauer, *Delectus*[25] 173. Cauer, *Delectus*[26] 173. Cauer, *Delectus*[27] 173. Cauer, *Delectus*[28] 173. Cauer, *Delectus*[29] 173. Cauer, *Delectus*[30] 173. Cauer, *Delectus*[31] 173. Cauer, *Delectus*[32] 173. Cauer, *Delectus*[33] 173. Cauer, *Delectus*[34] 173. Cauer, *Delectus*[35] 173. Cauer, *Delectus*[36] 173. Cauer, *Delectus*[37] 173. Cauer, *Delectus*[38] 173. Cauer, *Delectus*[39] 173. Cauer, *Delectus*[40] 173. Cauer, *Delectus*[41] 173. Cauer, *Delectus*[42] 173. Cauer, *Delectus*[43] 173. Cauer, *Delectus*[44] 173. Cauer, *Delectus*[45] 173. Cauer, *Delectus*[46] 173. Cauer, *Delectus*[47] 173. Cauer, *Delectus*[48] 173. Cauer, *Delectus*[49] 173. Cauer, *Delectus*[50] 173. Cauer, *Delectus*[51] 173. Cauer, *Delectus*[52] 173. Cauer, *Delectus*[53] 173. Cauer, *Delectus*[54] 173. Cauer, *Delectus*[55] 173. Cauer, *Delectus*[56] 173. Cauer, *Delectus*[57] 173. Cauer, *Delectus*[58] 173. Cauer, *Delectus*[59] 173. Cauer, *Delectus*[60] 173. Cauer, *Delectus*[61] 173. Cauer, *Delectus*[62] 173. Cauer, *Delectus*[63] 173. Cauer, *Delectus*[64] 173. Cauer, *Delectus*[65] 173. Cauer, *Delectus*[66] 173. Cauer, *Delectus*[67] 173. Cauer, *Delectus*[68] 173. Cauer, *Delectus*[69] 173. Cauer, *Delectus*[70] 173. Cauer, *Delectus*[71] 173. Cauer, *Delectus*[72] 173. Cauer, *Delectus*[73] 173. Cauer, *Delectus*[74] 173. Cauer, *Delectus*[75] 173. Cauer, *Delectus*[76] 173. Cauer, *Delectus*[77] 173. Cauer, *Delectus*[78] 173. Cauer, *Delectus*[79] 173. Cauer, *Delectus*[80] 173. Cauer, *Delectus*[81] 173. Cauer, *Delectus*[82] 173. Cauer, *Delectus*[83] 173. Cauer, *Delectus*[84] 173. Cauer, *Delectus*[85] 173. Cauer, *Delectus*[86] 173. Cauer, *Delectus*[87] 173. Cauer, *Delectus*[88] 173. Cauer, *Delectus*[89] 173. Cauer, *Delectus*[90] 173. Cauer, *Delectus*[91] 173. Cauer, *Delectus*[92] 173. Cauer, *Delectus*[93] 173. Cauer, *Delectus*[94] 173. Cauer, *Delectus*[95] 173. Cauer, *Delectus*[96] 173. Cauer, *Delectus*[97] 173. Cauer, *Delectus*[98] 173. Cauer, *Delectus*[99] 173. Cauer, *Delectus*[100] 173.

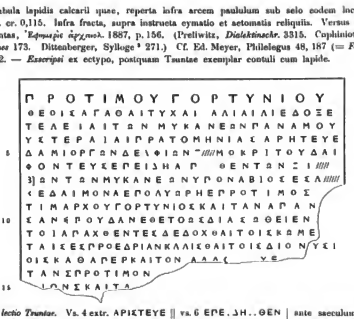

Varia lectio Tsuntae. Vs. 4 extr. ΑΡΙΣΤΕΥΕ || vs. 6 ΕΡΕ..ΔΗ..ΘΕΝ ΤΩΝΤΤ || vs. 7 in. ΞΟΝ (equidem 3 non iam vidi) || vs. 12 litterae ultimae tres lectae e Ts. nunc recenti fractura deletae.

Recedendum erat a Tsuntа in versibus 5. 6, ubi dubitanter scripsit *ἀναχ]θόντων* [... *ἐ]ββάντων Μυκηνῶν*, dicens quae fuisse videantur sub fine versus sexti ΤΤ sive ΞΣ fortasse significare numeros. ([*τῶν*] *δ' ἐβάντων* Ditt. contra lapidem.) — Vs. 14 extr. [*Σαπίργων καὶ τὸν Ἰολγί*]*ον* Ts.

Aeolatem tituli recte observat Tsuntas circumscribi annis a. Chr. n. 197 et 195, cum »Argos ceteraque oppida, quae in Argivorum agro«, tenebat Nabis, tyrannus Spartanus (Livius 32, 38; 40. Polyb. 18 (17), 17. — Livius 34, 35; 40). Quod vir Gertynius pro Mycenaeis intercesserat, eius cum tyranno necessitude facile oriri poterat, quis urbes Cretenses is possidebat (Livius 34, 35). Titulus noster et is qui proxime insequitur, ut adnotat Tsuntas, monstrant falso referre Diodorum 11, 65, Mycenas ab Argivis deletas (cf. ad n. 496) semper inhabitatas iacuisse; recrudituas fuisse non ante saeculum tertium e relua inventis concludit Tsuntas. Certe locus renatus, cum audiat *κώμαι* (ac. Argorum), humilissimae erat conditionis.

Vs. 4 *ἀριστευε δαπ.*: *praesidebat damiorgiae*. Vocis *ἀριστευε* (*ἀρίστευε*) exempla servata collegi et sensum constitui *Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1898, p. 637 sq.— Vs. 5. 6 *Δαιφοντεύς* Tsuntas censet designare socium phylae, quae *Δαιφοντεὶς* sit etiam in Messenia (Le Bas, *Voyage* II 302); hane addendam esse phylis quattuor Argivorum, nisi discrepantiae veliemus Mycenaeas. Quod cum nullo modo credi possit, de phylis autem Argivis constet e titulis n. 487. 488. 517, *Δαιφοντεὶς* est para civitatis minor, pagus sive phratria. — Vs. 8 *πολυάνρει*: scribendum erat signum aspirationis, quae Mycenis usurpatur pro vulgari Sigma etiam n. 492 vs. 1. — Vs. 11. 12 *πωλ[ί]τ[αι]ς* priores; *πωλίτας* Dittenb., provocans ad analogiam *φυλὰ — φυλέτης*. — Vs. 13 *τὸν ἄλλονε*, sicut n. 498 vs. 5 *τόνε*: nori igitur Mycenaei antiquas affectalant formas, quas prisci incunte fere quinto saeculo non iam adhibebant, nam n. 493 est *τονε*.

---

498 Lapis calcarius utrimque fractus, supra cymatio instructus, in musco Athenicnsi. Repertus in summa arce prope regiam, circa 0,50 m. sub sole. A. 0,43. l. 0,37. cr. 0,41.

Tsuntas, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1887, p. 158. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3316. Dareste, Haussoullier, Reinach, *Recueil des inscr. juridiques* II p. 143.) *Exscripsi.*

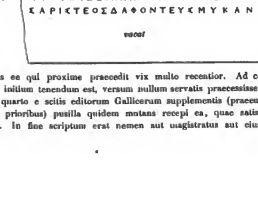

Varia lectio Tsuntae. Vs. 1 in. ΣΤΕΡΑΙΙΠ sine dubio unero typothetae errore, cum rectum exhibeatur in transcriptione || vs. 3 in. ΛΑΝ, extr. ΔΟΧ || vs. 11 ΤΕΩΣ, sed rectum est et in transcriptione et in citatione p. 159 || vs. 14 extr. ΝΔ.

Θεοῖς· ὑπ]ερ[αίνει πρυτανεύοντος, ἀρ]έσκει δαμιοργὸν ὁ δεῖνα
nomen phylae [c. *δαμιοργέοντα τὰν κώμαν τῶν Μυκηνέων ἐπιδεδεκότος ἔργ]ωλίνε πενταετινεῦς δεδόχ[θαι* ..... *ἐκδικ]*
ασάσθω δὲ κὰ πρόσωπα τοὶ κώμαι, ἐπικλαίζεσθ[αι ..... *τὸν ταμί]*
αν καὶ τὸν γραφῆ· αἰ δὲ μὴ κτενίζοι κάτα τὸ γεγραμμένο, ...
...δικάζεν· αἰ δέ τί κα κίνηται, ἄτιτον αἰ]τὸν ἔμεν, αἰ δὲ .....
..... *ηἰόνται ἀπὸ τῶν τόκων τῶν κώμ]*
..... *ἄρκιον, ὡς δεῖ ἄλλως κως ἔμεν ἢ αἰς* .....
..... *ε Ἀρτεῖος Δαιφοντεὺς Μυκηνῆος.*

Titulus ee qui proxime praecedit vix multo recentior. Ad confirmandum initium tenendum est, versum nullum servatis praecessisse; inde a versu quarto e scitis editorum Gallicerum supplementis (praecentibus hic illic prioribus) pusilla quidem mutans recepi ea, quae satis certa videntur. In fine scriptum erat nemen aut magistratus aut eius, qui rogationem tulerat. Memorabilis est fluctuatio inter formas dialectieas et vulgares (vs. 4 *ὃς* — *ὃ*ς pro *οὗ* esse volunt Galli —, vs. 10 *ὡς*; vs. 7 *αἰ*, vs. 8 *αἴ*), quae reducenda erit ad eandem affectationem, quam notavimus ad n. 497 vs. 13. — De *ἀρέσκει* (vs. 1) adnotavi ad n. 497 vs. 4, de *τόνε* (vs. 5) ad n. 497 vs. 13, de *Δαιφοντεὺς* (vs. 11) ad n. 497 vs. 5. 6.

Digitized by Google

499 Basis lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,15. cr. 0,19. In latere summo est foramen ad iungendum donarium; infima lapidis pars est rudis, ut solo immittatur. Sub altero tituli versu insculpta est linea.
Exscripsi in museo quod dicitur vici Χαρβάτι.

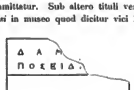

Tertii fere saeculi. Restitui nomen, quod bene quadrat ad spatium.

---

500 Lamina aenea a. 0,02. l. 0,10, reperta in arce a cacumine paulo remotius ioter septeotriones et occasum solis, nunc in museo Athoniensi. Sub margine superiore ad dextram est foramen, quo lamina infigatur. Insigni Tsuntae liberalitate designare lo meum usum licuit Gillieronio.

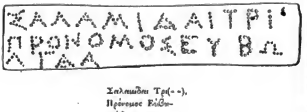

Σαλαμῖδαι Τρι(-).
Πρόνομος Εὐδω-
λί(ν)δαι.

Non video quomodo expediri possit, cisi nomen sumamus incipiens a Τρι- oecsio cur con totum esse scriptum.
Σαλαμῖδαι: potius fuerit nosoinativus, designans communem dedicantium gentem, quam dativus significans heroa, oui dedicetur.
Versus tertii litteram alteram scriptam esse Γ confirmant et Wolters et Prott.

---

501 Fragmentum lapidis calcarii obique fractum. A. 0,26. l. 0,15. cr. 0,11.
Exscripsi io museo quod dicitur vici Χαρβάτι.

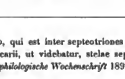

Κλεοσθένι· [χαῖρε].

Titulus tertio a. Chr. n. saeculo certe non recentior unius tantum erat versus. Lambda bis scriptum itemque litterae Kappa linea obliqua inferior.

---

502 In arcis angulo, qui est inter septeotriones et occasum solis, fragmentum lapidis calcarii, ut videbatur, stelae sepulcralis.
Belger, *Berliner philologische Wochenschrift* 1897, p. 294.

ΑΛΚΕ

Ἀλκεί[τ- -, Ἀλκε[ιανχ- -, alia.

503 Pars superior stelae sepulcralis cum acromate, io quo duplex voluta, et acroteriis, fracta a sioistra. A. 0,19. l. 0,18. In museo Britannico.
Newton, *Greek inscriptions in the Brit. Mus.* II 140.

ΧΑΙΡΕ

- - - - χαῖρε.

---

504 Magna tabula quadrata lapidis calcarii, quam Ross secundum diarium anni 1844 vidit in vetusta ecclesia »zwischen *Kutnopodi* und *Mykenae*». Fourmont, e cuius schedis titulum edidit Boeckh C. I. G. 1148, quod ait »ioter Kutzopodam et Arbatin» manifesto eundem iodicat locum, nam »Arbatim» non dubitabis quin sit pro Χαρβάτι. (De *Kutzopodi* vide infra p. 84.) — Unum et eundem manifesto titulum referi inter Epidaurios Le Bas, *Voyage archéol.* II 156.

Fourmont:
ΑΓΑΘΟΚΛΗΦΕΑ
. . ΑΤΟΣΧΑΙΡΕ

Ross:
ΑΘΟΛΛΗΦΙΑ
ΑΤΕΧΑΙΡΕ

Le Bas:
ΑΘΟΥΛΗφΙΑ
ΛΤΕΧΑΙΡΕ

Ἀγαθοκλῆ φιλ-
ο]ατε· χαῖρε.

---

505 »Inter Kutznpodam et Arbasin» Fourmont, e cuius schedis Boeckh, C. I. G. 1155. (Kaibel, Epigr. Graeca 469. Cougny, Anthol. Pal. III 2, p. 158 n. 408.) Locum certo eundem designare vult Fourm. atque tituli proxime praecedentis, cuius vide lemma. Et re vera nostrum inventum esse »*au village de Carvathi*» ait Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 196, qui per neglegentiam p. 209 iterum exhibet titulum quasi Argis a se deprehensum.

Π Η Γ Η Χ Λ Ι Ρ Ε
ΤΙΚΤΟΜΑΙ·ΕΝΠΑΓΑΙΣΚΑΙΟΥΝΟ
ΛΛΟΥΜΑΙ
ΛΙΟΝΗΣΚΩΠΡΓΑΣΔΥΣΜ - - - -
ΙΣ ΛΙΣ

Var. lect. Vs. 1 ΠΑΓΗ Foucq. p. 209, ubi cum reliqua plane fere congruentia cum Fourmontiauis exhibeat, manifesto ad eius schedas, quas in eadem pagina se contulisse memorat, exemplum suum conformavit. Ipse exscripsisse modo videtur versus 1. 2, quos solos dat p. 196 et io versu quidem altero ΕΝΑΓΑΙΣ.

Πηγή· χαῖρε.
Τίκτομαι ἐν Παγαῖς καὶ [τ]οὐνομα | τοῦτο κ]αλοῦμαι,
καὶ[Σ]ῆνέσω π[ο]ρὰς δυσπ[- - - - | - - ε]ὐε.

Versum hexametrum restituit Boeckh, nisi quod ΠΑΓΑΙΣ, »etsi res incerta», ei videbatur appellativum, sed recte Kaibel: »in hoc ipso urbis Megaricae [debebat addere: vel Arcadicae] nomine lusus distichi versatur». Accepi quoque [τ]οὐνομα a Boeckhio dubitanter propositum; nam etiam io pentametro a Fourmonto sine lacunae indicatione omissum est H. Initiuo certe pentametri restituit Kaibel, tum proponens δυσ[μενίοισι ξοσ]ὲ vel δύσμ]ορε ἐν τρυχ]οῖς.

Digitized by Google

II. HERAEVM.

506 Lamina aenea in museo Atheniensi, a. 0,135. l. 0,155. Supra et infra est incolumis.

Exscripsi et imaginem photographicam faciendam curavi. — Laminam novissimo tempore magis mutilatam esse monstrat plenius apographum, quod debetur Kirchhoffio: descripserat is ex ectypo communicato cum eo a viro iuvene Americano, qui se edidurum esse titulum rettulit, quod quantum equidem sciam, non est factum. Pleniores Kirchhoffii lectiones in imagine, quae e tribus duas partes versae magnitudinis exhibet, extra margines collocandas curavi.

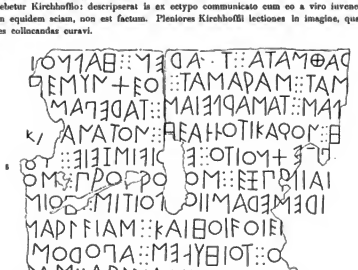

- ρ α. τ]ὸ[θεατὴν τόδ' ἐν ἀγορᾶι (α. ἀγυιᾶ[ι(ς)
ἢ συ]γχέαι τὸν ἀρὸν τὸν
γῆς τῶν Ἀργείων, τὰ δὲ πάν[ματα
κ]α Θ]ήνατον ἢ ἄλλο τι πανδη[μ-
ε ἴ]π[ε(ρ)ογ]ώνατα, ἐ. αφ]ίχθαι [τ(?)ῖ]ο -
ος πρό[τ]ερ[ο]ν ἐξπρατμ[ω - (α. ἐξπραπ(σ -)
α]ὶ δὲ μὴ δύναιο[ρ]γοί τε, οἳ μ - (α. σ -)
γῆς τᾶ]ς Ἀργείας πα[ὶ σ]ὺ ἔα α - -
- α τὰ Τλ(λ)ὸς ἀπο[δώ]σ[ε]ν
γῆς Ἀργείας γα πατρὶ κ[α -
-ναν ἔα ἔστω κ[αὶ τὰς ' -

Vs. 1 *ἐν* interpunctione diremptum esse a casu suo sequente non mirum; conglutinatur enim cum voce antecedente *τόδε*, quippe cum vocalis eius finalis efficiat elisionem. — Vs. 2 et 4 *ᾶ* scriptum pro vulgari *ᾳ*. — Vs. 5 *ἴ[π(α. ἴ[ρ, ἴ[ξ)ο]φίχθαι* (α. - *πξεὶν*) explicent pertitores. *σῦ* usurpabatur et pro vulgari *ζ* (ut n. 554 vs. 4) et pro *στ*; vide G. Meyer, *Griech. Grammatik* ² p. 303. — Vs. 6 *πρα* - et vs. 7 *δυναεργοῖ* nova sunt exempla Iota geminati ante vocales apud Argivos, sicut *ἄλλος* in titulo Argivo Olympiae reperto n. 693 Dittenb. (Roehl, Inscr. antiq. 34), de qua re conferas Prellwitz, *Dialektinschr.* 3261. — Vs. 8 articulum fuisse ante *Ἀργείας* certum est, quia deest interpunctio, eademque ratione Γ Α vs. 10 probatur esse particulam (= *γε*).

507 Fragmentum amphorae vel paterae fictilis permagnae, cuius diametros erat trium fere pedum. Repertum a. 1894 in acervo operum fictilium prope radicem occidentalem collis meridionalis, pone murum sustinentem aedificium, quod ad oecasum spectat. Mensurae spatii scripti 0,22 : 0,06; litterae incisae altae 0,03.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 61 n. VI.

\ΜΒΕΡΑΜΕΙΜΙ

Τᾶ]ς Ἥρας εἰμί.

508 Acula argentea quam in vicinia Heraei repertam esse rettulit is qui vendidit museo Britannico.

A. S. Murray in relatione de administratione musei Britannici a. 1897 (*Archäol. Jahrbuch, Anzeiger* 1897 p. 196). — *Ectypum* stanneum debeo Murrayio.

Τᾶς Ἥρας.

509 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, repertum ab aedificio ad occasum solis spectante versus meridiem. A. 0,15. l. 0,13. cr. 0,24. Supra incolume, ubi foramen ad inmittendum donarium.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 353 n. III. — *Exscripsit Fredrich, contuli.*

- *ων ἀν[ἐθηκε.*

Incertum num litterae O punctum fuerit inscriptum. — Supplevit Wheeler (qui omisit lineam ultimam).

510 Capitulum Doricum cum summa columnae parte in museo Atheniensi, a. 0,26. l. 0,42. cr. 0,52. Repertum in aedificio, quod ad necasum spectat, prope columnarum interiorum basim tertiam, si a meridie venis. In abaco, cuius ad dextram exacte fere dimidia deest pars, titulus *a*; inter singulas columnae strias binae tituli *b* litterae.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 351 n. I. *Exscripsi* et confeci ectypa. Imagines repraesento ad quintam partem versae magnitudinis redactas.

a

Digitized by Google

b | TI MO KF ES ME Θ E K E |

Varia lectio Wheleri in a. Omissae reliquiae versus primi et duae litterae primae versus alterius. — De versu tertii initio: *«it is possible, but not certain, that the letters* TON *should be read before* Π*».*

a - - - - - - - - - - - *le*
Νικίου Τεγέα τα [- - Κλεί-
ταρι Πελλάνηι τα - - -

b Τιμεσ(λ)ῆς μ' Ἴσθμι.

Tituli *a* carmicis dactylici continet reliquias. Dedicatum est pro victoriis agonisticis, quorum loca, quae quidem servata sunt, omnia redeunt in Pindari carmine inter Nemea relato decimo, quod celebrat Thraesum Argivum: vicisse enim perhibentur vs. 79 sq. cognati eius materni Thrasycles et Aotias Nemeae, Pellenae (Theoxenia s. Hersea, de quibus conferas Pindar. Ol. 7, 159. 9, 148. Nem. 3, 82 cum scholiis; Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 342 adnot.), Clitore, Tegeae (Alceae). Quam quidem congruentiam casui tribuere possis quamvis miro; fortasse tamen Timocles noster — per errorem pro Lamda Þ exaratum est Vau — cognatus erat Thrasycli et Aotiae et dedicaverat pro victoriis eorum. Ad quam coniecturam optime quadrat quod victoriae aliae certo interceptae sunt in tituli, cuius dimidium modo tenemus, versu altero (indicatae quidem esse possunt etiam vs. 1 et 3), referuntur autem apud Pindarum praeterea loca haecce: Argi — ubi re vera victoriam reportatam esse expectes e donario in Heraeo collocato —, Sicyon, Isthmus, Ἀγ*μσὰν ὐλίβατα πόλιας*, Lyncaeus mons. Titulus noster exaratus putandus est ante Ol. 80; cf. Kirchhoffii tabellam priorem.

---

511 Lapis porus insertus muro inter templum recentius et aedificium, quod ad occasum spectat. Mensurae 1,22 : 0,32.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 57 n. XIX.

ΕΡΕΟΜΑΤΟΣ Κλεόμαχος.

---

512 Lapis, qui ut insedificaretur muro prope stoam littera *C* designatam in forma *American Journal* vol. 8 tab. 12, decisus est, ut nunc altus sit pedem unum, digitos undecim et dimidium; longus pedes duos, digitos undecim et dimidium. Litterae altae digitos circa tres. Deest angulus superior sioister.
Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 352 n. II.

DIFONVSIO

Διφωνύσιον.

Litteram quartam transcripsi *ω* propter n. 529 vs. 20. 21, n. 530 vs. 21. Eiusdem litterae punctum verisimillime laesione ortum esse dicit editor.

---

513 Lapis valde mutilus, repertus in aggere superiore a templo vetustiore ad meridiem. Altus pedem unum digitos tres; mensurae reliquae: pedes duo digiti tres, pedes duo.
Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 356 n. VII.

A I · A M I Ἀ[ρτ]έμι.

Supplevit Wheeler.

514 Basis lapidis calcarii in museo Athaeiensi, reperta inter stoas *C* bases columnarum interiorum. A. 0,085. l. 0,27. cr. 0,28. In medio latere summo foramen.
Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1994, p. 353 n. V litteris minusculis, imagine representatur ibidem p. 549; cf. 11, 1896, p. 61 adn. *Exscripsit* et octypum mihi confecit *Fredrich*; *contuli lapidem.* Reparesento ad quartam versae magnitudinis partem redactam.

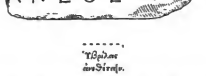

- - - - - - ,
Ὑγρ]ιὰς
ἀνέθετ]ον.

Ὑγρ]ιὰς nomen occurrere adnotat Wheeler *Bull. de corr. Hell.* 15, 1891, p. 412 vs. 10 et apud Bazin, *Archives des missions scientifiques* 2, 369. — Notanda est litterae Beta forma; similis est n. 554 vs. 2. 6.

---

515 Basis rotunda lapidis calcarii reperta prope murum septentrionalem aedificii, quod ad occasum spectat. A. 0,41. diametros 0,50. In summo latere foramen quadratum magnum circumdant foramina tria, ut certo imponibus fuerit tripus. Litterae altae 0,03—0,035.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 58 n. XX.

ΔΕΗΜΗΤΡΟΣ

Δεξιξιλλος.

Litterae XI similis est forma in catalogo Cleonaeorum Athenis sepulcrorum, qui in pugna Tanagraea Ol. 80, 4 occubuerunt, C. I. A. I 36. — Geminatae litterae XI exempla attulit Röhl, Inscr. antiq. 150, quibus addantur *Athen. Mitth.* 21, 1896, p. 249 vs. 9. C. I. G. II 2852 vs. 46. *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 62 vs. 9. 10.

---

516 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheoiensi, a. 0,28. l. 0,20. cr. 0,14. Repertum ab aedificio, quod ad occasum spectat versus meridiem. Margo sinister servatus.
Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 353 n. IV. — *Exscripsit Fredrich*; *contuli.*

Κά[ρ]=Φος, - - - -,
Ανπνος, Ἀρ[- - -, ἰ-
*κρομνάμ]ονες.

Vs. 1 in. pleniorem lapidem vidit W.: ΙΛΟΚ.
Iodicati fuisse videntur iaromnamones quattuor sicut in titulo proxime sequente.

Digitized by Google

517 Pars superior stelae cum actomate e lapide calcario in museo Atheniensi, a. 0,42. l. 0,40. cr. 0,29. Infra titulum excavatus est campus quadrangulus, l. 0,22, in cuius summa parte sunt foramina tria, e quibus ovatum est medium, reliqua duo quadriangula canali coniuncta sunt cum margine, ut fibulis metallicis aliquid munitum fuisse appareat.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 42 n. XII. (Miebel, *Recueil d'inscr. Grecques* 861.) — *Exscripsi* et confeci ectypum. Repraesento ad quartam partem verae magnitudinis redactam.

Var. lect. Vs. 1 litteram ultimam dat O Richardson, sed certum mihi videbatur inscriptam fuisse crucem, ut hic sicut in versu tertio Omicron plane aequale evadat litterae Theta (vs. 6 extr.), quod vix nequit non tribui lapidarii errori || vs. 2 Interpunctionem priorem et sequentis Tau reliquias omittit R. || vs. 4 litteram primam R. dicit fuisse posse et Θ et Π; equidem certum duco Π, cum in loco, ubi foret ima spiritus linea transversa, insolumis videatur lapis || vs. 7 in. ΛΜΦΙΡ ΟΣ *Λιμφι[ρη]ος would be a natural suggestion, but there seem to be reasonable clear traces of an omicron, as well as of the other two letters included in brackets*· R., unde scribit Ἀμφι[σει]ος, sed quod Omicron esse putat, pars est litterae Rho || vs. 8 in. lineolam ante Α omittit R., transscribit igitur Πεφιλ[ιον.

Vs. 1 primo loco deletum manifesto est Β; in fine Ny lapicidae errore est omissum. — Quin τελαμών, qui una cum stela sacrari dicitur Iunoni, id ipsum sit quod stelae innixum fuisse exposuimus in lemmate, non dubitabimus, vix autem aliud inmissum fuisse potest atque anaglyphum marmoreum sive aeneum. Et manifesto sic usurpatum reperimus vocem in titulo Bithynio Le Bas n. 1143, ubi rectum sensum non depreheodisse Waddingtonium miremur: *ὁ δῆμος ἐτίμησεν Ἀντέλλωνα - - εἰκόνι χρυσοῦν τελαίνῃ διὰ καὶ ἄλλων ἀρετῆς ἐνέπλεω καὶ τελαμῶνι λιθίνῳ*; distinguuntur imagines pictae et ectypo expressa. Cum haud pauca exteat decreta, in vicinia Ponti Euxini reperta omnia, quae τελαμῶνι inscribi iubentur, patet sensum *tabula octypo instructa* derivatum esse a latiore *tabula*- (quae vocis significatio facile oriri potuerit e principali eius notione: *fascia, lorum*): C. I. G. II 2053*d*. 2056 (cf. *Athen. Mitth.* 10, 1885, p. 315 o. 4). Latyschew, Inscr. Pont. Eux. I 29. 351. 353. 438 etc. II 17 vs. 31. 25 vs. 20; *Bull. de corr. Hell.* 15, 1891, p. 482 (= *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 416) vs. 14 habes: *ἐ τελαμὼν τῶν ἐφεδρῶν* ·*tabula cum indice ephebiorum*·. Sed in eadem regione aliter etiam intellectam esse vocem, ut distinxerint eam a stela, testis est titulus C. I. G. II add. 2056*d*, quem sic supplevit Boeckh: *ἀναγράψαι εἰς στήλην λευκοῦ λίθου [καὶ ἀνοῖξ]αντα αὐτὸν ἐπὶ τελαμῶνος*, interpretatus pilae (τελαμῶνι) apponendam esse stelam; sed mira est pila ad fulciendam stelam fabricata et scribendum erit *μετὰ τελα]μῶνος*· ·*collocando stelam cum octypo*·.

Vs. 4 sq. de phylis Doricis, e quibus ieromnamones singuli suot constituti, vide quae adnotavimus ad n. 488. Lucramur formam antiquissimam *Δυμᾶνες*. — Vs. 4 *ἀβρέτευε*; cf. n. 497 vs. 4. — Versuum quarti et sexti extrema in transversum scripta, quia lapicida singula nomina cum versu incipere voluit.

---

518 Fragmentum lapidis calcarii.

Bursian, *Bulletino d. Inst.* 1854 p. XVI. Rangabé, *Ausgrabung beim Tempel der Hera* (Halis 1855) p. 21. Idem, *Antiquités Helléniques* II 361*b*. (Cophiniotis, Ἐτηρία τοῦ Ἄργους I 136.)

Ξ ΡΟΕΑΥΑΑ
ΕΡΟΙΚΙ

Var. lect. Vs. 1 in. Γ. Rang.

Vs. 2 est *ἴξωνι* - a *εἰκίᾳ* (cf. Ahrens, Dial. 2, 207) sive - *ε* (- *η*?) *ξωνι* - a *ξωνίου* a. *ξωνίον*. Ad quod apte legeris in versu priore *αὐλῆς* a. *πλῆσ αὐλα* -. Sed possis etiam *ἐπτίλεσε πόγα* a. *πλῆσ πόγη[ς πλεσαυ]δη* -: horum si quid verum, tenemus carminis reliquias.

519 Fragmentum magnae baseos rotundae e lapide calcario in museo Atheniensi, a. 0,23. l. 0,25. cr. 0,23. Littera prior a. 0,025, altera 0,02. Supra instructum cymatio, infra cymatio tripartito cum macandro.

Bursian, *Bulletino d. Inst.* 1854 p. XVI. Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 57 o. XVIII. — *Exscripsit Fredrich.*

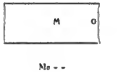

Μ - -

520 Basis lapidis calcarii, a dextra fracta. Infra cymatium triplex, sub quo ornamentum maeandricum. Litterae magnae et bonae aetatis.

Rangabé, *Ausgrabung beim Tempel der Hera* p. 21. (Cophinoidis, Ἐπτορία τοῦ Ἄργους I 136.)

Μ Ο
Χ Ε

Nomina erant dedicantis et patris eius.

521 Fragmentum in museo Atheniensi, a. 0,15. l. 0,31. cr. 0,135. Ad sinistram servatus margo.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 358 n. IX. — *Constuli.*

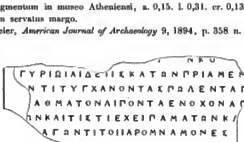

Var. lect. Vs. 9 in. omissum ⊢Λ.

- - - - - - - - - - ν Κ[ρωΐδαι ἀρ-
γυρίω. αἱ δὲ [τῆϝ κα τὼν πρυτανίω]ν - -
. ντι τυγχάνοντες πωλῶν τὰ π - - - - -
σν[ρ]ω[σ]ιὰ τὸν ἰαπότα ὄνηϝον ἰέγ- (s. ὁ[τ]α -) - -
. ων καὶ τὰς τι ἔχῃ πᾶσα τῶν (s. πανάτων) κ[α (s. κ[λ) -
. . σγοντι τὸ ἰκφανίαντες - - - - -
. . δω[ϝ]στοι κατὰ τὸν νόμ[ν - - - - -
. . ἔγγρα]φον· αἱ δὲ κα μὲ ἴϝ - - - - -
. . . . . δι]κασταντι ὑπ[ὲ] - - - - - - -

Vs. 3 *πωλόν*: de infinitivo in -*ν* desinente vide Ahrens, De dialectis 2, p. 177 n. 7. — Vs. 7 δέ]δοσται (*sic*) supplevit Allen apud Wheelerum. — Vs. 8 in. εἰδ]ράφ[ον Wheeler, quod veri valde dissimile mutavi.

522 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, a. 0,28. l. 0,14. cr. 0,13. Margo sinister servatus. — *Exscripsi.*

- - - - - - - - -
τὸν (s. τὸν τ) - - - -
τὰς τ - - - - - - -
σν συ[- - - - - - -
ξε τελε - - - - - - -
ὄστιν κα [- - - γρα-
ψάντω ἐν - - - - -
ἔγκριτος - - - - - -
ὑπὸ τοῦ τ - (s. τοῦτ -) - -
τοῦ ξυμπ - - - -
ματα ὧν δὲ - - - -
κα ἅ (s. ἁ) Ἥρα ἔχῃ [- - inpa(?)-
τῶν ἔστω - - - -
. . δοτοῖ (s. δὲ τοῖ) πίν[τε - -

De *ὄστις* vs. 6. 13 cf. Ahrens, De dialectis 2, 99.

523 Fragmenta sex, quorum quinque cohaerent, reperta in stoa *C*, nunc teste Wheelero in museo Atheniensi, ubi non inveni.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 355 n. VI (ὁ litteris minusculis).

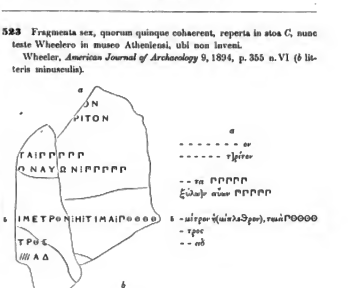

- - - - - - - σν
- - - - - - τ]ρίτον
- - τα ΓΓΓΓΓ
ξΰλω]ν αὖων ΓΓΓΓΓ
- -ατ]ρων ἁ(αἰπ)λ]ρων, ταλὰ ΓΓΘΘΘ
- τρος
- - αὖ

In versu quinto Θ manifesto significat drachmas decem (cf. n. 481) atque si hunc versum et primum respexeris tituli n. 524, non dubitabis quin Γ drachmas designet quinquaginta sicut in titulis Argivis n. 616. 617. Quod Γ in nostri versu tertio et quarto quinquies, in n. 524 vs. 3 et n. 553 vs. 2 bis, in n. 525 vel sexies est positum, his locis numerus non significari nummos, sed plethrum unum indicari nota Γ, semper fortasse distincta puncto inscripto, quod bis in titulis n. 523 versu quarto tradit Wheeler; certe tituli n. 524 et 525 nisi me fallit memoria non bene sunt servati. Vocem ϝρλίδρα habes n. 524 atque n. 523 vs. 5 H recte solvisse mihi videor ἑκάτλδρα; quadrat ad sequentem mensurae indicationem supplementum quod recepi Wheeleri in versu quarto; certe quod ὑβὰ ὧν coniecit Allen interpretatus de hostiis, vocem supervacaneam ἀνὰ additam esse veri quam minime est simile. Gravibet denique confirmari videtur explicatio mea titulo n. 553, ubi vide.

524 Frustulum lapidis calcarii in museo Atheniensi. A. 0,07. l. 0,08. — *Exscripsi.*

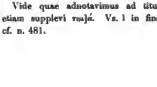

vacat
ΑΙΓΘΘΘΙ ταλὰ ΓΘΘΘ[ι
ΛΕΘΡΑ - - ϝρλίδρα
ΓΓ - - ΓΓ

Vide quae adnotavimus ad titulum proxime praecedentem, e quo etiam supplevi ταλά. Vs. 1 in fine indicatae sunt drachmae singulae; cf. n. 481.

Digitized by Google

525 Frustulum in museo Atheniensi, a. 0,09. l. 0,10. — *Exscripsi.*

Vide quae adnotavimus ad n. 523.

526 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi. Margo sinister servatus. A. 0,12. l. 0,16. cr. 0,10.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 356 n. VIII. — *Exscripsi.*

ὁλκὰ ωσῖ ΔΔΙΙ=ΙΙ
τον, ὁλκὰ ωσῖ, α-
δος, πατρὶς Κ[υ]θήρ(ων?)
φιάλα ἀ Ἐπιδά[υ]ρ-
ἀργύρεον, ὁλκὰ ωσῖ
ἑκατὸν δύο πεντε· ἄλλα-
φιάλαν ὁλκὰν δρα[χμων-
φιάλαν ὁλκὰ δραχ[μων-
φιάλ(α)ν ὁλκὰ δραχ[μων-

Varia lectio Wheleri. Vs. 1 in. πνιιιτ Ͻ ‖ vs. 3 extr. ΡΙΛΙ ∠ (museo litterae, quae est post Κ, certam esse tantum hastam rectam) ‖ vs. 4 ΛΑΑΕ..ΔΩ..Α ‖ vs. 8 extr. ΔΡ› ‖ vs. 9 nil nisi ΓΛΛ.

Catalogus rerum in aedem lunonis sacratarum. — Vs. 1 Wh. significari censet minas viginti duas, drachmas viginti, obolos duos. Quod ai verum est (ut videtur), drachmarum et obolorum notae adhibitae *n.* 481. 524. 616. 617 erant mutatae, ac certe tituli nostri litteratura recentiorem arguit aetatem, tertium scilicet saeculum. — Vs. 4 *Ἐπιδά[υ]ρ-*: cf. Paus. 2, 27, 6 (Epidauri) *ἔστι δὲ ἱερὸν Διὸς οὐ Ἐπιδαύρου ἀναιμωτέρων*; Iuppiter audiebat *Ἐπιδώτας* apud Mantineenses (Paus. 8, 9, 2) et teste Hesychio apud Lacedaemonios (cf. etiam Paus. 3, 17, 9). — Vs. 6 *ἑπτακόσια* cum ante lineam incipiat, manifesto est superscriptio: *-rea inseper dedicatae-*, quae tum mutata ratione indicantur casu accusativo.

527 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, a. 0,40. l. 0,19. cr. 0,085.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 51 n. XIV. — *Exscripsit Fredrich; cunduli.*

[*Exemplum vide in latere altero.*]

Varia lectio Richardsoni (omissiones non note). Vs. 4 in. ΑΡΙ ‖ vs. 7 primam litteram R. dat Α et re vera est ambiguum utrum Δ an Α exaraverit lapicida ‖ vs. 20 Ο ϕ ΕΙΛ ‖ vs. 22 Α ΓΡΙΜ...ΑΜΥ ‖ vs. 23 in. vidit plenius ΝΑ.

- - - - ευς Μ[ά]λ[α](?)
- - ωσς Δημήτνος
- - - -α, Ἀρχίωνος α[ε] Ἀρχ[ωνακτου
- - α Φιλεύς, Δα[ωι]ος [Ξ]υ[φιλ]ου
- - γ, Ἀριστοτέλε Νικτέλη, Δ- -
- - α, Λυκὼ Λ(ά?)υ.. Ἀριστελ[α -
- - Δαμίᾳ - - - - - -
- - - ιστ[ε] Ἀρμ[ι](?)
- - - ω - μ - - - - -
- - - - στ]ρατ - - - - - [ι]ὸς
- - - πφιος Ἐσ - - - - -
- - Σωστρατ - - - - -
- - Χ]ιμέρτα Λ[ε]στ -
- - Λέσβε Λ -
- - Ἀγαθ]ῶν - -
- - Κ]ωγάρα Π -
- - Λ]ε[χ]ίππα Πα -
- - - - πλάδα, Ὀλλ - σ -
- - ι]πποις Κλεο - -
- - - ο, Ὀφελ[ε] Ἀ[ξ]ιδίμου
- - - ους Κλεά[ι]νεθα
- - - γ, Τε[ί]σωνο[ς] Λυ[σ]ιτου
- - - ν Ἀρέχους.

Vs. 2 indicata est phyla, vs. 5 urbs patria. — Vs. 20 recte mihi fluxisse videor nomen patris, cf. Ἀξίοχος C. I. A. II 482 vs. 116.

528 Fragmentum a. 0,07. l. 0,18. cr. circa 0,08. Nunc a dextra parvum frustulum est defractum.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 53 n. XV.

Digitized by Google

- - - - - - - - ης -
Φυλλίσσων Ἀριστὺ Σω(?)μάτ̣ευ
Φλωνίδων Φίλ - - -
Πάττων Ἀνθ̣ησ̣τος
Χ]ρύσιππον Σω -
- - - - -

Veri non dissimile censet Richardson eiusdem tituli esse atque n. 527, sed obstare videtur, quod in nostro perhibentur nomina casu accusativo. Conieceris fuisse catalogum manu missorum (cf. n. 529). Vs. 2 Φυλλίσσων et Ἀριστύ, vs. 5 Χ]ρύσιππον recepi a Richardsonio.

529 Reperium in aedificio quod ad occasum spectat, nunc in museo Atheniensi. A. 0,36. l. 0,23. cr. 0,12. Margo sinister servatus.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 49 o. XIII. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

- - - - -
Ἡφαιλίσ̣[τ̣ου
Σ̣ωσ̣ρατ -
Σ̣ωσ̣ρατ - -
Τελλίᾶ - -
Ἀνθ̣ί̣δα Δε -
Σ̣ωτηρίδα - -
Σ̣ωσ̣ίνεω Γ̣ά[ρ̣γ - -
Ζ]ω̣ί̣λ̣ίδων Σωσρ̣[ατ -

INSCR. GRAEC. PELOP. I.

Ἀφροδείσιον Δεω -
Μανιλίων Σωσ̣ατρ -
Μαρ̣γ̣ί̣ω̣ν Ἀργ̣ε̣ιφ̣ά̣τ̣ - -
Πάττων Φλωτίε Πο - -
Σωμ̣ρ̣ώτ̣ε̣ω̣ν Φλωτί[ε Πο - -
Ἀργ̣ε̣ῖ̣ω̣ν̣ Νεύ̣ι̣ρ̣χ̣ο̣ς
Δ̣ε̣μ̣ω̣σ̣θ̣ένεων Νικ̣ε̣ί̣α - -
Ἀρτ̣ε̣μ̣ω̣ν̣ί̣τ̣ε̣ω̣ν Ἐπ̣ι̣κ̣τ̣ - -
. . . . ων Θερ̣τ̣ί̣ω̣ν Δ̣ι̣ο̣φ̣ά̣ν̣τ̣ο̣υ
. . . . ων Φλ̣α̣ν̣ρ̣ί̣τ̣ω̣ν Π̣α̣[λ -
. . . . . ων Ἐπ̣ι̣κ̣τ̣ὰ̣ς Δ̣ρ̣ά̣κ̣ω̣ν̣τ̣[-
. . . . . Δ̣ι̣μ̣ω̣σ̣θ̣ένε̣ς Δ̣ρ̣α̣κ̣ω̣ν̣τ̣ - -
- - Σ̣ώ̣ρα Πυθ̣ο̣ῖ̣
. . . . . ρ Ἀ̣ρ̣τ̣ε̣μ̣ώ̣λ̣ο̣ς Κ̣α -
. . . . . Ἀλ - ς. Ἀ̣ρ̣]τ̣ε̣ος Κλ̣[σ̣]ω̣λ̣ος
. . . . . ε Λυσ - -
. . . . . Ἰ̣π̣]ω̣ρ̣α -

Titulus saeculi tertii parte priore vix recentior.

Vs. 15 in tertio Alpha et vs. 16 in priore Epsilon lineae mediae a lapicida sunt omissae. — Intellexit Richardson esse catalogum manu missorum, post quorum nomina casu accusativo posita referantur nominativo patroni. Quid significaverint nomina, quorum initia tertio loco servata sunt in versibus 13. 18—21, dubium; cum autem probabiliter restituisse mihi videar Δ̣ι̣μ̣ω̣σ̣θ̣ένε̣ς (de quo vide ad n. 497 vs. 5. 6), singulis patronis addita fuerit pagi sive phratriae denignatio. Certe nomen heroicum Δ̣ι̣μ̣ω̣σ̣θ̣ένε̣ς gessisse hominem veri non simis est simile. Peculiarem fuisse rationem versuum 21 monstrat spatium vacuum relictum ante et post Σ̣ώ̣ρα Πυθ̣ο̣ῖ̣, quae licet nominativo sint posita magis redolent servae appellationem quam patronae. Et sane inde ab hoc versu mutata fuerit tituli ratio; habes enim in versu 24 una positos nominativos duos. Vs. 26 conieci fuisse ethnicum sicut vs. 22, Ἰ̣ω̣ρ̣ί̣α. Ἰ̣π̣]ω̣ρ̣α -

530 Fragmentum lapidis calcarii in museo Atheniensi, fractum a dextra et infra, supra laesum; servatus est margo sinister. A. 0,33. l. 0,23. cr. 0,11. Sedes versus primi haud dubie iam, cum inscribebatur, detrita erat.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 54 n. XVI. — *Exscripsi et contuli octopum.*

/////// ω /// Μ Ν Α Μ Ο Ν Ε Σ Η Ρ Α Σ Ο Ι Ε Ι
// Ρ ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Τ Ι Μ Α Γ Ο Ρ Ο Υ
// \ /// Ε Ο Σ Τ Η Μ Ε Ν Ι Α Α Σ Ι Σ Τ Ι Η //
Γ Υ Ε Υ Σ Α Ν Τ Α Κ Ε Ι Κ Α Υ Τ Ο Υ Σ Κ ///
Α Ρ Κ Ε Ι Α Α Ε Ρ Μ Ο Γ Ε Ν Η Σ Δ Ε Μ Α
Λ Α Ρ Α Β Ο Υ Α Ν Α Ρ Ι Κ Ο Σ Δ Ε Φ Α Η Η
_ Ε Ι Α Σ Δ Ε Φ Α Η Ν Α Σ Α Α Μ Ο Ι Τ Α
/// Ε Α Ι Σ Χ Ρ Ο Ν Ο Σ Π Π Λ Α Θ Ε Σ Σ
Α Ρ Χ Ι Α Ο Σ /// Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Α
Τ Ο Σ Ν Α Υ Π Λ Ι Α Α Α Ρ Μ Ο Ν
Ν Α Σ Υ Α Δ Α Ι Φ Ι Α Ι Σ Τ Ω Δ Ε Κ
Ν Ι Κ Η Δ Ε Κ Λ Ε Υ Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ ////
Φ Ι Λ Ο Ν Ι Κ Α Σ Σ Μ Ι Ρ Ε Ι Α Α ///
Γ Ε Θ Ε Ο Δ Ο Σ Ι Α Σ Ρ Ω Μ Α Ι Α ////
Α Γ Α Θ Ω Ν Ρ Ο Σ Ε Ν Α Ρ Γ Ε Ι Ν
Ξ Ε Ν Α Σ Κ Ε Ρ Κ Α Δ Α Ι Φ Ι Ο
Ν Φ Κ Λ Α Ρ Ι Σ Τ Ω Δ Ε Σ Ω
Φ Ι Α Ι Σ Τ Ι Ω Ν Δ Ε Θ Ι Ο Φ Α Ν
/// Ρ Ι Τ Υ Λ Α Α Σ Α Υ Κ Ο Φ Ρ
Α Τ Ε Ο Σ Ν Α Υ Π Λ Ι Α
Δ Ι Ω Ν Υ Σ Ι Ο Υ Κ
Ε Ι Α Σ Δ Ι Ο Λ Ο Σ
////////////////
////

Varia lectio Richardsonii. Vs. 3 in. ΤΕΟΣ; in fine omissum ΙΣΤΙΑ || vs. 8 in. .Ε (pro .Ϲ). Tum ad ΠΩΛΑ adnotat: *«the reading may be ποδη-Θίσε, as the second letter looks like an omicron changed to an omega or vice versa, and the next letter is a possible delta»*; mihi quidem certum videtur Ω et valde veri dissimile Δ, quae littera in reliquo titulo minor exarata est quam Α.

Digitized by Google

Ἰαφρωτιανοὶ Ἥρωι σὶ ἥκ τοῦ δεῖνος,
Ἀξιστηπάντες Τιωτήριοι, [ὶ δεῖνα .....
τ]ῆσι, Τειμοῖσι Ἰστιαῖου συνχρήσαντο τοῖς ἐγ-
γενέσιν τῆς αὐτοῦ [ἀπελευθέροις τῶνδε·
Ἀρκαῖα Ἐρμείνης γαῖ, Μα - - - - -
Ἀπριᾶου Ἀνδρικὸς γαῖ, Φαιδίμε - - - -
σίνε γαῖ, Φαιδίμης Δαμείτιός (s. - τ[ῆδε) - -
γαῖ, Αἰσχρωνὶς Πωλλᾶδίος - - - - - -
Ἀρχῆδε (s. Ἀρχῆδος) [γῆμε Λυτπάπαρ - - - - -
τοῦ Ναυκλέη σι, Ἀριστ[- - - - - -
νου Τίτδιε Φλάττη γαῖ, Κ- - - - -
νίκη γαῖ, Κλαυδιμήτιος - - - - - -
Φλαύιλλε Σωτηρίδη[- - - - - -
γ[ε]ῆ, Θεοδότιος Ῥωμαῖα - - - - -
Ἀγαθωνὶς ὁ Ἄρχι Ν- - - - - -
ξένοι Κερκιδίου Θεο- - - - - - -
μοκλῆ Ἀριστοῦ γαῖ, Σα- - - - - -
Φλαττῖνε γαῖ, Θαφαίμου - - - - - -
Κ]ρητίδες Λυκάφρῳν - - - - - -
κβάστιος Ναυκλῆς - - - - - - -
... Δωστράου Κ- - - - - - -
... σίνε Διδ[ύμου - - - - - -

Vs. 1 sq. ἐγγενέσιν (vs. 3 sq.) recte supplevit Richardson, de verbo relegans ad titulum Delphicum apud Wescher-Foucart n. 139; reliqua praescriptorum supplementa exempli gratia posui, ut argumentum tituli cognoscatur. ἐγγενέσιν τοῖς αὐτοῦ intellege «qui se sponsore professi sunt coram hieromnemonibus», et sponponderant quidem manu mittendi pretium liberatos dene esse solutoros. Hieromnemones videntur fuisse quattuor sicut in titulo n. 517 itemque primo loco indicatus fuerit eorum antistes. Catalogi ratio ea est, ut manu missi nomen indicatum casu genetivo (pendente ut videtur ab ἐγγενέσιν, quod cum hoc casu positum quoque est in titulo Delphico) sequatur nomen sponsoris, cui additur sigla γαῖ, quae quid sibi velit nescio (quod fortasse conieceris eam esse pro ἀπελευθέρωνε, moneo Pi legi non posse). Vs. 10 altera est sigla non minus obscura AA. Sigla semper, ubi satis servatus est lapis, sequitur sponsoris nominativum, excepto versu nono, ubi collocata est inter manumissi genetivum et mulieris spondentis nominativum. Tria occurrunt pluralia, nmnia ut videtur posita inter genetivum et nominativum: vs. 8 Πωλλᾶδίος, vs. 11 Τίτδιε, vs. 16 Κερκιδίου, quibus recte suppleudo addidit R. vs. 13 Σωμῆδε[ς; his putaverim designari sodalicia, quae sponponderint vice eius cuius nomen sequitur, manumissoris scilicet: Delphis certe constat sodalicia nonnulla manumissis (cf. E. Curtius, *Gesammelte Abh.* 2, 403). Πωλλᾶδίος Diels interpretatus «*nutritores equorum*» derivat a voce nobis non tradita πωλλᾶδος, quae aeque formata sit a πῶλος atque ψίλλαβος, ἁμαξᾶβος a ψιλαιός, ἅμαξ. Τίτδιε designaverit «*nutritores suum*»; cf. phylam Sicyonium a Clisthene vocatam Τίτανι (Herodot. 5, 68). Κερκιδίου sunt «*textores*», Σωμῆδαι «*qui sonyride utuntur*», ad acuendum credo instrumenta metallica vel ad polieudum. Alia huiusmodi collegia hominum, qui quaestum faciunt Argis florulse testantur tituli n. 581. 607. 608. — Vs. 10 Ναυκλέη, vs. 14 Ῥωμαῖα nomina censenda mulierum, non ethnica.

---

531 Ex Heraei ruinis transportatum erat in vicum Χώνικα. Titulus incolumis.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XVI typis vulgaribus. (Foucart, Additamenta ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 111 a. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3302. Cophinioiis, Ἰστορία τοῦ Ἄργους I 136.)

Α Δ Μ Α Τ Α Σ Ἀδματας.

Titulum intellexit Foucart fuisse sub statua Admetae, Eurysthei filiae, Iunonis Argivae sacerdotis (Syncell. I p. 324 Dind. ex Hellanico = Müller, Fragm. hist. IV 633), quae teste tabula clarissima in villa Albani collocata (Jahn, *Bilderchroniken* tab. V. Kaibel, Inscr. Ital. 1293*D*) in munere fuisse eredebatur, cum Hercules inter deos receptus est. Adfert Foucart Pausaniam 2, 17, 3: ἀνδριάντας τε ἐστήκασι πρὸ τοῦ ἑτέρου (Heraei) καὶ γλυπτῶν, οἱ γεγόνασιν ἱέρειαι τῆς Ἥρας.

532 Fragmentum in museo Atheniensi, supra incolume; in latere summo foramina duo. Reperturn supra aedificii occidentalis murum ad orientem spectantem. A. 0,18. l. 0,23. cr. 0,30.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 359 n. X. — *Contuli.*

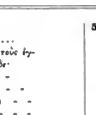

- - Φλαττῖνε
- - ὁ πάτηρ
ἐκείβησα τοῖς α -
- - τε Φλαττοῦ -
ἀδελφῶ
ασι -
- - -

Fortasse erat dedicatio iambica, et videtur quidem collocavisse frater imaginem Philistidis sororis, quae fuerit Iunonis sacerdos. Vs. 3 - εἶν ἔτεσσι Wh., sed ante Υ residuum est litterae Ny.

---

533 Fragmentum in museo Atheniensi; margo dexter servatus. A. 0,23. l. 0,11. cr. 0,15.

Wheeler, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 359 n. XI. — *Exscripsi.*

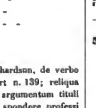

- - - - - - -
- - - - - - -
- - - - - Κλεοτέτ-
ρ - - - ἐνάστερ]ον
- - - - - - -]ητια
- - - - -

Var. lect. Vs. 5 ΠΑ sive ΙΤΑ Wh.

---

534 Fragmentum in museo Atheniensi. A. 0,15. l. 0,23. cr. 0,14. Litterae a. 0,03. — *Exscripsi Fredrich*; *contuli.*

Αὐτοκρ]άτο[ρ]α [Καίσαρα Νέρ-
ουαν] Τραιανὸν [Σεβαστὸν, Σεβοῦ Νέρ]ουα υἱὸν αὐτ-

---

535 Fragmenta duo eiusdem tabulae marmoreae; litterae altae circa 0,07. *a* a. 0,26. l. 0,16. cr. 0,07. *b* a. 0,25. l. 0,22. cr. 0,07. Nunc in museo Atheniensi.

Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 57 n. XVII. — *Exscripsi.*

a

b

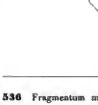

a - - ὁ]ν Συ[βαττέων.
b Ἀδρ]ησ[τοῦ(?), Τρι]σ[τ-τοῦ(?)
- - αὐτανα]ρ[ετρ]ες - -

---

536 Fragmentum marmoreum in museo Atheniensi. A. 0,20. l. 0,14. cr. 0,14. Litterae 0,03. — *Exscripsit Fredrich.*

- - -
ϕ'
- - ἀπὸ
- - ων τ -
- - - -

537 Fragmentum lapidis calcarii ab omnibus partibus mutilum, in museo Atheniensi. A. 0,14. l. 0,13. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

[- - - - - - - - - - γλυπῆν
- - - - -α]ι. Διὸς τέρεια δὲ
- - - - -πρα]τεῖαι, ἃ - - - - -

538 »Στῇ Κουσῆ *ἐν* Κλαφίᾳ« e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1149. — Voce Κουσῆ (et Κουσιε n. 539) quin Fourmont designare voluerit vicum Χώνων prope Heraeum situm non est dubium; quadrat additamentum *ἐν* Κλαφίᾳ, quod explicare quidem non possum, sed sic denominare Fourmontum vicinium Argorum urbis patet e lemmate eius στῇ Πλατανίτῃ *ἐν* Κλαφίᾳ adiecto ad titulum n. 589, qui hodie etiam extat in vico *Platanitt.*

. . Ο Σ Α Ν Τ Ω Ν Ι Ο Σ . . .
. . Ο Σ Μ Ο Σ

Praenomen desinens in]ος Ἀντίνοος
- - - - - -ος Μεγ[χίου s. Κλέτιος(?)

539 Anaglyphum marmoreum marginatum, inimicum muro meridionali ecclesiae vici *Μῆλεσιανε*, a. 1,01. l. 0,79. Representantur mulier inter viros duos. Titulus in margine superiore.

E schedis Fourmonti (cum lemmate στῇ Κουσῆ *ἐν* Κλαφίᾳ; cf. lemma nostrum n. 538) Boeckh, C. I. G. 1151. E schedis Quineti *Expédition de Morée* 2, p. 96 n. 4 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 187 n. 87. Rose, Inscr. Graec. ined. 1 18. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 134. Cephisiotis, Ἐτυαρία τοῦ Ἄργους I p. 114 n. 7.) — *Exscripsit Fredrich.*

Ε Υ Π Ο Ρ Ο Σ Ε Υ Π Ρ Α Σ Ι Σ Σ Η Α Ν Τ Ε Ρ Ω Σ
Α Ν Τ Ε Ρ Ω Τ Ο Σ

Var. lect. Vs. 1 ΣΗ Rose, ΣΗ Fourm., ΣΓ Quinet || vs. 2 in. ΑΛΙΣΕ ΒΑΤΟΣ Fourm.

Εὔπορος Εὐπραξίς σὴ Ἀντέρωτος
Ἀντέρωτος.

XI formam eam exhibet singularem, de qua dictum est ad n. 191. Ante Eupraxim, quae lapidem posuit, mortui erant eius coniux Euporus et amborum filius Anteros.

540 In fundo lucernae fictilis.
Burnian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. XVI.

Χ Ι Ο Ν Η Σ Χίονος.

Cf. n. 369.

541—551 *Lateres cocti.*

541. 542 Tegula magna in museo Atheniensi n. 10736, a. 0,99. l. 0,48, in qua campi signati duo, quorum altitudo est 0,025, latitudo 0,17. Anno 1874 reperta a Schliemanno in vico Χώνων. — *Exscripsi.*

541 Σ Ω Κ Λ Η Σ Α Ρ Χ Ι Τ Ε Κ Τ Ω Ν

542 Δ Α Μ Ο Ι Ο Ι Η Ρ Α Σ

541 Σωκλῆς ἀρχιτέκτων. 542 *Δαμοίοι Ἥρας.*

Praeteres lateres signati titulo n. 541 extant in museo Atheniensi novem magis minusve integri, quorum octo reperti sunt in compluribus Heraei locis, ut cuius aedificii fuerint non constet (cf. Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 341 et 11, 1896, p. 59 n. I), unum invenit Stamatakis in ruderibus sepulcrorum posteriore aetate constructorum in sede tholi situ ab Heraeo inter septentriones et occasum (v. *Athen. Mitth.* 3, 1878, p. 279. 286). Frustulum exempli decimi repertum in Heraei portico ad occasum spectante extat Argis in museo (Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 59 adn. 1). — Laterum aliorum signatorum titulo n. 542 fragmenta duo sunt in museo Atheniensi (Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 342; 11, 1896, p. 59 n. II).

In n. 542 legendum est *Δαμοίοι*, cum manifesto pro Sigma vocis *δαμόσιον* e more Argivorum noto usurpetur spiritus. Subaudiri ad adiectivum potest *πίρασιν* sive *πελωντῆρες.*

543 In museo Atheniensi. Campi signati altitudo 0,015.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 59 n. II. — *Exscripsit Fredrich.*

Μ Ο Ι Ο Ι Δαμοίοι.

Cf. n. 542. In nostro, cum campus signatus ad dextram incolumis sit, aut deerat Ἥρας aut antepositum erat.

544 In museo Atheniensi reliquiae exemplorum quattuor, repertae in colle meridionali, ab aedificio, quod ad occasum spectat, inter meridiem et orientem. Altitudo campi signati 0,025.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 349. — *Exscripsit Fredrich.*

Ε Π Ι Π Ο Λ Υ Γ Ν Ω Ἐπὶ Πολυγν(ώτου).

545 In museo Atheniensi. Repertum in aedificio, quod ad occasum spectat. Campi signati altitudo 0,04.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 348. — *Exscripsit Fredrich.*

Ε Π Ι Ν Ι Κ Ἐπὶ Νικ- - -
Α [illegible] Ἀ[Φ- - - - -

546 Exempla duo, quorum alterius titulus teste editore incolumis. Campi signati altitudo 0,05; latitudo 0,10; litterae altae 0,02.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 350. 11, 1896, p. 60 n. III.

Ε Π Ι Κ Ο Ρ
Μ Α Κ Ι Α

Legendum erit: Ἐπὶ Κερ(κιδᾶ) | Μακία.

547 In museo Atheniensi. Litterae altae 0,01.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 349. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Ἐπὶ - -]λου
- - - - -α -

Digitized by Google

548 Exempla duo in museo Atheniensi, quorum tituli eodem loco fracti sunt. Altitudo campi signati 0,025; litterarum 0,01—0,02.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 60 n. IV. — *Excerpsit Fredrich*; *contuli*.

Ἐπὶ - - -]δείρει s. Δείρει.

549 In museo Atheniensi. Campi signati altitudo 0,05.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 350. — *Excerpsit Fredrich*; *contuli*.

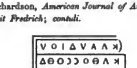

Κλευδίου
Κ]λ(ε)σστ - -
. σους σ̣ολα (s. σου στλη).

Var. lect. Vs. 2 ΔΘ))ΟΣΟΛΚ ‖ vs. 3 in. ΟΛ R.
Versus alter gravibus erroribus videtur foedatus: debebatne exprimi Κλευσσθ]ους? In fine fortasse Δ*α(ρων)* »*constructio*«, ut dicitur *Διὸς ἀετὸν τέρας* sim.?

550 In museo Atheniensi exempla duo. Campi signati altitudo 0,03.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 9, 1894, p. 350; 11, 1896, p. 60 n. V. — *Excerpsit Fredrich*; *contuli*.

Κλεσσθένης

Per itacismum pro Κλεισθένης.

551 Exempla duo permagna, alterum Athenis in museo, alterum Argis. Compendii altitudo 0,076.
Richardson, *American Journal of Archaeology* 11, 1896, p. 59 adn. 1. — *Excerpsit Fredrich*; *contuli*.

Significari potest τ ν γ, vix τ λ (Ϸ) s. R. omittens lineam transversam superiorem ait esse ν λ.

III. KVTSOPODI.

Κουτσοπόδι vicus principalis est demi hodierni Μυκηνῶν; ab antiquis Mycenis et ab Heraeo inter orientem et meridiem, ab Argis ad septentriones aeque fere abest circa kilometros quinque, ut ab unoquoque horum locorum lapides huc transportari potuerint. Mihi incolae inscriptiones ibi extare negaverunt. In vicinia Fourmont vidit n. 504 et 505.

552 »Prope Kutsopodam«. E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 19. (Röhl, Inscr. antiq. 40 et Imagines inscr. p. 68 n. 13. Cauer, Delectus[2] n. 53. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3269. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 76 c.)

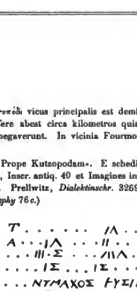

Ἀρ[ίστ]ι[ππος,
Ν[ι]κώναγος, Ἀνσίναγος, Ἀνσίφων
- - - Ἐκ̣ηγίνος, Ὀ̣χ̣ί̣σ̣(σ)ων, - - - -
- Π[ε]λ̣[ώ]ναγος, Κλ[ε]σ̣τ̣ρατος, Ἀ[ρ]τ̣ιοίρη[ς,
- - τηρ. π̣ι[δ]α̣ρ̣έσιος· - - - - Ἀ̣υ̣σ̣ω̣[ς
- - στος, Πασ̣δ̣[ε]ί̣ν̣ης, Δ[ε]ω̣[σ]ίδης, Ἀτ̣ι̣σ̣ί̣σ̣τ̣ος
- ης, Ὀ[φ]ελίων, Καλλίστρατος, Ἀ[γ]ή̣σ̣[ι]π̣π̣ος
- -ς, Κ̣α̣σ̣ί̣ν̣ης, Κλέων
- άτης, [Λ]υ̣γ̣ά̣μ̣α̣τ̣ος, Ἐ]κ̣τ̣ι̣τ̣ί̣ο̣ς
- - - Ἀ]γ̣α̣λ̣λ̣ί̣ς

Boeckhio debentur lectiones, quarum non indico auctorem. Vs. 4 restituit Röhl, vs. 5 nomen primum ego, vs. 6 Ὀχ̣ί̣σ̣(σ)ων Prellwitz (Ὀχ̣ί̣[ω]ν Röhl), vs. 7 scripsi Π[ε]λ̣[ώ]ναγος (Röhl - πτ[ος Κ]αλλίαγος). Vs. 8 πεδίῳ ἴσωσι aequare *mitesco* intellexit Boeckh; Ἀυσω[ς] dedit Röhl, idem vs. 9 Ατισ̣[σ]ίσ̣σ̣ης, vs. 10 Ἀγ̣ή̣σ̣[ι]π̣π̣ος, vs. 12 [Ἀ]γ̣ά̣μ̣α̣τ̣ος (e titulo Hermionico n. 579 vs. 36), vs. 13 Ἀ]γ̣α̣λ̣λ̣ί̣ς.

553 »Κουτσοπόδι super puteum« Fourmont, e quo Boeckh, C. I. G. 18. (Röhl, Inscr. antiq. 39 et Imagines inscr. p. 67 n. 10. Cauer, Delectus[2] n. 52. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3268. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 76 b.) Cf. Fick, *Gött. gel. Anz.* 1883, 118. B. Keil, *Hermes* 29, 263.

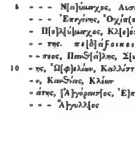

Ἐ]κ̣φάντο τῶ[ν] Ϝίκ̣η[τι - -
ΠΠΔΙΙ, τά[μ]ί̣α ΘΘΘΘΘ - - -,
ὀ̣ρ̣ό̣(ντ)ων Κ̣ύλικ̣ε̣ς Ἡ̣ρ̣λ̣ε̣ύ̣ς, -
τ]ο̣ς[δ]ε· λλαπ[ό]λ[δ]ιος - - - -
Γ· Ἀγ̣ησ̣ί̣ς, [Πε]λ̣ω̣μ̣ά̣τ̣ας,
Ὀ̣φ̣ε̣λ̣α̣σ̣ί̣δ̣α̣ς, Κλ̣α - - -
Δ̣ω̣σ̣ο̣τ̣ί̣δ̣α. Ἀ̣ρ̣ι̣τ̣ο̣λ̣ο̣ξ̣ρ̣έ̣ω̣ν· Ἀρ̣ιτ - -
Δ̣ι̣[Γ]ω̣ν̣ύ̣σ̣ο̣υ̣ς]. Ἰ̣Α - - - - -
- - -, Κ̣ι - - - - - - -

Digitized by Google

Vs. 1. 2 ante *Γαια[ι-ς*, quod dubitanter dedit Boeckh, fuisse articulum constat, cum desit interpunctio; sed emendandum est τᾶι[ι], nam ει orthographia non quadrat ad regionem. Crediderim fuisse genetivum partitivum, e. g. *Ἐκρίνατο τῶν γάια[ι τριῶν πλίθρα - -* | ΓΓΔΙΙ. Numeri enim, cum sequatur τ[ι]ά (quod debetur Keilio) cum nummorum notis, non significare possunt pecuniam, ut confirmetur notae Γ explicatio ad titulum n. 523 data; ΙΙΙ fuerint pro mensuris plethro uno minoribus. — Vs. 3 *ἀξ[ιέτ]ην* recte agnovisse mihi videor (cf. ad n. 497 vs. 4), itemque phylae designationem *Ἰτέαν* sive *Ἰτάλαν*, sed quod ultimo loco traditur polius erat de Ξ quam Ν. Κώλακι recte scripsit Röhl. Apparet tenere nos indicem rerum venditarum a magistratuum a sacerdotum collegio. — Vs. 4 *τοῖδε* manifesto recte Boeckh, quod est subiectum verbi *ἐκρίνατο*. Tum *Ἀλαιτ[Θ]ᾶδαι* Fick (*Ἀλαιτεῖδαι* Boeckh). — Vs. 5 Γ praescriptum videtur, ut significetur viros qui sequuntur plethra emisse singula. Aequalis modi designatio fuisse censenda est in fine versus tertii, ad quam pertinuerit *τοῖδε* (cf. etiam infra ad vs. 7). — Tum *Ἀγαμέ ego*, *Πα[λλα]ρίτιος* probabiliter Röhl. — Vs. 6. 7 »apertum est *Ὀφελκολαΐδιος*: sequebatur nomen a *Κλά . . .* incipiens; qui duo homines videntur gentilicia denominatione *Δαμοτίδαι* dici« (Boeckh). — Tum post Θ interpunctionem Fimrnsnot putandus est omisisse; nota, de cuius solutione cf. n. 523 vs. 5, neque modo fuerit praescripta atque Γ vs. 5. — Vs. 8 supplevi; pro Ϝ facillimo errore exscripsit Fournouri Ε, nisi forte erat Δ[ε]ι[ν]ύτ[ει], de qua conferas ad n. 614.

IV. ARGI.

1. DECRETA.

554 Lamina aenea olim Romae in collectione comitis Michaelis de Tyskiewicz, nunc Rotomagi in collectione Dutuit. A. 0,077—0,078. l. 0,25.

Fröhner, *Revue archéol.* 1891, 2. p. 51; tab. 19. Robert, *Monumenti antichi dei Lincei* I (1891), 593. Fröhner, *Collection Tyskiewicz* p. 79; tab. 23, 4. Idem, *Collection Tyskiewicz, vente* (1898), p. 57 n. 162; tab. 20 (quod exemplum repraesento in pauliper minorem modum redactum). (Th. Reinach, *Revue des études Grecques* 4, 171; cf. 5, 357. Blass, *Neue Jahrbücher für Philologie* 43, 1891, p. 559. Peppmüller, *Wochenschrift für Philologie* 1891, p. 860. Meister, *Berliner philolog. Wochenschrift* 1892, p. 258 f. Idem, *Indogermanische Forschungen* 1, 1892, *Anz.* p. 200. Röhl, Imagines incer. p. 67 n. 8. Wilamowitz, *Euripidis Herakles*[2] p. 103. Danielsson, Acta philologica Suecana I, 1896, p. 28. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 583.)

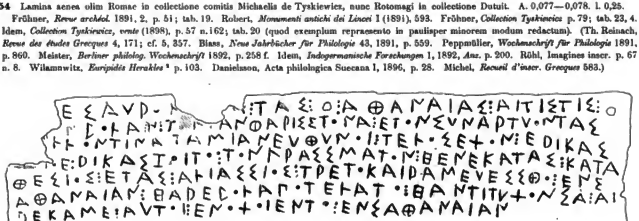

Θ[ε]τταφῶν [τῶν] τᾶς Ἀθαναίας αἳ τις (τι)
ἢ τᾶν βολᾶν τ[ᾶν] ἀφ' Ἀρίστωνα ἢ τᾶν(ε) συναρτύοντας
ἢ ἀ]λλο τιὰ τιμίων ἀΘύρει τίλος ἔχων, ἢ δικάσ-
ζοι ἢ δικάσζοιτε τῶν ἀγαπρωτίων, ἕνεκα τᾶς κατα-
Στάσιος ἢ τᾶς ἀλιάστιος· τρίτο καὶ δωδεκάτο hoc
Ἀθαναίαν. ἁ δὲ βολὰ κατελάτω ἀντιτυχόντα· αἱ
δέ κα μή, αὐτοὶ ὀφείλεν ἕκατὸν hoc Ἀθαναίαι.

Lamina possessori priori Hermionae reperta esse dicta est, quod, ut solent mentitos esse eos qui clam vendiderunt, patet e litteraturae indole neque fugit editores primas, qui propter litterae Lambda formam Argia tituium assignaverunt. Nunc quidem Mycenis quoque id Lambda in usu fuisse novimus e titulis n. 492. 494, quorum alter ibidem fuisse etiam testatur templum Minervae, sed cum et in titulo Argivo n. 514 litterae Beta species occurrat aequalis atque in nostri versibus 2. 6 et eadem orthographia optativi eum *ιῆ* in Argivi n. 506 versu 5 atque in nostri versu 4, probabilior videtur tituli origo Argiva quam Mycenaea.

Argumentum tituli bene perspexit Robert: in administrandis Minervae opibus aberrarium erat ab ordine, de qua re *οἶκοι* decernitur ita, ut eius delicti persecutio proposita poena severissima vetetur. Ut quomodo ducam intellegenda esse verba quam brevissime patefaciam, interpretationem continuam praemitto adnotationi, in qua nomina uncis inclusa sunt eorum, qui sententias singulas aut primi pronunciaverunt aut probaverunt.

»Si quis magistratus propter Minervae opum administrationem punit sive senatum, cui praefuerat Aristo, sive eos qui in numero *ἀρτιῶν* fuerant, sive quaestorum aliquem, aut si quis iudex sedet sive iudicium postulat propter has npes consumptas, sive de earum pensione, sive quia aliquis contioni (de eis consumendis habitae) interfuerit: fugito et confiscator bona eius in aerarium Minervae. Exigio autem ea senatus qui tum fungetur; quod si minus fecerit, senatores rationem reddunto Minervae.«

Vs. 1 ante Θ[ε]τταφῶν articulum recte omittit Fröhner; deest enim spatium, scripturae initium paulum distabat a margine. Tum inter *τῶν*

Digitized by Google

et 'Δξωναίως respicit scriptura foramen, quo lamina infigebatur, interpunctio ex supervacuo bis est posita. — Sub fine alterum τε soli dittographiae debetur (Rein.¹, Blass, Danielss.). Sunt qui τίντε sumant pro •quisquis•. (Roh., sententia mutata Rein.², Wilam.); sunt alii qui αἴτινες putent esse nomen substantivum: •postulatio• (Fröhner¹, Meister): hi quidem

vs. 2 in. supplent ⟦ναῦς⟧, quod vel refellit spatii ratio, ut certum videatur Roberti supplementum ἢ τοῦ̣. Tum τ[ὸν] ὑπ̣ὸ̣ Fröhner¹, Meister; τ[ὰν] cum plerisque etiam Fröhner², τ[ῶν] Fröhner³. — Ad τὸν(ε) συναρτῶντος apte laudant fnedus inter Athenas Argos Mantinesm Elidem a. 420 a. Chr. n. letum apud Thucyd. 5, 47, 11: ὁμνύντων -- ἐν Ἄργει δὲ ἡ βουλὴ καὶ οἱ ἐνδέκοντοι καὶ οἱ (sic Duker pro οἵ) ἀρτύνοι, e quo loco tamen origo tituli Argiva firmari non potest, cum eandem designationem adhiberint etiam Epidaurii, bi quidem de senatoribus: Plut. Quaest. Graec. I (p. 271 F), ubi ἄρτυνοι, quod aut corruptum est aut duse exhiberunt formae; - ας enim terminationem uetur Herodian. I 56, 2. II 653, 33 Lentz.

Vs. 3 in. ἢ ἄλλον supplevit Rnh.; ἄλλον recte censent abundare Wilam., Danielss. — τίλεσ ἄρχων •magistratus• cf. Thuc. in foedere iam laudato (Blass, alii) et titulum Olympicum n. 2 Dittenb., vs. 3 (Danielss.). Opponitur multa, quam (sicut Athenis) imponebant magistratus, actioni iudicali.

Vs. 4 ἢ δικάσ[ζ]ων Robert, qui parvum vestigium (•una fraccia•) litterae Ν et se animadvertisse dicit et Hasbberrium. Dicere voluerit Robert se vidisse lineolam, quam de Ny esse crederet; re vera in imagine photographa conspicua quidem est umbra lineae directae, sed ad Ny non apta, ut iure suo Fröhner inspecta tabula per litteras mihi videatur iudicasse: •das Ν am Anfang der 4. Zeile ist entschieden falsch•. Recte eum O. de Friesen apud Danielss. scripsisse mihi videor δικάσ[ζοι] — δικασ[τὴν Blass, ἰδίωσς (i. e. ἐ(δ)ίωσς). | [αἱ δὲ] Fröhner¹, Meister.

γραστωματα a γράω •comedo• Fröhn.¹; ergo sunt •res consumdae• (Meist.) alvs •res deprandatae• (Pappe. conferens πρανστος). Reinach legere voluit γδαστωμάτων = δαττωμάτων (•tribut•, •impot•: Dareste); τῶν (ν) δαττωμάτων Blass (sequst δαπωρήματα: e. g. decumae in thesauro depositae). Plerique γράστωματα sumunt esse pro γρήσματα: Fröhn.² et Danielss. nixi Platonis legg. XII 946 D γραστωμάτων κατάθεσις interpretantur •iudicii promulgatio•, Wilam. •recognitionum (apud populum per litteras) latio•. At γράπω quomodo a γράφω potuerit formari, nemo adhuc probabiliter monstravit et iure suo dubitanter de hac etymologia iudicat Kretschmer (Griech. Vaseninschriften 236), cum recusat analogiam formae Ἀγαμέστωρ, quam posuit Robert.

Vs. 5 ἢ(τ)τὰς ἀλιάστιος Fröhn.¹, Meist., Rein., Mich. (•dès sa sortie de la scéance judiciaire• Fr., •er soll aus der Versammlung fliehen• M., •qu'il soit exilé du corps des citoyens• R.). ἀλιάστις •iudicium• interpretantur Blass, Danielss., Fröhn.²; Wilam. putat idem esse quod Athenienshus ἐπιψήφισις; Robert contrarium quaerens vocis q. s. κατιαθέσεο definit •ritiro o •ritirosi• et e consilio Dittenbergeri cohaerere crediderit cum ἰωλύειν (videntur conicere ἀ(λ)λιάστιος esse pro ἀνωλίαστος). Equidem quin recte iudicent non dubito qui ἀλιάστις sumant pro voce Attica q. e. ἄλιασις (de psilosi cf. Wackernuth, Die Stadt Athen II 1, 361 adn. 1), ut significet •praesentia in ἀλιάζ (vel ἰλιαία)•, quae vox Dariensibus quidem designat contionem populi.

τρείτω i. e. φευγέτω, cf. Herod. 7, 231. Plut. Agesil. 30 (Rob. alii); •er muss sich drucken• Wilam.

δωσιγένσθω ὧς Ἀξωνίω •confiscator• (pro: confiscantor bona eius) in aerarium Minervae. plerique; Meister: •coram Minerva profitetor• sc. κατάθεσιν (quod sit •testimonium suum•); Wilam.: •venditor in templum Minervae•.

Vs. 6 στελάτω •exigito• (Fröhn., Rob., Blass, Danielss.); apte laudat Fröhn.³ titulum Tegeaticum Dialektinschr. 1222 vs. 23: ἐφλάτω ἕκαστος πεντήκοντα δραχμὰς· ἐπελπιπάτων δὲ οἱ ἱλιασταί. — •persequitor• interpretatur Rein., •in locum se conferto• Meister, •adducito• (in templum) Wilam.

ἀντιτυγχάνοι i. q. ἀ ἀντιτυγχάνοι Dittenberger apud Rnh.: •omatus qui fungatur•, laudans C. I. G. Sept. 3080 et 3085.

---

555 Lapis caicarius mutilus, Argis olim in horto domarchae, tum testa Cophiniote in domo medici H. Κούζε. A. 0,2. l. 0,16.
Ex apographo et sctypo Lasdersii Kirchhoff, *Alphabet*³ p. 84 et Röhl, Inscr. Graec. antiq. 38. (Cauer, Delectus² n. 51. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 79. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3272.) Cophiniotis, ⟦ιτ⟧ερὸν τοῦ Ἄργους I 117.

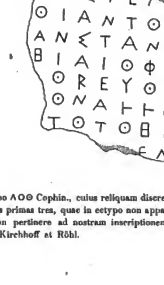

γ]ραφο -
- νστα -
Ϝ]ωνὶν τω̃ν (s. τὸν)
- σας τὰν τ -
δικασ(τ)ήσ[ει ἐφλάτω
ἑκατὸν - s. ἀπογγραφόντω̃ν (s. - ορεύοντα[ς, - ορεύων το)
τῶν ἀδίκων (s. τὸν ἄλλου)
του τὸ θ̃ω̃σιν (s. τοῦ ὑφ[ίστασ)
- - υτ -

Var. lect. Pro versu primo ΛΟΘ Cophin., cuius reliquam discrepantiam afferre supersedeo. Litteras primas tres, quae in sctypo non apparuerunt, Lüders adnotavit certo non pertinere ad nostram inscriptionem, quod iure sun non respexerunt Kirchhoff et Röhl.

In legendo secutus fere sum Roehlium, nisi quod vs. 6 in ὀγγραφόντω̃ν s. - ὀντω̃ν. Videntur indici multae eis, qui peccaverunt contra leges feriarum, Nemeorum credn.

Digitized by Google

556 Boeckh, C. I. G. 1118 e Fourmonto: »Argis in horto quodam«. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 205: marmor lamissum puteo. — Cf. Wilhelm, *Anzeiger d. philos.-histor. Classe d. Wiener Akad.* 1897 Nr. XXVI.

ΝΟΥΦΥΓ . .
. . . . . ΕΧΟΥΣΙΝΤΗΣΚΟΙΝΗΣ
. . . . . ΩΝΣΑΤΡΑΠΩΝΗΚΟΝΤΙΔΙΟΤΑΟΙ·
. . . . . ΑΝΤΕΣΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟΥΣΔΙΑΛΕΛΥΝΤΑΙΤΑΛΑ . . .
. ΟΙΝΗΝΕΙΡΗΝΗΝΝΟΠΩΣΑΡΑΛΛΑΓΕΝΤΕΣΤΟΥΠ
ΜΟΥΤΑΣΠΟΛΕΙΣΕΚΑΣΤΟΙΤΑΣΑΥΤΩΝΩΣΜΕΓΙ
ΣΠΟΙΩΣΙΝΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΙΜΕΝΩΣΙΝΤΟΙΣΦΙΛΟ
ΑΣΙΑΕΙΔΕΟΥΔΕΝΑΠΟΛΕΜΟΝΟΙΔΑΙΖΙΝΟΝΤΑΡΡ . . .
·ΝΕΣΥΧΙΑΝΕΧΗΙΚΑΙΜΗΣΥΝΒΑΛΛΗΙΤΟΥΣΕ . . . . . .
. ΗΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΝΗΜΙΝΕΙΡΗΝΗΝΕΠΙΧΕΙΡΗ
ΕΜΙΑΙΜΗΔΕΜΗΧΑΝΗΙΙΣΟΜΕΝΚΑΙΗΜΕΙΣ . . . . . .
. ΙΑΛΕΛΕΑΝΔΕΠΟΛΕΜΗΙΠΡΟΣΤΙΝΑΣΤΩΝ
ΛΑΤΑΤΙΣΙΠΑΡΕΧΗΙΕΠΙΔΙΑΛΥΣΕΙΤΗΣΕΙΡΗ· . . . . . .
. . ΕΝΑΝΤΙΟΝΤΟΙΣΕΛΛΗΣΙΝΤΟΙΣΤΗΝΔΕ . . . . . .
. . ΗΑΛΛΟΣΤΙΣΤΩΝΕΚΤΗΣΕΚΕΝΟΥΧΩΡ . . . . . .
. . . ΣΑΞΙΩΣΤ.Η ΣΤΕΝΥΝΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΣΕ . . . . . .
. . . . . ΤΟΙΣΔΙΚΑΣΤΑΙΣΤΟΙΣΑΠΟΤΩΝ . . . . . .
. . . . . ΧΩΡΑΣΑΣΑΜΦΙΑΛΕΓΟΝΤ· . . . . . .
. . . . . ΝΕΡΙΤΟΥΤΟΙΣΔΙΗΝ . . . . . .
. . . . . ΑΝΤΑΣ . . . . . .

Representanti exemplum Fourmonti; Pouquevillii tam miserum est ut sine detrimento id praeterieriti Boeckh. Id unum memorandum, inter versus 16 et 17 eum indicare spatium vacuum.

\- - - - - - - - - - - - -νευ φυγ..
. . . . . τοὺς μετ]ἐχ̣ουτα τῆς κοινῆς [εἰρ-
ήνης πάρη τ]ῶν σ̣υ̣σ̣τ̣α̣σ̣ι̣ῶ̣ν̣ τ̣ο̣ν̣τ̣ω̣ν̣, δι' ὃ τὰ αἰ̣τ̣ι̣κ̣ὰ̣ πε-
συμβύοντες πρὸς ἀλλ̣ή̣λ̣ο̣υ̣ς̣ διαλ̣ύ̣ω̣σ̣ι̣ν̣ [π]οι[ῆ]σ̣ι
5 κ]οινὴν εἰρήνην· ὅπως σ̣υ̣σ̣τ̣α̣λ̣ῶ̣σ̣ι̣ν̣ε̣ς̣ τ̣ο̣ὺ̣ φ̣ι̣λ̣ο̣-
μένους τὰς πόλεις ὑπάτους τάς τ̣ε̣ ν̣υ̣ν̣ὶ̣ ὄ̣ν̣τ̣α̣ς̣ μ̣ε̣γ̣ί̣σ̣τ̣α̣ς̣
κ̣α̣ὶ̣ π̣ο̣λ̣ί̣τ̣α̣ι̣ς̣ κ̣α̣ὶ̣ ν̣ε̣ω̣ῖ̣σ̣ι̣ν̣ ὠ̣φ̣ε̣λ̣ί̣μ̣ο̣ι̣ς̣ καὶ χρήσιμοι ὦσιν τοῖς φίλοις,
βουλ̣ο̣ῦ̣σ̣ι̣ δὲ εὐθὺς πόλεων [φ]ιλ̣ο̣ῦ̣σ̣η̣ν̣ ὀ̣ν̣τ̣α̣· [ἐά-
ν τ]ινες ἐ̣χ̣τ̣ὸ̣ς̣ ὦ̣σ̣ι̣ κ̣α̣ὶ̣ μ̣ὴ̣ σ̣υ̣μ̣β̣ο̣υ̣λ̣ε̣ύ̣ω̣σ̣ι̣ τ̣ο̣ῖ̣ς̣ ἀ̣ξ̣ι̣ο̣ν̣τ̣α̣-
10 ε τ]ὴν (γ)νησ̣ί̣ω̣ν̣ τ̣ῶ̣ν̣ ἰ̣δ̣ί̣ω̣ν̣ ἐ̣π̣ι̣γ̣ρ̣α̣φ̣ῆ̣σ̣ι̣ ν̣ π̣ο̣ι̣ῆ̣σ̣α̣ι̣ κ̣α̣ὶ̣ μ̣ισ̣θ̣ω̣σ̣ὶ̣ ν̣ μ̣ὲ̣ν̣ ὑ̣μ̣ῶ̣ν̣, [ἐ]ξ̣ε̣ι̣ν̣α̣ι̣ δὲ κ̣α̣ὶ̣ τ̣ο̣ῖ̣ς̣ [ἐκ Β-
α̣σ̣ι̣λ̣ε̣ί̣α̣ς· ἐὰν δὲ πόλ̣ε̣ι̣ς̣ τ̣ι̣ν̣ε̣ς̣ τ̣ω̣ν̣ τ̣ο̣ύ̣τ̣ω̣ν̣ τ̣υ̣γ̣χ̣ά̣ν̣ω̣σ̣ι̣ τ̣ῆ̣ς̣ πρά-
γ̣μ̣α̣τ̣ο̣ς̣ κ̣α̣τὰ̣ τ̣ι̣ν̣α̣ π̣α̣ρ̣ὴ̣ν̣ τ̣ὴ̣ν̣ ἐ̣κ̣ε̣ί̣ν̣ω̣ν̣ ἐ̣ν̣ τ̣ῇ̣ δ̣ι̣α̣λ̣ύ̣σ̣ε̣ι̣ τ̣ῆ̣ς̣ εἰ̣ρ̣ή̣ν̣ο̣υ̣-
[ἐκπε]σ̣ε̣ῖ̣ν̣ τ̣ο̣ὺ̣ς̣ Ἕ̣λ̣λ̣η̣ν̣α̣ς̣ τ̣ο̣ὺ̣ς̣ τ̣ὰ̣ς̣ [πο]ι̣ο̣ύ̣σ̣α̣ς̣ τ̣α̣ῦ̣τ̣α̣ς̣ ἐ̣π̣ι̣-
15 σ̣τ̣ῆ̣, ἢ ἄ̣λ̣λ̣ο̣ς̣ τ̣ι̣ς̣ τ̣ῶ̣ν̣ ἐ̣ν̣ τ̣ῆ̣ς̣ ἐ̣π̣ι̣[ρ]ο̣υ̣ς̣ χ̣ω̣ρ̣ή̣σ̣ε̣ι̣ς̣, ...
. . . . ε ἐξ̣ὸ̣ν̣ τ̣ὸ̣ς̣ τ̣ε̣ τ̣ὸ̣ν̣ γ̣ρ̣α̣μ̣μ̣α̣τ̣έ̣α̣ κ̣[ἐρ]ο̣ν̣τ̣ε̣ς̣
. . . . . τὸν δικαστὰς τὸς ἀπὸ τῶν [πόλεων
\- - - - χ̣ώ̣ρ̣α̣ς̣ ὃ̣ς̣ σ̣υ̣μ̣β̣ο̣υ̣λ̣ε̣ύ̣σ̣ο̣υ̣σ̣ι̣ - - - -
20 \- - - -ι ἐπὶ τούτοις, δι' ὃν - - -'- - -
\- - - - -αντες - - - - - - - -

Titulum, qui στοιχηδὸν esset scriptus, continuisse responsum civitatium Graecarum legato satraparum redditum intellexit Wilhelm, sed restitutionem non proposuit. Meam igitur dedi; singuli versus erant litterarum triginta sex.

Titulus cum conceptus sit sermone Attico, patet inter civitates consociatas partes primarias egisse Athenas. Crediderim agi de foedere OI. 101, 2 (a. 376 a. Chr. n.) icto, de quo Diodorus 15, 38, 1: Ἀρτοξέρξ̣ε̣ς̣ -- πρέσβεις ἐξέπεμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τούς παρακαλέσοντας τὰς πόλεις κοινὴν εἰρήνην (cf. tituli vs. 2. b) συνθήσθαι. τῶν δὲ Ἑλλήνων ἀτιάσας πρεσβεῖς ἐπέμψαν -- συνέθεντο πάντες τὴν εἰρήνην -·-. μόνοι δὲ Θηβαῖοι οὐ πρεσβεῖς ἐπέμψαν κτλ. Repugnat quidem titulo, quod Diodorus pacem ictam esse ait suadente rege Persarum, at de hac re scriptori fidem tam abrogavit Schäfer (Demosth. I 51 sq.), ac sane de rege conciliante tacet Xenophon, Hist. Graec. 6, 2, 1.

Vs. 2 sq. »[Declarant legato] misso ad communis pacis participes, cur idonea stipulati (τὰ εἰκότα συνθέσθαι) eam inierint, nempe ut urbes suas ect.« — Vs. 8 ε εὐθὺς constat, in ΟΙΔΑΙΣΙΝ non latere consunctivum (οἴ̣σ̣ι̣ν̣) τ̣ι̣ν̣ igitur non recte Boeckh); recte emendavisse mihi videor in ΦΙΛΟΥΣΙΝ. — Vs. 9 συμβόλλων cum eodem sensu atque apud Xenoph. Cyrop. 6, 1, 32: *alium alius animosum reddere*. — Vs. 10 alterum Gamma omissum lapicidae errore. — Vs. 18 recte se habet orthographia ἀμφιλλ̣ογ̣ω̣ντ̣ι̣; geminatum quoque est huius verbi Lambda in arbitrio Megarensi infra n. 926 vs. 3 et in foedere civitatium Cretensium *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 292 vs. 10.

557 »Argis in ecclesia D. Ioannis τοῦ Πρόδρόμου« (ubi frustra quaesivi) e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1119. (Wilhelm, *Arch.-epigr. Mitth. aus Österr.* 20, 1897, p. 88 n. 18.)

. . . . . Θεοῖς.
. . . . . Ε Ο Ι Σ . . . . . Ἀλκιάδη ἥβῃ̣σ̣α̣ τελεσ[ας· ἥβ̣ε τ̣ὼ̣ν̣ τ̣ο̣ῦ̣ Λυκείου
. . . ΔΟΣΕΤΕΛΕΙΜΕ . . . τεμένε]ι μ̣ε̣[δ' ἰσ]ο̣τ̣ε̣λ̣ε̣ί̣α̣ν̣ σ̣ι̣, ξ̣ω̣σ̣δὲ - -
. . . . ΜΗΛΙΠΠΕΥΕΣΘΑΙ . . . . . ντικεῖσθαι, ἀσ̣β̣ῆ̣ ς - - -
. . . . ΝΕΥΕΣΘΑΙΜΗΔ . . . . ἱ̣ε̣ρ̣γ̣α̣σ̣τ̣ή̣ρ̣ι̣ο̣ν̣ α - - - -
. . . . ΙΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝΑΙ . . . . . ε, μηδὲ κύ̣ρ̣ε̣ι̣ν̣ τ̣ῆ̣ς̣ ἐ̣π̣ι̣τ̣ά̣γ̣μ̣α̣τ̣ο̣ς̣
. . . ΝΜΗΔΕΚΟΠΡΟΝΕΣ . . . . . ., μ]ηδὲ κύρ̣ι̣ε̣ν̣ε̣ι̣ν̣ δ̣ὴ̣ ἐ̣π̣[ξ]ε̣ν̣ο̣ι̣ [βουλ̣ε̣ύ̣σ̣α̣ν̣τ̣ε̣ς
. . . ΗΔΕΚΟΡΧΟΡΕΤΡΑΝΡ . . . . . ἀ̣μ̣φ̣ὶ̣ τ̣ὸ̣ τ̣ο̣ῦ̣ Λ̣υ̣κ̣ε̣ί̣ο̣υ̣ - - - -
. . . ΑΜΦΙΤΟΤΟΥΛΥΚΕΙ . . . . Σ̣ε̣ρ̣σ̣τ̣]ρ̣α̣γ̣ὸ̣ς̣ Κ̣ρ̣ί̣τ̣ω̣ν̣ - - -
. . . . . ΑΓΟΙΚΡΙΤΩ . . . . . .

Rationem tituli perspexit Wilhelm, qui vs. 2 restituit ἀλκιάδη — τελεί̣σ̣α̣ς̣, vs. 3 ἐσ[ο]τ̣ε̣λ̣ε̣ί̣α̣ν̣, laudans nobilissimum titulum C. I. A. vol. IV p. 138, II vs. 15. Ἥβ̣ε τ̣ὼ̣ν̣ τ̣ο̣ῦ̣ Λυκείου ten. addidi nixus versu octavo; cf. Pausan. 2, 19, 3 Ἀργείοις δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει τὸ ἐπιφανέστατόν ἐστιν Ἀπόλλωνος ἱερὸν Λυκίου et n. 559 extr. 658. — Vs. 5 interdicitur ne officina exstruatur in sacro (Wilh.). — Vs. 6 ἐπ[ί]τ̣α̣γ̣μ̣α̣ Boeckh. — Vs. 7 restitutionem proposui: excludunṭur a sacri finibus herbae viles. — Vs. 9 subscription probabiliter restituit Wilh.

Digitized by Google

558 In museo Argivo lapis calcarius ad dextram et infra fractus, a. 0,59. l. 0,55. cr. 0,49.

Conze et Michaelis, *Annali d. Inst.* 1861, p. 17. Foucart, *Revue archéol.* 1870/1871 II p. 107 litteris minusculis; maiusculis in Additamentis ad Le Bas*ii Voyage archéol.* II 116*a*. (Cophinotis, *Ἱστορία τοῦ Ἄργους* I 108. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1011). Cf. Foucart, De collegiis scenicorum artificum (Paris. 1873), p. 23 sq. Poland, De collegiis artificum Dionysiacorum (programma gymnas. Wettiniani Dresd. a. 1895) p. 13. — *Consulit Fredrich*; ego passim.

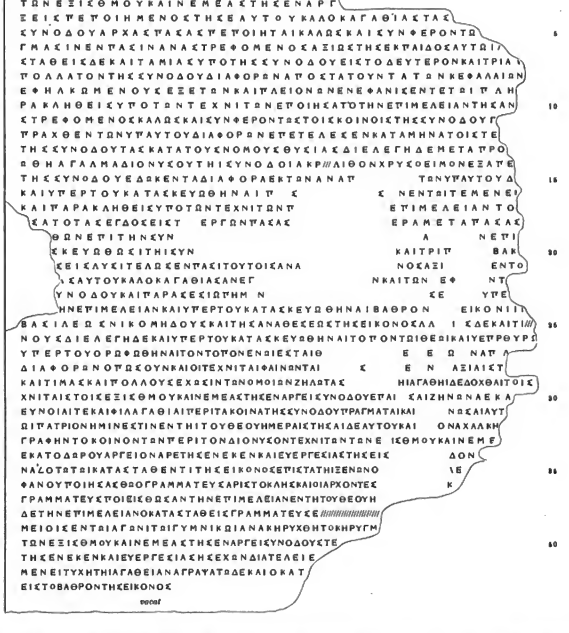

Var. lect. Conzei et Michaelis exemplium mooeo valde lacunosum esse, ut de variis Foucarti lectionibus eorum destituti sinus testimonio, ubi in sequentibus non adfertur. Vs. 6 extr. / omittit Fouc. || vs. 8 in. ΠΟΛΛΑΤΩΝ Fouc., ΤΟΝ recte C.-M. || vs. 9 in. Εᵠ. ΑΚΟ C.-M., Fouc. || vs. 14 extr. ΑΝΕ Fouc. || vs. 15 ΑΝΑΤ C.-M. || vs. 18 ΕΡ. ΩΝ Fouc. || vs. 21 extr. Ο, vs. 22 io. ν, vs. 24 extr. 11 omittit Fouc. || vs. 25 extr. ΕΙΚΟΝΟΣ. . ΣΔΕΚΑΤ Fouc. || vs. 27 extr. Λ omittit Fouc. || vs. 28 extr. ΑΣΙΑΣΤ Fouc. || vs. 35 in. ΝΑ. ΟΤΩ Fouc., ΝΑ. . ΤΟ C.-M. || vs. 39 in. ΝΕ. .ΙΟΙΣ Fouc., ...ΙΟΙΣ C.-M. || vs. 42 extr. ΔΕΟΚΑ ΤΑΣΤ Fouc., ΔΕΚΑ- - C.-M.

Digitized by Google

Ἐπειδὴ Ζήνων Ἑκαταίφιλ[ο]ν Ἀργεῖος ἐν παντὶ καιρῷ διατελῶ[ν] σ[υ]νεδρίῳ μὲν βουλ-
πέμπων τε πρὸς τοὺς Σεύσ, ἐ[ξ]ηγ[ού]μενός δὲ περὶ τὰ κοινὰ τῶν περὶ τὸν Δία[σ]τον τεχ[νιτῶν
τῶν ἀξ' Ἰ[ε]ρω[σ]ὸ καὶ Νεμέας τὸν ἐν Ἄργει συνέδρ[ω], καὶ ἐν πᾶσι τοῖλλοις καὶ μεγάλοις ἀποδεί-
ξεσι πεποιημένος τὸν ἑαυτοῦ πολλαπλασίω[ν] τοὺς ἐπαιλέσ[ο]υς καὶ κατὰ τὸν μεγίστας τῆς
5 συνόδου ἀρχὰ[ς] πάσας πεπο[ί]τα[ι] καλῶς καὶ συνφερόντω[ς] τοῖς κοινοῖς τῆς συνόδου πρά-
γμασιν, ἐν πᾶσιν ἀναστρεφόμενος ἀξίως τῶν ἐν παιδεῖ αὐτῶ ἀβροδεσμ[ο]ίτησ πάντως, κατα-
στὰς δὲ καὶ τοιμίας ὑπὸ τῆς συνόδου εἰς τὸ δεύτερον καὶ τριακοντ[ὸν ἔτος καὶ ἀπέρμα
πολλὰ τῶν τῆς συνόδου διαφόρω[ν] ἀπεστρεσάντα τὸν παφυλάκω[ν] καὶ πάντας τοὺς τούτων τι
ἰφηλκυσ[μ]ένους ἐξ ἴσ[ο]υ καὶ τελέσιον ἐκφόντ[ο]ς τὰ τῆς]δε τῶν τεχνιτῶν καὶ πα-
10 ρακολ[ο]ύθ[ε] ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐπ[ο]πτεύσ τὸν ἐπ[ιμ]έλειαν τῆς ἀνδρ[α]ρξέτ[ο]υ, ἐν ἅπασι ἀνα-
στρεφόμενος πολλὰς καὶ συμφερόντως τῆς κοινῆς τῆς συνόδου [σ]υμβ[ά]σεσι, καὶ ἐκ τῶν ἀνα-
προγ[ρ]άπτων ὑπ' αὐτοῦ διαφόρω[ν] ἐκτετ[ε]λεσ[τ]αι μόνα τοῖς τεχνίταις ἐν τοῖς ἰδ[ί]οις
τῆς συνόδου τὰς κατὰ τοὺς νεωνοὺς Θυσίας, βουλὴν δὲ μετὰ πρε[σ]βυ[τά]τ[ω]ν ὄσω κατατεν-
ω[σ]ῆ ἀγωλμα διοσίσου τῆ συνόδου ἀκρ[ε]β[ο]ῦσθ, χρυσίωσεν, ἐξ[απ]εσώσησ δὲ τὰς οὐσίασ
15 τῆς συνόδου ἕδωσεν τὰ διάφορα ἐν τῶν ἀναπ[ρογ]ρ[α]φῶν ὑπ' αὐτοῦ, βέλ[τ]ιστ δὲ μετὰ σπουδῆς
πολ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ π[ρ]ὸ τ[ε] ..... σ[ι]ν ἐν τοῖ τειμένοι - - - - - - -,
καὶ παρακολ[ο]ύθ ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἀ[σ]υ[τα]σ[θ]αι ἐκαιλλιπὸν τ[ῆ]ς[δε σ]υνόσ, ἐπ[ισ]υστα
ψ[ή]ματα τοὺ ἐγδόντα τ[ὸν] ἕχρυσ κάτοπ [τῆ]ς δε τὰ ἱ[ρ]ὰ μετὰ πάτρας [σ]υνοδίκ, αὐτοὺς καλλῶν
ἀγω[σ]ῶν ἐπὶ τὸν σ[υ]νέδρ[ον γ]ενόμενος - - - - - - - -]α ....ῃ, ἐπὶ [δὲ τούτου βελτήν, ὕστως
20 ἐπ[ρ]επ[ω]σῶτ τὸ συν[έδρ - - - - - - - - - - -] καὶ τρίπ[οδος] Βακ[χ]ίου, ἐπ[οι]ήσατο δὲ τὰς
ἐγδ[ο]χ[ὰ]ς λ[ι]πτ[ά]δας, ἐν πᾶσι τούτοι ἀναβ[ε]στρεφόμε[νος ἀξ]ίως τοῖς ἐν τοῖς μεγίστοι παιρὰ αὐ-
πεί[ρ]ε αὐτοῦ καλ[ο]κάγ[α]θίας, ἀναγ[κ]αλτὰν αἴτιος ὢν καὶ τιμ[ή]σ φ[ανερῶ]ν τῶ εὐεργετημάτω ὑπὲρ
τοῦ σ[υ]νόδου καὶ παρ[ε]τετακτ[αι]ν[ῶ]ν καὶ ἀ[π]ειλ[ῶ]ν καὶ [κα]λῶ[ς] ὑπ[ῆ]ρ τῆς συνόδου, ἐπ[οι]ήσατο
δὲ τὴν ἐπαιλλιπὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ βω[μ]ὸν [τῶ] πίσσι [ἐ]ων τοῦ ἐνεργέτου
25 βουλὴν Νικομήδου καὶ τῆς ἀν[δ]ρίστατ τῆς πόσσι, [ἐ]ψ[ή]φι[σ]τ δὲ καὶ τ[ιμ]ατίχ[σ]αι αὐτὸν τοῦ τειμί-
νοις, βουλὴν δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ τόπ[ο]υ τοῦ ὄπω καὶ ὑπερβ[ο]λ[ῆ]ς ἕνεκ τῆς συνόδου, ἐπ[οι]ήσατο
δὲ τὴν ἐπαιλλιπὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ βω[μ]ὸν [τῶ] πίσσι [ἐ]ων τοῦ ἐνεργέτου
βουλὴν Νικομήδου καὶ τῆς ἀν[δ]ρίστατ τῆς πόσσι, [ἐ]ψ[ή]φι[σ]τ δὲ καὶ τ[ιμ]ατίχ[σ]αι αὐτὸν τοῦ τειμί-
νοις, βουλὴν δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ τόπ[ο]υ τοῦ ὄπω καὶ ὑπερβ[ο]λ[ῆ]ς ἕνεκ τῆς συνόδου, ἐπ[οι]ήσατο
δὲ τὴν ἐπαιλλιπὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ βω[μ]ὸν [τῶ] πίσσι [ἐ]ων τοῦ ἐνεργέτου
30 βουλὴν Νικομήδου καὶ τῆς ἀν[δ]ρίστατ τῆς πόσσι, [ἐ]ψ[ή]φι[σ]τ δὲ καὶ τ[ιμ]ατίχ[σ]αι αὐτὸν τοῦ τειμί-
νοις, βουλὴν δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ τόπ[ο]υ τοῦ ὄπω καὶ ὑπερβ[ο]λ[ῆ]ς ἕνεκ τῆς συνόδου, ἐπ[οι]ήσατο
δὲ τὴν ἐπαιλλιπὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ βω[μ]ὸν [τῶ] πίσσι [ἐ]ων τοῦ ἐνεργέτου
βουλὴν Νικομήδου καὶ τῆς ἀν[δ]ρίστατ τῆς πόσσι, [ἐ]ψ[ή]φι[σ]τ δὲ καὶ τ[ιμ]ατίχ[σ]αι αὐτὸν τοῦ τειμί-
νοις, βουλὴν δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ τόπ[ο]υ τοῦ ὄπω καὶ ὑπερβ[ο]λ[ῆ]ς ἕνεκ τῆς συνόδου, ἐπ[οι]ήσατο
δὲ τὴν ἐπαιλλιπὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ βω[μ]ὸν [τῶ] πίσσι [ἐ]ων τοῦ ἐνεργέτου
35 βουλὴν Νικομήδου καὶ τῆς ἀν[δ]ρίστατ τῆς πόσσι, [ἐ]ψ[ή]φι[σ]τ δὲ καὶ τ[ιμ]ατίχ[σ]αι αὐτὸν τοῦ τειμί-
νοις, βουλὴν δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ τόπ[ο]υ τοῦ ὄπω καὶ ὑπερβ[ο]λ[ῆ]ς ἕνεκ τῆς συνόδου, ἐπ[οι]ήσατο
δὲ τὴν ἐπαιλλιπὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ βω[μ]ὸν [τῶ] πίσσι [ἐ]ων τοῦ ἐνεργέτου
βουλὴν Νικομήδου καὶ τῆς ἀν[δ]ρίστατ τῆς πόσσι, [ἐ]ψ[ή]φι[σ]τ δὲ καὶ τ[ιμ]ατίχ[σ]αι αὐτὸν τοῦ τειμί-
νοις, βουλὴν δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ τόπ[ο]υ τοῦ ὄπω καὶ ὑπερβ[ο]λ[ῆ]ς ἕνεκ τῆς συνόδου, ἐπ[οι]ήσατο
δὲ τὴν ἐπαιλλιπὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ βω[μ]ὸν [τῶ] πίσσι [ἐ]ων τοῦ ἐνεργέτου
40 βουλὴν Νικομήδου καὶ τῆς ἀν[δ]ρίστατ τῆς πόσσι, [ἐ]ψ[ή]φι[σ]τ δὲ καὶ τ[ιμ]ατίχ[σ]αι αὐτὸν τοῦ τειμί-
νοις, βουλὴν δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ τόπ[ο]υ τοῦ ὄπω καὶ ὑπερβ[ο]λ[ῆ]ς ἕνεκ τῆς συνόδου, ἐπ[οι]ήσατο
δὲ τὴν ἐπαιλλιπὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατατετνω[σ]θέντ βω[μ]ὸν [τῶ] πίσσι [ἐ]ων τοῦ ἐνεργέτου

Ad definiendam tituli aetatem facit quod va. 25 statua erecta esse dicitur regis Nicomedis, e cuius nominis regibus cum primus, qui defunctus est anno 278 a. Chr. n., eximtur litteraturae indole, ambigendum modo est inter Nicomedem alterum (a. 174—91 a. Chr. n.) et tertium (a. 90—74). Quod Zeno noster va. 7 acrario artificum praefuisse fertur anno teigesimo secundo, id Foucart computatum esse censet inde ab Achaia provincia Romana constituta a. 146 a. Chr. n., ut munere functus sit Zeno anno 115, titulus positus verisimiliter anno 114. Ac quamquam Foucarti de aerae Achaicae usu sententiam (cf. eum ad titulum nostrum et ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 298) iure suo coercuit Köstner (De aeris, dissert. Lips. 1890, p. 66 sq.), cum quadret et litterarum et actas Nicomedis alterius, Argivos certe ab anno 146 inchoaviae aeram probabile est ducendum.

Optima de titulo meritus est Foucart, qui exposuit (et post eum Poland; nunc confirendus est Colin, *Bull. de corr. Hell.* 23, 38 sq.) doruisse in ipsa Graecia magnum artificum corpus (sicut Teium in Asia): τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἀξ' Ἰερ(ω)νήσου καὶ Νεμέας, cui sodalicia complura in singulis urbibus consistentia erant adscripta; synodum Argivam noster testatur lapis. In parte inferiore multo is est angustius scriptus et, sicut monuit Foucart, e versibus quorum restituto est certa (5. 9. 29. 30; adde 39. 40) constat, versus 2—23 continuisse litteras fere 65—70, reliquos litteras fere 74—83.

Indicabo supplementa ea in quibus a Foucarto (quem plane sequitur Michel) recedendum esse censui. — Va. 2 δὲ τὰ πρὸς Foue. — Va. 4 τὸν [δὲ λειτουργὸν ἐπιτελέντος καὶ τοὺ τῆς, va. 6 αὐτῶ [ὑπαρχούσας αὐσείας Foue. — Va. 7 extr. pro συνεκτίσατο scripsi καὶ ἀπέφη, quia de peculiis exactis versu demum agitur decimo. — Va. 8. 9 καλλῶς δὲ ἐφαλλοντας Foue., sed ἐφάλκεσθαι significat «ascribere» (cf. e. g. supra n. 1 va. 10), non «remorari salutem», ut interpretatur Foue., quem sequitur Ziebarth (*Vereinsnamen* 177); obiectum suum igitur necessario additum erat ad ἐφαλ-κωμένους. Quod scripsit Foue. ἐφ[α]λ[κ]ομένους, id exempio meo refutatur; ac sane opus est praeterito, non praesente. Documenti igitur ἐφαλκὸν dictum esse cum eodem sensu atque ἐφάλκωμα. — Va. 14 extr. supplevi. Nota orthographiam συνόδ. — Va. 15 extr. ὑπ' αὐτοῦ βλαφθέντ (quod verbum molestе iteratur), βελτήν δὲ Foue. — Va. 16. 20. 24 nota formas κατα-, ἐπιτατνῶν. — Va. 18 in fine si recte exscripsimus est πάντως, statuendum irrepisse derismum. — Va. 20 supplevi verba post Βακ[χ]ίου. — Va. 21. 22 ἀξ[ίως τῆς] ἐν τοῖ[ς]τοις ἀναβεβ[ηκ]ότ αὐτοῦ Foue.; tum nimis brevia ἀν[δ]ρίστατ ἀξ, post quae reliqua supplevi. — Va. 23 παρατετακτ[αι]ν[ῶ]ν πολλὰ Foue., tum pro καλῶς dat Ζήνων. — Va. 24, 25, 28 supplementa e mutatis lectionibus mutanda erant. Va. 24 aq. intellege: curavit ut non solum Nicomedis statua iam parata, quae basi erat instruenda, collocaretur, sed nova etiam eaque sumptuosior. — Va. 31. 40 δεύτερος στεφάνου Foue., sed laurus patrium praemium certe non erat cultoribus Bacchi, ut melius scriberetur ἕκκλητ, sed is nos spectare videtur, sumptuosiorem fuisse coronam. ὧι τύτχαν κτλ. intellege «ponderis eius quod nobis sollemne est». — Va. 33 Νεμέ[σεσ στεφανοῦ δεύρω Ζήνωνα, va. 35 extr. τὴν πρώτ[νεν τοῦ στε-, va. 36 extr. εἰ τε ἐνστησάτεσ καὶ οἱ ἀεὶ ἀφοίτασοι καὶ ὁ Foue. — Va. 37 addidi πρώτου. — Va. 41 pro ἔτ[τωνα Foue. dat ἔτ[τονα.

Digitized by Google

559 Stela lapidis cani supra fracta, sub titulo spatium vacuum centimetrorum viginti. A. 0,41. l. 0,31. cr. 0,12; litterae altae 0,009. Argis repertam esse rettulit agricola, qui Nauplias veodiderat possessori deversorii τῶν Μυκηνῶν; is mihi dixit lapidem aut furto esse abreptum aut aedificando consumptum.

Nobodsadski, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 67. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3288. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 79.)

ΙΙΤΑΝΠ ω
ΕΥΧΡΗΣΤΟΝΑ
ΧΟΜΕΝΟΣΟΜΟΙΩΣΑΕΚ
ΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΚΛ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΠΡΟΞΕΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΜΩΝ
ΙΜΕΝΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙΤΑΑΛΛΑΦΙΛ-
ΘΡΩΠΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕ
ΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ·
ΠΑΡΧΕΙΑΝΑΙΡΑΥΑΙΔΕΤΟΥΑΦΙΣΜ
ΕΙΣΣΤΑΛΑΝΑΙΘΙΝΑΝΚΑΙΑΝΑΘΕ
ΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟ
ΟΥΛΥΚΕΙΟΥ

[ἐπαινέσαι ------ δόντ]
ὁποτελεῖ πατρ[ί τῶν πόλ]ιν εὐ-
νουν τε καὶ] αὐχ[ρυσταν αὐτὸν
παρεχ[όμενον, ἀμώμ]ως δὲ κ[αὶ
ἰδίαι] τοὺ χρείσ[ν ἔχοντ, καθ' ἑ-
καστ] αὐτὸν καὶ ἐγγόνους πρ[ξενί]αν
καὶ] εὐεργέταν τᾶς πόλιος ἄμεν,
εἶμεν δὲ αὐτᾶι καὶ τὰ ἄλλα φιλ[άν-
θρωπα, ἃ καὶ τοῖς ἄλλοις πρ[ξέ-
νοις καὶ εὐεργέτα]ις τᾶς πόλιος [ὑ-
πάρχει· ἀσυλ]ί[αν δὲ νὲ ψ]άφισμ[α
εἰς στάλλαν λιθίναν καὶ ἀνα]θε-
μ]εν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνο[ς
τ]οῦ Λυκείου.

Titulum expedivit fere editor primus, nisi quod versuum trium priorum constitutio vel propter spatia erat motanda et quod vs. 11. 12 scripsit ἀνα̣θ[ῆ]μεν, quod correxit Prellwitz. — De versu 12 sq. v. adnotata ad o. 557.

560 Argis in ecclesia τῆς Παναγίας (ubi hodie olhil extat). Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 116. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3287.)

Α . . . . .
ΧΙ . . .
Υ . Π Ω . . . ΟΥΝΚΟΝΕΛΙΚ . ΙΟ . . ΗΡ . . .
4 . ΓΕΙΔΑΝ . . . . ΔΕΛ . ΤΟΙΝΚΑΙ
ΝΟΝ . . . . . Ρ . . . . ΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙ
/ ΑΙΑΝ . . ΙΕ . ΙΝΩΑΚ . . ΟΙΚΑΙ . ΙΟ . .
ΙΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣ . . . .
ϛ ΚΑΙΠ . ΟΣ . . . Α . . ΑΤΟΙ . . Γ . . . .
ϚΟ . . . . . ΟΛΙΟΣΤΕ . ΙΤΙΗ
ΟΤΑ . Α . ΑΑΙ
ΡΚΑΙΤΟΙ . . ΛΑΟΙΕΓΟΙΣ
ΟΚΗΥΛΤΟΑ
ΡΟΡΑ
ΙΙ Ν Ι Δ

- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -
- - - - - - εἶναι] δὲ αὐ[τ]ῆαί[ς] καὶ
ἐκ]γόνοις π[ροξενίαν, ἀτέλειαν καὶ
ἀσυλ]ίαν [καθ' ἕ]ν· πολίωκ]ν καὶ [ἐν κρύ-
νοι] καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θ[άλασσαν, εἶ-
μεν δὲ] καὶ π[ρ]ὸ[ξ]ένοις] αὐ[τ]ο[ῖς - - - -
- - - - - - - τοῖς π]όλεος - - -
- - - - - - - - - τὰ [ἀ]γ[λ]α [πάντα
- - - ἄπα]ρ καὶ τοῖ[ς ἀ]γ[λ]α[ο]ῖ π[ρ]ο[ξ]ένοις,
ἐν δὲ - - - ἀνα̣γρ̣αψάτω τὸν ἱαρ]ονί[ε]ν[α]ν τᾷδε
- - - - - - - - - - - -

Ela quae e pessimo apographo scite enucleavit Foucart addidi quae in versu sexto sequntur post *ἀτελείαν*, ubi ΝΔΑΚ . . ΟΙ sunt pro ΓΟΛΕΜΩΙ, praeterea quae transscripta sunt de versibus 8. 9. 12.

2. DEDICATIONES.

561 Argis in ecclesia S. Demetrii. Versus sioguli inter lioeas duplices. E schedis Foormanii Rose, Inscr. Graec. retustiss. tab. XI, 1; p. 81 et Boeckh, C. I. G. 17, cf. prael. p. XXVII. Bia exscripsit titulum Ross: in diariis annorum 1833 et 1844; exemplum prius edidit Inscr. Graec. ined. I, 1834, 55. Vidi etiam exemplar Welckeri, de quo retulit C. Keil, Mus. Rhen. 1859, p. 511. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 108; tab. VI 15. Röhl, Inscr. antiq. 37 exhibet e Franzii schedis varietatem lectionis quam ex Odofredi Muelleri apographo ille enotaverat (idem, Imagines inscr. p. 67 n. 4). (Franz, Elementa epigr. p. 70 n. 28; cf. p. 380. Kaibel, Epigr. Graeca 936. Cauer, Delectus ² 50. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3267. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 78. Congny, Aothol. Pal. III 1, 30. E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 373. Cephiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 279.) Cf. Godofr. Hermann, *Von Herrn Boeckh's Behandlung* cet. 56. 155 sq. Idem, Opuscula 7, 174. Odofr. Müller, *Göttinger gel. Anz.* 1836, p. 1152. Welcker, Mus. Rhen. 1850, p. 619. Philetas, *Nauδαῖα* 1861, p. 594. Comparetti, *Rivista di filologia* 11, 1883, p. 544. Fick, *Götting. gel. Anz.* 1883, p. 117. — *Exscripsi* et designandum curavi ad quartam partem verae magnitudinis redactum e Le Basii ectypo, quo Berolini uti potui insigni liberalitate Iulii de Chantepie bibliothecae uoiversitatis Parisiocae antistitis. Lapidem ipsum non iovoni.

[*Exemplum vide pag. 91.*]

Varia lectio potior. Vs. 1 prioris A reliquias omittunt cuncti. Tum ϒ, pro quo priores dant Ο sive Ο, in ectypo Le Basii recte agnovit Foue. ‖ vs. 2 inter Ξ et Λ interpunctionem i exhibet Ross 1844. Extr. ΨΥΙΡΘ Fourm., ΨΥΙΡΘ Ross 1833, ΨΥΙ.ΡΘ Ross 1844, ΨΥΙΡΘ Welck., ΨΥΙΡΘ Müll., ΨΥΙΡΘ Le Bas, e quibus litteram primam in ectypo albi potius videri ϒ, de quarto se cernere modo ι adnotavit Foue. ‖ vs. 3 punctum io primo Ο dant Welck. Le Bas, io altero Le Bas, io tertio Ross 1844; omittunt reliqui. In fine V Fourm., [ΑΙ] Le Bas ‖ vs. 5 pro interpunctione Le Bas recte ⁝, Ross 1833 dat ., Ross 1844 et Müll. spatium vacuum, Welck. -. In fine litterae Sigma vestigia, quae certo depreheodisse mihi videor, omittunt cuncti ‖ vs. 6 in. ΤΑ Welck. ‖ vs. 7 in. ΤΡΙΣ Welck. Le Bas, ΤΡΙΣ Fourm., ΟΙΣ Ross et 1833 et 1844.

Digitized by Google

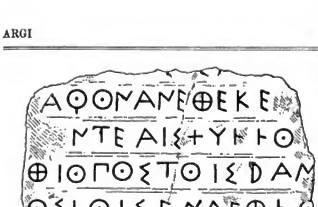

- - - *fαν]ώτων ἀνέθηκε [fεῖϝι τε*
Αἰσχύλλε[ι] | Θέωνος· τοῦτ δσ[ι]ότητος ἐν αἰθλ[ήσε]ι
τετράκι τε σ[τεφάνων νίκη κα[ὶ τ]ρὶς τὸν ἀνδιτέμε.

Non recte supra incolumem esse lapidem testari creditus est Ross: is enim in exemplo edito pro margine superiore non directam dat lineam, sed flexuosam; ac certe si directus esset margo, lapis muro inaedificatus decimus esse posset. At mocendum est, Rossium in oectro diariorum indicavisse hunc margiuem, ut e memoria designatus sit credendus. Equidem dedi margines, quales ex ectypo cognoscantur; supra versum, quem dumeravi ut primum, apparent vestigia litterarum verisimillima. Infra versum septimum mihi erat scriptum.

Versus singuli erant litterarum tredecim, nisi quod ultimus, ne propter unam litteram inflectatur io versum novum, enotinebat quattuordecim; in versu quinto ut par est nonnevia est interpunctio. Quam rem manifestam quod unus ex testibus observavit laudi dandum est Welckero; is enim exemplo suo in diario adscripsit: «*streng στεγνῶν* [sic] (*Buchstabe unter Buchstaben*)», quod testimonium a Carolo Keilio editum noo respectum esse a viris doctis iuste mireris.

Io versu primo *ἀνέθηκε* — debebat *fαν.* — Roehlii, cuius reliqua supplementa lure suo repudiavit Conparetti, confirmatur litterae Alpha vestigiis satis certis, quae ante ? deprehendisse mihi videor. Ac sane Dioscuros Argivos sudivisse *Aeneae* testantur Paus. 2, 22, 6 et tituli n. 564. 566 (hie item a victore agonistico dedicatus); cultos eos esse cum uxoribus et filiis docet Paus. 2, 22, 5, unde supplementum proposui *fεῦϝι τε*. Manifesto dictum erat: imagines dedicavit Dioscurorum.

In versu altero *ἕγετα* primus dedit Boeckh, quem fere omnes suot secuti, non recte, nam legi non potest Ἰτχυλλα-, quod foret *fαγ.*

fine versus perlisse patet litteram unam, ut iam disceptata sit controversia de casu nominis et huius et in versu tertio sequentis: *θέωϝ* audiebat dedicantis pater, ut iam statuerat Müller, qui etiam verba reliqua bene expedivit, postquam metrum agnovit Hermann, *Bεμλμοῖον* Seidler (apud Hermannum). Lectionem io versu tertio, quam quamquam congruunt Ross et Le Bas conjecturis vexavit Kaibel, monco certissimam esse. — De *τετράκι τε στεφάνων* et de *νίκη τε ἰσίαιτε* cf. Ahrens, De dial. 2, 109. 195. Et in stadio et *ἀνδρῶν ἀνλητῶνων* (Paus. 2, 15, 3) viocere poterat Aeschylus Nemeae.

562 «Argis iuxta D. Basilii.»
E schedis Fourmonti Boeckh. C. I. G. 1159.

- - - Α Π - - - -
- - Ι - - - - - Λ - - - -
Ι . . ΛΙΔΙCΑΙ . . . Η Ν Ε Ι Ι - -
- Α - - - - - - -
ΚΥΔΗΝ - - - Ι Ω Ν Α Ν . . . Ι .
ΟΥ . . . \ . . Η Μ Ι Ν
ΔΟΥΛΟCΥΝΗ . Ν . Υ . . Δ . . \ Ε Ν
Θ Ε Ρ Ι Ν Η

«Fragmentum carminis» Boeckh, qui verba non attigit, ac certe non multum est dispiciendum. Vs. 5 - *πόθεν* videtur exitus nominis proprii. — Vs. 6 *τῶδε*. — Vs. 7 *δουλοσύνη*. — Vs. 8 *θεραπή*, oisi emendandum est *Δαυλ]θερί(ων)*. — Videtur esse de dedicatione.

563 Argis in ecclesiae S. Demetrii muro meridionali, l. 0,54. a. plus quam 0,34. In versu altero litterae inter duo Sigma consulto erasae.
Expédition de Morée II p. 97 n. 6 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 193 n. 53 e schedis Tricteli et Quinetti. Ross, Inscr. Graec. ined. I 54. Welcker (in cuius diario vidi), Mus. Rhen. 1, 1842, p. 213. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 113. (Kaibel, Epigr. Graeca 814. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 36 n. 236. Cophinistis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 315.) Cf. Osann, Comment. de gemma scalpta Christiana, Gissae 1843, p. 16. C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 510. Kaibel, *Hermes* 29, 1894, p. 84 adn. 1.) — *Contuli* lapidem (in quo tamen versus 4 et 5 nuno paene toti tecti) et ectypum Le Basii.

spatium vacuum
ΕΡΜΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΕΙΜ
ΚΑΙΜΕΣ ////////////////// Σ
ΕΣΤΗΣΕΛΕΝΧΟΝΤΩ
ΔΙΚΑΙΩΝΚΑΙΑΔΙΚΩ
Λ Κ
Ἑρμῆς δίκαιος εἰμ[ὶ] | καὶ μέ Σ - - ε |
ἕστηϲ' ἐλέγχοντ[α] | δικαίων καὶ ἀδίκων.
λα.

Var. lect. Vs. 2 utrumque Σ omittunt Ross Welck., Λ Le Bas, *Voyage*, ΟΚ Trézz.

In indice lectionum Gryphiswaldensium hiemis 1892/93 p. VI sq. monastrii Marx, secundum Graecorum fidem, cuius testimonium praebet Rudensis prologus vs. 15, malefacta hominum io tabulis exscripta ad Iovem deferri; scribendi munere fungi Mercurium in fabula Aesopica 152 Halm (= Babr. 129). Unde perspexit Kaibel (*Hermes*) explicari vexatum titulum nostrum, et sane vel cum verbis eius congruit Ps. Lucian. Philopatris 13: *ἔστω δὲ σύμπᾶϲ βλέπων δικαίουϲ τε καὶ ἀδίκουϲ καὶ ἐκ βιβλίου τὰϲ πράξειϲ ἀναγιγνώϲκουϲα κτλ.* — Subscriptae litterae ΑΚ quid sibi velint nescio.

564 Parve basis aenea in museo Berolinensi, in qua servati sunt pedes statuae, quorum laevus alteri praepositus est. Titulus in quattuor baseos partibus.
Fränkel, *Archäol. Zeitung* 40, 1882, p. 383. (Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 72. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3262. Röhl, Imagines inscr. p. 66 n. 1.) Imago veram magnitudinem sequat.

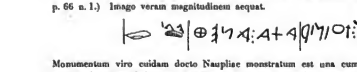

Τῶν *fανάκτων· τοὶ Νικήτα Δαϝόξεν.*

Monumentum viro cuidam docto Nauplieae monstratum est una cum Argivo eiidem deis dedicatum n. 566, ut et ipsum oriundum esse ab Argis sit credendum. Hic floruisse *τῶν fανάκτων* cultum dictum est ad n. 561, de cominibus dedicantium omissis ad n. 192. Dedicaverunt imagioem patris, ad cuius omnen conferenda glossa Hesychii *κέρνα· ἀέρα*.

Digitized by Google

565 Status senea iuvenis nudi, qui brachiis corpori appressis pedem sinistrum paululum dextro anteponit, a. 0,131. Olim in museo Naniano, tum Parisiis in collectione Pourtalès-Gorgier, nunc in museo Petropolitano. Titulus in tribus baseos partibus.

Maffei, Verona illustrata III 261 (editionis primae, 1732). Zanetti, *Due antichissime Greche iscrizioni* (Venet. 1755) p. XXIII. Corsini, *Spiegazione di due antichissime iscrizioni Greche* (Rosea 1756). Passeri, *Osservazioni sopra l' avorio fossile* etc. (Venet. 1759) p. XXIV. Paciaudius, Monumenta Peloponnesia T. 2 p. 51. Winckelmann, *Geschichte der Kunst des Alterthums* I cap. 1, § 9 (p. 8 ed. primae, 1764). Lanzi, *Saggio di lingua Etrusca* T. 1, tab. 1 n. V 1 p. 103. *Collezione ... nel museo Naniano* n. 29 et n. 276. Panofka, *Antiques du cabinet Pourtalès* (1834) tab. XIII; p. 42. Dubois, *Description des antiques ... de Pourtalès-Gorgier* p. 103 n. 529. (Boeckh, C. I. G. 6. Franz, Elementa epigr. p. 67 n. 25. Kirchhoff, *Alphabet* [4], 28. Röhl, Inscr. antiq. 31; Imagines inscr. p. 66 n. 3.) — *Ectypum et designationem* debeo liberalitati Kieseritzkyi. Imago reddit veram magnitudinem.

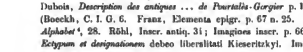

Πολυκράτεμ ἀνέθεκε

566 Rota senea in museo Britannico, diametros 0,10. Oriunda esse fertur e vicinia Argorum.

Newton, *Greek inscriptions in the British Museum* II 138. Röhl, Inscr. antiq. 43 *a*, p. 173, et Imagines inscr. p. 68 n. 14 ex apographo Purgoldi. Walters, *Catalogue of the bronzes in the British Museum* p. 28 n. 253. (Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 82 *a*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3274.) Cf. Baunack, *Leipziger Studien* I, 175. Meister, *Jahrbücher für Philologie* 125, 1882, p. 522. W. Schulze, Quaest. epic. p. 60 adn. 1. Hoffmann, *Bezzenberger's Beiträge* 14, 272. Blass-Kühner, *Ausführliche Grammatik* I, 395. Gust. Meyer, *Griech. Grammatik* [2] 481. — *Vidi.* Repraesento imaginem a *Prattio* Londini designatam, quae reddit veram magnitudinem.

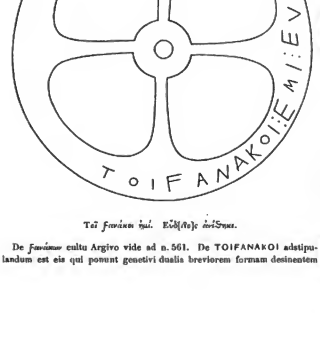

Τοῖ *Γανάκοι* ἰμί. Ἐὐθ(ά)ε ἀνέθηκε.

De *Γανάκοι* cultu Argivo vide ad n. 561. De ΤΟΙΓΑΝΑΚΟΙ adstipulandum est eis qui ponunt genetivi dualis brevioren formam desinentem in ει pro ευ. — Ad Ἐὐθ(ά)ε vel Ἐὐθ(ά)ε, quae proponit Walters, cum priores nominis litterae satis longe inter se distent, vix sufficit spatium, ergo ut verisimilius scripsi Ἐὐθ(ά)ε. Dedicatum est pro victoria curruli, reportata credo eum Newtonio Nemeae; comparat rotam votivam apud Carapanum, *Dodone* tab. 26, 1.

567 In museo Berolinensi anaglyphum lapidis calcarii, repertum Argis anno 1843. A. 0,63. l. 0,29. cr. 0,11. Repraesentatur Diana, sicistra ferens arcum, dextra falcem, pharetram clausam in tergo. Titulus ad utrasque capitis partes; litterae altae circa 0,016.

Le Bas, *Revue archéol.* II, 1845—1846, 2 p. 691; tab. XLIV. Idem, *Voyage archéol.* II n. 109; *Monuments figurés* pl. 102 n. 1. Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 87; ed. 4 p. 100. Röhl, Inscr. antiq. 45 et Imagines inscr. p. 68 n. 15. *Beschreibung der antiken Skulpturen zu Berlin* (1891) n. 682. (Cauer, Delectus [2] n. 56. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3276. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 84. Cophinlotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 115.) — *Designandum curavi e lapide* ad paulo plus quam dimidium redactum.

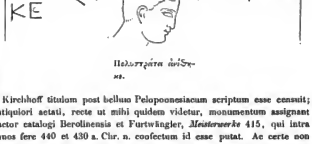

Πολυστράτα ἀνέθη-κε.

Kirchhoff titulum post bellum Peloponnesiacum scriptum esse censuit; antiquiori aetati, recte ut mihi quidem videtur, monumentum assignant auctor catalogi Berolinensis et Furtwängler, *Meisterwerke* 415, qui intra annos fere 440 et 430 a. Chr. n. confectum id esse putat. Ac certe non est, cur negemus hac ism aetate irrepere potuisse litteram Ionicam Η; cf. n. 355. 760.

568 Atiensis in museo (Ἐλευσῖνι n. 1509) anaglyphum lapidis calcarii casu, infra fractum. A. 0,28. l. 0,31. cr. 0,06. Repraesentatur ad dextram deus barbatus iacens in lecto, dextra subtus tecens rhytium, sinistra pateram. Ante lectum mensa tripes cum placentis, inter quas συγκαθέδρα. Ad sinistram ante lectum sedet dea, mano sinistra tenens pateram continentem ut videtur placentas, quarum unam dextra protendit magnae serpenti. Caput et dei et deae humili modio est instructum. Titulus supra anaglyphum.

Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1890, p. 74 n. 15. — *Exscripsi Prott* et misit ectypum.

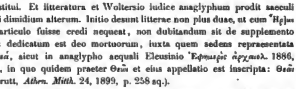

Θε[ὸ]ς Ἀσ[τυ]ό̣χ̣[ι]α Τελέστη ἀνέθηκε.

Restitui. Et litteratura et Woltersio iudice anaglyphum prodit saeculi quarti dimidium alterum. Initio desunt litterae non plus duae, ut cum Θε[ὸ]ς sine articulo fuisse credi nequeat, non dubitandum sit de supplemento Θε[ὸ]ς: dedicatum est deo mortuorum, iuxta quem sedens representata est Θεά, sicut in anaglypho acquili Eleusinio Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, tab. 3, in quo quidem praeter Θεῶν et eius appellatio est inscripta: Θεᾶι (cf. Prutt, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 258 sq.).

Incertum est utrum nominis muliebris terminatio scripta fuerit *ια* an *ιη*, ad quod cum etiam prius Iota solito propius ad litteras vicinas accedat, sufficit spatium.

Digitized by Google

569 Argis in radice arcis ad orientem spectante murus constructus est e lapidibus polygonis calcariis, in quorum uno repraesentatae sunt anaglypho minime edito mulieres tres sedentes, subter quas titulus, a. 0,17. l. 0,40.

Dodwell, *Classical tour* 2, 217 (inde Boeckh, C. I. G. 1160). *Expédition de Morée* II tab. 60 fig. 7. Bis exscriptum vidi a Rossio: in diariis a. 1833 et 1844. E Welckeri diario (in quo vidi) C. Keil, Mus. Rhen. 1859, p. 514. Göttling, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 39 adn. 2. Bursian, *Berichte der sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften* 1860, p. 211. Conze et Michaelis (in quorum diariis vidi), *Annali d. Inst.* 1861, p. 16. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 127. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 157 n. 2. Io. Schmidt, ibid. 6, 1881, p. 357 n. 56. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 396 n. 11. (Cophinotis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀργους I 92.) — *Exscripsi* et ectypum confeci.

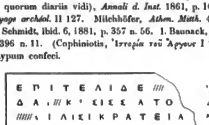

Ἐπιτελίδε[ς τοι Δα[μ]οὺς ἔστατο κα[ὶ Δ]ι[σ]τιμένους.

Varia lectio potior. In versu primo congruunt fere testes, nisi quod in fine Sigma addunt Burs. Mich. Schmidt, _ Le Bas. Potest sane hic fuisse Σ, sed linear nunc conspicuae mihi quidem fortuitae visae sunt. — Vs. 2 ante ΙΣΣΑΤΟ, in qua consentiunt fere omnes, ΔΑ-Α-Σ Dodw., ΔΑΙΚ.Σ Ross 1833, ΛΑ..Σ.Σ Ross 1844, ΔΑ..ΚΙΣ Burs., ΔΑΙ.ΚΟΣ Conze, ΔΑΙΚΙΣ Mich., ΔΑ..Ι.Σ Milchh., ΔΑ..Κ.Σ Baun. (Schmidt eadem quae ego) ‖ vs. 3 in. a me vix discrepans . ΙΛΥΣΙ Schmidt, -ΥΣΙ Welck., .ΔΥΣΙ Ross 1833, .ΙΛ.ΣΙ Ross 1844, ...ΑΥΣΙ Burs., .ΑΙΣΙ Conze, .ΙΛΙΣΙ Mich., ΑΙΣΙ Milchh., .ΥΛΙΣΙ Baun.

Votivum esse apparet et hunc titulum et eum qui proxime insequitur, neque prima vox, quae in utroque eadem est (differente tantum casu) vix aliud potest significare atque nomen. Habemus igitur trinitatem deorum Argivarum, quae Ἐπιτελίδες dictae quarum rerum fuerint «confectrices» est incertum. Cum colantur a mulieribus, proclivis est coniectura eas confeciesse partus; sed cum n. 571 et 574 trinitati quoque deorum fatalium, a nostra quidem diversae, dedicetur a mulieribus, Ἐπιτελίδες fortasse confeciebant Fati ergo homines voluntatem, ut fuerint Parcae vel Parcarum similes; cf. Σῳσιδίκη Sicyonius Paus. 2, 31, 5.

570 Eiusdem muri, in quo est n. 569, alii lapidi magno inscripta est stela a. 0,50. l. 0,29, aetomate et infra cymatio instructa, in qua literum repraesentatae sunt mulieres sedentes tres. Titulus supra anaglyphum.

Dodwell, *Classical tour* 2, 217 (inde Boeckh, C. I. G. 1161). *Expédition de Morée* II tab. 60 fig. 6. Ross in diario a. 1833. E Welckeri diario (in quo vidi) C. Keil, Mus. Rhen. 1859, p. 513. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 128. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 157 n. 3. Io. Schmidt, ibidem 6, 1881, p. 357 n. 57. (Cophinotis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀργους I 93.) — *Exscripsi* et ectypum confeci.

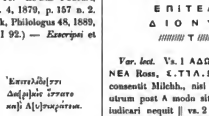

Ἐπιτελίδων. Τα[ὶ Διονυσίου α - - - - - - -

Var. lect. Vs. 1 ΑΔΩΜΠΑΝ Dodw., --ΑΔΩΝΤΑ Welck., ...ΑΙΔΩΝΕΑ Ross, Σ.ΤΙΛ.ΩΝΤΑ Le Bas, ///\\//ΔΟΝΤΑ Schm. Mecum consentit Milchh., nisi quod pro Ω dat O et in fine addit Ι, et re vera utrum post Α modo sit margo editus, an cum eo fere coalitum Iota diiudicari nequit ‖ vs. 2 nil nisi Σ Ο Α Dodw., ΣΤΟΚΑ Ross, ΚΟ.ΝΥ.ΟΚΑ Le Bas. Eadem atque ego Milchh. et Schm., sed omissis in fine ΥΑ ‖ vs. 3 omittunt cuncti.

Cf. quae adnotavimus ad titulum proxime praecedentem. Nomina dedicantium omissa fuisse videntur sicut in n. 191 et in exemplis ibi allatis.

571 Anaglyphum lapidis calcarii in museo Argivo, olim supra portam ecclesiae Sanctae Barbarae in vico *Lalaka*, qui quartam fere horae partem a Sancto Ioanne (cf. lemma n. 574) abest ad orientem versus. Repraesentantur Furiae tres, manibus tenentes angues. Titulus tenuiter incisus regulae supra anaglyphum. A. 0,36. l. 0,34. cr. 0,10.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 153 n. 500; tab. X, 2. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 394 n. 1 litteris minusculis. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3279. Cophinotis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀργους I p. 105 n. 499; fig. 23.) — *Exscripsi.*

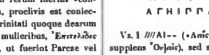

Λαὸς Κα . . . . . Ἀγήνωρα ἀνέθετ.

Vs. 1 ///ΑΙ- - (-Λπὶς?-) Milchh., . . . σις καὶ] Ἀγ. Baun. (mire initium supplens Ὀν]οὶς), sed sub fine versus prioris aliquid perisse monstrat vel scripturae dispositio.

572 Argis in area ante museum magnum epistylium lapidis calcarii a sinistra fractum. A. 0,29. l. 1,04. cr. 0,30. — *Exscripsi.*

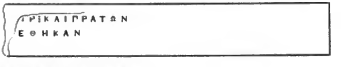

- - - - - - - ιερὴ καὶ Πράτων ἀνέθηκαν.

Fuerit quarti a. Chr. n. saeculi vel ineipientis tertii.

573 Argis in porticu domus, quam possidebat ὁ στρατηγὸς Τσώρτ, anaglyphum lapidis calcarii repraesentans mulierem manibus ambabus tenentem coronam, ad quam dextram porrigit puer, laeva apprehendens pallium suum. Titulus in regula supra anaglyphum. A. 2,2. l. 0,70.

Expédition de Morée II 107; tab. 61, 1. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 110. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 157 n. 4. (Cophinotis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀργους I 113.) — *Exscripsi.*

- - - ις Δαω[ρατ - -

Var. lect. Σ ΑΑΙΚ *Exp.*, Σ..:ΛΛΑΙΣ Le Bas.

574 Stela cum aetomate mutila a sinistra et infra, reperta prope ecclesiam Sancti Ioannis, quae dimidium fere horae abest ab Argis ad orientem versus, nunc Argis in museo. Anaglypho repraesentatae erant mulieres tres (Furiae), quarum duae inclumes, manibus tenentes angues; infra eas in campo separato sculpta erat mulier (dedicans), cuius servatum est caput. Titulus in epistylio supra anaglyphum. A. 0,37. l. 0,29. cr. 0,07.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 193 n. 3. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 152 n. 498; tab. X 1. (Cophinotis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀργους I p. 105 n. 492; fig. 22.) — *Contuli.*

- δε]μα (s. -σ]μα) ἀνέθηκ.

Initium ΙΚ dat Martha, ut lapidem aliquanto pleniorem videsse credendus sit.

Digitized by Google

575 Anaglyphum lapidis calcarii Argis in museo, olim in muro ecclesiae S. Ioannis, de qua v. lemma n. 574. Representantae sunt Furiae tres, quarum unaquaeque manu sinistra tenet anguem, dextra florem, et eas adorantes vir et mulier. Titulus est supra anaglyphum. A. 0,41. l. 0,25. cr. 0,10.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 152 n. 499; tab. IX. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3280. Cophiniotis, 'Ιστορία τοῦ Ἄργους I p. 105 n. 498; fig. 22.) — *Exscripsi.*

⌐ ΥΚΡΑΤΕΙΑ	Εὐκράτεια
ΕΥΜΕΝΙΣΙΝ	Εὐμενίσιν
ΕΥΧΑΝ	εὐχήν.

Vs. Γ ..Ι ΑΙΑ ΙΕΙΑ Milchh.

576 In epistylio.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 111 ex apographo Landroni. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3281.) Cf. Usener, *Stoff des griech. Epos* 51.

ΘΕΝΤΩΙΘΗΡΑΝΙ -- -- ἀνέ]θεν τῶι Θήρωνι.

Θηρῶν scribant Fouc. (qui supplevit verbum) et Prellw., Θήρωνι Usener, qui aequat nomen fluvii Cretensis Θῆρων, prope quem Iovis et Iunonis nuptias habitas esse refert Diodor. 5, 72.

577 Parva ara marmorea (alii basim esse non recte dicunt), supra et infra cymatiis ornata, a. 0,20. l. 0,12. cr. 0,11.

Foucart in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 109*a*. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1894, p. 148 n. 508 litteris minusculis. (Cauer, Delectus[2] n. 57. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3283. Cophiniotis, 'Ιστορία τοῦ Ἄργους I p. 106 n. 507.) — *Exscripsi.*

Ψ Ρ Ω Τ Ι Ω Ν	Πρωτίων
Α Ρ Τ · Α Μ Ι	Ἀρτάμι.

578 »Argis in domo Iosephi.«

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1144. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3284.)

. . ΕΣΤΑΣΑΝΕΘΗΧΕ Τελ]έστας ἀνέθη[κ]ε.

Restituit Boeckh, nomen quidem dubitanter; Ὀρ]έστας Prellwitz.

579 Lapis quadratus Argis in domo, quam possidet Ν. Βαρίλας. A. 0,40. l. 0,33. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

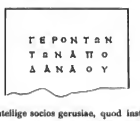

Γερόντων τῶν ἀπὸ Δανα[ο]ῦ.

Γέροντες intellige socios gerusiae, quod institutum frequens in Asia non plane deest in Graecia (v. catalogum Menadieri, Ephesii p. 59 adnot. 200, cui addenda est Andania e titulo de mysteriis vs. 47). Dedicant γέροντες ei, qui originem suam deducunt a Danao, sicut Timocrates n. 590 a Perseo et Dioscuris.

580 »Argis in D. Nicolai« (ubi nihil repperi).

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1142. (Cophiniotis, 'Ιστορία τοῦ Ἄργους I 81.)

Δ Ε Ξ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Α Ρ Χ Ι Ο Π . .
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι ⌐ Δ Ε Κ Α Τ . . .

Δε]ξίστρατος, Ἀρχέπ[ο]ος
Ἀπολλωνί[ου] δεκατ[εύων].

Δεξ. Ἀρχέπ[ου] | Ἀπόλλωνι Boeckh, ac sane fortuita fuisse potest linea ⌐, sed cum superesse possit de Υ, retinere malui traditum; vix fuerit de Α, ut tertio loco indicata sit mulier Ἀπολλωνί[α]. Tum [τῷ] δεκατ[ηφόρῳ] dubitanter Boeckh.

581 »Argis in domo Iosephi« e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1134. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3297. Cophiniotis, 'Ιστορία τοῦ Ἄργους I 128.) Cf. Liebenam, *Röm. Vereinswesen* p. 185.

Ο Ι Σ Τ Ι Α Τ Ο Α Η Α Σ Τ Α Ι Μ Α Ρ Κ Ω Ι Α Ν Τ Ω Ν Ι Ω Ι
Α Ν Α Ξ Ι Ω Ν Ο Σ Υ Ι Ε Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ι Κ Τ Ι Σ Τ Α
Η Ρ Ω Ι

Οἱ Σ(πα)τολιασταὶ Μάρκιοι Ἀντωνῖνοι
Ἀναξίωνος υἱεῖ Ἀριστοκράτει κτίστ[ῃ]
ἥρωι.

Emendavit versum primum Boeckh, addens »Σπατολιασταί, a σπάτος (δίφαξ, σπάτος), quod Boeotiorum dicitur, et verbo λαιᾶν s. λεῖν —«. Sic erunt *βυρσοδίψαι*. Male »epulones« interpretari vult Liebenam. Coriariorum collegium Romana demum aetate constitutum esse monstrat nomen conditoris, quem ut heroa colunt (cf. Rohde, *Psyche* 647 adnot. 2). De similibus sodaliciis Argivis cf. n. 530. 581. 607. 608.

582 Argis in domo, cuius possessor erat ὁ τετραετηρὸς Δημήτριος Τυπηρ, parva ara rotunda cava, sertis et taeniis ornata. A. 0,12. diametros 0,14. — *Exscripsi.*

Φ Ι Λ Ψ Ν	Λ Ν Ε Θ Η	Κ Ε Α . Δ ω
		Η Ι Δ Ι
		Ε Υ
		Χ Η Ν

Φίλων ἀνέθηκε Ἀδ]ηϊδι | εὐχήν.

Cf. Paus. 2, 20, 6 καὶ ἄλσος ἐστὶν ἐντεῦθεν ἰόντων Σωτῆρος. παρεστᾶσιν ἐντὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς τῶν Ἀθάνων αἱ γενεαὶ τὰς ἀρχηγέτιδας ἐθίζονται.

Digitized by Google

3. TITVLI HONORARII.

583 Argis in museo basis lapidis calcarii fusci, nunc in partes duas fracta, quae cum incolumis anno 1840 reperta est, posita erat in lapide quadrato marmoris albi, quem fulciebat lapis flavus, et tecta tabula marmoris albi exhibente statuae vestigia. A. 0,17. l. pars laeva 0,41, dextra 0,35. cr. 0,33.

Γ. Χριστόβηρε, Δοκίμιον περὶ τῆς ἐν Ἄργει Νικοκρατείου ἐπιγραφῆς (Naupliae 1840); inde Ross, *Archäol. Zeitung* 2, 1844, p. 346 (= *Archäol. Aufsätze* 2, 662), qui postea titulum ipse vidit et exscripsit in diario anni 1844. Welcker, Mus. Rhen. 1848, p. 101. Le Bas, *Voyage archéol.* II 122 cum commentario Waddingtonii. (Kaibel, Epigr. Graeca 846. Hicks, *Manual of Greek historical inscr.* 233. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 13 n. 96. E. Hoffmann, Sylloge epigr. 858. Cephinlotis, Ἐπετηρὶς τοῦ Ἀργείου I 306. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1265.) Cf. Bergk, *Archäol. Zeitung* 17, 1859, p. 60. — *Exscripsi et confeci octipa.*

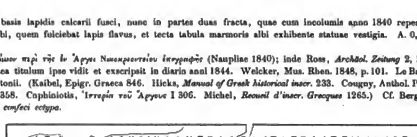

Μ]ητρὶ πολλῶ μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελασγικὸν Ἄργος,
Πουτνιάρης δὲ πατὴρ Αἰάνευ ἐκ γενετᾶς·
εἰμὶ δὲ Νικοκράτη, θρέψεν δέ με γᾶ περίκλυστος
Κύπρος Σωσιστράτου ἐκ πρεσβυτέρου βασιλῆ,
στάτειρ' δ' Ἀργείοι με τιμᾶν χρόνον ἡλικίᾱς τέσσερας,
Ἥρᾱι ὧ δὲ ἔρατον πλοῦτον ἀνέθεσαν οἶκος.

Versus singuli collocati sunt inter lineas; scriptura est pulcherrima neque ulla littera dubia. Litteras in exemplo meo inter fragmentorum margines positas, nunc quidem deletas, vidi in ectypo a Le Basio confecto. Supplementa ioni Rossii. In interpretatione post egregia Rossii et Waddingtonii commentaria brevem esse licet. Erexerant Argivi statuam Nicocreontis, regis Salaminis Cypriae, quem titulus Pnytagorae filium fuisse confirmat (cf. Engel, *Kypros* 1, 354); rex iam erat anno 331 a. Chr. n. (Plut. Alex. 29); a Ptolemaeo anno 312 Cypro toti praefectus est ut *στρατηγός* (Diod. 19, 79), quam dignitatem cum a. 307 alium tenere videamus (Diod. 20, 47, 3), ante hunc annum mortuus esse credendus est. Reges Salaminis originem duxisse ab Aeaco (vs. 2) testatur Isocrat. Euagor. 14 sq. Versu primo Peloponnesum dici Acaeidarum terram patriam, quia Aegina, Aeaci mater, Asopi fluvii filia fuerit, statuit Ross, nbloquente Waddingtonio, qui ipsius Nicocreontis matrem Argivam fuisse e titulo eiucere contendit, cum Asopus flumen Sicyonium sit, non Argivum. Quod licet verum sit (cf. Paus. 2, 25, 2) atque Philiunte Aeginam a Inve raptam esse dixerint (Diod. 4, 72, 5; cf. Paus. 5, 22, 6. 10, 13, 6), tamen stat Rossii sententia, eam τὸ Ἄργος hic, ut cum Strabone loquar (371 C), τὸν Πελοποννησιακὸν λέγει et revera appositum est ad χθὼν Πέλοπος; significatio autem vocis q. e. *πατρώνυμος* vel in prosa oratione non circumscripta est urbis patriae notione, cf. Thucyd. 1, 107 et 3, 92: Δωρῆς ὁ *μητρώιος* τῶν Λακεδαιμονίων. Causam honoris iam detexit Ross, ut Kaibelium a vero rursus aberraviase miremur: Argis in certamine Heraeorum a. Hecatombaeorum praemium victorum erat clypeus aeneus, ut τὸν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα vicisse dicerentur (cf. a. 591 vs. 6 sq. Boeckh ad Pind. Ol. 7, 83); ad hos clypeos fabricandos Nicocreon haud semel (πίνων) materiam miserat e clarissimis insulae suae metallis. — Orthographiae ζ pro σ sicut in Πελαζγικόν (vs. 1) exempla congessit G. Meyer, *Griech. Grammatik*[3] p. 302 sq.

584 Fragmentum Argis muro inaedificatum exscripsit a. 1868 Foucart: Le Bas, *Voyage archéol.* II 126 *a*.

Α Τ Ο Ρ Α Τ Ι Τ Ο Ν
Α Ρ Α Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
Σ Π Α Σ Ι Α Ν Ο Υ Υ Ι Ο Ν
Η Σ Α Λ Ε Σ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Γ Υ Μ Ν Α
Α Σ Α Σ Υ Π Ε Ρ Α Ι Ε Ι Τ Α Σ

Αὐτοκράτορα Τίτον
Καίσαρα Σεβαστοῦ
Οὐεσπασιανοῦ υἱόν
..... τε Ἀλεξάνδρου γυμνα-
σιαρχήσαντα, ὑπὲρ λαοῦ.

Supplementa sunt Foucarti. Titulus positus est vivo etiam Vespasiano, i. e. ante mensem Iunium anni 79 p. Chr. n., et postquam imperator acclamatus est Titus, quod evenit auctumno anni 70 (cf. Prosopogr. Imp. Rom. II p. 79); «interdum Titus vivo quoque patre Imperatoris praenomine ornatus inveniture» (Wilmanns, Exempla inscr. n. 918). — ὑπὲρ λαοῦ est «ex voto» (Foue.).

585 «Argis in via, in marmore.»
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1140.

. . ΙΙ
. . Η Δ Α Μ Ο - - -
. . . Δ Α Μ Ο Σ Θ Ε - -
. ΓΕΙΟΝ·ΑΡΕΤΑ -
ΕΝΕΚΕΝ - -

Ἀ]ι̣[όλως ἑτάμω-
σε] Δαμο[σθένη-
α] Δαμοσθένους
Ἀργεῖον ἀρετ̣ᾶ̣ς [ε]
ἕνεκεν.

Sic haec fuerint refingenda. Ἀργεῖον dici poterat honoratus etiam in urbe sua patria, vide n. 611.

Digitized by Google

586 Argis in ecclesiae Sancti Demetrii muro ad orientem spectante lapis marmoreus, a. 0,40. l. 0,62.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 117 ex spographo Landroni. — *Exscripsit Fredrich.*

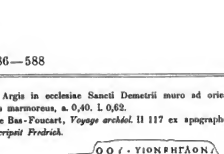

. . . . . ὁσν υἱὸν Ῥῆγλον, [α-
. . . . . ταιν, ἀγωνοθετήσαντα
Σαβάτεια δικαί]ως καὶ μεγαλοψύχως εν
μόνοι, ἀλλὰ καὶ δόντα Ἡβ[ῆι] τὰ τῶν ἰδίων
ἀρετῆς χ̣ά̣ρ̣ι̣ν̣ε̣(?), ᾗ καὶ ἐδώκαμεν τὸν
Παρσίνε καὶ Ἡρακλέοι τειμὰς καὶ χρυσοφορίαν
μετὰ παρῴδης δεᾶ ζ̣ῆ̣ν̣ι̣ καὶ μέν καὶ π̣ρ̣α̣[τ]ω
καὶ ἀνεστρέψασιν ἀ̣υ̣β̣λ̣ώ̣τ̣ε̣ν.

Scite restituit Foucart, corrigens Landroni vitia.

587 In muro meridionali ecclesiae Sancti Demetrii, a. 0,71. l. 0,66. Infra et supra cymatia.

Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV 163 (2. *éd.* vol. 5 p. 208); inde et e Fourmonti schedis Boeckh, C. I. G. 1126. *Expédition de Morée* II 94 ex spographis Trézelii et Quineti. Lectiones e Welckeri diario (in qua ipse vidi) dat C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, 510. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 118. — *Exscripsi*; inspexi etiam Le Basii ectypum.

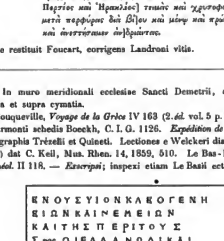

Var. lect. Vs. 2 in. ΕΡΩΝ Welcker falsa specie deceptus || vs. 10 in. ΟΣ Le Bas, *Voyage* non recte, ut vel Ipsius monstrat ectypum (iteratum est in eius exemplo edito versus praecedentis exordium).

. . . . .]ἱνους υἱὸν Κλεογέν[η
ἀγωνοθέτην Σαβαττεῖων καὶ Νεμείων,
μεγαλοψύχως ἀναι]ρεθέντα καὶ τὸν περὶ τοὺς
Ἕλληνας (?) διαπρεψαν]τὰ εἰ Ὀλυμπιάδ[ι
. . . . .], Γάιος Δημοσθέ-
νους . . . . . Ἀ]πελλαιεύς, Μᾶρκος
. . . . .], Α(ὐ)ιν(ος) Δημόνικος Σάνδος
nomen patria, praenomen et gentile N]ικίας Σερασίνικος,
. . . . .]ος, Ἐρμείας Καλλι-
ε̣υ̣, ...]ς, Σέξτος Νικηφόρ[ος],
χρυσοφόρα μετὰ παρῴδης.

•Hellanodicas intellige Nemeorum —; numero videntur duodecim esse, quum Olympiae hac aetate decem fuerint (Paus. V 9, 4 sq. coll. Schol. Find. Olymp. III 22 nostr. ed.)—. Sic Boeckh, sed manifesto decem erant sicut Olympiae. — Vs. 3 ἀρετῆς ἕνεκα Boeckh et Le Bas, quod spatii causa mutavit Foucart. — Vs. 6 insolite postpositum fuisse videtur annini Graeco (Δημοσθένης) gentilicium Romanum. — Vs. 10 scripsi Καλλ]ίου, nomen brevissimum, quia genetivo nominis ullius totum spatium explevi nequibat; sequebatur igitur hellanodica nonus cum patris genetivo in -ε desinente. — Exitum tituli ᾧ καὶ ἐ̣γ̣χ̣ρ̣ύ̣σ̣α̣ι̣ π̣ρ̣ώ̣τ̣ῳ καὶ μόνῳ | χ̣ρ̣υ̣σ̣ο̣φ̣ο̣ρ̣ί̣α̣ν̣ μετὰ π̣α̣ρ̣ῳ̣δ̣ῆ̣ς̣ scribit Fouc., π̣ρ̣ώ̣τ̣ῳ καὶ μόνῳ etiam omitti posse dicens, ut spatium efficiatur duodecimo hellanodicae nomini, fuisse enim censet enumeratos aut decem aut duodecim. Sed spatium interiectum inter versum decimum et undecimum caret scriptura, itaque aliter haec erant constituenda.

588 •Argis in lapide prope forum.•

Boeckh, C. I. G. 1133 e schedis Fourmonti. •*Près d'une mosquée*• Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 208.

[Ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀργείων Τιβέριον]
[Κλαύδιον Τιβερίου Φραντείνου υἱόν, Κυρεῖνᾳ Φραντεῖναν]
Νεικ[ομήδ]ε[α, σ]ὰ[δελ]φ̣ὸν Ἀθ[ηνο-
κ]λ̣ῆ̣ν̣, τ̣ὸ̣ν̣ [δ]ὶ̣ς̣ π̣α̣ν̣δ̣ρ̣ῶ̣ν
τῶν τὰ φανε[ν]ὰ δ̣υ̣ν̣α̣τ̣ε̣ύ̣-
των, ̣κ̣τ̣ε̣ι̣σ̣ί̣π̣τ̣ρ̣[ι]ο̣ν̣ τ̣ὸ̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣
σ̣τ̣ε̣ι̣ὸ̣ν̣ λ̣[ιμ]ῆ̣ν̣α̣ς̣ δ̣' θ̣λ̣α-
σ̣υ̣ά̣ρ̣ε̣ι̣, τ̣ο̣ι̣ῶ̣ν̣ δ̣ὲ̣ κ̣α̣ὶ̣ σ̣υ̣π̣τ̣ε̣ρ̣ά-
τ̣ν̣ω̣ν̣ ἐ̣κ̣π̣ρ̣ε̣π̣ῶ̣ς̣ Ἀ̣χ̣α̣ϊ̣ά̣δ̣ο̣ς̣,
ἐ̣π̣ὶ̣ τ̣ῶ̣ν̣ ὑ̣π̣ε̣υ̣θ̣ύ̣νω̣ν̣
τ̣ῆ̣ς̣ σ̣υ̣γ̣κ̣λ̣ή̣τ̣ο̣υ̣, κ̣α̣ὶ̣ δ̣ι̣ὰ̣ Δ̣ι̣ὸ̣ς̣
τ̣ο̣ῦ̣ Ν̣ε̣ι̣κ̣η̣φ̣ό̣ρ̣ο̣υ̣ π̣ρ̣ε̣σ̣β̣ε̣υ̣τ̣ή̣σ̣α̣ν̣τ̣ο̣ς̣ Μ̣(ᾶρκου) Αὐρ̣-
λ̣ί̣ο̣υ̣ Ἀ̣ν̣τ̣ω̣ν̣ε̣ί̣ν̣ο̣υ̣ Α̣ὐ̣γ̣ο̣ύ̣σ̣τ̣ο̣υ̣
Γ̣ε̣ρ̣μ̣α̣ν̣ι̣κ̣ο̣ῦ̣ Μ̣ε̣γ̣ί̣σ̣τ̣ο̣υ̣ Ἀ̣γ̣ο̣ρ̣α̣ν̣ό̣μ̣ο̣υ̣ κ̣α̣ὶ̣
Κ̣ο̣υ̣ρ̣ο̣υ̣λ̣ί̣ο̣υ̣ Δ̣ι̣ί̣ο̣ν̣ο̣ς̣ Σ̣τ̣ρ̣α̣τ̣η̣γ̣ο̣ῦ̣ Ν̣ε̣ι̣κ̣η̣φ̣ό̣ρ̣ο̣υ̣
Ρ̣ω̣μ̣α̣ί̣ω̣ν̣ Δ̣ι̣κ̣α̣ι̣ο̣σ̣υ̣ν̣η̣σ̣ε̣ν̣ε̣
κ̣ε̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣ α̣ὐ̣τ̣ὸ̣ς̣ ἀ̣γ̣ν̣ο̣ῶ̣τ̣ε̣ν̣ τ̣ὸ̣ν̣ τ̣ό̣π̣ο̣ν̣
ἑ̣α̣υ̣τ̣ῆ̣ς̣ ἐ̣π̣ε̣υ̣ε̣ρ̣γ̣έ̣τ̣η̣ν̣ τ̣ὴ̣ν̣

Υ Β

Representanti exemplar Fourmonti, quod alteri multo praestat. Restituit Boeckh e titulo eiusdem viri Spartano C. I. G. 1327, ubi eadem redeunt verba. Praeterea Frontino Iapis positus est Abellinas C. I. L. X 1122. •e quo titulo• ait Boeckh •patet *Decemviros stlitibus iudicandis* Graece redditos esse τοὺς δέκα ἀνδρας τοὺς τὰ φανερὰ διαιτῶντας: igitur illi decemviri, quod mirum, horum titulorum aetate iudicia de caelo excruciarunt•, sed id Mommsen, *Röm. Staatsrecht* II 1, 591 adnot. 1 tribuit mero errori Graeculi, qui titulum nostrum concepit. De viro v. Prosopogr. imp. Rom. I p. 373 n. 698. •Χιλίαρχος πλατύτιμος (vs. 4 sq.) est *tribunus laticlavius* —•. •Ἐκ τῶν ὑπουκμιώτων τῆς συγκλήτου (vs. 8 sq.), *ab actis Senatus* —•. Κυνδᾶτος Αὐτοκράτορος (vs. 10), *Candidatus Principis* sive *Quaestor Principis* [de quo cf. nunc Mommsen, *Röm. Staatsrecht* II 517 sq.]•. Haec Boeckh. — Dubitavit vir summus, utrum imperator verus 10 sq. memoratus Marcus Aurelius sit an Caracalla; nunc, cum Frontinus anno 164 Lucio Vero dedicaverit titulum C. I. L. III 495, certum est nostrum positum esse regnante Marco Aurelio i. e. ante 180, et post 172, quo anno ei Germanico nomen datum est.

Digitized by Google

589 In vico *Hatsmiti* prope Argos sito in ecclesiae Panagiae muro antico, a. 0,81. l. 0,51.

E schedis Fourmonti Sainte-Croix, *Des anciens gouvernements fédératifs* (a. 1799) 133 et Boeckh, C. I. G. 1121. Admodum imperfecte excerpsit Ross in diario a. 1833. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 119. — Lapis bodie valde adesus est et museo tectus, ut pauca tantum conferre potuerim; repraesento exemplum Le Basii uncis inclusis litteris quas solus vidit Fourmont.

Π Ο [Α] Ι [Σ Η] . . Ν Α [Ρ Ι Ε Ι . Ν]
Χ Ε Ν Ο Υ Ν Ε Υ Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Α Ρ Χ Ε Φ Η Β Ε Υ Σ Α Ν Τ Α Γ Ρ Α Μ
Μ Α Τ Ε Υ Σ Α Ν Τ Α Τ Α Μ Ι Ε Υ Σ Α Ν
Τ Α Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α Γ Ρ Α Μ
Τ Ο Ν Π Υ Θ Ι Ω Ν Μ Ε Τ Α Τ Ο Α Ν Α Σ Ω
Σ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Τ Ο Δ Ι Κ Α Ι Ο Ν Τ Η Σ Α Μ
Φ Ι Κ Τ Υ Ο Ν Ε Ι Α Σ Τ Η Π Α Τ Ρ Ι Δ Ι Κ Α Ι
Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Η Ν Η Ρ Α Ι Ω Ν Κ Α Ι
Ν Ε Μ Ε Ι Ω Ν Α Π Ο Δ Ε Ι Χ Θ Ε Ν Τ Α
Α Ρ Ε Τ Η Σ Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Η Μ Η Τ Η Ρ Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ι Ο Ν Ε Κ Τ Ω Ν
Ι Δ Ι Ω Ν Υ Π Ε Ρ Τ Η Ν Π Ο Α Ι Ν

Ἡ] πόλις ὁ [τῶν Ἀργείων]
Ἀρξίνοον Εὐκράτους
ἀρχιφοβούσαντα, γραμματεύσαντα, ταμιεύσαντα,
στρατηγήσαντα πρῶτον Πυθῶνα μετὰ τὸ ἀναστῆσαι αὐτὸν τὸ δίκαιον τῆς ἀμφικτυονείας τῇ πατρίδι, καὶ ἀγωνοθέτην Ἡραίων καὶ Νεμείων ἀποδειχθέντα, ἀρετῆς καὶ εὐνοίας ἕνεκα. Ἡ μήτηρ Καλλίστων ἐκ τῶν ἰδίων ὑπὲρ τὸν πάλων.

Vs. 3 *ἀρχιφοβῶσε* (et synonymum *ἱφιβαρχεσε*) non designat magistratum, sed principem ephebarum (Foucart). — Vs. 5 sq. »Pythiorum agonothetae sunt Amphictyones Delphici s. Pylaei; igitur Amphictyones, quorum hic mentio fit, non alii sunt quam Pythii ... Ius Amphictyonine Pausaniae aetate erat Argivis ita, ut cum Sicyoniis, Corinthiis, Megarensibus unius calculi participes essent. De hac re certiores nos facit Pausan. X, 8, 3. ... Et fortasse hoc ex Augusti instituto post Actiacam victoriam derivandum est« (Boeckh). — Vs. 12 sq. curam et sumptum statuae decretae ab urbe in se recepit mater; cf. n. 612.

590 Veronae in museo lapidario n. 63 lapis, cuius margines omnes laesi, a. 0,72. l. 0,40. »Inscriptio s. 1688 Argis reperta ad arcem, in ambitu putei a Turcis constructi. Inde sibi asservit Venetius, posthac Antonius Mocenicus Maffeio donavit, qui Museo Veronensi intulit. Hic edidit Veron. illustr. T. I p. LX, unde petiit Muratorius T. II p. DLXI. 2. Iteravit Maffeius Mus. Veron. p. XLIII. Eadem aetas in schedis Spanheimianis, quas contuli« Boeckh, C. I. G. 1124. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 292 n. 133. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3290.) — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Α Γ Ω Ν Α Ρ Ι Ε Ι
Ω Ν Τ Σ Τ Α Τ Ι Α Ι Ο Ν Λ Α Μ
Π Ρ Ι Ο Υ Υ Ο Ν Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η
Μ Ε Μ Μ Ι Α Ν Ο Ν Π Ε Ρ Σ Ε Ο Σ Κ Α
Δ Ι Ο Σ Κ Ο Υ Ρ Ω Ν Α Π Ο Γ Ο Ν Ο Ν
Τ Ο Ν Ε Λ Α Δ Α Ρ Ι Ν Κ Α Ι Α Ρ Χ Ι
Ε Ρ Ε Α Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Τ Ι Ν Ε Λ Α Λ Α Ν Ω Ν
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Η Σ Α Ι Ν Τ Α Τ Ω Ν Α Κ Α Γ
Ω Ν Ι /// Α Γ Ο Ν Ο Θ Ε Τ Α Ν Η Ρ Α Ι
Ω Ν Κ Α Ι Ν Ε Ϻ ///// Ω Ν Κ Α Ι Σ Ε Β Α
Σ Τ Ε Ι Ω Ν Κ Α Ι Ν /// Μ Ε Ι Ω Ν Κ Α Ι Α Ν
Τ Ι Ν Ο Ε Ι Ω Ν Ε Ν ///// Γ Ε Ι Κ Α Ι Α Λ
Ι Ν Ο Ε Ι Ω Ν Ε Ν Α Λ Α Ν Τ Ι Ν Ε Ι ////
Κ Α Ι Α Σ Κ Α Λ Α Π Ι Ω Ν Ε Ν Ε Π Ι
Δ Α Υ Ρ Ω Κ Α Ι Α Μ Φ Ι Κ Τ Υ Ο Ν Α Κ Α Ι
Ε Λ Α Δ Α Δ Α Ρ Χ Α Ν Α Μ Φ Ι Κ Τ Υ Ο Ν Ω Ι
Κ Α Ι Π Α Ν Ε Λ Λ Η Ν Α Γ Α Ι Α Ε Λ Α Η Ν Ο
Τ Α Μ Ι Α Ν Κ Α Ι Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Η Σ Α Ν ///
Κ Α Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Η Σ Α Ν Τ Α Τ Ρ Ι Σ Κ Α Ι Α Τ
Ψ Ι Ε Υ Σ Α Ν Τ Α Κ Α Ι Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Σ Α Ν
Τ Α Υ Π Ε Ρ Τ Ε Τ Α Σ Π Α Τ Ρ Ι Δ Ο Σ
Κ Α Ι Τ Ω Ν Ε Λ Λ Α Ν Ω Ν Π Τ Ρ Ο Σ Τ Ε
Τ Α Ν Υ Κ Α Τ Ο Ν Κ Α Ι Π Ρ Ο Σ Β Α
Σ Ι Λ Ε Α Σ /// Α Ι Τ Α Α Λ Α Λ Κ Α Ι Α Ο Γ Ο
Γ Ο Ι Σ Κ Α Ι Ε Ρ Ο Ι Σ Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Σ
Φ Ε Ν Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Α Κ Α Ι Φ Ι Α Ο Τ Ε Ρ Ι
Τ Α Τ Α Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε

Ἁ πόλις ὁ τῶν Ἀργείων Τ(ίτον) Στατίλιον Λαμπρίου υἱὸν Τωμεμάτη Μεμμιανὸν, Πυρσέος υἱὸν Δυσκούρων ἀπογονέα, τὸν Ἑλλαδάρχαν καὶ ἀρχιερέα διὰ βίου τῶν Ἑλλάνων, στρατηγήσαντα τῶν Ἀχαιῶν [γ'], ἀγωνοθέτην Ἡραίων καὶ Νεμείων καὶ Σεβαστείων καὶ Νεμείων καὶ Ἀντωνείων ἐν Ἄργει καὶ Ἀντωνείων ἐν Μαντινείᾳ καὶ Ἀτκλαιείων ἐν Ἐπιδαύρῳ, καὶ ἀμφικτίονα καὶ Ἑλλαδάρχαν ἀμφικτιόνων καὶ Πανέλλανα καὶ Ἕλληνα πάντων καὶ ἀγορανομήσαντα καὶ στρατηγήσαντα τρὶς καὶ ταμιεύσαντα καὶ πρεσβεύσαντα ὑπὲρ τᾶς πατρίδος καὶ τῶν Ἑλλάνων πρός τε τὸν Γαμψόλεον καὶ τὰ ἄλλα καὶ λό(γ)γος καὶ ἔργος πολιτευόμενον ἄριστα καὶ φιλοτειμότατα, ἀρετᾶς ἕνεκα.

Var. lect. Lapidem manifesto melius servatum viderunt priores, sed pleniores eorum lectiones, cum nusquam dubia sit redintegratio, satis habeo indicare omissis in transscriptione uncis, praeter quod vs. 9 in ΩΝΤ dat Maff., pro Τ (quod in Γ emendavit Boeckh) lacunam schedae Spanh.; post Ν rasura cernitur antiqua.

Digitized by Google

Honoratum esse conieci filium T. Statilii Lamprine Memmiani, cui ab Epidauriis positus est n. 1447 (ubi conferas itemque stemma familiae ad n. 934/935 adiectum). Scriptus fuerit titulus regnante Hadriano; Spanhemio quidem iudice adsignandus est aetati Marci Aurelii et Lucii Veri, qui sint *βασιλεῖς* vs. 23/24 indicati. Sed complures Romam missus esse potest Timocrates ad imperatores diversos; ai designantur certi tum una regnantes, exspectes *τοὺς βασιλέας*.

Vs. 4 sq. *Περὶτῶν κατὰ Δωτικὸν ἀγώνων*: in titulo n. 940 vs. 6 gentis eiusdem maiores dicti sunt Perseus et Phoroneus.

Eorum quae ad titulum nostrum egregie commentatus est Boeckh, maximam partem repetimus. «Mirum, quod Timocrates primum Ἑλλαδάρχας *καὶ ἀγῶνας τῶν Ἑλλάνων* et rursum Ἑλλαδάρχας Ἀμφικτυόνων, primum *στρατηγήσας τῶν Ἀχαιῶν τρίς*, mox iterum *στρατηγήσας τρίς*, et primum Ἑλλανοταμίας, mox *ταμίευσας* dicitur. Sed ταμίευσας vocatur ut quaestor Argivorum, Ἑλλανοταμίας ut Quaestor Panhellenium (quorum sedes Athenis); et pota formas Πανήλλην et Ἑλλανοταμίευε retento H, quum tamen Ἕλλανες dictum sit; nempe illa nomina ab Athenicnsibus proferta sunt. Porro Ἑλλαδάρχας τῶν Ἑλλάνων ad idem concilium referri videtur ad quod n. 1318 [cf. Marquardt, Ephem. epigr. I 207], Ἑλλαδάρχας τῶν Ἀμφικτυόνων ad Pythios Amphictyones. Postremo *στρατηγήσας τῶν Ἀχαιῶν* pertinet ad foedus Achaeorum, alterum autem *στρατηγήσας* ad praeturam Argivam. Superest, ut paucis unoneam de numerum ludorum ratione. Fuit enim Statilius *ἀγωνοθέτης* Ἡραίων, Νεμείων, Σεβαστείων, Νεμείων, Ἀντινοείων *bis* Ἀργει, Ἀντινοείων *bis* Μαντινέᾳ, Ἀγωνοπείων *bis* Ἐπιδαύρῳ. Ubi primum notabis *ἀγωνοθέται* dici, non *ἀγωνοθετήσαντα*: unde conficio illos ludos uno quadriennio actos esse, et in hoc quadriennium eum esse agonothetam constitutum, ita ut *eidem hom* omnium horum ludorum non fuisset, sed eneet agonotheta. Ex his ludis Asclepiea Epidauria notissima sunt . . . Antinoea Mantineae pentaetorica sunt; de quibus vide Paus. VIII, 9, 4. Eidem Antinoo Argia quoque ludos celebrari hic docet titulus; esteri etiam quattuor ludi Argivi sunt, Heraeorum, Augustalea, Nemeorum utrorumque. Heraea a Hecatombaea sunt ea, ex quibus reportatur *ἡ ἐξ Ἄργους ἀτρὶς* [cf. ad n. 583] . . . Nemea ipsa hoc loco bis posita sunt; intellige priorem et posteriorem pentaeridis trieteridem, ac cf. Corsin. Diss. agon. III, 16. Et nota haec Nemea Argiis esse acta (Paus. II, 24, 2). Igitur tum quinque ludos singulis pentaeteridibus celebrabant Argivi; Julisul Imp. aetate supererant quattuor, Nemeaei duplices et duo alii (Julian. Epist. p. Argiv. coll. Corsin. l. c.), haud dubie Heraeorum et Augustalea, abolitis Antinoeis.»

---

591 Argis in area ante museum magna stela lapidis calcarii; in latere superiore foramina duo. A. 1,18. l. 0,69. cr. 0,38. Versuum singulorum fines satis diverse distant a margine.

Lüders, *Bullettino d. Inst.* 1873, 142. — *Exscripsi.*

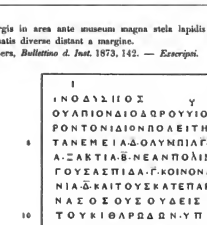

Ἡ πόλις ν τῶν - - - -ρείων
σ Ὀθ[υ]ρτά(ι?) . . . . .φ . κείων Μ(ᾶρκον)
Οὐ[λπιον Διο]δώρου υἱὸν Ἠ[λιο]-
δῶρ[ον, τὸν δεῖνα πελείτην, γυμνασι-
αρ]χ[α Νίκαια δ', Ὀλύμπια γ', Πυθία, Ἴσθμια
α [ε'], Ἄκτια β', Νέα Πόλει β', τὸν ἐξ Ἄρ-
γους ἀτρὶς γ', κοινῶν Ἀσίας β', Οὐρί-
ων δ' καὶ τοὺς κατ' ἐπαρχείαν ἀγῶ-
νας, ὅτους οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ πυθαρῳδῶν, ὑπὸ φωνασκῶν
Μ(ᾶρκον) Οὐλπιον Θεόδωρον, τὸν ἴ-
διον ἀδελφόν.

Var. lect. Versus duos primos sic exhibet Lüders:

////////////ΓΕΙΩΝ
ΗΠΟΛΙΣΗΘΥ//Σ . . . . . ΚΕΩΝΣΜ

quae transcribit Ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀ[ργείων] | ἡ πόλις ἡ Θ.Σ . . . . . κίων ς Μ. || vs. 6 in. Α⁻.

Vs. 1. 2 expedire non possum. Apparet tausen M. Ulpium Heliodorum citharistam honorari non ab Argivis, sed Argis ab urbe sua patria: itaque primo loco relatae sunt victoriae Nemeae in feriis Argiris reportatae. — Vs. 6 in. post A servata est litterae Epsilon hasta inferior et linea transversa supra litteram, quae numerum indicat. Post magna certamina Panhellenica memorantur vs. 6 ludi Neapoli habiti, sine dubio Σεβαστά, in quibus citharistas certavisse testis est titulus Olympicus n. 56 (Dittenb.) vs. 54 sq.; tum ἡ ἐξ Ἄργους ἀτρὶς (cf. ad n. 583); *κοινὸν Ἀσίας* Pergami, denique Οὐρίων Spartae celebrata.

---

592 «Argis in coemeterio ecclesiae D. Georgii» (ubi nihil reperi). E schedis Fournonti Boeckh, C. I. G. 1127.

. . . . Α Σ Ε Ν - - - -
. . . . Ι Η Ν Ι Δ Ο Σ - -
. . . . . Π Α Ν - - -
. . . ΕΝΟ . . Ο - -
. . ΙΕΡΟ . . . ΑΝ - - -
. . ΑΣΕΝΕΔΕΙ - - -
. . ΝΕΜΕΙΩΝ - - - -
. . . ΘΝΑ(- - - - -

Ἀ πόλις ἐτί[μησεν τὸν
δεῖνα Μ]ηνόδωρ - - -
- - - - πων - - - - -
- γενεω]λογί[ᾳ - - - -
- - ἱερο[δότ]ην [?), ἱστρο-
νο]δίτην [ἐ]πὶς ἐν Ἐ[λ]ι[κῶνι,
Ἡραίων[?], Νεμείων - -
- - - - - - - - -

Tentavi. — Vs. 3 «Παυ]λλεινος fortasse mentio» (Boeckh). — Vs. 5 conici etiam potest ἱερο[φαν]την e n. 606 vs. 3.

Digitized by Google

593 Argis in museo tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim, a. 0,28. l. 0,61. cr. 0,63.

Expédition de Morée II p. 105 n. 10 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3 p. 228 n. 63 ex apographo Quineti. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 114 ex apographo Landroni. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 155 n. 515. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 395 n. 8 litteris minusculis. (Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 110 n. 516 et p. 322.) — *Exscripsi.*

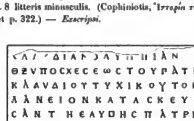

Varia lectio potior. Vs. 1 ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΛ (nihil amplius) Quinet et Landron, . ΛΑ. ΔΙ. . . . . ΙΑΝ Milchh., Κλανδίαν Κ . . α . . . *inv* Baun.

Κρ]ισῆλιν Ὀλυμπιόνι,
(ὑ)ξ ὑπατ[ί]νων τοῦ πατρὸς
Κλαυδίου Τυχικοῦ τὸ Βα-
λανεῖον κατεσκεύα-
σεν τῇ ἰντ[ρ]ῖδι πατρῴδι,
Ὑφιστιατι Βουλῆς.

Versus primi lectio quamvis difficilis certa tamen mihi videbatur. Vs. 2 in. Θ per errorem pro Ε exaratum est. — Promissum patris, cum mortuus erat, solverat filia.

594 Parva basis quadrata, reperta Argis a. 1839 ducentos circa passus a theatro ad orientem versus.

Ross, *Bullettino d. Inst.* 1840, p. 106 = *Archäol. Aufsätze* 2, 666. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 125a.) — Habeo ex Rossii diario.

ΥΗΦΙCΜΑΤΙΒΟΥ
ΛΗCΣΠΕΝΔΟΝΤΑΙ
ΖΩΠΥΡΟΥΤΟΝ
ΙCΑΓΩΓΕΛΑΡΕ
ΤΗCΕΝΕΚΕΝ

Var. lect. Apographum auctoris ignoti teste Foucarto vs. 2 extr. omittit ι et vs. 5 dat ὕνεκεν.

Ὑφ]ιστιατι βου-
λῆς Σπένδοντα
Ζωπύρου τὸν
ἱστορ]ικὸν ἀγε-
τῆς ὕνεκεν.

Urbes complures, in quibus occurrunt *στεφανηφόροι*, quod munus est civile sive sacerdotale, enumerat Foucart.

595 Argis olim in muro ecclesiae Sancti Nicolai, nunc in museo lapis calcarius, in duas partes fractus, a. 0,82. l. 0,45. cr. 0,18. Ad dextram est margo editus.

Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV 161 (2. *éd.* V 205); hinc et e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1129. Leake, *Travels in the Morea* n. 68. *Expédition de Morée* II p. 95 n. 2 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 181 n. 55 ex apographo Trézelii. C. Keil, Mus. Rhen. 1859, p. 512 e diario Welckeri. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 125. Cf. I. Bannack, Philologus 48, 1889, p. 395 n. 7. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3291. Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 111 n. 524.) — *Exscripsit Fredrich*; *contuli* lapidem et Le Basii ectypum.

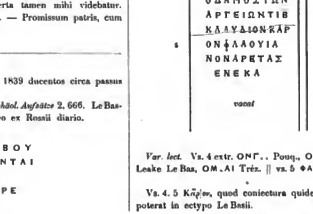

Ἁ βουλὰ καὶ
ὁ δᾶμος τῶν
Ἀργείων Τ(ιβ(ερίου)
Κλαύδιον Κᾶρ-
ον Φλουσια-
νὸν ἀρετᾶς
ἕνεκα.

Var. lect. Vs. 4 extr. ΟΝΓ. . Pouq., ΟΝΓΑΙ Welcker, ΟΝΚΑΙ Fourm. Leake Le Bas, ΟΜ.ΑΙ Trézz. ‖ vs. 5 ΦΑΛΕΡΙΑ Le Bas.

Vs. 4. 5 *Κᾶρ]ον*, quod coniectura quidem est assecutus, Foucart videre poterat in ectypo Le Basii.

596 Argis super muro quodam. E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1128. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3294.)

ΣΙΑ.ΑΣΠΟΛΙΟ . . .
ΩΣΑΕ.Τ.ΚΑΙΦΙΛΟ
ΜΕΓΙΣΤΕΣΠΑΡΑΣΧ
ΩΣΟΥΔΕΙΣΤΩΝΠΡΟΑ
ΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΝΛΕΚΑΙΧΙ/
ΑΡΧΟΝΕΝΙΣΠΑΝΙΑΛΕΓΙΩ
ΝΟΣΕΒΔΟΜΑΣΑΦΥΛΑΤ
ΩΝΥΛΑΕΩΝΤΟΝΕΚΠΡΟ
ΓΩΝΩΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΟΥ
ΔΑΜΟΥΑΡΙΣΤΑΠΟΛΕΙ
ΤΕΥΟΜΕΝΟΥΝ

[πρύτανιν εἰς τὰ βέλτι-
σ]τ[α [τ]ῶδε πόλαι τ' εὐνό-
ως ἐσ[έ] τ[ι], καὶ φιλ[ο]τειμίας
μεγίστ[ας π]αρασχ[όντα
ἐς αὐδεὶς τῶν πρὸ αὐτο-
ῦ, γενόμενον [δ]ὲ καὶ χ[ιλί-
αρχον ἐν Ἰτεαν]ίῳ λοχῖ-
νος ἐβδόμας, ἃ φυλὰ τ-
ῶν Ὑλλέων τὸν ἐκ προ-
γ[όνων εὐεργέταν τοῦ
δάμου ἀρετᾶ]ς ἕνεκεν.

Initium restitui usque ad *ἀπ' τι*, reliqua Boeckh.

Digitized by Google

597 ▪Argis, ad fontem, quem struxit Imperatoris Turcici soror. Titulus hic est, qui Villoisonum iterum Argos vocavit (Prolegg. Hom. p. XLIX): ex cuius schedis manuscriptis a nobis editur▪ Boeckh, C. I. G. 1122. — Ter edidit Le Bas: ex apographo Trézellii (▪*sur une pierre encastrée dans le mur méridional de la fontaine au milieu de la caserne d'Argos*▪) *Expédition de Morée* II p. 96 n. 5 et *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 189 n. 58; melius *Voyage archéol.* II 120. (Cophinlotia, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 320.) — *Conult Le Bani ectypum.*

Ο Ν Η Σ Ι Φ Ο Ρ Ο Ν Σ
Ν Η Σ Ι Φ Ο Ρ Ο Υ Α Γ Ω Ν
Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α Η Ρ Α Ι Α Κ Α Ἰ Α Ι
Μ Ε Ι Α Σ Ε Μ Η Ν Ω Σ Σ Κ Α Ἰ Δ Ι Κ Α Ἰ
Ω Σ Κ Α Ἰ Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ Υ Χ Ω Σ Ε Σ Σ
Τ Ι Λ Σ Α Ν Τ Α Τ Ε Π Α Ν Δ Η Μ Ε Ι Π Α Ν
Τ Ε Σ Σ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Υ Σ Κ Α Θ Η Κ Α
Σ Τ Ο Ν Α Γ Ω Ν Α Ε Π Ἰ Η Μ Ε Ρ Α Σ
Δ Υ Ω Κ Α Ἰ Δ Ο Ν Τ Α Σ Ε Π Ἰ Α Ἰ Σ
Τ Ο Ἰ Σ Μ Ε Ν Π Ο Λ Ε Ἰ Τ Α Ἰ Σ Σ Κ Α
Τ Α Ν Δ Ρ Α Δ Η Η Ν Δ Τ Ο Ἰ Σ Δ Ε
Δ Ο Ἰ Π Ο Ἰ Σ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Ἰ Σ Α Ν
Δ Η Ν Β Τ Ο Τ Ε Σ Σ Α Λ Ἰ Ο Ν Θ Ε Ν Τ
Ε Ν Π Α Ν Τ Ἰ Γ Υ Μ Ν Α Σ Ἰ Ω
Κ Α Ἰ Β Α Λ Α Ν Ε Ἰ Ω Α Δ Ε Ω Σ
Α Π Ο Π Υ Ρ Ω Ἰ Α Σ Α Χ Ρ Ἰ Η Α Ἰ Ο Υ
Δ Υ Σ Ε Ω Σ Π Α Ν Τ Ἰ Ε Λ Ε Υ
Θ Ε Ρ Ω Κ Α Ἰ Δ Ο Υ Λ Ω Ε Κ Τ Ω Ν Ἰ
Δ Ἰ Ω Ν Η Φ Υ Λ Ἡ Τ Ω Ν ▪▪
Λ

Ὀνησίφορον Ὀ-
νησιφόρου ἀγεσ-
σ Σ]τήσαντα Ἡρᾶϊ καὶ [Νί-
μεισι σεμνῶι καὶ δικαί-
ω]ς καὶ μεγαλοψύχως ἐρ-
τιστάντα τε πανδημεὶ πάν-
τ(α)ς Διυξίρους καθ' ἕκα-
στον ἀγῶνα ἐπὶ ἡμέρας
δύω καὶ δόντα ἑκὶ δὶς
τοῖς μὲν πολείταις πα-
τ' ἀνδρα δηνάρια β', τοῖς δὲ
λαοῖσὶ Διυξίρους ἀνὰ
δηνάρια β', τά τε ἴλαινα Σίντια
ἐν πάντι γυμνατίῳ
καὶ βαλανείῳ ἀδέως
ἀπὸ πρώιας ἀχρι ἑνίου
δύσεως πάντι ἴλαυ-
Σίρῳ καὶ δούλῳ ἐκ τῶν ἰ-
δίων ἡ φυλὴ τῶν Π[αμφυ-
λέων.

Litterae angustae setatis recentis. — Vs. 19 sub fine Π/, vs. 20 Λ.ι dat Le Bas. Repraesentavi modo quae ipse vidi in eius ectypo, in quo Foucart quidem vs. 19 insuper rel partem litterae My, vs. 20 ΛΑΝ alibi visus est cernere.

598 Argis in domo Leonidae Zographi, in qua mihi negaverunt adhuc extare titulos, exscripsit Foucart a. 1868.

Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 1165. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3292. Cophinlotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 321.)

Α Φ Υ Λ Α Τ Ω Ν Τ Α Μ
Φ Υ Α Α Ν Κ Λ Α Ι Ν Ε
Τ Α Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Υ
Δ Ι Α Τ Α Σ Σ Ε Κ Π Ρ Ο Γ Ο
Ν Ω Ν Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ Α
Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α

Ἁ φυλὰ τῶν Πα-
φυλῶν Κλαυ-
τᾶν Ἱερωνύμου
διὰ τὰς ἐκ προγό-
νων αἱς αὐτῶν
εὐεργεσίας, ἀ-
ρετᾶς ἕνεκα.

599 ▪Argis in ecclesia S. Paraskeues.▪

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1132. (Cophinlotia, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 320.)

Σ Ε Σ Τ Ο Ν Π Ο Μ Π Η Ν Ο Ν Σ Ε Σ Τ . .
Υ Ι Ο Ν Μ Α Ρ Κ Ι Α Ν Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ . .
Τ Ε Ο Σ Γ Ε Ι Ο Ν Ο Ν Ι Ο Ι Ε Κ Π Ρ Ο Γ Ο
Ν Ω Ν Υ Ο . . Π Α Κ Υ Α Α Ρ Α Ι . . Π . . . .

Σίξτου Πομπηΐ[ο]υ Σίξ[του
υἱὸν Μαρκιανὸν, Ἀριστοκ[ράτε-
τος [ἔγγ]ονον, τ[ὸ]ν ἐκ προγό-
νων ε[ὐ]εργέτη[ν], ἁ φυλὰ [τῶν] Β[αμφυλῶν.

Refinxit Boeckh. Cf. n. 600.

600 Argis ▪prope D. Petri▪ se vidisse refert Fourmont (Boeckh, C. I. G. 1131), in ruinis ecclesiae rocatae Μετρέπουλε Welcker, e cuius diario haheo (cf. C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 510). Le Bas, *Voyage archéol.* II 126. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3295. Cophinlotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 320.)

Σ Ε Σ Τ Ο Ν Π Ο Μ Π Η Ι Ο Ν Σ Ε Σ Τ Ο Υ
Υ Ι Ο Ν Μ Α Ρ Κ Ι Α Ν Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ
Ε Γ Γ Ο Ν Ο Ν Τ Ο Ν Ε Κ Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ω Ν Ε Υ
Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Α Φ Υ Λ Α Τ Ω Ι Ν
Ι Ν Α Θ Ι Ω Ι Ν

Σίξτου Πομπηΐου Σίξτου
υἱὸν Μαρκιανὸν, Ἀριστοκράτεος
ἔγγονον, τὸν ἐκ προγόνων εὐ-
εργέτων τῶν πόλιος, ἁ φυλὰ τῶν
Ἀχαθιδίων.

Exemplo Le Basii (cuius ectypum vidi) uncis inclusa inserui, quae pleniora praebet Fourm.; in fine versus tertii de N in ectypo cernitur linea prima ι. — Vs. 2 extr. ΤΕΟΥ Welcker.

Idem vir ab alia phyla honoratur n. 599.

601 ▪Argis in domo Iosephi▪.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1130. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3296. Cophinlotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 320.) Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 205.

Α Φ Υ Λ Α Τ Ω Ν Υ Ρ
Ν Α Θ Ι Ω Ν Ἁ Π Ο Μ
Π Η Ι Ω Ν . Χ Κ Ρ Ε Ι
Ν Ο Ν Τ Ο Ν Ε Κ Π Ρ Ο
Γ Ω Ν Ω Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε
Τ Α Ν

Ἁ φυλὰ τῶν Ἀρ-
ναθίων Ἁ(δρίω)ν Πομ-
πη[ί]ο Χ[ι]ρεί-
νον, τὸν ἐκ προ-
γ[ό]νων εὐεργέ-
των.

Repraesentavi exemplum Fourmonti, quod praestat alteri. Emendavit Boeckh.

Digitized by Google

602 Argis olim in area domus cuiusdam (Ross), tum in ruinis ecclesiae Sancti Petri (Bursian et Baumeister), nunc in area ante museum lapis calcarius, a. 0,86. l. 0,53. cr. 0,40.

Ross, *Intelligenzblatt zur allgem. Litteraturzeitung* 1844, p. 654 (est in diario anni 1844). Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. 34. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 181. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 121. Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 111 n. 521 et p. 321. Cf. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie* Suppl. II 369. — *Contulit Fredrich.*

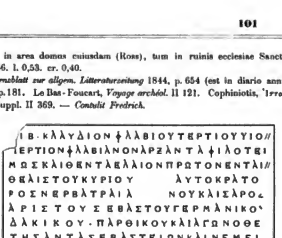

Τιβ(έριον) Κλαύδιον Φλαβίου Τερτίνα τὸν
Τίβ(ερτα) Φλαβιανὸν, ἀξέντα φιλοτει-
μως καὶ δόντα ἴλιον πρῶτον ἐν ταῖ[ς
Σάπσ τοῦ κυρίου αὐτοκράτο-
ρος Νέρβα Τραϊανοῦ Καίσαρος
ἀρίστου Σεβαστοῦ Γερμανικο[ῦ
Δακικοῦ Παρθικοῦ καὶ ἀγῶνα θε-
τησάντα Σεβαστεῖα καὶ Νεμέ-
α ἐκατὸν καὶ μεγαλοψύχως,
ἓν τε διανομαῖς καὶ δημοθοινί-
αις καὶ θέντα β[ιλ]ιανεῖον πᾶν
ἀνεπικωλύτως ἀπὸ ἀνατολᾶς
ἡλίου μέχρι δύσεως καὶ θύσαν-
τα τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ ἑκατόμ-
βην, ἡ φυλὴ τῶν Τρωάδων
τὸν ἴδιον προστάτην.

In versibus 4. 5. 14. 15. 16 vacua spatia relicta sunt in lapide, quia iam vitiosus erat, cum inscribebatur.

---

603 »Argis in domo Iosephi, in fragmine columnae.« E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1138.

ΟΥ
ΣΘΕΝΟΥΣ
ΕΚΠΡΟΓ.
ΝΩΝΠΡΟΣΤΑΤΑΝΚΑΙΕΕΤΤΕ

- - - - - -
...σθένους,
τὸν] ἐκ προγό-
νων προστάτην καὶ ε[ὐ]ρ[γ]έ[τ]αν.

Refinxit Boeckh. Honoratus fuerit phylae *προστάτης*; cf. n. 602, vs. 16 sq.

---

604 »In muro ecclesiae D. Basilii« Fourmont, e cuius schedis Boeckh, C. I. G. 1137. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 124. (*Expédition de Morée* II p. 200. Henzen-Orelli n. 5295. Mommsen, C. I. L. I 596. III 532; cf. n. 7265. Wilmanns, Exempla inscr. Lat. 1103. Dessau, Inscr. Lat. selectae I 868.) Cf. Caredoni, *Monatsberichte der Berl. Akad.* 1846, p. 271 et *Bullettino d. Inst.* 1846, p. 185.

Q·MAARCIVM·Q
ITALICEI·QVEI·NEGOTIAI
KOINTONMAAPKIO
TOVYIONPHΓAITAA

Q. Maarcium Q. [f. Regem
Italicei quei negotiat[ntur Argeis.
Κόιντον Μαάρκιο[ν Κόϊ-
του υἱὸν Ῥῆγα Ἰτιλ[ικὸν οἱ
[ἐν Ἄργει πραγματευόμενοι].

Restituit Le Bas (in Expeditione Mor.). Titulum esse Qu. Marcii Regis consulis a. u. 686 monstravit Mommsen: honoratum eum esse ab Argivis anno sequente (67 a. Chr. n.), cum proconsul Ciliciae in provinciam suam ait profectus.

---

605 Erat Argis in ruinis turris prope ecclesiam metropolitanam.

Leake, *Travels in the Morea* III n. 66. (C. Keil, Analecta epigr. et onomat. 80. Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 124 *a*.)

Ἰτα]λοὶ s. Ῥωμαῖοι οἱ] πραγματευ-
όμενοι ἐ]ν Ἄργει
- - - - - Ἀ]λεξιμάχου
ἀγορανομ]ήσαντα.

Vs. 1—3 supplevit Keil, vs. 4 Foucart.

Digitized by Google

606 Argis in area ante museum lapis calcarius, a. 0,71. l. 0,40. cr. 0,28. Antea erat in ecclesia Turcica, uld in diario anni 1833 prima verba descripsit Ross.

«Ex collectaneis Ex. Spanhemii in bibliotheca regia Berolinensi asservatis» Boeckh, C. I. G. 1123. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3293. Cophiniotis, Ἐπτηρὶς τοῦ Ἄργους I 319.) — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

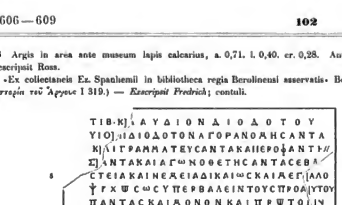

ΤΙΒ·ΚΛΑΥΔΙΟΝΔΙΟΔΟΤΟΥ
ΥΙΟΝΔΙΟΔΟΤΟΝΑΓΟΡΑΝΟΜΗCΑΝΤΑ
ΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥCΑΝΤΑΚΑΙΕΡΟΦΑΝΤΗ//
ΣΑΝΤΑΚΑΙΑΓωΝΟΘΕΤΗCΑΝΤΑCΕΒΑ
CΤΕΙΑΚΑΙΝΕΑCΕΙΑΔΙΚΑΙωCΚΑΙΑCΕΓΛΑΟ
ΥΓΧΨCωCΥΠΕΡΒΑΛΕΙΝΤΟΥCΠΡΟΑΥΤΟΥ
ΠΑΝΤΑCΚΑΙΑΜΟΝΟΝΚΑΙΠΡΩΤΟΙΝ
ΘΕΝΤΑΕΛΛΑΙΟΝΕΝΤΕΓΥΑΝΑCΙΟΙCΚΑΙ
ΒΑΛΑΝΕΙΟΙCΔΟΥΛΟΙCΤΕΚΑΙΕΛΕΥΘΕ
ΡΟΙCΑΠΑΝΑΤΟΛΑCΑΛΙΟΥΑΧΡΙΔΥCΕΙΩC
ΘΥCΑΝΤΑΤΕΚΑΙΤωΔΙΙΤωΝΕΛΕΙωΕ
ΤΩΝΒΑΝΠΡωΤΟΝΚΑΙΔΙΟΝΟΝΡΩΜ
ΟΙΟΙΕΝΑΡΓΕΙΚΑΤΟΙ////ΟΥΝΤ////ΝΟΝΕ
ΡΟΓ//ωΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΚΑΙΕΚΠΑΤ[ΠΩΝΑ
ΓωΝΟΘΕΤΑΝω ΚΑΙΕΥΑ[ΙCΑΝΤC]ΤΑCΠΕΡ
CΕΟCΚΑΙΗΡΑΚΛΕΟCΤΕΙΙΔ[Α]CΚΑΙΧΡ[ΥCΟΦΟ
ΡΙΑΝΜΕΤΑΠΟΡ[ΥΡΑCΔΙΑΒΙΟΥ

vacat

Τιβ(έριον) Κλαύδιον Διοδότου
υἱὸν Διόδοτον, ἀγορανομήσαντα
καὶ γραμματεύσαντα, καὶ ἱεροφαντή-
σαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα Σεβα-
στεῖα καὶ Νέα Σεβαστεῖα καὶ ἀγῶνα Κλαύ-
διον δωπάσαντα καὶ μονομα-
χήσαντα, καὶ μόνον καὶ πρῶτον
ἔντα Ἕλλανα ἐν τῷ γυμνασίῳ καὶ
βαλανείοις δούλοις καὶ ἐλευθέ-
ροις ἐκ παντὸς Ἀλίου Ἀχριδύσεως
θύσαντα τε καὶ τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ ἑκα-
τὸν δὲ πρῶτον καὶ Διόνυσον Ῥωμ[αί-
ους οἱ ἐν Ἄργει πατρ]ικίους τὸν ἡγε-
μόνα εὐεργέτην καὶ ἐκ πάσων ἀ-
γωνοθέτην, ᾧ καὶ ἐψηφίσατο τὰς πε-
ρίοδος καὶ Ἡρακλῆς τυμπάνῳ καὶ σφυροφο-
ρίῳ μετὰ πορφυρίδος διὰ βίου.

Titulum quamvis ex interpolationibus et omissionibus foedatum nullaque divisum exhibeant Spanhemii schedae, nonnulla nunc deleta recte e lapide tum pleniore descripta erant, quae supra dedi uncis distincta.

Vs. 13. 14 non video, quid aliud suppleri possit atque τ]ὸν ἡγε[μόνα εὐερ-, pro quibus schedae Spanhemii dant τὸν ἐν πρεσβύσι εὐερ-, verbis quae praecunt vel foedius interpolatis. ἐπίτροπος, l. e. procuratores, hic designarit *correctores* in provinciam Achaiam praeter proconsules delegatos; vide Mommsen, *Röm. Geschichte* 5, 256 sq.

607 «Prope ecclesiam S. Paraskeues.»

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1136. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3298. Cophiniotis, Ἐπτηρὶς τοῦ Ἄργους I 129.)

ΟΙΛΕΕΙΤΑΙ
Λ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΝΙΝΓΕΝΟΥ

Οἱ Λεῖται
Λ(εύκιον) Κορνήλιον Ἰνγένιον.

Supplevit Boeckh, — Λεῖται videtur derivatum esse a λεῖος, ut forma principalis fuerit λεῖτες (evanescente scilicet diphthongi Iota ante Iota suffixi), quod ex Racismo mutatum est in λαοῖτες. Habemus igitur praeter collegia Argiva occurrentia n. 530. 581. 608 aliud: «*levigantium*»; levigaverint quidem ligna s. lapides.

608 «Argis in muro ecclesiae S. Paraskeues.»

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1135. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3298. Cophiniotis, Ἐπτηρὶς τοῦ Ἄργους I 128.)

ΟΙΔΕΦΙΑΣΤΑΙ
ΔΑΜΟΣΤΑΤΟΝ
ΣΩΣΟΥΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΑΥΤΟΝ

Οἱ Δεμβαστταὶ
Δαμοστ[ρ]ατον
Σωσυ ἀρετᾶς
ἕνεκα καὶ εὐνοίας
τᾶς εἰς αὐτό[ν].

Restituit Boeckh, adnotans ad Δεμβαστταί: «nescio qui sint; nec fortasse incorruptum nomen». Videntur *fullones*; de collegiis Argivis similibus cf. quae adnotavimus ad n. 607.

609 «Argis in domo quadam» e Fourmonti schedis Boeckh, C. I. G. 1125.

Ι . . . Κ . ΛΟΙΙ . ΛΙΡΟΝΤΟΝ
Ι ω . . ΟΝΘΡΕΥΑΝΤΑ
ΠΟΝΠΗΙΟΣΚΛΕΟΣΘΕ
ΝΗΣΑΝΕΣΤΙΙΣ . Ν .
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑ
ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΣΚΑΙΕΝ
ΖΩΣΚΑΙΕΙΤΩΝΩΣΑΝ
ΤΑΚΑΙΓΡΟΦΕΙΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΑΛΛΑΣΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙΑΣΜΕ
ΓΑΛΑΣΥΠΟΣΤΑΝΤΑ
ΤΗΠΟΛΕΙΚΑΙΚΑΗΘΕΝ
ΤΑΕΠΙΠΑΣΑΝΑΡΧΗΝ
ΚΑΙΕΠΙΤΗΤΕΛΕΥΤΗ
ΕΙΜΙ . ΕΝΤΑΤΑΙΣ
ΜΕΓΙΣΤΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣ
Ϛ Β

- - - - - ἄρχοντ]α τὸν
[Ἰ]ᾶ[ο]ν Σρί[ψαντα,
Ποσπάϊος Κλεο]σ[θέ-
νης αὐτ]ε[ῖς ἐ]ν[ε]ί-
ργασαν καὶ ἐν τᾷ
φιλοτειμ[ί]ᾳ καὶ ἐ[ν] δό-
ξωι καὶ [ἐ]ντι[μ]ό[τη]τι
καὶ ἀγαθοφ[ο]ρίαι καὶ
ἀλλαις ὑπηρεσίαις
καὶ φιλοτειμίαις με-
γάλαις ὑποστάντι
τᾷ πόλει καὶ πλείο-
τα ἐπὶ πᾶσιν ἀρχὰν
καὶ ἐπὶ τᾷ τελευτᾷ
[τ]ε[ι]μ[ή]σ[ί]ται ταῖς
μεγίσταις τειμαῖς.
Ϛ(εφανίται) Β(ουλᾶς).

Refinxit Boeckh, ad vs. 8 adnotans: «γραφούνταν est γραφάντων, γραμματεύσαντα». — Nota honoratum esse mortuum.

Digitized by Google

610 Argis in muro horti. E schedis Fournouti Boeckh, C. I. G. 1139.

Τ . ΣΤΑΤΕΙΑΙ	Φ(ειδίππου) Δ(ευτ.).
ΟΝΜΑΡΚΙC	Τ(ίτου) Στατειλί-
CΟΝΑΙΛΙΑ	ου Μαρκίλ-
ΝΟΝ	ου Δλπ-
ΣΤΑΤΕΙΛΙΑ	ειν
ΝΟΚΛΕΙΑ	Στατειλία
	Φ(ειδίππου).

Refinxit Boeckh.

611 Lapis fractus ad dextram, a Foucarto a. 1868 exscriptus Argis in domo Leoeidae Zographi (cf. lemma n. 598).

Foucart, *Bulletin de l'école Française d'Athènes* 1, 1868, p. 4 n. 4 et in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 112*a*. (G. Hirschfeld, Tituli statuar. add. n. 3. Löwy, *Inschriften griech. Bildhauer* n. 239. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3300. Cophinlotis, *Ἰστορία τοῦ Ἄργους* I 280.)

. . ΣΙΜΑΧΑΠΟΛ
. . ΓΕΙΑΑΡΙΣΤΙΩΙ
ΑΡΓΕΙΟΝ ΤΟΝΑΝΔ
ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΩΙΗΡΑ
ΤΡΙΣΣΩΤΗΡΙΑΤΡΙΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΕΡΜΑΤΤΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟ

Πα- s. Αυ[τωνίχη Πο?]υ.....
Ἀ[ρχεία Ἀριστ]ώνι τοῦ δώνος
Ἀργείο, τὸν ἀν[δ]ρα, ἀρε[τᾶς
πολιατ]ῆνα Ἠ[ραῖα ....
τρίς, Σ[ωτῆρα τρὶς ἐπωνύσαντα.
Διόδωρος Ἑρματτίου Ἀ[θηναῖος ἐπο]ίει.

A Πολυ- (vs. 1) incipebat nomeu patria. — Foucart, quem sequuntur reliqui, *ἐπωνύσαντα* in fine versus tertii collocat omisso *ἄρματι*, quod tamen decene vix potest. De *ἄρματι πολιατηρίων* cf. Boeckh, *Kleine Schriften* 6, 400. Soteria sunt Delphica, instituta anno 279 a. Chr. n. (Foue.). Idem fortasse sculptor *Διόδωρος Ἀθηναῖος* in titulo Arcadico, *Athen. Mitth.* 3, 178.

612 Argis in ecclesiae Sancti Constantini (olim moschaeae) muro ad orientem spectante, supra fractum. A. 0,66. l. 0,51.

Ross, Inscr. Graec. ined. I n. 57. (C. Keil, Analecta epigr. et enomst. 79. Bangabé, *Antiquités Helléniques* II 1230. Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 112*b*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3299.) — *Conluli.*

	ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟ *illisi* ΑΡΓΕΙΑΤΟΝΕΑΥ
	ΤΑΣΥΜΒΙΟΝΥΠΕΡΤΑΝΠΟΛΙΝ
	ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ

Varia lectio Rossii. Vs. 2 extr. plenius ΕΑΥ ‖ vs. 3 ΒΙΟΝ^ΕΡ.

[Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνα
Καλλικράτ]ους Ἀ[ργεῖα τὸν ἰσο-
τᾶς τυιλῶν ὑπὲρ τῶν πόλιν
ἀρετᾶς ἕνεκα.

In versu tertio conieeerat Foucart, quod est io lapide; cf. ad n. 589 vs. 13.

613 Argis in museo basis lapidis calcarii; margo superior, qui sicut inferior cymatio instructus erat, est laesus. A. 0,66. l. 0,58. cr. 0,47. In latere summo excavatio rotunda. Erasa est inscriptio alia, ad quaos pertinebat titulus artificis item erasus.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 155 n. 514. I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 394 n. 4. (Cophinlotis, *Ἰστορία τοῦ Ἄργους* I p. 110 n. 517.) — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΦΙΛΟΥΣΑΝΕΥ^ΚΡΑ	*Φιλοῦσαν Εὐκρά-*
ΤΟΥΣ^ΡΟΥΦΟΣ	*τους Ῥοῦφος*
ϽΑΝΗΡ?ΑΝΕΣΤΗΣΕ	*ἀνὴρ ἀνέστησε.*
vacat	

Quod vs. 3 est ante *ἀνὴρ* vix sumi potest pro Ο (*ι*); aut fuerit interponctio (sicut est post vocem) aut fortuitum.

4. CATALOGI.

614 Argis in fundamentis turris (secundum Fourmontum occidentalis, sec. Gellium meridionalis, sec. Rossiuo orientalis) Larissae.

Gell, *Itinerary of Greece, Argolis* tab. VII; p. 68. Dodwell, *Classical tour* 2, 221. (Rose, Inscr. Graec. vet. tab. X; p. 79.) Boeckh, C. I. G. 2 usus exemplo Fourmouti. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 59 n. 22.) Rossii exemplum e diario a. 1833 edidit Röhl, Inscr. antiq. 30 et imagines iosor. p. 66 n. 2. (Cauer, Delectus ² n. 48. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3260. Cophinlotis, *Ἰστορία τοῦ Ἄργους* I 45.) — Itero exemplum Rossii.

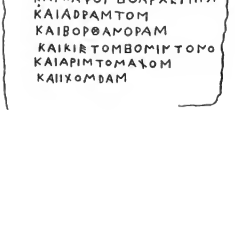

Var. lect. Vs. 1 nil olsi ΜΙΜ Gell, ΙΕΜΜ Fourm. Dodw. Tum post lacuoam ΜΙΙΟΡ.Ο. Dodw. ‖ vs. 2 pro Ρ habet Γ Gell. In fine Α addoni Gell Dodw. ‖ vs. 3 in. ΠΟΤ Fourm. Tum ΜΟΡ Gell, ΜΟΡ Dodw. (-ut fere Fourm.-) ‖ vs. 4 litteras post ΑΜ omittit Fourm., ΒΤΥ ΓΑΜΙC Gell, ΦΟΥΓΑΜΙΙ Dodw. Paucis, quae utrimque iuxta Χ sunt in Rossii diario, atramento postea suot addita, ut vix aliquid iis sit tribuendum ‖ vs. 6 pro Χ dant Λ Fourm. Dodw., ϽΝ Gell. Tum ΟΝ cum Rossio Gell, ΟΜ Fourm., ΟΜ Dodw. ‖ vs. 8 pro Β reliquorum Ρ Gell, tum pro Κ, quod cum Rossio praebet Dodw. (Ν Fourm.), Ν Gell ‖ vs. 9 pro ΚΙ (sic etiam Gell) ΚΓ Fourm., ΚΡ Dodw. Tum ΒΟΜ cuo Rossio Fourm. Dodw., Μ Gell ‖ vs. 10 pro ΙΑΡΙΜ, cum quo fere consentit Gellii ΙΑΡΚΜ, habent ΙΟΕΜ Fourm. Dodw. ‖ vs. 11 ΚΑΝΝΙΟΜΡΑΜ Gell, ΚΑΙΡ ΟΜ ΡΑΜ Dodw. Itemque fere Fourm.

- - - - - - -
- - - - Β(?)ότρυος Μα- vel Σα-
Πά[τ]μιος
τοῦ Σ[ωσ]ίλου ἐ Ἰτεατίου
5 ἀπὸ Ἰπ(ε)ιοῦδων

Digitized by Google

καὶ Θάμυρ ὁ Ἀρχεσίλα
καὶ Ἄδραστος
καὶ Βερ[ε]σταγόρας
καὶ Κ[λ]εῖτος ὁ Σίστωνος
καὶ Ἀριστόμαχος
καὶ Νικ[ί]δας.

Ad sestimandas lectiones praemitto Boeckhii haecce: «non dubito Dodwellum Fourmonti usum esse apographo, qui et in eadem pagina et alibi Fourmontianas se chartas inspexisse prodat».

Vs. 1 coniecteris Δ]ικο[ύσας; de « conferas titulum antiquissimum Amorginum cum Lambda Argivo *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 187, de Ny geminato Robert-Preller, *Griech. Mythologie* 664 adn. 1. — Tum δικ]αιογρ[γ]ός Röhl, quod foret δικαιοεργός. — Vs. 2 « ευ [γ]ραικα[τεύς Röhl, sed testes omnes consentiunt in Τ, quod a Gamma Λ valde distat. — Vs. 4 in fine manifesto pleniorem quam Ross lapidem viderunt Gell et Dodwell, quorum lectiones cum inter se concinant, recte videtur Boeckh transscripsisse Ὑνατίου (ὁ Μυκη- Röhl). — Vs. 6 Θάμυρ recte Boeckh (Röhl Χάμυρ), nam ⊗ efficiunt lectiones enuinctae Gellii et Rossii neque ab eo abhorret reliquorum Α. Tum Ἀ[μ]φιάλα Boeckh. — Vs. 8 formam litterae Beta in lapide fuisse ῑ suspicati sunt et Robert et Wheeler, cum edidissent titulos n. 554 et 514. — Vs. 9 lectio est Boeckhii, qui admonet: «*Minton* an *Sinton*: hoc praetulli, utpote quod a verbo σίνεσθαι possit derivari, unde σίντης et σίντηρ, quam prioris vocis Graecum etymon nullum videam». Paulo confidentius Prellwitz: «*anf dem Stein steht* Μίντωνος». — Vs. 11 scquor Roehlium (Νικόδας Boeckh).

615 «Argis in templo D. Basilii» (ubi nihil reperi).

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 14. (Röhl, Inscr. antiq. 35 et Imagines inscr. p. 66 n. 5. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 76 a. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3265.) Cf. Fick, *Göttinger gel. Anz.* 1883, p. 117.

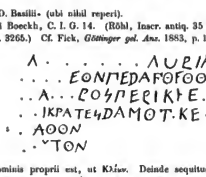

. . . . . .
. . . . *ἰων πεδιάδ*[ε]ς
. . π[ό]δες Περμ[ασ]σός (π. = πλ[είτου])
. . ωρίτης Δικαιστ[ελ]ίδες
Α]ι[θ]ων
Κλ]εῖτων.

Vs. 2 «-*ἰων* exitus nominis proprii est, ut *Κλέων*. Deinde sequitur . . . πεδιάδωσε [-τοι recte Röhl], hoc est *μέτωσε*» Boeckh, qui idem restituit vs. 3. — Vs. 4 genetivum restituit Röhl, idem versum sextum; versus quinti nomen ego, pro quo Θ]έσων Röhl, Σ]όσων Fick. Sed Theta foret ⊗; manifesto eundem commisit Fourm. parvum errorem atque in versu altero.

616 Tabula lapidis calcarii in museo Argivo, infra fracta. A. 0,41. l. 0,47. cr. 0,09.

Vidit Fourmont «Argis in ecclesia Beatae Virginis», qui exscripsit versus tantum quattuor priores eosque lacunosos (unde Boeckh, C. I. G. 1145). Ex apographo Quineti «*sur le toit d'une église d'Argos*» Le Bas, *Expédition de Morée* 2, 101 et *Inscriptions recueillies par la commission de la Morée* 3, 1837, p. 208 n. 61 (inde Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 959). Göttling, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 42, qui se vidisse refert prope puteum non longe a foro distantem. Apographum prioribus multo melius reperi in diario Rossii. — *Exscripsi* et confeci octypum; edidi et commentario instruxi *Sitzungsber. der Berl. Akad.* 1898, p. 635. (Exemplum meum iteravit et titulum tractavit R. Weil, *Zeitschrift für Numismatik* 22, 13.)

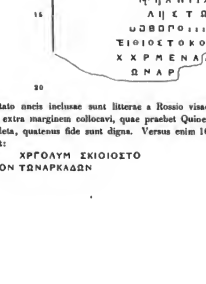

In exemplo repraesentato ancis inclusae sunt litterae a Rossio visae nunc evanidae; sub fine extra marginem collocavi, quae praebet Quinet vel Rossii aetate iam deleta, quatenus fide sunt digna. Versus enim 16 et 17 sic perhibet Quinet:

16 ΧΡΓΟΑΥΜ ΣΚΙΟΙΟΣΤΟ
17 ΚΟΝΟΝ ΤΩΝΑΡΚΑΔΩΝ

Quae sine dubio ita effecta sunt, ut initium versus septimi decimi i. e. ΣΙΟΙΟΣΤΟ male exscriptum additum sit per neglegentiam versui sexto decimo. In fine versus duodevicesimi post ΑΙ sine lacuna adiectum est ΑΡΚΑΔΩΝ, quod in lapide noo fuisse patet vel e spatii ratione; interpolatum fuerit e versu undevicesimo.

Digitized by Google

Varias lectiones enumero Rossii; reliquorum referre errores operae non est pretium. Vs. 1 in. ΚΤΟΥ..ΤΩΝΟΣ (Göbling recte ΑΓΠΩΝΟΣ; antea nihil) || vs. 2 in. . . ΥΝΙΑΙΣΥΚΚ || vs. 3 in. ΑΝ...ΑΙΑΣ..ΚΑ || vs. 5 in. omissum Δ. Tum Ρ pro Γ || vs. 6 in. ΧΙΑΒ || vs. 7 extr. ΡΟΙ || vs. 8 extr. omissum Λ/ || vs. 10 in. plenius ΡΜΝΑΜ || vs. 14 plenius ΗΤΙΧΒΘΘΘΧΡ || vs. 16 in. ΓΓΕΓΤΟ || vs. 17 in. deest Ε || vs. 18 post prius Α Ross quoque vidit Α.

Ἐμ τοῦ ἀγῶνος κπταδίκπι· Λεσ[τᾶς ...
ο]ν Θ, ἰν[ε]ικ̣ XX. Ἀλείος χ̣χ(υτεύς) Θ· Λυσ[ικο(?), Κλεωνα-
ί]· ἀ̣ρ̣[ε̣τ̣ε̣υσ]. Κ̣α̣τ̣α̣δίκπι κα[ὶ ....
....· Τὸ κουὸν τῶν Ἀρκαδίων ἰν(ρὸν) Θ, [τ(ωὶ) ....
.... · Κλ̣ε̣ωνοῦ· ἀ̣ρ̣[ε̣τ̣ε̣υσ]. Νικαδίκπι. Ἀ πόλις τῶν
Στυμφ̣ηλ̣ί̣ω̣ν ἰν(ρὸν) Β, τ(ωὶ) Χ χ̣χ(υτεῖ)· Ἀ̣ρ̣χ̣χ̣ρί̣λ̣ε̣ος.
.... (nomen viri). Τὸ κουὸν τῶ[ν] Ἀρκαδίων ἰν(ρὸν) Β, τωὶ [Χ
... χχ(υτεῖ)· Κ]λεωνοῦ. Τὸ κουὸν τῶν Ἀρκαδί[ω-
ἰν(ρὸν) Η, τ(ωὶ) Χ χ̣χ(υτεῖ)· Μενέμαν, Κλεωνοῦ· ἀ̣ρ̣[ε̣τ̣ε̣υσ] Οἶσυς.
Ἀ πόλις (τῶν) Δ[ι]τ[υ]α̣ρ̣κ̣α̣ν̣ῶ̣ν ἰν(ρὸν) Β, τ(ωὶ) ΧΘΘΘΘ χ̣χ(υτεῖ)· Θ̣α̣ρ̣ρ̣-
ἴδ̣α̣ι̣ος, ..]ρ̣ί̣ου. Τὸ κουὸν τῶν Ἀρκαδίων ἰν(ρὸν) Β,
τ(ωὶ) .... χ̣χ(υτεῖ)· Ὀ]ε̣ρ̣τ̣ι̣ά̣δ̣α̣ς, Κλεωνεύ. Τὸ κουὸν
τῶν Ἀρκαδίω̣ν ἰν(ρὸν) Β, [τ(ωὶ) Χ]Β|Β|Β|Β χ̣χ(υτεῖ)· Θ̣α̣ρ̣σ̣ύ̣λ̣α̣ε̣-
ς, ... (nomen viri). Ἀ πόλις τῶν Στυμφηλίων [ἰν(ρὸν) Β,
τ(ωὶ) ΧΧΧ.]ΒΒΒΒΡΟ:::::: χ̣χ(υτεῖ)· Πελλα .....
...., Δε - ε. Ε̣ὐ]ξ̣ί̣σ̣τ̣ε̣ος. Τὸ κουὸν τῶν Ἀρκαδίων
ἰν(ρὸν) Β, τ(ωὶ) Χ]Χ χ̣χ(υτεῖ)· Μενελ[αΐδ]α̣ος, Κλεωνεύ. [Τὸ
κουὸν τῶν Λ(ε)α̣ιέων ἰ[ν(ρὸν) [Β], τ(ωὶ) ΘΒΒΟΟΟ....
- - - - - - - - - - - - - - Ἀ πόλις τῶν Σ̣ι[υμφα-
]λέων - - - - - - - - - - - -

Dissertatione citata evincere studui tenere nos indicem restituendarum pecuniarum, quae ab Arcadibus Olympiae raptae erant, cum Ol. 103, 4—104, 2 (a. 365—363 a. Chr. n.) sacrum locum in potestate sua tenuerant et una enm Pisatis indos celebraverant. Hic satis habeo referre, sententia men Cleonaeos arbitros de pecuniis exigendis electos esse ab Arcadibus et ab antistibus templi Olympici; vs. 5 et 10 indicati sunt viri, sub quorum praesidio (ΑΡ) indicaverant Cleonaei. Viri reliqui quorum nomina occurrunt fuerint magistratus Olympici, qui aestimaverant rerum raptarum pretia (Thaïec); ubi Cleonarum mentione non facta hominum nomina referuntur (vs. 6. 7 sq. 11 sq. 16 sq.). Arcades sponte summam postulatam ut iustam agnoverant, ut non opus esset arbitri actione. Stymphalus urbs particeps quidem erat rapinarum, sed cum titulus exarabatur foederi Arcadico non adscripta; ratum igitur esse videtur de pecuniis restituendis non ante annum 362 (cf. Niese, *Hermes* 34, 521. 544).

Iam accedo ad explicanda compendia scripturae. De ΤΙ = *τωὶ* iam est dictum; ΧΡ sumpsi significare *χ̣ρυτεῖ*, qua voce designentur stateres Aeginetici; constat autem e metallo rapto percussos esse a Pisatis nummos aureos pretii Aeginetici (vide E. Curtius, *Zeitschrift für Numismatik* 2, 274 sq. R. Weil, ibidem 22, 9 sq.). ΙΔ fuerit *ἰαρὸν* i. e. *dedicatio* (quo nomine multa adiecienda erat unicuique pensioni). ΑΡ haud dubie est *ἀ̣ρ̣[ε̣τ̣ε̣υσ]* (cf. n. 497. 498. 517. 553. 923. Le Bas, *Voyage archéol.* III 1), quam vocem significare *praesidet* manifestum est e testimoniis; ortam esse *ἀ̣ρ̣[ε̣τ̣ε̣υσ]* viri docti complures per litteras mihi indicaverunt ex *ἀνα-ρ̣ρ̣ετ̣ε̣υσ*, mutatinem praepositionis in *ἀ* vario modo explicantes. Equidem iis adstipulor qui *ἀ̣ρ̣ρ̣ετ̣ε̣υσ* scriptum esse censent pro *ἀ̣ρ̣ξ̣ε̣τ̣ε̣υσ* (cum augmento syllabico dorico *ᾱ*), in quod transierit *ἀ̣ρ̣ξ̣*. spoccpa ortum ex *ἀνφξ.*: analogia accurata est *ὀ̣ρ̣τ̣υ̣ε* ex *ὀ̣ν̣τ̣ε̣υ̣ε*; cf. G. Curtius, *Etymologie* p. 566. Principalis igitur vocis significatio est *promantiai* (scilicet seita collegii).

Diversum a reliqui tituli ratione est initium, quod praescripto instructum est peculiari. Leontas et Aleus fuerint duces militum, qui per se mala perpetraverant; *ἰνρὸν* (vs. 2) interpretandum videtur -propter sacrum luesum- (scilicet imposita multa), - ou antecedens superfuerit de alterius peccati designatione. Ἀνα- videtur magistratus Eleus, qui fungebatur pro accusatore.

De notarum numeralium significatione confer ad n. 481.

Dubitanter coniecit Weil titulum non referendum esse ad rapinas Olympiae ab Arcadibus commissas, sed Nemeae: fortasse enim anno esse recentiorem Olympiada 104, cum ante Persas ab Alexandro Magno devictos nummi aurei non multi inducerint in Graeciam. Equidem ubi primum in lapidem incidi, qui de Nemeis crediti, quae sententia olvia est de titulo Argis reperto, sed statim eam derelinqueram, cum credibile non duxissem saeculo quarto — de aetate posteriore propter litterarum cogitari nequit — sient Olympiae etiam Nemeae laesis indis Arcades permagna contraxisse debita eiusque rei plane intercidisse memoriam. Neque putandum est pecunias debitas solvendas fuisse suno; sic autem eas potuisse comparari vix negari potest, cum de nummis aureis tum Olympiae effectis constet ex ipsius Weilii sententia.

Vs. 3. 4 coniecl supplendum esse *καὶ̣ ἐκκλησίαι*. — Vs. 11 pro *τῶν* deest spatium, sed omissum fuerit per errorem. — Vs. 16 in. numeri deleti fortasse potius non quattuor sunt, sed quinque, quorum ultimus sui X erat aut Β; occurrit enim Θ quinquies positum p. 553 vs. 2.

617 Argis in museo tabula lapidis calcarii reperta a. 1854 prope ecclesiam S. Panagiae. Supra et infra servatus est margo. A. 0,46. l. 0,45. cr. 0,15.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. 16. Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2346. Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 115*a*. (Dittenberger, *Hermes* 7, 62. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3286.) Cf. Mommsen, *Röm. Münzwesen* 66 adnot. 210. — *Exscripsimus partem superiorem ego, inferiorem Fredrich.*

[*Exemplum vide pag. 106.*]

Var. lect. Lapis nunc multo magis detritus est quam testimus priorum aetate, praesertim in parte inferiore, ubi ad dextram vix quidquam agnosci potest. Quae aliorum nituntur fide, uncis curavi includenda, quod omisi si alii viderunt litteram plenam, ego modo partem, sed quae lectionem firmet. — Vs. 1 in nonnullis punctum ultimum omittit Burs. in fine A dat Rang. || vs. 3 ΤΑΙ:..⊏ Foucart, ΤΑΙ€ιι:ι Rang., ΤΑΙ€ιι:ι Burs. In fine Foue. sicut ego, nisi quod omittit Λ; Burs. et Rang.: ΑΙΑΝ.Θ || vs. 4 in. Α, vs. 5 in. Ε dat Rang. || vs. 7 post Σ omittunt Λ, pro quo Γ Rang. || vs. 8 in. omittunt ι. In medio versu Ε addidi e Foue. et Κ e Burs., de qua littera ipse vidi ' || vs. 9 in. .....Σ.ΓΛΛΛΡΘΑΣ Burs., Σ..Θ<ΛΛ Rang.; Foue. quae ego, praeter quod omittit ', In fine Μ' Rang. || vs. 10 in. .....ΘΑΑ Burs., ...ΘΘΑΛ Rang. Post ΕΓ dat Rang. (Ε etiam Foue.), sub fine Ν Rang. et Foue., post quod cernere mihi visus sum Γ, quod omittunt priores. — Inde a versu undecimo uncis inclusa habet Foue. (partim cum aliis), nisi testem alium nomino. Reliquorum discrepantias affero modo eas, quae ullius momenti esse videntur.— Vs. 11 in medio versu dun esse Κ diserte testatur Burs.; habet quoque Rang. || vs. 13 extr. ΝΕΙΙΙ...ΕΙΩ Burs., ΑΝΕΗΡ..ΕΙΣ Rang. || vs. 14 in. ΙΟΙ e Burs. et Rang. (hic ΟΙΟΙ). In reliquis consentiunt omnes, nisi quod Foue. unum modo dat Θ || vs. 15 extr. ΝΕΕΙΡΙ Rang., ΝΕLιb Burs. || vs. 16 extr. ΘΑΛΕΣΑΝΔΙ Rang. Cum Foucarto congruit Burs. || vs. 18 Θ e Rang. et Burs. || vs. 20 Α omittunt Burs. Foue., ΦΛΣΟ dat Rang. || vs. 22 extr. ΛΛΕ e Rang., sub quibus litteris idem vs. 23 dat ΑΝΙΡ.

Θ Αἰγινᾶτ̣αι. Ἡρακλεώτ̣ε̣ι ιι· Αἰγινᾶ[τ̣αι.
Τ]ε̣ατ̣α̣ιεῖς ΘΘΘιι· Αἰγινᾶται. Ἐξ̣ Ἐχ̣ι̣ν̣[ο]υ
Αἰγινᾶται. Ἀ̣ρ̣ε̣ῖται [Θ(?)]ιι· Αἰγινᾶται
Παγ[α]ι̣ε̣ῖ̣ς̣ Θ Ἀλεξ̣α̣νδρ̣ε̣ῖ̣ς̣. Φ̣ε̣ρ̣α̣ῖ̣ο̣ι ΘΘιι·
Ἀλεξ̣α̣νδρ̣ε̣ῖ̣ς̣. Φ̣α̣ρ̣σ̣ή̣λ̣ι̣ο̣ι Θιι· Αἰγινᾶται.
- - [ι]ο̣ν̣ε̣. Λ̣α̣μ̣α̣ῖ̣ο̣ι Θ Αἰγινᾶται. Σ̣ι̣υ̣μ̣φ̣ή̣λ̣ι̣ο̣ι
Ἀ]λ̣ε̣ξ̣α̣νδρ̣ε̣ῖ̣ς̣. Ἀ̣ρ̣χ̣α̣ῖ̣ [Θ(?)]Θ Αἰγινᾶται·ε
- - ι̣ο̣ε̣ Θ Αἰγινᾶτα[ι]. Ἐκ Κυρ̣ή̣ν̣ η Ἀλεξ̣α̣νδρ̣ε̣ῖ̣ς̣.
- - - - - - - - - λλῖδ̣ε̣ς̣ Θ [Αἰγ]ινᾶται. Μ - -
- - - - - Ἀλεξ̣α̣νδρ̣ε̣ῖ̣ς̣[ε]. Ἐ̣κ̣ Γ̣ο̣ρ̣τ̣ύ̣ν̣ Γ - -
Γ Θ Ἀλεξ̣α̣νδρ̣ε̣ῖ̣ς̣. [Ἐ]κ̣ι̣ι Π̣α̣λ(ε)ι̣ν̣[ω]ε̣ι Γ Θ Ἀλεξ̣α̣νδρ̣ε̣ῖ̣ς̣.

Digitized by Google

Ἀργωείων. Φαλαννεῖς Γ Ἀλεξανδρείων ε.
– – ίονς Ἰξ Ὁμολή[υ] Θ Ἀλεξανδρείων. [Γοντ(ρ)ῆτε
– – – ιου . . Ἰξ Ἀσ . . . ΘΘ Ἀλεξανδρε[ίων]ε.
15 Ἰξ – –γκῶν ΘΘΘ11 Ἀργωείων. Ε – –
Ἀλεξανδρείων. Ἰξ Ἐδίσσας ΘΘΘ Ἀργωεΐσιον.
Ἀτταλη]ντείων – Ἀλεξανδρείων. Εὐρωπαῖο[ι –

Ἀλεξανδρείων. – – – – Θ – –
Ἀλεξανδρείων. – – –
20 – – ίονς. Καῖσαρεῖτε
Φιλιππεῖς ΘΘ – –
ΘΘΘ – – – – – – – Ἀλλ[εξανδρείων.
ΘΘΘ – –

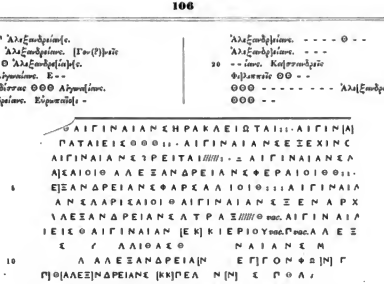

Catalogus stipium missarum et a privatis et ab urbibus, quae, excepta Oreo (vs. 3), omnes Thessaliae et Macedoniae, referuntur ex ordine geographico; incipit enim Thessalia meridionalis, sequuntur regiones Penei et fluminum in eum influentium, denique Macedonia (Foucart). Accusativos adiectivorum in -ας denotientes agnoverunt Waddington (apud Foue.) et Dittenberger, hic quidem probans, subintellegi posse modo ἀργυρᾶσ, non νομίσ. Titulum Alexandro Magno recentiorem esse patet e drachmis Alexandriis memoratis, sed non multo recentiorem esse monstrat litterarum, atque monet Mommsen inde a regno Alexandri constituto regnavisse etiam eius nummos sola excepta Aegypto, titulum igitur nostrum fortasse recentissimum esse testimonium de nummorum Aegineticorum usu. Drachmam significare ., decem drachmas Θ, quinquaginta Γ primus docuit Dittenberger; ε (vs. 3) nunc constat significare obolos duos (cf. n. 481).

Vs. 1 Ἡρακλεῶται esse τῶν Τραχινίων intellexerunt editores. — Vs. 2 supplevierunt Burs. Rang. Ethnicum novum; fortasse corrigendum ε titulo quod traditur apud Steph. Byz. Τέαννον. Ἰξ cum nomine urbis (est etiam vs. 8. 10. 11. 13. 14. 16) indicat stipes in singulis urbibus a pluribus collatas. — Vs. 4 supplevit Burs. — Vs. 7 Ἀτρωῖ recte videtur Burs. sumpsisse pro viro (ut vs. 6 Σίνηρις, vs. 9 –λλ̣ῶσα), non pro urbe, quae designaretur Ἀτρώσιον. — Vs. 8 in. Περρ]ηβῶν Burs., fortasse recte. — Vs. 9 extr. M[ατρονλῖται Foue. — Vs. 11 restituerunt Burs. Rang. — Vs. 12 Φαλαννεῖς forma ethnici nova. — Vs. 13 Γοντρεῖς Foue. — Vs. 15. Fortasse Ἐξ Αἰγγιῶν de Αἰγγί, quam urbem auctores quidam ab Edessa distinguunt (Foue.). — Vs. 17 restituit Burs., vs. 20 Foue.

618 Argis prope D. Petri. e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1120. (Preller, *Dialektinschr.* 3278.) Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 77.

I	II
. . . . ΟΜΠΙΔΑΣΛΑΡΟΜΡΙΚΑΛΛΙΑΚΜΟΣΤΙ . . . ΙΤΟΥ	
. . . ΕΛΣΑΛΙΚΕΟΣ	ΕΥΚΡΙΤΟΣΚΥΛΛΙΑ
. . ΛΕΣΤΑΣΤΕΛΕΙΡΡΟΥ	ΑΙΣΧΙΝΑΣΚΡΗΘΕΟΣ
. . ΣΥΑΚΕΑΣΤΕΛΕΙΠΠΟΥ	ΛΑΟΡΚΩΝΟΣ
. . ΜΟΣΘΕΝΗΣΛΑΚΕΟΣ	ΘΡΑΥΛΛΟΣΚΑΤΑΤΑΝΝΙΚΕΟΣ
. . ΛΑΔΟΣΣΗΝΟΚΛΕΟΣ	ΑΓΗΡΔΑΜΟΣΚΡΙΘΕΑ
. . . ΙΚΡΑΤΗΣΕΥΔΑΜΟΥ	ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΓΑΥΙΑ
. . . ΙΩΝΑΙΣΧΥΛΟΥ	ΤΕΛΕΙΡΡΟΣΚΑΤΑΤΑΝΑΡ . . .
. . . . ΟΣΑΥΣΙΡΡΟΥ	ΚΥΜΙΑΣΚΑΤΑΤΑΝΙΥΑ
ΚΑΤΑΤΑΝ	ΤΕΛΕ . . . . .

I	II
Ἀπ]ωνεῖδος Ἀπτουκί[δα]	Κολλλί]δα]ιος Τ[ιμαρέ]του
. . . ίονς Ἀλωίος	Εὐκρίτος Κυλλία
Τε]λλίττας Τελεΐππου	Αἰσχύνος Κρ̣ωθίος

Digitized by Google

.....ίος Τελεύσσου
Διμυσθένης Άλκεος
Κλ]εοδε Σ[ι]κωλίδες
...πφιτος Ελθιαιου
...ιων Αἰσχύλου
.... ος Ανσίκεως
κατὰ τὸν - -

- - - α Δάρκωνος
Θρύλλος κατὰ τὸν Νικίος
Ἀγη[ξ]βιπος Κρ[ι]ν
Ἐπικράτης [Π]ο[ν]τι.
Τελλίσπεως κατὰ τὸν Ἀρ -
Κ[λ]λίας κατὰ τὸν - -
Τελ[ί]σπεως(?) - -

Col. I vs. 1 restituit Prellw. — Vs. 3 supplevit Boeckh, Τελεύσσου (etiam vs. 4, II vs. 8; Θρύλλας II vs. 5) recte scripsit Prellw. — Vs. 5 supplevit Keil. — Vs. 6 nomen prius supplevit Keil, alterum emendavit Boeckh.

Col. II vs. 2 nomen prius emendavit Boeckh, alterum probabiliter supplevit Prellw. — Vs. 6 Ἀγη[ξ]β. Prellw., Ἀγη[σι]β. Boeckh. — Vs. 7 emendavisse mihi videor a traditis vix recedens. — Vs. 9 emendarit Boeckh.

619 Ross, Mus. Rhen. 8, 1851, p. 128 n. 20 = *Archäol. Aufsätze* 2, 659 (sine transcriptione).

Λ Α Λ Δ Α
Μ Ο Θ Ω Ν Η
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Α Π Ε Ν
Τ Ρ Υ Ζ Η Ν
Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Η
Π Α Τ Ρ Α Ι
Η Λ Ι Σ
Μ Α Ν Τ Ι Ν Ι Α
Ζ Α Κ Υ Ν Θ Ο Σ
Α Ε Υ Κ Τ Ο Ν
Κ Ο Ρ Ω Ν Η Α Ρ Κ
Α Λ Λ Η Ν

Ἀπ[ο]θέ[ώσων
Μο]δ[ων
Ἐπίδαυρα πεν -
Τρ]ύζ[ην
Ἑρμιόν]η
Πάτραι
Ἦλισ
Μαντίνια
Ζάκυνθος
Α]ε[ύκ]τ[ρ]ον
Κορώνη Ἀρκ -
Κεφα]λλ[ε]ία.

Adnotavit Ross ad versum tertium, vel sua aetate urbem ab incolis dictam esse τὰ Ἐπίδαυρα. — Vs. 11 fortasse ΑΡΚ lapicidae vel Rossii errore non recte collocatum pertinebat ad versum praecedentem, ut Αὐτόνοον, quod recte restituisse mihi videor, Ἀρ[αδικῶν] distinguatur ab urbibus homonymis.

5. SEPVLCRALIA.

620 Argis exscripsit Fourmont in ecclesia Sancti Nicolai, in cuius loco postea aedificata est aedes Sancti Petri (cf. Cophinotis, Ἀπτηρία τοῦ Ἄργους I 81), ubi lapidem se vidisse refert Le Bas. Nunc in ecclesia S. Petri plane nova nihil reperi.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1152. Le Bas, *Voyage archéol.* II 132; correctiones ex ectypo adiecit Foucart in commentario. (Kaibel, Epigr. Graeca 465. Cougoy, Aothol. Pal. III 2 p. 137 n. 286. Cophinotis, Ἀπτηρία τοῦ Ἄργους I 81.) — *Exscripsi* e Le Basii ectypo.

ΝΗΕΑΣΒΑΙΝΟΥΣΑΝΕΣΕΛΠΙΔΑΣΑΡΤΙΤΑΘ ΙΑΤΑΚΑ Ε ΙΣΔΕΡΚΟΜΕ
ΟΙΡΑΘΟΗΜΑΡΥΑΣΑΠΑΡΑΝΕΡΟΣΗΡΤΑΣΕΚΟΛΠΩΝ ΟΙΑΤΙΣΕΙΟΒΟΡΟΣ ΔΙΥΑΣΕΛΙ
ΜΥΡΝΑΝΤΑΝΦΙΑΟΤΕΚΝΟΝΕΠΑΝΔΡΙΔΕΠΑΙΔΑΛΕΑΟΙΠΑ ΟΚΤΑΕΤΙΝΘΗΝΕΚΩΔΗ
ΑΝΑΜΟΣΥΝΟΝΠΡΟΛΙΠΟΥΣΑΠΟΣΙΚΑΤΑΔΩΜΑΘΥΓΑΤΡΑ ΜΑΙΝΙΩΥΙΣΤΟΥΔΗΡΙΟΙΟΝ
ΝΘΑΔΕΓΑΡΜΕΣΥΝΕΥΝΟΞΕΘΗΚΑΠΟΛΛΟΝΙΟΣΚΑΙ ΤΟΥΤΟΜΟΥΕΝΝΟΥΣΟΙΣΑΩΡΟΥΣ
ΠΑΚΕΝΟΥΣΑΝΑΜΕΜΠΤΟΝΑΦΟΥΣΕΒΑΣΕΙΧΟΝΑΝΑΚΤΟΣ ΖΟΣΑΚΑΙΕΝΘΕΙΜΕΝΟΙΣΤΟΥΤΟΓΕΔΑΣ
ΟΙΝΥΝΟΥΤΥΝ ΝΚΑΤ ΑΣΜΑΚΑΡΩΝΔΕΛΕΟΝΧΑ ΧΩΡΟΝΚΑΙΤΑΘΕΩΝΝΔΩΜΑΤΑΧΡΥΣΟΠΑΓΙΙΙΙ

Μ Α Ι Ν Ι Α Τ Ι Τ Ο Υ Σ Μ Υ Ρ Ν Α Χ Ρ Η Σ Τ Η Χ Λ Ι Ρ Ε

Varia lectio potior. Vs. 1 In. Ν recepi e Fourmonto || vs. 2 in. ΛΟΙΡ Le Bas. Tum ΚΟΛΠ.Ν Le B., ΚΟΛΠ∽Ν Fourm. Extr. Ε/ΙΙ/ Le Bas (nihil post Ε Fourm.) || vs. 3 in. ΣΜ Le B. — In fine ΔΙΙ Le B., solum Δ Fourm. || vs. 5 falso ΝΟΥΣΣΟΙΣ Le B. et in transscriptione Foucart. Sub fine plenius ΔΩΡΟΝ Fourm. Le B., post quod Fourm. omittit / || vs. 6 extr. ΤΟ..ΕΛΛΥ.. Fourm. || vs. 7 ultimum residuum ι omittit Le B. (ΧΡΥΧΟΓ... Fourm.)

Ἄρτι νέος βαίνουσαν ἐς ἐλπίδας, ἄρτι τὰ Στέ[ια
πλάσσατα Κα[ρ]π[ί]μ[ης δεκαπλέθρων Φυτίνης |
Μ]ελίρρ Θεὸ μορφ[ώσατο παρ' ἀνέρος ἥρκασε πόλ[ωφ,
οὐδ' τις εἰσδέρκε δυ[σ]ὸς ἀχ[ν]ὸν δείνεις, |

Σ]μύρνα τὸν φλέγοντα. Ἐπ' ἀνδρὶ δὲ πάϊδα λέλοιπα
ἑπταέτη, Θύστιν δὲ - - - - - - - , |
μ]νησόπνουον πρόπολον πάϊν κατὰ δῶμα Θύγατρα
Μουσῶν· ὑψίστου δ' ὄρίου ἀΐγρης Διός. ||
Ἐ]κ Θράϊκ γαῖ με σύνοικον Θρῆν' Ἀπελλόνιος ἀπὶ
τοῦτ' ἰκέτ μεν ἐς νόστος δόμον ἀ]πάλα Στέϊς. |
ἀρ]ήμεν οὔπω ἄμαιτον, ἀφ' οὗ σίβας ὤλεσ' ἅπαντος
ζ]ώοντ, καὶ ἐν φθιμένοι τοῦτ' γ' ἰδάτ[ατατ μοι. |
τ]ὸν οὐ τύπ[β]ο κατ[ὰ γ]ᾶς, μακάρων δὲ λλοκεμ
χ]ερσὶ καὶ τὰ Διὸν δώματα χρυσοστερ[έ]. |

Μουσῶν Τίτου Σμύρνα χρηστὸ· χαῖρε.

Vs. 1 supplevit Boeckh. — Vs. 2 *Καρσίαις* et *Συτίαις* debentur Wilamowitzio; ab initio *στίμματορα* scribit Kaibel, interpretatus: «modo ad novas erigebatur spes, modo sacras (Iovis scilicet, cf. vs. 8) infulas videbat sibi propositas, quas Carneia adsumpturi fuit». Sed tenuisse mortuum sacerdotium Iovis, non spernvisse modo testatur vs. 11, neque inauguratur Iovis sacerdotium die Apollinis. Ac nimis longum est *στίμματορα*, nam post *Σύτα* certo spatium litterarum fere duarum erat vacuum sicut post reliquas versuum clausulas. Scripsi igitur *στίματορα*, hunc inesse sensum credens «modo in novam spem eram ingressus, post Iovis sacerdotium me nacturam esse etiam Apollinis, modo in sacrificio Carneorum fausta videbantur de electione mea omina». — Vs. 4 *ἔχχιβα φιλεῖ* Boeckh, addens: «*φιλεῖ* incertum est». *ἔχ.* egregie confirmatum est pleniore Le Hasii lectione, vocem alteram mutavi. — Vs. 8 supplevit Kaibel: «*populorum mihi est prope locum Maximum*». — Vs. 9 vir audiebat *Mamius Apollonius*. Orthographia Ἀπολλώνιος nomen conformatum esse ad metrum monet Foucart; prima syllaba ut longa est adhibita. — Vs. 10 extr. *ἄρστον ἐν* dubitanter Boeckh, *ἀ[πύτερ]ον ἐγκ* Kaib. Supplevi ita, ut sequentia lucrentur subiectum: «*deus mihi augustus (somnii) et praemium gravidicit hunc sepulcri locum*». — Vs. 11 supplevit Foucart, vs. 12 sqq. — Vs. 13. 14 *τ]ρύπε* Kaibel, reliqua supplevit Foucart.

---

621 Argis anaglyphum lapidis calcarii, inmissum olim muro ecclesiae Sancti Basilii sive metropolitanae, nunc muro Sanctae Paraskeuae. A. 1,05. l. 0,40. cr. 0,15. Repraesentatur vir (mortuus), qui caput manui innixus stat iuxta aram; suspiciens in eum ex adverso stat puer, qui arae aliquid imponit. Titulus sub anaglypho in eodem campo scriptus est.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1141. Leake, *Travels in the Morea* n. 65. (Gndof. Hermann, Opuscula 4, 324, laudans editionem Welckeri in Diurnis scholasticis a. 1830 parte II n. 86. J. Fröhlich, *Neue Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 5, 1837, p. 328.) *Expédition de Morée* II p. 95 n. 3 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 184 n. 56 ex apographo Quineti. (C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 8 sq. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 131. Kaibel, Epigr. Graeca 466.) Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 158 n. 6 solum dat initium. (Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 97 n. 29 et p. 150 n. 362. Cophinistis, *Ἐτταιρὶς τοῦ Ἄργους* 1 p. 113 u. 3.) — *Exscripsi et cotypum confeci.* Imaginem repraesento ad tertiam versae magnitudinis partem redactam.

Var. lect. Vs. 1 --ΣΟΡΙΝΗΝΣΕΛΟΟΝ-Α.ΠΔΙΔΕΚΕΚΕΥΟ Fourm., ΗΣΟΡΙΝΗΝΤΕΛΘΟΝΤΑ ΠΟΡ..ΔΕΚΕΚΕΥΟ Leake, "ΟΡΙΝΗΝΤΕ ΔΔΟΝ..ΤΟΡ Ο Τ...ΕΝΕΚΕΥ Quin., ΤΟΡΙΝ.ΝΤΕΛΘΟΝΤΟ ΠΟΓΕΙΧΕΚΕΚΕΥΟ Le Bas *Voyage*, ΣΘΕΝΗΔΕΕΛΟΟΝΤ Milchh.

Μετρῶν(?)ος, Ὀρμενί, Δ.Σώ[τ]α [ἀ]πο [τ]ετῦδι κίνευθ[εν
γαῖα σ' ἐσ] Ἄργειον Ἰουλὶν ἀφ' ἑστία πόλει.

Lapis, e quo speciosa elicuit Hermann quique vel Pyrrhi regis sepulcrum texisse creditus est (Fröhlich), altero p. Chr. n. saeculo certe non est antiquior. Lectio licet non in omnibus partibus sit facilis, tamen nihil scalis adhibitis saepius compluribus diebus contemplato lapideo tandem ne una quidem littera e servatis incerta est visa. Conamina priorum enumerare supersedeo, sed silentio praeterire non possum Caroli Keilium et hic probavisse acumen suum plane admirabile et sobrietatem: abstinendum enim tunc quidem esse intellexit a restitutione initii, sed verum quod nunc patet argumentum rectissime agnovit: «ego ab initio nomen defuncti cum terra, ex qua venisset, scriptum fuisse puto». Μετρώ]ος posui exempli gratia; in versu altero *ἐν* deesse non potest, conferendus est Kaibelii n. 414 *ἐν Φωκίδι γαίηι Συυλὶν ἀπωφθίμενος*.

---

622 «Argis in muro ecclesiae D. Basilii» e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1156 (hodie in ecclesiae muris calce illitis nihil reperiri potest). (Kaibel, Epigr. Graeca 467. Cougny, Anthol. Pal. III 2 p. 138 n. 290.)

. . . ϽΥΦΙ. ΛΙΑΚΕΚ. . υΕΤΡΙ. .
. . ΣΤΩΛΥΚΛΒΑΝΤΙ ΩΝΟ. .
. . Ω Δ Ε Ι ΝΩΝ Φ Ο Ρ Τ Ο Ν Λ Ε Ι
. . ΜΕΝΗΝ Π Ω Λ Α Λ Α Ν Φ Α Λ
. . ΙΠΟΥΣΑΝΑΤΕΧΘΕΑ
. ΒΥΑΜΗΤΡΙΜΗΤΕΡΑ
. . ΝΜΗΠΩΠΙΚΡΟΣ
. . . ΛΑΒΥΑΙΔΗΣ

Κ]υ[ρ]ώ[η γ]ᾶ[ι κ]ε[υ]θ[ε] τρ[α]π[ε]ῖτ[ε λυκάβαντι
ὄ[μ]ό[ν | ἐ]ν[ι] ὠδεσσ[ι φ]ώτων ἀπ[ε]ρ[ο]μένων
Πολλᾶ[ν, | π]ο[λ]λὰ | λ]ή[σ]σ[ων ὀ]π[ω]ρ[κ]ό[τα | β]άκ[χ]ια μ[ητρί,
μ[ητέρα | τ]ε[ὴν μ]ένα π[αρ]ὲ | [ἀ]π[ο]ρ[ί]ν· Ἄ]δες.

Vs. 1 Κ]υ[ρ]ώ[η Wilamowitz, *γ*α[ῖ]ι *κ*ε[υ]θ[ε] Kaibel; vs. 2 ὄ[μ]ό[ν | ἐ]ν[ι], quae incerta, idem, interpretatus «onus nondum maturum»; intellexit enim e versu ultimo, gravidam abreptam esse Pollam; reliqua restituit Boeckh.

623 Repertum anno fere 1869.

Argis in demarchio exscripsit *Carolus Curtius*, cuius apographum, e quo titulum dedit Kaibel, Epigr. Graeca 464, ipsius Curtii benevolentia repraesentare hic licet.

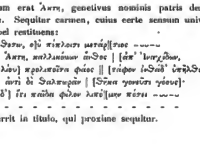

Superscriptum erat Ἀκτή, genetivus nominis patria desinens in *α*, χωρητ· ἐχαῖα. Sequitur carmen, cuius certe sensum universum assecutus est Kaibel restituens:

Ἤθεσιν, οἷ[ν κ]αλοῖσι μετάρ[σιος ———
Ἀκτή, πολλ]ομόνων ἀν[δρῶ]ν | [ἀπ' Ἰ]ωνχ[ί]δων,
ἀ[λλ]ὰ μ[ρ]οτεσσάτα φώ[ος || τ]οῖσιν ἐν[δυ]ὸ ὑπ[ελ]θ[ό]ν,
ὧν[τι δ' ἐν]αντιφανὲς | [ζ]ῆθος γ[υ]ναικὸς γ[όω]ν·
αὐτὰ]ρ ἐτ[ι π]αῖδα φίλ[ον λιπ]ὲ[ῖ]ν πάτ[ρ]ι ———
— — — — — — — — — —

Nomen recurrit in titulo, qui proxime sequitur.

Digitized by Google

624 Fragmenta duo, quorum apographa debeo *Caroli Curtii* liberalitati. *a* repertum anno fere 1869, ad sinistram et supra servatum. Versuum duorum priorum litterae colore rubro erant imbutae; versus tertius et quartus litterarum suut multo minorum et, ut visum Curtio, alia manu scripti. *b* infra servatum, fortasse de eodem lapide esse atque *a* dicit Curtius.

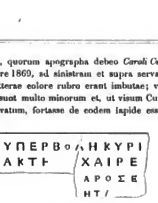

a vs. 1. 2 Ἑταιρίδι κυρίᾳ, Ἀκτὴ· χαῖρε[ται.

a vs. 3 κ]ἠφερ, e qua voce cum patet subscriptum fuisse carmen, revera eiusdem lapidis erit fragmentum *b*; hic enim non minus clare apparent carminis sepulcralis rudera vs. 3: ὅσσος s. v]ἱοσσε ἀκαχ]μενος. — De κυρίᾳ cf. n. 625. Nomen Ἄκτη etiam in titulo, qui proxime praecedit.

625 Argis ad puteum- e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1158.

ΚΥΡΙΕΤΙΘΕΡΙΕΧΑΙΡΕΖΗ
ΤΗΣΑΥΤΗΣΠΑΤΡΗΣΚΑΥ
ΤΩΝΑΥΤΩΓ_ΥΝΩ
ΤΟΣΕΓΩΤΙΒΕΡΙΟ
ΑΔΗΩΔΙΙΘΕΟΙΔ

Κύρι᾽ Τιθέρι, χαῖρε, ζ[ήσας ἔτη - -

Τῆς αὐτῆς πατρός, πλησίτης nomen patriae - - -,
τῶν αὐτῶν [ξ]υνῶν - - - - - - - - -
πιστ]ὸς ἐγὼ Τιθέριός φίλος nomen amici - - -
ὧιμαι δ᾽ [ἐ]ξέτος δ - - - - - - - -

Videntur iuvenes duo amici ex eadem terra patris Argos venisse ibique mortuus esse alter, cui nomen Tiberius, et ab altero sepultus. Supplementa proposita in versibus 2—4 mea sunt. πάρα vs. 1 honoris causa additum ut e. g. *Bull. de corr. Hell.* 23, 1899, p. 342 n. 4 τῇ πυρίᾳ καὶ ἀλοχῳ; cf. *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 485 n. 3.

626 In domo quadam prope murum polygonum magna stela, in cuius parte superiore sub rosis duabus est tituius *a*, quem excipit anaglyphum: vir iuvenis amictus exomide, sinistra tenens baculum, dextram porrigit puero, quem inter et virum est mensa humilis. Subscriptum est carmen *b*, cuius nil nisi initia versuum legere poterat editor.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), *Anz.* p. 57*. (*a*: Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 136*b*. Cophinistis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀργους I p. 115 n. 11.)

a ΤΡΥΦΟΝΧΑΙΡΕ	Τρύφων· χαῖρε.
b ΗΙΘΕΟΣΓ	Ἡ]θέως
ΤΗΔΕΤΕΥ	τῇδ᾽ ἐτευ[ξε
ΟΥΓ	σύσ]τω
ΕΙΚΟΣΗΝ	εἰκὼς ἦν(?).

a Τρύφων vocativus quamquam recte habere se potest, tamen vix certa est lectio.

b videntur fuisse versus trochaici.

627 Argis in vineis; e schedis Fourmonti. Ex iisdem editum in Wolfii Analect. litt. Fasc. I p. 97 et inde in Ἐφημ. Ἀργ. 1817 p. 103 atque in Iacobs. Anthol. Pal. T. III p. 967. Boeckh, C. I. G. 1157. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 209. (Kaibel, Epigr. Graeca 470. Cougny, Anthol. Pal. III 2, p. 150 n. 407.)

ΕΝΘΑΔΕΣ ωCΙ
ΠΑΤΡΑΚΕΙΜΑΙ
ΕΠΙCΗΜΑΠΤω
ΔΕ ΜΟΙΡΗC
ΑΝΒΡΟCΙΗCΕ
ΚΤΕΛΕCΑ
ΜΙΤΟΝ

Var. lect. In sex modo versus divisum exhibet Pouq., e versu quarto ΔΕ adiungens versui praecedenti, ΜΟΙΡΗΣ sequenti. — Vs. 6 ΤΕΑ Fourm. (Vs. 3 ΜΑΠ uterque.)

Ἐνθάδε Σωσ[ώστρατ]ος κεῖμαι | ἐπὶ σ]ήματι τῷδε,
Μοίρης || ἀνδροσίης ἥ]κτελέσα[σα] | μίτον.

Restituit Boeckh.

628 Argis in museo tabula marmorea, a. 0,25. l. 0,48. cr. 0,03. Versus singuli inter lineas.
Martha, *Bull. de corr. Hell.* 2, 1878, p. 319. Cophinistis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀργους I p. 110 n. 515 litteris minusculis. — *Conatuli et partim exscripsi.*

† ΟΤΗCΑΡΙCΤΗCΕΝΒΙωΖωΗCΤΥΧωΝ
ΤΟΥCΤΑΘΜΟΥΔΕΤΟΥΠΡΟCΚΑΙΡΟΥΤωΝ
ΡΟΤωΝΕΥΡΕΘΙCΟΥΤΟCΑΛΗΘωCΤΟΝΒΙΟΝ
ΕΥΚΤΕΝωCΛΕΙΔΙΑΓωΝΙωΑΝΝΗCΤΟΥΝΟΜΑ
ΕΧΡΗCΑΤΟΤωΒΙωΘΟΚΤωΒΡΙωΚΗΙΝΔΕΥΗΤΙC
ΘΕΛΗCΕΙΑΝΥΞΕΤΟΜΝΗΜΑΤΟΥΤΟΛΝΕΥΤΗCΑΥΤ
ΓΑΡΩΡΕΑCΗΤΟΚΤΟΥΛΝΕΥΙΟΥΘΕΟΔωΡΟΕΚΕ
ΤΗΝΜΕΡΙΔΑΤΟΥΙΟΥΔΑΤΟΥΠΡΟΔΟΤΟΥ Λ ΜΗΝ †

Var. lect. Vs. 5 ἰκδυπῶσε στ' Coph. || vs. 7 in. ΓΑΝ, tum ΤΤΟΥ Martha, omissis superscriptis ε et Ο.

† Ὁ τῆς ἀρίστης ἐν βίῳ ζωῆς τυχών,
τοῦ σταδιωδοῦ δὲ τοῦ προστησίου τῶν
βροτῶν, κἀρδίᾳ, οὗτος ἀλαθῶς τὸν βίον
εὖ ἐτεινῶς ἀεὶ διάγων, ἰκανὸς τούτοιαι,
ἐκχέσατο τοῦ βίου. Μα(ὶ) Ὀκτωβρίῳ νη', ἰνδ(ικτιῶνος) ϛ'. Ἡ νε
θελήσει σύνζ(ε)υ τὸ σῶμα τοῦτο σὺν τῷ σύντ(ου

γματ(ῶι) Ὡρίνε ἡ τοῦ τούτου ἀνεψι(οῦ θεοδώρου, ἐχ]θ]τω
τὸν μερίδα τοῦ Ἰεούδα τοῦ προδότου. Ἀμήν. †

Versus primus iustus est senarius; sermo reliquus metricum quendam perhibet colorem. κἀρδίᾳ (vs. 3) ad *τυχών* numendum, τοῦ σταδιωδοῦ δὲ κτλ. pro appositione: *equi dum vixit innumus est nactus esse optimam vitam, quae quidem temporaria modo mortalium est statio*. — Vs. 4 videtur esse τὸν ἀτεινῶς pro τῷ ἐπτεινῶς. — Vs. 5 ad diei designationem subintellege ἀπείδωτε (ut e. g. n. 411); ἡ νε scriptum pro εἰ τε (Martha), vs. 7 Ὡρίνε pro Ὡρίνε.

Digitized by Google

629 Stela lapidis calcarii non ornata.

Exscripsit Ross in diario a. 1844, edidit *Intelligenzblatt zur Allgem. Litteraturzeitung* 1844, p. 634 (= *Archäol. Aufsätze* 2, 666). Le Bas - Foucart, *Voyage archéol.* II 129. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3306.) — *Exscripsi* ex ectypo Le Basii.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ	Ἀρίστωνος,
ΜΕΛΙΣΣΙΔΟΣ	Μελισσίδας,
ΕΥΡΑΚΤΟΥ	Εὐρήκτου.

Litterae optimae quarti saeculi. Contra Foucartum moneo, vs. 3 prius Υ. quod dat Ross, vel hodie cerni posse in ectypo Le Basii.

630 Magnus cippus, aetate Fourmonti et Leakii in muro turris prope ecclesiam S. Basilii vel metropolitanam; Ross vidit inaedificatum ante introitum ad aream ecclesiae *Πανορίτης Θεοτόκου*.

a b c: e schedis Fourmonti Caylus, *Recueil d'antiquités* VI 3 tab. 60, p. 195 et Boeckh, C. I. G. 1154. — *a* et *b*: Leake, *Travels in the Morea* III n. 67. — *a*: Le Bas, *Voyage archéol.* II 130 (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3305). — *b*: Le Bas, *Voyage archéol.* II 138.

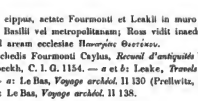

a Νικοπόλιος.

b Κλεωνίς· χαῖρε.

c Ἀριστοκ[λ]ῆ· χαῖρε.

Repraesentavi exemplum Russii, nisi quod tituli *c* initium et minus plenum et minus bene quam Fourm. sic exhibet: ΗΙΣΠ////ΗΧ, e quibus tamen emendari potuit lectio Fourmonti ΚΡΗΙΧ.

Manifestum est titulum *a* reliquis esse multo antiquiorem. Singuli tituli circumscripti fuisse videntur lineis incisis, secundum Cayli imaginem etiam *c*. — De vocativo -αλῆ cf. ad n. 122.

631 *Prigola* (prope Argos) tabula lapidis calcarii ab omnibus partibus laesa, inmissa sedi lapidese ante ecclesiam (ubi frustra quaesivi). Anaglypho repraesentator magnus cantharus, e quo super cum se erigens bibere videtur serpens. L. 0,40.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 158. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3304. Cyphiniotis, Ἐτταρὶς τοῦ Ἄργους I p. 114 n. 4.)

ΗΡΟ ΣΗΜ	Σᾶ͂ση] Ἠρο[ῦ]ς ὑι[ὸ]ς
- ΟΥΛΥΚΟΦΡΟΝ	τ]οῦ Λυκόφρο[νος].

Bonae aetatis esse ait Milchh., qui recte videtur censere sepulcrale. In supplemento ab eo proposito: τοῦ] τ[ι]ο[ῦ]ς ὑι[ὸ]ς ὤν, exemplo repugnat *w*.

632 Ex *Rossii* diario anni 1844. In area domus cuiusdem fragmentum stelae, in qua repraesentatur canis, supra quem titulus.

ΑΙΣΧΥΛΟΣΑΝ

Αἰσχύλος Ἀν- - - (nomen patris).

Videtur repraesentatus esse mortui canis amatus ut custos sepulcri. Vix enim praetulerim legere Αἰσχ. ἀν[ίδρυσε].

633 Argis in domo, quam possidet Νικόλαος Βαρίλας, tabula, in qua supra titulum est regula elata. A. 0,31. l. 0,41. cr. 0,08. — *Exscripsi.*

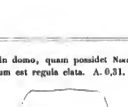

Νικίξενε· χαῖρε.

634 Argis in musco fragmentum lapidis calcarii, quod teste Milchhoefero olim iacebat ducentos fere passus a theatro ad orientem versus. Supra servatus est margo excavatus. A. 0,51. l. 0,74. cr. 0,30.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 156, *e*. (Cyphiniotis, Ἐτταρὶς τοῦ Ἄργους I p. 110 n. 520.) — *Exscripsi.*

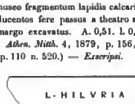

Var. lect. Milchh. graviter errans sic exhibet: vs. 1 ////iHIi . . KIA//// || vs. 2 extr. ΟΥ:ΑΥΡ·ιλίου.

Titulum bilinguem, qui fortasse alterius a. Chr. n. saeculi, certe non recentior mihi visus est saeculo a. Chr. n. ultimo, sic (nomen primum exempli gratia) mihi restituit Mommsen:

Marcia Publi[*a*] *l*(*iberta*) *Hilaria.*

Μαρκία Π[υπλ]ίου Ἱλαρί[α.

De patrono Graece uero genetivo nominis designato cf. supra ad n. 76 et infra ad n. 1219/1245. Monstrat restitutio, minimam lapidis latitudinem fuisse circa m. 1,50; fuerit igitur epistylium sedleculae sepularis, non ut visum est Milchhoefero basis.

635 In latere angustiore lapidis, qui teste Welckero verisimiliter est e sepulcro reperto in domo quadam prope ecclesiam *Ἁγία Κυριακή*.

Habeo e diario Welckeri, e quo edidit C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 515. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3311.)

ΑΜΑΤΗΡΑΝ	Ἀ μάτηρ Ἀ[δρωσύχη(?)]
ΠΡΟΚΑΕΙΔ	Προκλείδ[ᾳ τοῦ δεῖνος].

Sic fere refingendum duxerim.

636 »Argis in ecclesia S. Paraskeues« (ubi frustra quaesivi) Boeckh, C. I. G. 1150 e schedis Fourmonti.

ΕΥΚΑΕΙΔΑ . . .	Εὐκλείδα - -,
ΣΩΚΡΑΤΗ	Σωκράτη - -·
ΧΙ . . Σ ΙΙ / . . Ε	χ[ρη]σ[τ]ί, χ[αῖρε].
. . Ι - - - - -	

Refinxit Boeckh. »Σωκράτη videtur vocativus esse ut Μενεκράτη [n. 637].«

637 »Argis in vineis« e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1153.

ΣΩΝΧΑΙΡΕ	- - σων· χαῖρε.
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΧΡΗΣΤΕ	Μενεκράτη χρηστέ·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

Digitized by Google

638 Stela sepularis in officina coriarii.

Ross, *Archäol. Aufsätze* 2, 655. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 130 *a*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3307.)

ΕΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐρατείας.

639 Argis in museo anaglyphum marmoreum, a dextra fractum: sedens mulier dextram admovet capiti, sinistra tenet lorum areulae. Titulus in regula supra anaglyphum. A. 0,79. l. 0,39. cr. 0,16.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 154 n. 504. 1. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 394 n. 2. Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 106 n. 503. — *Exscripsi.*

ΧΑΡΙΚΩΧ

Χαρικώ· χ[αῖρε.

Baun. cernere sibi visus est A, quod supersit e versu superiore (*»obere Randzeile«*).

Titulum crediderim multo recentiorem esse anaglypho, quod quarto fere a. Chr. n. tribuas saeculo.

640 In eodem lapide atque n. 620, sed in alin latere et litteris aliter directis.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1152 ut huius tituli versus 9. 10. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 133.

ΕΥΚΡΑΤΙΣ . ΥΣΤΡΑ
ΧΑΙΡΕ

Εὐκρατὶς [Ε]ὐστρά[του· χαῖρε.

Var. lect. Vs. 1 in. ΕΥ omittit Le Bas. Tum ΤΕΟΣ Fourm., ΣΥΣ Le Bas ‖ vs. 2 ΑΙΧΙΑΙΙ - - - Fourm.

Patris nomen restituit Foucart. Nomen prius fortasse scribendum Εὐκράτ[η]ε.

641 *Merbaka* in ecclesiae muro septentrionali stela sepularis cum aetomate, in qua repraesentantur vir et mulier stantes. Titulus in regula sub aetomate. A. 1,01. l. 0,56.

Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 135 ex apographo Landroni. — *Exscripsi.*

(Lapidum pulchrae ecclesiae Merbacensi inaedificatorum duos oriundos esse e regione Ilerae constat testimonio Fourmonti (n. 538. 539), unum ipsius tituli verbis ex Argis (C. I. L. I 595). De nostro, de n. 647, de n. 657 non constat: hos inserui Argivis.)

ΜΑΡΚΟΣΑΝΤΑΛΙΝΙΟΣ Μᾶρκος Ἀντάλινος
ΣΙΛΑΞΙΜΟΣ *vacat* Σιλ[άξ]ιμος.

Titulum sic exhibet Landron: ΜΑΝΙΟΣΑΝΕΛΛΙΝΙΟΣ
. . . . . ΝΟΣ

Mihi lectio versus prioris certa visa est, alterius difficilis quidem sed vix dubia.

642 Argis in iouseo stela olim inmissa scalis Ἀγίου Κωνσταντίνου, in duas fracta partes, supra et a sinistra mutila. A. 0,85. l. 0,31. cr. 0,15.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 154 n. 507. 1. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 395 n. 6. Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 110 n. 518. Cf. Io. Schmidt, *Athen. Mitth.* 6, 1881, p. 357 n. 59. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3303.) — *Exscripsit Fredrich.*

- - - φτὶς Σα....
ἀρχαγέτις.

Recte videtur coniecisse Milchh., lapidem desigoasse sepulcrum sacerdotis.

643 In domo, quam possidebat ἰ στρατηγὸς Τσάμης, tabula marginata marmorea, in qua anaglypho repraesentatur mulier stans, quae tamquam orans porrigit dextram, et vir armatus cum equo. Titulus in margine inferiore. A. 0,57. l. 0,60.

Ex apographo suo Foucart in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 137 *a* litteris minusculis. (Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 116 n. 13.) — *Exscripsi.*

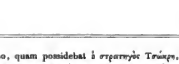

Πυθοδίκη Ταλάου· [χαῖρε.

Supplementum e spatio veri videtur simillimum, ut notabilis sit mortuae representatae gestus.

644 In ecclesia S. Panagiae. — Le Bas, *Voyage archéol.* II 140.

ΑΥΤΙΩ . . ΑΑ . . . Αὐ[Ξ]Ϊ[δι] Αα- -
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ χρηστὴ· χαῖρε.

Tentavi.

645 In vico *Platanisti* prope Argos sito ante ecclesiam Panagiae magna tabula lapidis calcarii cum margine elato. Infra fracta. A. 0,80. l. 1,53. cr. 0,29.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 158 n. 11. Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 115 n. 8. — *Exscripsi.*

Α ΠΟΛΛΩΝΙΧΡΗ Α Ἀπολλωνί χρή[στ]ᾳ
ΚΑΙΑΛΥΠΕΧΑΙΡΣ καὶ ἀλυπ[ε· χαῖρε.
Α ΠΟΛΛΩΝΙΧΑΙΡΕ Ἀπολλωνί· χαῖρε.

Videntur sepultae esse feminae duae, mater et filia.

646 Argis in museo anaglyphum aetomate et acroteriis instructum: puella sedens, in cuius gremio magna avis, quam dextra tangit, cum laevam ad eius rostrum admovet. Adstat serva, dextra tenens lorum areulae. Titulus sub aetomate. A. 0,36. l. 0,25. t. 0,07.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 154 n. 505. 1. Baunack, Philologus 48, 1898, p. 394 n. 4. Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 106 n. 504. — *Contuli.*

ΠΩΛΑΑ Πωλλα·
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

647 »*Église de Merbaka. Sur une grande stèle à pilastres.*« Ex apographo Landroni Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 139. — Haud dubie is est lapis, quem incolae mihi rettulerunt furto abreptum esse ex ecclesiae muro ad orientem spectante, ubi apparent vestigia lapidis olim inmissi.

ΜΑΙΝΙΑΑΒΡΑΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Μαινία Ἄβρα χρηστὴ· χαῖρε.

Mαινία nomen etiam n. 620. Ἄβρα = *Aura* affert Benseler in nominum lexico e Plutarcho, Cic. 28. — De origine lapidis cf. quae adnotavi in lemmate n. 641.

Digitized by Google

648 Anaglyphum rudissimae artis inmissum muro: vir chlamyde et thorace inductus equitat versus aram, iuxta quam prorumpit sper; adstat palma circumvoluta serpente.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855) *Anz.* p. 58*. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 136a. Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 115 n. 12.)

Α Τ Ε Ι Μ Η Τ Ε Η Ρ Ω Ν — Ἀτείμητε Ἥρωϊος
Χ Ρ Η Ϲ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε — χρηστὲ· χαῖρε.

Vs. 1 scripserunt ἥρων, singularem esse formam vocativi rati de voce q. e. ἥρως.

---

649 Marmor longum repertum in eadem regione ubi n. 583.

Ross, *Archäol. Aufsätze* 2, 665. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 137. — *Exscripsi ex ectypo* Le Basii parum claro — lapis manifesto erat valde detritus — quantum potui.

Α ϛ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Η Ϲ
Δ Ι Ο Ϲ Ϲ Ε Β Λ Ζ Ε Ι Ο Υ Τ Ο Ϣ Ν Η Ϣ Λ
Ε Υ Α Ϲ Ε Ν Ζ Ω Ν Η Ϡ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Ι Ω Ν Χ Α Ι Ρ Ε
Ι Ο Ν Ζ Η Ϲ Α Ϲ Η Λ Ι Κ Ι Α // Ε Τ Ε Ϲ Ι Τ Ρ Ι Α Ν Τ Α Δ Υ Ω Π Ο Λ Ε Ι Τ Α Ρ
5 Ι Ρ Α Υ Ω Δ Ε Χ Α Ι Ρ Ε Ζ Η Ϲ Α Ϲ Ε Τ Η Λ

Var. lect. Vs. 1 in. ΑΙΙΑΠ R., Α. ΛΠ Le B. ‖ vs. 2 in. ΙΡΟϹϹΕΒ R. ‖ vs. 3 io. Ε omittit Le B. Tum et Η, quod satis certuo videtur io ectypo, et ΧΑΙΡΕ omittit R. De hac voce video in ectypo Λ/, post quae vestigia detritus videtur lapis ‖ vs. 4 in. ΙΟΝ omittit R. Tum Κ//. ϵΤ Le B. Equidem de priore versus parte in ectypo agnovi haecce: ΙΟΝ . . . . CΛC ΗΛΙ . . Λ . ϵΤ ‖ vs. 5 in. ΛΙΛΥΩΔΕ Le B., ΡΑΥϹΕΔΕ R. De sequentibus ΖΗ et Λ non agnovi.

Ἀ[λ]λ[ ] Ἀπολλωνίδης,
ἱερεὺς] Διὸς Σελ[ασίου, τὸ πρῶτον
κατεστ]ησάντων ζῶν. Πο. Ἀπολλωνίδ(α, Δ)ίων· χαίρ[ε τε.
- - -ιου, ζήσαντ(α) ὁλοκλή[ρ]ους ἔτεσι τριάκοντα δύο. Πολύπαθ[ος
- - - α βουβοῦσι, χαῖρε, ζήσασ ἔτη λ'.

Vs. 3 Ἀπολλωνίδ(ο)υ, χαῖρε scribere vult C. Keil (sed obstat praenomen), Ἀπολλωνίδιον, χαῖρε Foucart. Conieci lapicidam, qui scribere vellet nomina duo, aberravisse de Δ priore ad alterum. — Vs. 4 cum videatur constare de terminatione -ου, scripsi ζήσαντ(α). Tum notanda forma neo-graeca τριάντα. — Sub fine scripsi Πολύπαθ[ος, Foucart Πολύπαθ[α. — Vs. 5 vix dubium βουβῶσι.

---

650 Argis in museo stela lapidis calcarii rubescentis. A. 0,65. l. 0,27. cr. 0,15.

Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 156, *cf.* I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 395 n. 5. Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 111 n. 521. — *Exscripsit Fredrich.*

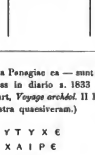

Λ Ε Ψ Ν Α — Ἀεινῶ·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

---

651 In ecclesia Panagiae ea — sunt duae —, quae est in ascensu arcis, exscripsit Ross in diario a. 1833 et edidit Inscr. Graec. ined. I 56. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 136. — *Exscripsi ex* ectypo Le Basii. (Lapidem frustra quaesiveram.)

Υ Τ Υ Χ Ε — Ε]ὐτυχῆ·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.
Χ Α Ι Ρ Ε Κ Ε Ϲ Υ — Χαῖρε καὶ σύ.
5

Colloquium esse ioter vistorem et mortuum intellexit Ross.

---

652 Cophinotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I p. 117 n. 22.

«Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἰατροῦ Η. Κούζη ὑπαρχει ἐντετοιχισμένος πλάξ λίνου ἀναγλύφου κατὰ ἀστύπαστον, κάτωθεν τοῦ ἱστίου ἔχων ἡ ἐπιγραφή

Τρίπτ-Σεος.

---

653 Le Bas, *Voyage archéol.* II 141 ex spographo Landroni. (Kirchhoff, C. I. G. IV 9300.)

Ε Υ Π Ο Ρ Α Δ Ι
Ω Ν Ε Ι Ρ Η Ν Η
C O I K O I N T Ε

Εὐ[α]ε[ί]δ[α]ι, Δι-
ων· εἰρήνη
σοι, Κύντι.

Restituit Kirchhoff, addens: «Primi versus verba si recte correximus, epitaphium habebimus sepulcri, quod dici solet, bisomi, Dionis et Quinti».

Digitized by Google

6. VARIA ET INCERTA.

654 Sub statua (Fauvel) sive protoma (Prossalendi) marmorea, cum aliis monumentis effossa Argis prope theatrum a. 1810 a Veli Pascha, Morese praefecto, qui ea vendidit Friderico domino North, comiti Guilford.

Fauvel in Millini *Magnoin encyclopédique* a. XVI (1811), 2, p. 141 (inde Dodwell, *Classical tour* 2, 217 et Boeckh, C. I. G. 1146). Memorat Stella Doria Prossalendi, *Giornale dell' Italiana letteratura* (Padovae 1811) t. 28 p. 88. (Welcker, *Kleine Schriften* 3, 495. Raoul-Rochette, *Lettre à Mr. Schorn* p. 234 n. 75. Brunn, *Griech. Künstler* i, 558. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 436.)

ΑΤΤΑΛΟΣ ΑΝΔΡΑΓΑΘΟΥ

Ἄτταλος Ἀνδραγάθου.

Fauvel unum testatur verbum Ἄτταλος; Pross. refert sculptum esse *«il nome di Attalo d' Andragato, celebre scultore Ateniese»*, in quibus ethnici designationem recte iam suspicatus est Welcker fluxisse e Pausania 2, 19, 3: Ἀργεῖοι - - ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερὸν Λυκείου. τὸ μὲν δὴ ἄγαλμα τὸ ἐφ' ἡμῶν Ἄτταλον ποιήσαι τὸν Ἀθηναῖον. Prossalendio non nuntiatum esse — ipse enim non vidit monumentum — in titulo fuisse ἐκείνης sive tale quid, inde est manifestum, quod ambigit, utrum imago confecta sit ab Attalo quodam an eum repraesentet. Titulus igitur certo non indicabat artificem sed eum, cuius imago expressa erat.

---

655 Lapis quadratus marmoreus a Veli Pascha inventus in eadem effossione atque n. 654 itemque venditus Friderico domino North.

Apographum ignoti sibi missum Stella Doria Prossalendi tradidit Mauromatio Corcyraeo, e cuius lectione litteris minusculis ille edidit *Giornale dell' Italiana letteratura* (Padovae 1811) t. 28 p. 90. 93. (Boeckh, C. I. G. 1147. Welcker, Specimen epigr. I 18. Kaibel, Epigr. Graeca 1109.)

Φθίγγεται, ἱκέσιε, γελάει μόνον· ποὶ τάχα δώσει
νεῦδε λίθῳ ψυχήν. μαρφὴ τόσον δύναται.

Exhibui titulum qualem eum scripsit Boeckh; Mauromatius priora usque ad *μόνον* interrogative accepserat et divinerat *τὸν δί*, ad quod Boeckh: «ferri nequit. Malim *τῷδε*». Sed sic quoque sensu cassa sunt verba laborantique gravissimis vitiis metricis; breviter igitur rem expediverit Kaibel: «mihi ... ab homine recentissimo eodemque inperitissimo fictum videtur». Sed de effossione, in qua inventus esse perhibetur lapis, constat etiam e relatione Fauvelii (cf. lemma praecedens) et diserte venditus esse refertur, ut necessario si fictus esset titulus, adulteratus esset non in charta sed in lapide, idque in Peloponneso anno 1810, quod nemo est qui credere possit. Non igitur abicienda est inscriptio sed emendanda, in quo negotio si tenes, in exemplo edito non disiuncta esse servata a suppletis, lucrandum mihi videtur carmen non inlepidum:

Φθίγγεται, ἱκέσιε, γελάει. μ[ί]ν[η]τ[αι] ποὶ τάχ' ἂν δώσει
τά[δ]ε λίθῳ ψυχήν· Μο[ῖ]ρα· τόσον δύναται.

Laudatum erat sub statua, varium videri longius intuenti eius habitum (ut re vera fieri potest in bonis imaginibus): *«nunc lapsitur, nunc quieta evaculiet, nunc videt; si expectaveris, vita eam praedictum iri videbis a Parca: tanta enim eius est potestas»*. Vs. 1 cum id quod erat in lapide: MCNC lectum esset *μονο*, falso supplemento vox est effecta. — Vs. 2 descriptum erat MO PA s. MOIIA.

---

656 Argis in area ante museum basis lapidis calcarii; in summo latere profunda excavatio paene aequat baseos latitudinem. A. 0,26. l. 0,56. cr. 0,56. — *Exscripsi.*

ΥΠΕΡΜΗΣΤΡΑ

Ὑπὲρ μήστρα.

Basis tulit signum filiae Danai. Nomen item sine Ny scriptum est in patera vitrea musei Colonias Agrippinae (vide Kamp, *Archäol. Zeitung* 34, 1876, p. 203); de Κλυταιμήστρα cf. Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* 166 sq.

---

657 *Morbaka* in pulchrae ecclesiae muro septentrionali tabula marmorea, a. 0,82. l. 0,73. Cf. lemma n. 641.

Exscripsit Ross in diario a. 1833, edidit Inscr. ined. I 58. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 1231. E schedis Welckeri C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 515. Le Bas, *Voyage archéol.* II 112, cuius exemplo correctiones ex ectypo addidit Foucart. (Löwy, *Inschriften griech. Bildhauer* 261.) — *Exscripsi.*

ΞΕΝΟΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΩΝ
ΑΡΤΕΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΚΑΝ

Ξενόφιλος καὶ Στράτων
Ἀρτείοις τοῖσδε ν.

De aetate tituli cf. quae adnotavimus ad n. 489. In Rossii exemplo edito moneo formas litterarum parum accurate esse redditas, melius in diario.

Statuas Aesculapii et Hygieae factas a sculptoribus nostris, quae Argis essent in fano dei, in summo honore fuisse testis est Pausanias 2, 23, 4.

---

658 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1143.

ΤΥΧΑ

. . . . ΑΙΝΟΥΚΑΙΦΙΛΑΙΝΙΣΕΥΣ
. . . ΘΕΝΕΑΙΠΙΤΟΥΣ - - -
. . . ΑΠΟΛΛΩΝΙΤΟΙ - -
. ΝΙΤ ΔΥΚΕ - -
ΕΣΠΟΙΟΥΝΤ - -
ΕΑΥΤ - - -

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Ὁ δῆμο - - [αἴνου καὶ Φιλαν]ὶς Εὐξ - -
- - εὐσ]ὲβει ἕλετ[αι] νεῦε - - - - -
- - - Ἀπόλλωνι τοῖ Λ[υκηί]ου - - - -
- - - ἐστουσ]ὲσε - - - - - -
- - - ἐνυτ- - - - - - - -

Recte dicit Boeckh aliquid legari Apollini; certo quidem a coniugibus, itaque vs. 3 scripsi *ἕλετ[αι]*. Boeckh dubitanter dedit *ἕλετ*. — Vs. 2 de *εὐσέβει*, quod coniecit, cf. ad n. 672. — Vs. 4 et 5 restitui; de Apolline Lycio Argis culto vide quae adnotavi ad n. 557. Dativum *τοῖ* retinui propter n. 558 vs. 14 *συνόδοι*.

Digitized by Google

659 Argis in domo, quam possidebat ἡ στρατηγὸς Δημήτριος Τυλλη, basis rotunda lapidis calcarii, fracta ad dextram et infra, ubi tamen servatus est tituli finis. A. 0,54. diametros 0,27. — *Exscripsi.*

Τύχ[η τῆ ἀγαθῆ].

Θεοὺς μεγάλ[ους μητέρα(?) - - -
Μητρὶ Θεῶν τῶ [- - - - ἐν τῷ πα-(?)
λαιμίνῳ Ἀργείᾳ - - - - - - -
ἱερεὺς διὰ βίου α[στεφανω]θεὶς ὑπὸ τοῦ πατ-(?)
τοῦ τῶν μυστη[ρί]ω - - - - - -
μενος τῆς [- - - - - - - ἀ-
γορᾶς τῆς - - - - - - - - -
τ- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - τ]ούτε ἐν - - - - - - -
καὶ ἰφι(?)[μοι τοῦς Σ[εβεῖς (Σ[εβαστούς)(?)
τοῦ τειμίου μυστ - - - - - -
σιους τοῦς διηνεκῶς - - - - - -
Σρατιώτας τοῦς Σε[βεῖς - - - -
αὐτῶν πατρίοις καὶ - - - - -
κείμοι δὲ ἐξεγκ[ρί]τα - - - - -
πλὴν ἐφολλόκαστου [- - - - χωτε
ἢ πᾶσες αὐτε ἢ οἰ[κία - - μετ' αὐ-
δίνε τρόπ[ον.
Ε]ὐτυ[χ]εῖτω τὸ σύ[νταγμα(?).

Instrumentum quo fundus, cuius partes erant hortus et domus (vs. 20), donatur thiaso mystarum (vs. 6. 14), qui praeter magnam Matrem (vs. 2), ut videtur, alia etiam venerabatur numina (vs. 16). Sacerdotio perpetuo fungebatur donator (vs. 5). Vs. 22 τὸ σύνταγμα videtur significare thiasum.

---

660 *Fragment copié par M. Trézel sur une pierre encastrée dans l'un des murs intérieurs de la caserne à Argos. — Expédition de Morée* II p. 105 *n.* 9 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 227 n. 62.

ΡΡΟΥΣΤΟΙΣ
ΩΣΔΕΟΣ ΟΣΔ
ΟΙ Ε ΩΑΗΣ Α
ΗΣΤΕΝΟΙΤΟΙΑΡΗ
ΛΑΣΓΑΜΦΥΔ

- - - - - - - -
- ω τὸι πρέβατα ω-
- ν ἐ(ν)φ[ύτ]ε τεντ[ε]ωντα δρυμὸς
διαπ[ρ]ύσσων δὲ τα[ὶ ἀ]π[αμεργοὶ(?)
χ]ρύσῳ καὶ τα - -
- ξυτα[π]ῆι Σ . . . τω.

Restitui quantum potui. Vix dubium, quin fuerit derotio.

---

661 Fragmentum lateris. — Le Bas - Foucart, *Voyage archéol.* II 115.

Ε Π Ι Α Γ Ο Ρ Α
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α

Ἐπὶ ἀγορα[νόμου]
Ἀριστοκρά[τους].

Supplerit Foucart. Idem nomen eponymi (munere non indicato) in ansis amphorarum Rhodiarum: Inscr. Graec. ins. I 1097; Inscr. Pergamen. 918. 919.

---

662 Argis in muro domus cuiusdam. Marginem, quos olim indicat Ross, sinister ut videtur erat incolumis.

Ross in diario anni 1833.

Μ / Υ Ν Ε
Ω ΤΑΡΡΟΒΑΤΑΜΙ
ΝΟΙΦΛΕΙΤΩΡΕΝΤΗ
ΣΟΝΤΩΔΕ.ΤΟ.ΛΑ
ΡΑΙΣΩΝΚΑΙΤΟΙ
ΞΕΝΙΚΑΙΘ...ΤΙΩ

---

663 Argis in museo tubula marmorea; margo servatus ad sinistram et supra. A. 0,16. l. 0,23. cr. 0,03. — *Exscripsi.*

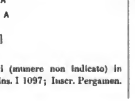

- - π γ(α, γ)η - -
ιν Αυχ[ν]ίδ[ος μετὰ γα-
μετῆς αὐτ]οῦ Ὀνη-
σίμου. ΡΧ

Restitui ut rotirum; fortasse tamen erat sepulcrale: τῆς γα]μετῆς αὐτ]οῦ.

Digitized by Google

V. LERNA.

664 Argis in museo anaglyphum marginatum marmoreum: pone aram stat Ceres, dextra tenens sceptrum; ante aram duae parvae puellae, mulier, vir. A. 0,45. l. 0,54. cr. 0,10. Supra anaglyphum titulus *a*; tituli *b* nomina figuris subscripta.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), *Anz.* p. 57*. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 152 n. 496. Cophinintis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἀργους I p. 104; figura 20 dat imaginem anaglyphi. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 142. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3323.) Cf. Osann, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), p. 142 sq. — *Exscripsi.*

a ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ

b ΜΥΣΙΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΙΣ ΔΑΜΑΤΗΡ

a Ἀριστόδαμος ἀνέθηκε.

b Μύσιος Χρυσανθὶς Δαμάτηρ.

Monumenti interpretatio debetur Osanno: Prope Lernam Pluto cum rapta Proserpina ad inferos ferebatur descendisse (Paus. 2, 36, 7); Cereri, cum filiam quaerens Argos venisset, hospitium praebuit Mysius (Paus. 2, 35, 4. 7, 27, 9) indeque regionem urbis Mysiam vocabant Argivi, in qua Cereris Mysiae sedem exstruxerunt (Paus. 2, 18, 3); de rapta filiae matri restituta Chrysanthis (Paus. 1, 14, 2). Parvae figurae mulieres secundum Foucartum repraesentant mysteriis initiatas, secundum Osannum Chrysanthidis filias.

665 Argis in museo basis (Milchhöfer non recte: ara) rotunda lapidis calcarii; in summo latere foramen ad inserendam fibulam et excavatio haud profunda. Diametros 0,29.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), *Anz.* p. 57*. Milchhöfer, *Athen. Mitth.* 4, 1879, p. 152 n. 497. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 142 *a*.) I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 396 n. 10. — *Exscripsit Fredrich.*

ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ

Ἀριστόδαμος ἀνέθηκε.

Ab eodem viro dedicatum esse hunc lapidem et proxime praecedentem arguit aequalitas scripturae.

666 Basis inventa in vico Μῶλι, quae est sedes Lernae. In summo latere foramina tria vel quattuor. A. 0,91. l. 0,85. cr. 0,31. — Frustra quaesivi; lapides antiquos consumptos esse ad viam ferream exstruendam mihi rettulerunt incolae.

Conze et Michaelis, *Annali d. Inst.* 1861, p. 21. (Foucart in commentario ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 142 *b*. Kaibel, Epigr. Graeca 821, cui exemplum suum cum cuendationibus ex exlypo petitis descripserat Michaelis. Congny, Anthol. Pal. III 1, p. 43 n. 279. Cophinistis, Ἐφημερὶς τοῦ Ἄργους I 303.) — Repraesentio *Michaelis exemplum* e diario eius accurate literatum, nisi quod insertae sunt versuum 5. 7. 15 emendationes, quas postea ex exlypo suo (hodie desideratо) ediderat vir clarissimus in Annalibus: exemplum sic effectum lapidem reddit quam bene hodie fieri potest.

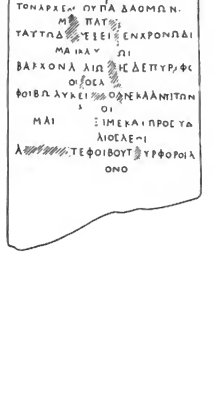

Exoto exempli sui editi loco ex exlypo a Michaele mutatos; in diario est: Vs. 5 extr. ΔΑΝΩΝ. — Vs. 7 ΥΣΕΙΙΙΕΝ. — Vs. 15 in. Α ΤΕ ΟΙΒ.

Βάκχῳ *sl*[*ε*] Βάκχοι καὶ πρόσυμνα[*ι*] | Στᾶν |
στάσαντο Δαοῦς ἐν καπρεφ[*σ*τ] | δόμῃς, ||
τὸν Ἀρχελάου πα[ῖ]δα ἄ[*μ*]φ[*υ*]π[*α*]σ[*α*]ν πατ[*ρ*ώ]. |
τοὐνῶ δ᾽[*ε*] α᾽ ἐξ[*ε*]ρ[*ε*] ἐν χρόνοι δ[*ε*]ξ[*μ*]ό[*ι*] πλέ[*τ*]ρα |
Βάκχῳ *sl*(*ε*)πάδ[*ι*]. γᾶθε δὲ πυρφό||[*ρ*]ο[*ε*] Στᾶθε |
Φοίβῳ Λυκείῳ Θ᾽ | — αἴ]θρια ἐντέμνα λί[*κ*]α — |
δε]μαῖ[*ρ*] μ᾽ ε[ἴ]ὐα καὶ πρόσυμ[*ν*]αῖσε λαῖ[*σ*] ||
σ[ὺ]τ᾽ τε Φοῖβου [*π*]υρφόρου λ[*υ*]κωκτόνε[*υ*].

Foucart et Dittenberger Archelaum nostrum eundem esse censuerunt atque eum, qui Athenis aram dedicavit Rheae et Attidi (C. I. A. III 172. Kaibel, Epigr. Graeca 812), idque et evicti Hensen haud ita multum ante annum 387 p. Chr. n. Ac certe donator Atticus dicitur *Δίκτυν μυστικὸν τῶν Βάκχων, ὃν λέγει δ᾽ ἐλαφηβολιῶνος δυδέκατι*. Sed recte monet Kaibel saepe in gentibus et nomina permansisse et sacra ministeria, ut in dubio res sit relinquenda. Archelaus noster pater sive avus credi potest alterius, qui revera dictus *περιήνεος Ἰφιάλλου*; tertio autem saeculo titulus vix videtur antiquior.

Archelai signa posita esse Kaibel unam tempore (τοὐνῶ δ᾽ ἐνιαύσιος vs. 4) censet duo, sed verisimile Michaelis per litteras mihi indicavit fuisse tria: de prime agitur vs. 1—3, de altero vs. 4. 5; in medio versu quinto introduci imaginem novam prodit particula δέ.

Supplementa versuum trium priorum sunt Michaelis. — Vs. 1 *Βάκχῳ καὶ πρόσυμνα* Στᾶν l. e. Bacche et Cereri, quibus communia mysteria Lernaei celebravisse traduntur: Pausanias 2, 37, 1 αἰ. *ὑπὸ δὲ τοῦ πλήνους ἀγάλματα ἔστι μὲν Δήμητρος Περσεφόνης, ἔστι δὲ Διονύσου κ. κατεστάθησαν δὲ ὑπὸ Λερναίων τὴν τελετὴν θελήσαντα φανῆ. τὰ μὲν δὴ ἐν λογίοισιν ἐπὶ τῷδε δημόσιος κτλ.* Orelli Inscr. 2361 *sacratae apud Lernam deo Libero et Cereri et Corae.* Cf. etiam C. I. A. III 718 (Kaibel, Epigr. 866). — *Βάκχῳ καὶ mystam Bacchicum*; cf. Schol. Aristoph. Eq. 408 et titulos *Brit. Mus.* III 786 (Cnidus); *Monatsber. der Berl. Akad.* 1874, p. 1 (Cyzicus); *Archäol.-epigr. Mitth.* 11, p. 48 n. 60 (Tomi). Erravit Rohde, *Psyche* p. 648 adnot. 1 (editionis alterius 2 p. 360), putans Βάκχῳ designare mortuum, qui cum deo sit aequatus.

Vs. 2 ad *στάσαντο* subiectum ·qui praesunt aedi· omitti poterat, quia non licebat aliis.

Digitized by Google

Vs. 4 *τοὐτῳ δ[ὲ] με, ξεί[νε], ἐν χρόνῳ δ[ί]μο[ι]ς πλούτ]ῳ* Kaibel, dicens: «supplementa omnia certa». Sed valde displicent *με* et *δίμοις* simul posita et multo verisimilius est introduci novum subiectum. *Ἐπίφρων μοῖρα* est apud Pausaniam 6, 21, 9; E ex ectypo tantum petitum corrigere licet in H. Δ1 nunpsi facillimo errore exscriptum esse pro Δ/ probante ipso Michaelis, qui marginem dextrum mihi scripsit fuisse detritissimum.

Vs. 5. 6 restituit Michaelis, supplementum quidem palmare λ[ύχ]ει per litteras mihi indicans. Pertinet parenthesis ad vocem sequentem *δόμοις*; usurpatum in bonam partem *ἀντίτυπον* non est offensioni. Apollinem Lycium (de cuius cultu Argivo cf. ad n. 557) patet Lernae participem fuisse sacrorum Cereris Liberique. Cum Cerere ut solet Lernae cultum esse Proserpinam (vs. 5 *Φαῖδ*[ε] patet e mytho ad n. 664 relato et e dedicatione Latina laudata ad nostri versum primum.

Vs. 7 mutavi *δε[ῦρο]ς τ[ὸ]ν με* Kaibelli, qui reliqua expedivit, esse malum sit imperfectum.

Vs. 8 *πάντ᾽* est Boecheleri (apud Kaibelium), *λυκοπάτου* Michaelis.

667 Argis in museo pars superior stelae sepulcralis: in aedicula, cuius aetoma rosa ornatur, superest caput parvi pueri eximia arte expressum, supra quod titulus. A. 0,37. l. 0,40. cr. 0,10.

Bursian, *Archäol. Zeitung* 13 (1855), *Anz.* p. 57*. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 128 d.) I. Baunack, Philologus 48, 1889, p. 396 n. 9. Cophiniotis, *Ἐτταρὶς τοῦ Ἄργους* I p. 106 n. 502. — *Exscripsi.*

ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ

Κηφισόδοτος.

ΚΕΦ Burs. — Lernae inventam esse stelam testatur nota, quam affixam ei vidit Baun.

VI. TIRYNS.

668 Tabula lapidis calcarii fusci infra fracta, in museo Atheniensi, quae cum Woltersio a. 1889 monstrabatur, prope Tirynthia reperta esse dicta est. A. 0,26. l. 0,31. cr. 0,045—0,055. Sub titulo est repraesentatio, rudi arte incisa: mulieribus tribus, quarum unaquaeque sinistra tenet florem, dextra anguem (sicut *Athen. Mitth.* 4, 1879, tab. 9), adversa est femina, quae manu paulum sublata aliquid videtur tenere; ante eam infans Eumenidibus porrigens aliquid, fortasse bestiam.

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1889, p. 67. — *Exscripsit* Prott et misit ectypum.

ΚΑΛΛΕΩΝΕΥΜΕΝΙΣΙΑ

Καλλέων Εὐμενίᾳ.

Litteratura tertio a. Chr. n. saeculo videtur adsignanda. In ultimo Epsilon lineae directae pars superior non erat exarata.

VII. NAVPLIA ET DASCALIO INSVLA.

669 Stela marmorea aetomate instructa, infra fracta, reperta in vico *Καττόγρι* prope Nauplium sito, quam Athenis in Varvacii (n. 4845) investigavit Fredrich. Anaglypho rudis artis repraesentatus est Iuppiter, qui ad dextram versus progrediens, manum laevam porrigit, dextra tollit fulmen. Titulus supra brachium sinistrum. A. 0,16. l. 0,23. cr. 0,03.

Cophiniotis, *Ἀθηνᾶ* 2, 1890, p. 693 et *Κυψελ* 1890 n. 476. (Wolters, *Athen. Mitth.* 15, 1890, p. 233.) — *Exscripsit Fredrich.*

ΔΙΟΣ	*Διὸς*
ΚΡΑΤΑΙ	*Κραται-*
ΒΑΤΑ	*βάτα.*

Ad epicleasim commonefacit editor prior verborum *κρατιβόλος, κρατυγάλος*, al.

670 Naupliae «in claustro Meskitae» (l. e. germanice *Moschee*) Fourmont, e quo Boeckh, C. I. G. 1162. «*Sur un piédestal*» Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 227.

ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Οὐεσπασιανοῦ
αὐτοκράτορος.

Sigma praeter primum ϲ dat Pouq.

671 Naupliae in basi marmorea.

Dodwell, *Classical tour* 2, 248. (Boeckh, C. I. G. 1162.) Leake, *Travels in the Morea* n. 69. *Expédition de Morée* 2, p. 158 n. 1 ex apographo Quineti.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΦΑΝΑΚΤΗΝ	*Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Φανάκτην,*
ΙΕΡΕΑΓΕΝΟΜΕΝΟΝΚΑΙΣΑΡΟΣΑΡΕΤΗΣ	*ἱερέα γενόμενον Καίσαρος, ἀρετῆς*
ΕΝΕΚΕΝ	*ἕνεκεν.*

Var. lect. Vs. 1 extr. ΤΗΝΟΣ solus Quinet, cui fides non habenda.

Digitized by Google

672 Naupliae prope balneum publicum. Fourmont, e quo Boeckh, C. I. G. 1164. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 226.

ΛΥΡΡΟΥΦΟΝΡΟΥΦΟΥ
ΓΟΝΑΓΟΝΟΘΕΤΗΝΙ
ΚΑΙΤΑCΠΟΛΕΙΤΕΙΑCΟΙΚΟ.
ΘΕΝΕΝΑCΔΩCΕΚΤΕΛΕCΑΝ
ΤΑΥΠΕΡΤΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΩΝ
ΤΕΚΝΩΝΑΥΤΟΥΤΕΙΜΗC
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗCΠΕΡΙΤΗΝ.
ΠΑΤΡΙΔΑΝΕΥΝΟΙΑC
Υ Β

Praenomen Λ[υ(κίλλιον) Ῥούφου Ῥείνου,
τὸ τρίτον στρατηγήσαντα, [τὸν
καὶ τὰς πελατείας εἰσε-
ξαν ἐ[δέξ]ατο ἱερατεύσαν-
τα ὑπὲρ τε αὐτοῦ καὶ τῶν
τέκνων αὐτοῦ, τειμῆς
ἕνεκεν καὶ τῆς περὶ τὴν
πατρίδα εὐνοίας.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Vs. 4 in vitiis, quae correxit Boeckh, conspirant testes; Pouquevillium Fourmonti schedas inspexisse adnotatum est ad n. 505. — Vs. 8 Υ omittit Fourm.

De viro cf. ad n. 680. — Vs. 2 in. αὐ]τὸν Boeckh, quod vel spatio non convenit. — Vs. 3 αὐεαθν (etiam c. 658. 716. 720) = *sua sponte*.

673 Naupliae prope puteum ecclesiae Turcicae.
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1165. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 227.

ΟΛΙCΤΩΝΕΡΜΙΟ
ΛΟΧΟΝΠΑΤ
ΣΑΝΤΑΛΥ
ΑΣΚΑΠΕ
ΑΤΑΕΝΜΕ
ΔΑΙΑΠΑΙ

Var. lect. Vs. 3 in. C pro Σ Pouq. || Vs. 5 in. ΑΓΑ id.

Ἡ π]ᾶλις τὸν Ἐρμε[ίαν ἐτίμησε
. . . . λοχαγὸν Ἡστ]ρε . . . . Ναυπλέα,
υστ]ράτηγον Λεύκτρων ἐν Ἀχαΐᾳ
καὶ] Ἀντ[λ]ίαρχ[ον ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ
. . . . α τὰ(?) ἐν Μ[εγίστῃ καὶ . . . . . ἐν
Ἠοει]θαίᾳ πε[ζ]ηγράτευσ - - - - -

Sic fere haec fuerint refingenda. — Vs. 5 in. fortasse Ἡρ]α[ῖ]α ἐν M., cf. C. I. G. Sept. 1 48.

674 Magnus lapis calcarius, qui tenebat postis inferioris locum in porta ducente a Nauplia urbe in portum.
E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1166. Leake, *Travels in the Morea* n. 70. *Expédition de Morée* 2, p. 158 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 236 n. 267 (id., *Voyage archéol.* II 143) e schedis Trézellii. E Welckeri diario (in quo Ipse vidi) C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 517.

ΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝΚΑΛΛΥΔΙΩΝΒΑΛΕΝΤΩΝ
CΧΟΛΑCΤΙΚΟCΑΜΑΤΟΙCΦΙΑΤΑΤΟΙC
ΚΑΤΑCΙCΜΟΥCΚΑΙΤΟΥCΘΑΛΑΤΤΙΟ
ΑCΑΜΕΝΟCΤΗΝΒΑCΙΛΙΚΗΝΚΑΙΤΑ
ΝCΥΝΟΙΑCΕΝΕΚΑΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑCΗ

Var. lect. Vs. 1 extr. ΤΩΝ Fourm., ΩΝ omittit Leake, Ν omittit Trézellius, TI Welck. || vs. 2 extr. C, vs. 3 in. ΚΑ, vs. 4 in. Α, vs. 4 extr. Α, vs. 5 extr. Η: solus Fourm. || vs. 3 extr. ΤΙΟ Welck., ΤΙΑ Fourm. Trézellius, ΤΙ Leake || vs. 5 totum omittit Leake, litteras ante ΕΝ Fourm. — in. ΝCΥ ΝΟΙΑC Trézellius, ΝΟΙΑC Welck.

Ἐπὶ Καισάρων Αὐτοκρατόρων Κλαυδίων Βαλέντων
[praenomen, nomen] τῳ̣λαμπροτάτου, ὕπατ τῶν φιλτάτων
φουντούλε αὐτοῦ] καὶ στυμφ̣ὸς καὶ τῶν Θαλαττ[ίων
πατπαλυτικῶν σκευ]ασπάσαντος τὸν Βατελαικὸν καὶ τὰ
. . . . . , ὃν εὐνοίας ἕνεκα καὶ παλαιότητος ἡ
[πόλις ἀνέστησεν.

Supplevi exempli causa. Vs. 1 in Κλαυδίων consentiunt testes omnes: est error pro Φλαβίων; imperatores esse Valentinianum (I) et Valentem intellexit Boeckh, qui vs. 2 scripsit Σχολαστικοῦ. — Vs. 3 κατὰ tempora le: paraverat honoratus refugia.

675 In parva insula Δικτυαλιά dicta, in ecclesia Ἁγιωργίας.
Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 198 n. 25.

CΩΤΗΡΙ
ΚΑΙΚΤΙC
ΤΗΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΙ
ΑΔΡΙΑΝ.Ο
ΛΥΜΠΙΩ

Σωτῆρι
καὶ κτίσ-
τῃ αὐτο-
κράτορι
Ἁδριαν[ῷ] Ο-
λυμπίῳ.

Digitized by Google

VIII. THYREATIS.

676 Anaglyphum marmoreum, olim Aeginae in museo, nunc Athenis, oriundum e monasterio dicto ἡ Λεωκοῦ (cf. Ross, *Reisen im Peloponnes* 169 sq.). Repraesentantur iuxta arborem statua dese fulta alta columna et in basi humili, quae signata est titulo *a*, figura muliebris, tenens calathum floribus refertum; ad dextram sedet mulier, in cuius sella scriptus est titulus *c*. Sub ramis arboris supra mediam fere repraesentationem titulus *b*.

Campanis apud Cavvadian, Γλυπτά I p. 22 n. 278. *Expédition de Morée* III pl. 90 fig. 2. Gerhard, *Annali d. Inst.* 1829 tav. *C* n. 1, p. 132. Le Bas, *Voyage archéol., Monuments figurés* tab. 98 *bis*. (Bötticher, *Baumcultus* tab. 48.) Kekulé, *Theseion* n. 284. Sybel, *Skulpturen zu Athen* 348. — *Exscripsi* ex cctypo gypseo musei Berolinensis (Friederichs-Wolters n. 1847).

a	*b*	*c*
ΕΥΘΗ	ΤΕΛΕΤΗ	ΕΠΙ
ΝΙΑ		ΚΤΗ
		CIC

c vs. 1 ΕΠΕ solus Kekulé.

Εὐζη-νία. Τελετή. Ἐπί-κτησις.

677 Fragmentum marmoreum in ecclesia monasterii Λεωκοῦ. Litterae magnae et pulchrae.

Leake, *Travels in the Morea* II 491.

Ω Κ Α

678 In monasterio Λεωκοῦ cippus.

Leake, *Travels in the Morea* II 491. *Expédition de Morée* et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, p. 167 n. 52 ex apographo Trézelii. Kirchhoff, C. I. G. IV 9296 usus apographo exempli, quod est in schedis Fourmonti.

Ζ Η C I C
Μ Α Ρ Κ Ι Α Ν Η

Ζήσις, Μαρκιανή.

Digitized by Google

PARS OCTAVA.

HERMIONIA.

I. HERMIONE.

1. DECRETA. EPISTVLAE MAGISTRATVVM ROMANORVM.

679 Lapis, qui, ut exemplo a Gorio edito superscriptum est, erat »In Sicilia«.

Io. Baptistae Donii inscriptiones antiquae nunc primum editae ab Antonio Francisco Gorio, Florentiae 1739, p. 137. (Muratori, Novus thesaurus inscr. II p. DCVII. Castellio, Siciliae inscriptionum nova collectio, Panormi 1769, p. 83. Io. Frid. Ebert, De Cerere Chthonia diss. I, Regimonti 1826. Rose, inscr. p. 287. Boeckh, C. I. G. 1193. Dittenberger, Sylloge [1] 389. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3386. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 179.) — Exemplum tituli continetur schedis a Petro Victorio collectis et servatis codice bibliothecae Reginae Monacensis Lat. 743 (cod. Victor. 27), fol. 103, de quo notitiam inaccuratam Zieharth tradidit Dittenbergero, qui iterum edidit titulum Sylloge [1] 654. Mihi apographum e codice confecit uberrimeque de singulis certulit *Franciscus Boll*, codicum Monacensium antistes, itaque et me et omnes, qui hoc volumine utentur, summopere sibi devinxit.

[*Exemplum vide in latere altero.*]

Exemplo edito subscripsit Gorius »Ex vetustis Schedis«, adnotavit: »lasciuem hanc inscriptionem inter schedas doctissimi Petri Victorii observavi, quas mecum coomunicavit ... Franciscus Eques Victorius«; in praefatione enim sua p. XX refert: »nonnullas (inscriptiones Donianas) adiunxi a me diligenter exscriptas ex schedis autographis doctissimi Petri Victorii, quas mecum communicavit Franciscus Victorius eiusdem Petri Victorii adnepos«. Sed falso ait Dittenbergerum exscriptum a Victorio titulum haberi in codice Monacensi, teste enim Bollio allam manifesto prodit manum: codex, ut Bollii utar verbis, continet »*eine Sammlung von Abschriften von den verschiedensten Händen und in Formaten von Sedez bis Folio; der Rückentitel bezeichnet ihn ganz richtig als* 'Inscrip. antiqv. ad Petr. Victor.'«.

Exemplum Monacense scriptum est litteris minusculis, quibus maiuscula pauca immiscuit auctor, manifesto ex quae non intellexit; divisa sunt vocabula lacunaeque indicatae. Primusquam expono de singulis lectionibus iam monere utile duco, mea quidem sententia e vitiorum communitate (v. adnotationem ad vs. 13. 17. 19. 36) certum esse codicis exemplum et Goriauum fluxisse ex uno et eodem exemplo, quod litteris maiusculis e lapide descriptum olim extabat in schedis Victorianis, sed nunc desideratur: huic necessario adscriptum erat in Sicilia fulsse lapidem, quod cum nusquam referatur in codice nostro, confirmat fontem allum habuisse Gorium. Is quidem exemplum a se editum est neglegentia inquinavit et interpolationibus; exemplum principale quantum fieri potest restituere sum conatus.

Margines et in summa parte fracturam indicat G. — Vs. 1 et 2 in. *και συμπομπεύειν και αγειν* | *βουν* cod. In quibus perperam G. ΠΑΥΕΙΝ,

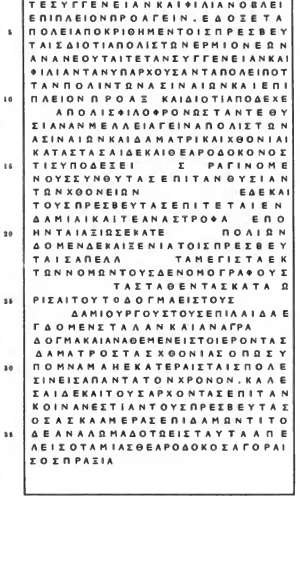

Digitized by Google

omittit alterum *καί*, ΒΥΟΝ: quae vitia omnia mera calami a. typothetae neglegentia irrepisse arguit versio Latina a Gorio adiecta: *et in pompam ire et agere bovem*. ‖ vs. 2 extr. ⟨ΒΛΕΙ cod., ΩΦΛΕΙ G. Hanc etiam diversitatem caveas ne ad fontem diversum revoces: exemplo suo ineptam coniecturam inculcavit G., qua sensum credidit effici; vertit enim: *vquare cognationem amicitiamque debeat amplius pronuncare*» (legi voluit ᾤφελ[ε] ‖ vs. 4 extr. τα cod. (ΤΑ G.) Dubium est, num in lapide perierit Iota mutum an scriptum non fuerit; cf. ad vs. 8 ‖ vs. 5 ἀπομῦτε_μαν cod. ‖ vs. 7 *αναιουται* in codice prima manu correctum ex *αναιουται* ‖ vs. 8 τῳ cod. Cum Iota mutum stativi adscriptum sit vs. 13. 18. 19 et a Gorio et in codice (cf. etiam adnotata ad vs. 4), apparet non sibi constitisse titulum.— Extr. *ντ* in codice prima manu correctum ex *ντρ*, nisi quod τ atramento aliquid differente itaque fortasse manu altera est scriptum ‖ vs. 10 πραξε (falso πραξε Ziebs.), littera ε deleta tradueta linea, quae idem exhibet atramentum atque τ correctum in fine versus octavi. Sequitur parva lacuna, quam coniectura explevisse credendus est G., dum ΠΡΟΑΞΕΤΑΙ: id enim versum efficit litterarum triginta, cum versus praecedeos litteras contineat viginti quinque, sequens viginti sex ‖ vs. 11 in. pro parva lacuna conicis ΤΑΙ G., e coniectura puta. — Tum ΦΙΑΟΦΡΟΝΟΣ G. per neglegentiam, cum vertat «*benigne*». *ων* recte cod. ‖ vs. 13 in vitiosis ΚΑΙ — ΚΑΙ congruunt cod. et G. ‖ vs. 14 *κατιστιται* cod., tum *Στηρδεωνιον* ut unum vocabulum scriptum ‖ vs. 15 in. *τον* recte cod., ΤΑΣ G. — Tum cod. *νπαδι τξ* (sed lota littera traducta deleto) et post lacunam *χαγουσι*. Gori eum exhibeat ΥΠΟΔΕΞΕΙΣΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕ, manifestum est in fonte fuisse quae posui, in quibus neglexit lacunam priorem, alteram addens ΠΑ recte replevit ‖ vs. 17 sic cod.: *τον χΔονιωνι maior lacuna εδε κτ.* Gori etiam post *τον* iudicat lacunam, sed sine ea longitudo scripturae (litterarum 25) optime quadrat ad versum praecedentem et ad sequentem, qui uterque est litterarum 24. Manifesto Gori, qui lacunose vertit (puncta eius sunt) «*constituere et ..... accedentes simul sacerdotes ad sacrificium .....* *Inferarum*», apatium comparare studuit vocabulo, de quo penderet genetivus perperam ab eo intellectus. — Tum io vitio ΕΔΕ (pro ΙΔΕ) cum codice congruit G. ‖ vs. 18 *του* (ΤΑΙ G.) cod., sed subscripturn lota consulto confusum ‖ vs. 19 τΑΝ*στερημα lacuna quattuor fere litterarum ante* cod. In vitio *τε* congruit G., qui neglexit iacunam ‖ vs. 20 ΕΚΑΤΕΡΝΠΟΛ G., lacunam post ικατε, quam indicat cod., per coniecturam non sufficienter et contra dialectum replens. Tum in codice *πολων* correctum e *πελων* ‖ vs. 21 in. *δουσι* pro ᾶ prima manu cod. ‖ vs. 24 post lacunam quinque fere litterarum *των Δονιων κατα τ* cod.; extrema recte supplens ΤΑΝΔ G. (vertit «*concedere*») ‖ vs. 25 in. in codice *φτοι* in scribendo correctum ex *φτοι*: «*scheerlich ist die Correctur umgekehrt gemeint*» (Bull). Tum *δογμασιν* in codice correctum ex *δογματ*. — Usque ad margiuem scripturam ducit G., sed in codice versus, qui necessario erat mutilus, brevior est quam reliqui omnes ‖ vs. 26 in. lacunam quinque fere litterarum, quam indicat cod., neglexit G.— extr. ΕΠΙΑΙΑΔΑΕ cod., pro Ε litera ultima dat Ι G. ‖ vs. 27 in. ΓΔωΜΕΝΣΤΑΛΑΥ cod. — extr. *συνηρα* cod., ΥΑΙ e coniectura inseruit G. ‖ vs. 34 Κλ litteris maiusculis cod. (pro numeris sumpsit G. vertens «*duos XXI*»). Tum *επι_δωμοτι* cod. ‖ vs. 36 *λαστ* cod., in vitio congruens cum G. ‖ vs. 37 in. ΣΟΣ maiusculis cod.

\- - - - - - - - -
καὶ συ⟨μ⟩πενέων καὶ ἀγων
ζοῦν, ὅσως φυτειᾶ ἢ διότι τὸν
τὸ συγγένειαν καὶ φιλίαν Σ⟨ί⟩λλα
ἐπὶ πλεῖον πρόηγαν· ἔδοξε τῷ
πόλει ἀπαρχηζθαι τοὺς πρατεύ-
τῶν, διότι α πόλις τῶν Ἐρμιονέων
ἀπαποιέπει τε τὴν συγγένειαν καὶ
φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν τῇ πόλει κοτ-
τῶν πόλεω τῶν Ἰλτικαίων καὶ ἐπὶ
πλεῖστε μεγάλ⟨ει⟩ καὶ διότι ἀπεδίχε-
ται Δ᾽ πόλις φιλαφρόνως τὴν τε Δι-
σίαν, ἣν μέλλει ἄγειν ἀ πόλις τῶν
Λιτναίων [γ]ὰρ Δάματρι [γ]άλι Δ᾽σσίᾳ.
κατιστᾶται δὲ καὶ Στηρδέωνον ἐτ-
τὶς ὑποδέξεται τοὺ⟨ς⟩ [π]αραγινομέ-
νους σωζόντας ἐπὶ τὴν Δυσίαν
τῶν Δ⟨ονί⟩ων· [ἐπαινέτω] δὲ καὶ
τοὺς πρατεβεντὰς ἐπὶ τε τᾶι ἐν-
δοκιμὸν καὶ τ[ῷ] ἀναγορεφῆι· ὡς π⟨ωλ⟩ό-
ντων ἐξίων ἐκπί⟨μπειν⟩ τῶν πολίων.
δόμεν δὲ καὶ ξένια τοῦς πρατεύ-
τοῦς Ἀπόλλ⟨ω⟩ν τὸν τραπέ⟨ζ⟩ιον τὰ μήγιστα ἐκ
τῶν νόμων. τοὺς δὲ γομογράφονς
τοὺς νῦν π⟨ρ⟩αττομένονς κατα[χ]ρ-
ῆραι τοῦτο (τὸ) δόγμα εἰς τοὺς ⟨σ⟩τύλονς.
τοὺς δὲ] δαμοσγρόνς τοὺς ἐπὶ Λαπέα ἐ-
γράψαι στάλαν καὶ ἀναγρᾶψ⟨αι⟩ τὸ
δόγμα καὶ ἀνοθεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν τᾶς
Δήμητρος τᾶς Χθονίας, ὅπως ὑ-
πόμναμα ᾖ ἐπιτέλεσ τοῖς πόλ-
σιν εἰς ἄπαντα τὸν χρόνον. παλ-
σιν δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτ ἐπὶ τὰν
κοινὰν ἐτελὰν τοὺς πρατζόντας,
ὅπως κα ἁμέρως ἐπελπάσετι. τὸ
δὲ ἀνάλωμα δότω αἱς ταύτα Λεύ-
⟨κ⟩ιος ὁ τοπίλιος. Στατράδδιος· Ἀγέρα-
τος Πρᾶξίν.

Quod Boeckh censuit aliter dispositos fuisse versus, id nune refutatum est exempli Monacensis et Goriani consensu. — Titulum ex inconstantia in scribendo lota mutum (vide var. lect. ad vs. 8) dixeris esse vergentis tertii sive alterius a. Chr. n. saeculi.

Hermioenses et Asinaei quum ab Dryopibus fuerint, veterem cognationem et amicitiam renovare cum Hermionensibus student Asinaei communione sacrorum Cereris Cthonine Hermionensium, de quibus locus classicus Pausaniae II, 35 [v. titulos n. 683. 684]. … Asinaei non Argolidis inteligendi, ex quo dudum pulsi erant, sed Messeniae, in quam concesserant (vide Müller, *Dor.* T. I p. 155): quippe quum expulsis Dryopibus Asine Argolidis non, ut Hiermioe, separata ab Argivorum republica fuerit, de Asine Argolica nune cogitari non potest. Initium vero huius decreti factum est ab iis, quae Asinaei propouserant: tum additur Hermionensium responsum· (Boeckh).

Vs. 13 emendavit Wesseling ad Hierocl. Synecd. p. 647. — Vs. 22 supplementum, quod possuli Boeckh, non dubium, sed cum versum efficiat litterarum 31 reliquis omnibus longiureo, crediderim lapidarium, postquam exaraverit prius ΤΑΜ, aberravisse ad alterum ltaque omissum fuisse ΙΑΝΤΑΜ. Quod si factum est, versus continebat tantas litteras (25) atque sequens; praecedens est litterarum 26. — Vs. 24 inserui *τὸν*, ut melius replenatur versus. — Vs. 25 ‹τῷδε› τὸ δόγμα de industria scripsi, non τοῦτο ‹τὸ› δόγμα· Boeckh; hoc praetuli cum Dittenbergero, qui etiam supplevit extrema. Sed si inseritur alterum ΤΟ, versus evadit litterarum triginta, quem numerum extraordinariumve concedendum quidem est fuisse in versu sequente (fortasse tamen initio, ubi mutavi Dittenbergeri *καὶ τονς*, deerat δέ, cum aberratum esset ad δ vocis proximae), sed cum ΤΟ in utroque exemplo semel modo sit positum, verisimilius est omissum id fuisse in lapide.

680 Fragmentum tabulae marmoreae in solo ante domum, quam possidet Μ*ιχαὴλ* Κ*υπριάνου*. A. 0,22. l. 0,23. cr. 0,06. — *Ἐφημερίς*.

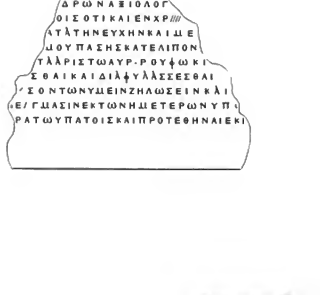

Digitized by Google

= – ττ – –
= π ὶωσὶν
τοῦ πρωτ[ευ
ον]θρῶν ἀξιολόγ[ων
5 = ας, ὧν καὶ ἐν τῷ –
μ]ατα τὸν ἰύχην καὶ μα –
– ιων τοῦτος κατὶλειπεν
τῷ κατα πάν[τα ἀρίστῳ Αὐ(κάνῳ) Ῥεύφῳ κι –
– ε]ῦσθαι καὶ διαφυλάττεσθαι
10 σεω]ν[τόντων ἰμῶν ζηλώτων καὶ
(τ)[ι(?)]γματων ἐν τῶν ἰδιτίρων διε[ιμηματιτμῶν(?)
= ρατα ὑπάτους καὶ πρυτανεύοντα ἐπ –

Epistola imperatoris. — Vs. 8 Αὐρ. Ῥεύφου: vir ut videtur idem n. 720, fortasse etiam n. 672.

681 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1235.

Λ Υ Μ Α Ω . . . . . .
ΒΕΡΝΑΣ . ΟΡΩΙ . . . . .
ΙΚΑΙΩΝΙΟΛΕΙΚΥ
ΡΞΕΤΑΙΔΕΤΟΝΦΙΛΟ
ΞΑΝΔΙΚΟΥ

πί]ξιμας, ὅ
πω]βαρὼν [τ]ὸ πρῶτον
δ]ικαίως πόλει πυ – –
σ]ῆξεσιν δὲ τὸν φιλο –
Σπυδικοῦ.

Vs. 5 «Xanthici a. Xandici mensis Macedonici nomen» Boeckh, qui supplevit versuum 2. 3. 4 exordia. Videtur edictum epistolarium.

2. DEDICATIONES.

682 Boeckh, C. I. G. 1212 e schedis Fourmonti, e quibus quattuor versus postremos iam ediderat Jacobs, Anthol. Pal. III p. 868. (Kaibel, Epigr. Graeca 926. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 47 e. 291.)

Τ Α Κ Α Λ Η Σ Μ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν Α Δ Ε Λ Φ Ε Ο Σ Ε Ι Μ Ι Δ Ε Κ Ε Ι Ν
Κ Λ Ε Η Σ Π Λ Ε Ι Σ Τ Ω Ν Α Ν Τ Ι Τ Υ Χ Ω Ν Α Ε Θ Λ Ω Ν
˘ ΙΚ- Τ Ε Β Ι Σ Κ Α Ι Δ Ε Κ Α Τ Α Σ ˇ Ν . Γ Ι –
Α Ρ Α Ρ Ε Ι Ρ Η Ν Η Ν Κ Α Σ Τ Α Λ Ι Α Ν Τ Ε Α ˘ Β Ο Ν Α
/ Σ Ο Ι Δ Ε Ο Λ Υ Μ Π Ο Σ Ω Σ Ε Τ Υ Μ Α Σ
Σ Γ . Ε . Ο Υ Ρ Ο Ε Γ Γ Ο Μ Ε Ν Ο Σ Σ Τ Ο Μ Α Τ Ο Σ
Δ Ο Υ Λ Ο Υ . . Ν Τ Ι Σ Α Γ Ι Ο Μ Η Σ Ε Ι Ε Ν
Ι Γ Η ϒ Γ Α Γ Ο Μ Ε Ν Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ Σ
Δ Ο Σ Τ Ε Κ Α Ι Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Ι Σ Ο Ι Χ Ο Ρ Ο Ι Σ Ι Ν
Ι Λ Ο Σ Τ Α Υ Τ Α Κ Α Τ Α Γ Ρ Α Φ Ε Τ Α Ι
Γ . Ο . Ι Μ Ε Τ . Α Ν . . . Ρ . Δ Φ Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Σ Ε Ν
Ι . . . Ι Ν Ο Σ . . \ . Ω Ι Π Ρ Ω Τ Α Ι Ε Ι Σ . Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν
Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Σ Μ Ο Υ Σ Α Ι Σ Ε Λ Ι Ι . . Ν Ι Σ Ι Κ Α Ι Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Υ
Α Δ Μ Ε Ι Σ Ι Ω Ι Τ Ρ Ι Τ Α Τ Η Ν Κ Υ Δ Ο Σ Ε Μ Ο Ι Σ Γ Ε Ν Ε Τ Α Ι Σ
Α ι Α Σ Ι Α Ε Ι Σ Δ Ω Ρ Ο Ι Σ Ι Ν Ε Τ Ι Μ Η Σ Α Ν Τ Ο Ν Α Ι Δ Ο Ν
Ι Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Υ Θ Ε Ο Ι Σ Φ Ι Λ Ο Ν Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Η

Πανʼ]ταναῖσι μ' ἀνάθημεν· ἀθλοφορὲς εἰμι δ' Ἐκηβόλου
Πυθ]οῦ]νίος πλείστων ἀντιτορῶν ἀίθλων·
αὐλωδοὺς(?) ν[ί]κ[ησ]α τ[ρεῖς μὲ]ν ὅλων, τοὺς Ν[εμέη τε
καὶ π]ρὸ [Π]ερίνθου Κασταλίων τʼ Δ[ελ]φῶν,
6 ἀθλοι δὲ καὶ Διὸς ἀθλη[τ]οῦ Ὀλύμπ[ι]ος, ὡς ἑτέωσας [τοι
τρεῖς αὖτὶ Σκ]ο[π]ά[ς]ου [φ]ιλ[ογ]ενέσσιος στόωσεος·
ἄτιμαζε δʼ ἄλλων φῦλ' ἐφʼ οἷς τις αἰ[χ]μ[ᾷ]Θμοῖσιν,
οὐδ' ἀν' Ἑλ]λησ[πόν]τ' ἠγητορά[ω]ν στεφάνους.
ὡλλʼ ὅστα μ[ακ]ρ(?)]δὸς τε καὶ ἐγ κακλίσιν χαρέττω,
10 ὅστ]τι τε πυκ[νὸς(?), τανύεσι πατοητρίφεται·
– ωω–ωω– μα [π]ανή[γυ]ρ[ι]σε] ἐστεφώ[σ]ησεν.
– ωω–ωω πο]ι· πρῶτ' ἀ[ε]ὶ[σ]τῆσ[ι] γε[γ]ε[ί]ων,
χῶ] στέφανος Μουσῶν Ἑλικω[νίη]ι καὶ Διονύσω
Κ]αδμείω, τρίτατ' ἂν αὖθις ἐμεῖτε γανύσας.
15 κ]αὶ [Βρεττιάδες δώρεαν ἐσίατον τὸν ἀεσθὸν
ὑῶν Ἀριστάρχου Στάτι φίλαν Ἐρμιονῆ.

Boeckhio debentur supplementa, quorum in sequentibus non indicabo suctorem, inclusis et dedicantia et honorati nominibus, quae confirmata sunt catalogo victorum in Soteriis Delphicis anni 271 a. Chr. n. apud Wescher-Foucart n. 4 (= *Dialektinschr.* 2564) vs. 30 sq.: Ἡρακλῆς Ἀριστάρχου Ἐρμιονεύς, Πανταικλῆς Ἀριστάρχου Ἐρμιονεύς. Qui tamen viri non iidem esse credi possunt stirpe nostri, sed eorum maiores; stat enim sententia Boeckhii: «titulus aetatis est Imperatorum, nam lyrica quoque poesis, ut scenica, apud Graecos tum neutiquam a ludis publicis exulabat». Lucramur igitur testimonium memorabile, quam diu in familiis permanserint et nomina et occupationes.

Ratio tituli cognosci potest e versibus 9. 10 a Boeckhio in universum certe recte restitutis: ab iis enim incipit novum victoriarum genus, nam *πατεγρίφεται* non eensebimus cum Boeckhio «ad subscriptum olim catalogum pertinere», sed interpretabimur «*iam sequuntur*». Ergo versibus praecedentibus 3—8 certum et definitum *ordetur* genus victoriarum idque, ut non dubitabimus, principale, e quibus singillatim versibus 3—6 enumerantur eae, quae in fertis Panhellenicis erant reportatae, tum versibus 7. 8 summatim agitur de reliquis. Ut vocabulum, quod comprehenderet versuum 3—6 victorias, vs. 3 in. conieci *αὐλῳδοὺς*, ubi *καὶ γὰρ τοὺς αὐλοὺς* Boeckh, *ἀλλαδικοὺς* v[ίκη]ι vel sim. Wilamowitz apud Kaibel. — Vs. 1 Π. μ' *ἀν. ἀθλοφόρ-* *εἰμὶ δὲ πάϊδος* Boeckh, quod bene mutavit Kaib. — Vs. 3 extr. supplevit Wilam. — Vs. 5 in. ipse tentavi; *τοὺς δ' ἄλλως Διὸς εἶδον* B., alia Kaib. et Wilam. In fine tres Kaib. — Vs. 6 in. egregiae Boeckhii restitutioni praefixi *τρεῖς*. — Vs. 7 *ἐφʼ οἷς τις ἀρ.* sunt Boeckhii, reliqua debentur Wilamowitzio. — Vs. 9 in. *ὅλλʼ ὅστʼ αὐλοῷδὲς* Boeckh, quod mutavi propter versum tertium. «Ad *ὅστʼοτι* etc. mente intelligo *ἄγωνον*, neutro liberius occupato ad *στεφάνους*» Boeckh. — Vs. 11 *μα πανηγ.* Wilam. — Vs. 12 restituere conatus sum. — Vs. 13 in. *χῶ* Kaib., ὁ dubitanter Boeckh. — Vs. 14 *τριτάτην* Boeckh, adnotans: «absolutum est, *tertio*. Corona est decus primum Musis, dein Baccho, tertio parentibus». Quae interpretatio stat, etiamsi cum Kaibelio scribimus *τρίτατʼ ἄν*. — Vs. 15 *Βρεττιάδες* «*Imperatores Romani*».

Digitized by Google

683 In fundamentis muri Venetici reperit Foucart et solvendum curavit.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1195. Foucart in supplemento ad Le Bas1 *Voyage archéol.* II 159*a*. (Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 151, ed. 4 p. 160. Röhl, Inscr. antiq. 47 et Imagines inscr. p. 35 n. 6. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 45. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 287. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3382. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1066.)

ΑΛΕΧΙΑΣΛΥΟΝΟΣΑΡΕΘΕ
ΤΑΙΔΑΜΑΤΡΙ!ΤΑΙΧΘΟΝΙΑ
ΗΕΡΜΙΟΝΕΥΣ
ΚΡΕΣΙΛΑΣΕΡΓΟΙΕΣΚΥΔΟΝΙΑΤ

Vs. 1 extr. EI Fourm., cuius vitia mittenda.

Ἀλεξίας Λύωνος ἀνέθη[κε]
τῇι Δήμητρι τῶν (X)Θονίω[ι]
Ἑρμιονέων.
Κρησίλας ἐποίησε Κυδωνιάτ[ης].

Recte iudicat Kirchhoff, per errorem exaratum esse Ιο versu altero Χ, quod et in nostri et in tituli n. 684 versu primo significaret Xι, cum pro Chi recte traditum esset Υ n. 684 vs. 2.

De Cerere Chthonia vide ad n. 679.

---

684 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1194. (Kirchhoff, *Alphabet* ed. 3 p. 150, ed. 4 p. 160. Röhl, Inscr. antiq. 48 et Imagines inscr. p. 35 n. 7. Cauer, Delectus[2] n. 59. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 51. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* 288. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3383. Cophinlotis, Ἐτταρία τοῦ Ἄργους I 271.)

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΣΑΧΕΘ.ΕΛΕΧΙΑ
ΤΑΙΔΑΜΑΤΡΙΤΑΙΤΘΟΝΙΑΙ
ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ
ΗΟΡΟΘΕΟΣΕΓΡΛΑΣΑΤΟΛΡΛΕΙΟΣ

Ἀριστομένες Ἀχε[ι]θ.Ἐλεξία
τῇι Δήμητρι τῇι Χθονίαι
Ἑρμιονεύς.
Ἁγορόθεος ἐ[π]οίησεν Ἀργεῖος.

Restituit Boeckh, qui dubitanter vs. 4 scripsit *ε[ἰ]ργάσατο*, inter quod et *ἐργάσατο* et *ἰδργάσατο* haesitat Ahrens, De dial. 2, 44 adn. 6; ultimum praefert Kirchhoff, qui Alexiam verisimillime coniecit esse eundem, qui dedicavit titulum praecedentem.

---

685 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1196. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3389.)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΙΕΥΜΑΡ
ΙΧΟΣΑ·ΙΣΧΙΟΝΑΙΤΑΙΔ
ΑΜΑΤΡΙ;ΕΡΜΙΟΝΕΙΣ

Ἀριστοφάνης Εὐμάρ-
χεο [Α]ἰσχίωνι τῇι Δ-
ήμητρι, Ἑρμιονεῖς.

Αἰσχίων ut genetivum debitanter scripsit Boeckh, quod correxit Prellwitz. — Verisimiliter imaginem patris dedicaverunt filii.

---

686 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1199. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3390.)

ΙΙΙΚΑΥΜΕΝΩΙ.ΚΟΡΑΙΙΑΝΙ

--- Δήμητρι, Κλωΐνος, Κόρηι αὐ]τῆς.

Supplevit Boeckh. Eadem numinum trinitas n. 687—691; Clymeni eadem Pausanias 2, 35, 9 mg. Hermionae fuisse refert adversus Cereris Chthoniae templum, quod condidisset (2, 35, 4). Cf. etiam 2, 35, 10.

687 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1197. *Fragmentum a* et eg. deorum *excerpsi* (inuimum est muro domus, quam possidet Ἰωάννης Βασιλεύς) et Foucart (in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II p. 76), qui etiam vidit fragmentum *b* item inaedificatum domui, quod recte a Fourmonto ait exscriptum esse. (Brunn, *Geschichte der griech. Künstler* 1, 419. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 263. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3392. Cophinlotis, Ἐτταρία τοῦ Ἄργους I 271.)

a

Α ΠΟΛΙΣΤΩΝΕΡΜΙΟΝΕ
ΩΝΝΙΚΙΝΑΝΔΡΩΝΙΔΑΔΑΜΑ
ΤΡΙΚΑΥΜΕΝΩΙΚΟΡΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΓΙΟΡΟΥΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

b

ΑΙΙΙΑΛΟ
ΛΑΙΝΟΥΥ!
ΜΑΤΡΙΚΛΥ[

Ἃ πόλις τῶν Ἑρμιονέ-
ων Νίκιν Ἀνδρωνίδα Δάμα-
τρι, Κλωΐνας, Κόραι.
Θεόδωρος Πύρου Ἀργεῖος ἐποίησε.

Videtur esse fere primi a. Chr. n. saeculi. Cf. n. 721.

---

688 In muro domus, quam possidet Νικόλαος Μαΐνης, fragmentum undique mutilum. A. 0,14. l. 0,22.

Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 198 n. 24. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3391.) — *Exscripsi.*

[Ἡ δῆμος τοῦ δήμου
Καλλιαν]χε[ί]ο, σύτ[ας καὶ
Κ]αλλιόν υἱ[ὸν, ἀνέθη]κε
Δή[μητρι, Κλωΐ]νας, Κόραι.

Exordia versuum pleniora vidit Jamot: Vs. 1 ΚΑΛΛΙΜΑ, vs. 2 ΣΑΛΛ, vs. 3 ΛΜ.

Priores scribunt: Καλλιάνχε[ος] | Καλλίου υἱὸν | Δ[ήμ]ατρι, Κλωΐνας. Cf. n. 693.

---

689 In domo quadam prope ecclesiam Ταξιαρχῶν inculumem viderunt priores, nunc muro domus eius reginuis inuissa tantum est pars dextra, a. 0,40. l. 0,22. *cr.* 0,22.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. XXX. Bamneister, Philologus 9, 1854, p. 180. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 10. Foucart in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159*b*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3395.) Cf. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 2, 1856/57, p. 365. — *Exscripsi partem dextram.*

ΣΩΔΑΜΟΣΕ ΡΜΙΑΤΟΝΑΤ
ΤΟΥΑΔΕΛΦΟΝΕΡΜΙΑΝΔΑ
ΜΑΤΡΙΚΛΥΜΕΝΩΙΚΟΡΑΙ

vacat

Σώδαμος Ἑρμιὰ τὸν αὐ-
τοῦ ἀδελφὸν Ἑρμίαν Δά-
ματρι, Κλωΐνας, Κόραι.

Digitized by Google

690 Basis marmorea, quae erat in area domus cuiusdam. A. 0,61. l. 0,82. cr. 0,17.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. XXXIII. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 179. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 10. Idem, Philologus 19, 1863, p. 167. Foucart in commentario ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159*c*. (Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 474.) Cf. Osann, Philologus 9, p. 564. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 2, 1856/57, p. 353. — Repraesento exemplum Conzei e diario eius.

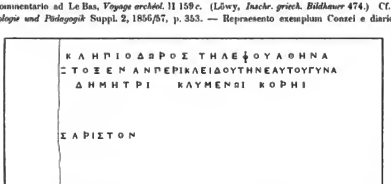

Lapidem in latere scripto utrinque olim se scalpro vexavisse Conzeio confessus est possessor, vs. 4 ante Σ fuisse ΑΡΓΑΙΟ.

Ἀγ]λαϊπίδᾱς Τηλέφου Ἀθηναῖος
Ἀρ]ιστοξένην Περιπλείδου, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα,
Δήμητρι Καλυμένῃ, Κόρῃ.
Ἀρχιδὲ Ἀριστοκί-
[λευς ἐπόει.

Vs. 1. 2 restituit Bursian. Versum quartum, in quo post N scripturam non fuisse et Conze affirmat et Foucart, finem esse tituli alterius, cuius initium steterit in lapide altero conicit Foucart, sed e Conzei designatione patet etiam ad sinistram basim fuisse integram. Artificis notam subiectam fuisse iam censuit Bursian; eum casu quodam non esse finitam sumpsit Keil, quod veri valde dissimile iure tuo dixeris. Mihi persuasum est, etiam in versu sequente aliquot litteras esse deraasa, cuius rei memoriam post multos annos extidisse possessori non mirum. Poterant sane non recte dirisse esse syllabae, sed fugere facile poterat testes evanuisse sub fine versus quarti lota.

691 Inaedificatum muro domus, quam possidet Ἰωάννης Ἀ. Φίτσιος. A. 0,18. l. 0,19. — *Exscripsi.*

Διονύσιος τοῦ δεῖνος τὸν
αὐτοῦ καὶ τῆς δεῖνος υἱὸν
Διονύσιον ἀνέθηκα Δήμητρι,
Καλλίτυνι, Κόρῃ.

Supplevi exempli gratia.

692 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1198. (Preilwitz, *Dialekt-inschr.* 3396.) Cf. O. Müller, *Dorer* I, 399.

ΞΕΝΟΤΙΜΟΣΠΟΛΥΚΛΕΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΧΘΟΝΙΑΙΔΙΙΑΡΓΙΑΛΠΙΩΙ

Ξενότιμος Πολυκλέος
Δάματρι Χθονίᾳ, Διὶ Ἀ[γρ]αίῳ.

Restituit Müller.

693 Domui inaedificatum (l. 0,36) vidit Conze, qui edidit *Annali d. Inst.* 1861, p. 9. — Habeo ex eius diario.

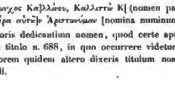

Καλλίστρατος Κ[αλλίου, Καλλιτὼ Κ[(nomen patris) τὸν
Στρατήρα αὑτῶν Ἀριστωνύμων [nomina numinum.

Supplevi, prioris dedicantium nomen, quod certe aptissimum ad spatium, sumens e titulo n. 688, in quo occurrere videtur vir eiusdem familiae. Antiquiorem quidem altero dixeris titulum nostrum, tertii fere a. Chr. n. saeculi.

694 Lapis rubescens de basi rotunda, quam deprehendebam luci modo redditam in loco prope mare aedificiorum antiquorum fundamentis pleno, quae fossis lege arte ductis destruxerunt aliquot viri, ut venderent lapides. In summo latere vestigia statuae. A. 0,21. l. 0,41. cr. 0,63. — *Exscripsi.*

Δαμαρί τει
Ἀ[γ]ηγέα Σίσυφος
τὸν αὑτᾶς υἱὸν καὶ
Μεγακλέος Δαμάρε[τος
ἀνέθηκε θεοῖς.

Alterius fere a. Chr. n. saeculi.

695 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1233.

- - ΚΛΕΑ - -
- - ΤΟΙ ΦΡΟ - -
- - ΤΟΠΡΟΔΟ ' -
- - ΕΡΓΑΣΑΜ - - -
- - - - ΤΑΙΑΦΙΟΔ

- - πλεί-
τοι φρο[νοῦ-
- σαῖσι πρόβαλλεν
ἐργασταμέν-
τοι Ἀφ[ρ]οδίτην.

·De Veneris cultu apud Hermionenses vide Paus. 2, 34, 11· Boeckh, qui vs. 2 scripsit τὸ [Ἀ]φρο[δίτιον vel sim., vs. 3 τὸ πρόβαλμα.

Digitized by Google

696 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1231.

ΝΟΚΚΡΑΤΗΣ
ΑΝ

Me] s. Ἀ̣ω̣ι̣ρ̣ο̣κ̣ρ̣ά̣τ̣ε̣ς
ἀ̣ν̣[ὲ̣θ̣η̣κ̣ε̣.

Restitutionem proposui.

697 E schedis Fourmonti Caylus, *Recueil d'antiquités* T. VI p. 111; tab. 60, 1 (cf. p. 194) et Boeckh, C. I. G. 1202. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. V p. 260 n. 4. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3397.)

ΛΑΡΧΙΠΡΟΣΘΕΑΡΙΣΘΕΑΡΙΔΑΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΩΕΥΑΝΔΡΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Ἀρχέπρος. Θεαρίς. Θεαρίδας.
Καλλιστῶ Εὐάνδρου
ἀνέθηκε.

Nomina versus primi subscripta erant imaginibus, quas dedicavit Callisto. Ergo fuerat basis neque accurata est Fourmonti designatio, in qua versus alter et tertius repraesentantur inscripti capitello pilae s. columnae, versus primus abaco superposito, supra quem alter abacus. Aram fuisse dicit Pouqueville. — Primo loco Λ habet etiam Pouq., sed vide varium lectionem ad n. 505; Fourmontum rimis fortuitis credidisse deceptum esse.

698 In lapide, in cuius alio latere est n. 716. — E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1203.

ΚΚΑΙΚΙΑΙΟΣ·Κ·ΥΙΟΣΣΩΤΗΡΙ
ΧΟΣ.ΟΔΟ.Δ.
ΚΑΙ·Κ·ΡΤΟΣΤΟΣΑΡΧΗΣΑΣ
ΕΚΤΩΝΙΔΙ
ΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Κ(αὶτος) Καικίλιος Κ(αίτου) υἱὸς Σωτήριχος, ἄ[ρ]ι[σ]τ[ος] δ'
καὶ κ' [ἱ]ππος τοξαρχήσας,
ἐκ τῶν ἰδί-
ων ἀνέθηκεν.

Vs. 3 ἅτος bene emendavit Boeckh; si ὅλον recte scripsi, toxarchae Hermionici in partem modo anni constiti solebant. Aerum computatum esse credidit Boeckh ab anno 146 a. Chr. n., ut titulus exaratus esset a. 123; sed, ut taceam de forma litterae Xi, quam non recte redditam esse dixeris, multo eum recentiorem esse probat praenomen Romanum per compendium scriptum. Melius conicias, numeratum esse inde ab Hadriani praesentia.

699 Lapis inaedificatus parieti in taberna, quam tenet Κωνσταντῖνος Παπαμιχαήλ. A. 0,39. l. 0,26.

E schedis Mustoxydis Boeckh, C. I. G. 1554. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 11. (Foncart in explicationibus ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 139 *d.*) — *Exscripsi.*

ΦΑΥΡΑΜΑΡΑΝ
ΤΟΣΚΑΙΙΟΥΛ
ΙΩΤΑΠΗΤΙΝ
ΕΛΥΤΩΝΘΥ
ΓΑΤΕΡΑΙΩΑ
ΠΗΝΘΕΛΕΙ
ΛΕΙΘΥΙΛΙΑΝΣ
ΣΤΗΣΑΝΦ

Αὐρ(ήλιος) Ἀμάραντος καὶ Ἰουλ(ία)
Ἰατικὴ τὴν
ἑαυτῶν θυ-
γατέρα Ἰατόκην Διὶ Ἐλ-
λανίῳ εὐ-
ηττηκόν.

Ἀναθήματα δόντοι πλεῖστα τῷ Ἐλλανίῳ: Pausanias 2, 35, 11, disserens de dese aede, quae erat Hermionae.

700 Lapis semirotundus in muro ecclesiae Ταξιαρχῶν calce illitus igiturque perdificilis lecta. A. 0,86. l. 0,85. — *Exscripsi.*

ΗΕΛΙΩΚΑΣΙΑΗΣΘΕΩΥΠΕΡΗΟΝΙΒΩΜΟΝ
ΣΗΚΩΠΑΡΜΗΤΡΟΣΕΙΣΑΤΟΑΘΑΝΑΤΩΝ

Ἠελίῳ Κατύλης Διῒ Ὑπερίοι βωμὸν
σηκῷ τε̑ι Μητρὸς εἵνατα ἀθανάτων.

Hexameter pessimus. Κατύλης in hunc usurpatum numerum: - - -; Διῒ per synizesin legendum.

Solem cultum esse Hermionae testatur Pausanias 2, 34, 10.

3. TITVLI HONORARII.

701 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1213.

. ΑΙΣΑΡΑ . ΘΕΟΝ . ΘΕΟ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΔΑΚΙΚΟΝΔΙΑΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ
ΗΠΟΛΙΣ
- - - - - - - -
Κ]αίσαρα Διὸν Σεβ[οῦ
Σεβαστὸν Γερμανικὸν
Δακικόν, Διὰ Ἐμβατήρι-
ον, ἡ πόλις.

Fragmentum tituli in honorem *Traiani* Boeckh, qui vs. 1 extr. scripsit Σεβ[οῦ υἱόν, quod nimis longum.

p. 100 et *Collezione di tutte le antichità . . . nel museo Nani* n. 34. Nostrum etiam exhibet Maffei, Museum Veronense p. CCCLXXIII n. 6 (Boeckh, C. I. G. 1214).

CABEINANCEBÀCTIN
ÀYTOKPATOPOCTPAIANOY
ÀΔPIANOYKÀICÀPOCCEBAC
TOY HΠOÀICHTΩN
ΕΡΜΙΟΝΕΩΝ

Σαβεῖναν Σεβαστήν,
Αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ
Ἁδριανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ [γυναῖκα], ἡ πόλις ἡ τῶν
Ἑρμιονέων.

Vs. 4 inserui γυναῖκα, quod subintellegi posse non recte putavit Boeckh. — Vide adnotata ad n. 722.

Digitized by Google

703 In domo Georgii Nicolai solo inmissa talmia marmorea, quae ad dextram videtur decisa, in reliquis partibus est fracta. A. 0,15. l. 0,46. Conze, *Annali d. Inst.* 1881, p. 9 (habui etiam e diario Conzeli). — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

[Ἡ πόλις τὸν Ἐρμιονέων
ἱππέα Φουρνᾶτ]ο[ν υἱ]ὸν Ἀ[ε]λ[ιαλλιαν, θεῖον Κυ]ί-
ντιος Συγκτείμε, πάτρωνα γενέτορες Ἀντωνίου ἐγγόνους,
- - - - - ἐπιμελη]θέντος - - -

Adnotat Conze fuisse tantum versus tres, sed extat vestigium versus antecedentis.

Restitui. Honorati sunt liberi M. Aurelii postea imperatoris, qui inde ab anno 138 usque ad a. 161 audiebat M. Aelius Aurelius Verus Caesar; vide Prosopogr. Imp. Rom. I p. 72 et de eius liberis p. 78. Ante Lucillam praecessisse in titulo consentaneum est sororem maiorem neque tum fuisse prolem minorem, unde constat titulum esse positum mox post a. 148 et loco priore indicatam Annam Galeriam Aurelium Faustinam natam a. 146.

704 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1216. (Franz, Elementa epigr. Graeca p. 299 n. 139.)

ΙΟΥΛΙΑΝΔΟΤΙΝ..ΑΝ..CΕΒΑ
CΤΗΝΜΗΤΕΡΑCΤΡΑΤΟΠΕ
ΔΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΟCΚΑΙ
CΑΡΟCΑ.CΕΠΤΙΜΙΟΥCΕΥ
ΗΡΟΥΠΕΡΤΗΝΑΚΟCΑΝΕ
ΚΙΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΚΑΙΑΥ
ΤΟΥΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙCΑΡΟC
ΜΑΥΡΗΛΙΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙΛ.CΕΠΤΙΜΙΟΥ
ΚΑΙ<ΑΡΟCCΕΒΑCΤΩΝΜΗ
ΤΕΡΑΗΠΟΛΙCΗΤΩΝ
ΕΡΜΙΟΝΕ ΩΝΤΗΝΔΕC
ΠΟΙΝΑΝ

Ἰουλίαν Δό[μ]νᾶν Σεβα-
στήν, μητέρα στρατοπέ-
δων, Αὐτοκρά[τ]ορος Καί-
σαρος Λ(ουκίου) Σεπτιμίου Σευ-
ήρου Περτ[ί]νακος αὐτ[ο-
κ]ράτου καὶ Μ(άρκου) Αὐρηλίου Ἀντωνίνου
κ(αὶ) Λ(ουκίου) Σεπτιμίου
Καίσαρος Σεβαστῶν μη-
τέρα, ἡ πόλις ἡ τῶν
Ἐρμιονέων τὴν δίτ-
πτυνον.

Restituit Boeckh, adnotans in versus primi lacunis videri fuisse ornamenta. Constat titulum exaratum esse vivente Septimio Severo, i. e. ante a. 211, et si legitime Geta audiat *Καίσαρ Σεβαστός*, non ante a. 209, quibus nominibus quidem in titulis provincialibus iam antea donatur (cf. Prosopogr. Imp. Rom. III p. 207).

705 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1217.

....ΜΟΝ.ΕΙΑΙΙΠΑΙ/
...ΙΑCΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑ
ΛΚΑΙCΑΡΟCΑCΕΠΤΙ
CΕΥΗΡΟΥΠ∪ΡΤΙ
ΑΝΟΙΚΗΤΟΥΥΙ
ΠΟΛΙΟ ΝΤΩΝ
ΟΝΕ Ω ΤΟΝΑΥ
ΙΠΟΝ

Α(ὐκιον) Σεπτί]μ[ι]ον [Γ]ε[τ]α[ν Κ]αί[σα-
ρα Σεβ]αστόν, Αὐτοκρά[το-
ρος] Καίσαρος Α(ὐκιου) Σεπτιμ[ί-
ου] Σευήρου Π[ε]ρτ[ινα-
κος] αὐ[τ]οκράτου υἱ[ὸν,
ἡ] πόλις ἡ τῶν [Ἐρ-
μιο]νέω[ν] τὸν αὐ[τῆς
εὐεργέτην.

Ambigit Boeckh, utrum initio MON supersit de *Σεπτί]μ[ι]ον* an de *Ἀντωνῖν]ον*, sed id nomen (ef. verba Boeckhii exscripta ad n. 707) Getae non tribuere videntur tituli. Lapidis aetas iisdem continetur finibus atque praecedentis: uno et eodem tempore positae fuerint statuae matris et filii.

706 In muro domus, quam possidet *Κωνσταντῖνος Ηπιαγελ*, lapis marmoreus, a. 0,30. l. 0,21.

Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XXXIII, dicens se vidisse Argis (cf. adnotata ad n. 713), cum adnotatione Henzeni. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 180 n. 3. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 11. Cf. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Paedagogik* Suppl. 2, 1856/57, p. 366. — *Exscripsi.*

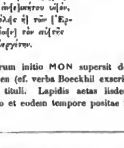

Var. lect. Vs. 1 ΟΙΜΙΟ Burs., ΟΙΑΙΟ Baum. Conze ‖ vs. 2 Ρ Burs. ‖ vs. 4 extr. Α: Conze ‖ vs. 7 ΔΕCΙ Burs. Baum., ΔΕC Conze.

[Ἐπὶ στρατηγῶν
- - - - - -,
- - - - -, - Ἰ]ε-
α[υ]λί[ου cognomen· Αὐτεμ(ίσιος) Μ(ᾶρκου)]
Αὐρηλί[ου Ἀντωνίου
υἱοθε]σίαν Σεβαστοῦ μετὰ
τὸν Ἰουλιεῖ]ον Δόμνον Σεβαστ-
τὸν, μητέρων μητέρα, ἡ πό-
λις ἡ τῶν [Ἐρμιονέων τὸν
δίτ]πτυνον.

Vs. 4 sq. memoratam esse Iuliam Domnam iam intellexit Henzen; Keil restituit versu, quae tamen paulum erant mutanda; initium addidi nixus titulo n. 713. Exaratus est titulus ante a. 217, quo mortua est Iulia, et, cum solius Caracallae dicta sit mater, post Getam interfectum a. 212.

Digitized by Google

707 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1215.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑ
ΟΝΣΕΒΗΡΩΝΑΝΤΩΝ
ΤΑΝΝΙΚΟΝΑΡΑΒΙΚΟΝΑΔΙΑΒ
ΕΥΣΕΒΗΜΕΓΙΣΤΟΝΗΠ
ΤΩΝΕΡΜΙΟΝΕΩΝΤΟΝΑΝΕ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ(άρκον) Αὐρήλιον Σεβῆρον Ἀντωνῖνον Βρεττανικὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβ[η]νικὸν εὐσεβῆ μέγιστον ἡ π[ό]λις ἡ τῶν Ἑρμιονέων τὸν ἀνε[ίκητον.

Ad Septimium Severum retulit Boeckh, initium constituens Αὐτοκ. Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον, ad quae probanda haecce affert sane speciosa: «Septimius Severus nunc pro *Pertinace*, quod nomen ipse aboleri voluit (Spartian. c. 7), *Antonino* vocatur, qui quidem in Marci familiam transire voluerit (ibid. c. 10), filios quoque Antoninos vocaverit, et Antonini nomen omnibus deinceps quasi Augusti Imperatoribus adscribendum putaverit (ibid. c. 19 et vit. Get. c. 2); qui etiam Commodum inter divos retulerit». Sed addit ipse: «in ceteris Hermionensibus titulis [n. 704. 705] Pertinacis nomen habetur». — Titulum esse Caracallae me docuit Dessau, relegans ad Prosopographiam Imp. Rom. III p. 204, ubi congessit testimonia eum post patris mortem appellatum esse Severum Antoninum vel M. Aurelium Severum Antoninum; satis habeo laudare titulos Boeticos C. I. G. Sept. I 2239. 2500.

Positus est lapis post a. 211, quo mortuus est Septimius Severus, et, cum Carnealia non dictus sit Germanicus, verisimiliter ante a. 213.

---

708 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1218. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 250 n. 5.

ΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΟΝΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜΑΥΡΣΕΒΗΡΟΝ
- - - - - ΗΠΟΛΙΣΗΕΡΜΙΟΝΕΩΝ
- - - - - - - - - - - - - - -
ΤΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝ

Rom. versus duos priores, ut solet, aliter dividit et versum tertium ita collocat in medio tamquam si incolumis sit; item lacunam (sive potius spatium vacuum) inter vs. 4 et 5 non indicat.

Τὸν μέγιστον καὶ θειότατον Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ(άρκον) Αὐρ(ήλιον) Σεβῆρον Ἀλ[ξ]ανδρ[ον] ἡ πόλις ἡ Ἑρμιονέων τὸν ἀνείκητον.

Restituit Boeckh. «Vs. 4 nihil videtur scriptum fuisse».

---

709 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1219.

ΔΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙΣ
ΤΟΝΚΥΡΙΟΝΗΔΕ
ΤΗΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑ
ΡΑΛΔΟΣΙΤΙΟΣ
ΙΛΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣ
ΗΛΑΔΠΡΟΤΑΤΗΠΟ
ΕΡΜΙΟΝΕΩΝ

Τὸν μέγιστον Κύ[ριον Δεσπότην, κύριον παγ]τὸς σὺτ[κτον. Αὐτοκρ]τορα Καίσαρα Λ(ούκιον) Δομίτιο[ν Αὐρ]ηλιανὸν Σε[βαστὸν ἡ λαμπροτάτη πόλις τῶν] Ἑρμιονέων.

Boeckh mirum dicit titulum et haesitat, an e duobus sit conflatus. Sed si facili emendatione vs. 4 scribis Δομίτ[ι], legitima evadit imperatoris Aureliani designatio. Vs. 4 spatii causa inserui Καίσαρα, quod sicut Σεβαστὸν bis positum fuisse credendum est. Initio, ubi lacunam indicat Boeckh, nihil deest.

---

710 Fragmentum olim in domo, cuius possessor Kostis Petrolakas, in qua nuper denuo aedificata nunc non extat. Litterae magnae.
Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 197 n. 21.

ΕΡΜΙΟΝΕ

[ἡ πόλις] Ἑρμιονέ[ων
- - - - - - - -

---

711 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1234.

ΑΠΟ - - -
..ΙΚΕΤΑΝΚΑΜΚΟΙΙ

Ἡ πόλις τῶν Ἑρμιονέων Δε[ξ]ικ[ρά]τ[ε]α[ν] Καλλ[ικ]ράτευς.

Restitutionem proposui.

---

712 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1232.

ΑΡΙΣΤΙΣΑΝΕΙΚ
ΑΝΕΚΤΟΝ
ΚΑΙΑΡΙΣΤΙΣΤΕΡΥΛΛΟΥ
....ΚΙΤΟΝ ΚΑΙ

Ἄρ[ιστο]ν Ἀ[ν]ε[ί]κ[η]τ[ο]ν τοῦ Ἀ[ν]ε[ί]κ[η]τ[ο]υ καὶ Ἀρ[ισ]τ[ι]ς Τερύλλου Ἀνε[ί]κ[η]τ[ο]ν καὶ [Τ]ερύλλ[ο]ν, [τοὺς πατέρας αὐτῶν.

Restitutionem proposui. Videntur innovavisse fratrum duorum filii patres.

---

713 *a* Borsian, *Bulletino d. Inst.* 1854, p. XXXIII.
b Lapis marmoreus utrimque decimus, qui pro gradu est in scalis exteriorilus domus, quam possidet Χεῖρα Ἀνζήσου Δρίσκα. A. 0,27. l. 0,20. Eldi. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 9. Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 197 n. 22. — *Exscripsi.*

a

. . . . . .
..ΟΔΗΜΟΣ..
..ΝΤΟΝΕΥ..
.. ΕΠΙ ..
..ΤΜΑΤΡΣΩ..
..ΟΤΑΙΚΙΝ..
.. D . . . . .
. . . . . .

b

ΣΙΩΝ
ΡΓΕΤΙ
ΣΤΡΑΤΗΓ
ΚΡΑΤΟΥ
ΝΙΑΝΟΥ
Δ

Var. lect. b vs. 1 omittit Jamot. Ante ea, quae notavi, ΕΙ vidit Conze, qui omittit vs. 6.

Digitized by Google

Ὁ δῆμος Ἐρμιονίων
- - - - -, τὸν ὑιὸν αὐτοῦ.
Ἐπὶ στεφανηφόρ-
- - - - -ου, Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Σωκράτου, ...
- - - - -ου Διονυσιοῦ.
Β(ουλῆς)] Ψ(ηφίσματι).

Bursian fragmentum *a* se vidisse refert Argis, eodem errore atque in titulo n. 706, quem una cum nostro edidit, nam quin recte componserim *a* et *b* nemo dubitabit.

714 In muro antico ecclesiae Ἁγίου Νικολάου, sinistrorsum a porta. A. 0,75. l. 0,53. cr. 0,41.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1226. Ross, Mus. Rhen. 8, 1853, p. 128 n. 18 (= *Archäol. Aufsätze* 2, 658 n. 18) inde a versu octavo. Correctionis lectionis Fourmontianae dant Foucart in commentario ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 76 et Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 200. — *Conferri Fredrich.*

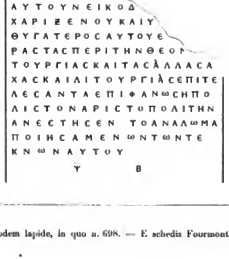

[- - - - - - - - υἱὸς
..ω. . . ., τὸν γυναικὸς
αὐτοῦ, καὶ [υἱὸς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ Νεικο]δ[ήμου (a. [ὑγρ.) καὶ
Χαριξένου καὶ ὑ]ιὸς τῆς
Θυγατέρος αὐτοῦ Ἐρασθε-
ρας τὰς περὶ τὸν Θεὸν [λει-
τουργίας καὶ τὰς ἄλλας λει-
τ]ρας καὶ λειτουργίας ἐπιτε-
λέσαντα ἐπιφανῶς, ἡ πό-
λις τὸν ἀριστοπολίτην
ἀνέστησεν, τὸ ἀνάλωμα
ποιησαμένων τῶν τι-
μων αὐτοῦ.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς)

Vs. 6. 7 suppleviI Boeckh, reliqua ego. Vs. 6 ἡ Στάς fuerit Ceres Cthonia.

715 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1220. Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 28.

ΕΡΜΑΙΧΟΝΑΟΥΚΙΟΥ
ΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟΥΚΛΥΜΕΝΟΥ
ΑΠΟΠΡΟΓΟΝΩΝΕΝΔΟΞΟΝ
ΛΟΥΚΙΑΤΡΟΠΟΥΗΓΥΝΗ
Ϝ Β Ϟ

Ἑρμ[ή]χ̣ο̣ν Λευκίου,
τὸν ἱερέα τοῦ Κλυμένου,
ἀπὸ προγόνων ἔνδοξον,
Λευκία Τρόπου ἡ γυνή.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Licet, ut monet Keil, Ἑρμάχ̣ο̣ς sit nomen Boeoticum, tamen recte Boeckhius credendus est restituisse nomen tritum. — In versu quinto, ante Ϟ et post Β, fuisse videntur ornamenta.

716 In eodem lapide, in quo n. 698. — E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1223.

ΥΡΧΑΡΙΞΕΝΟΝ
ΑΡΙΞΕΝΟΥΤΟΥΚΕΛ
ΟΥΥΙΟΝΙΕΡΕΑΘΕΟΥ
ΟΣΕΙΔΩΝΟΣΚΑΙΠΑ
ΡΑΤΗΣΠΟΛΕΩΣΠΑ
ΝΠΟΛΙΤΕΙΑΝΕΠΙ
ΑΝΩΣΕΚΤΕΛΕΣΑΝ
ΑΟΙΚΟΘΕΝΤΗΠΟ
ΕΙΥΠΕΡΤΕΑΥΤΟΥ
ΝΤΩΝΤΕΚΝΩΝΑΥ
ΟΥΠΡΟΣΤΑΝΤΑΤΕΣΠΟΥ
ΔΑΙΩΣΚΑΙΠΙΣΤΩΣ
ΕΝΠΑΣΙΝΤΟΙΣΧΡΙΩΔΕ
ΙΝΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΥΠΕ
ΟΑΥΧΡΟΝΙΟΥΔΕΝΗΔΙ
ΤΕΚΝΑΤΟΝΙΔΙΟΝΠ
ΡΑΑΝΕΣΤΙΣΑΝ

Ἀ[γ]ὴ(θῶνι) Χαρ[ί]ξενον [Αυρ(ηλίου)
Χ]αριξένου τοῦ Ἀλ[ε-
ὀ]θεν υἱόν, ἱερέα Θεοῦ
Π[οσειδῶνος καὶ πα-
τ]ί̣δ̣α τῆς πόλεως, πά-
σαν] πολιτείαν ἐπι-
φ[ανῶς ἐκτελέσαν-
τ]α οἰκόθεν τῇ πο-
λ]ει ὑπὲ̣ρ τ̣ε αὐτοῦ
κα[ὶ τῶν τέκνων αὐ-
τ]οῦ, προστάντα τ̣ε τοῦ κ-
οι]νοῦ πᾶσιν καὶ πιστῶς
ἐν πᾶσιν τοῖς χρεώδε-
σ]ι̣ν τῆς πατρίδος, ὑπὲ̣ρ
π]ολυχρονίου μνήμ̣ης
τ̣ο̣ῦ̣ τέκνα τὸν ἴδιον π[α-
τ]ί̣δ̣α αὐσ̣τ̣ή[σ]ασαν.

Vs. 1 extr. spatii causa Αὐρ. addidi restitutioni Boeckhii, qui adnotati «De cultu Neptuni Hermionae vide Paus. II, 34, 10. Χρεώδεσιν [vs. 13/14] pro χρεώσεσιν». — De οἰκόθεν (vs. 8) cf. n. 672.

Digitized by Google

717 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1221.

```
ΛΙ . ΛΥΡΣΑΡΤΟΝΕΜΟΝΛΙΚΙΝΝΙΑΝΟΥ
ΤΟΝΙΕΡΕΛΑΡΕΩΣΕΝΟΙΑΛΙ
ΟΥΠΑΣΑΝΠΟΛΕΙΤΕΙΑΙΙΠΟ
ΛΕΙΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝΚΑΙΑΓΩ
ΝΟΘΕΘΗΣΑΝΤΑΕΠΙΞΙΩΣ
ΤΟΥΓΕΝΟΥΣΑΥΤΟΥΥ ~
ΠΕΡΑΙΩΝΙΟΥΜΗΜΝΗΣ
ΑΝΕΕΤΗΣΕΝΑΥΡΤΕΙ . ΜΑΡΕ
ΤΗΤΟΝΙΔΙΟΝΑΝΔΡΑ
                Υ    Β
```

Μ(ᾶρκον) Αὐ[ρ(ήλιον) Δα[τερ]ο[ῆ]ν Λικιννιανοῦ,
τὸν ἱερέα Ἄρεως Ἐπευλι-
ου, πάσαν πολιτείη[ν] πο-
λιτευσάμενον καὶ ἀγω-
νοθ[ε]τήσαντα ἐπ[α]ξίως
τοῦ γένους αὐτοῦ, υ-
πὲρ πάντων μέντοι
αὐτ[ο]ῦ στεφ. Αὐρ(ηλία) Τειμεσί-
τη τὸν ἴδιον ἄνδρα.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Vs. 1 pro eo, quod Boeckh dubitanter coniecerat: [Χ]ρηστε[ε]ων, certa emendatione restitui Σπαρ[ι]ώνου; transposita erat a Fourmonto littera P. — Vs. 2 ἱερέα Ἄρεως cf. Paus. 2, 35, 9: (Hermionae) σημεῖα μὲν δὴ τούτων (τῶν Κλεωνέων) ἐστιν ἄλλοις τε καὶ ἀγυιαῖς Ἄρεως.

718 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1222. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 260 n. 4: «*sur un marbre*».

```
ΜΑΥΡΣΩΤΗΡΑΝΤΟΝ
ΙΕΡΕΑΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΜΑΥΡΟ
ΣΩΤΗΡΑΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
          Υ    Β
```

Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Σωτῆρᾶν, τὸν
ἱερέα τοῦ σωτῆρος
Ἀσκληπιοῦ, Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος)
Σωτηρᾶς τὸν πατέρα.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

O, quod habet Fourm. vs. 3 extr., Pouq. dat initio versus sequentis. Credendum est fuisse folium.

719 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1224.

```
ΜΑΥΡΕΠΑΦΡ . .
ΕΥΤΥΧΟΥΤ . . .
ΘΕΤΗΝΤΟ
ΛΟΙΠΑΣΠΟ
ΛΠΑΣΑΣΕΝΔ
ΤΕΛΕΣΑΝΤΑΤ
ΚΕΝΚΑΙΤΗΣΠΟ
ΊΑΤΡΙΔΑΕΥΝΟ
          Υ    Β
```

Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Ἐπαφρ[ό]διτον
Εὐτύχευ, τ[ὸν ἀγωνο-
θέτην τὸ [numerus καὶ τὸν
λοιπὸς π[ά]ντειος
ἐπάνοδ[ο]ν ἐξέως ἐπ-
τελέσαντα τῇ πόλει,
φιλο[πρωτεί]ως ἀνε-
καν καὶ τὸς π[ρὸς τὸν
πατρίδα εὐσ]έως.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Boeckhii supplementa spatii causa mutanda erant in versu altero et sexto, post quem non dubito quin unum versum transsilierit Fourmont.

720 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1225.

```
ΜΑΥΡ . . . Υ ΦΟΝΙΟΥΦΟΥ
. Π . ΠΑΝΠΟΛΕΙΤΙΑΝ
. . . . ΕΝΠΟΛΕΙΤΕΥ
. . . . Ε
. . . . ΕΝΟΝΑΥΡΗΛΙ
. . ΘΕΡΙΣΤΟΝΑΝΔΡΑ
          Υ    Β
```

Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) [Ῥ]ηῖφον [Ῥ]ενίφου,
π[ᾶσ]αν πολιτικὴν [εἰ-
σε]βῶν πολιτευ[σά-
[μενον, - - - -
. . . . αἰῶνον, Αὐρ(ήλι)ο[ν
Ἐλευ]θερὶς τὸν ἄνδρα.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Boeckhii restitutioni addi vs. 2. 3 εὐσε]βῶν; cf. n. 672. 716. Vs. 5 γενέμενον sive participium aliud. — De viro cf. ad n. 680.

721 Vide lemma n. 702. — (Boeckh, C. I. G. 1205. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3394.)

```
ΚΛΕΟΦΑΝΤΑΟΥΜΠΙΟ
ΔΩΡΟΥΤΑΝΑΥΤΑΣΜΑ
ΤΕΡΑΟΥΜΠΙΑΔΑΝΙΚΙ
ΟΣ
```

Κλεοφάντα Ὀλυμπιο-
δώρου τὰν αὐτὰς μα-
τέρα Ὀλυμπιὰδα Νίκι-
ος.

Confer quae adnotata sunt ad titulum proxime sequentem. Eiusdem familiae sunt, qui occurrunt in titulo Epidaurio n. 1147. «*Nίκιος* est *Νίκιδος* ex dorismo» (Boeckh); cf. n. 687 Νίκιν.

722 Vide lemma n. 702. (Boeckh, C. I. G. 1204.)

```
- - - - - - - - - - - - - - - - N
- - - - - - - - - - - - - - - -
ΟΝΑΡΙΣΤΑΙΝΟΣ
ΚΑΙΤΕΙΜΑΡΧΟΣΟΙΤΕΙΜΑΡΧΟ
ΥΚΑΙΑΡΙΣΤΑΙΝΟΣΑΡΙΣΤΑΙΝΟΥ
ΕΡΜΙΟΝΕΙΣΕΚΤΩΝΙΔΟΝΑΝΕ
ΘΗΚΑΝ
```

[Τὸν δεῖνα - -
- - - - -
- - - α[ῆ]ν Ἀριστωνος
καὶ Τεύμαρχος οἱ Τευκέρχευ
καὶ Ἀριστώνος Ἀριστώνου
Ἑρμιονεῖς ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέ-
θηκαν.

Non est dubitandum, quin mulieris sit titulus, nam cum tituli duo reliqui n. 702. 721, qui in eadem erant basi, honorent feminas, statuam unam patet paulatim tres egisse partes. Coniecerit fratres duos, quorum alter sibi adiunxisset filium suum, dedicavisse imaginem matris. Servatis proxime praecesserit tale quid: *τὸν τε μητέρα καὶ πατρὸς μητέρα αὐτῶν.*

Digitized by Google

723 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1227. Cf. C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 144.

ΥΡΝΑΙΑΝΛΕΟΝΤΙΔΑΘΥΓΑΤΕΡ..
ΡΙΠΓΗΤΟΥΚΑΙΑΡΧΙΑΤΡΟΥΚΑΙΑ
ΡΑCΤΗCΙCΟΧΡΥCΟΥΓΥΝΑΙΚΑΔ
ΔΙΝΗΔΗCΕΝΕΚΑΝΔΗΤΗΡ
Ψ Β

Δη]μ[ο]κλέα, Λεοντίδα Θυγατέρ]α τοῦ πολ[ε]ιάρχου καὶ ἀρχιτρόν, καὶ Ἀ]λεξάνδ]ρος τὸν ἴσοχρύσου, γυναῖκα δὲ τοῦ Δι[ο]υσ[ί], μητρὸς ἕνεκα [τ]ῆ μητρ.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Rationem tituli perspexisse et restituisse mihi videor, postquam exordia versuum 1. 2 supplevit Boeckh et nomen proprium esse Ἰσοχρύσου intellexit Keil.

724 Io muro novicio, qui est prope τὸν Ἅγιον Νικόλαον, basis infra fracta. A. 0,61. l. 0,53. cr. 0,37.

Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 198 n. 23. — *Contulit Fredrich.*

ΑΝΤΙΓΟΝΟCΑΝ
ΤΙΓΟΝΟΥΤΕΙΜΑΡ
ΧΗΝΤΕΙΜΑΡΧΟΥ
ΤΗΝΙΔΙΑΝΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΡΕΤΗCΚΑΙCΕΩ ϕ ΡΟ
CΥΝΗCΕΝΕΚΕΝ
Ϋ Β̃

Ἀντίγονος Ἀντιγόνου Τευθρ[α]νὰς τὸν Τευθράνταν, τὴν ἰδίαν γυναῖκα, ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης ἕνεκεν.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

725 Basis, supra et infra cymatiis instructa, quam solvendam curavi e muro Venetico prope τὸν Ἅγιον Νικόλαον. A. 1,0. l. 0,55. cr. 0,40. — *Exscripsi.*

ΗΠΟΛΙCΗΤΩΝΕΡΜΙΟ
ΝΕΩΝΔΑϕΗΝΗΝΚΑΛ
ΛΙCΘΕΝΟΥCΟΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΠΟΠΡΟΓΟΝΩΝΑΡΧΙΕ
ΡΗΟCΑΡΕΤΗCΕΝΕΚΕΝΤΗΝ
ΗΡΩΙΔΑ
Β

Ἡ πόλις ϕ τῶν Ἑρμιονέων Διόφαν Καλλιστίωνος Θυγατέρα, ἀπὸ προγόνων ἀρχιερέως, ἀρετῆς ἕνεκεν τὴν ἡρῶιδα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

Honorata est mortua.

726 Basis marmorea, supra cymatio instructa, infra fracta, sub divo iuxta murum novicium, qui est prope τὸν Ἅγιον Νικόλαον. A. 0,71. l. 0,47. cr. 0,52.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1228. Lapidem contulit Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 199 sq. — *Exscripsi.*

ΑΟΥΚΙΑΝΘΥΓΑΤΕ
ΡΑΑΥΡΗΛΙΩΝΣΩ *ornamentum*
ΣΤΡΑΤΟΥΚΑΙΑΟΥ
ΚΙΑΣΓΥΝΑΙΚΑΕ ~
ΠΙΚΤΗΤΟΥΤΟΥΑΟΥ
ΚΙΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΣΩ ϕ ΡΟΣΥ
ΝΗΣΑΥΡΗΛΙΟΙΑΝΤΙ
ΓΟΝΟΣΚΑΙΝΕΙΚΗ ω
ΤΗΝΙΔΙΑΝΔΡΑ

Λουκίου, Θυγατέρα Αὐρηλίου Σωστράτου καὶ Λουκίας, γυναῖκα Ἐπικτήτου τοῦ Λουκίου, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ σωφροσύνης Αὐρηλίου Ἀντιγόνου καὶ Νείκης τὸν ἴδιον ἀδελφόν.

Vs. 10 vocem ultimam ΑΝΔΡ dat Fourm. (Boeckh: *ἀνέστησαν* s. *ἀνέθεσαν*); nihil de loci lectione adnotat Jamot. Quod posui, est certissimum, praesertim cum e debili lineae directae prominentia vestigio constet de littera Phi.

4. CATALOGI.

727 Lapis marmoreus inciusus furno in domo, quam possidet Γεώργιος Οἰκονόμος, infra tantum mutilus, a. 0,26. l. 0,14. In latere latiore, in quo titulus *A*, lineis incisis formati sunt campi quadrati; scriptum tamen non est intra eos sed ubi conveniunt lineae, ut titulus perdifficilis sit lectu; titulus *B* est in latere angustiore. In *A* versus septimi litterae multo sunt reliquis maiores; in *B* scriptura versuum 1—6 longe excedit mensuram inferiorum, quae exigua est.

Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 194 sq. n. 19. 20. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3387. 3388. *B*: Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 863.) — *Exscripsi*; apographum lateris *A* ante lapidem inchoatum tempore deficiente perfici ex ectypo.

A

ΘΕΑΡΟ ΔΟΚΟΙ
ΔΙΟΝΥCΟΣ ΙΟΥΤΡΟΙCΑΝΙΟΣ
ΔΑΜΟΚΛΗ C Ο CΑΡΓΕΙΟΣ
ΑCΙΔΑCΚΛΕΑΡΙCΤΟΥΦΛΕΙΑCΙΟΣ
ΟΑΥΜΙ ΑΔΑC ΟΥΦΛΕΙΑCΙΟΣ
ΝΙΚΟCΤΡΑΤΟCΜΙΚΑΝΔΡΟΥΚΟΡΙΝΘΙΟΣ
ΟΕΙ<ΙΑC ΗΓΗΜΩ ΟCΓΕ ΑΛΑΝ
ΑΡΙCΤΙ Ν ΕΡΜ ΚΛΕΟCΑΙΓΙΝΑΤΑC
ΚΟCΞΕΝΥΤΑΛΙΓΙΕΥC
ΟCΑΛΙΚΟΥΑΙΓΙΕΥC
Κ ΔΥΜΑΙΟΣ
ΙΙΔΙΚ ΑΛΛ/
ΟΑΥΜΡ ΟΥC Λ ΟΥC ΙΟC

B

ΘΕΑΡΟΔΟΚ///
ΧΑΙΡΗΜΩΝ
ΕΥΑΙΝΕΤΟΝ
ΜΕ ΑΝΙΟ///
ΑΥΤΟCΚΑΙ
ΕΚΓΟΝΟΙ
ΑΡΙCΤΟΖΕΝΟCΑΡΙCΤ///
ΓΕΙΤΝΟCΤΕΓΕΑΤ//
ΑΛΕΞΙΑΔΑCΑΝ////
ΤΙΜΟΥ ΑΓΗCΑ////
ΤΡ C////

Digitized by Google

Varia lectio Jamoti. Litteras omissas non indico nisi quae alicuius momenti sunt. — *A* vs. 2 pro Σ dat Ζ ‖ vs. 4 .... ΣΙΑ..ΙΑΣ..ΙΣΤ ‖ vs. 5 in. ..ΥΜ..ΑΔΟΣ ‖ vs. 7 in. ΘΕ..ΙΑΣ; tum omnia post ΟΣ omissa ‖ vs. 10 in. .....ΣΗΑΙ ‖ vs. 12 nil nisi ΑΛ ‖ vs. 13 omittit ΜΡ, tum \ΟΙΟΣ...ΟΥΣΣΙΟΣ. — *B* vs. 9 ΛΑΕ...ΑΣΑΝ ‖ vs. 10 extr. Υ..Α..ΗΣ ‖ vs. 11 omissus.

A

Θεαρο̣δόκ̣ι·
Διόνυσο̣ς .....ίου Τροιζήνιος
Δαμοκλ[ε̣] Σ[αφ]ρ[ω]λί̣ο̣[ς Αργεῖος
Δαμ[ησ]ῶνος Κλεομήτου Φλειάσιος
Ὀλυμ[π]ιόδω .....ου Φλιάσιος
Νικόστρατος Νικάνδρου Κορίνθιος
Θε[ό]τιμος Μίλωνο[ς Πλ]ατ̣ι̣ώτ̣ι̣ος
Ἀρετῶν Ἐρω[π]λίδος Ἀργεάτας
.....νος Σπύτα Λιγυὸς

B

Θεαρο̣δόκ̣[ι·
Χαιρίων Εὐκοπίτου Μ[ε]σσ̣ήνιος
αὐτὸς καὶ ἑσγονοι.
Ἀριστόξενος Ἀριστ[ο-γείτονος Τεγεάτ̣[ας,
Ἀλεξείδης Ἀ[λέξ̣α-
.....ος Ἀλκέου Λιγυὸς
.....ν.....δυναῖος
Ἐπ̣ί̣δ̣ικος - - - - - -
Ὀλυμ[πος .....]ου [Θ]ρ̣[ε]υόν̣[τ]ιος
τίμιος, Ἀγ̣ί̣τα[ξ]χος
- - - - -

Tituli *A* litteras Jamot dicit indicare aetatem Macedonicam; equidem certum duco scripturam στοιχηδὸν ordinatam quarti esse saeculi. *B* videtur paulo recentior.

A vs. 2 notatu dignum est hac aetate diphthongum (est certa) in prima syllaba vncis Τροιζήνιος scriptam iam esse in vicinis Troezenis. Issi quarto saeculo *Bull. de corr. Hell.* 5, 1881, *a.* 494 (= Bittenberger, Syllogε[2] n. 96) vs. 29 eadem occurrit orthographia, quam exhibere codices quosque Herodoti est notum. — Vs. 5 et 7 nomina prima recte concinnerat Prellwitz, qui vs. 13 cum Jamotio scribit Θ[αλφ]ού[σσ]ιος. Supplementa reliqua mea.

B praeter versum decimum (ubi ad Ἀγ̣ί̣τα[ξ]χος defecerit spatium) supplevit Jamot.

---

728 Stela marmorea, quae est pro gradu in domo, quam possidet Νικόλαος Νικολάου. Incolumis est, infra spatium vacuum. Versus singuli inter lineas. A. 1,0. l. 0,33. cr. 0,15.

Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 8. Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *a.* (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3399.) — *Conturi.*

ΓΛΑΥΚΙΑΣ ΚΑΛΛΩΝΟΣ
ΛΕΩΝΣΩΚΡΑΤΕΟΣ
ΘΕΥΠΟΜΠΟΣ ΘΕΟΚΛΕΟΣ
ΘΕΑΡΙΣΘΕΑΡΙΝΑΣ
ΠΟΛΛΙΣΑΝΘΕΜΙΩΝΟΣ
ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ ΛΑΚΡΑΤΗΟΣ
ΕΡΜΩΝΕΡΜΑΙΟΥ
ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ
ΕΡΜΑΙΟΣΕΡΜΩΝΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΞΕΝΩΝΟΣ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ
ΔΑΜΑΣΙΑΣΔΑΜΩΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΑΣ
ΚΡΑΤΗΣΜΕΝΕΚΛΕΟΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΜΕΝΕΔΑΜΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΑΙΣΧΙΝΟΥ
ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΑΙΣΧΕΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΝΙΚΩΝ
ΑΓΑΘΩΝ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ
ΕΥΚΛΕΙΑΝΙΚΩΝΟΥΣ
ΝΙΚΑΡΕΤΑ
ΑΘΗΝΑΙΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΕΡΩΤΙΣ
ΞΕΝΩ
ΣΩΦΡΟΝΑ
ΝΙΚΩ
ΛΥΣΙΚΡΑΤΙΣ
ΜΕΝΕΙΑ
Γλαυκίας Καλλωνος
Λέων Σωκράτους
Θεόπομπος Θεοκλέους
Θεάρις Θεαρίδους
Πόλλις Ἀνθεμίωνος
Τιμοστρατος Λακρίτους
Ἕρμων Ἑρμαίου
Φίλομηλος
Ἑρμαῖος Ἕρμωνος
Μενεκράτης Ξένωνος
Πυθόδωρος Αἰσχίνου
Πυθόδωρος Αἰσχίνου
Ἀρίσταρχος
Δαμασίας Δαμώνους
Λυσίας
Κράτης Μενεκλέος
Ἀγαθ(ῶ)ν
Μενέδαμος
Σωτήριων
Ἀπολλωνίδας
Ἀγαθ(ῶ)ν
Πυθοδώρου Αἰσχίνου
Πυθοδώρου Αἰσχίνου
Διονύσιος
Ἀγαθῶν
Νίκων
Ἀγαθῶν
Τιμοστράτου
Ἀγαθῶν
Ἀνδροκλῆς
Εὐκλείανικῶνους
Νικαρέτα
Ἀθηναῖς Ἀθηνοδώρου
Ἐρωτίς
Ξένω
Σώφρονα
Νίκω
Λυσικράτις
Μενεία

Enumerati sunt usque ad versum duodetricesimum viri, tum mulieres. Probabiliter Boeckhii explicationem catalogorum Herminionicorum recentiorum (cf. ad *a.* 730) in nostrum propugavit Foucart: fuerint nomina initiatorum mysteriis Cereris. Sed vix recte eos, quorum patres non indicati sunt, servos s. libertos esse coniecit Foucart; crediderim eos deesse patres, qui non ipsi initiati erant.

Vs. 3 genetivi initium ΘΕΥ dat Fouc., ΘΕΟ Conze; re vera correctum est Ο ex Ε, ut in nominibus duobus diversae partis prioris adhibitae sint formae, sicut vs. 11. 22 est Αἰσχίνου, vs. 21 Αἰσχίνου. — Vs. 4 Delta inversum recte dat Conze. Theoren Herminensis teste Pausania 10, 9, 10 interfuit pugnae ad Aegospotamos commissae, neque obstare videtur lit-

Digitized by Google

teratura ne idem sit noster. Θεοφίδης Prellw. dubitanter ait esse genetivum (a nominativo masculino Θεοφίδη); sed non video, cur non cum Foucarto censeamus patris designationem esse patronymicam (n. 697 quidem Hermionae nomen est Θεοφίδες); relatos enim esse homines quoque originis peregrinae eosque indicatos in modum eorum patrium docent Ἀπορίτιος vs. 6, Φλάϊππος vs. 8, Ἀξιωνὶς Ἀξιωκλέους vs. 32; Δαμώνους vs. 12, Κοινώνεος vs. 30 (iuxta Λεξαμένους vs. 5, Σίνωος vs. 10). — Vs. 16. 20 exaratum erat ο, non Θ. — Vs. 22 extr. ΟΥ correctum ex Α.

729 Tabula marmorea, inmissa muro domus, cuius possessor Ἰωνόμης Νικήλεος. Ad dextram servatus est margo, paries reliquas decisae. Conspicua sunt vestigia quadraturae. A. 0,29. l. 0,41.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 75 n. 1. (Cauer, Delectus[2] n. 60. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3398.) — *Exscripsi.*

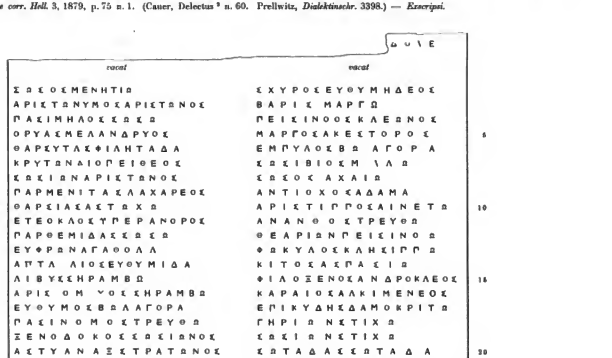

Var. lect. Vs. 1 omittit Martha.

Tertii a. Chr. n. saeculi. — Pauca quibus opus est nominum supplementa posuit Martha, qui catalogum initiatorum esse censet, quod veri valde dissimile reddit praescripti vestigium ab eo ominum: relati fuerint homines, qui pensionem aliquam solverunt; vs. 1 post δώκε, in quo etiam-My plane certum esse mneo, nihil scriptum erat. — Genetivi a nominativo - ος praeter unum Πασιτοῦς (vs. 21) omnes desinunt in ω, quod cum in titulis vetustioribus n. 727. 728 iam sit derelictum, ad eandem antiquitatis affectationem est reducendum, quam eadem fere aetate viguisse Mycenis admotavimus ad n. 497 vs. 13. Eodem videtur spectare forma prisca vs. 11 Ἐτέοκλος (cf. Usener, *Sinflutsagen* 53), cum n. 727 *A* vs. 3 sit Δαμοκλῆς, vs. 8 Ἐμοκλείτας; n. 728 vs. 15 Μενοκλῆς.

Digitized by Google

730 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1207.

I

ΜΗΝΟΑΙΙ...Ν.....ΟΣ
ΟΝΕΣΙΚΡΑΤΙΣΚΛΕΙΟΠΑΤΡΑΣ
ΛΕΟΝΤΙΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΒΕΛΤΙΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΑΝΑΞΑΝΔΡΟΣΠΑΣΙΠΑΤΟΣ
Χ ΛΟΣΚΛΙΝΑΓΟΡΟΥ
ΙΕΡΟΚΛΕΙΣΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡ
ΠΑΤΩΝΙΠΕΚ ΙΔΙΚΑΣ
ΠΥΧΝΩΝΜΥΡΤΑΣ
ΡΟΔΑΝΑΙΟΝΑΡ
ΚΑΚΟΓΓΙΚΤΟΣΚΑΔ..ΟΥ
Α Ι ΙΙ Σ
ΣΩΣΙΣΤΑΤΟΣΣΟ..ΟΝΟΥ

II

ΕΡΜΙΟΝΑΜ. . . . ΛΛ -
ΑΣΙ.ΔΗΣΕ. . . . ΟΣ . .
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΟΝΑΓΟΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΔΑ.Ο.ΜΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΣΥΡΤΟΝΙΚΟΥ
ΔΙΟΝΥΣ. . . Α. . .
Φ. . . . Ι. . . . Κ. . . ΟΡΟΥ

III

- - - - - - - - - -
ΠΡΟΜΙΟ. . . ΕΥ. .
ΔΡΟΚΥΛΟΣΚΛΙΝ. . . .
ΑΓΑΘΟΝΚΛΙΝΑΓΟΡΟΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΚΛΙΝΑΓΟΡΟΥ
ΑΣΙΑΛΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΑΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ
ΔΡΣΜΩΝΜΕΓΑΚΛΕΟΣ
ΝΙΚΩΝΥΝΟΡΚΑΛΛΙΠΠ
ΙΑΛ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΙ...Ο.Α.Ο

IV

=ΥΑΔΩΝΟΝΑΣΙΜΟΥ
=ΩΠΥΡΕΙΝΑΔΑΜΟΚΛΕΑΣ
ΠΡΩΤΟΣΔΙΟΓΕΝΕΟΣ
ΟΥΔΕΡΜΟΣΚΛΕΟΚΡΑΤΙΝΟΥ
ΘΕΟΞΕΝΑΣΩΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΡΑΤΕΑΦΙΛΟΧΑΡΤΙΟΣ
ΝΟΥΜΗΙΧΙΙΟΣΜΝΑΝΙΟΝΟΣ

V

ΝΙΚΟΚΛΕΑ
ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ
ΕΡΜΙΑΣ
ΔΙΟΓΕΝΕΟΣ
ΝΙΚΙΑΣ ΟΣ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙ
ΛΕΟΝΤΙΣ
ΕΥΚΡΑΤΕΑΣ

I

Μνη[δατος] Ν - - - ος
'Ον[ησ]ιφορος Κλεανακτος
Λεοντις Κλεοπάτρας
Βελτις Κλεοπάτρας
Ἀνάξανδρος Παρ[αλ]ιος
Χ[αιρ]ᾶδας (a. Χ[αρ]ᾶδας) Κλινηγόρου
'Ιερακ[λ]ῆς 'Ολυμπιοδ[ώρ]ου
Παγ[ρ]ωνίδ[ας] Κ[λε]όδικος
Πυ[θ]ῶν Μυρέας
Ῥοδαν[θ]ὼν Ἀρ - - -
Κα[ρ]π[ι]σθένη[ς] Κα[λα]ῶ
- - - - - - -
Σωτέρ[χ]ρατος Χ[αφχ]αρ[τ]ίου.

II

Ἐρμίων Μ - -
Ἀσ[κ]ᾶδης Ε - -
Ἀπολλώνιος Ὀνή[σι]μος
Ἀπολλόδωρος [Δ]ο[ι]κ[ι]ᾶνων
Ἀπολλώνιος Συρτονίων(?)
Διονυ - - - -
Φ - - - - - - ἔρου.

III

- - - - - -
Πρόμι[ος - - - -
Δρ[ω]ν[ι]δας Κλεάγγέλου
Ἀγαθὸν Κλινηγόρου
Εὐφροσύν[α] Κλινηγόρου
Ἀσία Λεξάνδρου
Φιλοκράτεα Ἀπολλωνίου
Δρ[ο]μων Μεγακλέους
Νικων[α]ς Καλλίππου
- - - - - - - -
Ἀπολλώνιος - - - -

IV

Κ]λέων Ὀνασίμου
Σ]ωτηρίων Δαμοκλέους
Π]ρῶτος Διογένους
Ὀ]νάτιμος Κλεομενίδου
Θεοξέν[ου Σωκρατίους
Κράτεα Φιλ[ο]χ[ά]ρ[τ]ιος
Νουμ[η]ιος Μν[α]σ[ω]νος.

V

Νικόκλεα | Σωτηρίωνος
Ἑρμίας | Διογένους
Νικίας | Δαμοκρατ[ε]ος
Λεοντις | Εὐκρατέας.

«Est catalogus nominum muliebrium et virilium cum nominibus partim patrum partim matrum. Fortasse sunt nomina iniitiatorum mysteriis Cereris, et eorum, qui eos adduxerant, parentum.» Sic Boeckh, quae explicatio item valere videtur in n. 728. 731—735. Emendationes s. supplementa ea, quorum non indicabo auctorem, sunt Boeckhii.

Col. I vs. 1 restitui Μνη[δατος: AII est ΔΟ. — Vs. 2 Κλεα-, secundum vs. 3. 4 non credendum est fuisse in lapide. — Vs. 6 Χ[αρ]ᾶδας Boeckh, Χ[αφ]ᾶδας C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 68. — Vs. 7 'Ιερακλ[ῆ]ς(?) Boeckh. — Vs. 8 Παγ[ρ]ώνιδας meum est: ΠΕ est ΟΣ. — Vs. 9. 10. 11 restituere conatus sum, item vs. 13 genetivum.

Col. II vs. 4 restitui genetivum. — Vs. 5 «fortasse Ε[ὐφρο]σύ[ν]ου» C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 85.

Col. III vs. 3 conieci Δρ[ωσ]ιλλος; cf. supra n. 414; C. I. A. I 432 *A* 12. — Vs. 10 erat fortasse *Υλλεῖος* cf. n. 732 II 28.

Col. IV vs. 4 nomen prius perbene restituit C. Keil, Philologus 4, 1849, p. 736: ΟΝΑΣΙΜΟΣ e ΟΥΔΕΡΜΟΣ. Tum Boeckh *Κλεομαντί[δ]ου*; sed traditum tuitus est C. Keil, Philologus 2, 1847, p. 467, ac certe *Κλεοκρατίνου* est n. 732 IV 17. — Vs. 7 restitui genetivum; magis a traditis distat Boeckhii Μνα[τ]ι[ω]νος.

Col. V vs. 6 terminatio - *ος* superscripta.

Digitized by Google

731 Lapis quadratus inaedificatus inversis litteris fundamento ecclesiae S. Nicolai, a. 0,86. l. 1,14. Margines servati, infra spatium vacuum. Scriptura curva et prava.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 76 n. 2. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3401.) — Lapidem postquam a terra et saxis liberavimus (quod item fecit Martha) coniunctis viribus leginus Fredrich et ego.

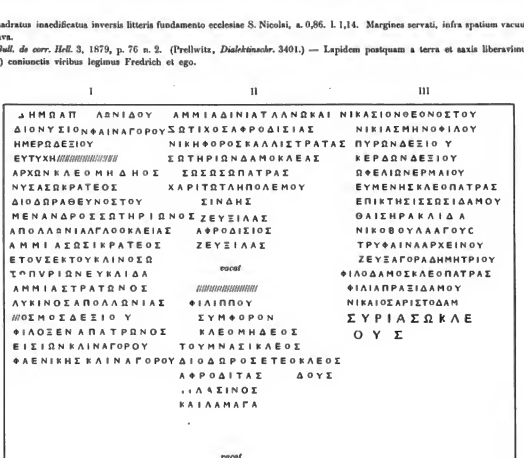

Marthae enumerare vilia et omissiones supersedeo.

I	II	III
Δημὼ Λη[οκ]ράνιδου	Ἀμμία, Δανία, Τλ[α]τὼ καὶ	Νικήτου Θεοφίτου
Διονύτου Φιωνογράου	Σωτηχὶς Ἀφροδισίου	Νικίας Μνασιφίλου
Ἡμερὼ Δεξιοῦ	Νικήφορος Καλλιστράτου	Πύρων Δεξιοῦ
Εὐτύχη -	Σωτήρων Δημοκλέους	Κέρδων Δεξιοῦ
Ἄρχων Κλεομήδους	Σώσω Σωπάτρου	Ὠφελίων Ἑρμαίου
Νύσα Σωκράτους	Χαρίτωτα Ἡπολέμου	Εὐμενὴς Κλεοπάτρας
Διόδωρα Θευνόστου	Σίνδης	Ἐπίκτησις Σωσιδάμου
Μένανδρος Σωτήριωνος	Ζεύξιλας	Θαισήρα Κλίδα
Ἀπολλωνία Λαγόοκλείας	Ἀφροδίσιος	Νικόβουλα Ἀγούς
Ἀμμία Σωσικράτους	Ζεύξιλας	Τρυφαίνα Ἀρχείνου
Ἐτοῦς ἑκτοῦ Κλίνος Ω	vacat	Ζεύξαγορα Δημητρίου
Τ^Πυρίων Εὐκλίδα		Φιλόδαμος Κλεοπάτρας
Ἀμμία Στρατῶνος		Φιλία Πραξίδαμου
Λυκῖνος Ἀπολλωνίας	Φιλίππου	Νικαῖος Ἀριστόδαμ
////οσμος Δεξιο υ	Σύμφορον	Σ Υ Ρ Ι Α Σ Ω Κ Λ Ε
Φιλόξενα Πατρῶνος	Κλεομήδεος	Ο Υ Σ
Εἰσίων Κλινάγορου	Τουμνάσικλέος	
Φαενίκης Κλιναγόρου	Διόδωρος Ἐτεοκλέος	
	Ἀφροδίτας Δους	
	,,λασινος	
	Καὶ Λαμαγα	
	vacat	

De argumento cf. ad n. 730.

Col. I vs. 11 moneo in nomine certum esse Lambda (*uni* - - Martha). — Vs. 18 utrum ΦΑΕ an ΦΑΙ dubium.

Col. II versus ultimi paene certa est lectio.

Digitized by Google

732 In tabula marmorea luminas solo sediculae S. Nicolai scriptae sunt columnae II—V. Ad dextram et infra servatus est margo principalis, decisus ad sinistram, ut nunc desideretur col. I, quam continentam cum reliquis vidit Fourmont, iam separatam Pouqueville. Diversis temporibus et diversis manibus valde indigenter et confuse contortis versibus exarata est scriptura. A. 1,05. l. 0,82.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1211. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. V p. 258 n. 1; p. 259 n. 2. Col. II—V: Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 79 n. 3. (Cauer, Delectus ² n. 61; cf. Preliwitz, *Dialektinschr.* 3402*d.*) — *Exscripsi* col. II—V.

I

ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΛΕΟΦΑΝΤΑΣ
ΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΝΔΡΟΚΛΕΟΣ
ΕΛΕΝΑ ΘΕΟ
ΚΕΡΔΟΝ
ΔΩΡΟΥ
ΕΡΜΑΙΟΥ
ΣΩΠΙΡΙΟΝ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΞΕΝΩΝΑΡΙΣΤΟΛΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΡΧΙΠΠΑΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΑ
ΣΑΜΒΑΤΕΙΣΑΛΕ
ΞΑΝΔΡΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΡΙΣΣΤΟΚΛΕ

II

ΣΙΑΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
ΚΛΕΟΜΙΔΕΟΣ
ΑΡΙΣ ΟΝ
ΣΑΦΙΟΣ
ΖΩΠΥΡΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΣ
ΑΙΙΣΤΟΚΛΕΟ
ΦΙΛΑΟΣ
ΑΦΡΟΔΙCΙΕΥΤΥΧΑ
ΑΜΜΙΑ Α
ΛΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΓΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΔΑΜΑΡΕΤΟΥ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΣΩΣΟΕΝΕΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΩΝ
ΦΙΛΟΚΛΕΟΣ
vacat
ΟΝΑΣΙΜΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ
ΕΡΑΤΟΚΛΕΑΣ
Ζ ΝΩΝ
ΕΥΞΕΝΟΥ
ΖΩΡΙΣΧΑΡΙΤΟΥΣ
ΩΠΥΡΑΚΛΑΛΙΣΤΡΑΤΑΣ
ΝΗΡΑΚΛΙΔΑ
ΕΥΔΟΞΟΣ ΗΡΑΚΛΙΔΑ
ΛΑΙΟΣ ΗΡΑΚΛΙΔΑ
ΚΕΡΔΩΝ ΗΡΑΚΛΙΔΑ
ΟΕΓΑΟCΗΡΑΚΛΙΔΑ
vacat

III

ΚΛΕΟΚΛΕΙΤΟΣ/ΓΟΡΟΥΜΕΛΑΝΕΙΟΥ
ΔΑΜΟΚΛΕΑΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΣΙΜΙΑ
ΕΥΠΛΟΥΣ
ΟΝΑΣΙΜΟΥ ΣΩΚΡΑΤΕΟΣ
ΖΩΠΥΡΙΩΝ
ΔΑΜΩΝΟΣ ΣΩΤΙΔΑ
ΑΦΡΟΔΙCΙΕΥΤΥΧΑ
ΤΙΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΙΕΡΟΚΛΕΑ ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ
ΤΙΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΣΑΓΑΠΑΤΙΔΟΣΦΙΛΩΝ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΣΠΥΡΟΣ ΑΓΑΟΚΛΕΟΣ
ΣΩΣ ΕΟΣΑΓΑΠΑΤΙΔΟΣΛΙΒΥΣΔΑΜΟΝΙΚΟΥ
ΕΥΦΟΣΥΝΑΙΣΙΑΣ
ΘΕΟΚΛΕΙΔΑΠΕΙCΙΔΙΚΑΚΑΛΛΩΝ
ΣΩΠΥΡΑΝΙΚΑΡΕΤΑΣΟΝΑCΙΜΟCΣΩΤΗΡΩΝ
ΣΑΣΤΡΑΤΟ ΣΑΦΡΟΔΙΣ ΖΩΠΥΡΟ
ΜΕΓΑΛΛΑΣ ΙΑΞΕΝΩΝΟΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ *vacat*
ΣΩΤΗΡΙΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΣ
ΕΡΜΙΑΣΚΑΛΛΙΣΣΘΕ
ΞΕΝΟ ΝΕΟΣ
ΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΑ
ΣΩΣΙΠΠΟΣ
ΝΗΡΑΚΛΙΔΑ
ΑΦΡΟΔΙCΙΕΥΤΥΧΑ

IV

ΑΜΑΣ
ΑΜΦΙ
ΚΛΕΟΣ
ΣΤΗΡ
ΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΑ
ΝΑΣ
ΝΟΣ
ΑΡΑΠΙΑ
ΥΑΜΑΘΟΜΙΛΙ/
ΑΙΚΛΕΟΚΡΑΤΙΝ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΣ
ΝΙΚΩΚΑΛΛΙΠΠΙΑ//
ΘΕΟΓΕΝΕΟΣ
ΠΕΙΣΙΔΙΚΑΣ
ΟΝΑΣΙΚΡΑΤΙΣ ΑΓΑΟΩΝ
ΝΟΥΜΗΝΙ
ΑΤΤΑΛΟΣ Σ ΩΦΡΟΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΣΩΣΙΔΑ
ΚΕΡΔΩΝΣΩΔΑΜΟΥ
vacat

V

ΑΜΑΣ
ΑΜΦΙ
ΚΛΕΟΣ
ΣΤΗΡ
ΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΑ
ΝΑΣ
ΝΟΣ
ΑΡΑΠΙΑ
ΥΑΜΑΘΟΜΙΛΙ/
ΑΙΚΛΕΟΚΡΑΤΙΝ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΙΣ
ΝΙΚΩΚΑΛΛΙΠΠΙΑ//
ΘΕΟΓΕΝΕΟΣ
ΠΕΙΣΙΔΙΚΑΣ
ΟΝΑΣΙΚΡΑΤΙΣ ΑΓΑΟΩΝ
ΝΟΥΜΗΝΙ
ΑΤΤΑΛΟΣ Σ ΩΦΡΟΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΣΩΣΙΔΑ
ΚΕΡΔΩΝΣΩΔΑΜΟΥ
vacat

Versi lechis patior. Primos columnarum omnium versus, quos paene ali evanuisse, omisit Martha, cuius consensui cum Fourmonto vix multum tribuendum. De Pouquevillii fide v. adnotata ad n. 505.

Col. I vs. 3 in. ΔΗΜ Pouq. || vs. 6 ΚΕΔΡΟΝ Fourm., ΚΕΡΔΟΝ Pouq. || vs. 13 ΠΠ Pouq., ΡΡ Fourm. || vs. 17 ΑΡΙΣΤ Pouq. (sed vide Signa geminatum etiam col. II vs. 25).

Col. II vs. 1 in. Δ ut servatum dant Fourm. Pouq., item vs. 3 ΣΤΟΝ || vs. 4 ΣΑΦΙΟΥΣ Fourm. || vs. 22 in. ΖΗΝ Fourm. Pouq. Martha || vs. 26 nomen prius ΝΑΣΙΟΝ Fourm., ΜΑΣΙΟΝ Pouq., ΝΑΣΙΩΝ (Μ[ενεσθέν) M. || vs. 28 nomen prius ΙΔΑΙΟΝ Fourm. Pouq., ΙΝΑΧΟΣ M. || vs. 30 nomen prius ..ΕΠΙ.L Fourm., ΕΠ..L Pouq., ---ΟΣ M.

Col. III vs. 10 ΕΥΤΥΧΥΔΑΣ Fourm. Pouq.; idem nisi quod ΧΙΔ M. || vs. 17 ΙΕΓΙΑΣ Fourm. Pouq., ΙΠΠΙΑΣ M. || vs. 18 initium nominis alterius dant ΠΟΣ Fourm. Pouq., finem ΚΑΣ Iidem et M.

Col. IV vs. 4 ΜΝΗΣΙΟΣ Fourm. (omittit M.) || vs. 7 ΣΩΤΗΔΩΝΑΣ Fourm. rectius quam Martha, qui interpolavit: ΣΩΤΗΡΙΔΙΩΝΑΣ (ΝΑΣ terminatio genetivi pertinet ad nomen columnae sequentis Φιλέτα) || vs. 15 ΑΡΑΠΙΔ Martha (quod falso transscribit Σαρεπδ-, Sigma enim non erat in lapide). In fine adnotavi deesse posse unam litteram || vs. 17 extr. ΤΙΝC M. || vs. 24 ΑΚΕΡΔΟΝ Fourm. Pouq., idem nisi quod ΔΩΝ M.

Col. V vs. 1 ΔΑΜΑΣ plenius dant Fourm. Pouq. || vs. 6 ..ΛΙΠΠΑΙ recte Fourm., ΦΙΛΙΠΠΙΔ M.

I

Σωτήστρατος | [Κ]ραφώτας
Δημήτριος | [Δ]ιβρακίδης ||
Ἑλένη Θεοδώρου |
Κέρδων | Ἐρμαίου |
Σῳπ[ι]ρίων | Κλεοπάτρας |
Ξένων Ἀριστόλα[ος] |
Διονύσιος | Ἀρχέππας |

Digitized by Google

Δημητρία ||
Σπιδοστρ[ὼ]ς(?) Ἀλεξίνδρου
Ἀπελλώνιος | Ἀριστοκλίδος |

II

Δ[ιο]κυτία | Κλεα[ι]νίδος |
Ἀρίστου | Σάμιος ||
Σώστρατος |
Καλλίας | Ἀ[ρ]ιστοκλείδ[ε]ς |
Φίλιππος |
Ἀφροδισί[α] ||
Ἀμμία | Ἀπολλοπυθίωνος |
Ἀπελλώνιος | Δημητρίου |
Εὐτέλεσμος || Σωτ[ε]ίνεος |
Σωτηρίων | Φιλιππίδης |
Ὀνήσιμος | Ἀριστοκλέους ||
Καλλιάδης | Ἡρμησιάνακτος |
Ζήνων | Εὐξίνου |
Δωρὶς Χαριτώς ||
Ζ[ω]τίμη Καλλιστράτους |
Γνω[ὼ]στων Ἡρακλίδου |
Εὐδοξος Ἡρακλίδου |
Τ[ρ]ηλὲς Ἡρακλίδου |
Κίρδων Ἡρακλίδα ||
Θε[σσα]λὸς Ἡρακλίδα |

III

Γ'αιανίτων | Κλιτ[ο]γίτου | Δαμοκλέους |
Ἀφροδισία || Σπάλις
Εὔπλους | Ὀνησίωνος |
Σωτηρίων | Δαμώνος ||
Εὐτύχη | Τιτιμρώτους |
Ἀρχιλαΐδα | Τιτιμρήτους ||
Σωτηρὶς Ἀγησιστίδος ||
Ἀρτεμισία | Σωτ[ὼ]τος |
Σωτηρὶς | Ἀγησιστίδος |
Εὐφροσύνη | Θεοκλείδου |

Ἰτ[ε]ὼνι | Πατριθίου(ε) |
Σωτὼρα Νικηράτου ||
Σώστρατος | Μενύλλου |
Ἀφροδισία Σίνωνος |
Σωφρόνου Ἐ- (s. Σ-) |
Σωτηρίων | Ἀφροδισίας ||
Ἐρμῆς Καλλιτρ[ά]τους | Σίνωνος |
Δημητρία Θεογένους |
Σώτιμος Πατρ[ί]κιος |

IV

Εὐτυχὶς | Μελανσίου |
Δημήτριος | Μ[ε]νύπους ||
Σωτηρία | Σωμφάτους |
Σατύρα || Σωτηρώνος |
Φίλων || Ἀγησθυλίδος |
Λίβιος Δημοσίου |
Καλλιάν |
Ὀνησίμους, Σωτηρῶν |
Σώτυρ[ο]ς ||
Ἀρσινόη | (s. Ἀρσινό[ε, ut mater fortasse sit Zopyri)
Γναιθὼν Οὐαλ[ί]ους |
Κλεομενιδ[ὼ]ς |

V

Δημᾶς | Ἀμφ(ι)λοχ.
Δι[ο]σπρ[ὸς] | Σ[ω]τᾶρ[ος]
Φιλίππα ...ους.

Col. II vs. 26 supplevit Boeckh (cf. var. lect.), vs. 28. 30 ego.
Col. III vs. 3 Δαμοκλέους: indicata est Gymnasii avia, quia initiata erat; item col. III vs. 26 anus Xenon. — Vs. 17. 18 Ἰτ[ε]ὼνι (pro Ἰτ[α]ὶς) Πατριθίου(ς) aequalem exhibent scripturam diversamque a vicina, ut una postea addita sint. In fine vocis ulterioris omisi fortasse Sigma.

733 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1208. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3400.) Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 85.

ΕΥΞΙΔΑΜΟΣ
ΠΑΡΕΣΣΙΑΙΑΝΕ
ΕΥΡΥΒΑΤΟΣΑΡΙ
ΑΡΧΙΑΛΟΣΑΜ
ΑΥΣΩΝΑΓΑΩΦ
ΘΕΑΡΗΣΑΓΗΣΙΑ
ΣΕΥΞΙΑΣΞΕΝΟΣ
ΔΑΜΟΦΙΛΟΣΕΘ
ΛΙΝΟΞΑΡΙΣ

Εὐξίδαμος
Παρ[ρ]ησ[ί]α[ι]νε -(?)
Εὐρύβατος Ἀρ[χ]τ -
Ἀρχίλαος Ἀμ -
Αὐτων Ἀγλωφ -
Θεάρης Ἀγησία(?)
Σευξίας Ξενσ[τ]ράτου(?)
Δαμόφιλος Ἐθ -
Εὐσ[ὼ]λινος Ἀρετ -

Vs. 1 -Σ]ευξίδαμος(?)- Boeckh, fortasse recte. — Vs. 2 tentavi. — Vs. 6 praeter Ἀγησία (Boeckh) fuisse potest Ἀγησι[άνακτος (Prellw.). — Vs. 7 Ξενσ[τ]ράτου Prellw., Σεύ[ης Boeckh, fortasse recte. — Vs. 9 restituit Keil.

734 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1209. Cf. C. Keil, Specimen onomatologi Graeci 43. 90; idem, Philologus 4, 1849, p. 736.

ΣΘΕΝ . ΟΣΘΕΟΠΟΜΠΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΣ . . . . . .
ΠΟΛΥΞΕΝΟΥ
ΠΙΣΤΑΔΙΟΝΥΣΙΑΣ
ΡΚΛΕΙΔΑΣ
. . ΥΚΡΑΤΗΣ
. . . . ΣΝΙ . Ι . . .
. ΣΑΝΔΡΟΣ
. ΡΑΤΟΝΙΚΑΣΠΟΡΟΥ
ΑΡΚΙΠΠΑΣ
ΡΟΔΑΕΥΠΛΑΝΤΟΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟ . Π . ΟΝ

ΣΩσ[ίδος Θεοτίμου
Δίμιος - -
Ηολυξένου(?)
Πάντα Δωσιτέλους
Ἡ[ρ]α[κ]λείδου
Να]υκράτους
- - - -
Ἀλί (vel Ἀνά)ξεμβρος
Π (vel Στ)ρατονίκας Σπάρου
Ἀρ[χ]ίππας Σ -
Ῥόδη Εὐσπ[ω]νος
Ἀθήναιος - -

Vs. 1 supplevit Keil. — Vs. 3 suspicor Ηολυξένη[ς. — Vs. 5 restitui (Εὐ]κλείδου Boeckh); item vs. 6. — Vs. 8 duo nomina proposuit Boeckh, qui vs. 9 scripsit Π - vel Στ]ρατονίκας Πάρου. — Vs. 10 emendavit Keil, conferens n. 732 I 13; item vs. 11, laudans Ἐσπώνων (C. I. G. 2121), alia.

Digitized by Google

735 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1210. Cf. C. Keil, Analecta epigr. et onomatol. 144.

. ΑΛΛΙΚΡΑΤΙΣ ΟΙΚΙΟΣ
ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ ΝΙΚΙΔΟΣ
ΤΙΜΕΙΑΣΙΜΟΥ
ΕΛΕΥΟΚΛΕ

Κ]αλλικρατὶς Οἰκίος
Ἀνδροκλῆς Νικίδος
Τιμ[α]ία Σίμου
.....σα Εὐξ[υ]κ[λ]ῆ[ς].

Vs. 3 emendavi; *Τίμια* dubitans Boeckh. — Vs. 4 restituit Keil.

5. SEPVLCRALIA.

736 Lapis ad sinistram fractus.
Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854 p. XXXIII. Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 180. Lapidem contulit Foucart, qui litteris minusculis edidit in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159*f*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3403.) Cf. Osann, Philologus 9, 1854, p. 564. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. 2, 1856/57, p. 367.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣ ΑΡΓΕΟΣ

Ὁ δεῖνα] Ἀριστομένους Ἀργέος.

Litteras esse bonae aetatis, unum modo fuisse versum admotat Foucart. Ἀργέος esse pro Ἀργείου monuit Keil; cf. Ahrens, De dial. 2, 188. 566.

737 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1206. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3404.)

. ΓΑΘΟΚΛΗΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ

Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλέος.

738 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1230.

ΚΑΛΛΙΚΑΘΑΝΙΩ

Καλλ[ι]κ[λ]ῆς Ἀθανίωνος.

Restitui.

739 Sicla marmorea cum aetomate in horto demarchi, cuius nomen Ἄγγελος Βασιλάου, sito extra urbem in via, quae Cranidium ducit. A. 0,77. l. 0,26. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

ΝΙΚΑΡΙΣΤΑ Νικαρίστα·
ΧΑΙΡΕ χαῖρε.

740 Arginae in demarchio anaglyphum rudissimae artis: sub arcu sedens mulier, cui ad dextram adstat infans. A. 0,75. l. 0,37. cr. 0,08.
Campanis apud Cavvadiam, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου I p. 24 n. 214. Le Bas, *Voyage archéol.* II 294b inter Ricenaeos. — *Exscripsi.*

ΣΩΚΡΑΤΕΑ ΧΑΙΡΕ

Σωκράτεα· χαῖρε.

6. VARIA ET INCERTA.

741 Lapis, qui erat pro gradu in ecclesia Ἅγιος Ταξιάρχης (ubi non inveni).
Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159*i*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3384.)

ΗΝΔΔΔΡΡΡΡΙΙΙ
ΝΑΝΔΡΟΗΗΝΔΡΡΡΙΙΙ
ΔΑΗΝΔΔΔΡΡΡΡΙΙΙ
ΗΔΔΔΔΡΡΙΙΙ · 𝍈 ΙΛΩΝΔΕΑ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΣΩΣ /
ΝΙΚΑΡΙΣΤΑ

- - - - ΗΝΔΔΔΡΡΡΡΙΙΙ
- - Με(?)ηνώφρου ΗΗΝΔΡΡΡΙΙΙ
- - - - δε ΗΝΔΔΔΡΡΡΡΙΙΙ
ΗΔΔΔΔΡΡΙΙΙ. Φίλων δεῦ - -
Ἡρακλείδας Σωτη[ρίδου - - -
Νικαρίστα - - - - - - -

Lapidem fuisse detritissimum testatur Foucart, litteras exiguas. Ex orthographia tribueris incunti saeculo quarto. Notarum numeralium significatio clara: drachma una Ρ; drachmae decem Δ; drachmae quinquaginta, si perfecta est lectio, Ν (suspicor enim evanidam fuisse lineolam transversam de nota Ρ); drachmae centum Η; obolus Ι.

Digitized by Google

742 Lapis fuscus, immissus muro domus, ab omnibus partibus fractus. A. 0,30. l. 0,19.

Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 180. Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1854, p. 33 (e Bursiani epographa Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 2347). Exemplum olim exceptum a *Conzio* habes e diario eius. Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 A. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3385.) Cf. Osann, Philologus 9, 1854, p. 564.

Repraesentavi exemplum Conzei, cum quo paene congruit Foucart: quae uncis inclusa sunt, plura habet Fouc., qui tamen omittit vs. 2 in. ι, vs. 3 extr. Α (habent quoque Baum. Burs.), vs. 5 extr. ε, vs. 8 in. ', vs. 9 extr. ϑ, vs. 10 in. Δ, vs. 11 in. ⁻, vs. 19 in. Λ, vs. 20 extr. Λ, vs. 21 in. ᵖ, extr. Γ.

Supplementa sunt priorum; vs. 1 *ἐργά]ρσαι* proposuit Fouc., vs. 3 *συνωλ]ώσασ* (= *ξωλϑάσασ*) Prellw.; vs. 7 *ἐς Ἐλπίνορον* dubitanter Fouc.; vs. 9 *κ]ρεττόνων* (vix recte) Schneidewin apud Baum.

Notarum numeralium significatio est: drachma una Ρ, drachmae quinque Γ, decem Δ — notanda igitur diversitas a titulo praecedente, qui paulo videtur vetustior —; obolus ι, pars oboli ·.

Vs. 2 *ἀ σύγγραφοσ ‹pactio cum redemptore›*, cf. Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 52. — Vs. 12 *Δυσκλέους*, secundum Keilium (ibid. p. 425) ‹tegimenta lignea, in quibus lapides caesi erant transportati›. — Vs. 20 *ὠϑηϑᾶν* quid sit ignoratur.

743 Lapis ad dextram fractus in ecclesia S. Panagiae.

Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *g*. (Kaibel, Epigr. Graeca p. XXIII n. 1046 *a*. Cougny, Anthol. Pal. III 3, p. 309 n. 115.)

ΤΟΝΠΑΡΘΕΝΩΝΑΤΟΝΔΕΤΕ
ΠΟΡΩΝΘΕΗΣΔΗΜΗΤΡΟΣΙΕΡΕΙΑΙΣ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΤΟΥΝΕΟΥΠΑ

Τὸν παρϑενῶνα τόνδ' ἔτ[ι]ξε - - -,
πεφὼν ϑεᾶς Δήμητρος ἱερείαις [πείσας,
ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ νέου Πα- - -

Vs. 1 supplevit Foucart. — Vs. 2 extr. *στέγος* meum est, pro qua *ἕδος* Foucart, *χῆρον* Wilamowitz ap. Kaibel.

Foucarto iudice litterae arguunt alterum vel tertium p. Chr. n. saeculum. Cereris sacerdotes, ut adnatat idem, e nostro titulo concludendum est fuisse virgines; *γράον* eas fuisse testatur Pausanias 2, 35, 7 sq.

744 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1236.

..ΥΒΛΙΑCΚΕΠΤΙΑΝΗ
..ΙCΑΝΑΛΩΙΔΑCΙΝ
..ΞΕΛΡΑCCΥΝΤ
...ΙΤΗΝ ΕΓΙ

Πο]υβλία Σκεπτιν[- - - ἰδί-
ᾳ]ς ἀνα]λ(ώ)ματα [- - - τὰς
ἐ]ξέ[δρας σὺν τῷ (s. τῇ, τοῖς, τῇσι) - -
καὶ] τὸν - - - ἐ[σ]ι- - -

Vs. 1—3 supplevit Boeckh; divisionem versum mutavi.

745 E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1229. (Bruun, *Geschichte der griech. Künstler* I 419. Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer* 141. Cophiniotis, Ἱστορία τοῦ Ἄργους I 272.)

ΦΙΛΕΑΣΚΑΙΣΕΥΞΙΠΠΟΣ Φιλέας καὶ Ζεύξιππος
ΦΙΛΕΛΕΠΟΙΗΣΑΝ Φιλ[α] ἐποίησαν.

Digitized by Google

II. DIDYMI.

746 Basis rotunda inaedificata aediculae Hagiae Marinae prope vicum dictum *Δίδυμοι*.
Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 12. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 156 *d*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3407.)

Φ Α Ν Τ Α	*Φάντα,*
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Η Δ Α	*Ἀριστομήδα*
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι	*Δάματρι*
Δ Ε Κ Α Τ Α Ν	*δεκάταν.*

Cf. Paus. 2, 36, 3: *χωρίον δὲ ἕτερον ἢ Διδύμους ὀνομάζουσι στάδια εἴκοσιν αὐτόθεν* (i. e. Βολοῦ) *ἱφιστέοντες. ἐνταῦθα ἔστι μὲν ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἔστι δὲ Ποτειδῶνος, ἐπὶ δὲ αὐταῖς Δήμητρος.*

III. ILEI.

747 Fragmentum stelae cr. 0,11, repertum in loco *τὰ Ἴλιαι* dicto, de quo vide Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 7. Superest pars lateris angustioris, in quo titulus *A*, cum frustulis laterum contiguorum, in quibus *B* et *C*.
Martha, *Bull. de corr. Hell.* 2, 1878, p. 320 sine transscriptione. (*A*: Prellwitz, *Dialektinschr.* 3381.)

B	*A*	*C*
	Ο Σ	Φ Ρ Ο
	Η Σ Ι Λ Α	Ε Χ Ε Χ
	Α Γ Η Σ Ι Κ Λ Η Σ	Α Ι Σ
Δ Α Σ	Α Γ Ι Α	Θ Ε Ο
Ε Ο Σ	5 Σ Ω Σ Θ Ε Ν Η Σ	5 Τ Ι Μ
	Σ Ω Τ Ε Λ Ι Δ Α	Δ Ι Ο
	Ν Ι Φ Ο Κ Λ Η Σ	Μ Ο
	Λ Ι Σ Χ Ι Ν Α	Ε
	Λ Α Χ Α Ρ	Ι
	10 Α Ε Ι	

B	*A*	*C*
- - δασε | - - εσο.	. . . . . σε | . . . πτιλα,	Φιλ[ιν - | Ἐχε -
	Ἀγησικλῆς | Ἀγία,	Αἰσ[χ - | Θεο -
	5 Σωσθένης | Χαιτύλλα,	5 Τω - | Δα -
	Ν[ι]κοκλῆς | Αἰσχύνη,	Μι - | Ε -
	Ἀσχρᾶ - | - - - -	- - - - -

Litteras esse bonae aetatis et *στοιχηδὸν* incisas testatur Martha, ut falso eum appareat Theta reddidisse Θ. Verisimile est locum, ubi inventus est lapis, sedem esse vici antiqui Ἐλεοί, in quo sedes erat Cereris et Proserpinae (Paus. 2, 34, 6). Probabiliter igitur coniecit Martha, tenere nos catalogum initiatorum sicut Hermionicos n. 738. 731 sqq.

A vs. 2 Ἐρ[ι]κτίλα Prellw., ac certe ex * in Ἀγησικλῆς (vs. 3) concludendum est inter relatos fuisse homines originis peregrinae; cf. ad n. 728. — Vs. 7 easdem. — Vs. 9 Ἀσχ[ά]ρεε s. Ἀσχ[ά]ρεες Prellw.
C vs. 2 in lapide esse credendum est aut Ἔχελ - (Ἐχ[ί]λ[ιος sim.) aut Ἐχελ - (Ἐχε[λῆς, Ἐχε[κράτης).

Digitized by Google

PARS NONA.

TROEZENIA.

I. TROEZEN.

1. DECRETA. EDICTVM PROCONSVLARE.

748 Stela marmorea reperta Damalae in fundamento Hagii Georgii nunc adservatur apud paredrum Antonium Struchelim. In superiore parte excavata est area, in qua anaglypho repraesentatur vir, cui adstant dei Troezenii: ad dextram eum coronans Neptunus, ad sinistram Minerva. A. 0,79. l. 0,30. cr. 0,08.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 102 n. XXIV. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 176. Dittenberger, Sylloge ² 473.) — *Exscripsi.*

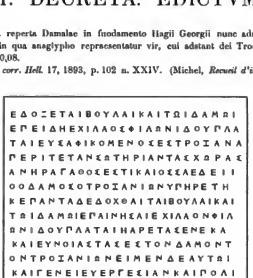

Ἔδοξε τῶι δουλῶι καὶ τῶι δήμωι·
ἐπειδὴ Ἐχέλλιος Φλαυΐου Πλ-
τανοὺς ἀφικόμενος ἐς Τροζῆνα
περί τε τὰν συντέλειαν τᾶς χώρας
ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι, καὶ ἅττα ἰδίαι τ-
ο ὁ δᾶμος ὁ Τροζανίων ὑπαρίτα-
κε πάντα· δεδόχθαι τῶι δουλῶι καὶ
τῶι δάμωι ἐπαινῆσαι Σχίλλον Φλ-
αυΐου Πλατανέα ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς τὸν δᾶμον τ-
ὸν Τροζανίων, εἶμεν δὲ αὐτῶι
καὶ γένει εὐεργέτᾳ καὶ πολ-
τείαν. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψάφι-
σμα ἐν στάλαι λιθίναι καὶ στᾶσαι
ἐν τῶι ἱαρῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ
Θεαρίου, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἐυερ-
γέται, αἰδέσθ᾽ ἔτι δύνηται ὁ δᾶ-
μος ὁ τῶν Τροζανίων τὰς χρείσ-
τας ἀποδιδόμαν τοῖς εὐποιήσ-
ασι αὐτόν. εἶμεν δὲ αὐτῶι καὶ φυ-
λᾶς ἐς κα λάχῃ, τὸν δὲ δεκάδι ἐ-
πικλαρῶσαι τόδε. Φιλήτας εἶπε.
Δίλοχε φιλᾶτε Σχιλλαίδαε.

Varia lectio Legrandii. Vs. 4 ΤΗΣ || vs. 6 non recte dat formam noviciam Η || vs. 18 omittit ΤΩΝ.

Secundum litteraturae indicia titulus exaratus esse credendus est ante medium saeculum quartum, neque incertum duco eum esse anni 369 (Ol. 102, 4), cum Epaminondas ἐπὶ Τροζῆνα καὶ Ἐπίδαυρον πορευθεὶς τὴν μὲν χώραν ἐδῄωσε, τῶν δὲ πόλεων οὐκ ἐδυνήθη κρατῆσαι διὰ τὸ φρουρὰς ἔχειν ἐξαλλάγοντε (Diodor. 15, 69). Virum Plataeensem Troezenios contra Thebanos adiuvisse consentaneum est, atque civitas ei non meri honoris causa est data, egebat enim patria, quippe quae a. 374 funditus a Thebanis esset delcta (Paus. 1, 9, 8).

Vs. 12 εὐεργεσίαν: dignitatem εὐεργέτου. — Vs. 14 sq. cf. Paus. 2, 31, 6 τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Θεαρίου κατασκεύασται μὲν (Troezene) Πιτθέως ἔφασαν, ἔστι δὲ ὧν οὐδὲ σταλπώτατον. — Vs. 23 Σχιλλαΐδος vult Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 29 sq.; lectio est certa.

Digitized by Google

749 Fragmentum de laeva parte stelae marmoreae cymatiis et setomate instructae, repertum *«dans un mur de maisonnette époque, qui traverse l'édifice antique voisin du rocher taillé»*, nunc in domo, quam possidet Stavros Taamados, olim praefectus classis. A. 0,26. l. 0,20. cr. 0,07.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 95 n. XI. — *Exscripsi*; postea Legrandii liberalitate licuit conferre ectypum ab eo a. 1890 confectum.

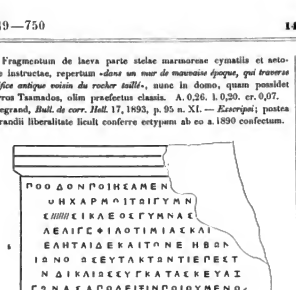

Varia lectio Legrandii. Vs. 3 in. ΣΤΗΣΙ, sed certe in eius ectypo non plura conspicua quam a. 1896 vidi in lapide, ut non credenda sit forma a dialecto abhorrens. — Vs. 7 extr. ΑΣ et vs. 8 in. ΤΟΝΑΣ quae edidit Legr. correxit per litteras.

Πάσ[σᾶων πομπεύλου ..... ὅπως τιμὴ
δο]θῇ Χάριτι τῶν γυμνασιάρχων, ἔδοξε· Χάρα-
ος] Σ[τη]πλίου γυμνασιαρχήσας εὐθὺ κατὰ πάν-
τα δ[ό]ε[ι φιλοτιμίᾳ καὶ] [ε]υεργετικῶς, ἐπαιν-
εῖ[σθαι δὲ καὶ τ]ῶ[ν ἠφηβ]ῶν, ἐπαινῶσι δὲ καὶ τῶν
σ[ὺν αὐ]τῷ εἰσπαντῶν, ἐπεσ[ημάνατο δὲ καὶ σύν-
δι]κ[ος δικαίως, συγχαιρησάντω]ν τε τῷ εἰς τοὺς ἀ-
γῶνας ἀνὰ[δεξ]ιν ποιουμένῳ· φιλοδοξίας καὶ ἀρ-
ε[τῆς καὶ συναίζων τιθέ]ι πο[δ]ὸ[δους τὰς αὐτοῦ παρα-
δ[ε]δ[ομέ]νας· [ε]ἶναι δὲ [αὐ]τ[ὸν καὶ τοῖ ἄλλοι πάντες φιλο-
δο]ξ[ῶ]σι, εἰδέτ[ες ὑ]τὸ δῆμο[ν τοὺς ἐγκρ]ίτους τῶν
ἀ[γ]ώνω[ν τιμᾶσθ]αι ἀπεδίδωτ· ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ
τῶι δήμωι κτλ.

Videtur saeculi quarti, saeculo tertio certe non est recentior. Restitutio fere est mea.

750 Damalae apud paredrum fragmenta duo contigua de laeva parte stelae marmoreae, quorum coniunctorum altitudo 0,54; latitudo maxima circa 0,25; cr. 0,13. Litterae caiguae et maximam partem nunc difficiles lectu.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 104 n. XXV. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide in tabere altero.*]

Varia lectio potior. Cohaerere fragmenta fugit Legrandium, cuius lectiones, cum lapideum sunc (sicut alii multi apud paredrum depositi) male habitum aliquanto minus evanidum viderit, hic illic sunt respiciendae. — Vs. 4 extr. ΒΕΥΤΑΙΡΡΟ.ΑΤΑ ‖ vs. 7 ΘΟΑΘΟΗΣΑΝΤΑ ‖ vs. 8 extr. ΣΩΜΑΤΩΝΟΡ (nihil amplius). Anno 1899, ut per litteras mihi nuntiavit, legit ΤΩΝΑΡ.Υ ‖ vs. 9 extr. ΑΥΣΙ ‖ vs. 10 ΣΥΝΑΧΘΕΣΩΑΙΔΙΑΤΑΝ. 1899 correxit ΘΕΣΘΗ ‖ vs. 11 extr. ΑΥΤΩ, cui 1899 addidit ΙΚΑ ‖ vs. 12 extr. ΓΑΣΑΣΕΝ ‖ vs. 14 extr. ΡΑΡ. ΤΡΕ ‖ vs. 15 desunt residua ante ΑΜ ‖ vs. 20 extr. ΡΑΡΑΓΙΝΟ ‖ vs. 22 ΣΥΝΦΕΡΟ ‖ vs. 24 extr. ΕΡΟΙΗ ‖ vs. 25 in. ΑΘΕΝ ‖ vs. 27 in. ΑΝΑΝ, extr. ΔΑΜΟΣΟΦ[ατελω-
τῶν] ‖ vs. 28 ΑΙΝ..ΑΥΣΑΝΟΣ ‖ vs. 33 in. Α.ΙΑΙ, extr. ΤΑΙΑΛΑΙ *sic-* ‖ vs. 38 indico lectionem anni 1899: ΩΝΤΑ..ΚΕ..ΥΤΩ ‖ vs. 42 ΣΑΙΑΥ ΤΟΥΣ (nil amplius) ‖ vs. 43 errores a. 1890 commissos correxit 1899.

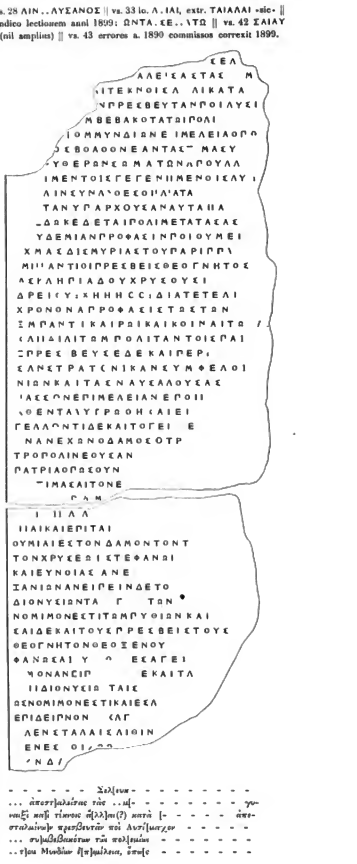

- - - - - - - Σελ[ευκ- - - - - - - - - -
... ἀποστ]αλέντος τὸν ..μ[- - - - - - - - γο-
νεῖ]ς ἀπ᾽ τίνος ἀ[λλ]ο[υ(?) κατὰ [- - - - - - ἀπε-
σταλκότ]α πρεσβευτὴν καὶ λυσί[τελες - - - - -
... συ]μβεβηκότων τῶι κοι[νῶι - - - - - - - -
..τ]ῶν Μυκ[ην]αίων, ἔπ[ε]ι - - - - - - - -

Digitized by Google

..σι Θεσ̣δ̣ίου, ἐὰν τὸν [πρ]ῶτο ὑ[π(ὸ)] - - - - -
Δη]μ̣ο̣δ̣ί̣ω̣ι σ̣υ̣μπέ̣π̣τ̣ω̣ν [ὑ]π̣ὸ Ὑλλέω̣ν - - - - - -
... ὧν τοῦ γ̣ε̣γ̣ε̣ν̣ῆ̣σ̣θ̣α̣ι̣ν̣ο̣ς̣ Λυ[σ]ι̣μ̣α̣χ̣ - - - ὧν μὲ̣ν
πάλαι συνε[γ]ρ̣α̣ψ̣ε̣ν̣ [ἐ]ξ̣ ἀ̣ν̣ὴ τάξε - - - - - -
.. τὸν ὑπάρχ̣ο̣υ̣σ̣α̣ν αὐτοῖ̣ς [π]α̣ - - - - - - -
δ̣ε̣ῖ̣σ̣α̣ι̣ς δὲ τῶι πόλι μετὰ [π]ά̣ν̣τ̣ω̣ν(?) - - - - - -
ε̣ὐ̣ε̣ρ̣γ̣ε̣σ̣ί̣α̣ς πρόφασιν ποιούμ̣ε̣ν̣ο̣ς - - - - - δ̣ρα-
χ̣μ̣ὰ̣ς̣ δ̣ι̣δ̣ο̣μ̣έ̣ν̣ο̣υ̣ς̣ τοῦ πάρ̣ [τ]π̣α̣ῖ̣δ̣ς̣ χ̣ρ̣υ̣ - - - - -
.. πῶ̣ν̣τ̣ι̣ σ̣ι πρέπ̣ο̣ν̣τ̣α̣ Θεόφ̣ρ̣α̣σ̣τ̣ο̣ς Θ̣θ̣α̣δ̣ξ̣ί̣ν̣ε̣ω̣, ...
Ἀ̣γ̣ν̣ο̣σ̣τ̣ο̣κ̣λ̣ῆ̣ς̣ χ̣ρ̣υ̣σ̣ο̣ῦ̣ [δ .....] κ̣α̣ὶ̣ ἀ̣ρ̣γ̣υ̣ρ̣ί̣ο̣υ̣ Λ̣α̣ξ̣ε̣ύ̣-
δ̣ρ̣ε̣ί̣ο̣ν̣ ΧΗΗΗCC, δ̣υ̣ν̣α̣τ̣ὸ̣ν̣ [ὂν δὲ .....] τὸν π̣α̣ν̣τ̣α̣ν
χ̣ρ̣ό̣ν̣ο̣ν̣ ἐ̣π̣ι̣σ̣φ̣α̣λ̣ί̣σ̣τ̣ω̣ς̣ τῶ̣ - - - - - - - -
ἰ̣δ̣ι̣ πα̣ν̣τ̣ὶ κ̣α̣ι̣ρ̣ῶ̣ι̣ κ̣α̣ὶ̣ κ̣ο̣ι̣ν̣ῶ̣ι̣ τ̣ῆ̣ι̣ δ̣η̣μ̣ί̣ω̣ι τ̣ο̣ῦ̣ Τ̣ρ̣ο̣ζ̣η̣ν̣ί̣ω̣ν
ᾳ̣ὶ̣ ἰ̣δ̣ί̣α̣ι̣ τ̣ῶ̣ι̣ π̣ο̣λ̣ε̣ί̣τ̣α̣ι̣ς̣ τοῖς παραγ̣ι̣γ̣ν̣ο̣μ̣έ̣ν̣ο̣ι̣ς̣ πάρ̣ αὐτοῖ̣ι̣.
Π̣ρ̣ο̣ε̣ί̣σ̣θ̣ω̣σ̣ι δ̣ὲ κ̣α̣ὶ̣ π̣α̣ρ̣ὰ̣ [.....] κ̣α̣ὶ̣ Δ̣ι̣τ̣υ̣λ̣ί̣σ̣-
σ̣ω̣ν Χ̣ρ̣υ̣σ̣α̣ν̣ι̣ε̣ὺ̣ς σ̣υ̣μ̣β̣ε̣β̣ρ̣υ̣κ̣ὼ̣ς τὰ̣ δ̣ώ̣μ̣α̣τ̣α τῶ̣ Τ̣ρ̣ο̣ζ̣α-
ν̣ί̣ω̣ν κ̣α̣ὶ τὰ̣ ν̣ῶ̣ι̣α̣ (τὰ̣ν) ἀ̣λ̣σ̣ώ̣ω̣ν [ἅ]λ̣υ̣τ̣α, κ̣α̣τ̣ε̣λ̣θ̣ὼ̣ν δὲ ἐ̣ὶ̣ ἐ̣ς̣ Ἀ̣λ̣κ̣α̣μ̣ᾶ-
ν̣δ̣ρ̣ο̣ν̣ ἐ̣κ̣κ̣λ̣ί̣σ̣ι̣ν̣ ἐ̣π̣ο̣ί̣η̣σ̣ε̣ δ̣ι̣α̣ν̣ε̣ῖ̣ν̣α̣ι̣ τὰ̣ σ̣ώ̣μ̣α̣τ̣α τὰ̣ ἀ̣π̣ὸ̣ τ̣ῶ̣ν̣
χ̣]ῶ̣σ̣τ̣α [λ]ι̣[π]ο̣ῦ̣σ̣ῆ̣ι̣ κ̣α̣ὶ̣ σ̣[- - - - - - - - - - ἀγ-
γ̣ε̣λ̣λ̣]ο̣μ̣έ̣ν̣τ̣ω̣ δὲ κ̣α̣ὶ̣ τὰ̣ γ̣ε̣γ̣ε̣ν̣ε̣μ̣έ̣ν̣ω̣ν̣(?) - - - - - μέ̣γ̣-
μ̣ο̣ν̣ ἔ̣χ̣ω̣ν̣ ὁ δ̣ῆ̣μ̣ο̣ς ὁ Τ̣ρ̣ο̣ζ̣η̣ν̣ί̣ω̣ν, α̣ἰ̣ὲ̣ὶ̣ν̣ τὴν πατρί̣δ̣α̣ μ̣α̣-
γ̣ε̣ύ̣ε̣σ̣θ̣α̣ι̣ ἐ̣ο̣ῦ̣σ̣α̣ν̣ [..... κατὰ τὰ
πάτρια. ἔπ̣ω̣ς̣ οὖ̣ν̣ [μ]η̣δὲ τοῖ̣ ἄλλοι̣ ε̣ὐ̣δ̣ό̣κ̣η̣τ̣α̣ι̣ ἃ κ̣ό̣-
σ̣μ̣ο̣ι̣ γ̣ε̣μ̣ί̣σ̣τ̣α̣ι̣ τὸν ἧ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ὸ̣ν̣ α̣ἴ̣ρ̣ε̣σ̣ι̣ν̣ ἔ̣δ̣ο̣ξ̣ε̣ τῶ̣ δ̣ή̣μ̣ω̣ι τ̣ο̣ῦ̣ν̣ Τ̣ρ̣ο̣ζ̣η̣ν̣ί̣ω̣ν
- - - - - - - - - - -

Vs. 5. 7. 11. 12. 13 *ρτιαζ*: r pro *σ* inter vocales a Doriensibus dictum e. g. etiam in *Ἀρτεμίτων*, Hermion. — Vs. 7 *in τῶν Ψυνσίων*: locatum erat a re publica ius piscandi thynnos, sicut Athenis; cf. Boeckh, *Staatshaushalt* ² 1, 268 adnot. Ad finem versus adnotat Legr. *«il est douteux, s'il y ait une autre lettre»*. Certe uni tantum litterae sufficit spatium. — Vs. 8 in. *στατῆρι*: lectio certa. — Vs. 18 suspicor Ἡτεαδάνος; in octypo locus non expressus.

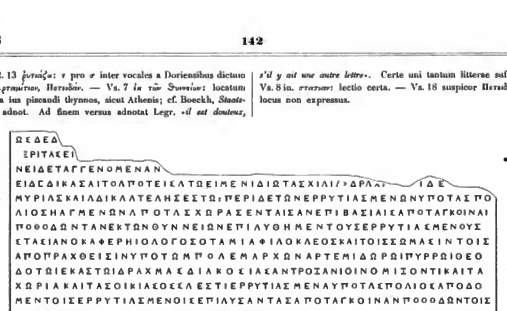

ΩΣΔΕΔ
ΣΡΙΤΑΣΕΙ
ΝΕΙΔΕΤΑΓΓΕΝΟΜΕΝΑΝ
ΕΙΔΣΔΙΚΑΣΑΙΤΟΛΠΟΤΕΙΚΑΤΩΕΙΜΕΝΙΔΙΩΤΑΣΧΙΛΙ//ΔΡΑΛΤΙΔΕ
ΜΥΡΙΑΣΚΑΙΛΔΙΚΛΑΤΕΛΗΣΕΣΤΩΙΠΕΡΙΔΕΤΩΝΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΩΝΥΠΟΤΑΣΠΟ
ΛΙΟΣΗΑΓΜΕΝΩΝΑΠΟΤΑΣΧΩΡΑΣΕΝΤΑΙΣΑΝΕΠΙΒΑΣΙΑΙΣΑΠΟΤΑΓΚΟΙΝΑΙ
ΠΟΘΟΔΩΝΤΑΝΕΚΤΩΝΟΥΝΝΕΙΩΝΕΠΙΛΥΘΗΜΕΝΤΟΥΣΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΟΥΣ
ΕΤΑΣΙΑΝΟΚΑΦΕΡΗΙΟΛΟΓΟΣΟΤΑΜΙΑΦΙΛΟΚΛΕΟΣΚΑΙΤΟΙΣΣΩΜΑΣΙΝΤΟΙΣ
ΑΠΟΠΡΑΧΘΕΙΣΙΝΥΠΟΤΩΙΔΜΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΩΙΠΥΡΡΩΙΟΕΟ
ΔΟΤΩΙΕΚΑΣΤΩΙΔΡΑΧΜΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΑΝΤΡΟΣΑΝΙΟΙΝΟΜΙΣΟΝΤΙΚΑΙΤΑ
ΧΩΡΙΑΚΑΙΤΑΣΟΙΚΙΑΣΟΣΑΕΣΤΙΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΑΥΠΟΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΠΟΔΟ
ΜΕΝΤΟΙΣΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΟΙΣΕΠΙΑΥΣΑΝΤΑΣΑΠΟΤΑΓΚΟΙΝΑΝΠΟΟΔΩΝΤΟΙΣ
ΓΕΓΕΜΜΕΝΟΙΣΤΙΤΩΝΕΡΡΥΤΙΑΣΜΕΝΩΝΥΠΟΤΑΣΠΟΛΙΟΣ ΤΑΣΔΕΠΙΓΑΜΙΑΣ
ΚΑΙΤΑΣΕΓΚΤΑΣΕΙΣΕΥΠΑΡΧΕΙΝΕΚΑΤΕΡΟΙΣΠΟΤΑΛΛΑΛΟΥΣΕΙΣΑΠΑΝΤΑΤΟΙ
ΩΣΔΕΤΑΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΑΚΥΡΙΑΗΙΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΩΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΕΡΟΙΕΙΣΘΑΝΑΣΚΑΙΑΞΙΟΥΝΤΩΔΟΜΕΝΑΥΤΟΙΣΑΝΔΡΑΣΤΡΕΙΣΟΙΤΙΝΕΣΠΑ
ΕΝΟΜΕΝΟΙΤΑΓΕΓΟΝΟΤΑΛΥΤΟΙΣΟΜΟΛΟΓΑΕΠΙΚΡΙΝΑΝΤΕΣΑΝΑ[ΙΣΟΥΝΤΑ
ΛΑΙΣΕΙΣΤΑΙΕΡΑΤΟΤΕΣΓΚΑΛΑΥΡΕΙΑΙΤΟΥΠΟΣΕΙΔΑΝΟΣΚΑΙΤΟΕΝΕΤΙ
ΔΑΥΡΩΙΤΟΥΑΣ ΛΑΠΙΟΥΚΑΙΤΟΕΝΑΘΑΝΑΙΣΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΤΑΣΘΑΝΑΣΟΠΩΣ
ΔΕΚΑΙΤΟΛΟΙΠΟΝΕΝΝΟΜΩΣΕΕ ΠΟΛΕΙΣΑΜΦΟΤΕΡΑΙΣ ΕΝΠ/

sequuntur versuum decem lacerae reliquiae

ως δὲ[-
πε]ρὶ τῶν αἰ[χμαλώτων - - - - - - - - - - - - - - - -
ως δὲ τὴν γ]ναυσίλεων - - - - - - - - - - - - - - - -
αἱ δὲ δικασταὶ, ἀφιστάντων αἱ μὲν ἰδιώτης χιλίαις] δραχμαῖς, ἣ δὲ ἄρχων
μυρίαις, καὶ ὁ δῆμο ἀτελὴς ἔστω. περὶ δὲ τῶν ἐρρυτιασμένων ὅπα τὸν κύ-
λικα ἢ ἀγκύνιον ἀπὸ τῆς χώρας ἐν ταῖς ἀνοικιζούσαις· ἀπὸ τῶν κωνεί-
ων δὲ τῶν ἐν τῶν Ψυνσίων ἐκλυθέντων τοὺς ἐρρυτιασμένους
στατῆρι ἕ κα φέρῃ ὁ λόγος ὁ ταμίη Φιλοκλέος, καὶ ταῖς σώμασιν ταῖς
ἀποφαγχθείσιν ὑπὸ τῶι πολεμάρχωι Ἀρτεμιδώρωι, Πύρρωι, ἑκατο-
δέτων ἑκάστων δρίγμασὶν διπλοτίας ἀν Τροζάνοι τοιζζωνται, καὶ τὰ
χρήμα καὶ τοὺς οἰκέτας, ὅστις ἐπὶ ἐρρυτιασμένα ὑπὸ ταῖς κώλαις, ἀπεδέ-
μων τοὺς ἐρρυτιασμένους, ἐπιλιπόντας ἀπὸ τῶν κωνείων κοθόνων τοῖς
κτησαμένοις τε τὸν ἐρρυτιασμένον ὑπὸ τὰς κώλαις. τὸν δὲ ἐσγομένοις
καὶ τὸν ὑφεπόντας ὑπάρχειν ἑκατέροις κατ' ἀλλάλους τὸ ἥμισυ τῆν
χρόνον. ὄφλοι δὲ τὰ συμφωβζόντα πύρνα τί, ἀποτεισάτω πρὸς ἕκά-
στᾳ ἐς Ἀθήνας καὶ ἀξιούτω δοῦναι αὐτοῖς ἄνδρας τρεῖς, οἵτινες πα-
ραγγελοῦσιν τὰ γεγονότα αὐτοῖς ἀνάλογα ἐπιμέλονται ἀναξ]θρεύτωι[
ἐν στήλαι εἰς τὰ ἱερά· τὸ τι ἂν βουλευσάντων τοῦ Πετραδάνος καὶ τὸ ἐν Ἐπι-
δαύρωι τοῦ Ἀ[μ]φιάραιου καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις ἐν ἀκροπόλει τῶν Ἀθήναις. ὅπως

753 In aedificio, cuius forma representata est *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897 tab. 13, anno 1899 parvum fragmentum male servatum invenit *Legrand*, qui apographum suum benigne mihi misit. Litteras, quas incertas habet Legrand, notavi subiectis lineis.

ΥΝΙΚΟΛΑΙΔΑ ΩΣΕΣΤΕΦ//ΙΙ
ΚΑΙΟΥΠΟΡΤΑ
ΤΑΙΣΕΥΝΑΡΧΙΑΙΣΕΚΑΤΟ
ΝΑΣΙΑΡΧΟΝΦΙΛΟΞΕΝΟΝΠΟΛΥ
ΦΙΣΤΑΙ[- - -]ΣΕ ΠΟ/
ΙΟΣΠΟΛ ΕΟΣΤΑΝΠΑ
ΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΑΥΤΟΣΤΕΕΥΤΑ
ΚΑΙΤΕΑ ΙΑΡΝΟΛΤΑΣΑΝΑΓΚΑΣΙ
ΙΑΣΙΩΣΤΟΥΤΕΓΥΜΝΑΣΙ
ΛΕ ΚΑΛΩΣΕΚΑΙΔΙΚ

Πο]δοδων τοιγτωνίων - - - α]ν. Νικολαΐδα, [ἐπ]ως στοφαν-
ω]θῆι Φιλόξενος Πολυξίνου(?) ὑπὸ τῶν συναρχῶν] καὶ ὑπὸ [τοῦ
δήμου - - - - - - ὑδ]ζι[ταῖς συναρχίαις κα[ὶ] τῶι
δήμωι ἐπαινέσαι καὶ στεφανῶσαι τὸν γυμνασίαρχον Φιλόξενον Πολυ-
ξίνου(?), δικτι - - - - - τὰ μὲγ(?)ιστα [ὑ]π' [τῶν] κύλι-
ω - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

754 *«Fragment du bas d'un décret, avec trois couronnes au dessous; quelques lettres seulement sont lisibles.»* Repertum in ruinis aedicularum Hagii Nicolai sitae in fundo, cuius possessor Dimitri Paschos. (Lapides huic aedicularum olim inmixi ei, qui non soluti paredro traditi sunt ab inventore Legrandio, praeter unum a. 1896 domo erant obruti.)

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 110 n. XXIX. — *Exscripsi ex ectypo* Legrandii.

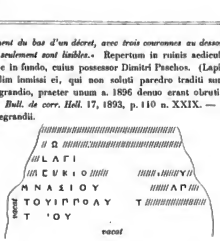

- - - - - - - -
- - - - - - - -
Οι[ ]ι[α]ν τοῦ γυ-
μνασίου
τοῦ Ἱππολυ-
τ[ε]ίου.

Varia lectio Legrandii. Versuum duorum primorum residua non indicata ‖ vs. 3 ΕΙΚΤΟΥ ‖ vs. 4 in. Μ omissum in exemplo edito Legr. agnovit a. 1899 atque conspicuum est in ectypo ‖ vs. 6 omissum.

Duae erant scripturae inferioris partes interiecto spatio vacuo.

Si contuleris ductus Aegineticos n. 43. 45. 46, vix dubitabis, quin decreto (de quo nihil reliquum praeter umbras litterarum) subscripta fuerint collegia honoratis tria. Memorabile est gymnasium denominatum ab Hippolyto Troezeniorum heroe. Titulus videtur fere saeculi tertii a. Chr. n. exeuntis.

755 Fragmentum stelae marmoreae, cuius margo dexter est servatus (non recte Legrand: *«incomplet de tous les côtés»*), olim in aedicula ruinosa sita in fundo, quam possidet Dimitri Paschos, nunc apud paredrum.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 110 n. XXVIII. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - χρείσε
τὸν μὲγιστα παρέχεται τὰ δόκιμα τῷι Τροζηνίωι·
ἔδοξε τοῖς συνεδρίοις καὶ τὰι δάμωι· ἐπαινέσαι
τὸν δᾶδον τοῦ δάδου καὶ στεφανῶσαι χρυσῶι
στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν ἑκατὸν, εἶναι δὲ καὶ αὐτὸν
καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ καὶ γῆς ἔγκτησιν καὶ
οἰκίας παρασκευασθῆναι δὲ τῶι δάμωι τῶν Τροζηνίω-
ων. τὸ δὲ δόγμα τόδε τοῖς τοιαῦτος ἐνθῆναι ἐν στή-
λαι γεγρομμένον ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τῆσ Θεω-
ρείου. ..... εἰσ[ε.

Sic haec refingi possunt. Titulus fuerit tertii a. Chr. n. saeculi. — Vs. 5 Epsilon exaratum erat sine linea directa.

756 Stela marmorea, fracta infra et ad sinistram, reperta prope aedicularum Hagii Ioannis, nunc apud paredrum. Versus tres primos scripti sunt in cymatiis. A. 0,20. l. 0,19. cr. 0,06.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 107 n. XXVI. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

Θεοί.
Τροζηνίων πρόξε[νον
καὶ εὐεργέτη[ν.
Πεδᾶθλον κοσπωίνου Δαρκύλου τὸν Δοῦμο-
στρᾶτ[ον, ὅτων δεδῶ πρεξενία ὑπὸ τοῦ πο-
λιοῦ Ἀ]θρακλεῖ καὶ Μώνυι τοῖ Μενεδί-
μων Πο]υρρ(ω)νίοις· ἀγαθᾶι τύχαι· δεδόχ-
θαι τοῖς συνεδρίοις καὶ τὰν δᾶμαν ἐπαινέ-
σαι Ἀνδρ]ολᾶ καὶ Μώνυν τοὺς Μενεδίμων
Πολυρρ]ωνίους ἐπί τε τὰι εὐνοίαι καὶ παλιπρέ(σ-
βοι)α ἃν ἔχοντ]ες διατελοῦντι εἰς τὸ τᾶ[ς
πόλι]ος τῶν ἀδαμῶ καὶ τὼν πολιτᾶν τοὺς
χρείαν τινὰ ἔχ]οντ]ας αὐτῶν καὶ τοὺς ἐλθό-
[ντας τῶν ἰδιωτ]ᾶν πολειτᾶν ἐν τᾶι πολι-
μὼν ὧ ἔρω[ν .....]ου καὶ Κρητιεῖς ἐ-
λ]υτρώσαν τρῶν τετλα(?)[τῶν. εἶναι δὲ αὐ-
τοὺς καὶ πρεξένους καὶ εὐεργέτας τᾶ[ς
πόλιος, αὐτούς καὶ ἐκγόνους αὐτῶν, ὑπά-
ρχειν δὲ αὐτοῖς κατὰ τὰν πό(λ)[ιν ἀτ]ρυλλεύ-
καὶ ἀτελίαν καὶ τελάων πά[ντ]ων
ε καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτη]σιν καὶ
- - - - - - - - -

In bello contra Cretenses gesto capti erant elves Troezenii (vs. 13 sq.), id factum esse potest, ut intellexit Legrand, cum Nabis tyrannus et urben Argivas possidebat et Cretenses (cf. adnotata ad n. 497); facile enim tum Troezenii ad defendendam Cretam deducti esse possunt. Certe ad eam aetatem quadrat litterarum.

Digitized by Google

757 Athenis in museo stela lapidis albi, ante multos annos reperta Damaine in agro. A. 0,90. l. 0,58. cr. 0,10. Scriptura in lateribus duobus collocata valde est detrita, maxime in latere antico (*A*), in cuius parte laeva paene nihil conspicuum; in summa parte utrumque latus laesum, maxime posticum (*B*). Imus lapis reliquo angustior est et ut terrae immittatur rudis. In latere postico in media scriptura foramina quadrata duo, ut lapidem ad alium unum conformatum esse appareat.

Mylonas, *Bull. de corr. Hell.* 10, 1886, tab. X; p. 136 et 335. (I. Baunack, *Studien auf dem Gebiete des Griechischen* etc. I 1, 163. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3364.) — *Contuli* et uberrime de singulis retulit *Prott*.

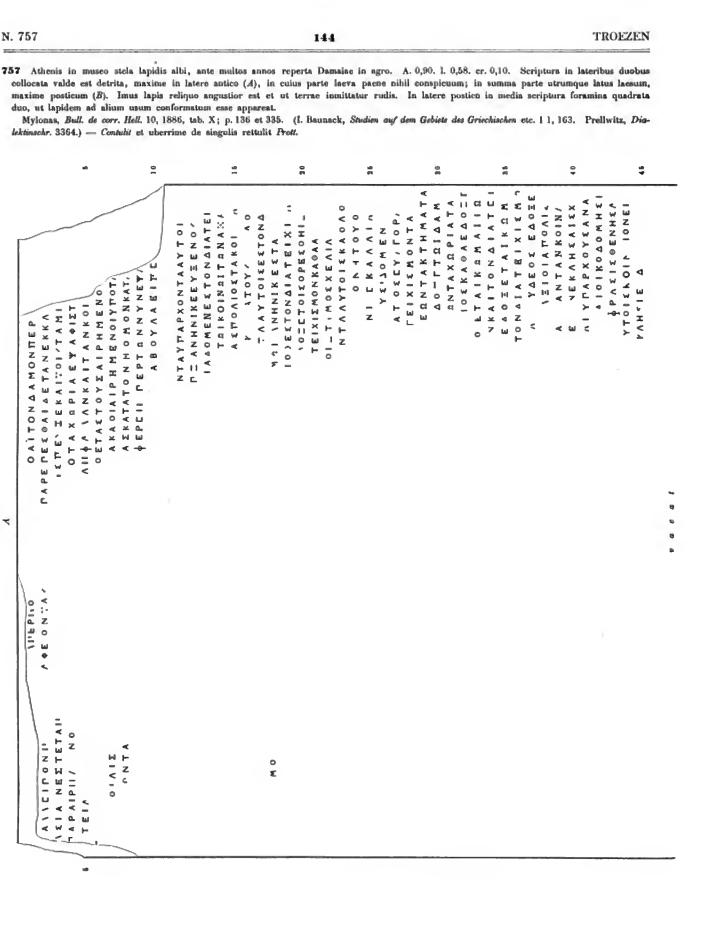

Digitized by Google

Var. lect. Additamenta, quibus Prottio contigit Mylonae lectionem quamvis sollertem amplificare, non enumero; reliquarum Mylonae discrepantiarum eas tantum affero, quae alicuius momenti esse videntur.

A vs. 1 e delineatione Mylonae videntur in fine deesse litterae fere 9, sed re vera desunt circa 12 || vs. 3 sub fine ΕΥΤΕ. Littera ante Υ, quod et Tau fuisse potest et Zeta, erat aut Υ aut Χ || vs. 5 post magnam lacunam Μ ϕ, sed veri multo similius erat ΝΦ. Extr. ΤΑΝΣΩ || vs. 14 extr. ΤΩΝΑΧΡ. Litterae Chi et sequentis Alpha oli nisi umbras superesse ait Prott || vs. 22 ΧΕΔΙΑ. Post Ε certum esse Lambda testatur Prott, ultimi loci fuisse aut Α aut Λ, non Δ || vs. 24 ΟΣΕΝΤΟ || vs. 29 ΕΝΤΑΚ.

B vs. 1 extr. ΚΑΙΤΟΥΑΙ Myl., quod contra ipsam imaginem transscribit *καὶτὰ* τὸ Ἀβράφραμα. Nun Υ fuisse censet Prott, deinde fortasse *σα* || vs. 6 ΤΟΚΟΙΟΙΣ || vs. 7 extr. ΛΙΣ || vs. 8 in. Κ addidit Prott (ut cadat Mylonae supplementum *πατρωΐτας*) || vs. 9 in. ΙΤΟΝΤΣ || vs. 12 extr. ΤΙΑΣΤΑΚ) ΝΤΑ || vs. 14 in. ΚΑΙ. Kappa non fuisse diserte adnotat Prott. Sub fine ΡΕΡΙΑ . . . . ΚΑ || vs. 16 extr. Ρ ΛΑΟΙ || vs. 19 in. . ΠΛΙ. Ε || vs. 24 in. ΦΙΑΠ. Delta multo verisimillius iudice Prottio || vs. 26 in. . ΑΝΤΑ || vs. 27 in. . ΟΕΚΑ' . . . . ΡΙΚ . . ΟΥ. Tum ΜΕΝΤΑ^ ΛΤΑ || vs. 28 Α Φ 10. Utrum Alpha sit an Lambda incertum esse ait Prott. — In fine ΓΝΙΙ, quod suspicat Ἐκ βροντῶν || vs. 29 ΝΙΚ. — Tum ΛΣΟΣ; Prottio videtur scripsisse lapicida ΟΥ, quod conatus esset corrigere in ΟΣ || vs. 31 in. ΤΟΙΣΕΔΟ. Prottio multo verisimilius est aut Λ aut Α quam Δ || vs. 32 extr. pro Ο dat ΣΟΚ Myl. || vs. 33 post δεισεσθε - testatur Prott certo non secutum esse Μ (ᵛ Myl.), sed Ο ς. Δ, quod antiquitatis inceptum esset corrigi || vs. 35 ΜΦΟΥ certum esse testatur Prott (certe rohuit lapicida quod dat Myl. ΟΤ) || vs. 36 extr. ΤΡΑΣΟΣΚΑΑ || vs. 37 ΑΡΙΣΤΩΝΑΤΑΝ || vs. 40 ΟΝΥ . . . . ΣΕΟΥ || vs. 41 in. . ΑΙΜΑΧ; ΑΙ certum esse testatur Prott || vs. 42 ΕΙΑΙ, tum nihil usque ad ΑΝΗ.

A

– – – – – – – – – – περὶ [τ]ε[ῦ] . . . . Ἀφιόντ[ος τὸν ὅπλων περί] . . . . . .
. α . . ἐπων [ποῶν τὰ συ]μφέ[ροντα . . . . . , παρέπεσθαι τὰν ἐκκλησίαν . . . . .
. αιτων δὲ τὰ τᾶ[ν – – – – – – – – Ἐ]πιτελ(σ)η καὶ τοῖ[ς] τιαλέως . . . . . .
παρεμβάλ[λοντα – – – – – – – – – – τὰ χρήσι]μ᾽ ἀ[φιόντ]αι . . . . . .
5 . . τει – – – – – – – – – – τ]ῦδ[ε] φυ[γόν]τα καὶ τὰν κα[τ]ὰν τοτρίαν
– – – – – – – – – – – – – νους(ί)ντας τανὲ πέμπ[οντ]ας . . . . . .
– – – – – – – – – – – – – ἃ κα τὶ πέρ[αινον ὑπὸ τ]ᾶδε πόλε-
ος – – – – – – – – – – -[ος κατὰ τὸν νόμον κατ]ὰ . . . . . .
– – – – – – – – – – – – – αἴρ]φ[ισ]μ᾽ ὑ[πὲ]ρ τῶν νῦν ἀ[δ]ικήσ-
10 ιόντων – – – – – – – – – – – – πο]ῦντας] ἃ βουλὰ εἶπε.

Ἔδοξε τοῖς – – – – – – – – – – δόναι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖ[ς πάν-
τα – – – – – – – – – – πο]ᾶδι – – – – – – εἰ[σ]ε[ν ἀνήνυτα ἐξέρε]ς . . . .
– –. Ἔδοξε τοῖς – – – – – – – – τὰ πανάλλα δόναι ἐς τὸν διατάχτ-
μὸν καὶ ἐς τὸν συντερίον τᾶς πόλεος, καὶ]ὰ ἴδεξε τ[ῶ] καὶ τῶν Ἀ]χ[αι]ῶν·
15 ἀνήνυτα – –. Ἔδοξε τοῖς – δόναι ἐς τὸν συντερίον τ]ᾶδε πόλεος τὸ καθ᾽σ[α τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῖς πάντα – – – – – – ἀνήνυτα – – Ν]ικασ[ι]στοῖς. Ἐδ]ξε
τοῖς – – – – δόναι – – – – – – τὰ ὑπάρχ]οντα αὐτοῖς ἐς τ[ὸ] ἄλ[ση-
τατηχτ]μᾶ[ν καὶ τὸν συντερίον τᾶς πόλεος, καὶ]ὰ ἴδεξε τοῖ βάλλον· [ἰσ]χύοντα Στα . . . . .
– –. Ἔδοξε τοῖς – – δόναι κατὰ τὸ Ὑφιστάμ τᾶς πόλ]εος ἐς τὸν διατ]αχ[τ]μᾶν
20 – – – – – – – – – – – ἀνήνυτα – – –. Ἐδ]ξε τοῖς Ὀρεσθ]είδαις
– – – – – – – – δόναι ἐς τὸν διαλ]ειπτικὸν καὶ]ὰ ἃ [πόλις
ἀξιοῖ – – – – – – – – – – – ἀνήνυτα – –]ται Χαλίε . . . . .
Ἔδοξε τοῖς – – – – – – – – δόναι τᾶι πόλει τὰ ὑπάρχ]οντα αὐτοῖς καὶ]ὰ ἃ [πόλις
ἀξιοῖ· ἀνήνυτα – – –. Ἔδοξε – – – – – – – – Θε]ο[ν]γήτου, Ὀ . . .
25 –]ος Κωλλία . .
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –. Ἔδοξε τοῖς –]ῶτι δόναι . . .
– – – – – – – – – – – – – – – – ἀπ]ίτ]ος (a. – atos) Ἐ]π[ο]ράχ]ία.
Ἔδοξε – – – – – – – – – – – – – δόναι ἐς τὸν διατ]αχτ]μὸν τᾶδε πό-
λος – -]δαν τὰ πτάνατα
30 – – – – – – – – – – – – – – – – καὶ]ὰ ἃ [πόλις] τᾶι δάμῳ·
ἀνήνυτα – – –. Ἔδοξε – – – – – – – – – -]ων τὰ χρήσι]μ᾽ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἐς τὸν συντερίον καὶ ἐς τὸν διατ]αχτ]μὸν τᾶς πόλ]εος καὶ]ὰ ἴδεξε
τοῖ ποιεῖ τὸν Ἀχ]αιῶ· ἀνήνυτα – – – – – –. Ἐδ]ξε τοῖ ποιεῖ [τ]ᾶ[ν·
– – – δόναι – – – – – – – – – – – – – ἐς τὸν συντερίο]ν· καὶ τὸν διατά-
35 χ]τ]μᾶν τᾶς πόλεος καὶ]ὰ ἴδεξε τοῖ δόναι· ἀνήνυτα – –.] Ἔδοξε τοῖ ποιεῖ
τῶν – – – – – – – – – – δόναι ἐς τὸν συντερίαν καὶ ἐς] τὸν διατ]αχτ]μὸ-
ν τᾶς πόλεος – – – – – – – – – – ἀνήνυτα – – Ν]ικ[ω]νίδας. Ἔδοξε
– – – δόναι – – – – – – – – – – – καὶ]ὰ ἃ [πόλις] ἀ πόλις· [ἀν-
ήνυτα – –. Ἔδοξε τοῖς – – – – – – – – – – -]α . αν τὸν ποιεῖ[ν
40 δόναι – – – – – – – – – – – – – – ἀνήνυτ]ι [Μ]ικαλὸς Αἰσχ . .
– –. Ἔδοξε τοῖς – – – – – – – – τὸν αὐτὸν τὸν] ὑπάρχοντα αὐ-
τοῖς πάντ᾽ δόναι – – – – – – – – – – – ἐς τὸν] διοικοδόμητ]ον
– – – – – – – – – – – – – – – ἀνήνυτ]ι Φραστοξένε Μ.
– –. Ἔδοξε τοῖς – – – – – – τὸ ὑπάρχ]ον τ]οῖτοῖς κα[ρ]οῖαν ε . .
45 – – – – – – – – – – – – – – ἀνήνυτα – – -]μῶδε [τοῦ δάμου.

B

– – – – – – – – – – – – – τᾶι δάμ]ωι καὶ τοῦ α – – – – – – – – –
Ἔδοξε τοῖς . . . . . δόναι τᾶι πόλει τὰ ποιοῦν]τα κ[ῆ]ρτα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἐς τὸν
συντερίον καὶ τὸν διατα[χ]τ]μὸν κατὰ τὸ Ὑφίστασις τοῦ δ[ά]μ[ου· ἀνήνυτα ὁ δόκει τοῦ δάμου.
Ἔδοξε τοῖς . . . . . δόναι [τ]ι κα[τ]ᾶλλα [τ]ὸ ὑπάρχ]ο]ντ[α] αὐτοῖς πάντα [τὰι πόλει

Digitized by Google

ἐπ̣ὶ τῶν ταττ̣ομένω̣ν καὶ τῶν δ̣ημ̣ατ̣ευ̣γ̣ό̣ντω̣ν κατὰ [τ]ὰ ψ̣η̣φ̣ί̣σ̣μ̣α τοῦ δ̣ά̣μ̣ου· ἀν̣θ̣ʼ ὧ̣ν Ταύτας Α[ὐσ]ί̣ω̣ν. Ἔδοξε τοῖς ταττ̣ομένοις τοῖς περ̣ὶ̣ τὸ Πο[λύ]μ̣νηστον δοῦναι τὸ γ̣ρ̣αμ̣μ̣ά̣τ̣ι̣ο̣ν [τ]ὸ [π]ρὸ τοῦ ω̣σ̣φ̣ι̣σ̣τ̣ο̣υ̣ αὐτῶν ἐν τῶν συ̣ν̣ε̣ί̣ρω̣ν καὶ ἐ[ν τῶν δ]ι̣κ̣τ̣ε̣ρ̣ι̣ω̣ν̣ κα[ὶ δ]ι̣ὰ̣ β̣ί̣ο̣υ̣ δ̣ι̣κ̣α̣ί̣ω̣ς̣ ἀν̣ὴ̣ρ̣ γ̣ε̣γ̣ρ̣α̣μ̣μ̣έ̣ν̣ο̣ς̣ Κ[λαυδί]ω̣ι Ἀγ̣ρ̣ι̣π̣π̣ε̣ί̣ν̣ῳ̣ Σ̣α̣β̣ε̣ί̣ν̣ῳ̣ τ̣ῷ̣ [ἐ]π̣ὶ̣ τ̣ῶ̣ν̣ ἀ̣γ̣ω̣ν̣ο̣θ̣ε̣τ̣ο̣ύ̣ν̣τ̣ω̣ν̣ τ̣ὸ̣ν̣ [ἀ]γ̣ῶ̣ν̣α̣ τ̣ῶ̣ν̣ [Σ]ε̣β̣α̣σ̣τ̣ῶ̣ν̣ [κ]α̣ὶ̣ Σ̣ε̣β̣α̣σ̣τ̣ῶ̣ν̣ Ἑ̣λ̣λ̣ή̣ν̣ω̣ν̣ [κ]α̣τ̣ὰ̣ τ̣ὸ̣ν̣ [Ἀ]ρ̣χ̣ι̣ε̣ρ̣έ̣α̣ τ̣ῆ̣ς̣ [Ἀ]ρ̣χ̣ι̣ε̣ρ̣ω̣σ̣ύ̣ν̣η̣ς̣ [Ἀ]ν̣τ̣ω̣ν̣ε̣ί̣ν̣ο̣υ

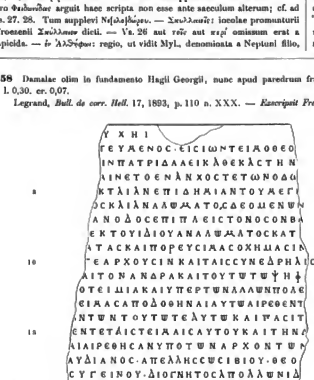

ἄγων τ[ῆς?π.
Καλὸς κἀγαθὸ]ς τυπώσας Κίτιον Τιμοδί[ου καὶ
πρεσ]βύτας εἰς τὴν πατρίδα σὺ[ν καὶ?] ὑπάτῳν [χρεί-
αν καὶ πάλαι ἐφ]αίνετο ἐσπ[ουδ]ακὼς τε, τῶν ὅλω[ν σπου-
δῆς κατὰ τὸν εἰ]σεπλεύσαντ[α ἐπιδημίαν τοῦ μεγ]ίστου
αὐτοκράτ[ορ]ος καὶ ἀναλώματ[ος δεκαπλ]ῆ, τὰς
κατὰ τὸν χρ]όνον ὅδὸς ἰδί πεζ[ῇ καὶ ἐπ' ὄχ]ου ἐπὶ ζυγ[ὸς
οὐκέτι οὔσας] ἐν τοῦ ἰδίου ἀνα[λώματος κατεσκευ-
άσατ λαστ]άτας καὶ κορυτ[ώτας ἐ]χρήσατ[ον· ἔδὸ
ἔδοξ]ε τοῖς τῆ[ς ἀρχ]ούσ[αις καὶ τοῖς συνέδροις· [καὶ
ἐπαινε]σθῆμ[αι τὸν ἄνδρα καὶ τούτῳ τῷ ψηφίζ]ισ-
τι δικ τούτ[ο τόκων καὶ ὑπὲ]ρ τῶν ἀλλων κεφ[αλετω-
μάτων ὧμ ἐγκαὶς ἀπεδώδ]εκεν αὐτῷ, αἱρεθ[ῆ]ναι τῶν
αὐτῶν βουλευ]όντων τούτῳ τε αὐτῷ καὶ πάντ[α τὸν βί-
λεων, προσκαλ]εῖν τε τοὺς τοιαῦτ[α αὐτοῦ καὶ τιμᾶ]ν τὸν
ἀνοργράφ[ον. κ]αὶ αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων [καὶ
συνέδρων Κλ]ευδιάνος, Ἀκιλλᾶς Σωτ[ηρῖν, Θεο....
..., ...ς Ὑγεῖνος, Δαόγνητος Ἀπο]λλωνί[ου, ..
..., Θαλασσ]ίων, Ἀρτ[εμ]ίδωλος Ἀρτεμιδώ[ρου.
ἀλλὰ ἐπὶ τ]ὸν εὐ[εργέτην ἡ πόλις ἅπα]σα οὐ μόνον [ἀλ-
λανε ἀλλὰ καὶ] αὐτὸν, ἐπαινοῦσα καὶ τιμῶσα [ἀεὶ
τοὺς τε ἀνε]ῖκότας καὶ φιλοτιμουμένους αὐ[τοῖς· ἔ]φαρος
γὰρ τοῦτον ἔ]χρησε τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὡς ἂν τοῦ
πλείστο κ]αὶ μέγιστα ἢ ἀνα[λώσαντος εἰς τὴν πα-
τρίδα ἢ καὶ σπουδὴν σπουδάσαντος ὑπὲρ τῶν
πολιτ]ῶν· ἀπα[ξ]αίτητα μεγίστην ὑβρισ[τὴ βιβλί-
τος τῇ δικ τριῶν τιμῶ καὶ μόνη καὶ τέσ]σαρ
αὐτοῦ καὶ κατὰ δικδεχὴν τῶ γένει κεφ[αλὴν ἀφ-
ρούρ]ην. ἐπαι[νῆ]σ καὶ Εἰσίων Τιμοδότου τὸν ἱερατεύ-
σαντα ἐφεξ[ῆ]ς τῶν πολειτευσάντω[ν χάρι-
τας ἐνξυμ]ισθ φανερῶν ἔργω ποιήσ[ει ὅτι
οὐ λανθ]άνουσι τὸν εὐ πεποιῆκο [κατὰ
τὸν ἀφιλο]τιμώτατον πανῶν τῆ[ς τε δικ-
]στάτης πῆρὶ αὐτὸν σπουδῆ, ἀλλ[ὰ τοῦδε ἐπὶ-
στασιν αὐτεπαινοῦσι τοὺς δὲ [αὐτὸν καὶ δὶς
πάντ]ασιν, οὐ μόνον ἐπαινέσ[αντα αὐτοὺς ἐκ-
τοῦτ λόγους] καὶ γράψαι[σιν, ἀλλὰ καὶ --

Var. lect. Extra marginem posui, quae lecta a Legrandio nunc perierunt. — Vs. 2 in. Legrand ΣΕΥ, porro ΘΕΙΜΟ || vs. 21 in. ΑΥΤΗΝ || vs. 29 extr. ΤΑΣΤ.

Sententias certe restituisse mihi videor decreti hoc nomine memorabilis, quod manifesto viri erenatur ad comparandam declamationem laudativam (vs. 13 sq.), quae lapidi inscribatur (vs. 20 sq.).

Vs. 5 sq. τοῦ αὐτοκράτορος, Hadriani scilicet. — Vs. 7 τὸν ὁδὸν vide Ahrens, De dial. 2, 172. — Vs. 16 αἱρεῖσθ̣αι sine augmento; cf. Ahrens 299. — Vs. 31 φανερῶν. De *a* a Doricenibus pro *ε* posito vide Ahrens 113 sq. — Vs. 32 Ny correctum ex Alpha.

758 Damalae olim in fundamento Hagii Georgii, nunc apud paredrum fragmentum tabulae marmoreae, cuius margo superior servatus. A. 0,65. l. 0,30. cr. 0,07.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 110 n. XXX. — *Exscripsit Fredrich.*

ΥΧΗΙ
ΓΕΥΑΕΝΟΣ·ΕΙCΙΩΝΤΕΙΑΘΘΕΟ
ΙΝΠΑΤΡΙΔΑΕΙΚΑΘΕΚΑCΤΗΝ
ΛΙΝΕΤΟΕΝΑΝΧΟCΤΕΤΩΝΟΔΩ
ΚΤΑΙΛΑΝΕΠΙΔΗΜΙΑΝΤΟΥΑΕΓ
ΟCΚΑΙΛΑΝΑΛΩΜΑΤΟΔΕΟΛΕΝΩΝ
ΑΝΟΔΟCΕΠΠΛΕΙCΤΟΝΟCΟΝΒΑ
ΕΚΤΟΥΙΔΙΟΥΑΝΑΛΩΜΑΤΟCΚΑΤ
ΑΤΑCΚΑΙΠΟΡΕΥCΙΜΑCΟΧΗΜΑCΙΝ
ΕΑΡΧΟΥCΙΝΚΑΙΤΑΙCCΥΝΕΔΡΗΛΕ
ΑΙΤΟΝΑΝΔΡΑΚΑΙΤΟΥΤΩΤΨΗΦ
ΟΤΕΙΔΟΧΘΗΝΑΙΑΥΤΩΑΙΡΕΘΕΝΤ
ΕΙΝΑΙΑCΑΠΟΔΟΘΗΝΑΙΑΥΤΩΑΙΡΕΘΕΝΤ
ΑΝΤΩΝΤΟΥΤΩΤΕΑΥΤΩΚΑΙΠΑCΙΤ
ΕΝΤΕΤΑΙCΤΕΙΜΑΙCΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΝ
ΔΙΑΙΡΕΘΗCΑΝΥΠΟΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΑΥΔΙΑΝΟC·ΑΠΕΛΛΗCCΥCΙΒΙΟΥ·ΘΕΟ
CΥΓΕΙΝΟΥ·ΔΙΟΓΝΗΤΟCΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΗΝΑΡΙCΤΟΒΟΥΛΟCΑΡΙCΤΟΒΟΥΛΟ
ΠΟΙΟΥCΑΝΗΠΟΛΙCΗΜΩΝΟΥΜΟΝΟΝ
ΑΥΤΗΝΕΠΑΙΝΟΥCΑΚΑΙΤΙΜΩCΑ
ΑΙΟΥCΚΑΙΑΙΔΟΤΕΙΑΟΥCΑΝΔΡΑΓΟ
ΦΕΚΑΤΩΝΑΛΛΩΝΑΠΑΝΤΩΝΩCΑ
ΠΑΓΙCΤΑΗΝΑΝΑΛΩCΟΝΤΟCΕΙCΤΗ
ΠΟΥΔΗΝCΠΟΥΔΑCΟΝΤΟCΥΠΕΡ
ΝΑΠΟΛΛΥCΑΙΤΙΜΗCΙΤΗΝΗΔΟΝΗ
ΑΥΤΑΤΕΙΩΗΚΑΙΦΟΝΗΚΑΙΤΕΚ
ΚΑΤΑΔΙΑΔΟΧΗΝΤΩΓΕΝΕΙΚΑΡ
ΗΚΑΙΕΙCΙΩΝΙΤΕΙΑΘΕΟΥΤΑCΥ
ΟΥCΑΤΩΝΠΟΛΕΙΤΕΥΣΑΤΩΝ
ΦΗΦΗΑΝΑΡΟΝΕΡΓΩΠΟΙΗ
ΝΕΤΑΙΤΩΝΕΥΠΟΙΟΥΜΤΩΝ
ΝΑΛΑΘΩΑΤΩΝΚΑΙΡΟΝΤΗ
ΕΡΑΥΤΗΝCΠΟΥΔΗCΑΛ
ΤΕΥΠΟΙΟΥCΑΤΟΥCΕΙΣ
ΟΟΥΤΟΝΟΝΕΠΑΙΝ
ΚΑΙΓΡΑΨΑΙ

Digitized by Google

759 Fragmentum marmoreum repertum in aedicula Hagiae Sotirae, nunc in area proedri. In latere averso sculpta est rosa, ut lapis aut ante aut post titulum incisum aliter adhibitus esse videatur. A. 0,12. l. 0,11. cr. 0,04.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 97 n. XV. — *Exscripsi.*

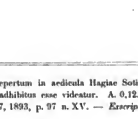

ΕΠΙ] στρατ[ηγῶν
Κλ]αυδίου Τιμ-
αινέτου
οὗτω πολιτ-
ικαὶ πόρους
συμπολιτ[ε (s. - τῆ)
αιγι(?)στων (s. - ε των) ἰν

Varia lectio Legrandii. Vs. 2 extr. IA ‖ vs. 7 in. omittit C.

Promulgatum videtur a magistratu urbano edictum proconsulis.

2. DEDICATIONES.

760 Stela reperta in ecclesia ruinosa Panco-Episcopi, nunc in domo, quam prope Damalam possidet Stauros Tzamados, olim ciassi praefectus. A. 0,58. l. 0,31. cr. 0,29.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 86. (I. Baunack, *Indogermanische Forschungen* 4, 1894, p. 188 sq. Röhl, Imagines inscr.² p. 35 n. 5. Danielsson, *Eranos*, acta philol. Suecana 2, 1897, 23. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 841. Dittenberger, Sylloge² 792.) Cf. Dragumis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893, p. 100. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imago reddit quartam verae magnitudinis partem.

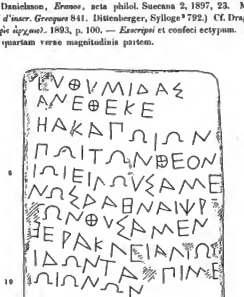

Ἐνθυμίδας
Ἀνέθεκε
Ἡκαπόλιν
Παιτινθέον
Ἰπιείπὶ ξαμε
Νξραβναιν
Ωνθυξαμεν
Ἐρακλειανπω
Ἰαντα πινε
Ωιννν

Legrand, cui s. 1899 denuo lapidem contigit examinare, insigni liberalitate mihi per litteras rettulit de curis suis secundis, quas gaudeo lectionem effecisse eam mea plane fere congruentem, ut iam firmiore fundamento uti possint lectores, quam qui coniecturis et explicationibus antea titulum tentaverunt. — Vs. 7 in. edidit Legrand ϷΣ, transcribens quidem ad hanc lectionem non aptum ζον. Revera ante Ω cernitur fere >, sed mihi videbantur laesiones fortuitae, quales oriri consentaneum est in lapide molli; Legrand autem 1899: *je crois voir maintenant* Σ. — Vs. 8 in. edidit Σ; 1899: *je crois* τον. — Vs. 8 extr. edidit ΛΛΙΩΣ, suppleno ad Sigma lineas haud dubie eas ortas in loco detrito; 1899: *il faut remarquer à lire un mot finissant en* Σ. — Vs. 9 extr. edidit ΕΠΙΛΛΙ; 1899: *la dernière lettre était* Ε, quod certissimum.

Ἐὐθυμίδον
ἀνέθηκε,
ἃ κα ποιῶ-
σὶ τὸν Θεὸν
ἰόν(ἐ) λουσάμε-
νος δώσῃ χρό-
νῳ.
Θυτάναν
Ἡρακλεῖ, ἀλλὰ[
ἱδύτα [ἱ]ερὰλ
οἰωνόν.

Secundum litterarum tituius recentior saeculo ineunte quinto esse non potest, ot litterae H et Ω adhibitae explicari cum Legrandio, cui adstipulatur Dittenberger, nequeant e scriptura Ionica vitidum recepta. Neque maiore iure conici possit a seriorix aetatis lapidario speciem antiquitatis esse affectatam, nam ne dicam eo consilio vitandas fuisse litteras Ionicas non vel falsis locis inculcandas, lapidem contemplato litterae non valde profunde quidem insculptae talis suspicionis ansam non praebent. Putandus igitur est lapicida postitam quidem laboriose orthographiae Pari, Thasi, Siphni adhibitae eamque, ut captant homines peregrina, imitari studuisse (cf. titulum n. 355), sed non semper bene rem confecisse. Debebat enim pro ϑυΟν vs. 4 scribere ϑυΠν, pro ἄλλῃ vs. 8 ἀλλΟι, pro οἰῶνν vs. 10 οἰΟνὸν. Vs. 6 δώϑ=ι scripsit e more Ionico, vs. 3 H et vs. 8 Θ adhibuit ut spiritum (in finibus versuum 6 et 9 incertum utrum Ε fuerit an Θ).

Eutiymidas postquam oraculum quoddam adiit lapidi inscribenda curavit et interrogationem suam (vs. 1—7) et responsum (vs. 7—10). Parum accurate pro soristo vs. 6. 7 posuit praesens χρόνῳ. Quod quaesitus est sermo et colore quodam poetico imbutus (δώσει, θυτάναν), non dedecet argumentum; oraculum in metri similitudinem est conformatum.

Vs. 4 pro Φ primum lineam directam videtur exarvisse lapicida et tum correxisse. — Vs. 5 ΙΩΙΕΙ lectio certa. — Vs. 7 nihil scriptum erat post ΕΝ atque quae conlecerunt Danielss. Θυτάναν[σι], Ditteob. Θυτάναν[ες] patet vel repugnare spatio. — Vs. 8 de Hercule apud Troezenios cf. Paus. 2, 31, 10. 2, 32, 4. — ἀλλάῃ (pro quo ἀθρὲ mira est Baunackii coniectura) assecutum esse divinando magnae laudi dandum est Dittenbergero — consensum fere tulerat Dragumis inventum λωϊτε —, sed ne credas ab eo pendere lectionem meam, refero lineas transversae certa vestigia in prima vocis littera me vidisse et in lapide et in ectypo; multo quidem minus certum esse Iota, sed id non monitum ex ectypo designavisse Maximilianum Lehkcium, virum in hoc negotio probatissimum linguaeque Graecae plane ignarum. Possis quidem ἀλέυ (Ω = ευ) «in sole» sive

Digitized by Google

«interdiu», qui genetivus non minus recte se haberet quam αἰθρίης, γαλήνης et vel in pedestri oratione apud Thucydidem 3, 23 ἀνεκλειπτου; sed cum teste Pausania 2, 31, 5 inde a quinti saeculi initiis Solem coluerint Troezenii (Ἥλιον δὲ Ἑλευθερέων καὶ σφίσιν ἐπώνυμον ἀνομάζουσι καὶ πεσσοὺς ἐκ θαλασσίων ἐσφέρουσιν ἀπὸ Σίφνου τε καὶ Ἠερσῶν), de Ἄλλου rix est dubitandum. Psilosis est legitima: vide Alcman. Papyr. Oxl. II 7 οὐ˙ ἄλλου. C. I. G. Sept. III 880 (Corcyra) οὐ˙ ἀλλ᾽ (quae exempla deprompsi e Blass-Kühner, *Ausführliche Grammatik* I 110); Atticum est ὅλως, vide Wachsmuth, *Die Stadt Athen* 2, 361. In asyndeto non est offensio; persaepe dedicationes Epidauri in urbe Troezenia vicina ablatae sunt Ἀπόλλωνι, Ἀπολλωνίῳ. — Vs. 9 in fine recte restituisse mihi videor ἐ]πτωλὴ e glossa Hesychii ἐπωλίσ· τερπνόν, ut sensus sit «si videris svem faustam». Potuerit ἐπωλὴς derivari a ἐπώλλων (sicut ἐσφραλὴς a ἐσφαλλω), ut proprie sit «missum» sc. a diis. Recte se habet accusativi terminatio contracta; cf. Ἀνδρικλῆ n. 756 vs. 9.

761 Damalae in area paredri fragmentum lapidis calcarii de summa parte stelae cymatio instructae, repertum teste Legrandio anno 1890 in medio ascensu arcis in aggere (*«terrasse»*) prope locum templi plane deleti. In parte antica titulus *A*, in latere ad dextram contigun *B*, uno tempore exarati. A. 0,18. l. 0,20. cr. haec. 0,10. — *Exscripsi.*

A *B*

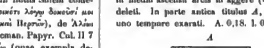

- - - νικος Μιτ]Ϝ- - (s. forma aliqua de μετίω).
Ἀδάμου.

Videbatur mihi quinti a. Chr. n. saeculi. *B* fuerit carmen. — De Minerva praeter Neptunum Troezeniis numine principali vide Paus. 2, 30, 6; eius imagine signati sunt haud pauci urbis nummi, *cf. Greek coins in the Brit. Mus., Pelop.* 165 sq.

762 Lapis marmoreus extractus e ruinis Ἁγίου Σωτῆρος. A. 0,20. l. circa 0,70. Apographum et ectypum misit Legrand.

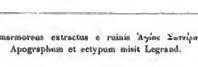

- - ωῆς Νικήτου.

Saeculi quarti.

763 Basis quadrata, quae olim erat pro mensa sacra in aedicula Hagii Georgii, ante quam nunc iacet. A. 0,46. l. 0,64. cr. 0,43.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. V. — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΟΜΙΚΑ	Ἀριστονίκαι
ΤΕΛΑΙΑ	Τελλία
ΑΡΤΑΜΙΤΙ	Ἀρτεμιτι.

Saeculi quarti. — Duo Dinnae templa Troezenia narrimus e Pausania: 2, 31 in. ἐν τῇ ἀγορᾷ ναός ἐστι καὶ ἀγάλματα Ἀρτέμιδος ἔστι Σωτείρης et 2, 31, 4 πλησίον δὲ τοῦ Σωτῆρος Ἀσκλεπιὸς ναός Ἀρτεμίδος ἐπώνυμον Ἱππολύτου.

764 Basis marmorea in muro antico ecclesiae Hagii Ioannis, a porta ad dextram. A. 0,25. l. 0,87.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 94 n. X. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1072.) — *Exscripsi.*

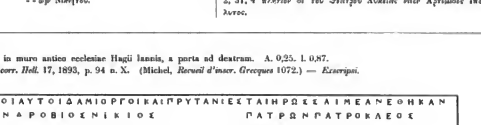

Versa lectio Legrandii. Vs. 1 ΗΡΩΙΣΣΑΙ || vs. 6 ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ || vs. 7 col. II in. ΑΙΝΕΣ. Omnes has errores ipse correxit Legr., cum s. 1899 lapidem denuo inspexit.

Τοὶ αὐτοὶ δαμιοργοὶ καὶ πρυτάνεις τᾶι ἥρωϊ μὲ ἀνέθηκαν.
Ἀνδρίβιος Νίκωι Πατρῶν Πατροκλέος
Σαμαγόρας Σάμου Δερίης Στόμα
Τιμοκλῆς Ξενοφῶνος Τιμοκράτης Ἀριστοκράτεος
Πασίχας Ἀρηΐ Παγχαρίνου Εὐαίκος Θεσσαλοῦ
Ἀριστόδαικος Ἐπαίνετου Δαμοτέλης Πατρέα
Ἀγησικράτης Μνασία Αἰνησίδα[illegible]αινέα
Φίλων Δασκλυκέα Πατρ[illegible]αι

Ἀγησιμάχου Νικητία Αἰνεσίδαο[ς] Αἰσία
Φιλωνίδου Δωσία Πατρ[ικ]ρ[ᾶτ]ος τοῦ βώνος.

Saeculi quarti. Versus ei, qui continent catalogum nominum (2 sq.), inter se *στοιχηδὸν* sunt ordinati, nisi quod in columna altera versus quartus (Τιμοκρ.) urgente spatio paulo angustius est scriptus. Ἥρωϊ τωι, in quo notabile est omissum iota mutum, editor prior recte videtur interpretari «*Phaedrae*». Τοὶ αὐτοὶ κτλ. (vs. 1) indicat collocatum fuisse donarium iuxta alterum, quod homines iidem alii dedicavissent nomini, dixeris Hippolyto, de cuius cultu Troezene vigente vide Paus. 2, 32, 1. Cf. n. 873.

765 «*Sur une grande base, détérrée près de Hagios Iannis.*» Litterae a. 0,03.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. IX. — *Exscripsi ex ectypo* comiter misso a Legrandio.

ΓΙΧΑΣΑΓΑ Τύ]χαι ἀγαθ[ᾶι.

Quarti a. Chr. n. saeculi. Initium ΕΥΧ ediderat Legr., de qua lectione nunc valde se dubitare mihi scripsit, enotasse se ante lapidem ΓΥΧ, fortasse fuisse ΤΥΧ, quod equidem certum duco. Manifesto est ara, cui nomen, ut persaepe Epidauri, inscriptum est casu genetivo.

Digitized by Google

766 Basis anno 1899 effossa a Legrandio in horto quodam infra turrem antiquam in dextra rivi molarum ripa. Conformata erat in speciem graduum trium, quorum summo continenti titulum imposita erat statua, ut monstratur magna excavatione, qua superne est instructus. Summus gradus a. 0,35. l. 0,76. cr. 0,69; graduum duorum reliquorum pone eum repertorum mensurae sunt: alterius altitudo 0,27, longitudo 0,90, crassitudo 0,85; alterius altitudo incerta, longitudo 1,06, crassitudo 1,01.

Benigne Legrand mihi misit apographum et ectypum, e quo designata est imago ad quintam versae magnitudinis partem redacta.

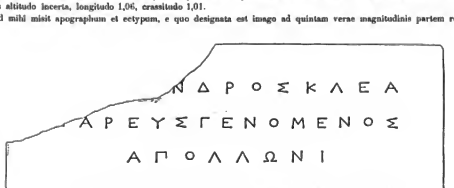

Ἀλ]ξ(?)ανδρος Κλέα
]ρχείᾳ γενόμενος
Ἀπόλλωνι.
Κηφισόδοτος Πραξιτέλους ἐποίησε.

Pulchra litteratura certa ratione tribui potest vergenti quarto a. Chr. n. saeculo, ut sculptorem constet fuisse clarissimi Praxitelis filium. De statuae habitu Legrand diserte adnotat nihil elucere e lapidis latere summo. Tam venuste disposita est scriptura, ut certum sit deesse initio litteras quinque; proposui nomen tritissimum, fuisse quidem possunt etiam Ἀγησανδρος, Ἀνάξανδρος, alia. Manifesto dedicans sacerdos erat ipsius Apollinis, quem Troezene in summo honore fuisse testatur Pausanias 2, 31, 6. 2, 32, 2.

767 Parisiis in museo *Louvre* dicto stela lapidis duri, superne fracta, ornata anaglypho paulum elato artis mediocris: milles dextram clipeo imponens stat ante deam coronam indutam; inter eos est anguis. Titulus supra anaglyphum scriptus est litteris valde diductis. A. 0,62. l. (in anaglyphi parte inferiore) 0,24. cr. 0,12. Reperta dicitur *Magoula, Argolide*, quod referre non possum nisi in colles dictos Μυρσὶ et Μεγάλη Μαγούλας sitos in planitie Troezenia; cf. Miliarakis, *Γεωγραφία Ἀργολίδος* p. 195.

Héron de Villefosse et Michon, *Musée du Louvre: acquisitions de l'année 1898*, p. 3 n. 19. Mihi *descripsit Haussoullier* et misit ectypum.

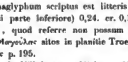

Τὸ δεῖνα Ἀνε-
χλαρ[ί]δου
ἀνέθηκε.

Verisimiliter restituit Haussoullier.

768 Fragmentum repertum a. 1899 a Legrandio eodem loco quo n. 761. L. 0,25. cr. 0,07. — Legrandio debeo apographum et ectypum, e quo *exscripsi*.

Ἱερεὺς
καλαικοφόρου.

vacat

Ara fuisse credenda est; de genetivo nominis divini cf. n. 765. Tribuenda est tertio a. Chr. n. saeculo. Eadem fere aetate herol eidem dedicata est ara Epidauria n. 1300; ὁ Καλαικοφόρος audit in titulo Messenio *Athen. Mitth.* 16, 1891, p. 353, qui teste Wilhelmo circa initia saeculi tertii est exaratus. De nomine cf. Usener, *Götternamen* p. 265.

769 Lapis quadratus, qui tegebat basim, ad dextram fractus, olim in ecclesia S. Georgii, nunc apud paredrum. In latere summo est foramen ad immittendum donarium. A. 0,07. l. 0,26. cr. 0,23.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 99 n. 23. — *Exscripsi.*

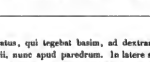

Φρούραρχος Κυρ[ε]ῖνε τοῦ δεῖνος Μακεδὼν
καὶ φορεῖοι αὐτοῦ.

Φορεῖοι Troezene adfuisse non credendi sunt post annum 243 a. Chr. n., quo foederi Achaico urbs accessit, ut hoc anno titulus antiquior sit habendus. Circa mortem Alexandri Magni in urbibus Peloponnesi collocata fuisse praesidia Macedonica et cieci coepta anno 323 edocti sumus titulo C. I. A. II 4, 2 n. 231 *b* va. 45 sq.; imposita ea esse post regis Agidis stragem et mortem a. 330 haud improbabiliter coniecit Kaerst, Mus. Rhen. 52, 1897, p. 597. Sed titulus noster tertio potius saeculo est tribuendus quam quarto, et revera a. 279 demto praesidium Macedonicum tenuit Troezena, quod tum Cleonymus Spartanus eiecit (Frontin. 3, 6, 7. Polyaen. 2, 29). Neque adhinc usque ad annum 243 Troezena a praesidio Macedonico liberam fuisse certi sumus, ut accuratius aetatem tituli definire nequeamus.

Digitized by Google

770 «*Base ronde*» in aedicula ruinosa, cuius possessor Dimitri Paschos. Litterae a. fere 0,03; Rho 0,04.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. VI. — *Exscripsi ex ectypo* a Legrandio comiter misso.

ΑΡΤΑΜΙΤΟΣ

Ἀρτάμιτος.

Tertii saeculi. Non dubito quin fuerit ara; de genetivo cf. n. 765.

771 Fragmentum baseos e lapide nigro, inaedificatum muro ecclesiae ruinosae Palaeo-Episcopi. Incolume infra et ad sinistram; particula servata est marginis superioris; in summo latere erat excavatio quadrata. A. 0,22. l. 0,39.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 90 n. IV. — *Exscripsi.*

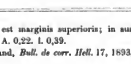

Aesculapii sacrum Troezenium testatur titulus Epidaurius n. 951 va. 10 sq.: statuam (quam quidem Troezenii dixerunt Hippolyti esse) Pausanias 2, 32, 4; in nummis urbis deus repraesentatur stans iuxta aram (Mionnet, Suppl. 4, p. 268 n. 196). Cf. etiam n. 772. — De diphthongo in nomine divino cf. ad n. 356.

772 Basis marmorea in ruinis ecclesiae Palaeo-Episcopi. Fracta in partes duas; in latere summo foramina complura. A. 0,33. l. 0,905. cr. 0,905.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 90 n. III. Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 213. — *Exscripsi.*

ΛΙ· ΛΟΔΩΡΟΣ ΑΘΑΝΑΔΑΕΥΤΥΧΙΣΑΡΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΑΝΘΥΓΑΤΕΡΑ ΔΑΜΟΣΘΕΝΕΙΑΝΑΣΚΛΑΠΙΩΙΥΓΙΕΙΑΙ
spatium centrimetrorum sedecim
ΑΚΕΣΤΩΡΑΙΣΧΡΗΣΤΟΡΩΝΑΡΕΛΛΙΩΝΟΣΑΡΓΕΙΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

Var. lect. Titulum artificis omittit Legrand. — Versus primi initium plenius dant priores: ΑΠΟΛΛ.

Ἀπολλόδωρος Ἀθηνάδα, Εὐτυχὶς Ἀπολλοδώρου
τὴν θυγατέρα Δαμοσθένειαν Ἀσκλαπιῷ Ὑγιείαι.
Ἀκέστωρ Αἰσχρήστορος Ἀργεῖος ἐποίησεν.

Tertii a. Chr. n. saeculi. Cf. n. 1145. 1481. De cultu Aesculapii Troezenio vide ad titulum praecedentem.

773 In area aedificii, cuius forma designata est *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, tab. XIII, tabula lapidea l. 0,75. cr. 0,20. In summo latere sculpta sunt ellipsis et circulus, in quo foramina quattuor continentia metallum, ut vas sive aliud dunarium impositum fuisse apparet. In margine titulus difficilis lectu.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 548. — *Exscripsi* ex ectypo, adiutus eiusdem viri docti apographo accuratiore a. 1899 confecto, quod utrumque eximiae eius liberalitati debeo.

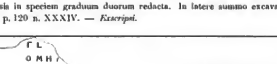

Σωσίας Θεωρίδος. Α[Ὀ]ᾶνος.

Ext fere tertii a. Chr. n. saeculi. Supplevi nomen deae. Linea directa, quam ante paenultimum Alpha indicavit Legr., non plane mihi videtur certa; sin erat, fuisse crediderim pro interpunctione.

774 Damalae in ruinis Hagiae Sotirae basis in speciem graduum duorum redacta. In latere summo excavatio quadrata. A. 0,21. l. 0,57. cr. 0,51.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 120 n. XXXIV. — *Exscripsi.*

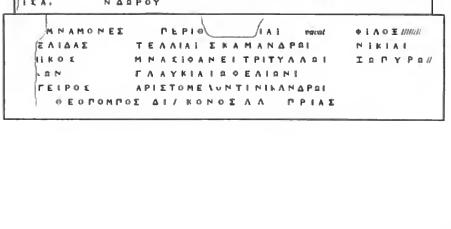

Var. lect. Quae in Legrandii exemplo edito differunt a meis paene omnia, ut per litteras mihi nuntiavit, lapide anno 1899 denuo examinato ipse correxit; haec igitur enumerare supersedeo. Restant fere: omissa vs. 5 in. alterum A, vs. 6 in. Αι et Ν, vs. 10 in. ⋅ (de Kappa); vs. 10 extr. post Ν1 spatium indictum est litterarum fere quinque, tum Τ (non recte; erat post Ν1 spatium vacuum usque ad marginem).

```
- - - - - - - - - -                    - - - - - - - - - -
- - - - - Φλ]αυΐλ[ου                   Ζ]ωσιμίνης Πανταλ[έος
- - - - - - - ος                        Ἀριστοδάμας Εὐρυτ[ίδα
- - - - - - - Κ]αλλίππου               Κλειτέα Θεοκτίνου.
Σολλ[ε . . . . .]ιους
Ἰσιεῖσι Νε (s. Με)[-]ε[βάῳσι

Ἰαχε[υτιήσασε·                  Περ]σ[έῃσι, Ἀγ(ρ)ίῃσι,          Φλαξ[έσι,
Κύν(ζ)ηλλος,                    Τελλίας, Σκαμανδρ[ος,            Νικίας,
Εὔ]ηκες,                        Μναησ[ικλῆς, Τρτ]ωλλις,          Ζωσίμ[ος.
. . ικος.                       Πανσικ[λῆς, Ἀφ]ελλᾶς,
Μαγιγασε·                       Ἀριστοκ[λείδης, Νικ]ασθένης,
Θεόξ[ενος. Διόπ]ους· Ἀσ[κ]ληπιάς.
```

Tertii fere saeculi. Dedicatio est ut videtur collegii alicuius, cuius magistratus in columna prima gradus alterius sunt enumerati, vix quoquo io gradus prioris columna prior, cum hic dedicati sint patres, qui dennot loco altero. Cum praeter magistratus viri reliqui casu dativo sint relati, videtur dedicatum esse collegii sodalibus mortuis.

---

775 Tabula marmoris albi, quae erat pro mensa sacra in aedicula ruinosa sita ab Episcopi ad occasum versus supra aedificium aeque ruinosum sanctorum Apostolorum. In versibus singulis variat litterarum altitudo, quae fere est vs. 1. 3: 0,028; vs. 2: 0,015; vs. 4: 0,020.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. VII. — *Exscripsi ex ectypo* Legrandii.

```
ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣ        Ἀρχέστρατος
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ         Ἀριστοδάμου
ΑΡΤΑΜΙΤΙ            Ἀρτεμιτι
ΣΩΤ  ΙΡΑΙ           Σωτ[ε]ίρᾳ.
```

Adscripserim vergenti tertio a. Chr. n. saeculo. — Ἀρτεμις Σώτειρα: cf. adnotationem ad n. 763.

---

776 In aedificio sito prope id, in quo repertus est titulus n. 773 (forman vide *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 544), fragmenta marmorea parvae paterae s. pelvis. In margine titulus.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 549.

```
IIIII Ρ Ψ IIIII Τ Η Ρ IIII
```

---

777 «*Fragment de colonne*», intellege basin rotundam, in aedicula ruinosa, cuius possessor Dimitri Paschos.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 93 n. VIII.

```
Φ Α V C Τ Ο C 7        Φαῦστος (Φαύστου)
Φ Τ Η Ι Π Α Τ Ρ Ι Δ Ι    τῷ πατρίδι.
```

Cf. n. 798.

---

778 Parva basis supra et infra cymatiis ornata, reperta a Legrandio anno 1899 in horto sito subter ecclesiam Hagii Ioannis. Servata est radix partis rotundae impositae lateri summo. — Legrand comiter transmisit apographum et ectypon, e quo *exscripsi*.

```
Δ Ι Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο C        Μίενδρος
Ε Υ Χ Η Ν Τ Η ⋅ Ε Ι         εὐχὴν τῇ [Φ]-
Λ Α Ν Θ Ρ Ω Ι Τ Ω           λανθρωπ-
Τ Υ Χ Η                     Τύχῃ.
```

---

779 Basis marmorea utrimque fracta in muro meridionali ecclesiae Hagii Ioannis. A. 0,17. l. 0,31.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 99 n. XXI. — *Exscripsi.*

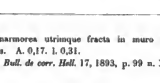

Ἀγαθῇ τύχῃ αὐτοκράτορος - - - - - -
Λεβαστ]οῦ Καίσαρος Αὐσ[βουστου καὶ - -
. . . Ἀμυνθίωνες διανξ[αντες τοῦ πατρὸς
ἀνέθηκαν.

Vs. 2 in. cerium est Teu propter magnum intervallum linese servatae (\ non recte dat Legrand). Restituisse mihi videor argumentuse tituli: manifesto dedicant fratres duo, quorum alter videtur gessisse nomen patris. διανξαντίνου intellege: «*iubente per testamentum*».

---

780 In regione prope Damalan, quae dicitur Paipha (in via ducente Phanarium), fragmentum stelae lunisuum muro.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. II.

```
Η Φ Ο Ρ Ο C        Νικ]ήφορος
Ο Υ Ι Δ Ι Ο Υ       [ὁ υἱὸ]ς Ἰδίου.
```

Vs. 1 supplevit Legrand. — Potius erat dedicatio quam titulus honorarius.

---

781 Columna marmorea, olim prope ecclesiam Palaeo-Episcopi, nunc in ipsis ecclesiae ruinis. A. 2,95. diametros 0,35.

E schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1184. Dodwell, *Classical tour* II 270. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. *éd.* vol. 5 p. 251. — *Exscripsi.*

```
Ε Υ Τ Υ Χ Ο C Ε Ρ        Εὐτύχε]ς Ἐρ-
Μ Ο Υ Χ C Υ Ν            μοῦ τὸν
Τ Ω Υ Ι Ω Ε Ι C Ι Ω      τῶ ὡῤ Εἰσι-
Ν Ι Λ Ν Ε Θ Η            ω ἀνέθε-
Κ Ε Ν                    κεν.
```


Digitized by Google

782 Basis lapidis nigri in ruinis ecclesiae Ἁγίας Χωτείρας. A. 0,30. l. 0,66. cr. 0,58. In latere averso scriptus est titulus n. 787.

Baumeister, Philologus 9, 1854, p. 182. Bursian, *Bullettino d. Inst.* 1855 p. XXXIV. Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 158 a ex Ipsius collatione. (Kaestner, De aeris p. 73.) Cf. C. Keil, *Jahrbücher für Philologie und Pädagogik* Suppl. II, 1856/57, p. 369. — *Exscripsi.*

ΛΓΑΙΙΙΙΙΙ ΤΥΧΗΙ
ΛΓΑΣΙΚΛΕΙΔΑΣ ΛΓΑΣΙΚΛΕΙΔΑ
ΟΛΡΧΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΛΓΟΡΑΝΟΜΩΝΤΟΖΘΕΤΟΣ
ΤΟΝΘΕΟΝ ΤΗΠΟΛΕΙ Β

Ἀγα[θῆι] τύχηι·
Ἀγησωλάϊδας Ἀγησωλάϊδα,
ὁ ἀρχίατρος τῆς πόλεως,
ἀγαγόμενος τὸ (ξ)δ' ἔτος,
τὸν Διὸν τῇ πόλει.

↓(τφίτιματι) Δ(ιωλῆς).

Var. lect. Vs. 1 de voce prima solum A praebet Foucart, Bursian et Baumeister nihil.

Certa est lectio vs. 4 ξϑ', quod erratum potius est pro ξϑ' quam, ut voluit Keil, pro ξε'. Aera secundum scripturae indolem cum Kaestnero a pugna Actiaca deduci nullo modo potest; optime potest ab Hadriani itinere Peloponnesiaco, ut titulus ait anno 192 p. Chr. n. Ὁ Διὸς a medico dedicatus credendus est Aesculapius; cf. n. 771.

783 In scapo hermae marmoreae, qui est pro gradu Danaidae in area paredri, duo sunt tituli alter sub altero a diversis manibus incisi. Repertus in ruderibus aedificiae ruinosae altae infra turrem antiquam. Scriptura pravissima et valde detrita. A. 1,0. l. 0,35. cr. 0,21. — *Exscripsi.*

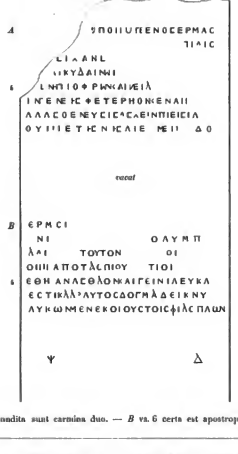

A

πολύτ[ι]μος[ε(?) ἀ]ξίσους Ἑρμᾶς
- - - - - - - - πίσος π. πίσως
- - - τύχῃ]ων
- - - πολιάν[ῳ]ν
- - ἐπιφάνων καὶ νεῖκι(?)
ἰ]ν' γενῆ σφετέρῳ Σθένε(ι?) σ -
ώσ]ι' ὅδων εὐ(?) - - - - -
- - - - - - - - - -

B

Ἑρμεῖ - - - - - - -
- - - - - - - Ὀλυμπ -
- - - τούτων - - - - -
- - - παῖ τῶν - - - - - -
ἐθνή]σω[ν αἰσθλων καὶ ..... πικλε(?) -
ἐστ]ι[κ]ων [δ]' αὐτὸς δέγμα δεικνύων
- ν - ων μέτ[ρ]ιους τε[ὐ]κ(?) φυ]λ[ε]τλων

↓(τφίτιματι) δ(ικεν).

In Mercurium condita sunt carmina duo. — *B* vs. 6 certa est apostrophus.

784 In ruinis Hagiae Sotirae lapis marmoreus rotundus, fractus in partes duas, a. 0,30. diametros 1,26. Deest marginis fere tertia pars. In latere summo excavatio est sexangula (cui olim immissus erat ὁ πωλῶν). — *Exscripsi.*

ΙΩΛΝΝΗΣ/// ΛΝΛΓΝΩΣΤΗΣΥΠΕΙ ΚΑΙΤΟΥ ΠΛΙΔΙΟΥΛΥΤΟΥ
ΛΛΛΙΕΡΓΗΕΕΝΤΟΝΑΒΒ//ΝΑΕΙΣΔΟΞΑΝΚΑΙΕΠΑΙΝΟΝ·ΩΑΡΧΑΝΓΕΛΟΥΜΙΧΛΗΛ

Ἰωάννης [ἐ]ν̣αγώστης ὑπ[ὲ]ρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδίου αὐτοῦ
κ]αλλέργη(σ)εν τὸν ἀβ̣β̣[ᾶ]ν̣α εἰς δέξιν καὶ ἔπαινον [τοῦ] ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

ἀββᾶνα scriptum pro ἀαῦωνα, sicut aetate multo antiquiore ξυββάλλατβαι C. I. A. II, 1 n. 52c (p. 400) vs. 11.

Digitized by Google

785 Tabula marmorea, a. 0,75, reperta a. 1890 in ruinis ecclesiae sitae in arce (*Castro*) a *Legrandio*, cui debeo apographum.

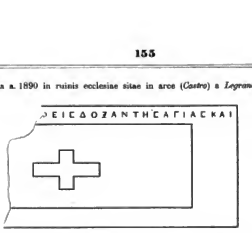

3. TITVLI HONORARII.

786 In arce (*Castro*) in muro ecclesiae principalis.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 99 n. XIX.

ΡΧΟΣΑΜΥΝΩΝΠΑΤΡΙΔΙΓΑΙΗΙ
ΑΣΕΤΗΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

Τὸν ἰδῖον Μενέτριχχον Δώνυσον πατρὶδι γαίηι
συνελλαικῶν· Στρατονίκης στῦλ' ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Supplementa posui exempli gratia.

787 In basi eadem qua n. 782.
•Edidit Chandler, Inscr. II, 135. p. 80. atque inde Brunck, Lect. p. 287., Annal. ed. Lips. T. IV. p. 193. (cf. Iacobs, Animadv. T. III. P. II. p. 76.), Iacobs. Anthol. Palat. Append. Epigr. n. 299. Ex Cockerelli schedis dedit deinde Walpol. Trav. p. 565, qui non recte Epidauri posit. Fourmontus habet inter Hermionenses titulos. Boeckh, C. I. G. 1197. — Cf. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 6. (Kaibel, Epigr. Graeca 916.) — *Exscripsi.*

ΛΙΘΕΙΔΑΙΘΕΟΔΩΡΟΝΕΠΕΙΠΟΛΙΝΗΕΖΗΣΕ
ΠΕΥΚΑΛΙΜΟΙΣΑΓΑΝΗΣΜΗΔΕΣΙΠΡΟΣΤΑΣΙΗΣ
ΝΑΙΜΗΝΚΑΙΚΤΕΑΤΕΣΣΙΝΕΠΕΙΛΙΠΕΝΑΣΙΝΕΜΕΣΘΑΙ
ΑΡΓΥΡΟΝΕΣΓΕΝΕΗΝΠΑΣΙΝΑΣ ΝΕΠΕΣΣΟΜΕΝΗΝ

Var. lect. Vs. 1 in. ΠΙΤ servatum viderunt priores ‖ vs. 4 extr. ΝΩΝ Cockerell et Conze.

ΠεΣθεῖδον Θεόδωρον· ἐνεὶ πόλιν εἶζεν ἥρως
κτισσάμενος ἀγαυὸς αὐθαιτ· ἀφρεσσύνες,
νοὶ μὴν καὶ κτεάτεσσιν, ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσιν ἐκεννόμενον.

•Theodorum intellige Achaeorum ducem, cuius laudes celebrat etiam n. 373 [= C. I. A. III 636]. (Boeckh). •Sub imperatore Theodosio I a. Chr. 380 Gothis Thessalam et Epirum vastantibus honores meruit. (Chandler). •Pitthidae sunt Troezenii a Pelopis filio. Vs. 3: *quippe quum pecuniam reliquerit omnibus distribuendam* [usuram sc., recte Kaibel] *in omnia saecula*. (Boeckh).

788 Lapis quadratus, qui antiquitus tegebat basim, olim pro sacra mensa in ecclesia Ἁγίας Σωτείρας, nunc in eiusdem ecclesiae ruinis. A. 0,27. l. 0,75. cr. 0,75.
Inter Hermionicas in schedis Fourmonti, e quibus edidit Boeckh, C. I. G. 1201. Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 193 n. 18. (Dittenberger, Sylloge ² 231. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3363. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1266.) — *Exscripsi* et ectypum confeci.

ΑΡΑΤΟΝΚΛΕΙΝΙΑΣΙΚΥΟΝΙΟΝ
ΟΔΑΜΟΣΑΝΕΘΗΚΕ

Ἄρατον Κλεινίᾳ Σικυώνιον
ὁ δᾶμος ἀνέθηκε.

Nomen clarissimi praetoris Achaeorum e Fourmonti ΑΡΤΟΝ recte restituerat Dittenberger. Statuam Arato erexerunt Troezenii aine dubio circa annum 243, qui recepti sunt in foedus Archaeorum (Paus. 2, 8, 5. Plutarch. Arat. 24).

789 Basis marmorea ad dextram fracta, in ruinis aediculae Hagiae Sotirae. A. 0,23. l. 0,28. cr. 0,55.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 97 n. XVI. — *Exscripsi.*

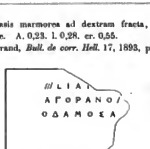

Θεοπόδων τοῦ δεῦνος
ἀγορανομήσαντα
ὁ δᾶμος εἰκάστρετ.

Videtur alterius fere a. Chr. n. saeculi. Erant tres modo versus; in versu primo monco certum esse prius Ιοια, neque video, quod aliud nomen fuisse possit praeter restitutum a Boecklio in titulo Thraeo C. I. G. 2463 *b* (= C. I. Ins. 2, 733).

790 Basis marmorea, supra et infra cymatiis ornata, in ruinis ecclesiae Πελαγίᾳ Ἐκατονταῦς. A. 0,77. diametros 0,56.
Chandler, Inscr. II p. 80 n. 134. Inde et e schedis Fourmonti Boeckh, C. I. G. 1183. Ex apographo Ravaisei *Expédition de Morée* II p. 172 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* III, 1837, p. 233 n. 65. Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 6. Le Bas, *Voyage archéol.* II 157. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3366.) — *Exscripsi.*

ΟΙΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙ (Οἱ ἀλειφόμενοι
ΒΙΤΟΝΘΕΥΔΩΡΟΥ Βίτων Θευδώρου
ΤΟΥΚΑΛΛΙΠΠΟΥ τοῦ Καλλίππου
ΤΟΥΑΥΤΩΝ τοῦ αὐτῶν
ΕΥΕΡΓΕΤΑ εὐεργέτα

Var. lect. Vs. 2 nil nisi ΘΕΟΕΥΔΩΙΟ Fourm., ΘΕΥΔΩΡΟΝ Chandl., ΑΟΡΟΥ Rav., Τ[ὸν] ΘΕΥΔΩΡΟΝ Conze, ΙΟΝΘΕΥΔΩΡΟΝ Le Bas.

Digitized by Google

In fine moneo certum esse Υ || vs. 5 exir. ΤΑΝ Le Bas, sed Ν nec est nec erat in lapide.

Vs. 2 Τ]ήτου Foucart (in Le Bas, *Voyage*), sed deprehendisse mihi videor vestigia litterae Beta; vs. 3 in. Τ]ήτου idem, sed nihil erat ante ΤΟΥ. Videntur ephebi honorare conditicipulum, cuius avus Callipus fuerit gymnasiarchus.

791 Lapis caeruleus repertus anno 1899 a Legrandio in ruinis ecclesiae Ἁγίας Σωτείρας in summo latere foramina. A. (*aδ*) 0,60. l. (*kl*) 1,10. cr. 0,19. In latere *ac* titulus *A* magnis litteris scriptus; in latere *ab* titulus *B*.

Delineationem lapidis, quam repraesento, et apographum titulorum benigne mihi misit Legrand, addens tituli *b* ectypum non quidem bonum, ut pauca modo conferre potuerim, sed pauln plenius cernere mihi visus sum vocabulum primum, de quo Ο . . . Π . . ΟΝ Legrand.

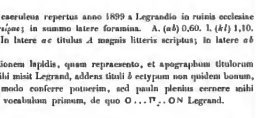

A ΙΝΟΥ *vacat*

B
Ο[ΙΠΡΟΝΕΧ ΟΝΑ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΑΠΟΛΙ ΑΝΕΘ[
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑΚΑΙΠΡΣ
ΕΑΝΤΑΕΙΣΡΩΜΑΝΥΠΕΡΦ
ΕΥΜΜΑΧΙΑΣΚΑΙΥΠΕΡΤΑΣ
ΠΟΘΕΡΜΙΟΝΕΙΣ ΕΠΤΑΛ

A In latere antico scripsum esse exspectas nomen honorati cum nomine patris, ut suspicio sit esse in lapide vel certe fuisse terminationem genetivi *-νεῖα*.

B Γ]ᾶ[ρχ]ηκον [- - - ν]ὸν
τὸν ἀρχ]ήτην ἀ πολ[ιν]ὸς[ίων
ἀγορανομήσαντα καὶ π]ρύτανι-
σαντα τῆς Ἑρμιονέ[ων πό]λεως καὶ
συναγ]όνος καὶ ὑπὲρ τῆ[ς] [πό]λεως
τῶν Ἐρμιονέ[ων ἐπτάκις].

De titulo vide ipsae adnotata sunt ad n. 752.

792 Basis marmorea, supra et infra cymatio instructa, inmissa muro ecclesiae ruinosae Palaeo-Episcopi. A. 0,80. l. 0,46. cr. 0,28.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 96 n. XIII. — *Excerpsi.*

ΟΙΑΛΕΙ[ΟΜΕΝΟΙ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΤΟΥ
ΑΝΤΙΣΘΕΝΕΟΣ
ΤΟΥΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤ

Οἱ ἀλειφόμενοι
Ἀρίστωνος τοῦ
Ἀντισθένους
τοῦ αὐτῶν εὐεργέτ[ην.

vacat

Vs. 3 extr. quod edidcrat Legr. ΕΩΣ, ipse correxit per litteras.

793 Basis marmorea, supra et infra cymatiis ornata, olim in aedicula S. Ioannis, nunc est pro mensa sacra in aedicula Sancti Georgii. A. 0,83. l. 0,67. cr. 0,48. Singuli versus inter lineas. In latere postico titulus alter consulto erasus.

E schedis Fournonti Boeckh, C. I. G. 1185. Chandler, Inscr. II p. 81 n. 136. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 158 ex apographo Le Basii. — *Contuli.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ·Μ ΑΥ
ΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΣΕ
ΒΑΣΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΑΣΕΠΤΙΜΙΟΥ
ΣΕΒΗΡΟΥΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΥΙΟΝΗΠΟΛΙΣ
ΤΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΤΗΣΠΟΛΕ
ΟΣΓΕΛΛΙΟΥΤΟΥΑ[ΡΟΔΕΙ
ΣΙΟΥ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ(άρκον) Αὐ-
ρήλιον Ἀντωνῖνον Σε-
βαστόν, αὐτοκράτορος
Καίσαρος Λ(ουκίου) Σεπτιμίου
Σεβήρου Περτίνακος
Σεβαστοῦ υἱόν, ἡ πόλις
τὸν ἰνίκητον·
ἐπὶ στρατηγοῦ τῆς πόλε-
ως Γ(αΐου) Ἰουλίου τοῦ Ἀ[ρ]οδεί-
νου.

«Status Caracallae Augusto, vivo patre, posita» (Boeckh), inter annos 198, quo in societatem regni receptus est Caracalla, et 211, quo martuus est Septimius Severus. (Fosc.)

794 Basis marmorea, supra cymatio instructa, in ruinis Hagiae Sotirae. A. 0,82. l. 0,60. cr. 0,51. Titulus erasus est, sed legi potest.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 99 n. XX. — *Excerpsi.*

ΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΟΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜΑΡΚΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΝΚΑΡΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΗΠΟ
ΛΙΣΤΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝ

Τὸν μέγιστον καὶ θειότατον
αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον
Αὐρήλιον Κάρον Σεβαστὸν ἡ πό-
λις τὸν ἀνίκητον.

Digitized by Google

795 Basis marmorea, supra et infra cymatio instructa, olim pro mensa sacra Hagiae Sotirae, nunc in eiusdem ecclesiae ruinis inversis litteris in profundo incens. A. 0,73. l. 0,49. cr. 0,44. Titulus scriptus duabus manibus, quarum altera incipit a versu sexto.

Chandler, Inscr. II n. 137. Iode et e Fourmonti schedis Boeckh, C. I. G. 1186. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. vol. 5 p. 251. De lectione sua retulerunt Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II p. 73 et Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 199. — *Combi.*

Γ(αΐου) Κορνήλιος Τελέσεως τὸν
Φαβί(ου) Βαλέριον, γυμνάσιαρχον
λογ(ισάμε)νος δ' Σκιπ(ίωνι), δι' ἀνδρῶν ἀντι-
στράτηγον ἐν Κορίν(θῳ), εὐσεβείας
ἕνεκεν καὶ φιλο-
Καισάρων Νερωνιάνων Τραι-
ανῶν Ἀδριάνων καὶ Ἀντω-
νείνων καὶ στρατηγὸν καὶ
γραμματέα τῶν Ἀχαιῶν καὶ
ἀρχιερέα καὶ ἱερέα τοῦ Καί-
σαρος, Γ(αΐου) Κορνήλιος Φλάτυας
τὸν αὐτοῦ φίλον. Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Var. lect. Vs. 3 ΔΚΑΝΔ Chandl. ‖ vs. 11 ΚΑΙ omittunt Chandl. Fourm. Vs. 2 *δι' ἀνδρῶν* Kiels, Prosopogr. imp. Rom. I p. 461 n. 1164 recte videtur interpretari de duoviris, qui praeerant coloniae Corintho et suo iure conteadit enotra Boeckhium, non reipublicae Romanae proquestorem falsae Pulchrum, quippe qui fuisset ordinis equestris: post tribunatum legionis ad procurationem imperatorum (vs. 13) eum pervenisse, reliqua autem eius munera esse municipalia vel provincialia. Sed quod vir doctus *δι' ἀνδρῶν ἀντιστράτηγον ἐν Κορίνθῳ* interpretatur ›praefectus duorum Corinthi‹, nescio quomodo id intelligi velit; certe *ἀντιστράτηγος* valere eno potest ›praefectus‹. Coniecerim a colonia constitutos esse duovirorum adiutores, qui in institutionem reipublicae Romanae direcerentur quidem *ἀντιστράτηγοι*, sed *δι' ἀνδρῶν*, quo additamento distinguerentur a propraetoribus imperii. — Vs. 4 *εὐσεβείας ἕνεκεν* annnae curator in Achaia« (Boeckh). — Vs. 5—8 *φιλο-Καισάρων - - Δακιν.* Cum pro simplici *Τραιανῶν* plena imperatoris nomina sini indicata, certum duco regnante Traiano positum esse titulum, idque quidem post annum 103, cuo Dacicus est appellatus, et ante a. 114, quo assumpsit cognomen Optimi. — Vs. 9 *Καισαρίων*, vs. 10 *Σεβαστῶν* ludus puto esse in honorem Caesaris dictatoris et Augusti primi. — Vs. 10 Asclepiea Boeckh ait esse Epidauria, sed possunt esse Troezenia, vide titulum n. 771. ›Mira differentia formarum *Καισαρίων Νερωνιάνων* etc. et deiode *Σεβαστείων Ἀτωδ-νείων*.‹ (Boeckh).

796 Basis magna olim in sedicula ruinosa Hagii Nicolai, cuius possessor Dimitri Paschos. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 98 n. XVII.

Ἀγαθῇ [τύχῃ].
Μ(ᾶρκον) Αἰ(ιλιανὸν) Ὀλυμπιόδωρον τὸν φιλόσοφον
ἡ λαμπροτάτη Τροιζηνίων πόλις τειμή-
θεντ' ἀλογίστε αὐποτ(ε)θεὶς βασιλείας
εἰς δὲ κἀκτίαν
ϛ β δ.

Litterarum formas editas benigne per litteras mihi correxit Legrand. Notii sunt *-logistae* (sic etiam in titulis Romanis) *dati ab imperatore*-oppidis Graecis, vide Mommsen, *Staatsrecht* ³ II p. 1033. Menadier, Ephesii p. 87 adn. 177.

797 Basis marmorea in ruinis Hagiae Sotirae, quae aetate Byzantina in capitellum est enoformata igiturque supra aliquid decisum, sed latitudo non diminuta. A. 0,56. l. 0,53. cr. 0,28.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 98 n. XVIII. — *Exscripsi* lapidem; postea contuli ectypum, quod a. 1890 a se confectum comiter mihi misit Legrand.

Ἡ πόλις τῶν Τροι-
ζηνίων Εὐ[φ]ίλλιον
Ἡ[ρ]α[κ]λέους, τὸν
ἐν τ[ε]χ[νί]τῃ σὺν-
γείτ[ον καὶ ἱ]ερέα Φυ-
τα[λ]είου Πα[ν]σάνιος
ἀρετ[ῆ]ς ἕ[ν]εκεν ἀφι-
έρωσεν.

Varia lectio Legrandii. Vs. 1 extr. deest Δ ‖ vs. 2 ΓΝΟΣ (nihil antea) ‖ vs. 6 in. ΑΡΕΤΗΣΕΝ, sed in ectypo non plura conspicua quam exscripsi a. 1896 ‖ vs. 7 ΡΜΙΣ.

-< exaratum inter versum tertium et quartum quid sibi velit nescio.

Pertinere *ἐν τεριγόνῳ* etiam ad *ἱερέα* monstrat nomen honorati Εἰρήλλιος, quae est ipsius Neptuni, cuius sacerdos factus est, epiclesis, vide titulum Trallianum *Bull. de corr. Hell.* 5, 1881, p. 340. — Ad vs. 4 sq. cf. Paus. 2, 32, 8 *ἔστι δὲ ἐξω τείχους (Τροιζῆνος) καὶ Ποτειδῶνος ἱερὸν Φυταλίου.*

Digitized by Google

798 Basis anno 1899 effossa a Legrandio in horto sito subter viam ducentem a vico Damala ad molas, inter ecclesiam Sancti Georgii et turrem antiquam. In latere summo vestigia duo, in imo latere duo foramina ad muniendum lapidem alterum. A. 0,68. l. 0,775. cr. 0,135. Litterae altae 0,03, Phl 0,055. — Legrandin deheo apographum et cetypum, e quo *exscripsi*.

ϟΑΥCΤΟΝϟΑΥCΤΟΥΗΔΕΛΥΚΑΙCϟΙΛΟΝΥΙΑΝΕΘΗΚΕ
ΠΙΤΘΗΟCΘΡΕΠΤΕΙΡΑΠΟΛΙCΤΟΙΖΙΝΠΕΡΙCΑΜΟC
Υ ϙ Ϡ

Φαύστον Φαύστου τὸν Αἰσιμ φλαν υἱ̣ὸν Ἀνδ̣ρια
Πιτθέα Σρίστερα πόλι Τροιζ̣ῆν περίτιμος.
Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Vir honoratus dedicavit n. 777.

---

799 Basis quadrata in ruinis aedificiae, cuius possessor Dimitri Paschos, a. 0,39. l. 0,49. cr. 0,48. Ut lapis conformaretur ad basim columnae (cuius ima pars servata), exordium tituli deletum est.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, n. 97 n. XIV. — *Exscripsi*.

. . . ΙΕΡΕΩCΤΥΧΗCCIII
ΘΛCΤΗCϟΡΕΤΗCΕΝΕ
ΚΕΝΚΛΙCΩϟΡΟCΥΝΗC
ΛϟΗΡΩΙCΕΝ

[Ἡ πόλις τὸν δῆμον, υἱὸν
Ἑρμᾶ ἱερέως Τύχης Σε[-
βαστῆς, ἀρετῆς ἕνε-
κεν καὶ σωφροσύνης
διαφανοῦς.

Varia lectio Legrandii. Vs. 1 in. ΟCΛΙΕ, quod transcribit ... *Sin ieρ.* || vs. 2 in. ϵΘ. Fuerit alterius p. Chr. n. saeculi. Τύχης Σεβαστῆς vix »Fortunae augustae«, sed »Fortunae uxoris imperatoriae«.

---

4. SEPVLCRALIA.

800 Ad dextram viae publicae ducentis a Γαλατᾶ versus Δαμαλᾶς proxime pone hortum ultimum in pede olivae anno 1899 reperta est a Legrandin columna e lapide durissimo fabricata, a. 2,15. diametros 1,08. Fissa est ad altitudinem, praeter id paene incolumis. In latere superiore est locus depressus a. 0,26. l. 0,47. Tituli longitudo est 1,85; litterarum altitudo circa 0,04. Parvum fragmentum solutum continens litteras |9€|, cum effodebatur, operariorum aliquis attulit Legrandio, qui manifesto recte collocandum id esse iudicavit in versu altero.
Quod recte loco insertum monumentum inter pauca insigne tenent lectores, debent rarae humanitati Legrandii, qui antequam ederet ipse vel id mihi concessit, militem apographum accuratissimum et cetypum, e quo conficiendum curavi imaginem octava verse magnitudinis parte paulo minorem, nisi quod fragmentum solutum redditum est e sola Legrandii delineatione et suo loco insertum.

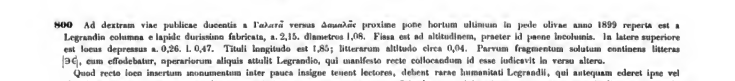

Πραξιτέλει τέκι μάλα φίλον πάτρι Σπάρτι·
εἰ̣ὼν δ' ἐτάφ̣ην | γᾶιαι χθόν, ζοφίῃ στυνέχοντες,
φίγμα δν' ἀγλ[α]ΐζω̃ν, κτέαμαρ | ἐξειλόσ(σ)ιν.

Probat cetypum, quod adnotat Legrand, in inscribendo puncto litterae O nun sibi constare titulum, sed certum id est, ubi designatum est. Alphabetum congruit cum Hermionico, ut recte apparet statuisse Kirchhoffium (*Alphabet*[4] p. 97), oppida Argolidos maritima scripturam adhibuisse ab Argiva diversam.

Tituli et nostri et eius qui proxime sequitur sermo priscam exhibent simplicitatem, quanta par est aetati remotissimae. — *κτέαμαρ ἐξειλόσσιν* intellege fere: »neque id quidem (ut humana omnia) disturnum confectum esse cecidi potest«. De paulni vocis q. v. *ἀναίρω* vide Illan - Kühner, *Ausführliche Grammatik* I p. 109.

Digitized by Google

801 Io campo prope Damalam pila literum octo e lapide molli, a rivo dicto *γεφυρᾶτον ῥεῦμα* ad occasum, eodem ut videtur loco, quo antiquitus erat collocata. Totam metiri non potui, excedit altitudo metros tres. Latera siogula lata fere 0,27. Titulus scriptus est in lateribus duobus, interiecto latere vacuo. Inscriptionis pars inferior, quippe quae solo tecta fuerit, melius est servata quam superior, quae in latere altero plane est illegibilis.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 84. (Cf. Herwerden, ibid. p. 627. Dragumis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1893, p. 100. Baunack, *Indogermanische Forschungen* 4, 1894, p. 187.) — *Exscripsi* et confeci ectypum. Repraesento imaginem ad decimam partem veram magnitudinis redactam.

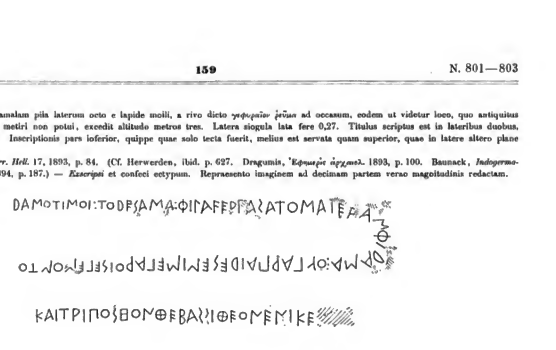

Varia lectio Legrandii. Interpunctiones, quas indicavi, praeter duas in versu quarto omissae, sed posita est in fine versus alterius (fortasse recte). — Vs. 3 extr. ΚΕΙ ‖ vs. 4 in. - - - - ΕΜΑΓΑΘΕΣ.

Δαμοτίμοι τόδε σῆμα Φίλα ἔφεστή(ν)κατο μι[ή]ρ
Ἀμφιθάλαι· αἰ γάρ κ[είθε] ἐπ' αὐτῆμαρ ἀφίκοντο.
καὶ γ[άρκες, ἃ Θέ]σπεις Σίσυ ἔτκαμ[ε, οὐ] λέτ[ε]·
τὼν μὲν τα[λ]ᾶ[ε] ἐπ' ἀκυόπτε, ἐνὶ Στυγὸ δὲ κ[ακὰ].

Sexto saeculo non est recentior. — Vs. 3 *Θέσπεις* orthographice modo differre potest a *Θέσπεις*; fortasse geminatio litterae Sigma, quae haud semel occurrit ante consonantes (vide Dittenberger, Sylloge[1] p. 782), mero errori tribuenda. — *ἔτκαμε* = *ἔσχαμε* recte Herw. Finem versus supplevit Kirchhoff (*τόνδε κάδεσεν* Herw.). — Vs. 4 supplevi (- - - *μοῖρα*[*ν*] *ἀγαπ*[*ᾶ*]*τε* Legr., quem sequitur Baun.; formae Ionicae plane inauditae in titulo huius aetatis Troezenio; recte dubitavit Herw.). — Initium versus valde est adeumum; certa sunt haecce: signi, quod primo loco dedi, linea obliqua altera, A, E, linea directa, quam de Tau esse sumpsi. Incerta est littera ante Tau, quo loco diiudicari nequit, quae lineae fortuito sint ortae, quae consulto; verisimile tamen duco fuisse Sigma formae eius, quae (praeter diversam) bis recurrit in versu tertio, semel in altero. Post Tau omnia certa.

802 Damalae in area paredri tabula marmorea, fracta supra et ad dextram, ornata anaglypho: ad dextram sedet mulier, ante quam stant mulier altera et parva serva teneros arculum. Reperta est prope Hagium Georgium. Titulo prave et curve scripto partimque difficili lectu anaglyphum multo est antiquius; est bonae aetatis neque quadrat ad argumentum tituli. A. 0,71. L. 0,46. cr. 0,07. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

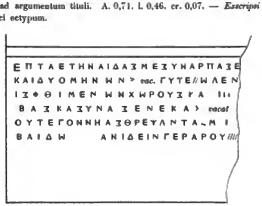

Ε Π Τ Α Ε Τ Η Ν Α Ι Δ Α Σ Μ Ε Σ Υ Ν Α Ρ Π Α Σ Ε
Κ Α Ι Δ Υ Ο Μ Η Ν Ψ Ν > esc. Γ Υ Τ Ε // Ψ Λ Ε Ν
Ι Σ Φ Θ Ι Μ Ε Ν Ψ Η Χ Η Ρ Ο Υ Σ Υ Γ Α ‖
Β Α Σ Κ Α Σ Υ Ν Α Σ Ε Ν Ε Κ Α > *secat*
Ο Υ Τ Ε Γ Ο Ν Η Ν Α Σ Θ Ρ Ε Υ Λ Ν Τ Α ⌐ Μ Ι
Β Α Ι Δ Ψ Α Ν Ι Δ Ε Ι Ν Γ Ε Ρ Α Ρ Ο Υ

Ἑκταῖον Ἀΐδης ὡς συνάρπασεν | καὶ δύο μοῦνω,
ε[*ὖτ' ἄ*]*π*[*ρ*]*ηϊ' ἀλλ*[*ε τε |*
le φθιμένω γήραος ἀ[*λ*]*δῆσι*(*ν*)*,*
βασταζόντως ἔτεσιν.
οὔτε γονεῦσι δεξάμενός[*τε*] *μ* [*ὲν τὸ*
ζῶν δεῖπας] *ἀνδεῖν γηραρέοις.*

Carmeo confiare erat in animo, sed recte cessit solus hexameter primus, post quem est interpunctio (quae eadem fuisse videtur in versu quarto) et spatium vacuum. — Vs. 4 *βάτραυσε* haud raro *Ἀΐδης* increpatur in carminibus serae aetatis sepulcralibus: *Journal of Hellenic studies* 19, 1899, p. 301 n. 232: *ἀνὰ ἀνδρὸς ἰοῦ τάφος ἕρκεται, βάτραυσε Ἀΐδης.* Kaibel, Epigrammata 345. 381. 496. — Vs. 6 littera prima male est formata, sed certum videtur Beta.

803 Tabula lapidea male laevigata, l. 0,60. cr. 0,11, nunc pro gradu in scalis ad introitum domus cuiusdam in vico Damala. Inveota prope ecclesiam Hagiae Sotirae ut unum e quattuor lateribus alvei (*-δ'ωσε capsae de causa*) continentis cosa et fragmenta tegularum. In margine titulus male habitus, cuius litterae altae circa 0,07.

Debeo Legrandio apographum et *ectypum*, e quo exhibeo ad decimam magnitudinis partem redactam.

Τ]ιμαγίδας.

Quinto stirpiscuodum est saeculo. Censendus est positus esse nomiois genetivus, sicut in titulis Troezeniis antiquioribus fere omnibus; sepulta igitur erat mulier. Initio recte supplevisse mihi videor T; patet enim ex ectypo ad sinistram non integrum esse lapidem.

Digitized by Google

804 Damalae apud paredrum fragmentum marmoreum; ad sinistram servatus margo. A. 0,13. l. 0,13. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

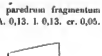

Στ - -
Δαμ - -

Sepulcrale potius est quam votivum (Στ - - | Δάμ]ατρι).

805 Olim in ecclesia ruinosa sita supra fauces *γεφυρείου ξύλινου*, nunc in area paredri. Sub titulo excavatum est triangulum. A. 0,53. l. 0,34. cr. 0,08.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 2. — *Exscripsi.*

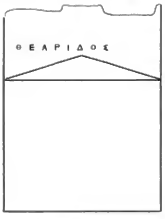

Θεαρίδης.

Inesuntе quarto a. Chr. n. saeculo non est recentior.

806 Stela lapidis rubescentis, olim in ecclesia ruinosa sita supra fauces *γεφυρείου ξύλινου*, nunc in area paredri. A. 0,59. l. 0,31. cr. 0,09.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 4. — *Exscripsi.*

Ο Ν Α Σ Ι Μ Ο Υ

Ὀνασίμου.

807 Stela lapidis calcarii cum astomate, olim in ecclesia Hagiae Irenae prope Damalam, nunc in area paredri. A. 0,69. l. 0,30. cr. 0,07.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 6. — *Exscripsi.*

Τ Ι Μ Ε Ι Ο Υ

Τιμείου.

808 Damalae apud paredrum cippus supra semicircularis, infra fractus. A. 0,30. l. 0,19. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

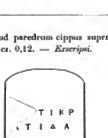

Λεπτιγ-
ά]τιδα.

809 Stela a. 0,15. l. 0,10.

Stais, *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, p. 165 n. 2. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 8.

Ξ Α Ν Θ Ι Π Π Α Σ

Ξανθίππας.

«Γράμματα ἐλληνικῶν χρόνων» Stais, qui Ξ non habet, ut id non servatum videatur.

810 «Ἐκ στύλου πλησιὸν ἐκτισμένου ἔξω ναοῦ. Εἶχεν τὸ 1852 ἐν τῷ Τροιζῆνι.»

Pittakis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* n. 2058.

Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Ε Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

Μενέκρατες·
χαῖρε.

811 Stela marmoris albi cum astomate, a. 0,40.

Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 6. (Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 158 *b*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3365.)

Ε Υ Α Μ Ε Ρ Ε
Χ Α Ι Ρ Ε

Εὐάμερε·
χαῖρε.

812 Stela fracta.

Stais, *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, p. 166 n. 3. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 10.

Ε Υ Β Ο Υ Λ Ο Υ

Εὐβούλου.

ΕΥΒ(ΟΥ)ΛΟΥ Stais, ut non integer videatur titulus.

813 In ecclesia Hagii Athanasii sita in media via ad arcem.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 5.

Λ Α Ι
Χ Α Ι Ρ Ε
Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ε
Χ Α Ι Ρ Ε
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ε Χ Α Ι Ρ Ε

-ια - -
χαῖρε.
Ἐπαφρόδειτε·
χαῖρε.
Δημήτριε χαῖρε.

814 Cippus exhibens formam coni, olim in ecclesia Hagiae Sotirae, nunc apud paredrum. A. 0,48. Prava scriptura arguit aetatem valde recentem.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 1. — *Exscripsi.*

Α Γ Α Θ Ο
Κ Λ Ε Α

Ἀγαθὸ-
κλεα.

815 In area paredri. Stela cum astomate e lapide calcario infra fracta; supra deest angulus dexter. In latere scripto rosae duae, quarum rationem habuit lapidarius exarans alterum *χαῖρε*; titulus igitur secundo loco positus altero paulo recentior. A. 0,85. l. 0,54. cr. 0,12.

Stais, *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, p. 165 n. 1. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 3. — *Exscripsi.*

Τ Ι Μ Α Γ Α Θ Ε
Χ Α Ι Ρ Ε
Κ Λ Ε Α Γ Ο Ρ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Τιμάγαθε·
χαῖρε.
Κλεαγόρα·
χαῖρε.

Digitized by Google

816 Ante domum, quam possidet *Κωνσταντῖνος Κολίνι*, stela anaglypho instructa: vir togatus stat protendens dextram, sinistra tenens togam. Supra anaglyphum titulus *A*, sub anaglypho *B*. A. 1,25. l. 0,45. cr. 0,11.
Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 192 n. 17. — *Exscripsi.*

A ΧΑΙΡΕ — - - - *χαῖρε.*

B ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΑ — Σωσικράτεα·
ΧΑΙΡΕ — *χαῖρε.*
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗ — Ἀσκληπιάδη·
ΧΑΙΡΕ — *χαῖρε.*

817 Stela cum aetomate reperta in loco dicto *Karamichali*, nunc in area paredri. A. 0,53. l. 0,35. cr. 0,05.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 627 n. 7. — *Exscripsi.*

ΝΙΚΑΝΔΡΕ — Νικανδρε·
ΧΑΙΡΕ — *χαῖρε.*

818 Stela cymatiis ornata reperta in horto, cuius possessor Zotos, ibique conservata. Apographum liberaliter mihi misit *Legrand*.

ΑΝΘΗΔΩ — Ἀνθηδοῦ·
ΧΑΙΡΕ — *χαῖρε.*

819 Stela in domo quadam vici Damalae, a. 0,52. latitudo sursum minuta est 0,36—0,38. cr. 0,07. In media stela para oblonga cavata, a. 0,21. l. 0,31, nullum exhibet ornamenti vestigium. Insigni humanitati mihi delineavit *Legrand*.

Δήμαντ·
χαῖρε.

Φιλόκλαον·
χαῖρε.

820 Fragmentum tabulae ornatae anaglypho, de quo superest caput. Anno 1899 repertum est in ruinis Hagiae Sotirae a Legrandio, qui apographum misit et ectypum, e quo *exscripsi*.

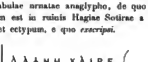

Δάφνη· *χαῖρε.*
- - - - *χαῖρε.*

821 Olim in ecclesia ruinosa sita supra fauces *γεφυρίου χώνευτος*, nunc in area paredri. Titulus *B* inter lineas collocatus altero recentior. A. 0,61. l. 0,28. cr. 0,10.
Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 626 n. 3. — *Exscripsi.*

Διονύσια
χρηστὲ·
χαῖρε.

Κασία *χρηστὴ·*
χαῖρε.

822 Damalae apud paredrum cippus instructus aetomate, in quo representatur clipeus sive patera; sub aetomate titulus est in regula, sub qua servatum est caput. A. 0,37. l. 0,28. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

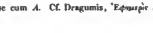

Ἐπι]φράτ[ε Σ - - (sive Ο - -)

5. VARIA ET INCERTA.

823 Fragmenta duo eiusdem stelae marmoreae. — *A* repertum a. 1847, nunc Athenis in museo, integrum ad dextram et superne. A. 0,80. l. 0,50. cr. 0,08 (in margine 0,11). *B* repertum in ruinis Hagiae Sotirae, nunc Damalae apud paredrum, integrum ad sinistram. A. 0,52. l. 0,37. cr. 0,08.
A Pittakis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 2581. Rangabé, *Antiquités Helléniques* 785. (Bursian, Mus. Rhen. 11, 1857, p. 321.) Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 157*a*. (Cauer, Delectus[2] n. 62. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3362.) Ex Eustratiadis apographo litteris minusculis Mylonae, *Bull. de corr. Hell.* 18, 1894, p. 137. Cf. Choisy, *Études épigraphiques sur l'architecture Grecque* 224. — *Exscripsi Wilhelm*, cuius exemplum, quod ipse professus est imperfectum esse, emendavit *Prott*.
B Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 114 n. XXXII, intellegens coniungendum esse cum *A*. Cf. Dragumis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 17, 1893, p. 102. — *Exscripsi.*

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Var. lect. A vs. 1 nil nisi ΜΟΝΩΝ Fouc., *μόνον* Eustr. — Reprecesento lectionem Wilhelmi; ΠΑΡΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΩΝ, quod coniectura eram suecutus, monitus in lapide cerni posse affirmavit Prott (inserere nolui, quia cum exemplo Wilhelmi non plane conveniunt spatia). — Tum *«möglich ist* ΕΥΚΛ, *aber nicher nur* Λ‹ Prott || vs. 2 ante Ρ Ο addit Ο Prott; *πὰρ Αὐ[πωνος* Eustr., ΑΥ. ΩΝΟΣ ι ΡΧΡΗΣΣΣCCCC Fouc. In numeris consentiunt Wilh. et Prott, is quidem adnotans incertum esse, utrum signum quartum fuerit Θ an Ρ || vs. 3 ante ΚΑΛ dat nil nisi Λ‹‹‹Ρ‹‹ Fouc., *τὰγ* Eustr. Lectionem Wilhelmi fere confirmat Prott. — In fine ΘΘ omittit Fouc. || vs. 4 *‹‹‹ ΔΕΡ alles unsicher.* Prott. Tum ΟΚ‹CCCC‹‹Ι‹Χ.Α.ΑΡΟ Fouc. Quae repraesento Wilhelmi sunt, nisi quod in numeris ante Ι dat Ρ, pro quo e Foucarti et Prottii consensu recepi ‹, et quod omittit Λ‹, quae addidit Prott, in signo priore consentiens cum Fouc. || vs. 5 ΝΕΝΤΟΙ‹ (antea nihil), tum ΜΟΙΣΕΡΡΑΜ Fouc. || vs. 6 in. ΡΑΡ omittit Fouc. Tum ΟΚΕ. ΤΑΝ idem || vs. 7 in. Μ....Α.ΔΝ Fouc. (antea nihil). — *«Unsicher, ob ἡγ oder ἰν Μεγάρων* Prott. — Tum ΛΙΟΔΝ Wilh., ΩΝ Fouc. Prott (*«sicher.»*) || vs. 8 in. ΙΕΡΙ Wilh., ΜΑΕΡΙ Eustr. Fouc., ΛΕΡΙ Prott. — In fine ΠΑΡΑ Fouc. || vs. 9 ante ΡΑΡ omnia omittit Fouc. Initio ΑΝΑΥΝ Wilh.; tertio loco superesse residuum pusillum, quod possit esse de ξ, testatur Prott. — Extr. Ο‹‹ΣΣΣ‹ ΡΟΙΣΥ Fouc. || vs. 10 in. ΙΡΙ omittit Fouc., e quibus Ρ‹ addidit Wilh.; lota, quod clarum esse sit (non Η), Prott. — Tum: post Υ Fouc. || vs. 11 Χ..Χ.CCC.....ΟΟ Eustr. Nil nisi CCCC.....ΟΟ Fouc., quibus *ϗ* addidit Prott, reliqua Wilh. || vs. 12 in. ante Φ nihil Fouc. Γ‹, alterum Ο, Ε sunt Prottii, qui a me monitus tum agnoscere sibi visus est ΤΕΚΤΟΝΟΝ (sic) || vs. 13 ΦΟΔ....ΣΣΣ.ΟΥ Fouc. (antea nihil). Lectioni Wilhelmi ΑΦΙΚΟ‹ ΕΝΟ addidit Prott || vs. 14 ante ΑΝΟ nihil Fouc., Ει deletur Prottio || vs. 15 nihil ante ΙΔΩΝ Fouc. Prius Ϗ, Κ, Ο addidit Prott || vs. 16 ΔΑΜ.....ΧΩΡ Fouc. (antea nihil). *uorra* cum Wilhelmo Eustr., qui tum Ε[ὐβοίαιος. ‹(?) ΩΤΑΡΣ (*nicher:* Ξ *oder* Ε) ΑΜΩΙ ; ΡΣΤ , ΧΩΡ. Prott. In numeris Ξ etiam Eustr., pro quo Ξ Wilh. || vs. 17 in. plenius ΦΑΛΑΚΡΩΙ ; Fouc. Eustr. — Tum ΡCC ; ΡΟΡΙΟΥ Fouc. et, nisi quod dat .CCC, Eustr. — Deinde Ρ›..ΑΡ Fouc., Ρ‹ι‹Κωτ Eustr., Ρ‹Ι‹ΚΑΡ Prott. *«Was dem Pi eingeschrieben war, ist nicht zu erkennen. ϗ hächst wahrscheinlich, dann noch gerade Raum für ein weiteres* ›. Prott || vs. 18 nihil ante ΕΙ Fouc. In numeris consentiunt Eustr. Prott Wilh. (nisi quod is de signo altero tantum ‹), ΡΣΣCC ; Fouc. || vs. 19 nihil ante ΤΟΙ Fouc. *«Zu Anfang sehe ich* ΣΗ, *das Υ erkenne ich nicht»* Prott. — Tum ΕΡΙ.ΑΜΙΔΙ Fouc.; cum Wilhelmo consentit Eustr. || vs. 20 nihil ante ΔΑΜ Fouc. *«Λ, noch mehr* Ν, *unsicher. Vor* ΟΝΑ *vielleicht* Κ» Prott || vs. 21 in. ΔΙΟΡΘ.....ΤΩΜ Fouc., qui in fine omittit Ρ || vs. 22 in. Τ omittit Fouc. — extr. ‹ΡΗ Fouc. ‹ΘΘC... Eustr. Wilhelmi lectionem confirmat Prott || vs. 23 in. Α.ΕΙ ; ΡΘΣΣΣCCC ; Fouc. *Δαιωφάνου* ΡΘΣ etc. Eustr. Repraesento lectionem Prottii || vs. 24 in. quae sunt ante ΚΑ, lectioni Wilhelmi addidit Prott congruentia cum Fouc., nisi quod is primam litteram plusiorem dat Ν et tum ΟΛΚ. Eustr. convenit cum Fouc., nisi quod initio pro Ν is addit ». || vs. 25 in. quae sunt ante ΑΡ delentur Wilhelmo, nisi quod initio dat ΝΛΙΙ, quod emendavit Prott, addens *«wohl Λιαφοίτων mit einer Zahl»* || vs. 26 litteram primam I dat Wilh., ‹ Fouc. Eustr. Prott. — Tum ΡCCC ; ΤΟΥ.ΟΟΥ Fouc., Ρ ante Ο addidit Prott *«ziemlich sicher»* [ef. vs. 18] || vs. 27 ΚΟΡΙΓΘΩΝ Fouc., *Δαιωφάνου* ‹ΡΣΣΣCCCCΣ ι*ὸν* Eustr. — extr. ΟΝ.ΕΣΡCC‹ΙΕΚΜΕΓ Fouc. *«Nach* Σ *eine zerstörte Stelle, die auf* Γ *schliessen lässt. Nach* Ι *schreint* Κ — pro quo spatium vacuum relinquit Wilh. — *«erhaun, oben ist keine horizontale Haste»* Prott || vs. 28 in. ΑΣ Fouc. Eustr. || vs. 29 in. CCC‹.ΑΝ Fouc., ΡCCC ; *τῶν* Eustr., cum quo in numeris consentiunt Wilh. Prott; tum ΙΛ Wilh., *«τῶν so gut wie sicher»* Prott || vs. 30 in. ΠΑΛ Fouc. || vs. 31 in. ΑΜΟ ΦΑΝΕΙ ; ΡΣΣΣΡCCCΣΥΡ Fouc., *Δαιωφάνου* ‹ΡΣΣΣΡCCCΣΙ*ὸν* Eustr. — De signo ante primum C Wilh. dat ‹, *«ziemlich deutlich* Ρ». Prott. Pro tertio C Wilh. dat ι, non recte teste Prottio || vs. 32 in. ΩΝ Fouc. Eustr., ΟΝ Wilh., *«deutlich* ΟΝ». Prott. — Tum Υ‹‹‹ΙΩΝΙ‹ΡC Fouc., Χαρίτων ΡC Eustr. Post ΝΙ (pro ‹ lacunam dat Prott) locum vacuum habet Wilh., ϗ Prott. — In fine a me quaesitus Prott: *«nun* ΚΙΟ *nötig ist, muss der Punkt in* Ο *mit Farbe angegeben gewesen sein»* || vs. 33 in. ΔΓΧΩΡΙΩΝ Fouc., *τῶν χωρίων* Eustr. || vs. 34 in. ΟΙC addita a Wilhelmo confirmat Prott. Tum ΕΙΡΓΑ.ΟΝΤΟ Fouc., quorum reliquias ominas fere a Wilh. agnovit Prott || vs. 35 in. CCC Fouc., ‹CC... Eustr., Ι‹C.. Wilh., Η‹CCC Prott. — Tum versus finem ‹CC..Ι‹ Fouc. Quod dedi Wilh. Eustr. || vs. 36 in. ΘΕΝΕΙ ; ΒΡΣCC‹ Fouc., Ἐκα[ρ*ὸν*τι (] pro ξ inanifesto typothetae errore) ‹ΓΗ.ΘΠΣCC‹ Eustr. Numerorum lectionem repraesento Prottianam || vs. 37 in. ΝΑΚΥΡ solus Wilh. || vs. 39 in. ι add. Wilh. Tum de numeris modo C Fouc., Ρ Eustr. || vs. 40 in. ΕΤΟΝ Fouc. Eustr. — Tum ΡΣΣΣΡ Fouc., ΡΣΣΡ Eustr. || vs. 41 in. ΤΟΥ Fouc. Eustr. — Tum ΘΘΒΒΣΣ‹ Fouc. Cum Wilhelmo congruit Eustr. || vs. 42 in. Α omittit Fouc. || vs. 45 in. ΤΟ Fouc. Eustr. — Tum ΒΡΣ Fouc., ΡΡΣ Eustr., Ρ‹Σ Wilh., Ρ‹ Prott || vs. 46 in. CCCC Fouc., ΡCCCC Eustr. || vs. 47 Θ.ΡCCC‹ Fouc., ΒΡΡCCC‹ Eustr. || vs. 49 ΓΡΟΦΟΙΜ mihi Fouc. || vs. 50 in. ι add. Wilh. || vs. 51 in. ΔΕΙ Fouc. Eustr. — Tum ΒΒΒΡ Fouc. De Wilhelmi Ρ Prott: *«es scheint so, ist aber nicht ganz sicher»* || vs. 52 ΡΡC Fouc., ΡΡC Eustr. || vs. 53 extr. ΔΩ Fouc. Ι. || vs. 54 in. .ΝΕΡ Fouc. Eustr. In fine post ΚΑΙ Prottio visum est fuisse Ρ vel Β || vs. 55 in. primum residuum (omittit Fouc.) ‹ dat Wilh., *«unsicher, ob* ι *oder* ‹» Prott || vs. 57 ΝΙ‹ΡΣΣΣΣΡ Fouc., ΡΣΣΡCCC Eustr. || vs. 58 nil nisi ΝΙ‹Ρ Fouc., *τ*› ΡΗΗ Eustr. || vs. 59 ΙΑΚ‹Ι Fouc. Eustr.

B enota quae pleniora visit Legrand rt e reliquis eius varietatibus potiores. — Vs. 37 nunc desiderantur || vs. 38 ΚΟΕΝ || vs. 41 extr. omittit Ω (1899 ut per litteras mihi auctoris correxere sibi visus est Ο) || vs. 46 extr. ΤΑΣΔΑΜ || vs. 50 in. omittit C || vs. 51 ΟΜΑΛΙ || vs. 54 in. omittit Ρ || vs. 58 in. ΡΑΡ || vs. 61 in. ΜΝΕ. In fine ΤΑΙΔ‹Υ || vs. 68 ΡΡ || vs. 75 pro 3 ter posito edidit ΣΣΣ, sed a. 1899 ipse errorem correxit.

Digitized by Google

ἰόν - - - - - - -] τοῦ ἐπ' ἀριστερὰ τοίχου τοῦ λιθίνου Ἐκατόνεω. ΓΥΒΧ,
- - - - - - Δικα]σφολ[ι]ε̣ι· ΡΒΔΔΔΔCC, πλίνθων [α]μμῶν ἑλαπὸς καὶ ἀπεστ-
ηγότος - - -, πλίνθων] χιλίων ἀ[ν]ωπὸς καὶ ἀποστηγότος Λωπίων· ΡCC,
- - - - - - - Δικα]σταί· - -], ἀποστηγότος τοῦ τοίχου τῶν λιθίνων Πρ-
- - - - - - - - -ε Ἐκατόνεω· CCC, τοῦ ξύλου τοῦ ἐπὶ τῶν λιθοτόμων Πασι-
- - - - - - - - Τίλλει ἐς Κέφ[α]λον καὶ τὸν ὑπὸ]κλιμον ΞΓ· [Ρ]CC·Ι, (ζ)τ Μίγ-
αρα ἐφύσων(?) - - - - ηῖσε ὠδοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀγυιέω[ς] ἕστε καὶ τὸ ἱερὸν ἐργασίας Δαμ-
οφάντ - - - - - -] ΡCCC, γῆν ..... ἐς τὸν ὦδον τὸν πὰρ τὸς ἐπωπτείδας
- - - - - - - - - ἕστε καὶ τὸν π]αλαιὸν ὦδὸν ἢ συνγλῶσι ἐκαικεδωμένον Ἐκατόνεω· ΒC,
- - - - - - - - - - - Δ]καιω[ο]ῦνεν· [Ρ(?)]ΔΔΔΡCCCΞ, ὑπὲρ τῶν Φολαιμίων τὸν ὦδὸν ε-
- - - - - - ἕστι καὶ τὸ χ]ωρί(?)ον Θεστιάδεω [Κα]ρύστιον· ΔCCCΙΟΟ, ὦδὸ ἐργαστίνι ἐς Κ-
ῥεωφόνε(?) - - - - - τ]ῆϝγ χ]ω[ρί]ων τῶν Π-Θεθάρων, ὧν οἱ λίθοι ἐτάσθεν, Θεθάρ-
ον - - - - - - - -ι·ου, οἵ ἐ[ρ]γά[ζ]ονται τὰν ὦδὸν, ἐς σίτον Ἰλλοτίαν· ΔΔΔ, ὦδοῦ ἐρ-
γασίας - - - - -]ν· CCC - - -, ὦδοῦ ἐργασίας ἀπὸ Ψίφας Θεσσαλῶν· CCΞΙ, ὑποδ-
ωμάτε - - - - - Ἐκα]τόνι[ο]ς· Β[ΒΒΒ]ΓCCC, χρυσίνασι τὰ ὑπὲρ τὰς ὑποδωμάτε Κλ-
αστ]ένει - - - - - - - - - -]ωσε ἐπεξεργ[ά]σασε ὑπωκοδωμήσαντι τὸ Ψιφίων Ἐκε-
σθένε - - - - - - - - αἰφὲ τῶν Θεσσ]ιτικῶν πὰρ τὸ θεμενίδιον ἐργασίας Ἐκατόνεω·
ΔΔΔΡC, - - - - - - - -ε τὸς πὰρ τὸν ὦδὸν τοιὰ· [.]ΔΡCΙΙΙ, τοῖχον λιθίνων ἀνεῳγ-
μένων [- - ἕστε καὶ τὸν σταθε(?)ητὸν τῶν τοίχων τῶν λιθίνων ἐργαστίνε Φόλων· ΡΔΔΡΙΟΟΟ,
ἄλλαν Μακ[- - - - ἐπεχασθε(?)] τοῦ ποτὶ ἀρόβεσε Ἐκατόνεω· ΒΒΒΔΡΞ, πλίνθε ἐμμέτρεσε
καὶ τᾶι δύτοι Δ[ακα- - -, πυπ]ίδεσ ἐς τὸς αὐλὸς ταιὸ Κλεσθένεϊ· CCC, πλίνθε ἐμ πετίδι ἐ-
πτὰ ταιὶ Κιξεγ- - - - - ἰ]ν τοῦ δεκάδος πάτωθε ὑποδεδεμένα καὶ τὰς πυκτίδος πεφα-
νεδωμένος Ἐκατ(ό)νεος - - - -]ων ἀποστομώσας πάντα Ἐκατόνεω· ΔΔΔΔCCCC, ἀνοφορέρ-
σε γᾶϊ, ὡς ὠδὸν τὸ διέ]πεδον - - τῆ ἐπιρρυθῆι τοῦ ποτὶ, Μελανθίω· Ρ[Δ]Δ, τοῦ δὲ ἐσπτὸς τοῦ πο-
τὶ ἀπεφερτέος ἐγ]γὺς Δαιμ[- - - Ρ]CCCC, τοῖς ἐμμὶ τὸν τοῖχ τοῦ ἐ]μπὶ κεφτοκόπι καὶ τὸν γῶν
ἀπεφερτέσαντι ἐς τὸν ὦδὸν [- - - -]ων Μελανθίων· ΒΒΡCCΞ, ἐκκαθέτοι ὑπὸ τὸν ξυμῶν λιθέλεσ
Ἐρμάνεω· ΡΔCCΞΙ, πασ[π]ά[τ]ων [τῶν πολ(?) ταὶ ζυγόνε, ὡς τὸ ὦδὸ ἐπὶ τὸν νοῦν μὴ ῥέῃ, Μελανθίων· ΔΔΔΔ.,
τοῖς ἐξωπεῦσι καὶ σωμ[α]τ]ικοῖσι ..... σν Ἐκατόνεω· ΡC, λιγνιώσαντε τοῖς (σ)υγγράφοσε Μνησιφίτε-
ι]· C, σὺ τὸς λατόμους πεωφ]ύτευε, ὡς ..... κατε, ὑφίδιον μὲν σπὸν Δαιμοφάντεω· Ξ, σπασπ[ωσιν-
ο]ε τὸν στρωματῆ ἀπὶ ἀ]ελαλ]ίξασε τοῦ χ]ίδεν οὐ δῆτ' ἐ νοὶε Μελανθίων· ΘΘΡΔΔΔCCC, ἐκταμῦσε τῷ διπ-
λόϊτι, ἐπεὶ ἀκλινὲς πιτεφάνε τὸ χ]ωρίον], Ἐρμάνεϊ· ΡΡCCΞΞΟ, ἐργώνεσε ταιὲς τοῦ στρωματῆσε ἐφεῖδ-
ον· ΞΔCCCC, τοιαῖσε τοῦ στρώματος λίθοῖσε χ]ιλίοσι δικαστικὸν ἐξέκοντα ἐπτὰ ἄλλοι, Θεοθέμιδι
ΡΞΔCCΞΟΟ, τοῖσιν ἐν τᾶι ὑπὸ Ἐρμαθίωνι χ]ίδοι ἐκατὸν τετραρκόντα πέντε πὰι [.
πεντάπτοσε τοῖς ἀμφὶ Καλλίστεον ἐκπτεῖν· ..... τα(?)μὲν πεντήκοντα τρὶς Ἐκ[ατόνεω· πον-
τα ἐνὶσε πὰι τὰν ὑπὸ ἀκαζέσε ἐν Κιθαιρῶνος λίζαι] τριπαπίσιν ἐκατοντάσιν τρ .....
ΔΔΡCCC-ΟΟ, ἐξ Οἰνόεσ λίθων ἰβδόμοισ]ιν τρ .....]ων· Ρ(ε. Ρ)ΔΔΡCC - - - - -
γαικίδεσ τριπαπίσιν πεντήκοντα ἐξ Δαβιακεδᾶν, Θεσπαλῶν· [Ρ]ΘΒ]· - - - - - - - πεπάν-
ο ἐγδεκόντα ἐξ Δυσκεφάλε, Θεσπαλῶν] - - - - τρ]ακοσ]τῶν - - - - - - - - - -

Drachmae 100 = Θ
50 = Γ, Ρ, Ᵽ, Ⲣ (? v. Foucarti lectionem vs. 31)
10 = Δ. Idem significare videtur Σ, de quo semel adhibito vs. 22 videtur constare.
5 = Ᵽ
1 = C.

Obolum designat –, obolos duo ⊐, tres Ε, quattuor ⊐⊐, quinque Ⲉ.
Partes oboli. 1 constat maioris potestatis esse quam O, ponitur enim ante hoc signum vs. 11. 32. 40. 65, neque cum vs. 39 occurrat III, designare potest semiobolum; fuerit igitur quarta oboli pars. Itaque certo dixeris O (vs. 40. 65 est OOO) esse partem oboli octavam, sed obstare videtur vs. 11 OO, post quae diserte adnotat Prott sequi spatium vacuum. Sed con video quomodo rem expedias, nisi statuas lapicidam hic per errorem aut supra iustum addidisse alterum O, aut omisisse tertium. — Ⅎ, de quo vs. 16 constare videtur e Wilhelmi et Protii consensu, vix aliud fuerit atque semiobolus.

Versibus I—10 patet relatas fuisse pecunias acceptas, atque cum in finibus et versus decimi et undecimi relicta sint spatia vacua, constat vs. 11 lediectam fuisse totam acceptorum summam. — Vs. 6 videtur redemptor Damophanes (cf. vs. 20. 23. 31) conductae stipem (vix quidem voluntariam, sed pactione potius impositam), nam ἐκ non quadrat ad ἐπτακόσι[α] π. ὑπερημερίου, quorum quidem verborum alterum supplendum est ad τῶν ανδ. vs. 7. — Vs. 9 et 43 (unde supplevi vs. 42) πνυλὰν = πνυκὶλ «*Rezeroir*» (Burs.). — Vs. 13 Θύματος. Sacrificatum est, ut constructio bene procederet. — Vs. 15. 19. 29 ἐκκωφὶς firmare potest emendationem νεώφρε Κρητῖδος apud Aristaenet. I 3, ubi *mendose* codex, quod in Καλλιδίκε mutavit Hercher. Ἐκκωφὶς designare videtur fundum apud hortos situm, fundum hortolarium; analogiam derivationis praebent ἐκγωνία, ἐκψαγγίς. Fundus talis emptus erat ad templum construendum et cunc conformatur in novum usum. In versu 15 ἐκκωφίδος pendebat ab altero genetivo, e. g. ἀφωσιώσεως. — Vs. 16/17 ad supplementum Πα[τ- cf. vs. 26; ad vs. 18 βῆ[ον item cf. vs. 26. — Vs. 19/20 e versibus 15. 16 credideris fuisse τεῖχ[ι | ἐπικεί τοῦ τοῦ δήνου, sed iuste miseris servas construxisse parietem. — Vs. 21 πὰ[ρ τὸν λόγο] apud Apollinis Agyiei statuam» (Burs.); quaso ut solet stetius in via testatur vs. 28. — Vs. 23/24. 25 ἀνατεγάτωσιν «*l'action de couvrir (de tuiles)*» Foue. — Vs. 26 ιωσσία. C. I. A. II 2, 834b vs. 64 (p. 518) est ἰωσσίτες, quod Choisy l. l. p. 218 vertit «*rodiges*» s. «*latte*», ut ἰωσσία fuerit «*construction ex asseribus facta*». Vix recte Foue. ἰωσσία conferenda «*une forme locale du mot ἰώστρία, une hache, un mur de clôture*». — Vs. 32 ὑπὲρ τὸν φιλικρίνου (cf. vs. 17. 21 sq.) subintellege γεμῶν s. sim. — Vs. 32/33 Κλ[ισθ]ένους supplevi ex versu 56. — Vs. 35 Ὑφα. Laudat Burs. Σόλωνος τὸν Ὑφαῖον apud Paus. 2, 32, 10. Vel hodie Ὕφα denominatur regio inari adiicia, a Damala inter septentriones et occasum solis; cf. Miliarakis, Γεωγραφία Ἀργολίδος p. 211. — Vs. 35/36 ὑπόδικοι «*subcontracti*». — Vs. 36 χρεῖα = χώνευα (Foue.). — Vs. 38 ἀπὸ τῶν ανδ.: praecesserit «*une forma locale du mot ἰώστρία, une hache, un mur de clôture*». — Vs. 39/40 ἀνεσθρυπώτους (= *Bekrümmg durch den Sinn*) coniectura iam assecutus erat Burs. — Vs. 40 τακτ[ῆρον Foue. — Vs. 41 πύλαν ἐμπύρτους τῆν *Legung* von *Wasserröhren*» Burs. — Vs. 42 διὰ τε occurrit etiam in Cabirii Thebani titulo C. I. G. Sept. I 2477, e quo concludendum est vocem significare «*sedicula*». — τὸς πυλὸς; cf. supra ad n. 758 vs. 7. — σε iuxta - σνε vs. 50: τὸς λατόμους. — Vs. 46. 47. 48 ξυρίαι compositum e ξυ - et ῥοὴ = ῥοὺ (Burs.): «*aqua viva*». — Vs. 49 ἀ συγγραφος: cf. ad n. 742 vs. 2. — Vs. 50 - ασιν est terminatio optativi (-αι τε Foue. Legr.). — Vs. 50/51 annus sum fingere vocem *exantlavit*. — Vs. 51 τὸ χῶνο οὖ δῆτ, quod proponit, et ad spatium et ad sensum videtur aptum. Cf. vs. 36 χρείσαντι. — Vs. 55 videtur fuisse ταῦρ (dorice pro ταῦρ). — Vs. 56 Κ[σθ]ενίους Legr. — Vs. 64 Δαιῶν: relata erat merces pro oleis caesis. — Vs. 66 verba ὅτου λῶσι videntur explicari posse glossa Hesychii ὅτου τὰ μὴ στρογγύλα. Opponuntur enim apud Theophrast. Hist. plant. 5, 5, 6 τῶν δὲ ξύλων (adhibitorum ab architectis) τὰ μὲν σχιστὰ, τὰ δὲ στελεατὰ, τὰ δὲ στρογγύλα . . . στρογγύλα δὲ δοῦναι τὸ ἄνω ἐξέστα. Patet igitur ὅτου λῶσι esse «*lapides caesi*». — Vs. 67 ad supplementum ἐγδεῖξι «*et locarent*» scoueo certum esse O; videtur positus esse optativus, quia vice praeterii fungitur ἀποδοκιμάσῃ, ut re vera ἀποδοκιμάσαι positum est vs. 72. — Vs. 68 ἐστὶ Σίματα. Idem vocabulum C. I. A. I 321 vs. 7 (et passim), ubi Kirchhoff scetsau Ricardum Schoenium vix recte transcripsit ἐστὶ Σήματα. Bene interpretatus est Schoene «*Verhandlungsstöne*» (quod recepit Choisy l. l. p. 191: «*pierres faisant cosbrayements*»).

---

824 Fragmentum marmoreum in aedicula ruinosa, cuius possessor Dimitri Paschos. A. 0,19. l. 0,19. Ex octypo utrimque videtur pars marginis servata.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 120 n. XXXV. — *Exscripsi ex octypo Legrandii.*

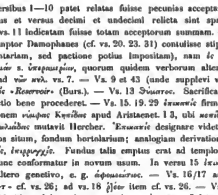

Π]α[σι]ξιν[ε -(?)

Γραμματεῦ·
Μενεκράτης Φρασίσθεος,
Ἀπολλόδωρ[ος Ἀ]σκληπιάδα.
5 Κ]άρυζ·· Θεόδωρος Κλειτάνδρου.
Διάκονος· Χλίδων.
Παῖδες· Ξενόλαιδας Νικοστρά[τ]ου,
Σωγένης Νικοστράτου,
Σάτυρος.

Sacculi a. Chr. n. tertii. Manifesto tenemus finem catalogi collegii alicuius. Παῖδες (vs. 7) fuerint filii thiasotarum et ipsi inter sodales admissi, quales occurrunt in catalogo Augustalium Pergamenorum (*Inschriften von Pergamon* 374) quisque io constitutione lobiaschorum Atheniensium (*Athen. Mitth.* 19, 1894, p. 251) vs. 55 audiunt ἱερὸι παῖδες.

---

825 Lapis inventus Damiae in acropoli. A. 0,17. l. 0,18. *cr.* 0,10.
A. N. Meletopulos, Παρνασσὸς 7, 1883, p. 79.

. . . . .		. . . . .	
Ν	ΧΟΡΑΤΙΩΝ	- ν	Χορήγλων
Η Σ	ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ	- ης	Καλλίμαχος
Ω Ν	ΑΡΧΙΚΡΑΤΗΣ	- ων	Ἀρχικράτης
ΕΙΔΑΣ	ΠΡΑΞΙΔΑΜΑΣ	- ίδας	Πραξίδαμας
5 Σ	ΑΡΧ[ΕΛΑΣ]	5 - ς	Ἀρχ-
Δ Α Σ	ΑΡΙΣΤ[Ο]ΛΑΣ	- δας	Ἀριστ[όλ]ας
ΕΙΔΑΣ	ΠΡΟΝΟΟΣ	- ίδας	Πρόνοος
Σ	ΛΑΚΡΑΤΗΣ	- ς	Λακράτης
	Τ[.		Τ[. . . . .

Vs. 1 emendavi. — Vs. 5 nisi forte vestigia extiterunt litterarum ab editore suppletarum, fuisse possunt nomina alia multa.

Digitized by Google

826—834 In aedificio sito ad sinistram eunti a domo dicta *Kokkinia* ad ecclesiam ruinosam Episcopi, cuius forma designata est *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, tab. XII, sunt tigna transversa a. 0,34. l. 0,82. cr. 0,28, in quorum summo latere sciniurae a. 0,08. l. 0,76. cr. 0,10; inmissae videntur fuisse stelae. Pars tignorum fert titulos.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 547. — Anno 1899 Legrand, cum denuo hos lapides examinavisset, comiter mihi transmisit editorum apographa sua emendatiora (sed tituli cruce (†) notati tum non iam exstiterunt), addidit inedita, quorum eos praetermitto, de quibus una tantum littera est indicata.

826 Α ι ⟦ ⟧ ν ⌐ Δ]οίτα[ς(?)
Χ Ω Χε - s. Χω -

827 Α Γ Ε Αγα - -

828 Χ ⊦/// Χη -

829 Χ Α Ρ Ι Χαρ - -

† 830 Ν Ι Κ Ι Α ⌐ Νικίνε

831 Ι Ι Ο / Υ Κ Πελλω -
Κ Ι Τ Ι Μ Ο Κιτιμ -

† 832 /// Ν Ρ Ι Σ

† 833 /// Ο Τ

† 834 Υ Σ

Residuum litterae ultimae in n. 830 sic dedi, ut est in Legrandii epistola; edita est, sine dubio per errorem, forma novicia Σ.

---

835 Fragmenta tria tabulae marmoreae apud paredrum, *A* et *C* olim in aedicula ruinosa, cuius possessor Dimitri Paschos; ubi inventum sit *B*, deest testimonium. — *A* s. 0,19. l. 0,14. cr. 0,07. *B* s. 0,21. l. 0,14. cr. 0,07. *C* ad sinistram aetate recentiore decisum, ad dextram et infra servatus est margo editus.

A et *C*: Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 119 n. XXXIII. — *Exscripsi A B C.*

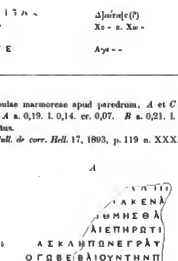

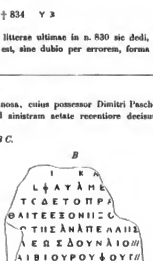

Var. lect. *A* petulanter decurtatum esse in mala paredri custodia monstrant litterae hodie non extantes, quas visas a Legrandio extra marginem posui. Vs. 10 extr. ΟΥ Legr., sed certe non erat Υ. — *C* vs. 1 a. 1899, ut mihi per litteras nuntiavit, descripsit Legr. ΗΜΙΣΕ ⊿ΜΕ || vs. 5 in. omissum Σ. extr. dedit ΕΥΓ, quod a. 1899 ipse correxit.

A

Ἀπ]ωλύσ[ων
πανδ]ημεὶ σὺν[τ-
ὴβ]ξ[ωθ]ῆσ[αι.

5 κ]αὶ ἐπιψηφ[ίζ]ε[σθαι πέντε
κα]θ[ὼ]ς [Ἀ]π[ελλέων ἔγραψ]ε
ἐμκλ]ησ[τὸν Βιβλαίων τὸν σ]ήτον
τὰ α]ὐτὰ τῷ ἱδίῳ πέντε κ]α[πελαιόνιον ὑπὲρ - -
Σ]ητεων καὶ ἐπιψηφ[ίζ]εσθαι πέντε
καθ]ὼ[ς Ἡρακλεώτ]ε ἔγ[ραψαν
10 ἐμκλησ]τὸν Βιβλαιω[ν]ῖ[ν τὸν πέντε
- ον s. - ων] καὶ τὰ αὐτὰ τῷ ἱδίῳ πέντε πεπελαι-
νίοις ὑπὲρ
- - - - ἐπτε[ήτων.

Digitized by Google

B

\- - - μη- -
ἱερεὺς κυρί- - -
τιδα τὸ κρυ[πτὸν
- σ]θαι τὸ ἐξ[ὸν
ἐπιχ]ώριον Ἀπολλῶ-
ἀδδῆσε δούσαι
Ν (a. M)μαδίου Ῥούφου
Κ]ασσιδίου Πρακλιαν[οῦ
ἀπὸ κεφαλ[αίου]
τέκνου αὐτῶν ε -
- στω μέρος ω -
- αυτος αὐτο[ῦ
- - - -

C

- - - τ]ὸν κρῖτον [τ]οῦ ἰώσ[α]ντος με - - - - - - - - - -
- - - κὰι τὸ αὐτὸ τῇ βί]ῳ πίστει κεκελευκότι ὑπὲρ Φλαβί[α.....

A supplementa versuum 1. 2 mea sunt, reliqua Legrandii. Pactum tenemus emptionis. In singulis intellegendis consilio suo me adiuvit Alfredus Pernice v. cl. — Vs. 3 ἐρωτηθεὶς «*numeratum esse pecuniam*». — Vs. 4. 5 ἐπιμαρτύρησι πίστει «*fide rogatum esse*». — Vs. 6. 10 ὁμολογεῖ βεβαιοῦν τὴν πίστιν «*spondeo fidem firmare*»: hoc inusitatum est secundum Pernicium. — Vs. 7. 11 C 2 τὸ αὐτὸ τῇ ἰδίᾳ πίστει κεκελευκότι ὑπὲρ «*eadem fide sua esse iussisse*». i. e. de hac re fideiussores factos esse pro . . . — Vs. 8. 12 ἔκτισον «*solutionem*». — *B* vs. 2 ἱερεὺ συμ[πε- «*pontifex erit* (a. *apprehendi*) *possessionem*». — Vs. 7 ἀδῆσαι δοῦναι «*uncolume* (sine fraude) *dare*».

836 Daunalae apud paredrum fragmenta quattuor contigua tabulae marmoreae reperta in arce (*Castro*), a. (*a* + *b*) 0,49. cr. 0,11.

Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 112 n. XXXI. (Blümner, Philologus 53, 1894, p. 334.) Cf. Dragumis, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1893, p. 101. Perdrizet, *Bull. de corr. Hell.* 22, 1898, p. 403. — *Exscripsi.*

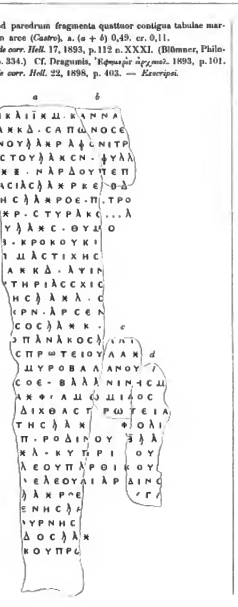

Fragmenta *c d* cohaesisse cum *a b*, quod quantvis commissurae accurate connecti possint fugit Legrandium, ex apographo intellexit Homolle. Titulus apud paredrum non minus quam alii eius curae commissi amplius laesus est: litteras a solo Legrandio traditas extra marginem posui.

Varia lectio Legrandii. Non enoto errores ab Ipso Legrandio, ut per litteras mihi nuntiavit, a. 1899 lapide denuo examinato ita correctos, ut novae eius lectiones congruant cum meis. — Vs. 3 ΝΙ ‖ vs. 11 in. ϽΔΙ (1899: «*le* Ϗ *est douteux*») ‖ vs. 13 in. ΠΗΡ, extr. ΙΟ (vere divinaverat Blümner) ‖ vs. 17 extr. omissa ΛΥΙ ‖ vs. 20 in. omissum C ‖ vs. 23 in. ΓΗΣ ‖ vs. 27 extr. plenius ΥΓΛ.

η᾽] καὶ ε᾽ Ν ω᾽. κατακλείσας
α᾽ Ν κδ᾽. πάππωσε ε -
- νου λ. α᾽ Ν ε᾽. ἀφεξουσίᾳ ου
- στου λ. α᾽ Ν τ᾽. φιλλ]ίου
Ν ξ᾽. ταύτου π (a. τ) εν - (πενλαπλασίου(?) Blümner)
ξυλοπρίσεις λ. α᾽ Ν ρκ᾽. ζβλ]ίδλε
ββλ]ῆτες λ. α᾽ Ν ρκ᾽. πλ]ηρ[ω]σάλιον
Ν ε᾽. στυρακ[ος -.] λ.
- ου λ. α᾽ Ν π᾽. Ϛιώ[λ]ιν(?)
β᾽ πρώιον Κ[λ]αυίου
α᾽ Ν κδ᾽. ἀλ]ο[ξ]ίου
στυκ]τηρίου σχ[οι]νοῦ
- τος λ. α᾽ Ν λ᾽.
- φν᾽. ἀρσ]ενικοῦ
- νος λ. α᾽ Ν α᾽.
ὑπ]ερτιθυον λ. α᾽
- ε πρ]οτύου λ. α᾽ Ν
ωυχε]δαίσιον
- ε σε᾽. ζυλ]οπώνες α -
α᾽ Ν φ᾽. ἀκωνιδίου
ἀκ]ρῶδες πρωτοειδὲς
στικ]τὸς λ. α᾽ Ν -. φυλλάτου
α᾽. ῥοδίνου Β᾽ λ. α᾽
Ν λ᾽. κυφ[ε]ῖου
ἐβένο Παρ[ο]νικὸ
ἐλέου (ν)αρθηκοῦ
λ. α᾽ Ν ρ᾽. β]ό[ε]ιο γλ[αυκίνου
ξυσ]ββέρνις ἐρυθ[ρίνος λ. α᾽
ξυ]ρίσεις ἐστωτὲς
ξυ]ρίσεις Τραγλαπτ]ῆδες λ. α᾽ Ν -
- κεῖ πρω[τοίου.

Fragmentum edicti Diocletiani de pretiis. Intellexit Blümner, frustula nostra eadem continuisse atque fragmentum Gerontheniae, cui numerum XXXII assignavit Mommsen, indeque redintegravit versus nostros 6. 7; non recte dedit vs. 24 βο[λίνου. Postea Perdrizetio e fragmento Delphico

Digitized by Google

pleniores constituere contigit versus nostros 22—25, e quibus non iteravi nisi ea, quae partes vocabulorum servatas in versu nostro 23 suppleant; versus 28—31 ipse supplevi e Delphici versibus 17. 18. 21. 22. Idem quod in nostri versu 27, habes in Delphico vs. 15: *Δαΐλεϊ* — haec melior orthographia semper in hoc est adhibita — *ναφίνοι*; in nostro igitur per errorem pro N scriptum est Λ(*Δ[ελφείνου* proposuerat Homolle).

Si recte haec sunt exscripta, superesse possunt de carmine dactylico: vs. 1 *ἔγε* [K]*ρέοντο*[*ς* (ut honoratus sit dux Creontis cuiusdam filius); vs. 2 *ἰδοὶς*. Sed inesse possunt valde diversa, e. g. de decreto vs. 1 *κ*α*[ρέσ-τοις*, vs. 2 *κρέ*[*σβεις*.

837 Le Bas, *Voyage archéol.* II 159. (Preliwitz, *Dialektinschr.* 3367.)

ΗΓΕ . ΡΕΟΝΤΟ
ΤΟ . ΙΟΔΟΙΟ

838 Parvum fragmentum ioßnum repertum in muro eodem quo n. 749. Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 17, 1893, p. 96 n. XII.

\ΑΘΕ

II. CALAVRIA.

839 Olim Pori supra portam ecclesiae Ἅγιος Παρασκευῆς, tum Aeginae in museo, nunc Athenis pars superior stelae marmoris caerulei, a. 0,29. l. 0,30. cr. 0,55.

Boeckh, *Annali d. Inst.* 1829, p. 155 (*Kleine Schriften* 6, 385). Campanis apud Carradiam, *Πλοῦτος* I p. 23 n. 207. Pittakis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1840 n. 395. Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 740. Stephani, *Mélanges gréco-romains* I p. 18 sq. (Dittenberger, Sylloge ² 487. Preliwitz, *Dialektinschr.* 3378. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 177.) Cf. Wilamowitz, *Göttinger Nachrichten* 1896, p. 162. — Wilhelm delineavit lapidem et misit ectypum, e quo *exscripsi*.

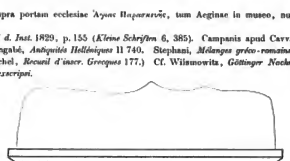

Quarti saeculi.

Σιφνίοις ἀτέλειαν ἐγ Καλαυρίαι κατὰ τὰ πάτρια.

Ἐπὶ Θεοφείδεος ταμίου ἐδοξε τᾶι πόλει τᾶι Καλαυρεατᾶν ἐπαινέσαι τὰν πόλιν τὰν Σιφνίων ὅτι διατελεῖ εὐνόως ἐοῦσα τᾶι πόλει τᾶι [Καλαυρεατᾶν - - - -

840 Olim Pori, nunc Aeginae ante carcerem lapis curvatus; supra et infra sunt vestigia cymatii, in summo latere foramina quattuor. Supra scripturam spatium vacuum centimetrorum 28, infra centimetrorum ca. 37. Scriptura valde inaequalis. A. 0,89. l. 0,53. cr. 0,57.

Ex spographo Virleti *Expédition de Morée* III p. 49 n. 3 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5, 1839, n. 286. (Rangabé, *Antiquités Helléniques* II 821 b.) Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 1754. (C. Keil, Philologus Suppl. II, 1863, p. 622. Cauer, Delectus² n. 19. Schulin, *Das griechische Testament*, Basil. 1882, p. 43. Preliwitz, *Dialektinschr.* 3380. Wilde, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 289. Dareste, Haussoullier, Reinach: *Recueil des inscriptions juridiques Grecques* II 102; cf. p. 113 sq. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1344.) Cf. C. Keil, Mus. Rhen. 18, p. 264. W. Schulze, *Kuhn's Zeitschrift* 33, p. 130 adnot. 1. Wilamowitz, *Göttinger Nachrichten* 1896, p. 162. — *Exscripsi*.

[*Exemplum vide pag. 170.*]

Quae exemplo meo uncis inclusa inserui, pleniora dat Le Bas (*Voyage*), cuius lectiones varias enumerabo; e pessimo Virleti spographo satis habeo afferre ea, quae alicuius momenti sunt. Vs. 3 in. ΠΕΡ . ΥΕΟΥΣ (verum restituerat Keil). In fine omissum Ιστα et positum in initio versus sequentis ‖ vs. 5 extr. omissum ε ‖ vs. 7 in. . . . Ο . . ΝΕΣ . ΑΜΕΝΟΥΣ Le Bas, ΟΩΝΟΝΕΣΣ . . . ΜΕΝΟΤΣ Virl. (verum restituerat C. Keil) ‖ vs. 9 extr. ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΙ Le Bas. ΑΡΙΤΕΜΙΤΙΩΡ Virl., unde verum restituerat Ahrens, De dial. II p. 555 ‖ vs. 10 in. omissum ΜΙΙ ‖ vs. 12 ΤΑΣΔΕ ‖ vs. 13 in. ΡΟΙΕΙΝΕΝΕΡΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΙΚΑΙ; foeda interpolatio ‖ vs. 14 ΚΑΙΕΡΙΦΑΝΟΥΝ (verum restituerat Keil et eius ignarus Wilam. ‖ vs. 15/16 ΚΑΤΟΜΟΛΑΙΤ | . . ΝΟΡΟ Le Bas, Π . ΤΟΜΟΛΑΙΕΙ | . ΑΝ Virl. (e quo ᾧ *μὲν* restituerat C. Keil, quod recte in *εἰ μὲν* emendavit Schulze.)

Digitized by Google

ΘΕ[ΟΙ]
ΤΥΧΑΙ ΑΓΑΘΑΙ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΔΕ ΑΝΕΘΗΚΕ ΑΙΑΣ ΓΡΑΤΙΣ
ΙΑΙΤΙΩΙ ΠΡΟΞΕΙΔΑΝΙ ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑ ΚΟΣΙΑΣ ΥΠΕΡ ΤΕΛΕΩΝ ΑΣΥ
ΙΕΡΑΤΕΛΥΣΑΥΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΕΣΘΑΝΕΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΥ[.....]
Ο[Υ]Σ Ω ΣΙ ΦΑΝΕΟΣ ΑΙ ΤΑΝΟΥ ΓΑΤΕΡΩΝΝΙΚΑΓΟΡΑΣ ΕΚΑΙ ΑΡΙΣ
ΤΟ ΛΕΙΑΣ ΘΕΤΕΘΥΕΙΝΤΩΙ Π Ο_ΣΕΙΔΑΝΙΑ Π[Τ]ΟΥΔΙΑΦΟΡΟΥΣ
ΙΕΡΕΙΟΝΤΕΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΙΙΤΟΙΣ ΣΤΗΡΙΙΕΡΕΙΟΝΤΕΛΕΙΟΝ
ΒΩ ΟΝΕΣΣΑΜΕΝΟΥΣ ΓΑΡΑΤΑΝΕΙΚΟΝΑΤΟΥΑΝΔΡΟΣΑΥ
ΤΑΣΕΣΘΑΝΕΟ[Σ] ΚΑΙ ΤΟΛΟΙΠΟΝΤΟΥΔΙΑΦΟΡΟΥΚΑΤΑΧΡΗ
ΣΘΑΙ ΘΥΕΙΝΔΕΔΙΑΤΡΙΩΝΕΤΕΩΝΕΝΤΩΙΑΡΤΕΜΙΤΙ[ΙΩΙ]
ΜΙΝΙΕΒΔΟΜΑΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥΤΟΥΣΔΕΦΡΙΜΕΛΗΤΑΣ [ΤΙ]
ΣΑΙΡΕΘΕΝΤΑΣΤΑΤΕΛΟΙΠΑΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙΔΣΟΤ[ΙΧΑ]
ΡΙΕΣΤΑΤΑ ΚΑ[Ο]ΚΑΛΑΘΥΣΙΑΗΙΤΑΣΤΕΕΙΚΟΝΑΣΚΑΘΑΡ[ΑΣ]
ΠΟΙΕΙΝΤΑ_ΞΠΙΤΑΣΕ ΞΕΔΡΑΣΚΑΙΤΑΝΕΝΤΩΙΝΑΩΙ ΤΑ[ΝΑ]
ΓΑΣ[ΓΡΑ]ΤΙΟΣ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝΩΣΟΤΙ ΧΑΡΙΕΣΤΑΤΑΚΑΙΡΕΣΤΑ
ΜΑΤΟΝΛΟΓΟΝΑΠΟΔΩΝΤΙΤΟΥΑΝΑΛΩΜΑΤΟΣ ΠΟΤΟΜΟΣΚΑΙΕΙ
ΜΑΝΗΣΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΕΡΙΜΕΜΕΛΗΣΘΑΙ

Θεοί. Τύχαι ἀγαθαί. Ἐπὶ τοῖσδε ἀνέθηκε Αἰ[γ]υπτήγρατις Τε[ρτί]νι(ος) τῶι Πετειδῶι ἀργυρίου δραχμὰς τριακοσίας δυ-
5 τὸ τε [σ]ύνπαντες καὶ τοῦ ἀνδρὸς Σωφάνους καὶ τοῦ υἱοῦ Σωτηφάνους [κ]αὶ τῶν Σιγνητίων Νικηγόρας καὶ Ἀριστ[ο]λάου· ὧστε δοῦναι τῶι Πο[σ]ειδῶνι ἐπὶ τοῦ διαφόρου(ς) ἱερεῖον τέλεων καὶ τῶν Διὶ τῶν Σωτῆρι ἱερεῖον τέλεον, βου[λὴν ἐ]τταιώνους παρὰ τὸν κίονα τοῦ ἀνδρὸς αὐ-
10 τῆς Σωφάνους, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ διαφόρου κατηγέρ-σαι. Θύειν δὲ διὰ τριῶν ἐτῶν ἐν τῶι Λητωΐωι
α[ὐ]θ[ιν] ἱβδόμαι ἱσταμένου. τοὺς δὲ ἐπιμελησομένους τοῦ-τ᾽ εἰρεθέντας τὸ τε λοιπὸν ἐπιμελεῖσθαι ὡς ἂν τιμιώτατα καὶ ὅσα πα ἃ Σωτία ἦι, τούς τε κίονάς καθαρὰς ποιεῖν τὰς [ἕ]ξ[ι]ς τῶν ἐξέδρας καὶ τὸν ἐν τῶι ναῶι τὸν Ἀ-γα[π]ηγρήτιος καὶ στεφανοῦν ὡς ἂν χριώτατα. καὶ ἐπεὶ
15 μὴ τὸν λόγον ἀπέδωκεν τοῖ ἀναλώματος, ποτιαίτασι αἱ μὲν ἑξῆδε καὶ δικαίως ἐπιμεμέληνται

Titulum dixeris esse tres vergentis tertii a. Chr. n. saeculi.

Vs. 1 omen emendavit Ἀγαθ[ὴ]ρατος Keil, quem sequuntur posteriores; sed alterum Gamma et loco nostro clarissime est servatum et in versu 14 id exscripsit Le Bas, ut ne erratum quidem esse possit a lapidario. — Vs. 5 ἀπὸ τοῦ διαφόρου intelleget -ex usura drachmarum trecentarum-. — Vs. 8 sq. καὶ τὸ λοιδ[ορ. κτλ. -quod restat usuraram, ex arbitrio liceat impendere-. — Vs. 12 sq. τούς τε εἰκόνας .. τὸν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας. Lapidem nostrum superesse ibi exedra monstrat eius forma atque impositas ei fuisse statuas argumenti foramina, quae sunt in summo latere. — Vs. 15 ποτιαίτασι cf. n. 841 vs. 30.

Recte videntur coniecere Dareste et eius socii, e testamento in lapide nostro ea modo esse descripta quae pertimuissent ad donationem Neptuno factam, ut omissum etiam esse possit indicare consensisse Agasigratis tutorem.

841 Stela marmoris caerulei, quae basi inimsa reperta est a. 1894 in sacro Neptuni in porticu, quae littera *C* signata est in forma *Athen. Mitth.* 20, 1895, tab. VII. Nunc asservatur Pyri in schola. A. 0,38. l. 0,315. cr. 0,08.

Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 287 n. 2. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* n. 178. Dittenberger, Syllogе³ 578.) — *Exscripsi vs. 1—25; reliqua conlubi.*

{*Exemplum vide pag. 171.*}

Varia lectio Widii. Versuum 1. 2 reliquae omissae ‖ vs. 3 extr. omisum Λ ‖ vs. 4 extr. ΕΙΑΣ ‖ vs. 9 omisum Λ (quod certum est fuisse Delta, cum colocatum sit supra lineam) ‖ vs. 21 omisum ΤΑΝ ‖ vs. 24 omisum prius ΤΑΝ.

σ[- - - - - - - - - καὶ τῶν Σωσιτείω- (s. τῶν υἱεῖ-)
ν Αἰ[σ]χ[ρ]τ - - καὶ - - - - - - - - τῶι Π-
οσειδ[ῶ]ι - - - - - - - - - - - - -
α Ἐπιδ[αύ]ρ[ι - - - - - - - - τέλε ἐγγ-(?)
πίσνε ἀφ᾽ ἑω πρ[ὸ - - - - - - - -
καὶ Νικηγόρα Δωτ- - - - - - - - -
ῖε, Λακεδαι, Δαισυτίε [- - - - - - - - -
ων τί τινές καὶ ἀφ᾽ ἑ]λικ[ί]ας Ἀγαπικλῆς
Νικηγόρα, ιεττέλων Δο[- - - - - τοῦ
Θαισ[ίχ]ου.

Ἐπὶ τιμίαι Διωφάντου τοῦ Πολ[- - -, ιαρ-σὸν Τερπιτίον, ἔδοξε τοῖς πολίτ[αις περὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χωρίου οὗ ἀνέθ[εμεν Ἀγησικλέα καὶ Νικηγόρα τὸν Πετειδέω· ἔ]πειδ[ὴ δὲ κατεστάθη δικ αὐτοκτ τὸ τε ἀργύ-ριον ἐκδεκτεύσωσι κατὰ βραχυμὸν τριάκο-ντα ἐν' ἐνιαύσι ἡ ἐκεθ[ήκαισι ἀρκτοῦ τοῦ ἐκκλησίαις καὶ τὰ χωρίον ἐκδώσωσι διετ-ίσιας μετὶ τὸς ἐκκλησίας κατὰ συγγραφάν,

καὶ πράξαντες τὸ διάφορον τοῦ ἀργυρίου καὶ τὸν δυτῶνν τῶν ἐκ τοῦ χωρίου Σωτοφάντι ἀπ-οτελοῦν ἱερεῖον τέλεον καὶ τῶν Διὶ τῶν σωτῆ-ρι ἱερεῖον τέλεον, βουλὴν ἐστιάσεως πρὸ τῶν ἐ-λείσιον πλὴν τῶν πρὸ [σ]ὺν [β]ουλευτηρίου· τὸν δὲ δυτῶνν κατὰτὸν, καθὼς ἐν τοῖ στύλοι γέγ-γραπται, μετ᾽ ἐκκλησίαν, καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιμελησόσ-θων οἳ ἂν χρηίζηται καὶ τοῦδίνοις ἀποστῶν-τι τῶν πρώτου ἐνιάμεν ἐπὶ τοῖς σπουδαῖς καὶ λέγ-ον ἀπόδωσιν τοῖς ἀφ᾽ἑστίν τοῦδίνοις τῶι ἀποστῶντι τῶν Διὸς τῶν Σ-ωτῆρ, εἰ μὲν μηδὲν ἀνηρίζετ᾽ἄν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπ-ειλῶν ἀφειρέσθωσαν τοῖς ἐπιμελησόσ τῶν ἐ-κτοῖς ἐκκλησίαις τῶν πρώτων ἐνιάμεν.

Eiusdem fere aetatis atque titulus is qui proxime praecedit, cum quo non solum argumenti similitudine coniungitur, sed nominum etiam quadam aequalitate: redit nomen Nicagora et eadem aunt compositionis elementa in illius Ἀγαπίγρατις, Ἀριστόκλεων, in nostri Ἀγαπικλῆς, Ἀρι[στ-(vs. 2, ubi de hac lectione vix dubitandum esse potest) ante lapidem). Itaque ab unius et eiusdem familiae sociis factae esse duae hae donationes sunt putandae. De verborum divisione in titulo adhibita cf. ad n. 823, p. 165.—Versus 1—8 (quos non transcripsit Wide) restant de ipso donationis instrumento. — Vs. 3 vix dubium est, quin legendum sit ἀφ᾽ ἑω

Digitized by Google

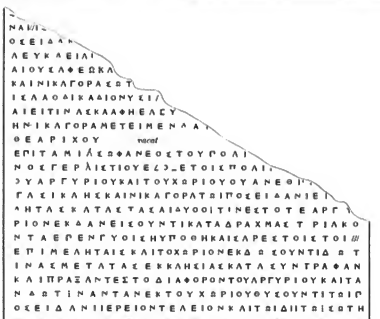

ei descripti fuerint fundi donati (cf. vs. 13. 18) fines; irrepsit igitur forma Attica (ὑφίσαται perfectum a ἀφίεμι sibi finxit Wide p. 291); vs. 7 relata sunt nomina manomissarum, quas e reditu donationis beneficium acceperas esse statutum erat; includuntur (vs. 8) qui futuro tempore praesente certo viro mittentur. — Vs. 12 Widii supplemento spatii replendi causa inserui περί. — Vs. 18/19. 21 ὄνησιν significat pretium a fundi conductoribus solvendum, ὑπόφορον vs. 20 usuram pecuniae donatae, sicut n. 840 vs. 5. — Vs. 25 ἐν τῷ στύλῳ: in donationis instrumento exarato in lapidis nostri capite (sic recte Wide), ut appareat titulum etiam nostrum sic fere incepisse: *Ἐπὶ τούτῳ ἀνέθεσαν Ἀγαπωλὶς καὶ Νικαγόρα ὑπὲρ τε αὐτῶν καὶ --- τῶν Ποτηλάτι.* — Vs. 29/30 τῶι ἐστῶτι ἀμίσει, vs. 32/33 τὸν ἐπ. ὑποπτῶν cf. B. Keil, *Hermes* 31, 509.

842 Fragmentum marmoreum, ad dextram incolume, repertum a. 1894 in sacro Neptuni, nunc Pori in schola. Incisae sunt lineae, quae tamen secant medios versus. A. 0,17. l. 0,15. cr. 0,05.

Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 295 n. 5 (sine transscriptione). — Cf. Wilamowitz, *Göttinger Nachrichten* 1896, p. 169. — *Exempl.*

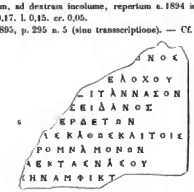

Varia lectio Widii. Vs. 3 omissum residuum primum (verisimilius est fuisse Ε quam Σ) ‖ vs. 6 in. ΙΚ.

Reliquiae decreti, quod altero s. Chr. n. saeculo antiquius haberi non potest. Edocemur igitur hac aetate etiam extitisse amphictyonism Calaureaticam (vide Strabon. VIII 374), de qua cf. E. Curtius, *Gesammelte Abhandlungen* 1, 211 et Wilamowitz l. l. Versus ultimi constitutionem recepi a Wilamowitzio.

Digitized by Google

843 Basis lapidis calcarii caerulei utrimque mutila, reperta ante porticum *F* formae *Athen. Mitth.* 20, 1895, tab. IX. A. 0,75. l. 0,54.
Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 296 n. 8.

Τ Ρ Α Τ Ο Κ Ε Ω Φ — Σώτηρατος Σωφ - -
Ρ Ο Κ Ε Ι Δ Α Ν Ι — Ποτειδᾶνι.

Supplevi nomen prius; alterum coniecit Wide fuisse Σωφιάνου sicut n. 840 vs. 3. 8, ut haec dedicatio ab eadem familia sit profecta atque n. 840. 841: fortasse recte.

844 Lapis calcarius caeruleus utrimque fractus, ionicus muro in fundo, quem possident fratres Kriesis, alto prope sinum *Vejonis* dictum. A. ca. 0,25. l. ca. 0,40.
Expédition de Morée III p. 48 n. 1 ex apographo Virleti. (Le Bas, *Voyage archéol.* II 1755.) Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 293 n. 3.

Ν Ι Κ Α Γ Ο Ρ Α Τ Α Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε
Τ Ι Δ Α — Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Α Ι

Varia lectio Virleti. Vs. 1 extr. ΤΑΝΟΥΡΣ ‖ vs. 2 extr. ΤΑΛ.

- - - καὶ Νικοράτα τὰν Θυγατέρα
- - - τᾶδε — Ἀφροδίται.

Nicagora nomen etiam n. 840 vs. 4. 841 vs. 14; nostra certe eiusdem est gentis. Nomen filiae vs. 2 supplevit Ἀγαπυρί]τᾶδε Wide, sed n. 840 vs. 13/14 genetivus est Ἀγαπυρίτεως ut huius nominis accusativum expectandum sit fuisse Ἀγαπύρητα.

845 Basis lapidis calcarii caerulei reperta ante porticum *F* formae *Athen. Mitth.* 20, 1895, tab. IX. A. 0,63. l. 0,51.
Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 296 n. 7.

Ε Υ Α Ν Ω Ρ Ε . . . Χ Α Ρ . Ο Σ
Ρ Ο Κ Ε Ι Δ Α Ν Ι

Εὐάνωρ Ἐ[π]χά[ρ]ους — Ποτειδᾶνι.

Supplevi.

846 Basis marmoris caerulei, cymatiis instructa. Insulamis reperta est in ruinis templi Neptuni, prope quas nunc incet infra fracta. In summo latere foramina duo. A. 0,70. l. 0,52. cr. 0,55.
Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 294 n. 4. — *Exscripsi.*

Λ Γ Α Σ Ι Κ Λ Η Σ Ω Σ Ι Φ Α Ν Ε Ω͂ Σ Α Γ Ο Λ Ι Σ
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε
Δ Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἀγασικλῆς Σωσιφάνους ἀ πόλις
ἀνέθηκε
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας
τᾶς εἰς αὐτάν.

Aetatis satis recentis, scriptura indiligens. In versu primo prius O linea transversa est instructum. — Agasicles nomen n. 841 vs. 13/14; Sosiphanes n. 840 vs. 4: eandem tenemus familiam atque n. 840. 841. 844 et fortasse n. 843.

847 Tabula marmorea reperta iuxta statuam Aesculapii in aedificio *G* formae *Athen. Mitth.* 20, 1895, tab. 9), nunc Pori in schola. A. 0,09. l. 0,29. cr. 0,02.
Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 284 et 295 n. 6. — *Exscripsit Fredrich.*

Καλ(λι)δρος Ἠτορικὸς
τὸν Θεόν.

848 Olim Pori, nunc Aeginae ante carcerem (orphanotrophium) marmor, cuius latus anticum utrimque laesum. A. 0,80. l. 0,58. cr. 0,94. Pars litterarum apicibus permagnis instructa; aputia valde inaequalia.
»Ex schediis Cyriaci ad Strabonem a Langermanno acceptum titulum edidit Reinesius Synt. Inscr. Cl. III n. 87 p. 336. atque ex lapide Chandler. Inscr. II, 131. p. 80. Postremo ex Strabonis Ms. Eton., cui in ora adscripti ex Cyriaci schediis sunt [M. R. James, *Catalogue of Manuscripts in Eton College*, Cantabrigiae 1895, p. 67 sq.], dodit quattuor priores versus Falconer. ad Strab. T. I. p. 542. Boeckh, C. I. G. 1188. (Carol. [Odofr.] Müller, Liber Aegineticorum p. 38). *Expédition de Morée* III p. 48 n. 2 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 5, p. 214 n. 285 ex apographo Virleti. (Franz, Elementa epigr. Graec. p. 218 n. 82.) Rangabé, *Antiquités Helléniques* 2, 1182. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1756. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3379. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1270.) Cf. Wilamowitz, *Göttinger Nachrichten* 1896, p. 160 adnot. 3. — *Exscripsi.*

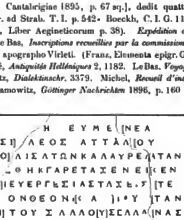

Βασι[λ]ῆς Εὐμενὶν
Βασιλέος Ἀττάλου
ἀ πόλις τῶν Καλλιρρεταν
ἀνέθηκε ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐεργεσίας εἰς τᾶ
ς[ὰν] Θεὸν καὶ αὐτὰν
καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλλανας.

Exemplo meo quae uncis inclusa inserui, tradita sunt a Cyriaco, qui quidem vs. 1 exhibet ΕΥΜΕΝΕΙΑ.
Eumenem alterum Pergami regem honoratum esse a Calaureatis consentaneum, quippe qui Aeginae vicinae imperaverit.

849 Pori in muro ecclesiae Hagii Spyridii.
Chandler, Inscr. II p. 80 n. 133. (Boeckh, C. I. G. 1196.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1757. — Repraesentem exemplum Rossii e diario anni 1840.

Κ Λ Ι Λ Ι Ψ Ν Ι Ο Υ Δ Ι Δ Ω Ο Ν Η Ϲ Τ
Υ Τ Ω Ν Δ Η Τ Τ Η Τ Ω Ν Α Υ
Ϗ Ϲ Τ Ρ Ἀ Τ Η Γ Ι Ο Ϲ Ο Ϲ Ω Ϲ Τ Ρ
Ρ Θ Ε Ρ Ι Α Τ Η Ϲ Ϲ Ε Β Ἀ Ϲ Τ Η Ϲ Θ Ε
5 Ἀ Ξ Ι Ἀ Ϲ Ε Ι Ϲ Ε Υ Ϲ Υ Κ Ο Ϲ Μ Ι Ἀ Ν Μ Ε
Ο Ν Τ Ι Κ Ο Ϲ Μ ω Ϲ Ε Κ Θ Ε Μ Ε Λ Ι ω Ν Ἀ

Digitized by Google

Var. lect. Vs. 4 in. (ubi signum interrogationis ponuit Ross) \ιέ Chandl., ειέ Le Bas.

Τὴ̣ι̣ ϝ̣υτ̣ρ̣ίαι̣ι̣ καὶ αἰωνίου δυνατ̣ὸς τ̣οῦ
Δ̣ίὸ̣ς καὶ ἐλ̣ξ̣α̣[ί]ῳ τῶν ἐπ̣ιτ̣τ̣ων σ̣ὺ̣ν̣τ̣α̣γ̣ο̣ν̣τ̣ά̣-
χων .....ος Στρατήγου ὁ Σωτ̣ε̣[ί]σ̣τ̣ου
τὸ .....]ῳμα τῆς στιλοτ̣ῆ̣ς Σ̣ε̣[ῦ̣ς
nomen dese ἐξ̣ ἀτ̣ρ̣ε̣[ί]ας εἰς εὐποτ̣ί̣μ̣ω̣ν μ̣ε̣τ̣α-
τ̣ε̣θ̣ὲ̣ν̣τ̣α̣ πρ̣ὸ̣ [τ]ο̣υ̣ν̣ νοτωρ ἐκ Σ̣ε̣υ̣κ̣λ̣ῶ̣ν̣ α̣ἰ̣ν̣ε̣γ̣κε.

Supplementis Chandleri restitutionem initii addidit Boeckh; equidem vs. 1. 2 proposui τῆσ - - ἐλ̣ξ̣α̣ῖ̣ο̣υ̣. Vs. 5. 6 Chandleri μετὰ τῷ πρὸ̣ε̣ῖ̣ν̣ον, recepit Boeckh, adnotane quidem -προ μετὰ debebat σὺν esse-, neque ad spatium id est aptum; ergo mutavi.

850 Le Bas, *Voyage archéol.* II 1758.

Ἀρχ/ήνεω
Θω[π]ίω
Φιλίσκου
Ἐλ̣α̣ι̣ε̣ύ̣[σ]ίνω(ι?)
Θω -
Ο[ι -
Ἀλλ̣ξ̣[ί]ω
Φιλ[ισκ]ω.

Transcripsi.

851 Chandler, Inscr. II p. 80 n. 132. (Boeckh, C. I. G. 1189.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 1759.

ΕΛΕΝΟΣΕΥΤΥΧΟΥΜΙΑΗΣΙΟΣ

Ἕλ̣ε̣νος Εὐτ̣ύ̣χ̣ου Μ̣λ̣ή̣σ̣ι̣ος.

852 Anginae in demarchio tabula a. 0,47. l. 0,25. cr. 0,05.

Campanis apud Cavvadiam, Γλυπτά I p. 24 n. 208 testatur originem. Le Bas, *Voyage archéol.* II 1728 inter Angineticos. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3421.) — *Exscripsi.*

Δ Λ Μ Α Γ Ο Ρ Ι
Χ Α Ι Ρ Ε

Δωαγορί·
χαῖρε.

Titulus incolumis est (falso igitur Bechtel Δωαγορί[ε).

III. METHANA.

853 Stela a. 0,75. l. 0,56. cr. 0,45. In ima parte consulto deleta esse videtur scriptura, cuius utrimque pauca relicta sunt vestigia. Spatia valde inaequalia.

Rohrer, Instituti nostri Atheniensis photographus, misit imagicem photographicam admodum parvam et ectypum plerumque non satis clarum, e quibus quae summo labore *exscripsi* fortasse e lapide poterunt emendari.

[*Exemplum vide pag. 174.*]

– – – –

... κ]ύντα [- - - - - ἀξ]ίως εὐν ἀλλότριος [..... ἀ]ντιγρ]αφὸν τὸν ἐν τοῖς πατρῴοις
αὐτο[ῖ]ς Κυρί[δ]ειον ἀφεστὼν δ]ηλ[ο]ῖ γ[ε]γ[ε]ώμ· περὶ οὗ τ[οὐτου] δεδόχ[θαι τῷ ξ]υνεδρί῾ῳ καὶ τ[ῷ] δ]ήμῳ
- - - - - - - - - - - - - - - - - - Αἰ]νέαν Δι]μήνου Λα[τίμιον .....
. ἀ]υτε[ξ]ῆ[ρ - - - - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 13 *κόσμου*. Lectio certa (etiam terminationis), neque minus vs. 18. — Vs. 14 *ἐν τῷ κατὰ Κορίνθῳ ενεκα habitabat Corinthi*.. Dativi localis in sensu aetatis orationc pedestri exemplum affert Blass, *Grammatik des neutestamentlichen Griechisch* p. 117 adnot. 1; fortasse tamen praecedens in titulo *ἐν* causa erat, cur alterum *ἐν* ante Κορίνθῳ errore omitteretur. *τοῦ ἀρχοντος*: magistratus sive ad proconsulem sive ad concilium provinciale Coriothum delegatos. — Vs. 18 *ἵνα τι τῷ κτλ. «propter praesentium eius in urbe nostra decorum decentia»*. *εὐκοσμία* desideratur in lexicis. — Vs. 23 *ε* post *πόλιν* non potest non esse initium vocis per errorem uno continuatae. Praeter id quod possit fuisse etiam possunt *διαφάνεια*, *διαφάνεις* ἢ, alia. — Vs. 26 *ἐγγυητὰς ἀπ᾽ ἐνδιαιτους* lectio certa. In titulo Olympico 335 (Dittenb.) in sensum eundem usurpatum est *ἐγγυᾶσθαι*, sed cum Ibid. n. 938 non id ipsum sit ad spatium, sed contrum *ἐγγ[υη]σ[άμε]νος*, loco priore Rho mero Ispidarii errore insertum videtur. — Vs. 27 moneo in fine lectionem esse certam, olsi quod pro Υ fuisse potest Π.

854 Lapis marmoreus, supra cymatii ornatus, marginis particulae etiam utrimque servatae. A. 0,95. l. 0,62. cr. 0,51. Iacet in extremo litoris margine, manifesto adhuc eodem loco, de quo iocunde saeculo undevicesimo questus est Dodwell. Litterae valde adeasae.

Dudwell, *A classical tour* II 282. (Boeckh, C. I. G. 1191. Letronne, *Recherches* 463.) Quasi a se exscriptum dedit F. Lenormant, Mus. Rhen. 2, 1866, p. 395 n. 346. (Foucart in supplementis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 159 *k*. Dittenberger, Sylloge[1] 232.) Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 190 n. 16. (Strack, *Dynastie der Ptolemäer* p. 250 n. 92.) — *Exscripsi* et confeci ectypum, summa molestia, cum lapidem mari inundatum incolae me adiuvantes in locum satis siccum amovere non potuissent; alterum oon melius ectypum debeo Rohrero, instituti ostri Atheniensis philographo.

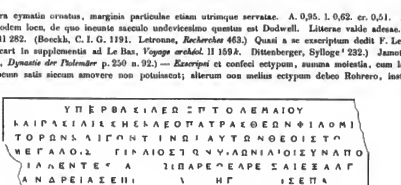

Var. lect. Operae pretium est referre de exemplo Lenormantii, ut patet falsarium impudentem non contentum fuisse fingere lapides non extantes, sed interpolando etiam simulavisse se legisse extantem. In versu primo praesentibus ei placuit Διὶ Ὑψίστῳ τύχῃ; tum Letronnii supplementum (vide infra) pro lectione sua vendens vera literat usque ad Θεᾶς μεγάλης, post quae commenta sua adnectens pergit *εὐεργέτησε, ἡ πόλις ἡ Μεθωναίων*, | *ἐπαιλαβόντων τὴς ἀναστάσεως Ὀνησίου τοῦ Μενεσίου καὶ Εὐαίνου τοῦ Μενεσίου*. — Vs. 3 Dodw. praeter ΤΟΡΩΝΣΑΙΓΟ nil nisi ΘΕΟΙΣ; interposita divinarum Letronne. ΑΥΤΩΝ addidit Jam., reliqua ego; in fine *τοῖς* non plane certum, sed commendatur vel spatio. — Vs. 4 ΜΕΓΑ ΛΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤΟΙΣ..ΝΟΛΙΟΝ..ΟΣΥΝ..ΠΟ Dodw. Jamot post verbum primum: ..ΓΙ.ΑΙΟΣ; reliqua cum meis congruunt, nisi quod iste illic litteras pleniores sibi cernere est visus. — Vs. 5 in. Jamot omittit ι, tum plenius ΕΦΕΔΡΕΥΣ. (Dodwell de versibus 5 sq. nihil fere habet.) — Vs. 6 .ΑΝΔΡΕΙΑΣΕΠΙΠ..ΣΙΟΙ?ΗΓΥΜ..ΕΣΕΠΑ Jam. — Vs. 7 meeum congruit Jamot, nisi quod dat ΕΩ. — Vs. 8 reliquias omittit Jamot.

Τοῖς βασιλεῦσι Πτολεμαίωι
καὶ βασιλίσσηι Κλεοπάτραι θεοῖς φιλομη-
τόροι κ[αὶ] [τῶν τ]ίκ[νων] αὐτῶν θεοῖς τοῖς
μεγίλοις [Τ]ί[α]ιος [τ]ῶν [φ]ίλων [σ]υ̣ὶ οἱ συνανα-
στα[λέντες εὐ]ν̣οί̣ας πα̣ρ̣ε̣[σ]κ̣ε̣[υ]ά̣σατ̣ο ἐξ Ἀλε-
ξ[ανδρείας Π]π̣ - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - -

Titulus pertinet ad Ptolemaeum sextum Philometorem, natum a. 186, cuisque sororem et uxorem Cleopatram, quae primum edidit partum ante annum 162 (cf. Strack l. l. p. 198 n. 24); certe liberi eorum complures extitisse sequenti vix multo ante hunc annum, inter quem fere et a. 146, quo moriuus est Philometor, positus igitur est titulus. Edocemur tum praesidium Aegyptium tenuisse Methanam, oeque vix dubia est conjectura Hilleri, quin urba tum audiverit *Ἀρσινόη ἡ ἐν Πελοποννήσῳ*: hic eoim milites Aegyptios constitutos fuisse testis est titulus Theracus n. 466, et is, quem ad aetatem Ptolemaei quarti non recte rettulit Hiller, exarsus regnante Philometore, cf. Strack, *Archiv für Papyrusforschung* 1, 206 sq. P. Meyer, *Heeresw. der Ptolemäer* p. 61 adnot. 206.

«Methanae fuit templum Isidis (Paus. II 34, 1), quocum coniunctum hunc titulum fuisse coniicio» (Boeckh). *Θεοὶ οἱ μεγάλοι* intellegendi sunt Isis et Serapis; cf. titulum proxime sequentem. — Vs. 4 *τῶν φίλων* intellege *τοῦ βασιλέως*.

855 Basis quadrata incolumis. A. 0,70. l. 0,70. cr. 0,50.

Ectypum et imaginem photographicam misit Rohrer, e quibus *exscripsi*.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΞΕΝΟΦΑΝΤΑΤΙΜΑΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΑ ΜΟΝΤΟΝΥΙΟΝ
ΚΑΡΑΠΙ ΙΣΙ

Καλλίμαχος Ἀριστοδάμου,
Ξενοφάντα Τιμησικράτεος
Ἀριστόδαμος τὸν υἱὸν
Σαράπει, Ἴσι.

De deis Aegyptiis Methanae cultis confer quae adnotavimus ad titulum proxime praecedentem, a cuius aetate noster a litteraturae iodicio vix multo differt.

856 Megalochorio in domo, quam possidet *Δημήτριος Βελέντης*, lapis marmoreus quadratus, cuius pars superior ornata est ramis lauri duobus decussatis, repertus *εἰς τὸ λεγόμενον βρῦλλον πλήσιον ὑπὸ τὸ φρούριον τῶν Μεθωναίων*.

Steph. A. Kumanudis, *Ἀθήναιον* 8, 1879, p. 531 litteris minusculis. Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 189 n. 15.

ΑΓΑΘΗ
ΤΥΧΗ
ΑΥΡΗΛΙΟΣΣΟΙ
ΤΡΟΦΙΜΟΣΗΡΑ
ΚΑΕΙΣΔΙΟΣ
ΕΤΕΥΞΑΝΗΟΝ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΕΙΝΕΚΕΝ

Ἀγαθῇ
Τύχῃ.
Αὐρήλιός σοι | Τρόφιμος, Ἡρώ|κλεος Δείς, |
ἔτευξα ναόν | εὐσεβείας | εἵνε|κεν.

Sexnariorum posterior laedit canons Porsoolanum. Herculem Methanae cultum esse testis est Pausanias 2, 34, 1.

Digitized by Google

857 In litore infra Megalochorio basis lapidis calcarii; in imo latere foramina ad inserendas fibulas, in latere summo vestigia duo itemque foramina duo fibularum. Singuli versus 1—3 inter lineas; versus quarti litterae minores. A. 0,20. l. 1,03. cr. 0,30. — *Exscripsi.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ · Μ · ΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΣΑΡΜΑΤΙΚΟΝΜΕΓΙΣ
ΤΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝ · ΗΠΟΛΙΣ ·
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥΤΩΝ//ΧΑΙΩΝ·ΚΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΠΑΙΚΙΝΝΙΟΥΕΙ//ΟΓΕΝΟΥΣ

Αὐτοκράτορα Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον
Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν Σαρματικὸν μέγ-
τον σύνκλητος ἡ πόλις.
Ἐπὶ στρατηγοῦ τῶν [Ἀ]χαιῶν π[α]ῖ ἐπιμελητ[οῦ] Π(οπλίου) Αἰκιννίου Ἐ[με]γείνους.

Aetas tituli continetur anno 175, quo Sarmaticus appellatus est Marcus Aurelius, et 180, quo mortuus est. Fuerit anni 176, quo in Graecia moratus est imperator. Vs. 4 στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν intellege praesidem provinciae Achaiae; is enim in titulo Olympico 382 (Dittenb.) audit στρατηγὸς καὶ ἀλλαδάρχης.

---

858 In ecclesia diiapsa infra Megalochorio tabula marmorea, quae tegebat basim; in latere summo foramina quinque rotunda. A. 0,23. l. 0,70. cr. 0,69.
Dodwell, *A classical tour* II 283. (Boeckh, C. I. G. 1192.) — *Exscripsi.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΠΑΘΑΝΠΟΛΕΙΤΕΙΑΝΠΟΛΙ
ΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝΔΕΠΑΝΕΛΛΗΝΑ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΤΟΝΘΕΙΟΝΚΑΤΑΤΗΝΒΟΥΛΗΣΙΝ
ΤΟΥΠΑΤΡΟΣΤΟΝΡΗΤΟΡΑ

Varia lectio Dodwellii. Vs. 1 ΙΟΝΑΓΑΘΑΝ, extr. ΠΟΛΙΤ ‖ vs. 2 in. deest Γ, extr. ΕΜΗΝΑ (recte emendaverat Boeckh).

Διονύσιον Πα(ν)θῶν πολειτείαν πολι-
τευσάμενον, γενόμενον δὲ Πανέλληνα,
Ἑρμογένης τὸν θεῖον κατὰ τὴν βούλησιν
τοῦ πατρὸς τὸν ῥήτορα.

πολειτείαν πολιτ. intellege: *qui civitatem* (Methanae urbis) *nactus erat*; nempe barbarae originis erat Dionysius et principale eius nomen Pathas, ad quod postea assumpsit nomen Graecum. — Πανέλληνα: in concilium provinciale delegatum; cf. Mommsen, *Röm. Geschichte* 5, 243.

859—870 Megalochorio in area domus, cuius possessor Χρῆστος Μπίζος, stelae sunt sepulcrales, ex eodem lapide molli rubescente fabricatae omnes, repertae teste Jamotio in campo vici ad occasum sito prope litus. (Absente possessore nunc nunnes reperi.)

859 Jamot, *Bull. de corr. Hell.* 13, 1889, p. 188 n. 3.

Α R I . Τ — Ἀρ[σ]τ-

---

860 Aetomate instructa, infra pars centimetrorum 23 non laevigata, quae solo lamisa erat. A. 0,55. l. 0,24. cr. 0,15.
Jamot, ibid. n. 4. (Preliwitz, *Dialektinschr.* 3371.) — *Exscripsi.*

ΓΥΘΟΚ — Ηυθεν-
ΛΕΟΣ — λέος.

Saeculi quinti.

---

861 Supra cymatio ornata. A. 0,63. l. 0,31. cr. 0,10.
Jamot, ibid. n. 6. (Preliwitz, ibid. n. 3373.) — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ

Ἀριστοκράτεος.

Quarti saeculi, fortasse vel quinti.

862 Lamisa pavimento. Angulus sinister superior deest. A. 0,65. l. 0,34.
Jamot, ibid. n. 5. (Preliwitz, ibid. n. 3372.) — *Exscripsi.*

ΣΝΕΚΡΑΤΕΟΣ — Μ]νησικράτεος.

---

863 Cymatio ornata, lamisa limini portae. A. 0,48. l. 0,28.
Jamot, ibid. n. 7. — *Exscripsi.*

ΣΥΑΓΟΡΑΣ — Εὐαγόρας.

Alterum Alpha Δ dat Jamot, non recte.

---

864 Lamisa limini, cymatio ornata, valde fastigata. A. 0,79. l. 0,30. cr. 0,11.
Jamot, ibid. n. 8. — *Exscripsi.*

ΦΙΛΟΞΕΟΣ — Φιλόξε[ν]ος.

ΦΙΛΟΞΕΝ (nisi amplius) Jamot.

---

865 Jamot, ibid. n. 9.

ΣΩΤΗΡ — Σωτῆ[ρχ-
Ε — ο·
ΧΑΙΡΕ — χαῖρε.

Digitized by Google

866 Jamot, ibid. n. 10.

. . . . .	- - - -
. . . . .	- - - -
M A I Ω T H Σ	Μαιώτης·
. . . . .	[γ]αῖρε.

Μαιώτης recte iudicat Jamot esse ethnicum.

867 Jamot, ibid. n. 11.

A Φ P O Δ I Σ I A Σ	Ἀφροδισίας.

868 Cymatio ornata. A. 0,64. l. 0,28. cr. 0,11.
Jamot, ibid. n. 12. (Prellwitz, ibid. n. 3374.) — *Exscripsi.*

Φ I Λ A C	Φίλ.ας.

869 Jamot, ibid. n. 13. (Prellwitz, ibid. n. 3375.)

C O T A Δ A	Σ(ω)τάδα·
X A I P E	χαῖρε.

870 Jamot, ibid. n. 14.

Θ E O M N . C T O Y	Θεσμ[ό]στου.

871 Stela lapidis calcarii cymatio instructa, in litore infra Megalochorio. A. 0,63. l. 0,29. cr. 0,11. — *Exscripsi.*

A P T E M A	Ἀρτεμᾶ·
X A I P E	χαῖρε.

Digitized by Google

PARS DECIMA.

EPIDAVRIA.

I. EPIDAVRVS VRBS.

(De titulis n. 896. 899. 900. 903—905 mihi non constat, nonne reperti sint in vico, qui hodie audit Νέα Ἐπίδαυρος sive Παλαιὰ Ἐπίδαυρος, reliquorum omnium origo est Παλαιὰ Ἐπίδαυρος.)

872 In area domus, quam possidet Dimitrios (ab arce ad occasum), ara rotunda lapidis calcarii, a. 0,64. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΠΥΘΟΔΕΣΤΙΜΑΙΝΕΤΟΣ
ΤΟΙΔΡΟΥΡΟΙΛΥΚΕΙΟΙ

Πυθόδε̄ς, Τιμαίνετος,
τοῖ̄ς φρουροῖ̄, Λυκείοι.

Est quarti saeculi. De praesidiis Macedonicis, quae hac aetate tenebant Peloponnesum, adnotatum est ad n. 769.

873 In fundo, cuius possessor Ἰωάννης Ξίνας, ara parva rotunda e marmore pravo, a. 0,25. diametros 0,14. — *Exscripsi.*

ΟΙΑΥΤΟΙ
ΔΕΚΑΙΤΟΝ
ΒΩΜΟΝ

Οἱ αὐτοὶ
δὲ καὶ τὸν
βωμόν.

Integer est titulus; ergo quinam dedicavissent indicatum erat in altero donario prope nostrum collocato. Similis est dedicatio Troezenia n. 764. Cf. etiam titulos Delios *Bull. de corr. Hell.* 23, 1899, p. 60.

---

874 In area Dimitrii tabula quadrata supra fracta, quae tegebat basim. A. 0,25. l. 0,80. cr. 0,69. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

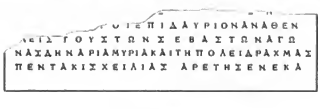

. . . . . .
. . . . . ρ]ω[ν] Ἐπιδαύριοι, ἀνατί-
θη] εἰς [τ]οὺς τῶν Σεβαστῶν ἀγῶ-
νας δραχμὰς μυρίας καὶ τὸ τέλος ἀργυρᾶς
πεντακισχιλίας, ἀρετῆς ἕνεκα.

---

875 In horto Dimitrii tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. A. 0,22. l. 0,70. cr. 0,60. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

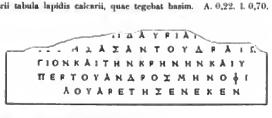

. . . . . .
τὸν δεῖνα Ἐπιδαυρίῳ στατα-
τευ]σάντων τὰ ἐξῆς γρά-
φειν καὶ τὴν κρήνην καὶ ὑ-
πὲρ τοῦ ἀνδρὸς Μηνοφί-
λου, ἀρετῆς ἕνεκεν.

Καὶ ὑπὲρ κτλ.: «*construenda curavit maritique quoque nomine*».

Digitized by Google

876—893 In arce est murus ruvicius applicatus colli, constructus e magnis lapidibus calcariis antiquis, quorum haud pauci in latere aperto exhibent inscriptiones; lapides aequales sparsi iacent in arce, in quibus titulum qui legi possit solum deprehendi n. 890. Erant fortasse gradus stadii; de theatro esse nequeunt, quia nusquam conspicitur curvatura.

Tituli singuli per complures lapides erant scripti; ne falso componantur, praeter lapidum altitudinem indicabo, quae fere in unumquoque sit litterarum altitudo et distantia. Quam maxime est optandum, ut muro diremptо omnes eius inscriptiones detegantur.

876 A. 0,34. Litterae a. 0,05; distant 0,15.

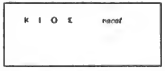

- *cuoc*

877 A. 0,39. Litterae a. 0,06; in versu primo distant 0,18, versus 2. 3 multo angustius scripti.

- *σωρα* -
- *σε* Ἀσκληπιὸν
- *σας* Ἐπιμήνιτους.

878 A. 0,41. Litterae a. 0,05; distant 0,13.

Δα (s. Τι)μώκριτος Τε - -

879 A. 0,36. Litterae a. 0,04.

880 A. 0,37. Litterae a. 0,05; distant 0,27.

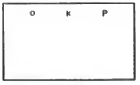

- *εκξ(ιτος* s. - *εκξ(άτης*.

881 A. 0,37. Litterae a. 0,07; distant 0,20.

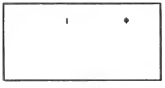

Ἐφ(ε-

882 A. 0,36. Litterae a. 0,04; distant 0,29.

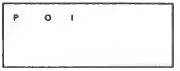

- *ρου*.

883 A. 0,37. Litterae a. 0,04; distant 0,25.

- *πρ(άτης*.

884 A. 0,375. Litterae a. 0,08; distant 0,135.

- *κράτης*.

885 Litterae a. 0,04; distant 0,11.

Ἐπ(ι) Ἐφ -

886 A. 0,37. Litterae a. 0,06; distant 0,13.

Α[ισ]ωσὸς(?) Ἀρ -

887 Litterae versus prioris a. 0,04; distant 0,49. Versus alter angustе scriptus.

- *ω* - Ἀστυλλίδα.

888 A. 0,42. Litterae a. 0,42; distant 0,25.

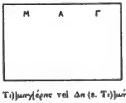

Δα (s. Τι)μαγ(έρης vel Δα (s. Τι)μάγ(ητος.

Digitized by Google

889 A. 0,38. Litterae a. 0,05; distant 0,18.

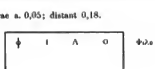

Φιλο - s. - φιλο[c.

890 A. 0,36. Litterae a. 0,04; distant 0,17.

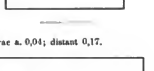

Οἰ Ὀτ - (s. Οἰστ -).

891 A. 0,37. Litterae a. 0,06; distant 0,22—0,27.

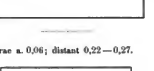

Διὸ]νυσ[ος -

892 A. 0,35. Litterae a. 0,05; distant 0,17.

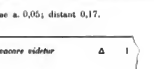

Δι -

893 Nescio an his titulis addendus sit alius, de quo haec est relatio Ioannis Baunackii (Philologus 48, 1889, p. 397): »*Auf Nisi bei Palaeo-Epidauros, der Hallstatt, welche die Burg von Epidauros trug, sah ich an der Südseite einen Stein zwischen vier anderen unbeschriebenen eingemauert. — — Die Zeichen sind aus leidlich guter Zeit. Z. 1 heiss auch aus den wenigen Resten nichts errathen. Z. 2 hat Δη]μοσθένης. Z. 3 Τ]ελεσφόρος.*«

Horum titulorum quos vidi paene cunctos adsignaverim saeculo quarto neque ullum tertio saeculo crediderim recentiorem. Si vera est coniectura lapides superesse de stadio (v. lemma), proclive est suspicari titulos sicut n. 1219—1245 esse marmusinosum et supplendum n. 893 ἀνελει-Σγ]ρα. N. 885 vix dubitandum est, quin indicatus fuerit magistratus eponymus.

894 Stela lapidis calcarii in puteo fundi, quem possidet Ἰωάννης Σίνος. Conspicua sunt vestigia actomatis. A. 1,46. l. 0,58. cr. 0,13. — *Exscripsi.*

ΟΙΔΕΑΠΕΘΑΝΟΝΕΝΤΑΙΠΑΡΑΤΑΞΕΙΕΠΙΤΟΥΙΣ
ΘΜΟΥ
ΔΥΜΑΝΕΣ
ΠΟΛΥΚΛΗΣΓΟΡΓΑΣΟΥ ΔΕΙΝΙΑΣΑΛΕΞΑΡΧΟΥ ΟΝΑΣΙΜΟΣΘΕΥΞΔΩΡΟΥ
ΠΥΟΟΔΩΡΟΣΛΑΧΑΡΕΟΣ ΦΙΛΟΔΑΜΟΣΑΡΙΣΤΟΓΕΝΕΟΣ ΛΑΦΙΡΑΔΑΣΚΕΥΠΟΛΕΜΟΥ
ΟΣΙΑΣΛΑΚΡΙΟΣ ΑΧΑΙΟΣΑΣΚΛΑΠΩΝΟΣ ΚΡΑΤΙΝΟΣΚΡΑΤΗΣΙΝΙΟΥ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣΒΑΘΥΚΛΕΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΞΕΝΟΤΙΜΟΥ ΟΝΑΣΙΜΟΣΟΝΑΣΙΜΟΥ
ΤΙΜΑΓΑΘΟΣΤΙΜΟΣΘΕΝΕΟΣ ΚΕΡΔΩΝΝΙΟΜΗΔΗΣ ΕΥΜΑΙΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΝΙΚΟΚΛΗΣΝΙΚΟΚΛΕΟΣ ΔΑΜΟΧΑΡΗΣΦΟΙΝΙΚΙΔΟΥ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΛΥΣΙΜΑΧΟ//
ΥΣΜΙΝΑΤΑΙ ΤΙΜΩΝΕΥΘΥΔΑΜΟΥ ΦΙΛΕΙΟΣΠΑΓΚΛΕΟΣ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΑΙΝΗΣΙΔΑΜΟ\ ΑΝΔΡΙΚΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΟΑΥΜΠΙΑΔΑΣΟΛΥΜΠΙΑΙ
ΚΑΛΛΗΝΜΝΑΣΙΑ ΣΩΠΥΡΟΣΦΙΛΙΣΠΠΟΥ ΠΥΡΒΑΛΙΩΝΔΑΜΑΙΝΕΤΟ
ΦΑΥΛΛΟΣΚΑΛΛΙΣΘΕΝΕΟΣ ΕΩΣΙΚΡΑΤΗΣΕΞΕΣΙΑ ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΟΝΑΣΙΜΟΥ
ΕΩΠΟΛΙΣΣΩΚΛΕΟΣ ΘΕΟ/ΩΡΟΣΑΡΣΙΝΙΔΑ ΚΛΙΔΙΚΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΙΜΟΚΛ_ΙΔΑΣΔΑΜΕΑ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΝΙΚΑΙΟΣΚΑΛΛΙΠΠΟΥ
ΑΛΚΙΦΡΟΝΑΛΚΙΜΕΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣΚΟΣΜΟΥ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΝΙΚΟΚΡΑΤΕΟ
ΕΘΕΥΞΙΔΑΣΔΑΜΑΙΝΕΤΟ\ ΦΙΛΩΝΤΙΜΑΡΧΟΥ
ΑΡΙΣΤΩΝΡΑΤΗΣΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΝΔΡΙΚΟΣΑΝΔΡΙΚΟΥ
ΕΘΕΝΕΙΔΑΣ ΣΤΑΡΧΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣΝΙΚΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΦΙΛΙΣΤΙΔΑΣΕΥΚΡΑΤΗΣΝΟΣ ΚΤΗΣΩΝΚΤΗΣΩΝΟΣ
ΝΙΚΑΣΙΛΑΟΣΙΑΡΩΝΟΣ ΚΛΕΩΝΝΙΚΩΝΔΡΟΥ
ΙΑΡΩΝΚΑΛΛΗΝΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣΣΩΣΙΔΟΥ ΟΝΑΣΙΩΝΟΝΑΣΙΩΝΟΣ
ΠΑΤΡΟΚΛΕΙΔΑΣΕΩΣΤΡΑΤΟΥΑ ΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑ////
ΑΕΙΑΤΙΟΙ ΕΥΚΡΑΤΗΣΕΥΚΡΑΤΕΟΣ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΕΙΔΑ ΞΕΝΩΝΕΩΠΗΡΙΔΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΕΥΔΑΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΥΣΜΙΝΑΤΑΣ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΣΩΚΡΑΤΙΔΑ ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΣΩΤΗΡΙΔΑ ΣΩΣΑΝΔΡΟΣΝΙΚΟΛΟΧΟ
ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΣΑΥΣΜΑΧΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗΣΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ ΚΤΗΣΙΚΛΗΣΚΗΣΙΚΛΗ
ΜΕΝΕΚΛΗΜΕΝΕΚΛΕΟΣ ΣΩΠΥΡΟΣΝΟΥΙΟΥ
ΑΥΣΙΚΡΑΤΗΣΙΑΡΟΚΛΕΟΣ ΤΙΜΑΣΟΣΤΙΜΑΣΙΩΝΟΣ

Digitized by Google

ΤΙΜΑΡΧΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ ΝΙΚΙΑΣ ΝΙΚΙΑ
ΑΝΤΙΚΡΑΤΗΣ ΚΛΕΙΣ ΘΕΝΕΟΣ ΕΡΠΑΣΙΩΝ ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΧΑΡΙΠΠΟΣ ΑΓΗΣΙΑ ΝΙΚΟΚΛΗΣ ΝΑΣΙΚΛΕΟΣ
ΓΟΡΓΙΩΝΟΣ ΟΧΑΡΕΟΣ ΠΑΙΩΝΙΟΣ ΟΝΑΣΙΚΛΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΙΟΣ ΑΓΙΑΔΑ ΚΕΦΑΛΩΝΠΡΑΣΙΑ
ΘΕΥΔΩΡΟΣ ΕΧΕΤΙΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΦΕΛΙΩΝΟΣ
ΜΑΤΡΙΟΣ ΔΑΜΟΛΑ ΑΠΕΛΛΗΣ ΕΥΑΛΚΟΥ
ΣΠΟΝΚΛΕΙΣ ΘΕΝΕΟΣ ΦΙΛΟΚΛΗΣ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΑΜΑΓΗΤΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΥΠΟΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ ΤΙΜΑΙΝΕΤΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΣ ΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΙΑΡΩΝΙΑΡΩΝΥΜΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΘΙΟΚΛΕΙΔΑΣ ΔΑΜΟΚΛΕΟΣ ΣΤΑΣ ΑΡΙΣΤΑΝΑΚΤΟΣ
ΛΥΣΕΑΣ ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ ΣΙΜΟΣ ΝΙΚΗΡΑΤΟΥ
ΥΛΛΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΟΣ
ΛΑΔΑΜΙΔΑΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΤΟΥ ΤΙΜΟΞΕΝΟΣ ΤΙΜΩΝΟΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ ΣΩΚΛΕΟΣ ΣΩΣΙΑΣ
ΛΑΚΛΗΣ ΣΩΣΙΦΑΝΕΟΣ ΖΩΠΥΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΩΝΟΣ
ΔΑΜΟΚΛΕΙΔΑΣ ΝΙΚΟΜΕΝΕΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑ
ΝΙΚΑΣΙΠΠΟΣ ΝΙΚΑΣΙΠΠΟΥ ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣ ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΔΕΞΙΚΡΑΤΗΣ ΔΕΞΙΛΑ
ΛΑΚΡΙΤΟΣ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΩΤΗΡΙΔΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΑΓΑΘΩΝΤΗΡΕΟΣ
ΔΑΜΟΚΛΗΣ ΚΑΛΛΙΜΕΝΕΟΣ ΟΝΑΣΙΜΟΣ ΤΗΡΕΟΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΕΥΚΡΑΤΗΣ ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΙΠΠΩΝΟΣ ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΗΣ ΙΛΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΧΑΙΟ ΚΑΙΣΥΝΟΙΚΟΥ ΣΩΤΩΝΣΩΣΤΡΑΤΟΥ
ΩΣΙΚΡΑΤΗΣ ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΟΣ ΑΓΑΘΩΝΔΙΟΦΑΝΤΕΟΣ
ΙΨΑΞΙΩΝ ΠΡΑΞΙΩΝΟΣ ΑΝΔΡΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΣΩΣΙΑ ΣΩΤΗΡΙΔΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΩΣΑ ΣΩΣΟΦΙΛΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΝΙΚΙΑΣ ΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΒΡΟΜΙΟΣ ΒΡΟΜΙΟΥ
ΔΑΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΟΣ ΒΟΥΤΡΥΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΝΔΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΠΑΜΟΝΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΕΥΝΟΟΥ
ΠΟΛΥΚΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΠΑΜΟΝΟΣ ΝΙΚΩΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΣΩΤΕΛΗΣ ΣΩΚΡΑΤΕΟΣ ΝΙΚΩΝΝΙΚΟΔΡΟΜΟΥ
ΠΡΑΞΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΟΦΕΛΩΝΟΣ
ΑΛΗΑΣ ΑΜΗΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΥΤΥΧΙΔΑΣ ΠΑΠΑ
ΟΝΑΣΙΜΟΣ ΠΡΩΤΟΜΑΧΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΑΡΜΕΝΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΕΡΜΩΝΟΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΔΙΩΝΝΙΚΑΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΥ
ΜΑΤΡΟΧΑΡΗΣ ΠΥΘΟΚΡΙΤΟΥ ΟΝΑΣΙΜΟΣ ΟΝΑΣΙΜΟΥ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ ΣΩΣΙΒΙΟΣ ΠΑΣΙΓΕΝΕΟΣ
ΕΥΑΜΕΡΟΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΥ ΩΦΕΛΙΩΝΔΑΜΩΝΟΣ

cacat

Οἵδε ἀπέθανον ἐν τᾷδε παρατάξει ἐπὶ τοῦ Ἱερωσύνου·

Δυνάστες·

Ἡρώνδας Γοργύτου
Ἡυθύδορος Ἀσχήρεος
Ὀνύξ Λύκιος
Ἡδυκράτης Θεοφιλίδεω
Τιμόγνητος Τιμοξένεος
Νικόλας Νικολάδεω
Ἀτρομήτας·
Μνησίφιλος Λεπτινάδεω
Καλλίας Μνασίδεω
Φ[ι]λλίας Καλλιπόλεως
Σώτιλος Σωκλέος

Δεσπὶς Ἀλεξάρχου
Φιλόδαμος Ἀρετογένεος
Ἀχχπὶς Ἀπολλώνιος
Ἀρφαῖτος Ξενοτίμου
Κίρδων Νικιαδίνος
Δαμαγήρης Φανιάδου
Τίμων Εὐδαίδαμου
Ἀνδρικὸς Μενοδώρου
Ζώσυρος Φιλίππου
Σωτηκράτης Σωτᾶ
Θεόξενος Ἀρτεμίδι

Ὀνάτιμος Θευ(ω)δώρου
Ἀσφαράδας Εὐπολέμου
Κρατησώνδου
Ὀνάτιμος Ὀνατίμου
Ἔλπιστος Φιλωνίδεω
Καλλιφάτης Ἀστυμήχ[ου
Φίλιππος Παγκλέους
Ὀλυμπιόδας Ἰασωνίτε(ω)
Δαμώτιμος Ὀνησίμου
Κλίδιος Διονυσίου

Digitized by Google

Τιμοκλ[ε]ίδας Δοιλε[ύς] Ἡρακλείδης Ἀλεξάνδρου Νίκαιος Καλλίππου
Ἀλκίφρων Ἀλκαιάνεος Κέτριος Κέτριος Ἀριστοκράτης Νικομήτεος(ς) 16
Δ[ιο]νυσίδας Δαμαινέτου Φιλων Τιμάρχου
Ἀριστοκράτης Θεοφιλεῦ Ἀνδρικὸς Ἀνδρικοῦ
Σ[τ]ησίδας Ἀρισ[τ]οτίχου Ἀνθρίας Νικοκράτεος
Φιλτιεὺς Εὐφρανορος Κτησ[ι]ος Κτησίου
Νικηφόλας Ἰσίμιος Κλίνι Νικ[α]ηφόρου
Ἰσίμιος Καλλέτος Ἀπολλόδωρος Δαμοδότιος
Μενέφιλος [Σ]ωΐλλου Ὀνασίμου Ὀνασίμου
Πατρακλείδας Σωστράτου Ἀπολλοπείδης Ἀπολλοπεί[δ]α
Ἀπιάτιοι· Εὐκράτε(ι) Εὐκράτεος
Σωτηρίτης Ἀριστείδα Σίδιος Σατυρίδα Τιμωνίται·
Διονυσιος Εὐδόκιμου Διονυσιος Ἀλεξάνδρου Σωσιθέρσε Νικολέχο[υ.
Νικόπολις Σωκρατείδα Σωσίστρατος Σατυρίδα
Ἀριστοκλείδης Αυσ(ι)μαχου Σωκράτης Δαμοκρίτου
Ἀριστόδαμος Ἀριστοδάμου Κτησικλῆς Νικίου
Μανικλῆ(ε) Μενεκλέος Ζώπυρος Νεύδου
Δισκεμάτιος Ἰσοκλέος Τίμαιος Τιμοτίμου
Τίμαρχος Ἀριστοκράτεος Νικίας Νικίου
Ἀντιμάτας Κλεισθένεος Ἑρμαῖσκος Ἀριστογίτονος
Ἀριστοκράτιος Ἀριστοκλέος Διονύσιος Ἀρτεμιδώρου
Χάρητος Ἀγησία Νικοκλῆς Ὀνησικλέος
Ἐγχρὼν Θεογένεος Ἡσιόδας Ὀνησικλέος
Ἀριστίδας Ἀγησίδα Κτιφίσιον Ἡρμῆα
Θεόδωρος Ἐγκτέου Δοσύστιος Ἰφιάδιος
Δη[μ]ήτριος Δημέλα Ἀπελλῆς Ἐλάδικου
..στ(ε)ὼν Κλεισθένεος Φλακλῆς Φίλωνος
Δ[ιο]σώστρατος Νικοστράτου Εὐκαρπος Ἀπολλοδώρου
Φιλτιεὺς Τιμοκλέου Δέρκυλος Χρυσίππου
Ἰσίμιος Ἰσιμενίδου Ἀριστείδας Ἀριστοκλέος
Θεοκλείδης Δαμοκλέος Σώτας Ἀριστόκλεους
Ἀντίας Δαμοφίλου Σίδιος Νικομήτου
Ἀπελλᾶς· Σωτήργεος Πολυκράτεος
Λαθαιεῖος Ἀριστοφώντου Ταυρέας Τίμωνος
Ἀντιγένιδας Σωκλέος Σωτᾶς Σωτᾶ
Ἀπολλᾶς Διοφάντεος Σώστρατος Διογένους
Δαμοκλείδας Νικομήτεος Ἀπολλόδωρος Γαλάτα
Νικάτειος Νικασίνεω Ἀπολλωνίδας Ἀπολλωνίδα
Ἀρίστιππος Διοθύρου Δεξιφάνης Δεξίδα
Λύκιππος Διοθύρου Δυσηρίδης Ἀριστομήτεος
Καλλιφάνης Ἀριστοκλέους Ἀγησίων Τέρεος
Δαμοκλῆς Καλλιλάου Ὀνάσιμος Τέρεος
Δαμάτας Νικασίνεω Εὐκράτης Δυσηρίδεος
Διόθυρος Ἴσεως Ἀπολλωνίδας [Φ]ιλοκράτεος
Ἀχ̣π̣ι̣ο[ί] καὶ σύνοικοι· Σώτας Σωτηρίτου
Σ[ω]κρ̣ά̣της Σωκράτεος Ἀγησίων Διοφάντεος
Θρασύων Πραξίωνος Ἀλθ[ή]μων Δημητρίου
Νικήστρατος Δωτᾶ Δυσηρίδης Ἀριστοκράτεος
Δαμάτας Δωτᾶ Δόσων Φιλοκράτεος
Νικίας [Ν]ικεστράτου Θρασύς Θρασύος
Δαμοκλῆς Φιλοκράτεος Βότρυς Δαμοκρίτεος
Ἀνδρίας Ἀριστοκλέους Εὐσεύς Εὐνόου
Πολυκλῆς Ἀριστοκλέους Νίκων Νίκωνος
Δωτίλλας Σωκράτεος Νίκων Νικοδρόμου
Ἡρακλείδας Δωτυνίου Ἀλξιμάχας Ὀφιλλιος
Ἀλκὶς Λυσιτράτου Εὐτυχίδης Πανσᾶ
Ὀνάσιμος Ἡγησικλέους Ἀρίστων Ἀριστέου
Ἀθηναγόρας Ἑρμαίσκου Δαμάτριος Ἀνδρονίκου
Δῶν Νικάτα Χρήστιος Χρησίου
Μητροκλῆς Πολυκράτου Ὀνήσιμος Ὀνασίωνος
Νικάστρατος Νικάνορος Δωσίλας Πατρογένους
Εὐάμερτος Δαμαστρίου Ἡφαίτιον Δίωνος

Pugnam anni 146 a. Chr. n., qua in ditionem Romanam redacti sunt Graeci, hoc modo designat Polybius 3, 32, 2: ἡ Ἀχαιῶν καὶ Ῥωμαίων παράταξις, quae ultima verba recurrunt fere in tituli nostri praescriptione, ut manifesto Epidauriorum caesorum in hac ipsa pugna teneamus catalogum. Sane memorabile est ut nobilis contentionis documentum, unius oppidi haud magni tot viros tum occubuisse: sunt enim centum quinquaginta sex. Relati sunt secundum phylas quattuor; ultimo loco sequuntur Ἀχαιοὶ καὶ σύνοικοι: e quibus Ἀχαιοί certo sunt oppidorum aliorum foederi Achaico addictorum cives, qui tunc degebant Epidauri; σύνοικοι quod referuntur, id reducendum est ad Diaei praetoris, qui summa urbium contra Romanos excitaverat studia (cf. quae adnotavimus ad n. 757), edictum: ἔγραψε τοῖς πόλεσι πᾶσιν, τῶν ὑποτεταγμένων καὶ πραττόντων τοὺς

Digitized by Google

ἀπαιζόντος τοῖς Ἕλλησιν εἰς μυρίους καὶ ὑστερίζοντας ἐν ἀνδρείᾳ ἐπιστάντας εἰς τὸν Κόρινθον (Polyb. 39, 8, 3; cf. Paus. 7, 15, 7).

In foedere Achaico communem valuisse civitatem est creditum (Gilbert, *Staatsalterthümer* 2, 122), sed eum in titulo nostro Achaei cum inquilinis (vs. 59 *σύνοικοι* idem quod *μέτοικοι*, cf. titulum Delphicum *Bull. de corr. Hell.* 5, 1881, p. 404) componantur neque in phylas urbanas recepti sint, manifesto civibus Epidauriis non erant adscripti.

Col. I vs. 12 ΚΑΛΛΗΝ error lapicidae est; cf. col. I vs. 22. Omisit lapicida vs. 29 Iota, vs. 31 Sigma; item erravisse credendus est vs. 41 et fortasse etiam vs. 63 voluit *Σωσία*, ut sicut col. I vs. 53, 54. 66, 67. col. II vs. 36, 37. 55, 56 frater post fratrem sit reiatus; *Σωσᾶς* quidem rectum est nomen, cf. col. II vs. 49.

Col. II vs. 31 *Νέων* = *Νονίων*. — Vs. 69 in patris nomine fortasse omissum Iota: *Ὀφελίων* est C. I. G. Sept. I 2677.

Col. III vs. 10 extr. Alpha, vs. 11 extr. Ypsilon, vs. 15 extr. Sigma omissa propter angustias spatii. — Vs. 16. 17 infra scripturam continuam additum est Hysminatae nomen, quod per errorem recto loco erat omissum.

---

895 In muro domus, cuius possessor *Γεώργιος Ἀγραφιώτης*, lapis calcarius, a. 0,23. l. 0,54. — *Exscripsit Fredrich.*

ΕΠΙΚΡΑΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Ἐπικράτη·
χαῖρε.

Vocativus desinens in *-κρίτε* occurrit quoque n. 636. 637.

---

896 Stela valde mutila cum actomate, in quo rosa. Sub arcu columnis fulto repraesentata est mulier, cui adstant vir et mulier consertis manibus. A. 1,0. l. 0,54.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 197 n. 8.

ΣΩΤΗΡΙΩΝΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Σωτηρίων Ἐπαφρόδιτου·
χαῖρε.

---

897 In domo, quam possidet *Στυλίγγας Φιλιίγγας*, stela marmorea, in qua repraesentatur vir imberbis loricatus, tenens dextra equum, qui praeterea tenetur a parvo servo stante in parte altera. A. 1,23. l. 0,73. cr. 0,11. Titulus supra anaglyphum. — *Exscripsit Fredrich.*

ΤΙΜΟΚΑΗ ΧΑΙΡΕ

Τιμοκλῆ· χαῖρε.

De vocativo in *η* desinente cf. sd n. 122.

---

898 Lapis quadratus insertus domui, l. 0,30.

Conze, *Annali d. Inst.* 1861, p. 12. (Foucart ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 155 *b*.) Habeo e Conzei itinerario.

ϹΩΤΗΡΙΩΝ
ΕΥΚΡΑΤΕΛΣ

Σωτηρίων
Εὐκρατείας.

Aut notibus erat mortuus aut ad *Εὐκρατίνης* subintellegendum *ἀνεψιός*, cf. ad n. 1219—1245.

---

899 Stela marmorea mutila actomate instructa, a. 0,80. l. 0,36.

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 198 n. 10. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3358.)

ΡΙΛΩϹΧΑΙΡΕ
ΕΡΜΕΙΟΝ
ΧΑΙΡΕ
ΠΡΑΤΟΝΙΚΕ
ΧΑΙΡΕ

Χαιρίδωϲ· χαῖρε.
Ἑρμεῖον·
χαῖρε.
Πρατόνικε·
χαῖρε.

Nomen primum, quod restitui, contractum fuerit e *Χαιρίλαος*.

---

900 »Epithauro prope puteum; Chandler, *Inscr.* II p. 81 n. 138.« (Boeckh, C. I. G. 1181.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑΧΑΙΡΕ

Ἀλεξάνδρεα· χαῖρε.

---

901 In domo, quam possidet *Στυλίγγας Φιλιίγγας*, stela supra fracta. Repraesentatur mulier sedens, quae dextram protendit mulieri stanti; haec sinistra tenet panem. A. 0,95. l. 0,52. cr. 0,14. Titulus sub anaglypho. — *Exscripsit Fredrich.*

ΔΑΜΑΡΕΤΑ
ΧΑΙΡΕ

Δαμαρέτα·
χαῖρε.

---

902 In domo, quam possidet *Στυλίγγας Φιλιίγγας*, stela cum actomate, in quo patera; sub titulo repraesentatur in sedicula mulier stans, quae utraque manu tenet facem. A. 1,72. l. 0,56. cr. 0,10. — *Exscripsit Fredrich.*

ΕΥΑΡΕΤΑΧΑΙΡΕ

Εὐαρέτα· χαῖρε.

Sacerdos fuerat mortua.

---

903 Fragmentum stelae non ornatae. A. 0,85. l. 0,28. »*Les premières lettres du nom manquent.*«

Martha, *Bull. de corr. Hell.* 3, 1879, p. 197 n. 9.

ΚΤΗϹΙ
ΧΑΙΡΕ

Κτήσι[ππου]·
χαῖρε.

Supplevi.

---

904 In actomate stelae prope ecclesiam Epidauri.

Ross, Mus. Rhen. 8, 1853, p. 128 = *Archäol. Aufsätze* 2, p. 659 n. 19 cum adnotatione Caroli Keilii. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 155 *a*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3357.) — Habeo e diario *Rossii* anni 1833.

ΛΑΥΔΙΚΑ
ΧΑΙΡΕ

Λαυδίκα·
χαῖρε.

---

905 »*Epidauros in einer Treppe.*« Ross in diario.

...ΚΛΕΙΤΑΔΑΜΑΓΟΡ..

- κλείτα Δαμαγόρα.

Digitized by Google

II. LIGVRIO ET VICINIA.

(*Ligurio* Curtius et Barsian sedem occupare credunt antiquae Lessae, sed vide Miliarakis, Γεωγραφία Ἀργολίδος p. 89.)

906 *Ligurio* in puteo prope ecclesiam Ἁγίου Ἰωάννου tabula marmoris caerulei, a. 0,17. l. 1,20. cr. 0,36.

Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. fild.* III, 3, p. 167 n. 22 litteris minusculis. — *Exscripsit Wolters; contuli.*

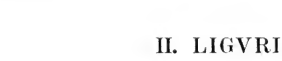

Θιάρις Ἀ[π]ο[ξ]ώμου Ἀπόλλωνος
ἀρχαγέται.

Vs. 1 nil nisi Θιάρις Α . π Blinkenb.

Videtur fere saeculi tertii ineuntis. Supplevi. Idem fortasse Thiares dedicat Apollini n. 973; de Apolline archegeta vide Preller-Robert 257.

907 ΑΓΑ[e Rossii designatione, quae est in diario, etiam basis haberi potest], cuius diametros pedes quinque, in aedicula prope *Ligurio*.

Ross, *Intelligenzblatt der Allgem. Litteratur-Zeitung* 1838, p. 329 n. 8. — Represente o Rossii diario.

ΚΩΤ ΦΕΙΑ
ΔΕΚΑΤΑΝ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Σωτ[ὴ]ρι
δεκάτην
ἀνέθηκε.

Restitutionem petivi e Benseleri onomastico; Σωτ[ῆ]ρι dubitanter proposuit Ross.

908 Tabula marmorea, cuius summae partis fragmentum cymatio ornatum (a. 0,27. l. 0,30. cr. 0,08) nunc est in museo Asclepiei Epidaurii; lapidem pleniorem viderunt priores in ecclesia vici *Ligurio*.

Ex apographo annonymi *Expédition de Morée* II p. 168 n. 6 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 250 n. 74. Ross, *Intelligenzblatt der Allgem. Litteratur-Zeitung* 1838, p. 329 n. 9 (Rossii exemplum exscriptum m. Decembri a. 1833 habeo e diario eius). C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 520 e schedis Welckeri et Mustoxydis. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 154.) — *Exscripsi fragmentum servatum*, cuius margines curavi indicandos.

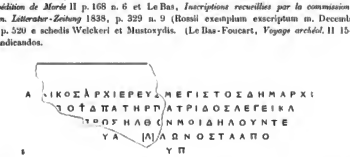

Var. lect. Vs. 1 in. ΑΝΙ *Expéd.*, ΝΙ Ross || vs. 2 in. ΠΟΙΑΠ *Expéd.*, ΠΟΥΑ Mustox., ΛΤΩΡΙΑΠΑΤ Welcker (inde inseruit exemplo suo Le Bas, *Voyage*, non ut putat Foue. e conjectura). Ross plane eadem quae ego || vs. 2 extr. ΚΑ *Expéd.*, ΚΑΙ Ross || vs. 4. 5 dedi ex *Expéd.*, nisi quod in versu quarto habet Α pro Λ (quod nunc evanidum uncis inclusi). ΥΑ (et versus quinti reliquias) omittit Ross; tum dat ΛΟΝ.

Τ̣ὸ̣[ίτους] Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμ[α]νικὸς ἀρχιερεὺς αἰγιοχ̣ε̣ῦ̣σ̣ι̣ν δημαρχ[ικῆς
ἐξ]ουσίας τὸ ϛ' (s. 6'), αὐτοκράτωρ τὸ ιη' (s. ιβ'), ὕπατος τὸ δ', πατὴρ πατρίδος λέγει· Κ - -
- - - - - - - - - - - - - - - - πρεσβ̣ύ̣τ̣ε̣ν μοι δηλοῦντες .....
- - - - - - - - - - - - - - - - τεῦ̣ Ἀ[π]όλλωνος τὰ ἄπο .....
- - - - - - - - - - - - - - - - ὑπ- - - - - -

Recte ad imperatorem Claudium rettulisse videtur Keil, fuerit igitur anni 45 vel 46 p. Chr. n. Legati K - - et socii missi erant ad imperatorem, ut de sacro Apollinis aliquid peterent.

909 Olim *Ligurio* in ecclesia Panagiae, nunc in museo Asclepiei Epidaurii stela lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,32. cr. 0,08. — *Exscripsi.*

Α Π Α Δ Α	Ἀγνάδα
Λ Α Μ Ε Α Δ Ω Ν	Ἀπαίδων·
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.
Κ Α Ξ Ι Φ Α Ν Τ Ι Σ	Καλφαντὶς
Α Γ Ι Α Δ Α Χ Α Ι Ρ Ε	Ἀγνάδα· χαῖρε.

In versu primo lota et Gamma ac attingunt, ut videatur Pi valde latum. Ἀγνάδα nomen patria in versu primo insolenter nomini mortui est praepositum, postpositum in versu quinto.

910 Cippus repertus a. 1888, a. 0,31. l. 0,45. cr. 0,11.

Baunack, *Aus Epidauros* 21 litteris minusculis. (Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. fild.* n. s., 10, p. 277 n. XXX.)

Νικαγε·
χαῖρε.

Digitized by Google

911 Lapis fractus in duas partes, inaedificatus domui vici Καρυᾶς, infra quem repertus est. A. 1,56. l. 0,30. cr. 0,23. Litterae altae 0,06.

Condacis, Ἀθήναιον 8, 1879, p. 372. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3361.) in ephemeride Atheniensi Τολεγράφει n. 1267, 15 Φεβρ. 1880 expressus est titulus «κατὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν» Νεωκλέους» (huius editionis notitiam debeo Wolfersio).

Ἀθ.
ΟΡΟϹ
ΑϹΚΛΑ
ΠΙΟΥ

Τυλογρ.
ΟΡΟϹ
ΑϹΚΛΑ
ΠΙΟΥ

Ὅρος
Ἀσκλα-
πιοῦ.

912 In viculo *Koroni*, sito non longe a Ligurio ad meridiem versus, lapis calcarius inversis litteris ionedificatus domui. Supra margo servatus. A. 0,27. l. 0,56. — *Exscripsi.*

a	*b*
ΥΙΟΝ	ΓΜΕΜΜΙϹ
ϽΝΙΕΡΕΑ	ΠΜΕΜΜΙ
Ι ΣΙΝ	ΤΟΥΠΡΕ
	ΤΡΟΑϹΥ

a	*b*
Π[ό(πλιον) Μέμμιον Γαΐου] υἱὸν	Γ[άϊον] Μέμμι[ο]ν Ῥοῦλον
Ῥοῦλον, γενόμεν[ον ἱερέα	Π[οπλίου) Μεμμί[ου Ῥοῦλου
πρώτον ἀπὸ τῶν πεπ[ληρω-	τοῦ πρεσ[βευτοῦ
[κότ]των ὁ δῆμος.	Σ[υλ]λ[ᾳ]ν[οῦ.

Titulus *b* manifesto est C. Memmii Reguli, de quo vide Prosopogr. Imp. Rom. II p. 364 n. 341. Eius pater Publius legatus pro praetore Achaiae praefuit inde ab anno 35 usque ad regni Claudii initia (cf. adnotationem ad n. 934. 935); tum positus esse putandus est titulus. — Mirum foret, si una cum sacerdote aliquo Graeco honoratus esset filius summi magistratus Romani, itaque titulum a referendum esse coniecit ad ipsum Publium, cui honoris causa aliquod detatissent sacerdotium, fortasse cum propter valitudinem mortuus esset in sacro Epidauric (e quo translatus esse potest lapis). Si recte supplevi titulum *a*, ad dextram excipiebant tituli alii sive certe unus.

III. ASCLEPIEVM EPIDAVRIVM.

PRAEMONENDA.

I. Vere anni 1896 cum maiorem lapidum Epidauriorum partem exscripsi, omnes in quibus inscriptiones animadverterant effosionum praefecti praeter paucos ouper detectos inveni numeris adpictis laudabiliter signatos, ita quidem ut segregatio oumerati essent lapides in musco quod dicitur collocati et sub divo iacentes. Quos numeros cum futurae editioni meae, ut uonusquisque iapis cum ea facilius comparari posset, inscrere statim officii mei doximem diligenter curavi, sed auctumno eiusdem anni reversus eos vidi interea in uoam seriem coactos esse, ut Fredrichii auxilio in schedin meis esseot corrigendi. Quo in labore quam facile vitia poturiht irrepere, aequus quisque ultro concedet; sio igitur revera deprehendantur in oumeris, quos singulis lemmatis praefixi, venian spero me impetraturum esse.

II. Ceterum ad lemmata moneo, titulos quos in anoorum 1883. 1884. 1885 Ἐφημερὶς ἀρχαιολογικὴ ediderat vir, inter cuius praeclara de scientia nostra amplificanda merita vel excellit sacri Epidaurii effossio, P. Cavvadias, literatos esse canoes lapidibus oon examinatis a Ioanoe Baunackio in libro «*Studien auf dem Gebiete des Griechischen und der ariechen Sprache*» I, 1 (Lipsiae 1886), quam editionem ad singulos titulos laudare potui supersedere, cum eodem ordine et iisdem numeris cootinuis signati in ea referantur atque adiibuit Cavvadias, ut, si cui eam adire in aoimo sit, ei monito a me hoc loco liceat nullo negotio. — In magno Cavvadiae opere *Fouilles d'Épidaure*, cuius adhuc unica pars io lucem prodiit anno 1891, tituli exceptis paucis redditi sont litteris minusculis. — Fornam luci sacri, quoad effosus erat annis 1881—1886, invenis in eiusdem operis tabula prima; perfectiorem, continuatam scilicet usque ad annum 1898, in investigatoris Epidauri indefessi libro novissimo inscripto: Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ (Ἀθήναιον 1900).

III. Ineditum reliquere coactus sum numerum haud exiguum stelarum permagnarum, in quibus propter temporis iniurias aut praeter sparsas litteras vix quidquam legi potest aut ad quas oteumque expediendas plus fortasse opus erit temporis, quam mihi ad totam Epidaurium erat concessum. Quae stelae omnes fere videntur esse quarti saeculi et continere ratiooes aedificiorum, ut imbsamur admiratioce, quanta studia et sumptus una aetate ad exornaodum sacrum sint impensa. Dignissimus sane contentionis campus in his inscriptionibus quantum fieri possit onucleandis offertur viris aptis et strecuis, qui ut ad eum laborem incitentur subicio horum lapidum iodicem additis numeris, quibus signati sunt (cf. supra I).

1. n. 187. A. 1,57. l. 0,81. cr. 0,19.
2. n. 188. A. 1,82. l. 0,88. cr. 0,18.
3. o. 473. A. 1,97. l. 0,90. cr. 0,19.
4. n. 474. A. 2,15. l. 0,92. cr. 0,20.
5. n. 475. Fracta supra et infra. A. 1,06. l. 0,87. cr. 0,20.
6. o. 614. Mutila supra et infra. A. 0,70. l. 0,75. cr. 0,16.
7. n. 625. A. 1,88. l. 0,91. cr. 0,18.
8. n. 628. Fracta supra et ad sinistram. A. 1,08. l. 0,54. cr. 0,17.
9. (numero non signata). A. 2,0. l. 0,89. cr. 0,13.

IV. Cum haud pauci lapides Epidaurii conticoant anni oumerali designationem, investigandum est de numerationis initio. Constat e titulo n. 932 aono 125 a. Chr. n. incipere aeram quaodam Epidauri usitatam, cuius quidem preter hunc unum titulum nullum deprehendimus vestigium. Reliqui autem tituli hoc modo signati e litteratura ad unum omnes tribuendi sunt aetati imperatorum, qua valuisse aeram computatam inde ab imperatoris Hadriani prima in Peloponneso praesentia, i. e. ab anno p. Chr. n. 124 (cf. titulum n. 1406), diserte indicant tituli n. 1051. 1052. 1056 et 1533, e quo titulo (orinndo ab Apollinis Maleatae delubro) vides

Digitized by Google

hanc computationem non restrictam fuisse ad usum Graecorum, sed vel adhibitam esse ab imperatore de rebus eorum decernente. Quae quidem Marci Aurelii epistula scripta est anno aerae quadragesimo, p. Chr. n. 163; sed habemus lapidea numorum numeris multo maioribus signatos, ultimus enim qui occurrit annus est ducentesimus tricesimus secundus, qui ai ab Hadriani litisere computatur est p. Chr. n. 355 (n. 1008). Quaerendum igitur est, num inde ab uno et eodem anno lai lapides computati sint omnes, quod equidem vix dubium duco: certe ai praeter hanc aeram valuisset altera, ea incepisset ab anno quodam eiusdem fere aetatis, quod quum veri sit dissimile nemo est quin concedat. Affernare enim possum eas aetatis notas, quas a litterarurae indiciis apographis meis adieci, antequam ullam concepissem sententiam de aerae initio, omnes ad id quadrare, quum igitur aeram iudicandum est perdiu valuisse.

V. Lapides Epidaurii permulti instructi sunt symbolis circulo circumdatis (in lapidibus dumbut insuper Invenitur symbolum alterum extra circulum collocatum; vide sub n. 44. 45 p. 190), quibus addit sunt numeri. In quam rem gravius inquirere testes oculati priores reliquerunt Christiano Blinkenbergio, qui haec symbola et per se notabilia et interdum ad cognoscendas inscriptiones gravissima lingua gallica tractavit in censura magni Cavvadiae de effossionibus libri inserta annalibus dictis *Norsk Tidsskrift for filologi*, seriei tertiae vol. III p. 174 sq., uberius nova collecta materia retractavit *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 379 sq. Solent quidem symbola posi litteras, ubi eum interdum defuerit spatium sive incommodum sit visum, reperiuntur etiam collocata supra titulum vel in latere lapidis contiguo vel Ipsi titulo insculpta (vide infra imaginem n. 21 p. 188); numeri paene semper (exceptionem vide infra n. 956) pone (sive supra sive iuxta sive infra) symbola sunt sculpti. Ut ex exemplis lector symbolorum numerumque collocationem animo possit cosciperc, conferui queaeo representationes lapidum n. 1041. 1052. 1309. 1344 locis suis sitatas. Praeterea ut ad cognoscendam numerorum speciem oculis paulo uberiora subiciereutur specimina, in catalogo hic exhibito addendos eos curavi symbolorum imaginibus o. 1. 4. 12. 27. 45.

Recitissime de symbolorum natura ex una sibi anto (catalogi subiecti n. 18, p. 188) Iam iudicaverat Welcker: indicent possessionem certi dei signis ei propriis; apte laudat Blinkenberg sequalia usus antiquiura exempla ab Ernesto Curtio, *Gesammelte Abhandlungen* 2, 82 congesta. Manifestum rei documentum praebet lapis n. 1310 instructus circulo (infra et p. 189 sub n. 39 et ad ipsum titulum representato), in quo symboli vice appellatio omninis casu genetivo est iterata. Adhibita sunt pro symbolis aut deorum singulorum insignia consueta, ut arcus sagittaque Dianae, sistrum Isidis, cornu copiae Fortunae, aut figurae e punctis et lineis ex arbitrio factae.

Cum nec in symbolorum sculptura nec in numerorum adiectorum specie ullam deprehendas gravioreni differentiam (cf. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 25, 1900, p. 380), fortasse unu tempore, certe una aetate insculpta esse censenda sunt omnia, idque quidem factum esse diseris circa annum p. Chr. n. 306: tum enim exaratus est titulus n. 1005 inter eos recentissimus, in quibus simul reperitur et symbolum et anni numerati designatio. Certe ara n. 1008 oblata anno Christi 355 symbolo non ius est notata.

Apparet genus lapidum hoc modo signandorum a sacri antistitibus quum acutissime fuisse circumcerlendum, neque consulto certe in genere ad hunc usum selecto exceptiones esse factas. Instructus esse symbolis sit Blinkenberg (*Athen. Mitth.* 25, 1900, p. 381) aras et e donariorum basibus eas, quae sub divo essent collocatae. In qua re manifestum duco erravisse virum praestantissimum: desunt enim symbola in pelvibus dedicatis omnibus (n. 957 sq.), desunt in hominum imaginibus, quae dis erant oblatae (n. 1099 sq.), desunt in votivis biaromnemonum (n. 978 sq.), inter quorum generum donaria sunt non pauca, quae antiquis locis suis reperta sub divo fuisse constat, singillatim affero Thraxymedis opus n. 1172, quod in stadio erat collocatum. Ad unum omnes lapides symbolis ornati erant aras, neque opponi potest, quod interdum summum latus exhibet vestigia rei agglutinatae; non enim solum ab initio imponi aliquid poterat aris (cf. Reisch in Wissowae Encyclopaedia 1, 1677), sed etiam, ut ipsum non fugit Blinkenbergium, statuarum bases non paucae in aras sunt transformatae: huius rei exempla satis habeo afferre lapides n. 1480, cui postea additus est titulus n. 1331, et n. 1482, de cuius posteriore usu testatur n. 1096.

Eo consilio signatas esse dicas aras, ut et magistratus, quibus diebus certis praeuitteris ese cum Inventariis erant conferendae, et sacerdotes immolaturi supersedere possent nomina deorum investigare in titulis, e quibus illa actate saepe iam corrosis non semper facile erui potuissent, praesertim cum variis locis, inscriptionum initio, in fine, in mediis titulis, posita esset. Fortasse colore symbola, ut clariora fierent, erant tincta.

Iam Inquirnnm in numeros circulis adiectos. Pondere numerationem e collocatione lapidum observavit Blinkenberg (*Norsk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 177 sq.), cuius rei certissima attulit testimonia aras litteris $\xi\varepsilon'$, $\xi\delta'$, ε', $\varepsilon\alpha'$-ϕ $\alpha\beta'$ (numeri dun sunt in eodem lapide), $\sigma\gamma'$ signatas, quae antiquis locis suis alia iuxta aliam sunt repertae: n. 1084 (Ἄρτεμις Σκοτειλία), n. 1093 (Λίνος), n. 1077 (Ἀπόλλων), n. 1283 (Ἐπίθπμος et deus ignotus), n. 1088 (Ζεὺς Σωτήρ). Addendi sunt lapides n. 1041 (Σάραπις) et n. 1053 (Ἴτυς), eodem loco reperti et signati alter $\lambda\delta'$, alter μ'; n. 1270 (Ἀφροδίτη Πραστία) et n. 1162 (Ἀσκληπιὸς Ἐφαπιώτ), qui alter iuxta alterum positi notati erant numeris $\iota\alpha'$ et $\alpha\beta'$. Sed bis numeri occurrunt permulti, immo ternis lapidibus insculpti sunt numeri hice:

$\iota\alpha'$: n. 1260 (Ἀπολλωνὶς Ἐλισλας), n. 1270 (Ἀφροδίτη Πραστία), n. 1300 (Ἥρως Κλαικοφόρος).

$\sigma\gamma'$: n. 995 (Ποσεὶς καὶ Πάτη, n. 1329 (Τύχαι), n. 1330 (Τύχαι).

$\nu\alpha'$: n. 1014 (Ἀπόλλων Ἐπικτιδλέτας), n. 1085 (Δημήτηρ, sed per arroreni inscalptum est Asculapii symbolum), n. 1309 (Μαγέφας).[1]

Cum summus quem deprehendimus numerus sit $\tau\varepsilon'$ (n. 1087), coniecit Blinkenberg, incerta causa motus sacerdotes noluisse transgredi numerum centum, sed inde ab eo inchoatam esse novam seriem. Ad quam explicationem uptime quadrat, quod numerus bis positus, qui servatus est, summus revera proxime accedit ad centum: $\eta\zeta'$ (n. 1086 Ἀπολλωνὶς Ζεὺς Τέλειος, n. 1238 Ἥρως)[2] et quod tertia series non excedit numerum satis exiguum viginti unum (unde perspicuum est aras non minus ducentas et viginti unam fuisse in sacro luco). Iam patet numerationem sic institutam, ut numerus unusquisque bis, numeri nonnulli vel ter recurrerent, non sufficisse ad reperiendum certam aram in inventario ideoque additum esse symbolum, quia in luc negotio insuper semper respiciendum esset numen.

Catalogum lam subicio symbolorum emendatiorem et plenlorem quam Blinkenbergii vel posteriorem. Symbola omnia (praeter unum n. 19) ex ectypis sunt repraesentata, idque quidem ad quintam partem versae magnitudinis redacta; sub singulis lapides quos signant sunt laudati adiectis numeris simul insculptis. Si in lapidibus compluribus idem occurrit symbolum, reddendum curavi clarissimum, quod indicabo typis crassioribus.

1

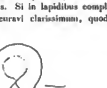

Ἀγαθὴ τύχη n. 997, $\xi\zeta'$.

2

Ἀγαθὸς δαίμων n. 1059, $\pi\vartheta'$.

3

Ἄγγελος n. 1161, $\pi\alpha'$.

(Λεβηνὶ v. Μαΐς, n. 38.)

[1] Fortasse ter recurrit etiam $\pi\zeta'$, qui numerus habetur n. 1037 (Ἡσιόδειος), n. 1046 (Τύχη Ἀφεστις) et praeterea fuisse potest n. 1095 (Ἑστιοῦχος).

[2] In priore lapide non plane certum annon fuerit $\varepsilon\zeta'$; hem in n. 1312 (Ἥρη), quamquam verisimilius $\pi\vartheta'$, qui numerus est in n. 1059 (Ἀγαθὸς δαίμων), fuisse potest etiam $\pi\alpha'$. Sed non multum id refert, nec enim longe a numero centum distat $\pi\vartheta'$, quae est nota lapidum n. 1046 (Τύχη Ἀφεστις) et n. 1195 (Ἄρτεμις Ὀρθία).

Digitized by Google

4

(De symbolo v. ad n. 6.)

Ἀθῆναι Ἀρχηγέτιδι n. 1071, ξγ'.

5

(De symbolo v. ad n. 6.)

Ἀθηνᾷ Ἐργάνῃ n. 1162, ιβ'.

6

Ἀθηνᾷ Καλλίργοι n. 1072, λη'.

Insignia Minervae n. 4—6 hastam et scutum putat Blinkenberg. Sed instrumenta bellica male apta esse dixeris Ἐργάνῃ et Καλλίργῳ neque satis quadrant ad hastam imagines in symbolis n. 5. 6, ad scutum in n. 5. Proficiscendum est a n. 5, ubi ad dextram mihi persuasum est repraesentatum esse fusum, in cuius summa parte vides unum (τὸ ἄγγιστρον Plato Reipubl. IX, 616 C), in parte inferiore verticillum; ad sinistram est colus cum filo. (Cf. Blümner, *Technologie* I, 109 sq.) In symbolis n. 4 (quod non satis clarum aliter explicare nolis) et n. 6 ad sinistram est fusus, colus ad dextram.

(Ἀθηνᾶ Ὀξυδέρκει v. n. 40.)

(Λιμένων v. n. 26.)

7

(Ἀνάκες.) Ἀσκληπιῷ καὶ οἱ ἐν τῷ Ἀσκληπίῳ Θεοί n. 1028.

Significatos esse trium stelarum symbolo Dioscuros cum uxoribus filiisque, non respecto Aesculapio, exposui ad titulum n. 1028.

8

(Hasta et pileus.)

(Ἀνάκες.) Θεοῖ σωτῆρσι n. 1096, ξγ'.

(Ἀντίνοος v. n. 32.)

9

Ἀπόλλωνι n. **1005** (lapis instructus etiam Aesculapii symbolo n. 14, dedicatus enim est Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκληπιῷ συσσώοις), πα'. 1079, οδ'.

10

Ἀπόλλωνι n. 1076. 1077, ο'. 1176.

Ἀπόλλωνι Ἐπικτιδλείτῃ n. 1014 (servatum est circuli dimidium, sed symbolum plane deletum), πα'. 1015, ρ'.

Ἀπόλλωνι Μαλεάτᾳ n. **956**, γ'.

Ἀπόλλωνι Μαλεάτᾳ n. 1079, οδ'.

Ἀπόλλωνι Ὑπωπαίῳ n. 1170, οζ'.

(Apollinis symbolum a n. 9 et 10 plane diversum fortasse erat n. 53.)

11

(Arcus cum sagitta.)

Ἄρτεμις n. 1187, μς'.

Ἄρτεμις n. 1188, κβ'.

Ἄρτεμις Εὐκλεία n. 1191 (circuli symbolum non conspicuum), νγ' n. να'.

Ἄρτεμις Ἐφεσία n. 1193, κδ'.

Ἄρτεμις Ὀρθία n. 1195 (symbolum ad sinistram mutilum), πβ'. 1196 (servata modo est pars circuli).

Ἄρτεμις Παμφυλίνη n. **1088**, ξδ'.

Ἄρτεμις Προθυραία n. 1197, β'.

Ἄρτεμις Χαρωνία n. 1198, ξβ'.

Ἄρτεμις Χιωτηλία n. 1084, ξι'.

Ἄρτεμις Ὠκυτόκῃ n. 1200, 1286, πζ'.

12

(Merus circulus symbolo non instructus.)

(n. 1207)

(n. 1369)

Ἀσκληπιοῖς n. 1207, α'.

Lapis n. 1369, ξα', nullas exhibet tituli reliquias.

13

(De symbolo v. ad n. 16.)

Ἀσκληπιοῖς n. 1176.

14

(De symbolo v. ad n. 16.)

Ἀσκληπιῷ n. **1005** (cf. supra sub n. 9), πα'.

Ἀσκληπιῷ Ἐπιδαυρεῖ n. 1012.

Idem symbolum in lapide, qui Epidauri signatus numero 454 inscriptionem non exhibet.

15

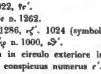

(De symbolis v. ad n. 16.)

(n. 1260) (n. 1000)

Ἀσκληπιοῖς n. 1052, α' (infra cum titulo loco suo repraesentatus est totus lapis simul Epionae dedicatus).

Ἀσκληπιοῖς n. 1066, πγ'. 1253, η'. 1267, ο'. 1268, πγ'.

Ἀσκληπιοῖς Εὐκλεῖ n. **1260**, οι'.

Ἀσκληπιῷ Ζεῦϊ n. 1022, θ'.

Ἀσκληπιῷ Περγαμηνῷ n. 1262.

Ἀσκληπιῷ Χυτῇ n. 1286, ηζ'. 1024 (symbolum deletum), ξο'.

Ζεῦϊ Ἀσκληπιῷ Χυτῇ n. 1000, οδ'.

Numerus punctorum in circulo exteriore incertus est: n. 1029. 1030 (Ἀσκληπιοῖς); in priore conspicuus numerus ρ'.

Digitized by Google

16

Recte ut videtur in symbolis n. 13—16 repraesentatam esse coronam censet Blinkenberg, laudans Aristid. nr. 47, 44 Keil (= 1 p. 456 Dind.): ὡς ἐν Περγάμῳ ἰδίωσεν στέφανον πίπτειν τῷ Διῒ τῶν καιρῶν, οἶσί (sic Wilamowitz pro αἷ) εἶσιν οὐς ἴδῃς τὸν Ἀσκληπιὸν κομίζοντα. — Aesculapii symbolum per errorem adhibitum est n. 1085, v. infra n. 21.

Ἀσκληπιὸς Κλυτόμητος n. 1023, ξ΄.

Σωτὴρ Ἀσκληπιός n. **950**, γ΄.

(Ἀσκληπιὸς Διὸς Τίλιος v. n. 25.)

17

Ἀσκληπιοῦ κισθίες n. 999, ι΄.

(Δίξιππα v. n. 37.)

18

Triangulum ad dextram symboli prioris, cuius vestigia debilia quidem sed ut credo certa nec Welcker animadvertit (cf. infra ad titulum n. 1269) nec Blinkenberg, delineavi e lapide et vel agnosci potest in ectypo; praeterea confirmatum est symbolo n. 19, quod ab uno notatum Fredricio ex eius delineatione obiter facta repraesentare mihi licuit. Stare quidem vel nunc videtur quod Welcker praeter forcipem repraesentatam esse censuit malleum; triangulum enim dixerit non partem esse rei ad sinistram collocatae, sed instrumentum fabrile tertium, normam scilicet, quae interpretatio commendatur etiam directione trianguli in duobus lapidibus diversa; in n. 19 basis trianguli sive lapicidae neglegentia cum mallei manubrio fuerit confusa sive Fredricio non conspicua.

Ἄφαντος n. 1269, λϛ΄.

19

(Cf. ad n. 18.)

Ἥφαιστος n. 1067, νϛ΄.

20

(Caelum astris ornatum.)

Ἀφροδίτη Οὐρανία n. 1270, μ΄.

21

(Δημήτηρ.) Lapis cum titulo n. 1085, Cereri dedicatus, per errorem instructus est Aesculapii circulo, qui secat litteras versus tertii; v. quae adnotavi ad titulum. Numerus est μα΄.

22

Δημήτηρ Καρποφόρος s. Θεσμοφόρος? Id numen conieci fuisse in lapide admodum difficili lectu n. 1275, in quo numerus λδ΄.

23

(Libra.)

Δικαιοσύνη n. 1060, μα΄.

(Δικαιοσύνη v. n. 7 et 8.)

(Δικαιοσύνη Θεοῦ v. n. 43.)

24

(Rami duo. Apti erant ad Misericordiae symbolum rami, quippe quos manu tenere solerent supplices. — Cf. n. 36.)

Ἔλεος n. 1282, Σ΄.

(Ἐκδήμιος v. Ἥρως, n. 32.)

25

(Ramus olivae s. quercus. Variat numerus linearum obliquarum.)

Ζεὺς n. 1001, λδ΄. 1002, νη΄.

Ζεὺς Βαλβαίτης n. 1286, πϛ΄.

Ζεὺς Κάσιος n. **1287**, λα΄.

Ζεὺς Κτήσιος n. 1288, μα΄ (circulus non conspicuus).

Ζεὺς Σίνιος n. 1087, θ΄.

Ζεὺς Σωίτης n. 1088, ογ΄.

Ζεὺς Σωτὴρ n. 1293, ζ΄. Cf. circulum n. 27.

Ζεὺς Φίλιος n. 1296, κϑ΄.

Ἀσκληπιὸς Διὸς Τίλιος n. 1086, ϟζ΄.

(Διὸς Ἀσκληπιὸς Σωτὴρ et Ἀσκληπιὸς Διὸς cf. Ἀσκληπιός, n. 15.)

26

(Non recte a Blinkenbergio ramum ereditum esse *lacoenem*, sequitur e directione numerorum adscriptorum.)

(Διός.) Ἄμμων n. 1164, λϑ΄.

27

(n. 1291) (n. 1089)

Ζεὺς Σωτὴρ n. **1291**, ε΄. (Lapis n. 1293 eidem Iovi Salvatori dicatus mira discrepantia symbolum exhibet Iovis consuetum n. 25.)

Ζεὺς Σωτὴρ n. 1294. (De symbolo nihil servatum, ut incertum sit, num fuerit n. 25. 26, an n. 27.)

Ζεὺς Μηλάτας n. **1089**. (Epiclesis non certa; v. adnotata ad titulum.)

28

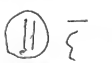

(n. 1001) (n. 1297)

(Sol effundens radios; vix recte potius repraesentatam esse rotam censet Blinkenberg.)

Ἥλιος n. 1001, λδ΄. 1002, νη΄.

Ἥλιος n. 1297, ξε΄.

Digitized by Google

29

Ἡνιόχη n. 1052, ν'. (Infra loco suo repraesentabitur totus lapis.)

30

Ἥρα n. 1298, ψδ'.

31

(Symbolum non clarum. Blankenberg punctis effectam esse credit clavam, qui modus repraesentandi vix credibilis. Mihi visus est arcus.)
Ἡρακλῆς n. 1091, ωε'.

32

(Symbolum heroum commune.)

Ἀντίνοος n. 1165, ϡδ'.
Ἐπίδαυρος n. 1283, σα'.
Ἥρως Κλεισοφόρος n. 1300, σπ'.
Λίνος Σωτὴρ n. **1093**, ξϛ'.
Ὀλύμπη n. 1094, ξ'.
Τελεσφόρος n. 1320, σϛ' (cf. circulum n. 49).
Ignoti: n. 1339, σν'. 1340, σϡ'. — Praeterea lapides tres, in quibus nihil conspicuum nisi circulus cum symbolo.

33

(Symbolum heroidum commune.)

Ἡρώτιμα n. **1301**, σ'.
Ὀνήσιμα n. 994.
Πανσίστρα n. 1055, λγ'. (Ad eam eandem rettuli n. 1314, in quo symbolum deletum, superest numerus ϡδ'.)
(Ἥφαιστος v. Ἀφαιστος, n. 19.)
(Θεοὶ Σωτῆρες v. Ἄνακες, n. 8.)

34

(Sistrum.)

Ἶσις n. 1033, μ'.
(Κλεισοφόρος v. n. 32.)
(Κράνος, n. 1305. Circulus deletus et numerus, qui erat σ'[v. lemma.)
(Λίνος v. n. 32.)

35

(Symbolum non certum.)

Μαχάων n. 1309, πσ'.

36

Μάτηρ n. 1307, πϡ'.
Μητὴρ Θεῶν n. **1308**, ι'.
Aequalis fere est symboli species atque n. 24, sed significatio necessario diversa. Repraesentati fuerint pini Cybelae sacrae, vide Preller-Robert, *Griech. Mythologie* 1, 647.

37

(Vide quae adnotavimus ad n. 38.)

Μυείη καὶ Αὐξουρὶη n. 1010.

38

Μυῖα καὶ Ἀζουρὶη n. 1062, μ'.
Quod n. 37 duo exhibet symbola, n. 38 unum modo, id fortasse tribuendum est neglegentiae lapicidae alterius. In definiendo symbolo lapidum amborum communi proficiscendum est a n. 38, quippe quod multo melius sit servatum: simile quidem est symbolis Aesculapii n. 13—16, sed non sequnm (ut ait Blankeoberg); desunt enim puncta in circulo exteriore praeter infima duo neque haec cum circulo interiore coniuncta sunt lineis obliquis.

39

(Deorum nomen vice symboli iteratum.)

Μοῦσαι n. 1310, numerus videtur π'.
(Certae Musae fuisse potest n. 53.)
(Οὐσίωσα v. n. 33.)

40

Ὀξυδέρκα n. 1074, λγ'. (Deam puta esse Minervam, vide quae adnotavi ad titulum.)

41

Οὐρανία n. 1079, οϐ'.

42

(Pedum et syrinx.)

Πὰν n. **1312**, πϡ' (potius quam πε'). 1313 (circuli dimidium sinistrum servatum cum pede), ϡ'.

(Πανάκεια v. n. 33.)

Digitized by Google

43

(Quod symbolum constat e punctis duodecim, manifesto respicit deorum duodecim conventum.)

Πεντες σεσγνοεῖε n. **1001**, λδ'. 1002, νσ'.

Πεντες πιὸ Ηερτα n. 995, ργ'.

Πεδ-Θτος n. 1037, πξ'. 1038, αΔ'.

Δυωπάθεια Θτοῦ n. 1280 (symbolum ita paulum varistum, ut in centro additus sit circulus minor).

Idem symbolum in n. 1302, ϙι', designatione numinis non servata.

44

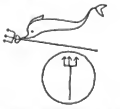

(Circulus cum tridente; supra additum esse in n. 1063 delphinum cum tridente animadvertit Blinkenberg, cuius insigni benignitati debeo ectypum.)

Ποτειδῶν n. 1070 (solum signum inferius).

Ποτειδῶν n. 1095 (solum signum inferius), numeri incerti, videntur πξ'.

Ποτειδῶν Ἀσφάλειος n. **1063**, πΔ'.

45

(In circulo flagellum, ad cuius sinistram linea, quae si consulto incisa est — id enim quamvis profunda sit et acuta non constat — credenda est repraesentare stimulum. Designationem delphini liberaliter mihi misit Blinkenberg, qui eum obiter incisum agnovit.)

Ποτειδῶν Ἵππιος n. 1009, αζ'.

46

Πρόνοια n. 1318, β'. (Repraesentavimus circulum lapidis inferiorem; cf. lemma n. 992.)

47

(Symbolum non plane clarum, solem repraesentari coniecit Blinkenberg. Imago supra posita ex ectypo est delineata, en quae adiecta est titulo n. 1041 reddit delineationem meam e lapide factam, cum qua fere congruit Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 389.)

Χάροντος n. 1041, λΔ'.

(Σωτῆρες v. n. 8).

48

(Figura circuli consueto non circumdata esse videtur, fortasse ut facilius distingueretur a symbolo n. 41.)

Χυτρεία n. 1319, οΔ'.

49

Τελεσφόρος n. 1029, ε'. 1030. **1322**, ξπ'.

Designatio numinis deleta in lapide n. 1325, in quo idem est circulus et numerus λπ'.

(Telesphori lapis symbolo heroum communi signatus est n. 1320, πΘ'; v. supra sub n. 32.)

50

(Cornu copiae.)

Τύχη Ἀφθίτου n. 1046, πξ'.

Τύχη Νίκωτος n. 1326.

Idem symbolum est in lapide n. 1051, in quo designatio numinis deleta; numerus adscriptus πΔ'.

51

(Recte videtur explicavisse Blinkenberg ut serpentem, quae bibit e patera.)

Ὑγιάσι n. 1030. 1329 ργ'. 1331 (serpens repens ad sinistram versus est repraesentata), πε'.

Ὑγιείᾳ n. 1029, ε'. 1330 (pars circuli servata, de symbolo nihil conspicuum), ργ'.

52

Ὕπνος n. 1335, πε'. 1336, νσ'.

53

(Lyra?)

Deus non indicatus n. 1344. Dixeris fuisse Apollinem e certam Musam (cf. adnotata ad titulum).

54

Deus plane incertus n. 1098, ξΔ'.

55

Deus plane incertus n. 1283, αΔ'.

Digitized by Google

1. DECRETA.

913 N. 87. Stela marmorea, supra et infra fracta, a. 0,24. l. 0,13. cr. 0,13.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 16. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad tertiam partem veræ magnitudinis redactam.

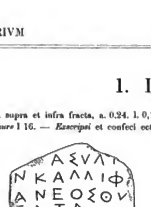

[Ἔδοξε -- τῶι δεῦν ἰόσιν
[- - - - - -
αὶ] ἀπυλλί[ω-
ν Καλλφ-
άνος Σω-
γατεί, Μ-
νασιθέο[υ
ε γυνακ-
ί], αἰ τὰ κ-
αὶ γένει.

Varia lectio Cavvadiae. Vs. 1. 2 Μ[ναστ]ά[ρ(ι)] Καλλφ-.
Memorabile est quod tam prisca aetate, circa medium quintum saeculum, mulieri decernuntur privilegia.

---

914 Stela lapidis calcarii, reperta a. 1898 in muro novicio a templo Aesculapii ad meridiem versus, supra et infra mutila. A. 0,67. l. 0,51. cr. 0,17. In latere angustiore inscriptio altera: *«Ἐν τοῦτῳ πρίσασται παρ' ἀποδότων χρωμάτων τοῦ Ἐπιφανίους υἱοῦ τῶν Ἐπιφανίων».*
Cavvadias, *Bull. de corr. Hell.* 22, 1898, p. 599 et Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 186 litteris minusculis. Idem, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899, p. 1 cum imagine phototypica (tab. 1), e qua exscripsi. (Meister, *Berichte d. Gesellsch. d. Wissensch. zu Leipzig* 1899, p. 150. Dittenberger, Sylloge ² 938.)

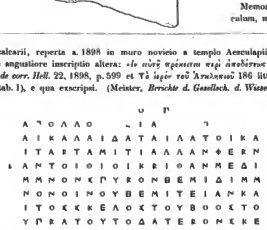

[Τὸν Ἀπόλλωνα Σύον - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
.....ο. [Γ]αΐ[ο]ς τοῦ Βιπιοῦ(?)
Ἀπολλώνιος τ]ο[ύτω] Σ[ύον κ-
αὶ πολείτα τᾶν Λιτοῦ πα-
ὶ Ἀρτεμιτι ἄλλαν, φορη-
ὰν τᾶν Σύαν πρὸ τᾶν μέδ-
ιμνιον, στυρῶν τριάκοσι-
νον, εἶνον τριάκοντα κα-
ὶ τὸ στυλίκο τοῦ βοὸς το-
Ὶ πρώτου, τὸ δ' ἄπεχρο τηλ-
λος τοὶ ἐπροιαιτέωνος
φορέονΣιν τοῦ δευτέρου β-
οὸς τοῖς ἀποδοῖς δόντω
τὸ στιλίος, τὸ δ' ἄπεχρο τη-
λλος τοῖς φρουροῖς δόν-
τω καὶ τἰτόσνΣιδιν.

Τὸν Ἀσκληπιὸν Σύον Βεῦ-
ν ἐχρυσν καὶ ἐωσνίσε
βοῦν ἐχρυσν καὶ ἐωσνισ-
ε βοῦν Σιδλιπν· ἐπὶ τοῦ Σ-
ιωσοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ Σύε-
ν τούτοι καὶ πολείται. ἀπὸ-
ὶντων τᾶν Ἀσκληπιοῦ φορ-
ιόν· πρὸ τᾶν μέδιμνον, σ-
υρῶν τριάκοσινον, οἴν-
ου τριάκοντα· στίλος τοῦ
πρώτου βοὸς καπδότω τ-
οῖ Διΐ, τὸ δ' ἄπεχρο τοῖ Ἰ-
προμβιώνος φέρομΣιν τ-
οῦ δευτέρου τοῖς ἀποδοῖ-
ς δόντω, τ]ὸ [δ' ἄπε]χρ[ο] τοῖς
[φρουροῖς δόντω καὶ τἰτ-
[δοσνΣιδιν.

Digitized by Google

Cum in scriptura *στοιχηδὸν* exarata deprehendamus orthographiam Ionicam in terminatione genetivorum *ου* (exceptis vs. 25 *τᾶ*, vs. 29 *δευτέρᾳ*) et in voce *φρουρὸς* vs. 14, titulus antiquior anno fere 410 credi vix potest. Supplementa sunt Cavvadiae, sed quod ante secvata scribit [*Τῶι Ἀπόλλωνι Θέωι Βοᾶν ἱρεύσαι καὶ ἱαμνίους βοῦν ἑρσεν*, *ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ*] *Ἀκεσλ.*, non quadrant vestigia in versu primo servata, e quibus de O certe dubitari nequit. Tenere nos conicit Cavv. legem de sacrificiis faciendis in feriis quinquennalibus Asclepieorum (Schnl. Pind. Nem. 3, 145).

Vs. 3. 21 *πάλιστε* (sic) Cavv. censet designare barham gallorum, verisimilius tamen a parte translatam esse denominationem ad totum animal, ut vs. 3 significetur gallina, vs. 21 gallus. Sed idem esse *πάλλης* atque *πάλλαιν* neque probari potest neque est verisimile. Gallum significari censet quoque Meist., utroque loco gallinam Dittenb., ille quidem vocem derivans ab adiectivo *πίλος*, quod sit »sonorus« (cf. *Dialektinschr.* III 2, 1 p. 144), de quo ipsa adiectivo dubitat Dittenb. Certo designatur animal; quale, fortasse explicatum erat glossa Hesychii corrupta: *Καλλάδε· γόνυς Πυρηνῶν.* — Vs. 6. 24 *στυρὸν* formam Dnricam pro *συρᾶν* agnovit Meist. — Vs. 6/7. 24 *ὑμάωμεν* forma ut videtur nova pro ea quae cum libris tradita est tum titulis *ἐπίδαυρος*: Paton et Hicks, *Inscr. of Cos* n. 39 vs. 11. C. I. G. Sic. 423, III vs. 28. 644 vs. 6; infra n. 932 vs. 38. 943 vs. 8. — Vs. 7. 25 *τριτάτων τῶ τριτίου*; de Tau pro vulgari Sigma apud Dorienses adhibito cf. ad n. 752, Creticum *τριτος* affert Meist. Subintellegenda est designatio modii: cf. *κάνιν τετράτριτα Ἀπολλωνίου* Herodot. 6, 57. — Vs. 15 *ἰοδοτεθῆκε*; in libris vox scribitur *ἐστεθῆκε*.

915 Fragmentum lapidis calcarii; margo sinister servatus. A. 0,26. l. 0,37. cr. 0,10. — *Excerpsi.*

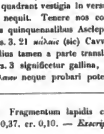

uncat

[.... *ἴδοξε τᾶι βουλᾶι*
καὶ τ[*ῶι δ*]*ά*[*μ*]*ωι εἶπεν Φ*-
λ[*αικρίων* [.....·
τ[*οὶ ἀ*]*τ*[*ί*]*βρωσι* [*καὶ ἀτυλί-*
ωι καὶ ἐ[*ω*] *πωλίωι πρὸ*
ἴ[*ᾳ*] [*ε*]*ὐ*[*ξ*]*ένου καὶ αὐτῶ*
κ[*αὶ*] [*ἐκ*]*γόνοι καὶ κατὰ*
γᾶν καὶ κατὰ Θάλ[*α*]*τταν.*
πατάλογος βουλᾶς·
[*Α*]*ἰ*[*γ*]*ήτας, Νικοφῶ.*

Scriptura *στοιχηδὸν* disposita est quarti saeculi. — Vs. 3 deest nomen patris et ethnici initium. — Vs. 8. 9 *πατάλογος βουλᾶς* — *, *Νικοφῶ* cf. ad n. 925.

916 N. 132. Stela cum aetomate; tituli versus primus in margine pauliuper prominente. A. 0,73. l. 0,34. cr. 0,06.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 273. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 174.) — *Excerpsi.*

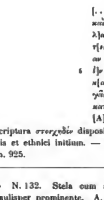

917 N. 20. Stela marmorea, aetomate instructa, infra fracta. A. 0,35. l. 0,33. cr. 0,07.

Inde a versu octavo Baunack, *Aus Epidauros* 10 litteris minusculis. Integrum Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 233. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 276 n. 28; ef. eundem ibid. III 3, p. 157 sq. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 175. Dittenberger, Syllogs³ 486.) — *Excerpsi.*

Var. lect. Versum 5 totum et vs. 6 in. omisit Cavv., quod correxit *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* 220 adnot. 3 || vs. 11 sq. Baun. perperam: *καὶ Σ*[*ε*]*ν τοῖς Σ*[*ε*]*ῦξι* | *τῶν Α*[*ι*]*τω*[*λ*]*ικῶν.*

Θεός· τύχᾳ ἀγαθᾶι. Ἔδοξε τοῖς
Ἐπιδαυρίοις· Ἀρτεμιλοκλεί-
δᾳ, ἀποίκοις Ἐπιδαυρίων
Ἰσσύρου καὶ Ἐκφάντου, στε-
λ[*ᾶ*]*ραν εἶναι πάντων καὶ ἀτυ-*
λίαν καὶ ἐν (*ε*)*ξρήνᾳ καὶ ἐν πο-*
λέμωι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ
θάλαττον, καὶ τὰ ἐπ[*ε*]*ψ*[*η*]*φισμένα* (*τὰ*)

Ἠγησιτρίτου.

Ἔδοξε βουλᾶι καὶ δάμωι
τῶν Ἐπιδαυρίων· Ἠγησι-
τρύτου Ἐκατοπέου Καρδα-
μυτᾶν πρόξενον εἶναι τᾶς
πόλιος τᾶς Ἐπιδαυρίων
καὶ ξυμβούλιον τοῦ Ἀσ-
κλαπιοῦ, καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐ-
τοῖς ἀτέλειαν καὶ ἀτυ-
λίαν καὶ ἐν πολέμωι καὶ
ἐν εἰρήνᾳ καὶ κατὰ
γᾶν καὶ κατὰ Θάλαττην.
πατάλογος βουλᾶς· Ἀρι-
στέων, Ἐρμαῖος.

Scriptura *στοιχηδὸν* disposita, saeculi quarti. — Vs. 14 sq. *πατάλογος βουλᾶς* ... *Ἐρμαῖος* v. ad n. 925.

Digitized by Google

νῶν Ἀρτεπολ[ιήων πίνακ-
[ος Σω]τὼ τῶν τ[ῶν] Εὐνδωρίων
πα[ι]δὸς καὶ Σω[ση τῆς Σωσί]-
τοῦς] *lo* Ἐν[ξδωρίων - -

Titulus *στοιχηδὸν* dispositus quarti est saeculi. — Vs. 3. Scymnus 551 quod Astypalaeenses Megarensium dicit colonos, aut errat aut, quod verisimilius, et Megaris et Epidauro eivos in insulam erant deducti. Certe Anculapii cultus, qui Astypalaeae florebat (v. Inscr. Ins. III 167. 186. 187) originem duxit ab Epidauro. — Vs. 6 *ἰρώνος* recte videtur censere Cavv. scriptum esse per errorem. Nam occurrit quidem *ip.* in Boeotia, Arcadia, Creta (O. Meyer, *Griech. Grammatik*[2] 98), sed in titulis Epidauriis reliquis est *ιάρωνα*. — Vs. 8—10 supplevit Baun., nisi quod sumpsi in fine versus octavi lapidarium omissae literae TA. Quod coniecit Dittenb. *τὰ ἰσ[ρ]ᾶ* vs repugnat lapidi. — Vs. 12 supplevit Blinkenberg (*Δελτ.*(?) *lo* Ἐν[ξδωρίων Cavvadias).

---

918 N. 130. Stela instructa aetomate, sub quo expressus est anaglypho equus alatus (quem quidem exhiberi ut symbolum Lampsaci urbis intellexit Perdrizet). A. 1,07. l. infra 0,37, supra 0,33. cr. 0,09.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 274. Symbolum repraesentat Perdrizet, *Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 553, addens versus duos primos ex ectypo lectos. — *Excerpsi.*

ΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΛΙΑΛΛΕΙ
ΕΡΙΔΑΥΡΙΩΝΘΕΟΦΑΝΤΟΝ
ΛΥΜΠΡΟΥΛΑΜΑΓΑΚΗΝΟΝΓΡΟ
ΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΕΙΜΙΚ ΙΣ ΙΡΓΕ
ΓΑΝΤΑ ΙΔ ΣΤΑΣΕΙΔΙΑΥ
ΡΙΝΙΑΙΟΕΑΡΟΔΟΙ ΝΙΟΥ
ΛΣΙΑΔΡΙΟΥΚΑΙΑΙΙΟ Α
Λ Γ ΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤΟ
ΤΕΛΕΙΑΝΙΑΙΑ ΥΛΙΑ
ΕΙΠΟΛΕΙΙΣΙΚΑΙΓΝΕΙΡΑ
ΝΑΙΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΔΑΛΑ ΑΝΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝ
ΕΝΤΟΙ ΑΓΩΣΙΤΟΙΣΔΑΜΟ
ΙΟΙΣΚΑΤΑΛΟΓΟΣΒΟΥ ΑΣ
Ε

Var. lect. Cavv. ut anaglypho suprascriptum exhibet Θεόφαντος Ἀπολλωνίου, quod certus sum non extitisse: in lapide valde detrito hoc loco fissurae fallacem praebent speciem; quod O visum Cavvadiae, est foramen fortuitum ‖ vs. 2 extr. ΘΕΟΓΝΗΤΟΝ Homolle ap. Perdr. ex ectype ‖ vs. 3 in. Ἀλαιρῶν Cavv., de quo iure sun dubitavit Perdr.

Ἔδοξε βουλᾶι καὶ δάμ[ωι]
Κυπδωριέων· Θεόφαντον
Ἀ[π]ολλωνίου Ἀπολ[λωνιά]τα [τ]ρέ-
ξενον τὸ[ν] α[ὐ]τ[ὸ]ν εἶ[ν]αι γρ[ά-
φοντα τᾶ]ς πόλ[ε]ως τᾶς Ἐ[λ]ευθυ-
ρ[ί]ω[ν] [κ]αὶ Σταρσοδε[ω]ν [τ]οῦ
Λτ[ε]μ[ι]δωνεῦ, καὶ αὐτ[ὸ]ν α[ὐτ]ὸ
ἦ[κ]ειν ποτὶ τὸν δᾶμον καὶ τὰν βου-
λὰν [κ]αὶ αὐτ[ο]λογῆσ[αι]
καὶ ἦμ[ε]ν πόλιος καὶ [ἴ]δι[α] εἰρή-
νην καὶ ποτὶ γᾶν καὶ ποτὶ
θ[ά]λ[α]σ[σ]αν καὶ προσόδ[ων
lo τα]ῖ[ς] ἀγ[ῶσι τοῖς δαμο-
σί]οις. πατέλογος Βου[λᾶς·
- - - - - -

Titulus *στοιχηδὸν* scriptus quarti est saeculi. Supplementa sunt Cavvadiae. — Vs. 14 πατέλογος Βουλᾶς: v. ad n. 925.

---

919 N. 256. Fragmentum tabulae marmoreae; ad dextram servatus margo. A. 0,38. l. 0,28. cr. 0,05.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 275. — *Excerpsi.*

ΛΑΙΡ ΣΙΔΑΜΩ
ΩΝΙ ΟΞΕΙΟΙ
ΕΡ ΕΤΑΝ Α
ΑΙΘΕΑΡΟΔΟΙ
ΑΝΑΣΙΜΕΝ
ΟΚΥΡΡΟΥΣΑΙ
ΓΟΝΟΥΣΚΑΙ
ΟΙΕΑΤ ΛΕΙΑΝ
ΑΝΚΑΙ ΜΡΟΛΕ
ΕΡΑΝ ΙΚΑΙΚΑ
ΚΑΤΑΘ ΛΑΣΣΑΝ
ΕΒΟΥΛΑΣ exeunt
ΑΕΛΚΙΔΩΝ
exeunt

Ἔδοξε βουλᾶι κ[αὶ δάμω-
ι Ἐνδωρι[ω]ν [κ]ρ[ί]σ[ε]ι[ν]ον [ε-
ἶναι καὶ α]ὐ[τ]ὸν εἶναι [τ]ὰ[ς
πόλιος κ]αὶ Σταρσοδε[ω]ν Δ-
πολλωνεῦ Φ(?)ι[λων]ι Λιων-
. . . . . ἀπ]ὸ Κύπρου,
αὐτὸν καὶ ἔ[κ]γονόνους, καὶ
εἶναι αὐ[τ]ὸν αὐτ[ί]δικον
καὶ ἀτελ]ῆ καὶ [ἄ]μ πολλ-
ῶν καὶ ἀ[γ]αθ[ῶ]ν καὶ κα-
τὰ γᾶν καὶ κατὰ θά[λ]ασσαν.
πατέλογος] Βουλᾶς·
. . . . . Μελκιάδων.

Quarti saeculi. Scriptura *στοιχηδὸν* disposita, a quo ordine tamen pauliuper aberratum est in versu quarto. Supplementa sunt Carvadiae, nisi quod in versu sexto scribit - - - Φλ.(?)ωνίωνος, et praeter honorati patrem indicatus sit avus; sed nullo modo omitti poterat tbearodoci patria. Constat igitur post nomen patria, de quo diaeris deesse perpaucis: Σωκ[ράτ]ους s. Σωκί[α], secutum esse ethnicum vici Cyprii. Vs. 13 in. perilt nomen catalogi; cf. ad n. 925.

---

920 N. 115. Pars superior stelae aetomate instructae e lapide calcario. In ipsa stela supra titulum anaglypho eximiae artis sculptum est caput mulieris circumdatum delphinis tribus. A. 0,47. l. 0,31. cr. 0,07.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 276. Perdrizet, *Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 555. — *Excerpsi.*

ΕΒΟΥΛΑΙΙ
ΙΩΝ

Ἔδοξε βουλᾶι [καὶ δάμω]
Ἐνδωρι[ώ]ν [τὸν δεῖνα
[- - - - - πρέ]σενον κτλ.

Quarti saeculi; scriptura *στοιχηδὸν* erat disposita. Intellexit Perdrizet anaglypho repraesentatum esse insignc patriae eius qui honorains esset, sed quod comstare cesnet eum fuisse Syracusanum, falsitur; occurrit enim similis repraesentatio in nummis Lai, Neapolis, Tarenti.

Digitized by Google

921 Frustulum marmoreum; ad sinistram servatus margo. A. 0,085. l. 0,10. — *Exscripsit Fredrich.*

[ἐῶν αὐτοῖς ἀτέλει-
αν [καὶ ἀσυλίαν καὶ κα-
τὰ γῆν [καὶ κατὰ θάλατ-
αν καὶ ἐμ πολέμωι καὶ
ἐν εἰρήνηι - - - - - .

922 N. 116. Fragmentum stelae e lapide calcario. Ad sinistram servatus margo. A. 0,32. l. 0,31. cr. 0,09. — *Exscripsi.*

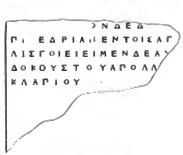

- - - - ω, ἐκ]τέσθω δὲ αὐτοῦ
π[ρο]κ[ρί]σ[ε]ι ἐν ταῖς ἀγ]ίαις οὖσ ἀ πό-
λις [π]ροεῖ, εἶναι δὲ αὐτοὺς ἀτελ[ε-
δέκατα τοῦ Ἀπόλλ]ωνος καὶ τοῦ Ἀσ-
κλαπιοῦ.

923 N. 172. Fragmentum lapidis calcarii, supra servatus margo. Versus primus superscriptus in regula prominente, litteras exhibens reliquis duplo maiores.

J. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 60 n. 1. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Varia lectio Baunackii. Omissa: totus versus primus, vs. 2 extr. Ε, vs. 3 in. Α ‖ vs. 4 extr. ΑΗΜ; litteram ultimam fuisse My vel nunc constat, ut hoc loco pleniorem invenisse lapidem videatur Baun. ‖ vs. 5 nil nisi ΝΟ.

Μοιρωλᾶς Μοιρωλᾶ[ος.
Ἀλκαίου Ἐλε]ξὶς τελείαι τῶν . . . . . .] Εἰλάρων ἀρί[στευε] Ἠ[σια-
ἀγρῶν· ὕστερόν τ]ρατεύσα[σα· γρα(φεύς) Λυσια- - - - - -
- - - - ίσιων Μ]οιρωλᾶ Μ[οιρωλᾶος - - - - - - - -
- - - - - πρέξ]ιον - - - - - - - - - - -

Quamquam in versu primo media litterae E lineae apice est instructa, titulus videtur esse quarti saeculi, tertio certe non est recentior. Amplam fuisse scripturae latitudinem sequitur e nomine honorati didactis litteris superscripto; decretum nos tenere urbis Argivae monstrat vox ἀρίστευε (cf. adnotata ad n. 497); restitutionem igitur proposui ad exemplum titulorum n. 497. 498. — Vs. 2 cum ante Iota desit interpunctio, - - ε 'ἐάρων legi nequit; erat Εἰλάρων s. -αιρων. — Vs. 4 nomina recte supplevit Baun.

924 Fragmenta septem eiusdem tabulae e lapide calcario. *A* et *B*, in quibus servatus margo laevus — minima quidem particula in *B* — ita componi possunt, ut exemplum meum indicat. In *F* et *G* infra servatum est spatium vacuum, in *G* quidem tam amplum ut id certe constet esse de fine.

A (n. 152) a. 0,20. l. 0,11. cr. 0,140. *B* (n. 511) l. 0,15. cr. 0,142. *C* (n. 151) a. 0,11. l. 0,29. cr. 0,142. *D* (n. 150) a. 0,20. l. 0,15. cr. 0,142. *E* (n. 523) a. 0,045. l. 0,05. cr. 0,07. *F* (n. 155) a. 0,11. l. 0,22. cr. 0,142. *G* (n. 168) a. 0,17. l. 0,15. cr. 0,07.

F et *G* non animadvertens de eodem titulo esse edidit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 61 n. 6 et p. 24. — *F* et *G exscripsit Fredrich, reliqua ego.*

A

D

Digitized by Google

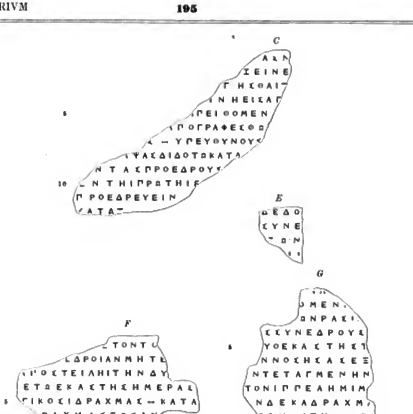

Varia lectio Baunackii. *F* vs. 2 in. omissum ι ‖ vs. 3 ΤΕΙΔΗΙ ‖ vs. 5 ΧΑΤΑ. — *G* vs. 3 extr. ΡΑΚΙ suppleti *ἐάσ]ωσιν*, sed non erat My ‖ vs. 10 in. omittens ³ suppleti *κ]όνοϲ*.

A + *B*

..... σ- - - - - - -
...ιοϲ τον [- - - - - -
[ν] παρὰ τὸν - - - - - ἰ-
κάστων - - - - - -
σαν ἴδ]υ[ϲ - - - - πρὸ(?)-
ξειν αὖ- - - - - - - τυνὶ-
δρουϲ - - - - - - - -
σφ., σ- - - - - - - -
ματ]ε - - - - - - - -
πλλ- - - - - - - -
πα- - - - - - - - -
π- - - - - - - - - -
.. τὴν αὐτὸ- - - -
ται]ϲ ἄλλουϲ ϲ- - - -

C

- - - - - - - -ac ν-
- - - - - - -ξειν ϲ-
- - - - - - - ἀτε]ϲτῶϲιν (s. ἐ]γὼϲ-
- - - - - -ϲ]ω ϲ τέτρ]ϲων
- - - - - - - πεν]τωκ[όϲιοι

D

- - - - - - - - -
- τυ]ν[ὲ ἀπαντ]λ[αξάντων
τουϲ] ἐπιτιμωσάντ[ων
- - αὐτουϲ ἐπὶ τ]ὰ[ϲ π. τιμ]ὰϲ
- - = ι αἰτίαν, ἂν δέ τι
- - σων καὶ αἱ τ]ε[τράδρα
ἐν] κ[ρίνοι τεῖ]ε
στω]ξδρουϲ καὶ
.λε]ξαμένε -
ἀπαστ]λλαγέντα
- - - - - -

- - - - ἐ]πιγραφέϲθω
- - - -ε· ὑπαυδίουϲ

E

ικο(?)γρα]φάϲε δοῦϲαι κατὰ δοδε -
πόϲ]ιτας πρεῖδρουϲ συν[εδρ -
ἔ]ν τοι πρώτοι ἔ[παιλ]ογίαι (s. ᾷδρομ) - - ων
πρωδρίων - - - - - πρωδρ -
α]στὰ [τ- - - - -

F + *G*

- -
- -ων - - - - - -
- -ων]ἀπ]τα - - - - - -
- τω]ν ϲυνέδρουϲ - - - - - -
- - - - - -ϲ τὸν τα]- - - - - - - - - δῆμο ἑκάστου τῆϲ φυλῆϲ .... ϲ
..... αἱ συ]δρῆϲ, ὧν μέτε - - - - - -ο τούτων ἐξ - - - - - -
ὧν μὴ] ἀποστείλῃ τὸν δι[ονυϲ τὸν] τετραμέν- - - - - - - -,
ἀπατων]άτω ἑκάστηϲ φυλῆϲ [κατὰ] τὸν ἐκτὸϲ ἐνιαύϲιον, κατὰ δὲ ἑ-
κάστην κ]ίνασι δρυγμαῖϲ, κατὰ δὲ ϲ-λλὴν δίκα δρυγμάϲ, κατὰ δὲ ξένον
κίνα(?) δ]ρυγμαῖϲ, ἂν δὲ ἐ[ξ]ελ3ὼν ὁ γ]ὼνοϲ τὸϲ στρ[ατ]ηγοὺϲ.

Tenemus reliquias foederis ieti quarto vel tertio a. Chr. n. saeculo inter respublicas, in quarum numero fuisse Athenas probatur dialecto Attica.

A vs. 2 in. monco certum esse iota. — In *C* vs. 7, *F* vs. 5 linea directa est pro interpunctione. — *D* pars fuisse videtur eiusdem pactionis atque *F*, *G*, in qua actum erat de militibus a singulis civitatibus mittendis.

D vs. 5, *F* vs. 2 ἂν pro ἰών, cf. Meisterhans, *Grammatik der att. Inschr.*³ 213, 38. *F* et *G* quin alterum iuxta alterum collocatum fuerit, e restitutione vix videbitur dubium.

925 N. 292. Stela lapidis calcarii. Scriptura manibus compluribus est exarata; pars eius στοιχηδὸν disposita. Post versum 63 παραγραφὶ est insculpta; versus singuli ultimi (inde a vs. 64) inter lineas scripti. A. 1.59. l. 0.775. cr. 0.195.

Exemplum meum tituli perdifficilis lectu exscriptum e lapide magnopere amplificavi ex ectypo; in itinere altero compiures locos denuo inspexi.

Digitized by Google

Praescribed versus first trochaeic, spat. legni. segment.

ΠΟΣΑΓΕΛ ΑΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΕΛΛ ΓΙ
ΟΣΕΕΠΙΚΡΑΤΕΟΣΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΟΙ- Ι ΥΡΙΑΝΡΙ
ΕΡΓΕΤΑ Τ ΟΛΙΟΙΣ ΕΠΙΑ ΙΑΝΚΑΙΦ ΑΡ ΛΟΚ ΙΟΥΛΠΟΛΛΙΑ Α
ΠΙΟΥΛΙΕΙΣΑΡΧΟΝΑΡΙ ΙΟΜΕΙΝ ΕΥ ΥΜΝΙΟΝ Α
ΕΥΣΦΑΛΛΕΑ Ν Λ ΛΟΙ
ΝΙΟΝΓΡΕΞΕΝΟΛΛΜΑΤΡΙΟΝΗ /////////////// vacat

ΜΗΝΟΣΑΓΕΛΛΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛ ΑΙ ΠΙΚΑΤ ΣΥΛΛΕΣ ΛΕΓΕΙΕΝΔΡΟΣ
ΕΡΙΟΣΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΟΙΤΣΕΠΙΔΑΥΡΙ Ν ΞΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΣΤΑΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΚΑΙΘΑΡΣΩΣΙΚΟΥΣΤΟΥΠΟΛΙΤΑΣΠΟΛΙΤΑΣΕΚΑΙΤΟΥΣΕΚΛΛΗΡΙΟΥ
ΠΟΝΕΡΑΣΕΠΡΟΥΓΙΓΝΑΣΚΟΝΤΑΣΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΜΑΧΟΥΜΕΝΟΥΣΤΟΥΣΕΚΛΗΡΙΟΥΣ vacat

ΜΗΝΟΣΑΓΕΛΛΙΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΕΚΟΛΩΝΑΙΑ
Τ.ΛΑΓΑΔΟΣΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΟΙΤΣΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ ΕΝΚΛΙΕΙ
ΛΙΟ ΤΣΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΚΑΙΘΕΑ ΛΩΝ ΙΑΛΑΣ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣΓΕΡΓ ΙΟΝΟΓΩΝΑΡΟΛΙΤΕΓΕΑΤΑΝΑ ΟΥΑ
ΛΙΟΔΗΜΟΝΗΝΑΙΟΥΛΕΞΑΝΔ ΑΓΝΙΑΝΔΡ - ΤΑΥΧΟΡΙΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΑΡΙΣΤΕΥΣΑ, ΝΙΚΙΠΠΟ Α ΙΣΤΩΝΟΣ
ΑΙΧΑΓΟΡΙΔΑΙΙΕΥΕΣ ΑΝΙ ΑΣΙ Υ. ΣΕΙ, ΑΓΟΡΑΣΙΚΟΥΚΛΕΙΟΣΕ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙΣΚΑΤΕΛΕΙΑΝΕΚΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΛΑΣΣΑΝΚΑΙΕΝ
ΠΟΛΕΜΙΚΑΙΕΝΕΙΡ ΝΑΙ ΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΙΧΡΗΜΑΣΙ vacat

ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΕΜΗΝΟΣΕΛ ΕΛΛΙΟΥΕΠ ΣΤΕ Γ ΙΑΛΙΟΣΙΑΣΙΑ ΙΑΠΙΛΑΝΕΟΣ
ΑΛ ΙΙ Ο ΟΣΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΙΔΑΜ Τ Ν ΩΣΕΙΟ ΣΕΙΜΕΝΚ ΦΕ ΔΟΚΟΙ
ΤΟΥ/ Α ΕΑΤΑΚΑ ΟΥΛΕΚΛΑΓΙΟΥ ΛΙΝΑ ΟΝΕΥ ΛΕΙΔΑΛΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ Α ΓΑ
ΕΙΜΕΝ ΑΥΤΟΙΣΚΑΙ ΟΝΟΣΑ ΕΛΕΙΑ ΛΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΡΑΤΑΘΑΛΛΑΣΣΕΛΑΝΙ Ε
ΚΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙ ΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΙ ΛΑΣΙ vacat

ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΕΝΙΚΟΛΙΔΟΣΘΙΟΦΑΝΕΥ ΙΑΡΟΚΛΕΥΣΘΕΑ
ΚΟΙΤΟΥΠΟΛΛΑΣΚΑΙΤΟΥΣΕΚΛΗΡΙΟΥ ΛΙΠΡΟΞΕΝΟΙΤΑΣΠΟΛΙΟ ΑΝΑΞΙΔΑΜΟΣΕΥ ΑΤΟΥΣΕΓΑ
ΠΟΛΙΤΑ ΘΕΟΚΤΑΣΑΡΙΣΙΑΙΝΟΥΜΗΡΛΕΥΣ ΟΞΕΝΟΣΕΣΤΑΔΑΣΚΙΗΣ vacat

ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΤΑΣ-ΕΛΕΙΑΙΣΚΑΡΝΙΑΣΕΠΙΟΤΕΛΕΥΣΑΣΙΟΧΟΥΣΙ
ΤΕΛΕΙΑΙΕΔΟΞΕΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΑΣΠΟΛΙΤΑΣΤΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΕΥΒΟΥΛΟΝΕΥΑΝΔΡΟΥΚΛΕΙΟΣ
ΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΟΥΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΤΑΣΤΕΛΕΙΑΙΣΙΑΣ ΛΕΘΙΟΤΕΛΕΥΣΑΣΙΟΧΟΥΣ
ΤΕΛΕΙΑΙΕΔΟΞΕΤΡΟΞΕΝΟΝ ΜΕΝΤΑ ΟΛΙΟΣΤΑΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ ΑΣΙΝΠΟΝΕΥΟ
ΠΟΛΙΤΑΝ vacat

ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΩΝΒΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΥΓΡΕΘΕΝΞΕΝΟΚΛΕΥΣΘΙΛΙΣΤΙΔΑΜΗΝΟΣΑΡΓΕΛΛΙΟΥ
ΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΘΟΡΕΥΣΑΣΛΑΓΟΡΙΔΑΟΡΧΟΜΕΝΙΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΙ
ΑΓΑΘΙΠΠΟΥΠΑΙΕΥΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΘΙΟΚΛΕΥΣ ΚΛΛΑΥΡΕΑΤΑΣ vacat

ΕΠΙΤΑΛΟΓΕΝΒΟΥΛΑΙΣΕΠΙΤΑΚΤΕΣΙΒΕΙΑΙΣΙ ΙΑΔΟΣΔΡΙΕΤΟΔΑΜΙΑΔΑΜΟΣΕΥΞΑΙΑΡΙΕΤΟΛΑΜΟΥ
ΜΗΝΟΣΔΙΑΙ ΛΑΛΙΟΥΤΕ ΛΡΤΑΙΛΟΣΔΕΓΟΣ ΟΥΣΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΚΑΙΘΕΑΡΟΔΟΚΟΥΣΤΟΥΛΟΔΑΛ ΝΟ Υ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΣΥΒΙΩΝΟΣΕΥ ΣΠΟΥΛΑΣΕΙΟΝΤΙΜΙΑΝΑΟ ΝΙΣΠΟΣΚΕΛΙΤΟΡΙΟΝ nascuntur

ΣΠΙΚΑΤΑΛΟΓΕΝΒΟΥΛΑΣΕΣΠΙΤΑΚΤΕΣΙΕΙΑΣΙΝ "ΑΓΑΚΙΝΑ ΤΑΡΚΟΥΣΕΝΟΔΟΚΟΥΤΣ ΙΔ
Ο ΕΒΟΣΙΕΠΟΣΕΝΟΝΑΙΟΣΕΑΡΟΔΟΚΟΝΕΙ ΟΣΓΟΡΓΙΠΟΝΤΥ ΧΑΝΙΔΑΦΕΝΕΑΤΑΝ nascuntur
ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΟΥΒΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑ ΤΕΛΕΙΑΣ ΙΠΠΟΙ ΠΡΟΣΕΠΟΙΕΙΜΕΝΟΙ
ΠΕΛΛΑΙ Ν nascuntur

ΜΗΝΟΣΑΓΕΛΛΑΙΟΥΚΑΤΑΠΟΛΙΝΤΕΤΑΡΤΑΙΤΕΛΕΙΑΙΣΙ ΟΥΛΑΣΕΠΙΤΑΚΤΕΛΕΙΑΣ
ΜΑΝΣΝΟΥΟΙΣΙΑΣΙΟΝΤΟΣΔΡΟΥΚΑΛΛΙΔΑΜΟΥΕΩ ΜΕΝΤΑΣΓΛ ΑΡΟ
ΔΟΚΟΥΣΤΟΥΑΡΟΔΑΛΛΟΔΕΚΑΙΟΥΛΑΣΕΛΛΑΡΙΟΥΙ ΟΙΑ ΤΟ ΟΜ
ΚΑΙΣΙΙΥΛΟΝΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΑΡΙΣΙΟΝ nascuntur

ΜΗΝΟΣΑΓΕΛΛΑ Ο ΠΙΒΑΙΑΛΟ ΝΟ
ΕΙΜΕΝ Κ Ο ΚΟΥΣΙΟΥΑΠ
ΑΣΥΛΙΑ
Π ΣΕΝΟΝΕΣΙΟΣ ΤΑΛ
ΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΥΛΑΣΕΠΙΤΑΣΤΕΛΕΙΑΣΑΣΙΝ ΙΙΙΙΙΟΣΛ
ΔΟΚΟΥΣΤΟΥΑΡΟΔΑΛΛΟΔΕΚΑΤΟΥΛΑΣΙΟΥ Ξ
ΕΣΤΑΡΙΣΙΟΥΜΕΣΣΑ ΟΝΘΑΝΤΙΝΑΝΙΙΙΙ ΑΛΕΞΙΛΑΛΕ nascuntur

ΜΗΝΟ ΛΠ ΛΛΟΥΤΕΤΑΡΤΑΙ ΤΕΛΕΙΑΙΣΙΠΙ ΑΤΛΑΟ ΑΣ ΑΤΙΟΣΛ
ΝΟΥΣΙΜΣΝΑΘΡΔΑΔΟΜΟ ΤΟΥΑΡΧΟ ΛΓΝΟΥ/ ΛΠΟΥ/ ΗΝΟΝΓ ΟΝ ΑΡΧΙΔΑΝΑΞΙΛΑ
ΑΟΝΙΟΝΝΑ ΝΑΣ ΤΑΡΧΟΥ ΣΕΛΑΝ ΟΝΤΑΛΑΓΑ ΣΝΟΣ . nascuntur
ΤΙΝΑΙ ΙΑ ΙΔΙ ΝΝ Α/ ΟΥ ΔΕΝΙΛΕΛ ΤΡΑΤΟΥΕΛ ΕΠ ΟΣΕΝΙ
ΙΝΝΟ ΛΠΟΛΛΟΥΤΕΤΑΤΑ ΟΜ ΠΙ ΜΕ ΑΛ ΛΙΤΑΙΣΙ ΝΥΣ
ΕΙΑΣΝΝΑΣΕΧΑΝΔΡΕΙΑΙΣΙ ΑΙ
ΡΕΙΜΝΟΔΑΜΟΥΑΡΙΣΤΟΝΑ ΣΙΕΟ ΟΙΣΙΛΟΙΠΟΙ ΡΟΣΕΝΟΙΣ nascuntur
ΜΗΝΟΣΑΓΕΛΛΑΙΟΥΤΕΤΑΡΤΗΙ ΙΣΤΙΑΙΛΟΣΠΟΝΔΑΣ ΣΙΑΤΙΟΣΛΡΙΣΤΟΝ ΑΤΕΟΣΙΑΥΣΕΝΔΟΣΕΠΡΟΣΕ
ΝΟΥΣΕΙΜΕΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΟΝΔΥΡΕΙΙΙΙΙΟΣΤΟΝΑΡΙΣΤΕΑΣ ΙΗΦΙΑΙΡΟΥΤΕΓΣΑΤΑΝΜΑΓΑ ΝΑΡΙΣΕΤΟ
ΔΕΟΣΦΕΝΕΝΤΑΝ nascuntur

nascuntur 30 /ere continuari

Digitized by Google

Μη]νὸς Ἀπελλαίου τετάρτ[ηι τελείαι· ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς, Σ[ε]ργε[ῖ]ος, - - -
...ες Ἐπικρατους· ἔδοξε βουλῆι καὶ δήμωι [τῶν Ἐπιδαυρίων· πρ]οξένους εἶναι καὶ εὐ-
εργέτας τ[ῆς πόλιος τ]ῆς[δ'] Ἐκφάντωνα καὶ Δ[ι]ο[κ]λ[ῆ]ν[α καὶ τοὺ]ς ἐκγόνους αὐ[τ]ῶν Ἀριστ[ο]κράτη[ν] Ἀφ[ρ]ο[δ]ε[ί]σ[ι]ον Δ[ι]ο[κ]λέα, - - - - - - - - - -, - - - - - -
...ευς Φιλιστί[δ]ου[ν], -
νων· πρόξενοι [Δ]ημόστρατ Μ- - - - - - -

Μονὸς Ἀπελλαίου τετάρτηι τε[λ]ε[ί]αι· ἐ[π]ὶ κατ[α]λόγου β[ου]λῆς, Δ[ε]ργείτ, Λαδρυι, -
ηρωι· ἔδοξε βουλῆι καὶ δήμωι τῶν Ἐπιδαυρ[ί]ων· [πρ]οξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλιος τῶν Ἐπιδαυρίων καὶ Στεφανοῦσθαι τοὺ Ἀθλώνικος καὶ τοὺ Ἀπελλαπαιοῦ Ἐφέσιον τὸν Ἐρατίππου Λίρηι, Λλαφιαφίωι Λλιπαύρηι Λίρηι[σ]τέαν.

Μονὸς Ἀπελλαίου τετάρτηι τελείαι· ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς, Κολωνιάτ, - - -, - -
τέρ π.τ[α· [ἔδοξε βουλῆι καὶ δήμωι τῶν Ἐπιδαυρίων· πρ]οξένους εἶναι καὶ εὐ[εργέτας τῆς πόλ]ιος τῶν Ἐπιδαυρίων καὶ Στεφ[ανοῦσθαι τοὺ Ἀπελλ]απαιοῦ καὶ τοὺ Ἀτ[ε]μπ[αιοῦ - - - - Σενοφάντου Γερμ[ε]ῆνι, Ὀπώνι Νελὸν Τεγεάτηι, Λ- - - - - - - -ου Λ[- -, Ἀρ-
ε]σ[τ]ο[δά]μωι Ἀθανίου Λλεξικ[λ]έ[ε], Λί[γ]ωι Λιδρ[ε - - - - -] Τιτυκράνι. Πρόξενοι· Λριττοῦς Α - - -, - - - Νικί[π]που, Λί[ρ]ίστων Χ- - - -, - - -, Λέ[χ]γρεφάδα Λίρηνε, Ε[ί]κ[ο]τ[ί]δας - - - ε, Σκ[ε]ρφράτε Ἴτου Κνωσσε· εἶμεν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνγόνοις ἀτέλειαν καὶ ἀτυλίαν καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ ἐν πολέμωι καὶ ἐν εἰ[ρ]ήνηι [ε]ὐ καὶ αὐτεῖε καὶ χ[ρ]ήματι.

Ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς· μηνὸς Ἀπελλαίου· ἐπὶ τῆ]ι τελείαι· Κρ]ιλάσδου· [Τ]ε[ιμ]ήσ[ιππ]ου· Ἐλκιφάνους, Ἀλκ[ι]ά[φ]ρ[ο]ν· ἔδοξε [βουλῆι κ]αὶ δήμ[ωι] τῶ[ν Ἐπιδαυρίων· π]ρ[ο]ξένους εἶναι κ[αὶ] Σ[ω]τ[ῆ]ρος τοῦ Ἀπελλωνίο καὶ τ[οὺ Ἀπελλαπαιοῦ καὶ τοὺ]ς ἐκγόνους αὐτῶν καὶ [δι]' αὐτοῦ καὶ [ἐνγόνους]ε κ[αὶ] ἀτυλίαν καὶ [ἀσ]υλίαν καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν [καὶ] ἦ[ν πολέμωι καὶ ἐ]ν εἰρήνηι [τ]ὰ αὐτεῖε καὶ [χ]ρήματι.

Μ[η]νὸς Ἀπελλαίου· ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς· τῆς τελείας· Νικολίδος· Θεοφάνευ[ς], Ἰπ[ο]κλεῦς· Σκιφρίδου· τοὺ Ἀπελλωνο[ῦ καὶ τοὺ Ἀτε]κμπαιοῦ [κ]αὶ πρόξενοι τῆς πόλ[ε]ος· Ἀνεξίδαμος Εὐ[τ]ρ[ί]του Μεγαλοπολίτα[ς], Θεοτίμου Λρι[σ]τ[ο]μένου Ἱβρατί· [πρ]ό[ξ]ενος Χατάλκε Κ[ε]ρ[ε]ν.

Μονὸς Ἀπελλαίου· ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς· τῆς [τ]ρίτ[η]ς· Ἰπ[ο]ρ[ο]ύδ· Θετ[ί]νος, Λ[ε]ύ[χ]ου· ἐ[π]ὶ τῶι τελείαι· ἔδοξε· πρόξενον εἶμεν τὸς πίλος τῶν Ἐπιδαυρίων Εὐδοκίαν Εὐπόρ[ου Μεγαλοπολίταν.

Ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς· ἐπὶ τῆς τελείας· (Οἰ[π]ώνος) Ὑ[σ]τρ[ί]ου· Ξενοκλεῦς, Φλειτ[ί]ου· μηνὸς Ἀπελλαίου· ἔδοξε· πρ[ό]ξενον εἶμεν τῆς πόλιος τῶν Ἐπιδαυρίων Θαρσύνιν Λαγησίδα Ὀρχομένιον, Λ[ε]ρ[τ]ισ[ε]ά[τ]ος Λ[γ]ω[ν]ίσ[τ]ευ Ἡρακλέ, Μίνωϊ[ι] Φλιάσιος Κυλινδ[ρ]ίτας.

Ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς· ἐπὶ τῆς τελείας· Μ[ο]ν[ί]μίδος· Λριστέλα καὶ Δημοκλεῦς καὶ Λριστο[δ]όκ[ι]μου· μηνὸς Λ[π]ελλαίου τε[τ]άρτ[ηι· ἔδοξε· π]ρ[ο]ξέ[ν]ους εἶμεν τῆς πόλιος καὶ Στεφανοῦσθαι τοὺ Ἀπελλωνί[ο]υ καὶ τοὺ Ἀπελλαπαιοῦ [Α]ἰ[ξ]ίδαν Θευ[δ]ώρου Λλείου, Τιμᾶν Λ[ε]π[ε]ρίνεος Κλειτέριον.

Ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς· ἐπὶ τῆς τελείας· Λ[ε]ρ[ι]σ[τ]ο[ύ]· Παγασ[ι]ν[ε]ύ· Λ[ρ]ε[τ]ράγυνι, Ξενοδ[ί]ου, Τε- -
..ε.· ἔδοξε· πρόξενον καὶ Στεφανοῦσθαι εἶμεν Λ[π]ελλωνίου[ε Γ]ε[ρ]γ[ε]ατῶν Τυχ[ι]κ[ι]δη Φανεάτα[ν].

Ἐπὶ κατα]λόγου βουλῆς· ἐπὶ τῆ[ι] τελείαι· - - - - - - Πο[λ]ι[.... ἔδοξε· πρόξενον εἶμεν - -
Πελλη[ν]έω.

Μονὸς Ἀπελλαίου· πεπτὶ πόλω· τετάρτηι τελείαι· ἦ[ι] κατα]λόγωι β[ου]λῆς· ἐπὶ τῆς τελείας· Δ[ι]μ[ά]νου, Θευ[ν]ίου· Δωσιτ[ε]λέους, Καλλιάνευ· ἐδ[ό]ξε· πρ[ό]ξενος εἶμεν τῆς [π]ό[λ]ιος καὶ Σ[ε]ραπόδοτος τοὺ Ἀπελλωνίο καὶ τ[οὺ Ἀτε]κμπαιοῦ - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Μυ[ῆσι Α]ᾳκλαιέυ· ἰαὶ κα[τ]ολ[ύ]ων βουλᾶς· ἄ[π]ὶ τᾶς τε[λ]είας· Δ[ιω]ν̣ας, Μλτιά[δ]ας· Ε[ρα]ίφρ̣ος Μ[ί]κ[ι]ος, Λυτιφάνους Λ[ρ]ητεαφ[ά]νευς. 65 ἄδε]ξ̣ε τὰν βουλὰν τῶν Ἐκβωτήρων· Εὐκλείδων Τυπότων πρίξεων εὐμε ν̣ὰι ἐ[ερ]γάτων τᾶς κ̣ᾶλλιστ [τ]ῶν Ἐ[π]ιδαυρίων κα̣ι πρ̣ὸτὸν καὶ ἐκγόνεσσ, αἰωνι δὲ αὐτ[ῶ]ι ἀτ̣φάλειαν καὶ [κ]ατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ τὰ λοιπὰ, ὅτα καὶ τοῖς ἄλλ[οι]σι πρ[ξ]έσσι.

Titulus gravissimus accusandi litteraturam tribuendus est tertio a. Chr. n. saeculo. Edocemur constitutum fuisse, ut quarto mensis Apellaei die quotannis contio haberetur, in qua proxeni et thearodoci crearentur; in ea lapidis parte, quae legi potest, relata sunt decreta annorum minimum quattuordecim. Diversa enim catalogorum comina in praescriptis decretorum singulorum indicantur, nisi quod eodem die constat scita esse decreta ea, quorum alterum versus 28. 29 alterum versus 30—32 continent, et idem videtur de decretis vs. 1—6 et 7—10, quod ai verum est, in praescripto prioris post Σελγεῖς supplendum Λυθρυ. - -[κρί]ος: indicatum esset nomen patris catalogi alterius in decreto priore, omissum in altero. Decretorum eorum, quae parum bene servata sunt, iudicari non potest de vs. 41. 42 et de 54—57; decretum vs. 46—50 eiusdem diei atque praecedens sive insequens esse non potest, cum discrepet in praescriptis enumeratorum ordo. Io decreto ultimo vs. 64—67 omnino quidem non indicati sunt catalogi, sed id alio tempore exaratum esse atque praecedentia manifestum est scriptorae discrepantia.

Iam accuratius consemur investigare de praescriptis, quae non plane inter se consentiunt. Verbis Ἀπελλαίων τετράτει additur τελείᾳ vs. 1. 7. 11. 43. 64. 61; interpretandum igitur «Apellaei die quarto, qui est legitimus (horum decretorum)». Ubi omisso τετράτει dictum est τᾶι τελείαι (vs. 25. 28. 30), intellegendum est πεμπτει; ubi tamen ἰαὶ τᾶι τελείαι (vs. 20. 33. 36. 39. 41. 51. 64), supplendum non ἑκτέρᾳ, sed ἑλαπίο (cf. n. 479. 497), diversas enim esse notiones monstratur praescriptis tribus: vs. 28. 30. 43, in quibus post τᾶι τελείαι sive τετράτει τελείαι sequitur ἰαὶ τᾶι τελείαι s. ἰαὶ τᾶι τελείαι: in his iusto paulo uberior est sermo: «in contione legitimo die legitimo modo constituta».

Vs. 43 inter mensem et diem interpositus est ποτὶ πόλιν «in urbe (habita est contio)», od fortasse consucto more huius diei contiones haberentur in Asclepieo.

De πατρίοις βουλᾶς vix recte iudicavit B. Keil (*Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 26 sq.). πατρίοις, derivandum a πατρίζειν «recitare», synonymum fuerit vocis in civitatibus Argivis usitatae ἀρετεῖων (v. adnotata ad n. 479. 616): «*ea qui pronuntiat scitis senatus*», i. e. «praeses». Certe non obstat quod πατρίζειν constituuntur complures: pronuntiat princeps nomine collegii. Quod secundum aedificiorum rationes πατρίζειν adest pensionibus, id monstrat scentum aliud Atheois praefuisse aerario. Si quaeris de numero catalogorum, in decretis de quibus certo iudicare licet relati sunt duo vs. 7/8. 11/12. 25. 28. 30. 33. 44, tres vs. 36. Fuerint igitur tres etiam vs. 20/21 et 30/40, quamquam de decreto vs. 7 sq., ubi item tria occurrunt nomina, aliam supra protulimus coniecturam. Quod quattuor erant nomina vs. 61 et 64, incertum est utrum io decretis his ultimis quattuor indicentur catalogi, an additis patrum nominibus duo.

Io praescriptis praeter ultimum sat cauo nominativo aut genetivo relati sunt civium ordines, e quibus constituti sunt catalogi. Qui ordines eum phylae esse nequeant, quippe quae vs. 43 et 64 praeterea additae sint, aequare fere putandi sunt demos Atticos (φρατρίας esse coniecit Keil l. l. p. 31). Edocemur sensatu collegia secundum phylas divisa alterius civibus praefuisse rebus (sicut pyrtanes Atticos), horum autem collegiorum praesides (πατρίζοντες) constitutos esse ex ordinibus minoribus, e quibus constaret phyla.

Antiquior thearodocorum catalogus est n. 1504.

Vs. 6. 16 sq. 50 referuntur viri, qui proxeni tantum creantur, non sicut praecedentes simul thearodoci. — Vs. 14 Γερμόσε incola Ἐγκυόσε τᾶς Ἰωνίας (Appian., Bellum Hannib. p. 16 sq.)? — Vs. 15 Τανγέρων videtur ethnicum orbis Libycae quae in libris nadi Τανγέρη, et Tingera, sive tenemus diversam oomisis formam sive erravit lapidarios pro Τουγίμες, quod testatur Stephanus Byzantius. Legi id io titulo nequit, certum enim est O. — Vs. 27 Σωτάδης Κρὶς ἢ Μηρωπίτης. — Vs. 33 Οἰτσίνε per errorem omissum. Alterum peccatum idem commisit lapidarius, nomina proxcorum vs. 34. 35 indicans casu nominativo pro accusativo. — Vs. 57 in. Π[ερ]σ[ε]ῶ[ν] vix dubia sunt et lectio et supplementum. Περσεῖς πόλεις glossa est Suidae; apud Stephanum Byzantium s. v. Περσέφων traditum babes τοὺς δὲ Περσεῖον τοὺτε πολεύτην, ubi coniecturam Lobeckii Περσεφῶν recepit Meinoke. In voce proxima sequente certum vidotur propter magnam distantiam Τ. — Vs. 58 fingere ausus sum Ἐλατίστρατος. De Ε non dubitandum; tum sequebatur Α sive Δ, vix Δ. — Vs. 65 Τυπότου ethnicum ignotum. lectio certa.

926 N. 24. Stela marmorea inventa in balneo Romano (O in Cavvadiae forma), ubi ad parietem sivei adhibita erat. Partim conspicuae sunt lineae directae et transversae, inter quas litterae diremptae amplo intervallo accurate alia sub alium sunt ordinatae, nisi quod supra et infra versus 41 litteram paenultimam Δ in versibus contiguis noo est littera sed intervallum. Et finium singulorum definitiones et hominum nomina usque ad versum 85 plerasque omisi litterae (vs. 68 primo loco litterarum trium) spatio vacuo relicto inter se separata sunt. A. 1, 43. 1. 0,69. cr. 0,18.

Staïs, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1887, p. 9; cf. p. 55. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 234. De collatione sua retulit Baunack, Philologus 48, p. 291. 54, p. 44. (Bechtel, *Dialektinschr.* 3025. J. Baunack, *Studien* I p. 221. Dareste, Haussoullier, Th. Reinach, *Recueil des inscriptions juridiques* p. 342 praeter comina arbitrorum vs. 32 sq. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 20. Dittenberger, Sylloge 3 452.) Cf. Sonne, De arbitris externis, Gotting. 1888, p. 30 sq. Wyse, *Classical Review* 1893, p. 17. — *Exscripsi* ex cetypo, postquam contoli lapidem.

[*Exemplum vide pag.* 200. *201.*]

Var. lect. Litterae haud paucae certissimae omnesque sunt a Staïs, quarum pariem modo notavit Baun.; harum infra referam tantum eas, quae ad constitutionem verborum alicuius momenti sunt. Cavv. eum iteret multos Staïs errores, non totum lapidem denuo eontulisse videtur. Bechtel onda cognoverit litteras alias correctas esse, alias postea additas nescio; noneo omnia eodem tempore esse scripta neque quidquam correctum. — Vs. 4 in ΣΕΛΛΑΝΥΟΣ ultimum litterarum omittit Staïs (Cavv.), qui supplet Σελλανοῦ[ς] ς potius esse visum est Baunackio (certum est) || vs. 9 in. N, quod bodie non extat, dat Staïs (Cavv.) || vs. 36 in. ante Κ quattuor litterae desiderat Staïs (Cavv.), tum omnibus versus litteris falso collocatis || vs. 38 in. . . . . ΑΞΙΟΝΟΣ Staïs (Cavv.) || vs. 40 ΠΥΡΙΑΔΑΣ Staïs (Cavv.), Πυρῖδος Baun. || vs. 41 in. . . . . ς Staïs (Cavv.), . . . s . e recte Baun. || vs. 42 in. ς . . Ε . ΤΥΛΟΥ Staïs (ς bodie non extat). σ . . ιστύλου Cavv., . . . ε]ρ̣τύλου Baun. || vs. 47 Σαιάνε Baun. lines fortuita deceptus || vs. 49 in. ΣΙΟΝΟΣ Staïs (Cavv.), correxit Baun. || vs. 51 in. ΕΝΑΣΙ Staïs (Cavv.), corr. Baun. || vs. 55 in. ΚΙΡΠΙ Staïs (Cavv.), Α«ὐ]πικάδδυρος Baun. || vs. 57 ΕΥΔΙΑΣ, quod fuisse certum duco, Staïs. Κυδδας «ὶ Κ est *cloir*» Cavv. «*K aus E corrigiert*» Bechtel. «*Da ich die obere Querhasta, die su E gehören würde, bestimmt nicht finden kann, entschiede ich mich vor dem Steine für Bechtel's Vermuthung* Κυδδᾶνε» Baun. || ΚΑΛΕΟΔΕΙΜΟΥ Staïs (Cavv.), Καλεσθένους Baun., unios litterae locum vacuum relictum esse confirmans. Lectio certa || vs. 83 versus finem ΑΓ omittit Staïs (Cavv.); clare exture recte adnotat Baun. || vs. 84 in. ΜΑΤΡΕΑ Staïs (Cavv.), correxit Baun. Tum ΑΓΑΣΙΛΑΑΣ Staïs (Cavv.), lacerate Baunackio || vs. 87 in. ΠΟ . . . ΔΑΣ Staïs, Πα[λλ]ίδας Cavv., Πολλίδος (per errorem exaratum) recte Baun. || vs. 88 in. . . . . ΝΩΝ (Σίβ]ων) Staïs (Cavv.), . . ῥων Baun. Tum ΣΑΝΙΩΝ Staïs (Cavv.), corr. Baun. || vs. 89 versus finem ΧΑΡΕΟΣ, vs. 90 ΘΕΟΓΝΕΙΤΟΣ, vs. 91 ΕΥΘΥΜΑΧΟΥ, vs. 93 ΑΡΤΕΜΙ, tum ΚΛΕΟΣ Staïs: corr. Baun.

Digitized by Google

ΓΙΣΤΡΑΤΑΓ ΑΧΑΙΩΝΑΙΓΙΑΛΕΥΚΕΝΔΕΓΙΑΥΡΔΕΓΙΑΡΕΥΣ
ΥΑΣΚΛΑΠΙΩ ΔΝΥΣΙΟΥΚΑΤΑΤΑΔΕΔΕΡΙΝΑΝΤΟΙΜΕΓΑΡΕΙΣΤΟΙΣ
ΙΑΥΡΙΟΙΣΚΑΙΚΟΡΙΝΘΙΟΙΣΕΡΙΤΑΣΧΔΕΡΑΣΚΑΜΦΕΛΕΓΟΝΑΑ-
ΣΙΤΟΥΣΕΛΛΑΝΥΟΣΚΑΙΤΟΥΣΕΠΙΔΑΥΡΑΤΑΤΟΙΑΙΝΟΝΤΟΝΔΝΑ- 5
ΚΑΔΕΜΕΔΟΝΤΟΝΔΓΣΤΕΙΑΝΤΕΣΑΔΡΑΓΣΩΔΙΑΣΤΑΝΑΚΟΡΙΝΑΚΑ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΚΑΤΑΤΟΝΑΥΤΟΝΧΡΟΝΟΝΤΟΝΔΝΔΡΑΓΣΤΟΝΔΕΤΟΝ
ΟΥΣΤΑΣΕΚΕΝΤΗΝΑΥΤΑΔΑΙΚΑΙΕΤΑΝΑΛΑΣΤΗΣΙΚΟΝΤΑΛΑΙΕΝΑΚΑ
ΙΔΙΝΟΝΤΟΝΔΝΑΣΙΔΝΟΥΟΙΔΕΕΕΦΟΝΕΣΕΓΙΑΝΞΑΡΑΝ 10
ΕΤΕΡΜΟΝΙΔΑΝΑΚΤΑΤΑΔΕΑΓΟΤΑΚΟΡΥΦΑΣΤΟΥΟΡΑΥΛΕΙΟΥΕΓΙ
ΑΝΚΟΥΦΑΝΤΟΥΑΛΙΕΙΟΥ ΑΓΟΤΟΥΚΕΓΙΤΑΝΚΟΡΥΦΑΝΤΟΥ
ΕΡΑΥΝΙΟΥ ΑΓΟΤΟΥΚΕΡΑΥΝΙΟΥΕΓΙΤΑΝΚΟΡΥΦΑΝΤΟΥΚΟΡΝΙΑΤΑ
ΑΓΟΤΑΚΟΡΥΦΑΣΤΟΥΚΟΡΝΙΑΤΑΕΓΙΤΑΝΔΟΞΕΝΕΓΙΤΟΝΠΑΧΙΝΤΟΝΕΓΙΑΙ
ΚΟΡΝΙΑΤΑΑΓΟΤΟΥΠΑΧΙΟΣΤΟΥΚΟΡΝΙΑΤΑΕΓΙΤΟΝΠΑΧΙΝΤΟΝΕΓΙΑΙ 15
ΚΑΝΕΙΑΙΥΓΙΕΡΑΝΕΚΚΛΕΙΑΝ ΑΓΟΤΟΥΠΑΧΙΟΣΤΟΥΓΕΡΤΟΝΟΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑΝΕΚΑΛΟΛ
ΛΕΙΑΝ ΤΟΤΑΣΔΕΛΕΙΑΣΕΓΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΥΓΕΡΤΑΚΟΣΙΟΥΤΑΣΔΑΥΤΑΣΟΛ
ΕΠΙΤΟ ΕΚΑΤΑΤΟΥΣΔΕΕΓΙΤΟΥΚΟΡΥΦΑΙΟΝ ΑΓΟΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΓΕ
ΡΤΑΣ ΣΥΤΑΣΔΕΛΕΙΤΟΥΣΕΓΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΕΓΙΤΟΝΠΕΤΡΟΥΦΕΓΓΑΣ ΑΓΟ 20
ΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΓΕΡΤΟΥΚΑΙΤΟΥΤΟΥΓΕΡΤΑΚΟΣΙΟΥΤΟΥΚΟΡΥΦΕΓΓΑΣ
ΤΟΥΡΑ ΑΓΟΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΓΕΡΤΑΚΟΣΙΟΥΕΓΙΤΑΚΑΛΛΙΣΤΑΡΕΣΕΓΙΤΟΥΚΟΡΥΦΕΓΓΑ
ΑΙ ΑΠΤΟΥΤΑΙΠΕΡΙΕΓΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΕΓΙΤΟΝΠΕΤΡΟΥΦΕΓΓΑΝΟΥΤΑΣΔΕΛΕΙΑΣ
ΤΟΣΔ ΑΠΟΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΓΕΡΤΟΥΕΚΟΙΝΟΥΝΤΟΣΕΓΙΠΟΝΚΟΡΥΦΟΥ
ΤΟΝΔΑ ΤΟΝΓΕΡΤΑΚΟΣΙΟΝΕΓΙΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥΓΕΡΤΑΚΕ
ΚΥΚΛΟΝ ΙΑΚΕΣΕΓΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΕΓΙΤΟΥΓΕΡΤΑΚΟΣΠΕΔΕΡΙΤΙΟΝ ΑΓΟΤΟΥ
ΟΡΥΦΟΥΤΟΥΓΕΡΤΑΚΟΣΙΟΥΕΓΙΤΟΝΠΑΧΙΝΤΟΝΕΓΙΤΟΥΚΟΡΥΦΟΝΤΟΝΤΟΥΤΟΝ
ΥΑΓΟΝΤΟΥΤΟΝΔΙΑΓΡΑΦΕΙΣΑΝΕΚΑΛΟΛΕΙΑΝ ΑΓΟΤΟΥΠΑΧΙΟΣΤΟΥΓΕΡΤΟΝΟΣΥΓ
ΕΤΟΥΤΟΥΓΕΡΤΟΥΟΛΟΚΟΥΕΓΙΤΟΝΠΑΧΙΝΤΟΝΤΟΥΤΟΝΔΑΠΟΤΟΥΚΟΡΥΦΟΥΤΟΥ
ΟΙΚΕΙΝΑΝΤΕΚΤΟΔΕ ΥΛΑΣΕΝ ΦΙΛΟΜΗΛΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΑΡΙ
ΑΠΕΜΑΤΡΙ ΧΑΡΙΛΑΟΣΕΜΑΤΕΑΕΣΑΝΕΟΥ ΜΑΤΕΑΕΣΑΕΣΑΝΕΥΕΣΕΑ
ΕΚΑΛΛΙΑ ΤΙΜΕΑΠΟΛΥΧΑΡΕΟΣ ΞΕΝΟΔΟΚΕΥΚΛΕΙΔΑΓΑΛΙΑ
ΑΛΛΙΑ ΧΑΡΙΣΕΠΤΑΜΟΝΟΣΑΔΕΞΕΝΙΑΣΕΓΙΠΟΝΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΚΡΤΟΥΤΗΝΔΑΛΙΑΔΑΣΠΟΛΛΑΔΑΡΟΥΡΙΝΩΝΦΑΛΑΙΚΟΣΕΓΙΤΟΝΚΟΡΥΦΟΝΤΟΥΤΟΝ
ΔΑΜΟΥΤΙΜΑΦΑΝΗΣΕΝΕΓΙΑΡΟΣΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΥΚΑΛΛΙΑΣΤΑΣ
ΕΓΙΑΣΩΝΔΕΚΑΛΛΙΦΩΝΤΟΣΕΓΙΤΟΥΡΙΑΣΚΥΚΛΟΝΤΑΓΑΓΧΡΗΜΕΓΟΥΛΥ
ΕΙΚΕΚΕΡΑΣΙΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΚΑΣΚΑΔΑΠΩΝΟΣΙΟΚΛΕΙΔΑ
ΕΠΙΤΟΥ ΔΙΟΓΕΙΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΓΥΦΟΔΡΟΣΚΑΣΠΙΟΥΚΑΛΛΙΝΟΣ
ΕΠΕΥΛΟΥ ΔΙΟΓΕΙΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΑΥΤΗΝΑΔΙΑ ΚΡΑΤΕΣΑΜΦΙΚΛΗ
ΣΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ ΘΕΔΩΡΟΣΑΜΦΙΝΙΚΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΙΚΩΝΟΣ ΞΕΝΩΝ
ΑΛΚΑΝΔΡΟΥ ΕΥΡΕΙΤΕΞΕΝΕΚΛΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΑ
ΜΕΛΕΓΡΙΔΙΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΩΝΙΔΑΣΕΞΕΙΛΑΣΕΗΡΟΔΩΡΟΥΜΝΑΣΙΩΝΑ
ΤΡΕΑ ΣΩΝΑΥΤΑΚΚΑΛΛΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΦΙΛΩΝΙΔΑΣΚΑ

Digitized by Google

ΕΙΔΩΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΝΙΚΑΝΟΣ ΓΑΜΨΥΛΟΣ ΕΥΓΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΙΛΑ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΑΓΡΙΠΠΑ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΑΙΟΚΛΕΙΔΑΣ ΕΥΓΑΡΑ
ΕΡΑΣΙΦΑΝΕΣ ΜΥΛΟΥ ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ΕΥΜΗΛΙΔΗΣ ΔΩΣΑΜΕΝΗ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΣ ΜΕΛΙΣΣΙΔΗΣ ΑΝΤΙΛΑΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΔΩΣΑΜΕΝΟΥ
ΟΥΛΙΑΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΙΛΑΝΕΩΣ ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΛΕΟΝΙΚΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗΣ ΗΓΗΣΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΝΑΤΑΝΔΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΗΣ ΚΑΤΩΛΟΥ ΑΛΚΙΠΠΟΥ ΛΑΠΙΘΟΣ ΑΥΤΕΑΣΥΦΟΝΙΟΥ
ΑΜΑΛΙΝΕΤΟΥ ΣΩΣΙΠΟΛΙΤΟΥ ΕΥΠΟΛΙΔΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ ΚΑΛΛΙΓΕΙ
ΤΟΞΑΡΙΩΝΟΣ ΚΛΕΟΝΙΚΟΥ ΘΕΣΠΙΕΙΤΟΣ ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ ΦΙΛΙ
ΚΤΙΣΙΔΗΜΟΥ ΣΩΣΙΠΟΛΙΤΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΚΛΕΙΝΟΜΑΧΟΥ ΑΡΙΣΤΕΟΣ
ΘΕΑΔΟΚΤΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΚΥΡΡΟΣΤΑΤΟΣ ΑΥΤΕΑΣΥΦΟΝΙΟΥ ΑΡΙ-
ΕΤΕΑΣΑΓΑΛΛΙΔΟΥ ΜΕΛΙΣΣΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΑΧΟΥ ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ ΚΑΛΛΙΓΕΙ
ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΣ ΘΕΟΓΕΙΤΟΥ ΠΟΛΥΧΑΡΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΚΑΛΛΙ
ΣΠΜΤΡΟΔΩΡΟΥ ΘΟΡΙΚΙΤΟΣ ΑΝΑΞΙΝΗΡΟΤΟΥ ΕΥΤΕΛΗΣ ΚΛΕΙΝΟΜΑΧΟΥ ΑΡΙΣΤΕΟΣ
ΘΟΚΡΙΝΗΣΙΓΕΝΕΟΣ ΠΑΝΕΑΣΙΝΙΚΟΣ ΠΑΣΙΝΟΗΣ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΚΑΛ
ΚΙΑΔΑΣΙΑΔΗΣ ΑΜΦΙΚΛΕΥΓΕΙΤΟΣ ΑΥΤΑΝΕΩ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΙΟΚΛ
ΘΕΑΔΕΚΑΛΟΥ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ ΑΛΚΙΑΔΑ ΑΥΤΑΝΕΩ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΙΟΚΛ
ΕΛΑΤΑ ΑΜΦΙΚΛΕΙΔΗΣ ΑΙΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΚΛΕΙΔΑ ΔΙΟΚΛΕΙΔΗΣ
ΙΠΠΟΔΑΜΑΣ ΑΡΕΙΑΔΗΣ ΠΕΔΑΣΙΤΗΣ ΔΙΟΚΛΕΙΔΑ ΔΙΟΚΛΕΙΔΗΣ ΗΡΟΔΩΡΟΣ ΚΑΛΛ
ΜΟΧΘΟΣ ΑΠΟ/ΠΑΡΟΚΑΜΙΚΑΕΟΣ ΤΕΛΕΣΙΑΚΤΑΣΙΠΠΟΣ ΠΟΛ
ΔΙΟΣΕΝΕΟΣ ΕΙΜΥΛΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΚΑΡΦΙΚΕΟΣΚΑΤΩΛΟΥ
ΔΩΡΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΣΚΑΤΑΓΟΡΟΥ ΗΡΙΝΑΓΟΛΟΔΩΡΟΥ ΑΙΓΙΡΙΣΠΜΙ
ΝΟΣΕΟΣ ΔΩΡΟΥ ΑΛΑΡΤΡΙΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΙΟΚΛΟΥ ΚΑΛΛΙ
ΓΕΙΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΘΥΜΙΔΗΣΘΕΟΚΛΕΙΔΑ ΝΙΚΟΔΑΜΟΣΜΦΙΛΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΚΤΗΣΙΟΥ ΟΚΡΙΤΟΥ ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΛΙΤΡΑΤΟΣΚΡΑΤΩ
ΝΙΟΦΑΝΗΣ ΑΡΙΣΤ ΡΙΚΤΙΩΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΚΑΤΩΛΟΔΩΡΟ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΘΕΑΓΕΝΕΟΣ ΜΑΤΡΕΑΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΑΙΝΗΣΙΔΗΜΟΣ ΠΑΝΑΙΤΙΟΣ
ΝΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΗΡΑΚΛΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΚΛΕΙΝΟΜΑΧΟΥ ΘΕΑΓΕΝΗ
ΕΛΑΤΑ ΔΙΟΔΩΡΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥ ΘΕΡΜΑΣΤΗΡΙΟΥΚΑΤΩΛΟΥ ΝΙΚΑΤΗΔΑΣ
ΙΟΔΑΜΗΛΟΣΕΡΑΚΛΕΙΤΟΥΑΡΙΣΤΟΚΛΕΜΑΤΡΙΟΣΚΕΝΙΑΔΑΣΠΩΝΟΣ
ΝΟΣΕΡΜΩΝΑΛΑΝΔΡΟΥΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣΕΥΞΙΑΔΡΟΣΤΟΥΑΛΛΙΑΣΕΙΑ
ΗΡΑΛΕΙΤΟΣΝΙΚΑΝΟΣΘΕΓΕΙΤΟΣΚΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΚΤΗΣΙΟΚΑΡΥΣΤΕΑΜΕ
ΑΚΙΑΔΗΣΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣΕΥΦΡΟΝΙΟΥΘΕΟΓΝΗΤΟΣΑΜΦΙΚΡΑΤΕΣΜΕΛΙΣ
ΑΙΣΧΡΙΩΝΕΥΜΙΟΥΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΣΘΕΑΔΡΟΥΑΛΚΙΑΔΑΛΑΚΥΣΤΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΑΣΑΓΑΛΛΙΔΟΥΣΩΣΙΠΟΛΙΤΟΥΚΑΛΛΙΚΛΕΙΔΑΣΚΛΥΜΕΝ
ΤΑΝΟΝΙΚΟΔΗΜΟΣΤΡΑΤΩΝΙΔΗΣΙΟΥΚΛΕΥΚΩΝΙΟΣΙΟΥΚΑΛΛΙΝΟΣΕΟΔΩΡΟΥ
ΙΟΣΙΤΕΛΕΣΚΛΟΥΔΙΟΔΩΡΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥΚΛΟΥΔΙΟΣΘΕΑΝΤΟΡΟΥ

INSCR. GRAEC. PELOP. I. 26

Digitized by Google

Ἐξεῖ στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν Ἀγιαλεύς, ὃν δ' Ἐπιδαύριοι ἐπ' ἀφετῇ τοῦ Ἀπολλωνίου Δεξιοσίου· Κατὰ τοῦ ἔκφυτον τοῦ Μετρηρέως τοῦ Καλβισσίου καὶ Κερκυδίου στρ[ά]τ[ε] τῶν χρόνῳ ὃς συμβέβληκεν, αὐτὸ περὶ τοῦ Διολλωνίδα καὶ τοῦ Δικαιτέως, κατὰ τὸν νόμον τῶν Ἀχαιῶν ἀποτεθῆναι ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῖς τῶν Ἀχαιῶν. ὅρκοι δὲ ἐκκεῖσθαι ἐπὶ τῶν χρόνων ἱστορικὸν κατὰ ταῦτ· Ἀπὸ τῶν καρυάδων τοῦ Κορβολέου ἐπὶ τὴν καρυάδα τοῦ Ἀλείου. ἀπὸ τοῦ Ἀλείου ἐπὶ τὴν καρυάδα τοῦ Κλιτωνίου. ἀπὸ τοῦ Κλιτωνίου ἐπὶ τὴν καρυάδα τοῦ Κερνατέα. ἀπὸ τῆς καρυάδος τοῦ Κερνατέα ἐπὶ τὸν ὄθον ἐπὶ τὸν χύρκον τὸν τοῦ Κερνατέα. ἀπὸ τοῦ χύρκου τοῦ Κερνατέα ἐπὶ τὸν χύρκον τὸν ἐπὶ τοῖς ε Δινέοις ὑπὲρ τὰν Ἀνείου ἐπὶ τὸν καρυάδον τὸν ὑπὲρ τὰς ὀβοὺς τὰς ἁμαξυτοῦ τᾶϳ πατανχούσας ἐπὶ τὸ Σαίμειον. ἀπὸ τοῦ καρυάδος τοῦ ὑπὲρ τὰς ϝέβοὺς τὰς ἁμαξυτοῦ ἐπὶ τὸν καρυάδον τὸν ἐπὶ τοῦ Φάγους. ἀπὸ τοῦ καρυ[ά]δους τοῦ ἐπὶ τοῦ Φάγους ἐπὶ τὸν καρυάδον τὸν ἐπὶ τοῦ Λιγυστρέως. ἀπὸ τοῦ καρυάδος τοῦ ἐπὶ τῆς Λιγυστρέως ἐπὶ τὸν καρυάδον τὸν ὑπὲρ τὰν Ἀβρόσιαν. ἀπὸ τοῦ καρυάδος τοῦ ὑπὲρ τὰν Ἀβρόσιαν ἐπὶ τὸν καρυάδον τὸν ὑπὲρ τὸ Ἀνθηδόνιον. ἀπὸ τοῦ καρυάδος τοῦ ὑπὲρ τὸ Ἀνθηδόνιον

Supplendi negotium optime expedivit Stais, cuius omnia sunt praeter perpauca ea quorum auctores indicabo.

Vs. 3 *διαβόλλαγον*: De Lambda geminato cf. ad n. 556 vs. 18. — Vs. 4 et 9. 10 *κατὰ τὸν αἶνον τὸν τῶν Ἀχαιῶν*. *Cf. meri katà ψήφισμα κότα αἶνον* in decreto Delphico *Bull. de corr. Hell.* 5, 158 (= Dittenberger, Sylloge[2] 306) vs. 20, ad quem locum editor Haussoullier laudat Etymol. M. 36, 16 s. v. *αἶνος*: *- - αἶνος, γνώμη - - καὶ ἡ ὑμετέρα καὶ ἡ ἐμὴ γνώμη*. Foederis Achaici civitatibus de litibus inter se ortis legatos alii ad aliam mittere non licebat, sed defereudae res erant ad synedrium (Paus. 7, 12, 5; cf. Sonne, De arbitris 40). — Vs. 19. 20 *τοῦ Φίγους*, vs. 22 *τοῦ Ἀρπίος* genetivos masculinos esse censet Bechtel, quod, quamquam opponit Blass (Küliner, *Griech. Grammatik* I 372 adnot.) multos occurrere in titulo genetivos in *-o*, eos vero quomodo aliter explicari possit. Vs. 20. 21 iuxta *τοῦ Λεροπίγους* habes *τὸν Λέγ*. — Vs. 20 *καὶ* per errorem omissum (Bechtel). — Vs. 34 *Ἐξ*[*ε*]*γράφ*[*η*]*ε* Stais, *Ἐξεγράφ*[*η*]*ε* Bechtel. Illud praetuli, cum in iudicum catalogo versus divisi sint secundum syllabas, de quo more defiexum quidem est vs. 44. 67; sed loco priore aut addeodum versui erat Ε, ad quod deest xpatinos, aut translocandum ΚΑΗ, quod cum efficiaset versum reliquis omnibus breviorem (praeter vs. 85, ubi spatiuso est pro interpunctione), conventaoeuus est lapicidam noluisse. Restat igitur una tantum exceptio. — Vs. 35 *Ἰσ*(*σ*)*ωνος* recte Bechtel; cf. vs. 86 et praeterea vs. 69 et 70. — Vs. 38 in. *Ἐυφ*[*ι*]*χ*[*ίδη*]*ε* supplevit Baun. — Vs. 41 in. *Πευλ*[*ι*]*χ*[*άρε*]*ε* supplevit Bechtel. Idem nomen eodem fere tempore Megaris redit C. I. G. Sept. I 28. — Vs. 42 restitui *Ἐ*]*ντυλεν*; certum enim est ante Ε praecessisse aut Υ aut Γ. Ita fuerit formatum a nomine compostio ex *Ἐντε-* et ex alia voce a litera Τau incipiente — e. g. *Ἐντέτυσος* —, ut servata vocabuli posterioris littera prima additum sit suffixum *-ύλας*. — Vs. 54/55 *Ἀτιμοπτόλιος* pro *Ἀτιμοπτόλεως* (Bechtel). — Vs. 48 *Καλλι*(*φ*)*ῶν* cosendat Dittenb., recte fortasse. — Vs. 59 *Πευλύτης* nomen etiam C. I. G. Sept. I 42 vs. 7. — Vs. 74 *Ἀ*(*ρ*)*χελαΐδου* recte Bechtel; cf. titulum Megaricum C. I. G. Sept. I 137 *Σωτιμου Ἀγχελαΐδεω*. — Vs. 76. 95 de nomine *Δίωλος* vide Usener, *Sinflutsagen* 53. — Vs. 88 scriptum est *Ἔρμων Ἀλεσάδεω*, vs. 45 *Σίνων Ἀλε*; quin loco postero sit erratum non dubitabimus, cum nomina vs. 86 sq. denuo relata scatenat vitiis: manifesto lapidarium taedebat iterationis. Sic etiam *Θεόγνητος* vs. 90, cum vs. 63 sit *Θόγνητος*, errori tribuendum; cf. *Θαλαΐδας* vs. 55. 78, *Θαυφίνε* vs. 54. 63. 64, *Θαλῆδε* C. I. G. Sept. I 40.

927 Fragmenta quatuor stelae eiusdem e lapide calcario, superne margine prominente instructae. In latere scripto incisae sunt linene directae et transversae, sed campi sic formati parum accurate in litteris collocandis sunt respecti. *A* (n. 137) de margine superiore, s. 0,15. l. 0,18. cr. 0,15. *B* (n. 165), margo sinister servatus. A. 0,21. l. 0,11. cr. 0,12. *C* (n. 153) a. 0,15. l. 0,24. cr. 0,175. *D* (n. 197) a. 0,26. l. 0,10.

A et *D* edidit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 61 n. 2; *C* (de eodem lapide esse non animadvertens) ibid. p. 62 n. 8. — *Exscripsi A. D, Fredrich B, C, quae contuli.*

A

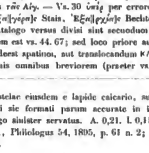

C

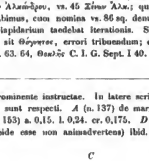

B

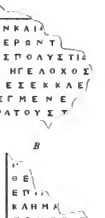

D

Varia lectio Baunackii. *A* vs. 1 in. deest ι, extr. deest ν ‖ vs. 3 extr. ΣΤΡ ‖ vs. 4 in. ΑΙΟΥ, ut plenior tum ispis videatur fuisse ‖ vs. 7 nil nisi ΤΟΥΣ. — *C* omissa vs. 2 in. Γ (*vitellicit* Σ[*ενοκλέους*]), extr. ΠΕ», vs. 3 extr. ϵ, vs. 5 in. Λ, vs. 6 litterae primae quattuor, versus octavi reliquiae ‖ vs. 7 in. ΟΝΣ. — *D* vs. 1 pro ΝΤ dat Π ‖ vs. 2 ΛΕΔ ‖ vs. 4 in. omittit _ ‖ vs. 9 extr. omittit ι.

A

- - - - - - *ἐπ*[*ρ*]*εσεν κατὰ θέ*[*-*
σκελογάστορον ἐ]*κατέρων τ*[*ᾶν πόλεων*
- - - - -]*ευλὸς Πολύτειδ*[*ος*
- - - - - -]*πέου, Ἠγέλοχος*
- - -, *ἀπεστολέι* (?)*τες ἐφ Κλ*[*ινώνᾳ*
- - - - - -]*ων, ἐγ ὧν Ἐ*[*χμώνος*
- - - - -]*στ*[*ράτου, Στ-* - -

B

- - - - - - - - - - - - - - -
Σι- - - - - - - - - - - -
ἰσι[*-* - - - - - - - - - - *ἰσ-*
πλαμέτα - - - - - - - - - - -
τῶν πρὸς - - - - - - - - - -

Κατὰ τάδε ἐ[*ψάφισ-* - - *πρεσβευτὰν ἀποστελλόντων*
νεφ' ἑκατέ[*ρων τῶν πόλεων* - - - - - -
Δεσπεί[*δᾳ*]*ος* - - - - - - - - - -
Κάρνων[*ος* - - - - - - - - - - -
Δανύσι[*ος*]*εν* - - - - - - - - - -
ἀνδ[*ρ*]*ος* - - - - - - - - - - -

Digitized by Google

C

- - - - - - - - - δοτω - - - - - - - - - -
- - - - - - - γραμμένον τοῖ̣δ̣ε - - - - - - -
- - - - - - - - συνλάτει, περὶ δὲ περιήγησιν
τ̣ὴ̣ν πόλιν τῶν Ἐμπεδοκίων τὴν πόλιν τῶν Κλαυκιτίων
- - - - α καὶ ἀγρίους λιμένα - - - - - -
- - - - - πρωτ̣ὸν Ἐμπεδοκίων καὶ Κλαυκιτίων
- - - - τ̣ὴν δὲ ἰδρυ̣ῖ̣σ̣ - - - - - - - - - -
- - - ἀποστ̣ε̣λ̣ὰν(τος?) - - - - - - - -

D

- - - - - - στ -
- - - - τ̣ὴ̣ν δὲ πόλ -
- - - - ἀποστ̣ο̣ῖ̣σ̣τ̣ειν(?)
- - ἡμί[?]ρων ἰώς
- - - - ἀπεστα -
ἀποδ̣ο̣υ̣ν̣δ̣ὲ̣ι̣ τοῖς π -
ταμίοις τὰ
ἀλλάλων
ἀργύ̣ρ̣ι̣α̣ πα̣ῖ̣σ̣α̣ι̣.

Reliquias tenemus arbitrii pronuntiati, ut e litterarum aestimandum, saeculo a. Chr. n. altero. Litigaverunt Cleonae (*A* vs. 5) et Hermiona (*A* vs. 6. *B* vs. 4. 6) de regione ad mare sita (*C* vs. 5 λιμεν-), in qua erant agri pascui (*D* vs. 7. 9). Fragmentum *A* esse de summa lapidis parte patet a margine servato, *D* de infima a spatio vacuo, quod est infra scripturam. In priore lapidis parte collocatum erat *B*, nam manifesto vs. 6 post spatium vacuum incepit novum prooemium praemissum ipsi arbitrio; de quo praeter *D* superesse crediderim *E*.

Arbitrorum munere functi sunt Athenienses sive urbs alia, quae τὸν νεὼν iisquam iam recepserat. Quod formas Doricas deprehendimus *D* vs. 7. 8, numemus arbitros stituisse Ipsa verba sibi probata, quibus sitera urbium disceptantium in defendenda re sua usa esset. Similiter in arbitrio Pergameno (Inscr. Pergam. n. 250 *C* vs. 50 sq. «παρὰ λέξιν» inserta est locus e regis Antiochi epistula.

Supplementa mea sunt, nisi quod *A* vs. 2 τ]αχτέον et vs. 5 ἀνατπαλ]ντας dedit Bannack. — *A* vs. 4 post Υ unius litterae spatium est vacuum. — *C* vs. 2 sub fine certum est Γ.

928 Nr. 48. Angulus sinister superior stelae marmoreae cymatio ornatae. Scriptura valde detrita igiturque difficilis lecta. A. 0,24. l. 0,25. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

ΙΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΤΟΙΣΑΧ
ΙΓΟΥΔΕΔΙΟΦΑΝΕΙΟΣΜΗ
ΔΑΥΡΙΟΙΑΓΟΝΤΙΕΡΙΙΕΡΕ
ΝΙΑΔΙΑΛΕΙΕΝΙΟΣΑΣΚΙ
ΤΟΥΡΡΕΣ ΣΥΤΑΠΑΡΑΤΕ
ΕΙΤΑΙΠΟΛΕΙΤΩΝΕΠΙΔΑ
ΑΔΟΥΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝΙΕΡ
ΠΕΡΓΑΜΟΙΙ Ρ ΕΝΟΝΔ
ΚΑΙΦΕΑΡΟΔΟΚΟΝΤΟΥΔΙΣ
ΟΥΔΙΑΤΑΝΑΦ ΔΡΥΧΙΝ
ΟΥΟΙΠΡΟΓΟΝΟΙΑΠΟΤ
ΑΥΤΟΙΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕ
ΑΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΟΝΑΝ
ΙΚΑΙΤΑΛΛΑΦΙΛΑ
ΤΟΝΟΙΣΚΑΙ

Ἐπὶ γραμματέως τοῦ Ἀχ[αιοῦς ......, στρα]τηγοῦ δὲ Διοφάνους, μη[ὶ .....· ὡς δὲ Ἐπι]δαυρ̣ῖ̣ται ἄγουτι, ἐκ̣[κλησ ....., ... περ]ὶ̣ ἀλλαλ[ί]α̣ [ἐ]ν̣[τ]ῆ̣σ̣ι Ἀτκλ̣ητιείου· ἔδοξεν παρὰ τοῦ πρ̣ο[β]ο̣υ̣τ̣ὰ̣ κ̣αρὰ τοῦ Βατυλίου Ἐλαίους ἦ̣[ναι τὰν πόλιν τῶν Ἐπιδαυρίων· Ἀργεῖοι Ἀτκλαπιεῖου Περγαμηνοῖ, ἐκ[κατέντοντα Ἀτκλαπιοῦ Περγαμη̣[νὸ̣]ν̣ [ἐ]ν̣ὸ̣ν̣ Θεοῖς τῶν Ἐπιδαυρίων καὶ Θεαρόδοκον τοῦ Διο[ύ]σ̣ου καὶ τοῦ Ἀτκλαπιεῖ̣ου δικ̣ὰ̣ς τὰν ἀφ[ί]ξ̣ιν τοῦ Θεοῦ, ἃν ἐκείνεσσιν αὐτ̣οῖ̣ οἱ πρόγονοι ἀπὸ τ̣ᾶ̣ς πόλιος ὥικ̣ιτ̣αν, καὶ ἐμὲν αὐτὸν τᾶ̣ν καὶ οἰκίαις ἐγκτ̣ησ̣ι̣ν καὶ πρ̣οεδρί̣αν καὶ ἀτέλ̣ειαν [ἰ]σ̣ὸ̣ν ἐν [ἑ]κ̣άστ̣ῳ πάντω[ν] καὶ τὰ ἄλλα φ̣ι̣λ̣ο̣φ̣ρ̣ό̣ν̣τ̣ω̣ν π̣ο̣ιήσ̣ω̣ι, ὅσ̣α̣ καὶ τοῖς λοιποῖς πρ̣ο̣ξ̣ε̣ί̣[νοις] κα̣ὶ̣ - - - - - - - -

Titulum constat exaratum esse priore saeculi alterius dimidio; Diophanes enim, qui eponymi munere fungitur, a. 191 praefuit Achaeorum auxiliis Pergamum missis (Polyb. 21, 9. Inscr. Pergam. n. 64) neque eius mentio fit post a. 169 (Polyb. 29, 8). Teste Pausania 2, 26, 8 Aesculapii cultus Pergameno deductus erat ex Epidauro ab Archia quodam, a quo orinundum fuisse honorarium nostrum cognosci potest e versu undecimo. Quin sacerdos fuerit (vide vs. 7) eiusdem dei dubitari nequit; sed gentl hereditarium Aesculapii sacerdotium tum nondum fuisse tributum, quod factum esse novimus e titulo Pergameno n. 251, inde sequi videtur quod in nostri versu septimo ad supplementum ἰερέ]α δυὶ γένους Ἀτκλαπιεῖ̣ου non sufficit spatium. Ac re vera titulum Pergamenum posteriori adsignaveram aetati. Cum honorati nostri pater nomen gesserit deminens in -ώδης (vs. 7 in.), usitatum autem in gente fuerit Ἀτκλαπιάδ̣ας (v. Inscr. Pergam. n. 190. 251), de supplemento constat; vs. 6 inserens Ἀργ̣εῖ̣ο̣ι̣, nomen archegetae ut par est teste titulo Pergameno n. 190 in gente servatum, accuratissime explet spatium.

Vs. 2 Διοφάνεος: lectio certa. Cf. de hac orthographia G. Meyer, *Griech. Grammatik*[3] p. 221 sq. — Versum quartum expedire nequeo nisi sumens lapicidam per errorem bis exaravisse ΕΝ. — Vs. 8 Περγαμοῖ: lectio certa. — Vs. 9 supplementum τοῦ Διο[ς nos expleret spatium. Constat certe Bacchum quoque Pergami inter principales deos esse habitum.

929 N. 603. Fragmentum marmoreum; ad sinistram servatus margo. A. 0,14. l. 0,24. cr. 0,09. — *Exscripsi.*

ΩΝΓΕΗΙΑ
ΛΕΓΟΜΕΝΑΣ
ΜΕΝΑΓΟΤΑΣΑΓ
ΤΟΜΠΟΤΑΜΟΝ
ΛΕΙΜΕΝΑΠ

- - - - - - - ὀνομα-(?)
λεγομένας - - - - - - - -
μὲν ἀπὸ τῆς σημ[- - - πολ(?)
τὸν ποτα μὸν - - - - - - -
α κ̣αὶ̣με̣ν̣ ἀπὸ - - - - - - - -

Superesse videtur de arbitrio, quo definiuntur egrorum termini.

Digitized by Google

930 N. 254. Angulus sinister superior stelae aetomate et cymatio instructae, a. 0,16. l. 0,16. cr. 0,07.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 277. — *Exscripsi.*

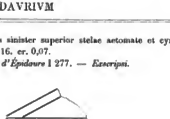

Θε[οῖς. Ἀγαθῆι τύχηι.
Ἐκ̣̣ὶ γραμματ̣ε̣ῖος τοῦ Ἀχ̣αι̣ι̣κ̣ο̣ - - - - - - -, μη-
νὸς τετράδ[ι]υ - - -ι· ὡς δὲ Ἐπιδαύριοι ἄγουτι
ἐ]πὶ ἱερ[έ]ω̣ς - - - - - - - - - -

931 N. 284. Frustulum lapidis calcarii, ad sinistram margo servatus. L. 0,12. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

ΕΙΚΟΝΑΕΝΕΠΙΔ
ΛΕΑΤΑΚΑΙΤΟΥΑΣ
ΓΠΙΓΡΑΦΑΝΕΧΟ
ΤΙΜΟΚΡΑ

[- - - - - - - - - - -στάσει δὲ αὐτοῦ καὶ
εἰκόνα ἐν Ἐπιδ]αύρωι ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μα-
λεάτα καὶ τοῦ Ἀσ[κλαπιοῦ ἱερῶι καὶ τοῦδε τὸν
ἐπιγραφὸν ἐχ̣ό̣ντων· Ἀ κόλις αὐτέσιος .....
..η Ταισαρ[ήτιος - - - - - - - -

Vs. 1. 2 Asclepiei nomeo legitimum erat: Ἀπόλλωνος Μαλεάτα καὶ Ἀσκλαπιοῦ ἱερῶι; cf. adnotata ad n. 932 vs. 51 sq.

932 N. 98. Stela marmorea, a. 0,86. l. 0,38. cr. 0,11. Litterae parvae, confertae et inaequales, ut in priore parte, ubi insuper lapis admodum detritus, titulus aut omnino legi non possit aut summo negotio.
Exscripsi in priore parte adiutus a Blinkenbergio, qui partem posteriorem (inde a versu quadragesimo) litteris minusculis iam ediderat *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 169 n. 32.

[*Exemplum vide pag. 206.*]

Varia lectio Blinkenbergii. Vs. 40 δὲ καὶ .....ύσας καὶ | rem suum litteram semiperfectae reliquisse ‖ vs. 43/44 ιαγαλματόπο-
ταδιάτας δὲ καὶ ‖ vs. 46. 47 addidi ΠΙΟΝΣΕ ‖ vs. 55 χρυσῶι (sine iota).
Videtur post ΤΑ incepisse lapidarius iterare A, sed animadvertens erro-

Vs. 4 σὺ[τῶν τὸν πάντα[ς τ]ὸλε τ[ελέσε]. — Vs. 5 ου τ̣ὰ[ς] πόλ̣ε̣ι̣ς.
10 παὶ τὰς πόλεις [ἐ]κστ[ησαμένω - - - - - - - -
γε]ν[ο]μένω[ν] [τ]ὸ̣ν δ]ιοντὰν - - - - - - - -
20 κ[αχ]ί[ε]τ[ρατον καὶ τὰν σ - - - - - - - -, Εὐπά-
θος ἐπαδ[ί]ξατο ἀγορανομ̣ῶ[ν]τι τὸ τέτρατον καὶ [ἐ]ο[π]-
κοντὰν ἐτος καὶ συντ̣ε̣ρ̣μ̣ι̣ώνος πολλὰς - - -
των κατὶ - - - - - - - - - - -, στεφ[ά]νωι
τᾶν δὲ σύν[ε]δ̣ρ̣ι̣λ̣ώντος τὸς τᾶν κ[ό]λ̣ω̣ν ἰαπῶν ια-
26 νῦ· Μ[ά]ρ[κ]ιον Λυτωνίου τοῦ ἐπὶ [πασ]τᾶων στρατ̣α̣γ̣ο̣ῦ̣, ὧνπ̣ Εὐ-
σ[έ]βιος Διτίλιος πολλᾶν πάτ̣ω̣ν, ὥσπ̣ε̣ὶ̣ τ̣ῶ̣ν συ̣Ν̣Θ[ε]ὸν [καὶ πεφ]ὶ
τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτᾶν [ε]ὐλα[β]ε̣ῖτ̣ο̣[σ]ι̣ν̣[ος] φιλα[γ]α̣θί-
ας, ὃν ἐ καὶ γεν̣ο̣μ̣ένοις ὑπ̣ατ̣ικ̣ῷ̣ρ̣α̣τ̣ι̣ο̣ρ̣ι̣ι̣ῶ̣ι̣ι̣ ἐν τᾶι πόλει
σ̣ω̣σ̣ά̣ν̣α̣ς α̣ὐτ̣ὸ̣ν̣ π̣α̣ῖ - - - - -α]ὶ δ̣ὲ̣ῖ̣σ̣α̣ι̣ ἀ̣π̣[φ]α̣λ̣ί̣[ζ]η̣[σ]ε̣ῖ̣ς̣ [ἐν
30 σ]τ̣ρ̣ε̣χ̣ί̣ω̣ν τᾶν σπέυν ὑπτε [ε. ὃ τὸ] - - - - - - - -
υς καὶ πολειω[ῶ]ν̣ο̣υ τοῦ ιωδίωνυ τα[ῦ] πυρ[ὸ]ς ἀ̣ρ̣ο̣ν̣μ̣ῶ̣ν̣ δ̣ε̣ῖ̣κ̣α̣ι̣
κα· - - - - - - - - - - - - ἀ̣ρ̣ο̣ν̣μ̣ῶ̣ν̣ π̣έ̣ν̣τ̣[ε] τε
κα[ὶ] ἀρτ[ο]χ̣ω̣ῶ̣ν̣ τεττ̣ά̣ρ̣ω̣ν, [ἐπ'] ἐ̣π̣α̣ν̣υ̣[ὸν] μ̣α̣φ̣[ά]ρ̣τ̣ω̣ν στρατιω-
τᾶν, [- - - - ἐ]ν τε [τ]ᾶι [τ]ᾶ̣ν Ἀφα[ια]τ̣[έ]ω̣ν Συσίαι ...
35 - - - - - - - - - κατα- - - - - - -
- - - - - - - - - - - - πασ[- - - τ]ὲ̣ κ̣αὶ τὰν ἀλλαν
- - - - - - - - - - - - - - δεῖ]κ̣νυ̣ι̣ν, ἐπέβαλε[ν
δ]ὲ̣ [καὶ π̣ῆ]μ̣ὲ̣ [τα] πυ[ρ]ὸν τ̣ρ̣ι̣άδυων ἄ[πε]ς τε τ[ὸ]ν Διοστᾶν
ἀ̣γ̣ω̣ν[ο]θ̣[έ]τ̣η̣σ̣ε̣ν, ὑ̣π̣α̣[ρ]χ̣ω̣ν ἀτελὴς καὶ οὐ [π]ατρ̣ο̣σ̣υλ̣ί̣α̣ς ἀ-
40 γ̣ω̣ν̣ο̣θ̣έ̣τ̣η̣σ̣ε̣, ἀ̣γ̣ο̣ρ̣α̣ν̣ο̣μ̣ῶ̣ν̣ δὲ καὶ φ[ι]λ̣ο̣θ̣[ε]ῖ̣[ξ]ε̣ν̣ τ̣ε̣, καὶ ταῦτα
ἐ̣π̣ι̣τ̣ε̣λ̣έ̣σ̣α̣ς καὶ τὸν μ̣ε̣γ̣ί̣σ̣τ̣ο̣ν̣ ὑ̣π̣έ̣σ̣χ̣ε̣ν̣ δ̣ι̣κ̣α̣ί̣ω̣ν̣, σ̣ύ̣ν̣ε̣δ-
βὰς δικαιώμονος τ[ᾶ]ι ποτὶ τοὺς Θεούς. ἐπαλθ̣ε̣ύ̣σ̣α̣ς̣ δὲ καὶ
τὰν τῶν Σωτηρί[α]ς̣ Θυσίαν ἐφιστὰς καὶ ἐν ταύταις μεγαλομα-
ρί̣ε̣ς̣, αὐτ̣α̣θ̣έ̣α̣ι̣σ̣ι̣ δὲ καὶ ταῖς [ἀ]ω̣ξ̣η̣τ̣ρ̣ί̣σ̣ι̣ν̣ πολλαῖς στεφ̣α̣π̣ώ̣σ̣α̣ς̣ Εὐ̣[σέ-
45 β]ε̣ι̣, καὶ ἐν τούτοις διὰ τᾶν [π]ο̣τὶ τοὺς ἀγ̣ο̣ρ̣α̣ν̣ό̣μ̣ο̣υ̣ς̣ ἐ̣κ̣π̣ί̣ε̣σ̣α̣ν̣
π̣ρ̣ο̣σ̣ο̣ύ̣μ̣ε̣ν̣ο̣ς̣ καὶ φ̣ρ̣ο̣ν̣τ̣ί̣ζ̣ω̣ν ἐ̣ν̣ π̣ά̣σ̣α̣ι̣ς̣ τ̣α̣ῖ̣ς̣ π̣ό̣λ̣ε̣σ̣ι̣, [ἐ]π̣[ε]ὶ̣ Θ̣ῦ-
σ̣α̣ι̣ ἐ̣π̣α̣ί̣σ̣η̣σ̣α̣ν̣ π̣α̣ρ̣ε̣θ̣ῆ̣κ̣α̣ν̣· ἐφ' οἷς καὶ πάσαν [τ]ᾶ̣ν̣δ̣ε̣ τ̣ὰ̣ν̣ ἀ̣π̣-
γ̣έ̣λ̣ο̣υ̣σ̣α̣ν̣ π̣α̣ὶ̣ τῶν σ̣υ̣ν̣ε̣δ̣ρ̣ῶ̣ν̣· ἐ̣π̣α̣ι̣σ̣έ̣σ̣α̣ν̣ Ε̣ὐ̣θ̣ύ̣δ̣η̣μ̣ο̣ν Εὐ̣ν̣ό̣μ̣ου [Ἐ-
πιδαύριον ἐφ' ἃ̣ π̣α̣σ̣έ̣σ̣τ̣α̣ι̣ φ̣ι̣λ̣α̣γ̣α̣θ̣ί̣α̣ι̣ ἐ̣ς̣ τὸν πόλιν καὶ δε-
50 δόχθαι αὐτοῖ τιμεῖ, στεφανοῦσαι δὲ αὐτὸν αὐξ̣ι̣ χ̣ρ̣υ̣σ̣ῶ̣ι̣ στε-
φ̣ά̣ν̣ω̣ι̣, σ̣τ̣ᾶ̣σ̣α̣ι̣ δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα χ̣α̣λ̣κ̣έ̣α̣ν̣ ἐν τᾶι ἱερᾶι
τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλεάτα καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ καὶ ἀ̣ν̣α̣γ̣ρ̣α-
φ̣ῆ̣σ̣α̣ι̣ τὸν στέφανον ἐ̣ν̣ τᾶι ἀγ̣ο̣ρ̣ᾶι τᾶν Ἀπολλωνιέων
καὶ̣ ἐ̣ν̣ Ἀσκλαπιείων καὶ̣Θ̣' ἑκάστων παν̣ή̣γ̣υ̣ρ̣ω̣ν, δ̣ό̣τ̣ω̣ι· Σ̣τεφ̣(α)νοῦ

Digitized by Google

55 ἀ]ὶ πόλει ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων (Οὐϊβ)ιν Εὐνόιον Κυιβιεριον] χρυσῆι στεφάνωι ἀριστ]ε ἀνα-
πεφ· καὶ εὐνόϊκ]ως δὲ ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτόν.· τοῦ δὲ ἀνα-
γορεύσαι τοῦ στεφάνου τὸν ἀγωνοθέτην
τοὺς ἐπὶ τῶν τετραετηρικῶν δαμιουργοὺς καὶ τὸν ἀγωνο-
θέτ]ην καὶ τοὺς ἱλλιποδίκας. πεπλεῖσθαι δὲ καὶ εἰς προεδρί-
60 αν ἐν Ἐπιδαύρωι καὶ ἀγῶνος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖ πανη-
γύρει τῶν Ἀσκλαπιείων καὶ Ἀπ[ό]λλωνείων καὶ εἰ δοκιμαγ-
γεῖ δεδόντα τῶ ἀγωνοθέτηι ἐν τῶι πενταετηρικῶι μετὰ τῶν ἄλ-
λων, ὧν ὧν δεῖ]η πεπλεῖσθαι εἰς προεδρίαν μετὰ τὸ ἀνανε-
ωθῆναι τοὺς ἐνεργέτας τῶν Ῥωμαίων. ἐπαι[ν]εῖ δὲ κὰ-
65 τὸν καὶ προσκαιεῖν ἐν τοῦς Ἀσκλαπιείοις καὶ Ἀ[π]ολλω-
νείοις καὶ ἔγγονος αὐτοῦ, καὶ πομπεύειν καὶ Εὐϊππίοις
βοῦν. στεφανοῦσθαι δὲ καὶ ἐν τοῦς τέι θέαις Σταμνιεῖς Δανυ-
σίοις, καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τοὺς στεφάνους καὶ στέφαν[ο]ῦ[σ]θαι πρ
τοὺς ἐνεργέτας καὶ πικρὸξένον ὁ πάρεδ, διότι· Ἀ πόλις ἀ τῆ[ν Ἐ]πι-
70 δαυρίων στέφανοῦ Εὐϊππ]ῶν Εὐνόϊον Ἐπιδαύριον χρυσῶ
στεφ[ά]νωι ἀριστ]ε ἀνανεωθέντ]ος δὲ ἔχοντ]ος
διατελεῖ εἰς αὐτόν.· εἶναι δὲ Εὐϊππ]ῶν Εὐνόϊον Ἐπιδαύ-
ριον καὶ ἀνιππ]ορέχον καὶ φύλαι καὶ ἀλστεργέτορ καὶ
ἔγγονος αὐτοῦ. ἀναγρᾶψαι δὲ τὸ στᾶλον τοῦ [δαμίαν-
75 τος τὸ αὐτὸ γράφον καμὰ τὸν νόμον αὐτοῦ.

Definitio aetatis, quam dederat Blinkenberg, egregie confirmata est lectione pleniore: sedilem enim fuisse Eumthem anno pugnae Actiacae a. Chr. n. 31, quo Marci Antonii exercitus Graecicum summis necessitatibus affecit (cf. Hertzberg, *Griechenland unter den Römern* I, 483), nunc patet e versu 25. Edocemur tunc praesidio Romano occupatam esse etiam Epidaurum (vs. 33). Cum annus dicatur nonagesimus quartus (vs. 21 sq.), aeram quandam Epidauri usitatam patet incepisse ab anno a. Chr. n. centesimo vigesimo quinto (cf. supra p. 185, IV).

Vir honoratus, cui positus etiam est n. 1429, oriundus erat a familia, quae per multa florebat genera; eius stemma delineare conatus sum ad n. 1124—1130.

Vs. 26 συ]β[σ]ε aptum ad vestigia et ad sensum: *componens beneficia circumspectissime excogitata*». — Vs. 27 certum est in πόλ]ει Η. — Vs. 24/25 παρ[εσκευ]ά[σ]ατο: quae necessaria ad bellum, incluso frumento. — Vs. 31 sq. constabat tritici modius drachmis decem, sed Eumthes eum vendidit drachmis quinque vel quattuor. Pretium illud illustrat calamitatem, qua tunc pressa est Graecia; in titulo Ephesio, qui videtur tertii vel alterius a. Chr. n. saeculi, *Greek Inscriptions in the Brit. Mus.* III 2 n. 455, tritici pretium drachmarum sex ut insolite magnum perhibetur; Pergami actate Eumenis pluribus tritici constabat drachmis quattuor (Inscr. Pergamen. 13, 3); cf. etiam Boeckh., *Staatshaushalt.* ² I 118 sq. — Vs. 38 *talibus*: cf. ad n. 914 vs. 6/7. — Vs. 39 sq. *dicet ut immunis non constitutus esset agonotheta sodemque anno iam agonamenti munus in se recepisset, nepotia quaque agonotheseos perfecit*». — Vs. 46/47 [ἐ]πι-[ϟ]ῆρεε: impetravit Eumthes a ducibus Romanis, ut conquisitionem militum urbi condonarent soluta pecunia, cuius quidem partem pependit ipse. — Vs. 51 sq. *le τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Maλεάτα καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ*: ex hoc loco et ex aliis non paucis est manifestum, sacrum Epidaurium semper commune fuisse Apollinis et Aesculapii (cf. ad n. 951 vs. 2), quam rem testantur etiam nummi Epidaurii saeculi quarti vel tertii, quorum latus anticum exhibet caput Apollinis, posticum Aesculapii statuam ex auro et ebore a Thrasymede factam (*Greek coins in the Brit. Mus., Peloponnesus* p. 156 n. 7; tab. 29 fig. 14). Eodem ejectat sollemnis festarum designatio Ἀπολλωνεῖα (nota terminationem -ωνεί) καὶ Ἀσκλαπιεῖα (vs. 53. 61. 65), quae eaedem in titulis permixtis extraneis et a scriptoribus simpliciter Ἀσκλαπιεῖα dicuntur; cf. de iis Plut. Lon. init. Schol. Pind. Nem. 3, 145. Pausan. 2, 26, 7. Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 77 sq. Cavvadias (Τὰ ἱερὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ 218 sq.) distinguit ferias duas: prisca Ἀσκλαπιεῖα penteterica et Ἀπολλωνεῖα καὶ Ἀσκλαπιεῖα annua, quae condita sint primo p. Chr. n. tempore, de qua aetate certe eum erravisse noster probat titulus; praeterea confer quae adnotavi ad n. 1431. — Vs. 55 manifesto aberrans de Ἐπιδαυρίων ad Ἐπιδαύρου verba omisit lapidarius. — Vs. 59 ἱλλιποδίκαι: arbitri in feriis Ἀσκληπιείων. — Vs. 62 δεδόντι κτλ. *tradunto nomen eius inscriptum in catalogo rerum qui ad προεδρίαν invitandi sunt post beneficatorem Romanos*». — Vs. 66 sq. πομπεύειν κτλ. Videtur imperatum fuisse civibus dilimiis ut ad sacrificium feriarum publicarum conferrent bovem. — Vs. 74. 75 δαμίαν]τος restitutio certa e vestigiis servatis; ϝαφάνωι]τος Blinkenberg.

933 N. 83. Fragmentum lapidis calcarii ubique fracti, sed servatum esse primum tituli versum, monstrant reliquiae cymatii. A. 0,17. l. 0,28. cr. 0,12.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 63 n. 11. *Exscripsi.*

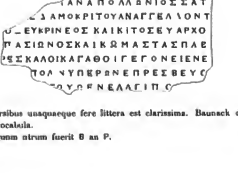

Θεοὶ· Ἔκει σὶ αν]ος[ε]ολίτοε π[ρεσβευτοὶ
εἰς .....]ον Ἀπολλωνος Δε[λφοὺς καὶ
.....ε] Δαμαπρίτου σ̣υ̣ν̣γρ̣ά̣[ϐ]οντ[ι, ἔτε ...
... σ[ι] Κλ̣ω̣ρ̣ί̣τ̣ο̣ε καὶ Κίτοε Κ̣ω̣σ̣ρ̣ε̣χ̣[ῆι καὶ ...
... Πατ̣ρ̣ί̣ω̣ν̣ο̣ε καὶ Κ̣ω̣μ̣ά̣τ̣τ̣ο̣ε Π̣ε̣ ....
ἀνδ]ρε καλὸι κἀγαθοὶ ἐγ̣γ̣ε̣ν̣έ̣ε̣ν ἢ̣ε πάτ̣ρ̣α̣ ἐε
ἄλλ̣ο̣ν τὸν πόλ̣ε ὑπ̣ὲ̣ρ̣ ἂ̣ν ἐ̣κ̣φ̣ε̣ρ̣έ̣σ̣τ̣ε̣ρ̣ο̣ν, εὐνόϊ̣ε
καὶ σ̣υ̣ν̣ο̣ϊ̣κ̣ί̣ε̣ι̣ σ̣υ̣[ζ]ῆ̣ν Ἀλλείκ̣ρ̣ι̣τ̣ε̣ ----

In octo tituli versibus unaquaeque fere littera est clarissima. Baunack dicens *«einiges aus sieben Zeilen lesbar»* e singulis versibus 1—4. 6. 7 singula vel bina dat vocabula.

Vs. 5 extr. ambiguum utrum fuerit Θ an Ρ.

Digitized by Google

934. 935 N. 8. Basis quadrangula lapidis calcarii, supra et infra cymatiis instructa. Angulus superior sinister deletus. A. 0,71. l. 0,73. cr. 0,43. Titulo n. 935 superscriptus est n. 934 litteris magnis (ca. 0,03) et tam late deductis, ut huius latitudo eadem ait atque alterius, qui litteris parvis (in versibus quidem duobus primis maiores sunt quam in reliquis) et conferta litidem valde inaequalibus easratus et valde evanidus est lasque admodum difficilis lecto, praesertim cum in museo quod dicitur isecommodissime fuerit collocatus.

934 Baunack, *Aus Epidauros* 15. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 274 n. 25. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 203. — *Exscripsi.*

935 Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 204. — *Exscripsi* quoad potui e lapide, exemplum emendavi ex cetypo.

934

```
                Α Χ Α Ι Ο Ι Κ Α Ι Θ Ο Ι Ω Τ Ο Ι Κ Α Ι
                Ϟ Ω Κ Ε Ι Σ Κ Α Ι Ε Υ Θ Ο Ε Ι Σ Κ Α Ι
                Λ Ο Κ Ρ Ο Ι Κ Α Ι Δ Ω Ρ Ι Ε Ι Σ Τ Ι Τ Ο Ν
                Σ Τ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ο Ν Τ Ε Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η
    Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Α Υ Τ Ω Ν Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν
                Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α
```

935

```
Ε Π Ε Ι Δ Η Τ Ι Τ Ο Σ Σ Τ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ο Σ Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Α Ν Η Ρ Α Σ Ι Ο Λ Ο Γ Ο Σ
Κ Α Ι Τ Ο Υ Π Ρ Ω Τ Ο Υ Τ Α Γ Μ Α Τ Ο Σ Α Π Α Ν Τ Ι Τ Ω Ι Π Ρ Ο Γ Ε Ι                Ν Ω Σ Ε Μ Ν Ω Σ
Κ Α Ι Θ Α Υ Μ Α Σ Τ Ω Σ Β Ι Ω Ι Κ Α Ι Α Ι Σ Τ Ο Ν Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Μ Α Ι                Θ Ε Ι Σ
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ Μ Ε Τ Α Τ Ο Τ Η Ν Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Ν Η Μ Ε Ι Ν Α Π Ο Δ Ο Σ Ο Η Ν Λ Ι Μ Γ
5 Χ Ρ Ο Ν Ο Ι Σ Ε Π Ι Π Ο Ν Ω Τ Α Τ Α Ι Σ Ν Α Μ Α Κ Α Ι Σ Χ Α Λ Ε Ρ Α Τ Α Τ Α Ν Κ Α Ι Ρ Ω Ν Π Ο Ν Ο                Λ Ι Θ Ε Ρ /
Τ Η Ε Ν Ο Σ Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Σ Μ Ε Ι Σ Ω Ν Α Σ Ε Ν Ο Σ Δ Ε Ν Ι Α Υ Τ Υ Π Α                Ν Α Σ Α Ι Σ Η Ν Ι Ι Ο Α Λ Λ Α                Κ Α
Λ Ω Σ Υ Μ Ι Σ Θ Η Κ Ε Ν Η Μ Α Σ Χ Α Ι Δ Α Τ Η Σ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Σ Ε Τ Ι Τ Π Λ Α Ν Ω Μ Ε Ν Α Σ Α Τ Α Σ Τ Η                Α                Α Α
Π Α Ν Τ Α Τ Α Υ Τ Α Ε Δ Ο Σ Ε Τ Ω Ι Π Α Ν Α Χ Α Ι Κ Ω Ι Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ι Ο Ι Ε Π Α Ι Ν Ε Σ Α Ι Τ Ο Ν Α Ν Δ Ρ Α Κ Α Ι Α Ν Α Σ Τ Η Σ Α Ι
Α Υ Τ Ο Υ Χ Α Λ Κ Α Σ Ε Ι Κ Ο Ν Α Σ Ε Ν Τ Ε Τ Ο Ι Σ Π Α Ν Η Ι / Ρ Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ι Σ Τ Ω Ν Ν /
10 Ε Ν Ε Ι Κ Α Ι Ε Ν Ε Π Α Δ Α Υ Ι Ω Ι Ε Ν Τ Ο Ι Τ Ο Υ Δ Σ Τ Α Λ Η Ι Π Ο Υ Ι Ε Ρ Ο Ι Ε Π Ι Γ Ρ Α
Ϟ Ε Ι Σ Κ Α Ι Ε Υ Β Ο Ε Ι Σ Κ Α Ι Λ Ο Κ Ρ Ο Ι Κ Α Ι Δ Ω Ρ Ι Ε Ι Σ Τ Ι Τ Ο Ν Σ Τ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ο Ν Τ Ε Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η
Ο Μ Ε Ν Ο Ν Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α
```

Var. lect. 934 Clarissimum est, ut solus Baunack vitia commiserit: vs. 4 extr. Τιμαγορίδους, vs. 5 *γρηματίσα μ τὸν γενόμενον*, totum versum sextum omisit.

935 *Varia lectio Cavvadias.* Vs. 2 *πρ[ο][γεγεν]μένω*, quorum non vidi *ne* et deest lota mutum ‖ vs. 3 extr. *πολλ[τον πολιτ[ευσ]ά[μενο]ν καὶ αἰρε-θέν[τ]α* addidi: vs. 4 extr. Μ Γ; vs. 5 litteras post *πυρ[ὸς*; vs. 6 post ΠΛ; vs. 7 post *πλουσίους*, quas quamvis sdesas certo enucleavisse mihi videor ‖ vs. 8 *ἐπαινέσαι α[ὐτὸν καὶ] στέφα[νῶι]* ‖ vs. 9 extr. *ἐν τε τοῦς κα[ὶ] ἐνδ[ε]ικ-νυ-μ-ενοις.*

934

```
                Ἀχμὸς καὶ Βοιωτὸ καὶ
                Φωκῆς καὶ Ἐλλάδο καὶ
                Λοκρὸ καὶ Δωριῆς Τίτον
                Στατειλιον Τειμοκράτη,
5               γρηματίσα αὐτὸν γενόμενο,
                ἀρετῆς ἕνεκα.
```

935

```
Ἐπειδὴ Τίτος Στατείλιος Τιμοκράτους υἱὸς Ἀχελώιος
τόν τε πρῶτον γεγραμμένον ἀγωνοθέτην στεφανω-
θέντα ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἀναγορεύσαντα
καὶ Σπαρτιατῶν βίᾳι πολλάκις πολιτευσάμενον καὶ αἱρε[θέν]-
τα γρηματιστὴν μετὰ τὸν Ἰλαυδερίου ὑπὸ Ἀντιόχου καὶ μ[ε]γαλοψύχως τε
5 χρήσαντα ἐπιστατήσαι ὧν καὶ σφαλερωτάτων πραγμ᾽ ἀσυ[ν]τε τῆι πόλει ξυμβάντων ὑπέρ-
τη ἐνδεὲς μὲν ἀνδρὸς μεζόνως, ἐνδεὲς δ᾽ ὀυνατ[ὸν] πλ[εί]ονας, δι᾽ ὧν [π]ρ[ο]λ[έ]γ[ησε καὶ] πα-
ρὰν διέλυσεν ὑμῖν καὶ τὰ τῆς Ἰλαυδερίος ἐτι πλουσιωτε[ρ]α[σ]τα· δι[ὰ
ταῦτα τοῦτα δέδε]χ-θαι τὴν Ἀναγκαίαν συνέδριον ἐπαινέσαι τὸν ἀνδρα καὶ ἀναστῆσαι
αὐτὸν χ[αλκῆν εἰκόνα ἐν τε τοῖς πανηγυρικοῖς τῶν Π[ανηγυ]μ ἐν τᾶι τοῦ Διὸς ζηνὸ
10 τεμένει καὶ ἐν Ἀπολλ[ω]νος τοῦ Ἀπ[ο]μυιέως ἀγ[ο]ρᾶι, ἐπιγρ[ά]ψαι δὲ αὐτὸν «Ἀχμὸς καὶ Βοιωτὸ
καὶ Φωκῆς καὶ Ἐλλάδος καὶ Λοκροὶ καὶ Δωριῆς Τίτον Στατείλιον Τειμοκράτη, γρηματιστὴν
αὐτῶν γενόμενον, ἀρετῆς ἕνεκα.»
```

Tituli n. 935 versum quartum rettulit Cavvadias ad libertatem Graeciae: s. 67 p. Chr. n. a Nerone pronuntiatam, quae tamen sententia refutari videtur titulo n. 1139. Nam eum libertatis concessione memorata in titulo nostro verisimillime connectendus est eximius honor trium statuarum positarum P. Memmio Regulo Achaeorum nomine a Tito Statilio Timocrate nostro et eius fratre; Memmius autem lam a. 61 est mortuus (vide Prosopogr. Imp. Rom. II p. 364 n. 342). Administrationem Achaiae recepit a. 35, Romam mense Septembri anni 36 iam redierat; cum autem foedus magnum, cuius scriba honoratur titulo nostro, iam viguisse a. 37 p. Chr. n. testetur titulus Acraephiensis C. I. G. Sept. I 2711 vs. 22 sq. (nisi quod Dorienses hic non referuntur: *Ἀχμὸς καὶ Βοιωτὸς καὶ Λοκρὸς καὶ Φωκῆνς καὶ Εὐβοίων τὸ κοινόν*), manifesto ipsa concessio livius foederis condendi in titulo nostro vs. 4 dicta est *τὸν Ἰλαυδερίου ὑποδεξάμενον* eademque erat causa, cur n. 1139 ab Achaeis honoraretur Memmius, ut iam apparet anno aut 35 aut 36 et totum eius id foedus et scriptum titulum nostrum et n. 1139.

In titulo Acraephiensi modo laudato confoederati audiunt Παυέλλανες (vs. 10. 61. 67, 101 sq.), sicut in nostro Πανα[γηκοί]; l. l. n. 2712, 39 sq. Ἀχμοὶ καὶ Παυέλλανες. Cum foederis conventus (in nostro vs. 8 τὸ Πανα[γ]καῖον συνέδριον) lebretur Argis (l. l. n. 2711 vs. 102. 2712 vs. 39 sq.), hanc civitatem inter foedertas fuisse patet, unde sequitur, vocem Ἀχμοί in sociorum appellatione designare totius Peloponnesi incolas (cf. Polyb. 2, 38). Foedera igitur, quorum alterum sodalitii civitates Peloponnesi, alterum civitates Graeciae septentrionalis — id initum iam erat circa liberae rei publicae Romanae finem (v. C. I. A. III 568: *τὸ κοινὸν Βοιωτῶν, Εὐβοέων, Λοκρῶν, Φωκέων, Δωριέων*) — a. 35 aut 36 se coniunxerant in unum magnum foedus, quod totam fere Graeciam amplectebatur.

Digitized by Google

Ad honorati filium spectant tituli n. 936—940; consentaneum est exteros motos esse morte pueri, cuius pater summo ut videtur foederis magistratu fungeretur; norum enim foedus Achaicum secutum esse credendum est exemplum antiqui, in quo locum fere primum tenebat ὁ γραμματεὺς (Polyb. 2, 43; cf. Nisse, *Hermes* 35, 56).

N. 935 τε. 2, vs. 3 πόρεΘλε, vs. 6 πλόνους, vs. 7 δεί, τε. 10. 11. 12 smpplevit Cavvadias, reliqua ego.

Vs. 9 ad rocem lexicis ignotam *καταγωγιστήριον* cf. titulum Lycosurae repertum, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1896, p. 118 n. 13, vs. 15: *ἀναστῆσαι δὲ καὶ τὸν στέφανον αὐτοῦ χαλκοῦν ἐν τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλάδος καταγωγιστηρίου*· Ὀλυμπίασι καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. — Vs. 10 sq. *ἐναγραφὴν ἐγχώσας* κτλ. Non solum iussam inscriptionem in basi statuae insculpserunt Epidaurii (n. 934), sed insuper totum decretum (n. 935).

Familia, e qua orundus erat vir honoratus, inter nobilissimas fuisse testatur multitudo titulorum. In stemmate quod delineare sum conatus monco haud pauca sola nīti litteraturae aestimatione, quam ob rem lector, quaeso, conferat quae ad singulos titulos sunt adnotata.

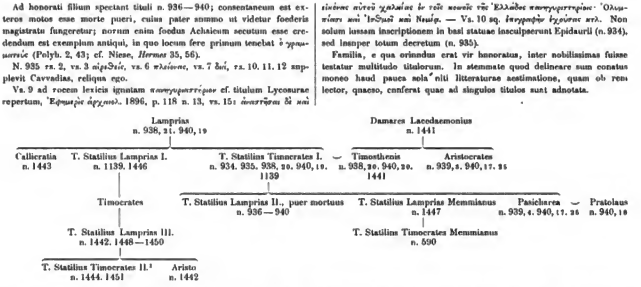

Eiusdem familiae erat Callicles Aristidis f. n. 1445 (hunnrator enim cum gentilibus compluribus una et eadem exedra), cuius ut videtur nepotem habemus n. 1452.

[1] Huic affinis erat Tib. Claudius Xenocles, cuius stemma habes n. 1154.

936—938 In eodem lapide, in cpm titulus antiquior n. 1100.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 205—207. N. 937 vs. 1—4 et collationem tituli n. 938 dedit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. Cf. Buresch, Mus. Rhen. 49, 1894, p. 452. — *Excerpsi ex scheda.*

[Exemplum vide pag. 210.]

Var. lect. Tam difficilis est lectio, ut sane admiratione sit dignum, quod statim a primo editore pacne omnia recte dari poterant. Pauca quae deprehendi vitia, maximam partem iam notata a Blinkenbergio, sunt haec: N. 937 vs. 2 πόωστο || vs. 3 ἐλεξεν ἐπιτολιχότος pro ἐδοξε μετολλ. (quae falsa lectio ad hanc induxit interpunctionem: Ἀρίστος Πάγου ἐν Ἐλευσῖνι λόγους ἐποιήσατο. Τειμοσθένος -- ἐλεξεν). — N. 938 vs. 9 extr. Διὸς καὶ || vs. 10 omissum δὲ || vs. 12 πόλεων, tum Ἐνθαύμων || vs. 14 διανωμήσαντος, tum τῶι || vs. 15 ante Ἐλευσῖνι omissum ἐν || vs. 16 τῶι || vs. 22 πωμῶι || vs. 23 extr. τιων.

936

Ἀθηναίων
ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ὁ βουλὴ τῶν ἐξακοσίων καὶ ὁ δῆμος
Τίτον Στατιλίου Στατειλίου
υἱὸν Τειμοκράτους Λαμπρέως,
ἥρωα.

937 Ἐπὶ Διονυσίου ἄρχοντος καὶ ἱερέως Ἀσκληπιοῦ Ὑγιείου, μηνὸς Βουκατιῶνος πέμπτῃ ἀπάντες Ἄρειοι πάγοι ἐν Ἐλευσῖνι· λόγους ἐποιήσατο Τειμοσθένης Κ[α]λλιστ[ρ]ατίδου τοῦ Ἀναφλύστ[ι]ου[ς]· ἔδοξε· μετολλαγῆσαι ἐν Ἐνθαύμωι τοπίον διατιμήσαντα, εἶν[ε]κ[εν] τ[ῆ]ς εὐ[εργ]εσίου ἐπὶ ἀπάσηι τῆς Ἑλλάδος ἐπό τε τὸν πα[τ]έων ἐπιμεμενη[κ]ώς καὶ ἀξί[ω]ν καὶ αὐτὸ τῶν ἐνδεξοτάτων ἐν τῆ Ἑλλάδι πόλεων καὶ ἡρκασμένος ὑπὸ τοῦ δήμωνος αὐτὸ [με]γίστων ἐλπίδων ἐν τῖι πρωτεῖ τοῦ βίου ἐλαιῶν· ἐλέσθαι μὲν αἱρετὸν τὸν περιβόη[σο]μένον καὶ παρωμολογημένον τοὺς τε γονεῖς αὐτοῦ καὶ τὸν παῖπον, συνδεῖ[σ]θ]αι δὲ καὶ ἀνδρώνεος αὐτοῦ ἐν τῶ σωματείωι καὶ ἐν τῖι ἐν Ἐλευσῖνι πόλει παρὰ τοῖς πρεσβύτεσι καὶ ἐν Ἐνθαύμωι τῶι ἱερεῖ ἐν τοῖ ταυλίοι τοῦ Ἀπολλωνίου, τὸν ἐπηγγειμένον ὄγκωτος· ·Η ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ὁ βουλὴ τῶν ἐξακοσίων καὶ ὁ δῆμος Τίτον Στατειλίον Στατειλίου υἱὸν Τειμοκράτους Λαμπρέως, ἥρωα.· τὸν δὲ πάρεδ[ρ]ον Ἀνδαισήθην γρα[φ]ὴ τὴν Ἐνθαυμίων πόλει καὶ δικτελωσ[τ]ῶσι τὸν ὑπεγνωκοτισῶν, σπ[ω]νάσαντα τῆι θεμε[σ]ίωι σφραγῖδι. πατεστησθῆ αἱρετὸς Τειμοσθένης Καλλιστρατ[ί]δου τοῦ Ἀναφλυστίου, Καλλιστομένος Καλλιστρατίδου τοῦ Ἀναφλύστιος.

938 Ἐπὶ Διονυσίου ἄρχοντος καὶ ἱερέως Ἀσκληπιοῦ Ὑγιείου.
Ἐπὶ τῆς Ἐρεχθείδος τρίτης πρυτανείας, ᾗ Ἀρχ[ί]λοχος Λυσιαδίου Μαραθώνιος ἐγραμμάτευεν· Βουβρωμώνος ὀγδόηι ἐπὶ δέκα, ὀγδόη καὶ δεκάτηι τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία συρία ἐν τῶι Διόνυσ[ω]· τῶν προέδρων ἐπεψ[ήφι]ζε Πλάτων Ἡρετ[ι]νθόσιος καὶ συνεπρόεδρ[ο]ι· Τειμοσθένης Καλλιστομένου Ἀναφλύστιος εἶπεν·
Ἐπειδὴ ἀναδέδεικται Λαμπρέως Τειμοκράτους ὁ Ἐνθαύμιος περὶ πρώτ[ε]ν τελευτῶντα, σεμνέων κάτωθεν καὶ σεφράνεα καὶ κάτω ἐμπεπ[ε]ῖ[σ]θαι ἐν τῶ πρώτωι ἐλαιῶνι τοῦ βίου καὶ· ἐξεί[μ]ενες τὲς τῶν πρεγόνων δόξης κεκοσμημένον εὐγενείοι τε καὶ Ἀθήνεσιν αὐτὸ τῶν

936

ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥ
ΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟ›
ΤΙΤΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΥ
ΥΙΟΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΑΛΑΜΠΡΙΑΝ
ΗΡΩΑ

937

ΕΠΙΣΕΚΟΥΝΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥΜΗΝΟΣ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΠΕΜΠΤΗΑΠΙΟΝΤΟΣΑΡΕΙΟΣΠΑΓΟΣΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΛΟΥΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΕΙ
ΣΘΕΝΗΣΚ/ΛΛΙΣ"ΟΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣ¯ΙΟΣΕΔΟΞΕΜΕΤΗΛΛΑΧΟΤΟΣΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΝΕΑΛΙΟΥΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΟΥ
ΓΥΓΓΡΕΙΑΙ·Γ/ΗΜΕΝΟΥΕΠΙΛΠΑΣΗΣΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣΑΠΟΤΕΤΩΠΑΡΗΜΙΝΕΠΙΔΑΝΕΣΤΑΤΩΝΑΝ
ΔΙΩΝΚΑΙΑΠΟΤΩΝΕΝΔΟΣΟΤΑΤΩΝΕΝΤΗΙΕΛΛΑΔΙΠΟΛΕΩΝΚΑΙΠΡΑΣΜΕΝΟΥΥΠΟΤΟΥΔΙΑΙΜΩΝΟΣ
ΛΠΟΙ ΓΙΣΤΩΝΕΛΠΙΔΩΝΕΝΤΗΙΠΡΩΤΗΙΤΟΥΒΙΟΥΗΛΙΚΙΑΙΕΛΕΣΟΑΙΜΕΝΑΙΡΕΣΙΝΤΗΝΠΟΡΕΥΟ
ΣΟΙ ΕΝΗΝΚΑΙΠΑΡΑΜΥΘΗΣΟΜΕΝΗΝΤΟΥΣΤΕΓΟΝΕΙΣΑΥΤΟΥΚΑΙΤΟΝΠΑΠΠΟΝΑΝΑΘΕΙΝ/
ΔΕΚΑΙΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΑΥΤΟΥΕΝΤΗΙΛΚΡΟΠΟΛΕΙΚΑΙΕΝΤΗΙΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΑΥΛΗΙΠΑΡΑΤΟΙΣ
ΠΡΟΓΟΝΟΙΣΚΑΙΙΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΤΗΙΠΕΡΙΕΝΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝ
ΕΧΟΝΤΑΣΗΕΖΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΤΙΤΟΝΣΤΑ
ΤΕΙΛΙΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΥΥΙΟΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΛΑΜΠΡΙΑΝΗΡΩΑ ΤΟΝΔΕΚΗΡΥΛΛΑΥΣΙΑ/ΗΝΓΡΑ
\ ΙΤΗΙΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΠΟΛΕΙΚΑΙΔΙΑΠΕΜΨΑΣΟΑΙΤΟΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΣΜΟΝΣΗΙΗΝΑ
ΜΕΝΟΝΤΗΙΔΗΜΟ ΛΙΣΦΡΛΓΕΙΔΙ::ΚΑΤΕΣΤΑΘΗΛΙΡΕΣΙΣΤΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣΚΛΛΛΙΣΤΟΜΑ
ΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣΚΛΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΣΚΛΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ

938

ΕΠΙΣΕΚΟΥΝΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΙΙΕΡΕΩΣΔΡΟΥΣΟΥ˘ΠΑΤΟΥ
ΕΠΙΤΗΣΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣΤΡΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΡΧΕΛΛΟΣΛΥΣΙΜΑΧΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΕΓΡΛΜΜΑΤΕΥΕΝΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΓΟΛΟΗΙΕΠΙΔΕΚΛΟΓΟΛΗΚΑΙΔΕΚΑΤΗΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΙ
ΣΙΛΚΥΡΙΑΕΝΤΩΙΘΕΛΤΡΩΙΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΥΗΦΙΖΕΠΛΛΤΩΝΗΦΙΣΤΙΑΔΗΣΚΛΙ
ΣΥΝΠΡΟΕΔΡΟΙ›ΤΕΙΜΟΣΘΕΝΗΣΚΛΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΔΗΣΥΜΒΕΒΗΚΕΝΛΑΜΠΡΙΑΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΕΝΕΠΙΔΑΥΡΩΙΠΡΟΦΡΛΣΤΕΛΕΥΤΗΣΛΙΝΕ/
ΝΙΛΝΚΟΣΜΙΟΝΚΑΙΣΩΦΡΟΝΑΚΑΙΠΑΣΗΙΛΡΕΤΗΙΕΝΤΗΙΠΡΩΤΗΙΗΛΙΚΙΑΙΤΟΥΒΙΟΥΚΑΤΑΞΙΑΙ
ΤΗΣΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΔΟΞΗΣΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΟΝΕΥΓΕΝΕΙΛΙΤΕΤΙΛΙΟΘΗΝΗΣΙΝΑΠΟΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΩΝΚΑΙΠΡΩΤΩΝΑΝΔΡΩΝΙΕΡΕΩΝΚΑΙΙΕΡΕΩΝΩΝΤΗΣΠΡΟΣΩΝΥΜΟΥΤΗΣΠΟΛ ^ΣΟΕΟ‹ΚΛΙ
ΙΕΡΟΦΑΝΤΙΚΩΝΚΑΙΔΑΟΥΧΙΚΩΝΟΙΚΩΝΓΝΗΣΙΟΥΠΑΡΧΟΝΤΑΟΥΜΟΝΟΝΔΕΤΗΙΑΟΗΝΗΣΙΝ
ΕΥΓΕΝΕΙΑΙΚΑΙΛΑΜΠΡΟΤΗΤΙΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΟΝΛΛΛΑΚΑΙΕΝΤΑΙΣΙΝΑΛ ΤΑΤΑΙΣΙΛΙΕΥΓΕΙΕΣΤΑ
ΤΑΙΣΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣΠΟΛΕΣΙΛΛΚΕΔΛΙΜΟΝΙΚΑΙΑΡΓΕΙΚΑΙΤΗΣΡΙΑΕΠΙΔΑΥΡΙΟΥΔΕΝΟΣΟΙΚΟΙΔΕΥ
ΤΕΡΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝΤΡΟΣΤΕΤΟΥΤΟΙΣΤΕΤΕΙΜΗΜΕΝΟΝΤΟΙΣΤΕΓΙΣΤΗΙΣΛΙΠΛΙΑΠΑΣΙΝΑΝΘΡΩ
ΠΟΙΣΔΙΟΝΟΜΑΣΜΕΝΗΡΩΜΑΙΩΝΠΟΛΕΙΤΕΙΛΙ::ΔΕΔΟΧΘΑΙΠΙΒΟΥΛΗΙΚΛΙΤΟΙΔΗΜΩΙΑΝΑΘΕΙ
ΝΛΙΑΥΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΑΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΚΑΙΕΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙΕΝΤΗΙΙΕΡΑΙΛΥΛΗΙΤΑΙΝΕΘΕΛΙΝΟΥΛΑΙ
ΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΥΤΟΥΑΝΑΚΕΙΝΤΑΙΚΑΙΕΝΕΠΙΔΑΥΡΟΙΤΗΙΕΙΡΛΙΝΤΟΙΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΤΗΝΕΠΙΓΙΛΦΗΝΕΧΟΝΤΑΣΗΒΟΥΛΗΗΕΖΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟΣΙΩΝΚΑΙΟΔΗΙ›Σ
ΤΙΤΟΝΣΤΑΤΕΙΛΙΟΝΤΙΤΟΥΣΤΑΤΕΙΛΙΟΥΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΥΙΟΝΛΑΜΠΡΙΑΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΓΓΕΛΕΞΑΙ
ΔΕΚΑΠΡΕΣΒΕΙΑΝΤΗΝΔΙΑΚΟΜΙΟΥΣΑΝΕΙΣΕΠΙΔΑΥΡΟΝΤΟΔΕΤΟΦΗΙΣΜΗΤΙΣΚΑΙΠΑΡΑΜΥ
ΘΗΣΕΤΑΙΑΠΟΤΟΥΤΗΣΠΟΛΕΩΣΟΝΟΜΑΤΟΣΤΟΥΣΓΟΝΕΙΣΑΥΤΟΥΤΕΙΜΟΚΙΑΤΗΝΚΑΙΤΕΙΜΟΣΘΕΝΙΔΑ
ΚΑΙΤΟΝΠΑΠΠΟΝΛΛΜΠΡΙΑΝΑΥΤΟΥΤΩΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝΗΝΤΑΙΦΑΝΕΡΑΠΑΣΙΝΗΛΘΗΝΑΙ
ΩΝΓΩΜΗΚΑΙΕΝΜΗΔΕΝΙΚΑΙΡΟΝΕΝΛΕΙΠΟΥΣΑΠΡΟΣΤΟΥΣΑΓΛΟΟΥΣΑΙΛΝΑΟΣΟΥΣΤΩΝΛΝΤΗΙΕΛ
ΛΑΔΙΑΝΔΡΩΝΜΗΔΕΝΤΑΙΣΤΟΙΑΥΤΑΙΣΣΥΜΦΟΙΑΙΣΑΜΕΛΟΥΣΙΛΛΛΛΑΤΗΝΤΕΔΥΝΑΤΗΝΤΕ˘ΙΜΗΝ
ΤΟΙΣΤΕΤΕΛΕΥΤΗΚΟΣΙ'ΛΙΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝΤΟΙΣΣΩΣΙΛΛΙΠΤΧΗΙΟΣΙΠΑΡΧΟΜΕΝΗ
ΠΡΕΣΒΕΙΣΕΙΣΘΕΟΠΣΑΝΗΙΜΟΣΘΕΙΝΗΣΛΛΛΙΣΤΟΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣΙιιιιΙΣΤΟΜΑΧΟΣ////////////////
ΜΑΧΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ^ΕΣΤΩΙΣΩΣ(ΕΝΟΥΣΦΛιΕΥΣ

Digitized by Google

ἀρχιερέων καὶ πρώτων ἀνδρῶν, ἱερέων καὶ ἱερειῶν τῆς προγονίδου τοῦ θεὸ[ϛ]υ[ος] Σεοῦ καὶ
ἱεροφυτικῶν καὶ δρδουχικῶν εἴτουν ψηνίτου ὑπάρχοντος, οὐ μόνον δὲ τῆς Ἀθ[ήνης]
εὐγενείας καὶ λαμπρότητος πεκοσμημένου, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς [Ἕ]λλησι[ ]σ[ ]τάτοις [κ]αὶ εὐγε[ν]ε[σ]τά-
τοις τῶν Ἑλλήνω[ν] πάλαι Ἀπωλλώνιος καὶ Ἄργει καὶ τῇ ἱερᾷ Ἐπιδαύρῳ σοβαρὸς ἀνα[ϛ]ὼ
τερον γενόμενον περὶ τε τοὺτους πατριωτικῶς καὶ μεγάλην καὶ πεδῖρὰ κόσμ ἀνῆρη-
κότα δαπανηρίαν Ῥωμαίων πολειτεύων· διὸ δὴ [τῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξαν·
ὅπως αὐτοῦ ἀνδριάντα ἐν ἀκροπόλει καὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐν τῷ ἱερῷ πλ[ησ]ίον τῶν Σεσῶν, οὗ καὶ τὸν πρεσβύτον αὐτοῦ ἀνακεῖται, καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ τῷ ἱερῷ ἐξ[ὸν] τῶν τειμίων τοῦ Ἀσκληπιοῦ,
τὸν ἐπεγρ[αφὸν ἔχοντας· Ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἐξακοσίων καὶ ὁ δῆ[μος
Τίτον Στατιλλιον Τίτου Σπαρτιλίου Τειμοκράτους υἱὸν Ἀμαρ[ύσιον ἀρετ]ὸς ἕνε[κ]ε[ν]. ὁ δ[ρ]ᾶσ[μ]ος
δὲ καὶ πρεσβείαν τὸν διακοσμοῦσαν εἰς Ἐπίδαυραν τόδε τὸ ψήφισμα, ἵνε καὶ παρακαλ-
δεκατεύσῃ ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως ὀνόματος τοῦ γονέως αὐτοῦ Τειμοκράτου καὶ Τειμοξενίδου
καὶ τὸν πάππον Ἀπωλώνιον, ὧν τοὺτων πρωτεύοντων ἀβλ[ώπτει φανερὰ πᾶσιν ἡ Ἀθηναί-
ων γνώμη καὶ ἐν μηδενὶ παρῆ διλείπουσα πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ δοκίξουσα τῶν ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν τοιούτων γενῶν[ε]ῖς διαλογίζ, ἀλλὰ τὸν τε θυσιῶν τ[ε]αὶ
τοὺς τετελευτικότ[α]ς [κ]αὶ παραπολ[ίτ]ας τοὺς ζῶντ[α]ς καὶ [ε]τυχ[κ]ότ[α]ς παραχωρῆσ.
πρὸ[ϛ] δὲ τοὺτοις εἰ[ρ]ῆ[σ]θ[αι τὰ]μιοπ[ο]ῖ[ησ]ε Καλλιστομάχου Ἀναβλύστιος, [Κ]αλλιστόμαχος [Καλλιστο-
μάχου Ἀναβλύστιος, Νέστωρ] Διο[σ]θένους Φλυ[ε]ύς.

In universum constare de titulorum aetate e praescriptis n. 937. 938 non fugit Cavvadiam; arcliontes enim Attici simul Drusi sacerdotio functi sunt inde ab anno a. Chr. n. 9 usque ad Hadriani aetatem (cf. Dittenberger ad C. I. A. III 1109). Nostrorum eponymum esse C. Carrinam Secundum, qui in munere erat annis p. Chr. n. 66—68, ideo censet vir doctus, atque sane, quamquam patrem patri prima iuventute mortui iam a. 35 sive 36 scribam fuisse foederis Panhellenici expositum ad n. 934. 935, id verum esse potest, dummodo gravissimum munus satis iuvenis sit adeptus; sed fatendum est posse etiam Secundum alium nobis ignotum archontis munere aliquot tempus ante homonymum fuisse locum.

937 *Vorbrechlass des Aeropagos* — ὑποκωνταγωὶς [vs. 12] *genannt* —, *enthaltend* den *später zum Volksbeschluss erhobenen Antrag* — *offenbar im ersten, ganz flüchtigen* — *Entwurfe*. (Buresch). — Vs. 2 *in* Ἐλευσῖνι. Hic decernitur, quia puer honorandus e gente Κερύκων erat; v. n. 940 vs. 4/5. Status quoque Eleusine ei ponitur; v. vs. 8 et n. 938 vs. 15. — Vs. 6. 13 *ἀξιοτε* pro n. 938 vs. 19 *πρεσβεία* (Carr.). — Vs. 9 *καὶ ἐν* Ἐπιδαύρῳ (item n. 938 vs. 16): liberalitatis huius sumptum minimum esse Atheniensibus placuit; rogaverunt enim sacerdotes Epidaurios, ut antiquum statuam sibi cederent (cf. quae adnotata sunt ad n. 1100). In quo parsimoniae cultu socios habuerunt Lacedaemonios (n. 940 vs. 25 sq.; cf. n. 1101). — Vs. 12 de voce q. e. ὑποκωνταγωὶς adhibita pro decreto Areopagi cf. Dittenberger, Sylloge ³ 593 adnot. 1. — Vs. 14 Καλλιστομάχῳ Καλλιστομάχου Ἀναβλύστιος in titulo sepulcrali C. I. A. III 1573.

938 vs. 2 Ἀρχ]ίλαος Αὐτωνίκου Μαρ[αθωνίου: cf. Ἀριστόβουλος Ἀρχ]ίλαου Μαρ[αθώνιος C. I. A. III 1823. — Vs. 4 Ἡφαιστιάδης: eadem orthographia C. I. A. III 1284 d vs. 27. — Vs. 9 *ἀρχαῖον κόσμον ex antiquis gentibus ortorum*. — Vs. 10 *γενεῖον* necessario significat *cognatum*, in quem usum vocem iam ante aevum Byzantinum adhibitam esse adhuc, ut videtur, notum non erat. — Vs. 12 cognatos mortui habitantes Spartae, memorat titulus n. 940 vs. 17 sq., vivo eiusdem familiae Argivo postius est n. 590. — Vs. 16 τῶν προγόνων αὐτοῦ: intellege ἀνδριάντες, cf. n. 937 vs. 8 sq. ναοὶ τῶν προγόνων. — Vs. 18 inscriptio insculpenda aliter hic indicatur atque in Areopagi decreto n. 937 vs. 11, cuius quidem praeceptum valuisse monstrat titulus n. 936. Assignanda fuerit culpa lapicidae potius Epidaurio, quam scribae Atheniensi, quod ubi tritissimum ἀριτὸς ὄνομα exaravit pro raro ἥρως.

---

939. 940 N. 136. In lapide eodem, in quo titulus multo antiquior n. 1101.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 208. 209. Cf. Buresch, Mus. Rhen. 49, 1894, p. 455. — *Excerpsi*, idque n. 940, cum lapis detritissimus in lucem parum bona esset collocatus, maximam partem ex ectypo.

[*Exemplum vide pag. 212.*]

N. 940, de qua recte Carv.: *«Il y a des passages . . ., où il faut deviner plutôt que lire»* lectus erat teste Bureschio unitis Cavvadiae et Lollingii viribus. Quorum virorum lectionem summo labore non mediocriter emendare et amplificare mihi contigit; singula enumerare supersedeo.

939

Ἀ πόλις τῶν Ἀπωλλωνιατῶν
Τίτον Στατείλιον Ἀκυιφῶν,
υἱὸν τοῦ Τειμοκράτους καὶ Τειμο-
ξενίδος, ἀβλαβῆ δὲ Πατ-
χρεώνος, ἀδελφιδοῦν δὲ Ἀμετο-
κράτους, ἥρωα.

940

- - - -

939

Α Π Ο Α Ι Σ Α Τ Ω Ν Α Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ω Ν
Τ Ι Τ Ο Ν Σ Τ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ο Ν Α Λ Α Μ Π Ρ Ι Α Ν
Υ Ι Ο Ν Μ Ε Ν Τ Ε Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Χ Α Ι Τ Ε Ι Μ Ο
Σ Θ Ε Ν Ι Δ Ο Σ Α Δ Ε Λ Φ Ο Ν Δ Ε Π Α Σ Ι
Χ Α Ρ Ε Ι Α Σ Α Δ Ε Λ Φ Ι Δ Ο Υ Ν Δ Ε Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Η Ρ Ω Α

940

Σ Κ Α Ι Γ Ι Ν Ο Μ
Τ Α Ι Σ Τ Ι Τ Ο Σ Τ Α Τ Γ Ι Λ Ι Ο Ν Α Λ Α Μ Π Ρ Ι Α Σ Ι Ν
Μ Ι Ο Υ Σ Τ Ε Ι Μ Ο Ι Ι Α Τ Ο Υ Σ Κ Α Ι Τ Ε Ι Μ Ο Σ Ο Ν Ι Δ Ο Σ Ι Σ Ο Ν Τ Α Σ Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ
Ε Υ Γ Ε Ν Ε Α Ε Ν Τ Ο Ι Σ Μ Α Λ Ι Σ Τ Α Λ Ι Ο Ν Α Δ Ι Α Π Ο Μ Ε Ν Τ Α Ι Ο Ν Ο Σ Ο Ν Τ Ο Ε Ν Θ Α Δ Ο Σ Τ Α Τ Ο Ν Η Ι Η
Υ Ο Ν Γ Ε Ν Ο Σ Α Φ Ο Υ Δ Α Δ Ο Υ Χ Ο Υ Σ Ι Ν Ο Ι Ε Υ Γ Ε Ν Ε Σ Τ Α Τ Ο Π Ι Ν Ν Ι Η Ι
Α Ι Δ Ι Γ Ι Λ Ι Ν Ο Υ Κ Α Ι Τ Ω Ν Λ Α Ι Ω Ν Σ Υ Ν Γ Ε Ν Ι Ο Ι Τ Ο Ν Α Π Ο Δ Ι Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ο Υ Τ Ο Υ Λ Ι Μ Ν Ι Δ Ι Α Ω Ν Ι Ο Α Λ
Α Ρ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Π Ε Ρ Σ Ε Ο Σ Α Ι Φ Ο Ρ Ω Ν Ε Φ Σ Α Μ Ν Τ Α Σ Α Λ Ι Ι Α Λ Ι Μ Ο Ν Ι Α Σ Ι Ι Ν Ε Ν
Η Ρ Α Ι Ν Η Σ Κ Α Ι Α Υ Σ Α Ν Α Δ Ρ Ο Σ Ο Υ Π Ι Ο Α Ι Ι Ω Ι Χ Ρ Ο Ν Ω Ν Ι Ι Ν Ν Ω Ι Ο
Τ Σ Π Ο Λ Ε Ο Σ Ο Π Ι Ο Ι Σ Ε Ι Σ Τ Ο Α Υ Τ Ο Ι Σ Τ Α Ν Α Π Α Ν Τ Ω Ν Ε Ν Α Ρ Γ Ε Σ Τ Α Τ Ο Σ Ι Ι Ν Ν /
Α Υ Τ Ο Σ Γ Α Λ Α Λ Ε Ι Τ Ε Σ Ω Μ Α Τ Ο Σ Κ Α Ι Τ Α Ι Σ Τ Α Υ Λ Α Ι Ι Τ Α Ι Σ Υ Π Ε Ρ Β Α Λ Λ Ω Ν Τ Ο Τ Α Σ Α Λ Ι Κ Ι Α Σ Μ Η Γ Ι Ρ Ο Ν
Ι Α Ι Α Τ Ω Γ Ο Ν Ο Σ Π Ι Ο Ι Ν Ο Ν Ι Α Ν Π Α Ι Α Λ Λ Α Π Ω Ν Υ Ι Α Ι Ι Ο Π Ι Ν Ο Σ Σ Ν Ι Ι Α Ι Α Μ Α Ι Α Ι Ο Ο Ι Ο
Ν Α Κ Α Ι Δ Α Σ Ι Ο Τ Α Τ Ι Κ Α Ι Σ Υ Ν Ε Σ Σ Ε Ι Ε Ν Τ Α Ι Π Π Ο Σ Μ Ι Α Ι Ι / Ι Α Ι Α Ι
Ι Α Σ Π Α Ρ Ε Σ Χ Ε Τ Ο Δ Ι Α Κ Α Ι Δ Υ Σ Π Α Ρ Α Μ Υ Τ Ο Ι Σ Ε Ι
Σ Υ Ν Ε Ι Α Ο Ι Ι Σ Α Ν Υ Σ Ν Ο Ν Ν

Cf. titulos n. 936—938.

N. 940. Vs. 4. S ἈΔῶνι, Κυρίωνι: certum in utraque voce (non enim dubia videbuntur supplementa) H. Adhibita est vocalis, cum qua urbs et gens Ipsae se designarunt. — Vs. 6 ΑΛΙΩΝ certum. Halias Argis, cum ante templum Iunonis fuissent sepultae (Pausan. 2, 22, 1), ut heroidas cultas esse constat. Earum cum Proeto necessitudo nlucura. — Vs. 7 Περσέος: cf. n. 590 vs. 4. — Vs. 8 Lysandrum et Herculem memorabile est coniunctos praedicari ui gentis maiores; cf. Plut. Lys. 18 πρώτῳ — ἱστόρῳ δυοῖνε οἱ πόλεις ἀνέστεσαν ὡν Στὴ καὶ Φυσίως ἔβστων, οἷς πρῶτον δὶ πασῶν ἔρβοντο κτλ. — Vs. 10 in hoc versu et in aliis non satis uncis distinguit editio prior nrite ex umoris debilibus suscitata a suppletio. — Vs. 17 ο spatii ratione sequi videtur per errorem in medio verstu TE ter exaratum fuisse. — Vs. 19 Lampsias avus relatus inter parentes. — Vs. 24. 26 ἐχεύτες accusativum vulgaris, cf. G. Meyer, *Griech. Grammatik*[2] p. 464. — Vs. 25 in fine ντι est omissum.

Digitized by Google

941 Fragmenta duo eiusdem tabulae marmoreae. *A* (a. 167): margo ad dextram et superne: hic quidem postea decisa videtur tabula. A. 0,19. l. 0,13. cr. 0,09. *B* (a. 47): margo ad sinistram servatus. A. 0,35. l. 0,16. cr. 0,12. — *Exscripsi A. B.*

A

A

- - - - - -
- - ε δικαξωσιν ανυ-
- - σε και α δικα ατελ[ης.

- - - - σεν τε - -
- - - - - - - στησιων
- - - - - πραγξαντ[ε]ν
- - - - - - δ[ικαστυν
- - - - τὰν εἰσαγ[ε
- - - - αι[τίαις ὰν
- - - - - - - ν ἐξουσι-
- - - - σεν - - [ε ὐνικήσ[ει
- - - - - σεν ἢ (a. γ) ὁ-
- - - ὑπαμφ[ισβήτ]ες - -
- - - - - - - - του - -
- - - - - - - -

B

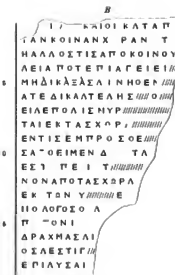

B

. . . . . και οἱ πατρὶ τ[ίνυτα(?)
τ]ὰν κοινὰν χ[ω]ραν - - - - -
ἢ αὐλος τις αὐτὸ κοινὸν [- - - τί-(?)
λυσι κατ' ἐνιαυτο ν - - - -
5 κὰ δικάζεσι αἰσυδίτα - - - - -
ἃ τε δίκαι αὐτὸς - - - - - - -
αὖλα πόλις αὐφ[ι- - - - - - -
τοι ἐν τᾶς χ[ω]ρ[ας - - - - -
εν τοι ἐμπροσθε - - - - - - -
10 σα[τ]ο, εἰ μὲν β[ί]ετρα[ι(?) - - - -
ἰὸς τ[ὰ] πεμ[π]ὶ τὶ [- - - κεν(?)-
ναν αὐτὰ τὰς χρήσ[ε - - - - -
ἐν τᾶν ὤ[- - - - - - ἢ κη φίρ-
η[ι ὰ λόγος ἁ [τ]ο[ιαῦτα - - - - -
15 π[ράτ]ον - - - - - - - -
βραχμὰς - - - - - - - -
ἄσσα δὲτ[ι - - - - - - - - -
ἐκεῖνοτα - - - - - - - - -
πάσε ταῖν - - - - - - - - -
20 σαι τι- - - - - - - - -

Difficile est casni tribuere quod toi tituli verba recurrunt in Troezenio n. 752: *A* vs. 2 *ἃ δίκη ἀτελὴς* (in altero vs. 5); vs. 4 *στησιων* (vs. 8); vs. 7 *τὰν εἰσάγ* (vs. 11); vs. 9 *ἐξουσ-* (*ἐξουσιασαν-* passim); *B* vs. 2. 3 *χώραν* (vs. 6; vs. 11 *χωρίου*); vs. 17 *ἐκεῖνοτα* - (vs. 12 *ἐκεῖνοτος*; vs. 7 *ἐκεῖνοΣθαι*). *A* vs. 12 supplevi e Troezenii versu decimo septimo (*ἐνκρίνοντες*) et, quod gravius, *B* vs. 14 accurate quadrat ad ea quae sunt in alterius versu septimo. Dixeris nos tenere reliquias inscriptionis n. 752 vs. 18 sq. iussae, sed Athenienses ne in arbitrio quidem pronunciato civitatibus Peloponnesiis credideris usos esse dialecto Dorica. Sed certe ad eandem rem tituli videntur pertinere.

942 N. 285. Frustulum tabulae e lapide calcario; ad dextram margo servatus. A. 0,10. l. 0,11. cr. 0,05. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

- - - - - - - - -
- - - - - - - - εἰζπυλ-
υ - - - - - - -]υσνος ἀκρο-
- - - - - - - - -ου τὰς τῶν συ-
μπτων(?) - - - μεγαλο]μερὲς τε καὶ
- - - - - - - ἰ]με τοῦ Διὸς βάσι
- - - - - - - - - - ἀπεδ]ειΘσε.

De decreto honorario.

Digitized by Google

943 Fragmenta duo eiusdem tabulae marmoreae. *A* (n. 154) ad sinistram servatus margo. A. 0,22. l. 0,14. cr. 0,12. *Exscripsit* Fredrich; contuli. — *B* (n. 212) a. 0,12. l. 0,07. *Exscripsi.*

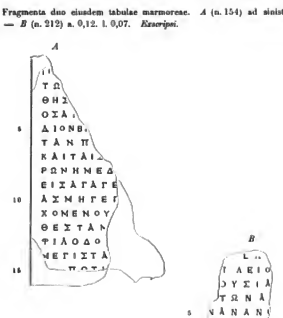

A

```
Τ Ω
Θ Η Σ
Ο Σ Α ι
Δ Ι Ο Ν Θ ι
Τ Α Ν Π
Κ Α Ι Τ Α Ι
Ρ Ω Ν Η Μ Ε Δ
Ε Ι Σ Α Γ Α Τ Ε
Α Σ Μ Η Γ Ε Γ
Χ Ο Ν Ε Ν Ο Υ
Θ Ε Σ Τ Α Λ Ν
Φ Ι Λ Ο Δ Ο Δ
Μ Ε Γ Ι Σ Τ Α Λ
Π Ο Υ Τ Α Λ
```

B

```
Λ . . .
Τ Α Ε Ι Ο
Ο Υ Σ Ι Α Λ
Τ Ω Ν Α
Ν Α Ν Α Ν (
Δ Ρ ι/////////
Α Τ Ο Ι Ι/////
Ρ Α Ι Σ Κ ι/////
Ν Ο Ν Κ Α . . .
```

A

```
- - - - - - - - - - - - - - -
τω- - - - - - - - - - - - - -
Στ̣ε̣[ω(?) - - - - - - - - - -
ε̣σαμ̣- - - - - - - - ἀναλεκτώσαντος τὸν ἰ-
δίων β̣[ίον - - - - - - - - - - - -
τῶν π̣[ρὸ]ν(?) - - - - - - - - - -
καὶ τοῖς [- - - - - - - ἕδωκεν ἐκάστῳ τυ-
ρὸν ἐκ̣[πλυτον - - - - - - - - - -
κτίσματος - - - - - - - - - - - -
ος καὶ γεγ[ενημένος - - - - - - παρα-
χρῆμα ἐν [- - - - - - - - - - - πα-
ρεστασιάσαντος δὲ magistratus, καὶ τινὰ ἐπεξέδρα
φολοβδ[ί]ξας - - - - - - - - - - τὰς
ωρ̣ύττ̣ο̣υ̣ς̣ χ̣ρ̣ώ̣σ̣α̣ς̣ - - - - παρ̣ε̣χ̣[ώ]σ̣α̣ν̣ - -
. δ̣[ι]ανε̣ί̣[σ]α̣ν̣ - - - - - - καὶ πλίνθοις - -
- - - - αἷς φολώσαντες τὰς ἐδίσ̣[εις] κ̣ε̣ν̣τ̣ή̣σ̣[ε̣ς - - -
- - - - - - - - - - - - - - τῶν π- - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - -ναν αν- -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - δω - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - -ήσεων- -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - -ρασε κα- -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -σαν κα-
```

B

```
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
```

Var. lect. Vs. 1 ΔΕ omittit Stais ‖ vs. 2 post ΝΟΥ: .....ΙΣΜΟΥ Stais, ι....σεως Baun., ...τσεν Cavv. ‖ vs. 3 ΕΝ Stais ‖ vs. 5 ΠΑΕΙΟΝ ....ΣΙΤΟΠ Stais, πλειονα....ν τιτεπ. Baun., πλεῖον, πᾶμ]α μὲν τιτεπ. Cavv. ‖ vs. 8 ΤΟ omittit Stais, τ[ὸ]ιων Baun. Cavv. ‖ vs. 9. 10 post ΜΕΝΟΥ: .|....ΝΤΑΣ Stais, ..|....αντες Baun., π...|. τάντες Cavv.

cuncti supplentes *ἀμὲ πάντες* ‖ vs. 12 in. plenum recte dat unus Cavv.; ΔΕΤΑΙ omittit Stais, ΔΕΤ omittit Baun. Tum ΑΣ et ΧΡΕΙΑΣ Stais ‖ vs. 20 ΕΙΝ omittit Stais (supplens *ἀναγρα[ψαι]*) ‖ vs. 22 A ante ΤΩΝ omittit Stais ‖ vs. 24 ΤΙΟΣ Stais.

θεόν· ἀγαθῆι Τύχηι· μητὲ διδεσπότου· συνέδρων· καθωλικοῦ
τοῦ συνεδρίου καὶ γραμέως ἐμφανε[ρ]ιτος ὑπὲ πλείονων, ἐτι καλῶ
ἔχ[ω] ἐτὶ καὶ δίκαιον τὰι πόλει ὑπάρχη γεγράσθαι εἰς αὐτὸν ἤ-
κολλὲ Ἀριστοβούλου, σωσιμένου ἰκὰ φαντὸς αὐτοῦ διατάσσε ἰν
5 τοῦ ἰδίου βίου καὶ πλειονο[ς], ἃ μὲν συνεπιδώσοντος αὐτοῦ πλειονι-
κος τὸν ἐν γρόϊι, βλεπτοντος τὸν ἰδιον βίον γράφ τὸ πάσαν συμφέ-
ροντος, ἃ δὲ καὶ κατεπανενζωντος τᾶι πόλει, τοῦ δὲ καὶ ἐπεπανεύ-
ζοντος τὸν καιὸν τάκτων καὶ εἰς ταῦτα διατεθέντος διάφορα καὶ
πλείονα, ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς ἴτος καὶ δεκαπὲς ἀνατεταμιεύσο πε-
10 τὶ πιστας, ἐπαίνου δὲ καὶ ἐν ταῖς λειτουργίαις μεγαλοψύχως καὶ
μεγαλωρεπῶς πεποιημένου τὸν δαπανον καὶ γεγραφῶι πάτον, ἐν
δὲ ταῖς λαπαῖς καὶ ἃ πόλι ἰσχυρὰ χρῶνται αὐτοῦ τετιμῆσθαι τὰς
ἰσχυριζούσαις ὑπὲ τᾶς πατρίδος αὐτὸν πάντας καὶ δικ ταύτη κατ-
τα βεβ[αί]ωτος καὶ πλείονα τὸν ἰδιον βίον· ἔδοξε τᾶι ἀρχοντι καὶ σύμ-
15 βουλοις καὶ τῶι δάμωι· ἐπαινέσαι Ἀριστόβουλον Σανσθένου Ἐκβοτάδαν καὶ δεδό-
σθαι αὐτὸν τιμὰς καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνωι, στάσαι δὲ καὶ εἰ-
κόνα αὐτοῦ χαλκᾶν ἐφ πόλει ἰν τοῖ ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλέα-
τα καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν τοῖ ἐπιφανεστάτοι τόπωι ἐπιγραφὸν ἐχόντων
τοιόνδ· «Ἡ πόλις τὸν Ἐκβοτάδαν Ἀριστόβουλον Σανσθένου Ἐκβοτάδαν
20 ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτὸν καὶ ἐπιγραφὸν
τὸν στέφανον ἐν τᾶι ἀγορᾶι τῶν Ἀπολλωνίων καὶ Ἀσκληπιείων καθ' ἑκά-
στιαν πανήγυριν, ἔτι «Στεφανοῖ ἡ πόλις ἀ τὸν Ἐκβοτάδαν Ἀριστόβου-
λον Σανσθένου Ἐκβοτάδαν χρυσῶι στεφάνωι ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοί-
ας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτόν», τᾶς δὲ ἀναγραφῆντος τοῦ στεφάνου τὸν
[ἀγωνοθέτα ποιεῖσθα - - - - - - - -

Vs. 1 *συνέδρε* quomodo interjunctionem post vocem non ponentes priores interpretati sint nescio. Cum vs. 14. 15 scita haec esse dicantur a magistratibus et synedris et populo, vs. 1. 2 lamen a nolis synedris (*καθωλικοῦ τοῦ συνεδρίου*), certum videtur syncelros locum fere tenuisse *δευτὲ* civitatium aliarum primosque deliberavisse de honoribus Aristobuli, tum autem decretum eorum ad confirmandum concilium et magistratuum et populi fuisse transmittendum. *συνέδρε* igitur inscriptio est quasi epistolaris. Senatores Epidauri vocatos esse *ἀρίστους* testis est Plutarchus Quaest. Graec. 1, quae denominatio si valuit aetate tituli, synedrium nostrum erat *ἀρίστων*; certe sensus *συνέδρων* opposilus est *συνέδροι* et magistratuum et populi. — Vs. 2 supplementum *ἐφ πόλει* conversi Cavv. probavit Wilhelmo. Debebant *ἐφορατικοῦ*, sed ne id quidem aptum est ad sensum (requiritur enim rogandi notio, non approbandi, neque *ἐφορατικὸς* sufficit *πλείονων*, sed *πάντων*) neque quadrant vestigia. Nam altero loco deprehendisse mihi videor litterae *Π* umbram; deinde ΜΙΣ veri est multo minus simile quam ΝΙΣ, cum semper fere litterae *My* linea ultima sit paulum inclinata, ut non recte supplementi a Cavvadiae inventi causa bonam lectionem suam deseruerit Baunack. Certa igitur restitutio, quae ad sensum aptissima: v. supra n. 853 vs. 10, ubi *ἐωμισζίων* est *rogatio*nem ferre ad populum-; Hesych. s. v. *εἰσαγγελία· ἐωφανισὶς, μήνυσις.* — Vs. 5 ad *πλείονο[ς]*, quod supplevit With., e praecedentibus intelligendum *τοῦ ἰδίου βίου*: -impendens vel excedentia opes sua-, mutuum igitur sumpsit. — *ἃ μὲν - - - ἃ δὲ* esse pro *τὰ μὲν - τὰ δέ*, quod haud ita raro occurrit, intellexit Baunack (in Philolog). — Vs. 19 sq. habemus statuae Aristobulo posito basin, n. 1453. — Vs. 21 sqq. constituit Cavvadias.

945 N. 203. Frustulum marmoreum; margo sinister servatus, a. 0,09. — *Exscripsi.*

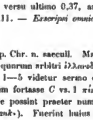

....ευ |- - - - - - - - - - καθ' ἕκαστον πα-
ρὸν τὸν ἴ[σον(?) - - - - - - - - δὲ] τὰ βλάπτε-
τον πράττο[ντα - - - - - - - - - ὑπο-
δὲ δίκας] ἐπιτ[ατα - - - - - - - - - σπου-
δὸν τα- - - -

946 Fragmenta tria eiusdem tituli, cuius litterae valde confertae et angustae. *A* (n. 139 *A*) incolume ad dextram et infra, etiamnunc est in eodem lapide, in quo n. 1471 (cuius v. lemma), a quo necessario avulsi sunt *B* et *C*. Cum latitudo lapidis sit 0,69, scripturae servatae in fragmenti *A* versu ultimo 0,37, ante hunc perilt dimidia paene scripturae pars. *B* ubique fractum, a. 0,08. l. 0,30. *C* (n. 286) ubique fractum, a. 0,08. l. 0,11. — *Exscripsi omnia.*

[*Exemplum vide pag. 216.*]

Tertii fere p. Chr. n. saeculi. Manifesto agitur de feriis, verisimiliter de Asclepiciis, quorum *ἀγὼν* ἀθλητῶν *ἰλλινοδίκαιος* (cf. *C* vs. 8) audiunt etiam n. 932 vs. 59. *A* vs. 1—5 videtur sermo esse de cibo athletis se exercentibus praebendo (item fortasse *C* vs. 1 *τίνωσιν*). — Vs. 6 sq. 10 magni numeri quid significare possint praeter summos non video; quadrat vs. 10 *λαμπρὸς* (non *«blank»*). Fuerint huius aetatis pravi denarii aenei (fortasse vs. 7 et 10 *δραχμῶν* erant dicti), qui colore in speciem argenti redigebantur (v. Holtsch, *Metrologie* p. 324). — *B* vs. 2 sermo fuerit de sanatione athletarum in exercitationibus vel in ludis laesorum. Vix enim scribendum *Λαίτου*; Telesphorus quidem apud Epidaurios audietat Aesis teste Pausania 2, 11, 7 et titulo C. I. A. III 171, sed nomen dei hic vix aptum.

Digitized by Google

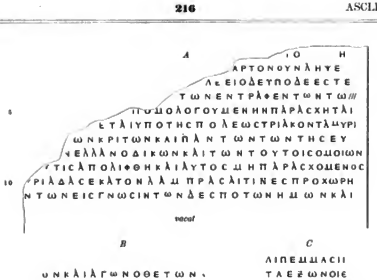

2. EPISTVLAE IMPERATORVM.

947 N. 193. **Fragmentum marmoreum, ad dextram servatus margo.** A. 0,13. L. 0,24. cr. 0,08.
Bauuack, Philologus 54, 1895, p. 62 n. 9. — *Excerpsit Fredrich; conlul.*

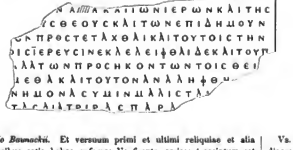

Varia lectio Bauuackii. Et versuum primi et ultimi reliquiae et alia omissa, e quibus satis habeo referre: Vs. 6 extr. omisso ι scriptum est *Σεσῖς*, unco ut videtur per errorem non posito ‖ vs. 7 in. *ιο*, omisso *Θ*.

Vs. 4 in. incertum est Ny. — Vs. 5 de lineola supra *ἱερ-* indicante discresim, non aspirationem v. adnotata ad n. 995. Ae certe in *ἰαῖσ* vs. 8 Asper non scriptus.

Digitized by Google

949 N. 162. Tabula marginata e lapide calcario, ad dextram tantum incolumis. A. 0,31. l. 0,27. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

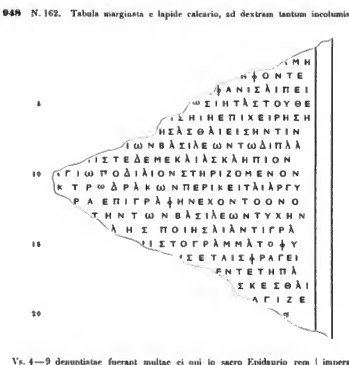

- - - -

3. DEDICATIONES

A. CARMINA ISYLLI

950 N. 4. Stela lapidis calcarii, in duas partes fracta, reperta secundum Cavv.[1] Ibidem, ubi n. 951 sq., secundum Cavv.[1] a templo Aesculapii ad orientem versus. Post versus 9. 26. 31. 36 addita est in margine *παραγραφή* (post versum 56 margo laesus). Litterae a. ca. 0,010; versus duo primi litteris maioribus (ca. 0,012), ultimi inde a versu 57 minoribus (ca. 0,007) scripti. A. 1,26. l. 0,53. cr. 0,10.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 65 n. 84. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 7. Idem, *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* 213 cum imagine phototypica. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 18. (Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros*, Berol. 1886. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3342. Hoffmann, Sylloge epigr. 420.) Cf. Blass, *Jahrbücher für Philologie* 1885, p. 822. Ludwich, *Berliner philol. Wochenschrift* 1890, p. 419. 450. Diels, *Sibyllinische Blätter* 61. Radermacher, Philologus 58, 1899, p. 314. Ericus Preuner, *Ein delphisches Weihgeschenk* p. 74. — *Contuli lapidem et exscripsi ex octypo.*

ΙΣΥΛΛΟΣ ΣΩΚΡΑΤΕΥΣ ΕΠΙ ΔΑΥΡΙΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΜΑΛΕΑΤΑΙ ΚΑΙ ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
ΔΑΜΟΣΕΙΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΝΑΝΔΡΑΣΑΙΠΡΟΑΓΟΙΚΑΛΩΣ
ΑΥΤΟΣΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΣ ΟΡΘΟΥΤΑΙ ΓΑΡΕΞΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ
ΑΙΔΕΤΙΣΚΑΛΛΙΣΠΡΟΑΧΘΕΙΣΟΙ ΓΓΑΝΟΙΓΟΝΗΡΙΑΣ
ΓΑΛΙΝΕΓΑΓΚΡΟΥΩΝΚΟΛΑΙΩΝΔΑΜΟΣΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΣ

ΤΑΝΔΕΤΑΝΓΝΩΜΑΝΤΟΚΗΙΧΟΝΚΑΙΕΛΕΓΟΝΚΑΙΝΥΝΑΕΓΩ
ΕΥΞΑΜΑΝΑΝΓΡΑΥΕΝΑΙΚΕΙΣΤΑΝΔΕΤΑΝΓΝΩΜΑΝΠΕΤΗ
ΟΝΟΜΟΣΑΜΙΝΟΝΕΠΕΔΕΙΞΑΓΕΓΕΝΤΟΔΟΥΚΑΝΕΥΘΕΟΝ
ΤΟΝΔΙΑΡΟΝΘΕΙΑΙΜΟΙΡΑΙΝΟΜΟΝΗΥΡΕΜΙΣΥΛΛΟΣ
ΛΦΘΙΤΟΝΑΕΝΑΟΝΓΕΡΑΣΘΑΝΑΤΟΙΣΙΘΕΟΙΣΙΝ
ΚΑΙΝΙΝΑΡΑΣΔΑΜΟΣΘΕΘΜΟΝΘΕΤΟΠΑΤΡΙΔΟΣΑΜΑΣ
ΧΕΙΡΑΣΑΝΑΣΧΟΝΤΕΣΜΑΚΑΡΕΣΣΙΝΕΣΟΥΡΑΝΟΝΕΥΡΥ//
ΟΙΚΕΝΑΡΙΣΤΕΥΣΙΡΟΛΗΟΣΤΑΣΔΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΛΕΞΑΣΔΙΑΙΤΕΑΝΔΡΑΣΚΑΙΕΠΑΓΓΕΙΛΑΙΚΑΤΑΘΥΛΑΣ
ΟΙΣΠΕΡΔΙΟΥΧΟΣΥΡΟΣΤΕΡΝΟΙΣΑΡΕΤΑΤΕΚΑΙΔΙΔΩΣ
ΤΟΙΣΙΝΕΠΑΓΓΕΛΛΕΝΚΑΙΠΟΜΠΕΥΕΝΕΦΕΚΟΜΩΝΤΑΣ
ΦΟΙΒΩΙΑΝΑΚΤΙΥΙΩΙΤΕΛΕΣΚΛΑΠΙΩΙΙΑΤΗΡΙ
ΕΙΜΑΣΙΝΕΝΑΕΥΚΟΙΣΙΔΑΘΑΝΑΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΠΟΤΑΠΟΛΛΩ
ΠΟΙΑΛΕΣΚΛΗΠΙΟΝΕΡΝΕΣΙΕΛΑΙΑΣΗΜΕΡΟΦΥΛΛΟΥ
ΑΓΝΩΣΠΟΜΠΕΥΕΙΝΚΑΙΕΠΕΥΞΕΣΘΑΙΠΟΛΙΑΤΑΙΣ
ΠΑΣΙΝΑΕΙΔΙΔΟΜΕΝΤΕΚΝΟΙΣΤΕΡΑΤΑΝΥΓΙΕΙΑΝ
ΤΑΝΚΑΔΟΚΑΓΑΘΙΑΝΤΕΡΙΔΑΥΡΟΙΑΣΙΡΕΠΕΝΑΝΔΡΩΝ
ΕΥΝΟΜΙΑΝΤΕΚΑΙΕΙΡΑΝΑΝΚΑΙΠΑΛΟΥΤΟΝΑΜΕΜΦΗ
ΩΡΑΙΣΕΣΞΩΡΑΝΝΟΜΟΝΑΕΙΤΟΝΔΕΣΕΒΟΝΤΑΣ
ΟΥΤΩΤΟΙΚΑΜΩΝΠΕΡΙΦΕΙΔΟΙΤΕΥΡΥΟΠΑΣΕΥΣ

ΠΡΩΤΟΣΜΑΛΟΣΣΕΤΕΥΞΕΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣΜΑΛΕΑΤΑ
ΒΩΜΟΝΚΑΙΘΥΣΕΙΑΙΣΗΓΑΛΕΣΕΝΤΕΜΕΝΟΣ
ΟΥΦΕΚΕΟΣΣΑΛΑΙΣΕΝΤΡΙΚΚΗΙΡΕΙΡΑΘΕΙΗΣ
ΕΙΣΑΔΥΤΟΝΚΑΤΑΒΑΣΚΛΗΡΙΟΥΕΙΜΗΦΑΓΝΟΣ
ΠΡΩΤΟΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣΒΩΜΟΥΘΥΣΑΙΣΜΑΛΕΑΤΑ
ΙΣΥΛΛΟΣΑΣΤΥΛΑΙΔΑΙΕΠΕΘΗΚΕΜΑΝΤΕΥΣΑΣΘΑΙ// Ο·
ΠΕΡΙΤΟΥΠΑΙΑΝΟΣΕΝΑΣΛΦΟΙΣΟΝΕΡΟΗΣΕΕΙΣΤΟΝΑΠΟΛ
ΛΩΝΑΚΑΙΤΟΝΑΣΚΛΑΠΙΟΝΗΑΙΟΝΟΙΚΑΙΕΙΗΑΓΓΡΑ
ΦΟΝΤΙΤΟΝΠΑΙΑΝΑΕΜΑΝΤΕΥΣΕΑΒΙΟΝΟΙΚΑΕΙΜΕΝΑΓ
ΓΡΑΦΟΝΤΙΚΑΙΑΥΤΙΚΑΚΛΕΙΕΙΣΤΟΝΥΣΤΕΡΟΝΧΡΟΝΟΝ

ΙΕΡΑΙΑΝΑΘΕΟΝΑΕΙΣΑΤΕΛΛΟΙΣΙΑΘΕΑΣΕΝΝΑΕΤΑ//
ΤΑΣΔΕΠΙΔΑΥΡΟΥΩΑΕΓΑΡΦΑΤΙΣΕΝΕΠΟΥΣΗΛΥ

Digitized by Google

ΘΕΣΛΚΟΛΕΠΡΟΓΟΝΩΝΑΜΕΤΕΡΩΝΩΦΟΙΒΕΑΠΟ
ΛΩΝΕΡΑΤΩΜΟΥΣΑΝΠΑΤΗΡΣΕ ΥΛΕΓΕΤΑΙΜΑ
ΔΟΜΕΝΠΑΡΑΚΟΙΤΙ ΜΟΣΙΟΙΣΙΓΑΜΟΙΣΦΑΕΓΥΛΕΔ
ΠΑΤΡΙΔΕΠΙΔΑΥΡΟΝΕΝΙΕΝΟΥΓΑΤΕΡΑΜΑΛΟΥΓΑΙ
ΕΙΤΑΝΕΡΑΤΩΓΕΙΝΑΤΟΜΑΤΗΡΚΛΕΟΦΗΜΑΔΟΝΟΜΑΣΘΗΓ
ΔΕΦΛΕΓΥΑΓΕΝΕΤΟΛΙΓΑΛΑΔΟΝΜΑΣΘΕΟΗΤΟΔΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΤΟΚΛΛΑΟΣΔΕΚΟΡΩΝΙΣΕΠΕΚΛΗΘΗΚΑΤΙΔΩΝΔΕΟΧΡΥ
ΣΟΤΟΞΟΚΦΟΙΒΟΣΕΜΜΑΛΟΥΔΟΜΟΙΣΕΠΑΡΟΕΝΙΑΝΩΡΑΝ
ΕΛΥΣΕΛΕΧΕΩΝΔΙΜΕΡΟΕΝΤΩΝΕΡΕΒΑΣΛΑΤΟΙΣΚΟΡΕ
ΧΡΥΣΟΚΟΜΑΣΕΒΟΜΑΙΣΕΕΝΑΕΘΥΩΔΕΙΤΕΜΕΝΕΙΤΕ
ΚΕΤΟΝΙΝΑΙΓΑΛΓΟΝΙΜΑΝΑΕΛΥΣΕΝΩΔΙΝΑΔΙΟΣ
ΡΑΙΣΜΕΤΑΜΟΙΣΙΕΠΑΙΑΝΙΕΠΑΙΛΝ ΑΛΓΑΥΑΕΠΙΚΛΗ
ΣΙΝΔΕΝΙΝΑΙΓΑΛΑΣΜΑΤΡΟΣΑΣΚΛΑΠΙΟΝΩΝΟΜΑΞΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΝΤΟΝΝΟΣΩΝΠΑΥ ΤΟΡΛΩΠΤΗΡΑΥΓΙΕΙΑΣ
ΜΕΓΑΔΩΡΗΜΑΒΡΟΤΟΙΣΙΕΠΑΙΑΝΙΕΠΑΙΑΝΧΑΙΡΕΝ
ΑΣΚΛΑΠΙΕΤΑΝΣΑΝΕΡΙΔΑΥΡΟΝΜΑΤΡΟΠΟΛΙΝΑΥ
ΞΩΝΕΜΑΡΓΗΔΥΓΙΕΙΑΝ ΕΠΙΡΕΜΠΟΙΣΦΡΕΣΙΚΑΙΣΩ
ΜΑΣΙΝΑΜΟΙΣΙΕΠΑΙΑΝΙΕΠΑΙΛΝ
ΚΑΙΤΟΔΕΣΗΚΑΡΕΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΕ ΟΥΡΓΟΝΕΔΕΙΣΑΣ
ΕΓΚΕΙΝΟΙΣΙΧΡΟΝΟΙΣΟΚΑΔΗΣΤΡΑΤΟΝΑΓΕΦΙΛΙΠΠΟΙΣ
ΕΙΣΣΠΑΡΤΗΝΕΘΕΛΟΝΑΝΕΛΕΙΝΒΑΣΙΛΗΙΔΑΤΙΜΗΝ
ΤΟΙΣΑΣΚΛΗΠΙΟΙΣΛΙΘΕΒΟΛΘΟΘΕΞΕΣΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΤΙΜΩΝΗΡΑΚΛΕΟΣΓΕΝΕΑΝΑΣΦΕΙΑΕΤΟΔΡΑΣΕΥΣ
ΤΟΥΤΑΚΙΔΗΛΘΕΘΟΧΟΠΑΙΣΕΚΒΟΥΣΠΟΡΟΥΝΛΟΕΝΚΑΜΠΑΙ
ΤΩΙΤΥΓΑΠΟΣΤΕΙΧΟΝΤΙΣΥΝΑΝΤΗΣΑΣΣΥΝΟΡΛΟΙΣΙΝ
ΛΑΜΠΟΜΕΝΟΣΧΡΥΣΕΟΙΣΑΣΚΛΑΠΙΕΠΑΙΣΑΣΕΣΙΔΩΝΣΕ
ΛΙΣΣΕΤΟΧΕΙΡΟΡΕΓΩΝΙΚΕΤΗΙΜΥΘΩΙΣΕΓΡΟΣΑΝΤΩΝ
ΑΜΜΟΡΟΣΕΙΜΙΤΕΩΝΔΩΡΩΝΑΣΚΛΗΠΙΕΠΑΙΑΝ
ΑΛΛΑΜΕΡΟΙΚΤΕΙΡΟΝΤΥΔΕΜΟΙΤΑΔΕΣΛΕΞΑΣΕΝΑΡΓΗ
ΟΑΡΣΕΙΚΑΙΡΑΙΓΑΡΣΟΙΑΦΙΣΟΜΑΙΑΛΛΑΜΕΝΑΥΤΕΙ
ΤΟΙΣΑΛΛΕΑΔΙΜΟΝΙΟΙΣΧΑΛΕΠΑΣΑΠΟΚΗΡΑΣΕΡΥΣΑΣ
ΟΥΝΕΛΑΤΟΥΣΦΟΙΒΟΥΛΑΡΗΣΜΟΥΣΕΣΙΖΟΝΤΙΔΙΚΑΙΟΣ
ΟΥΣΕΜΑΝΤΕΥΣΑΜΕΝΟΣΠΑΡΕΤΑΞΕΠΟΛΗΙΔΥΙΟΥΡΟΣ
ΩΚΟΜΕΝΟΙΧΕΤΟΣΕΠΙΞΠΑΡΤΗΝΜΕΜΕΔΩΡΙΣΕΝΟΗΜΑ
ΑΓΓΕΙΛΑΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣΕΕΛΘΟΝΤΑΤΟΦΕΙΟΝ
ΠΑΝΤΑΜΑΛΞΕΙΑΣΟΙΔΑΥΔΗΣΑΝΤΟΣΑΚΟΥΣΑΝ
ΕΩΤΣΙΡΑΝΦΗΜΑΝΑΣΚΛΑΠΙΕΚΑΙΣΦΕΣΑΩΣΑΣ
ΟΙΔΕΕΚΑΡΥΞΑΝΠΑΝΤΑΞΕΝΙΑΙΣΕΔΕΚΕΣΟΑΙ
ΕΩΤΗΡΑΕΥΡΥΧΟΡΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣΑΓΑΛΛΕΟΝΤΕΣ
ΤΑΥΤΑΤΟΙΣΜΕΓΑΡΙΕΤΕΘΕΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝΙΣΥΛΛΟΣ
ΤΙΣΠΕΝΗΝΑΡΕΤΗΝΑΝΑΞΩΣΕΡΕΡΤΟΔΙΚΑΙΟΝ

Varia lectio editionis primae. Vs. 37 extr. omissum I ‖ vs. 42 extr. ΜΛ. ΟΥΓ (nihil amplius) ‖ vs. 43 extr. ΕΚ ‖ vs. 50 in. omissum Ρ ‖ vs. 58 ΗΓΕ ‖ vs. 60 ΠΙΟ..ΛΟΕ ‖ vs. 63 ΤΩΤ ‖ vs. 66 in. ΑΜΡΟΡΟΣ (verum coniectura assecuti erant Ludwich et Diels) ‖ vs. 70 ΣΩΣΙ ‖ vs. 72 ΤΟ ΕΡΙ (bis per errorem in lapide scriptum erat Ε). Extr. ΝΟΗΜΑ ‖ vs. 75 ΑΣΚΛΗΡΙΕ.

Pro Α persaepe exaratum est Λ, pro Θ compluries Ο: quas puerilis lapicidae omissiones in transcribendo non respicio.

Ἴτυλλος Σκιαρίτευς· Ἐπιδαύριος ἀνέθηκα
Ἀπόλλωνι Μαλεάτᾳ καὶ Ἀσκληπιεῖ.

A

Δῶκεν τὶς ἀρετεσφατέων ἀνθρῶν μὲ ψαύοντα κακλῶς,
αὐτὸς ἰσγνοτέρου· ἐφθόνεσα γὰρ ἐξ ἀνθρωπίνω.
καὶ δὴ τὸς κακλῶς ψαύοντ᾽ ἰσγίοις ἐνοπῆσι
κακλῶν ἰασητορίων, κακλίζων δώσεσ ἀσφαλέστερος.
τάνδε τὰν γνώμαν τὰν᾽ ὕγρ᾽ καὶ ἄλογον καὶ τὸν λόγον.
εὐξάμενον ἀστρεφέων, αἱ μ᾽ ἐς τάνδε τὰν γνώμαν πέτᾳ
ὁ νόμος αὖθ᾽ ὃν ἐπίδειξα· ἔγεντο δ᾽ οὐκ ἄσυ Θεῴλῳ.

B

Τόνδ᾽ ἰαρὸν Θεὸν μάραν νόμον ψέρε Ἴτυλλος
ἀνθέτεν αἰσναν γήρας ἀθανάτοισ Θεοῖσιν
καὶ σὺ ἄπυε δᾶμε Θεῶν Θέτε πατρίδος ἄμπυ,
χήρης ἀνατρέφοντες μακίστοσσι ἐς εὐφρόν᾽ εὐρίσ-
σῃ κεν ἀρετεύσαν πάλιος τάνδ᾽ Ἐπιδαύρου,
λίξασθ᾽ἰᾶσί τε ἀνθρῶς καὶ ἐπαγγείλαι κνπτὶ φιλίας,
οἷς πολαύγῳς ὑπὸ στέφανε ἀρτὶ τε καὶ αὖθισ·
τοῖσι ἐπαγγέλλων καὶ κωπεύων σφᾶ κωώσσας
Φοῖβοσ ἀνακτι υἱὸν τὸ Ἀπολλωνᾶ ἰατῆρ
εὐκοντον ἐν λειμῶνι, βαθυκνν στεφάνοισι πετ᾽ Ἀκτίλλα,
καὶ δ᾽ Ἀσκλαπιὸν ἔρατο Δηλιὸς ἀμφοφύλλου
ἀγρῶσ κωπεύων καὶ ἐπαύγεσσιν πελώσσαισ
πάσιν αἰὲι δώσων τίμεσσ τ᾽ ἰρητὸν ὑγίεσσ,
τὸν καλοπόρσιον γ᾽ Ἐπιδαυρεῖ αἰὲι ἔμεν ἀνδρῶν
εὐσμάτων τε καὶ κἀρσενα καὶ πλούτων πασσᾳπτ᾽,

Digitized by Google

ὥρας ἐξ ὡρῶν νόων ἀεὶ τάδε νέβοντες·
οὕτω τοι κ' ἄνδρ' περιφεύδοι' ἰόχεαιρα Ζεύς.

C

Πρῶτος Μᾶλος ἔτευξεν Ἀπόλλωνος Μαλεάτα
Βουϊὸς καὶ Θυτίνος ἠρῴδιτον τέμενος·
αὐθὶ κε Θερτόλιον τε Τρίκκαν τειρεδζίνε
εἰς ἄδυτον καταβᾶς Ἀπόλ<ν>ωλλ, εἰ μὴ ἱερ' ὄρνυτ
κρύτων Ἀπόλλωνος Βουϊοῦ Θυτίνος Μολάτα.

D

Ἰησοῦς Ἀστυλαΐδα Ἰσίζηνε μαντεύσασθαι[·] οἱ
παρὰ τοῦ πατρὸς ἐν Δελφοῖς, ὅν ἔπεσεν εἰς τὸν Ἀπόλ-
λωνα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, ἢ λοιδὸν οἱ κε ἐπ τῇ σφυρῇ-
φαντι τὸν πάσδον. ἐμάντευσε λοιδὸν οἱ κε ἐμὲν σφ-
γήφαντι, καὶ αὐτίκα καὶ ἐξ τὸν ὕστερον χρόνον.

E

Ἰησοῦνα Διὸν ἀείσατε λαοί, | ζηνὸς ἐνιπῆτα
τοῦδ' Ἐπιδαύριον, | ὅδε γὰρ φατὲς ἐκίνεσεν ὅλω-
Θ' ἐς ἀπειδὲς | πρόγονον ἐμετέρων, ἃ Φοῖβε Ἀπόλ-
λων. | Ἔρατο μούσων πατρὶ Ζηνὶ λήρεται Μαλίῳ
δώμα περικτιόν ἔσεται γάμεος, | Φλεγύᾳ δ', ἐς
πατρὸς Ἐπιδαυρίην ἴόντα, | Συγκατίᾳ Νάϊον γαμέ-
σαι, τὸν Ἔρατό γε[ίνατε μήτηρ, Κλεόφαντ δ' ἀνώμασ<τε. | ἦγ
δὲ Φλεγύη φέτεσ, Ἀγλαΐα δ' ὀνομάζετ. | τὸδ' ἐπάντεσεν,
τὸ μὲλλος δὲ Κερωνὶς ἐπιπλόζετε. | ματεῦον δὲ ὃ χρόν-
σατε[ρος Φοῖβος ἰὼ Μαΐου δώσιος παζετείσιν ὤραν
Ὄλυτ· ἀγχίμο δ' ἱαερίοτεν ἐκτίδος, Ἀκίτιοι πορὰ
χρηστάναι. | σέβεσθαι σε· ἐν δὲ Συκίῳ τεύχεα τί-
πετ' ἐν Λέρᾳ, γονέων δ' Ὄλυτον ἐδίγεα Διός
καὶ μετὰ Μαρῖν Ἀπ[χ]ίτηϊ τε ὠκέϊ ἀγυιᾷ. | ἐκίδεσθα-
σν δὲ ἐν Λέρᾳ μετρὸς Ἀπολλέϊαν ἀνάασ[ε]
Ἀπόλλων, τὸν σόσιν παιδ[ε]ῤαρ, δωτῆρα ὑγιείας,
αἴρων δώρων βροτοῖς. | ἰατῆσιν, ἰατικὸν, χείρων
Ἀπολλοτέα, τὸν σὸν Ἐπίδαυρον πατρόπολιν σύ-
ξους, ἐπαρχὴ δ' ὑγιείας ἐπικίπασε | φρενὶ καὶ σύ-
μπαντι παιδὶ· ἰατικὸν, ἰατ[ῆ]ρ.

F

Κλεῖ τόδι σὺς ἀρετὰς, Ἀπολλοπεῖ, [τ]εὐέργεα ἔθεξας
ἐν κάσταρῳ χρόνοις, ἅπα δὲ σφετὸν ἄγε Φιλ[ί]ππος
υἱὸς Δικάτου, Θέδιον ἀνέλυε βασιλεύδον τόκος.
τοῦδε δ' Ἀπολλοπεῖς [ἐ]ξὸν βουλόσε ἰξὲ Ἐπιδαύρου,
τοῦδε Πρασλίος ἀγκίου, ὅτε φαίδεσ ἄρμα Διός.
τουτίνι δ' ὄζετ, ὄκ' ἀ πάτ' ἐν Βουσπόρου ὕλᾶ' ἐκπίσαφε.
τὸ τυγα ποττέχματι συνάντεσε τὸν ἐπλοῦσν
λοιπόσσιος χρυσίοις, Ἀπολλοπεῖ, σπάε δ' ἐτόδων τε
δέντρε χλῆ' ἀφύτου, ἐκίτυ αὐδὲν σε πρατοντῶν·
«ὑμισφὲ τὸν τὸν δώμ', Ἀπολλοπεῖ Πυθέι,
ἀλλὰ μ' ἐπάντεσον.» τὸ δὲ μοι τόδι ἄλεξε ἐνυρσὲ·
«Θάρσει· πικρὸν γὰρ σοὶ ἀφίξεται — ἀλλὰ μὸ' αὐτοῖ —,
τοῖς Λακεδαιμονίοις γελάσιν ἀνὸ πόρμε ἐρίζῆς.
αὐτικα τοὺς Φοίβου χρησεῖος σώζετι δαπίνας,
οὓς μαντεύσασθε παρὶπ[ξ]ὲ πόλιϊ Λυκούργε.»
ὧς ἐ μὸν ἀκρατε (ς) ἐπὶ Δικάρχου. ἐκὶ δ' ἄρτε νόκμα
ἀγγεῖλαι Λακεδαιμονίοις ἐλθόντα τὸ Φοίν
κοντα μολ' ἐξείλε· σὲ δ' ἀνθέτατος ἀκοντα
σύκτιφον φόνῳ, Ἀπολλοπεῖ, καὶ τῷ τάνταϲ.
οἱ δ(ὲ) ἐπάρχεσθαι κάντος ξυνίκε σε δίκεσθαι,
σωτῆρα εὐεργέων Λακεδαιμόνος ὀγκωδέοντες.
τοῦτα τοι, ὦ μεγ' ἄρατε Διὸν ἀνέτοκον ἴρνλλασ
τιμῇσι σὸν ἀρετὸν, ἀνεῖς, ὕμνῳ τὸ δίκαιον.

Dedicationis notam (vs. 1. 2) sequuntur partes quinque parva linea (*παραγραφὴ*) distinctae (nisi quod hanc falsae ante *F*, quae quidem pars litteris minoribus ium distincta est, propter marginem lamum non constat), quarum partium *A* concepta est tetrametrih trochaicis, *B* et *F* versibus heroicis, *C* iisdem, sed pentametro uno interiecto, *D* sermone pedestri, *E* ionicis a minore (quos quomodo in versus diviserit Wilamowitz, indicavi in transscriptione positis lineolis).

Aetatis definitio inest versui 58, sed disceptatur, uter memoretur Philippus eorum qui Lacedaemona invaserint: Alexandri enim Magni pater irrupit post pugnam Chaeronenseem, quintus qui nulli anno a. Chr. n. 218. Priorem significatum esse certum est Wilamowitzio (p. 24: *als Philippos, der sohn des Demetrios, mit Sparta kämpfte, gab es dort keine lykurgischen gesetze und in Iyllos' sinn auch keine könige* [cf. vs. 59. 70 sq.].-, in alterum partem diapiavit Blass. Vera sententia est Wilamowitzii, quauvis argumentis nitatur non rectis, nam testis discretus est Polybius 4, 35, 8 tum et valuisse Lycurgi leges (*τελετισθέντων κατὰ τὰ πάτρια κρόνων ἐδι τρὶς ἐνιαυτοὺς κατὰ τὸν Κλεομένους ἔκτατον*) et reges, alterum certe legitime, a. 219 esse constitutos (cf. Niese, *Hermes* 35 p. 60). Sed postquam tot exseripsi titulos Epidaurios, affirmare possum secundum certissima litteraturae indicia non cogitari posse de Philippo iamiore, in qua sententia gaudeo socium me habere Cavvadium (*Τὰ ἱερὰ* p. 213). Lapidis simulacrum praebet ultima Cavvadiae editio; equidem iam antea, ut suis oculis cuique conferre liceat scripturam illuli nostri cum ea quae incipiente saeculo altero Epidauri (vel certe Argis) in usu erat, accuratis imaginibus repraesentanda curavi et nostri initium et titulum n. 1117, ad tertiam verae magnitudinis partem utrumque redactum. Nec non titulum n. 1372, quem proxime post a. 218 ipsi Philippo quinto positum esse recte censere mihi videor, litteraturam perhibet inanifesto recentiorem quam Iyilli lapis. Indoles litterarum universa, quod idem testatur Cavvadias, eadem fere est atque stelarum sanationes miraliles exhibentium, inmtelis formis quibusdam quae nostrum probant paulo recentiorem esse, praesertim litterae Γ; hic illic partes litterarum extremae paulo crassiores sunt factae, quod incipit quarto saeculo vergente. Imino Wilamowitzii vel nimis recentem credideriit titulum, anno fere 280 eum adsignans; equidem potius aliquanto ante quam post anoum 300 scriptum eum esse credo. Ad hanc quoque sententiam optime quadrat, quod puer de quo agitur vs. 62 sq., uti rectissime proponit Cavvadias, ipse est Iyllus (cf. vs. 72 *Ἰυλ*), ut necessario inde ab anno 338 haud ita breve tempus interiectum sit, antequam titulus insculperetur.

Argumenta ad tempus recentius probandum orthographica, quae protulit sunt, falsis lectionibus nituntur omnia praeter duo, sed quod tota nostum dest in τίτη vs. 8 — suppleri, cum lapis sit integer, cum Baunackio nequit —, id in titulo Dorico nihil habet offensionis (vide Ahrens, De dial. II 293 sq.), et quod scriptum est *ἐνσωτῆρι* (cf. Blass, *Aussprache des Griechischen*[4] 62 adnot. 210), e titulo potius corrigenda est sententia de huius formae aetate.

Ad singula pauca adnoto. — Vs. 9 emendavit Cavvadias. Vs. 8. 9 interpretor: «τοῖ lanec inscribere, ut dilucidari possit, num cum sententia modo prolata coniunxerit lapis suus, et id certe non sine deorum auxilio». — Vs. 15 exaratum est ο. — Vs. 20 littera paenultima O correcta est ex E. — Vs. 21 *σωτειῶν* nullus in titulo est infinitivus in *ν* desinens, ipsum *σωτείων* habuit vs. 17. — Vs. 23 omissus erat et littera parvis postra est insertus. (*δ*)*ἐσσεν* emendare vult Wilamowitz, *ἀσ-ρέ(ω)ν* Ludwich; traditum recte defendunt Baunack et Diels. — Vs. 25 littera paenultima A correcta ex E. *ὥρας ἐξ ὡρῶν «stammt aus der z. p. lykurgischen rhetra» (Phil. Iyc. 6), oder wenigstens aus derselben altdorischen formelgenossin* (Wilamowitz p. 11). — Vs. 37 *ἐνιαύτοὺς* Cavv., *ἐνιαύτων* Wilam., laudans titulum n. 1475. Addi potest *Ἐπίδαυρος ἐ ἱερὰ* n. 937 vs. 9. 938 vs. 12. 16. 1156 vs. 3; nummus cum imagine Caracallae inscriptus *ἱερὸς Ἐπιδαύρου Greek coins in the Brit. Mus., Peloponnesus* p. 159, 13 (tab. 29, 24); Paus. 2, 1, 4 *ἐν Ἐπιδαύρῳ τῷ ἱερῷ*. — Vs. 40. 41 supplevit Cavv. — Vs. 45 τὸ μὲλλος δὲ *«ein vorangestelltes Lemma im Nominativ»* credideriit Radermacher. Sed mira haec foret dictio atque vix lure offendendum est in accusativo: *«respecte pulchritudinis»*. — Vs. 49 pro *ν* dubitanter emendat (*ι*)*ν* Semitelos apud Cavv., quem sequitur Wilam. Traditum tuetur Blass. — Vs. 49 sq. *Διὸς παῖς*: Apollo; laudat Wilam. Pindarum Ol. 6, 41, qui deum Euadnae in puerperin auxilium tulisse refert. — Vs. 53 *χρῆτε*, vs. 54/55 *σῴζω* Wilam. contra lapidem. — Vs. 54 *ματρόπολιν* perspexit Wilam. esse *«matris urbem»*. — Vs. 62

tituli indole praeter ea, quae in libro suo uberrime exposuit Wilam., conferatur quoque Diels I. I., qui divino Epidauriorum cultui n praefuisse conlecit. Quod si verum est, erat Iyllus sacerdos lapi eponymus.

Digitized by Google

Βούτυφον designare vicum Epidaurium conicit Wilamowitz. Apte Preuner e titulo Delphico Wescher-Foucart 3 (= *Dialektinsche*. 2563) vs. 41 laudat Ἠρυλλίων Χρυσλλίου Βουτυφίτης, qui ut δδιάτυλος perhibetur in feriis Soteriorum Delphicorum anni a. Chr. n. 272; certe erat ex eadem familia atque noster. — Tum τὸν ἰονίσσων Ludw., τὸν πώων Carv. Baun. Prellw., τὸν (ὁ) πώων Wilam. — Vs. 63 τύχα κοτεύχοντι Wilamowitz, quod accepit Carv.[2], qui antea τύχ' ἀκοτεύχοντι. — Vs. 76 δὲ emendavit Wilam.

B. RELATIONES DE SANATIONIBVS.

951 N. 1. Stela magna lapidis calcarii, reperta in aedificio signato in forma Cavvadiae (*Fouilles d'Épidaure* tab. I) littera *D* (in forma libri Τὸ ἱερὸν inscripti: Δ), quod a templo Aesculapii septem fere metros ad septentrionem versus distans, ut probavit Cavvadias (Πρακτικά 1883, p. 60 sq., Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληποῦ 124 sq.), id erat quod in titulis dicitur ἄβατον κ. ἐγκοιμητήριον. Compostia est stela e fragmentis novem. Singuli versus scripti sunt inter lineas; litterae exceptis paucis (cf. adnotationem ad vs. 28) in versibus 1—19 στοιχηδὸν collocatae, non tamen ita, ut semper unaquaeque littera accurate sub litteram versus praecedentis posita sit. Magis ab ordine recedit tituli finis inde a versu 120, litteris minoribus scriptus. Inter versus 71. 72 et 78. 79 in margine linea (παραγραφή). A. 1.71. l. 0,76. cr. 0,18. Eodem loco reperta est eum aliis aequalibus tabula rudis, a. 0,45, in cuius summo latere sulcus est eiusdem latitudinis atque lapis titulo nostro instructus, qui igitur alteri immissus fuisse credendus est: patet hic coniunctas fuisse omnes eiusdem argumenti tabulas.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 199 n. 59. Idem, *Fouilles d'Épidaure* n. 1. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληποῦ 256 cum imagine phototypica. De collatione sua retulerunt Baunack, *Aus Epidauros* p. 8; Philologus 54, 1895, p. 21. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 263. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3339. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1069. Dittenberger, *Sylloge*[2] 802.) Cf. S. Reinach, *Revue archéol.* 1884, 2, p. 78. Bücheler, Mus. Rhen. 39, p. 620. Wilamowitz, *Hermes* 19, p. 449 sq. Zecher, ibid. 21, p. 467. Diels, ibid. 23, p. 286. Blinkenberg l. l. 311 3, p. 154. Idem, *Asklepios* 42 sq. — *Exscripsi ex estypo*, postquam ipsum lapidem contuli; sed inde a versu 81 in dimidio dextro minore destitutus casu quidam eram ope ectypi.

Frustulum editum a Baunackio, *Aus Epidauros* p. 20 et iteratum a Cavvadia, *Fouilles d'Épidaure* I n. 3*a*, ille dubitanter, hic (etiam Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληποῦ 267 adn. 1) pro certo dixit residuum esse stelae aequalis, uterque praetervidens, initia id continere versuum nostrorum 13—32. Quae cum iam in prima tituli editione recte loco exhibuerit Cavvadias, sed Baunack id fragmentum segregatum referat se videre, facile induci possis, ut credas id supersesse de stirpe stelae nostrae exemplo. Quod tamen nullo modo verum esse potest, nam litterae a Baunackio exhibitae quam accuratissime continentur singularis frustuli finibus, quod equidem cum reliquo lapide repperi coniunctum, atque quidem tam exacte conveniunt margines, ut in versu vicesimo primo litterae quartae Τ, in sequente litterae tertiae Κ pars ait in hoc fragmento, pars in adiacente.

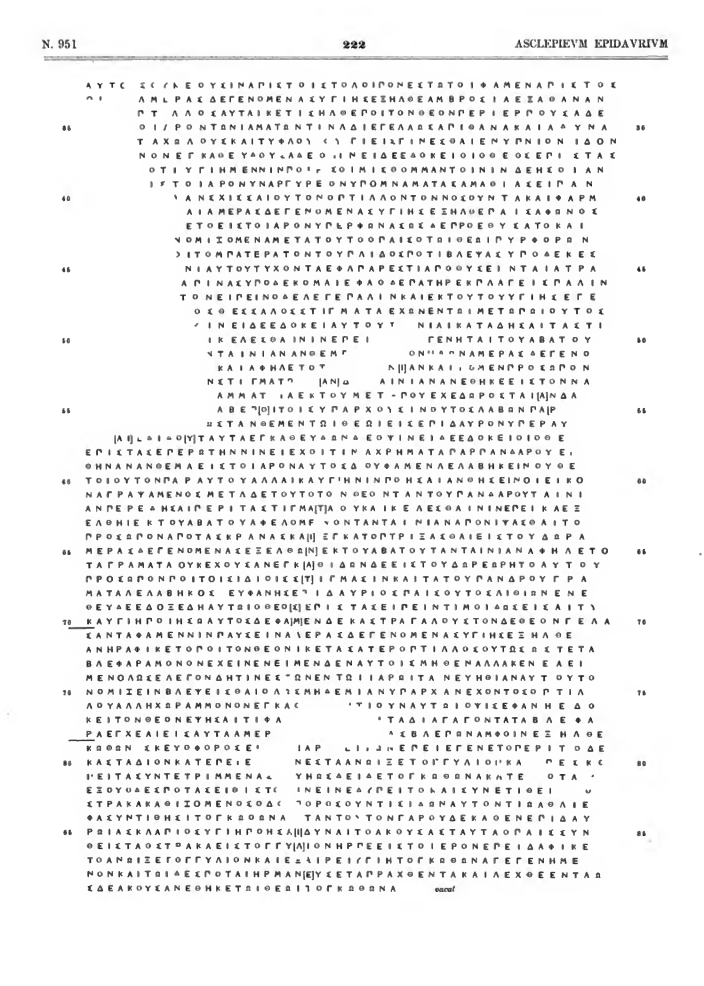

Α Ι Ε Χ Ι Ν Α Σ Ε Γ Κ Ε Κ Ο Ι Μ Ι Σ Μ Ε Ν Ω Ν 4 Α Η Τ Ω Ν Ι Κ Ε Τ Α Ν Ε Ρ Ι Δ Ε Ν Δ Ρ Ε Ο Ν Τ Ι Α Μ
Β Α Κ Υ Ρ Ε Ρ Ε Κ Υ Π Τ Ε Ε Ι Σ Τ Ο Α Β Α Τ Ο Ν Κ Α Τ Α Ρ Τ Α Ν Ο Υ Ν Α Π Ο Τ Ο Υ Δ Ε Δ Ρ Ε Ο Σ
Π Ε Ρ Ι Σ Κ Ο Δ Ο Ρ Α Σ Τ Ι Ν Α Σ Τ Ο Υ Σ Ο Ρ Π Ι Λ Ο Υ Σ Α Μ Φ Ε Π Α Ι Σ Ε Κ Α Κ Α Σ Δ Ε Δ Ι Α
Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ Κ Α Ι Τ Υ Φ Λ Ο Σ Γ Ε Γ Ε Ν Η Μ Ι Σ Ν Ο Σ Κ Α Θ Ι Κ Ε Τ Ε Υ Σ Α Σ Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ε Ν Ε
Κ Α Θ Ε Υ Δ Ε Κ Α Ι Υ Γ Ι Η Σ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο *vacat*

Ε Υ Ι Π Ρ Ο Σ Λ Ο Γ Χ Α Ν Ε Τ Η Ε Φ Ο Ρ Η Σ Ε Ε Σ Ε Ν Τ Α Ι Γ Π Α Ι Θ Α Ι Ε Γ Κ Ο Ι Τ Α Σ Θ Ε Ν Τ Ο Σ
Δ Α Υ Τ Ο Υ Ε Σ Σ Ε Λ Θ Ν Τ Α Ν Α Ο Γ Χ Α Ν Ο Θ Ε Ο Σ Ε Ι Σ Τ Α Σ Χ Η Ρ Α Σ Ο Ι Ε Δ Ω Κ Ε Α Μ Ε Ρ Α Σ
Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Υ Γ Ι Η Σ Ε Ξ Η Ρ Γ Ρ Ε Τ Α Ν Α Γ Γ Χ Α Ν Ε Ν Τ Α Ι Σ Χ Ε Ρ Σ Ι Ν Ε Χ Ω Ν
Α Ν Η Ρ Τ Ο Ρ Ω Ν Α Ι Ο Σ Δ Ε Μ Ε Λ Ε Α Σ Ο Υ Τ Ο Σ Ε Ι Κ Α Θ Ε Υ Δ Ω Ν Ε Ν Υ Π Ν Ι Ο Ν Ε Ι Δ Ε
Ε Α Ο Σ Ε Ο Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Τ Α Σ Τ Ε Ρ Ν Α Μ Α Χ Α Ι · Α Ι Α Ν Ε Χ Ι Σ Ε Σ Α Ν Τ Α Τ Α Σ Δ Ε Μ Ε
Λ Ε Α Σ Ε Σ Ε Λ Ε Ι Ν Κ Α Ι Δ Ο Μ Ε Ν Ο Ι Ε Σ Τ Α Σ Χ Ε Ι Ρ Α Σ Κ Α Ι Σ Υ Ν Ρ Α Υ Α Ι Τ Α Σ Τ Η 100
Θ Η Α Μ Ε Ρ Α Σ Α Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Ε Σ Π Α Θ Ο Ε Τ Α Θ Ч Ρ Ι Α Ε Ν Τ Α Ι Σ Χ Ε Ρ Σ Ι Ν Ε Χ Ω Ν
Κ Α Ι Υ Γ Ι Η Σ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο Κ Α Τ Ε Ρ Ι Ε Δ Α Υ Τ Α Α [ο] Λ Θ Ο Ε Ι Σ Υ Π Ο Μ Α Τ Ρ Υ Ι Α Σ Ε Γ Κ Υ
Κ Α Ν Ι Ε Μ Β Ε Β Α Η Μ Ε Ν Α Σ Ε Κ Ρ Ι Ω Ν *vacat*

Α Ν Η Ρ Ε Ν Α Ι Α Ο Ι Σ Β Ι Α Ι Θ Ο Ν Ο Υ Τ Ο Σ Ε Ν Υ Π Ν Ι [ο] Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ο Κ Ε Ι Π Α Ι Δ Ι Κ Α Λ Α Δ Ι
Σ Υ Γ Γ Ι Ν Ε Σ Θ Α Ι Ε Σ Ο Ν Ε Ι Ρ Ο Σ Ε Δ Ο Ν Δ Ε Τ Ο Λ Λ Ι [ο] Ο Ν Ε Γ Β Α Λ Α Ε Ι Κ Α Ι Α Ν Ε Λ Ο Μ Ε 105
Ν Ο Σ Ε Ξ Η Α Θ Ε Ε Ν Τ Α Ι Σ Χ Ε Ρ Σ Ι Ν Ε Χ Α Ν *vacat*

Ε Ρ Μ Ο Δ Ι Κ Ο Σ Λ Α Μ Υ Α Κ Η Ν Ο Σ Α Κ Ρ Α Τ Η Σ Τ Ο Υ Σ [Δ Α Τ Ο Σ Τ Ο Υ Τ Ο Ν Ε Γ Κ Α Θ Ε Υ
Δ Ο Ν Τ Α Ι Α Σ Α Τ Ο Κ Α Ι Ε Κ Ε Λ Η Σ Α Τ Ο Ε Σ Σ Ε Λ Θ Ο Ν Θ Ι Λ Ι Θ Ο Ν Ε Ν Ε Γ Κ Ε Ι Ν Ε Ι Σ Τ Ο
Ι Α Ρ Ο Ν Ο Π Ο Σ Ε Ο Ν Α Υ Ν Α Ι Τ Ο Μ Ε Γ Ι Σ Τ Ο Ν Ο Δ Ε Τ [Θ] Μ Π Ρ Ο Τ Ο Υ Α Δ Ε Π Τ Ο Υ Κ Ε Ι Μ Ε
Ν Ο Μ Η Ν Ι Κ Ε *vacat* 110

Ν Ι Κ Α Ν Α Ρ Χ Α Λ Ο Σ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Κ Λ Ο Η Μ Ε Ν Ο Υ Π Α Ι Σ " Ι Σ Υ Π Α Ρ Τ Ο Ν Ε Κ Ι Π Ω Ν Α Α Ρ
Π Α Σ Α Σ Ε Φ Ε Υ Γ Ε Ο Δ Ε Α Σ Τ Α Σ Ε Α Ι Ω Κ Ε Κ Α Ι Ε Κ Τ ω Υ Τ Ο Υ Υ Γ Ι Η Σ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο
Α Ν Η Ρ Α Α Κ Τ Υ Λ Ο Ν Ι Α Θ Η Υ Π Ρ Ο Φ Ι Ο Σ Ο Υ Τ Ο Σ Τ Ε " Τ Ο Υ Π Ο Δ Ο Σ Δ Α Κ Τ Υ Λ Ο Ν Υ
Π Ο Τ Ο Υ Α Γ Ρ Ι Ο Υ Ε Λ Κ Ε Ο Σ Α Ε Ι Ν Ο Σ Δ Ι Α Κ Ε Ι Μ Ε [Ν] Σ Μ Ε Θ Α Μ Ε Ρ Α Υ Π Ο Τ Ω Ν Θ Ε
Ρ Α Ρ Ο Ν Τ Ω Ν Ε Ξ Ε Π Ε Ι Χ Θ Ε Ι Ε Ε Ρ Ι Ε Α Ρ Α Μ Α Τ Ο Σ Τ [Ι] Ν Ο Σ Κ Α Θ Ι Ε Ε Υ Π Ν Ο Υ Δ Ε Ν Ι Ν 115
Λ Α Β Ο Ν Τ Ο Κ Ε Ν Τ Ο Υ Τ Ω Ι Α Ρ Α Κ Ω Ν Ε Κ Τ Ο Υ Α Β Α Τ Ο Υ [Ε] Σ Ε Λ Θ Ω Ν Τ Ο Ν Δ Α Κ Τ Υ Λ Ο Ν
Ι Α Σ Α Τ Ο Τ Α Ι Γ Α Δ Ε Σ Α Ι Κ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Α Σ Ε Ι Ι Σ Τ Ο Α Β Α Τ Ο Ν Α Ν Ε Χ Ω Ρ Η Σ Ε
Π Α Λ Ι Ν Ε Σ Σ Ε Γ Ε Ρ Θ Ε Ι Σ Ε Δ Ω Σ Η Σ Υ Γ Ι Η Σ Ε Φ Α Ο Υ Ι Ν Ι Α Ε Ι Ν Α Θ Κ Ε Ι Ν Ν Ε Α Ν Ι Σ
Κ Ο Μ Ε Υ Ρ Ε Ρ Η Τ Α Μ Μ Ο Ρ Φ Α Ν Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Α Δ Κ Τ Υ Λ Ο Ν Ε Ρ Ι Π Η Ν Φ Α Ρ Μ Α Κ Ο Ν
Α Α Κ Ε Τ Α Σ Α Λ Ι Κ Ο Σ Ο Υ Τ Ο Σ Τ Υ Φ Λ Ο Σ Ε Ω Ν Μ Ε Ν Υ Π Ν Ι Ο Ν Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ω Κ Ε Ι Ο Θ Ε Ο Σ Π Ο Τ Ε Λ Θ Ω Ν Τ Ο Ι Σ Α Α 120
Κ Τ Υ Λ Ο Ι Σ Δ Ι Α Γ Ε Ι Π Τ Α Ν Ο Μ Μ Α Τ Α Κ Α Ι Δ Ε Ι Ν Τ Α Δ Ε Ν Δ Ρ Η Ρ Α Τ Ο Ν Τ / Ε Ν Τ Ω Ι Π Α Ρ Ο Ι Α Μ Ε Ρ Α Δ Ε Γ Ε
Ν Ο Μ Ε Ν Α Σ Υ Γ Ι Η Σ Ε Σ Η Α Θ Ε Η Ρ Α Ι Ε Υ Σ Μ Υ Τ Ι Α Η Ν Α Ι Ο Σ Ο Υ Τ Ο Σ Ο Υ Κ Ε Ι Χ Ε Ε Ν Τ Α Ι Κ Ε Φ Α Λ Α Ι
Τ Ρ Ι Χ Α Σ Ε Κ Ε Ν Δ Ε Τ Α Ι Γ Ε ' Ε Ι Σ Ι Ρ Α Μ Π Ο Λ Λ Α Σ Α Ι Σ Χ Υ Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ Δ , Κ Α Τ Α Γ Ε Λ Α Μ Ε Ν Ο Σ Υ Π
Τ Ω Ν Α Λ Λ Ω Ν Μ Ε Ν Ε Κ / [Θ Ε] Υ Δ Ε Τ Ο Ν Δ Ε Ο Θ Ε Ο Σ Χ Ρ Ι Ε Α Σ Φ Α Ρ Μ Α [Π Ι] Τ Α Ν Κ Ε Φ Α Λ Α Λ Α Μ Ε Π Ο Η Σ Ε
Τ Ρ Ι Χ Α Σ Ε Χ Ε Ι Ν Α Υ Σ Ω Ν Ε Ρ Μ Ι Ο Ν Ε Υ Σ Ε Π Α Ι Σ Α Ι Δ Η Σ Ο Υ Υ Π Α Ρ Κ Υ Ν Ο Κ Τ Ω Ν
Κ Α Τ Α Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Ο Ε Σ Υ Ο Μ Ε Ν Ο Σ Τ Ο Υ Σ Ο Ρ Π Ι Λ Ο Υ Σ Υ Σ Κ Α Ρ Η Α Ε

Var. lect. Satis habeo referre parvos errores eos, quos lrrepere in editionem primam consentaneum erat. Longe plurima lam correxerant cum Blinkenberg tum Baunack, celus errores hic illic luminlos mitto. Lapis tituli est mollis, ut iuxta partes iam laesas facile aliquid desilit; litteras, quae a Cavvadia datae non iam conspicuae erant vere a. 1896, uncis lnclusi. — Vs. 14 in. post Δ omissum L ‖ vs. 15 in. ΡΕΒΑΛ, sed per errorem in lapide est ΑΑ ‖ vs. 17 litteram quintam Α, quam non habet Cavv., clare se agnoviase refert Blinkenb. ‖ vs. 22 omissa littera quinta Ρ ‖ vs. 27 extr. omisnum Α ‖ vs. 28 in. omissum Ν ‖ vs. 35 in. post Ο‡ omisnum / (Baun. totum dat Alpha) ‖ vs. 38 in. post ΟΤ omisnum Ι; item vs. 40 in. Λ, vs. 44 in. Ɔ, vs. 47 in. Τ, vs. 51 in. Ν, tum Γ post ΕΜ ‖ vs. 55 extr. particulam litterae Ρ vel ego vidi, idem vaiet de Υ vs. 57 ‖ vs. 58 extr. omisnum Ι ‖ vs. 61 ΜΕΤΑ, sed in lapide scriptum Α ‖ vs. 62 in. ΑΝΕΡΙΘ, sed pro Ι in lapide est Ε ‖ vs. 64 ΚΑΤΟΡΤΡΙ ' ΣΑΣΑΙ ‖ vs. 72 ΟΡΤΙΛΟΣ ‖ vs. 79 verbi ἔρεων (quod agnovit Blinkenb.) omissae certae reliquiae ‖ vs. 80 post ΕΡΕΤ omisnum Ε ‖ vs. 82 post ΟΙΚΤ omissum Ϲ. Tum ΕΛΥΡ, sed in lapide est Δ ‖ vs. 87 ΕΞΑΙ ΡΕΝ ‖ vs. 96 in. ΔΑ, sed in lapide est ΔΛ ‖ vs. 104 ΑΙΘΝ ‖ vs. 106 ΘΕΝΤ ‖ vs. 107 ΑΚΡΗΤΗΣ ‖ vs. 108 ΕΛΘΩ; in lapide est ΟΟ ‖ vs. 115 ΚΑΘΙΞΕ, sed est ΙΕΕ ‖ vs. 118 ΙΝΕΙΔΕΙΝ ‖ vs. 121 ΔΕΝΔΡ (in lapide est ΔΠ) ΗΟΡΑΤΟΝ (ὡράτον, quod est in lapide, conjectando exaeendus erat Wilam.) ‖ vs. 125 ΑΥΣ primam litteram omittit Cavv., scribens [Θ]ύσων.

Θεὸς Τύχα [ἀγ]αθᾶ.

Ἰάματα τοῦ Ἀσ[κ]λλωποῦ καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Κλεὺ υἱὸν Σ' ἔτη ἑπτὰ̣ηκτα. αὐτὸ αὐτ' ἐνυπνιὸν ὧδε πέφανται καὶ τὸν
Θεῖον ἐπίτυχε ἀφράστου καὶ ἀνεπ[ι]θ[ε]ύκτ̣ου δι' οὗ ἀζύστου. ὧδε δὲ τάγχε-
τα[ἐξ]ὧδε ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐγίνετο, πέρυσι ἔτεσι, ὃς εὐ-
θὺς γενόμενος αὐτὸς ὑπὸ τῶν πρώτων ὠδῶν καὶ ὅλων τῶν μητρὶ
π̣ε̣ρ̣ᾶσι. τυχεῖτα δὲ τούτων ἐπὶ τὸ ἀνθρώπ[ι]νον ἐπεγερθ̣έντ̣α· «Οὐ μέγα-
θος πέφανε δυνατεῖον, ἀλλὰ τὸ θεῖον, Ηἰθ[Σ' ἐπ' ὦ ἐνύπτε ὃν γαστρὶ κλεὺ ὄλβιος, ἔτη ὑγιεστάτωι[ν] καὶ ἐπὶ πλεῖστα ὑγιᾶ. Τριετὲς

μέ]γα. Ἀθηναῖος Παλλαν[ὶς ἀφικόμενος εἰς τὸ ἱερὸν ὑπὲρ γονέω]ν ἐγ-
κοιμᾶται[σ]α. ἐδόκ]ει οὖν οἱ ὀδόντ[α τοῦ Διὸς κυόντα κα-
ρεῖν], τὸν δ' Ἀσκληπιὸν φάναι ἥκειν ἐπιτιθ[ησό]μενον, καὶ εἴ τι ἄλλα
ἀφί[κοιτο], καὶ τοῦτο οἱ ἐπιτελᾶν, αὐτὸν δ' οὐδενὸς φάναι ἔτι δεῖ-
δη]σθαι· ἔμνωσε δὲ γονεαίνα ἐγ γαστρὶ ἔφερε τρίτι ἔτει, ἔστε πα-
ρίδ]αλλε καὶ τὸν Διὸν ἱκέτης ὑπὲρ τοῦ τόκου. ἐγκατακοιμηθεῖσα
δὲ ἐξέ]βη· εἶδε· ἐδόκει ἐκκυρτὸν εἶ τὸν Διόν, εἰ δὲ γένοιτο αὐτὸ
πεί]σει· ἔστι αὐτέταται καὶ ἔγκυος εἶν, ὑπὲρ δὲ τόκου τοιοῦτόν
ἐστιν οὐδέν, καὶ ταῦτα συνδυναμένου αὐτοῦ εἰ τοιοῦτόν καὶ ἄλλου δι-
αστ[ο], λόγων, ὡς παρῆσθ[ησε καὶ ταῦτα· ἐπεὶ δὲ οὐκ ὑπὲρ τούτου
καμέτε καὶ αὐτὸν ἱκέτευε, καὶ τοῦτο οἱ φάναν ἐπιτελᾶν. μετὰ δὲ
τοῦτο ἐπειδὴν ἐκ τοῦ ἀδύτου ἐξέλθουτα ὡς ἐξ]ω τοῦ ἱεροῦ ἦν, ἔτε-
κε παῖδα. Λητὼ τοὺς τῶν χρηῶν δικαιτάτους ἀκροατὰς ἴσχων πλὴν
ἐνίοτε σ[φ]ήλματα τοὺς ἐν τῷ Διὸν ἱκέτας. Θεωρῶν δὲ τοὺς ἐκ τῶν ἱερῶν
κ]ήνωσιν ἀκίνητα τοῖς ἰώμασιν καὶ ὑπολύσιμα τὰ ἐπιγράμματα·
τῆα. ἐγκαθεύδουν δὲ ἐν ἀδύτ ἐδόκει οἱ ὑπὸ τὸν ναὸν ἀστραγαλίζου-
σθαι αὐτοῦ καὶ μᾶλλοντος βάλλειν τὸν ἀστραγάλων ἐκφυσᾶσθαι
τὸν Διόν[α] ἐφαλέσθαι ἐπὶ τὸν χῆρα καὶ ἐκτείνειν οὐ τοὺς δακτύ(λ)-
λους· ὡς δ' ἀπεβλάβη, δεισᾶν συγκυμβᾶσαι τὸν χῆρα καθ' ὑπὸ ἰσπασίων
τῶν δακ[τ]ύλων· ἔπει δὲ ἀπαστον ἐξεκύθων, ἐπιμεῖσθαι τὸν τοῦ Διός,
εἰ ἄν οἱ ἐ[κ]μοτοῦσι τοὺς ἐπιγράμματα τοὺς ἐπὶ τοῖς τοίχοις τῶν
κατὰ τὸ ἡ[ρῷ]ον, αὐτὸς δ' οὐ φάναν· ἔπει τοῦτον διαμορδᾶσθαι ἐπείτασε
αὐτο[ῦ]ς, οὐκ ἐώλουν ἀπέπεσσε, τὸ λοιπὸν ἔστω τοι., φάναν, Ἄπαστος
ἔ]σεσαι[ι]. ἐπείρας δὲ γονεώνιος ὑγιὴς ἐξ]ῆλθε. Ἀμβρακιὰς ἐξ Ἀθηνῶν
ἀστρ]ο[π]ήλλος. αὐτὸ ἰκέτης ἦλθε καὶ τὸν Διόν, περιῳδεύοντα δὲ
κατὰ τὸ ἡ[ρῷ]ον τῶν ἰσκάτων τοὺς ὀφγίλα, ὡς ἀπεῖπεν καὶ ἀδύνα-
τα ἐέ]ρια χρᾶσθαι καὶ τυφλο[σ]θ[ῆ]ναι ὑγιὴς γενόμενα ἐνύπνιον ἴδοντος
τοιόνδε μοῦρα. ἐγκαθεύδοντι δὲ ἔξω]ρο εἶδε· ἔδοκει οἱ ὁ Διὸς ἐπιστὰς
εἰπεῖν ἓν ὑγιὲ μὲν νυ ποφ[ε]σεῖ, ὀπτᾶν μέντοι νυ δεῖται ἀ-
Σίωνι εἶε τὸ ἱερὸν ὃν ἀργύρεον ὑπόνωτον τῶν ἀκολουθέο. εἰσίν-
τα δὲ ταῦτα] ἀντρέτου οὐ τὸν ὑστέρλλον τὸν νεοὺς τὰ φαρμα-
κεῖα τὸ ἐγχέλιο. ἀφίκετο δὲ γονεώνιος ὑγιὲς ἐξέ]βη. Παῖς ἄφωνος.
αὐτὸς ἀφικ]έτευ εἰς τὸ ἱερὸν ὑπὲρ φωνᾶς. ὡς δὲ προεθύετο καὶ
ἐπέσπε τοῖ κωκύοισιν, μετὰ ταῦτα ἐ παῖς ἐ τὸν Διὸν παρφῴων
ἐκπέτετο, ποβ τὸν πατέρα τὸν τοῦ παιδὸς κατοδιλ[ύ]σας ὑπολθέσ-
τα τούτου ἐγνωτοῦ, τυχμπτοῦ ἐφ' ἅ πάρετι, ἀκοῦσ]αι τὰ ἀπρε·
ὁ δὲ παῖς ἐξ]ηπόνησε ὑπολθέσασθ· ἐφα. ὁ δὲ πατὴρ ἐκπλ]ησθεὶς πάλιν
ἐκέλευσε αὐ]τὸν εἰπεῖν· ὁ δ' ἔλεγε παῖδα καὶ ἐκ τούτου ὑγιὴς ἐγένετο.
Παύσαν]δρος Θεσσαλὸς στίγματα ἔχων ἐν τοῖς μετώποις. οὗτος
ἐγκαθεύδων ἐν]ὸν εἶδε· ἔδοκει αὐτοῦ τ[αφῆναι καταθέτα τὰ στί-
γματα ὁ Διὸς καὶ πάλ]ιν ἀνα[τεῖ]ναι τοῦ ταμίου καὶ]τῆ μὲν πρόσωπον
ἐκκαθάψαντα τῶν στιγμάτ]ων, τὴν δὲ ἐ]μοῦν ἀνίστασι εἰς τὸν ναὸν,
ὃν ἐγκυσᾶσ]α τὰ γρᾶμματ]α εἶπ ἐκ τοῦ κατ[ά]πτου. Ἐχέλεως τὰ [Π]ανδά-
ρου στίγματα ἐλ]αβέ καὶ τοῦτ ὑπαρχουσ. οὗτος λαβὼν πᾶρ]Παν-
δάρου γρᾶμματ[α] ἀπ' ἀνθρώπων τὸν Διὸν εἰς Ἐπίδαυρ]ον ἦκεν αὐτοῦ
αὐτ[ὰ] ἐ]κβαλὸν τοῦτο. ἐγκαθεύδων δὲ ἐν]ὸν εἶδε· ἔδοκει οἱ ὁ Διὸς
ἐκστὰς ὑπεργόητ]ον εἶν, εἰ ἔχοι τοὺς χρήματα πᾶρ Πανδάρου ἀ...
Στεσεν ἀνθρώπ εἰς τὸ ἱερὸν, αὐτὸς δ' οὐ φάναν ἀπολθέσειν οὐδὲν
τοιοῦτον πᾶρ αὐτοῦ· ἀλλ' εἰ μὴ ὑγιὴ ἐν ποιεί[π]ει, ἀνθέτειν οἱ εἰκό-
να γρανέ]σασνος. ἀπ[α] δὲ ταῦτα τὸν Διὸν τὸν τοῦ Πανδάρου ταμί-
ε παρ[ε]θέτην πᾶρ τὸ στόμιατα οὐ καὶ πλάκ]ιον ἐν, ἔπει καὶ ἐξ-
ἐλθὼν ἐκ τοῦ ἀδύτου, ἀφελόμενον τὸν ταμίαν ἀπαντᾶ αὐτὸν τὸ
πρόσωπον ἐπὶ τῶν κρίσεως καὶ ἐγκατακ]ρῖθῆναι αὐ τὸ ὕδωρ. ἐ-
μίρας δὲ γονεώνιος ἐξέ]βαν ἐκ τοῦ ἀδύτου τὸν ταμίαν ἀφελόντ,
τὸ γρᾶμματα εὖκ ἔχοντα. ἐγκαθεύδ]ν δὲ ἐς τὸ ὕδωρ ἔφη τὸ αὐτοῦ
πρόσωπον πεὶ τοῖς ἰδίοις στίγμασι καὶ τὰ τοῦ Πανδάρου γρᾶμ-
ματα ἐκπέπεκεε. Εὐφάνης Ἐ[π]ιδαύριος παῖς. οὗτος ἐκ τοῦ Διὸν ἐκ]πλα-
θεὶς ἔδοξε δι' ὀπτᾶν ὁ Διὸς ἐκστὰς εἶπεῖν· «τί μοι δοκεῖς, οὐ τὸ
μὲν ὑγιὲ ποιήσ·, αὐτὸς δὲ φάναν «δὶα' ἀστραγάλου», τὸν δὲ Διὸν γελά-
σαντα φάναν νιν κτείνειν. ἀβ]ελόμενος δὲ γονεώνιος ὑγιὲς ἐξέ]βη.
Ἀνὴρ ἀφίκετο καὶ τὸν Διὸν ἱκέτης ἀτερόπτιλλος αὐτὸς ὥστε τὰ
βλέφαρα μόνον ἔχων, ἐνίλλων δ' ἐν αὐτοῖς μικρὸν, ἀλλὰ πυκνὰ εἶ-
μεν ὄλων. ἐβ]ιήγησ δὴ τοιος ἐγ]ὸν ἐν τοῖ ἱαρῷ τὸν αὐθῖπνε αὐτοῦ τὸ
νοιᾶζειν βλ]έπειν ὅλως μηδαμῶν ὑπαρχὸν ἔχοντος ἀπτιλ-
λεν, ἀλλ' ἃ γράμμα μόνον. ἐγκαθεύ]δοντ]ε οὖν αὐτὸν δόξαι ἰφάσκ· ἰδίσκε
τὸν Διὸν ἐκ]στασ τι φαίμασσον, ἐπεῖπε δακρυσσα τὸ βλέφα-
ρα ἐγχέλι εἰς αὐτά. ἀπ]έβησε δὲ γονεώνιος βλέπων παμφῶν ἐξ]ῆλθε.

Digitized by Google

Κυθυν. Σκευοφόρος εἷς τὸ ἱμ[άτι]ο[ν] ἅ[ρ]ηται ἐπὶ ὑγίοντο κεφ[ὸ τὸ δα-
μοσιάδιον, πατέτα[ι]. [ὧι δ' ἀ]φίκτα, σύνιξε τὸν γυλλί[ν] καὶ ἰ[ερεύσα-
ται τὰ συνεστραμίνα σ[πλ]ά· ὡς δ' εἶδε τὸν πολίτων πατ[αγ]ύντα,
ἐξ τὸ ἐ δυσέντος εὐθυτο [π]όνον, ἰ(λ)υσιτε καὶ συνετίθη [τὰ] ἐ-
στρατα ποδοξέωνον. ἰδὲ[ί]πόρες εἶν τε ἴδιον αὐτὸν νύ, ἐ λίθιαι, ἰ[ε-
ρὸν ντυπίθετι τὸν πολίτων [μεί]τεαν; τοῦτον γὰρ εἰδὲ μι ἰ ἰν Ἐπιδαύ-
ρωι Ἀσκλαπιὸς ὑγιᾶ ποίσαι δύνατο. ἀπούσαις ταῦτα ὁ πάις, συν-
θεὶς τὰ δόγραπτα εἰς τὸν γυλλὸν ἤρπε εἰς τὸ ἱερόν· ἐπεὶ δ' ἀφίκε-
το, ἀπὸξ [τ]ὸν γυλλὸν καὶ ἐξαιρεῖ ὑγιᾶ τὸν πολίτων ἀγωνισ-
τὴν. καὶ τὰν δεκάτει ἡμωνύνε τὰ πρηγδέοντα καὶ λαγξθέντα· ὡ-
ς δὲ ἄπου', ἀνέθηκε τὸν δεῖπ τὸν πολίτων.

Αἰσχίνης ἡγωνοκωμῴδει τὸν τῶν ἰατῶν ἐπὶ δεκάρχου τὸ ἀμ-
βίας ὑκορίκωντο εἰς τὸ ἄβατον. πατατικτὸν σὺν αὐτὸ τοῦ δέκδρεος
ντρὶ σκιλοκὸν τοιας τοὺς ἐστιλλους ἀμφίκωντ. πιπὸς δὲ διακ-
κώντος καὶ τυφλὸς γηγωνώνος πιθῶντούσης τὸν Θεὸν ἐν-
κοίτιλε καὶ ὑγιὲς ἐγένετο.

Εὐπειθὴς λέγχας ἔτη ἑφέρωτα ἷξ ἰν τᾶι γυλίθωι ἡγωνικὸν ἐπέτος
δ' (ε)ὐτοῦ ἔξελων τὸν λόγχαν ἐ Θεὸς εἰς τὸν χρῆτε αὐ βίωνα. ἀμέρας
δὲ γενομένης ὑγιὴς ἐξέρα, τὸν λόγχαν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων.
Ἀνὴρ Τορωναῖος δακτύλιος. οὗτος ἐγκοιτεῖτον ἐνίαυτον τῶν-
δεδεῖ οἱ τὸν Θεὸν τὸ στόμα μεγαλ[ρ]α ἀναγράψαντα τὰς δια-
λόσεις ἐξελὼν καὶ δόμεν οἱ ἰα τὰς χρῆσις καὶ συφιλῶαι τὰ στό-
μα. ἀμέρας δὲ γενομένης ἐξελὼν τὰ δορία ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων,
καὶ ὑγιὴς ἐγένετο. πατὴρ δ' αὐτοῦ δελαδεῖς ὑπὸ ματρωτὸς, ἐγ πυ-
κτίν ἐμβεβλημένος. ἰατρών.

Ἀνὴρ ἐν αἰθείοι λίθεν. οὗτος ἐνίαυτον τῶν· ἰδίωτι πταῖ πελῶι
συγχώντ᾽αι. ἐξονειρώσαν δὲ τὰλ λίθον ἐμβάλλει καὶ ἀνελλύ-
σαι ἐξελὼν ταῖς χερσὶν ἔχων.

Ἐρμόδικος Ἀσκληπιῶι ἀφιατὸν τοῦ σώματος. τοῦτον ἐγκοιτεῖ-
θέντα ἰύπατο καὶ ἐκελέσατο ἐξελ(ὼ)ν[τα] λίθον ἐκγενῆ εἰς τὸ
ἱερὸν ἐνέγκαι δύοπτο μέγαθον. ὁ δὲ τὰν πρὸ τοῦ ἀβάτου κείμε-
νον τὸν ὄγκον.

Νικόνικος χωλός. τοῦτον κοιτεύοντα κοῖτε [τ]ᾶς ὕπνω τὸν σκίπωνα ἀρ-
πάξας ἔφευγε, ὁ δὲ ἀπὸκ ἰδίωτος καὶ ἐκ τούτου ὑγιὴς ἐγένετο.

Ἀνὴρ δάκτυλον ἰάθη ὑπὸ ὄφεος. οὗτος τὰ[ν] τοῦ κοιτῶνος ὑπ-
νῶ τον σῦριγγι ἔλασσε ἐκοῦς δακτύλ[ο]ιος μεθέωσεν ὑπὸ τῶν Θε-
ραπόντων ἐξενεγκθὲν ἐπὶ ἱθρυπιστὸν τοπε κοκλίζη. ἔνθεν δὲ ὑπ
λιδίσαν, ἐν τούτοι δρόωντ ἐκ τοῦ ἄβατον ἐξελὼν τὸν δάκτυλον
ἰόσπατο τὸν γλάσσαι καὶ τοῦτο ποιήσας οὐ τὸ ἄβατον ἀνεχώρησε
πάλιν. ἰξεγερθεὶς δὲ, οὐ ἓν ὄγκος, ὅφα ὄλω ἰδίῳ· δοκῶν νενικ-
κον εὐπρεπῆ τὴν μορφὴν ἐπὶ τὸν δάκτυλον ἐπεκῶν φάμμακον.

Ἀλκίπος Ἀλκιπὸς. οὗτος τυφλὸς ἐν ἐνιαυτοι εἶδε· ἰδίωτι ὁ Θεὸς πτελλῶν τοῖς δα-
κτύλοις δοίγων τὰ ὄμματα καὶ ἰδεῖν τὰ δένδρα ἀρότον τ[ᾶ] ἐν τᾶι ἰκρᾶι.
γυναῖκα ὑγιὲς ἐξέδωκεν. Ἱερώνυ Μυτιλαναῖος. οὗτον πὸκ ἀδχρ ἐν τοῖ κεφαλᾶι
τράγκας, ἐν δὲ τᾶι γε[ρ]σὶν ποσπέλλας. πίεγκόμενος δ[ὲ ὑπ] ποτακφλάσεως ὑπ[ὸ
τῶν ἄλλων ἰατρ[ι]ῶν[τω]ν· τὸν δὲ ὁ Θεὸς χρήτως φαρμάκοις τὸν κεφαλὰν ἐκόνησε
τρόγκος ὄχεν. Λύσων Ἐρμιονεὺς παῖς ἀϊδέως. οὗτος] ὕπνῳ ὑπὸ κυνὸς τὸν
κατὰ τὸ ἱερὸν Σκ[ρατ]υόμενος τοῦς ἐστιλλους ὑγ[ι]ῆς ἀπέλθε.

Exempla tenemus nostrum et n. 952. 953 (cf. etiam ad n. 953a) lapidum eorum, quos Epidauri fuisse testatur Pausanias 2, 27, 3: στᾶλαι δὲ ἑστήκασιν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τὸ μὲν ἀρχαῖον καὶ πολύεσσαι, ἐν ἷσαι δὲ ἐξ λιθοι. τούτοις ἐγγεγραμμένοι καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐστὶν ὀνόματα ἀνεσθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, σφισὶν δὲ καὶ νόσημα ἦν τι ἑκάστοις ἐνόσησε καὶ ὅπως ἰάθη. Strabo p. 374C dicens καὶ τὸ ἱερὸν πλέρες ἔχωσες (sc. Ἀσκληπιοῦ) ἀπὶ τῶν τε πεφευγότων καὶ τῶν ἀναπεμένων νοσήσαν, ἐν οἷς ἀναγεγραμμένοι τυγχάνουσιν οἱ θεραπεῖοι, quae verba in laudas dedicationes ab aegrosis editas refert Dittenberger, cum his comprehendere voluerit etiam tabulas nostras. Pausanias 2, 26, 1 quod refert ἡ δὲ Ἄλλη τὰ μὲν ἐφ' ὑμῖν ἔστω ἔρωσες, ψεύσει δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ποσί, καὶ Ἄλκιδι λόγος ἐν στήλαις ἐστὶ τοῖς Ἐπιδαυρίοις, αἱ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὰ ἰάματα ἐγγεγραμμένα ἔχουσιν, ἄλλα δὲ συγγράμματα εὑδὲν οἶδα ἐξεύρεσιν, ὥστε ἡ πόλεως Ἄλκιδι ἐστὶν ἡ Ἄλκιδι μᾶλλον, et nostri lapidis potest respicere versum 120 et n. 952 vs. 19 et 69. (Auctorem Pausaniae perperam Ἄλλην dedicationis nomen urbis, quod teste Stephano Byzantio erat Ἀλκίδ, animadvertit Wilamowitz.)

Lapidem nostrum, cum superscripturn exhibeat argumentum (Ἰάματα τοῦ Ἀσκλαπιοῦ καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ), seriei fuisse primum intellexit Cavvadias. Una aetate exarati sunt nervati omnes, idque quidem, ut perpenna universa litteratura Epidauria certum duco, saeculi quarti dimidio altero, crediderim circa annum fere 420. Cavvadium, qui in libro inscripto *Fouilles d'Épidaure* p. 23 steirum modo universum aetatem satius duxit circumscribere, neque recentiores ea dicens saeculo tertio neque antiquiores medio saeculo quarto, gaudeo in sententiam certiorem nunc deductum mecum fore congruere; habes enim in nervisimo eius libro Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 125: «αἱ πέρσπιναι ἐπιγραφαὶ τῶν ἰαμάτων ἐκ τῆς Δ' ἑκατονταετηρίδος προέρχονται», quod p. 267 accuratius definit «κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς Δ' ἑκατονταετηρίδος». Quibus rationibus motus Dittenberger stelas «sine dubio» tertio saeculo adscribat saeculo nescio.

Supplementa, quorum non alium referam auctorem, cuncta sunt Cavvadiae, qui longe plurima statim recte expedivit.

Digitized by Google

Vs. 2 quod priore loco ut sanationem sanctor perhibetur Apollo, quamquam deinde singulae effectae esse narrantur a solo Aesculapio, id certissime probat, Apollinem initio tenuisse sacrum Epidaurium atque postes immigravisse Aesculapium; sic enim consentaneum est, patrem submotum a munere sanandi tamen reticuisse honorem principalem. Cf. etiam ad n. 932 vs. 51 sq. — Vs. 3 ἔτη. De aspiratione vocis vide supra n. 51. Nunc conferendus Wilhelm, *Ἔτος und ἐνιαυτός*. — Vs. 4. 5 *ὡς δὲ καὶ* Apte laudat Curv. Pausanias 2, 27, 1 *de* sacro lucro Epidaurio disserentem: *οὐδὲ ἀνεσπάσατο οὐδὲ τέτακται οἱ τριακάδα σφᾶσι ἐντὸς τοῦ περιβόλου.* — Vs. 7 sq. de Chius carmine cf. adnotata ad n. 953. — Vs. 14 in ΕΓΓΑΣ prius Γ correctum ex Ε. — Vs. 28 in vocis *ἐκτείνων* ἰοτα priore inserendo lacuna est ordo litterarum, item vs. 3 in ΙΑ. vs. 40 in Ρ de *φάρμακον*, vs. 60 in ΙΗΙ, vs. 105 in ΑΙ, vs. 115 in altero Ει; vs. 36 ἐ in τυφλούς tenet spatium litterarum duarum. — Vs. 31 nota *ἰερὸν* scripsum pro consueto *ἱερόν*. — Vs. 33 supplevit Curv.[3] Apte Blinkenberg affert titulum Spartanum C. I. G. 1273, qui probat revera fuisse Ἄπιστος nomen. — Vs. 35 in. *[κατὰ* Curv., *[περὶ* Blinkenb. — Littera *α* in *δαιγλα* (vs. 66 est *ἰάμη*) Prellwitz confirmari adnotat quod coniecit Mekler (*Beiträge zur Bildung der griech. Verben* 34), in usu fuisse praesens *γελάω* cum Alpha producto. — Vs. 42 in. *[οὔτως* Baun., *[νῦνεν* Curv. — Vs. 44 *ἀνήρατο* supplevit Dittenb. Notandum *κατεβίβ[ασε*, cum vs. 73/4 item in composito sit *κατεβίβασεν* (Curv.). — Vs. 44/45 *ἐνεθύνει[ον, ἔφη, τοῦ ἱγιωνέως* Baun., quem sequitur Curv.[3], qui *ἔφη* iam dederat in proecdosi. *τούτου* debetur Dittenbergero. Diviso *ἐνεθύνει[ον* est legitima, vide vs. 14/15 *παρίζηλα*, vs. 68/69 *ἐνακρίνειθ*; vs. 88/89 est *ὡς*. Cf. etiam ad n. 952 vs. 23/24. — Vs. 45 ad *ἰατρὸν* affert Cavvadias Hesychium: *ἰατρὸν· παῖδα Σφακίων.* — Vs. 52 ad supplementum suum *[Ἐπιδ]ὼρ* Cavvadias laudat versum 118. Sed Stelae quae supplementi dat. Sm. 39 a), concinit *[Ἐ]πίδωτα* Wilamowitzii. — Vs. 54 *ἔχουσαν τὰ* suppleverunt Reinach et Wilam. — Vs. 55 *στήρματα*, vs. 57 *σὺν ἀνιδίδου* debentur Wilamowitzio. — Vs. 58/59 *ἤ[νε]σεν ἀν ἀνθεῖναι* Curv., *ἤ[νε]σεν ἀν(αι)θεῖναι* Baun., *ἐνιδεῖν* legitimum infinitivum dicens, veluti *φῶν· λόγων* Hesychii; sed *ἀνιδίωτ* est vs. 51. 56 neque aptum *ἐπιτιθέναι*. *ἄ[ξ]ἀλ[ξ]ησεν* Dittenberger, quod probari non possunt etiamsi non repugnaret lapidi, post E enim est hasta recta ad Σ non apta. Fortasse inest gravior lapicidae error. — Vs. 60 *πωσ(ε)ι*. emendavit Wilam. Ad tuendum traditum Baunack laudat decretum Aetolorum *Dialektinschr.* 1413 *πι* Dittenberger, Sylloge[3] 295, vs. 29 *αἱ δὲ τίς κα ἀγρ ἢ χρεωκρῖν ἢ ἀποδώξαντι ἢ διαγνώσηι*; sed manifesto apparet unum insertus est mero lapicidae errore. — Vs. 66 *ἐγκαυθῆναι*; *κατᾶδαι* est n. 950 vs. 45; erratum fortasse in nostro, cum in animo fuerit lapicidae frequens *ἐγκαυθῆναι* (Prellw.). — Vs. 74 futilis quidem est coniectura, quam pro *ἔλεγον δὲ* protulit Zucher: *ἐγέλων δέ*, sed concedendum ei est inesse vitium, ergo scripsi *ἔ(ν)εγον*. — Vs. 79 sqq. Ut manet Perdrizet (*Revue des études anciennes* II 73), Medicinal S. Laurentium in basilica sua rexarsit calicem crystallinum chapsum diacono cum ad mensam sacram offerenti: Gregorius Tur. Gloria mart. 45 (Monum. German., scr. Merov. I 518). — Vs. 79 *ἤ[σε]ν* Blinkenb. — Vs. 80 *ὡς δ' ἀβίστα* Wilam. (*καὶ ἀβίστα* Curv.). — Vs. 98 ad *δευδλέας* Cavvadias laudat glossam Hesychii *δευδλεῖν· βλίτλαι*, quam intellexit emendandam esse e titulo; addidit Bücheler, *Jen. Lit. Ztg.* 1875, cum collocatum sit inter *δίκαι* et *δίωκε*, turbare ordinem alphabeticum. — In argumento praescripto et hic et vs. 104 intellegendum *ἔχει*; cf. ad tituli proxime insequentis vs. 45. — Vs. 100 notandum *χήρᾳ*, cum vs. 22. 27. 28. 96 sit *χέρ*. — Vs. 103 *ἐκδεξάμενος(ε)ν*. Sigma seclusit Blinkenberg; facile praecedente *παρῴκησε* ad errorem induci poterat lapidarius. — Vs. 114 *ψεῦ* pro Dittenb., *ὑπὸ τοῦ* priores. — Vs. 118/119 *παν(ε)ίσχυος*: alter Aesculapii filiorum, Machaon s. Podalirius (Blinkenberg, *Asklepios* 45 sq. *Athen. Mitth.* 24, 1895, p. 307 sq.). — Vs. 119 *ἐπιστᾶν*. «Confirmatur unicum Hesychii testimonium: *σπᾶν· τὸ καὶ πᾶν ἐπὶ τοῦ πατάσσειν καὶ κατατείνειν*, vide Lobeckii rhematicum p. 104» (Bücheler). — Vs. 120 *Ἀλκάστ*. v. praemonita p. 125. — Vs. 125 *πάθος*. Notandus sensus activus (Cavvadias).

952 N. 2. Stela aequalis praecedenti, composita Cavvadia teste e fragmentis viginti duobus repertis annis 1883 et 1884 eodem loco quo n. 951. Nunc viginti modo numerari fragmenta gypso copulata, ut fragmenta duo perierint; item constat super pervisae litteras singulas. Scriptura *στοιχηδὸν* ordinata, sed initio versus decimi septimi, sub fine quadragesimi secundi, in medio versu centesimo undevigesimo locus unus vacuus relictus est et tum in versibus sequentibus eodem modo continuatum; in versibus sexto, vicesimo quarto extr. et sequagesimo septimo lota, versus octogesimi primi initio Delta extra ordinem inserta. A. 1,69. 1. 0,74. cr. 0,15.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 1 n. 80. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 2. Idem, *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* 261 cum imagine phototypica. Lapidem contulerunt Baunack, *Aus Epidauros* 15. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 265. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3340. Dittenberger, Sylloge[3] 803.) Cf. S. Reinach, *Revue archéol.* 1, 1885, p. 265. Wilamowitz, *Hermes* 19, p. 442 et *Isyllos von Epidauros* 3. 4. Hiels, *Hermes* 23, p. 286. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 222. Beuson, *Classical Review* 1893, p. 185. Wilhelm, *Jahreshefte des österr. archäolog. Institutes* 1900, p. 40. — Lapidem contulimus partim Fredrich, partim ego; tum *exscripsi* ex ectypo.

ΑΡΑΤΑ ΔΙΑΝΑΥΔΡΩΝ ΕΡΤΑΥΤΑΣΑΜΑΤΗΡΕΝΕΚΑΟΕΥ[Δ]ΕΝΕΛΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
ΝΙΕΣΣΙ ΚΑΙΕΝΥΠΝΙΟΙΣ ΡΗΙΕΔΟΚΕΙΤΑΣΟΥΤΑΤΡΟΣΟΥΤΟΝΘΕΟΝΑΡΟΤΑΜΟΝ
ΤΑΤΑΝΚ ΦΑΛΑΝΤΟΣΩΜΑΙΡΑΜΑΣΑΙΚΑΤΕΤΟΝΤΡΑΧΑΛΟΝΕΧΟΝΟΣΔΕΣΕΡΡΥΑΣ
ΧΝΟΝΥΓ ΝΚΑΤΑΛΥΣΑΝΤΑΤΟΣΩΜΑΤΑΝΕΚΑΛΑΛΛΑΝΕΠΙΘΕΜΕΝΕΠΙΤΟΝΑ
5 ΧΕΝΑΙΔΟ [Α]ΔΕΤΟΕΝΥΠΝΙΟΝΤΟΥΤΟΔΓΧΩΡΗΣΑΣΑΕΙΣΑΛΚΕΔΑΙΜΟΝΑΚΑΤΑ 5
ΛΑΜΒΑΝΙ ΑΝΘΥΓΑΤΕ[Ρ]ΑΥΓΑΙΝΟΥΣΑΝΚΑΙΤΟΑΥΤΟΕΝΥΠΝΙΟΝΔΡΑΚΥΛΑΝ
ΕΡΜΩΝΘ ΝΤΥΦΛΟΝΕΟΝΤΑΙΑΣΑΤΟΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΤΑΙΑΤΡΑΟΥΚΑ
ΠΑΓΟΝ[ΕΠΟΙΗΣΕΤΥΦΛΟΝΑΥΤΟΙΣΑΦΙΚΟΜΕΝΟΝΑΥΤΟΝΚΑΙΠΑΛΙΝ
ΕΓΚΑΘ ΗΚΑΤΕΣΤΑΣΕ
10 ΑΡΙΣΤΙ ΝΙΑΛΥΤΑΔΑΜΙΘΑΣΧΟΥΣΑΕΝΤΑΙΚΟΙΛΙΑΙΕΝΕΚΑΟΕΥΔΕ 10
ΕΝΤΡΟΣ ΤΟΥΑΣΚΛΑΠΙΟΥΤΕΜΕΝΕΙΚΑΙΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕΣΑΟΚΕΙΟΥ
ΤΟΥΣΥΙ ΣΟΥΟΥΚΕΠΙΔΑΜΟΥΝΤΟΣΑΥΤΟΥΑΛΛΑΕΝΕΠΙΔΑΥΡΙΕΟΝΤΟΣ
ΤΑΓΚΕΦ ΓΑΜΕΙΝΟΥΔΥΝΑΜΕΝΟΥΣΔΕΠΙΘΕΜΕΝΠΑΛΙΝΠΕΜΨΑΙΤΙΝΑΠΟ
ΤΟΝΑΣΚΑ ΠΟΣΜΟΛΗΙΜΕΤΑΣΥΔΕΑΜΕΡΑΕΠΙΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙΚΑΙΟΙΑΡ
15 ΡΕΥΣΟΡΗΙ ΑΝΕΦΑΛΑΝΑΦΑΙΡΗΜΕΝΑΝΑΠΟΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΤΑΣΕΦΕΡΠΟΥ 15
ΕΛΣΔΕΝΥΚΤ ΣΤΑΓΟΡΑΟΥΤΙΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΟΙΟΘΕΟΣΙΚΑΝΕΞΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΠΙΟΕΙΣΤ ΦΑΛΑΝΕΡΙ ΝΤΡΑΧΑΛΟΝΜΕΤΑΤΑΥΤΑΑΝΕΧΕΙΣΑΣΤΑΓΚΟΙΑ
ΙΤΑΝΑΥΤ ΕΛΕΝΤΑΝΕ ΙΟΙΑΚΑΙΕΥΡΡΑΥΑΙΠΑΛΙΝΚΑΙΕΚΤΟΥΤΟΥΥΓ
ΕΓΕΝΕΤ [Ι] ΤΡΑΙΠΑΙΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΣΚΑΔΙΚΟΣΟΥΤΟΣ
20 ΠΟΚΟΛΥΜ ΑΣΕΙΣΤΑΝΘ ΑΝΕΠΕΙΤΑΔΕΝΔΡΥΣΑΝΕΙΣΤΟΠΟΝΑΦΙΚΕΤΟ 20

Digitized by Google

ΣΗΡΟΝΚΥΚ ΠΕΤΡΑΙΣΠΕΡ ΜΕΝΟΝΚΑΙΟΥΚΕΔΥΝΑΤΟΕΞΟΔΟΝΟΥΔΕΜΙ
ΑΝΕΥΡΕΙΝ ΤΑΔΕΤΟΥΤΟΟΠΑ[Τ] ΥΤΟΥΣΚΟΥΘΑΜΕΙΠΕΡΙΕΤΥΓΧΑΝΕΜΑΣ
ΤΕΥΣΠΑΡΑΚΛΑΠΙΣΙΕΝΤΩΙΑ ΔΙΕΝΕΚΑΟΕΥΔΕΠΕΡΙΤΟΥΠΑΙΔΟΣΚΑΙΕ
ΝΥΠΝΙΟΝΙ ΔΕΕΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΟΘ ΑΓΕΙΝΕΙΕΚΤΙΝΑΧΩΡΑΝΚΑΙΔΕΙΞΑΙΟΙΔ
ΟΤΙΤΟΥΤ ΙΕΚΤΙΟΥΟΣΑΥΤΟΥΕΣΤΙ ΝΔΕΚΤΟΥΑΒΑΤΟΥΚΑΙΔΑΤΟΜΗΚΑΕΤΑ
ΠΕΤΡΑΝΛ ΗΥΡΕΤΟΜΠΑΤΔΑΕΒΔΕΜ, ΕΚΕΤΡΑΤΑΦΕΡΑΙ
ΕΚΥΝΕΕΑ ΤΑΕΜΠΑΝΤΙΕΙΟΥΣΑΦΟΡΑΣ[Λ]ΥΕΙΣΤΟΙΑΡΩΝΑΦΙΚΟΜΕΝΑΕΝΕ
ΘΕΥΔΕΩΣΔΕΟΥΘΕΝΕΝΥΠΝΙΟΝΕΝΑΡΓ ΕΩΡΗΠΑΛΙΝΟΙΚΑΔΕΑΠΕΚΟΜΙ
ΤΟΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΣΥΜΒΟΛΗΕΑΙΤΙΣΕΠ[Ρ]ΙΚΟΡΝΟΥΣΑΥΤΑΙΚΑΙΤΟΙΕΓ
ΝΟΙΣΕΔΟΞΕΤΑΝΟΥΙΜΕΥΠΡΕΠΗΣΑΝΗΡΟΣΠΥΘΟ/ ΕΝΟΣΠΑΡΑΥΤΩΝΤ
ΞΙΑΣΤΑΣ[ΑΥΤΩ]ΝΕΣΕΛΗΣΑΤΟΘΕΜΕΝΤΑΝΙΑΙΝΑΝΕΦΑΣΤΑΝΕΩΣΤΡ
ΡΟΝΕΠΕ [ΤΑΤ]ΑΓΚΣ[Ι]ΑΙΑΝΑΥΤΑΣΑΝΕΧΙΣΑΣΕΞΑΙΡΕΙΠΛΗΘΟΣΥ
Π[Ο Δ]Υ [Π]ΥΔΑΝΙΠΤΙΡΑΣΣΥΝΡΑΥΑΣΑΕΤΑ ΑΣΤΕΡΑΚΑΙΡΟΗΣΑΣΥ
ΤΑΝΓΙΝ[ΔΙ]ΚΑΤΑΝΤΕΠ[Α]ΡΟΥΣΙΑΝΤΑΝΑΥΤΟ ΑΡΕΝΕΦΑΝΙΣΕΟΑΣΚΑΛΙΙΥ[Σ]
ΚΑΙΙΑΤΡΑΕΚΕΑ ΤΟΑ[Π] ΠΕΜΠΕΙΝΕΙΣΕΠΙ ΥΡ ΚΥΩΝΙΑ
ΣΑΤΟΠΑΙΔΑΑ' Α[ΤΑΝ]ΣΥΤΟΣΦΥΜΑΕΝΤΟ ΛΛΑΒΙΕΙΧΕΑΦΙΚΟΜΕΝΟ
ΔΑΥΤΟΝΠΟΙΤ [ΘΕ ΝΚΥ] ΝΤΩΝΙΑΡΩΝΥ ΛΙΓΛΩΣΣΑΙΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕ
ΚΑΙΥΓΙΗΣΕΠΟΙ [Ε] ΑΝΗΡΕ ΑΤΑΣΚΟΙΛΙΑΣΕΛΚΟΣΕΧΩΝΟΥ
ΤΟΣΕΓΚΑΘΕΥΔΟ ΝΕΙΔΕΓΛΥΚ ΑΥΤΩΙΘΕΟΣΠΟΙΤΑΣΑΙΤΟΙ
ΕΠΟΜΕΝΟΙΣΥΠΗΡΕΤΑ ΛΑΑΒΟΝΤΑΣΑΥΤΟΝΙΣΧΕΙΝΟΠΩΣΤΑΜΗΙΟΥΤΑΝ
ΚΟΙΛΙΑΝΑΥΤΟΣΔΕΦΕΥ ΝΤΟΥ ΔΕΥΛΛΑΒΟΝΤΑΣΝΙΝΠΟΙΔΗΣΑΙΡΟΙΡΟ
ΠΤΟΝΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΤΟΝ ΚΛΑΠΙΟΝΑΝΕΧΙΣΣΑΝΤΑΤΑΓΚΟΙΛΙΑΝ ΕΚΤΑ
ΜΕΙΝΤΟΕΛΚΟΣΚΑΙΣΥΡΡΑ ΠΑΛΙΝΚΑΙΛΥΘΗΜΕΝΕΚΤΑΝΑΕΣΘΑΝ ΚΑΙΓ
ΚΤΟΥΤΟΥΓΓΙΗΣΕΣΘΑΙ ΕΤΟΔΕΑΛΠΕΔΟΝΕΝΤΩΙΑΒΑΤΩΙΑΙΜΑΤΟΣΚΑΤΑ
ΠΛΕΟΝΗΣ ΚΛΕΙΝΑΤΑΣΘΗΒ/ ΙΟΣΟΤΟΥΣΦΘΕΙΡΑΣΟΥΤΟΣΓ
ΘΟΣΤΙΠΑΜΠΟΛΥΦΘΕ ΔΝΕΝΤΩΙΣΩΜΑΤΙ ΧΩΝΑΦΙΚΟΜΕΝΟΣΕΝΕΚΑΘΕ
ΔΕΚΑΙΟΡΘΙΟΥΙΝΕΔ[ΙΟΚ]ΕΙΑΥΤΟΝΝΙΝΟΦΕΟΣΕΓΔΥΣΑΣΚΑΙΓΥΜΝΟΝΚΑ
ΤΑΣΤΑΣΑΣΟΡΘΟΝΩΣΑΙ ΙΤΙΝΙΤΟΥΣΘΕΙΡΑΣΑΠΟΤΟΥΣΘΜΑΤΟΣΑΠΟΚ[Α]
ΘΑΙΡΕΙΝΑΜΕΡΑΣΔΕΓ ΥΟΜΕΝΑΣΕΚΤΟΥΑ[Β]ΑΤΟΥΥΓΙΗΣΕΣΘΑΙΘΕ
ΑΓΕΣΤΡΑΤΟΣΚΕΦΑΛΑ[Σ] ΛΓΟΣΟΥΤΟΣΑΓΡ[Υ]ΠΝΙΑΙΣΧΥΝΕΧΟΜΕΝΟΣΔΙΑ
ΤΟΜΠΟΝΟΝΤΑΣΚΕΦΑΛΑ [Β]ΣΕΝΤΩΙΑΒΑΤΑΙΕΓΕΝΕΤΟΚΑΘΥΠΝΩΣΚΕΚΑΙΕΝ
ΠΝΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΑΥΤ[Ν]ΟΘΕΟ[Σ]ΙΑΣΑΜΕΝΟΣΤΟΤΑΣΚΕΦΑΛΑΣΑΛΛΟΣΟΡ
ΘΟΝΑΣΤΑΣΑΣΓΥΜΝΟΝΠΑΓΚΛ ΛΤΙΟΥΓΡΟΒ(ΛΑΝΔΙΑΣΑΙΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΗ
ΘΕΙΣΑΣΥΓΙΗΣΕΣΘΑΙΟΣΚΑΙΟΥΜΕΤΑΠΑΥΤΑΓΧΡΟΝΟΝΤΑΣΜΕΛΕΝΙΚΑΣΕ vacat
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ ΓΟΡΓΙΑΣΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΤΑΣΓΥΟΣΟΥΤΟΣΕΜΜΑΧΑΙ
ΤΙΝΙΤΡΟΘΕΙΣΕΙΣΤΟΜΠΑ[ΥΜΟΝΑΤΟΣΕ Μ ΤΙΕΝΙΑΥΤΟΓΚΑΙΕΞΑΜΗΝΟΝ
ΕΜΠΥΟΣΗΣΟΥΤΑΣΦΟΔΡΑΣΤΕΤΕΠΤΑΚΑΙΕΞΗ]ΚΟΝΤΑΔΕΚΑΝΑΣΕΚΠΕΛΕ
ΠΥΟΥΣΑΣΔΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕΟΥΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙ ΟΙΘΕΟΣΤΑΝΑΚΙΑΔΕΞΕ
ΛΕΙΝΕΚΤΟΥΠΛΕΥΜΟΝΟΣΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΑΣΥΓΙΗΣΕΣΘΑΙΤΑΝΔΡ'
ΔΑΕΝΤΑΙΣ[ΧΕ]ΡΣΙΦΕΡΩΝ ΑΝΔΡΟΜΑΧΑΣΕΞΑΠΕΙΡΟ [Ν] ΔΩΝΑΥΤΑΕΠΙΚΑΘΕΥΔΟΥΣΑΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕΕΔΟΚΕΙΑΥΤΑΙ
ΟΣΑΓΚΑΛΥΨΑΙΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΤΟΝΘΕΟΝΑΥΤΑΣΑΙΟΥΤΑΙ
ΤΟΥΤΑΙΑΝΔΡΟΜΑΧΑΙΥ ΟΣΕΞΑΡΥΒΒΑΕΓΕΝΕΤΟ vacat Α
ΟΣΟΦΘΑΛΜΟΥΣΟΥΤΟΣΕΝΤΙΝΙΜΑΧΑΙΥΠΟΔΟΣ ΤΟΣΠΑΙ
ΡΩΝΤΩΝΦΟΛΑΜΩΝΤΥΦΛΟΣΕΓΕΝΕΤΟΚΑΙΤΑΝΔΟΓΧΑΝ
ΠΡΟΣΩΠΑΙΠΕΡΙΕΦΕΡΕΕΓΚΑΘΕΥΔ[Ν] ΡΟΥΙΝΕΙΔΕΕΔ
ΕΞΕΛΚΥΣΑΝΤΑΤΟΒΕΛΟΣΕΙΣΤΑΡ ΡΑΤΑΣΚΑΛΟΥΜ
ΛΙΝΕΝΑΡΜΟΣΑΙΑΜΕΡΑΣΔΕΓΕ ΥΓΙΗΣΕΣΘΑΘ
ΕΡΕΑΝΔΡΟΣΑΛΙΡΟΦΘΙΣ ΣΓΚΑΘΕΥΔΟΝΣ
ΦΡΗΦΑΜΑΣΑΣ' Α ΕΙΣΑΛΙΕΙΣ
ΝΙΑΡΩΝΕΠΙ ΟΣΗΣΤΟΠ
ΓΜΕΝΟΣΠΕΡ Α Ν
ΙΤΟΥΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥ ΙΟΔΡ
ΣΚΑΤΑΒΑ ΟΝΘΕΡ [ΕΠΟΛ]
Α ΟΥΣΑΣΤΟΓΕΓΕ [ΟΥΜ]
ΙΕΡΟΝΕΙΣΕΠΙΔΑ
ΔΟΞΕΤΑΙΠΟΛΙΕΙΣΑ
ΙΩΝΤΙΟΔΕΘΕΟΣΕΧΡΗ

Digitized by Google

ΑΣΚΛΑΠΙΟΥ ΤΕΜΕΝΟΣ Κ
ΤΟΙΑΡΩΝΑΝΑΓΓΕΛΘΕΝ
ΙΔΡΥΣΑΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ ΑΣΚΛΑ
ΣΘΕΝΤΑΕΡΕΤΕΛΕΣΕ
ΚΝΩΝΑΥΤΑΕΓΚΑΘΕΥΔΟ[ΥΣ]
ΕΣΣΕΙΣΘΑΙΓΕΝΕΑΓΑ[ΔΙΕ]
ΤΕΡΑΝΑΥΤΑΔΕΦΑΜΕΝ[ΕΠΙ]
ΑΥΤΟΥΕΓΕΝΕΤΟΔΥΤΑ[ΙΥΙ]
ΕΠΙΑΔΥΡΙΟΣΧΩΛΟΣΟΥ[ΤΟΣ]
ΕΓΚΑΘΕΥΔΩΝΑΕΟΥΙΝΕΙΑΕ
ΠΟΙΤΑΣΣΕΙΝΑΥΤΩΙΚΛΙΜΑ
ΠΙΤΟΝΝΑΟΝΑΥΤΟΣΔΕΤΟΜΕ
ΛΙΠΕΝΚΑΙΑΝΘΕΠΙΤΟΥΘ
ΑΙΤΑΓΚΛΙΜΑΚΑΜΙΚ[Ρ]ΟΝΚΑ
ΠΡΑΤΟΝΑΓΙΝΑΚΤΩΝΤ ΙΠΠΑ
ΛΩΙΕΟΝΤΙΛΙΠΟΤΟΛΜ ΔΕΑΜ
ΞΗΛΘΕ ΚΑΦΙΣΙ
ΚΑΛΛΙΟΥΘΕΡΑΠΕΥΜΑΣΙΝΕΠ
ΔΕΤΑΙΑΕΓΩΝΩΣΕΙΑΥΝΑΜΙΝΙ
ΤΑΣΥΒΡΙΟΣΠΟΙΝΑΣΑΛΑΜΒΑΝΕ
ΤΟΥΒΟΥΚΕΦΑΛΑΕΝΤΑΙΕΑΡΑΙ
ΗΜΕΝΤΙΜΠΟΛΛΑΠΑΡΑΧΡΗΜΑΚΑΙ
ΥΓΙ ΤΕΡΟΝΑΕΠΟΛΛΑΚΑΘΙΚΕΤΕΥ
ΚΙΕΙΜΕΝΗΣΑΡΓΕΙΟΣΑΚΡΑΤΗΣ
ΤΟΝΕΝΕΚΑΘΕΥΔΕΚΑΙΟΥΙΝΕΙΑ
ΡΙΕΛΙΞΑΙΠΕΡΙΤΟΣΩΜΑΚΑΙΜΙΚ
ΝΙΝΕΠΙΤΙΝΑΛΙΜΝΑΝΑΣΤΟΥΑΔΡ
ΑΥΤΟΥΕΘΕΝΑΙΑΚΕΙΜΕΝΟΥΤΟΝΑ
ΔΟΥΣΤΩΝΑΝΘΡΩΠΩΝΕΙΣΤΑΥΤΑΦΑ
ΦΙΚΩΝΤΑΙΕΙΣΤΟΤΕΜΕΝΟΣΕΟΝΤ
ΤΟΙΟΥΤΟΝΠΡΟΠΗΣΟΙΑΛΛΥΓΙΗΠΟΠ
ΚΗΘΗΣΕΞΗΛΘΕ ΔΙΑΙΤΟΣΚΥΡΙ
ΝΕΤΟΓΓΟΝΑΤΩΝΕΓΚΑΘΕΥΔΩΝΑΕΕΝ
ΤΟΥΣΥΠΗΡΕΤΑΣΚΕΛΕΣΘΑΙΑΕΙΡΑΜΕΙ
ΑΥΤΟΥΚΑΙΚΑΤΑΘΕΜΕΝΟΠΡΟΤΟΥΝΑΟΥΣ
ΚΑΝΑΡΜΑΣΕΥΞΑΝΤΑΤΟΝΘΕΟΝΙΠΠΩΝΠΕ
ΚΑΙΚΑΤΑΠΑΤΕΙΝΙΝΤΟΙΣΙΠΠΟΙΣ
ΝΕΣΘΑΙΕΥΘΥΣΑΜΕΡΑΣΑΓΕΝΟΜΕΝΑΣΥΓ
ΑΛΕΚΚΕΘΥΑΥΤΑΠΕΡΙΠΑΙΑΩΝΕΓΚΑΘΕΥΔ
ΚΕΙΟΙΕΝΤΑΙΥΠΝΩΙΔΡΑΚΩΝΕΠΙΤΑΣΓΑΣΤ
ΠΑΙΑΣΣΟΙΣΓΕΝΟΝΤ ΟΠΕΝΤΕ ΤΙΜΩ
ΘΕΙΣΥΠΟΤΟΝΟΦΟΛΑΜΟΝΟΥΤΟΣΕΓΚΑΘΕΥΔ
ΚΕΙΟΙΟΘΕΟΣΠΟΙΑΝΤΡΙΑΣΓΧΕΙΝΕΙΣΤ
ΗΣΕΓΕΝΕΤΟ ΕΡΑΣΙΠΠΑΣΚΚΑΦΥΙΑΝΙ
ΕΙΧΕΤΑΓΓΑΣΤΕΡΑΚΑΙΕΠΕΠΡΗΤΟΟΛΑΚΑΙΟ
ΘΕΥΔΟΥΣΑΔΕΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕΣΑΟΚΕΙΟΙΟΘΕΣ
ΒΩΝΟΙΑΗΣΑΙΝΙΝΜΕΤΑΔΕΤΟΥΤΟΦΙΑΛΑΝΟΙΑΘ
ΚΑΙΚΕΔΕΣΘΑΙΕΚΠΙΕΙΝΕΠΕΙΤΑΕΜΕΙΝΚΕΛΕΣ
ΔΕΕΜΠΑΗΣΑΙΤΟΛΩΠΙΟΝΤΟΑΥΤΑΣΑΜΕΡΑΣΔΕΓ
ΤΟΛΩΠΙΟΝΜΕΚΤΟΝΩΝΕΞΗΜΕΣΚΕΚΑΚΩΝΚΑΙΕΚΤΟ
ΤΟ ΝΙΚΑΣΙΒΟΥΛΑΜΕΣΣΑΝΙΑΠΕΡΙΠΑΙΑΩ
ΕΝΥΠΝΙΟΝΕΙΔΕΣΑΟΚΕΙΟΙΟΘΕΟΣΑΡΑΚΟΝΤΑΜΕ
ΦΕΡΩΝΠΑΡΑΥΤΑΝΤΟΥΤΩΙΑΣΚΥΓΓΕΝΕΣΘΑΙΑΥΤΑ
ΠΑΙΑΣΚΟΙΕΓΕΝΟΝΤΟΣΙΚΕΝΙΑΥΤΟΝΕΡΧΕΝΕΚΔΥ
ΚΙΑΝΟΣΠΟΔΑΓΡΑΝΤΟΥΤΟΥΠΑΡΧΑΝΠΟΤΙΠΟΡΕΥΝ
ΑΥΤΟΥΤΟΥΣΠΟΔΑΣΚΑΙΕΞΑΙΜΑΣΣΩΝΥΓΙΗΠΟΗ

Digitized by Google

Varia lectio editionis primae. Uncis includendas curavi litteras, quae nunc desiderantur. Omissionum quas deprehendi non enotabo residua litterarum ea, quae parvi sunt momenti. Vs. 20 post Θ omisimus / et (lacuna interiecta) ‘ || vs. 25 post Σ omisimus ι || vs. 26 ΠΑΙΩ (erravit lapicida) || vs. 32 extr. omisimus ᵀ || vs. 33 post ΔΕ omisimus ΤΑ| in fine omisimus ΕΥ || vs. 35 pro ΥΡ editum est ΟΡ || vs. 39 in medio versu omisimus ΟΚ || omissa vs. 42 ΤΟΤΟΝ, vs. 43 ΣΥΡΡ || vs. 48 post ΤΑ omisimus ι || vs. 52 ΚΕΦΑΛΕ || vs. 53 post ΠΑΓ omisimus ΗΙ || vs. 59 extr. omisse reliquiae post ΤΑΝ || vs. 62 extr. omisimus ‘ (quod nil nisi Iota aut Kappa potest fuisse) || vs. 64 post ΔΟ omisimus) et extr. / || omissa vs. 69 ϝ, vs. 70 ‘ et quod sequitur ϸ || vs. 71 post ΕΓΙ omisimus ᵀ || vs. 72 pro ΟΝϜ datum Ο/ || vs. 78 in. omissum ω. Quod extremo loco dedi ℍ non habet Carr. neque loco suo est in lapide, sed cum ΣΕΧΡ correctum sit e ΕΧΡΗ — manifesto quia lapicida statim animadverterat se omisisse Σ —, Εἰα legitime est traditum || vs. 94 extr. ΤΟΛΜ....ΛΜ || omissa vs. 97 extr. ι, vs. 110 extr. ι || vs. 113 in. omisimus Υ spatio vacuo non indicato, ut reliquis versus falso sit collocatus || vs. 114 pro ΘΕΟΝ datum ΘΕΟΝ || vs. 129 ΜΕΘΑΝΙΑ. Extr. ΔΟ pro ΔΩ, quod certum || omissa vs. 130 extr. Ϲ, vs. 132 extr. Υ.

Ἀράτα [Δά]μαινα ὑδρώ[π]α. Ὑπὲρ] τούτου ἃ μέτρα ἐνεπλήσθην ἐκ Λεπεσθόπε-
τος ἐστιν[α] καὶ ἐνίστασι [ξ]ῆρα· ἐδόκει τῆς Συρακτέρ οὐ τὸν Δηὸν ἀκτυπώσα-
τα τῶν μ[ε]φαλῶν τὰ σώμα κρεμάσεται πάντα τὸν τριγκλον ἔχον, ὡς δ' ἐξεράνε σύ-
χνον ὑφρῆν, πατηλάσαντα τὸ σῶμα τὸν μεφαλὸν πάλιν ἐνεδύσεν ἐπὶ τὸν αὐ-
χένι. ἐδα[ύσ]η δὲ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ἀγχιγρόσασα εἰς Λεπεδαύμαν ματα-
λαμβάνειν τῶν Συρακτέρ ἐρμόνεσαν καὶ τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον ὑφρκάλεσ.
Ἔρμων Θ[ε]σσαλός. Τούτῳ τυφλὸν ἔσπα ἐόντα, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἄστρα εἶπ ἀ-
πόγνησθαι ὁ Δηὸς καὶ ἐκέ[σ]ρα τυφλὸν αὖθις, ἀφικόμενον δ' αὐτὸν καὶ πάλιν
ἐμκαθέ[ε]δοντα ὑγιῆ ποιήσασθαι.

Ἀριστ[αγόρα Τροζ]ηνία. Αὐτὴ ἔλωδα ἔχουσα ἐν τῶι ἀβάτωι ἐνκαθεύδη-
ι τ Τροζ[ήνι ἐν τοῦ] τοῦ Ἀσκλαπιοῦ τεμένει καὶ ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει σ[ί]
τοὶ εἰδέναι τοῦ Θ[εο]ῦ, οὐκ ἐσκπεύσειεν αὐτοῦ ἀλλ' ἐν Ἐπιδαύρωι ἐώτος,
τὸν μεφαλὸν ἐπιστ[ησεῖν, οὐ δυσπίσουσι δ' ἐκδίωιαι πάλιν πεφάλια τινά πρὸ
τῶν Ἀσκλ[ηπ]ιείου, ἕ[τ]ους μάλα. μετὰ[ξὺ δὲ ἄλλοις ἐκαστοπαθέσιν καὶ ὁ ἐκζέρ-
φείς ἔρως [ποίφα τῶν μεφαλῶν ἀφαιρεμένων ἀπὸ τοῦ τιμώτου. τῶν ἐφορεύον-
των δὲ συνεῖρε Λρ[ιστα]γόρα ἔζωι εἶδε· ἐδόκει σὶ ὁ Δηὸς ἰσσω ἑξ Ἐπιδαύρου
ἐ[κεῖθε τὴν μ]φαλὸν ἰσι [τὸ]ν τρίγκλον, μετὰ ταῦτα ἀνοίγ[ασθαι τὸν κωλέ-
αν] τὸν αὐτ[ὸν ἐξ]ελεῖν τὸν ἐ[λ]κὸν καὶ συμφέ[ρ]ει πάλιν κεῖ ἐν τούτου ὑγι-
ὲ[ῆ ποιήσασθαι. Ὑ]π[ὲ σ]τ[ή]ρης κα[ὶ Ἀριστόμ]ητος Ἀ[λ]ιεύς. Οὗτοι
πνευσ[ιλ]ο[ύσ]ησι εἰς τὸν Δ[ι]άλογον ἔσεσα δολ[ο]μένων εἰς τοῦτον ἀφικνεῖ
ξ[ε]ρον, κ[ω]μ[ά]σαι πέτρας πεφέρ[ε]μένου, καὶ εἰσὶ[ν]τες ἐ[ξ]ελθὼν ε[ὑ]ρισκ[ο-
ν εὑρίσ. [με]τὰ δὲ ταῦτα ὁ πατ[ὴ]ρ αὐτοῦ, ὡς οὐδ[ε]μιᾶ περιτέ[γ]νους μαστε-
τούσης, πόρ [Δ]ηλαπιοῦ ἐν τῶι ἀβ[ά]τωι ἐνκαθ[εύ]δη πρὸ τοῦ ναοῦ καὶ ἰ-
σιτόνου ἐ[ε]ἶδε· ἐδόκει αὐτὸν ὁ Θ[εὸ]ς ἄγων εἰς τὸν γ[υ]μνασ καὶ δε[ξ]αί σ[ε], ἐπ-
ὰν τουτ[ο]ῖ ἔστι ὁ ὑὸς αὐτοῦ. ἐξ[ε]λθὼν δ' ἐκ τοῦ ἀβάτου καὶ (λ)ιτοπαύσας τὴν
πίτραν α[ε]φέρ[ε]ι τὸν πα[ῖ]δα κ[δ]ομ[ά]δα. Διογτάτα Φερσ[ε]φ πα-
ταιτέτε. Α[ὐ]τὴ ἐν πανσὶ ἐούσα φορ[ε]ῖσαι εἰς τὸ ἱαρὸν ἀφικνεῖσθαι ἐκ[ε]ισε-
Θεὸν· ὡς δὲ οὐδὲν ἐνίσκεσι ἐνορ[ῆ]σ[θ]αι ἐκ ἱαροῦ, πάλιν ἐώσασ ἀπκκ[ε]σθ-
τ. μετὰ δὲ ταῦτα συμβ[ο]λ[ε]ῖσαί τε περὶ Κάρους αὐτοῖ, καὶ τοῦ ἐ[π]ουλ-
νου ὀδ[ο]ῦς τῶν ὀδ[ὼ ε]ὐφραπὲς αὐτῳ, ὃς πυθ[ό]μ[ε]νος πῶς αὐτῶν τῶι δυσπορ-
ξίπε τὰς αὐτῶν ἐπελύσατο Θίων τῶν [π]λέων, ἐφ' ὃς τῶν Σωτ[ή]ρίτων ἔφε-
ρον, ἐκ[ε]ίνη τὸν κωλέαν αὐτὰς ἀνοιχ[θ]ὲντ ἐξ[ω]σῖ κλ[ε]θρ ζ[ί]ωσι πώκ-
κλω, [δ]ὸν] κεδωκατ[ε]ίρασ· συφορὰ δὲ τῆς γ[υ]ναικὸς καὶ τούτου ἐζ[υ]γὸ
τῶν γ[υ]ναικῶν τὸν τε παρυσιῶν τὸν αὐτοῦ κ[ε]φαφόπεζε ἐ Δεκκλ[ε]ρίου
καὶ ἄπρι ἐκδ[ε]τρο ἀπ[ε]ρόνασα εἰς Ἐπ[ί]δ[α]υρ[ον. Κύων ἰά-
σατο παῖδα Α[ί]γιν[ήτ]αν. Οὗτος φῶμα ἐν τῆι τριγ[κλίνι ἔ]χ[ω]ν, ἀφικόμενός τε
δ' αὐτὸν καὶ σ[ὺν] Θ[εῶ]ι κ[ύ]ν' τὸν ἰαρὸν ἔ[πα]ρ τῶι γ[ρ]ώσσαι ἐθ[ε]ράπευσε καὶ
καὶ ὑγιῆ ἐπ[οί]η[σ]ε. Λυκᾶ ἐ[τ]τᾶ[ς] τὰς κεκλίκας ἔλκος ἔχ[ω]ν. Οὗ-
τος ἐγκαθεύδων ἐ[ν]ύπνιον εἶδε· ἐδ[ό]κε[ι] αὐτὸς ὁ Θεὸς κυστῆρας τοῖ[ς
ἐκκιόνος ὑγιε[ῖ]ς σ[υ]λ[λ]αβόντας αὐτὸν ἔσχ[ειν, ὕστε τοῦτο σ' τὸν
κωλέων, αὐτὰς δὲ φυλ[ά]σσειν, τα[ῦ]τ[ε] δὲ συλλαβέσασ αν πειθῆσαι τοῦ ῥέ-
ψαι, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν [Δ]ηλαπιοῦν ἀνοιχ[θ]έντοντα τὸν κωλέων ἐκτα-
μεῖν τὸ ἕλκος καὶ συμφε[ῖ]σαι κάλλ[ι] καὶ λιθῶσαι ἐκ τῶν δεσμῶν. καὶ [ἐ-
κ τούτου ὑγιὴς ἐξ[ε]λθ[ὼν, τὸ δὲ βάπεδον ἐν τῶι ἀβάτωι σώματος πατά-
πλεον ἔε. Κλεινάτας Θεβ[α]ῖος ὁ τοὺς φ[θ]είρας. Οὗτος [πλέ-
θὼ τι πάντολυ φ[θ]ειρῶν ἐν τῶι σώματι [ἔ]χ[ω]ν ἀφικόμενος ἐνκαθέ[δ]η-
δε καὶ ἔρω ἔφ[ε]ι· ἐδόκει αὐτὸν ὁ Δηὸς ῥηθέντα καὶ γνώσιν ποι-
ησάσασθαι ἀρ[ὸ]ν σ[ά]ρκῃ τοῦ τοὺς φ[θ]είρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπκπα-
δ[ά]ρειν. ἀ[ώ]ρας δὲ γ[ε]νομένας ἐκ τοῦ ἀβάτου ὑγιὴς ἐξ[ε]λθε.
Ἀγ[ί]στρατος πεφαλᾶε [ἀ]λγεο. Οὗτος ἀγχυπνίαις συσπ[ε]σόμενος διὰ
τὸν κόνον τὰς πεφαλ[ᾶ]ς, ὡς δ' ἐν τῶι ἀβάτωι ἐγίνετο, πεφ[ὸ]ντωται καὶ ἐνύ-
πνιον εἶδε· ἐδόκει αὐτὸν ὁ Θεὸς ἰατ[ά]ε[σ]θαι τὸ τὰς πεφαλᾶς πλαγε ἐφ-
δὸν ἀστρατας γραιὸν πατ[ηλ]ῆσθαι τὸν [π]φαλὸν διδόξει. ἀμέρας δὲ γεν-
θείσης ὑγιὴς ἐξ[ε]λθε καὶ σὺ μετὰ πάλιν χρόνον τὰ Νέμεα ἐνίκησε
πανχρ[ά]τιον. Γαργίν[η Ἠμαπλ]ε[ώ]τ[ας πώ]ε. Οὗτος ἐκ μὲν τῆς
τοῦ τραπέζε τὰμ π]ε[ί]σασα τοξε[ύ]β[α]τη ἐνιαυτὸν καὶ ἐξέμηνον
ἄωτος δὲ αὐτω σφοβηθὲν ὥστε ἐκτὸ καὶ ἐξέσασα λακίνιε ἐνέπλησε
πύον. ὡς δ' ἐνκαθέ[δ]η, ὧ]ν ἐδόκ· ἐδόκει οἱ ὁ Θεὸς τὸν ἀπὸ[α ἐξε-

Digitized by Google

λῶν ἐν τοῦ πλινθίωνος. ἀνάμισυ δὲ γραμμίνος ὑγιὴς ἐξέδυτο, τὸν [ἀρι-
60 θὸν ἐν τοῖς χεροὶ φέρων. Ἀνθρακικὸν ἐξ Ἀκεσίου κ[ερὶ κωλ-
δῶν. Αὐτὸ ἐνυπνιάσθεντος ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει αὐτῷ τὸν σῶβα ὁ Στε-
ὶὸς σγκαλύψαι, μετὰ δὲ τοῦτο τὸν Στὸν ἀν[α]σῶσαι σὺ τῇ ἰχχῇ, καὶ ἐκ τού-
του τῶι Ἀνθρακίκῳι υἱ]ὸς ἐξ Ἀρίββα ὑγίνετο. Α . . . . . .
σε ἐφ[ε]λκύσθαι. Οὗτος, ἐν τοι μάχῃ ὑπὸ δό[ρ]ατος πλ[ηγεὶς δ' ἀφορτί-
65 ρων τὸν ἐφ[ε]λκύσαν, τυφλὸς ὑγίνετο καὶ τὸν λόγχιμ [ἐσκυτότ ἐν τοῖ
πρόσθιαν περίδρομ. ἐγκαθ[εύ]δ[ω] [δ]ὲ ἐν ἐκ· ἐδόκει οἱ τὸν Στὸν
ἐξ[ελκύσαντα τὸ ὄλτος εἰς τὸ βι]λίφαρ[ον τὸν πελεκυλόσιον πόρε οἱ κά-
λὸν ἐνπαίξ[ειν. ἀνάμισυ δὲ γ[ραμμίνος ὑγιὲς ἐξέδυτ[ε.
Θ[ε]σσανδρεὸς Ἀλιεὺς φ[υτ]ικός. Οὗτος ἐγκαθεύδων δ[ὲ ἐν ἐκ· . . . . .
70 ἐδόκη δ' αὐτῷ ἔχ[ε]ιν [Δι]ονυ[σ]ίκωνον τὸν Στὸν] ἐκ Ἁλιέ[ος, δρ]ακοντος δὲ κατὰ
τ[ῶν ἀρ]ῶν ἐπὶ τ[ῆς αὐ]χ[ένο ἔχε· τὸν δ' ἄλλ]ον ὃς τὸ κο[ιλ]ωτ[ά]κιστον ἐκ-
λ[ε]γκόσιος κεφὶ τ[ὸν αὐ]χ[έν]α αὐτοῦ καὶ ἄλ[λ]ο τι[νὸ]ς [. . . . . .
. . τοῦ θερ[μ]οῦ . . . . . σὶ ὁ δ[ρ]άκων . . . . . .
. . ε κατε[β]άν τ[ὸν θερ[μ]ὸν ὕδ[ω]ρ . . . . .]ι ποτ[. . . . . .
75 ὀ γχ[ρ]λ[ε]ύσιος τὸ γεγ[ε]γκ[ό]σιον . . . . .]εν ω . . . . . .
. . τὸ[ἱερὸν εἰς Ἐπίδ]αυρον . . . . . .
. .]ῖδε[ξε τὰι πόλι εἰς Δ[ε]λφοὺς πέ[μ]π[ει] . . . . . .
κ]ρώτ[ι]. ὁ δὲ Στὸν ἐχ[ρ]ᾶτο . . . . . ὑφυστ[ά]σιν
Ἀκεσ[ι]ανοῦ τ[ύ]πανος κ[· . . . . .]ν
80 τὸ ἱερὸν ὀγχλ[ε]ύσ[ε· . . . . .]
ὑβρίσατο τύπανος Ἀκεσ[ι]ανοῦ . . . . . καὶ τὸ κέντ-
σ]ὸν τα ἐκείνα. [. . . καρὶ τέ-
κνων. Αὐτὸ ἐγκαθεύδοντα εἶδεν εἶδε· ἐδόκει αὐτῷ τὸν Στὸν φίπτειν οἱ
ἐσσύτ[ε]ν ἀγκύρ καὶ ἠ[κ]ρωτὸν τν, εἶ κ[ε]ν κερπ ὀγκύτε ἀμετω-
85 τέρων, αὐτὰ δὲ φ[ά]πτει ἐκ[φ]υλάσσ πολὺ ἀλλ[ὰ] ἐχ[ρ]ύσιο, καὶ ἐστὲ ἐν-
αυτοὶ ὑγίντε αὐτῶι υἱ[ε]ῖς.
Ἐκ[π]ώ[γ]ισις γ[υ]ν[α]ικ[ός. Οὗτος . . . . .]ὸ δ[ύ]ν[α
ἐγκαθεύδων δὲ ἐν ἐκ· ἐδόκει οἱ ὁ Στὶς . . . . .]
κωτάσσειν αὐτὸν πλ[ά]κ[α]μ κ[ο]φ[ί]σιμ . . . . καὶ ἀν[α]βῆναι ἐ-
90 κ τὸν ναόν, αὐτὸς δὲ τὸ μ[α]- . . . . .]
ἐσ[ε]βά[ν, καὶ] ἄπω ἐπὶ τοῦ Σ[ε]ραγεῖ . . . . .]
κ]αὶ τὴν πλάκ[α]μ ἀκ[ά]κ κ[ο]π[ί]σ . . . . .]
κρότ[ω σφ]ρ[α]γισάμ τ[ῆ]ι κ[ρ]ηδ[ε]ῖ . . . . . χρ-
λὸν ἔφη. κ[α]τεπλ[ά]γη δὲ ἀν[ὴ]ρ γ[υ]ναικίος . . . . . καὶ ὑγιὲ ἐ-
95 ξέδυτο. Καφισί[ς . . . . . τοῦ Ἀ-
πλ[ο]ν[ί]ου Σ[ε]ρ[α]πιάσ[τ]ν ἐκ[ε]γκλῶ . . . . . ἐν φοί-
δεται, λόγχ[ι]μ ἐσ οἱ δ[ύ]σκ[ο]φ[ι] ἴ[χ]ει . . . . .]
τὸς ὄβρος πεσοῖς λιπ[ό]σ[ι]ν[ο]ν . . . . .]ν δὲ
τοῦ θο[ι]κ[ο]φύλλ ἐν τοῖς εἴδεσι . . . . .]
100]ὼν τὰι πόδα πορ[ε]ύ[ε]σθαι κα[ὶ . . . . .]
Ὑβ[ρ]ίσμ δὲ πολλὰ κα[ὶ]πιπτν[ί]σαντα ὁ Στὸν αὐτὸν ὑγιῆ ἐπέστησε.
Κ[λ]ε[ι]σίνοπος Λεχαιεὺς ἀκρατὸς [τοῦ σώ]ματος. Οὗτος ἐν[ὸν εἰς τὸ ἄδυ-
τον ἐνκα[θ]εύδω καὶ ἐδ[ὲ]ν εἶδ[ε· ἐδόκει οἱ ὁ Στὶς αὐτῷ δρόπακα πα-
ρ[α]λλ[ῆ]σθ περὶ τὸ σῶμα καὶ μακ[ρὸν . . . . .]ογων
105 ν]ον ἐπὶ τοισ λίπασι, ἅς τὸ ὕδωρ [ἐκκλίνατό τν πυῤ . . . . .]
δ' αὐτοῦ ἐδ[ὲ]ν διακ[ο]λούσ τὸν ἀ[ν- . . . . .]ν αὐ-
τοῖς τὸν ἀνθρ[ω]πον τὸ τοῦτο φά[ρ- . . . . .]ν ἀν-
φανιστὰν εἰς τὸ τέμενος, ἔσ[τ]ε . . . . .]
τουδτου ποιοῖ, ἀλλ' ὑγιὲ ἀπ[εσ]τήσατο. ἀνάμισυ δὲ γραμμίνος ἀν-
110 κ]ὸν ἐξέδυτο. Δίφιλος Κυζικ[ηνός. Οὗτος ἀκρατὸς ἐὼν ἐπίσχεμ-
νε τὴν γαστέρα. ἐγκαθεύδων δὲ ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ Στὶς
τοὺς ὑπερίτας πελεκᾶσθαι ἀκρωμίους σὺν ἐξυσγκεῖν ἐκ τοῦ ὠ-
δύτου καὶ κατιδόσθαι πρὸ τοῦ ναοῦ· ἥ[π]ει δὲ αὐτὸν αὐτὸς ἐξω πυγ-
μᾶσαι, ὡμὰ ζ[ε]ύξαντα τὸν Στὸν ἐκτὸν πε[μ]πάσσον περὶ αὐτὸν κύ-
κλω καὶ κατασπεῦσ[αι γ]ὴν τοῖς ὄπεσσι [καὶ οὐ τὰ γόνατα ἰσχυρὰ γε-
νόσθαι αὐτόν. ἀνάμισυ δὲ γραμμίνος ὑγιὲς ἐξέδυτε. Ἀγ[ε]τε[μί-
δα ἐκ Κε(ο)ῦ. Αὐτὸ περὶ κοιλίαν ἐγκαθεύδοντα ἐνύπνιον εἶδε· ἐδό-
κει οἱ ἐν τοῖ ὕπνοι δρόπακι ἐπὶ τὰς γαστέρδο ἴρπειν, καὶ ἐκ τούτου
πυθὸς οἱ ἐγίνοντο σίτιε. Τιμοῦ[δ]ος . . . . . γαι-
Στὶς ἰατὸ τὸν ἐφ[ε]λκυσόν. Οὗτος ἐγκαθεύδων ἐνύπνιον εἶδε· ἐδό-
κει οἱ ὁ Στὶς παῖον τρόμιε ἴσχειν ἐκ τῆν ἐφ[ε]λκύσ τν, καὶ ὑγιὲ
ἐκ ἐγίνετο. Ἐρατίκκα ἐκ Καφυ[ῶν] . . Αὐτὰ . . .
ἔτρε τὸν γαστέρα καὶ ἐπίπτοτε ὅλα καὶ φ[. . . . . ἐγκα-
Στὶ]δοντα δὲ ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ Στὶς . . . . . .
120 βαν φιλῆσαί νν, μετὰ δὲ τοῦτο φιλῆσαι οἱ δόξαμ, ἐκ δὲ φιλ[ή]σαιτον,
καὶ πελεκῆσαι ἐκπαῖσ, ἅπαντα ἰωὰν πελεκῆσαι νν, ἐκπαῖσαι
δὲ ἐμπλῆσαι τὸ λάκκον τὸ αὐτόθι. ἀνάμισυ δὲ γ[ραμμίνος ὑγιὲς ἐξέ-

Digitized by Google

τὸ λαιὸν μετὸν ὧν ἐξέμετε κακῶν, καὶ ἐκ τούτου ὑγιὲς ἔγρε-
Νικηπιβούλα Μεσσανία παρὰ παιδὸς ἐγκαθεύδουσα
ὀνείνων σῶν· ἔβδεσε σὲ ὁ Ζεὺς ἐρίκτυπον ἀκοῦσθαι αὐτὸν·
φήμην τινὰ αὐτὸν, τοιοῦτο δὲ συγχυτὸν ὄπτι, ἐπεὶ ἐκ τούτου
κωφὸς οἱ ὑγιὲς εἰς ὑπνιτὸν ἔρευσε δόξα. – –
Κιανὸς ποδάγρων. Τοῦτου ὕπαρ γὰρ ποτεσχεθρεμένου δόκιμον
αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ ἐξεμάστων ὑγιὲ ἐπόησεν.

Ex in hoc titulo supplementa omnia, quorum auctores non reforo, uni debentur Cavvadiae. Vs. 3 *πρωιαίτου*, de quo iam cogitavit Baunack, scripsi cum Dittenbergero; *πρωιάτου* princeps. — Vs. 4 Γ correctum e Κ. — Vs. 5 in ΛΑΚ fuqa correcta ex ΓΑΚ. — Vs. 8 receqi supplementum Blinkenbergii; *δ(ιὰ)κ(ρισιν τὴν ἰερὰν* Baunack, sed expectes *σὲ τὸ ἱερόν*. — Vs. 10—19. Haec narratiuncula, ut non fugit Cavvadiam, redit fere apud Aelianum h. a. 9, 33, qui eam ex Hippye Rhegino scriptore saeculi quinti fusiusve refert (Müller, Fragm. hist. II p. 15 n. 8). Aelianus quidem historiano evenisse dicit Epidauri, non Troezenae: id manifesto mutaverunt sacerdotes Epidaurii, ut obtrectationem oriendam medicorum imperitiae de suo sacro verterent in semulum. Wilamowitz quidem principalem putat relationem lapidis, Aelianum autem iausisse ex Hippyis libro adulterato. — De Aenculapii cultu Troezenio v. ad n. 771. — Vs. 11 extr. *σ(ὶ)* emendavit Cavvadias. — Vs. 15 supplevi *σάρκ*; Cavvadiae *ὕπαρ* retinere non debebat Dittenberger, intelligens id apte quidem dici de negotiis, quibus muris fuerit per somnium curari, sed non de sacerdote. Vituperat idem vir doctus, quod sacerdos id quod somniaverat Aristagora ocolis mane videnso dicitur, sed non semel quae noctu somniavisse modo sibi visi sunt aegroti sub luce re vera evenisse e certis indiciis apparet; cf. vs. 44 aq. 127 aq. Ineptius est quod sequente nocte capite seiuncto somniat aegrotus. — Vs. 20 *Δ(ιὰ)λογῶ* Blinkenbergii et Wilamowitzii confirmatum est lectione pleniore. — *Ἐκ(δ)ύνων*: Etymol. M. et Suidas *δυσ-δρυδῶν· σημαίνει πᾶν τὸ καθ' ὕδατος δύσ(ε)ιν καὶ κρύπτειν ἑαυτόν* (Wilam.). — Vs. 23 in ΓΙΩΙ prima lota correctum e Ν. — Vs. 23/24 nota divisionem *ἐ|νύπνιον*; item vs. 26/27 *ἐνεκε|ζήνοδε*, vs. 43/44 *ἐκ*, vs. 93/94 *ἐ|ξέδε*, vs. 123/124 *ἐγκαθεύδουσα*. Cf. ad n. 951 vs. 44/45. — Vs. 26 ΔΕ correctum e ΓΜ sive o ΓΑ (Baunack: e ΓΔ). — Vs. 26/27 *Φαρμά|κα ἔτος*] *ἐνιαυτὸν Cavv.*, sed sic non recte indicatur narratiunculae argumentum, quod, cum in fine non dicatur peperisse mulierem, versari modo potest in graviditate faino creditā. Ergo sussus sum fingere *παρ|ακείσεν*. — Vs. 27 *ἐκ ποιητῆ τοῦτο ‹omnibus affecta incommodis›*, cf. e. g. Platon. Convir. 194 *A*. — Vs. 29 ad *Κόρυκος* cf. n. 926 vs. 13 sqq. *κορυφὴ, φάτνης τοῦ Κορυκίου* (Preilw.). — Vs. 29/30 ad Cavvadiae supplementum *τοῖς ἐπαιτοῦσιν* cf. vs. 40. — Vs. 30/31 *τῆδε δυσχερῆ|ζίνε τὸν αὐτὸν* Cavvadiae emendavit Dittenb. — Vs. 32 *κλεῖσδε* [*ἐκπεσὼν* dubitanter Cavvadias, sed post *κ* vidi τ, quod vix aliud fuisse potest atque τ. cum linea transversa minor sit quam nolet esse in τ. Cum *ζίνε* olmis foret genearale, supplevi *ζύ|μοι*: fermento oescio quo modo recepto muller crassa facta gravida est credita. — Vs. 33 pro Cavvadiae *δὸς* Baunack coniecit *δὸς νίν εἶε*, conspicuum enim esse ait parvum residuum, quod non sit de O, sed do E; fortasse etiam do Σ. Sed difficile est intellectu, quomodo residuum tam exiguum, ut dicunturi nequeat, utrum do linea recta supereit an de obliqua, iure dici possit non fuisse de O. Nonc hoc loco foramen est satis profundum. — Vs. 41/42 ad *ῥέπτον* cf. Hesychium *ῥοπτὸν· πλαθάνη*; idem est atque *ῥέπτρον* (Cavv.), sicut *Σύρωτον* (n. 1484 vs. 304) est luxta *Σύρωτρον* (Preilw.). — Vs. 43 in. io MEI Iuta correctum e N. — Vs. 45 in argumento intelligendum *ἔχων* etiam vs. 50. 55. 133; cf. ad n. 951 vs. 98. Ex articulo addito ad nomen viri Cavvadias, Τὸ *ἱερὸν* 268 concelusit agi de certo homicio tum noto; cf. ad vs. 63. — Vs. 47 ad *σύτὸν τὸν* Preilw. laudat vs. 106 *αὐτοῦ ἴδιον*. — Vs. 61 *τὸν νοῦν* meum est; possis etiam *τὸ αἰδοῖα*. τὸ *ἔνδεε* Baun., quod io pedestri oratione adhiberi non videtur. — Vs. 62 supplevi *τῆι χρηῖ*; quod scribunt *τῆδε* --, repugnat lapidi. — Vs. 63 quod contra horum lapidum morem indicatur nomen patris, id manifesto factum est ad fidem historiae firmandam, ut apparet revera talia circumsista esse do Arybbae Epirotae cuiusdam, viri noti, coniuge. Neque vix eum diversum credas ab Epiri rege, qui circa annum 342 a Philippo altero e regno electus quando mortuus sit nesciturt. Utique igitur satis recens, cum lapidi inscribebatur, erat historia. [Agi do regia Molossorum stirpe nunc censent etiam Dittenberger et Wilhelm, monentes ad eam aptum esse nomen quoque Andromachan, quippe cum Hectoris Troiani conlux mater fuerit Molossi auctoris gentis. Tituli Arybbam fortasse diversum esse a rege nobis noto patet Wilhelm, quia eius coniux una cubis tradita sit Troas, quod argumentum infirmum.] — Vs. 64 sub fine inserui *δ'* necessarium ad spatium et ad grammaticam, nam recte quidem n. 951 vs. 107, 952 vs. 110 sq. genetivus pendet a *πικρὰ τόδε*, sed non a *τυφλός*. — Vs. 67 *πάσχω* ei egregie Blinkenberg (*λαγῶδες* Diels). Additum est rāc *παλουσίνου* (cf. Aristot. h. a. 4, 8 p. 532*a* 8 *ἔχουσι γὰρ τὸ τε μέλαν καὶ τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος, τὸν παλουσίνου πάχη*) propter vocis sensum ambiguum, in quo solebat fuci (Diog. L. 6, 68, alia). — Vs. 70 *ἴδρα* Cavv., reliqua mea. — Vs. 71. 72 *Διδ|λογόσεν* Benson, reliqua mea. Post *ἐκεῖ* certum est Tau. — Vs. 73 supplevi Benson. — Vs. 75 supplevi initium. — Vs. 77 addidi *πέμ|ψω*, vs. 78 *π|ρώσω* (*=interroganti quid faciendum sibi esset-*) et *ἱδρύσασθαι*, vs. 79 *τὰ εἰκ.* — Vs. 81/82 *νὺ νοω|ζόνδε* Cavv. — Vs. 83 *ἐνύπνιον εἶδε, ἔδοσε οἱ τὸν Ἀσκλ. ἐνιαυτ.* Cavv. — Vs. 84. 85 Cavvadiae sunt *ἐκεχαρτὸν τω* et *ἀνθ|ρωπεύῃ*; reliqua addidi, ut argumentum certe agnosci possit. [In quo gaudeo me convenisse cum Adolfo Wilhelmo. Verbis quae proposui *τὸν ἀχρεῖον καὶ ἐγκεφάλῳ, πάντερον ἄρρενα ἐπιδυόντ᾽ ἢ Σκληπίῳ· αὐτὰ δὲ φάσκε ἐκφῦσαθ᾽ ἄρρενα καὶ ἐκ τούτου* (vel *κυνηγέτα*) *ἐντὸ ἐκθηπτοῦ κτλ.* praefero mea. Nam non verisimile *ἐκεῖνσαθ᾽* positum cum accusativo eoque, ut ipsum non fugit Wilhelmom, positivus *ἄρρενα* luxta *Σκληπίῳ*, quales insuper comparativi nusquam inveniuntur in stelarum nostrarum narratiunculis argumenti aequalis] — Vs. 89 addidi *πανῆρον* – *καὶ ἀνυδρῆσαι*. — Vs. 91 supplevi *τοῦ Σ|ῆνος* Cavv.). — Vs. 92 *κεῖ|δε* Cavv. — Vs. 94 supplevi *ἀνεπολ-|ιῶν*, item Dittenb.: postero die aegrotus sussus est facere, quod in somoin focisse sibi visus est, nimirum scalas ferre et ascendere. — Vs. 96. 97 supplevi. — Vs. 98 *τ* correctum e Ν. — Vs. 99 cf. Paosan. 2, 34, 8 *πρὸ δὲ Σκυλλαίου πλέων ὡς ἐπὶ τὸν πλοῦ (Ἐρμιόνα) ἄκρα ν' ἐστὶν ἐτέρα Βουκέφαλα*. — Vs. 101 spatii causa inserui *δ* *Ζεὺς σῶσε*. — Vs. 102 pro *ἐπίτασε* Cavvadiae scripsi *δ(ιὰ)σε*. — Vs. 103 *μέγιστον ἐρίκτυπον* addidi [item mine Cavvadias, Τὸ *ἱερὸν* 266 adn. 1: *ἐρίκτυπον μέγιστ.*]. — Vs. 104 *ἄγων* Benson. — Vs. 105 supplevi. *δὲ τὸ ἔδωρ ἡδύποιον* Benson. — Vs. 106 *αὐτοῦ ἴδιον* cf. ad vs. 47. — Vs. 107 *φάσκε* Cavv. — Vs. 109 scripsi *γενιαύσε* pro Cavvadiae *γεινδύσε*. — Vs. 110 *Κυβ|ισαίδε* Cavv., *Κυβ|ισαῖδε* Dittenb., utrumque contra lapidem; constat enim etiam Ε non fuisse post Ρ. Vix dubium *Κύβ|ισε*, incola credo Cyrai urbis sive insulae Euboicae (Herodot. 9, 105; cf. Bursian, *Geographie von Griechenland* 2, 435). Tum *ἔδν* inseruit Baunack. — Vs. 111 extr. ci *τὸν Ἀσκ* Cavv. — Vs. 114. 115 supplevi. *ἐκ|ρύσχεσθαι* — pro quo *πεῖραπολιτῶν* dubitanter Baun. — *πρὸ τοῦ νεοῦ πύλαων* ei *[σπὶ τὸν τοῦτου σὸν ἐρ]δὸν γεγλύσθαι* Cavv.). — Vs. 116/117 scripsi *Ἀρετοιο|ῖδα* (cf. n. 746), vix recte *Ἀσβολ|ῖδα* Deubner, De incubatione 32 et Dittenb. — Vs. 117 contra Baunackium monco, in ΚΕΘΥ, quod dedit Cavv.† et sustinet in editione altera, haesione quidem paulo amplificatum esse litterae tertiae punctum, sed certum. Est pro Ο, neque vix id vitium potest appellari, cum in Argolido haud raro sic exaretur Omicron. Κτέο vicus Boeoticus (Lysimachus in schol. Soph. Oedip. Col. 91 = Fragm. hist. III 336) sive insula prope Salamicem (Herodot. 8, 76). — Vs. 118 scripsi *ἔχουσι* pro *δι|δοὺς* Cavvadiae; *κἀν|δυ* Dittenb., non recte dicens: *ἐκ* haud raro unius litterae sedem occupant. — Vs. 121 sq. ad sustinendā supplementa monco, do longissimae scripturae in hac lapidis parte constare c versibus 117. 120. 128, quorum restitutio certa videtur. Singuli versus erant litterarum 47—49. — Vs. 123 *ἐπὶ σῶν ἰδίωτατο ἔρευσ* dubitanter Cavv., sed nimis id longuo eoque vix rectum ad argumentum. — Vs. 124 *τὸν γαστέρ᾽ ἐκτρέ|ψ᾽ἄκαν* dubitanter Cavv., apoum quidem ad spatium, sed nimis incertum. — Vs. 125 *δόξασ φάσκοντον ἔχειν* Cavv., quod spatii causa mutavi. — Vs. 126 supplevi. Nimis longa proposuit Dittenberger, item Cavvadias, Τὸ *ἱερὸν* 266 adn. 2 (*ἔμαῖν πλεῖρ|ᾶν*, *ἰμαῖν δὲ νν*, *πικαῖν δὲ πτ.*, quod alio quoqon displicet comioe). — Vs. 127 extr. scripsi *ἄμφ πᾶν* pro Cavvadiae *ἐμῶι σύτα*, quod displicet, atque sicut Dittenbergeri *ἄμφ ὅλον* non boonm ad spatium. — Vs. 129 *περὶ πασθ|ὲς* Cavv., v. variam lectionem. Tum *σύτα*, quod dat ante *ἐγκαθεύδουσα* spatii causa omisi. — Vs. 130 supplevi. Cavv. *αὐγων*

Digitized by Google

(post quod παραλίῳ Dittenb.) contra lapidem. — Vs. 133 in. κωκὸς (ut ab initio truncatum) primus, Κωκὸς Dittenberger [et Wilhelm]: «nomina propria in κωκὸς cadentia … ad unum omnia Latina sunt, … Κωκὸς … ethnicum a Cio urbe Bithyniae». — Tum ὑπαρχῶν Cavv., quod postquam verum agnoverunt S. Reinach et Diels, mire defendit Baunack, qui διάνων (est Dielesii) falso nimis brevi dicit esse.

953 N. 33. Fragmentum stelae e lapide calcario repertum ibidem ubi n. 951. 952. A. 0,30. L. 0,32. cr. 0,10. Litterae στοιχηδὸν ordinatae.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 85 n. 87. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 3. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* p. 19. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3341.) — *Conlub.*

```
                                                    \ I
                                                E K O I
                                        I A Σ E K E Λ E T
                                        Ω Σ K A I T O N
  5                             Γ I H Σ Γ E N O M
                          Δ P O Σ K P H Σ O Y T
                      T A N O M I Σ O M E N E
                  Y Γ I H K Σ E Γ E N E T O K
              \ P Γ Y P I O Y M N A N E I Σ
 10       υ Y A K K A Λ Π I O Y   A Λ K
          E Ω N T O N A T Σ P O N O Φ Θ A
          O N A T Σ I Θ E Ω I Θ Y Σ E I
          T O N Θ H Σ A Y P O N E N T
          T O     Δ Φ E Λ I Ω N E Ξ \
 15       T A I K A I N A I Σ K Γ
          O Δ E Θ E O Σ E N T
          K E Σ Θ A I Π O T
          Y Γ I H K Γ E ⁞
          Θ E I Σ ⁝
 20       E Γ
          ⁝
```

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
..... ὑγιαι]κεκμήκασι - - - - - - - -
..... ἰσο ἐκέλευ]ε - - - - - - - - - -
..... ως καὶ τὸν - - - - - - - - - -
5 ..... ὑγιὴς γενέσ]υνος - - - - - - - - -
.... ατ]ᾶβος Κρὴς. Οὗτος - - - - - - - -
..... τὰ νομίζωσι(ν) ἠ]πιώτε - - - - - - - -
.... ὑγιὴς ἐγένετ]ο - - - - - - - - - - -
.. ἀ]ληγρίαν μοῦν αὐτ]ῷ ἐφάνη ὑπάρχοντα τῶι τῶν Στεπτηρίων τῶ
10 τ]οῦ Διὸ]ς Διτω]ν. Ἄλλ[- - - - - - - - Οὗτος τυφλὸς
ἐὼν τὸν ἀστρα]γ ἀφ]α[λῆ - - - - -, ὑπάρχοντα δὲ πλεί
ονα τῶι Διὶ Σωτῆ]ρ - - - - - - - - - τῶι
τῶν Στεπτηρίων ἀνη]κοντοῦ - - - - - - - - πάλιν
τε. Ἰ]φιφάνων ἐξ Ὑ[- -. Οὗτος - - - - - - - - ἐν
15 τῶι πλάνωι ἐκ]είσετο - - - - - - - - - - - - -
ἐ δὲ Διὶ Σωτῆ]ρ - - - - - - - - - - - ἀφα
πάσθω]ν ποτ]ῆ - - - - - - - - - - - - -
ὑγιὴς γ]ενόμενος - - - - - - - - - - -
Διὶ - - - - - - - - - - - - - - - - -
20 ὑγ- - - - - - - - - - - - - - - - -
ν - - - - - - - - - - - - - - - - -

Var. lect. Vs. 7 extr. ΝΑ Cavv.[1] ‖ vs. 14 extr. addidi ⁝ ‖ vs. 15 in. ΤΑΚ Cavv.[1] In fine addidi Γ, item vs. 16 et 17 Υ.

Supplementa quae non antabo sunt Cavvadiae. Vs. 7 τα νομίζωσιν e scribunt Bann. et Cavv. [1]; potius crediderim lapicidem omnisse Alpha. — Supplevi vs. 9 et 11—15, nisi quod ἀφ]α[λῆ (v. 11) et Διὶ Σωτῆ]ρ (vs. 12) sunt Cavvadiae, qui vs. 13/14 scripsit ὑγιὴς ἐγέν]ετο. — Vs. 16/17 ἀφ]πάσθω]ν Prellwitz.

953a Frustulum ubique fractum; scriptura στοιχηδὸν ordinata; singuli versus inter lineas.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 63*f*.

```
        υ
        λ
ε  ⁝  η
τ  α  σ
   ?  α
```

Editori visum est esse de aliqua e stelis continentibus sanationes mirabiles. Quod si verum est, esse potest da n. 952. 953, de tabula ceteroquin deleta.

954 N. 6. Stela lapidis calcarii supra fracta, reperta proxime a templi Aesculapii latere orientali. A. 1,24. L 0,37. cr. 0,28.

Baunack, *Aus Epidauros* p. 13 inde a versus quinti κρὴς. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.*, n. s. 10, p. 270 n. 9 (ex ectypo). Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 4. — *Exscripsi* et ectypum confeci. Imago ad quartam partem verae magnitudinis est redacta.

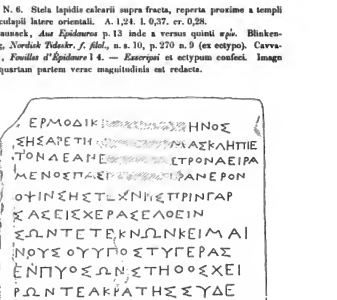

Var. lect. Ante ea quae notavi versum unum fuisse significat Blinkenberg — in quidem (qui non lapidem exscripsit sed ectypum), ut per litteras mihi indicavit, mera coniectura —, duos Cavv., in quorum prioris fine sibi visus est agnovisse μ. Mihi persuasum est nihil hic scriptum fuisse neque quidquam apparere in lapide pessime habito nisi lacsiones fortuitas. — Vs. 1 . εμεες - - - - ος Cavv., . ο . . ε - - - - ος Blinkenb. — Versus ctium 2—4 dant minus plenos.

Ἐμοὶ δὲ]κλεὸς Ἀσκλ]ηπιοῦ.
Δὸς ἀρετὸς [παρόντ]α, Ἀπ]ολλωνεῖ, | τόνδε ἀν]ὴ]σασ
α]ὐτεγον πεφ]ι]κοντος, πάτηι ὑφ' ἁμ]ερίωι, ‖
ὀ]φ' ὧ σὺς σ[ί]γ[ε]ι· κρὶν γὰρ | σὺς εἰς χ]ῆρας ἐλθεῖν ‖
σὼν τε τέκνωμ, κἠμαὶ | τοιτου ὄ[κ]ο στυγερὸς, ‖
ἔνπυος ὢν στηθος, χε[ι]ρὸν τι ἀκρατος· σὺ δὲ | σπεῦσ,
πάτερ κε ἀρετᾶσι· τόδε, δώτου διάγειν.

Digitized by Google

En dedicatio oblata a Hermodico Lampsaceno propter sanationem mirabilem, quae relata est in stela n. 951 vs. 107 sq., ut titulus noster haec revera evenisse sit testimonio, nisi forte sacerdotes eum ad fidem historiae confirmandam ipsi fabricaverint, atque vereor ne in multam partem rem accipiat. Neque iam Clesa epigrammati (ibidem vs. 7 sq.), quamquam id quoque fortasse erat in lapide, interpretationis artibus obtrudere pergamus, quae facta esse possint. Si consideraveris miram in formis litterarum fluctuationem: antiqua Ν et Σ iuxta Σ (vs. 3), recens My, Α, Π — haec quidem alternant cum Α Α, Γ Π —, non dubitabis, quin speciem antiquitatis remotioris lapidarius voluerit efficere, quod quidem non satis diligenter perfecerit. Aetas esse tituli existimanda est ea, qua fornarum adhibitarum recentissimae in usum venerunt, vergens tertium scilicet a. Chr. n. saeculum sive incipiens alterum, ut lapis noster recentior sit quam stela magna. Sed tum demum cunctissa esse frustra vix credi potest, multoque est verisimilius scriptum esse titulum in renovationem antiquioris, cuius litteraturam obiter imitari esset in animo. Stela non ipsa patanda est subiata esse ab negroto, sed saxum aliquod rude, iuxta quod fuerit posita. Notandum in magna stela dictum esse περὶ τοῦ ἀδύτου κίονος (λίθου) et nostrum revera ante templum esse inventum; vox in illa adhibita ἀπαράτῳ redit in nostro vs. 10.

Sermo carminis sine arte est conflatus; vs. 8 dictioni lonicae irrepsit συνγρᾶψε forma Dorica, quae ut sacerdotibus consueta fraudis est indicium.

Vs. 2 σὺν ἀρετᾷ de deo dictum sicut in carminis Isyllí (n. 950) versibus 57. 79; cf. C. I. G. 2715 a vs. 6 (recta explicatio debetur S. Reinachio, *Bull. de corr. Hell.* 9, 262 sq.). C. I. A. IV 2, 1426 b, titulum Cretensem, in quo verum agnovit Zingerle, *Athen. Mitth.* 21, 75. — Vs. 7 ἀνὴκα: praesens historicum. — Vs. 9 ἔωνγε σπῦδε contra magnam stelam inculcatum ad versum replendum, quamquam Asclepii praeceptum ad solam spectat inanium debilitatem. — Vs. 10 sq. sensus, sane non eleganter expressus, fuerit: «sed tu, qui multi persuasisti, ut bene lapidem tollerem, adinitor (πανίῳ) mihi (σε) ad vitam sine morbo degendam». — Vs. 11 quod priores cuncti scripserunt ἀράσσθαι non intellego. — Vs. 12 ad ἄνευτον ὄνηγον cf. Hippocrat. Epid. 1 1 extr. τὰ δὲ ἄλλα ὅσα κατ' ἰητρεῖον ἀνάνευτα διήγον.

955 N. 3. Stela marmorea, ornata in summa parte acroterio et utrimque acroteriis dimidiatis nunc anaglyptico effectis. Inserta erat pavimento domus medio aeva proxime a templo Asclepii exstructae. A. 1,0. l. 0,50. cr. 0,09. In fine versuum multorum scriptura est compressa.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 227 n. 60. Idem, *Fouilles d'Épidaure* 1 5. Idem imaginem tituli phototypicam proponit Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 279. Lapidem contulit Baunack, *Ann Epidaurea* 11. (Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros* 116. Dittenberger, *Sylloge* ³ 804.) Cf. Paniadides, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1886, p. 141. Zachер, *Hermes* 21, 1886, p. 473. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 154. — *Contuli lapidem et exemplari ex scapo.*

Ε Π Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Π Α Ι Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ

Μ Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ Λ Π Ε Λ Λ Σ Ι Δ Ρ Ι Ε Υ Σ Μ Υ Λ Α Σ Ε Υ Σ Μ Ε Τ Ε Π Ε Μ ϕ Θ Η Ν
Υ Π Ο Τ Ο Υ Θ Ε Ο Υ Π Ο Λ Λ Α Κ Ι Σ Ε Ι Σ Μ Ο Σ Ο Υ Σ Ε Χ Ε Ν Π Ι Π Τ Ω Ν Κ Α Ι Λ Τ Ε ϕ Ι
Λ Ι Σ Χ Ρ Ω Μ Ε Ν Ο Σ Κ Λ Τ Λ Δ Η Τ Ο Ν Π Λ Ο Υ Ν Ε Ν Α Ι Γ Ε Ι Ν Η Κ Ε Κ Λ Ε Υ Σ Ε Ν
Μ Ε Μ Η Π Ο Λ Λ Α Ο Ρ Γ Ι Σ Ε Σ Θ Ι Η Ε Π Ε Ι Δ Ε Ε Γ Ε Ν Ο Η Η Ν Ε Ν Τ Ο Ι Ε Ρ Ῥ Ε 6
Κ Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ν Ε Π Ι Δ Υ Ο Η Μ Ε Ρ Α Σ Σ Υ Ν Κ Λ Λ Υ Ϝ Α Σ Θ Λ Ι Τ Η Ν Κ Ε ϕ Λ Α Η Ν
Ε Ν Λ Ι Σ Ο Μ Θ Ρ Ο Ϝ Ε Γ Ε Ν Ο Ν Τ Ο Τ Υ Ρ Ο Ν Κ Λ Ι Λ Ρ Τ Ο Ν Π Ρ Ο Λ Λ Β Ε Ι Ν Σ Ε Λ Ε Ι
Ν Λ Μ Ε Τ Α Θ Ρ Ι Δ Λ Κ Ο Σ Λ Υ Τ Ο Ν Δ Ι Λ Υ Τ Ο Υ Λ Ο Υ Σ Θ Λ Ι Δ Ρ Ο Μ Ω Ν Γ Υ Μ Ν Λ Σ Ε
Σ Θ Λ Ι Κ Ι Τ Ρ Ι Ο Υ Π Π Ρ Ο Λ Λ Μ Β Λ Ν Ε Ι Ν Τ Λ Λ Κ Ρ Λ Ε Ι Σ Υ Δ Ω Ρ Λ Π Ο Β Ρ Ε Ξ Λ Ι Π Ρ Ο Σ
Τ Λ Ι Σ Λ Κ Ο Λ Ι Σ Ε Ν Β Λ Ν Ε Ι Ω Π Ρ Ο Σ Τ Ρ Ι Β Ε Σ Θ Λ Ι Τ Ω Τ Ο Ι Χ Ω Π Ε Ρ Ι Π Λ Τ Ω Χ Λ 10
Σ Θ Λ Ι Υ Π Ε Ρ Ω Ω Λ Ϊ Ρ Λ Ι Σ Λ ϕ Η Π Η Λ Ω Σ Λ Σ Θ Λ Ι Λ Ν Υ Π Ο Δ Η Τ Ο Π Ε Ρ Ι
Π Λ Τ Ε Ι Ν Π Ρ Ι Ν Ε Ν Θ Η Ν Λ Ι Ε Ν Τ Ω Ι Β Λ Λ Ν Ε Ι Δ Ε Ι Σ Τ Ο Ε Ρ Μ Ο Ν Υ Ω Ρ
Ο Ι Ν Ο Ν Π Ε Ρ Ι Χ Ε Λ Σ Θ Λ Ι Μ Ο Ν Ο Ν Λ Ο Υ Σ Λ Σ Θ Λ Ι Κ Λ Ι Λ Τ Τ Ι Κ Η Ν Δ Ο Υ Ν Λ Ι
Τ Ω Ι Β Λ Λ Ν Ε Ι Κ Ο Ι Ν Η Θ Υ Σ Λ Ι Λ Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Η Π Ι Ο Ν Η Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ι Ν Ι Λ Ι Σ
Γ Λ Λ Λ Μ Ε Τ Λ Μ Ε Λ Ι Τ Ο Σ Π Ρ Ο Λ Λ Β Ε Ι Ν Μ Ι Λ Δ Ε Η Μ Ε Ρ Λ Π Ι Ο Ν Τ Ο Σ Μ Ο Υ Γ Λ 15
Λ Λ Μ Ο Ν Ο Ν Ε Ι Π Ε Ν Μ Ε Λ Ι Ε Μ Β Λ Λ Λ Λ Ε Ε Ι Σ Τ Ο Γ Λ Λ Λ Ι Ν Λ Δ Υ Ν Η Τ Λ Ι Δ Ι Λ Κ Ο
Π Τ Ε Ι Ν Ε Π Ε Ι Δ Ε Ε Δ Ε Η Θ Η Ν Τ Ο Υ Θ Ε Ο Υ Θ Λ Τ Τ Ο Ν Μ Ε Λ Π Ο Λ Λ Υ Σ Λ Ι Ω Μ Η Ν Λ
Π Υ Ι Κ Λ Ι Λ Λ Σ Ι Ν Κ Ε Χ Ρ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ Ο Λ Ο Σ Ε Σ Ι Ε Ν Λ Ι Κ Λ Τ Λ Τ Λ Σ Λ Κ Ο Λ Σ Ε Κ Τ Ο Υ
Λ Θ Λ Τ Ο Υ Π Λ Ι Δ Λ Μ Ρ Ο Ν Δ Ε Η Γ Ε Ι Σ Θ Λ Ι Θ Υ Μ Ι Λ Τ Μ Η Ρ Ι Ο Ν Ε Χ Ο Ν Λ Τ Μ Ι Σ Ο Ν 20
Κ Λ Ι Τ Ο Ι Ν Ι Ε Ρ Ε Λ Λ Ε Γ Ε Ι Ν Τ Ο Φ Ε Ρ Λ Π Ε Υ Σ Λ Ι Χ Ρ Η Δ Ε Λ Π Ο Δ Ι Δ Ο Ν Λ Ι Τ Λ Ι Τ Ρ Λ
Κ Λ Ι Ε Π Ο Ι Η Σ Λ Λ Ε Ι Δ Ο Ν Κ Λ Ι Χ Ρ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ Ε Μ Ε Ν Τ Ο Ι Σ Λ Δ Σ Ι Κ Λ Ι Τ Ο Ι Ν Λ Π Υ
Ι Υ Γ Ρ Ω Ι Η Λ Γ Η Σ Λ Λ Λ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Σ Δ Ε Ο Υ Κ Η Λ Γ Η Σ Λ Τ Λ Υ Τ Λ Ε Ν Ε Ν Ν Ε Λ Η Μ Ε
Λ Λ Ι Σ Λ ϕ Ο Υ Η Λ Θ Ο Ν Η ϕ Τ Λ Τ Ο Δ Ε Μ Ο Υ Κ Λ Ι Τ Λ Τ Λ Σ Δ Ε Σ Ι Λ Σ Χ Ι Ρ Ο Σ Κ Λ Ι Τ Ο Υ
Μ Λ Σ Τ Ο Υ Τ Η Δ Ε Ε Σ Η Σ Η Μ Ε Ρ Λ Ε Π Ι Θ Υ Ο Ν Τ Ο Σ Μ Ο Υ ϕ Λ Ο Σ Λ Ν Λ Δ Ρ Λ Μ Ο Υ 25
Σ Λ Ε Π Ε ϕ Λ Ε Υ Σ Ε Τ Η Ν Χ Ε Ι Ρ Λ Ω Σ Κ Λ Ι ϕ Λ Υ Κ Τ Λ Ι Ν Λ Σ Ε Ε Λ Θ Ν Θ Η Σ Λ Ι Μ Ε Τ Ο 25
Λ Ι Γ Ο Ν Δ Ε Υ Γ Ι Μ Ε Η Χ Ε Ι Ρ Ε Γ Ε Ν Ε Τ Ο Ε Π Ι Μ Ε Ι Ν Λ Ν Τ Ι Μ Ο Ι Λ Ν Η Θ Ο Μ Ε
Τ Ε Λ Λ Ι Ο Υ Χ Ρ Η Σ Λ Σ Θ Λ Ι Π Ρ Ο Σ Τ Η Ν Κ Ε ϕ Λ Λ Λ Γ Ρ Ι Λ Ν Ε Ι Π Ε Ν Ο Υ Μ Η Ν Η Λ
Γ Ο Υ Η Τ Η Ν Κ Ε ϕ Λ Λ Η Ν Σ Υ Ν Ε Β Η Ο Υ Ν ϕ Ι Λ Ο Λ Ο Γ Η Σ Λ Ν Τ Ι Μ Ο Ι Σ Υ Ν Π Λ Η
Ρ Ω Θ Η Ν Λ Ι Χ Ρ Η Σ Λ Μ Ε Ν Ο Σ Τ Ω Ε Λ Λ Ι Ω Λ Π Η Λ Γ Η Ν Τ Η Σ Κ Ε ϕ Λ Λ Λ Γ Ι
Λ Σ Λ Ν Λ Γ Λ Ρ Γ Λ Ρ Ι Σ Ε Σ Θ Λ Ι ϕ Υ Χ Ρ Ω Π Ρ Ο Σ Τ Η Ν Σ Τ Λ ϕ Υ Λ Η Ν Κ Λ Ι Γ Λ Ρ Π Ε Ρ Ι 30
Τ Ο Υ Τ Ο Υ Π Λ Ρ Ε Κ Λ Λ Ε Σ Λ Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Τ Ο Λ Υ Τ Ο Κ Λ Ι Π Ρ Ο Σ Π Λ Ρ Ι Σ Θ Μ Ι Λ Ε Κ Ε
Λ Ε Υ Σ Ε Ν Δ Ε Κ Λ Ι Λ Ν Λ Γ Μ Λ Υ Λ Ι Τ Λ Υ Τ Λ Χ Λ Π Ρ Ι Ν Ε Ι Δ Ω Σ Κ Λ Ι Υ Γ Ι Η Σ Γ Ε
Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ Λ Π Η Λ Λ Γ Η Ν

Ἐπὶ ἱερέως Πα(πλίου) Αὐ(ἰλίου) Ἀντιόχου.
Μ(ήνιος) Ἰουλίου Ἀπελλαῖ Ἡβαίου Μολπεῦς ἱστοπλαθὴς
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, πολλάκις εἰς νοτους ἐνείκας καὶ ἀπολυ-
σας ἀχρώματος. κατὰ δὲ τὸν πλοῦν ἐν Ἀργάνῃ ἐκβλεπτὸν
ὡ με πολλὰ ἐφρύξεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐγένομεν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐ-
πίκλυσον ἐπὶ δύο ἡμέρας συναπολλύμεσθαι τὸν ναυκλή-
ρ᾽ εἰς δώδεκ᾽ ἐγένοντο· τυχὼν οὖν τῶν ἀρτων προελθὼν, σέλι-
να κατὰ ζρᾴδακος· αὐτὸν δὲ αὐτοῦ ἐκάθευδον· ἄφνω γαυλιάζε-
σθαι· πειρῶ προπαλδόνων τὰ ὦτα, εἰς ὕδως ἐπαλθίζοις· πρὸς
ταῦτ᾽ ἀκούσας ὁ βαλανεὺς προτρέπεσθαι τῷ τοιχῳ· πειρᾶτο χρῆ-

σθαι ὑπερῳ, αὐξουσ· ἀφῃ πολεσσεσθαι· ἀνυπόδητον περιπατεῖν· περ διδόναι δε τοι ξεσμὸν ἐκ τοῦ ξεσμοῦ ὕδωρ, ὧνπερ περχόσθαι· μόνοι λούεσθαι καὶ Αττικοὶ δούσι τοῖς βαδοῦσι· κοινῇ Σύσια Λεκάδιοι, Ηπειῶν, Ἐλευσινόθεν·
15 γράδι μετὰ υἱῶνος πρὸ ἀλλοδάπ ἐξ τὸ γράδι, ἵνα δύνεται διαπέτεσθ·. ἐπεὶ δὲ βδεῖσθε τοῦ Διὸς Σάττου ἀπεκλύσει, ὧνπ (σ)ύπτοι καὶ πλὴν περχομένοι ἔλος ἐξίεναι κατὰ τὸν Λήσσι ἐν τοῦ πίδιτου, πυθόμενοι δὲ ἀγγέσθαι Συωπτέρων ἔχρα ἀτιμῆσ·
20 καὶ τὸν ἰερὰ λόγων <τὸ>Σεραπιεῖονσ· ἔχρα δὲ ἀπόδιδόναι τὰ ἰατρά·. καὶ ἐκάστοι δ' ἔδω, καὶ ἐκχέμενόν σφι τῶν ἀδύ καὶ τὸν στατὸν ὑγρὸν ἐόντα, λούονσι δὲ σὺν ὕδατα. ταῦτα δ' ἐνεὶν ἐμὶ[ξ]σιε, ἀφ' οὗ ἔδ.δσι. ἔζωστο δὲ μου καὶ τὸ δεξιὸς χεῖρε καὶ τοῦ πατοῦ· τῷ δὲ ἐξῆν ἐκάρχ ἐπεβδιοτέσ μου φλὲξ ἀνακρεμούσ-
25 τη ἐπιφάνετ τὸν χεῖρα, ὡς καὶ φλαυτάνοις ἐξωσθεῖσι, ωτ' ὀλίγον δὲ ὑγρὸς ἢ χεῖρ ἐφίετο. ἐκπαίσαντί μοι ἀνεῖσι ωτ' Ἰλίου <χρεσσσθαι πρὸς τὸν περβολλήμεν εἶπε· οὐ αὖν ἐλγεων τὸν περβολὲν. ἐκπλὲν δὲν φυλάγετσι μοι συσπεφοῦσιν· <χρεῖσσονσ τῷ Ἰλίῳ ἀπολ(λ)ύγην τὸν περβολλήγι-
30 σε. ἐκπορεγκρίζεσθαι ψυχρῷ πρὸς τὸν στηφλὴν — καὶ γράδ περὶ τούτου πηχεκλάτα τὸν Στὸν —, τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς καρίσθαι. ἐκίλαυτον δὲ καὶ ἀνορχεῖψαι τούτα. <χεῖρ εἶδὸς καὶ ὀγκε γεγώσασε ἀπολλάγην.

Etiam in singulis explicandis praeclare meruit Wilamowitz, e quo quae adnotabo fere omnia sunt deprompta.

Vs. 1 pater sacerdotis eponymi dedicavit a. 1028. — Vs. 7. 9. 15 περιλαβὼν: eranuit fere praepositionis vis (Wilam.). — Vs. 9 ad περὶν laudat Wilamowitz Galenum VI, 618 K. — Vs. 10 ΛΑ postquam se omisisse animadvertit lapicida superscripsit. ἀκοιν (vs. 10. 18) conlecit Wilamowitz reddere Latinum *aqua*e, indicatus quidem esse ratus aquas in sacrum ductas ab Antonino, quem non recte putat esse imperatorem Antoninum Pium. Sed cum ius antiquitus in sacrum locum aquae ductae esse sint credendae — reliquias earum tenemus Antonini aetate multo vetustiores, vide Cavvadias, Τὸ ἱερὸν 166 —, vocabulum Latinum ibi in usum veniisse minime est verisimile atque in ipsa dedicatione sua a. 1311 Antoninus vocem adhibet ὑδραγόγιον (in urbe Epidauro n. 875 est ὑδραγώγιον). Recte igitur videtur conicisse Dittenb., loco alicui delubri nomen fuisse Ἀκοίου, fortasse propter voces divinas ibi auditas. — περιτρέβεσθαι «*mich an der Wand zu reiben*» vertit Wilamowitz. — De περιπάτῳ ὑπερῴῳ Wilamowitz laudat *ponalem ambulationem* Plinii a. h. 36, 83 et Antyllum apud Oribasium I 508 Darenb.; de πίσσαι (*lectulis stramposis*) Antyllum I 513 sq. Plinium 26, 14. Ambulationes eam oscillationibus coniunctas ut aptas senibus refert Plutarchus, An seni resp. ger. 18 (p. 793 B): οὐδὲ γὰρ τὸ σώματα σπατάλῃ κάμνοντα καὶ ἀγύμναστα περιφόρων, ὅτι μὴ δυσπαθῆ σκαφοῖσι καθὴ ἀλτῆρι χρῆσθαι . . ., ὡς καὶ πρότερον, ἀλλ' πίμφακι καὶ περιπάτοις. — Vs. 12 interpunctionem priorum correxit Dittenberger, intellegens se ipsum vino perfundere iuberi Apellan. — Vs. 13 Ἀττικοὶ sc. βραχμῶ. — Vs. 20 super vocis ἰατρο lota est linea transversa ad designandam diaeresin; cf. ad n. 995. — Vs. 21 χρεσ(σ)ωσε emendare vult Wilam.; <χρεῖσσονσε scribit Dittenb., concidens id prave sibi finxisse Apellam ad exemplum formae λοίωσε vs. 22 a se adhibitae. Equidem nempsi, post καὶ lapicidam omisisse ει, quod aequaliter appellabatur. — Vs. 25 ἐπιφλυσεν: *adsunt*, verbum nobis novum. τετρίων περιπεφλυσμένων τυρί est apud Herodotum 5, 77 (Wilam.). — Vs. 26 ωστα post χρῆσθαι accusativum. — Vs. 28 συμπεφοῦσθαι: *Blutandrang nach dem Kopfe bekommen*» interpretatur Wilamowitz, laudans Galen. VIII 205 διαφορὰ δ' ἐν τῷ ἴστι καὶ αὐτῶν τῶν μεφολγῶν, ὅταν μὲν τὸν περιόντων εὐπλοκωτέρων ἐγκυτῶν, ἐπιτείνων δὲ τὸν ὅλον τοῦ σώματος ὄγκον εἰς τὸ πλησίον αὐτοῦ, ὅταν δὲ πλ.

Recte ex ethnico duplici Ἰθωσὸς Μυλαντὸς coniecisse videtur Wilamowitz, vicum Idrianta tum partem fuisse Mylasorum, de qua re vix gravem dubitationem movit Dittenberger, quia praemissum sit corpus minus. Apellam postea non solum civitatem Atticam adeptum, sed nobilissimae Eumolpidarum genti adscriptum, immo eius praesidem creatum esse, perspexit Wilamowitz e titulo Eleusinio C. I. A. III 731 (cf. Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 185 n. 131): Εὐκλείδου τὸν ἀρχιερέα Μᾶρκον Ἰούλιον Ἀπολλῶνα Μαρκόβιον, υἱὸν Μ. Ἰουλίου Δημοσθοῦς Μυλαντέως καὶ Φλ. Φιλίππης κτλ. Titulus noster e certe litteraturae indicia adscribendus est alteri p. Chr. n. saeculo.

956 N. 101. Lapis rectangulus usurnorosus, supra et infra cymatiis instructus, qui eidem domui inaedificatus erat atque n. 955. A. 0,85. l. 0,26. cr. 0,26.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 237 n. 61. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I, 6. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 264. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 13. (Idem, Philologus 54, 1895, p. 24). — *Exscripsi.*

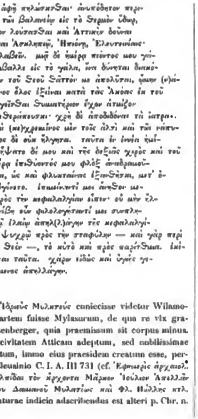

Ἀγαθῇ τύχῃ. Γ·

Τι(βέριος) Κλ(αύδιος) Σευῆρος
Συωπεὺς Ἀπόλ-
λων Μολεάτης καὶ
πατρὶ Ἀπολλωνίῳ
κατ' ὄναρ, ὃν ὁ Σῶσε
ἐάσπασε ἐν τῷ ἀν-
τικατηρῷ, χρυ-
σοῦσε ἔγχατα [αἰ-
τοῦ τρισ]ὶ(λιοι) καὶ
πεμπτων [τ]ῶ[ν] ὠβῶσ,
ἐπιτάσε [ἀφιερῶσ]αι
αὐτὸ ἐπὶ [ἐν τῷ ναῷ.
Ἐπὶ ἱερέοσ Μαρ(κου)
Αὐρ(ηλίου) Πλ.Σαβ(ε[ῖ]νου
ἐτουσ ἠ[κατοντ-
ετοῦ πρ(ώτου).

Digitized by Google

Varia lectio potissima. Priorum plenissime legit Blinkenberg. Vs. 12 post ΕΤΑ dant nil nisi ΤΨ Cavv.[1], τνε Cavv.[1], ne Blinkenb., ΤΨΣ Baun. || vs. 16 in. ΕΤΟΥ Cavv.[1].

Anni p. Chr. n. 224. — Supervacuitas est numerus inventarii ϛ', qui iuxta circulos poni solet. — Vs. 10 supplevit Cavv.[1] vs. 11 Blinkenb. — Vs. 12 supplevi, litteram quae videtur Tau numeris pro Γ cum linea transversa, ut haud raro, ad sinistram producta. Aptissimum est vocabulum, cf. *Ἐφημερὶς* n. 952 vs. 28 et quae congessit Ericus Preuner, *Ein delphisches Weihgeschenk* p. 94. — Vs. 13 non tam dubitanter proposuisset Blinkenb. bonum supplementum, si meminisset Ovidii Metam. 15, 653 sq., quo loco Aesculapius Epidauri dicitur *sin somnia saepe monitore* (cf. *hortatu*) *rata ante . . iuvum, sed qualia in arde esse solet*». — Vs. 15 suppleri nomen ad spatium aptum. — Vs. 16, 17 restituit Blinkenberg.

C. PELVES LAPIDEAE.

Pelves cum columna fulciente ex uno lapide fabricatas, quae repertae sunt in fano, Blinkenberg (*Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 14 sq., unde deprompsi imaginem adlectam) non servitisse censet ad unum sacrum, sed ut lavandis puros se redderent homines, contra quod Cavvadias (*Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899, p. 17 sq.) iure sua opponit, aquam in his pelvibus non facile potuisse redintegrari atque aptiora fuisse ad lavandum aquarum molturum, quae in sacrum ductae fuissent, ostia. Accedit quod pelves, e quibus laventur homines, credi quidem possunt dedicatae esse diis medicis, sed non Cereri vel Dianae (n. 976. 977). Rectius igitur Cavvadias pelves nostras censuerit fuisse *περιρραντήρια*.

Longe maxima pelvium pars (n. 957—973) oblata est a viris duobus, quos verisimillime coniecit Blinkenberg l. l. p. 20 sq. fuisse collegas in magistratu gerendo, eosque quidem, ut n. 971. 972 diserte indicatur, hiatromnemones; morem fuisse eorum binos aliquid dedicare.

Pelves omnes eiusdem fere sunt aetatis, saeculi a. Chr. n. quarti et exeuntis quinti.

957 N. 318. A. 0,68. diametros pelvis 0,57.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 17 n. 2. — *Exscripsi.*

ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΣ	Ἐπίστρατος,
ΔΑΙΚΡΑΤΙΔΑΣ	Δαικράτιδας
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ	Ἀσκλαπιῶι.

Scriptura *στοιχηδὸν* exarata videtur saeculi exeuntis quinti. Iidem viri dedicaverunt pelves n. 958 et 959, in hac quidem inverso ordine indicati, de qua re confer praemonita ad caput proximum *D*.

958 N. 356. A. 0,74. diametros pelvis ca. 0,70. Versus duo priores vaide detriti.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 17 n. 4. — *Exscripsi.*

ΕΡ	ΟΣ	Ἐπ[ίστρατος,
ΔΑΙ	ΔΑΣ	Δαι[κράτι]δας
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ		Ἀσκλαπιῶι.

Restituit Blinkenberg e n. 957. 959.

959 N. 315. A. 0,78. diametros pelvis ca. 0,60.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 17 n. 3. — *Exscripsi.*

ΛΑΙΚΡ ΤΙΔΑΣ	Δ]αικ[ρά]τ[ι]δ[α]ς,
ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΣ	Ἐπίστρατος
ΑΣΚΛΑΠΙ Ω Ι	Ἀσκλαπιῶι.

Vs. 1 partim pleniorem dat Blinkenb.: ΔΑΙΚΡΑ ΙΔΑΣ.
Cf. ad n. 957.

960 N. 186. A. 0,69. diametros pelvis 0,58.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 163 n. 1. Idem, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 8. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΟΠΕΙΘΗΣ	Δ[α]μοπείθης,
ΚΑΛΛΙΚΩΝ	Καλλικῶν.

Nomina eadem recurrunt n. 961 et, inverso quidem ordine, n. 962, de qua re vide praemonita ad caput proximum *D*.

961 N. 297. Fragmentum. A. 0,23. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΟΠΕΙΘΗΣ	Δαμοπείθης,
ΚΑΛΛ[	Κα]λλ[ικῶν.

Cf. n. 960.

962 N. 111. A. 0,78. — *Exscripsi.*

ΚΑΛΛΙΚΩΝ	Καλλικῶν,
ΔΑΜΟΠΕΙΘΗΣ	Δαμοπείθης.

Cf. n. 960.

963 N. 472. A. 0,70. diametros pelvis 0,68.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 121 n. 3. Idem, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 5. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 2.) — *Exscripsi.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Σωκράτης,
ΛΑΧΑΡΗΣ	Λαχάρης.

Eadem nomina n. 964. — Cf. ad n. 1106.

964 N. 622. A. 0,74. diametros pelvis 0,78.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 18 n. 7. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 6. — *Exscripsi.*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Σωκράτης,
ΛΑΧΑΡΗΣ	Λαχάρης.

Cf. n. 963.

965 N. 623. Stat antiqua loco suo in conclavi aedificii cuiusdam siti in sacri parte orientali, quod Cavvadias in forma libri sui Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ signatum littera Χ habet pro gymnasio (p. 143 sq.). A. 0,70. diametros pelvis ca. 0,74; litterae a. ca. 0,035.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 15 et 17 n. 1. — *Exscripsi.*

ΑΡΧΙΑΟΣ	Ἀρχίαος,
ΤΕΛΕΣΑΣ	Τελέσας.

Στοιχηδὸν scriptum.

Digitized by Google

966 N. 624. Stat antiquo loco suo in area eiusdem aedificii, in quo n. 965. Pelvis fracta est, titulus valde adesus. A. 0,81. diametros pelvis 0,78.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 9. — *Exscripsi.*

Ι Λ Λ Ο Κ Α Η Σ	Μεγα]κλῆς,
Δ Α Μ Α Χ Ο Σ	Δαμαχος.

Vs. 1. 2 binas primas litteras omittit Blinkenb., vs. 1 scribens Δαν(?)]κλῆς, vs. 2 recte suppleens nomen, quod legi.

967 N. 621. A. 0,69. diametros pelvis ca. 0,52.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 7. — *Exscripsi.*

Δ Ο Ρ Κ Ι Σ	Δόρκις,
Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ι Δ Α Σ	Σ]τρατωνίδας
Ε Θ Ε Ν	ἀνέθ]ηκαν.

Vs. 1 in. Δ omittit Blinkenb., sed supplet.

968 N. 471. A. 0,76. diametros pelvis 0,61.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 18 n. 6. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 10. — *Exscripsi.*

Τ Ε Λ Ω Ν	Τέλων,
Π Ε Ι Θ Ι Α Λ Σ	Πειθίας
Α Ν Ε Θ Η Κ Α Τ Α Ν	ἀνέθηκαν.

969 Repertum prope stadium. A. 0,68. diametros pelvis 0,59.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 18 n. 11. — *Exscripsi.*

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Χ Ο Σ	Ἀριστοχος,
Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ	Ἐπικρατης.

970 N. 631. Fragmentum (ad sinistram incolume) pelvis magnae e lapide subnigro, cuius etiam pedem avulsum vidit Blinkenberg, quem confer l. l. p. 16 adn. 3 de forma a monumentis aeyptiacis parum diversa. Titulus in pelvis margine eiato. Diametros pelvis ca. 1,6; crassitudo marginis 0,08.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 19 n. 13. — *Exscripsi.*

Λ Υ Κ Α Ι Θ Ο Σ Α Ρ Ι	
	Λύκαιθος Ἀρι - -

971 N. 357. A. 0,69. diametros pelvis 0,76.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 103. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 21 n. 14. (Michel, *Recueil d'anc. Grecques* 1068.) — *Exscripsi.*

Ι Α Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ο Ν Ε	Ἱερομνάμονε
Λ Α Χ Α Ρ Η Σ	Ἀσχάρης
Κ Α Ε Ι Σ Θ Ε Ν Ε Υ Σ	Κλεισθένευς
Α Α Κ Ρ Ι Σ Ι Α Α Φ Ε Ι Δ Ε Υ Σ	Ἀκαρις Ἀφειδεύς
Α Ν Ε Θ Η Κ Α Τ Α Ν	ἀνέθηκαν.

Var. lect. Vs. 5 extr. τον Cavv.

Idem hieromnamones, inverso quidem ordine indicati n. 972; cf. praemonita ante caput proximum *D*. Lacris cum collega alio n. 979.

972 N. 317. A. 0,62. diametros pelvis ca. 0,62.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 21 n. 15. — *Exscripsi.*

Ι Α Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ο Ν Ε	Ἱερομνάμονε
Λ Α Κ Ρ Ι Σ	Ἄκαρις
Α Α Φ Ε Ι Δ Ε Υ Σ	Ἀφειδεύς,
Λ Α Χ Α Ρ Η ///	Ἀσχάρης
Κ Λ Ε Ι Σ Θ Ε Ν Ε Υ Σ	Κλεισθένευς
Α Ν Ε Θ Η Κ Α Τ Α Ν	ἀνέθηκαν.

Vs. 4 extr. Σ addit Blinkenberg. — Cf. n. 971.

973 N. 419. A. 0,69. diametros pelvis 0,60.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 23 n. 19. — *Exscripsi.*

Σ Ω Σ Ξ Ε Ν Ο Σ	Σώξενος,
Ο Ι Α Ρ Η Σ	Θ]οίρης
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι	Ἀπόλλωνι.

Var. lect. Vs. 3 in. ΘΙΑΡ Blinkenb.

Στοιχηδὸν scripsimus. *Θοίρης* v. n. 906.

974 N. 534. A. 0,73. Pelvis ima (diametros ca. 0,66) laesa. — *Exscripsi.*

ι Ο Φ Α Ν Η Σ	Κλε]ο[φ]άνης
Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω Ι	Ἀσκλαπιῶι.

975 N. 620. Stat antiquo loco suo in aedificio eodem, in quo n. 965. 966, idque quidem in conclavi, quod id in quo n. 965 ad septentrionea versus proxime attingit. Pelvis (diametros 0,74) mutila. A. 0,80; litterae a. 0,03—0,04.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 22 n. 16. — *Exscripsi.*

Π Ρ Α Τ Ι Α Σ	Πρατίας
Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ο Ι	Ἀσκλαπιοῖ
Ι Α Ρ Ε Υ Σ Ε Σ Ω Ν	ἱαρεύσ[ας τῶν
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε	ἀνέθηκε.

Pulchra scriptura *στοιχηδὸν* ordinata est quarti saeculi ineuntis sive exeuntis quinti; Ο in versu altero more antiquo pro ω exaratum. *ἱαρεύσ[ας* scribit Blinkenberg.

976 N. 627. Fragmentum a. 0,52.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 23 n. 18. — *Exscripsi.*

Δ Α Μ Ο Λ Α Σ	Δαμόλας
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι	Δάματρι.

Vs. 1 extr. Σ omittit Blinkenberg.

977 N. 533. A. 0,78. Pelvis margo laesus; cum incolumis erat, diametros ca. 0,59.

Chandler, Inscr. II, p. 182 n. 145. (Boeckh, C. I. G. 1172. Cauer, Delectus[2] n. 64. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3335.) Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 22 n. 17. Cf. Ahrens, De dial. 2, 123. 240. — *Exscripsi.*

Τ Ι Μ Α Ρ Ι Σ Τ Α	Τιμαρίστα
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι	Ἀρτάμιτι
Δ Ε Κ Α Τ Α Ν	δεκάτων.

Var. lect. Vs. 1 in. ΠΜΑ Chandl., quod, quamquam proclivis erat recta cuendatio, mireris Boeckhium correxisse in *Πανα* -, prolantibus Cauero, Prellw. || vs. 2 extr. ΜΥΤΙ Chandl., quod corruptum esse perspexit Ahrens, retinet Prellwitz.

Digitized by Google

D. HIAROMNEMONVM DEDICATIONES

praeter pelves n. 957—977 (cf. praemonita ante caput *C*).

Nimis Blinkenbergii de duoviris uoa dedicantibus coniectura hieromnemonum dunarin adiici titulos n. 984—988 a viris duobus, non quidem professis munus, obiatos. Duo indicati sunt sive erant hieromnemones n. 971. 972. 978—982, quattuor in titulis recentioribus n. 990—992; titulus mutilus n. 983 e litteraturae Indicis addendus est prioribus. Recte censuit Cavvadias (*Fouilles d'Épidaure* I n. 259), relegans ad analogiam hieroposeorum Deliorum (vide Homolle, *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 417), semper fuisse hieromnemones quattuor, sed binos ad negotia gerenda fuisse coniunctos. Quae divisio derelicta esse videtur tertio a. Chr. n. saeculo, in duovirorum autem collegio interque alterais vicibus per menses sex tenuisse locum priorem, cum in dedicationibus n. 957/58: 959. 960/61: 962. 971: 972 variet ordo nominum.

Singuli hieromnemones non dubitabimus quin sicut Argis (v. n. 517) constituti fuerint e phylis singulis.

Praefuisse hieromnemones templi aerario (*οἱ ἱερομνημονεύοντες ναόν*) testatur titulus n. 1157.

978 N. 489. Stela lapidis calcarii reperta antiquo loco non procul aedificii *K* latus, quod spectat ad orientem. A. 1,03. l. 0,36. cr. 0,27. In eodem lapide aetate posteriore scriptus titulus n. 996.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 102. — *Exscripsi.*

```
ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ        Ἱερομνάμονε
ΣΙΜΥΛΟΣ             Σιμύλος,
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ          Ἡρακλείδας
ΑΝΕΘΕΝ              ἀνέθεν.
```

Scriptura pulcherrima, quam Cavvadias iuste putat esse saeculi quarti vel tertii inuentis.

979 N. 351. Stela quadrangula lapidis calcarii, a. 1,09. l. 0,32. cr. 0,25. In latere eiusdem lapidis angustiore sinistro postea scriptus est n. 1072.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 18 n. 8. — *Exscripsi.*

```
// ΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ        Ἱερομνάμονε
ΛΑΚΡΙΣ              Λακρί-,
ΣΩΚΡΑΤΙΔΑΣ          Σωκρατίδας
ΑΝΕΘΕΝ              ἀνέθεν.
```

Λακρι-: cf. n. 971. 972.

980 N. 85. Stela; in cymatio superiore scriptus est titulus ultimae aetatis n. 1335, ad quem pertinet circulus n. 52 (p. 190) cum numero, qui sunt sub titulo aetatis inferioris in ipsa stela scripto. A. 0,17. l. 0,39. cr. 0,26.

Bannack, *Aus Epidauros* 8. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 20. — *Exscripsi.*

```
ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ        Ἱερομνάμονε
ΛΛΕΞΙΚΛΗΣ           Ἀλεξικλῆς,
ΛΥΚΕΑΣ              Λυκέας
ΑΝΕΘΕΝ              ἀνέθεν.
```

Var. lect. Vs. 1 *ἱερομνάμονε* Baun.; «*mit den darauf folgenden fast unleserlichen Namen* [vs. 2—4] *habe ich mich nicht abgemüht*» (omnia clara). Cf. n. 1103.

981 N. 375. Fragmentum mensae e lapide calcario, fractum infra et ad dextram. A. 0,31. l. 0,465. cr. 0,31. — *Exscripsi.*

```
ΙΑΡΟΜΜΑΜΟΝΕ

                    Ἱερομνάμονε
                    - - - - -
```

Duorum My differunt formae.

982 N. 470. Stela lapidis calcarii, supra vestigia cymatii. A. 0,60. l. 0,41. cr. 0,20. Posteriore aetate sub titulo nostro, spatio centimetrorum 7,5 vacuo relicto, scriptus est titulus n. 1161. — *Exscripsi.*

```
ΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΕ        Ἱερομνάμονε
ΙΙ        ΑΜΟ-      - - - δ]αμο[σ
- Α ////////////////////  [τοῦ δεδο-
////////////////////Α////  ὁ δεῖνα
////////////////////Α////  τοῦ δεδο-
ΑΝ ////////////////////  ἀνέ[θεν.
```

983 N. 257. Fragmentum de parte superiore stelae superne desinentis in formam semirotundam. A. 0,10. l. 0,27. cr. 0,13. — *Exscripsi.*

```
ΟΜΝΑΜ               Ἱερομνάμον
ΙΡΟΣ ΜΕ             - -ν]εος Μα- -
ΡΙΟΣ ΝΙΚ            - - ριος Νικ- -
```

Videtur fere saeculi a. Chr. n. tertii.

984 N. 513. Mensa lusoria e lapide calcario, in cuius latere altero angustiore (inter pedes duos) est titulus *a*; in summo latere inter sulcos utrimque insculptos titulus *b*, in intervallis suicorum, qui sunt ad dextram, *c*. Perditicilis lectu sunt *b* et *c*. A. 0,50. l. 1,15. cr. 0,60.

a: Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 27 n. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 109. (Preltwitz, *Dialektinschr.* 3326. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1070.) *a b c*: Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 2 cum imagine monumenti. — *Exscripsi b et c; contuli a.*

```
a   ΑΡΚΕΣΙΑΛΟΣ          Ἀρκέσ[ι]λλος,
    ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ           Λυσανδρος
    ΑΝΕΘΕΤΑΝ            ἀνέθετ[α]ν.

b   Α ; ΚΡ ΣΙΑ           Ἀ[ρ]κε[σ]ίλ[λ]ου,
    ΛΥΣ Α ;ι        ←   Λυσαν[δρου
    Ν Ε    Ε Ν          ἀ]ν[έ[θ]ην.

c   Μ Χ Η - Ο Ι

*Var. lect.* *a* vs. 1 extr. ΛΑΟΣ Cavv. — In *b* plane mecum congruit Blinkenberg, nisi quod de prima alterius versus littera modo dat ;ι in *c*, ubi signum alterum nnn X legi sed O, cum multum tempus in lapidem impenderit vir sollertissimus, eius accepi lectionem.

Tituli tres videntur eodem tempore, quarto scilicet saeculo, exarati; memorandum in *a* et *b* alternare dualem et pluralem. Ad nomen Ἀρκέσιλλος Blinkenberg confert e. g. Τελεσίλλα. Mensam nos tenere lusoriam
```

Digitized by Google

probavit Blinkenberg; signorum tituli *e* sumit designare Μ drachmarum decem milia, Χ drachmas mille, Η centum, - (sicut in rationibus aedificiorum) decem, Ο drachmum unam (quae in rationibus · designatur), ϟ obolum. Fugere quidem eum non poterat vix lusum esse de summis tantis, itaque coniecit fictas esse eas vel ludo finito reductas in minores. Quod quam veri sit dissimile patet, ut adhuc desiderari videatur tituli *e* explicatio.

985 N. 358. Basis rotunda lapidis calcarii. A. 0,75. diametros 0,45. In summo latere sunt foramina ad inserendum aliquid, ut Blinkenberg non recte pelvem fuisse putarit.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 117. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 19 n. 12. — *Exscripsi.*

```
Δ Α Μ Ο Χ Α Ρ Η Σ        Δαμοχάρης,
Τ Ε Ι Χ Α Μ Ε Ν Ο Σ      Τειχαμενός.
```

Videtur quarti saeculi.

986 N. 543. Tabula lapidis calcarii reperta prope stadium. In media tabula est excavatio rotunda, utrimque excavatio oblonga cum anguliis rotundatis. Titulus eo loco, ubi *A* adscriptum imagini, in latere dextro angustiore. A. 0,87. l. 1,78. cr. 0,21.

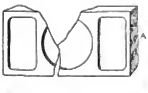

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 20 (unde petivi imaginem). — *Exscripsi.*

```
Τ Ι Μ Α Ν Θ Η Σ          Τιμάνθης,
Α Μ Φ Ι Α Υ Τ Ο Σ        Ἀμφιάυτος
Α Ν Ε Θ Ε Τ Α Ν          ἀνέθεταν.
```

987 N. 397. Stela lapidis calcarii supra fracta. Titulus in campo celito. A. 0,82. l. 0,28. cr. 0,21.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 122 n. 5. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 3.) — *Exscripsi.*

```
Κ Ο Υ Ι Δ Α Σ            Κοῦιδας,
Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ω Ν          Ἀριστίων
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι          Ἀρτάμιτι
Α Υ Σ Α Ι Α Ι            Αὐσαίαι.
```

Vs. 2 in. A Blinkenberg, deceptus fissura.

988 N. 618. Fragmentum mensae lunoriae *e* lapide calcario. Titulus in latere angustiore. A. 0,50. l. 0,45. cr. 0,78.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 4 n. 3 (cum imagine monumenti). — *Exscripsi.*

```
Ε Ρ Γ Ι Λ Ο Σ            Ἐργίλος,
Α Θ Α Υ Μ Α Ν Τ Ο Σ      Ἀθαύμαντος
Α Ν Ε Θ Ε Ν              ἀνέθεν.
```

Vs. 2 extr. Σ omittit Blinkenberg.

989 N. 148. Angulus sinister superior baseos tripodis *e* lapide calcario. Supra est cymatium. A. 0,18. l. 0,19. cr. 0,16.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 37. — *Exscripsi.*

```
Ι Α Ρ Ο Α                Ἱαρο[μνάμονες s. -ο]ί[σαντες
Ε Υ Α                    Εὐα - -
Τ Ι Μ                    Τιμ - -
Ν Ε                      Νε - -
                         - - - -
```

Var. lect. Baunackii. Omittit vs. 1 extr. °, vs. 3 extr. Μ, reliquias versus quarti.

Scriptum στοιχηδόν. Relati erant aut hieromnamones quattuor aut duo cum patribus. Vs. 2 fuerit Εὐ[ηΣτες, nomen adhibitum in gente Epidauria nobilissima, v. stemma ad n. 1124—1130 adiectum.

990 N. 540. Stela *e* lapide calcario a. 0,93. l. 0,33. cr. 0,26. Titulus admodum difficilis lectu. — *Exscripsi.*

```
Ι Α Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ο Ν Ε Σ      Ἱερομνάμονες
Ε Α Χ Μ Ο Σ                  - - ος μαχ-
Ι Α Σ                        - - - - - ίας,
Σ Θ Ε Ν Η Σ                  - - σθένης
Ρ Ι ////////                 - - - - -
Α Ι Ε Ρ Γ Α Ν Α Ι            Ἀν[δρ]ῶν Ἐργάνα.
```

991 N. 314. Semonum (ante quod est mensa); titulus in latere sinistro. A. 0,79. l. 2,08. cr. 0,59.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 259. — *Exscripsi.*

```
Ι Α Ρ Ο Μ Ν Α Σ                  Ἱερομνία[σαν]τες
Τ Υ Ρ Β Ι Σ Τ Η Λ Α Ι Θ Ο \      Τύρβις Τελε[σ]ᾶν,
Π Ε Ι Θ Α Γ Ο Ρ Α Σ              Πει[σ]άγορας,
Γ Ο Ρ Γ Ι Π Π Ο Σ                Γόργιππος,
Ε Υ Κ Α Ι Π Π Ο Σ                Εὐκλειππος.
```

Exaratum fuerit circa annum a. Chr. n. 200.

Vs. 2 Τελε[σ]ᾶν scribit Cavvadias, sed perinse putandum Υ. — Euclippum (vs. 5) per coniecturam inserui stemmati tituli n. 1124—1130 adiecto.

992 N. 10. Basis quadrata, supra et infra cymatio ornata. In summo latere foramina ad infigendum donarium. Lapis postea ad aram est adhibitus, nam infra et inter versus alterius litteras sera actate incisus est titulus n. 1318, ad quem pertinet circulus signatus (n. 46, p. 190) cum numero supra titulum nostrum positus; infra titulum circulus est iteratus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 154 n. 51. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 104. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3328.) — *Exscripsi.*

```
Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ          Διόδωρος,
Ν Ι Κ Ο Μ Ε Ν Η Σ        Νικομένης,
Α Α Κ Ρ Ι Τ Ο Σ          Ἀακρίτος,
Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Σ      Ἀρίσταρχος,
Ι Α Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ο Ν Ε Σ  ἱερομνάμονες,
Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν          ἀνέθηκαν.
```

Digitized by Google

993 N. 507. Ara quadrata marmorea, cui ad dextram adnexa est pila ex eodem lapide fabricata; in summo pilae latere foramina tria. Pila a. 0,86. l. 0,38. cr. 0,24.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 105. — *Exscripsi.*

ΚΛΕΑΙΑΜΙΔΑΣΔΑ
ΜΟΦΑΝΕΟΣΙΑΡΟ
ΜΝΑΜΟΝΗΣΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Κλειαγχίδου Δα-
μοφάνεος ἰαρο-
μναμονήσαντας
ἀνέθηκε.

Clesechmidas huius nominis alter in stemmate gentis, quod proposui ad titulos n. 1124—1130. — Cf. n. 1017.

994 N. 312. Basis tripodis, repraesentata *Expédition de Morée* II tab. 80. A. 0,89. l. 0,53. cr. 0,44.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 127 n. 18. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 10.) — *Exscripsi.*

ΟΙΕΡΕΥΣΕΑΙΙΕΡΟΜΝΗ
ΜΩΝΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥΙΙΑ[ΙΙ ΙΙΙ]ΕΝΟΣ
ΟΕΛΟΜΟΝΟΙΑΚΑΤΑΚΕΛΕΥ
ΣΙΝΕΤΟΥΣΡΛΕ

Circulus n. 33 (p. 189)

Ὁ ἱερεὺς καὶ ἱερομνή-
μων τοῦ σωτῆρος
Ἀσκληπιοῦ . α . . . τ(?) . τος
Θεῷ Ὁμονοίᾳ κατὰ κέλευ-
σιν, ἔτους ρλε'.

Anni p. Chr. n. 258, qua sera aetate discimus sacerdotis et hieromnemonis munus aut semper aut interdum unius fuisse viri. — Vs. 3 initium nominis dedicantis — nam id latere atque perperam supplevisse Baunackium epiclesin Aesculapii quam sibi finxit Μελαίνη apparet — Blinkenberg dat Μα (sit amplius) atque revera species est litterae Μ, sed in lapidis admodum detriti versibus etiam altero et quinto Ny, nisi de eo constaret e vocabulis, diceres sine dubio esse My, ut in incerto relinquenda sit lectio.

E. SACERDOTVM DEDICATIONES.

(Cf. etiam n. 994.)

995 N. 406. Lapis quadrangulus rubescens, a. 0,63. l. 0,50. cr. 0,41.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 25 n. 66. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 39. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 14. — *Exscripsi.*

ΠΑΣΙΚΛΗΣ ΠΑΣΑΙΣ
ΕΥΠΟΡΟΣ ΙΕΡΑΠΟΛΗΣΑΣ
ΤΟΥΚΑΙ Μ ΕΤΟΣ
ΙΓ Circulus n. 43 (p. 190)

Πάσις καὶ Πάσσις
Εὐπόρος (Εὐπόρου) ἱερατεύσαντας
τὸ γ' καὶ μ' ἔτος.

γγ'.

Anni p. Chr. n. 166. — Ad versum primum intellegendum est Θεῶν, scriptum non erat. Lineola supra Kappa et Iota vs. 1, item supra Iota vs. 3, meri ornamenti causa fuerit addita. In versu altero puncta quae sunt supra *ιερ-* Baunack, vituperans Cavvadium, sumpsit pro spiritu aspero, non recte. Asper n. 1001 vs. 7 bis scriptus est ʿ, ut in versu eodem idem non designari possit punctis, quibus igitur indicari dixeris diaeresim, item vs. 11. 12. Eliset e n. 1003 vs. 4. n. 1016. 1034. 1042. 1047 Epidauri *ιερ-* non instrui aspirationis signo sed diaeresees, praecedit enim in omnibus ἰ cum aspirationis nota diversa. Non quidem sibi constant haec signa: una punctis designatur diaeresis, sed lineola directa n. 947 vs. 5. 955 vs. 20. 1001 vs. 9 (hic quidem per errorem positio signo in media syllaba). 1003 vs. 4. 1016. 1039 vs. 5. 1055. 1065 vs. 7. 1321; lineola transversa n. 1042; angulo ˪ n. 1047. Neque minus variant notae asperi. — N. 1049 vs. 1 asper in e significatus est lineola, ut in eodem titulo puncta duo, quo instructum est Ἱερώνατι vs. 3, asperum significare nequeant (quo modo revera nusquam notatur); patet igitur supra *ἱερεὺς* vs. 1 lapicidam mero errore iteravisse lineolam antecedentem.

996 N. 489. In eodem lapide quo n. 978.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 40. — *Exscripsi.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
Ε ΤΕΙ Μ Ζ
ΙΕΡΕΥΣΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΕΥΠΟΡΟΣΔΗΜΟΣΘΕ
ΝΟΥΣΒΩΜΟΝΕΙΔΡΥ
ΣΑΤΟΚΟΥΡΗΤΩΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Ἔτει μζ'
ἱερεύσ᾽ Ἀσκλαπιοῦ
Εὔπορος Δαμοσθέ-
νους Βοιὸς εἰδρύ-
σατο Κευρήτων.

Anni p. Chr. n. 170.

997 N. 398. Lapis calcarius, a. 0,91. l. 0,39. cr. 0,31. In latere latiore est titulus *a*, in angustiore *b*.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 41 et 41 *a*. — *Exscripsi.*

a
ΑΓΑΘΩΘΕΩ
ΤΙΒ·ΚΑΛΑΔΙΟΣΠΩΛΛΙΩ
ΙΕΡΑΠΟΛΗΣΑΣΤΟ Ξ Γ
ΕΤΟΣ

b
ΑΓΑΘΗΣ
Circulus n. 1 (p. 186) ΞΖ·

a
Ἀγαθῷ Θεῷ
Τιβ(ερίῳ) Κλαυδίῳ Πωλλίωνι
ἱερατεύσαντι τὸ ξγ'
ἔτος.

b
Ἀγαθῷ.
ξ'.

Var. lect. a vs. 3 in. supra I Cavvadias indicat puncta diaereseos; fortasse igitur ea praetervidi.

Digitized by Google

Annus indicatur in *a* p. Chr. n. 187. Titulus *b*, cuius litterae discrepant, manifesto postea additus est.

De Ἀγαθῷ Δαίμονι v. ad n. 1059; quod eius symbolum (n. 2 p. 186) in lapide nostro deest, id vix tribui nequit meris erroribus. Ad Ἀγαθὸς intellegendum Τύχη eadem videtur atque Ἀγαθὴ Τύχη.

a vs. 2 dedicans recurrit n. 1155. Progenies erat aut Tiberii Claudii Pulliensis, de quo epistula Plinii 31 (cf. Prosopogr. Imp. Rom. I p. 392 n. 703), aut hominis ab eo liberti. — Vs. 4 Omicron scriptum est Θ, item n. 1058 vs. 1 et 3, sicut antiquiore aetate haud raro scribitur Θ.

998 N. 392. Stela lapidis calcarii, a. 0,80, l. 0,36, cr. 0,22.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 42. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3 p. 155. Cf. Usener, *Götternamen* 222. — *Exscripsi.*

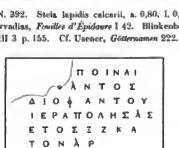

Δι]τοίνα[ι]
Δι]οφάντου
Διοφάντου,
ἱερατεύσαν-
τος ἔτους ξ', κατ' ἐνιαυ-

Var. lect. Vs. 3 Διοφάν[τ]ου Cavv., Διοφ[ά]ντου Blinkenb., deceptus spatio vacuo propter vitium lapidis interiecto inter Φ et Α. Ny plane certum. Anni p. Chr. n. 190. — Supplevit Cavvadias, qui Δίτιναν esse sunait Neptuni et Cereris filiam in Arcadia cultam, Usener aut Cererem aut Proserpinam.

999 N. 102. Stela lapidis calcarii, a. 0,94, l. 0,29, cr. 0,20.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 151 n. 47. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 43. — *Exscripsi.*

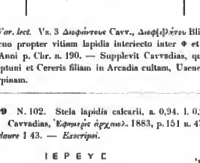

Ἱερεὺς
Στατείλιος
Σεκοῦν-
δος
Ἀσκλαπιοῦ
παισὶν
ἔτει οα'.

Circulus n. 17 (p. 188)

Ε ϛ'.

Anni p. Chr. n. 194.

1000 N. 447. Tabula lapidis calcarii; summa pars ad sinistram mutila. Versus superiores admodum difficiles lectu. A. 0,82, l. 0,52, cr. 0,30.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 24 n. 65 et *Fouilles d'Épidaure* I 136 solum dat versum quintum, Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 265 versus alterius litteras quattuor ultimas et versus 3—5. — *Exscripsi.*

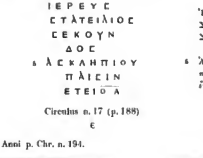

Γᾶ(ι?)ος Ἰο[ὐ]λιος Ἀ[τιστω]νος, ἱερατεύ-σας ἔτους πα', πολιτευ[σ]ά[με]νος Δὶ Ἀσκλαπιῷ Σωτῆρι.

Circulus n. 15 (p. 187)

Ϛ'.

Anni p. Chr. n. 204. Cui dedicatur, unus est Ζεὺς Ἀσκληπιός, isque quidem Aesculapio creditus non Iuppiter: id monstrat singularis participii et circulus unus instructus del mediei signo. Cf. n. 1022. 1086.

1001 N. 143. Ara marmorea quadrangula, supra et infra cymatiis ornata. In latere summo foramina ad aliquid inserendum. In latere, quod inscripto ad dextram est contiguum, circuli signati tres cum numero, quorum imago est apud Cavvadiam, *Fouilles d'Épidaure* I p. 112. A. 0,70, l. 0,27, cr. 0,23.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 25 n. 1. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 47. De lectione una retulit Baunack, *Aus Epidauros* 1. Cf. Dittenberger, *Ausfodra Ernst Curtius gewidmet* p. 290. — *Exscripsi.*

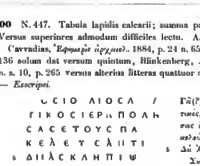

Circuli n. 25 et 28 (p. 188). n. 43 (p. 190)

Ϛ Δ

Ζ]ηνὶ καὶ Ἥλιῳ | [κ]αὶ πᾶσι θεραγέτεσσι | ἀβ]ροδότοις καὶ | Δευσ[τ]ρίοις καὶ | λυπτεύουσιν | ἱερομύστοις εἰσ' | ἐνὶς Στατειλί[ου] γαίων | Δικ]ήνιος Δικ[ύ]ι | πρέσβυς, Πανίσκος ἱερεύς. | ρυθ' ἔτει ἱερατε-ύσασ-λδ'.

Anni p. Chr. n. 297. Idem vir possit n. 1002. 1014. 1015. 1016. 1025. 1034. 1044. De tituli signis aspirationis et diaeresin dictum est ad n. 995; in versu septimo habes etiam apostrophum scriptam. — Vs. 7 sq. ἐνὶς Στατειλί-γαίων est imitatio formulae Homericae αὐδὴ γαίων (Cavvadias).

1002 N. 260. Ara quadrangula marmorea, supra et infra cymatiis ornata. In latere, quod inscripto ad sinistram est contiguum, circuli tres cum signis et numerus. A. 0,72, l. 0,22, cr. 0,21.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 258. Cf. eundem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1892, p. 49. — *Exscripsi.*

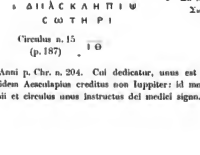

Ζ]ηνὶ καὶ Ἥλι[ῳ] καὶ πᾶσι θ[ε]ραγέτεσσι | ἀλβ]οδότοις καὶ | Δευσ[τ]ρίοις καὶ | λυπ[τ]ούσαις | ἱερομύστ[ε]σσι εἰσ' | ἐνὶς Στ[α]τει[λ]ί γαί[ω]ν ‖ Δικ]ήνιος Δικ[ύ]ι | πρέσβυς, Πανίσκος ἱερεύς. | ρυθ' ἔτει ἱερατε-πεύσας. λϛ'.

Monumenti n. 1001 accurata iteratio, quae tamen, ut probat discrepantia numerorum circulis signatis adscriptorum, remota ab illo collocata erat. Coniecceris, lapidum alterum in Iovis sacro positum fuisse, alterum in Apollinis-Solis.

Digitized by Google

1003 N. 139. Ara parvo marmoren quadrangula, in cuius summa parte, quae rotunda, est excavatio. A. 0,30, l. 0,16, cr. 0,13.

Baunack, *Aus Epidauros* 21 d. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 268 n. 3. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 48. — *Conlul.*

ΛΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΥ
ΘΙΩΙΠΑΤΡΩ
ΩΔΙΕΡΕΥΣΤΟΥ
ΣΩΤΗΡΟΣΑΣΚΛΗ
ΠΙΟΥΤΟΡΠΑΜΑΡ
ΙΟΥΝΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΤΩΝΕΛΕΥΣΕΙΝΙ
ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Ἀγαθῆ Τύχη.
Ἀπόλλωνι Πυ-
θίῳ Πατρῴ-
ῳ ὁ ἱερεὺς τοῦ
συτῆρος Ἀσκλη-
πιοῦ τὸ βπα Μᾶρ(κος)
Ἰού(λιος) ⟨ἑκατὸν⟩ δραδοῦχος
τῶν Ἐλευσῖ-
νι μυστηρίων.

Anni p. Chr. n. 304. — Vs. 4. De signis aspirationis et diserescos dictum est ad n. 995. — Vs. 6 omissum ἔτος etiam n. 1004. 1005. 1008. — Vs. 7 intellexit Cavvadias legi non posse cum Baunackio et Blinkenbergio Ἰου-⟨λίου⟩, cum supra Ny exarata ait lineola separata. — De dedicante cf. titulum proxime insequentem, n. 1013, n. 1049.

1004 Athenis in museo statua marmorea Minervae armatae ad dextram prorumpentis (*v.* imaginem apud Staïs et Petersenium), reperta in aedificio aetatis Romanae, quod a templo Aesculapii situm versus septentriones (*K* in forma) summa probabilitate a Stae (adstipulante Cavvadia, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου n. 262 et Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 157) creditur continuisse balneas ab Antonino viro sensatorio aedificatas (Ἀσκληπιοῦ λουτρὸν Paus. 2, 27, 6). In basi ovata titulus. A. statua 0,60; basis 0,09.

Petersen, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 309. Staïs, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 251 et tab. 12. Cavvadias, Γλυπτὰ n. 274. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 49. — *Exscripsi.*

Ἀθηναίᾳ Ὑγιείᾳ ὁ ἱερεὺς τοῦ σωτῆρος Ἀσκληπιοῦ
Μᾶρ(κος) Ἰού(λιος) ⟨ἑκατοντ.⟩ δραδοῦχος, τὸ
βπα'.

Var. lect. Vs. 1 Iota mutum alterum omittunt omnes.

Anni eiusdem atque titulus praecedens, e qua patet Iulium daduchum fuisse Eleusine, unde igitur domicilio Epidaurum translato ut vir nobilissimae Κηφίσιων gentis nactus est *summum* Aesculapii sacerdotium.

Athenienses se probat et Minervam dicens Hygieam (cf. Preller-Robert, *Griech. Mythologie* I 218 adnot. 5) et in n. 1003 Apollinem simul Pythium et Patroum (vide Demosth. 18, 141).

1005 N. 464. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,75, l. 0,40, cr. 0,44.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 26 n. 67. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 50. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 155. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝ·
ΚΑΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΣΥΓΓΝΩΜΟΣΙΝ
ΟΙΕΡΕΥΣ
ΕΛΙΚΩΝ
ΤΟ
Ρ Η Γ
Circulus n. 9 (p. 187) Circulus n. 14 (p. 187)
ΠΕ

Ἀπόλλωνι
καὶ
Ἀσκληπιῷ
συγγνώστορι
ὁ ἱερεὺς
Ἑλικῶν
τὸ
ρηγ'.
πε'.

Vs. 2 omisit Cavv.[3], vs. 5 super Iota indicat puncta diereseos (fortasse ea praetervidl).

Anni p. Chr. n. 306. — Cf. n. 1024.

1006 In basi parvae statuae Aesculapii, a. 0,04, l. 0,175, cr. 0,12, reperta Ibidem ubi n. 1004. Videtur esse in museo Atheniensi, ubi tamen a. 1896 inveniri non potevit.

Staïs, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 249. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 53.

ΟΑΡΧΙΕΡΕΥΣΠΑΟΥΤΑΡΧΟΣ
ΙΕΡΑΠΟΛΗΣΑΣΤΩΣΩΤΗΡΙ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΕΤΟΥΣΡΠΕ

Ὁ ἀρχιερεὺς Πλούταρχος
ἱερατεύσας τῷ σωτῆρ
Ἀσκληπιῷ ἔτους ρπε'.

Anni p. Chr. n. 308. — Ut constat e titulo n. 1007, ἀρχιερὶς Athenis fuerat Plutarchius.

1007 In museo Atheniensi statua Aesculapii, inventa in eodem aedificio, in quo n. 1004. 1006. Titulus in basi ovata. A. (cum basi) 0,71.

Staïs, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, p. 247 (statuam repraesentat tab. 11). Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου n. 264. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 52. — *Exscripsit Fredrich.*

ϹϹΙΟΩΔΑΚΑΡΒΟΥΛΑΙϹΙΝΥΠΑΡΡΗΤΟΙϹΙΝΟΝΙΡΟΙϹ
ΑΡΗΤΗΡΓΕΓΑΩϹ *vacat* ΙΚΟΝΑϹΗΝΕΘΕΤΟ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟϹΚΑΙΕΙΝΗϹΘΕΟΔΕΓΩΟΝΟϹΑΤΘΙΔΟϹΑΙΗϹ
ΑΡΧΙΕΡΕΥϹΚΕΔΝΟΥΤ· *vacat* ΙΡΟΠΟΛΟϹΒΡΟΜΙΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΛΗΝϹΑϹΕΤΟΥϹΡΠΕ

Σεῖο, ἄναξ, βουλῇσιν ὑπ' ἀρρήτοισιν ὀνείροις
ἀρητὴρ γεγαυῖα, ἑὸν σῷ θέτο
Πλούταρχος, κλυτὸς Ἀσκλάπιε Δηξίδος αἶνος
ἀρχιερεὺς πεδιοῦ τ' ἱεροπόλος Βρομίου.
ἱερατεύσας ἔτους ρπε'.

Vs. 4 Τ· omittunt Staïs et Cavvadias.

Anni p. Chr. n. 308. Cf. n. 1006. Vs. 3 Staïs Δηξιδήμου dici putat Atticam, quia adoptaverit cultum Aesculapii; melius intellexeris de Baccho recepto ab Icaro. — Vs. 4 nota apostrophum scriptam post Τ.

Digitized by Google

1008 N. 89. Ara lapidis calcarii, a. 0,75. l. 0,45. cr. 0,30.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχ.* 1884, p. 21 n. 62. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 54. Cf. Robert in Preller*i Griech. Mythologie* I 518 adn. 4. — *Exscripsi.*

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
ΛΙΓΕΩΤΗΙ
ΟΙΕΡΟΦΑΝΤΙΔΕ
ΚΑΙΙΕΡΕΥΣΤΟΥΣΩΤΗ
ΡΟΣΜΝΑΣΕΑΣ)
ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ
ΚΑΤΟΝΑΡ
ΤΟ ΣΓΑΒ

Ἀσκλαπιῶι
Λιγέωι τῆι
ὁ ἱεροφάντης δὲ
καὶ ἱερεὺς τοῦ Σωτῆ-
ρος Μναση[ου (Μνασίου)
Ἑρμιονεύς,
κατ' ὄναρ,
τὸ σγΔ'.

Anni p. Chr. n. 355.
Vs. 2 *Λιγώτου* Cavv., in altera editione non quidem negans et legi posse *Λίγ*; re vera Alpha est certum. Robert veram quidem suspicatus erat epidelesim, vix tamen recta motus ratione: derivare enim vocem vult de $\pi\tilde{\iota}\xi$, cum cognomen Aesculapium infantem nutriverit; sed fuerit urbis ignotae athleta, qualia saepe Epidauri deorum nomisibus adduntur.

1009 N. 488. Lapis quadrangulus tufineus, supra fractus, repertus antiquo loco suo aedificii *K* (de quo *v.* lemma n. 1004) latus, quod ad orientem spectat. A. 1,03. l. 0,42. cr. 0,26.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 55. — *Exscripsi.*

ΑΓΙ
ΕΤΕ
ΙΕΡΕΥ ΙΙ
ΠΙΟΥ Ε
ΝΗΣΔΗΜΟΣΘΕΝΟ\
ΒΩΙΙΟΝΙΔΡΥΣΑ
ΤΟΠΟΣΕΙΔΩΝΙ
ΙΠΠΙΩΙ

Circulus n. 45 (p. 190) ΟΖ

Ἀγ[ησ]τὴ Τύχη.
Ἐπὶ [- - - -
ἱερέ]ως Ἀτελε-
στοῦ [Δημοσ]θ[ε-
νους Δημοσθένου
Βω[μ]ὸν ἱδρύσατ-
το Ποσειδῶνι
Ἱππίωι.

ς'.

Varia lectio Cavvadiae. Versus primus omissus || vs. 2 *ἔτ[ο]υς.*
Sub fine versuum scriptura fit latior, quia respicit laesionem lapidis. Vs. 3. 4. 6 restituit Cavvadias.

1010 N. 393. Lapis calcarius, a. 0,83. l. 0,49. cr. 0,30.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 167 n. 19. — *Exscripsi*

ΕΤΟΥΣ Ι ΣΤΑΤ
ΛΕΥΚΙΟΣΙΕΡΕΥΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΜΝΕΙΙΚΑΙΑΥΣΗΣΙΑΙ

Circuli duo n. 37 (p. 189)

Ἔτους ... [Τλ(τους)] Στατ(ιλλιος)
Λευκιος, ἱερεὺς
Ἀσκλαπιου,
Μνε[ια]ι καὶ Αὐξησίαι.

Nomen deae *Αὐσησίας* legit Blinkenberg, sed forma est litterae Xi persimilis litterae Sigma, cf. ad n. 191. Epidauri cultus esse Damiam et Auxesiam testis est Herodotus 5, 82 aq.; nomen *Μνεία* ortum esse censet Danielsson (*Eranos* I, Upsaliae 1896, p. 78 aq.) e *Δαΐα*, laudans Hesychium s. v., idque variatum esse e *Δαμία*. N. 1002 est *Μνία καὶ Αὐξησία*; Mnia culta etiam est Ephesi secundum Hicksii restitutionem verisimillimam tituli *Gr. Inscr. in the Brit. Mus.* III n. 600 vs. 28 *Μ[νεί]α(ς)*, ubi sequitur *Αὐ[ξη]σις*. — Titulus exaratus est saeculo altero exeunte vel ineunte tertio, dedicans enim hieronmemon erat anno p. Chr. n. 198; vide n. 1156 (ubi cognomen scriptum est *Λεύκιος*) et 1157. In versu primo lineam, quam a Blinkenbergio non indicatam deprehendisse mihi videor ante *ΣΤ*, supersesse sumpal de praenomine.

1011 *A* N. 246. Fragmentum de summa parte tabulae marmoreae marginatae, a. 0,12. l. 0,25. — *B* N. 97. Fragmentum eiusdem tabulae reperti in aedificio *K* (de quo *v.* lemma n. 1004), a. 0,34. l. 0,44. cr. 0,09. Litterae versus quarti minores.
A Bannack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *B* Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 131. De lectione sua rettulit Bannack, Philologus 54, 1895, p. 38. — *Exscripsi A* et *B* et confeci ectypa.

A

ΟΥΦΟΣΓΣ

B

ΠΝΟΥΠΟΣΑΙ\
ΝΙΜΑΛΕΑΤΑΚ
ΒΙΒΑΙΟΘΗΚΗΝ
ΑΛΝΕΘΗΚΕΝΔΕΙ
ΚΛΙΑΓΟ

Var. lect. A extr. ΓΓ Baun. Certissimum est Xi.
B vs. 4 extr. ΕΙ omittit Cavv., ΕΓΙ Baun., quem non credo plenioreм vidisse lapidem sed neglegenter pro tota enotasse litteram quam supplevisset, decepitus aplce permagno transverso, quo et hoc lota et reliqua superne sunt instructa || vs. 5 residuum ultimae litterae omittit Cavv. Bannack: *-καὶ ἀγάλμα* (quod proponuit Cavv.) *.. unmöglich, denn nach* ΑΓ *ist nur ein Omikron wahrscheinlich*. Constat fuisse Ω, cum circuli residuum discrepet ab O et forma et positione supra lineam elata.

- - - Ἡρώδης Γ(αΐου) Σ....
πατὴρ Ἡτ[ηκρατους(?) υἱὸς Ἀτ]ελευ-
τᾶ Μαλέατα κ[αὶ Ἀ]ν[θ]ετῆς Σωτᾶρ τὸν
βιβλιοθήκην [καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῆ βιβλί-
α ἀνέθηκε κ[ελεύσαντος τοῦ - - ἵνος
καὶ ἀγαλ[ματοποιήσαντος.

Fragmenta quae composui quin eiusdem sint tabulae non est dubium. Latitudo scripturae collocatione versus ultiui est indicata, ergo tentari potuit restitutio. — Recte censet Cavvadias, bibliothecam verisimiliter fuisse in aedificio *K*.

1012 N. 354' Ara quadrata lapidis calcarii, a. 0,75. l. 0,37. cr. 0,33. Titulus detritissimus.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 10. — *Exscripsi.*

Ego:

Ο
ΟΣΕΙ
ΕΡ
ΠΟΛ ΣΑΣΤΟ
: ΤΟΣ
vacat

Circulus n. 14 (p. 187)

Blinkenberg:

Ἀτελε[ια]ν
ἐπαινῶ
Ἐ..... ος Ἐ...
ρε.... ου ἱερο-
πο[ι]ο[ῦ]ντος τὸ
... ἔτος.

Eundem lapidem me descripsisse et adhuc paulo clariorem Blinkenbergium, apparet ex aequalitate mensurarum, atque convenit circulus, quem notavi: ex hoc enim elucet dadicatum fuisse Aesculapio. Compositis apographis duobus lucramur haec:

Ἀτελε[ια]ν
ἐπαινῶ
Εἰ[ρη]ν[ά]ιο[ς Εἰ-
ρη]ν[ά]ρχου, ἱερο-
πο[ι]ο[ῦ]ντος τὸ
- - - ἔτος.

Digitized by Google

1013 N. 104. Basis lapidis calcarii, a. 0,60. l. 0,38. cr. 0,26.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 197 n. 97. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 76. — *Exscripsi.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΑΘΗΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙ
ΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥ
ϹΩΤΗΡΟϹ
ΑϹΚΛΗΠΙΟΥ
ΔΑΔΟΥΧΟΥ
ΚΑΤΟΝΑΡ

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
Ἀθηναίᾳ Πολιάδι
ὁ ἱερεὺς τοῦ
σωτῆρος
Ἀσκληπιοῦ,
δᾳδοῦχος,
κατ' ἐνύπ.

Dese urbis suae patriae sine dubio dedicavit M. Iulius, cuius alia dnoaria sunt n. 1003. 1004. 1049. Nomina sua in aliis per compendia modo indicavit, in nostro plane omisit: vir enim modicsto elatus dignitate sua Attica cum summo sacerdotio Epidaurio coniuncta unicum se credebat est omnibus per se notum.

1014 N. 530. Lapis calcarius, repertus ad templi Aesculapii latus, quod ad septentrionem spectat. Pars ima rudis ad insmittendum soin. A. 0,57. l. 0,38. cr. 0,25.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 147 n. 37. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 67. Lapidem contulit Baunack, *Aus Epidauros* 5. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΕΚΑΤΗΒΕΛΕΤΗΙ
ΟΙΕΡΟΦΑΝΤΗϹ
ΔΙΟΓΕΝΗϹ
ΚΑΤΟΝΑΡ
ΚΑ

Ἀπόλλωνι
Ἑκατηβολέτῃ
ὁ ἱεροφάντης
Διογένης,
κατ' ἐνύπ.

Residuum circuli, cuius symbolum deletum (cf. n. 10 p. 187)

κατ'.

Titulum plane congruentem idem posuit vir n. 1015. Cf. ad n. 1001.

1015 N. 69. Lapis calcarius, a. 0,65. l. 0,38. cr. 0,26. Olim »in ecclesia ruinosa in convalle angusta montis ut putatur Cynortii« i. e. in aedicula Sanctae Annae, in qua per errorem Sancto Ioanni eam tribuens (cf. Fnucart ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 146 b) Conze (*Annali d. Inst.* 1861, p. 12) adhuc vidit lapidem.
Chandler, Iuscr. II p. 82 n. 143. Clarke, Itinerar. P. II S. II p. 625. (Boeckh, C. I. G. 1176.) — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΕΚΑΤΗΒΕΛΕΤΗΙ
ΟΙΕΡΟΦΑΝΤΗϹ
ΔΙΟΓΕΝΗϹ
ΚΑΤΟΝΑΡ
Ϛ

Ἀπόλλωνι
Ἑκατηβολέτῃ
ὁ ἱεροφάντης
Διογένης,
κατ' ἐνύπ.

Circulus n. 10 (p. 187)

ϛ'.

Cf. n. 1014.

1016 N. 137. Parva ara marmorea quadrangula; in summo latere excavatio. Reperta eodem loco ubi n. 1014. A. 0,29. l. 0,15. cr. 0,14.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 149 n. 41. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 70. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΜΑΛΕΑΤΑ
ϹΩΤΗΡΙ
ΟΙΕΡΕΥϹ
ΔΙΟΓΕΝΗϹ

Ἀπόλλωνι
Μαλεάτᾳ
Σωτῆρι
ὁ ἱερεύς
Διογένης.

De asperi et discretsous indicatinne dixi ad n. 995. — Titulus est anni p. Chr. n. 297, qun Aesculapii sacerdotem fuisse Diogenem testantur tituli n. 1001. 1002.

1017 N. 49. Fragmentum tabulae marmoreae; margo dexter tantum servatum. A. 0,39. l. 0,33. cr. 0,18.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 154 n. 53. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 60. Lapidem eruluit Baunack, *Aus Epidauros* 7. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 *g.*) — *Exscripsi.*

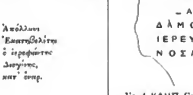

Κλεοπτολέμου
Δαμοφάνους,
ἱερέως γενομέ-
νος, Ἀσκληπιοῦ.

Vs. 4 ΚΑΗΠ Cavv.[1].
Supplevit Cavvadias e n. 993, ubi secundum litteraturae indicia occurre videtur vir non homonymus solum, sed idem. Cf. stemma gentis ad n. 1124—1130 adiectum.

1018 Athenis in museo fragmentum statuae marmorene Veneris, repertum in balneis A', de quibus confer lemma n. 1004. Statua, de qua nil supérest nisi crus sinistrum, pes dexter, manus sinistra cum vestimento, speciem fere exhibebat Cnidiae. Titulus in basi. Altum cum basi 0,42; basis a. 0,05. l. 0,17.
Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου 285. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 80. — *Exscripsi.*

ΑΦΡΙΚΑΝΟϹΟΙΕΡΕΥϹΤΟΥ
ΛϹϹΚΛΗΠΤΕΙΩΤΗΝΛΦΡΟΔΕΙ
ΤΗΝ

Ἀφρικανὸς ὁ ἱερεὺς τὸ γ'
Ἀσκληπιοῦ τὴν Ἀφροδί-
την.

Idem antea dedicaverat n. 1023. 1029.

1019 N. 80. Lapis quadrangulus calcarius, infra fractus. In latere, quod a titulo est ad dextram, vestigium statuae; lapis igitur iam antea adhibitus erat. A. 0,35. l. 0,28. cr. 0,32.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 554 n. 6. Baunack, *Aus Epidauros* 5. Idem, Philologus 54, 1895, p. 35 sq. — *Exscripsi.*

ΑϹΚΛΗΠΙΩΙ
ΕΠΗΚΟΩ
ΚΕΛϹΟϹ
ΟΙΕΡΕΥϹ

Ἀσκληπιῷ
Ἐπηκόῳ
Κέλσος
ὁ ἱερεύς.

1020 N. 107. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,69. l. 0,40. cr. 0,30. Tres in eodem latere habet titulos: noster primum tenet locum, tum sequitur n. 1336, denique inversus litterarum directione n. 1090.
Bilinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 270 n. VIII. — *Exscripsi.*

ΝΕΙΚΕΡΩϹΚΛΑΛΙΔΛΧΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΛΗϹΑΣΑϹΚΛΗ
ΠΙΩΕΠΗΚΟΩΙ

Νεικέρως Καλλιάδα
ἱερατεύσαντος Ἀσκλη-
πιῷ Ἐπηκόῳ.

Idem videtur, qui dedicavit n. 1046 et ut eponymus perhibetur n. 1159.

Digitized by Google

1021 Ex apographo Trésellii Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 256 n. 77 et *Expédition de Morée* II p. 169 n. 8. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 153.

Η Π Ο
Ο Φ Ω
Ω Ν Ι Ο Σ
Ι Δ Ρ Ε Υ

Var. lect. Vs. 1 ΗΓ (nil amplius) Trés. || vs. 3 in. ΟΝ Le Bas.

Versum primum Ἡ σύ[λος τῶν Ἐπιδαυρίων supplet Foucart, negans expediri posse reliqua, atque re vera eum titulo honorario non possunt conciliari. Equidem coniecerim fere tale quid:

Ἀπολ]ων[ι]ά[τ]ᾳ Ἐκκυείου (a. epiclesis alia).
Ἀριστ]οφά[νε (s. Ἀγαθ]οφά[νε) τοῦ δεῖνος,
Ἀπολλ]ώνιος [τοῦ δεῖνος
ἱ[α]τρός.

1022 N. 328. Lapis calcarius, in parte postica fractus. A. 0,86. l. 0,66. cr. 0,33.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 126 n. 17. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 9.) — *Exscripsi.*

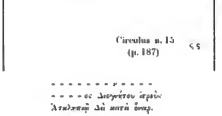

- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - ς Διογένε]ος ἀρχιε-
Ἀπολλ]ωνίου δὲ υἱοῦ ὑπαρ.

ἐτ'.

Pleniores versus 2. 3 vidit Blinkenberg, sicut eos transcripsi; sed omittit versus primi residuum. Ἀπολλ]ωνίου Ζεύς, sicut Ζεὺς Ἀπολλωνίου (n. 1000) e circuli signati testimonio Aesculapius credebatur, non Iuppiter.

1023 In lapide eodem, in quo antiquior n. 1154.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 88 n. 24. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 79. Cf. Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 247 adnot. — *Exscripsi.*

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω — Ἀπολλωνίῳ
Κ Λ Υ Τ Ο Μ Η Τ Ι Δ Σ — Κλυτομήτιδ[ς
Λ ϕ Ρ Ι Κ Λ Ν Ο Σ — Ἀφρικανὸς
Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Σ — ὁ ἱερεύς
Τ Ο Β — τὸ β'.
Circulus n. 16
(p. 188)

ξ'.

Vs. 5 τὸ β' non recte Stais intellegit de anno aerae; est: »sacerdos iterum«. Idem vir eodem anno dedicavit n. 1029, postea ἱερεὺς τὸ γ' n. 1018.

1024 N. 82. Ara parva marmorea, infra fracta, olim inaedificata domui cuidam prope templum Aesculapii. A. 0,38. l. 0,13. cr. 0,15.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 157 n. 58. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 84. Baunack, *Aus Epidauros* 8. — *Contuli.*

Λ Σ Κ Λ Η Π Ι Ω — Ἀπολλωνίῳ
Σ Ω Τ Η Ρ Ι — Σωτῆρι
Ε Λ Ι Ρ Τ Ο Β — Ἐλ[ε]ι[ν]ᾶ, τὸ β'
Ι Ε Σ — ἱε[ρεῖς].
Reliquiae circuli, cuius symbolum deletum — ξ'.

Vs. 3 Τ omittunt Cavv. Baun.

Supplevit Baunack. — Titulus recentior est anno p. Chr. n. 306, quo primum sacerdos erat Hellico; v. n. 1005.

1025 N. 142. Parva ara marmorea, reperta ibidem ubi n. 1014. A. 0,29. l. 0,15. cr. 0,10.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 150 n. 42. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 66. — *Exscripsi.*

Λ Σ Κ Λ Η Π Ι Ω — Ἀπολλωνίῳ
Σ Ω Τ Η Ρ Ι — Σωτῆρι
Ὁ Ι Ε Ρ Ε Υ Σ — ὁ ἱερεύς
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ — Διογένης.

Titulus eiusdem anni atque n. 1001. 1002, i. e. p. Chr. n. 297. De aspero scripto v. ad n. 995.

1026 N. 43. Parva ara cincta sertis, in unoquoque latere rosa. Tituli versus prior scriptus in margine prominente, alter, qui erasus est sed legi potest, in ipso arae corpore. A. 0,41. l. 0,26. cr. 0,23.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 84 n. 85. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 164. — *Exscripsi.*

Λ Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Σ Ω Τ Η Ρ Ι — Ἀπολλωνίῳ Σωτῆρι
Η Ρ Α Κ Λ Ε Λ Ν Γ Τ Ι Ε Ρ Ε Υ Σ — Ἡρακλείδης δὲ] ἱερεύς.

Vs. 2 omittit Cavvadias.

Idem dedicavit n. 1030. — Id quod litterae Omikron in versu altero superscriptum erat (manifesto enim erat ὄ), significare videtur spiritum, de quo scripto v. ad n. 995.

1027 N. 452. Basis lapidis rubescentis, a. 0,62. l. 0,40. cr. 0,44.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 22 adnot. 2. — *Exscripsi.*

Α Ρ Ι Ε Τ Α Ρ Χ Ο Ε Ρ Γ Ι Α Ο Υ
Ι Α Ρ Ε Υ Σ Α Λ Χ Ω Ν Α Σ Κ Λ Α Ρ Ι Ω Ι
Κ Α Ι Δ Ρ Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

Ἀρίστ]αρχος Ἐργέου,
ἱερεὺς Διὸς [Σωτῆρος καὶ Ἀπόλλωνι Ἀσκλαπιῶι
καὶ Ὑγιείαι εὐχήν.

Aristarchus cum indicare necessarium non duxisset, cuius nominis esset sacerdos, eorundem certo deorum erat minister, quibus dedicavit; docemur igitur tum (circa quarti saeculi finem) Apollini et Aesculapio, ut par est deis sacrum una possidentibus (cf. quae adnotata sunt ad n. 932 vs. 51 sq.) constitutum esse sacerdotem unum, idque quidem sorte. Sine dubio is erat summus sacerdos, qui eponymi honore fruebatur. Secundum testimonium tituli n. 949 aetate imperatorum institutum est ut suffragio sacerdotes creentur. — Eiusdem viri domaria tenemur non minus quattuor, e quibus amplissima erant sedilcula n. 1212 et monumentum in magna basi n. 1213 collocatum, minora nostrum et n. 1284.

Digitized by Google

1028 N. 423. Ara quadrangula lapidis calcarii, supra et infra cymatiis instructa. A. 1,34. l. 0,70. cr. 0,45.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 155 n. 56. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 57. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 263. — *Contuli.*

Π(άπλιος) Αἴλιος Διονύσιος
(Πεπλίου Αἰλίου) Ἀντίοχου, ἱερατεύ-
σαντος Ἀσκληπιῶι καὶ
τοῖς ἐν τῶ Ἀσκληπίου
θεοῖς

Circulus n. 7 (p. 187).
(Numeri non coonspicui.)

Var. lect. (Recta est editio Blinkenbergii.) Vs. 1 extr. ΙΟΥ Cavv.; ergo in altera editione e coniectura Baunackii (*Studien* I 56) et Wilamowitzii (*Isyll.* p. 124 adnot. 15) scribit in versu altero Ἀντίοχ(ε) || vs. 2 in. Ɔ omittit Cavv.

Pater dedicantis ut eponymus perhibetur n. 955 (ubi in commentario ad vs. 1 lege: *sylline* sacerdotis» est.); titulus noster exaratus fuerit circa medium saeculum alterum. Οἱ ἐν τῷ Ἀσκληπίου Θεοί sunt Dioscuri cum uxoribus et filiis, quos Argis cultos esse testis est Pausanias 2, 22, 5, quoque in dedicationem comprehensos esse significatum videtur circuli symbolo, quippe quod praeter stellas duas, insignes dioscurorum legitimum (cf. n. 1279), exhibeat tertiam. Certe haec tertia stella non apta est ad designandum Aesculapium, cuius causa additam eam esse censet Blinkenberg (*Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 392), atque symbolum sic amplificatum repugnat mori; nolet enim in lapide dedicato compluribus dei diversis unicuiusque insculpi symbolum, ot mera negligentia praetermissus videatur dei medici circulus.

1029 In lapide eadem, in quo tituli antiquiores n. 1123 (ubi vide lemma) et 1405.
Stais, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1886, p. 249. Baunack, *Aus Epidauros* 21 b. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 78. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 155. — *Exscripsi.*

Ἀσκληπιῶ(ι)
Ὑγείᾳ
Τελεσφόρῳ
Ἀλεξιπόνοις
Ἀφρικανὸς
ὁ ἱερεὺς τὸ β'.

In latere ad sinistram contiguo circuli tres: n. 49 (p. 190). n. 15 (p. 187). n. 51 (p. 190) et numerus
ς'.

Vs. 1 et 2 extr. *sui* compendio scriptum esse intellexit Blinkenberg.
Lapis antiquior titulo nostro signatus est, ut dedicaretur in balneas Aesculapii (vide lemma n. 1004), in quibus est inventus. In eodem aedificio idem secerdos collocavit n. 1018.

1030 N. 449. Lapis quadrangulus calcarius, supra ad dextram mutilus. A. 0,66. l. 0,61. cr. 0,56.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1884, p. 23 n. 63. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 82. Cf. Usener, *Götternamen* p. 312 adnot. 31. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

Ἀπολ[λ]ωνίῳ,
Ὑγιείᾳ,
Τελεσφόρῳ,
Πανυπλωτάτοις
Ἡρακλείοις
ὁ ἱερεύς.

Circuli n. 15 (p. 187), n. 51. 49 (p. 190)

Cf. n. 1026. Πανυπλωτάτοις (vs. 4) a πανύπλ- et τυλέω «accumulo» derivat Usener; sed quod designari deos Pautalios in urbe Thracia (cf. Steph. Byz. s. v.) cultos censuit Cavvadias, confirmatur libello a Scaptopareis imperatori Gordiano oblato (*Athen. Mitth.* 16, 1891, p. 267. Dittenberger, Sylloge ² 418); testantur enim et vs. 18. 44 hic extitisse fontes salutares et haec habes in testimonio subscripto magistratus (vs. 115 sq.): ἐ κάκει - - ἐστὶν ἐν τῷ καλλίστῳ τῶν κολπίσκων τῶν ὑφ' ἡμῶν Πανυπλωτῶν κλεισ (hoc vocabulum a Dittenbergero omissum) κειμένων, καλῶν μὲν τῶν ὑφ' ἡμῶν καὶ τῶν νεῶν ἔχοντα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ζῶμεν ὕδατος λουτρὰ οὐ μόνον πρὸς τροφήν, ἀλλὰ καὶ ὑγιείαν καὶ θερμοτέων τυγχάνει ἐπιτηδειότατα.

1031 «Inter ruderа Asclepiei; ex schedis Villoisoni» Boeckh, C. I. G. I 1177. (Kaibel, Epigr. Graeca 819.) Ediderat iam Pouqueville, *Voyage de la Grèce*, 2. *éd.* T. 5 p. 243 n. 4.

ΕΙΡΕ
ΛΙΜΑΧΟΣΒΡΟ
ΜΙΩ ΙΔΡΥΣΑΤΟ
ΒΩΜΟΝΔΙΟΝΥΣΟΥ

Εἰρέ[νε | Καλ]λιμάχου Βρομίῳ ἱδρύσατο | Διονύσου.

Supplevit Boeckh.

1032 Athenis in museo herma marmoreus, repertus in aedificio A' (cf. lemma n. 1004). Repraesentatur inde a ventre Mercurius amictus. Titulus in scapo. A. 0,75.
Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου n. 295. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 166. — *Contuli.*

Οὐχοὺ τῶς Λ[ι]ορ[ι]νε[ν]ιστα
Δ[ι]ο[ι]σ[ι]τ[ε]χ[λ]ιρω
ο[ς] [ς]ο[ν]ε[ν] [ϕ] [ι]μ[ε]ρ[τ]ι[ι]ι[ι]η[ι]
Δ[ε]γ[ε]γ[η]ϕ[λ]β[α]ζ[ε]ι
Δ[η]γ[λ]ρ[λ]ωη[λ]ι[ο]ζ[μ]ε[ς]ο
ϕ[ο]ν[ϕ]ε[ο]ν[ε]μ[ρ]ο[π]υ
λ[λ]ι[ο]ι[ς]
λ[ρ]η[τ]η[ρ]γ[ε]γ[λ]ωε[ι]ς[λ]
το[π]ρ[λ]ξ[λ]γορ[λ]ς

Οὐχ, οὕτως ἀγορᾶτον τὸν σταλίτοι τε χρίον. | ἔστον ἰφ' ἱαιρεῖδι |τ|ίεδα γόγνδα βύτος· ‖
δὸ γὰρ Δ[ί]ῳ τοῦτος ὡς τοῦτον Θεὸν ὃν πρυτ[ν]λίους ἱερητὴς γεγενὸς εἰτ[ε]το Πραξιγόρας.

De πρυτανίοις, in quibus collocatus erat herma noster, vide Cavvadiam, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 140 sq. Mmnik idem, etiam in arcis Atheniensis introitu collocatum fuisse Mercurium πρυτάνεων: Pausanias 1, 22, 8. C. I. A. I 208.

Digitized by Google

1033 N. 467. Lapis calcarius superne fractus, repertus teste Cavvadia (Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 164) prope latus meridionale aedificii in forma eius littera Π signati, de quo conferas ad n. 1164. In latere inscripto foramen quadrangulum consulto effectum. A. 0,77. l. 0,57. cr. 0,35.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 17 n. 3. — *Exscripsi.*

Ι Σ Ι Δ ι
Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Ο Σ
Ι Ε Ρ Ε Υ Σ

Ἴσιδι
Ἐπαφρόδειτος
ἱερεύς.

Circulus n. 34 (p. 189) Μ

μ'.

Sarapidi idem dedicavit n. 1041, ubi litterarum formae plane eaedem. Tertia eiusdem viri dedicatio est n. 1035.

1034 N. 191. Parva ara marmorea, supra et infra instructa cymatiis. Tituli versus quintus in cymatio. In tribus lateribus non scriptis rosa. A. 0,18. l. 0,11. cr. 0,01.

Bauuack, *Ana Epidauros* 2a. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 272 n. 15. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 64. — *Exscripsi Fredrich; contuli.*

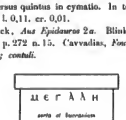

Μητρὶ
Στεὶν
ὁ ἱερεὺς
Διογένης.

Anni p. Chr. n. 297; cf. n. 1001. 1002. 1025. — De diaeresi et aspiratione vs. 4 indicatis dixi ad n. 995.

1035 N. 401. Lapis calcarius quadrangulus, fractus supra et ad sinistram. In latere summo foramen. A. 0,68. l. 0,75. cr. 0,35.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 58. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 155. — *Exscripsi.*

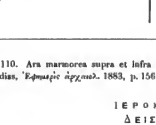

Μα[ί]ᾳ
Ἐπ[α]φρόδειτος
ἱερεύς.

Melius servatum lapidem vidit Blinkenberg, cuius sunt quae extra marginem ponui; idem versum primum supplevit sicut nescius lectionis plenioris ipse ante lapidem suppleveram. Cavvadias de versu primo nil habet nisi *ας*; quod dicit praecessisse Μ vel Λ, deceptus est lineola de Rho paulum inclinata, sicut reliquae quoque lineae non plane directae sunt in titulo male scripto. — De dedicante cf. ad n. 1033.

1036 N. 159. Parva basis marmorea, in summo latere foramen. A. 0,18. l. 0,21. cr. 0,17.

Baunack, *Aus Epidauros* 14. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 272 n. 16. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 56. — *Exscripsi.*

Ι Α Ρ Ε Υ Σ Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Σ
Γ Υ Ρ Φ Ο Ρ Ο Σ Δ Α Μ Ο Κ Λ Η Σ
Γ Α Ν Ι Α Ν Σ Θ Η Κ Α Ν

Ἰατρὸν Ἀριστάρχης,
πυρφόρος Δαμοκλῆς
Ἡσυχίωνος.

Quod Blinkenberg Aristarchum esse coniecit filium Ergili, de quo v. ad n. 1027, incertum est, sed quadrat actas.

1037 N. 415. Lapis calcarius supra fractus. A. 0,90. l. 0,44. cr. 0,38.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 26 n. 68. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 63*a*. (Uuener, *Götternamen* 347.) — *Exscripsi.*

Β Ω Μ Ο Ν Π Α Ν
Θ Ε Ι Ω Ι Ι Ε Ρ Ε Υ Σ
Ι Δ Ρ Υ Σ Α Τ Ο Δ Α Ο Σ

Βωμὸν Πανὶ Σείωι ἱερεὺς | ἱδρύσατο Δᾶος.

Circulus n. 43 (p. 190) Π Ζ

πζ'.

Versus hexameter. De deo (Πὰν Σείωος) vide quae egregie disputavit Uuener, praeter alia laudans Corp. gloss. latin. V p. 230, 28: *«Pantheus deus qui in se omnes significationes habet quasi omnium deus».* Imaginem eius habes in nummo Romano (Sallet, *Zeitschr. f. Numismatik* 4 p. 136), ut viri cum insignibus Solis, Mercurii, Martis, Victoriae, Fortunae, Iovis. — Frustra Usenero obloquitur est Blinkenberg (*Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 388): in titulo nostro et n. 1038 intellegendum esse τὸ Πάνθεον = τὸ κοινὸν τῶν Θεῶν; id confirmari symbolo quippe quod sit Πάντων καὶ Ἁπάντων (v. supra p. 190, n. 43). Sed in tituli n. 1038 prosa oratione, ni Πάνθεος non esset certa persona, opus foret articulo, neque mirum est ut eodem symbolo significata sit et universitas nominum et haec eadem universitas conflicta in certam personam.

1038 N. 110. Ara marmorea supra et infra cymatiis instructa. A. 0,89. l. 0,30. cr. 0,27.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 156 n. 57. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 63. (Dittenberger, Sylloge[2] 781.) — *Exscripsi.*

Ι Ε Ρ Ο Κ Λ Η Σ Α Φ Ρ Ο Δ
Δ Ε Ι Σ Ι Ο Υ Ι Ε Ρ Ε Υ Σ
Τ Ο Υ Σ Ω Τ Η Ρ Ο Σ Α Σ Κ Λ Η
Π Ι Ο Υ Π Α Ν Θ Ε Ι Ω Κ Α
Τ Ο Ν Α Ρ

Ἱεροκλῆς Ἀφροδισίου, ἱερεὺς τοῦ σωτῆρος Ἀσκληπιοῦ, Ἡσυχίῳ κατ' ὄνειρ.

Circulus n. 43 (p. 190) Ι Β

β'.

De numine cf. n. 1037; de dedicante n. 1282.

Digitized by Google

1039 N. 138. Parva ara marmorea, a. 0,37. l. 0,13. cr. 0,10.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 271 n. 10. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 71. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 2c; cf. eundem, Philologus 54, 1895, p. 34. Dragumis, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1893, p. 102. — *Exscripsi.*

Π Λ Ν Τ Ε Λ Ι Η
Β Λ Χ Χ ω Τ Ε
Κ Λ Ι Α Υ Τ Η
Φ Ε Ρ Σ Ε Φ Ο Ν Ε Ιη
Ι Ε Ρ Ο Φ Λ Ν Τ Η Σ
Ε Ι C Ο C Ι Η Θ Ε Ο
Ψ C Ι Ι Η /// Γ Λ Ι ω Λ
Υ ////////////// Τ Ο Σ
Γ Σ ////////////
Πανταλία | Βάχχωι τι | καὶ αὐτῆ | Φερσεφονείη ||
ἱερόφαντος | εἰν ὄρει Ὄσυ[μ(πιάδι) γαίων |
Τ[ιτάνη]τος (a. T[ιτανίη]τος) | - - - - - - - - -

Post versus septimi litteram Ψ incipit rasura, qualis item cernitur in versibus insequentibus tribus. In versu septimo pro certo habebimus lapidarium scribere eadem vitiosius, quae sunt in titulis n. 1001. 1002 a. Diogene dedicatis et in n. 1040, atque erasisse litteras, quas, ut conspicuum in rasura, diversas per errorem exaravisset. Coniecerunt Baunack et Cavvadias, Diogenem etiam dedicavisse nostrum, sed nomen erat indicandum, cuius reliquiae manifesto sunt in versu octavo, atque quidni hierophanta alter ab altero mutuatus sit verba, quoad essent apta?

Πανταλίην perhene docuit Dragumis esse Cererem e Plutarchi Conviv. disput. 4, 6, 1 (p. 671 *D*) et Heraclida ap. Athen. 14, 647 *A*. — In versu quinto est nota diaereseos; cf. ad n. 995.

1040 N. 50. Ara parva quadrangula, a. 0,33. l. 0,16. cr. 0,16.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 271 n. 11. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 72. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 2c. — *Exscripsi.*

Τ Α Ν Τ Ε Λ Ι Η
Β Λ Χ Χ ω Τ Ε
Κ Λ Ι Α Υ Τ Η Φ Ε Ρ
C Ε Φ Ο Ιι Ε Ι Η
Ι Ε Ρ Τ Η
C Ι C Θ Ε
Πανταλίη | Βάχχωι τι | καὶ αὐτῆ Φερσεφο[ν]είη ||
ἱερόφαντ[ος] | εἰν ὄρει Ὄσυ[μπιάδι] γαίων
- - - - - - - - - - -

Verba eadem in n. 1001. 1002. 1039.

1041 N. 466. Lapis calcarius superne laesus, repertus ibidem ubi n. 1033. A. 0,73. l. 0,30. cr. 0,70.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 16 n. 2. — *Delineavi.*

Σαφάπι-
δι
Ἐπαφρόδι-
τος ἱερεύς.

(De circulo v. p. 190. n. 47.)
λϚ'.

In versu primo litteris permagnis, de quarum primis supersunt partes inferiores, scriptum erat Σαφαπι-, quod cum postea laesum esset, litteris minoribus est iteratum. — Isidi idem dedicavit n. 1033, praeterea n. 1035.

1042 N. 141. Ara parva marmorea, fracta in partes duas, reperta ibidem ubi n. 1014. Latus summum exavatum. A. 0,24. l. 0,13. cr. 0,12.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 148 n. 38. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 65. Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 34. — *Exscripsi.*

C Ε Λ Η Ν Η — Σελήνη
Π Ο Λ Υ ω — Πολυ-
Ν Υ Μ ω — νύμῳ
Ο Ϊ Ε Ρ Ε Υ C — ὁ ἱερεὺς
Δ Ι Ο Ι Ε Ν Η C — Διοξ[ε]νης.

De notis asperi et diaereseos vs. 4 v. ad n. 995.

1043 N. 149. Parva ara rotunda marmorea; in latere summa excavatio rotunda. Scripturae pars inferior consulto videtur deleta. A. 0,29. l. 0,13. cr. 0,10.

Baunack, *Aus Epidauros* 2*b* (cf. eundem, Philologus 54, 1895, p. 39). Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 17. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 153. — *Exscripsi.*

Τ Ε Λ Ε Σ Φ Ο — Τελεσφό-
Ρ ω C Γ Η Κ ο — ρῳ Ἐ[π]ικο-
ω Ι Λ Ι — ῦ - - - -
Φ Ι Ͻ — - - - - -
- - - - -
Ι - - - - -
- - - - - -
Ι Λ Ο Α Ρ Ι Ϛ Ὸ — Ἡσ[υ]χος ὁ
ἰατρός.

Var. lect. Nil nisi verba duo prima Baun.[1] Blinkenb.; praeter eadem vs. 4 φ - - ω Cavv. — *Σ. 7 bogamn mit τ*, *Σ. 8 mit κ* Baunack[3].

Nota spiritum scriptum in versu octavo.

In Ephemeride 1883, p. 157 n. 57 (et *Fouilles d'Épidaure* I 143) haec edidit Cavvadias:

«Βωμίσκος ἔχων ὅλως ἐφ3αμένην ἐπιγραφήν, ἐξ ἧς ἀναγιγνώσκεται μόνον

Τ Ε Λ Ε C Φ Ο
Ρ ω
Τ Ψ. 0,29. πλ. 0,13».

Non dubitari potest, quin idem titulus editus sit *Fouilles d'Épidaure* n. 143 et paulo plenius lectus n. 153: quadrant vel mensurae.

1044 N. 175. Parva ara marmorea quadrangula, cuius summa pars, quae rotunda, est excavata. Reperta ibidem, ubi n. 1014. A. 0,25. l. 0,15. cr. 0,14.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 149 n. 39. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 68. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 1. — *Exscripsi.*

Τ Ε Λ Ρ ω — Τελ[εσφό]ρῳ
C ω Ρ Ι — Σω[τῆ]ρι
Ο Ι Ε Ρ Ε ⌄ C — ὁ ἱερεὺς
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η C — Διογένης.

Anni p. Chr. n. 297, cf. n. 1001. 1002.

Digitized by Google

1045 N. 144. Parva columna marmorea, supra laesa, infra fracta. A. 0,32.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 146. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. — *Exscripsi.*

Ο Ι
ΛΜ ΟC
ΚΑΤΑΚΕΛΕΥ
CIN · ΤΥΧΗC

Ὁ ἱερεὺς
Ἀλ[κι]ης
κατὰ πίλαν-
σιν. Τύχης.

Versum primum saepievit Cavvadias, alterum ego. Ante servata nulla erat scriptura. — Interpunctione impedire voluit lapicida, ne legeretur *κατὰ πίλανων Τύχης* genetivum igitur, ut monet Blinkenberg, constat designare aras possessorem (cf. ad n. 1052). *κατὰ πίλανον* idem esse atque *κατὰ ὄνης* intellexit Blinkenberg.

1046 N. 395. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,46. l. 0,46. cr. 0,36. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 83. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 35. — *Exscripsi.*

ΤΥΧΗΛΦΘ
ΛΠΟΛΛΩΝΙΟC
ΙΕΡΕΥC
ΛCΚΛΗΠΙΟΥ

Τύχε ἀφ[ίτου]
Ἀπολλώνιος Δω[σῆ],
ἱερεὺς
Ἀσκλαπιοῦ.

Circulus o. 50 (p. 190) Π Ž

π[ί]'.

Repraesentavi quae vidi a. 1896, neque plura dant Cavvadias et Baunack, immo is negat vs. 1 in fine esse lota, quod tamen elarissimum. Sed multo plura a. 1890 agnoverat Blinkenberg, qui apographum suum comiter mihi transmisit: Vs. 1 extr. ΘΙΤΩ[ι]; vs. 2 in fine additum ΔΩΡΑ.

Idem vir anno p. Chr. n. 230 dedicavit n. 1064, in quo titulo post patris nomen est linea, quae per errorem in exemplo Blinkenbergii edito nostro etiam titulo est inciselata.

1047 N. 140. Parva ara marmorea quadrangula, cuius summa pars, quae rotunda, est excavata. Reperta ibidem ubi n. 1014.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 149 n. 40. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 69. — *Exscripsi.*

Ϝ ΓΙΕΙΑ
CωΤΕΙΡΑ
ΟΙΕΡΕΥC
ΔΙΟΓΕΝΗC

Τγαί̣ᾳ
σωτείρᾳ
ὁ ἱερεὺς
Διογένης.

Spiritus asper diverse scriptus vs. 1. 3. vs. 3 supra iota est diaereseos nota (cf. ad n. 995).

1048 N. 210 + 146. Fragmenta contigua duo baseos e lapide calcario iostructae cymatio proninente, in quo titulus, ad dextram tantum mutilus. A. 0,18. l. 0,26. cr. 0,10.

a Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1884, p. 28 *n.* 73. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 74. *a* et *b* composuit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 265. — *Exscripsi.*

a *b*

ΜΥΡΙΟCΛΝΘΡωΠΟ
ΝΥΚΤΟCΠΡ[CBYTΛ]
ΙΕΡΕΥCΝΕ[ΙΤ]ΕΡωC

Μυρίος ἀν̣θρώπων ἥρως ἐλθὲ κελαινὸν̣ ὕπνω,
Νυκτὸς ἐφ̣ιζόλαπ[ος, Ὕπνε, γάνυε χαρᾶσι.
Ἱερεὺς Νι[κ]ήρως [ἀνέθηκεν].

Constare videtur dedicatum esse Hypno sicut n. 1335. 1336, neque vix dubius est sensus universus; verba igitur exempli gratia restitui poterant. — De dedicante cf. n. 1020.

1049 N. 194 + 195. Fragmenta duo contigua tabulae lapidis calcarii, supra et infra integra, *a* incolume etiam ad sinistram. A. 0,09. l. 0,43. cr. 0,10.

a Baunack, *Aus Epidauros* I adnot. 2. *b* Idem, ibidem 3. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 156. *a* et *b* coniuncta Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 21. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 75. — *Exscripsi.*

a *b*

ΟΙΕΡΕΥC" · CωΤΗΡΟCΛC
ΩΥΔΛΔΟΥ ΤΟΙΝΘΕΟΙΝ
ΝΟΥΛΘΗ CΤΟΛΓΛΛΜΑΤΙΔ

Ὁ ἱερεὺς [τοῦ] σωτῆρος Ἀ[σκλη-
οῦ, ὑρθω[τ]χὲς] τῶν θεῶν Μ(ᾶρκος) [Ἰουλιος] ....
τὸν Ἀδρ[ι]ανὸ[ν τ]ὸ ἄγαλμα ἐ[ξ]ύρατο.

Var. lect. Vs. 2 extr. N Blinkenb. Baun., M Carv.

Nomen, quod erat sub fine versus alterius, restitui e n. 1003. 1004, nemo enim credet, duos daduchos Atticos, quorum nomen a My incideret, eadem fere e litteraturae testimonio aetate Epidaurum migravisse illique Aesculapii sacerdotium nactos esse. Titulus igitur noster, in quo additum erat numen patris, est noni p. Chr. n. 301. — *τῶν θεῶν*: *«dearum Eleusiniarum»*, cf. *φοιτᾶντες τὰν θεὰν* C. I. A. III 5 vs. 13. 6 vs. 12; plura apud Meisterhans, *Grammatik der attischen Inschriften*[3] p. 123, 1113. — De signis aspirationis et diaereseos (vs. 1. 3) dictum est ad n. 995.

F. PYRPHORORVM DEDICATIONES.

Notandum est muneris designationem substantivam esse πυρφόρος (n. 1053. 1091), sed mira differentia appellationem participialem aliam Epidauri non occurrere nisi inserta litera Omikron: πυροφορήσας, idque quidem etiam in titulo optimae aetatis n. 1083. In titulis oriundis a fano Apollinis Hyperteleatae Laconico eiusm substantivum audit πυροφόρος. — De muneris indole exposui ad n. 1052.

1050 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1317.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 38. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 155. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 28.) — *Exscripsi.*

ΑΡΤΕ
ΟΡΘΩ
ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣ
ΑΣΜΗΝΟΓΕ
ΝΕΙΟΤΩΝ
ΤΟΕΕΤΟΣ
ΕΙΕΡΑΠΟΛΗ
ΣΑΝΤΩΝ

Ἀρτέμωνος
Ὀρθαίνης.
Ὀνησίφορος
Ἀφροδισίου,
πυροφορήσας Μηνογένει (Μηνογένους) τῷ τέ ἔτος εἰσπεπλεσπέντων.

Var. lect. Vs. 2 ὀρθαίνε Cavv.

Anni p. Chr. n. 128. — Vs. 2 deae cognomen restituit Blinkenberg. — Vs. 7 Μηνογέν(ε) scribunt Cavvadias et Baunack; sed stela angusta sustinuisse statuam viri credi non potest atque recte se habet dativus: vide n. 951 vs. 43 ἐ *ποῖε* ἐ *τῶι θεῶι* πυροφορήσ; n. 1067. 1083 πυροφορήσας Ἀσκληπῷ. Docet titulus pyrophorum adiutorem fuisse Aesculapii sacerdotis, nam *τῶν εἰσπεπλεσπέντων*, quod se non intellegere fatetur Baunack, patet significare *qui* (Menogenes) *erat in numero sacerdotum*; cf. *πλὼν τῶν ἱερέων* n. 952 vs. 37.

1051 N. 394. Lapis quadrangulus, supra in latere antico mutila; in latere summo vestigium. A. 0,61. l. 0,46. cr. 0,46.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 36. — *Exscripsi.*

Α Ι ;
ΣΙΣΤΗΝΕΛΛΑΔ ;
ΦΙΛΑΣΕΠΙΕΡΕΟΣΤΟ
ΛΑΜΠΙΟΥΛΕΩΝΙΔΟΥΤΟΥ
ΠΕΡΙΓΕΝΟΥΣΙΕΡΟΚΛΗΣ
ΕΥΤΥΧΟΥΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

In latere ad sinistram contigum circulus n. 50 (p. 190)

Π Β

[Τύχης.
Ἔτους Σ' τοῦ] Ἀ[λ]ρ[ιανοῦ Καίσαρος ἐς τὸν Ἑλλάδα ἐπ]δημίας, ἐπὶ ἱερέος τοῦ Ἀ]σκλαπιοῦ Λεωνίδου τοῦ Περγαίους, Ἱερονίκου Εὐτύχου πυροφορήσας.

πΒ'.

Supplevi numen superscriptum, cui hoc dedicatum esse monstrat circulus. Leonidam munere functum esse anno post Hadriani praesentiam nono — l. e. 132 p. Chr. n. —, nisus quidem interpretatione vocis *ὑπέρ* in n. 1052 vs. 6 (ubi videas) non recta coniecit Cavvadias, sed id accepi, cum verisimillimum sit ut vicarium eponymi anno decimo constitutum esse decessorem.

1052 N. 27. Ara lapidis calcarii redacta in formam graduum duorum, quorum inferior a. 0,38. l. 0,58. cr. 0,43, superior a. 0,22. l. 0,52. cr. 0,38. Reperta est ab aedificio K ad orientem versus. In latere summo (quod me praesente tectum erat) Cavvadia teste rei agglutinatae vestigia.

Cavvadias, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1892, p. 114 n. 2. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 35. Blinkenberg, *Asklepios* p. 124 n. 14. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 29. Dittenberger, Sylloge ² 391.) — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad quintam partem verae magnitudinis redactam.

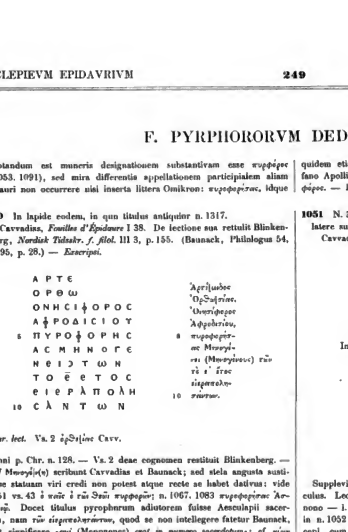

Ἔτους γ' τῆς καθιερώσεως τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τῆς κτίσεως τοῦ Πανελληνίου, ἔτους λδ' τῆς Τραϊανοῦ Ἁδριανοῦ Καίσαρος ἐπιδημίας, ἐπὶ ἱερέως τοῦ Ἀσκληπιοῦ Εὐτύχου (Εὐτύχους) τοῦ (Εὐτύχου) — ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀσκληπιοῦ τοῦ Περγαίους —, Στέφανος Εὐτύχου πυροφορήσας. Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγιείας.

π'.

Var. lect. Vs. 1 καθιερώσεως; extr. τοῦδε (pro ΤΟΥΔΙΟ) Cavv. (Lectio utroque loco certa, atque consentit cum meis Blinkenberg.)

Digitized by Google

Titulus ad chronologiam Hadriani gravissimus. Cum e n. 1406 constet imperatorem Ἐπίδαυρ[ον] adfuisse anno p. Chr. n. 124, inscriptio nostra exarata est a. 133. Vs. 1. 2 dubitari nequit quin significatum sit lovis Olympii templum Atheniense: id igitur ab Hadriano consecratum est a. 131 eodemque anno conditum lovis Panhellenii templum Atheniense. Nam etiam ad τοῦ Πανελλ]ηνίου certum duco pertinere τοῦ Διός; quin quidem uno cum templo conditum sint Panhellenium vix dubium. — Vs. 6 ὑπὲρ αὐτ]ῶν non recte Cavvadias interpretatur «ante eum»; est «vice eius functus est» (cf. ἀντ' αὐτοῦ n. 1062 vs. 3); indicandus enim erat eponymus anni, licet explere munus casu aliquo, morte vel morbo, esset prohibitus. — Leetio versus certissima, atque quod pro τοῦ Ϛ fuisse putat τοῦ Ϛ΄ falsa est coniectura Dittenbergeri, quem mireris offendisse in avi mentione addita, cum id Cavvadias recte explicavisset: distinguendus erat sacerdos ab homonymis. — Vs. 8 recte post πυρφορήσας interpunctionem posuit Blinkenberg, quam omittunt Cavvadias, Baunack, Dittenberger. Nam nullum certum habemus testimonium, quo a πυρφορῶν pendere probetur genetivum; dativus est in n. 1050 et in exemplis ibi allatis. Neque magis monstrari potest pyrophorum alii ministrasse numini praeter Aesculapium, cuius sacerdotis edintorem eum fuisse item dictum est ad n. 1050. Genetivo in pyrophorum dedicationibus, ut semper fere in aris Epidauriis reliquis, indicantur dii, sicut n. 1067 ara, quam posuit πυρφορήσας Ἀπόλλωνι, et Ἡρακλεῖ ἐπὶ πυρφορήσας et manifestum est genetivum designare possessorem aras in n. 1045 (ubi vide). Atque sane nostram aram fuisse Aesculapii et Epionae monstrant circuli signati.

Si in his dedicationibus genetivi nominum divinorum penderent a πυρφόρος, multi multorum deorum fuissent pyrophori, sed n. 1060. 1061 idem vir unam divinam aram posuit, in cuius utraque parte post πυρφορήσας proxime sequitur Διοσκούρους et Ἀπόλλωνι. Certum duco unum tantum fuisse pyrphorum. — Quod e testimonio tituli n. 1298 ad eponymiam pyrphorus arcessi puterat, prohibere nos potest, quominus humilem putemus eius conditionem, immo in summo honore habitum esse munus monstrant et tot dedicationes propter id peractum oblatae (quarum quidem antiquissima est n. 1083) et imagines positae a parentibus, n. 1135. 1144, sive a re publica, n. 1442, quo titulo munus non eprectum esse docemur vel a nobilissima Statiliorum familia.

1053 N. 385. Stela lapidis calcarii, supra fracta. A. 1,0. l. 0,38. cr. 0,29. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 166 n. 17. — *Exscripsi.*

Α]ε[τὸ]ς
Παπλιος
πυρφόρος
ἔτει ϛγ΄.

Anni p. Chr. n. 146. — Supplevit Blinkenberg, qui incolume vidit Η.

1054 N. 407. Lapis calcarius, ad sinistram fractus. A. 0,59. l. 0,42. cr. 0,32.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 167 n. 20. — *Exscripsi.*

Μενὶς Αὐ[ξητ]ικ.
....δος Διονυ[σ-
Στωλ]κ. πυρφορήσας
τὸ μ΄ ἔτος, κατ' ὄναρ.

Varia lectio Blinkenbergii. Vs. 1 .....ξητ -- || vs. 2 in. omissum L; extr. Iota dat ut servetum, item vs. 3 in. Υ.

Anni p. Chr. n. 148. — Vs. 1 Blinkenberg dubitanter dat Θεόδ]ε Αἰξητί]δικ. Ad supplementum Μενὶς cf. admotata ad n. 1010.

1055 N. 412. Stela lapidis calcarii. A. 0,84. l. 0,32. cr. 0,49.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 12. — *Exscripsi.*

ΙΙΕΡΕΟΣΤΟΥ
ΣΚΛΗΠΙΟΥΕΠ[Ι]
ΤΥΝΧΑΝ]ΟΝΤΟΣ
ΟΛ^ΣΤΗΝΟΣ
ΗΝΠΥΡΟΦΟ
ΡΗΣΑΣΤΟΚΣ Ε
ΤΟΣ ΠΑΝΑΚΕΙ
Α

Circulus n. 33
(p. 189)

Ἐκ]ᾶ ἱερέος τοῦ
Ἀ]σκληπιοῦ Ἐπι-
τυ]χ[ό]ν[τ]ος
τ]ο[ῦ] Λ[ε]ρ[ι]τ[ωνος
...ων, πυρφο-
ρήσας τὸ κ΄ ἔ-
τος, Πανακεί-
ᾳ.

ϡγ΄.

Quae uncis inclusa sunt, plura legit Blinkenberg. Annus est p. Chr. n. 136. Vs. 1 supra Iota indicata diaeresis; cf. ad n. 995. — Vs. 5 quod scripsit Blinkenberg Βιων(ῖ)ν[ο- — vulnit fortasse Πομπ]ω(νος) —, excedit spatium; apta sunt Λί-, Νι-, Θί]ν.

1056 N. 92. Tabula lapidis calcarii, a. 0,58. l. 0,40. cr. 0,29. Titulus perditicilis lectu.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 167 n. 23. — *Exscripsi.*

ΕΤΟΥCΚΗΤΗCΘ[
ΑΔΡΙΑΝΟΥΤΟΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΝΕΛΑΑΔΑΕΠΙΔΗΜΙΑCΠΟ
ΠΩΝΕΠΑΦΡΟΔ[ΙΤ]ΑΠΥΡΦΟΡΗ
CACEΠΙΕΡΕΟCΚΛΑΥΔΙΟ[Υ]
ΑCΚΛΗΠΙΩΑΠΟΛΛ[ΩΝ]

Varia lectio Blinkenbergii. Vs. 3. 4 Π[α]υ[σανί]ᾳ Ἐπαφρ[ο]δ[ί]τ[ει]ν (non recte) || vs. 4. 5 omittit πυρφορ[ή]σας, item totum versum sextum.

Ἔτους κε΄ τῆς Σ[εβαστῆς]
Ἁδριανοῦ τὰ πρῶτα [εἰς]
τὸν Ἀσκλαπιὸν ἐπιδημίας Πα[υ-
σανί(ᾳ)] Ἐπαφρ[ο]δ[ί]τ[ει]ν, πυρφορή-
σας ὑπὲρ ἱερ[έ]ως Κλαυδίου
Ἀπολλω[νος], Ἀπολλάφα.

Anni p. Chr. n. 151.

1057 N. 94. Tabula lapidis calcarii, a. 0,50. l. 0,37. cr. 0,24.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 166 n. 15. — *Exscripsi.*

ΔΙΙCΑΒΑΖΙΜ
ΜΗΝΟΦΙΑΟCϽ
ΠΥΡΦΟΡΗCΑC
Τ Ο ΕΤΟC

Διὶ Σαβαζίῳ
Μενόφιλος (Μενοφίλου),
πυρφορήσας
τὸ ξγ΄ ἔτος.

Anni p. Chr. n. 186.

Digitized by Google

1058 N. 108. Lapis calcarius. a. 0,73. l. 0,60. cr. 0,30.

Baunack, *Aus Epidauros* 14. Idem, Philologus 54, 1895, p. 28 et 31. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 268. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 37.) — *Exscripsi.*

Ἀ Π Θ Α Λ Ω Ν Ο Σ
Ἀ Η Λ Ι Ο Υ
Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ Ↄ Π Υ Ρ Θ
ϕ Ο Ρ Η C Ἀ C
Τ Ο Ι Η Ι Κ Α Ι Ι Π Ε

Ἀπόλλωνος
Ἀλλίου.
Εὔτυχος (Εὐτύχου) πυρ-
φορήσας
Διαπρύσιος.

τὸ π΄ καὶ π΄ ἴ(τος).

Var. lect. Vs. 2 Ἀλίου Baun.[1], quod sustinet Phil. 54, 31. Δ est clarissimum ‖ vs. 5 τὸ Δι΄(?) καὶ πε΄ Baun.[1] — Cavvadias cum vitia iteret Baunackii[1], vix ipse vidit lapidem.

Vs. 1. 3 Omicron Θ scriptum; vide ad n. 997. — Vs. 5 recte ἴ(τος) Blinkenberg, scriptum τες non erat. Annus est p. Chr. n. 211.

1059 N. 26. Ara quadrangula lapidis calcarii ornata anaglyphis: in latere antico vir barbatus, dextra temens scyptrum laeva corou copiae, inde a coxa eminet e solo, in ejus angulo. Supra anaglyphum circulus signatus cum litteris. In latere augustiore ad dextram contiguo arcula ansata, suspensa de catena, quae ipsa alligata est ad radium praeacutum; pone arculam forceps. In latere angustiore altero corona. A. 0,92. l. 0,40. cr. 0,30.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 44. — *Exscripsi.*

Circulus n. 2 (p. 186) Π Θ ΨϿ΄.

Λ Γ Λ Θ Ο Υ Θ Ε Ο Υ
Τ Ι · Κ Λ · Ξ Ε Ν Ο Κ Λ Η Σ
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Λ Σ
Τ Ο Α Κ Α Ι Ρ Ε Τ Ο Σ

Ἀγαθοῦ Διός.
Τι(βέριος) Κλ(αυδιος) Ξενοκλῆς
πυρφορήσας
τὸ α΄ καὶ ρ΄ ἴτος.

Cf. n. 981. — Annus est p. Chr. n. 224.

Ἀγαθὸς Διὸς colebatur a Hegalopolitanis, at tradit Pausanias 8, 36, 5, sic denominatum esse Iovem non quidem ut verum contendens, sed conici posse dicens. Quod in possessorem certe arae nostrae non quadrare et anaglyphum monstrat et circulus a Iovis insigni valde diversum.

1060. 1061 N. 68. Lapis basi fultus, utrimque fractus, supra margo servatus. Tituli duo linea lata dirempti. A. 0,83. l. 0,60. cr. 0,29.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 28 n. 61 (cf. eundem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος 137). Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 261. — *Exscripsi.*

1060

Λ Ι Ε Ρ Ε Ο Σ
Α Ρ Κ Ο Υ Τ Ο Υ
Ξ Ρ Μ Α Ι Σ Κ Ο Υ
Ε Τ Ο Υ Σ Ε Γ Κ Α Ι Ρ
Ε Π Ὶ ϕ Ο Ρ Φ Α Σ
Μ Α Ρ Κ Ο Υ
Π Υ // Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Α Σ
Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ Υ Ν Η Σ

Circulus n. 23 (p. 188)
Μ Α

1061

Ε Ι
Μ Α Ρ Κ Ο Υ
Ε Ρ Μ Α Ι Σ Κ Υ
Ε Τ Ο Υ Σ Δ Ε
Ε Π Α ϕ Ρ Α Σ Μ Α Ρ
Κ Ο Υ Π Υ Ρ Ο Φ Ο
Ρ Η Σ Λ Σ Λ Σ Κ Λ Η
Π Ι Ο Υ

Var. lect. 1060 vs. 1—3 et versus quarti partem posteriorem, 1061 vs. 1—3 omittit Cavvadias. — 1060 vs. 1 Ἐκ̣ῆ̣ ἱερέως, vs. 3 Ἐρμαίσκου (item 1061 vs. 3) Blinkenberg.

1060

Ἐ]π̣ὶ ἱερέως
Μ]ά̣ρκου τοῦ
Ἐρμαίσκου,
ἔτους γ΄ καὶ ρ΄,
Ἐπαφρᾶς
Μάρκου
πυ[ρ]φορήσας.
Διαπρύσιος.

1061

Ἐ]π̣ὶ ἱερέως
Μ]άρκου τοῦ
Ἐρμαίσκου,
ἔτους δὲ [γτ΄,
Ἐπαφρᾶς Μάρ-
κου πυρφο-
ρήσας. Δικαι-
οσύνη.

Anni p. Chr. n. 226.

Διαπρύσιον (n. 1060) non diversa fuerit a Themide, cuius delubrum memoratum a Pausania 2, 27, 5 Cavvadias censet fuisse parvum aedificium in forma eius signatum Υ.

1062 N. 63. Tabula, quae tegebat basim, denuo adhibita est ad recipiendum titulum nostrum. A. 0,82. l. 0,29. cr. 0,50.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 166 n. 18. — *Exscripsi.*

_ ι Μ Α Ι Σ Κ Ο Υ
Τ Ο Υ Μ Α Ρ Κ Ο Υ
Α Ν Τ Α Υ Τ Ο Υ Δ Ε
Ο Π Α Τ Η Ρ · Μ Α Ρ
Κ Ο Σ · Ε Ρ Μ Α Ι Σ
Κ Ο Υ · Ε Τ Ο Υ Σ Ι
Κ Α Ι Ρ - Δ Ι Ο Δ Ο
Τ Ο Σ · Α ϕ Ρ Ο Δ Ε Ι
Σ Ι Ο Υ · Π Υ Ρ Ο
Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ
Μ Ν Ι Α Σ Κ Α Ι
Α Ζ Ο Σ Ι Α Σ

Circulus n. 38 (p. 189)
Μ΄

[Ἐπὶ ἱερέως
Ἐ]ρμαίσκου
τοῦ Μάρκου —
ἐκ̣γ̣ο̣νος δὲ
ὁ πατὴρ Μᾶρ-
κος Ἐρμαί-
σκου —, ἔτους [η΄
καὶ ρ΄, διάδο-
χος Ἀφροδε-
σίου πυρ-
φορήσας.
Μουσεῖ καὶ
Ἀξονίᾳ.

μ΄.

Varia lectio Blinkenbergii. Vs. 5/6 Ἐρμαίσκου ‖ vs. 6 extr. ἔτους ϛ΄.

Anni p. Chr. n. 231.

Vs. 4 sq. ὁ πατὴρ Μᾶρκος Ἐρμαίσκου eponymus erat anni 226; v. n. 1060, 1061. Ad nominativum est intellegendum «munere functus est»; cf. n. 1052 vs. 6 sq. — Vs. 11 sq. Αἰξονίᾳ, cum n. 1010 (ubi conferas adnotata) cum Μουσεῖ coniuncta sit, quin eadem fuerit dea atque Ἀξιώνη vix dubitabis.

1063 N. 73. Lapis calcarius superne fractus. A. 0,84. l. 0,46. cr. 0,56.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 126 n. 16. — *Exscripsi.*

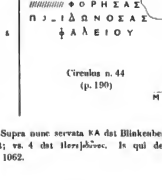

Circulus n. 44 (p. 190)
Μ Β

[Ἐπὶ ἱερέως
_ _ _ _ _ _ _
ἔτους -] καὶ ρ΄,
Ἐρμαΐσκου Μαρ[κου
πυρ]φορήσα̣ν̣τ̣ο̣ς.
Πο[σ]ε̣ι̣δ̣ῶ̣ν̣ι̣ος Ἀρ-
φαλείῳ.

μΒ΄.

Supra nunc servata ΚΑ dat Blinkenberg, qui versus 2. 3 recte supplevit; vs. 4 dat Πεσ]ειδῶνος. Is qui dedicavit ut sacerdos perhibetur n. 1062.

Digitized by Google

1064 N. 44. Basis calcaria, a. 0,53. l. 0,44. cr. 0,46. In latere summo excavatio ad inserendum donarium.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1884, p. 28 n. 72. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 45. — *Exscripsi.*

Α Θ Η Ν Α Σ
Α Λ Λ Ι Ε Ρ Γ Ο Υ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι
Ο Σ Α Ω Ρ Α Ι Π Υ Ρ Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Α Σ
Τ Ο Σ Ρ Ε Τ Ο Σ

Var. lect. Vs. 2 in. omittit A Cavv., quod tamen supplevit.

Ἀθηνᾶς
Κ]αλλιέργου. Ἀπελλώνος Δωρι[ε]ὺς πυ[ρ]οφόρησας τὸ ϛ΄ ἔτος.

Anni p. Chr. n. 230. Idem dedicans n. 1046. Post nomen patris linea addita est aut interpunctionis causa aut per errorem.

1065 Nr. 450. Basis lapidis calcarii, quam iam antea adhibitam fuisse monstrant foramina in latere inscripto et vestigia statuae in latere opposito. A. 0,67. l. 0,48. cr. 0,27. — *Exscripsi.*

Α Π Ι Ο Ι
ΙΙ Α Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο
Ο Υ
)
Π Υ Ρ Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Α Σ ϛ
Ι Γ Κ Α Ι Ρ Ε Τ Ο Σ
Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Π Ε Ι Ρ Ι Α
Τ Ο Υ Π Ε Ι Ρ Ι Α ·

- - - - ·, Ἀπελ]λωνιο[ῦ, Ἀγησ]ίνις, Ἀπ[ελλω]ν[ί]ε[ως.
- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
πυροφορήσας τὸ[ν] ϛ΄ καὶ ρ΄ ἔτος ἐπ[ὶ ἱερέως Πειρία τοῦ Πειρία.

Anni p. Chr. n. 236.
In versu 7 supra Iota diaeresis indicata; cf. ad n. 995.

1066 N. 352. Stela lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,34. cr. 0,23.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1891, p. 21 n. 14. — *Exscripsit Fredrich.*

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Δ Ι
Σ Ω Τ Η Ρ Ι Ω Ν
Σ Ω Τ Η Ρ Ι Ω
Ν Ο Σ Π Υ Ρ ϕ Ο
Ρ Η Σ Α Σ · Τ Ο Ι Ε
Κ · Ρ · Ε Τ Ο Σ

Ἀσκλαπιδὶ Σωτῆρων Σωτῆρίῳ νόσ, πυροφορήσαντος τὸ ιε΄ ἔτος.

Π Γ Circulus n. 15 (p. 187) πγ΄.

Anni p. Chr. n. 248.

1067 N. 76. Tabula lapidis calcarii, a. 0,48. l. 0,34. cr. 0,19.

Baunack, *Aus Epidauros* 8. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 272 n. XIV. — *Exscripsi.*

Η ϕ Α Ι Σ Τ Ο Υ
Ε Π Α ϕ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Σ
Ε Π Α ϕ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Υ · Π Υ
Ρ Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Α Σ · Τ Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Ο Σ Α Σ Κ Λ Η Π Ι ΩΙ
Μ Ϛ
Circulus n. 19 (p. 188)

Ἡφαίστου.
Ἐπαφρόδειτος
Ἐπαφροδείτου, πυροφορήσας τὸ ρ΄ ἔτος Ἀσκλαπιῷ.
ωϛ΄.

Vs. 4 extr. τὸ ϛ΄ scribit Blinkenberg; sed incolumis est lapis, ut in Ϲ linea media nequeat perisse. Ϲ est Stigma: annus igitur est p. Chr. n. 259. — Vs. 5 omittit Baunack.

1068 N. 262. Fragmentum lapidis calcarii; ad sinistram margo servatus. A. 0,21. l. 0,19. — *Exscripsi.*

- - ΙΙΙΙΕΡ ι
Ε Τ Ο Υ Σ
Ϲ
Γ

Ἐ]π[ὶ ἱ]ε[ρ]έ[ως --, ἔτους - - - - -
- - - - - - -
- - - - - - -

Huc ponui, quia a pyrphoris aeque duplici modo indicatur annus, idque sacerdote, ut in titulo nostro, praeposito an. 1055. 1060—1063.

1069 N. 59. 60. Fragmenta duo contigua lapidis calcarii, a. 0,24. l. 0,33 et 0,21. cr. 0,24. Latus anticum circumdatum cymatio excavato (idque quidem non profunde), in quo scripti sunt versus duo priori.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 152 n. 50 (lapidis dextri inscriptio per errorem iterata ibidem p. 155 n. 55). Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 89. Baunack, *Aus Epidauros* 6. — *Exscripsi.*

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ο Ϲ | Κ Α Ρ Π Ο ϕ Ο
Ρ Ο Υ
Μ Η Ν Ο Δ Ω Ρ Ο ϕ Ο Σ Α Γ Λ
Π Υ Ρ Ο
Τ Ο

Δήμητρος Καρποφόρου.
Μηνόδωρος Ἀγα- - - - - - -, πυροφορήσας τὸ [- - - ἔτος.

Var. lect. Vs. 3 extr. recte ΑΓΑ Cavv.[1] ΑΤΑ Cavv.[2] Ἀκα Baun., quod fretus eius verbis *«das π ist mir sicher, wenn es auch verletzt verlorgt»* recepit Cavv.[3]

Vs. 4 quadrant ad spatium Ἀγη[ξενλέος, Ἀγη[ξοδίου, Ἀγα[ξαβούλου.

1070 N. 382. Lapis calcarius superne fractus. A. 0,79. l. 0,67. cr. 0,64. — *Exscripsi.*

Ο Σ
Σ Α Σ ι
Τ Ε Η Ρ Ο Σ
Τ Ι Β Κ Ο Ι Ν Τ Ο Υ Α Ρ Χ Ι Α Ο Χ Ο Σ
Circulus n. 44 (p. 190)

Πετοσ]ῖρις.
Πυροφορ]ήσας [τὸ - - - - - ἔτος(?)] Τ[ι(βερίου) Σ]κ[ρ]ῖβ[ας Τι(βερίου) Κούτου Ἀρχ]ιάρχος.

Symbolum cirroli maxime uridum detritum, sed agnovisse mihi videor insignе Neptuni, ad cuius nomen etiam aptum est spatium, item spatium in versu altero quadrat ad supplementum πυροφορ]ήσας. Non notavi, num in versu primo post ΟΣ spatium relictum sit vacuum; si non, cognomen dei erat additum.

Digitized by Google

1071 N. 99. Stela lapidis calcarii supra cymatio instructa. In summo latere foramina duo. Circulus signatus et numerus in latere, quod scripto ad dextram contiguum. A. 0,94. l. 0,18. cr. 0,15.

Stais, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1886, p. 254. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3333.) Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 62. — *Exscripsi.*

Ἀ Θ Ἀ Ν Ἀ Σ Ἀ Ρ Χ Ἀ
Γ Ε Τ Ι Δ Ο Σ
Ι Ε Ρ Ο Κ Λ Η Σ Χ Ἀ Ρ Ι
Κ Λ Ε Ο Υ Σ Π Υ Ρ Ο
Φ Ο Ρ Η Σ Ἀ Σ Ε Π Ι
Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Χ Ἀ Ρ Ι Κ Λ Ε
Υ Σ Τ Ο Υ Μ Ε Ν Ἀ Ν
Ο Ρ Ο Υ

Ἀθάνας Ἀρχη-
γέτιδος.
Ἱερωκλῆς Χαρι-
κλέους πυρο-
φορήσας ἐπὶ
ἱερέως Χαιρικλέ-
ους τοῦ Μενιπ-
πέου.

Circulus n. 4
(p. 187)

Ξ Γ — ξγ'.

1072 In eodem lapide, in quo n. 979.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 19 n. 3. — *Exscripsi.*

Ἀ Θ Η Ν Α Σ Κ Λ Α Λ Ι Ε Ρ
Γ Ο Υ Ε Λ Ι Κ Ω Ν Ε Λ Ι
Κ Ω Ν Ο Σ Π Υ Ρ Ο Φ Ο
Ρ Η Σ Α Σ

Ἀθηνᾶς Καλλίε-
γου. Ἑλικὼν Ἑλι-
κῶνος πυροφο-
ρήσας.

Circulus n. 6
(p. 187)

Λ Η — λη'.

1073 N. 125. Lapis marmoreus quadrangulus, olim insedificatus muro a thymela ad septentrionem. A. 0,52. l. 0,56. cr. 0,51.

Baunack, *Ann Epidauros* 14. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 268 n. 1. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 90. — *Exscripsi.*

Ἀ Θ Ἀ Ν Ἀ Σ Σ Τ Ο Ι Χ Ε Ι Ἀ Σ
Σ Μ Ἀ Ρ Γ Ἀ Δ Ο Σ [7] - Σ Μ Ἀ Ρ Α
Γ Ἀ Ο Υ [7] - Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Ἀ Σ

Var. lect. Vs. 2 Σωίργυδος Cavv.

Ἀθάνας Στρατείνης
Ζωίργυδος Σωκρά-
γδου πυροφορήσας.

Cognomen deae recte Cavvadias videtur interpretari *-γναπτρίς*- neque vix aliquid tribuendum etymologiae grammaticorum a Baunackio laudatae (vide Stephani thesaurum s. Στρεγίς), secundum quos Sicyonis Iuppiter audiebat Στρεγεύς vel Στρεγγεύς de civitate in phylarum ordines divisa.

1074 N. 95. Mensa marmorea; in parte antica titulus. A. 0,55. l. 0,39. cr. 0,50. — *Exscripsi.*

Ο Σ Υ Δ Ε Ρ
Κ Ἀ Σ
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Τ
Ο Σ Ϗ
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η
Σ Ἀ Σ

Ὀξυδέρ-
κας.
Διονύσ-
του (Διονυσίου)
πυροφορή-
σας.

Circulus n. 40
(p. 189)

Λ Γ — λγ'.

Valde recens. Ὀξυδέρκαν putanda est Minerva, teste Pausania 2, 24, 2: *ἀνάκτων δὲ ἐκ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν (sc. Ἀργείων) ἔστι . . . ἱερὸν Ἀθηνᾶς Ὀξυδερκοῦς καλουμένης, Δαναΐδαιν ἀνάθημα κτλ.* Differt quidem a nostro symbolum lapidum nomine Ἀθηνᾶς signatorum, sed eadem diversitas recurrit apud Iovem Salvatorem (cf. ad n. 27 p. 188) et Telesphorum (cf. ad n. 49 p. 190). In vicinia lapidis nostri collocatus erat n. 1072 (signatus ΛΗ), qui Minervae Καλλίεργος est dedicatus. — De forma litterae Xi in versu primo v. ad n. 191; in versu tertio alterum iota speciem habet inversi Tau.

1075 In eodem lapide, in quo n. 1216.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 5. — *Exscripsi.*

Α Ν Α Ν Ι Ι Π Α Τ Α Ι
Π Α Ν Τ Ι Σ Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
Π Υ υ Ρ Η Σ Α Σ

Ἀ[θ]ήνᾳ [Τ]ρίτᾳ
Πάντις Καλλιστράτου
πυροφορήσας.

Versum primum plenum dat Blinkenberg.

1076 N. 376. Lapis calcarius quadrangulus, supra fractus. A. 0,53. l. 0,65. cr. 0,44.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 94. — *Exscripsi.*

Ἀ Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α
Π Υ Ρ Ο [illegible] Ο Ρ Η Σ Α [illegible]

Ἀπόλλωνι Αι...
πυροφορήσας.

Circulus n. 10
(p. 187),
numerus non
conspicuus

Ἀπολλωνίδης c. -δ[α Cavvadius, sed certa sunt et Lambda et Iota et dedicatum esse Apollini probat signum circuli. Αι- est de nomine decimantis.

1077 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1152.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 97. De lectione sua retulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. Cf. Wolters, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 383 admit. — *Exscripsi.*

[illegible] Ν [illegible] Σ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ
Υ Α Λ Α Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ω Σ
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ

Circulus n. 10
(p. 187)

Α[π]ό[λλωνι].
(Ἀπόλλωνος)
Καλλίστρατος
πυροφορήσας.

ϙ'.

De versu primo nil nisi A dat Cavvadias. Versus alter valde leviter est incisus, eumque alia exartum esse manu indicant Π et Σ a reliquo titulo diversa: nomen dei iteratum est sive quia iam laesum erat sive ab otioso quodam, cui spatium vacuum replere in mentem venit. Aeque fere gaudet iudicasse Wolters: Vs. 3 Καλλιστράτης Cavvadius, sed littera paenultima est Omicron epatio deficiente non rotundatum.

Digitized by Google

1078 N. 93. Basis quadrangula marmorea, ad sinistram fracta. In latere summo foramen ad aliquid inserendum. A. 0,22. l. 0,33. cr. 0,19.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 98. — *Exscripsi.*

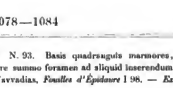

Ὁ Λ Λ Ω Ν Ι Λ Μ Υ
Ι Λ Ι Ω Ι Λ Ν Τ Ι Ο
Σ ϕ Ι Λ ω Ν Ο Σ
Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Λ Σ

Ἀπ[όλλωνι Ἀμυ-
κ]λαίων Ἀντίο-
χ[ῳ Φ]ιλωνος
πυ[ξοφορήσαντι.

Supplevit Cavvadias.

1079 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1356.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 93. Cf. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 388. — *Exscripsi.*

Α Α Π Ο Λ Λ
Μ Α ι Λ Α
Κ Ε Λ Α Δ Ο ς Κ Ε Λ Α
Δ Ο Υ Π Υ Ρ Ο ϕ Ο
Ρ Η Σ Α Σ

Ἀπόλλωνος
Μα[λ]α[τ]ᾶ.
Κέλαδος Κελα-
δου πυξοφο-
ρήσας

Β Κ Α Ι ο Υ Ρ Α Ν Ι Α Ξ

καὶ Οὐρανίας.

Circulus n. 10 Circulus n. 41 Ο Δ εὐ.
(p. 187) (p. 189)

Lapis, postquam Apollini usurpatus est, aetate etiam seriore sociam possessionis iussus est accipere Uraniam, cuius nomen, cum recto loco (post versum alterum) deficeret spatium, subscriptum est, idque litteris maioribus.
Recte videtur Blinkenberg intellegere τὸν Οὐρανίου τὸν τῶν Καρχηδονίων (Cassius Dio 79, 12; cf. Herodian. 5, 6, 4 sq.), cuius imaginem Heliogabalus transportaverat Romam. Certe eam non fuisse Venerem Uraniam probat symbolorum diversitas.

1080 N. 426. Lapis calcarius supra fractus, a. 0,53. l. 0,46. cr. 0,41.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1884, p. 27 n. 69. — *Exscripsi.*

Ν Ο Μ Ι Ο Υ
Ν Ι Κ Ω Ν Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Π Υ Ρ Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Α Σ

Ἀπόλλωνος] Νομίου.
Νίκων Διοκλέους
πυξοφορήσας.

Supplevit Cavvadias.

1081 N. 112. Lapis calcarius, supra ad sinistram fractus. A. 0,17. l. 0,44. cr. 0,38.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 92. — *Exscripsi.*

Ε Ν Η Σ
: Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ
: Υ Ρ Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Α Σ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ
Σ Ω Τ Η Ρ Ο Σ

Διογ]ένης
Ἀρ]τεμιδώρου
π]υροφορήσας.
Ἀπόλλωνος
Σωτῆρος.

Vs. 1 nil nisi *ης* Cavvadias.
Vs. 1 supplevi nomen tritum ad spatium aptum, vs. 2. 3 supplevit Cavv.

1082 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1146.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 28 n. 5. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 86. De lectione sua restulit Baunack, *Aus Epidauros* 3. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3334.) — *Exscripsi.*

Α Ρ Τ Ε Μ Ι Τ Ι Ο Ι Α Μ Φ Υ Λ Α Ι
Α Σ Ε Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Υ Κ Ρ Α Τ Ε
Ο Σ Π Υ Ρ Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Α Σ

Ε Δ Circulus n. 11
(p. 187)

Ἀρτίμ[η]ς Ἠ[ι]αμφυλαί-
ος. Εὐκράτ̣ε̣ς Εὐκράτε-
ος πυροφορήσας.

ξδ'.

Παμφυλαίοι: den phylae Pamphylorum (Baunack).

1083 N. 103. Stela lapidis rubescentis, in latere summo foramen magnum ad inserendum aliquid. A. 0,87. l. 0,12. cr. 0,21.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 85. — *Exscripsi.*

Α Ρ Ι Κ Τ Ε Ι
Δ Α Ξ \ Υ Ρ ι Σ
Τ Ο Κ Ρ Α
Τ Ε Υ Σ
Δ Ι Σ Π Υ Ρ Ο
Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ
Τ Ο Ι Α Σ
Κ Λ Α Π Ι Δ Ι
Α Ρ Τ Ε Μ Ι
Τ Ι Σ / Ρ Ω
Ν Ι Α Ι
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

Ἀριστεί-
δης [Ἀρι]στα-
μενεύ̣ς,
δὶς πυρ-
φορήσας
τοῖ Ἀπ-
όλλωνι,
Ἀρτίμε-
τι Σ[ι]ω-
νίου
ἀνέθηκε.

Vs. 9 Ἀρτέμι Cavvadias.

Tertio a. Chr. n. saeculo recte adsignat Cavvadius. — Vs. 9 sq. Ἄρτεμις Σαρωνία Troezenе culta, vide Paus. 2, 32, 10 (Cavvadias).

1084 N. 479. Lapis quadrangulus calcarius, repertus antiquo loco sua ante aedificium K. A. 0,69. l. 0,44. cr. 0,37.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 91. De lectione sua restulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. — *Exscripsi.*

Α Ρ Τ Ε Μ Ι Τ Ο Σ Σ [Κ] Ο
Π Ε Λ Ι Α Σ Δ Α Μ Ο
Σ Θ Ε Ν Η Σ Π Υ
Ρ Ο ϕ Ο Ρ Η Σ Α Σ

Circulus n. 11 Ξ Η
(p. 187)

Ἀρτίμιτος Σω-
πελίας. Δαμο-
σθένης πυ-
ροφορήσας.

ξη'.

Vs. 1 Kappa a. 1890 servatum vidit Blinkenberg.

Digitized by Google

1085 N. 349. Lapis quadrangulus calcarius, a. 0,66. l. 0,48. cr. 0,26. Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 20 n. 13. — *Exscripsi.*

```
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ο Σ        Δήμητρος
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Α Σ      Ἀσκληπιάς
Α Β Α Σ Κ Α Ν Τ Ο Υ    Ἀβασκάντου
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ  πυροφορήσας.

Circulus n. 21
(p. 188)   Κ Α          κα'.
```

Circulus, qui cum numero κα' titulo insculptus circumdat litteras versus tertii CK (ut reparasse videtur Cavvadias, qui vs. 1 litteras post OC omisit Cavvadias, qui versum alterum supplevit. Cognomen del restitui e Pausania 3, 26, 7.

1086 N. 354. Stela lapidis calcarii, a. 0,73. l. 0,41. cr. 0,29. Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 23 n. 19. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 385 adnot. — *Exscripsi.*

```
Π Α Τ Α Ι Ο Σ ////////////////////   Ἡσυχίου ---
Π Υ Ρ Ο ////////// Σ Α Σ             πυρ[φορή]σας
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ι                    Ἀσκλαπιῶι
Δ Ι Ι Τ  Ε Λ Ε Ι Ω Ι                Διὶ Τελείωι.

Circulus n. 25
(p. 188)   Ϟ Ζ                       ϟ'.
```

Var. lect. Vs. 1 Παλλίου (Hiс. Adaes) Blinkenberg (fortasse re vera Cavvadias et ego decepti fissuris fortuitis pro ΙΛ exscripsimus ΤΑ) ‖ vs. 2 ΠΥΡΟΦ Blinkenb., ΣΑΣ omittunt Cavv. Blinkenb. — Numerum circulo adscriptum ΙΖ dat Cavvadias.

Ἀσκληπιῶι Διὶ Τελείωι, ut monstrat circulus signatus unus, unus est deus, inque quidem Iuppiter, quippe cuius symbolum sit insculptum. Pro Aesculapio quidem habebant Iovem Aesculapium n. 1000 et Aesculapium Iovem n. 1022, quae tamen discrepantia non tam mira est, ut cum Blinkenbergio per errorem dessese sumentes symbolum alterum scribamus Ἀσκληπιῶι, Διὶ Τελείωι. Cur praeterea Blinkenberg putet vix unum deum sic posse designari, non video: Τέλεος epiclesis non ultius imputari potest deo, quem Ἀσκληπιῶι Διὶ Τελείωι dixerint quam quem simpliciter Διΐ.

1087 N. 364. Lapis calcarius quadrangulus, fractus ad dextram. Supra conspicua vestigia cymatii. A. 0,65. l. 0,40. cr. 0,39.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 99. — *Exscripsi.*

```
Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Α Σ        Φιλωνίδης
Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Υ        Ἱερωνύμου
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ    πυροφορήσας.
Δ Ι Ο Σ Ξ Ε Ν Ι Ο Υ      Διὸς Ξενίου.

Circulus n. 25
(p. 188)   Ϡ Η             ϡ'.
```

1088 N. 484. Stela lapidis calcarii, reperta antiquo loco suo ante aedificii Α' latus, quod ad orientem spectat. A. 0,87. l. 0,40. cr. 0,20.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 101. — *Exscripsi.*

```
Δ Ι Ο Σ Σ /        Ο Υ      Διὸς Σ[ωτ]ῆρο-
Ε Υ Π Ο Ρ Ο        Ε        Εὐπορί[ᾳ] Μ[η-
Ν Ε Κ Λ Ε Ο Υ Σ Π Υ         νεκλέους πυ-
Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ           ροφορήσας.

Ο Γ
Circulus n. 25
(p. 188)                    σγ'.
```

1089 N. 424. Lapis calcarius, a. 0,80. l. 0,52. cr. 0,34. — *Exscripsi.*

```
Μ Η                          Διὸς] Μ[ειλιχίου(?).
Φ Ι Λ Ο Ν Ι Ρ Ο Σ Δ Ε Ρ Κ Ι Ο Υ   Φιλόπορις Δερκίου
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ           πυροφορήσας.

Circulus n. 27
(p. 188)
```

Titulus perdifficilis lectu ultimae est aetatis. Circuli symbolum idem fere erat atque lapidis n. 1291 Iovi Salvatori dicati, ut summa veri similitudine etiam nostrum fuisse Iovis posuis conici. Epiclesin proponui, quae est in terminis Naxio (C. I. G. II 2418) et Corcyraeo (C. I. G. II 1870 = C. I. G. Sept. III 702). Quadrat etiam Διὸς Γ«μ»ηλίου, quod Iovis epitheton refertur Preller-Robert, *Griech. Mythologie* I 147, nullo quidem allato exemplo.

1090 In eodem lapide, in qua n. 1020.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 166 n. 16. — *Exscripsi.*

```
Η Θ Η Σ                  Ἤθης.
Σ Ω Σ Ι Β Ι Ο Σ Σ Ω Σ Ι   Σωσιβίου Σωσι-
Β Ι Ο Υ                  βίου
Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Σ Α Σ    πυροφορήσας.
```

1091 N. 367. Lapis quadrangulus calcarius, a. 0,42. l. 0,32. cr. 0,32.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 19 n. 10. — *Exscripsi.*

```
Χ Α Ρ Ε Ι ,    Σ Ͻ        Χαρεί[ου]ς (Χαρείνου)
Π Υ Ρ Φ Ο Ρ Ο Σ           πυρφόρος
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι             Ἡρακλεῖ.

Circulus n. 31
(p. 189)   Μ Η             μη'.
```

Vs. 1 supplevi; ΧΑΡΕΚ..Σ Ͻ Cavvadias.

1092 N. 273. Lapis porus, fractus supra et ad dextram. A. 0,47. l. 0,29. cr. 0,20.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 20 n. 11. Cf. Cavvadias, Τὰ ἱερὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ 195. — *Exscripsi.*

```
[- - - - πυρ-
φορήσας. Ἡρα-
κλεῖ Ἀλ[ε]ξιανα-
                  κτι.
```

Supplevit Cavvadias. Herculis epiclesin q. e. Ἀλεξίκακος testatur Aristides I p. 60 Dindorf (II 328 Keil), addens apud Coos eum audire Ἀλεξῶν. Non fugit Cavvadiam[3], epitheton tributum esse Herculi et deo medico, ad quod laudat paeana Aristidis (I 63 et 514 Dind. II 330 et 436 Keil): ἰὴ Παιὼν Ἡράκλεες Ἀσκληπιέ et Pausanium 9, 24, 3: ἐν Τέρτῃ (Boeotiae) δὲ ναός ἐστιν Ἡρακλέους καὶ ἀγάλματα εὐμέγεθη παρὰ ναὸν τοῦ κάμνοντος ἕστηκε.

Digitized by Google

1093 N. 480. Stela cymatio instructa. In summo latere foramen oblongum. A. 0,86. l. 0,29. cr. 0,31.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 100. De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 386 n. 2. — *Exscripsi.*

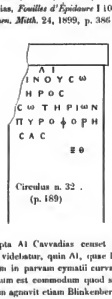

Αἰσχύνω Σωτήρος. Σωτηρίων πυροφορήσασα.

ξδ'.

Superscripta AI Cavvadias censet restare de titulo vetustiore; mihi dubium non videtur, quin AI, quae lectio certa, postea esset additum: pertinet enim in parvam cymatii curvaturam, quo loco nemo scribit, nisi iam occupatum est commodum quod sequitur spatium. Ante N erat linea directa (quam agnovit etiam Blinkenberg), cuius tractum, ut persaepe evenit, sequitur fractura lapidis. Sacratum esse Iovi heroi alicui constat e circuli symbolo neque dubitandum videtur, quin AI superscriptum sit ad renovandum tituli initium mox laesum, ut similiter factum est in lapide n. 1077. Lino Apollinis filio Argivi dies festos agebant anniversarios; vide Preller-Robert, *Griech. Mythologie* I 463.

1094 N. 62. Stela lapidis calcarii. De titulo antiquiore versuum quattuor, super quem scriptus est mater, nonnulla adhuc conspicua. Circulus est in versu altero. A. 0,93. l. 0,34. cr. 0,31. — *Exscripsi.*

Ο ΥΣ	Ὀ[ιωλί]ης.
Τ ΙΜΟΚΡΑ	Τιμοκρά-
ΤΗΣ ΔΑΜ	της Δαμ-
ΙΠΠΟΥΠΥ	ίππου πυ-
ΡΟΦΟΡΗΣΑΣ	ροφορήσας.

Circulus n. 32 (p. 189) ξ

ξ'.

Dedicatum esse heroi constat e circulo; restitui nomen herois Argivi, patris Amphiarai (Odyss. 14, 211), optime aptum ad spatium.

1095 N. 396. Lapis calcarius supra fractus. In latere postico foramen ad inserendum aliquid, ut bis videatur lapis adhibitus. A. 0,50. l. 0,44. cr. 0,30.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 96. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. — *Exscripsi.*

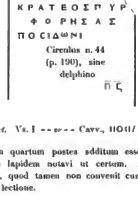

Ζωΐλος Μαξιμήσιος πυροφορήσας. Ἡσυχίου.

πε'.

Var. lect. Vs. 1 - - ω - - Cavv., ΠΟΙΙ Blinkenb.

Versum quartum postea additum esse, quod dicit Blinkenberg, et ego ante lapidem notavi ut certum. Antea dedicatum fuisse credit Μ[ελ]έαγρε, quod tamen non convenit cum mea versus primi, qui detritissimus, lectione.

1096 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1482.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 29 n. 8. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 95. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 208.) Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 36. — *Exscripsi.*

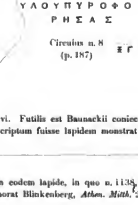

Θεῷ Σωτῆρι. Αὖλος Αἰλίου πυροφορήσας.

ξγ'.

Supplevi. Futilis est Baunackii coniectura Ἀ<ε>ώλλ<ω>(ι) Σω[τῆρι]; Dioscuris adscriptum fuisse lapidem monstrat signum circuli.

1097 N. 70. Fragmentum laneos rotundae a. 0,32. — *Exscripsi.*

Μ	- - - - -
ΟΝΙΚΩ	- - σ]ικῶ[ν
Π ΥΡΟΦΟΡΗΣ	πυροφορήσ]ας.

1098 In eodem lapide, in quo n. 1138, ubi conferas lemma.

Memorat Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 391. — *Exscripsi.*

Λ	- - - - - - -
ΦΟΡΗΣΑΣ	πυροφορήσας.

Circulus n. 54 (p. 190)

ξθ'.

Digitized by Google

G. HOMINVM IMAGINES DIIS DEDICATAE.

1099 N. 502. Lapis marmoreus, qui cum in parte antica sit curvatus, superest de exedra sive basi rotunda; superne laesus. Ad sinistram excepisse lapidem alterum patet e conformatione nostri. In latere summo vestigia statuae et foramina. A. 0,40. l. 0,77. cr. 0,61. — *Exscripsi.*

Ε[ὐρύβα]ις (s. Ε[ὐρυ]β[ις]). - -
ἐστ' ἀγαθῶν ἔργω[ν], Ἀ[γκ]λαιεί, τοὐτὸ' ἰσάζου[σ],
αὐτοῦ καὶ πατέων δᾶρα τά[δ'] Ἀντίφιλος.

Στοιχηδόν exaratum circa annum a. Chr. n. 400. Carminis initio scripto in lapide ad sinistram contiguo nemo erat de conditione hominum imaginibus dedicatis reprae sentatorum (ad quos refertur τοὐτὸ') — ut videtur quattuor —, quorum nomina singulis imaginibus erant subscripta: dictum fuerit, eos cognatos esse Antiphili et sanatos ab Aesculapio.

1100 N. 153. Lapis subniger quadrangulus, a. 0,63. l. 0,64. cr. 0,79. Aetate multo posteriore in latere opposito scripti sunt n. 936. 937, in latere ad sinistram contiguo n. 938.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 22. Nota sculptoris apud Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* p. 388 n. 141 *a*. — *Exscripsi.*

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ἀρίστηρχος Ἀριστάρχου
Ἐπιδαύριος Ἀσκλαπιῶι.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΕΟΣΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Καλλικράτης Ἀριστέος Ἀργεῖος ἐποίει.

Recte attribuit Cavvadias alteri dimidio saeculi quarti sive primis annis tertii. De sculptore cf. n. 1478. — Demonstrant titulus noster et proxime sequens, Callicrati duas mandatas esse statuas, alterum a fratre alteram a sorore, easque quidem, cum congruant bases, aequales. Pueros nondum adultos repraesentatos fuisse dixeris e n. 1101; nomen eius, cuius imago imposita erat basi nostrae, inscriptum erat statuae plinthidi. Bases cum denuo ad honorandum puerum Statilium Lampriam sint adhibitae, tum non solae superfuisse credendae sunt, sed adhuc sustinuisse Callicratis opera, quae igitur aenea fuisse constat e tituli n. 940 versu vigesimo sexto.

1101 N. 136. Lapis praecedenti sequalis, in quo postea scripti sunt n. 939. 940.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 23. — *Exscripsi.*

ΚΛΕΑΡΙΣΤΑΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
ΟΣΥΜΕΝΗΤΟΝΥΙΟΝΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Κλεαρίστα Ἀριστάρχου Ἐπιδαυρία
Ὀρυμένη τὸν υἱὸν Ἀσκλαπιῶι.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΕΟΣΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Καλλικράτης Ἀριστέος Ἀργεῖος ἐποίει.

Cf. quae adnotata sunt ad titulum proxime praecedentem.

1102 N. 118. Basis quadrangula lapidis nigri. In summo latere foramina. A. 0,20. l. 0,46. cr. 0,33.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 262. — *Exscripsi.*

ΑΡΧΕΛΟΧΟΣ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΑΝ

Ἀρχέλοχος
Ἐπιστράτου
ἀνέθηκε
Ἀρχεστράταν.

Pulchra scriptura στοιχηδὸν disposita.

1103 N. 304. Lapis magnus calcarius, fractus in partes duas. In latere summo vestigia statuarum, ad sinistram infantis, ad dextram adulti. A. 0,29. l. 1,57. cr. 0,59. — *Exscripsi.*

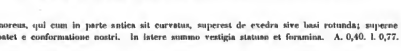

Θεωρὶς
Ἀλεξικλέος.

Ἀλεξικλῆς
Ἀλεξίδα
Ἐπιδαύριος
ἀνέθηκε.

Alexicles idem esse potest, qui ut hieronomon perhibetur n. 980. Dedicavit imaginem suam et parvae filiae, cui Theoris erat nomen.
Vs. 4 Eta correctum ex E.

Digitized by Google

1104 N. 347. Basis quadrangula e lapide calcario rubescente fabricata. In summo latere vestigia statuae infantis. In latere inscriptionis foramen rotundum, quod probat posteriorem lapidis usum. A. 0,37. l. 0,59. cr. 0,28.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 22 a. 18. — *Exscripsi.*

ΕΥΞΑΜΕΝΩΚΑΛΛΙΜΕΝΗΣ
ΚΑΙΡΕΙΣΑΓΟΡΑΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙ
ΑΑ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΑΛΑΠΙΩ

Εὐξαμένου Καλλιμένους
καὶ Πειτογόρα Ἐπιδαύριοι
Αα.... Ἀπόλλωνι, Ἀπολλοπιῶι.

Videtur fere saeculi incipientis tertii. Voverant parentes deis medicis imaginem filii, si sanum eum fecissent. Vs. 3 in. proponit Cavvadias Λα[ρόντα?], quod tamen nimis longum; aptum est Λα[χάρη] nomen Epidauri usitatum.

1105 N. 321. Tabula tegens exedrae arcum. In latere summo magna foramina rotunda duo. A. 0,28. l. 0,75. cr. 0,72; litterae versus prioris a. 0,015, alterius 0,03. — *Exscripsi.*

Πραξὶ[τ]έ[λ]ει Ἐργίνου.

Ἀ πόλις ἀ τῶν Φλειασίων ἀνέθηκε Ἀπολλοπιῶι.

Saeculi a. Chr. n. quarti vel tertii. Versus prior subscriptus erat statuae mulieris honoratae; ad dextram respondebat subscriptio statuae alterius, coniugis scilicet sive patris.

1106 N. 306. Tabula lapidis calcarii. In summo latere ad dextram vestigia statuae hominis adulti, ad sinistram pueri. A. 0,30. l. 1,06. cr. 0,75. — *Exscripsi.*

ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΣΩΚΡΑΤΕΙΑ ΣΩΚΡΑΤΕΥΣ

ΣΩΚΡΑΤΕΙΑ ΣΩ ΡΑΤΕΥΣ ΕΡΙΔΑΥΡΙΑ ΩΙΑΝΕ

Τελεφ[ά]νης Τηλεμάχου. Σωκράτεια Σωκράτευς.

Σω[κ]ράτευς Σω[κ]ρ[ά]τευς Ἐπιδαυρίω[ι] Ἀπολλοπιῶι ἀν[έθηκε].

Socratia, fortasse vidua, dedicavit imaginem suam et parvi filii. Eius pater Socrates idem esse potest, qui occurrit n. 963. 964. Per coniecturam homines in titulo memoratos inserui stemmati ad n. 1124—1130 proposito. Titulus noster tribuendus tertio a. Chr. n. saeculo, ut si Telephanes circa huius saeculi finem adultus fuerit, quadrare videatur aetas ad locum, quem occupat in stemmate.

1107 N. 462. Basis fracta in partes duas. In latere summo utrimque vestigium statuae infantis et foramina tria. A. 0,36. l. 0,84. cr. 0,51.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 23 n. 20. — *Exscripsi.*

ΕΥΚΡΑΤΕΙΑ ΕΥΦΡΩΙ
ΚΛΕΥΔΑΜΟΣΣΩΔΑΜΟΥ
ΑΡΓΕΙΟΣΑΝΕΘΗΚΕ

Εὐκράτεια. Εὐφρώι.
Κλεύδαμος Σωδάμου
Ἀργεῖος ἀνέθηκε.

Εὐφρώ transscribit Cavvadias, censens, nisi fortuita sit linea directa in fine versus, legendum esse Εὐφρο[ν]. Sed consulto exaratum est ι atque vix post hanc lineam mihi quidquam fuisse videbatur in lapide. Nisi igitur casu aliquo non perfectum erat Ny — quod vix credas —, nonen desinebat in ω, sicut in titulis antiquioribus Roehlii n. 415. 508. Noster adscribendus saeculo tertio.

1108 N. 506. Tabula lapidis calcarii. In summo latere foramina sex. A. 0,195. l. 0,84. cr. 0,515. — *Exscripsi.*

////// ΜΔΦΑΝΤΟΣ ΑΓΗΣΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΣ
ΑΓΗΣΙΑΣΑΡΙΣΤΟΜΗΔΕΟΣΤΡΙΤΑΕΡΙΔΑΥΡΙΑ
////// ΡΟΛΛΩΝΙΑΣΑΑΠΙΩΙΑΝΕΘΕΝ

..ιόφαντος. Ἀγησίας. Ἀριστομήδης
Ἀγησίας Ἀριστομήδεος Τρίτα Ἐπιδαυρία
Ἀ]πόλλωνι, Ἀπολλοπιῶι ἀνέθεν.

Moneo certum esse lusitio versus primi ων.

1109 N. 444. Tabula quae tegebat basim, in parte antica fracta ad sinistram. In latere summo foramina sex. A. 0,21. l. 0,76. cr. 0,57. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 8. — *Exscripsi.*

ΩΝ] ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΦΙΛΙ
ΛΙΣΘΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΥΣ
////// ΡΙΟΣΑΣΚΑ / ΠΙΣΙΑΝΕΘΗΚΕ

--ων. Καλλικράτης. Φιλί[π]πα.
Καλ]λισθένης Καλλικράτευς
Ἐπιδαυ]ρίωι Ἀπολ[ω]νιῶι ἀνέθηκε.

Fuerit saeculi tertii. — Vs. 1 in. ων litterae nunc amissae dat Blinkenberg, qui supplevit vs. 2. 3. Post Φιλι- deest littera una aut summum duae: cum imaginem patris apparet dedicatam esse a Callisthene — ipsius imago collocata erat n. 1380 —, Φιλί[π]πα audierit mater; -ων avus.

Digitized by Google

1110 N. 277. Tabula marmorea paulisper curvata, quae tegebat exedram, utrimque fracta. *A*. 0,10. l. 0,42. cr. 0,17. — *Exscripsi.*

```
////ΙΑΣΙΚΛΕΟΣ
ΥΙΣΠΙΔΑΥΡΙΟΙ
ΑΤΕΙΑΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ
```

Ὁ δεῖνα Π[υτυλίδης,
ὁ δεῖνα - εἰμι [Ἐ]πιδαύριος
τὴν αὐτῶν Συγ[γ]ρ[α]φὴν Καλλικράτειαν.

1111 Tabulae duae lapidis nigri, a. 0,32: *A* (n. 45) l. 0,91. *B* fracta in partes tres, mutila superne ad dextram et infra ad sinistram prope marginem, l. 0,81.

A Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 193 n. 95. Notam sculptorum idem dat Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 96 et ex eius apographo Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* p. 387 n. 131 *a*. *A* et *B* Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 31. De lectione suas retulit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 27. — *Exscripsi.*

A

```
ΑΠΙΑΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ
ΤΟΚΟΙ
ΝΙΚΟΜΕΝΗΣ
ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΙΕΠΟΗΣΑΝ
```

B

```
ΛΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ ΑΡΙΣΤΟ
Α Ρ Γ Ε Ι Ο Ι
ΙΟΝΤΩΝΑΣ ΙΩΝΑΝΕΘ
ΛΡΟΙΣΕΑΡΓΕΙΟΣ
```

Ἀπία Ἀριστίππου, [Ἀ]ριστόμαχος Ἀριστο[κύκλου, ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος
Ἀργεῖοι.
Τὸ κο[ι]νὸν τῶν Ἀ.... ἐπο[ί]ησε.
Νικομένης, -- ἐπο[ί]ησε Ἀργεῖος. [-- ἐπόησ-
Τιμοστράτος
Ἀθηναῖοι ἐποίησαν.

Intellexit Cavvadias ad dextram excepisse lapidem tertium, qui continueret nomina et tertii hominis repraesentati et sculptoris notam tertiam. Vs. 3 Τὸ κοι[νὸν τῶν Ἀτ]ε[ι]ῶν supplet Cavvadias; quod si rectum est, intellegendus videtur thiasus hominum Asiea ex urbe — Messenia potius, in quam olim transmigraverant incolae ex Argolide (cf. ad n. 679), quam ciusdem nominis alia — oriundorum, qui consistebant Argis. In priore editione quarto saeculo adsignavit Cavvadias, in posteriore alteri; mihi persuasum est titulum esse saeculi tertii. Non recte in proecdosi lapidis *A* versum primum dicit postea additum esse; in altera editione sculptoris notam dat ἐπο[ί]ησε, ut recte monet Baunack, contra spatium.

1112 N. 131. Basis lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,90. cr. 0,41.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 154 n. 52. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 24. Idem repraesentavit notam sculptorum Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 92. 93 n. 2. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 269. Preilwitz, *Dialektinschr.* 3301.) — *Exscripsi et confeci octyp.*

```
ΣΤΡΑΤΩΝ ΘΙΩΝΙΣ ΛΡΓΕΙΟΙ
ΤΟΝΣΥΙΟΝΣ ΛΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
ΕΥΧΑΝ
```

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΣ ΛΑΒΡΕΑΣΔΑΜΟΓΕΙΘΟΥΣΑΡΓΕΙΟΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

Στράτων, Θωνὶς Ἀργεῖος
τὸν υἱὸν [Ἀ]πόλλωνι, Ἀσκληπιῶι
εὐχήν.

Ἀθηνογένης Ἀριστομέν[ους], Ἀπ[ε]ίρου Δαμογείθους Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

De Labreae sculptoris aetate constat e titulo n. 1117; antea eum Athenogenis fuisse socium arguit litteratura titulorum n. 1112—1114. 1479. 1480, qui igitur saeculo vergenti tertio ante adsignandi. Quo tempore Argis iam irrepsisse sermonem vulgarem probant et Ἀθηνογένης dictum pro Ἀθην. et genetivi in ους; n. 1117 et 1480 quidem est Δαμοκλείδους.

Digitized by Google

1113 N. 305. Lapis magnus calcarius quadrangulus. In summo latere ad sinistram vestigia statuae duo; ad dextram ut videtur vestigia sellae cum foramine, quod inservierat ad firmandam sellam, et foramina duo, quibus firmati fuisse videntur pedes figurae sedentis. Nota artificum litteris admodum parvis exarata. A. 0,29. l. 1,58. cr. 0,59.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 251. — *Exscripsi.*

ΙΑΡΩΝΥΜΟΣ ΑΚΡ . . . ΙΔΑ
ΑΚΡΥΓΤΙΔΑ
ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΩΩΡΙΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΛΑΒΡΕΑΣ ΔΑΜΟΠΕΙΘΟΥΣ ΑΡΓΕΙΟΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Ἱερώνυμος Ἀκ̣ρ̣υτ̣ί̣δα. Ἀριστογόρα Δωρίεος.
Ἀκρυτίδα[ς], Ἀθηνογένης Ἐπιδαύριοι
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα Ἀσκλαπιῶι.

Ἀθηνογένης Ἀριστομένους, Λαβρέας Δαμοπείθους Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

Status representatus erat pater Hieronymus, sedens mater Aristagora. De sculptoribus cf. ad *n.* 1112.

1114 N. 303. Basis quadrangula; in summo latere foramina. A. 0,29. l. 1,54. cr. 0,60.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 250. — *Exscripsi.*

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟ ΛΕ ΕΙΙΕΥΣ ΝΙΚΟΤΕΛΗΣ ΚΛΕ, ΝΕΥΣ
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ ΚΛΕΙΤΑΡΩ ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ ΥΓΙΕΙΑΙ

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ ΛΑΒΡΕΑΣ ΔΑΜΟΠΕΙΘΟΥΣ ΑΡΓΕΙΟΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Καλλίμαχ̣ός Κ̣λ̣ε̣ι̣σ̣θ̣[έ]νευς. Νικοτέλης Κλ̣ει̣σ̣θ̣ένευς.
Κλεισθένης, Κλειταρὼ Ἐπιδαύριοι
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι, Ὑγιείαι.

Ἀθηνογένης Ἀριστομένους, Λαβρέας Δαμοπείθους Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

Basis sustinebat statuas Callimachi et Nicotelis fratrum, dedicatas a Clisthene, prioris ut videtur filio, et a Clitaro, quam credideris eius uxorem sive sororem, fortasse etiam Nicotelis filium. De aetate vide ad *n.* 1112.

1115 N. 302. Lapis magnus calcarius, in media parte fractus. In summo latere ad dextram vestigia duo statuae, ad sinistram foramina sex. Versus prioris litterae paulo maiores. A. 0,30. l. 1,58. cr. 0,59. — *Exscripsi.*

ΚΛΗΡΕΤΑ ΕΧΕΜΑΧΟΣ ΔΑΜΟΚΛΗΣ
ΔΑΜΟΚΛΗΣ ΕΧΕΜΑΧΟΥΣ ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ ΚΛΑΡΙΩΙ ΑΝΕΘΗΚΕ

Κλ̣ηρ̣ί̣τα. Σ̣χ̣ί̣α̣ν̣χ̣ος. [Δ]αμοκλ̣ε̣ῖς.

Δαμοκλ̣ε̣ῖς Σχ̣ι̣α̣ν̣ί̣χ̣ου Ἐπιδαύριος Ἀ[π]όλλωνι, Ἀσκλαπιῶι ἀ̣ν̣έ̣θ̣η̣κ̣ε.

Imagines dedicavit Damocles parentium et suam.

1116 N. 184. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat loculum, fracta ad sinistram. A. 0,24. l. 0,46. cr. 0,35. — *Exscripsi.*

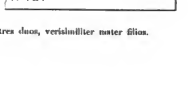

- - - τ̣ήμα Ἐπιδαυρία
- - - - - Σ̣ε̣ν̣ο̣δ̣ό̣κ̣ου,
Ξενο(?)τ̣ί̣μου [Σ]ε̣ν̣ο̣δ̣όκου
Ἀσκλα[πιῶι].

Mulier manifesto dedicavit fratres duos, verisimiliter mater filios.

Digitized by Google

1117 N. 17. Basis lapidis subnigri, a. 0,32. l. 0,58. cr. 0,51.

Baunack, *Aus Epidauros* p. 6. 102. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 275 n. 26. Carvadias, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 94 n. 5. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 27. Cf. Meister, *Berichte der sächs. Gesellsch. der Wissensch.* 1891 p. 22. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imago ad tertiam partem verae magnitudinis redacta.

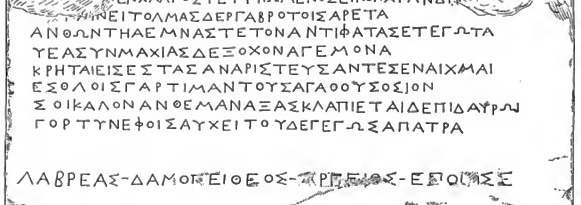

Var. lect. Vs. 4 *viri* Baun. Carv.

Δεῖλον μὲν χ(ρ)ὴν ἐστιν ἀνάκεισθαι ἐπὶ τοῖδε
ἀνφαίνειν· τολμᾶς δ' ἔργα ἄρειτος ἀρετά,
ἀνδ' ὧν, Τηλέμαντε, τὸν Ἀντιφάτα σε (γ)εγῶτα
εἶδε, συναορίαις δ' ἔξοχον ἀγμόνα,
Κρητα[ι]εῖς ἑστᾶσ' ἀνάριστεύσαντες ἐν αἰχμᾶι
— ἐσθλοὶ γὰρ τιμᾶν τοὺς ἀγαθοὺς ὅσιον —
σοὶ καλὸν ἀνθέμα ναΐαξ κλαπίετ' Αἰδεπιδαύρωι·
Γόρτυνε φοῖς αὐχεῖ τοῦδε γεγῶσα πάτρα.

Λαβρέας Δα[μ]ο[π]είθεος [Α]ργεῖος ἐπο[ί]ησε.

Telemanetum Antiphatae f. anno a. Chr. n. 192 ducem fuisse auxiliorum Achaeis a Cretensibus contra Nabim missorum tradit Polybius 33, 13, 6, ut de aetate tituli plane constet.

Vs. 1 supplementum proposui; μερῶδε μᾶλλον, quod coniecit Meister, nimis longum. In *χρὴ κεῖσθ* pro ΑΛ est ΑΔ. — Vs. 2 supplevit Meister, qui *ἀρετά* idem censet esse atque *ἀριστεία*, vix recte. Certe id non probatur titulo C. I. A. IV 2 n. 1426*b* (p. 259), in quo *Διὶ Σωτῆρι ἀνδρὶ ἀγαθῶι ἀρετᾶς τῆς Σωτ(ήριος)* interpretandum — maximam partem praesente Foucarto — *«dedicavit, cum ut nonnisi virtutis specimen potentatis daret»*, Minervae credo Hygiae; cf. supra ad n. 954. In nostro veriendum: *«audacias egregias mortalibus sunt virtuti»*. — Vs. 3 *γεγωτα* clare per errorem scriptum. — Vs. 8 *ἐφ' οἷς* Baunack perperam refert ad *ἀγαθοὺς* vs. 6, sive ad *ἔργα* vs. 2; non pertinet ad certam vocem, sed ad cuncta de Telemaneto relata: ducem egregium eum fuisse et affectum esse statuae honore. — Vs. 9 de Labrea sculptore cf. ad n. 1112.

1118 N. 377. Basis parvae statuae e lapide calcario factae; in summo latere foramina duo. A. 0,98. l. 0,34. cr. 0,35.

Carvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 252. — *Exscripsit Fredrich*; *combib.*

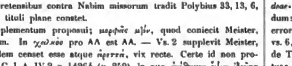

Ἀρχίνοδις Τεγεάτας
Αὐτίξενον τὸν υἱόν.

Ἀπ[ε]λλ[ῆ]ς Δαμοπείθους Ἀργεῖος ἐπ[ο]ίησεν.

De artificis aetate vide ad n. 1112.

1119 N. 282. Frustulum lapidis calcarii; marginum partes servatae ad sinistram et superne. A. 0,16. l. 0,27. cr. 0,14. — *Exscripsi.*

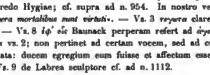

Εὐάρετα - - - - -
τὸν υἱὸν - - - - -
Ἀπόλλωνι, Ἀπολλωνιᾶς.

Digitized by Google

1120 N. 497. 498. Fragmenta duo tabulae tegentis magnam basim e lapide rubescente fabricata. In summo latere fragmenti *a* vestigia statuae, fragmenti *b* foramen quadratum. In *a* servatus margo sinister, in *b* dexter. Inter duo fragmenta, cum ipsa basis sit servata, constat interlinio centimetros fere 44. A. 0,25. cr. 0,76; latum *a* 0,90. *b* 0,56. — *Exscripsi.*

a

Κ Δ Α Ι	Ε Ι Ν Ο Υ Ρ Α Τ Ε Ο Σ *vacat* Ι Π
vacat Τ Ο Ν	Λ
vacat Κ Α Λ Α	Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ι
vacat Λ Α Χ /	Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν Α Π

b

Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Λ
Τ Ε

Κ[υ]δι[άνειον(?) Δ]ειναρίτεος, Ἰσ[π - τοῦ δεῖνος Ἐπ]ιδαυρί[ο]ι ἀγείσ[ανεν
τὸν - - -

1124—1130

1124—1128 tabulae lapidis calcarii, quae manifesto olim tegebant arcum exedrae. Inaedificatae erant muro serae aetatis, qui circumvallabat sacrum. — 1124 (n. 266) ad dextram fracta, erat angulus laevus; l. 0,56. — 1125—1127 tabulae duae, posterior locularis (n. 264; l. 0,67), prior ita fracta in partes duas (n. 268; l. 0,47; n. 265; l. 0,83), ut inter eas desint pauca. — 1128 tabula fracta in partes duas (n. 269, 267), l. 1,38.

1129. 1130 lapides duo calcarii in arcu exedrae, ut Cavvadias sine dubio recte censet, eiusdem de qua n. 1124—1128. Collocatus est 1129 (n. 330; l. 0,785) ad sinistram, 1130 (l. 0,735) ad dextram.

1124—1128 Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 189 n. 88—91. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 177—180. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 *a*—*d*.) — 1129. 1130 Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 270. 271. — *Exscripsi cuncta.*

1124

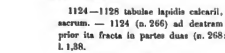

1125 1126 1127

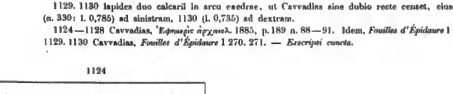

1128

1129 1130

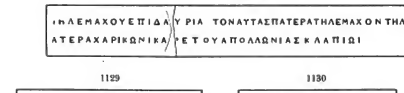

1124

Ἀμφίστα Τελεσώχου Ἐπιδ[αυρία τὸν αὑτᾶς ἄνδρα
Σώδαμον Εὐκλείπου Ἐπιδ[αύριον Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1125

- - - - -ιδηι
- - - - -α.ν
- - - - -αν.

1126

Σώδαμος Εὐκλείπ[ου, Ἀμφίστα Τελεσώχου Ἐπιδαύ-
ριοι τὸν τᾶς Θυγατ[έρος] Θυγατέρα Ἀμφίστηι
Εὐάνθ[ε]ος Ἐ]πιδαυρίων Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1127

Σώδαμος Εὐκλείπ[ου, Ἀμφίστα Τελεσώχου Ἐπιδαύριοι
τὸν αὐτᾶς Θυγατέρα Χαρικὼ Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1128

Ἀμφίστα Τηλεσώχου Ἐπιδαυρία τὸν αὑτᾶς πατέρα Τελέσωχον Τηλεφάνους
καὶ τὸν μητέρα Χαρικὼ Νικ[η]τέου Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

1129

Σώδαμος Εὐκλείπου,
Ἀμφίστα Τελεσώχου
Ἐπιδαύριοι τὸν αὑτῶν υἱὸν
Εὐκλείπον Ἀπόλλωνι,
Ἀσκλαπιῶι.

1130

Χαρικὼ Κλεαγχμίδα
Ἐπιδαυρία τὸν αὑτᾶς
Θυγατέρα Ἀμφίστων
Δαμοφάνεος Ἐπιδαυ-
ρίων Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

Digitized by Google

Supplementa debentur Cavvadiae. Titulus n. 1125 discrepabat a reliquis, cum dii non sub fine essent indicati. Stemma gentis propono hoc:

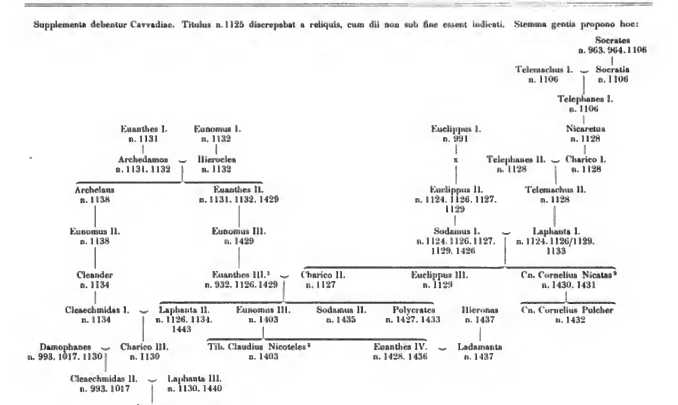

[1] Aetas Marci Antonii triumviri.
[2] Aetas imperatoris Augusti.
[3] Aetas imperatoris Claudii.

1131 N. 510. Tabula, quae tegebat basim; in latere summo vestigia statuae. A. 0,24. l. 0,91. cr. 0,74.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 269. — *Exscripsi.*

ΕΥΑΝΘΗΣΑΡΧΕΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ
ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑΑΡΧΕΔΑΜΟΝΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Εὐάνθης Ἀρχεδάμου Ἐπιδαύριος
τὸν πατέρα Ἀρχέδαμον Εὐάνθους
Ἀπόλλωνι Ἀσκλαπιῷ

Idem collocaverat statuam matris; cf. titulum sequentem. Litterarum videtur antiquior, quam ut Euanthes noster Sodami gener esse potuerit, qui memoratur n. 1126. Itaque in stemmate adiecto titulis n. 1124—1130 sumpsi huius avum fuisse nostrum: Euanthem II.

1132 N. 432. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In summo latere foramen. A. 0,24. l. 1,12. cr. 0,74. — *Exscripsi.*

ΕΥΑΝΘΗΣΑΡΧΕΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ
ΤΑΝΜΑΤΕΡΑΙΕΡΟΚΛΕΙΑΝΕΥΝΟΜΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Εὐάνθης Ἀρχεδάμου Ἐπιδαύριος
τὰν μητέρα Ἱερόκλειαν Εὐνόμου
Ἀπόλλωνι Ἀσκλαπιῷ

Cf. titulum proxime praecedentem.

1133 N. 508. Basis quadrangula, a. 0,70. l. 0,65. cr. 0,77. Iacet iuxta lapidem, qui proxime sequitur, ut videtur antiquo loco suo.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 32 n. 15. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 181. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 *f.*) — *Contuli.*

ΛΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
ΔΑΜΟΚΛΗΔΑΜ ΚΑΙΕΟΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ἀνφίτρια Τελεμάχου Ἐπιδαυρία
Δαμοκλῆ Δαμ[ε]ᾶ[δ]ος Ἐπιδαύριον
Ἀπόλλωνι Ἀσκλαπιῷ

Laphanta l. in stemmate ad n. 1124—1130 dato. Damocles Damoclis f. occurrit etiam n. 1138, idem ut videtur.

Digitized by Google

1134 N. 509. Basis lapidis calcarii, a. 0,68, l. 0,66, cr. 1,0.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 31 n. 14. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 182. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3345 a.) — *Comuli.*

ΛΑΦΑΝΤΑ ΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΤΟΝΑΥΤΑΣ
ΑΝΔΡΑΚΛΕΑΙΧΜΙΔΑΝΚΑΕΑΛ
ΔΡΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ἀφάντα Εὐάνθεος
Ἐπιδαυρίη τὸν αὐτὸς
ἀνδρα Κλεαγχίδαο Κλεισ-
δρου Ἐπιδαύριον Ἀπόλλωνι
Ἀσκλαπιῶι.

Posuit Laphanta Il. stemmatis ad n. 1124—1130 dati.

1135 N. 56. Fragmentum marmoreum; supra servatus margo. A. 0,34. l. 0,27.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 168 n. 26. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 62 n. 7 (sine transcriptione). — *Excerpsi.*

ΟΜΗΔΗΒΑΣΙΛ
ΓΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
ΣΑΡΧΕΣΤΡΑ
ΕΤΟΝΑΥΤΟ
ΟΝΑΠΟΛ
ΙΕΙΑΙ
vacat

Νικομήδη βασιλέως Νικομ-
ήδ[ου Ἐπιφανοῦς . . . . . .
. . . . ς Ἀρχεστρά[του Ἐπιδαύ-
ριος τὸν αὐτοῦ σω]τῆρα γενό-
μενον Ἀπό[λλωνι, Ἀσκλαπιῶι,
Ὑγιείαι.

Var. lect. Vs. 1 ΗΡΑ Baun. ‖ vs. 2 ΠΙΙΛ id. ‖ vs. 3 extr. ΡΑ omittit id. ‖ vs. 6 ΊΕΚΑΙ id., ...τεον Blinkenberg (lectio mea certa).

Honoratum esse Nicomedem tertium, ultimum Bithyniae regem, intellexit Blinkenberg, sed corrigendum erat eius supplementum versuum 1. 2: Νικ]ομήδ[ους βασιλέα υἱὸν | τε]ῦ Ἐπιφανοῦς, nam neque bonum est τοῦ Ἐπιφ. neque postponi potest regius titulus nomini. Qui cum manifesto non magis fuisset aote nomen, iapis positus est ante annum a. Chr. n. 90, quo regnum adeptus est Nicomedes, nam etiam tempore eo, quo civcius erat a Mithridate (a. 88 — ca. 85; cf. Th. Reinach, *Mithridate* ed. German. 199 adn. 3), regio nomine non destitutus foret in titulo honorario. — Vs. 4. 5 τὸν αὐτοῦ σω]τῆρα scripsit Blinkenberg.

1136 N. 309. Tabula lapidis calcarii, in latere summo foramen. A. 0,76. l. 0,69. cr. 0,25.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 140. — *Excerpsi.*

ΑΠΟΛΙΚΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΛΙΕΘΗΚΕΚΩΚΡΑΤΗ
ΣΩΚΡΑΤΕΟΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΣΠΙΔΑΥΡΙΟΝ
ΝΙΚΑΣΑΝΤΑΠΑΙΔΑΣΜΕΝΑΣΚΑΑΠΙΕΙΑΙΠΠΙΟΝ
ΝΕΜΕΙΙΙΙΙΟΝΑΝΔΡΑΣΔΕΑΥΚΑΙΑΔΙΑΥΛΟΝΚΑΙ
ΟΠΑΙΤΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΤΑΕΜΠΛΑΤΑΙΑΙΣΙΠΠΙΟΝ
ΛΑΕΑΙΑΔΙΑΥΛΟΝΠΥΘΙΑΕΙΑΚΑΙΡΩΜΑΙΑΤΑΕΜΕΓΑ
ΡΟΙΣΙΠΠΙΟΝΚΑΙΟΠΑΙΤΑΝΔΙΑΚΑΙΑΙΑΝΤΕΙ, ΙΡΩ
ΜΑΙΑΤΑΕΝΟΠΟΥΝΤΙΔΙΑΥΛΟΝΠΟΣΕΙΔΑΙΑ ΡΩ
ΜΑΙΑΤΑΕΝΑΝΤΙΓΟΝΕΙΑΙΔΙΑΥΛΟΝ

Var. lect. Vs. 6 sub fine τὸ ἰν Cavv., tum non recte divisis versibus: *Meiγέθεος.*

Ἀ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων αἱ[ρ]έθησαν Σωκράτη
Σωκράτεος τοῦ Ἀπολλωνίου Ἐπιδαύριον,
νικήσαντα παῖδας μὲν Ἀσκληπιεῖα πίτιον
Νίσαια ἴππ]ῳ, ἄνδρας δὲ Λύκαια Δίπυλον καὶ
ἐνδύλιτα, Ἐλευθ]ερὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς ἵππῳ,
Ἀλεᾶτα Δίπυλον, Πυθιάδα καὶ Ῥωμαῖα τὰ ἐν Μεγά-
ροις ἵππῳ καὶ ἐνδύλιτον, Δῖα καὶ Αἰόντεια παῖ[δ᾽ Ῥω-
μαῖα τὰ ἐν Ὀτεσύνῃ δίπυλον, Ποσείδεια [καὶ] Ῥω-
μαῖα τὰ ἐν Ἀντηνορείοι δίπυλον.

Vs. 3 Ἀσκληπιεῖα intellege Epidauria. — Vs. 4 Λύκαια Lycosurae: Paus. 8, 2, 1. 8, 38, 5. — Vs. 6 Ἀλεᾶτις: Tegeae. — Vs. 9 ἐν Ἀντηνορείοι = Mantineae.

1137 N. 499. In arcus exedrae angulo dextro (in latere angustiore) titulus difficilis lectu. A. 0,68. l. 0,81. cr. 0,41. — *Excerpsi.*

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣΔΑΜΥΛΟΥ
ΚΑΙΕΧΑΡΕΤΑΣΕΝΟΔΟΚΟΥ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΑΣΑΥΤΩΝ
ΠΕΝΘΑΣΔΑΜΥΛΟΝΙΑΙΙ
ΔΑΜΩΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑ
ΠΙΩΙΥΓΙΕΙΑΙ

Ἀριστοκράτ]ης Δαμύλ[ου
καὶ Ἐχαρέτα Σενοδόκου
Ἐπιδαύριοι τὰς αὐτῶν
πενθ[ερὰς Δαμύλο]ν Δαμ-
ὼ Ἀπόλλωνι, Ἀσκλα-
πιῶι, Ὑγιείαι.

Α ΤΙΝ ΑΟΩΑΟΣ
ΕΠΟ ΣΕΛ

Ἀ[υφί]τα[ος](?) Ἀ[Ϝ]ο[ι]φ[ί]ος
ἰσ[ά]θ[ησεν.

Vs. 4 in ΠΕΝΘΑΣ, cuius lectio certa, omissionis accusandus erit lapidarius. Manifesto coniuges sunt Aristocrates et Echareta, quorum matres et alterius coningem Damylum cognatos inter se fuisse arguunt nomina.

Digitized by Google

1138 N. 72. Lapis calcarius fractus ad sinistram. Versus tres primi scripti sunt in rasura tituli antiquioris eidem deo dedicati, nam manifesto de eo relictus est versus quartus Ἀνωλυσιᾶς. Postea inversa litterarum directione in eodem lapide scriptus est titulus alius, de quo infra ad dextram conspicua quae data sunt n. 1098; ad hunc pertinebat circulus signatus, qui secat notam sculptoris, cum numero adscripto, in cuius ‖ inversa directione scripsum cornitor A, ut quater lapis videatur esse adhibitus. A. 0,44. l. 0,56. cr. 0,48.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 28 n. 7. Idem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 93 et 95 n. 7. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 29. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 267.) — *Exscripsi.*

|Δ| ϽΚΛΗΣΔΑΜΟ
|Ε Υ| ΜΟΝΑΡΧΕΛΑ
|Τ| ΑΥΤΟΥΕΥΕ
|Α Σ Κ| Λ Α Π Ι Ω Ι
ΕΥΝΟΥΣΕΥΝΟΜΟΥΕΠΟΙΗΣΕ

Δ[αι]δᾶτε Δαιδ[αλίδαι
Εὐε[ωνεῦ Ἀρ]χ[ι]λί[ου
τ]έκ[ν]ῳ αὐτοῦ τ[ε]χ[νίτᾳ
Ἀσκλαπιεῖ.
Εὔνους Εὐνόμου ἐποίησε.

Var. lect. Lapis cum inventus est ad sinistram erat plenior. Litteras a Cavvadia exhibitas, quas nos iam vidi, inclusi uncis. — De versu tertio nil nisi prius ϒ dat Cavvadias.

Vs. 1. 2 supplevit Cavvadias. De dedicante cf. n. 1133; Eunomo et Archelao incerta coniectura locos assignavi in stemmate ad n. 1124—1130 adiecto. Notam sculptoris Cavvadias, non plane accurate eam repraesentans, exaratam esse censet ante alterius a. Chr. n. saeculi dimidium posterius, sed e titulis n. 1139 et 1432 constat Eunomum Eunomi f. artem adhuc exercuisse prima imperatorum aetate. Coniecerit aliquis fuisse sculptorem homonymum antiquiorem, sed non differt in nota nostra scripturae universa indoles, de qua conferas adnotata ad n. 1432, a reliquis.

1139 N. 344. 345. Lapides quattuor, qui sunt in arcu exedrae, a. 0,72. l. 0,69:0,77:0,70:0,74. Aequalem scripturae indolem exhibent lapis I et versus tres primi lapidis III, eamque diversam a lapidis II litteratura. Litterae in versibus duobus primi lapidis II et in lapide I a. 0,030, in III a. 0,035, in titulo Statilliorum (in lapidibus II. III. IV) a. 0,025, in nota artificis (III) a. 0,01. Inter I et II, quamquam nunc sunt compositi, patet interlisse lapidem unum. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide pag.* 267.]

A (lapis I et lapis mutilus) Οἱ Ἀχ[αιοὶ Ἡ]ιόνλων Μίνωος Πυελίου υἱὸν Ῥ]ῆγλον.

B (lapis mutilus et II) Οἱ Ἀχαιοὶ Ἡ[ιόνλων Μίνωος Πυελίου υἱὸν] Ῥῆγλον.

C (lapis III) Οἱ Ἀχαιοὶ Ἡιόνλων Μίνωος Πυελίου υἱὸν Ῥῆγλον, τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην.

D (lapis III) Εὔνους Εὐνόμου [ἐ]ποίησε.

E (lapides II—IV) Τίτος Στατιλλιος Λουκρίου υἱὸς Λουκρίου καὶ Τίτος Στατιλλιος Λουκρίου υἱὸς Τουκυρίτης υἱεῖς τοὺς Ἀχαιικοὺς αὐτῶνος.

De titulis, qui sunt aeni p. Chr. n. 35 sive 36, expositum est ad n. 934. 935. Tres postiae erant Memmio statuae, diversi certo habitus, quae notis unicuique subscriptis dictae erant dedicatinnes Achaeorum i. e. civitatium Peloponnesi foederatarum (cf. ad titulos modo laudatos), cuius nomine se exvisse statuas, i. e. in se receptisse magnum sumptum profitentur scriba Achaeorum cinque frater, quibus artam intercessisse cum Memmio consuetudinem apparet vel e cognomine Memmiano, quod sibi vindicavit eorum familia, de qua v. stemma p. 209.

1140—1143 Lapides eiusdem exedrae quinque.

1140. 1141 (N. 342. 343.) In arcu tabulis contiguis, a. 0,72: n. 1140 in lapide uno l. 0,89; n. 1141 in lapidibus duobus, quorum prior ad sinistram mutilus l. 0,87, alter l. 1,32.

1142. 1143 (N. 340. 341.) Tabulae duae contiguae tegentes arcum, quarum prior bis fracta l. 1,51; altera l. 0,81.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 254—257. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide pag.* 267.]

1140 Ἥρων Διξιμήτους Ἐπιδαύριος τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν Ἥρωνα Διονυσίου Ἐπιδαύριον Ἀσκλαπιεῖ.

1141 Ἥρων Διξιμήτ[ε]ος, Νικογένους Καλλιδάμου Ἐπιδαύριος τοὺς υἱοὺς Ἀσκλαπιεῖ.
Εὔνους ἐποίησε.

1142 Ἥρων Διξιμήτους Ἐπιδαύρι[ο]ς τὸν γρωνέα Νικογένους Κα[λ]λιδάμου Ἐπιδαυρίῳ Ἀσ[κ]λ[η]πιῶι.

1143 Νικογένης Καλλιδάμου Ἐπιδαύριος τὸν ἄνδρα Ἥρωνα Διξιμήτους Ἐπιδαύριον Ἀσκλαπιεῖ.

Restitutio est Cavvadiae, qui hoc familiae stemma delineavit:

Διξιμήτους — Καλλιδαμας
Ἥρων I. ⌣ Νικογένης
Διονύσιος
Ἥρων II.

Titulus n. 1141, de cuius aetate fere constat e nota sculptoris (v. ad n. 1138), e litteraturae indicio haud mediocriter reliquis videtur antiquior.

Digitized by Google

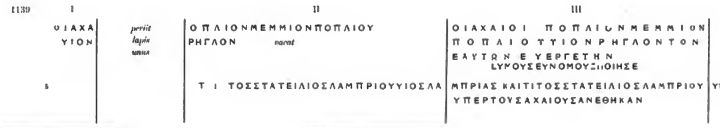

1144 N. 438. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In latere summo vestigia statuae et foramina sex. A. 0,26. l. 1,29. cr. 0,75.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 152 n. 49. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 88. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3346.) — *Exscripsi.*

ΛΟΣ ΣΟΝΟΣΚΑ ΣΚΑΛΑΠΙΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΟΝΑΥΤΩΝΥΙΟΝΜΕΝΑΝΔΡΟΝ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΝΤΑΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Κάλ]λος (vel Φίλ]ος) [Ἀ]σκλαπιάσα Ἀπολλωνίδα
Ἐπιδαύριοι τὸν αὑτῶν υἱὸν Μένανδρον,
πυροφορήσαντα, Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκλαπιῶι.

Nomen dedicantis scribit Cavvadias Παῦρος, quod non rectum esse vel arguit spatium.

1145 N. 617. Lapis calcarius infra fractus. In latere summo foramina duo. A. 0,48. l. 0,45. cr. 0,33. — *Exscripsi.*

ΤΟΡΩΝΑΠΕΛΙΩΝΟΣ
ΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΝΣΕ

Τόρων Ἀπελλίωνος
Ἀργεῖος ἐπο[ί]ησε.

ϕοιβωικαιμεγαλωιμασκλαπιωιισατοματηρ
ΑΡΚΕΣΑΩΣΔΑΥΤΩΣΣΥΓΓΟΝΟΣΑΡΧΕΜΑΧΟΣ
ΧΑΛΚΟΝΟΜΟΙΣΑΝΤΕΣΟΠΩΣΜΝΑΜΕΙΟΝΥΠΑΡΧΗ
ΛΘΑΝΑΤΟΝΛΕΥΣΣΕΙΝΩΞΕΝ_ΝΙΚΑΡΕΤΑΣ
ΑΝΕΠΙΔΑΥΡΟΣΕΟΡΕΥΕΦΙΛΑΠΑΤΡΙΣΕΣΟΛΟΝΕΧΟΥ
ΓΙΛΟΣΠΑΡΘΕΝΙΗΝΤΑΙΔΩΕΠΙΣΤΑΜΕΝΑΝ
ΣΑΛ

Φοίβωι καὶ μεγάλωι Ἀσκλαπιῶι ἱσατο ματὴρ
Ἀρκὰς, ὡς ὁ πάντος συγγονὸς Ἀρχεμάχος,
χαλκὸν ταμ[ί]αντες ἐπως ἀσπαστὸν ἑκάτηι·
ἀθάνατον λεύσσειν, ὦ ξεῖν[ε], Νικαρέτας
ἂν Ἐπιδαύρος ἔδρυφε φίλα πατρὶς, ἐνθλὸν ἔχουσ' ἀ-
γλὸς παρθενίην τ' αἰδῶ ἑστεώσαν.

Hic illic admodum difficile lectu. Prava scriptura incipiente primo p. Chr. n. saeculo vetustior credi nequit, ut Toron sculptor noster non idem sit atque auctor lapidum n. 772. 1481, sed eius progenies. — Vs. 2 Ny scriptum pro H. — In versu septimo cum deficeret spatium, ultima syllaba est subscripta, ad quod ut spatium compararetur in versus sequentis fine, eius initium valde confertim est scriptum.

1146 N. 41. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,50. l. 0,48. cr. 0,80. In lapidis latere angustiore postea scriptus est n. 1062.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 27 n. 4. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 194. De lectione sua rettulit Hausnack, *Ana Epidauron* 3. — Contuli lapidem et *exscripsi* ex cetypo.

ΛΥΤΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΔΙΟΜΗΔΗΝΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΛΘΗΝΑΙΟΝΠΟΙΗΣΑΝ
ΩΜΩΔΙΩΝΑΝΕΣΗΝΕΓ

Ἁ] πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Διομήδην Ἀθηνοδώρου
Ἀθηναῖον, ποιήσ-
ᾳ]σαντῶδεῖον, ἀνέ[θη]κεν.

1147 N. 504. Lapis calcarius, in parte posteriore fractus, in latere summo foramina duo ad aliquid inserendum. A. 0,72. l. 0,61. cr. 0,59.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 194 n. 96. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 174. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3393.) — *Exscripsi.*

ΟΛΥΜΠΙΑΣΚΑΙ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΚΑΙΝΙΚΙΣ
ΤΟΜΠΑΤΕΡΑ ΝΙΚΑΤΑΝ
ΝΙΚΑΤΑ ΕΡΜΙΟΝΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Ὀλυμπιὰς καὶ
Ὀλυμπιόδωρος καὶ Νίκις
τὰν πατέρα Νικάταν
Νικάτα Ἑρμιονῆ
Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκλαπιῶι.

Cf. titulum Hermionicum n. 721.

1148 N. 505. Basis marmorea quadrangula, a. 0,61. l. 0,85. cr. 0,62. Litterae a. 0,025; nota sculptoris 0,015. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΟΚΛΗΣΚΑΙΑΣΤΥΛΑΙΔΑΣ
ΟΙΘΙΟΚΛΕΙΑΙΑΕΠΙΔΑΥΡΙΟΙΤΟΝΤΑΣ
ΑΥΤΩΜΜΑΤΡΟΣΑΔΕΛΦΟΝ
ΠΑΤΡΟΚΛΕΙΔΑΝΑΣΤΥΛΑΙΔΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΤΟΝΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΑΛΑΠΙΩΙ

Δαμοκλῆς καὶ Ἀστυλαΐδας
οἱ θιοκλείδαι Ἐπιδαύριοι τὸν τῶν
αὐτῶν ματρὸς ἀδελφὸν
Πατροκλείδαν Ἀστυλαΐδα
Ἐπιδαύριον, τὸν αὐτῶν εὐεργέταν,
Ἀπόλλωνι, Ἀσκλαπιῶι.

ΞΕΝΟΦΙΛΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΑΡΓΗΘΟΣΕΠΟΙΣΕ

Ξενόφιλος Στράτωνος Ἀργῆθος ἐποίησ-

De sculptore cf. n. 489. In eius cota littera H superscripta.

1149 N. 355. Tabula lapidis calcarii, fracta ad dextram. In latere summo vestigium cuius longitudo 0,29, ut statuam magnam impositam fuisse pateat. Titulus valde deletus verisimiliter erat versuum quinque. A. 0,27. l. 0,84. cr. 0,72. — *Exscripsi.*

ΝΙ
ΛΥΙ Ε
Σ ΣΤΗΣΓΙΣ
ΤΗ / ΚΛΗΓΙΔΙΑΝΕΘΗ

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
- - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - Ἐπιδ]αυρίων ἰόνα[ι]ν
τὸν ἀγαγ]ρ[ί]α[ν τὸν ἰδί[αι]τὸν καὶ ἀρε-
τ]ᾶς Ἀ[σ]κλαπιοῦ ἀνέθ[ε]κεν.

1150 N. 145. Fragmentum tabulae lapidis calcarii. Ad sinistram, ubi servatus est margo, excipiebat tabula altera. A. 0,16. l. 0,16. cr. 0,11. — *Exscripsi Fredrich.*

ΔΙΑΝΕΘΗ
ΔΗΜΗΤΡ
ΝΟΙΑ

Ἁ πόλις τῶν - - ἰων ἀνέθ[ηκεν
- - - - - Δημητρίου
- - - - - εὐφαίνε ἱέρεια
[τοῦ δὲ αὐτῶν.

1151 N. 127. Basis e lapide calcario fabricata, fracta ad dextram. A. 0,70. l. 0,55. cr. 0,35.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. II. — *Exscripsi.*

ΑΣΚΛΗΠΙΟ[.....]
ΕΠΑΙΝΟΣΕΛΙΚΩΝΟΣΕ
ΡΙΟΣΑΡΙΣΤΙΝΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟ[
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΝΤΗΝΕΑΥ[.]ΥΓΥ
ΚΑΕΥΣΑΜΕΝΟΣΥΠΕΡΑΥ[.]

Ἀσκλαπιὸ[ῖ ἱ]ππίων
Ἔκεινος Ἐλικῶνος Ἐπιδαυ-
ρίος Ἀρίστων Ἀριστοκράτ[ευς
Ἐπιδαύριον, τὸν ἑαυτ]οῦ γυ[ναῖ-
κα, εὐξάμενος ὑπὲ αὐ[τᾶς.

Supplevi dei epiclesiu, ad quam apta sunt vestigia. Ἀσκλαπιὸς Ἱππίων colebatur Athenis: C. I. A. III 636. Aristoph. Plut. 636.

Digitized by Google

1152 N. 482. Lapis calcarius, a. 0,73. l. 0,50. cr. 0,42. In eodem lapide posteriore aetate scriptus est n. 1077.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 34. — *Exscripsi.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΝ
ΥΙΟΝ ΠΥΘΟΚΛΗΠΥΡΟΦΟ ΡΗΣΑΝΤΑ
ΑΣΚΛΑΠ[ΙΩ]

Διονύσιος Διονυσίου τὸν
υἱὸν Πυθοκλῆ πυροφορήσαντα
Ἀσκληπιῷ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ

Θεόφιλος ἐποίησε.

Primi vel alterius p. Chr. n. saeculi.

Statua a Theophilo facta, cum lapis usurpatus est ut ara Apollinis (n. 1077), manifesto suota erat, verisimiliter rapta a Romanis, ut videatur non sine praestantia fuisse.

1153 N. 16. Lapis quadrangulus una cum statua viri, cui deerat caput, clam effossus m. Iunio a. 1874 inter Polyeleti thymelam et Aesculapii templum. A. 0,50. l. 0,63. cr. 0,49. Ante initium versus undecimi exarata *παραγραφή*.
Cumanudis ex apographo Petridis, *Πολιτογραφία* 1874 (d. 18 m. Iulii), n. 2985 et *Ἀθήναιον* 3, 1874, p. 273. Martha, *Bull. de corr. Hell.* 2, 1878, p. 273. Cavvadias, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 129. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 170. Idem litteris minusculis Τὸ *ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* p. 176. (Kaibel, Epigr. Graeca p. XIX n. 877 *b*. Cougny, Anthol. Palat. III p. 33 n. 215.) Cf. Foucart, *Revue de philologie* 1878, p. 217. — Contuli lapidem et *exscripsi* ex ectypo.

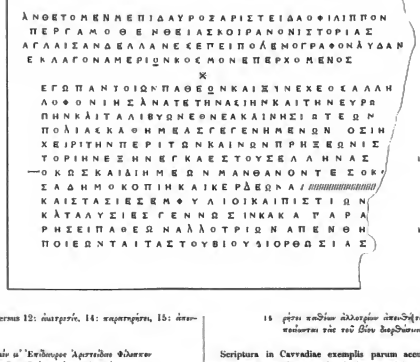

Pleniores dat Petridis versus 12: *ἰώτερτέν*. 14: *παρατηρήσει*, 15: *ἀπεσθέτους* (ΘΗΤ Martha).

Λύσατο μὲν ὁ Ἐπίδαυρος Ἀριστείδου Φιλίππου
Περγαμῆνον, θείας ποίημα ἱστορίας,
ἀγλαΐσιν δ' Ἕλλησι, ἵνα καλωφέλημον αὐδὰν
ἔλθοιεν, ἀμείβων πέπλων ἐσχήμονος.

'Ἐγὼ πάντων παθέων καὶ ξυνεχὲς ἀλληλοφανὴς ἀνὰ τε τὴν Ἀσίην καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Λίβυων ἔθνεα καὶ νησιωτίνων πόλεας καθ' ὁμίλους γεγονότων οὐχ ὑγιὴς τὸν περὶ τῶν κοινῶν κρίζειν ἱστορίην ἐξέοντα ἐς τοὺς Ἕλληνας, ὅσους καὶ δι' ὑμέων ἀπονίσσετες, ἐπὶ τὰ δημοκοπίη καὶ περδέων ἀβιατρικὴ καὶ στάσιες ἐμφύλιοι καὶ πτωχὸν κατελύτες γενόντα κακοῖ, παρεὶς τε

Διονύσιος Διονυσίου τὸν
υἱὸν Πυθοκλῆ πυροφορήσαντα
Ἀσκληπιῷ.

Θεόφιλος ἐποίησε.

Scriptura in Cavvadiae exemplis parum accurate est representata, praesertim littera Omega in lapide formas exhibet recentissimas, neque dubium videtur, quin exaratus sit titulus non ante alterum p. Chr. n. saeculum. Recte igitur iudicavit Kaibel fuisse Philippum e numero scriptorum, quales eluderet Lucianus, ὃν δεῖ ἱστορ. συγγρ. 16: *ἀξιώσουσι ἐν τῇ Ἰωνὶ γράψαι ..., ἱστορικὸν μὲν λόγον καὶ πάγον καὶ ἀκόσια καὶ οὐσίαν.* Intellexit Martha subscriptum esse laudibus Philippi fragmentum ex ipso eius opere decerptum, immo certo dici potest libri exordium.

Vs. 8 in loco H prioris inceperat lapidarius exarare M, quod correxit. — Vs. 8 et 14 spatium vacuum relictum in vicem interpunctionis. — Vs. 10 *ἐξέοντα*, ut unicus quem deprehendimus hiatus submoveatur, eum clisione appellandum, nisi forte mero errore Incisum est pro *ἐξίοντας*. — Vs. 14 sq. *τὰ Graeci vitae institutiones corrigant sine dolore edocti malis alienis-* (non cum dolore edoti malis suis).

Digitized by Google

1154 N. 55. Tabula lapidis calcarii, a. 0,66. l. 0,43. cr. 0,40. Singuli versus inter lineas. In latere ad sinistram contiguo posteriore setate scripta est n. 1023 inversa directione.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 88 n. 23. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 195. De lectione sua rettulit Baunack, *Aus Epidauros* 4. — *Conlati.*

Κ]λαυδίων Τι(βερίου) Κλαυδίου
Π]ολυκράτους Σ[ωσιθ-
έ]ου Δαμαρὶ Τ[ι(βερίου) Κλαυδίας
Φ]αιδρίας καὶ Παύλου υἱοί,
υἱοὶ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ
σωφροσύνης, ἐξ ἱστο-
λῆς τοῦ πατρὸς Τι(βερίου) Κλαυ-
δίου Ξενοκλέους, ἀνέθη-
καν αὐτοῖ τὸν τοῦ ἑαυτῶν
καὶ τοῦ δήμου γράμμα.

Vergentis fere alterius p. Chr. n. sæculi. Memorabile fratres, qui posuerunt lapidem (quorum alter recurrere videtur n. 1471), idem gessisse praenomen: distinguebantur cognominibus. Eorum pater Tib. Claudius Xenocles fuerit idem, qui posuit n. 1451, ut hoc delineari possit stemma:

Tib. Claudius Polyerates Tib. Claudius Andrias
Damaro Tib. Claudius Xenocles
Tib. Claudius Phaedrias Tib. Claudius Paulus

1155 N. 387. Basis marmorea ad sinistram fracta; in summo latere foramen. Tituli, qui quattuor erat versuum, ernsi sunt versus primi tres. A. 0,70. l. 0,99. cr. 0,75. — *Exscripsi.*

ΟΥ ΚΑΙ ΤΙΒ ΚΛΑΥΔΙΟΥ Π ω ΛΙ ω ΝΟΣ

- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -

Ἐπὶ ἱερομνήμονο[ς] - - -[υ] καὶ Τι(βερίου) Κλαυδίου Ἡρώλλινος.

Supplementum, quod posui, certum videlitur e titulis n. 1156. 1157. De nostri universa setate constat e n. 997, quo Pollionem sacerdotem fuisse docemur anno p. Chr. n. 187. Erasum sine dubio est nomen imperatoris, cuius memoria damnata erat, ac certe apta est ad donarium in honorem imperatoris positum basis permagna. Quam summa cum probabilitate censebimus sustinuisse statuam Commodi, post cuius mortem decrevit senatus *«statuas, quae undique sunt, abolendas nomenque ex omnibus privatis et publicis monumentis eradendum»* (Vita Commodi c. 20). Titulus igitur positus fuerit aut anno 186 aut inter annos 188 et 192.

1156 N. 402. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In summo latere foramina tria. A. 0,34. l. 1,06. cr. 0,78. Titulus difficilis lecte. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 260. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. — *Exscripsi.*

ΤΟΝΟCΙΩΤΑΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΜΑ///
ΙΟΝΑΝΤΩΝΕΙΡΟΝCΕΒΑCΤΟΝΕΥCΕΒΗΕΥΤΥΧΗ
ΕΓΙCΤΟΝ ΗΙΕΡΑCΠΔΑΥΡΙΩΝΠΟΛΙCΑΝΕΘΗΚΕΤΟΝCΩΤΗΡΑΤΗC
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗC ΕΠΙΠΕΡΟΥΝΗΜΙΟΝΩΝΑΥΡ ΠΛΗCΙΩΝΟCΚΑΙ
ΣΤΑΤΕΙΑΙΟΥΔΟΥΚΙΟΥ

Var. lect. Vs. 4 Αὐρ]ηλ. Cavvadias, non recte, nam nec est nec erat Ein, sed spatium vacuum.

Τὸν ἐνσέβειστον αὐτοκράτορα Μ[ᾶρ-
κον Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον εὐτυχῆ
ἀγώνιστον ὁ ἱερὸς Ἀσκληπιεῖον πάλαι ἀνῖστας τὸν τοιοῦτον τῆς
οἰκουμένης· ἐπὶ ἱερομνήμονος Αὐρ(ηλίου) Ἡδύμου καὶ
Στατειλίου Λουκίου.

Non recte honorari Cavvadias putat Marcum Aurelium; Caracallae eadem anno posita est et statua nostra ex aerario ordinario et cum parentibus e fisco sacro n. 1157. — Vs. l. 2 Cavvadias scribit Μα[.] Αὐρήλιον, vs. 3 in. *ἀγώνιστον*, pro quo Blinkenberg proponit Ἁγιῶνα ἀγῶν, contra spatium omnia.

Digitized by Google

1157 Magna basis a. 0,30, composita e lapidibus duobus: *A* (n. 389) l. 0,28. cr. 0,71, fractus in partes tres; *B* (n. 90) + *B'* (n. 301) l. 0,44. *A* Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 106. 107. — *A*, *B* et *B'* a se composita Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 156. — *Exscripsi.*

A

ΛΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑΔΡΙΑΝΟΝΤΩΝΕΙΝΟΝΑΤΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟCΛCΕΠΤΙΜΙΟΥCΕΟΥΗΡΟΥCΕΒ-ΛΡΑΒΙΚΟΥΔΙΑΒΗΝΙΚΩΝ
ΗΠΟΛΙCΕΚΤΩΝΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΙΚΩΝΠΟΡΩΝΕΠΙΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑ ►
ΛCΕΠΤΙΜΙΟΝCΕΟΥΗΡΟΝ ►
ΠΕΡΤΙΝΑΚΑΡΑΒΙΚΟΝ ►
ΔΙΑΒΗΝΙΚΩΝ · CΕΒ ►

B

ΙΟΥΛΙΑΝΔΟΜΝΑΝCΕΒ
ΓΥΝΑΙΚΑΚΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC
ΛCΕΠΤΙΜΙΟΥCΕΟΥΗΡΟΥ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΟCCΕΒ
B'
ΤCΤΑΤCΙΛΙ[ ]

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ[άρκον] Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον τὸν αὐτοκράτορος Λ(ουκίου) Σεπτιμίου Σεβήρου Περτίνακα Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν · Σεβ[αστόν],
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ(ούκιον) Σεπτίμιον Σεουῆρον Περτίνακα Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν Σεβ[αστόν],
Ἰουλίαν Δόμναν Σεβ[αστήν], γυναῖκα αὐτοκράτορος Λ(ουκίου) Σεπτιμίου Σεουήρου Π[ερτίνακος Σεβ(αστοῦ)]
ἡ πόλις ἐκ τῶν ἱερομνημονικῶν πόρων ἐπὶ ἱερομνήμονος [Αὐρ(ηλίου) Πλούτωνος καὶ] Τ(ίτου) Σπατηλίου [Λουκίου.

Cf. n. 1156, e quo hieromnemonum nomina restituit Blinkenberg. — Monumentum, ut intellexit Cavvadias, non erectum est ante a. 198, quo in societatem imperii receptus est Caracalla. Huic ipsi anno fuerit adsignandum, cum desit Septimii Severi cognomen Parthici, quod acceperit a. 199. Memorabile est rempublicam sumptum imposuisse hieromnemonum serario (cf. praemonita ad caput *D*, p. 237), ut tum certe constet eam in potestate sua habuisse sacri reditus.

1158 N. 441. Tabula lapidis rubescentis, fracta ad dextram, a. 0,30. l. 0,60. cr. 0,30.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 30 n. 11. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 227. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 261. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *Exscripsi.*

ΦΡΟΥΡΙΑΝΤΡΑΝΚΥ-
ΓΥΝΑΙΚΑΛΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟ
ΟΥΓΟΡΔΙΑΝΟΥCΕΒΕΚΤΩ
ΟΥ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Var. lect. Vs. 3 extr. ΕΚΤΑ Cavvadias (corr. Blinkenberg).

Φρουρίαν Τρανκυλλίνην, γυναῖκα αὐτοκράτορος Θεοῦ Υἱφωνοῦ Σεβ[αστοῦ] ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων.

Vs. 1 pro nomine coniugis imperatoris Gordiani Furiae Sabinae Tranquillinae in nummis etiam Φρυγία scribunt Graeci (v. Prosopogr. Imp. Rom. II p. 102 n. 412); videntur omnisse vitare Furiarum recordationem. — Vs. 2. 3 Μη[τ]ρου supplet Cavvadias, quae tamen divisio cum a more abhorrent, scribendum potius erit Θ[ε]οῦ, ut titulus exaratus videatur post mortem Gordiani a. 244. — Vs. 3 extr. *in τῶ*[ν τοῦ Θ]εοῦ Blinkenberg, perbene, sed e spatii ratione non credendum est fuisse articulum; idem est fiscus, qui n. 1157 audit *ἱερομνημονικὸς πόρος*. (Baunackii *in τῶ*[ν τοῦ Θεο]ῦ repudiandum et propter spatium et propter divisionem.)

1159 Athenis in museo status marmorea Minervae stantis (imagioem v. *Ἐφημ.*), reperta ibidem ubi n. 1004. Plinthus semirotundas inmissus est basi lapidis caerulei, in qua titulus. Statua a. 0,49; basis a. 0,05. l. 0,23.

Petersen, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 320. Stais, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1886, p. 256 et tab. 12. Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 276. Idem. *Fouilles d'Épidaure* I 81. — *Exscripsi.*

ΠΑΤΡΟΚΛ[ ]ΗΝΑCΚΛΗΠΙΩΕΙCΑΤ-
ΑΘΗΝΗΝ
ΑCΚΛΛΟΥΕΡΓΑΙΗCCΩCΤΡΑΦΕΡΩΝΓΕ
ΝΕΩΛΙC
ΩCΑΥΡ[ ]ΝΙΓΕΡΩΤΟC

Πατροκ[λ]ῆ[ν]α[ν] Ἀσκληπιῶ εἶσατ' | Ἀθήνην, | Ἀσκλοῦ ἐν χαίρῃς σύτερα φίλων Γ[ρ]ηδλε. | Ἐπὶ ἱερ[έ]ως Αὐρ(ηλίου) Νικήρατος.

Supplevit Petersen, scribens quidem *χαίρ[ε]δλε*, quod correxit Cumanudis apud Stais. Neque cum Petersenio interpretandum (vv. 2) *«ornanda ex Asclo»*, sed *«praemium obtulit reditus ex itinere Asculum suscepto»*. Vs. 1 extr. scripta est apostrophus. De eponymo cf. n. 1020.

II. DEDICATIONES VARIAE.

1160 N. 522. Lapis calcarius, a. 0,47. l. 0,45. cr. 0,38. — *Exscripsi.*

ΑΓΑΘΟΔΑΙΜΟΝΟ[ς] | Ἀγαθοδαίμονος,
ΑΓΑΟΛΕΤΥΧΑ[ς] | Ἀγαθῆς Τύχης.

Tertii, fortasse vel quarti a. Chr. n. saeculi. Vs. 1 Sigma spatio deficiente est superscriptum.

1161 N. 470*a*. In eodem lapide, in quo n. 982. — *Exscripsi.*

ΑΓΓΕΛΩΝ — Ἀγγέλων.
Circulus n. 3 (p. 186)
ΝΑ — νε'.

Ara dedicata angelis Christianis.

Digitized by Google

N. 546. Ara e lapide calcario rubescente fabricata, reperta antiloco suo ab aedificiis *E* (de quo vide lemma n. 1169) inter septentes et orientem. A. 0,72. l. 0,93. cr. 0,63. — *Exscripsi.*

ΑΘΑΝΑΙΑΣΕΡΓΑΝΑΣ	Ἀθα[ν]αίας Ἐργάνας.
Circulus n. 5 (p. 187) Ι Β	ιβ'.

ulo a. Chr. n. quarto non recentior.

In eodem lapide, in quo n. 1286. In versibus quarto et quinto is in exempla men circulo notatus ab operariis paulo altior relictus quem respicit scriptura. Valde detritus; lectio non certa. — *Expsi.*

Λ O Ε ΟΙ ΑΙΛ ΙΙΙΙΙΙΙΙ ΑΕΙΙΑ Θ Α ΝΑ ΤΡ Αι	- - - - - - - - - - - - - - Λα- Σ[ω]τ[ῆ]ρ - - -

1 N. 469. Lapis calearius, repertus teste Cavvadia (Τὸ ἱερὸν τοῦ πελασγικοῦ 161) prope latus meridionale aedificii in forma eius signati tera Π. A. 0,48. l. 0,67. cr. 0,54.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 24 n. 21. — *Exscripsi* et ecpum confeci.

ΑΜΜΩΝΟΣ	Ἄμμωνος.
Circulus n. 26 (p. 188) ΑΗ	λη'.

'onicit Cavvadias (Τὸ ἱερὸν l. l.) aedificium Π fuisse aedem dedicatam Antonino senatore Ἀσκληπιῷ καὶ Ἀπόλλωνι Ἰατῆσιν Ἀργαντίνε (Paus. 2, 6). Quod si verum est, ara nostra ab initio alio collocata esse loco credenda, inesute enim quarto a. Chr. n. saeculo non est recentior.

1165 N. 42. Lapis calcarius, ad sinistram fractus. A. 0,54. l. 0,26. cr. 0,41. Litterae altae vs. 1 0,04; vs. 2 0,03.
Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *Exscripsi.*

- ΙΝΟΩΙ ΙΙΙΙΙΑC Pars dextra circuli n. 32 (p. 189) Λ Ε	Ἀντ]ιόχου - - - ίας. λα'.

Restituto versus prioris, quam dubitanter protulit Baunack, certa est propter residuum litterae Tau ab eo omissum.

1166 N. 299. Angulus superior sinister stelae aetomate ornatae. A. 0,32. l. 0,28. cr. 0,17. Litterae a. 0,037. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛ[	Ἀπόλ]λωνι - - -

1167 Inter rudera Asclepiei permagnam Villoisonus inscriptionem vidit, cuius haec tantum verba in schedis posuit, quod cetera legere non potuit- Boeckh, C. I. G. 1174. Eadem ediderat Pouqueville, *Voyage de la Grèce*, 2. *éd.*, T. 5 p. 242 n. 2.

ΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ	Τ]ὰ πάλαι] τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀπόλλωνι.

1168 Athenis in museo (n. 10794) folium lauri aeneum, l. 0,063. — *Exscripsi.*

P ΑΠΟΛΛΩΝ	ῥ'. Ἀπόλλων.

Rho superscriptum quid significet incertum. Cogitari potest de numero inventarii.

69 Athenis in museo n. 10869. Fragmentum de margine vasis aenei, repertum prope latus meridionale aedificii, quod in formis Cavvadiae signatum littera E ab eodem viro doctissimo habetur «τὸ πελασγὸν ἱερὸν» (cf. Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπολλωνος p. 128 sq.). L. 0,20.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 9. — *Delineavit Gilliéron*; repraesento ad duas ex tribus partes veras magnitudinis redactum.

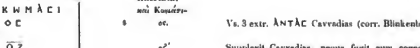

Τοῦ [Ἀ]πόλλωνός εἰμι τοῦ Ὑπνίου.

70 N. 123. Lapis quadrangulus, a. 0,61. l. 0,51. cr. 0,42.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1884, p. 24 n. 64. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 163. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3338.) Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol. n. s.* 10, p. 265. — *Exscripsi Prellwitz*; *contuli.*

ΑΠΟΛΛΩ ΠΑΤΑΙΙΩ ΠΑΥCΑΝΙΑC ΚΑΙΚΩΜΑCΙ ΟΕ	Ἀπόλλωνι Πα- ταίωι Παυσανίας καὶ Κωμάσι- οε.
Circulus n. 10 ΟΖ (p. 187)	οϛ'.

Vs. 3 extr. ΑΝΤΑC Cavvadias (corr. Blinkenberg).

Supplevit Cavvadias, neque fugit eum cognomen dei derivatum esse ab Hypata, Thessaliae urbe.

Digitized by Google

1171 Stela marmorea, cuius pars inferior ad minorem institutionem est contracta, pars summa conformata in speciem capitelli prominentis. Reperta antiquo loco suo ante aedificium Λ'. A. 0,86. l. 0,26. cr. 0,24. — *Exscripsi.*

Π Ο Λ Α
Ρ Η Σ Τ Η Ρ Ε Ι Ο Υ
Ι Δ Ι Ο Σ
C
ς Τ Ι Ν C/ C
Μ Ε

Ἀ]πόλ[λωνος
Χρ]ηστηρίου.
Αὐφ(?)ιδιος --
- - - - -
ς - - - - -
- - - - -

1172 N. 571. Basis rotunda e lapide calcario sine ullo ornamento facta, reperta antiquo loco suo in stadio. A. 1,05; diametros 0,655.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1895, p. 182 adn. 3 (cf. *Πρακτικὰ τῆς ἀρχαιολ. ἑταιρείας* 1894, p. 13). Idem, *Δελτίον* VI, p. 4. Idem, *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* 107. — *Exscripsi* et confeci estrupum. Imago ad quintam partem verae magnitudinis est redacta.

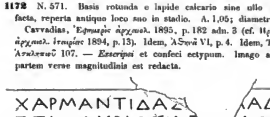

Χαρμαντίδας [Ἀγη]λάδα
Ἐ]πιδαύριος Ἀ[πε]λλαν,
Ἀσκληπιῶι ἀνέθηκεν.
Θρασυμήδης ἐποίησεν.

Vs. 1—3 *στοιχηδὸν* scripti. Thrasymedes sculptor, ut non fugit Cavvadiam (qui etiam supplevit), sine dubio non diversus ab auctore statuae Epidaurine Aesculapii ex auro et ebore factae (Paus. 2, 27, 2), qui idem fecerat templi portam et tectum (n. 1484 vs. 45 sq., cf. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I p. 17 adnot.).

1173 Basis quadrangula, fracta ad sinistram. A. 0,30. l. 0,73. cr. 0,63. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 264. — (Non vidi.)

Δ]αμοκλῆς
Ἀτ]τάλων, Ἀσκληπιῶι ἀνέθηκε.

Secundum Cavvadiae de litterarum formis relationem fuerit quarti vel tertii a. Chr. n. saeculi.

1174 N. 365. Tabula lapidis calcarii utrimque fracta. A. 0,295. l. 0,56. cr. 0,47.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 17 n. 5. — *Exscripsi.*

Ο Φ Α Α Ρ Λ Α Ω Ν Ι Ε Κ Α Λ Ι Ϛ

Var. lect. Initium sic dat Cavvadias: ΟΑΡΑΠΟΛΩ, extr. ΑΡΙϹ.

- - γ]έρα Ἀ[π]ελλᾶν, [Ἀ]γελά[τ]ᾶι.

Saeculi quarti vel tertii.

1175 N. 19. Lapis niger rectangulus, olim in aedicula Sancti Ioannis, a. 0,30. l. 1,50. cr. 0,45. Cum in summo latere desint formulae, Foucart epistylium aediculae censet fuisse.

Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 145 b. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 112. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3343.) — *Exscripsi.*

Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Ϛ Δ Α Μ Ο Ν Ι Κ Α Δ Α Μ Ο Κ Ι Ρ Α Τ Ο Ϛ
Δ Α Μ Ο Τ Ε Λ Η Ϛ Δ Α Μ Ο Κ Α Λ Ε Υ Ϛ Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ϛ
Κ Α Ι Κ Α Λ Λ Ι Ω Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α Ϛ Κ Λ Α Π Ι Ω Ι Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

Var. lect. Vs. 1 extr. Ϛ omittit Foucart (supplens genetivum).

Νικοκρατίς, Δαμονίκα, Δαμόκ[ρ]ατος,
Δαμοτέλης Δαμοκλεύς Ἐπιδαύριος
καὶ Καλλὼ Ἀσκλαπιῶι ἀνέθηκαν.

Damoteles pater, Callo mater fuerit hominum versu primo indicatorum. Titulus videtur quarti a. Chr. n. saeculi, ut vel ex aetate patent stare non posse quod coniecit Foucart, Callonesu nostram eam esse, cuius historiam mirabilem Diodorus 32, 11 evenisse refert triginta annis post Alexandri Balae mortem, *ooo τὸ l'époque de Philippe*, ut ait Foucart.

1176 N. 417. Lapis quadrangulus calcarius, a. 0,67. l. 0,47. cr. 0,30. Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 31 n. 13. Idem. *Fouilles d'Épidaure* I 132. — *Contuli.*

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ἀπόλλωνι,
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ἀσκληπιῷ
Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ Κλαυδιανός.
Circulus n. 10 (p. 187) Circulus n. 13 (p. 187)
(Numerus ooo conspicuus)

1177 Chandler, Inscr. II 141 p. 82. Pouqueville, *Voyage de la Grèce* IV p. 143 = 2. *éd.* T. 5 p. 242 n. 3. Ex his et e schedis Villoisoni Boeckh, C. I. G. 1175. Ex apographo Virleti *Expédition de Morée* II p. 197 n. 4 et Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 146.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ἀπόλλωνι,
Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ἀσκληπιῷ
Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ Κλαυδιανός.

Var. lect. Vs. 3 extr. ΝΟΙ Vill., ΝΩΙ Pouq., ΟΣ omittit Virl.

Digitized by Google

1178 N. 503. Fragmentum tabulae e lapide calcario factae, quae tegebat basim. A. 0,33. l. 0,53. cr. 0,57. — *Exscripsi.*

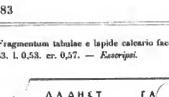

Ἀττυ]λή[βιος Τ[ελέσ]τα, - - -
. . διὰν, Καλλικ[λ]έα[υίους (s. Ἀλκι[πάφου, alia) Λ]ητώλλων, Ἀπολλωνίᾳ.

1179 *A* N. 57. Fragmina duo contigua tabulae marmoreae marginatae, a. 0,63. l. 0,54. cr. 0,12. Versum 7. 8 litterae reliquis multo minores. — *B* N. 251. Frustulum cum litteris plane aequalibus atque *A*; margo dexter servatus. A. 0,16. l. 0,19.

A Cavvadias, Ἐφημ 10, 1881, p. 554 n. 7. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 120. *A et B* a se compositis Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 267. De lectione sua rettulit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 38. — *Exscripsi.*

A

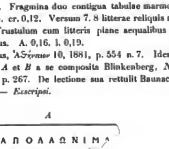

B

Ἀπόλλωνι Μ[ελάτᾳ καὶ Ἀπολλωνίᾳ
ἰκ Σπαλ]έων τὸ ..... καὶ .....
αι (τοῦ τε) καὶ σωμ[ατήρων τῶν τῆδε κατεργασ-(?)
αίσιος πάτρι ὑπετάξατο ἐν ὤ-.
ωκαίου Π[. . . . . , ἀναστ]ὸς ἐκ[Νυ-
σ]ίων Τ[ιβέριος (s. Τ[ίτος) - - - - - -]ς
σν - - -
ω - - -

Non video, quis alius locus assignari possit frustulo *B* nisi quo collocatum est a Blinkenbergio; primum versus sexti signum aut Σ erat aut Γ. Supplementa M[ελάτᾳ (vs. 1) et Σ]παλ[έων (vs. 2) dedit Cavvadias, συ-]μπατέρων (vs. 3) et πάτρι (vs. 4) Blinkenberg, reliqua sunt mea.

1180—1183 N. 481. Basis statuae, sine dubio Victoriae, reperta antiquo loco suo ab aedificio *E* ad orientem versus, redacta est in formam prorae (v. imaginem apud Blinkenberg, *Asklepios*) et fulta plinthio, in quo scripsae repraesentantur undae. In summa parte vestigium pedis sinistri Victoriae et magna foramina tria. A. 0,52. cr. 1,15. longitudo lateris alterius 0,31, alterius 0,72. Titulus n. 1180 est in latere antico tabulae prominentia, quae tegens basim repraesentat navis marginem; n. 1181—1183 in altero laterum longiorum, n. 1182 quidem in tabula tegente, n. 1181 et 1883 in ipsa basi: n. 1181 scriptus est inter remos exsultos; n. 1183 in navis alvei campo cavato. Titulus n. 1180 difficilis, n. 1182 perdifficilis lectu.

Cavvadias, Ἐφημ 3, p. 650. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 18—20. N. 1180. 1182 Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3 p. 154. N. 1183 Idem, *Asklepios* p. 124 n. 13. — *Exscripsi* n. 1180. 1182; *contuli* n. 1181. 1183.

1180

1181

1182

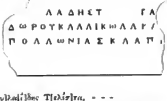

1183

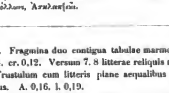

Var. lect. N. 1180 vs. 1 omittunt Cavv. Blinkenb. ‖ vs. 2 Τιμοκ[ράτους(?)] γραμματεύς] Cavv., Τιμοκ[ρί(?)]ους γραμματεύς Blinkenb. ‖ vs. 3 Εὐανδρ]ος καὶ τοὺ στρατ[ήται(?) Blinkenberg (de huius versus lectione sum certus).

N. 1182 vs. 1 omittunt Cavv. Blinkenb. ‖ vs. 2 Ὁ ἰατρὸς Ὀφ]λας(?) Cavv. (nil amplius), Ὁ ἰατρὸς - - Ἀρ]ιστοφιλέ[ι] τ' Ἀριστοκράτε[ι] Blinkenb. ‖ vs. 3 Λύκ]ιστος(?) Ἀριστοκράτευς(?) Cavv. (nil amplius), Λυ-κάρτευ - - γραμμα]τεύς. [Δ]ιαυ - - Blinkenb. ‖ vs. 4 Καλλικράτει(?) Cavv. (nil amplius), Καλλικρά[τει] Ἀσκ]ληπιῶι Blinkenb. ‖ vs. 5 ἰκάσατο Blinkenb., suppimenti signis errore, ut per litteras mihi indicavit, omissis.

1180

- - -
Τιμοκράτης γραμματεύς.
Εὐάνδρου καὶ τὸ στρατεύμα
ἀπὸ τῶν πολεμίων
τοῖς Θεοῖς.

1181

Νίκων Ἰαρκλίου ἀνέστη.

1182

- - - - - - - - - - -,
ὁ ἰατρὸς Ἀρ]ίστραχος, - - - -
Λακρίτου γραμματ[έ]ω[ς, Δ]ιωσω -,
Καλλικράτ[ει] Ἀσ]κληπιῶι
[ἀνέστη.

1183

Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου
στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων
Ἀπόλλωνι, Ἀνακτορίᾳ, Τρεῖσι.

Sculptoris notam n. 1181 Cavvadias censet litteras exhibere quarti a. Chr. n. saeculi et pertinere ad titulum n. 1180; diiudicari non posse, utrum n. 1182 eodem an posteriore tempore sit exaratus. Equidem credideram n. 1180 esse dedicationem statuae, n. 1182 dedicationem baseos eodem tempore, tertio fere saeculo, oblatarum; Niconem fecisse statuam, Callicratem basim. Apparet opus, quod suo nomine signavit Mummius, antiquitus dedicatum fuisse ob victoriam navalem duce Euandro quodam reportatam, neque quidem dubium videtur quin reportata sit ab Epidauriis, cum et patriam suam non indicent dedicantes et nomina tituli n. 1182: Aristarchus et Lacritus recurrant in uno et eodem titulo n. 992. Crediderim pugnam eam evenisse, cum urbes Argivas temnit Nabis tyrannus et cives etiam Troezenii pro eo trans mare dimicaverunt; cf. titulos n. 497 et 756.

Digitized by Google

1184 N. 161. Parva ara marmorea quadrangula, fracta in duas partes. In latere summo excavatio rotunda. A. 0,33. l. 0,12. cr. 0,40. — Quae desunt scripturae, consulto videntur deleta.

Baunack, *Aus Epidauros* 2, d. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 138. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 269 n. IV. — *Exscripsi.*

```
ΤΟΝΔΥΜΙΝΒΡΑΣΙ
ΔΑΣΣΥΛΛΗΟΝΙΣΑ
ΤΟΒΩΜΟΝ σ
ϕ ΟΙΒΕΓΡΑΤΕΡΚΑΙ
ΓΑΙΔΙΤΕΩΚΑΙΤΣ//
ΟΓΕΝΣΟΑΗ σ
ΟΥΝΣΚ ΨΙΟΣ
ΛΚΕΣΑ ΙΓΕΩ
Γ ////////////////////
/////////////////////// Λ
/////////////////////// Γ
Κ ////////////////////
Τ ////////////////////
Ξ ////////////////////
ΡΙ ////////////////////
Ι ////////////////////
```

Var. lect. Vs. 6. 7 γ[ε] | *γουστ[ά]ι* Baun. || vs. 7 *σίνεα . . . νος* Baun., *σίνεα - - - ο* Cavv., *σίνεσσι . . . . ως* Blinkenb. || vs. 8 *ακεσ . . . στευ* Baun., *ἀκεσ - - ευ* Blinkenb. Nil nisi *ακεσ* - Cavv.

Τάνδ' ὑὸν Βρασί|δεος [Ε]υ[κ]ράτεα ἔτα|το Βωμόν, |
Φοῖβε πάτερ καὶ || παιδὶ τῷ καὶ το[ῖ]ο γαστέλλῃ, |
σύνεσ' [ἐ]μοῖς(?) | ἀκέσπα[ι. - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -

1185 N. 218. 204. Fragmina duo eiusdem tabulae e lapide rubescente; utriusque fragmenti margo inferior servatus. *a* a. 0,07. l. 0,22. cr. 0,05. *b* a. 0,165. l. 0,20. cr. 0,05.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 126 n. 15. (Haussack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 7.) — *Exscripsi.*

a

```
ΙΗΤΙ
ΝΗΝΗΥΚΟ
ΙΔΙΣΚΩ ΑΚΕΣΩ ΤΕΣ
ΑΥΟΙΣΔΑΥΘΥΓΕΙΑΝΕΙΣΙ
ΑΛΛΑΣΥΜΕΝΤΟΥΤΟΙΣΦΡΕΝ
ΗΜΕΤ-ΡΗΙΔΗΜ ΙΕ ΥΛ
```

b

```
ΛΕΑ
ΗΣΔΕΣ
ΘΕΑΙΙΕΡΟ
ΙΕΥΧΗΣΙΑΛ
ΣΕΥΜΕΝΟΥΣΙΙ
ΩΝΙΓΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ
ΤΟΙΣ σ
```

Varia lectio Blinkenbergii. *a* vs. 1 ιΗι || vs. 2 in. ΝΗΗ || vs. 5 extr. omissum *ι* || vs. 6 extr. omissa ΥΛ. — *b* vs. 4 in. omissum Θ, tum ΛιιΕ || vs. 7 in. omissum Λ; extr. omissum C || vs. 8 -ΣΙΣΓΡ.

a

```
..... ἰὼ Π[αιὰν
καὶ]ὸν ὑπ[ήκοον
ἐμ]οὶ ἴκεσ[ι]ν ἐπ
πόσσι δ' ἀπ[ὸ] Τρητῶν εἰ
ἀλλὰ σὺ μὲν τούτοις φρέν[α
ἱματέρα δὲ μ- - - -
```

b

```
- - - -
Μα]ρκ[ε -
- σε δὲ σ - (s. διε]ρωτ -
Στάτ[ιος ἰαχε -
ν]ικητὴς ἐλα -
- ε σίκτευσε (sed vide infra)
Ἀκε]σ[ιανὸν γ' οἰκτιεῖσα
τους.
```

Titulus tenuiter altero vel tertio p. Chr. n. saeculo inculptus continebat in *a* hymnum versibus dactylicis conscriptum, sed *b* vs. 6. 7 non quadrant ad metrum neque quod in versu septimo est Γ, credi potest aut lineola indicata esse apostrophus (γ') aut compendium numeri locum habuisse in carmine. Crediderim igitur scripturam diviisam fuisse in columnas, quas vocant, et subscriptum aliquid pedestri sermone conceptum: haud inepte conieceris Ἐπὶ ἰερέως Ἐλαίνεος [ὁ δεῖνα Ἀσκληπιῷ, Ὑγιείᾳ, Ἀκέσ]λασε, γ' οἰκτιεῖσα [εὐεργέτησε μεγέ]θους.

Ad *a* conferas hymnum Ptolemaide repertum *Revue archéol.* 1879, 1, p. 70 (cuius alterum exemplum esse C. I. A. III add. 171 *c* intellexit Ericus Preuner, Mus. Rhen. 49, 1894, p. 315) vs. 5 sq.: *ἰὴ Παιάν, Ἀσκλαπιὲ - -, τεῦδι καὶ ἐξηγέοντα Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον τὸν Ἰασπὸ Ἄκεσσά τε - - σὺν - - Ὑγιείαι* et C. I. A. III add. 171 *b* vs. 15 sq. *ἰὴ Παιάν, τὸν Ἰασπὸ Ἄκεσσά τε - - σὺν ἀμφιάρεῳ Ὑγιείᾳ. — ἐβ'* (vs. 3) est Blinkenbergii, reliqua supplementa mea. — Vs. 4 notandum vitium metricum. Ad sensum conferas hymnum Pergamenum n. 324 vs. 13 sq. *ἐστὶν δὲ Στάτι παιᾶνι πλατεῖ, Στατικρίτην Ὑγείαν τε σῴζειν δώματ' ἀγυιάς.*

b vs. 4. 5 indicata est diaeresis; cf. ad n. 995.

1186 N. 156. Pars superior columnae rotundae sine striis e lapide calcario factae, supra simplici cymatio instructae. In summo latere est foramen ad inserendum donarium. Titulus est ipsi columnae inscriptus. A. 0,19. diametros 0,20.

Baunack, *Aus Epidauros* 4. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 269 n. 8. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 111. — *Exscripsi.*

```
ΕΥΘΥΜΑΧΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ
```

Εὐθύμαχος
ἀνέθηκε
Ἀρτέμιδι.

Dianae templum in sacro Epidaurio testatur Pausanias 2, 27, 5; cf. lemma n. 1187.

1187 N. 313. Ara e lapide calcario, quae est antiquo loco suo ante latus ad orientem spectans aedificii, quod Cavvadias in forma sua signatum littera Γ sine dubio recte iudicat fuisse templum Dianae. A. 0,74. l. 1,40. cr. 0,51.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 13. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 134. — *Exscripsi.*

```
ΑΡΤΑΜΙΤΙ
```

Ἀρτέμιτι.

Circulus n. 11 (p. 187) Μ ϟ ωϟ'.

Digitized by Google

1188 N. 77. Stela lapidis calcarii, superne ad sinistram fracta. A. 0,86. l. 0,35. cr. 0,28. — *Exscripsi.*

ΕΜΙΤΟΣ	Ἀρχίππου.
ΑΟΛ	- - - - -
ϕΕ	- - - - -

Circulus n. 11 (p. 187)

ΝΖ ϛ'.

1189 Athenis in museo parva statua marmorea Minervae armatae invadentis, reperta in aedificio *K*, de quo vide lemma n. 1004. In basi elliptica ad sinistram fracta titulus. Statua cum basi a. 0,64; basis l. 0,43.

Petersen, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 316. Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, tab. 12; p. 251. 255. Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 275. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 148. — *Exscripsit Fredrich.*

ΠΡΟΣΤΑΓΗΛΕΞΑΝΔΡΟΣΤΗΝΔΕΘΗΝΑΙΑΝΤΗΑΡΤΕΜΙΔΙ ϕ

Πρόσταγμα Ἀλ̣ξάνδρος τὴν Ἀθηναίαν τῇ Ἀρτέμιδι.

Θεοῦ πρόσταγμ̣ scripsit Petersen, quem sequuntur reliqui, non recte, necesse enim foret Τοῦ θεοῦ (ὁ Θεός = Aesculapius v. n. 956 vs. 6. 1258). Ad quod cum spatium non sufficiat — iudice Petersenio deesse possunt litterae quattuor vel quinque, sed ex imagine, cum etiam ad sinistram aliquid spatii vacuum relictum esse credendum sit, ne tantum quidem scripturae perlisse dixeris —, scripsi tantum Πρόσταγμ̣, quod idem fere fuerit atque κατ' ἐναρ. — Cf. n. 1256.

1190 Athenis in museo Hecatae triformis statua marmorea, a. 0,77, reperta metros fere quinque a templo Aesculapii versus septentriones prope templum Dianae, de quo vide lemma n. 1187. In basi elliptica titulus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 152 n. 48. Idem, ibidem 1885, tab. 2 n. 12. Idem, Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου n. 303. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 141 et tab. 9 n. 27. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 134. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΕΚΑ◡ι ι
ΕΠΗΚΟΩΙ ϕΑΒΟΥΛΛΟΣ

Ἀρτέμιδι Ἑκά[τ]ῃ
Ἐπηκόῳ Φαβούλλου.

1191 N. 384. Lapis rectangulus calcarius, a. 0,53. l. 0,59. cr. 0,53. Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 12. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 126. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΑΜΙΤΟΣΕΝΟΔΙΑΣ Ἀρτάμιτος Ἐνοδίας.

ΝΣ ιγ' s. νε'.

In latere dextro angustiore circulus (cf. p. 187 n. 11)

Videtur tertii a. Chr. n. saeculi.

1192 N. 283. Fragmentum lapidis calcarii. Margo inferior servatus. A. 0,10. l. 0,22. cr. 0,24. — *Exscripsi.*

[Ἀρτέμιδι
Ἐφεσίᾳ
Ἀνθ[ήτωρ.

1193 N. 368. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,38. l. 0,32. cr. 0,27. Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 20 n. 12. — *Exscripsi.*

ΠΟΠΛΙΟΣ ϕ	Πόπλιος
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ	Ἐπαφρόδιτον
ΑΡΤΕΜΙΔΙ	Ἀρτέμιδι
ΕϕΕΣΙΑΙ	Ἐφεσίαι.

Circulus n. 11 (p. 187) ΚΔ κδ'.

Circulus barbare mediis versibus l. 2 est inscriptus, numerus κδ' inscriptus litteris versus alterius ultimis ΟΥ.

1194 N. 478. Lapis calcarius rectangulus, qui denno adhibitus ad sustinendum donarium novicium repertus est antiquo loco suo ante aedificium *K*, de quo vide lemma n. 1004.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 122 n. 4. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 127. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΑΜΙΤΟΣ	Ἀρτάμιτος
ΛΥΣΑΙΑΣ	Λυσαίνεω.

Saeculi a. Chr. n. quarti. Cognomen crediderim designare adulticem partus.

1195 N. 400. Lapis marmoreus quadrangulus, a. 0,82. l. 0,76. cr. 0,61. Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 195 n. 98. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 147. — *Exscripsi.*

ΑΡΤΕΜΙΔΙ		Ἀρτέμιδι
ΟΡΘΙΑ		Ὀρθίᾳ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ		Διονύσιος
ΚΑΤΟΝΑΡ	Circulus n. 11 (p. 187) ΠΒ	κατ' ἐναρ. πβ'.

Idem vir, ut non fugit Cavvadias, dedicavit Ἀσκληπιῷ Ὀρθίῳ n. 1261, cuius tituli litteratura plane aequalis.

Digitized by Google

1196 N. 119. Frustulum lapidis calcarii. Superne et ad dextram pars marginis servata. A. 0,29. l. 0,23. cr. 0,22. — *Exscripsi.*

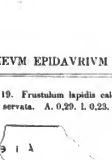

Ἀριστὼ Ὀρ[θ]ὼ
ὁ θεῶν ἱερὸς σύ[μ]βουλος.

1197 N. 427. Lapis calcarius quadrangulus, repertus antiquo loco suo prope latus meridionale aedificii *K* (de quo v. lemma n. 1004). In latere summo foramina ad aliquid inserendum. A. 0,74. l. 0,60. cr. 0,59. Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 27 n. 71. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 162. (Pfuhlwitz, *Dialektmusche.* 3336. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 757.) — *Exscripsi.*

ΑΡΤΑΜΙΤΟΣ ΠΡΟΟΥΡΑΙΑΣ Ἀριστωτος Προθυραίνις.

Circulus n. 11 (p. 187) Β Β'.

Πρόθυραία ut Dianae cognomen laudat Stephani Thesaurus ex hymno Orphico II vs. 4. 12 et e Sexto Empirico p. 430 Bkk. vs. 1 (hic quidem e conlectura Fabricii pro προθυρείη).

1198 N. 386. Lapis calcarius rectangulus, infra fractus. A. 0,43. l. 0,46. cr. 0,37.

Baunack, *Aus Epidauros* 4. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 269 n. 6. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 128. — *Exscripsi.*

Circulus
ΑΡΤΕ n. 11 ΜΙΤΟΣ (p. 187) Ἀριστωτος Δαφνίνις.
ΣΑΡΩΝΙΑΣ

§ Β ξβ'.

Tituli lapicida manifesto respexit symbolum, quod in versu priore inter Ε et Μ est exaratum, ut quarto p. Chr. n. saeculo lapis antiquior non sit censendus (cf. supra p. 186), et sane ad ultimam aetatem quadrat litteratura, quamquam litterae Sigma species affectat antiquitatem. De dea cf. ad n. 1083.

1199 N. 420. Pars ima lapidis calcarii, a. 0,35. l. 0,43. cr. 0,32. — *Exscripsi.*

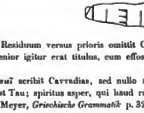

Ἀριστόβ[ου]
Σωτείρας.

1200 N. 124. In eodem lapide, in quo titulus antiquior n. 1461. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 268*a*. — *Exscripsi.*

Ἀ[ρτ]έμωνος
Χωτείρας.
Διονύσιος (Διονυσίου).

ΑΙΙΙΣΜΙΤΟΣ
ΣΩΤΕΙΡΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ) Circulus n. 11 (p. 187)

Var. lect. Vs. 1 Ἀριώνδος Cavv.

1201 N. 78. Frustulum lapidis calcarii; ad sinistram servatus margo. A. 0,24. l. 0,20. cr. 0,15. — *Exscripsi.*

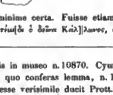

Ἀρτεμί[δωρος, Ἀπόλ-
λωνος. [Ὁ θεῶν Τε-
λεστῆν (s. λέσχη) - -
- - - - - - - -

Restitutio minime certa. Fuisse etiam potest e. g. Ἀρτεμί[δωρος Καλλ]-
λωνος sive Ἀριώνδη ὁ θεῶν Καλλ]ώνος, ὁ θεῶν Τε]λεστῆν.

1202 Athenis in museo n. 10870. Cymbalum aeneum inventum in aedificio *E*, de quo conferas lemma, n. 1169. (Pateram dicit Cavvadias, cymbalum esse verisimile ducit Prott.) Diametros 0,083.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 8. — *Delineavit Prott*

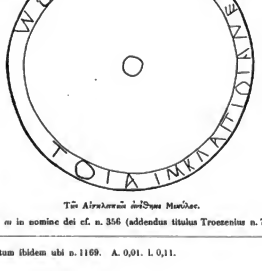

Τῶν Αἰγυλαιτᾶν ἀνέθηκε Μανῖλας.

De *ea* in nomine dei cf. n. 356 (addendus titulus Troezenius n. 771).

1203 Athenis in museo n. 10868. Fragmentum de margine vasis aenei, repertum ibidem ubi n. 1169. A. 0,01. l. 0,11.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 10. — *Vidi. Delineavit Prott.*

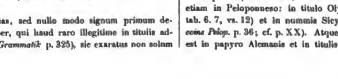

[Ὁ θεῶν
Αἰγυλαιτᾶ]ν [ἀνέθηκε.

Var. lect. Residuum versus prioris omittit Cavv., qui in alterius fine dat ΜΙΣ; plenior igitur erat titulus, cum effossus est.

Τ' Αἰγυλαιτᾶ scribit Cavvadias, sed nullo modo signum primum designare potest Tau; spiritus asper, qui haud raro illegitime in titulis additur (cf. G. Meyer, *Griechische Grammatik* p. 325), sic exaratus non solum est in tabulis aeneis Heracleae inventis (Inscr. Ital. 645. 646) et in vasibus pictis (Kretschmer, *Griech. Vaseninschriften* 214 sq.), sed occurrit etiam in Peloponneso: in titulo Olympico (*Jahreshefte des österr. Inst.* I tab. 6, 7, vs. 12) et in nummis Sicyonia (*Brit. Mus., Catalogue of Greek coins Pelop.* p. 36; cf. p. XX). Atque eodem modo supra litteram indicatus est in papyro Alcmanis et in titulis nostris n. 1016 vs. 4. 1047 vs. 1.

Digitized by Google

1204 Athenis in museo n. 8166 lamina aenea, reperta in aedificio *E*, de qua conferas lemma n. 1169. A. 0,07. l. 0,011.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 198 n. 101. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 12. (Kirchhoff, *Alphabet*[4] 161. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3324. Roberts, *Introduction to Greek epigraphy* n. 289*a*. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1057.) Cf. Ridder, *Catalogue des bronzes d'Athènes* 701. — *Vid. Delineavit Prott.*

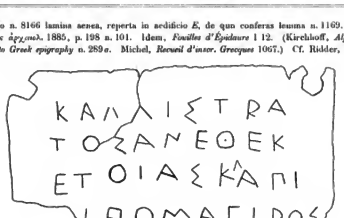

Καλλίστρατος Σωσάνδρα τοῖ Ἀπολλωνίῃ ἐ μώγρος.

Recte iudicat Cavvadias vocem *μώγρος* designare officium sacerdotale; titulus igitur eum Kirchhoffio sumendus est exaratus esse Epidauri.

Va. 3 Lauilda, quod recto loco omissum pontea tenuiter superscriptum est, praetervidit Cavvadias.

1205 N. 7. Stela lapidis calcarii, in parte postica fracta, a. 1,1. l. 0,55. cr. 0,21. In summo latere excavatio magna quadrangula.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 249. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad quintam veram magnitudinis partem redactam.

Ἀπολλωνίῃ τοῖ Φιλομήλευ τοῦ Μολτίος.

Cf. adnotata ad n. 192.

1206 N. 258. Fragmentum lapidis calcarii, supra margo servatus. A. 0,18. l. 0,29. cr. 0,07. *Exscripsi* et confeci ectypum. Repraesento imaginem ad quartam veram magnitudinis partem redactam.

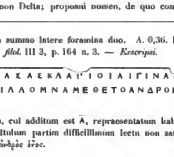

Θεμίσθος Σωσ[ά]νδρα Ἀγχιτέλεος Δυσ[ι]θὲς Ἀπολλωνίῃ.

Scriptura Argiva *στοιχηδὸν* exarata; in versu tertio aut interpunctio erat aut vice interpunctionis locus unus vacuus relictus. Versus primi litteram alteram certum duco fuisse Alpha, non Delta; proponsi nomen, de quo conferas n. 789. Reliqua certe restituto non videbitur dubia.

1207 N. 128. Basis marmorea, in summo latere foramina duo. A. 0,36. l. 0,51. cr. 0,43.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 3. — *Exscripsi.*

Τὸν] ἱστορίᾱς Ἀπολλωνίῃ Αἰγιν[ήτην υἱὸς μὲ Ἀγύλλευ ὠνέ]θετο Ἀνδρόκριτος.

Circulum symbolo non instructum, cui additum est Α, repraesentatum habes p. 187 n. 12.
Var. lect. Negotium describendi titulum partim difficillimum locis non satis successit Blinkenbergio, qui exhibet: ..... ορίος Ἀπολλωνίῃ Αἰγινή[τας]. | — ⏑⏑ — ⏑⏑ μνῆμ' ἔθετο ἀνδρὸς ἴστ[ορος].
Saeculi quinti.

Digitized by Google

1208 N. 433. Tabula, quae tegebat basin, ad sinistram fracta. In summo latere foramina. A. 0,30. l. 0,62. cr. 0,53. In fine versus primi locus erasus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 28 n. 74. Idem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 92. 93 n. 1. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 21. De lectione una retinili Baunack, *Aus Epidauros* 14. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* p. 388 n. 135 d.) — *Exscripsi.*

```
ΑΤΟΣΑΡΙΣΤΕΡΙΜΟΥ ////////////
ΘΙΟΣΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

ΥΔΙΑΣΕΡΟΗΣΕΑΘΗΝΑΙΟΣ
```

Vs. 3 Cavv.[1] ἐποίησεν (corr. Baunack).

Δαμαρ]έτος Ἀριστέρου·
Κερί]δης Ἀτυλλαιεύς.
Σκε]λλίας Ἐπάτης Ἀθηναῖος.

Quarti saeculi. Supplementa sunt Cavvadiae, nisi quod vs. 1 scripsit Δαμά]ρετος.

1209 N. 54. Basis lapidis calcarii fusci supra instructa cymatio; tituli versus duo primi in regula, quae est sub cymatio. A. 0,68. l. 0,29. cr. 0,21.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 6. — *Exscripsi.*

```
ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ        Δαμοσθένης
ΕΡΙΚΡΑΤΕΥΣ         Ἐπικράτευς
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ          Ἀσκλαπιῶι.
```

Scriptum στοιχηδόν. Tertii saeculi videbatur Blinkenbergio, mihi quidem quarti.

1210 N. 88. Basis quadrangula; in summo latere foramina. A. 0,21. l. 1,14. cr. 0,72.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 263. — *Exscripsi.*

```
ΡΙΣΑΜΙΔΑΣ  ΑΛΔΑΜΑΝΤΟΣ
ΑΙΓΙΝΗΤΑΣ  ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
```

Var. lect. Vs. 1 Ἀδάμαντος Cavv.

Ἀ]ρισαμίδας Ἀλδάμαντος
Αἰγινήτης Ἀσκλαπιῶι.

Supplevi nomen dedicantis; cf. C. I. A. IV, 1 p. 125 n. 558: Ἀρίσωνος. — Contra morem male disposita est scriptura.

1211 N. 15. Basis lapidis calcarii, a. 1,17. l. 0,38. cr. 0,29.

Baunack, *Aus Epidauros* 4. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 269 n. VII. — *Exscripsi.*

```
ΕΥΚΡΑΤΗΣ          Εὐκράτης
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ         Ἀσκλαπιῶι
ΑΝΕΘΗΚΕ           ἀνέθηκε.
```

1212 N. 351. Epistylium Ionicum, fractum in partes tres, insolume ad dextram, a. 0,33. l. 2,79. cr. 0,39. Post titulum, qui est in fasciarum trium media, spatium vacuum centimetrorum 91; latitudo epistylii totius erat fere 3,23.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 197 n. 100. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 110. (Preliwitz, *Dialektinschr.* 3347.) Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 266. — *Exscripsi.*

```
ΡΙΣΤΑ|ΡΧΟΣ ΕΡΓΙΑΟΥΑΣΚ|ΛΑΠΙΩΙ
```

Var. lect. ΕΡΓΙΝΟΥ Cavvadias (corr. Blinkenberg).

Ἀ]ρίστ]αρχος Ἐργίλου Ἀ]σκλαπιῶι.

Cf. ad n. 1027.

1213 N. 408. Tabula, quae tegebat basin. In latere summo vestigia statuae et foramina. Utrimque excipiebat lapis alter. A. 0,17. l. 1,53. cr. 0,67. — *Exscripsi.*

```
|ΑΡΧΟΣ  ΡΙΙ/Ο.  ΑΣΙΑΑΡΙ|
```

Ἀ]ρίστ]αρχος [Ἐ]ξ[υ]κ[λ]ε[ι]ᾶ[ς] Ἀσ[κ]λαπιάδα.

Cf. ad n. 1027.

1214 N. 205. Tabula marmorea, fracta infra et ad sinistram. A. 0,07. l. 0,205. cr. 0,04.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 61 n. 5. — *Exscripsi.*

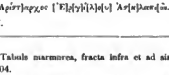

Versu lecto Baunackii. Vs. 1 in. πτεν. — De versu tertio haec est relatio: »noch drei oberen Zeichenreste« Ε[(?)]Ν. *Unbar, welcher Götternamen.*

..... Ἀκτ]ε[ί]τευ Ἀθηναῖος
Ἀτυλλαιεὺς ἀ]νέθηκεν.
– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – | ια τὸ Θεῖον
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Dedicationi sanati subscriptum erat carmen; hexametro eo, cuius clausula servata, dictum erat »me aegrotum servavit via divina«. τὸ Θεῖον item n. 951 vs. 8.

1215 N. 272. Parva tabula lapidis calcarii, quae tegebat basin. In latere summo excavatio rotunda. A. 0,07. l. 0,23. cr. 0,19. — *Exscripsi.*

```
ΛΕΟΦΑΝΜΕΤΑΠΟΥ//   Λεόφανε Μεταπο-
ΤΙΝΟΣΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ////  τίνος Ἀσκλ(α)πιεῖ[ι.
```

Saeculi videtur quarti s. incipientis tertii. Vereor ne in nomine dei lapsu calami Η scripserim pro Α.

1216 N. 190. Basis a. 0,40. l. 0,50. cr. 0,30. Aetate Romana titulo subscriptus est n. 1075.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 4. — *Exscripsi.*

```
. . . . . .        [Ὁ δεῖνα
ΑΓΑΜΗΣΤΟΡΟΣ        Ἀγαμήστορος
ΑΙΑΙΟΣ             Αἰ[ξω]ιεύς
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ          Ἀσκλαπιῶι.
```

Vs. 2 Ἀχ]αι[ὸς Blinkenb. — Tertii fere a. Chr. n. saeculi.

1217 N. 245. Parva stela marmorea, infra fracta, in lateribus angusticribus instructa cymatiis. A. 0,18. l. 0,21. cr. 0,09.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 164 n. 7. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 39. — *Exscripsi.*

```
ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΣ        Ἀριστοπολὶς
[////////]ΤΕΓΓΑΤΙΤ   Τεγγατὶς
////ΣΚΑΛΑΠΙΩΙ πομπ.  Ἀ]σκλαπιῶι.
```

Var. lect. Vs. 1 extr. Sigma omittunt Blinkenb. Baun. ‖ vs. 2 extr. post alterum Τ nil dat Blinkenberg, ⊦ Baunack (= Τεγατὶ⟨ς, quod non rectum esse vel arguit aetas tituli) ‖ vs. 3 in. Ἀ]σκλαπι[ῶι Blinkenberg (quod verbum certum), ΑΑΛΠΙΑ (legens πάλπας; necesse foret τὸ π.) Baunack.

Initio versus alterius conspicua est ansa; fortasse iam inceperat lapidarius versum tertium. — Tertio a. Chr. n. saeculo vix recentior.

Digitized by Google

1218 N. 190. Basis rotunda e lapide rubro fabricata, infra fracta. In latere summo foramina duo. A. 0,24; diametros 0,23. — *Exscripsi.*

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Ἀσκληπιάδης
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ Ἀπολλωνίου
ΓΕΦΥΡΙΟΥΤΗΣ Γεφυρι[ο]ῦτης
ΑΣΚΛΗΠΙΑΙ Ἀσκληπιαῖ

Γέφυρα urbs ut videtur ignota, quae lingua utebatur Ionica.

1219—1245 In stadio sedilium ordines septentrionales infimi tres, meridionales infimi duo instructi sunt titulis, qui magnis litteris scripti partim occupant duos vel tres lapides.
Exscripsi cuncta excepto n. 1232.

I. SEDILIA SEPTENTRIONALIA.

1. ORDO INFIMVS.

1219 (N. 552.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 102, β′ n. 1.

ΕΥΝΟΥΣΕΥΤΥΧΙΔΑΑΠ | ΕΛΕ, ΟΕΡΟΣ

Εὐνοῦς Εὐτυχίδα Ἀπ[ελλ]ε[ι]ῶτ[ης].

1220 (N. 553.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102, β′ n. 2.

ΑΤΑ//// | ΔΑΜΟΞΕΝΑΣΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Var. lect. initium in priore lapide scriptum omittit Cavv. Tum ΞΕΝΟΣ.

Ἀτ(τ)α[λος(?)] Δαμοξ[ε]ίνου ἀπελεύθερος.

1221 (N. 554.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 103 n. 3.

ΜΕΝΑΝ | ΔΡΟΣΠΡΑ | ΥΛΟΥ

Μέναν[δρος] Δρο[σ]πρά[τ]ου.

Valde late scriptum.

1222 (N. 555.)

ΔΑΙΚΑΣΑΡΙ_ ΤΟΒΟΥΛΟΥΑΠΕΛΕΙ | ////////

Δ[α]ικ[ρ]ᾶς Ἀρ[σ]ιβούλου ἀπελ[ε]ύθερος.

Scriptura respicit laesiones lapidis.

1223 (N. 556.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 103 n. 4.

ΙΑΣΩΝΚΑΛΛΙΚΩΝΟΣΑΠΓΕ | ΥΘΕΡΟΣ

Ἰάσων Καλλικώνος ἀπ[ελ]εύθερος.

Valde late scriptum.

1224 (N. 557.)

ΣΙΝΔΗΣΕΥΑΝΟΡΟΣΑΠΕΛΕΥΘ | Σ

Σίνδης Εὐάνορος ἀπελεύθ[ερ]ε.

(*De titulo n. 558 exilia tantum augurantur vestigia.*)

2. ORDO AB INFIMO PROXIMVS.

1225 (N. 559.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 103 n. 5.

ΚΩΤΗΡΙΚΑΡΧΙΛΛΟΧΟΥΚΑΙΑΕΤΟΥΑ | ΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Var. lect. ΑΡΧΕ Cavv. Post ΤΟΥ omnia omissa.

Σωτηρί[κ]αρχ[ί]λλόχου καὶ Αἴτου ἀπελεύθερος.

1226 (N. 560.)

| ΙΑΙΣΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΙΟΣ

Πάρ]ις ἀπελεύθερος [Αὐ]τοῦ.

1227 (N. 561.)

ΘΥΤΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Θυτὸς Ἀρίστωνος.

(*De titulis n. 562—565, qui sunt in orbiculum margine laterali prominente, certi nihil potest legi.*)

1228 (N. 566. 567.)

ΑΠΟΛ ΛΩΝΙΟ[ΑΠΕ, ΠΕ Ε ΘΕ ////

Ἀπολλόνιος Ἀκε[ππᾶ δ]ε[λ]φ[ι]δ[έ]ως.

In scribendo nomine priore respecta est laesio lapidis.

1229 (N. 568.)

ΧΟ ΡΑΣ ////////////

Χ[ρ]ᾶς - - -

1230 (N. 569.)

| ΚΩΝΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΕ Ρ[Σ]

- - - ἀπελεύθερος Ἐ[πε]χ[ά]ρ[του].

3. ORDO AB INFIMO TERTIVS.

1231 (N. 570.)

| ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΟΛΑΣ ////////////

- - ἀπελεύθερος - -

1232 Nescio cuius ordinis. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 103 n. 6.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΘΕΟΔΩ///

Διονυσία Θεοδ[ώ]ρου ἀπελεύθερος.

II. SEDILIA MERIDIONALIA.

1. ORDO INFIMVS.

1233 (N. 572. 573.)

ΟΝ | ΥΘΕΡΟΣ ΜΟΣΘΕΝΕΟΣΤΟΥΕΙ |
Π

Ὀ[- - ἀπελε]ύθερος [Δη]μοστ[ένους τοῦ Ει -
- -

Vs. I ultimo loco certum est Iota.

1234 (N. 574.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102, α′ n. 1.

ΕΚΥΘΑΣΚΩΣΙΑΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Σκύθας Σκυθὶς Ἀσκλαπιῶι.

1235 (N. 575.)

ΣΟΥΘΑΔΑΜΟΚΛΕΟΣ

Σούθα Δαμοκλέος.

1236 (N. 576.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102, α′ n. 2.

ΔΑΜΑΤΡΙΑΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ

Δαματρία Ἀριστοκράτεος.

Digitized by Google

1237 (N. 577.)

/// Θ Ε | Α Σ Ω Τ Η Π Ρ Ι Χ Ο Υ Τ Ο Υ | Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α | Τ Ε Ο Σ

Ἐλευ]σ[ί]ν[ι]ο(?) Σωτηρ]ᾶ τοῦ Σωσιφάτεος.

Inter E et A deest littera una. Incertum, num ante Θ fuerit scriptura.

1238 (N. 578.)

/////////////// Ε /////// Υ // Ξ Ε | Ο Σ

- - ἰ]ητ]ε Ε]ὐ[τ]ξεος.

1239 (N. 579.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102 n. 3.

Κ Ι Ο / Ι Ρ Ω Ν Α Π Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Σ Γ Υ Α Χ Ρ Ω Ν Ο Σ Τ Ε | - ////////

Var. lect. Extremo post ΡΟΣ sic dat Cavv.: ΚΙΘΑΙΡΩΝΟΣΤΟΥ///.

Κα]θ[α]ρὸν ἀπελεύθερος Εὐ - - χρωνος Τε - -

1240 (N. 580.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102 n. 4.

////// Ι Σ Σ ⊿ Ι Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α Α Σ Κ Λ Α Π Ι ΟΙ

Var. lect. Init. ΚΙΣΣΟΣΠΑΤ, extr. ΩΙ Cavv.

Κ]ὑτ]ε]ς Ἰατροκλείδα Ἀσκλαπιοῖ.

(*N. 581 legi nequit.*)

1241 (N. 582.)

Θ Ε Υ Δ Ο Σ Ι Ο Σ Θ Ε Ο Υ Α Σ Κ Λ Α

Θευδότου [Δω]σ[θέου Ἀσκλα]πιῶι.

1242 (N. 583.)

Σ Λ Π Ο Λ Α Ι Ι Υ Λ / Α Π Ι Ω Ι

- - ε [Ἀ]π[ολ]λ[ω]ν[ί]ο[υ Ἀ]σκλ]απιῶι.

1243 (N. 584.)

Ε Ν Λ Ο Σ Ε Ι Ο Χ | Ι Δ Α

Ε . . . . . πος Ε[ὐτ]υχίδα.

1244 (N. 585.) Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 102 n. 5.

Ε Π Π Ο Σ Ε Υ Α Ρ | Χ Ι Δ Α

Var. lect. Init. ΜΕΝΙΠ Cavv.

Μ]ε[ν]ιππος Εὐαρχίδα.

2. ORDO AB INFIMO PROXIMVS.

1245 (N. 586.)

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Ν Ι Κ Ι Δ Ο Υ Σ

Διονυσία Νικιδοῦς.

Titulis his signari sedilia ut donaria Aesculapio oblata patet e n. 1234. 1240. 1241, idque quidem a manumissis, nam quod constat de dimidia fere parte (p. 1219. 1220. 1222—1226. 1228. 1230. 1231. 1233. 1239), manifesto etiam valet de reliquis, in quibus aut ab initio deerat *ἀπελεύθερος* aut nunc non est conspicuum; sunt vel nomina quae prodant conditionem dedicantium, ut n. 1224 Σώδης, n. 1234 Σκύδας. Ubi non scriptum est *ἀπελεύθερος*, id ad genetivum, qui sequitur dedicantis nomen, est intellegendum, non *υἱός*. Manumissoris pater e dedicationibus omnibus, quae habent *ἀπελεύθερος*, indicatur modo in hisce: n. 1233. 1239, ad quas e reliquis accedit n. 1237, ut patent eum in universum taceri; n. 1245 habes genetivum nominis muliebris *Νικιδοῦς*, quem multo verisimilius interpretaberis de patrona quam de matre. Docuisse Mommsenum Graecos antiquiore aetate reddere non astere Romanum *libertus* iam memoravi ad n. 76, cuius moris affero manifesta exempla nova e titulo Delio *Bull. de corr. Hell.* 23 p. 57, ubi e. g. latine scriptum est *D. Gessius D. l.*, graece *Δίμωσε Γέσσιος Δίμωνος*; in titulo Delio edito Ibidem p. 78 sq. neque *liberta*) neque *s(ervus)* redditur graece. Qui usus cogitari non potest, nisi iam antea consueti erant non scribere, sed intellegere suam vocem *ἀπελεύθερος*, ad quam rem optime quadrat titulorum aetas: censet quidem Cavvadias (Τὸ ἱερὸν p. 103) nonnullos adscribi posse primae aetati Romanae, recentiorem nullum esse primis imperatoribus; mihi e litteratura persuasum est titulos coeptos esse exarari vergente fere tertio a. Chr. n. saeculo neque multum singulorum aetatem inter se differre. Id est tempus, quo Cavvadia auctore (ibid. p. 100) refecta sunt stadii sedilia: tum igitur convenit inter cives Epidaurios, ut ea conditione manumitterent servos, ut liberti singuli sumptum certae sedilium partis in se reciperent.

1246 Fertur fuisse in columna (diametros 0,46), quae stabat a theatro inter septentrionem et orientem.

Ex apographo Virleti Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 248 n. 72 et *Expédition de Morée* II 167 n. 4.

Ζ Η Ν — - - -
Α Ε Σ Τ Υ Λ Α Ι Δ Α Σ Ἀστυλαΐδας,
Ν Ι Κ Ο Φ Α Ν Η Σ Νικοφάνης
Α Σ Κ Α Γ Ω Ι Ἀσκ[λ]απ[ι]ῶι.

Coniecerim haec fuisse in scapo peltis (quales n. 957 sq.); quadrare certe potest mensura.

1247 N. 14. Lapis calcarius, a. 0,46. l. 0,66. cr. 0,40. — *Excerpsi.*

Δ Α Μ Α Γ Η Τ Ο Σ Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε Υ Σ
Ε Ρ Ι Δ Α Τ Ρ Ι Ο Σ Α Σ Κ Λ Ἀ Γ Ι Ω Ι

Δαμάγητος Δαμοκλεύς
Ἐπιδαύριος Ἀσκλαπιῶι.

1248 N. 501. Lapides arcus exedrae quattuor, a. 0,73. l. 0,84; 0,92; 0,68; 0,80. Versus prioris litterae valde diductae a. 0,06, nota sculptorum a. 0,02.

Cavvadias, *Δελτίον ἀρχαιολ.* I 72 solam dedit notam sculptorum, inscriptionem totam *Fouilles d'Épidaure* I 253. — *Excerpsi.*

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ Σ Ω Σ Ι	*deest lapis unus*	Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι ΣΚΑΙΣΤΡΑΤΩΝΕΠΟΗΣΑΝ	*deest lapis unus*	Ι Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω Ι

Var. lect. Designationem dei prioris, de qua superest Iota, omittit Cavvadias.

Ἀριστοκλῆς Σωτη - - Ἐπιδαύρ[ιος Ἀπόλλωνι], Ἀσκλαπιῶι.

Σπόφιλος καὶ Στράτων ἐποίησαν.

Nomina artificum, de quibus conferas adnotata ad n. 430. 489, supplevit Cavvadias.

Digitized by Google

1249 Tabula lapidis calcarii rubescentis, fracta ad sinistram et in parte postica. In latere summo magna vestigia statuae. A. 0,20. l. 0,74. cr. 0,63. — *Exscripsi.*

ΑΡΗ ι ΣΚΛΑ Ο Ν	Ὁ δῆμος καὶ Ἀ[σκλη(π)] τοῦ δήμου Ἀ[ριστα- πᾶ τ]χαριστηρίω[ι.

1250 N. 289. Fragmentum stelae marmoreae cymatio instructae; margo superior servatus. In latere summo foramina duo. A. 0,18. l. 0,24. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

ΑΠΙΟ	Ἀπολ]λωνιο[ῦ.

1251 N. 221. Frustulum tabulae marmoreae; margo superior servatus. Latus anticum paulliper curvatum. Titulus duos modo continebat versus; fines litterarum instructi punctis. A. 0,03. l. 0,045. cr. 0,01. — *Exscripsi.*

ΚΛΣΕΥΚ ΓΑΗΠΙ	.. Κλ(ε)ισ(θε)υς Σευ[ῆρος Ἀσκλ]ηπιῶ.

Ante Κλ. erat praenomen per compendium scriptum.

1252 Lapis quadratus marmoreus, inventus prope theatrum.

Rangabé, *Antiquités Hellénique* II 2365. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 145. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 123.)

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ	Ἀσκληπιῶι
ΚΑΤΟΝΑΡ	κατ' ὄνα[ρ
ΑΡ	ὁ δῆμα ἐ[πηῤῥύς(?).

Recte ait Foucart verisimiliter unum et eundem lapidem exhiberi a Rangabeio et Le Basio, quamquam ille omittit residuum versus tertii. Ne quis credat ΑΡ posse fuisse numerus circulo signato adscriptus (itaque, quod negavimus p. 186, superatum esse numerum centum), moneo semper in his numeris antepositum esse maiorem.

1253 N. 373. Lapis calcarius ruber, a. 0,41. l. 0,40. cr. 0,28. Scriptura obliter incisa partim plane evanuit. — *Exscripsi.*

ΙΑΣ	-λ]ας
ΝΤΟΥ	-φι]λτου ἀ. Ἀπ[ολλ]ωνι(?)
ΙΑΙ	- - - α - -
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ	Ἀσκληπιοῦ.
Circulus n. 15 (p. 187) Η	ϛ'.

1254 Fragmentum lassos, quod iacebat ab Aesculapii templo ad orientem versus. A. 0,80. l. 0,75.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3 p. 165 n. 9 (qui comiter mihi transmisit exemplum suum litteris maiusculis scriptum).

ΑΣΚΛΗΠΙΩ	Ἀσκληπιῶ
ΟΙΘΗΒ //////	οἱ Θ - -
//////////////////////	- - - -

De litteris post Θ indicatis non spondere volit Blinkenberg. Fortasse erat οἱ Θεζ[ίου παῖδες], ut Θεζ[ώδωρος esset hominis nomen.

1255 N. 459. Basis lapidis calcarii rubescentis superne laesa. A. 0,54. l. 0,41. cr. 0,30.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 21 n. 15. — *Exscripsi.*

ΛΙΟ ΚΛΗΠΙΩ ι ΚΡΑΤΩΝ	------ Ἀ[σ]κλ[ηπιοῦ]. Κράτων.

Reliquias versus primi (Ἀπ[ό]λλωνι?) omittit Cavvadias.

Aetatis admodum recentis. Vir idem dedicaverit n. 1288. — Vs. 2 propter spatium deficiens Omega parvum est exaratum.

1256 N. 247. Basis ovata statuae marmoreae Aesculapii, de qua restant pedes duo crepidati, iuxta quos ad sinistram anguis, ad dextram reliquiae rei ovatae. Reperta in aedificio *K*, de quo vide lemma n. 1004. L. 0,23.

Stais, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1886, p. 255. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 149. — *Conduli.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΩ

Ἀλ]ξ[ανδρος Ἀσκλη]πιῶ.

Recte sumpsit Stais, eundem virum dedicavisse titulum n. 1189 eodem loco repertum.

1257 Marmor a. 0,60. l. 0,40; *-ua centro-* foramen rotundum, quod altum 0,045.

Ex apographo Virleti *Expédition de Morée* II p. 167 n. 3. (Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 145 a.)

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ Ἀσκληπιῶι.

Fortasse in lapide erat Ἀσκ]ηπιῶι.

1258 Athenis in museo parva statua marmorea Panis dei, reperta ibidem ubi n. 1034. In basi in speciem saxi redacta titulus inter duas arbores incisus.

Cavvadias, *Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου* n. 282. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 167. — *Exscripsi.*

ΤΩΘΕΩΙ	Τῷ Θεῷ
ΔΑΡΔΑΝΙΟΣ	Δαρδάνιος

Aesculapio (cf. ad n. 1189) dedicata erat Panis imago.

1259 N. 219. Fragmentum tabulae marmoreae, repertum in ruinis templi Aesculapii; margo servatus infra et ad dextram. A. 0,06. l. 0,11. cr. 0,015.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 155 n. 54. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 140. De lectione ante rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 263. — *Exscripsit Fredrich*; *conduli.*

ΤΗΚΟΩΕΙΗΤΗΡΙ ΑΙΔΙΟΣΕΥΣΑΛΕΝ ΟΣ ΑΠΕΛΥΣΑΤΟΝΟΥΣΟΥ ΚΑΙΗ ΠΑΤΡΙΔΙ	

Var. lect. Vs. 2 ΕΥΣΑ Cavvadias (corr. Blinkenberg).

Κλαυ]δ τῷ] Διὸς [σ]ωτῆρι [ἐ]κτέ[ν]η,
ἐν λοιμῶ στυγερῷ Ἠ]ιόφιλος εὐ[ξά]μενος,
σύνκλη τῶν ἑωυτ[οῦ ἀ]πελύσατο νοῦσον,
αὖθι τάπερ κεῖν[ο ἐ]ν δόμ[ῳ φίλ]ῳ πατρῴῳ.

ἐτεκνώ]σ et Ἠιόφιλος supplevit Cavvadias; reliqua restituit, ut argumentum certe agnoscerentur.

Digitized by Google

1260 N. 109. Ara quadrangula, supra mutila, supra et infra cymatiis ornata. A. 0,89. l. 0,34. cr. 0,32.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 150 n. 44. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 133. — *Exscripsi.*

Λ Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ε Υ Κ Ο Λ Ω Ι Λ Ι Π Π Ο Σ	Ἀσκλαπιῶ Εὐκόλῳ Φόλιππος.
Circulus n. 15 (p. 187)	ιδ΄.

1261 N. 463. Tabula marmorea, a. 0,85. l. 0,80. cr. 0,35. Litterae pravae a. 0,04—0,05.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 89 n. 28. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 155. — *Exscripsi.*

Λ Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ο Ρ Θ Ι Ω Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Κ Α Τ Ο Ν Α	Ἀσκλαπιῶ Ὀρθίῳ Διονυσιος κατ' ἐπ[ιτ]ᾳ.

Vs. 4 omittit Cavvadias. — Cf. n. 1195.

1262 N. 422. Lapis quadrangulus rubescens, supra fractus. A. 0,45. l. 0,45. cr. 0,47. Scriptura pravissima.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1884, p. 27 n. 70. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 137. Baunack, *Aus Epidauros* 14. — *Exscripsi.*

Λ Ρ Ν Α Σ Μ Ι Λ Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Υ Π Ε Ρ Γ Α Μ Η Ν Ο Υ	Ἀρ[ῆϊ Μέτ-. Ἀσκλαπιῶ Περγαμηνοῦ.
Circulus n. 15 (p. 187)	

Var. lect. Vs. 1 omittit Cavv.[1]. ΡΝΑΣΜ tantum dat Baun. — Cavvadias[2] titulum scriptum esse ait supra antiquiorem, de cuius versu primo conspicua esset *-αιφνιος*. Manifesto confudit cum nostri versu primo, cuius scriptura non differt a reliqua, vestigia tituli antiquioris, quae revera appareant inter versum primum et alterum; mihi quidem conspicua erant Η et Κ. Μετ- erat nomen aut patris aut patriae.

1263 N. 248. Basis marmorea statuae parvae Aesculapii, de qua restant pedes dri crepidati, iuxta quos ad sinistram anguis. A. 0,035. l. 0,17. cr. 0,11.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 151. — *Exscripsi.*

Τ Ι Β Λ Σ Κ	Ο Τ Η Ρ Ι Ν Λ Ρ
Τ[ι]β(έριος) [- - - - σ]ωτῆρι Ἀσκ[λαπιῷ κατ' ὄ]ναρ.	

Fines litterarum punctis sunt instructi. Supplevit Cavvadias.

1264 Athenis in museo parva statua Aesculapii marmorea a. 0,40, reperta ubi n. 1004. In basi (l. 0,17) titulus.

Cavvadias, *Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου* n. 270. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 150. — *Exscripsi Fredrich*; *contuli.*

Κ Τ Η Σ Ι Λ Σ Τ Ω Σ Ω Τ Η Ρ Ι

Κτησίας τῷ σωτῆρι.

1265 N. 281. Frustulum marmoreum, infra inculume. A. 0,17. l. 0,19. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

Σωτ[ῆρι Ἀσκ]λαπι[ῷ]
. . σ]ων τὸ ὠ[τίον σὺν]
τῇ ξυσῇ.

Nescio quid aliud esse possit *τὸ ω-* nisi auris sanata, quae anaglypho expressa imposita fuerit parvae arae. Confer tabulam Epidauriam imagine repraesentatam *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 199, in qua sunt aures duae ectypae, quibus subscriptum:

Cutina has auris Gallus tibi voverat olim,
Phoebigena, et posuit sanus ob auriculas.

(Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 168. C. I. L. III Suppl. 7266.) — Vs. 2 in. erat nomen dedicantis, e. g. Αὐτ]ων, Θάτ]ων.

1266 N. 255. Frustulum tabulae marmoreae, supra margo servatus. A. 0,17. l. 0,17. cr. 0,004; litterae a. 0,035. — *Exscripsi.*

Ἀ]σκλαπιοῦ
Τ]ιμάτου. . . .
- - - - -

Ad cognomen cf. n. 1075 Ἀθῆνα Τιμάτα. Patet titulum Pergamenum, quem edidit Conze, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 165, supplendum esse Ἀσκλη]πιοῦ Τι[μάτου.

1267. 1268

1267 Fragmentum lapidis calcarii cymatio instructi, l. 0,205. cr. 0,28.

1268 Pars superior stelae e lapide calcario rubescente. A. 0,31. l. 0,21. cr. 0,21.

Aras fuisse Aesculapii monstrant circulorum signa (cf. p. 187 n. 15). De scriptura nihil restat praeter numeros adscriptos circulis: n. 1267 ΙΓ (ιγ΄); n. 1268 ΝΓ.

1269 N. 346. Lapis niger quadrangulus. A. 0,515. l. 0,615. cr. 0,54.

Chandler, Inscr. II, 144 p. 82 («in ecclesia ruinosa in convalle angusta montis ut putatur Cynortii», i. e. in ecclesia Sanctae Annae). Pouqueville, *Voyage de la Grèce* T. 4 p. 143 = 2. *éd.* T. 5 p. 242 n. 1. Ex his et e schedis Villoisoni (qui non recte basim statuae esse putabat) Boeckh, C. I. G. 1179. E schedis Welckeri C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 519. Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 25 n. 22. (Preilwitz, *Dialektinschr.* 3331.) — *Exscripsi.*

Α Φ Α Ι Ε Τ Ο Υ	Ἀφαίτου.
Circulus n. 18 (p. 188)	λε΄.

Saeculi a. Chr. n. tertii.

Chandler subscriptum esse refert ΤΧ, pro litteris sumens signa circuli ea, quae Welcker intellexit malleum esse et forcipem; cf. quae adnotavi supra p. 188, n. 18.

Digitized by Google

1270 N. 545. Ara e lapide calcario rubescente, reperta antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentrionem et orientem. Corpus arae, a. 0,60. l. 0,93, fultum est basi, quae est a. 0,09. l. 1,02. cr. 0,70, et tectum tabula prominente, a. 0,12. l. 0,98. cr. 0,67.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 384. — *Exscripsi.*

Α Φ Ρ [illegible] Ι Ω Ρ Α Ν Ι Α Σ — 'Αφρο[δίτ]ας Οὐρανίας.
Circulus n. 20 (p. 188) — Ι Α — ια'.

Saeculi quarti. Qui dedicavit, ut arguit forma epitheti, originis erat Boeoticae aut Aeolicae.

1271 N. 372. Ara quadrangula lapidis calcarii. A. 0,55. l. 0,58. cr. 0,43.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 165 n. 14. — *Exscripsi.*

Σ Ω Σ Ι Κ Α Η Σ Α Ρ [illegible] Σ — Σωσικλ]ὲς Ἀρετ[ί-(?)
Ο Σ Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Α Ι — σε Ἀφροδίτ[αι.

Vs. 1 extr. ΙΣ, quod hodie non exstat, dat Blinkenberg; idem et ante et post repraesentata unum versum indicat deficientem, vix recte.

1272 N. 476. Lapis rectangulus calcarius rubescens, fractus ad dextram. A. 0,58. l. 1,24. cr. 0,63. Post litteras ΙΑΣ insculptus est sulcus 0,06 latus.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 7. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 125. — *Exscripsi.*

Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Α Σ Μ Ι Λ Ι Χ Ι Α Σ [illegible] Ω

Var. lect. In fine omittunt Cavv. Δι, Blinkenb. ι.

'Αφροδίτ]ας Μιλιχί[ας. Δᾶδε Μιλιχί[ου.

Tertii a. Chr. n. saeculi. Supplevit Blinkenberg; duos iudicatos et repraesentatos fuisse deos, arguit sulcus. Templum Veneris in sacro Epidaurio memorat Pausanias 2, 27, 5.

1273 Lapis calcarius, a. 0,30. l. 0,60. cr. circa 0,60.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 8.

Γ Α Σ — Γᾶς.

Tertio a. Chr. n. saeculo adsignat Blinkenberg.

1274 N. 74. Fragmentum parvae baseos rotundae. Versus primus in cymatio, vs. 2. 3 in ipsa basi. A. 0,36.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 261. — *Exscripsi.*

Μ Ι — Κ ' ////////////////// — Μυσ[ὼν
Γ — Η — Ι — Γῆ
Α Ν Ε — Θ Η — Κ Η Ν — ἀνέ[θεσ(α)ν.

Var. lect. Vs. 1 omittit Cavv.

1275 N. 419. Lapis calcarius, fractus superne ad sinistram. A. 0,67. l. 0,42. cr. 0,40. — *Exscripsi.*

Ο Ι C Υ
Γ Γ Ν Ι Ο Σ Σ Ε Θ Υ Η Ρ Ο Σ
Α Σ Τ Ο Σ Α Ε C \ Ο C
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

Circulus n. 22 (p. 188) — Λ Β

Καρποφ[ό]ρ[ου.
Praenomen Πασι]νικος Σευθ[ᾶος
nomen patris Βλ]αστος Ἀρ[ιστ]ᾶος
ἀνέ[θεσαν.

λβ'.

Titulus admodum difficilis lectu, io quem permultum impendi tempus; de symbolo referens Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 391 id esse ait: *unter einer sehr undeutlichen Inschrift*». In versu primo cum neque - σαν neque - σεν aptum sit ad spatium, paene certum duco fuisse nomen desinens in - ᾶος. Cereri Καρποφόρᾳ dedicatum est n. 1069, fuisse non minus potest Θεσμοφ]όρου; symbolum utique veritimillime attribui potest Cereri. Ac certe lapis n. 1085 dedicatus Cereri, cum numerum exhibeat λα', in vicinia nostri erat collocatus. — Vs. 3 Ἀπιᾶος si recte coniecerit, indicatur ethnicum aut vici Corinthii aut Thraciī (v. Steph. Byz. s. Ἀπιαί).

1276 N. 430. Lapis calcarius ruber. Ad sinistram excipiebat lapis alter. In latere summo ad sinistram foramina. A. 0,49. l. 0,35. cr. 0,32. — *Exscripsi.*

[illegible] Κ Α C — Δι]ὶ καὶ σ. Νι]κᾶι καὶ.

Tertii fere a. Chr. n. saeculi. De cultu Διὸς s. *Διοπειθοῦς* cf. ad n. 1060.

1277 N. 300. Fragmenta duo cootigua lapidis calcarii. Margines ad sinistram et superne servati. Titulus duoruo modo erat versuum. A. 0,35. l. 0,34. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ο Ν \ — Διονύσου
C Α Ω — Σωτῆρα.

Pausanias 2, 31, 5 testatur Troezene fuisse aram Διονύσου κατὰ δὴ τὸ *μαντικὸν ἐπίκλησιν* Σωτῆρος.

1278 N. 539. Ara e lapide rubro, supra et infra cymatiis instructa. In latere summo foramen. A. 0,96. l. 0,29. cr. 0,16. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ο C Κ Ο Ρ Ο Ι Ν — Διοσκόροιν

Scriptura, quamvis Sigma sit lunatum, satis antiquam prodit aetatem.

Digitized by Google

1279 N. 81. Lapis quadrangulus marmoreus; in latere postico cymatium, quo lapidem iam antea adhibitum fuisse monstratur. A. 0,98. l. 0,56. cr. 0,27. Litterae a. 0,035.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 196 n. 99. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 145. De lectione sua rettulerunt Baunack, *Aus Epidauros* 20 et Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 266. — *Delineavi.*

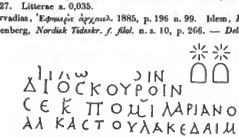

Διὸ[σκόρ]οιν
Διοσκούρων.
Σίσ(στος) Πολ(υπώπου) Ἀλκιμέδων
Ἀλκίππου Λακεδαιμό-
νιος κατ' ὄνερ.

Vs. I supplevi. *«Fécris Ἠδ(ύ)πη fausse d'une autre lecture satisfaisante.* Cavv.; Πολ[υκ]λῆν dubitanter Blinkenberg.

Vs. 3 Γα. Πομπ. Ἄγης Ἀλκίππου et fratrie eius filius Γα. Πομπ. Ἀλκιμέδων occurrunt in titulo Spartano C. I. G. 1151.

1280 N. 310. Lapis calcarius rubescens, a. 0,51. l. 1,4. cr. 0,52. Litterae a. circa 0,04. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

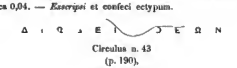

Circulus n. 43
(p. 190).
paulum variatus

Δ[υ]ω[δ]ε[κα] Σεῶν.

Titulus, quamvis perdifficilis sit lectio, auxilio circuli signati tamen certa ratione poterat enucleari. Saeculo a. Chr. n. quarto vix est recentior.

1281 N. 590. Fragmentum aræ rotundae cavae, supra incolume. A. 0,42. l. 0,44. — *Exscripsi.*

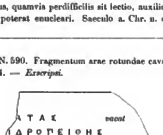

Ἐυ[πάτας.
Ἀν[θρωπείας.

Saeculi a. Chr. n. tertii.

1282 N. 91. Parva ara marmorea, reperta metros 3—5 a templi Aesculapii latere septentrionali. A. 0,61. l. in una parte (paulatim fit angustior) 0,32. cr. 0,20.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 150 n. 43. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 135. (Dittenberger, Sylloge ² 782.) — *Exscripsi.*

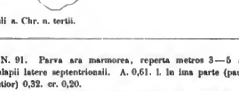

Ἐλέου
βωμὸν
Ἱερωκλῆς
κατ' ὄνερ.

Circulus n. 24
(p. 188)

Θ Ϛ'.

Clarissimam Misericordiae aram, quae erat Athenis (Paus. I, 17, 1), refert Baunack. — Non dubitandum quin dedicaverit Hieroclis Aphrodisii f., cuius donarium n. 1038 seque κατ' ὄνερ oblatum e testimonio numerorum circuli adscriptorum prope nostrum erat collocatum.

1283 N. 483. Magnus lapis calcarius cymatiis instructus, rejectus antiquo loco suo prope aedificium K ad orientem versus. A. 0,63. l. 1,70. cr. 0,78.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 105 et 123 n. 11. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 120. — *Contuli.*

Circulus n. 32 (p. 189) supra
mutilus, sed deest
Circulus unum modo
n. 55 punctum O A
(p. 190) Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ο Υ
Ο Β
αβ'. εα'.

Ἐπιδαύρου.

Tertii a. Chr. n. saeculi. — Epidauro bene (Paus. 2, 26, 2. Apollodorus II 3, p. 51 Wagner), quem Epidaurii credebant filium esse Apollinis, sacratum fuisse intellexit Blinkenberg, idque confirmatur heroum circulo adiecto. Cur additus sit et circulus et numerus alter, obscurum; nullo modo probari potest quod Wolters conicit (*Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 390 sq.), pertinere eos ad lapidem n. 1306, qui luxta nostrum collocatus erat.

1284 N. 79. Fragmentum stelae angustae marmoreae. A. 0,24. l. 0,15. cr. 0,23.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 167 n. 21. — *Exscripsi.*

Ἀ[γί]σ[τρ]χε
Ἐ[ρμ]όλεω
Ἐ«Γ(ί)ρίας
ἱστ]ᾶσας.

Vs. 3 *«il faut lire* |θ[ή]κη *plutôt que* [Ἐσ]τίας» Blinkenberg, manifesto quia recte iudicavit lineam ante Τ directam (ante quam non plus una deest littera) hac aetate — circa quarti saeculi exitum — male quadrare ad Sigma. Sed diserte adnotavi plane certum esse litteram paenultimam non fuisse Δ, posse fuisse Λ, sed multo verisimilius esse Α. Si igitur restituendum est nomen deae notum, numerdum est summam litterae Sigma lineam non bene successisse lapidario. — Cf. ad n. 1027.

1285 N. 477. Lapis calcarius rectangulus, a. 0,39. l. 0,45. cr. 0,45.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 9. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 119. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ο Σ Α Γ Ο Τ Ρ Ο Γ Α Ι Ο Υ Διὸς Ἀγοτρογαίου.

Tertio a. Chr. n. saeculo certe non recentior.

Digitized by Google

1286 N. 404. Lapis calcarius. In latere inscripto de anteriore lapidis usu foramina duo quadrata, quorum alterum in dispositione scripturae est respectum. In latere nunc postico vestigium statuae; in latere angustiore dextro titulus erasus et circuli tres ad nostrum pertinentes cum numero, in latere sinistro titulus n. 1163, ut lapidem quater adhibitum esse pateat. Titulus perdifficilis lectu. A. 0,65. l. 0,55. cr. 0,36.

Initium tituli litteris minusculis edidit Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 384. — *Exscripsi.*

Δ ΙΙ ΒΟΥΔΙΑ ΗΙ ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ϹΩΤΕΙΡΗΚΑΕΚΑΗΠΙΩ
ϹΩΤΗΡΙ ΠΑΤΙΑΙΑΝΟΣΙΤΕ
ΤΗΕΚΑΤΟΝΑΡ
ΕΠΙΕΡΕ
ΩΕ
ΓΕΝΝΑ
ΔΙΟΥ

Circulus n. 25 (p. 188)

Circulus n. 11 (p. 186)

Circulus n. 15 (p. 186)

Ν Ζ

Δὶ Βουδι[τ]ῃ [ν(αί)] Ἀρτέμιδι
Σωτείρῃ ν(αί) Ἀπόλλωνι
Σωτῆρι Π(υθωνος) Ἀπολλωνὸς ἀ[ν]-
τεν, κατ' ὄνερ,
ἐπὶ [ἱ]ρέ[-
ως
Γαννα-
δίου.
ϛ΄.

Vs. 1 Δὶ Βουδ . . . π *Ἀρτέμιδι* Blinkenberg. Tau propter magnum spatium est certum. Fuerit Βουδίτης ethnicum urbis Thessalicae s. Epiroticae *Boideae* s. *Boibae* dictae.

1287 N. 106. Basis rectangula e lapide calcario, a. 0,67. l. 0,48. cr. 0,25. Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 87 n. 22. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 122. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3330.) — *Exscripsi.*

Δ ΙΙ ΚΑΣΙΩΙ — Δὶ Κασίῳ
ΕΛΛΑΝΟΚΡΑΤΗΣ — Ἑλλανοκράτης
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ — Ἡρακλείδου.
Circulus
Λ Λ n. 25 (p. 188) — λα΄.

Iuppiter Casius notus erat in Graecia, postquam Traianus spolia e victoria contra Getas reportata in eius templum in Cario monte ad Euphratem situm dedicavit (Suidas s. *Κάσιον ὄρος*), cui donario epigramma addidit Hadrianus (Anthol. Pal. 6, 332). Hadriani fere aetate collocatus fuerit lapis noster.

1288 N. 391. Tabula lapidis calcarii, a. 0,82. l. 0,70. cr. 0,30. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 121. — *Exscripsi.*

Δ ΙΙ — Δὶ
ΚΤΗΣΙΩΙ — Κτησίῳ
ΚΡΑΤΩΝ — Κράτων.

ΜΗ — μη΄.

Cf. n. 1255. — Circulus non est conspicuus.

1289 Epidauri repertus titulus primum editus est in Diar. Erudit. Florent. T. V. P. II p. 254. et hinc a Corsino Nott. Gr. Append. Diss. IV p. LXXIII. Boeckh, C. I. G. 1171.

Δ - - - ΚΗΔΙΣΤΩΜΕΓΙΣΤΩ
ΞΕΝΟΦΑΝΗΣΔΕΞΗ .
ΕΝΑΓΩΣΙΝΑΣΚΛΗ .
ΝΙΚΗΤΗΣ
ΒΩΜΟΝ ΑΦΙΕΡΩΣΕ

Δ[ὶ] Κ[υ]βίττῳ Μεγίστῳ
Ξενοφάνης Δεξ[ιμαρίτους,
ἐν ἰσ]ῳ̃σιν Ἀπολ[λωνίων
ναυτεύ,
τὸν] *βωμὸν* ἀφ[ίερωτ.

Scitae Boeckhii restitutioni, quae quamquam dubitanter a viro egregio proposita certa est, addidi nomen patria in versu altero, emendans Δεξι-, quod nihili est, in nomen Epidauri usitatum; fuisse quidem etiam potest Δεξ[ίππους, alia.

1290 N. 263. Lapis calcarius, supra servatus margo. A. 0,21. l. 0,28. cr. 0,15. — *Exscripsi.*

Π Α Ι Α Ι Θ Ο — Π(υθωνος) Αλ(κος) Θο - - - - -
Δ Ι Σ Ο Λ — Δὶ Ὀ[λυμπ.
vacat

1291 N. 544. Ara quadrata e lapide calcario facta, inventa antiquo loco suo ab aedificio *K* inter septentriones et orientem. A. 0,69. l. 0,91. cr. 0,57. Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 386. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ο Σ Σ Ω Τ Η Ρ Ϲ — Διὶ Σωτῆρ[ι].
Circulus
n. 27 (p. 188) Ϛ — ϛ΄.

1292 N. 120. Angulus sinister inferior lapidis marmorei; margo inferior laesus. A. 0,26. l. 0,21. cr. 0,25. Litterae a. 0,045. — *Exscripsi.*

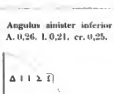

Δὶ Σω[τῆρ.

1293 N. 421. Lapis calcarius. In summo latere foramina. A. 0,56. l. 0,53. cr. 0,39.
Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 385. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ι Σ Γ ϽΙ — Δὶ Σ[ωτῆρι].
Circulus
n. 25 (p. 188) Ζ — ζ΄.

1294 N. 380. Lapis calcarius, cui deest angulus superior sinister. A. 0,13. l. 0,19. cr. 0,36. — *Exscripsi.*

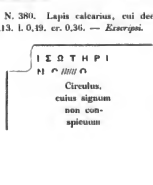

Circulus,
cuius signum
non con-
spicuum

Διὶ Σωτῆρ
Μο - - - -

Digitized by Google

1295 N. 517. Lapis de basi quadrangula fulta plintho prominente. Ad dextram nostrum excipiebat lapis alter, quem, cum plinthus inco-lumis sit, constat continuisse non plus quattuor litteras. A. 0,68. l. 1,06. cr. 0,58.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 17 n. 4. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ο Σ Τ Ρ Ο Γ Α Ι Ο Υ Ν Ι

Διὸς Τροπαίου. Νι[κῶντος (s. Νί[κων, Νί[κης).

Tertii fere a. Chr. n. saeculi.

1296 N. 448. Lapis quadrangulus calcarius, supra fractus. A. 0,82. l. 0,57. cr. 0,38. Litterae a. 0,06.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 31 n. 12. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 161. — *Exscripsi.*

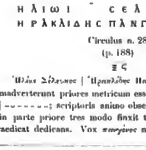

Δη]μὼ Φολί[ου
Πύρριος
κατ' ὄναρ.

ϡϚ'.

Supplevit Cavvadias.

1297 In eodem lapide, in quo titulus antiquior n. 1481. Litterae magnae: 0,027.

Cavvadias, *Ἀθήναιον* 10, 1881, p. 555 n. 9. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 95 n. 8. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 152. Baunack, *Aus Epidauros* 20. — *Exscripsi.*

Η Λ Ι Ω Ι ˙ Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ο Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ι Δ Η Σ Π Α Ν Γ Ο Ν Ω Ι

Circulus n. 28
(p. 188)

Ξ Ϛ

Ἡλίῳ Σέλευκος | Ἡρακλείδης Πανγόνῳ. ξϚ'.

Non animadverterunt priores metricum esse titulum. Metiendum fuerit – – – – – | – – – – – –; scripturis animo observandum tetrametrum trochaicum, sed in parte priore tres modo finxit trochaeos. Gentis Heraclese esse se praedicat dedicans. Vox *πανγόνος* nova.

1298 N. 185. Lapis calcarius, superne et infra fractus. A. 0,60. l. 0,28. cr. 0,26.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 61. — *Exscripsi.*

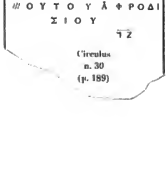

Ἥρας.
Ἐπὶ ἱερέως Α[ντω-νίου Μαρίου Πυ-λάδου, πυροφό-ρου δὲ Ὀνησιφό-ρου τοῦ Ἀφροδι-σίου.

ϙϚ'.

Var. lect. Vs. 2 *ἱερέος* Carv.

De eponymis pyrphori dictum est ad n. 1052. Cum non indicetur sit arae conditor, videtur donarium publicum. Pyrphorus noster idem esse potest, alio quidem anno fungens, atque is qui occurrit n. 1050, quam-quam tituli nostri scriptura ornatior; sed potest quoque noster fuisse alterius progenies.

1299 N. 158. Parva ara marmorea, supra et ad sinistram fracta. a. 0,17. l. 0,15. cr. 0,12.

Baunack, *Aus Epidauros* 3. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 271 n. 12. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 46. — *Exscripsi.*

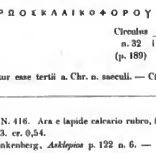

– – – – – Κλε-ανος] Ἡρακλέ-ους βλ]ήτωρ
σύν]παρτήρι-ο]· ἔτους ρλα'.

Anni p. Chr. n. 254. — Vs. 3 sq. *βλ]ήτωρ* [*ἀρ]ήτωρ*. supplevit Baun., vs. 2 sq. *Ἡρακλέ]ους* et vs. 5. 6 Blinkenb., nomen *Κλε]ανος* vs. 1. 2 ego.

1300 N. 445. Lapis quadrangulus calcarius, a. 0,53. l. 1,21. cr. 0,37. Litterae a. 0,05.

Baunack, *Aus Epidauros* 11. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 272 n. XIII (cf. eundem *Asklepios* p. 105). Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 245. — *Exscripsi.*

Η Ρ Ω Ο Σ Κ Λ Α Ι Κ Ο Φ Ο Ρ Ο Υ Ϛ Ἥρωος Κλαικοφόρου.

Circulus
n. 32 | Λ ϞΓ'.
(p. 189)

Videtur esse tertii a. Chr. n. saeculi. — Cf. titulum Troezenium n. 768.

1301 N. 416. Ara e lapide calcario rubro, fracta in partes duas. A. 0,54. l. 0,73. cr. 0,54.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 122 n. 6. — *Exscripsi.*

Η Ρ Ω Σ Σ Α Ν Ἡρωσσᾶν.

Circulus
Ε n. 33 ϛ'.
(p. 189)

Saeculi quarti s. incipientis tertii.

1302 N. 405. Basis marmorea, fracta supra et ad sinistram. A. 0,59. l. 0,67. cr. 0,44. — *Exscripsi.*

Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Η ////////// [Θεοῖς πᾶσι (s. Πανθείοις)
Ι Υ Ν Τ Α Σ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ Σ[τρατονίκη τοῦ δεῖνος,
Υ Ρ Ι Ο Σ Ἀ]σ[ι]ήτας Δημητρίου [Ἐπι-δα]ύριος.
Circulus
n. 43
(p. 190)

ϞΑ

ϡα'.

De numine constat e signo circuli.

Digitized by Google

1303 N. 291. Lapis calcarius, ad dextram fractus. A. 0,32. l. 0,59. cr. 0,34. — *Exscripsi.*

Ἰατ[ροῦ.

Ἥρως ἐ *ἰατρεῖε* colebatur Athenis (Demosth. 19, 249. C. I. A. II 403. 404) et Eleusine (C. I. A. IV 1 n. 288*a*, p. 145) eiusque cultum latius propagatum fuisse ex hominum omnimbus verissime conclusit Usener, *Götternamen* 151, quod nunc confirmatum est devotione Cretica; vide Wünsch, Mus. Rhen. 55 p. 76. Multo igitur verisimilius sola vox scripta erat in titulo quam insolite cognomen praepositum dei medici nomini e. g. Ἰατ[ροῦ Ἀπολλωνος.

1304 N. 259. Fragmentum tabulae, quae tegebat basim sive aram, ad sinistram mutilum; ad dextram excipiebat lapis alter. A. 0,14. l. 0,35. cr. 0,28. — *Exscripsi.*

Ἰ[π]πόλυτ[ου (s. Ἰ[π][π]ολύτ[ωι).

Noo plane negandum est hominem gerere potuisse nomen heroicum, sed multo verisimilius teonmus dedicationem oblatam Thesei filio, qui a Troezeniis Epidauriorum vicinis cultus (Paus. 2, 32, 1) in ipso sacro Epidauric, ut muntiavit stela antiqua, ab Aesculapio a morte revocatus immaverat (Paus. 2, 27, 4).

1305 Ara e lapide calcario rubescente, in summa parte mutila; in angulo superiore sioistro, qui avulsus est, initium tituli. Reperta est antiquo loco suo, ab aedificio *E* inter septentriones et orieotem, ubi collocata erat iuxta lapidem n. 1270 *αν* signatum, quem excipiebat n. 1162 *ιδ'*, ut nustri numerum finisse cuostet *ι'*. — *Exscripsi.*

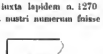

Κρή[του.

1306 N. 485. Lapis calcarius, a. 0,26. l. 0,56. cr. 0,36. Stat notiquo loco suo iuxta n. 1283.

Blinkenberg, *Asklepios* p. 123 n. 10. — *Exscripsi.*

Α ΙΓΟΥΣ Α[ατ]οῦς.

Tertii fere a. Chr. n. saeculi.

1307 N. 532. Tabula lapidis calcarii, fracta ad sinistram et in parte postica, in summo latere foramen ad aliquid inserendum. A. 0,23. l. 0,63. cr. 0,36.

E schedis Villoisnoii (=in ecclesia ruinosa in convalle angusta montis ut putatur Cynortii- i. e. io sedicula S. Anone) Boeckh, C. I. G. 1182. — *Exscripsi.*

Circulus n. 36 (p. 191)

ΜΑΤΡΟΣ
ΚΘ

Ματρός.
κϑ'.

1308 N. 493. Lapis calcarius quadrangulus, basi fultus. In utroque latere foramina, ut utrimque alios lapides patent nostrum excepisse. A. 0,63. l. 0,66. cr. 0,64.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 151 o. 46. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 157. — *Exscripsi.*

ΜΗΤΡΙΘΕΩΝ
ΙΚΕΤΗCΚΑΤΟΝΑΡ
ΜΕΛΑΝΗΠΟCΕΤΕΥΞΕΝ

Circulus
ι n. 36
(p. 189)

Μητρὶ Θεῶν | ἱκέτης κατ' ὄναρ | Μελάνιππος ἐτεύξεν. *ι'*.

Versus hexameter. — Cf. n. 1367.

1309 N. 361. Lapis calcarius, e cuius media parte posteriore aetate, ut in alium usum conformaretur, decisum est aliquid rectis angulis effectis. A. 0,25. l. 0,76. cr. 0,29.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 21 n. 16. — *Exscripsi et confeci octypum.* Imaginem repraesento ad decimam verae magnitudinis partem redactam.

Μαχάονος.
κα'.

Recte iudicat Cavvadias titulum quinti saeculi priore dimidio esse exaratum. Circulum (n. 35, p. 189) pertinere censet ad inscriptionem posteriorem diverse a nostra directam, sed supra eum, ubi tituli posteriores reliquias ait conspicuas esse, mihi certum visum est nihil esse nisi fasuras fortuitas. Atque saoc non est causa, cur a titulo nostro aveliamus circulum, quod eius nuoeri aliam sequuntur directionem idemque igitur credendum etiam est de symbolo, quod clare agnosci nequit.

1310 Lapis calcarius supra fractus, repertus antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et urientem. A. 0,51. l. 0,69. cr. 0,68. — *Exscripsi.*

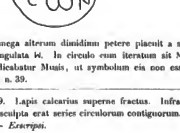

Μου[σῶν.

Litteras (unega alterum dimidium petere piacuit a specie rotunda ω, alterum ab angulata Ϣ. In circulo cum iteratum sit Μουσῶν, manifesto tam raro dedicabatur Musis, ut symbolum eis non esset tributum. Cf. supra p. 189. n. 39.

1311 N. 369. Lapis calcarius superne fractus. Infra titulum ut ornamentum insculpta erat series circulorum contiguorum. A. 0,49. l. 0,42. cr. 0,34. — *Exscripsi.*

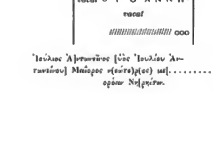

Ἰούλιος Ἀ[ριστοῦτος [υἱὸς Ἰουλίου Λι-
κιννίου] Μαίορος σ[ειτε]ρ[εσ] μ[ί]..... ὑφ-
ορέων Νο[ρίκων.

Digitized by Google

Tenemus dedicationem ductus aquarum, cuius rudera et in valle Epidauria et in Cynortio monte vel hodie admiramur; eum enim ab Antonino quodam cum aedificiis permultis donatum Epidauriis esse testis est Pausanias 2, 27, 6 sq.: Ὅσαι δὲ Ἀντωνῖνος ἀπὸ τῆς συγκλήτου ξωῦδε ἐφ' ἡμῶν ἐκείνου, ὅτι μὲν Ἀτιλιανοῦ λουτρὸν κτλ. ἔργα δὲ ἐστιν ὑπὲρ τὸ πλῆθος τὰ τοῦ Τίτου καὶ ὕστερον ἀναμφίλογον Κυνόρτιον, Νικοπόλεως δὲ Ἀπολλωνος ἱερὸν ἐν αὐτῷ, τοῦτο μὲν δὴ τῶν ἄγαλμα· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα παρὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Μαλεάτου καὶ Πλούτων κρήνης, ἐς ἃ τὰ ὕδωρ συλλέγεσθαι φασιν τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, Ἀντωνῖνος καὶ ταῦτα Ἐπιδαυρίοις ἐποίησεν. Manifestum reddit titulus noster, haec beneficia per errorem a viris doctis tribui solita esse imperatori Antonino Pio.

Lectio partim non facilis, sed ubique certa. Ad dextram exceptisse lapidem alterum cognosci potest e conformatione nostri; verisimillime ad sinistram erat lapis tertius, cum vix definisse posset ante Ἀντωνῖνος nomen gentilicium Ἰουλιανε (melius quidem dixeris id fuisse pro praenomine), quod supplevi e n. 1416. Pater, quamquam differt ordo nominum, fortasse est Iulius Maior Antoninus is, qui dedicavit lapidem urbanos Inscr. Gr. Ital. 980.1013 (cf. Prosopogr. Imp. Rom. II p. 199 n. 267). Ad supplementum Νυμφῶν confer acroteria aedis Aesculapii in speciem Nereidum picta, de quibus Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 88 tab. VIII, 2. 3. Idem, Γλυπτά 1 p. 136. Winter, *Athen. Mitth.* 1894, p. 158 sq. tab. 6.

1312 Ara e lapide calcario rubescente, a. 1,01. l. 0,61. cr. 0,39. Titulus obiter incisus. — *Exscripsit Fredrich.*

Π ⟨ ΝΙ *vacat crebrostri 26*	Πανί.
Circulus n. 42 (p. 189)	
ΠΘ s. ΠΕ (prius verisimilius)	πϑ´(?).

Nescio an per errorem bis exaratum fuerit Alpha.

1313 N. 538. Lapis calcarius ad dextram fractus, inventus antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. A. 0,43. l. 0,30. cr. 0,45. — *Exscripsi.*

Π Α Ν Circulus n. 42 (p. 189) Θ mutilus	Πανι[σε (s. Πανι[).

1314 N. 261. Frustulum lapidis calcarii. A. 0,26. l. 0,17. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

Λ Δ	λδ´.
Σ Ο Τ Α	Σα[τ - - - Πο[σειδῶν.

λδ´ est numerus adscriptus circulo, qui erat ad dextram. Dedicatio erat versuum tantum duorum; omneo vix incertum, lapis enim n. 1055, qui cum signatus sit λγ´, iuxta nostrum collocatus erat, dedicatus est Panaceae. Verisimile est ΣΟΤ fuisse versus igiturque nominis eius qui dedicavit initium.

1315 N. 514. Lapis calcarius ab omnibus partibus fractus. A. 0,57. l. 0,36. cr. 0,25. — *Exscripsi.*

vacat Ο Κ Τ Ο Ι Γ Δ Δ Ρ Ο Ν *vacat*	- - ος τοῦ Π]ετεσ[ῶνο ἀνε]θ[ηκ]ε.

Victoria agonistica, de quo dedicatum erat, fuerit in Isthmiis reportata.

1316 N. 521. Lapis calcarius, a. 0,46. l. 0,61. cr. 0,45. — *Exscripsi.*

IIIII ω Σ Ε Ι Δ Α Ν Ο Σ III Ο Α Α Α *vacat*	Π]ετεσῶνος - - - - -

In versu altero latere potius videtur epiclesis dei: τσ[ῦ] Ἄλα- quam nomen dedicantis.

1317 N. 100. Stela lapidis calcarii cymatiis instructa. In summo latere foramen. A. 0,71. l. 0,16. cr. 0,18. Postea in eodem lapide scriptus est n. 1050.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 116. — *Exscripsi.*

Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ι Δ Α Ν Ι	Ἀρέτα Π]οσειδῶνι.

1318 In lapide eodem, in quo n. 992.

Bliokenberg, *Asklepios* p. 127 n. 19. — *Exscripsi.*

Δ Π Ρ Ο Ν Ο Ι Α Ι	δ´. Προνοίᾳ.

(*De circulis duobus titulo appositis cf. lemma n. 992 et p. 190 n. 46.*)

Providentia inter deos alios refertur Hymo. Orph. proem. 30; cf. C. I. G. 3957a II vs. 5 ἡ πάντα διεξέρχεται τὸν ἅπαντα βίον. De Minerva Προνοίᾳ Delphica vide Preller-Robert, *Griech. Mythologie* I 195.

1319 Lapis calcarius, inventus antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. A. 0,45. l. 0,45. cr. 0,38. — *Exscripsi.*

Σ Ω Τ Η Ρ Ι Α Ι Circulus n. 49 (p. 190) ΙΘ	Σωτηρίᾳ. ϑ´.

Σωτηρίᾳ deae mysteria celebrabantur Aegii (Paus. 7, 24, 3), Patris quoque habebat templum (id. 7, 21, 7).

1320 N. 58. Lapis calcarius, supra fractus, a. 0,79. l. 0,60. cr. 0,30. Litterae a. 0,02; sed Phi est centimetrorum non minus 11.

Baunack, *Aus Epidauros* 5. Bliokenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. XVIII. — *Exscripsi.*

Τ Ε Λ Ε Σ Φ Ο Ρ Ω Circulus n. 32 (p. 189) ΓΘ	Τελεσφόρῳ. γϑ´.

Digitized by Google

1321 Athenis in museo parva statua marmorea Telesphori, qui repraesentatur ut infans pallio talari amictus, a. 0,44. Reperta est ibidem ubi n. 1004. Titulus in basi rotunda.

Cavvadias, *Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου* n. 281. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 160. (Dittenberger, Sylloge ³ 778.) — *Exscripsi.*

Τ Ω Τ Ε Λ Ε Σ Φ Ο Ρ Ω
Γ Λ Ι Ο Σ Τ Α Τ Ρ Α

Τῷ Τελεσφόρῳ
Γλίκις ἰατρὸς.

Cf. n. 1334. — Vs. 2 alteri lota linea transversa magna est superscripta, ut species effecta sit litterae Tau: est discrescos signum; cf. ad n. 995. Idem dedicavit Hygiae n. 1334.

1322 N. 64. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat aram. Infra est cymatium, in quo titulus; circulus signatus in ipsa tabula. A. 0,26. l. 0,55. cr. 0,31.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 91 n. 33. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 165. — *Exscripsi.*

Circulus
n. 49
(p. 190)

Ξ Α

Ξα'.

Τ Ε Λ Ε Σ Φ Ο Ρ Η Ι

Τελεσφόρῳ.

1323 A. 0,23. l. superne 0,30, infra 0,21. cr. 0,245.

Baunack, Philologus 54, 1895, p. 61 n. 3.

Τ Ε Λ Ε Γ

Τελε[σφόρῳ].

1324 In lapide rubro.

Ex apographo Trézelii Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 249 n. 73 et *Expédition de Morée* II p. 168 n. 5; tab. 81, 10.

Ε Ϲ Θ Ι Ο
Ο Ν Υ Ϲ Ι Ο Ϲ
Κ Θ Δ Ν
Κ Α Τ Ο Ν Α Ρ
ϵ Ε Π Ι Ε Ϸ Θ Δ Ϲ
Ρ Ο

Τελ[ε]σ[φ]ό[ρ]ῳ.
Δι[ονύσιος]
[τοῦ δεῖνος]
κατ' ὄνα[ρ].
ἐπὶ ἰε[ρέ]ως
- - - -

Certa ratione restituisse mihi videor: in versu primo, in quo constat indicatum fuisse nomen, parva lacuna, quae in loco litterae Phi erat ante prius O, errore sane cum Trézelii solita indiligentia consentaneo designata est ante posterius.

1325 In lapide, cuius inscriptio deleta, conspicuus est circulus Telesphori (n. 49, p. 190), cui adscriptus numerus ΛΑ.

1326 N. 551. Lapis calcarius, a. 0,74. l. 0,73. cr. 0,22.

Versum priorem edidit Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 389. — *Exscripsi.*

Τ Υ Χ Α Ε
ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ Ι Cir- Ε Ε Ο Ϲ
culus
n. 51
(p. 190)
vacat

Τύχηι
Νεικ]ήτωι.

Quarto a. Chr. n. saeculo non recentior; fortasse vel est quinti. Quae dedi de versu altero, cui insculptus rudi modo est circulus signatus, quamquam admodum difficilia sunt cognitu, tamen certa duco. Neque dubium videbitur supplementum; Τύχη Νίκαια similiter est dictum atque Ζεὺς Ἀπελλαῖός, cf. Dio Chrysost. 64, 8 (II p. 330 Reiske): *ἀνάκειται δὲ ἡ Τύχη καὶ πολλαχοῦ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀνάκειται· τὸ μὲν ἔτος αὐτῆς Νίκαιτος κτλ.*

1327 N. 311. Tabula lapidis calcarii, fracta ad dextram. A. 0,25. l. 0,34. cr. 0,46. — *Exscripsi.*

Τ Υ Χ Η Ε

Τύχηε - - -

Verisimiliter sequebatur epiclesis.

1328 Lapis calcarius supra fractus. A. 0,55. l. 0,49. cr. 0,42. — *Exscripsi.*

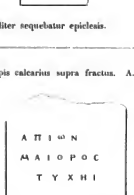

Ἀπίων
Μαίορος
Τύχηι.

1329 *A* N. 458. Lapis calcarius, fractus superne et ad dextram, a. 0,57. l. 0,65. cr. 0,56. *B* N. 457. Lapis calcarius, fractus ad sinistram, a. 0,58. l. 0,36. cr. 0,45.

Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 390. — *Exscripsi.*

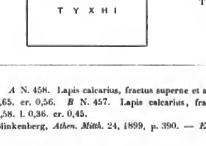

Τυχαί]ας.

ιγ'.

Fragmenta duo componunt Blinkenberg. Bonae aetatis, ut videtur saeculi a. Chr. n. quarti.

1330 N. 353. Stela parva e lapide nigro. In summo latere excavatio. A. 0,69. l. 0,21. cr. 0,16.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1894, p. 22 n. 17. — *Exscripsi.*

Δ Ι Ο Ν Υ Ϲ Ι Ο Ϲ
Υ Γ Ε Ι Α Ι

Διονύσιος
Ὑγιείαι.

Ι Γ

ιγ'.

De circulo parvum vestigium superesse videtur ad numerorum sinistram.

Vs. 2 ΥΓΙΕΙ Cavvadias.

Digitized by Google

1331 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1480, reperto antiquo loco suo ante aedem, in quam posteriore aetate motata erant propylaea gymnasii. In forma edita a Cavvadia in libri inscripti *Fouilles d'Épidaure* I tabula prima sedes lapidis signata est littera *f*, in libri Τὸ ἱερὸν dicti forma littera χ. Conspicuus est lapis in propylaeorum imagine phototypica Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1899, ιν'. 5; cf. Cavvadias, ibid. p. 105.

Baunack, *Aus Epidauros* 6. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 19. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 134. — *Exscripsi.*

Γ | Ε Ι Λ Ι — Τγειείη.

Circulus
n. 51 — Π Η — πη'.
(p. 190)

Sine dubio recte e lapide nostro conclusit Cavvadias (cf. Τὸ ἱερὸν 149), aedem ante quam repertus est fulisse Hygiae, fortasse quidem eam quam construxit Antoninus senator (cf. ad n. 1311), de qua Paus. 2, 27, 6; ἐνοίκους δὲ καὶ Ὑγείᾳ σεβοῦ.

1332 N. 379. Basis lapidis calcarii, a. 0,57. l. 0,82. cr. 0,37.

Chandler, Inscr. II 142, p. 82. (Boeckh, C. I. G. 1180.) *Expédition de Morée* II p. 166 n. 1 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 241 n. 69 ex apographis Virleti et Quineti. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 147.) C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 519 e schedis Welckeri. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 142. — *Contuli.*

Υ Γ Ε Ι Α — Ὑγιείᾳ
Π Α Ι Δ Ι Ο Σ Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ — Π(αῖδες) Αἰλιος Εὐτυχος
Υ Π Ε Ρ Τ Η Σ Θ Υ Γ Α Τ Ρ Ο Σ — ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς
Α Ι Λ Ι Α Σ Α Κ Υ Λ Ε Ι Ν Η Σ — Αἰλίας Ἀκυλείνης.

Var. lect. Va. 1 omittit Chandl., Ὑγιείᾳ Welcker Cavv. || vs. 4 Ἀκυλάνος Cavv.

1333 In museo Atheniensi parva statua marmorea Hygiae, reperta in aedificio *K*, de quo cf. lemma n. 1004. A. 0,47 cum basi, in qua est titulus. Basis a. 0,05. l. 0,48.

Statuam et basim repraesentat Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, tab. 11; cf. p. 250. Cavvadias. Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου n. 272. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 139. — *Exscripsi.*

Α Υ Σ Ι Μ Α Χ Ο Σ Τ Η Ε Μ Α Υ
Τ Ο Τ Σ Ω Τ Ε Ι Ρ Η Κ Α Ι Τ Ε Λ Ε Σ
Φ Ο Ρ Ω

Αὐτίμαχος τῷ ἰατρῷ
τοῦ σωτῆρος καὶ Τελε-
σφόρου.

Ἡ σώτειρα = Hygia.

1334 Athenis in museo statua marmorea Hygiae, reperta in aedificio *K*, de quo vide lemma n. 1004. In basi rotunda titulus. A. 0,56.

Statuam et basim repraesentat Stais, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1886, tab. 11; cf. p. 249 n. 1. Cavvadias, Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου n. 271. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 159. (Dittenberger, Sylloge³ 777.) — *Exscripsit Fredrich*; *contuli.*

Τ Η Υ Γ Ε Ι Α
) Γ Α Ι Ο Σ (
Ι Α Τ Ρ Α

Τῇ Ὑγιείᾳ
Γαΐος
ἰατρὸς.

Cf. n. 1321.

1335 In eodem lapide, in quo n. 980.

Υ Π Ν Ω Ι — Ὕπνωι.

Π Ε — πε'.
Circulus
n. 52
(p. 190)

Intellexit Cavvadias (Τὸ ἱερὸν 138), Ὕπνον Epidauri fuisse inter deos Ἐκδώτους (cf. Paus. 2, 27, 6); in delubro enim Aesculapii Sicyonio, cuius cultum ex Epidauro deductum esse testis est Pausanias 2, 10, 3, epiclesin Ἐκδώτους gerebat Hypnus (Paus. 2, 10, 3).

1336 In eodem lapide, in qua n. 1020.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 270 n. 8. Baunack, *Aus Epidauros* 8. — *Exscripsi.*

Υ Π Ν Ω Ι — Ὕπνωι.

Circulus
n. 52
(p. 190) — Ν Α — να'.

1337 Fragmentum lapidis calcarii, inclume superne et ad dextram, repertum antiquo loco suo ab aedificio *E* inter septentriones et orientem. A. 0,57. l. 0,31. cr. 0,35. — *Exscripsi.*

Τ Η Ρ Ι Ο Σ

Τοῦ δεῖνος Διὸς σωτηρίου.

1338 N. 383. Fragmentum lapidis marmorei; ad dextram servatus margo. A. 0,41. l. 0,86. cr. 0,35. — *Exscripsi.*

Ο Υ vacat — -ου.
Α Ι Ω Ν — - - αιων.

Duo tantum erant versus, in quorum priore casu genetivo indicatum erat numen, in altero dedicans, e. g. Ἐμπεδίων.

1339 Lapis calcarius, a. 0,85. l. 0,38. cr. 0,29, instructus est insigni heroum (n. 32, p. 189), cui adscriptus numerus ΝΗ. Titulus detritus. Notavit etiam Blinkenberg, *Athen. Mitth.* 24, 1899, p. 387.

1340 In lapide collocato ut videtur antiquo loco suo in parte sacri orientali nunc nihil est conspicuum praeter circulum heroum (n. 32, p. 189) et numerum ei adscriptum ΚΒ.

Digitized by Google

1341 Athenis in museo fragmentum magni vasis fictilis figuris nigris ornati, repertum ibidem ubi n. 1169. A. 0,18. l. 0,37.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 11. — Vidi. *E' delineatione Prottii* repraesento ad quartam partem veram magnitudinis redactum.

Ἀρι[στ]ίας Ἀ-
γρέως.

Titulus sollerter sicut lapidi incisus. Scriptura Argiva. In versu priore Kappa ex E correctum.

1342 Monumentum aeneum, l. 0,12, cuius imago hic apposita ad dimidium verae magnitudinis est redacta. Constat e fistula cava (l. 0,07) et e parte solida sursum dexa, cuius extrema utrimque perhibeot foraminis reliquias: quae foramioa eredo effecta esse, ut affigeretur trulla, radiumque ligneum ut macubrium fistulae fuisse iomissum. Repertum e certa relatiooe Epidauri vel in eius vicinia nunc asservatur Parisiis apud virum quendam privatum. Mihi intercedente lusigni cum benignitate Haussoulliero v. d. monumeotum licuit et ad libidinem examinare et designandum curare. Imagines partis monumenti extremae et tituli subiclo verae magnitudini pares.

ΠΑΡΕΔΟΚΕ
ΒΟΡΜΙΑΔΑΣ
ΦΙΛΙΣΚΟΣ

Παρέδωκε
Ὁρμιάδας
Φιλίσκος.

Ad dextram versus alterius vides lineas consulto incisas, quarum explicatiooem sioe dubio rectam debeo Haussoulliero: est Pi inversum; ei enim, qui titulum incidit, in animo erat scribere sioistrorsum, e quo consilio deinde, postquam exaravit litteram primam. Seotentia eora Φ-λισκος — uti merum nomen persaepe Epidauri — designat dedicantem, qui eum casu quodam, sorte eredo, impeditus esset, quominus consilium donandi perficeret, eius heres tradidit monumentum.

1343 N. 96. Stela lapidis calcarii; supra et infra cymatia, in intere summo foramen ad inserendum donarium. Reperta prope aedificii *E*, de qun conferas lemma n. 1169, latus orientale. A. 1,40. l. 0,29. cr. 0,25.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 120 n. 1. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 13. — *Contuli.* Itero exemplum *Blinkenbergii.*

ΝΙΚΑΒΑΡΙΣΤΑ
ΔΑΙΚΡΑΤΕΙΑ
ΑΝΕΘΕΤΑΝ

Νικαβάρ[ι]στα,
Δαικράτειαι
ἀνέθετ[α]ν.

....ωρίτης .....
.. δνδρὶς ἀνέ[θηκεν Ἐπι-
δαύρῳ.

1344 N. 36. Fragmentum lapidis calcarii ab omnibus partibus mutilum; sed cum supra titulum sit residuum regulae prominentis, infra titulum spatium vacuum, omoium versuum constat servatas esse reliquias. A. 0,50. l. 0,25. cr. 0,235. — *Exscripsi* et confeci cetypum.

E circuli signo (cf. n. 53, p. 190), quod videtur lyra, conieceris lapideo dicatum fuisse sut Apollini (ut ei sicut Iovi duo diversa fuissent symbola, cf. circulos n. 25/26 et 27, p. 188) sut certae Musae, universitas enim Musarum omnino carebat symbolo (vide circulum n. 39, p. 189).

Digitized by Google

1345 N. 88. Basis lapidis subnigri, infra fracta. In latere summo foramen. A. 0,45. l. 0,30. cr. 0,23.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 15. — *Exscripsi* et confeci ectypum. Imaginem repraesento ad quintam verae magnitudinis partem redactam.

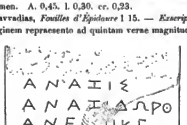

Ἄνσξις
Ἀνεθέκεν
ἀνέθηκε.

Licet iam adhibitae sint litterae lonicae Ω et H, tribuendus est titulus saeculo quinto. Notanda littera Xi bis scripta Ξ, sicut e contrario Ξ scribebatur pro Zeta; vide quae adnotavi ad n. 263.

1346 N. 114. Basis tofina; superne est cymatium, in summa parte foramen ad inserendum statuam. Reperta ibidem ubi n. 1343. A. 1,53. l. 0,52. cr. 0,37.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 14. — *Exscripsi.*

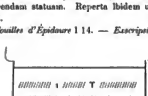

- - - - - -
- - - - - -εὺν
Αἰγίνασ[ιν.

Vs. 2 .ιν....υ.. Cavv.
Scriptura στοιχηδὸν ordinata ineunti quarto saeculo est tribuenda.

1347 N. 414. Lapis calcarius, restatus in formam mensae (vide imaginem apud Blinkenberg, *Tidsskr.*). Titulus in latere longiore paulum prominente. A. 0,34. l. 0,73. cr. 0,32.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3. p. 163 n. 2. Idem, *Athen. Mitth.* 23, 1898, p. 2 n. 2. — *Exscripsi.*

ΔΑΜΑΡΕΤΑΑΝΕΘΗΚΕ

Δαμαρέτα ἀνέθηκε.

Saeculi quarti.

1348 N. 31. Stela lapidis calcarii, a. 1,37, l. 0,30. cr. 0,22.
Blinkenberg, *Asklepios* p. 121 n. 2. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 19 n. 1.) — *Contuli.*

ΤΑΙΣΑΝΤΑΛΑ
ΙΔΑΑΝΕΘΗΚΕ

Ταῖς Ἀντάλα-
ῖδαι ἀνέθηκε.

Ad Ταῖς Blinkenberg confert Αὖς, Θαῦς; ad nomen dedicantis laudat Ἀντάλκη in titulo Megarico edito a Baunackio, Philologus 48, 1889, p. 386 (locus in Corpore Inscr. Graec. Sept.) et Ἀντάλλας in titulis duobus Delphicis: Curtius, Anecdota Delphica n. 10 (*Dialektinschr.* 2268) vs. 11. Wescher-Foucart n. 18 (*Dialektinschr.* 2581) vs. 128.

1349 N. 319. Basis lapidis calcarii, reperta antiquo loco suo a templi Aesculapii angulo, qui est inter orientem solem et meridiem, circa metros 11. Foramen oblongum et angustum, quod est in latere summo, ut observat Cavvadias, probat dedicatum fuisse anaglyphum, non statuam. A. 0,30. l. 1,20. cr. 0,60.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 193 n. 94. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 108. — *Contuli lapidem et exscripsi ex ectypo.*

ΔΡΥΜΟΣΠΑΙΣΟΕΟΔΟΡΟΥΟΛΥΙΡΙΚΟΝΕΝΘΑΔΑΓΩΝΑ
ΗΝΓΕΙΛΑΥΘΗΜΑΡΑΡΟΜΕΩΝΘΕΟΥΕΙΣΚΛΥΤΟΝΑΛΣΟΣ
ΑΝΔΡΕΙΑΣΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΠΑΤΡΙΕΔΕΜΟΙΡΙΟΝΑΡΓΟΣ

Δρῦμος Παῖς Οἰοδρόμου Ἰρικονεν θα Δαγῶνα
ἦν γεῖλα Λυθημαρα Ῥομεῶν θεοῦ εἰς κλυτὸν Ἄλσος
Ἀνδρείας παράδειγμα πατρὶ δὲ μοῖρ' ἴσσον Ἄργος.

Saeculi quarti. Non censendus est Drymus Argivus fuisse inter fetiales ad cuntiandum tempus ludorum Olympicorum in civitates Graecas missus ab Eleis; hi enim id munus mandavisse peregrino credi non possunt. Drymus igitur cum forte eo die quo ferise indictae sunt Elide adesset, ut anteveniret praecones publicos, suo Marte nuntium in fanum Epidaurium afferre suscepit, quod tanta celeritate se confecisse praedicat, ut itineris longitudine vel superaret cursorem Argivum eum, qui victoriam suam reportatam Olympiae in δολιχῷ Ol. 113 teste Iulio Africano eodem die nuntiavit in urbem suam patriam. Intervallum sacri Epidaurii ab Elide etiamsi metiris ut lineam directam cum videatur kilometrorum non minus centum et quadraginta, transcendendi autem fuerint Arcadiae montes, vix si quis Muenchhauseniorum generi adnumeret Drymum, calumniae erit accusandus. Equidem frustra quaesivi verborum interpretationem credibilem, qua eius fides conmleretur.

1350 N. 213. Tabula marmorea utrimque fracta, a. 0,07. l. 0,20. cr. 0,14. — *Exscripsit Fredrich.*

Τίτ[ιον Πο.....
Ἀνθ]ρώπ[ου Ἀ]ντ[ώνιος.

1351 N. 271. Basis lapidis calcarii; in summo latere et titulus et foramen rotundum ad inserendum donarium. A. 0,27. l. 0,28. cr. 0,13.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 118. — *Exscripsi.*

ΓΟΡΓΙΠΠΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Γόργιππος
ἀνέθηκε.

Est saeculi quarti.

1352 N. 629. Tabula lapidis calcarii, fracta infra ad dextrum, anaglypho ornata: Pan instructus membro erecto et pedibus caprinis sinistra demissa necnon quid tenet, dextra supra humerum sustinet rem in superiore parte latiorem, fortasse arborem. Supra anaglyphum titulus. A. 0,87. l. 0,51. cr. 0,29. — *Exscripsi.*

ΓΟΡΓΙΑΣΚΡΗΘΕΥΣ
ΤΟΙΦΟΥΡΟΙΑΝΕΘΕΝ

Γοργίας, Κρηθεύς,
τοῖ φευγοῖ, ἀνέθεν.

Saeculi quarti vel tertii. De huius aetatis praesidiis Macedonicis in Peloponneso collocatis vide adnotata n. 769.

Digitized by Google

1353 N. 178. Stela lapidis calcarii, in duas fracta partes, infra mutila; in summo latere foramina duo. A. 0,29. l. 0,39. cr. 0,17.
Carvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 113. — *Exscripsi.*

ΠΟΛΥΚΡΑ⁻ΗΣ	Πολυκρά[τ]ης
ΠΟΛΥΚΡΙΓΟΥ	Πολυκρί[τ]ου
ΑΝΕΘΗΚΕ	ἀνέθηκεν.

Var. lect. Vs. 2 Πολυκράτους Carv.

Χρεγχθόν scriptum, ut videtur saeculo quarto.

1354 Angulus superior dexter stelae marginatae e lapide calcario, supra cymatio ornatae. A. 0,28. l. 0,30. cr. 0,09. — *Exscripsi.*

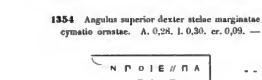

- - - - ν ποιη[σε πα-
- - - - - - τα τοῦ
- - - - - - - ν φθ-
- - - - - - - - να

Χτοιχηδὸν scriptum. Erat esrmen.

1355 N. 446. Lapis utrimque fractus; in latere summo lata excavatio. Titulus videtur fuisse versuum quattuor. A. 0,44. l. 0,92. cr. 0,44. — *Exscripsi.*

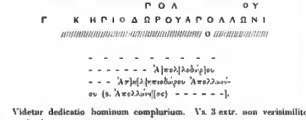

- - - - - - - - - - -
- - - - - - - Λ[ιτολ]αδή[ρ]ου
- - - Ἀπ[ο]λ[λ]ωνιάδου Ἀπολλω-
ου (s. Ἀπολλών[ος] - - - - - -].

Videtur dedicatio hominum complurium. Vs. 3 extr. non verisimiliter legas Ἀπόλλωνι, cum secutus sit versus alius.

1356 N. 486. Lapis calcarius rectangulus, repertus antiquo loco suo apud latus orientale aedificii Κ inter lapides n. 1069 et 1089. A. 0,74. l. 0,51. cr. 0,42. Titulus a margine superiore distatat centimetros circa 15; aetate multo posteriore, manifesto cum raptum erat donariom, ita inversus est lapis ut titulus noster curreret a summo ad imum et ad eius sinistram parvis litteris scriptus est titulus n. 1079 *A*, cui aetate etiam posteriore denique litteris maioribus additi sunt n. 1079 *B* et circuli duo, ita quidem ut et litteris eius et circulo altero secetur titulus noster.
Carvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 114. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. — *Exscripsi.*

ΙΜΑΧΟΣ ΦΑΥΛΑΟ ΑΡΓΕΙΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ

Var. lect. Φαύλου Carvadias (corr. Blinkenberg).
- - σθώνυχος Φαύλου Ἀργεῖος ἀνέθηκεν.

Ext tertii fere saeculi. Initio est usoliva apta ad Ϲ.

1357 N. 515. Lapis calcarius rubescens, ad sinistram fractus. In latere summo foramina. A. 0,30. l. 0,34. cr. 0,44. — *Exscripsi.*

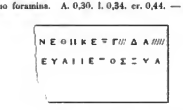

- - - - ὁ]δ[ί]τ[ης] Ἐτεο[κ]ύρου.
Εὐαι[ρ]ε[τ]ος [Ε]ὐω[ν]ύτου Ἰκάστην.

Manifesto ad dextram excipiebat lapis alter. Quid fuisse possit in versu altero nisi nota sculptoris nescio.

1358 In pariete postico scamni e lapide calcario facti. A. 0,49. l. 0,85. cr. 0,12. — *Exscripsi.*

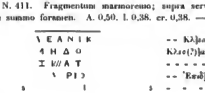

Ἀτ]αλαπαιδάρι.

1359 N. 232. Fragmentum marmoreum de margine phialae, a. 0,11. l. 0,13. cr. 0,03. — *Exscripsi.*

- οφαν- - de nomine dedicantis a. patris eius.

1360 N. 411. Fragmentum marmoreum; supra servatus margo. In latere summo foramen. A. 0,50. l. 0,38. cr. 0,38. — *Exscripsi.*

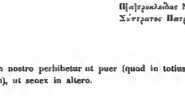

- - Κλ]εανι-
Κλεσ(?)ι]κύδ[ης,
- - - - - -
- - Ἐτεά]ν[ο]υ ἀνέ-
θ]η[κ]εν.

1361 N. 619. Lapis magnus calcarius, fractus in partes duas. In summo latere foramina. Utrimque olim excipiebat lapis alius. A. 0,53. l. 2,43. cr. 0,35. — *Exscripsi.*

- - Πατροκλείδα, Νικόλοχος Πατροκλείδα,
- - - - - - - ης υἱ]ος. Μεϊλάδος Δάμου,
Π[α]τροκλείδας Νικολόχου,
Σ]ωστράτος Πατροκλείδα.

Vergente altero a. Chr. n. saeculo vix recentior. Dedicatio videtur hominum eiusdem familiae complurium. — Vs. 2 inter E et Y nihil erat scriptum. — Vs. 4 idem esse potest Sostratos Patroclidae f. tituli n. 1508, *C* vs. 1, si in nostro perhibetur ut puer (quod in totius familiae donario non ineptum), ut senex in altero.

Digitized by Google

1362 N. 180. Fragmentum lapidis calcarii. A. 0,18. l. 0,23. cr. 0,30. — *Exscripsi.*

Χάρου Ζ[ε(ύ)ς (s. Ὁ δεῖνα] Χαρο[ξ]ίδου ἀνέθ]ηκε.

Aram dedicatam fuisse constat e circuli residuo, quod est supra titulum (de circuli signo nihil superest). Unus tantum erat versus; litteram servatam primam certum est non fuisse Κ, sed Χ. Nomen Χάροδος (s. Χαροξίδης) occurrit in titulo Delio *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 407 n. 64.

1363 N. 160. Basis parva marmorea, a. 0,08. l. 0,27. cr. 0,15. Servata sunt vestigia figurarum duarum, pone quarum alteram iacet bestia, fortasse canis.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 84 n. 86. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 154. — *Contulit Fredrich.*

ΑΓΡΙΠΠΑCΤΩΘΕΩ
ΤΟΝΑCΚΛΗΠΙΟΝΕΥ
ΧΑΡΙCΤΩΝ

Ἀγρίππας τῷ Διῒ
τὸν Ἀσκλαπιὸν εὐ-
χαριστῶν.

Cuinam deo Agrippa dedicavisset imaginem Aesculapii, patebat e loco quo collocata erat.

1364 Basis rectangula, a. 0,51. l. 0,60. cr. 0,35.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 86 n. 18. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 231.

ΠΑΙΑΙΟ Π[α]λλα[ς ---
ΔΗCΑΝΕ - - δης ἀνέ]θηκε.

Π[α]λλα[ς scribi Cavvadias, sed cum sub titulo referat insculptum esse circulum, constat dedicatum esse non hominis imaginem, sed aram. Fortasse legendum erat Π[ύ]λαος Ἀλκα[ς - -.

1365 Le Bas, *Voyage archéol.* II 144.

ΝΕΑΙ --- νέαι --

Dedicatio fuerit imperatoris alicuius uxori vel filiae ut novae deae obiata.

1366 N. 217. Fragmentum, in quo supra servatus margo, infra cymatium. A. 0,10. l. 0,07. cr. 0,06.

Bauneck, *Aus Epidauros* 5. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* o. s. 10, p. 274 n. XXII. — *Exscripsi.*

Ὁ δεῖνα - -]δᾶος
τῷ δεῖνι Διῒ Ἐπ]ικόῳ.

1367 N. 192. Parva ara marmorea; in latere summo excavationes duae circulares. A. 0,15. l. 0,14. cr. 0,08.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 151 n. 45. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 158. — *Exscripsi.*

ΙΚΕΤΗC Ἱκέτης
ΜΕΛΑΝΩΠΟC Μελάνωπος.

Idem dedicavit n. 1308.

1368 N. 524. Tabula lapidis calcarii, circumdata margine edito, qui altus est centimetros 11. Titulus in margine sinistro et inferiore. Cum lapidis finis sinister secet versuum duorum priorum litteras priores, constat margiem sinistrum continuatum esse lapide altero lacque satis latum fuisse. A. 0,74. l. 0,75. cr. 0,15. — *Exscripsi.*

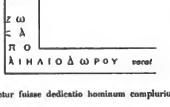

- - - - - - Ζω-
- - - - - - σα
- - - - - - νε-
- - - μοὶ Ἡλειδώρου.

Videtur fuisse dedicatio hominum complurium.

1369 N. 410. Stela e lapide calcario caeruleo, a. 0,195. l. 0,37. cr. 0,58, ad novum usum conformata. In latere altero latiore, cum imo, foramina. In latere alterius angustioris margine superiore

ξα'.

Vide supra p. 187 ad circulum o. 12.

Digitized by Google

4. STATVARVM SVBSCRIPTIONES.

De parte titulorum, qui hoc capite componuntur, vel integrorum dubium est, nonne indicent donaria, quippe quae Epidauri haud raro signentur mero dedicantis nomine.

1370 N. 34. Lapis marmoreus infra et ad dextram fractus, a. 0,21. l. 0,64. cr. 0,45. Titulus admodum difficilis lectu erat versuum sex, quorum exordia servata. In latere opposito paulum curvato postea scriptus est n. 1465. — *Exscripsi.*

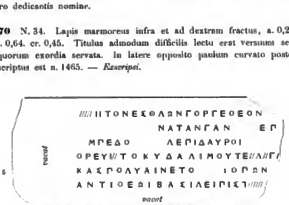

– – τὸν ἐνθάδ', Γάργυ, Στεὶν – – – – –
– – – σπ τὸν γᾶν . . . πε – – – –
ἔβιωσεν δὲ[λ' Ἐπιδαυρεῦ – – – – – –
Ϙρεύ[ξ]ετο πελλάδιον τε – – – – –
μὴς πελαίνοις[ιν – – τ]ίκτων – – – – –,
ἀντιόχου βασιλεῦ πατ]ρὶς δὲ Σιχεών(?).

Honoratus est Gorgus, Alexandri Magni ἀκόλουθος (Ephippus apud Athenaeum 528b), quem multum apud regem valuisse testantur tituli editus a C. Curtio, *Inschriften von Samos* p. 22 n. 7 et C. I. G. 2672 (in quo Gorgi nomen restituit Curtius); cf. Droysen, *Hellenismus* I 2, 313. II 2, 361 sq. — Vs. 5 inter ιξε et τ[ίκτων vix desunt plus duae litterae.

1371 N. 163. Fragmentum lapidis calcarii. A. 0,21. l. 0,22. cr. 0,11. — *Exscripsit Fredrich; contuli.*

– – λαῖ]ρτα τὸν ἐξ σπ
– – μένος ἀπλατ]ες
– – – τε, Γάργυ, ε–
– – – ρν ἐπλεφορ–
– – γυῖ]ς (s. πολ]ὺ) ἀλεξικ]ὰκ–
– – ε πὸ στ– (s. ἀκοστ–)
– – – σὺν δ–

Versum primum servatum non praecedebat alius. Vix dubium, quin honoratus sit idem qui titulo o. 1370; nostrum quidem lapidem e litteratura diveris antiquiorem non esse saeculo tertio, sed consentaneum est magnum regem (vs. 5) etiam mortuum memorari in laudibus ministri sui. Vs. 3 ultimo loco certuo est Iota, ut eum elisione legendum sit Γάργ' ε–; etiamsi autem fuerit adiectivum γάργαρος, e versibus quarto (cf. ἀκολαφόλαξ in loco Ephippi ad titulum praecedentem laudato) et quinto carmen verisimillime referendum est in Gorgum, quo nomine ut haderetur adhiberi poterat vocabulum a Γάργυ derivatum.

1372 N. 518. Basis effecta lapidibus duobus, pilutho fulta. In latere summo foramina duo. Lapis uterque a. 1,6. l. 0,34. cr. 1,72. — *Exscripsi.*

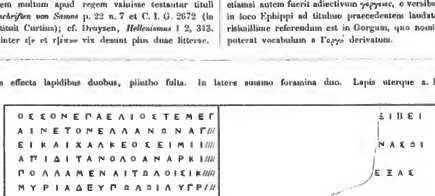

Ὅσσον ἐπ' Ἀΐλιός τε πυγ[– – – λ]υίζει,
αἰνητὸν Ἕλλανι ὀχ[ημάτι(?) – – – –
εἰ καὶ τρίλοφος εἶμι – – – –, νίκην
Λυκίη τῶν ὅλων ἀρι[στέα ἀβροτάων,
καλλὰ μὲν Αἰτωλῶν κ[ρατήσαι(?) – – – χλῖξας,
μοίρᾳ δ' ἀνίκητος λογχ[ᾶι Λακεδαίμων γᾶα.
τοί καὶ σῶν μ' Ἐπιδαυρ[ίοι ἀνέστασ'· ἀλλὰ φύλαττε,
Ζεῦ, τὸν ὑπὲρ Σπαρτ[ιατῶν εὖρῖ λαθίκοτα] πλόες.

Elegans scriptura optimas retinere studet formas, sed litterae quaedam: B (vs. 1), A (vs. 2. 3. 4. 7), Γ (vs. 3), P (vs. 7) probant titulum antiquiorem non esse saeculi tertii dimidio altero. Qui honoratur, necessario steterat in partibus iisdem atque Epidaurus viceratque et Aetolos et Spartanos. Quae omnia nescio in quem alium quadrent nisi in Philippum quintum, Macedoniae regem, qui cum foedere Achaico — adscripta ei erat Epidaurus — contra Aetolos et Spartanos sociatus Lacedaemoniam invaserat anno 218 (cf. supra p. 220, etiam ad scripturae indolem).

Vs. 1 cogitaverat de τιμῆτ[αι, sed in altero itinere denuo examinanti lapidem laesio mihi visa est sequi ductum linear transversae. — Vs. 2 ὀχ– sive αν–. — Vs. 4 supplemento universum certe patefecisse argumentum mihi videor. — Vs. 6 victoria de Spartanis reportata cum vs. 8 extoliatur, omitti non poterat in loco priore, quo regis factiones erant relata. — Vs. 7 τὸ ικλ. statua adloquitur honoratum. — Ante φύλαττε primo quidem obtutu videantur esse Alpha duo, sed certus denique eram lineam transversam, quae est in priore Λ, fortuitam esse indicandam.

Digitized by Google

1373 N. 390. Tabula lapidis rubri. In summo latere vestigia statuae. A. 0,27. l. 0,64. cr. 0,63. — *Exscripsi.*

Ε ΓΑΙΝΕΤΟΝΕΝΝΕΠΕΙΕΙΚΩΝ
Ε ΠΑΤΡΩΙ ΟΣΑ ΓΑΘΕΑΣ

– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ἐπαίνετον ἐννέπει εἰκών·
– ⏑⏑ – ⏑⏑ πατρῴοις ἀγαθῆσι.

1374 N. 278. Angulus sinister superior tabulae lapidis calcarii. — *Exscripsi.*

Α Η Ρ

Littera prima aut Α erat aut Λ. Superest de dedicatione aut de subscriptione statuae; fortasse ad sinistram exciebat lapis alter, ut legendum sit – – α ᾿Ηρ – – sive Κ]λαρ[ε- (cf. n. 1115 Κλαρίτα).

1375 N. 324. 325. Tabulae contiguae duae, quae tegebant arcum exedrae. In summo latere foramina. A. 0,29. l. 0,78 et 0,76. cr. 0,71. — *Exscripsi.*

ΚΛΕΟΝΙΚΑΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΛΙΡΥΔ // ΚΑΚΛΕΩΝΥΜΟΥ

Κλεονίκα Κλεωνύμου. Ε[ὐ]ρυδ[ί]κη Κλεωνύμου.

1376 N. 399. Basis quadrangula lapidis rubescentis, in media parte fracta. In latere summo utrimque vestigia statuae. A. 0,37. l. 1,35. cr. 0,44.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 265. — *Exscripsi.*

ΦΙΛΟ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΕΥΤΥΚΛΕΙΑ
ΔΑΜΟ // ΥΔΕΟΣ ΣΩΤΕΛΕΟΣ

Φιλο- Εὐτ[ύ]χλεια
Δαμα[κ]λέους Σωτίλεος.

Supplevit Cavvadias.

1377 N. 66. Tabula, quae tegebat basim, fracta ad sinistram. A. 0,22. l. 0,34. cr. 0,24.
Cavvadias, ᾿Εφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 91 n. 34. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 115. — *Exscripsi.*

ΙΓΙ ΙΣΑΡΧΙΔΕΟΝΤΟΣ

Var. lect. De nomine priore nil nisi Σ Cavv.

Τε[ι]σ[ι]ᾶς Ἀρχιδέοντος.

Supplevi.

1378 N. 456. Tabula, quae tegit basim, in duas partes fracta. In latere summo foramina ad inmittendas duas infantium statuas. A. 0,28. l. 0,92. cr. 0,53. — *Exscripsi.*

ΤΙΜΩΔΑΜΟΦ ΛΕΩΝΔΑΜΟΦΙΛΟΥ

Τ]ιμὼ Δαμοφ[ίλου]. Λέων Δαμοφίλου.

1379 N. 117. Basis lapidis nigri, fracta ad sinistram. A. 0,20. l. 0,37. cr. 0,18.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 266. — *Exscripsi.*

ΑΚΙΠΝΚΑΛΛΙΑΛΙΔΑ
ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ

᾿Η]ιπίων Καλλιάδα
Λευκάδιος.

Supplevi.

1380 N. 371. Tabula, quae tegebat basim; in summo latere foramina. A. 0,22. l. 0,69. cr. 0,63.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 129. — *Exscripsi.*

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΥΣ

Καλλισθένης Καλλικράτευς.

Cf. n. 1109.

1381 N. 442. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. A. 0,22. l. 0,65. cr. 0,68.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 168 n. 24. — *Exscripsi.*

ΘΕΥΔΩΡΟΣ ΜΕΝΕΚΛΕΟΣ

Θεύδωρος Μενεκλέος.

1382 N. 418. Tabula, quae tegebat basim rotundam. In latere summo vestigia statuae et foramina. A. 0,22. l. 0,94. cr. 0,65. — *Exscripsi.*

ΕΥΑΙΝΟΣ ΙΙΙΙΙΙΙΙ ΑΙΧ ΙΙΙΙΙΙΙΙ

Εὔαινος [Μεν(?)]ογένευς.

1383 N. 169. Fragmentum lapidis tofini, s. 0,15. l. 0,53. cr. 0,18.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 246. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

Π Γ Ρ Ι Κ Λ

Περικλ-

Digitized by Google

1384 N. 179. Fragmentum lapidis calcarii; supra et ad sinistram servatus margo. In latere summo foramina. A. 0,09. l. 0,28. cr. 0,14. — *Exscripsi.*

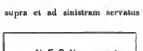

Νέων.

Erat subscriptio statuae; in eadem basi ad dextram collocata erat statua altera.

1385 Tabula lapidis calcarii, quae tegit basim. In latere summo foramina et ad sinistram vestigia statuae viri, ad dextram pueri. Titulus *b* paene pertinet usque ad marginem dextrum; de *a* in lapide maxime adeso paucae modo litterae conspicuae. A. 0,31. l. 0,98. cr. 0,83. — *Exscripsi.*

a

ΤΕΙΛ

b

ΚΑΛΙΚΛΕΙΜΟΚΡΑΤΕΟ

a

Τ]ε[ισ]ιμάτ̣ος τοῦ δεῖνος.

b

Κα[λ]ι̣κλ[ῆ]ς [Τ]ε[ισ]ιμάτε[ος].

Positae erant statuae patris et parvi filii.

1386 N. 626. Lapis calcarius rubescens, in duas partes fractus; supra margo servatus. A. 0,44. l. 0,52. cr. 0,47. — *Exscripsi.*

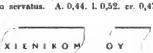

-χις Νικο[μάχ]ου.

Erat unus tantum versus.

1387 N. 164. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim, fracta ad dextram. A. 0,24. l. 0,20. cr. 0,09—0,012.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 168 n. 25. Baunack, Philologus 94, 1895, p. 41 adnot. 12. — *Exscripsi.*

Σωκρ[άτ]ους
Τιμοκρ[άτ]ους.

Var. lect. In versu priore Baunack indicat scriptum fuisse nil nisi ΚΑΙ, ante quem versum, quamquam prope accedit ad marginem, credit praecessisse alium: «*darin vermuthe ich die vielfach genannten Eltern* [Τιμασθενὶς] | *καὶ* [Τιμοκρ]άτ*ους des T. Σπατόλας Ἀπατ*ρίου [cf. stemma p. 209]». Facile quis suspicetur haec referri non potuisse de eodem lapide quem Blinkenberg et ego vidissemus; moneo igitur quam accuratissime congruere mensuras.

Aetati imperatorum titulum adsignat Blinkenberg, formas litterae Omega, credo, motus. Mihi haud mediocriter videbatur antiquior.

1388 N. 171. Dimidium sinistrum tabulae, quae tegebat stelam. A. 0,125. l. 0,26.

Baunack, *Aus Epidauros* 20. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 274 n. XXIII. — *Exscripsit Fredrich.*

Εὐκλεισ[ίδας - - -

Videtur Euclippus II. stemmatis ad titulos n. 1124—1130 adiecti.

1389 N. 170. Fragmentum marmoreum, ab omnibus partibus mutilum. A. 0,05. l. 0,28. cr. 0,16. — *Exscripsi.*

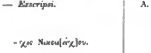

- - - - - -
- - -φανέως

1390 N. 105. Lapis rectangulus de tegi. A. 0,70. l. 0,40. cr. 0,32. In eodem lapide est n. 1477.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 216. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 42. — *Exscripsi.*

ΛΟΥΚΙΟΣΖΚΑΙΣΑΡ

Λεύκιος Κ̣αῖσαρ.

Lucius Caesar vixit inde ab anno 17 a. Chr. n. usque ad annum 2 p. Chr. n.

1391 N. 280. Lapis marmoreus, infra fractus, ad sinistram et superne laesus. A. 0,18. l. 0,45. cr. 0,15. — *Exscripsi.*

Τ]ε[τευ(?) - -
Λ]υτεκ̣ράτ̣ο̣υ Α[ι]τ̣υ[ε]ι̣δ̣ου - - -
Σ]αβαττ[ε]ί̣ε.

In versu primo videtur superesse dimidium inferius litterae Ε, quae quidem maior fuerit quam litterae versuum reliquorum; praecessit aut littera nulla aut una. Patet et ad sinistram et ad dextram excepisse lapides alios. In versu tertio post Σ spatium est vacuum, ut certe in eodem versu Ἀ̣π̣ί̣δ̣ω̣ν̣ι̣ (vel sim.) vix sit scriptum; multo igitur veri est similius, titulum subscriptum fuisse imperatoris Antonini — incertum cuius — statuae quam dedicationi.

1392 N. 274. Angulus dexter superior tabulae marmoreae. A. 0,24. l. 0,27. cr. 0,16. — *Exscripsi.*

- - - Ἀντωβ̣ί̣ο̣υ
[Σ]αβ̣ε̣ι̣ν̣ο̣υ.

Digitized by Google

5. TITVLI HONORARII.

A. ROMANI NOBILES.

1393 In eodem lapide, in quo titulus antiquior n. 1121.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 538. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 215. Baunack, *Aus Epidauros* 4. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΛΙΒΙΑΝ ΚΑΙΣΑ
ΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ

Ἀ πόλις τῶν
Ἐπιδαυρίων
Λιβίαν, Καίσα-
ρος Σεβαστοῦ
γυναῖκα.

1394 N. 270. Tabula lapidis calcarii tegens basim reperiam antiquo loco suo ante scenam theatri. In latere summo magna excavatio quadrangula. A. 0,16. l. 0,92. cr. 0,90. Litteras a. ca. 0,03.
Baunack, *Aus Epidauros* 4. Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 68. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 214. — *Exscripsi.*

ΛΕΙΒΙΑΝ ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ

Var. lect. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 42: »*Die erste Zeile, die Cavvadias giebt, notierte ich nicht. Sie muß auf einer andern Seite der Basis stehen.*« — quae conclusio falsa est. Ut incolumem versum primum dat Cavvadias; nescio utrum postea laesus sit an per errorem omissi sint unci.

Ὁ δῆμος ὁ Ἐπι[δαυρίων]
Λι[βίαν, Κ]αίσαρος Σεβαστοῦ
γυναῖκα.

1395 In lapide eodem, in quo titulus antiquior n. 1422 (ubi vide lemma) et n. 1402.
Baunack, *Aus Epidauros* 17 sq. Ex eiusdem apographo Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 617 n. 4. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 224. — *Exscripsi.*

ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΡΑΣΤΟΥ

Ἀγριππῖναν γυναῖκα
Καίσαρος Σε[βαστοῦ
- - - -

Exsi suot versus alter, qui legi tamen potest, et tertius, qui reliquis duobus utrimque erat brevior. Cogitatum est de imperatoris Claudii uxore, sed cum erasum sit nomen mariti, honoraria potius est Vipsania Agrippina, quam Tib. Caesar Augustus in nastrimonium duxit a. u. 739 (a. Chr. n. 15), dimittere coactus est a. u. 742 = a. Chr. n. 12 (Prosopogr. Imp. Rom. II p. 182 n. 150. III p. 443 n. 462).

1396 N. 126. Basis quadrangula, infra fracta. A. 0,55. l. 0,72. cr. 0,38.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 28 n. 82. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 219. (Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 614.) — *Contuli.*

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΝΕΡΩΝΑ
ΥΠΑΤΟΝΤΟΝΑΥΤΑΣΠΑΤΡΩΝΑ

Ἀ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Τιβέριον Κλαύδιον Νέρωνα,
ὕπατον, τὸν αὐτᾶς πάτρωνα.

Honoratur Tiberius, postea imperator, in primo eius consulatu i. e. intra annos u. 741 et 747 (a. Chr. n. 13 et 7).

1397 N. 38. Basis quadrangula, a. 0,66. l. 0,30. cr. 0,23.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 554. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 217. Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 612 ex apographo Baunackii. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΝΕΡΩΝΑΚΑΑΥ
ΔΙΟΝΤΙΡΣΡ'
ΤΙΟΝ
ΔΡΟΥΣΟΝ

Ἀ πόλις ἁ τῶν
Ἐπιδαυρίων
Νέρωνα Κ(λαύ-
διον Τιβερ[ίου
υἱόν
Δρούσον.

Nero Claudius Drusus, imperatoris Tiberii frater, qui vixit inde ab anno u. 716 usque ad a. 745 (a. Chr. n. 38—9).
Vs. 1 pro littera paenultima scriptum videtur fuisse Omicron et obiter correctum.

1398 N. 12. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,67. l. 0,53. cr. 0,44.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 555 n. 8. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 218. Baunack, *Aus Epidauros* 18. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥ
ΡΙΩΝ ΔΡΟΥΣΟΝΚΛΑΥ
ΔΙΟΝΝΕΡΩΝΑΤΟΝΑΥ
ΤΑΣΠΑΤΡΩΝΑ

Ἀ πόλις τῶν Ἐπιδαυ-
ρίων Δρούσον Κλαύ-
διον Νέρωνα, τὸν αὐ-
τᾶς πάτρωνα.

Statua altera collocata Druso (v. n. 1397), iusto nominum ordine inverso.

1399 N. 51. Fragmentum basis, cuius margo superior servatus, a. 0,23. l. 0,36. cr. 0,26.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 31 n. 78. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 220. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 42. — *Exscripsi.*

ΤΙΒΕΡΙΟΝ
ΑΥΤΟ[

Τιβέριον
Αὐ[τοκράτορα.

Imperator Tiberius. De prima littera Tau servatus est linear transversae apex dexter.

Digitized by Google

1400 N. 35. Basis quadrangula, supra et infra cymatiis instructa, a. 0,68. l. 0,97. cr. 0,34. In fine versus primi aliquid consulto erasum.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 528 n. 2. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 221. Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1895, p. 614 ex apographo Baunackii. — *Exscripsi.*

ΘΕΑΝΔΡΟΥΣΙΑΛΑΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΥΤΟΝΟΜΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΗΙΕΡΕΙΑΑΥΤΗΣ

Θεὰν Δρουσίλλαν [Σεβαστὸν,
Γερμανικοῦ Καίσαρος
θυγατέρα,
Αὐτονόη Ἀριστοτέλους
Ἐπιδαυρία, ἡ ἱέρεια αὐτῆς.

Drusilla mortua a. p. Chr. n. 38 a fratre Caligula consecrata est (Dio 59, 11), sed iam anno 39 *ἀναγόρευτος ἀνδρὶ τῷ συγγενῶν αὐτοῦ ἀνδρειοτάτῳ τιμῶν ἐδόκει* (Dio 59, 22, 9), ut tituli aetas inter angustos fines videatur contineri.

1401 N. 11. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,72. l. 0,48. cr. 0,35. Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 553 n. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 222. Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 616 ex apographo Baunackii. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙ
ΔΑΥΡΙΩΝΤΙΒΕΡΙΟΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΓΕΡΜ[
ΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ[

Ἀ πόλις τῶν Ἐπι-
δαυρίων Τιβέριον
Κλαύδιον Καίσαρα
Σεβαστὸν Γερμα-
νικὸν αὐτοκράτορα.

Ad postpositum *αὐτοκράτορα* cf. Sueton., Claudius 12: *‹praenomine Imperatoris› abdicauit.* — Vs. 5 in fine cum defecerit spatium, litterae duae ultimae erant angustissime scriptae, itemque Alpha vs. 4 extr.

1402 In lapide eodem, in quo n. 1422 (ubi vide lemma) et n. 1395.

Baunack, *Aus Epidauros* 18. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 276 n. 27. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 223. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *Exscripsi.*

ΜΕΣΣΑΛΕΙΝΑΝΝΕΡΩΝΟΣ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕ
[Α]ΥΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
[Υ]ΝΑΙΚΑ
[Α]ΙΑΤΕΙΜΟΣΘΕΝΙΣ

Μεσσαλεῖναν Νέρωνος
Κλαυδίου Καίσαρος Σε-
[βαστ]οῦ Γερμανικοῦ
γυναῖκα
.....λη Τιμοσθένις.

Var. lect. Versum quintum omittunt Baun.[1] Blinkenb. Cavv.; sic exhibet Baun.[2]: *Ἰωση τιμοσθενις.*

Vs. 5 quod Baunack transcribit *ἀ ἱέρεια* (α) *Τιμο-* sive — quod neacio quomodo intellegi velit — *ἀ Τιμο-*, ne quadrat quidem ad lpaius lectionem. Sed alterum Alpha non est in lapide et residuum in initio servatum certum est superesse de Lamda. Indicata erat gens Romana, cuius nomen gerere licebat Timosthenidi, e. g. Ἡακλήλιη, Κωσηλίη.

1403 N. 46. Lapis calcarius fractus in partes duas, ad dextram mutilus, a. 0,40. l. 1,20. cr. 0,57.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 529 n. 4. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 225. — *Exscripsi.*

ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤ[ὸν
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙ
ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΟΣΕΥΝΟΜΟΥΙΟΣΝΙΚΟΤΕ

Var. lect. Vs. 2 extr. *αὐτοκράτορα*, Κλαυδίων Cavv.

Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρα Σεβαστὸ[ν
Γερμανικὸν αὐτοκράτορα καὶ
Ἀγριππῖναν Καίσαρος (γυναῖκα)
Τιβέριος Κλαύδιος Εὐνόμου υἱὸς Νικοτέλ[ης.

Vir ab imperatore Claudio civitate donatus ei et eius coniugi statuas erexit. — Vs. 3 Cavvadias scribit *Καίσαρος [Σεβαστοῦ γυναῖκα*; sed post servata spatium erat vacuum, ut lapidarius credendus sit incepisse versum quartum antequam confecisset tertium, eumque tum oblitus esse absolvere. Nomen ultimum supplevit Cavvadias. — Titulus exaratus est inter annum 49, quo Agrippinam in matrimonium duxit Claudius, et 54, quo mortuus est. De auctore lapidis v. stemma ad n. 1124—1130 adiectum.

1404 N. 67. Angulus dexter superior tabulae lapidis calcarii, a. 0,49. l. 0,55. cr. 0,33. Versus quartus erasus.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 32 n. 79. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 228. De lectione sua rettulit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 43. — *Contuli.*

ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΥΓΥΝΑΙΚΑΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΙΚΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ

Var. lect. Vs. 3 in. neque Cavv. indicat Iota, e qua patet eum non recte supplevisse Μάρ]ου, neque Baunack.

Ἀ πόλις ἀ τῶν] Ἐπιδαυρίων
Ἰουλίην Ἀγριππῖναν[ν, γυναῖκα Καίσαρος
Τιβερίου] Κλαυδίου Γερμανικοῦ Σεβαστοῦ.

Ratione habita et spatii et aetatis, quam Baunack recte ait esse imperatorum primorum, vix inveneris supplementum aliud atque id quod possis.

1405 In eodem lapide, in quo n. 1123 (ubi vide lemma) et n. 1029. Titulus erasus septem fere erat versuum, e quibus primus vel nunc potest agnosci. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕ N

Ἀ πόλις ἀ τῶν Ἐ]πιδαυρίων
- - - - - - - - - - -

Digitized by Google

1406 In eodem lapide, in quo n. 1419. Litterae in versibus prioribus duobus altae ca. 0,05, in reliquis ca. 0,035.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 552. Idem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1892, p. 14 n. 1. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 226. Gardthausen, Mus. Rhen. 45, 1890, p. 617 ex apographo Baunackii. (Dittenberger, Sylloge[2] in commentario ad n. 391.) Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 30. — *Exscripsi.*

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ι
Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Θ Ε Ο Υ Υ
Ι Α Ν Ο Υ Π Α Ρ Θ Ι Κ Ο Υ Υ Ι
Θ Ε Ο Υ Ν Ε Ρ Ο Υ Α Υ Ι Ω Ν Ο Ν
a Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ν
Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α Μ Ε Γ Ι Σ Τ Ο Ν Δ Η Μ Α Ι
Χ Ι Κ Η Ν Ξ Ε Ο Υ Γ Ι Α Σ Τ Ο Η Υ Π Α
Τ Ο Ν Τ Ο Γ Η Π Ο Α Ι Σ Τ Ο Ν Ε Α Υ
Τ Η Σ Σ Ω Τ Η Ρ Α Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Σ Τ Η Ν

Αὐτοκράτορα
Καίσαρα, Θεοῦ [Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱόν,
Θεοῦ Νέρουα υἱωνόν
b Ἁδριανὸν Σεβαστόν,
ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ϛ', ὕπατον τὸ γ', ἢ πόλις τὸν ἑαυτῆς σωτῆρα καὶ οἰκιστήν.

Positus est lapis intra d. X dec. a. 123 et IX dec. a. 124, neque fugit Cavvadiam honoratum esse praesentem imperatorem, ut de tempore, quo primum in Graeciam susceperit iter, omnis dubitatio oune sit adempta. Quibus beneficiis mereerit, ut ab Epidauriis servator et conditor appelletur, ignoramus; in nummis quoque urbis legitur Αὐτ. Ἁδριανὸς κτίστης (Mionnet, Suppl. 4, p. 240 n. 26 m.).

1407 N. 359. Fragmentum tabulae, quae tegebat basim vel exedram, e lapide calcario: latus inscriptum pauliepe curvatum. A. 0,24. l. 0,35.— *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε Ι Υ Ι
[/////////////////] Τ Ο Ν Ε Κ Α
Ἁ πόλις ἡ τῶν Ἐνιξδευρίων - - -
- - - - - τὸν ἑαυτῆς εὐεργέτην.

Nomen honorati erasum, verisimiliter imperatoris.

1408 N. 32. Fragmentum lapidis calcarii; ad sinistram superest pars marginis. Supra servata nihil erat scriptum. A. 0,67. l. 0,35. cr. 0,20.— *Exscripsi.*

Ι Ο Ν - - - - - - - - -σιν
Ι Σ Τ Ο Ν - - - - - Σεβαστὸν
Α Σ Ε Ν Ε Κ Α - - - - - τινοῖ]σε ἴνεκεν.

Ad sinistram manifesto excipiebat lapis alter.

1409 N. 173. Frustulum marmoreum; supra margo servatus. A. 0,12. l. 0,19. — *Exscripsi.*

Α Υ Τ C
Ο Ν C

Αὐτοκ]ράτορα - - - -
- - - σ]ῶ Θεοῦ - - -
- - - - - - - - -

1410 N. 323. Lapis arcus exedrae, a. 0,68. l. 0,78. cr. 0,50. In lapide ad sinistram contiguo sunt reliquiae, e quibus certum est Δ.

a

Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Γ Α Τ Ε Ρ Α
Α
Ε

b

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε
Γ Α Λ Λ Ο Ν Κ Α Ν Ι

Ἁ πόλις τῶν Ἐνιξδευρίων
- - - - - - πατέρα
- - - - - - - - - -

Ἁ πόλις τῶν Ἐ[νιξδευρίων
Γάλλ]ωνα Κανί[νιον.

Titulo *b* honoratus fuerit L. Caninius Gallus, quem in Graecia fuisse anno u. c. 703 (a. Chr. n. 51) testis est Cicero ad famil. II 8, ad quam aetatem optime quadrat litteratura. Ordo nominum in titulo per errorem mutatus.

1411 Fragmenta composui duo eiusdem baseos e lapide calcario. *A* (n. 39) angulus sinister superior, a. 0,12. l. 0,21. cr. 0,30. In summo latere foramen. *B* (n. 177) margo summus servatus. A. 0,18. l. 0,20. — *Exscripsi.*

A

Π · Μ Ε-

B

Α Ι Ο
Ν Υ Π Α Τ

Π[ούπλιον] Μ[ά]μι[λ· Π[ουπλίου υἱὸν
Ῥ]ούφ[ον, ὕπατ]ον.

Non dubitandum, quin ὕπατον non accurate dictum et positus sit titulus, cum provinciae Achaiae praeerat Memmius; cf. adnotata ad n. 935.

1412 N. 453. Lapis calcarius quadrangulus, superne fractus. A. 0,67. l. 0,40. cr. 0,34.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 86 n. 17. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 230. — *Exscripsi.*

Ι Ν Ι
Ο Λ Ι Α Ι Ο Ν
Ο Ν Ρ Η Γ Α Ο Ν

Cavv.[1] sic titulum exhibens:

Π Ο Π Α Ι Λ Ι Ο Ν
Γ Η Γ Ν Ο Ν

non addidit transscriptionem. Cavv.[2]: - - - Πο]πλίλιον [Μάμιλ]ο[ν] Ῥ̣ο̣ῦ̣φ̣ον, quod supplementum vel spatio repugnat.

Titulus, qui est pravae scripturae, certa ratione expediri vix potest. Si ad dextram excepit lapis alter, legi potest:

[- - - - - - - - - Γναῖον
Π]ο[π]λίλιον [- - - - καὶ Π. Μάμιλ]ο[ν] Ῥ̣ο̣ῦ̣φ̣ον - - - - - - -

ut cum viro altero honoratus sit P. Memmius Regulus proconsul; cf. titulum praecedentem. Sin uno modo lapide continebatur inscriptio, erat:

[- - - - Γναῖον
Π]ο[π]λίλιον [Γ(?) υἱὸν Ῥ̣ο̣ῦ̣φ̣ον.

Femina gentis Publiliae honoratur titulo, qui proxime insequitur, e quo deprompsi praenomen Γναῖον.

Digitized by Google

1413 N. 61. Fragmentum tabulae marmoreae, quae tegebat basim; supra et ad sinistram pars marginis servata. In summo latere vestigia statuae et formulae. A. 0,25. l. 0,80. cr. 0,46.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 32 n. 16. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 232. — *Exscripsit Fredrich*; contuli.

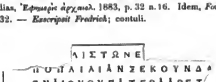

Ἁ πόλις τὸν Ἐ[πιδαυρίων
Π]α[π]λίων Λεκούνδων
Γναίου Σωματ[ρί]α Ἀ[ε]τ[ί]ω
ἕνεκεν.

Cf. titulum proxime praecedentem.

1414 N. 252. Frustulum a. 0,11. l. 0,21. — *Exscripsit Fredrich.*

π]ρεσβ[υτὴν
Δι]τ[ι]ετ[ρατευσ.

1415 N. 320. Basis a. 0,91. l. 1,07. cr. 0,91.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 89 n. 27. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 229. — *Contuli.*

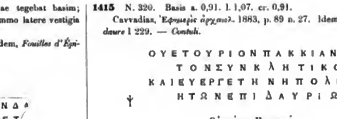

Οὐετούριον Παπκιανὸν
τὸν συνκλητικὸν
καὶ εὐεργέτην ἡ πόλις
ἡ τῶν Ἐπιδαυρίων.

1416 N. 381. Basis lapidis calcarii, a. 0,81. l. 0,51. cr. 0,55. — *Exscripsi.*

Ἰούλιον Ἀντωνῖνον
Μάϊορος [Ἰ]ὼν ἡ πόλις
ἡ Ἐπιδαυρίων, τὸν
εὐεργέτην.

Nomen benefactoris Epidauriorum revera Antoninum meruisse dictum est ad n. 1311.

1417 N. 322. Lapis semirotundus, qui est in arcu exedrae. Titulus pravissime scriptus in rasura antiquioris, de quo litterae nonnullae multo maiores conspicuae. A. 0,68. l. 0,82. cr. 0,48.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1884, p. 30 n. 76. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 213. — *Exscripsi.*

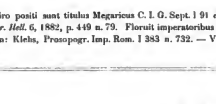

Τὸν λαμπρότατον ὑπα-
τικὸν καὶ ἐπανορθω-
τὴν τῆς Ἀχαΐας Γ(αΐου)
Κλαυδίον Λεοντικὸν
Μᾶρ]ος Γ[ά]λλος
Βασσος, τὸν εὐ-
εργέτην.

Var. lect. Vs. 5 residua ante primi OC et totum versum sextum omittit Cavvadias.

Eidem viro positi sunt titulus Megaricus C. I. G. Sept. I 91 et Delphicus *Bull. de corr. Hell.* 6, 1882, p. 449 n. 79. Floruit imperatoribus fere Severo et Antonino: Klebs, Prosopogr. Imp. Rom. I 383 n. 732. — Vs. 5 Μᾶρκος legi posse in loco detritissimo adnotavi ante lapidem. Sine dubio idem est Gellius Bassus, cuius rogatione foedus Achaeorum i. e. civitatium Peloponnesiarum decrevit titulum Lyconeae collocatum *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1896, p. 126 n. 14. Neque minus idem esse potest epistrategus septem nomorum sub Hadriano, paullo ante a. 135 ut videtur: Dessau, Prosopogr. Imp. Rom. II p. 114 n. 76. — Vs. 7 sub fine videtur esse ornamentum.

B. HOMINES GRAECI.

1418 N. 378. Tabula lapidis rubescentis, a. 0,30. l. 0,91. cr. 0,72.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 267. — *Exscripsi.*

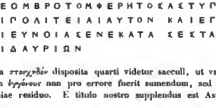

Ἐκτεφάνωσε Ἀρόδισα τῶν Ἐπιδαυρίων
Κλαύδιος Φίρμος Ἀντιοχιανὸν τὸν εἰκόνι
καὶ πολιτείαι αὐτὸν καὶ ἐγγόνους εὐπρεπείας
καὶ εὐνοίας ἕνεκα τᾶς ἑκτᾶς τῶν πόλιν τῶν
Ἐπιδαυρίων.

Scriptura *στοιχηδὸν* disposita quarti videtur saeculi, ut vs. 3 Ypsilon anxium in *ἐγγόνους* non pro errore fuerit sumendum, sed pro ipsissimo orthographiae residuo. E titulo nostro supplendus est Astypalaeensis C. I. Ins. 3, 212 vs. 2 Κλαύδ[ιο]ν, nisi forte metri causa scriptum fuerit Κλαύδ[ιο]ς; in hoc si Π revera exaratum est Γ, non vir idem honorari putandus est, cui pasitus est titulus noster, sed civis nepos.

Digitized by Google

1419 N. 511 + 526. Lapidum calcariorum duorum, quos compositi, alter ad dextram est mutilus, alterius pars antica superse et ad sinistram fracta. In latere summo foramina quadrangula. A. 0,735. l. 0,62 et 0,645. cr. 0,98. In lapidis prioris latere opposito scriptus titulus Hadriani n. 1406.

Solum lapidem sinistrum edidit Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 552: is deest in libro inscripto *Fouilles d'Épidaure* I, in quo de lapide dextro refertur ad n. 226. — *Exscripsi.*

Ἃ πόλις τῶν Ἐμπεδωρίων ἐτίμησεν
Ἀντίγονον [Δωσιθέου Μακε]δόνα
ἀρετᾶς ἕνεκεν, ἃς ἔχων δι]ατέλε[ι
εἰς τὸν πόλε-

a. Chr. n. 272, quo in Argolide bellum gessit contra Pyrrhum —, an Antigonus Doson, qui post victoriam ad Sellasiam a. 222 reportatam moratus est in Argolide τυγχὼν πάντων τῶν πρὸς Δῴωνατον δίξης καὶ τιμῆς ἀπασῶν ὑπὸ τε τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν καὶ κατ' ἰδίαν ἑκάστων τῶν πόλεων (Polyb. 2, 70, 5. cf. etiam 5, 9. 9, 36, 5). Mihi quidem e litterarum indole paene videtur constare, titulum pertinere ad posteriorem.

Non dubium est, quin duo lapides unius fuerint basis. Ambigi potest, utrum honoretur Antigonus Gonatas — illique quidem circa annum

1420 N. 253. Frustulum lapidis calcarii; supra et infra margo servatus. A. 0,12. l. 0,16. cr. 0,19. — *Exscripsi.*

Ὁ δεῖνα] (τοῦ δεῖνος) Ἀρη-

Certum est residuum primum neque de Κ esse neque de Χ, erat igitur sive homonymiae signum sive interpunctio. In fine e. g. Ἀρή]των.

1421 N. 436. Lapis calcarius quadrangulus, a. 0,86. l. 0,77. cr. 0,35.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 28 n. 81. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 172a. (Dittenberger, Sylloge[2] 290. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1268.) Cf. Wilamowitz, *Isyllos von Epidauros* p. 4 adnot. Scala, *Studien des Polybios* 1, 15 adnot. 1. — *Exscripsi* et ectypum confeci. Imago ad sextam partem versae magnitudinis est redacta.

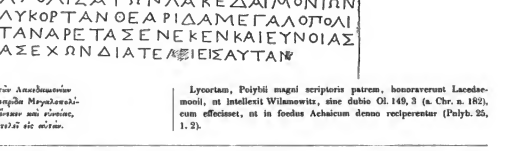

Ἃ πόλις ἃ τῶν Λακεδαιμονίων
Λυκόρταν Θεαρίδα Μεγαλοπολι-
τᾶν ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας,
ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν.

Lycortam, Polybii magni scriptoris patrem, honoraverunt Lacedaemonii, ut intellexit Wilamowitz, sine dubio Ol. 149, 3 (a. Chr. n. 182), cum effecisset, ut in foedus Achaicum denuo reciperentur (Polyb. 25, 1. 2).

1422 N. 134. Basis quadrangula, a. 0,36. l. 0,68. cr. 0,69. In eiusdem lapidis latere ad sinistram contiguo postea scriptus est n. 1395, in latere nostro titulo opposito n. 1402.

Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 528. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 172. (Dittenberger, Sylloge[2] 235. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1267.) De lectione sua retinuit Baunack, *Aus Epidauros* 17. Cf. Scala, *Studien des Polybios* 1, 15 adn. 1. — *Exscripsi.*

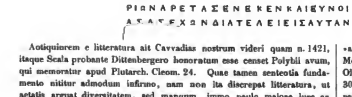

Θεαρίδαν Ἀυκόρτα Μεγαλο-
πολίτην ἃ πόλις τῶν Ἐπιδαυ-
ρίων ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοί-
ας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν.

Antiquiorem et litteratura ait Cavvadias nostrum videri quam n. 1421, itaque Scala probante Dittenbergero honoratum esse censet Polybii avum, qui memoratur apud Plutarch. Cleom. 24. Quae tamen sententia fundamento nititur admodum infirmo, nam nec ita discrepat litteratura, ut aetatis argui diversitatem, sed manuum, immo paulo maiore lure ex apicibus nostrum credas altero recentiorem. Mihi persuasum est, eadem aetate exaratos esse titulos nostroque honoratum esse Polybii fratrem maiorem natu, cuius iam — ut Dittenbergeri (Syll.[3] 290) utar verbis —

a. 182 [quo positam esse constat statuam patris n. 1421] in ordinandis Messeniorum subactorum rebus aliquae videntur partes fuisse (titulus Olympius 46 vs. 6). anno 158 a. Chr. n. Romam legatus missus est (Polyb. 30, 17, 1), item 146 a. Chr. (Polyb. 38, 8, 1. 11)». Thearidae imago iam remota erat nitimis ante Christum natum annis, cum basi imponebatur Agrippinae statua n. 1395, quae denique agere iussa est partes Messaliese (n. 1402). Rapta fuerit a Sulla (Plut. Sulla 12. Paus. 9, 7, 5) sive a piratis (Plut. Pompeius 24).

Digitized by Google

3 N. 468. Tabula lapidis calcarii; in latere summo formina trigonalis. A. 0,86. l. 0,76. cr. 0,29. — *Excerpsi.*

Γ Ο Α Ι Σ Τ Ω Ν Α Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ω Ν Α Ι Χ Ω Ν Α
Ι Α Ο Κ Λ Ε Ο Σ Α Ι Γ Ι Ρ Α Τ Α Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Α Σ Ε Χ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Σ Α Υ
Α Ν

Ἀ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων Αἰχμέα
Φλιασίους Ἀργείταις ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐ-
τάν.

scribitur Αἰγιεῖ et Αἰγειρᾶται apud Polybium 2, 41, 8. 4, 57; 58. Pluv. Quaest. Graec. 59. Pausan. 7, 26. Stephan. Byz. s. Αἴξωνη et s. Φενix recte; nam praeter titulum nostrum, quem dixeris fere incitis alterius a. Chr. n. saeculi, cum Iota, non cum diphthongo scribitur en urbis in eius nummis antiquioribus: *Greek coins in the Brit. Mus.* l n. 1—4; tab. IV n. 7—9.

4 N. 71. Tabula marmorea paulisper curvata, quae tegit basim. bique fracta. Latus inscriptum a. 0,12. l. 0,23. cr. 0,52. — *Excerpsi.*

Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω
Μ Ο Φ Α Ν Ε Ο Σ
Ξ Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ Λ

Ἀ πόλις ἀ τᾶϝ Ἐπιδαυρίων
Δάσιππον Δαμοφάντους ἄνδρα τὸν ἀρετᾶν
καὶ τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ.

nnieci honoratum esse eundem, qui posuit n. 1121; certe quadrare videntur tempora.

5 N. 29. Tabula marmorea, quae tegebat basim. In latere summo cranen. A. 0,23. l. 0,60. cr. 0,79.
Cavvadias, Ἀθήναιον 10, 1881, p. 554 n. 4. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 71. (Treliwitz, *Dialektinschr.* 3352). — *Excerpsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Β Ν Ε Π Ι Α Δ Υ Ρ Ι Β Ν Α Β Ρ Ο Σ Υ Ν Α Ν
Θ Ε Ο Ξ Ι Ο Σ Α Ι Γ Ι Λ Α Κ Α Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Α Ν Ε Χ Ο Υ Σ Α Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι
Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἀ πόλις ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀβρότιον
Θεόξεως Ἀργαιθίου ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχωμεν διατελεῖ
εἰς αὐτόν.

Ἀργαιθίου ethnicum alimde non notum. Sine dubio est ab *Ἄργος* aiae; huius enim urbis nummis haud semel inscriptum est ΘΕΟΞΙΟΣ ΗΤΑΙΟΣ (*Greek coins in the Brit. Mus.*, Peloponnesus p. 18 sq. n. 4—7; IV n. 14—16), in quibus Θεόξεος non recte sumptum esse pro nomivo docet titulus noster: praeposituum est nomini Cletaeo nomen pa-. Idem esse potest Theoxis nummorum et tituli, quem exaratum esse lo posteriore saeculi a. Chr. n. dimidio. Litterae, quarum nmnium partes remae vehementer tumescunt, satis bene typis reddi non poterant.

6 N. 531. Fragmentum lapidis calcarii, supra tantum incolume. 0,62.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 169 n. 29. — *Excerpsi.*

Ω Ν Ε Γ
Ω Δ Α Μ
Ϟ Ν Α Ρ Ε Τ
Γ Α Θ Ι Α Σ
5 Ι Σ Α Υ Τ Α Ν 5

Ἀ πόλις ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων
Ἰπλομάχου Ἐλε-Σιος
Ἐπιδαυρίων ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχων διατελεῖ
εἰς αὐτόν.

(s. 2 sq. *τὸν δεῖνα Σ]ωδαμο|ν Ἐπιδαυρίων* Blinkenberg, sed sic evavet divisio versuum plane incredibilis. Post servata in versibus duobus imis spatium vacuum esse admotat Blinkenberg. — Honoratus fuerit Iamus I. stemmatis ad n. 1124—1130 adiecti.

1427—1429 N. 326. Magna basis, compositis e lapidibus tribus calcariis. A. 0,98. l. 2,33. cr. 0,70.
Praeter tituli n. 1427 partem dextram: Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I p. 10, p. 262. — *Excerpsi.*
Dialektinschr. 3354). (Omnia quae exstant: Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. 10, p. 262. — *Excerpsi.*

1427

Π Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Β Ν
Ἀ Τ Η Ε Υ Ν Ο Θ Ε Υ Ν Ο Υ
Δ Α Γ Ρ Ι Ο Ν Τ Ο Ν Ἀ Υ Τ Α Σ
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν

1428

Ἀ Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Β Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Β Ν
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ε Υ Ν Ο Ν Ε Υ Ν Ο Υ
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Α Σ Ε Χ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι
Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἀ πόλις ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀλεξίτιμον
Ἀνθήκεε Ἐυνόμου Ἐπιδαυρίων ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν.

Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Β Ν
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ε Υ Ν Ο Ν Ε Υ Ν Ο Υ
Δ Α Γ Ρ Ι Ο Ν Τ Ο Ν Α Υ Τ Α Σ
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν

Ἀ πόλις ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων
Ἀνθήκεε Ἐυνόμου Κλείτου
Ἐπιδαυρίων ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχων διατελεῖ
εἰς αὐτόν.

Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Β Ν
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ε Υ Ν Ο Ν Ε Υ Ν Ο Υ
Δ Α Γ Ρ Ι Ο Ν Τ Ο Ν Α Υ Τ Α Σ
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν

Ἀ πόλις ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀνθήκεε
Εὐνόμου Ἐπιδαυρίων ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχων διατελεῖ εἰς
*αὐτά

1430 N. 435. Magna tabula marmores, quae tegebat basim. Titulus in parte dextra extrema; in parte sinistra, cuius superficies deleta, alterum falsae titulum duoque honoratos esse homines monstratur et tituli servati collocatione et vestigiis statuarum utrimque conspicuis. A. 0,27. l. 1,67. cr. 0,80.

Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 29 n. 9. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 190. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3351.) — *Excerpsi.*

Λ ΥΠΟΠΙΔΑΙΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΝΙΚΑΤΑΝΣΩΔΑΜΟΥ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΡΙΣΤΑ
ΠΟΛΕΙΤΕΥΟΜΕΝΟΝ

Ἀ πόλις ὑ [τ]ῶν Ἐπιδαυρίων
Νικάταν Σωδάμου
Ἐπιδαύριον ἀριστα
πολειτευομενον.

Paulo antiquior fuerit titulus quam n. 1431, in quo idem occurrit vir donatus civitate Romana. Cf. stemma p. 264 datum. In versu primo prius Pi admodum late erat diductum.

1431. 1432 Lapides duo qui sunt in arcu eiusdem exedrae, uterque a. 0,75. l. 0,63. cr. 0,11. 1431 (n. 334) angulus sinister. 1432 (n. 333) ad dextram collocatus.

1431 Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 30 n. 10. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 189. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3350.) — *Contuli.*
1432 Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 168 n. 27. — *Excerpsi.*

1431
Α ΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΓΝΑΙΟΝ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΝΣΩΔΑΜΟΥΙΟΝΝΙΚΑ
ΤΑΝΙΕΡΕΑΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΚΑΙΣΑ
ΡΟΣΔΙΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΠΡΩ
ΤΟΝΤΑΑΠΟΛΛΩΝΙΕΙΑΚΑΙΑΣΚΛΑ
ΠΙΕΙΑΚΤΙΣΑΝΤΑΤΕΓ ΚΑΙΣΑ
ΡΕΙΩΝΠΑΝΑΓΥΡΙΝΚΑΙΑΓΩΝΑΣ
ΚΑΙΠΡΩΤΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

1432
ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΓΝΑΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙΟΝΓΝΑΙΟΥ
ΥΙΟΝΠΟΥΛΧΡΟΝΛΤΩΝΟΝΤΑ
ΙΕΣΣΑΡΩΝΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΗΣΑΝΤΑ ΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΗ
ΣΑΝΤΑΕΝΤΑΙΣΠΑΝΑΓΥΡΕ
ΣΙΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΕΥ ||||||| ΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

spatium vacuum continebatur 13

ΕΥΜΟΥΣΕΠΟΙΗΣΕ

Ἀ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Γναῖον Κορνήλιον Σωδάμου υἱὸν Νικάταν, ἱερῆα τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος θεᾶς, ἀγωνοθετήσαντα πρῶτον τὸ Ἀπολλωνεῖα καὶ Ἀσκληπιεῖα αὐτόστατα τε [τῶν] Καισαρείων πανήγυρι καὶ ἀγῶνας καὶ πρῶτον ἀγωνοθετήσαντα, ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Ἀ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Γναῖον Κορνήλιον Γναίου υἱὸν Πουλχρέων, ἔτων ὄντα τεσσαράκοντα καὶ γυμνασιαρχήσαντα καὶ ἀγορανομήσαντα ἐν τοῖς πανηγύρεσιν, ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Εὔνους ἐποίησε.

1431 De honorato cf. n. 1430. — Vs. 3 τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος: Augusti primi; eo igitur regnante condita sunt Caesarea, vide versum sextum. — Vs. 4 sq. ludos dictos Ἀπολλωνεῖα καὶ Ἀσκληπιεῖα, quos prima imperatorum aetate conditos esse credit Cavvadias (Τὰ ἱερὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ 221), celebratos iam esse Marci Antonii triumviri tempore probat titulus n. 932, ubi confer adnotata ad vs. 51 sq. — Vs. 6 τὸν dubitanter supplet Cavvadias; praetuli τῶν, quia etiam vs. 5 articulus additus est nomini ludi.

1432 Non est dubium quin Cn. Cornelius Pulcher filius fuerit viri honorati in eadem exedra titulo praecedente. Praeclarum est documentum de familiae dignitate, quod puer annorum quattuor creatus est magistratus et vel praefuit gymnasio. Caute ait Blinkenberg sculptoris notam antiquiorem videri posse quam titulum reliquum, et revera possis dubitare si hunc solum contemplaris lapidem. Sed cum tituli nostri aetate, de qua plane constat e praecedente, optime congruit tempus non minus certum lapidis n. 1139 signati ab eodem artifice. Quem affectare speciem antiquitatis remotioris clare monstrat Ny litterae forma adhibita et in nostro et n. 1139, non igitur est mirum ut de sculptoris aetate erraverit Cavvadias (cf. adnotata ad n. 1138).

1433 N. 327. Tabula e lapide calcario, quae est in arcu exedrae. A. 0,72. l. 1,20. cr. 0,49.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 91 n. 32. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 191. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3355.) — *Contuli.*

Α ΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΠΟΥΛΥΚΡΑΤΗΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΝΔΡΑΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ
ΦΙΛΑΓΑΘΩΣΑΠΟΛΛΩΝΕΙΑΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΕΙΑ
ΚΑΙΣΑΡΗΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ

Var. lect. Vs. 3 in. ΟΤΙΑΓ (ἅ τι ἀγωθ-?ῆε) Cavvadias ‖ vs. 4 Ἀπολλο[ι]ῶνι non recte Cavvadias[3].

Ἀ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων Ηελιοπάτη Εὐάνθεος Ἐπιδαυρίωμε, ἄνδρα φιλόπατριν, ἀγωνοθετήσαντα φιλογλύδως Ἀπολλώνεια καὶ Ἀσκληπιεῖα [καὶ Καισάρεια, ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Honoratus idem est atque n. 1427.

Digitized by Google

1434 N. 428. Basis lapidis calcarii, a. 0,71. l. 0,53. cr. 0,52.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1884, p. 29 n. 75. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 93. 95 n. 6. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 28. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 271 a. Bechtel, *Dialektinschr.* 3017 n.) — *Exscripsi* et octypum confeci notae sculptoris.

ΟΔΑΜΟΣ ΟΜΕΓΑΡΕΩΝ
ΛΑΓΑΝΤΑΝΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΝΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΑΣΕΚΟΥΣΑΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΕΙΣΑΥΤΟΝ

///ΛΟΚΛΗΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΑΣ
ΕΠΟΙΗΣΕ

Var. lect. Vs. 7 omisit Cavv.[1] ΛΟ, Cavv.[2] λαν.

Ὁ δᾶμος ὁ Μεγαρέων
Λαφάνταν Εὐάνθεος
Ἐπιδαυρίαν ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας,
ἃς ἔχων διατελεῖ
εἰς αὐτόν.

Φιλαυλὶς Καλλικράτεος Μεγαλοπολίτας
ἐποίησε.

Laphanta II. stemmatis p. 264 proponiti. — Titulum scriptum esse ait Cavvadias post medium saeculum alterum, quod ut videtur intellegi vult de tempore a. Chr. n.; mihi persuasum est eum antiquiorem non esse primo p. Chr. n. saeculo. Nola sculptoris (suius nomen restituit) litterarum speciem exhibere videri potest vetustiorem, sed non ita ut, praesertim cum valde sit detrita, audeam contendere eam pertinere ad priorem lapidis usum. Id de hac nota moneo, certam esse utriusque Pi formam eam, quam posui (I[a] Cavv.), neque accurate editoris prioris imagine reddi litterae Sigma formas.

1435 N. 84. Fragmentum marmoreum. A. 0,10. l. 0,36.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 169 n. 28. — *Exscripsi.*

..ΟΛΙΣ Πῶλος [ὁ τῶν Ἐπιδαυρίων
ΣΩΔΑΜ Σώδαμος Εὐάνθους
ΣΠΙΔΑΥΡΙΣ Ἐπιδαυρεὺς ἀρετᾶς ἕνεκα
ΑΙΕΥΑΣ καὶ εὐ]νοίας τᾶς εἰς
[αὐτόν.

Vs. 4 omittit Blinkenberg, qui vs. 1 scribit Ἀ π]ῶλος.

Vide stemma familiae p. 264 propositum. Honoratus cum e litteraturae indicio manifesto recentior sit quam Sodamus I., conieci eius esse nepotem.

1436 N. 28. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim. In latere summo vestigia. A. 0,35. l. 0,76. cr. 0,33.

Baunack, *Ana Epidauros* 4. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 188. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 274 n. 24. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΕΥΑΝΘΗΝ
ΕΥΝΟΜΟΥΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

Var. lect. Vs. 1 in. Ἀ πόλις τῶν Baun., quod eum iteret Cavv. lapidem non videtur inspexisse.

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων Εὐάνθην
Εὐνόμου ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ
εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Recte sit Cavvadias honoratum videri eundem, cui positus est titulus n. 1428.

1437 N. 455. Stela marmorea, a. 0,73. l. 0,52. cr. 0,48. — *Exscripsi.*

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΛΑΔΑΜΑΝΤΑΝΙΕΡΩΝΑ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΝΓΥΝΑΙΚΑΕΚ
ΘΕΟΣΤΟΥΕΥΝΟΜΟΥ
ΣΥΝΓΙΤΕΚΑΙΟΣΙΟΤΑΤΙ
ΕΡΟΥΣΑΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Λαοδαμάντων Ἱερωνᾶ
Ἐπιδαυρίαν, γυναῖκα Ἐ[ύσ]-
θεος τοῦ Εὐνόμου, [γνῆσ]-
σίω[ν] τε καὶ ὁσιωτάτ[ων ἀ-
π]ερούσαν, ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Honoratur uxor Euanthis IV. in stemmate p. 264. — Vs. 2 Ἱερωνᾶν: Ἱέρων = Θεοπάς; Θέων.

1438—1440 N. 491. 492. In arcu exedrae tituli tres: medius est n. 1439, scriptus in eodem lapide, in quo prior pars tituli n. 1440; ad sinistram collocatus est n. 1438. A. 0,72. cr. 0,50. latitudo n. 1438: 1,8; n. 1439: 1,7; n. 1440: 0,42.

1439 et 1440: Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 86 n. 19. 20. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 183. 184. (1440 solum Prellwitz, *Dialektinschr.* 3344 A.) Titulum n. 1438, qui valde detritus est, primus *exscripsi*, n. 1439 et 1440 *contuli.*

1438

ΚΛΑΥΔΙ ΔΑΜΕΑΟΥΓΑΤΕΡΑ
ΛΑΦΑΝΤΑΝΓΥΝΑΙΚΑΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥΣΙΑΝΟΥΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝ

1439

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΙΟΥΛΙΟΝΣΙΑΝΟΥ
ΥΙΟΝΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣ
ΕΙΣΑΥΤΑΝ

1440

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΕΠΙ|ΔΑΥΡΙΩΝ
ΛΑΦΑΝΤΑΝΔΑΜΟ|ΦΑΝΕΟΣ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚ|ΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΑΥΤ|ΑΝ

Var. lect. 1439 vs. 1 Ἁ ante ΤΩΝ omittit Cavvadias.

[Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Κλαυδί[αν] Δαμέα θυγατέρα
Λαφάντων, γυναῖκα Τιβερίου
Ἰουλίου Σεβάστου, ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐπιδαυρίων
Τιβέριον Ἰούλιον Σεβάστου
υἱὸν Κλαυδιανὸν ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς
εἰς αὐτάν.

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Λαφάντων Δαμοφάνεος
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας
τᾶς εἰς αὐτάν.

Cf. stemma familiae p. 264; titulo n. 1440 honoratur Laphanta III.

Digitized by Google

1441. 1442 N. 335. 336. In exedrae arcu (s. 0,70. cr. 0,66) lapides duo, in quorum sinistro (l. 0,65) tituli n. 1441 pars prior, in dextro (l. 0,67) tituli n. 1441 pars posterior et n. 1442.

Welckeri exemplum edidit C. Keil, Mus. Rhen. 14, 1859, p. 519. Ex apographo Virleti *Expédition de Morée* II p. 169 n. 7 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 254 n. 75. Ex apographo alio peiore Le Bas, *Voyage archéol.* II 150. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 202.) Iii omnes nil dant nisi tituli n. 1441 partem priorem, cuius pars posterior et n. 1442 nunc primum edunt. — *Excerpsi.*

1441

ΠΟΛΙΣΤΟΝΕΠΙ[ΔΑ]ΙΩΝ
ΤΕΙΜΟΣΘΕΝΙΑΔΑ\ΡΕΟΣ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΘ[Υ]ΛΤΕ
ΡΑΓΥΝΑΙΚΑΤΙΜΟΚΡ\ΕΟΥ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑ\ΕΥ
ΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑ\Ν

1442

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝΛΑΜΠΡΙ
ΑΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣΠΥΡΟΦΟΡΗΣ////
ΤΑ ΥΙΟΣΑΡΙΣ////

Var. lect. In n. 1441 litteras hodie non iam servatas uncis inclusas addidi in versu primo e Le Basii, in versu tertio e Virleti exemplo. In versu altero extr. dat Virl. ΙΔΑΔΙΝΑ, unde Le Bas supplevit Δελ]λευ. Reliqua vitia et omissiones exemplorum priorum, quae valde prava omnia, omitto.

1441 Ἁ] πόλις τὸν Ἐπιλυ[κ]ίων
Τειμ[ο]σθενίδα Δ[ιοσκ]ορος
Λακεδαιμονίου Θ[ε]υ[γ]ατέρα, γυναῖκα Τ[ε]ισαμεν[ί]ου,
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ [εὐ]νοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

1442 Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀπαμερ-
ίων Τειμοκράτεος πυροφορήσαν-
τα. υἱὸς Ἀρίστ[ων.

Exedrae huius titulis honorati sunt socii familiae, cuius stemma conatus sum delineare p. 209.

1441 In versu altero restitui patris nomen Lacedaemone usitatum, in quo pusillum modo errorem commisit Virlet, pro ΔΙΥΛ (de ΔΑΜΑ) exscribens ΔΙΥΛ. Honorata fuerit, ut statuit Cavvadias, T. Statilii Timocratis l. uxor.

1442 honorari sumpsi virum eundem, qui pleniore nomenclatione praeditus ut T. Statilius Lampias (III. in stemmate) occurrat n. 1448—1450 cuiusque patrem filium fuisse conieci T. Statilii Lampiae l. Verba ultima υἱὸς Ἀρισ - (post quae plus litterae tres nequeunt desse) clare alias produnt manum, ut postea addita esse appareant. Nescio quid significare possint, nisi filium in se recepisse honoris sumptum, ut intellegendum sit προσδέξασα τὸ ἀνάθημα.

1443 N. 337. In lapidibus duobus, qui sunt in exedrae arcu, l. 0,71 et 0,64. Litterae s. 0,035. Valde detriti, praesertim lapis dexter.

Expédition de Morée II p. 169 n. 8 et *Atlas* et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 255 n. 76 ex apographo Virleti. Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 151. 152. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 201.) — *Excerpsi.*

ΑΠΟΛΙΣ ΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡ
ΚΑΛΛΙΚ ΡΑΤΕΙ[Α]ΝΛΑ Π
ΑΡΕΤ[Α] Σ[Ε ΝΕΚ]ΕΝΚΑΙ
ΝΟΙΑΣΤ[ΑΣ ΑΙ]Τ [Ν

Ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Καλλικράτευς Ἀπ[α]ρ[ί]ω
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ [εὐ]
νοίας τᾶς εἰς αὐτ[ά]ν.

Per errorem sit Foucart, exemplum quod exhibet Le Bas, *Voyage* fluxisse e Virleti apographo: exemplum enim Expeditionis haud mediocriter et distat et praestat. Quae pleniora vidit Virlet, uncis dedi inclusa.

Honorata esse cum Cavvadia credenda soror T. Statilii Timocratis l. stemmatis p. 209 dati.

1444 (N. 338.) In lapidibus duobus, qui sunt in exedrae arcu, l. 1,09. Chandler, Inscr. II 140 p. 81. Hinc et e schedis Villoisoni Boeckh, C. I. G. 1169. (Osann, Sylloge inscr. p. 384 n. 12.) Pouqueville, *Voyage de la Grèce* 2. éd. T. 5 p. 239. *Expédition de Morée* II p. 167 n. 3 et Le Bas, *Inscriptions recueillies par la commission de Morée* 3, 1837, p. 244 n. 70 ex apographis Virleti et Lenormantii. (Le Bas-Foucart, *Voyage archéol.* II 148. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 200.) — *Excerpsi Fredrich; conluli.*

ΑΠ[ΟΛΙΣ]ΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΤΕΙ[ΜΟΚΡΑΤΗΝΑΛΑΜΠΡΙΑ
ΙΕΡ[ΟΠΟΛΗΣΑΝΤΑΔΙΣ
ΑΓ[ΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ
ΑΡΙΣ[ΤΑΠΟΛΕΙΤΕΥΟΜΕ
ΝΟΝ

Var. lect. Quae sunt in lapide priore, omittunt priores cuncti, etiam Cavvadias, qui, cum ieret quoque vs. 5 vitium exempli Le Basiani πολιτ., manifesto non inspexit titulum.

Ἁ πόλ]ις τὸν Ἐπιδαυρίων
Τειμ[ο]κράτον Λαμπρία,
ἱερ[ε]ησάμενον, δὶς
ἀγ[ω]νοθετήσαντα,
ἀρετ[ᾶ]ς πολιτευόμε-
νον.

Non recte in stemmate p. 209 titulum retuli ad T. Statilium Timocratem eum qui alter est dictus; huius enim nominis priorem arguit litterae Omega species quae est in versu primo (cf. adnotata ad n. 1469). Fuisse quidem homonymum multo recentiorem probat titulus n. 1451 vix ante vergentem alterum p. Chr. n. saeculum positus.

1445 N. 339. Cum media arcus exedrae parte connexa est basis, a. 1,10, quam tegit tabula a. 0,03. l. 0,87. Titulus in latere tabulae antico; in latere summo foramina duo. In parte posteriore fracta est tabula. — *Excerpsi.*

ΚΑΛΛΙΚΛΗΑΡ _ ΤΙΔΑΣΠΙΔΑΥΡΙΩΝ

Καλλικλῆ Ἀρ[ιστ]ίδα Ἐπιδαυρίων.

Cf. n. 1452.

Digitized by Google

1446 N. 360. Lapis calcarius quadrangulus de basi. A. 0,41. l. 0,71. cr. 0,68. In summo latere forsmina. — *Exscripsi.*

Πόλε[ι τῶν Ἐπιδα]υρίων
Λαμ[πρίων Λευκίου Αἰ]μιλίου Παύλ[ου Μακεδόνος]τὸν Ἀπολλάτειν καὶ [Ἀπ]ολλ[ω]νιακὰ καὶ Καισάρεια φιλο[δίξει], ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Cf. stemma p. 209. Assignavi T. Statilio Lamprise primo.

1447 N. 343. Basis marmorea quadrangula, a. 0,71. l. 0,72. cr. 0,42.
Chandler, Inscr. II 139, p. 181. (Boeckh, C. I. G. 1170.) Le Bas, *Voyage archéol.* II 149 cum emendatione Foucartii in supplementis additis. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 212.) Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 260. — *Exscripsi.*

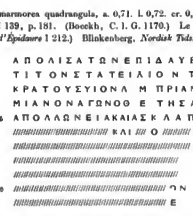

Ἀ πόλις ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων
Τίτον Στατείλιον Τιμοκράτους υἱὸν Αἰμιλίαν Μεμμιανὸν, ἀγωνοθετήσαντα Ἀπολλώνεια καὶ Ἀπολλώνεια
- - - - καὶ - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -

Var. lect. Chandler solus edidit versus duos primos; versuum 3—5 litteras ultimas male lectas addidit Le Bas; paene totum versum tertium et quarti initium recte legit Foucart; versus 1—5 dedit Blinkenberg. — Vs. 1 alterum articulum omittunt Le Bas-Foucart ‖ vs. 5 Ἀπολλ[ω]νείων] καὶ Ἀ[π]ολ[λ]ωνιακὰ Blinkenberg.

Recte videtur sumpsisse Cavvadias honoratum esse patrem T. Statilii Timocratis, cui ab Argivis positus esset titulus n. 590, de cuius aetate accutus Spanheimium (cf. quae adnotavimus ad titulum laudatum) nostrum scriptum esse putat annis fere p. Chr. n. 130—140. Mihi quidem Lamprias noster filius videtur T. Statilii Timocratis I. (v. stemma p. 209), ut scriptus sit titulus circa annum p. Chr. n. 80, ad quam certe aetatem apta est litteratura. Causentaneum est familiam viri, qui cum fratre monumentum n. 1139 erexerat Publio Memmio Regulo, sibi usurpasse cognomen ab eo derivatum Memmianum.

1448 *A* (n. 616). Pars sinistra tabulae e lapide calcario factae, quae tegebat basim. A. 0,25. l. 0,29. cr. 0,41. *B* (n. 429). Pars dextra tabulae aequalis, superne laesa. In latere summo vestigia statuae. A. 0,25. l. 0,76. cr. 0,69.
Solus lapis *A* editus est a Cavvadia, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1894, p. 15 n. 1. — *Exscripsi.*

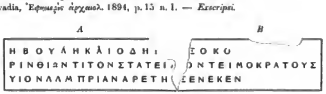

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμ]ος ὁ Κο-
ρ]ινθίων Τίτον Στατεί[λ]ιον Τειμοκράτους υἱὸν Αἰμιλίαν ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Quin haec fragmenta eiusdem sint basces dubium esse nequit, quamquam non lapides composui, sed epographa. Diversa quidem est crassitudo, sed decuritatum postea esse potest *A*, ut denso adhiberetur. Mirum est spatium vacuum relictum post versum primum, sed facile intellegitur, lapide dextro non assumpto nullo modo aliter suppleri posse *A*, atque re vera sic supplevit Cavvadias. In *B* primum residuum videri esse de Σ diserte adnotavi.

Si, quod censet Cavvadias, honoratus esset T. Statilius Lamprias puer mortuus, additum esse exspectares in lapide nostro et in proxime insequente ὑιόν, quod factum est n. 917. 921; vix enim puero viro status est collocata a civitate extera. Attribui igitur titulos homonymo, eidem quidem, cuius est n. 1442. 1449. 1450.

1449 N. 425. Basis quadrangula, a. 0,74. l. 0,53. cr. 0,50.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1884, p. 30 n. 77. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 210. De lectione ante rettulit Bounack, *Ans Epidauros* 15. — *Contuli.*

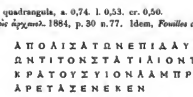

Ἀ πόλις ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων Τίτον Στατίλιον Τιμοκράτους υἱὸν Αἰμιλίαν ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Var. lect. Vs. 2 Στατείλιον Baunack (filso). — De honorato vide ad n. 1448.

Digitized by Google

1450 N. 409. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,63. l. 0,68. cr. 0,54. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 211. — *Exscripsi.*

ΑΣΥΝΟΔΟΣΑΤΩΝ
ΑΣΚΛΑΠΙΑΣΤΑΝΤΩΝΕΝ
ΠΑΝΑΚΕΙΑΤΙΤΟΝΣΤΑΤΕΙ
ΛΙΟΝΤΕΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣΥΙΟΝ
ΑΛΜΠΡΙΑΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ

Ἁ σύνοδος ἁ τῶν
Ἀσκλαπιαστᾶν τῶν ἐν
Πανακείᾳ Τίτον Στατει-
λιον Τειμοκράτους υἱὸν
Ἀλμπριᾶνα ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Πανάκεια recte interpretatur Cavvadias sedificium, in quo congregabatur thiasus Asclepiastarum. Sed mira est designatio, neque vix Panaceae dese delubrum significari potuerit mero dese nmnine. Est igitur suspicio, irrepsisse errorem et debuisse lapicidam Πανακείῳ.

De honorato v. ad n. 1448. Moneo tam seram esse speciem litterarum, imprimis Omega litterae, ut vel ex hoc titulo videatur elucere, fuisse pueri conclamati homonymum recentiorem.

1451 Lapidis in museum Nanianum a. 1705 transportati duobus laterибus inscripti sunt alteri titulus noster, alteri n. 1475. »Forma aeri incisa est apud Paciaud. Mus. Peiop. T. II p. 6 et in collect. Mus. Nan. n. 55. Commentatur Paciaud. l. c. p. 92—98.« Sic Boeckh, C. I. G. 1167. 1168; posteriore loco editus est titulus noster.

ΤΙΤΟΝΣΤΑ
ΛΙΟΝΑΛΙΙ
ΟΥΥΙΟΝΤΕΙΜ
ΚΡΑΤΗΝΤΥΒΕΡ
ΟΣΚΑΔΥΔΙΟΣΟΔ
ΔΡΙΟΥΥΙΟΣΣΕΝΟ
ΚΛΗΣΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΣΥΝΓΕΝΗΥΗΦΙ
ΣΑΜΕΝΗΣΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ

Τίτον Στα[τει-
λιον Αλμπρι-
ου υἱὸν Τειμο-
κράτην Τ(ι)βέρι-
ος Κλαύδιος ὁ Ἀλ-
δρίου υἱὸς (Σ)ενο-
κλῆς τὸν ἴδιον
συνγενῆ ἡφι-
σάμενη τῆς πο-
λέως ἀρετῆς
ἕνεκεν.

Confer quae adnotata sunt ad n. 1154. 1444.

1452 N. 362. Basis quadrangula cymatiis ornata. A. 0,74. l. 0,49. cr. 0,39.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 199. — *Exscripsit Fredrich.*

ΟΛΙΣΜΕΓΑΡΕΩΝΑΡΙΣ
ΤΙΔΑΝΚΑΛΛΙΚΛΕΟΣΕΠΙ
ΔΑΥΡΙΟΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΑΣΕΧΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΝΜΕΓΑΡΕ
ΩΝ ΔΑΜΟΝ

Ἡ]ὅλις Μεγαρέων Ἀρισ-
τ]ίδαν Καλλικλέος Ἐπι-
δαύριον ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐεργεσίας ἃς ἔχων
διατελεῖ εἰς τὸν Μεγαρέ-
ων δᾶμον.

Honoratus fuerit filius Callicli cius, cui positus est n. 1445.

1453 N. 495. Lapis de magna basi, cuius pars antica paulum curvata. A. 0,68. l. 0,56. cr. 1,36. — *Exscripsi.*

ΠΟΛΙΚΤΩΝΕΠΙΛΑΥ
ΑΝΕΘΗΚΕΑΡΙΣΤΟΒΟΥΟΝΣ////
ΔΟΚΟΥΕΠΙΔΑΥ ΝΑΡΙΤ
ΙΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΣΕΧ
ΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΑΥΤΑΝ

Ἁ]πόλις τὸν Ἐπιδαυ[ρίων
σύνδρον Ἀριστόβουλ]ον Σ[ωσι-
βίου Ἐπιδαυ]ρί[τ]ᾶς
ἀρετᾶς κα[ὶ εὐ]νοίας ἃς ἔχ[ων
διατελεῖ εἰς αὐτάν.

Tenemus titulum quem subscribendum esse statuae Aristoboli equestri decretum est n. 944 vv. 18 sq., contra quod praeceptum in nostro additum est. *συνδρων.*

1454 N. 460. Lapis, qui efficiebat angulum dextrum in exedrae arcu. A. 0,71. l. 0,34. cr. 0,47. — *Exscripsi.*

ΠΙΔΑΣΡ N
ΤΟΥΛΓΙ IIII
ΟΛΑΛΩΝΙ
ΙΚΑΙΣΑΡΗ

Ἁ πόλις ἁ τῶν Ἐ]κιδα[υ]ρί[ω-
ν ..... τοῦ Ἀγυί]δα(?),
ἀγωνοθέταν Ἀ]πολλω[νίου
καὶ Ἀπολλωνίου] καὶ Καισαρ[ίων.

1455 N. 181. Fragmentum lapidis calcarii; superne reliquiae cymatii. A. 0,24. l. 0,20. — *Exscripsi.*

ΤΟΝΕΠ
ΡΑΤΗΝ
Φ

- - - τον Ἐπ- - - - - - -
- - -]ράτην (s. κρίτην N- -)
- - - αφ - - - - - - -

Versu tertio indicatus fuerit is, qui hominum ut videtur duorum posuit imagines: e. g. Ἀριστ]όφ[ιλος, Τω]φ[άνους; fortasse etiam - - ὁ φ[ίλος sive ὁ τ]ε]οφ[ίλ.

1456 N. 37. Lapis calcarius de basi, ad dextram fractus; ad sinistram excipiebat lapis alter. In summo latere foramen. A. 0,56. l. 0,30. cr. 0,21. — *Exscripsi.*

ΠΟΑΙΣΙ
//ΙΚΟΣΤ
ΓΑΤΕΡΑΣ

Ἁ] πόλις [ἁ τῶν - - - -
Ν]ικοστ[ρατίων, - - - - -,
Σ]ωγατέρας - - - - - -

1457 N. 288. Fragmentum marmoreum; ad dextram margo servatus. A. 0,11. l. 0,20. cr. 0,06. — *Exscripsi.*

ΟΣ
ΕΝ
ΑΥΤΑΝ

[Ἁ πόλις τὸν δεῖνα]
- - -]ος
ἀρετᾶς ἕνε]κεν
τᾶς εἰ[ς αὐτάν.

1458 N. 434. Tabula marmorea, quae tegebat basim, ad sinistram tantum incisumis. L. 0,52. cr. 0,46. — *Exscripsi.*

ΙΟΝΑΙ
ocat ΤΑΣΕΙ

[- - - - - - Φι-
λοκλ]- - ἀρετᾶς ἕνεκεν
τᾶς εἰς αὐτάν.

Digitized by Google

1459 N. 332. Lapis de arcu exedrae. A. 0,72. l. 0,85. cr. 0,47. — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Σ ////
Π Ο Α Υ Κ Ρ Α Τ Η Κ Α Λ Α Ι ///
Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν ///
Κ Α Δ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ Α Σ Ε ///
Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Ξ Α Υ Τ Α Ν

'Α πόλις ἡ τῶν 'Επιδαυρίων
Πολυκράτη Καλλί[.... 'Επι-
δαυρίων ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ
καλοκαγαθίας ἃς ἔχων δια-
τελεῖ εἰ[ς αὐτόν.

1460 N. 52. Fragmentum lapidis calcarii; margo superior servatus. A. 0,10. l. 0,24. cr. 0,17. — *Exscripsi.*

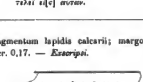

'Α πόλις τῶν 'Επ]ιδαυρίων Δη[μαστ-
ράτων(?) Τ]ελεσῖνον τὸν Κλε....
.....]ἰνους ἀρετᾶς ἕνεκα.

Cum constet de latitudine scripturae e versu tertio, inserui honoratae nomen ad spatium accuratissime aptum. — Vs. 2. 3 indicati erant pater avusque, vix mater (Κλε-) paterque.

1461 N. 124a. Basis quadrangula lapidis calcarii, a. 0,75. l. 0,52. cr. 0,51. In eiusdem lapidis latere postico inversa directione postea scripsus est n. 1200.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 268. — *Exscripsi.*

Ο Δ Λ Μ Ο Σ Ο Τ Σ Ι Ε Ρ Ι 'Ο δᾶμος ὁ τῶ[ν] 'Επι-
Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η δαυρίων Φιλ]οκλῆ
Α Ρ Μ Ο Δ Ι Ο Υ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Ν 'Αρμοδίου Ἀργεῖον.

1462 N. 370. Lapis curvatus de basi semirotunda sive potius de arcu exedrae. A. 0,535. l. 0,45. cr. 0,45. — *Exscripsi.*

Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Ε Υ Ρ Υ Κ Λ Ε Ο Υ Σ Ε Γ Υ Ν Λ Ι Κ Λ
Λ Ι Ε Υ Ν Ο Ι Λ Σ Τ Λ Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Λ Ν

'Α πόλις ἁ τῶν 'Επιδαυρίων
τὸν δᾶπν τοῦ δάπνος] Εὐρυκλέους γυναῖκα,
ἀρετᾶς ἕνεκα αἰεὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

1463 N. 147. Fragmentum stelae marmoreae; margo servatus ad sinistram (ubi excipiebat lapis alter) et supra. A. 0,21. l. 0,21. cr. 0,20. — *Exscripsi.*

'Α πόλις ἁ 'Επιδαυρίων
τὸν δᾶπν]α Δερκέτ[αν εὐνοί-
ας ἕνεκα] τᾶς εἰς αὐτάν.

1464 Frustulum marmoreum, superne incolume. A. 0,15. l. 0,14. cr. 0,04. — *Exscripsi.*

- - - - Καλλίφ - - -
κ]αὶ τᾶς ἀρετᾶς ἕνεκα.

1465 In lapide eodem, in cuius latere opposito est n. 1370.

'Α πόλις τῶν 'Επ]ιδαυρίων
.....σν Τιμοσθέ-
νους Συρα]κόσιον, γ]υμνασίαρ-
χον - - - - - - - - -

1466 N. 40. Anguius dexter superior baseos e lapide calcario factae. In latere summo vestigia statuae. A. 0,29. l. 0,47. cr. 0,49.
Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 169 n. 80. — *Exscripsi.*

Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Φ Λ Η Η Ν Ι Κ Α Ν Ο Ρ Ο Σ
- Γ Λ Σ Ε Λ Ι Ε Υ Ν Ο Ι Λ
Τ Λ Σ

'Α πόλις τῶν 'Επιδαυρίων
Νικο(?)]φάνη Νικάνορος
ἀρετᾶς ἕ]νεκα αἰεὶ εὐνο[ίας
τᾶς εἰς αὐτά]ν.

1467. 1468 N. 461. Magna basis, a. 0,68. l. 1,12. cr. 0,40. Titulus n. 1467 ad sinistram, n. 1468 ad dextram est collocatus.
Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 89 n. 25. 26. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 192. 193. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3353.) — *Conubi.*

1467 Τ Α Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Τ Α Σ Ε Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ω Ι
Α Ι Ο Ι Σ Υ Μ Π Ο Λ Ι Τ Ε Υ Ο Ν Τ Ε Σ
Ι Σ Ι Ω Ν Α Λ Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι
Ο Ν Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α Ν Τ Α Ξ Ε Ν Α Υ Κ Ε Ι Ω Ι
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ

Τὰ γραμάτα τὰ ἐν 'Επιδαύρωι
αἰεὶ οἱ συμπολιτεύοντες
Ἰσίωνα Ἀπολλωνίου,
τὸν γυμνασιαρχήσαντα ἐν Λυκείωι,
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας
τᾶς εἰς αὐτούς.

1468 Α Π Ο Λ Ι Σ Α Σ Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
Ι Σ Ι Ω Ν Α Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν
Τ Ο Μ Α Υ Τ Α Σ Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν

'Α πόλις ἁ 'Επιδαυρίων
Ἰσίωνα Ἀπολλωνίου
Ἐπιδαύριον,
τὸν αὐτᾶς εὐεργέταν.

Duae Isionis statuae collocatae erant: altera a sociis gymnasii, quibus cives ut privati (οἱ συμπολιτεύοντες) accesserant stipe collecta, altera decreto urbis.

Digitized by Google

1469 N. 440. Basis quadrangula, a. 0,70. l. 0,65. cr. 0,68. Litterae versuum 1—3 a. 2,8; versus 4 a. 3,1.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 87 n. 21. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 197. (Bücheler, Mus. Rhen. o. s. 53, 1898, p. 167. Dittenberger, Sylloge ² 363, adnot.) — *Exscripsi.*

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Ι ı
Γ Α Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Α Λ Α Κ Ω Ν Ο Σ
Υ Ι Ο Ν Σ Π Α Ρ Τ Ι Α Τ Ι Κ Ο Ν

Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Ἀπόλις ἀ τῶν Ἐπιδαυρίων
Γάϊον Ἰούλιον Λύκωνος
υἱὸν Σπαρτιατικὸν

ἀρετᾶς ἕνεκεν.

Honoratum esse lotellexit Bücheler C. Iulium Spartiaticum pontificem maximum Augustorum perpetuum a foedere Achaico constitutum (C. I. A. III 805); cum e testimonio Musonii (Stob. Flor. XL 9) in exilium esse missum, idque non post Neronis imperium. Quae sententia praeclare confirmari potest ratione epigraphica: titulum enim nostrum fortasse eadem manu, certe eadem aetate exaratum esse dixeris atque n. 1139 III, in cuius versu tertio eadem redit litterae Omega species singularis, quae est in nostri versu altero (occurrit quoque n. 1444). Titulum autem n. 1139 cum constet scriptum esse anno p. Chr. n. 35 aut 36, ad Buechelerī coniecturam nostime quadrat aetas; lapis quidem oster cum non memoret viri munus sacerdotale, antiquior credendus est Attico.

1470 N. 122. Herma marmoreus, cuius deest caput. A. 077. l. 0,32.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1883, p. 90 n. 29. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 198. Cf. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 157. — *Contuli.*

Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Ν
Τ Ο Ν Ε Υ Σ Ε Β Ε
Σ Τ Α Τ Ο Ν
Ο Φ Ι Λ Ο Σ

Ἐπίκτητον,
τὸν εὐσεβέ-
στατον,
φίλος.

Valde sane verisimiliter conlecit Blinkenberg, representationem fuisse philosophum nobilissimum, aptam enim esse ad eius honorem et tituli conceptionem singularem et imaginem hermae impositam. Quidni amicus contra morem anonymus esse potuerit imperator Hadrianus, qui et magnus erat Epicteti fautor (cf. n. 1046) et «*in summa familiaritate Epictetum ... habuit*» (Vita Hadriani 16)? — Vs. 4 quamquam recte transcripserat Cavvadias, Baunack (*Studien* I p. 90) mire praetulit Ὀφί-λος, quod sustinet Philologus 54, 1895, p. 27.

1471 N. 439. Basis marmorea superne fracta. In latere angustiore sinistro scriptus est posteriore aetate titulus n. 946. A. 0,88. l. 0,69. cr. 0,59. — *Exscripsi.*

κ /
Ε Π Ι Δ Α .
Τ Η Σ Ε Υ Ε Ρ Ι _
Ε Ι Σ Τ Η Ν Π Α Τ Ρ Ι _
5 Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ Π Ο Λ Υ Κ Ι
Τ Η Σ
Κ - - - - -

Ἐπιδαύριον ὄντα
τῆς εὐεργέτιδος τῆς
εἰς τὴν πατρίδα Τιβ(ερίου)
5 Κλαυδίου Πολυκρά-
τους.

Idem verisimillimo ponsit n. 1154 (ubi conferas); certe quadrat litteratura.

1472 N. 9. Basis lapidis calcarii, a. 0,79. l. 0,58. cr. 0,29. Titulus scriptus subter antiquiorem erasum, de quo conspicuae paucae litterae, quarum indoles aequat notam subscriptam artificum n. 1479, ut hanc constet pertinuisse ad titulum erasum.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1885, p. 193 n. 93. Idem, Δελτίον ἀρχαιολ. 1891, p. 94 n. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 196. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3349.) Cf. Baunack, *Aus Epidauros* 20. — *Exscripsi.*

Π Ο Λ Ι Σ Ε Π Ι Δ Α Τ Ρ Ι Ω Ν Θ Ι Α Σ Ο Ν
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Υ Ε Π Ι Δ Α Τ Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Ε Τ Α Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Γ Ν Ο Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Πόλις Ἐπιδαυρίων Θέωσον
Ἀριστόδαμον Ἐπιδαύριον ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Notandae sunt singulares litterae Ypsilon formae.

1473 N. 494. Basis lapidis calcarii. In latere summo vestigia statuae et foramen. A. 0,41. l. 0,98. cr. 1,36.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 272. — *Exscripsi.*

Ο Ν Α Σ Ε Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α Τ Ο Ν Τ Α Ι Α Β Λ Α Σ Τ Ο Π
Τ Ρ Α Τ Η Γ Η Σ Α Ν Τ Α Τ Η Σ Π Α Τ Ρ Ι Δ Ο Σ Ε Π Ι Μ Ε Λ Η
Λ Μ Ε Ν Ο Ν Τ Ο Υ Α Γ Ω Ν Ο Σ Τ Ω Ν Μ Ε Γ Α Λ Ω Ν Α Σ Κ Λ Η
Ε Ι Ω Ν Α Υ Ρ Ε Λ Ι Κ Ω Ν Κ Α Ι Β Λ Α Σ Τ Ο Σ Τ Ο Ν Α Ν Ε Υ Ι Ο Ν

Τὸν ἀξιολογώτατον Τ(ίτον) Αἰ(ιον) Βλάστον,
στρατηγήσαντα τᾶς πατρίδος, ἐπιμελη-
σάμενον τοῦ ἀγῶνος τῶν μεγάλων Ἀσκλη-
πείων, Αὐρ(ήλιοι) Ἕλπιστος καὶ Βλάστος τὸν εὐεργέτᾱν.

Vs. 4 in. πείων e spatii ratione est verisimilius quam πήων, quod scribit Cavvadias.

Digitized by Google

1474 N. 331. Lapis detritissimus, qui est in arcu exedrae, fractus in partes duas. A. 0,72. l. 0,82. cr. 0,47. — *Exscripsit Fredrich*; *contuli*.

Nota praenominis Βά]σσου Ἀλλεῖον Ἐπευκ[.... Ἐπιδαυρί]ου υἱόν, ἱερέ-
α[ς ἐπωνύμ]ου Ἀσκλαπιοῦ ..... στρατηγόν, ἄγων-
οθ[έ]τη[ν] τῶν μεγάλων [Πανα]θηναί[ω]ν, ἐπιμ[ε]λητὴν ἀρχεῖ-
των τῆς λιμπροτάτης Ἀσσ[ο]ίων πόλεως, ἐπὶ τὰ ὅπλα στρα-
τηγὸν καὶ ἐπιμελητὴν γυμνασίου τοῦ Σ[εβ]ασ[τ]οῦ Ἀλ[ε]ξάνδ[ρ]ου, στρ-
ατ[ή]γ[ο]ν [τ]ῆ[ς] ἄξ[ε] Ἀρ[κ]αδίου καὶ Βουλῆς, ἀρχ[ι]ιστέα τοῦ ἀγῶνος τῶν
Πα[νελλ]ήνων καὶ ἀγωνοθέτην τῶν [Ἀδριανείων(?) καὶ ἐ-
π]ξέτα δύο Ὀλυμπίων, ἐπ[ι]στάτου τῆ[ο λιμπρ]ο[τάτου .....
... ὁ πάτη]ρ [τ]ῆ[ς] τῶν Ἐπ[ιδ]αυ[ρ]ίων - - - - - - - - -
..... τῆ]ς εὐεργέτιν |- - - - - - - - ἐπιδόν-
τα τὰ ἀργύρι]ον τὸ λειπὸν τῶν - - - - - - - - - -

vacat

Ad versus quinti sq. supplementa confer C. I. A. III 10 vs. 12 sq.

1475 In lapide eodem, in quo n. 1451 (cuius conferas lemma). E Paciaudo et Museo Naniano Boeckh, C. I. G. 1167. (Welcker, Spec. epigr. I 17. Kaibel, Epigr. Graec. 892. Cougny, Anthol. Pal. III 1, p. 40 n. 259.)

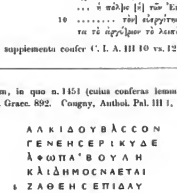

Ἀλκιδου Βάσσων | γενεὰς ἑμᾶς δι[α γέ]ν-
βουλᾶς | καὶ δόμος, οὐτάνα || ζαθέας Ἐπιδαύ[ρου,
ἀντ' εὐεργεσίας, τὸν πολίταν δοὺς πολεῖ, |
αἰὲν τῦτο γόρῳσιν, || Διὸν βουλαῖον ἀνίκητον.

Ὑ(πάτων) Β(ουλῆς).

Vs. 1. «Si γενεᾶς, ut mihi videtur, ad Ἀλκιδου pertinet, vertendum erit: *Bassum ex Alcidae progenie*; nec tum Alciden commode possis pro patre Bassi habere, sed potius pro auctore gentis. Sic Bassus fuerit Heraclides; quod quum etiam Paciaudo in mentem venisset, probavit Müllerus Aeginet. p. 138. *Bassus* autem nomen vetustum Graecum, fortasse non diversum a vulgari nomine *Bathus*: noti in Aegina *Bassidae*; Aeginetae vero Epidauriorum coloni: igitur ubi Epidauri Bassum honoratum videmus, verisimile est illum indigenam esse. Postremo quum Argivorum regia stirps ab Hercule descenderit, et Epidaurii Argivorum coloni sint, quidni Bassus Heraclides fuerit?» Haec Boeckh, laudans praeter alios titulum nostrum n. 590, in quo is qui honoratus est dicitur a Perseo et a Dioscuris progenatus. — Vs. 2 ζαθέας Ἐπιδαύρου: cf. ad n. 950 vs. 37. — Vs. 4 «poeta ni fallor voluerat γόρῳ» Kaibel. — *Διὸν βουλαῖον ἀνίκητον: imperatorum consiliarium* (Pac., Boeckh, Prosopogr. Imp. Rom. I p. 232 n. 71), incertum utrum simul imperantium (quod praetulit Boeckh), an imperatoris alius post alium.

6. NOTAE SCVLPTORVM.

1476 Statua aenea, alta 0,165, repraesentans virum imberbem praeposito pede sinistro procedentem, qui, ut verisimilliime censet Wernicke, sublata dextra tenebat hastam, sinistra porrecta scutum. Olim erat Romae in collectione comitis de Tyszkiewicz, cui venditor Atheniensis dixit oriundam esse ex Epidauro, iure suo difficulter Wernickio. Fröhner repertum esse dicit in Peloponneso, »*à Olympie sans doute*«, sed mera ut videtur coniectura. Furtwaengleri (*Sitzungsber. der Akad. zu München* 1895, vol. II, p. 579 adnot. 1) verba sunt haec: »*ohne mir als zuverlässig bekannte Angabe des ersten Besitzers und Verkäufers der Bronze bezeichnete als Fundort die Gegend von Epidauros*«. Ergo huc titulum posui, sed cum causae fiduciae suae non patefaciat Furtwängler, vaide ut confiteor dubios; certe idem noercstor mentitus est comiti de Tyszkiewicz, ut hi homines soleni, de origine Epidauria monumenti una cum nostro a se venditi (editum est a Wernickio eodem loco); nam quis credet in sacro dei medici dedicatum esse thoracem, idque quidem Διὶ Κρονίωνι? Qui deus cum ad Olympiam sit aptissimus, neque minus res donata, haud mediocrem dixeris inde nasci veritatis speciem coniecturae Froehneri etiam de monumenti simul venditi origine.

Memorat Helbig, *Atti dei Lincei* 1888, *Rendiconti* vol. IV p. 99. Ediderunt Wernicke, *Mitth. des röm. Inst.* 4, 1889, p. 167 sq.; cf. p. 339. Fröhner, *Collection Tyszkiewicz* tab. 21. Idem lo catalogo auctionis eiusdem collectionis, Parisiis 1898, p. 48 n. 135 (quod exemplum itero); tab. 14.

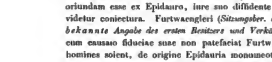

Τδρι[σ]τπας
Ἰνώνος.

Var. lect. Vs. 2 ΕΠΟΙΕΓΕ Wernicke.

In transcribendo sequendum erat Froehnerum. Τδρι[ά]στας voluit Helbig (dicit enim »*lacuna d'un certo Hybriastas*«); Wernicke in repraesentando versu primo vix quidem a Froehnero differens lineam obliquam inter ι et σ fortuitam esse affirmat, ut fuerit Τδρίστας.

1477 N. 105. Lapis rectangulus de basi. A. 0,70. l. 0,40. cr. 0,22. In eodem lapide postea scriptus est n. 1390.

Cavvadias, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 96. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 17. De lectione sua retulit Baunack, Philologus 54, 1895, p. 27. — *Comb.*

ΕΚΤΟΡΙΔΑΣΕΠΟΗΣΕΝ

Var. lect. Ἰνώνος Cavvadias (corr. Baunack).

Ἐκτορίδας Ἰνώνου.

Cum saeculi quarti sint litterae, sculptor idem est habendus, qui occupatus erat in ornando templo Aesculapii, vide n. 1484 vs. 104.

1478 N. 308. Basis lapidis calcarii, superne fracta, ad sinistram laesa. A. 0,40. l. 0,75. cr. 0,38. — *Exscripsi.*

ΛΙΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΕΟΣΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

Κολλ]ιμάτος Ἀριστέος Ἀργῖος ἐποίησε.

Titulus certa ratione attribui potest tertio a. Chr. n. saeculo, neque quidem ante annum fere 220 fuerit exaratus. Sculptor igitur verisimiliter eon idem est atque donariorum n. 1100. 1101, cuius potius fuerit nepos.

1479 In lapide eodem, in quo n. 1472.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1885, p. 191 n. 92. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 94 o. 3. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 25. — *Exscripsi.*

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣΛΑΒΡΕΑΣΔΑΜΟΓΕΙΘΟΥΣ
ΑΡΓΕΙΟΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Vs. 1 primum O correctum est ex Γ.

Ἀθηνογένης Ἀριστομένους, Λαβρέας Δαμογείθους
Ἀργῖοι ἐποίησαν.

De aetate cf. ad n. 1112.

1480 N. 301. Magna basis lapidis calcarii, quae est antiquo loco suo, de quo exposituin est ad titulum n. 1331 postea eidem lapidi inscriptum. In summo latere ad sinistram foramen. A. 0,64. l. 1,60. cr. 0,49.

Baunack, *Aus Epidauros* 6. Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 273 n. 19. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 26. — *Exscripsi.*

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΙ Σ ΛΑΒΡΕΑΣΔΑΜΟΓΣΙΘΕΟΣ ΟΙΕ ΟΙ

Var. lect. Δαμογείθους Blinkenberg.

Ἀθηνογένης Ἀριστομένους, Λαβρέας Δαμογείθους [Ἀργῖ]οι ἐ[π]οί[ησαν.

De aetate conferas ad n. 1112. Dixeris quidem e litteraturae iudicio titulum nostrum artificum horum sociatorum recentissimum.

Digitized by Google

1481 N. 512. Magna basis lapidis calcarii rubescentis, reperta a thymela Polycleti ad orientem versus. In summo latere vestigia statuae. A. 1,20. l. 0,91. cr. 0,82. Posterione aetate in eodem lapide scripturae titulus n. 1297.

Cavvadias, *Ἀθήναιον* 10, 1881, p. 555 n. 9. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 93 et 95 n. 8. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 30. Baunack, *Aus Epidauros* 20 adnot. 1. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 265. Wide, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 214.) Cf. Baunack, Philologus 54, 1895, p. 27. — *Exscripsi.*

ΤΟΡΩΝΑΠΕΛΛΙΩΝΟΣΑΡΓΕΙΟΣΣΕΠΟΙΙΙΔ

Var. lect. Initio ΠΟ Cavvadias, ΠΟ Baunack.

Τέρων Ἀπελλίωνος Ἀργεῖος ἐπο[ί]ει.

Secundum litterarum paulo recentior videtur titulus quam eiusdem artificis nota Troezenia n. 772. Fuerit fere incipientis saeculi a. Chr. n. alterius. — Cf. n. 1145.

1482 N. 7. Basis lapidis calcarii, supra ad sinistram fracta. A. 0,67. l. 0,33. cr. 0,48. In latere a titulo nostro ad sinistram sito posteriore aetate scriptus est n. 1096.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 29 n. 8. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 96. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 32. (Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 268.) — *Exscripsi* et cetypum *conferi.*

Θ Α ⁝ ⁝ Ρ Ο Σ Π ΕΠΟΙΙΣΕ

Θ[ύτα(?)δ]ρος Π⁝⁝ ἐπο[ί]ησε.

Titulus maxime adesus; quod artificis nomen ut integrum dedit Cavvadias, id non errori tribui nequit, sed ut coniecturam veri non dissimilem accepi. Videtur fere alterius sive ultimi a. Chr. n. saeculi.

1483 N. 500. In arcu exedrae, a. 0,72. l. 0,74. cr. 0,53.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 27 n. 2. Idem, *Δελτίον ἀρχαιολ.* 1891, p. 93 et 96 n. 9. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 33. (S. Reinach, *Revue archéol.* 1883 p. 396. Loewy, *Inschriften griech. Bildhauer* 266.) — *Exscripsi.*

ΔΙΩΝΔΑΜΟΦΙΛΟΥΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

Δίων Δαμοφίλου Ἀργεῖος ἐποίησε.

Antiquioreon non esse primo a. Chr. n. saeculo recte ait Cavvadias; fortasse est recentior.

7. RATIONES AEDIFICIORVM EXSTRVENTIVM.

1484 N. 30. Magna stela fabricata e lapide calcario valde fistuloso (*porite*), compacta e partibus sedecim, quae reperiae sunt a. 1885 metros circa viginti ab aede, quam Aesculapii esse statim intellexit Cavvadias (*Πρακτικά* 1882 p. 84 sq.), ad orientem versus. Fragmenta singula non sparsa erant, sed eodem fere incohanti ordine, quo aliud cum alio coniungi poterat, manifesto aedipno stelae loco. A. 1,82. l. 0,92. cr. 0,09. Stela humili fastigio erat instructa; in ima parte est mutila, sed servatum esse tituli finem probat spatium centimetrorum 41 vacuum, quod est infra versum ultimum 305. Inscriptum est et latus anticum *A* et posticum *B*; in utroque latere scriptura in binas columnas quas dicunt est divisa; lateris *A* columnarum latiorem signavi *A* I, angustiorem *A* II; lateris *B* columna latior intervallo centimetrorum 27 dirempta est in partes duas *B* I et *B* III a me signatas; columnarum angustiorem indicat sigla *B* II. Columnarum latitudo est *A* I: 0,60—0,70. *A* II 0,21. *B* I. III: 0,61. *B* II: 0,30.

Utriusque lateris columnae interviilo non sunt divisae; in exemplo tamen meo, ut commoditati lectoris consulerem, parvum spatium intericiendum curavi. Neque eandem lineam sequuntur in lapide columnae utriusque versus, quod item typis commode reddi non poterat.

Ab una manu scriptum est totum latus *A* (quamquam in parte inferiore spatia inter singulas litteras intercepta inaequaliora sunt, partim maiora), *B* I usque ad versum 88, *B* II usque ad versum 263; harum partium litterae altae sunt circa 0,012. Ab una et eadem altera manu exarata sunt *B* I inde a versu 89, *B* II inde a versu 264, *B* III: in his paulo indiligentior et paulo minor est scriptura; in mediis litteris Omicron et Phi punctum est lucisum, manifesto quia ad earum circulos efficiendas adhibitus est circinus.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1886 p. 145 n. 103. (Prellwitz, *Dialektmischr.* 3325.) Baunack, *Aus Epidauros* 22. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* 241. (Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 584.) Cf. Foucart, *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 589. W. Gurlitt, *Archäol.-epigr. Mitth. aus Oesterreich* 14, 1891, p. 126. Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 75 et p. 96 adnot.

[Exemplum vide pag. 316—320.]

Var. lect. Uncis inclusa aut quae plura vidit Cavvadias, ad quod numero litterae multae, quas anno 1888 sibi conspicuas non fuisse fatetur Baunack, chiras fuisse vel anno 1896. Errores haud paucos prioris Cavvadiae editionis correxit Baunack; sed cave ne credas in longe maxima eorum parte illum difficultatem fuisse legendi: irrepserant vitia qualia nasci consentaneum erat viro praeclarum tiesnarum a se inventum statim publici iuris facere laudabiliter festinanti eidemque distracto gravissimis negotiis, praesertim effossionum harum ipsarum progressu, quotidie fere novam studiorum materiam suppeditante. Baunackii editione respecta totum titulum iterum a se lectum esse refert Cavvadias, ut eum retractaret in libro *Fouilles d'Épidaure* dicto, ubi sient Baunack eum dedit litteris minusculis. Ne inconmunditas plane inutilis charta et labore perditis paretur lectori, satis habui referre omnia, in quibus sive Baunack sive Cavvadias[2] sive uterque differunt a meis, sed e Cavvadiae praecdosi eas tantum indicare lectiones, quarum cognitio vel nunc utilitatem vius est afferre, praesertim ad recte aestimandum testium dignum consensum; Cavvadias enim olmia alteri fisus rectas lectiones suas haud ita raro decernit pro eius falsis. Va. 6 *ἰερὸν* Baun. Cavv. — Tum **ΧΘΘΘ**... *ν* utcunque ‖ va. 7 extr. *τον*.... *ον* Baun. *τον*....*ρα* Cavv. ‖ va. 8 *ωτ[δν* **ΘΘΘ** Baun. *ωτ[ὸν]* **ΘΘΘ** Cavv. ‖ vs. 10 *Ο[Λ*.]*χ[ας* Baun. *Ὀ[ρ*.]*χ[ας* Cavv. ‖ vs. 13 *ἐγγιή[ν]σ[ετ]αι* Baun. Cavv. (erant Sigma duo) ‖ vs. 18 in. *Ο Σ ΙΙΙΙΙ Φ Α Α Τ Ο Σ* Cavv.[1] = *ἄγγ[ελος* [*Ἀ*?]*φολλτεος* Cavv.[2] « *Vor φολτεος ooh ich nichts mehr*» Baun. Conspicuum mihi de Phi erat I, ante quod spatio unius litterae interiecto residuum est litterae Sigma ‖ vs. 24 sub fin *Λ[ί]ΝΟΣ* Cavv.[1] suppleus *Λ[ωπ]ος*, Baun. dat *Λ[ωβ]ώνος*, quod literae Cavv.[1] Certum duco post *Λ* non fuisse *Υ* ‖ vs. 26 *συνκ[ρ]ίσις* Cavv. Versimile ducit Baunack fuisse *σν*, quod revera certum ‖ vs. 28 pro primo **Θ**, cuius dimidium conspicuum, lacunam ponunt Baun. Cavv. — Tum **ΙΙΙ**.....**ΟΣ** Cavv.[1] **ΙΙΙ** *[ἴππ]ους* Baun. **ΙΙΙ** *ἄνγους* Cavv.[2], in quo manifesto unci loco aliquo omissi mero errore. Plura certe aspersuit, quam agnovit Baunack; ultima quam dant linea directa verisimilius est de **Ε** quam nota numeri ‖ vs. 30 **Θ[ΘΘΘ]ΕΞΞΞ** Cavv. **Θ[ΘΘΘ]ΕΞΞΞ**

Digitized by Google

Baun.: *-migbich nur 470-*, sed removere debebat nun Θ, sed Ξ. Baunackium fere sequitur Carv.² scribens Θ|ΘΘ|Θ || vs. 31 *τὸ γαυῆ δ..*] ΘΘΘ Baun. Conspicuum est residuum quarti Θ antecedentis: si terminatio genetivi scripta erat ΟΥ, quattuor omnino erant Θ; si Ο, erant quinque || vs. 41 sub finem pro certo ϹΥ decepti rimis fortuita dant Ilo Carv. Baun., legentibus Ἰπποδρε, ille quidem in procedosi interrogans: *-πώνυκ Ἐπιδαύριος-*. Neque minus de nomine dubitavit Baunack, sed quod initio versus 42 sic non satis repleri ait spatium, indicans ante *Ἐγχ]τυπος* desse litteras duas, fallitur || vs. 44 ΘΘ-:::: Carv.¹ Θ=ΞΞ::::Θ Baun., quod dicens *-lectore certaine et claire-* adoptavit Carv.². Sed non ab omni parte recta est Baunackii lectio; certissima enim tertio loco linea una transversa quam dederat Carv.¹ || vs. 46 *exc.* ΚΑΙΤΑΝ Carv.² *nul* | *δια στάζων* Baun.: *-Kann noch wol nichts erkennen-*. Baunackii lectionem iterat Carv.²; sed et hic sana sua (nisi quod Α calami sive typothetae error) deseruit. ΓΑΝ enim in lapide || vs. 50 *-Vor u könnte noch ein Zeichen gestanden haben-* Baunack; sed intervallum inter Ξ et Κ tam parvum, ut id credi nequeat || vs. 54 i, quae habet Cavvadias², omittit Baunack: *-Dass Σ Dr. könnte sich nicht wiederfinden-*; sunt clarissima || vs. 57 ΚΑΕΙΝΙΑΙ Carv.¹, item Κλαινὶ Carv.² *-Das Jota der Endung konnte ich nicht finden-* Baun. Constat non scriptum fuisse || vs. 60 in. post ΟΥΚΑ *-Kann für ein Zeichen; der Rest weist auf ᾱ-* Baunack, erravisse putans lapicidam et transcribens *κα(ὶ) κ(ὸ)ματίνω. κα(ὶ) κ(ὸ)ματίνω* Carv.¹ *-lectare certaine-*. Clarissimum est Iota in summa tantum parte mutilum, quod omittit stercyne || vs. 62 ΑΡΙΣΤΟΜΙΔΑΣ Carv.², item pro Ἀρετεωδᾶς Baun. Carv.² Etiamsi paulo plusiorem viderint lapidem, non credendum est se rem fuisse *-*; id enim minime aptum ad spatium, optime ΑΔ, cum quibus litteris bonum evadit nomen pro mumtro, et re vera My quod alii videbatur scribsens lineolis interruptis non clare alia conjecimus fuisse indicat Baunack || vs. 65 extr. ΧΧΧΞΞΞ- Carv. Baun. Pro primo Ξ certissimum est Θ paene totum servatum || vs. 69 ΧΧ. ΘΘΘΘΘ Carv. Baun. adnotans: *-Ich erkannte nur 500-*. Primo loco post Χ∧ est residuum notae Θ, post quod interiecta lacuna sequuntur sex Θ, quae nonsa clarissima; erant igitur octo Θ || vs. 73 omittunt post ΟΥΡ residuum litterae Ο || vs. 78 omittunt notae Θ residuum || vs. 80 in. ΘΘ-:::::- Carv.¹ *-Noch dem ersten Θ ist mir's ganz unmöglich etwas zu erkennen-* Baun. ΘΘ:::::- Carv.², quae secundum ea quae vidi (: primum vix dubium, extr.:: clarissima) recte se habent || vs. 81 in. ΘΘ- Carv. Θ|- Baun.: *-Kann an der zweiten Zeichenstelle nichts sehen-*. Erunt tres Θ || vs. 82 Ἀρέτ]ορτε Baun. Carv.¹; sed cernitur litterae Ε centrum residuum || vs. 84 in. Θ=ΞΞ-::-! recte Carv. Θ| |-:! Baun. || vs. 85 Ἐχ]Σθ]ε Baun. Carv., omittentes in fine lota, quod plane clarum. Ante lapidem non adnotavi falsum esse Σ; ex octypo verisimilius mihi videtur fuisse Ο, ut plane idem evadat atque est in versu 66 || vs. 89 in. [.....]ος Carv. Baun., qui dubitanter suppleverit quod paene totum cernere poterat in lapide || vs. 90 ΦΙΛΟΚΛΑΑΣ Carv.², quod transcribens Φλαυιᾶδος retinet Carv.². *Φλαυ-ιᾶδ]ος* scribit Baun. Omittit igitur uterque alterum iota, quod centrum est et bonum nomen efficit || vs. 91 in. ΤΑΛΙΑ Carv.¹, τ[ᾶρ]ια Baun.: *-Ich sah nur τ[..]α-*; sed cernere poterat certas reliquias litterae Η || vs. 92 ΘΙΟΛΟΤΟΣ Carv.¹, quod recte sustinet Carv.² Θε[ὸ]ρτος *-das 4. Zeichen habe ich bestimmt nicht gemahen-* Baun. — Tum *γρφὶν* ut incohatae Carv., χ[ᾶ]ρ Baun. — In fine omittunt residuum Γ || vs. 94 in. *σ[υ]μβλη[σ]α[ι]* *nai* Baun., quem sequitur Carv.², qui in procedosi nihil dederat ante *nai*. Tum omittunt Δ || vs. 96 extr. ΘΘΘ Baun. ΘΘΞ Carv. Videtur fuisse ΘΘΘΘ || vs. 97 in. νε [.....]ναιο[....] αα[..]ν ΑΛνν Baun. νε [*ναὶ φ*]ε[ι]ρ*οναι*[*τω*.] *αα*[..]ν ΑΛνν Carv. || vs. 98 ΧΧΘΘ[Ξ]= Carv.¹, quod iterant Baun. Carv.² Omiserunt tertii Θ residuum, post quod e spatii ratione vix secutum esse postea Ξ; id enim latius quam Θ exaratur || vs. 100 post supplementum sanum *ἀνξητρίφοι* recte quidem aliquid deesse indicat Carv., sed nimis magnum notat spatium repiendum; quod re vera est trium fere notarum. Dubitat Baun. dicens fortasse post *ἀνφ.* desse nihil, fortasse signum unum || vs. 101 in. ΘΘΘ omittunt Baun. Carv. || vs. 102 in. pro ΘΝΕΡΙΤΑΚΡ, quae omnia clarissima, Θ..... ΤΑΡΡ Carv.¹, transcribens Θ*ἰων*[?] *τὰναιρίφοι*. *-Ich schrieb ab:* Θ[.] ΛΕ[..]Α. *Das stimmt zu Θ*[*ιων*] *... ode gut, und ... für τὸ wird wohl noch Platz sein-* Baun., legens *ἐπ]Θ*[*ιων* [*τὰ*] *ἀναιρτίφοι*. — Pars] | Θ[*ιων τάναιρ*. Carv.² || vs. 104 in. [. . .]φτος Baun. Carv. || vs. 105 extr. omittunt Α Baun. Carv. || vs. 111 sub fine ::: Baun. Carv. || vs. 113 sqq. in parte lapidis male habita astu habeo referre varietates eas, quae maioris momenti videntur esse. De versibus 113—180 praemonet Baun.: *-Ich gebe im ganzen den Text von Cavvadias-*, de versibus 113—219 Carv.¹: *-Je n'ai admis quelques lectures faites par Baunack, quoiqu'elles ne soient pas certaines. Enfin tout mi donnez dans ce texte-* || vs. 114 τ . . . . *νει τὸ* Carv. Baun. || vs. 122 Θρίτ]ιος Carv. Baun. || vs. 127 addidi ΥΑ || vs. 132 addidi Γ || vs. 141 lectioni Cavvadiae addidi Ν; Baun. vel ΧΟΙ se non agnovisse fatetur || vs. 143 legunt *λε]ταργ]ία* || vs. 146 [.]κα Carv. *Α νεν* Baun. || vs. 155 in. addidi Α || vs. 160 nil praeter δε Carv. δε[ι]ΜΑΑ Baun. || vs. 161 *δε* :: Κα[λλίπ]πον Carv. Baun. || vs. 162 nil praeter ΕΩΤΑ Carv.¹, *Σωτα*[*ῦρα*] Baun. || vs. 168 : Γ Α Carv.¹, Η*ἐρ*]*ξίλα* Baun., quod iterat Carv.² || vs. 170 ΚΑΕΙΙΡ Carv.¹ *-Auf acht folgt P oder Κ-* Baun. Nihil post *κλεε* dat Carv.² || vs. 172 ΙΙΙ Carv.¹ ΙΙΙΙΙ *-vielleicht die zwei letzten Ι als Ρ aufzufassen-* Baun. *-Sur la pierre est écrit* ΙΙΙΙΙ; *il faut donc lire soit* ΙΙΙΙ(Ρ), *soit* ΙΙΙ(Ρ)- Carv.²; volebat ΙΙΙ(Ρ). In lapide est ΙΙΙΡΙ. Tum *Φλαυι* ΑΛ Baun., *Φλαυι* Α Carv. || vs. 174 extr. omittunt ΓΕ, vs. 175 extr. ΕΚ, vs. 176 extr. ΩΙΚ || vs. 177 Σ- Carv. *-Von mir nicht wieder erkannt-* Baun.; est clarum. — In fine omittunt Ε || vs. 178 cernere sibi visus est Baun. -Ι, quod iterat Carv.² || vs. 179 in. -ν Baun., indeque Carv. Conspicuum est punctum in superiore versus margine positum; principio fuerit :‖ vs. 184 ΩΝΙ recte in fine versus positum dat Carv.¹ In medio verso collocat diserte varietatem notans Baun., quam sanam lectionem suam dereliquoesse secutus est Carv.² Pcneter id nihil de verso habent || vs. 185 item ΚΥΝΟΦ recte in fine versi quidem sub fine versus, Carv.¹ . . . Ἀγρυε (de quo infra) . . . ne Baun., quod iterat Carv.² || vs. 194 in. ∧ΑΛ[.]Α[..]ν[..]ον Baun. Baun., quod fere iterat Carv. || vs. 195 σ[...]ην σ[...]ΛΑνν Baun., [*γν ναὶ* ἐ*σ*]*κ*[*ω*]*ν* Carv. || vs. 196 in. *Θεσίου δε* recte Carv. [. . .]ται[.] δε Baun. Tum *συν*[*Σίνηι*] ἐ Carv. || vs. 197 nihil dat Baun., *γρφν* Carv. || vs. 198 ες [.....]ο ::::, *κα*[*ῦ*]*ται* Baun. obtemperante Cavvadia. ΣΙΜ carium || vs. 201 [.]ΠΙ Baun. 208 Carv. || vs. 205 in. *κεραυνο* recte Carv.¹ ³ *-ich sah nur*] *ν und ερραυνο* Carv.² || vs. 225 [*κεναγ*]*ρ*[*ε*]*ν*- Baun., quod vel spatio repugnat || vs. 213 in. *αβ*[..]Α[.]Ι[.]Ι Baun. De his nil nisi *ν* Carv. || vs. 214 *τὸν στέγ*]*ον κα*]*ρίτος* :: Baun., quod iterat Carv., prudenter quidem addens interrogationis signum || vs. 217 extr. *ἀ*[.]ΑΛ[..]ε Baun., sed ἰμε suspicatus est in lapide finisse *εἰς Ἄγρυε*. De his nil nisi ultima ε Carv. || vs. 219 *πα*[..] *ἰε* Baun. (quod iterat Carv.), adnotans satis certum sibi videri in lacuna Α, unde conicit *Ἐγ*]*ρ*]*υαι* || vs. 220 in. *τ*[*α*] ·ΙΙΙ[.] Λ]Σ]*ε*ν Baun. -ι[*α*] . ΙΙΙ Λ]Σ]*ε*ν Carv.¹, || vs. 221 in. omittunt ΣΤ, pro quo *τον* emisit Baun. addens *-Ich glaube noch die Umrisse von τον zu erkennen-* || vs. 222 in. [.]ν *-Zu Anfang der Zeile wohl Bruch des Steines. Oder Dittographie τὸ(ὸ)ς(?)-* Baun. Nihil est fractum et υ est initio versus, ut recte Carv. Tum Νίκων Ξ omittunt Baun. Carv. || vs. 225 dant *δαιμ*, sed in lapide omissum est alterum iota || vs. 240 Ξ Baun. Carv.¹, vs. 261 ΑΡΙΣΤΟΝΟΣ Carv.¹ Ἀρετόνος Ἰε Baun., quem sequitur Carv.² Unius litterae spatium a lapicida vacuum est relictum (Ἀρετόνος est vs. 254 || vs. 270 *δυτέλεσι* [.]:: Baun. *δυτέλεσι* :: Carv. (lectio mea certa) || vs. 272 in. omittunt Α. — Extr. *κεχρ*] Baun. *κεχρ*] ::: Carv. || vs. 279 ante Υ omittunt certum litterae Α residuum. Adnotand Baunack: *-Könnt.]ὁπαλ]ρόνε. doch nicht das kleine Rundchen vom ersten Zeichen nicht wie der Anfang eines ὁ aus; es ist nahezu ein halbes ο-*, ad quod iure suo Carv.²: *-Je prononcerai lettre est obtenant un Ε consacrée plus que de moitié-* || vs. 285 residuum quod sub fine est ante ᾱ Baun. ait vix esse de alia litera quae Sigma, sed esse etiam potest de Ε || vs. 288 in. fuisse dicit Baun. drachmam nam obolus l—5, quod non intellegendum, nam non a me differt eius lectio, secundum quam conspicua obolorum duorum, non unius nota, ante quos recte indicat non plus unius signi defectum; finis autem versus 287 incolumis. Propter spatium pusillum deest ατ· aut τ. Tum de Prellwitzii bono supplemento *Ἀγρ]ετράτου* ait *vein Zeichen zu viel-*; sed ante Τ (quod omittit sicut Carv.) desunt non minus quinque litterae || vs. 292 in. *γρφν* Carv. Baun., in quidem adnotans: *-Könnte γρφν gelesen werden-*, quod certum. Tum *κεφαν*]·[< uterque || vs. 297 post *ἀνέτηκε* recte Carv. *-Ich konnte nichts erkennen-* Baun. || vs. 302 *Σένων* -·[.] ΧΣ Baun. Carv., omittentes ι.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

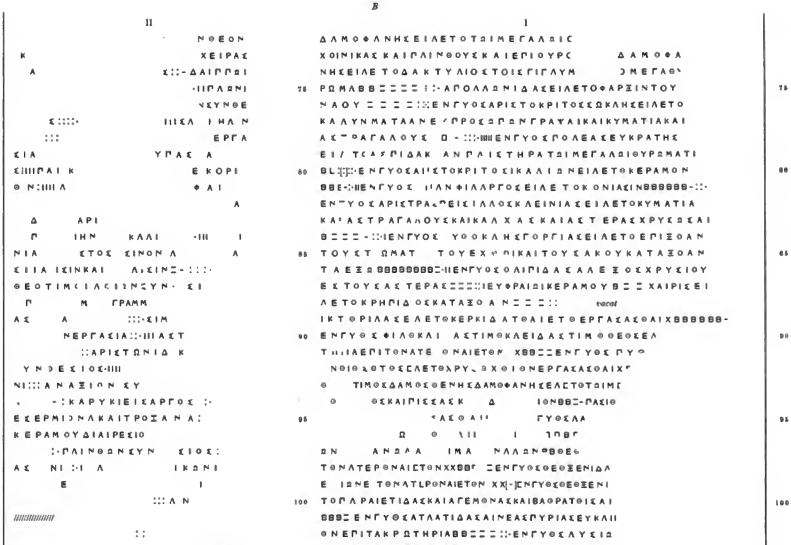

B

I

ΔΑΜΟΦΑΝΗΣΕΙΑΕΤΟΤΩΙΜΕΓΑΛΩΙC
ΧΟΙΝΙΚΑCΚΑΙΠΑΙΗΘΟΥCΚΑΙΕΡΙΟΥΡC ΔΑΜΟΦΑ
ΝΗΚΕΙΛΕ ΤΟΔΑΚΤΥΛΙΟCΤΟΙCΓΙΓΑΥΜ ΩΜΕΓΑΘ\
ΡΩΜΑΒΒΞΞΞΞ ΙΙ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑCΕΙΑΕΤΟΦΑΡΞΙΝΤΟΥ
ΝΑΟΥ ΞΞΞΞΙΙΧΕΝΓΥΟCΑΡΙCΤΟΚΡΙΤΟCΕCΩΚΑΚΕΙΛΕΤΟ
ΚΑΛΥΝΜΑΤΑΑΝΕ/ΟΡΟCΩΠΩΝΓΡΑΥΑΙΚΑΙΚΥΜΑΤΙΑΚΑΙ
ΑCΞΦΑΓΑΛΟΥC Ω-ΙΙΙΙΙΙΕΝΓΥΟCΠΟΛΕΑCΕΥΚΡΑΤΗC
ΕΙ/ ΤCΑCΡΙΔΑΚ ΑΝΠΑΙCΤΗΡΑΤΩΙΜΕΓΑΛΩΙΟΥΡΩΜΑΤΙ
ΘΕΞΕΝΓΥΟCΑΙΓCΤΟΚΡΙΤΟCΙΚΑΛΙΩΝΕΙΛΕΤΟΚΕΡΑΜΟΝ
ΘΒΕ·ΞΞΕΝΓΥΟC ΙΙΑΝΦΙΛΛΑΡΓΟCΕΙΛΕ ΤΟΚΟΝΙΑΖΙΝΘΘΘΘΘ-·ΞΞ·
ΕΝΞΥΟCΑΡΙCΤΡΑCΞΘΕΙCΙΑΛΟCΚΛΕΙΝΙΑCΕΙΑΕΤΟΚΥΜΑΤΙΑ
ΚΑΙΑCΤΡΑΓΑΛΟΥCΚΑΙΚΑΛΑΧΑCΚΑΙΑCΤΕΡΑCΧΡΥCΕΟCΑΙ
ΘΞΞΞ-·ΞΞΕΝΓΥΟC ΥΟΘΚΑΗCΓΟΡΓΙΑCΕΙΑΕΤΟΕΡΙΕΟΑΝ
ΤΟΥCΤ ΩΜΑΤ ΤΟΥΕΧΞΟΙΚΑΙΤΟΥCΑΚΟΥΚΑΤΑΞΟΑΝ
ΤΑΕΞΩΘΘΘΘΘΘΞΞΕΝΓΥΟCΟΛΙΠΙΔΑCΑΛΑΕΞΟCΕΧΡΥCΙΟΥ
ΕCΤΟΥCΑCΤΕΡΑCΞΞΞΞΕΥΦΡΑΙΣΙΚΕΡΑΜΟΥΒΟΞΧΑΙΡΙCΕΙ
ΛΕΤΟΚΡΗΠΙΔΟCΚΑΤΑΞΟΑΝΞΞ·· recut
ΙΚΤΟΡΙΛΑCΕΛΕΤΟΚΕΡΚΙΔΑΤΟΑΙΕΤΟΕΡΓΑCΑCΘΑΙΧΘΘΘΘΘΘ-
ΕΝΓΥΟCΦΙΛΟΘΚΛΙ ΑCΤΙΜΟΘΚΛΕΙΔΑCΤΙΜΟΘΕΟCΕΑ
ΤΙΙΙΑΕΠΙΤΟΝΑΤΕ ΟΝΑΙΕΤΟΝ ΧΘΘΞΞΕΝΓΥΟC ΠΥΟ
ΝΘΙΘΛΟΤΟCCΛΕΤΟΛΡΥ\ΟΧΘΙΟΝΕΡΓΑCΑCΘΑΙΧ
ΤΙΜΟCΔΑΜΟCΘΕΝΗCΔΑΜΟΦΑΝΗCΕΛCΤΟΤΩΙΜΙ
ΘCΚΑΙΠΙCCΑCΚ Δ ΙΟΝΘΘ-ΠΑCΙΘ
ΥΑCΘΑΙΙ ΓΥΟCΛΑ
Ω Θ ΥΙΙ Ι ΙΟΘΓ
ΩΝ ΑΝΔΑΑ ΙΜΑ ΝΛΛΩΝΘΘΘΕ\
ΤΘΝΑΤΕΡΘΝΑΙCΤΘΝΧΧΘΘΓ ΞΕΝΓΥΟCΟΘΘΞΕΝΙΔΑ
Ε ΙΩΝΕ ΤΘΝΑΤΙΡΟΝΑΙΕΤΟΝ ΧΧ|-|ΕΝΓΥΟΧΟΘΘΞΕΝΙ
ΤΟΡΛΡΑΙΕΤΙΔΑCΚΑΙΑΓΕΜΘΝΑCΚΑΙΒΑΘΡΑΤΟΙCΑΙ
ΘΘΘΞΕΝΓΥΘCΑΤΛΑΤΙΔΑCΑΙΝΕΑCΠΥΡΙΑCΕΥΚΑΙΙ
ΘΝΕΡΙΤΑΚΡΩΤΗΡΙΑΒΘΞΞΞ·ΞΕΝΓΥΟCΛΥCΙΔ
ΑΓΑΘΙΝΟΙΧΧΘΘΘΘΘΘΞ·ΙΧΙΑΥΕΙΔΝΙΞΞ·ΙΙΤΟΗΡ
ΕΛΕΦΑΝΤΙΘΘΘΘΘΞΞ·ΞΙΙΕΚΤΟΡΙΔΑΙΞ ·'' ΔΘ\
ΝΙΕΝΙΑΥΤΘΘΘΞΞ·ΕΣΤΟCΧΡΥCΕΟCΛΛΘΣΡΑ ΚΛΑΡΙΘ Α

II

ΝΘΕΟΝ
Κ ΧΕΙΡΑC
Α ς·ΔΑΙΡΡΩΙ
·ΙΙΡΑΩΝΙ
ΝΕΥΝΘΕ
ς····· ΙΙΙCΛ ΙΗΑΝ
··· ΕΡΓΑ
ΣΙΑ ΥΡΑC Α
ΣΙΙΙΙΡΑΙ Κ Ε ΚΟΡΙ
Θ Ν·ΙΙΙΙΑ Φ Α Ι
Α
Δ ΑΡΙ
Ρ ΙΗΝ ΚΛΛΙ ·ΙΙΙ Ι
ΝΙΑ ΣΤΟC ΣΙΝΟΝ Α Α
ΣΙΙΑ ΙΣΙΝΚΑΙ Α\ΣΙΝΞ-····
ΘΕΟΤΙΜΟΙΑCΙΩΝΣΥΝ· ΕΙ
Ρ Μ ΓΡΑΜΜ
ΑC Α ···ΣΙΜ
ΝΕΡΓΑΣΙΑ:·ΙΙΙΑCΤ
···ΑΡΙCΤΩΝΙΔ Κ
ΥΝΘΕΣΙΟΣ·ΙΙΙΙ
Ν····Α Ν ΑΞΙΟΝ ΣΥ
, ·:ΚΑΡΥΚΙΕΙΣΑΡΓΟC ·:·
ΕΣΕΡΜΙΟΝΑΚΑΙΤΡΟΣΑ Ν Α·
Κ ΕΡΑΜΟΥΔΙΑΙΡΕΣΙΟ
·:ΡΑΙΝΘΩΝΚΥΝ ΣΙΟΣ·
ΑΣ ΝΙ·:Ι Α ΙΚΩΝΙ
Ε Ι
···Α Ν
////////////
·· ΣΙΝ·ΡΙ
Ω Ι Α ΙΡΑΙΝΘ ·:·ΔΑΙΡ
ΡΩΙΣΤΕΓΑΚΙΝ ··

ΑΡΓΥΡΙΟΠΑΡΑΣΚΑΛΑΠΙΘΑΝΙΚΑΙΔΡΑΧΜΑΙΒΒΒΒΒΒ-- ΠΑΙΟΠΑΡΕΥΒΟΛ
ΓΑΡΑΓΕΜΟΝΟΣ----ΕΞΕΡΜΙΟΝΟΣΧΘΒΒΒ--ΜΡ ΕΛΛΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΕΙΟΕΜΙΒΒΒΒΒ:::::ΕΝΓΥΘΕΛΑΝΤΙΣΟΕΝΗΣΛΑΜΕΔ ΛΛΕΟΝΤΟΣΕΦΑΛΛΑΝ
ΕΝΑΥΣΙΟΣΚΑΙΤΟΝΑΘΕΝΙΚΑΘΑΡΣΙΟΣΓΡΑΤΑΓΟΡ ΘΒΒΒΒ:::::ΕΝΓΥΟΣ
ΓΥΘΟΘΑΝΕΚΛΑΙΚΟΣΕΚΤΟΜΕΓΑΘΥΡΣΜΑΔΑΛ ΛΑΝΕΙΒΒ::ΛΛΑΔΝ
ΕΞΜΗΝΑΣΘΕΟΔΟΤΟΣΙΒ:::::ΑΣΤΙΑΣΕΧΕΙΜΙΚ ΤΘ:::::ΕΚΤΟΡΙΔ
ΕΝΑΙΕΤΙΔΜΤΑΣΑΤΕΡΑΣΚΕΡΚΙΔΟΣΧΒΒΒΒΟΕΟ ^^:::::

III

ΑΡΙΣΤΑΙΟΙΚΕΡΑΜΟΣΕΙΟΣΤΟΝΑΘ::::: ΘΕΟΣΙΣ
ΕΚΑΘΑΡΣΙΟΣΦΕΙΔΩΚΡΑΤΕΥΒΑΝΤΕΓΕΩΙΤΜΕΛΙΤΜΜΑΝΤΙΜΑΧΟΣΗΚΑΔΙΓΡΣΙ
Ε Φ ΦΔΙΑ:::ΛΥΕΙΣΕΝΙΕΚΑΘΑΝΑΣ:::ΛΥΚΙΣ ΝΙΣΕΚΡΙΝΘΘΡΩΒΜΔΦΦΑΛΕΙ
ΤΡΘΧΙΣΝ:ΗΗΗΣΓΡΘΦΦΙΔΩΝ:::ΗΗΗΓΜΑΡΥΛΙΚΑΡΙΕΤΑΙΟΙΓΡΑΜΑΤΕΝΕΝΘΘΡΑΣ-

Digitized by Google

II

ΩΙΑΛΩΝΕΚΤΑΦΑΡΧΜΑΤΑ:::::IIII
ΑΡΙΣΤΟΝΟΙΠΑΙΝΩΝΚΑΡΤΙΚΙΩΝΒ
ΑΙΣΚΙΠΙΚΑΣΙΟΣΑΡΙΣΤΑΙΔΙΩΥΡΑ
ΝΤΟΥΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ.IIIIΣΩΤΑΙΡΑΙ
Ε Φ Θ Δ Ι Α:::ΗΚΑΓΕΛΩΝΙΚΛΕΙΟΣ
ΚΑΡΥΚΙΕΙΣΚΟΡΙΝΘΟΝ-IIΘΕΥΔΑΜΩΙ
ΣΤΑΛΑΣΕΡΓΑΣΙΑΣ = Σ ΩΤΑΙΡΑΙ
Ε Φ Θ Δ Ι Α:::ΑΡΙΣΤΟΝΟΣ Greek Ε ΙΛΕΤΟ
ΚΑΙΜΑΚΑΡΙΟΙΤΑΔΙΑΣΤ ΥΛΣΝΘΤ
Ρ Σ Μ Α ΤΑΕΡΓΑΣ Σ Δ Θ Δ Ι Σ = - : : : : :
ΛΥΣΙΩΝΙΕΣΚΑΘΑΠΑΣ::Σ ΜΟΛΩΣΙ.ΑΝΤΕ
ΛΙΙΙΙΙΣΡΑΣΣΑΙΓΡΑΜΑΤΑ Σ Ν Ε Ν Θ Ο Λ
ΑΥΙΟΣΕΡΕΝΚΑΥΣΕΙΟΙΣ = - : : : : : ΙΑΡΙΣ=Α
ΡΧΙΛΚΑΛΛΥΜΜΑΤΩΝ = : : : : Ε Φ Θ Δ Ι Α
ΣΩΤΑΙΡΑΙ:::ΚΑΡΥΚΙΑΙΣΚΙΝΑΙ-:Δ.ΜΜΩ
ΑΡΕΙΚΛΙΚΟΣ-ΣΩΤΑΙΡΑΙΣΕΦΘΔΙΑ-
ΑΙΡΙΝΑΜΔΡΑΝΑ-:: ΑΝΤΙΔΟΣΙ
ΥΜΑΤΩΝΓΡΟΦΑΣΣ-::::IIIIΣΦΔΜΩΙ
ΑΡΧΕΙΔΑΡΩ=ΙΜΕΥΚΑΙΝΙΚΗΡΩΙ
ΔΙΝΥΡ ΣΤΑΙΡΑΙΣ::ΗΚΑΓΟΓΑΣ:ΑΝΓΕΛΑΙ
ΑΝΤΙΝ. Χ Ω Ι:(ΓΡΑΤΟΓΡΑΦΙΚΥΜΑΤΙΟ::ΗΙ
ΠΥΡΟΜΑΣΙΣΒΑΙΜΟ:::ΗΚΑΡΙΣΤΑΙΣΙΩΥΡΑ
ΙΑΡΕΣΙΟΣ ΗΑΡΙΣΤΑΙΣΙΣΥΛΛΗΡΩΔΑΦΟΡ
ΙΚΘΑΛΑΣ:ΑΡΙΣΤΑΙΔΙΟΥ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΚΑΙΠΙΣΑΝΠΑΡΘΑΣΑΣ-
ΟΙΟΝΙΣ ΛΥΚΙΣΕΒΙΤΟΓΟΡΓΩΝΟ
ΜΝΑΥΣ ΙΚΑΡΥΚΙ:::ΦΙΛΩΝΙΑΡΙΣΤΑΙΟ
ΕΛΓ ΘΤΟΠΙΛΟΙΓΟΥΜΤΟΚΕΡΑΜΙΟΔΕΡΑΜΟ
Δ. ΙΒΕΑΙΣ=:ΓΡΟΦΙΔΕΩΝ(ΣΕΥΔΝΕΦΟ
ΑΣ:ΗΠΑΣΙΟΕΜΙΟΥΡΑΝΕΚΑΔΟΡ ΘΣ:ΣΕ
ΣΩΙΒΟΛΙΜΟ-:::::ΣΡΟΦΑΙΑ Σ:
ΙΕΩΔΑΜΩΙΔΕΚΜΩΝ ΛΙΚΙΣ-Α(ΤΟ)
ΤΟΜΑΣ:ΣΕΥΚΑΙΠΟΙΕΦ ΔΙΑ-ΑΓΓΕΛΩΙIIII
ΚΑΡΥΚΙΑΥΣΙΣΝΙ-:ΑΡ ΔΙΣΙΚΤΕΓΑΣΙΟΣ
ΠΑΝΓΕΛΕΙΣΥΛΛΗΒΙ: ΥΡΑΤΩΙΙΙ

B

III

ΓΡΟΜΝΑΘΩΝΙΟΡΑΣΣΝ:ΗΑΡΙΣΤΑΙΣΙΣΤΕΓΑΣΚΑΘΑΡΕΣΙΟΣ:ΗΜΙΚΑΙΣΙΚΛΛΙ
ΚΟΣ:ΕΥΤΥΧΙΣΚΛΙΟΡΟΙΜΕΥΚΡΑΤΕΙ:ΓΟΝΑΦΩΝΕΚΤΑΣΛΕΩΝΤΟΚΕΦΑΛΑΣ
ΣΣ=:ΙΚΑΡΥΚΙΕΣΚΟΡΙΝΘΟΝΦΟΡΑΣΣΝ::::ΑΡΙΣΤΑΙΣΙΣΥΛΛΗΣΕΚΦΟΡΑΣ:ΗΑΝΓΕ
ΛΩΙΙΙ:ΓΡΑΡΔΕΙΧΑ ΤΟΣΚΑΚΕΛΑΘΑΡΛΟΛ ΙΔΟΡΣΙ-::ΔΑΙΠΟΙΕΦΘΔΙΑ::ΑΡΙΣ
ΤΑΙΣΙΚΛΑΙΜΑΣΣΣΕΚΦΟΡΑΣ:ΑΡΙΣΤΑΙΣΙΩ ΛΗΜΕΣΙΟΣ:ΚΑΡΥΚΙΟΙΘΕΩΣΤΟΜΑΡΙ
ΣΤΑΙΣΙ::ΗΑΡΙΣΤΑΙΣΙΚΑΙΠΑΘΕΣΕΡΓΑΣΙΑ :ΣΙΔΑΡΟΥΠΤΟΜΑΡΕΛΛΟΝΦΡΙΣΝΙΣ
ΚΑΛΑΙΔΙΣΙΣΙΛΑΤΩΝΙΑΣΣΣ:ΑΝΓΕΛΩ ΕΣΕΡΜΙΟΝΑ:ΙΣΤΑΝΤΕΔΙΣΙΕΡΜΙΟΝΑ-II
ΑΓΓΕΛΩΙΕΣΚΟΡΙΝΘΟΝ:ΔΑΙΠΟΙΕΦΘΔΙΑ: ΑΡΙΣΤΑΙΣΙΩΝΕΛ.ΡΘΕΡΓΑΣΙΑΣΣ = =
ΔΑΚΤΥΛΙΣΝΚΑΙΕΠΙΟΥΡΟΣ:ΣΕΚΤΟΜΑΧΕ/ΑΘΝΑΝΤΙΜΑΧΕΙΣ:::::ΠΑΣΙΘΕΜΙΜΙΣΙΣΘ
ΡΩΙΤΑΔΕΝΑΙΕΤΙΑ-:ΒΟΛΙΜΟΣΕΝΣΝΙ-:Ι ΕΣΑΓΕΡΑΣ:ΙΙΙΙΣΕΚΑΡΥΚΙΕΣΚΟΡΙΝΘΟΝ
ΕΚΤΟΡΙΔΑΙΓΡΑΡΕΙΧΝΑΤΟΣΚΕΘΑΤΟ ΣΦΑΛΛΑΣΕΝΚΑΥΣΕΙΟΣ-:::ΣΕΥΛΩΝ
ΕΦΟΡΑΣΑΡΙΣΤΑΙΣΙ:ΗΙΙΑΓΓΕΛΑΙΝΑ ΣΤΑΙΣΙΣΤΕΓΑΣΙΟΣ:ΚΑΕΠΙΑΙΟΥΡΘΕΙΝ
ΛΕΥΚΑΣΕΙΟΣ-ΟΥΡΩΤΟΙΓΦΟΡΑΣΛΙΣΤΑΙΣΙΙΙΙΙ

recueil

Digitized by Google

A 1

- - - -

κυλλατικὸν τῶι Συρίωνι Χ|ΧΘΘ|ΘΘΘΘΘ, ὑπηρε Λυσίου,
Νίκητος Καλλιε ειλατο ἐπεξ[ειρ τοῦ στρώματος τοῦ ἐν-
δυ καὶ τοῦ προθύρου ΘΞΞ-, ὑπηρ[ε] Εὐκλέε.

B I

Δημοφάνης εἰλατο τὸν μεγάλων [Συρίωνετι
χρυσίνεε καὶ πλὴν Θουε καὶ ἐσυόρμ[ους ...] Δημοφά-
νητε εἰλατο δακτυλίους τοῖε γεγλύφσι ἐε τὸ μίγα Σ[ύ-
ρωνα ΘΘΞΞΞΞ·Ι· Ἀπολλωνίδηε εἰλατο φιάξιν τοῦ
ναοῦ ΞΞΞ-·Ι·, ὑπηρε Ἀριστόμητοε Σωκλῆε εἰλατο
καλύκωνατα ἀνά[υ] πρόσωπον γρύψιν καὶ κυκάτια καὶ
ἀν[τ]ρυφγλυπτε [.]Θ-·Ι·-ΙΙΙ, ὑπηρε Παλίνε Εὐμήτρε
εἰλ[ατ]ο ἀετώμα κ[αὶ] ἀκροστήρια τὸν μεγάλων Συρώνητε
ΘΙΘ|Ι·Ι·, ὑπηρε Λ[ε]ρτέσιρτοε Ἰκα[Β]ίνε εἰλατο πέρασων
ΘΘΘ-·Ι·Ι, ὑπηρε [Θερ]ῶν Φίλαργυε εἰλατο κοσίστιν ΘΘΘΘΘ-·Ι·,
ὑπ[ηρε Ἀριστ]ῆν, [Π]ειτίλαε Κλεονίκε εἰλατο κυκάτια
καὶ ἀστερωτίλλους καὶ πλίγκε καὶ ἀστέρε χρυσῶτα
ΘΞΞΞ-·Ι·Ι, ὑπηρε [Π]ολυκλῆε Γαργήτιε εἰλατο ἐπιξύλ
τοῦ στ[εφανητ]ος τοῦ ἐχ Θου καὶ τοῦ σκυοῦ κατα[ξύσ
τὸ ἔξω ΘΘΘΘΘΘΞ-Ι, ὑπηρε Ὀλυσσῆνε, Λύκ[ε]ε χρυσίνε
ἐε τοὺε ἀστέρε ΞΞΞ-·Ι Εὐφράνου πεμπτου ΘΞΞ
λατε κρηπίδοε κατα[ξύσ ΞΞΞ·
[Ἐ]κτορ[ί]δα κε ἔλατο (s. ill.) περιῤῥία τοῦ πίστου ἐργάτασθαι ΧΘΘΘΘΘ-,
ὑπηρε Φλαυλ[ί]βιηε, Τιμοκλείδηε Τιμόξενο ἔ[λ]ατε (s. ill.) περι-
π[ή]ρε ἐπὶ τὸν ἀντ[ε]ον πίστον [Χ]ΧΘΘΞΞ, ὑπηρε Πυθ[ο]κλέε, Ἀγέμ-
ω[ν Θεόστατο εἶνατο (s. ill.) χρ[ό]σ[ο] χ[ά]λ[ὸν ἐργάτασθαι Χ[Θ..., ὑπη-
σ[ε Ἑκ]ήτωρ, Δαμοξένηε Δαιμοφάντε ἔλατο (s. ill.) τὸν μεσ[ό]λον Συ-
ρ[ί]σκατε, Δω καὶ πίστον κ[αὶ .]β.... ἰων ΘΘΞ- Πυτί[ε]ιατε ἔλατε (s. ill.)
..... ἐργ[α]σασθαι [..... ὑπηρε Λα[κρίνε - - - - - - -
.....ω ...Θ|..... ΘΘ|Θ|Θ|- - - - - - - - -
ω[ίκ(ι)] γλυκώματος ἰω[σ]τωῦ ἄδων ΘΘ Θἶνε ἔλατο ἀκρωτῆρα ἐπὶ
τὸν ἄτεμπ αἰετὸν ΧΧΘΘ|Θ.|Ξ, ὑπηρε Θεοξενίδηε Τὸν δεῖνει ἀνα-
ε[τ]ήκον ἦ[ε] τὸν ἀτέμπ αἰετὸν [Χ]ΧΧ-, ὑπηρε Θεοξεν[ίδαε Ὁ δεῖνα ἔλα- (s. ill.)
τα σκαμπεῖδαε καὶ ἀγκώνεε καὶ ἄ[λ]ζοχα τοὺε ἄξονα τοὺε ἐξωτερικοὺε ....
ΘΘΘΞ, ὑπηρε Ἀτλο(π)τίδαε, Δύσιος, Πυθ(ί)ωνε, Κλειτ]ῆε Τὰε δεῖνε - -
ων ἐπὶ τάμπτρῳ ΘΘΞΞΞ·, ὑπηρε Λυσίωϊ .....
Ἀγαθίνοι ΧΧΘΘΘΘΘΘΞ-·Ι·· Λυτίνοι ΞΞ-ΘΤ Θε[.....,
Ἐλίφαντι ΘΘΘΘΘΞΞ-·Ι· Ἐκτορίδαι ΞΞ-[·] [Θε]ο[ὸ]τιμι ἀργ[ε]τεκτε-
ν ἐπαυτοῦ ΘΘΞΞ- ἐε τοὺε χρυσίουε ἄδουε κ[αὶ ἐ Δη]μοπτοῦ [τ]ὰ[Σ]ωσιδου
ἀργυρῶν (σὺ[ν Ἀπολλ]ωνοῦ Δ(ε)ξωσιδ ἐμοτρικὰ ΘΘ[Θ]Ξ-, [Δ]ημ[ο]κράτου καὶ Εὐδικ]ίδυ .,
σὺ[ν Δ]ημόκρατοε ΞΞΞ-, ἐξ Ἐρμώνοε ΧΘΘΞΞ-Ι [κ]ατ[ὰ]λλ(ου) ἐργάτησε [Π]α-
τ[ε]ίδαι ΘΘΞΞ·····, ὑπηρε Λυτυ[δίνη, Λυκ[ί]ωϊ· [κ]αστανικρολίθ
ἐκκαύτοε καὶ τοῦ ποῦ ἐπιπλ[ο]ύτου Πρωταγό[ρα] ΘΘΘΘΞΞΞ·, ὑπηρε
Πυθοκλῆε αὐλοὺε ἐε τὸ μίγα Σύρωμα Δη[μοφ]άνει ΘΘΞΞ ἄλλων
ἐξ ὧνπερ Θεοδότωι ΘΞΞΞ-·Ι· Λυτίνε ἔχει μι[ρ]ὸν ΘΘΞΞΞ-·Ι· Ἐκτορί]δα[ι
ἐπιπτώνων τᾶε ἀτέμπε περιδοε ΧΘΘΘΘ Θε[δότω]ι ΞΞΞ-

A II

- - - - - - - - - - -
- - - - - καὶ [- - - - - κα-
ρων Νικήτα - - - - - γραφέ-
ὧνν -:Θ - - - - - - - -
·:·:·Ι Εὐ]β[ο]υλ- (s. ill.)ο[υ-)
- - - - - - - - - -
ος καὶ - - - - - - -
σου - - - - - - - - -
[- - - - - - - - - - Ηρμ-
ταγόρας [εἰδατο - - - -
Θ Μνησικλ]είδ- - - -
ἐργασίας]- - - - καὶ παρα-
χῶς - - - - - - - - - -
Ἀντ[ιοχος - - - - - - -
ξ]ιλ- - - - - - - - -
- - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
.ρα [- - - - - - - γραμ-
μάτων Ἡγησιπό - - - -
ὑπο - - - - - - - -

ων.α- - - - - - - -
παρα - - - - - - - -
ται Θ ων- - - - - - -
σιος Ἀντιοχος - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
..... χρυσίουε - - -
- - - - - - - - - -
Ἀντίοχος εἰ εἰδατο - - -
....των - - - - - - -
σν..ν - - - - - - - -
ἀκαν[θ- - - - - - - -
σ. Λυκ[ίνι - - - - - -
- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -
ι.ας Θ ω- - - - - -
παρατ - - - - - - -
ται :: [- - - - ἀκρω-

Digitized by Google

ὀτίωνι : πλάθου καὶ
στύλου κα[ταξοὺς ..
Ἀγαπλεῖ᾽ ἀφεμιστο-
ε καὶ παρεχ[ώ]ρε [πλάθων(?)
::·ΙΙΙ Γ φιλωνι[ο]ι πλαν-
Σνόντος ΞΞ ·····
ἀνηλιαι δε [Τα]ρχ[ῆ]ων ..
δε Τογέο[ν .], δε [Ἐρμ-
ένα · Μη...ωι κ[ερά-
μου Ξ· [κεράμ]ι δ-
ε Ἄργος [..]ι δεσπω̃-
ν [·]Ι δέξαμενοι ..
τέρων ἀγωγὸς ..

B II

- - - - - - - τὸν Στέν
κ- - - - - - - χ[έρσε
α- - - - ε ::·· Δα[ίπ]πωι
- - - - - - - ·Ι Π[ά]ωνι
- - - - - δεκ[ὸν συνΣτ-
στο]ε ····· - - - - - -
··· ::: [- - - - - ἐργα-
σία]ς - - - - - - - - -
ε ΙΙΙ Γ Ἀ...κ[... ἀνηλιαι] δε Κέρ[α-
Σ[α]ν ·ΙΙΙ - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -
..... Ἀρί[στωνι(?) - - - - -
- - - - - κλα[πάδε] ·Ι ····
- - - - - - - - - - - -
.....τω καὶ [ὄνκ]ι.ωτω Ξ·::·· [....]
Θεστί[ω]ι [δ]α[πά]ν συν[Σ]ι[ν]ε ..
- - - - - - - γραικ[αίτων ἐνκατ-
δὲ - - - - - ::·· Δία[σ]τι(?) ...
.....ν ἐργατὰι ::·Ι Λατ.....
- - - - - :: Ἀρίστωνι Ἀ[π]ελ[ὼν ...
σ]υνΣίνοε ·ΙΙΙ [- - - - - - - - -
νι :::: Ἀνα[ξί]ωνι[τ] συ[ν]Σίνοο ...
.... ·: πάρνι δε Ἄργοε [ ]·· [ ]ι
δε Ἐμαύσι πὶ Τρ[ο]ίν : [ ]
πάρνωι δεκ[ά]τα[ι] - - - - - -
.....· πλάθων συν[Σ]ίνοε : [ ]
- - - - - - - Φρ[ι]ωνι - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - ::: - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - -

B III

Ἀριστ̣ά̣ι̣ν̣ι̣ς̣ πε̣ρ̣ι̣π̣α̣τ̣ο̣ς̣ τ̣ο̣ῦ̣ ν̣ο̣τ̣ί̣ο̣υ̣ ⁻⁻⁻

290 *In(a)*Σάρτος Φειδωκράτ̣ε̣ι̣ ·Π *ἀν̣ῳλω* Μίλητ̣ι̣ ΠΠ Ἀντιπάτ̣ρ̣ῳ ·Π< Δαΐπ̣ν̣ω̣ι̣
ἰφθίμ̣α̣ ::: Αντ̣ί̣ν̣ω̣ι̣ ἐ̣ν̣ Ἀ̣σ̣π̣ά̣ν̣ῳ :::: Αντ̣ί̣ν̣ω̣ι̣ ἐ̣ν̣ Κ̣ῶ̣π̣ῳ Σ̣ω̣ ΠΠ Δ̣α̣ω̣σ̣θ̣ά̣ν̣ε̣ι̣
τ̣ρ̣ε̣χ̣ῶ̣ν̣ ⁻·ΠΠ< τ̣ρ̣α̣φ̣ε̣ῖ̣σ̣ι̣ ::::ΠΠΓ *πάρσι* Ις Ἀ̣ρ̣ι̣σ̣τ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ τ̣ρ̣α̣π̣(ε)ί̣τ̣αι̣ ἐ̣κ̣π̣ε̣π̣ῖ̣σ̣θ̣α̣ι̣
π̣ρ̣α̣π̣ε̣ύ̣σ̣α̣ι̣ν̣ο̣ι̣ ·Π Ἀριστ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ σ̣τ̣ή̣γ̣ε̣ι̣ α̣π̣ε̣σ̣κ̣ε̣υ̣ά̣σ̣θ̣α̣ι̣ ·Π Νικ̣ά̣π̣ε̣ι̣ κ̣λ̣α̣ι̣-
π̣ά̣ς· Εὐτ̣ύ̣χ̣ε̣ι̣ κ̣λ̣α̣ι̣σ̣ῖ̣ν̣ ΠΠ Εὐ̣α̣ρ̣έ̣σ̣τ̣ε̣ι̣ γ̣ρ̣ύ̣π̣ω̣ι̣ ἐ̣ν̣ τ̣ῶ̣ν̣ λ̣ο̣υ̣τ̣ρ̣ω̣ν̣ῶ̣ν̣ τ̣ε̣
295 ⁻⁻⁻·ι *πάρσι* Ις Κ̣ῶ̣π̣ῳ Θ̣ρ̣ύ̣π̣τ̣ω̣ι̣ ::: Ἀριστ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ ξ̣ύ̣λ̣ω̣ν̣ ἐ̣ρ̣ε̣ι̣σ̣ῖ̣ε̣ ·Π *ἀν̣ῳλω*
λω Π< *παρθέ(μ)ατος μικ̣ρ̣ὸ̣ν̣ Ἀ̣π̣ε̣κ̣λ̣ε̣ι̣δ̣ο̣ῦ̣ς̣ ⁻·::· Δ̣α̣ΐ̣π̣ν̣ω̣ι̣ ἰφθίμ̣α̣ ::
Ἀ̣ρ̣ι̣σ̣τ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ κ̣λ̣ι̣σ̣ι̣ά̣ς̣ ἐ̣ρ̣ε̣ι̣σ̣ῖ̣ε̣· Ἀριστ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ Σ̣τ̣ρ̣α̣τ̣ῆ̣ι̣ ἀ̣κ̣ί̣τ̣ο̣ς̣ ·
πάρσι τῷ Θεόδοτ̣ο̣ν̣ Ἀ̣ρ̣ι̣σ̣-
τ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ ::::·Π Ἀριστ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ κ̣λ̣ι̣σ̣ι̣ά̣ς̣ ἐ̣ρ̣γ̣α̣τ̣ι̣ν̣ῆ̣ς̣]· *σ̣ὺ̣ν̣ε̣ι̣ρ̣ο̣ν̣ τ̣ῷ̣ τ̣ὸ̣ κ̣τ̣ε̣ί̣λ̣α̣ν̣ Φ̣ε̣ί̣δ̣ω̣ν̣ο̣ς̣ Σ̣
Κ̣α̣(λ)λ̣ι̣δ̣ί̣ω̣ν̣ι̣ λ̣ε̣υ̣κ̣ώ̣ν̣ι̣ο̣ ΣΣ· *ἀν̣ῳλω*(ι) Ις Ἑρμ̣ώ̣ν̣ε̣ι̣ ·ΠΓ *ἀν̣ῳλω* Ις Ἐ̣ρ̣μ̣ώ̣ν̣ε̣ι̣ ·Π
300 *ἀν̣ῳλω* Ις Κ̣ῶ̣π̣ῳ Σ̣ω· Δ̣α̣ΐ̣π̣(ε)ι̣ν̣ι̣ ἰφθίμ̣α̣ · Ἀριστ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ Σ̣τ̣ρ̣α̣τ̣ῆ̣ι̣ ἐ̣ρ̣γ̣α̣τ̣ι̣ν̣ῆ̣ς̣ ΣΣΣ
*δ̣ι̣α̣π̣τ̣ο̣λ̣ῶ̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣ ἰ̣α̣τ̣ρ̣ῶ̣ν̣ Ις τ̣ὸ̣ κ̣α̣τ̣ε̣(μ)β̣ρ̣ὸ̣ν̣ Λ̣υ̣τ̣ε̣φ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ ΣΣ::::: Π*α̣τ̣τ̣ο̣ῖ̣α̣ι̣ *ω*σ̣Σω̣
τ̣ῷ̣ τ̣ὰ̣ *ὠ*σ̣ί̣τ̣ω̣ν̣ ·: *Βολλάν*ω̣ι̣ Σ̣ί̣μ̣ω̣ν̣ι̣ ·::Π ΣΣ *ἀ̣ν̣ῳ*ρῶ̣ς̣ ·ΠΠ< ΣΣ *πάρσι* Ις Κ̣ῶ̣π̣ῳ Σ̣ω [ ]
Ἐ̣ν̣τ̣ε̣ρ̣ί̣δ̣α̣ι̣ *π̣α̣ρθ̣ε̣ί̣ν̣ο̣υ̣σ̣ε̣ λ̣α̣υ̣τ̣ο̣(μ)φ̣ι̣λ̣ῶ̣ν̣ ἐ̣π̣π̣ε̣π̣ε̣ι̣σ̣ε̣ ·::: ξ̣ύ̣λ̣ω̣ν̣
ἰφθ̣ί̣μ̣α̣ Ἀ̣ρ̣ι̣σ̣τ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ ·ΠΠ *ἐ̣γ̣γ̣ύ̣λ̣ι̣α̣* Π Ἀ̣[ρ]ι̣σ̣τ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ σ̣τ̣ε̣γ̣ά̣σ̣τ̣ο̣ς̣ · Κ̣λ̣ε̣ι̣ν̣ί̣α̣ι̣ Σ̣υ̣ρ̣ί̣τ̣ω̣ν̣
305 *λ̣α̣υ̣π̣α̣τ̣ο̣ς̣* · Σ̣υ̣ρ̣ί̣τ̣ω̣ν̣ φ̣ρ̣ε̣ῖ̣ε̣ Ἀ̣[ρ]ι̣σ̣τ̣ά̣ν̣ε̣ι̣ ΠΠ

Dubitari nequit, quin recte censuerit Carvadius stelsan nostram continere rationes de construenda aede ea, ante quam sit reperta. Aesculapii scilicet. Neque minus eum e litteratura tum ex nrthographia constat, scriptam eam esse ineunte saeculo quarto; receptа enim iam est scriptura Ionica, sed novum morem nondum invetterasse probant O et E perraeque ad significandas vocales longas sive diphthongos adhibita. Consumptos esse ad aedificandum annos quattuor et dimidium apparet e mercede Theodoto architecto soluta (vs. 9. 31. 54. 104. 110), qui receptisse quidem refertur in annum 353 drachmam l. e. unam drachmam in diem. Quod vs. 112 insuper Theodoto pendantur drachmae septuginta, id Bruno Keil recte revocasse videtur ad supplementum mercedis ortum ex annis intercalaribus duobus, quum aedificationis tempus comprehendisset, et e pensione non plena in annum quartum soluta, in quem recepерat drachmas tantum 350 (vs. 105). Si, quod statuit Carvadius, drachmae hae septuaginta repraesentarent mercedem dierum totidem, qui accensierunt ad tempus consumptum, id, ut credendum est, non minus esset indicatum quam in pensionibus reliquis omnibus temporis spatium, io quod valerent, est indicatum.

De aedificationis aetate non multum lucramur e narrationcula aliata a Gurlitio, quam tradit Cicero, De nat. deorum III 34, 83: »(Dionysius minor) *Aesculapii Epidauri barbam auream demi iussit, neque enim consentire barbatum esse filium, cum in omnibus fanis pater imberbis esset.*« Quod si verum est, non serin id iussisse tyrannus est crcdendus, sed ut facto dicto deus laederet, locus emanatus fuerit, cum anno 368 Dionysius Lacedaemonius classeu auxilio misit (Xenoph. Hellen. 7, 20), ut ante lunc annum, certe ante eius mortem a. 367, status sedesque iam fuerint perfectae. Accuratissime aedificationis tempus annis 399 et 395 circumscribere posse alii visus est B. Keil, sed vereor ne multis horibus argumentis usus sit quam certioribus. Et aetate Timothei sculptoris memorati in versibus 36 et 90 indicium temporis petere constat Foucart: eundem esse, qui cum aliis in sepulcro Mausoli regis fuerit occupatus (Plinius n. h. 36, 31); Mausolum autem cum mortuus sit anno 353 statuariorumque opera anno 351 certe iam incepta, Timotheum Epidauri artem exercere potuisse vix ante annos 375—380; ergo his fere annis continueri aetatem tituli nostri. Sed fatendum est e nomine satis trito non constare eundem esse virum, contra huic sententiae probabilitatem parari modo posse, si aliunde concentus temporum monstretur, quod quidem revera fieri posse duco. Elucelat enim templum vel recentius esse quam credidit Foucart aetatemque anno 370 antiquiorem reconciliari vix posse cum aetate tholi, cum qua quaestio de nostri aedificii tempore arctissime sit connexa (vide quae praemonebimus commentario tituli n. 1485).

Corsitat, ut intellexit Carvadius, initium scripturae contineri parte *A* I; incipit enim a fundamenti constructione. Neque minus recte observavit, *A* II et *B* II scripta esse post singulorum laterum columnas latiores, quippe quarum versuum fines hic illic respiciantur in colloeandis illorum initiis. *B* III non continuare *B* I patet e spatio interiecto vacuo: eum ad ea, quae scribi coepta erant in parte *B* II, spatium non sufficeret, transiit lapicida ad columnae latioris partem inferiorem, quae vacua erat. Scripturae igitur ordinatione nulla relinquitur dubitatio quin ratiocinum sient initium etiam teneamus finem.

Versuum numerationem ita instituit sospitator Epidauri, ut sequeretur ordinem, quo singulos credidit exaratos esse: *A* I, *B* I, *A* II, *B* II, *B* III. Non quidem eum fugit pensiones singulas eo modo esse divisas, ut in *A* I et *B* I referantur mainres, in *A* II, *B* II, *B* III minores. Exempla affero pauca sed luculenta, e quibus cognoscatur, in columnis altera initia alteram positis agi de constructionis partibus iisdem: *A* I vs. 32 tigna comparantur drachmis fere 280, *A* II vs. 167 tigna componuntur drachmis duabus; *B* I vs. 73 lateres emuntur, *B* II vs. 296 componuntur lateres; *B* I vs. 75 *φάξεσ τοῦ νοτί* eunstat drachmis 87, *B* II vs. 253 *ἄλλ ἐσ τὸ φάσγωνια* emuntur drachmis 8 obulis 4; *B* I vs. 80 *πέρισσοσ* dr. 313, *B* II vs. 205 *περίσσον δυάρσενσ* (deest pretium); *B* I vs. 108 extr. *λοιπὸν παρελθὸν ἐνιαύσιον κτλ.* dr. 363, *B* II vs. 303 *παρθέμενοσ λουτροφαλῖν ἐνιαύσιον* dr. 16. Manifesta pariterum quidem pensiones in *A* I et *B* I relatae antecesserunt minores ad easdem constructiones pertinentes, sed id sequi e rerum natura, assignatas autem esse pensiones singulas singulis columnis non secundum temporis ordinem sed ad solam pecuniarum magnitudinem, probatur loria, quos ultimo composui loco: exempio enim capitum leoninorum patet prius colorem esse inustum quam ipsis. Quae cum ita sint, nullo numerationis modo exprimi potest versus scribendi, nedum laborum ordo; ergo in numerum ab editoribus priloribus usitatum adhibitorum mutatione incommodius haud mediocris lectoribus parcretur, reliqua eos potiorem, livet propius ad veritatem accesisi ordo hic: *A* I, *A* II, *B* I, *B* II, *B* III.

Iam inquirimus in rationum nostrarum naturam. Nem sibi constant in singulis redemptoribus significandis; cum verbis enim *ὁ δεῖνα εἴδατο*, quae sequitur designatio laboris sive mercis casu accusativo data, sisternunt mera virorum nomina posita casu dativo, ad quem res praestita aut casu genetivo additor aut omnino taeetur. Quam diversitatem ne quis dicat verba sola attingere non rem, moneo non aeque se habere in utroque modo adhibendo singulas stelae partes, quas institutas esse secundum rerum relatarum diversam naturam, pretium scilicet, iam monuimus. In partibus enim principalibus *A* I et *B* I dativus redemptoris non occurrit nisi vs. 21 (bis). 50. 51. 56. 57. 87. 103. 104. 107 sq. 109. 110. 112; contra in *A* II, *B* II, *B* III raro nisi ubi repetitur *εἴδατο*: vs. 234. 261. 281. Omnis tamen eximitur dubitatio, si consideramus sponsorem unum vel plures semper fere indicatos esse ubi dictum sit *ὁ δεῖνα εἴδατο*, nunquam fere nisi habemus dativum nominis: quod casui tribuere nemo voiet. *εἴδατο* (sicut in rationum tholi latere *C* et in titulis n. 1487. 1488. 1492 *δίδωκεν*) significat *»in se recepit laborem«*, quem si non rato tempore sive non bene redemptor confecerat, multa ei erat solvenda ligatoque sponsore ab eo postulabantur. Duplex igitur est stelae ratio: partim relatae sunt summae quae solutae erant, partim quae solvendae, quod iam a Carvadio observatum confirmatur verbis, quae sunt vs. 9. 111: *θεάσεσθε ἀ. Λητόσ ἴζηι αὐτόθι*; vix enim aliter intellegendum *ἔχει* nisi id quod pensionibus futuris. Iam sequitur titulum non uno tempore tunc esse exaratum cum constructio perfecta esset, sed paulatim certis temporis intervallis constitutis, e. g. cunquoque mense, singula descripta esse

Digitized by Google

a tabulis, in quibus quotidie sine discrimine magistratus referrent summas, quas solvissent et ad quas futuro tempore solvandas se obligavissent.

Msnifesto ut ad certa opera suscipienda nomina profiterentur publice per praecones, quorum mercedes pernsepe memoratur, invitatabantur redemptores, e quorum numero cum iis, qui selecti erant, pactio facta est. E pretiis subtilissime computatis, sicut habemus vs. 32 sq. drachmas 299 obolos quinque, vs. 55 drachmas 792, verisimillime concludit Cavvadias, labores adiudicatos esse iis, qui minimum inter competitores statuissent pretium. Opera alia mandata sive res emptae sunt sine publica indictione arbitrio praefectorum aedificationis: praeter ea, quorum redemptor sive venditor casu dativo sponsore con addito est indicatus, ea quae redemptore omnino non designato casu genetivo significantur, ut κάλλος vs. 50, χρυσίου vs. 86. Quod consentaneum est maxime licuisse praefectis in parvis laboribus, qui relati sunt in partibus *A* II, *B* II, *B* III.

Ut ea quae protuli facilius examinari possint, affero unicum esse locum, in quo sponsor indicatus est redemptoris casu dativo positi, vs. 109 sq.] coniecerim esse pecuniam accepisse, antequam laborem perficeisset. Ubi κλαιτ dictum, sponsor praeter locos tres omnes huc pertinentes columnarum angustiorum: vs. 234 sq. 261 sq. 281 sq., lo quibus non opus fuisse sponsoribus facile intellegitur propter exiguitatem pretiorum, deest tantum vs. 43. 44. 64; 72. 73. 93; 27 in. (vide commentarium). 48. 87, e quibus novem locis terni (quos autepond) periuret ad eosdem redemptores Solacrum et Damophanem: dixeris igitur a sponsorum datione praeter morem exemptos esse viros fidei et diligentiae consensu universo spectatae.

Subicio conspectum notarum pecuniae:

	X	drachmae mille
	H	- centum
	Δ	- decem
	Η	drachma una
	⊥	obolus unus

Haec per se indubia; posteriores quoque respicio rationes io oboli partibus explicandis, in quibus nihil videtur mutatum esse, quod contra in drachmis designandis factum est (cf. praemonita titulo inseqnenti).

Quin C sive ϵ sicut Athenis significet oboli dimidium, non est dubium, semper enim proxime sequitur post oboli notam; neque magis dubitabimus quin Τ, id quoque sicut illi quarta sit oboli pars, τετρημόριον (vide Br. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 64). Quadrat certe, quod summa expensorum relatorum n. 1485 vs. 132 -::::ΗΗC et -ΗCΤ necessario aequat accepta (vs. 127) ΣΗΤ, sic enim efficitur 18 dr. $4^1/_4$ ob. + 1 dr. $3^1/_4$ ob. = 20 dr. $2^1/_2$ ob. — Aeque constare videtur notam quoque X conveoire cum usu Attico, ut significet chalcum unum (v. tabulam Marathoniam, quam tractavit Boeckh, *Kleine Schriften* 6, 652); occurrit in tituli n. 1488 versu undecimo (et in fine tituli n. 1487) duplicies in versu trigesimo nono ter positum. — Κ n. 1484 vs. 302 et n. 1485 vs. 50 duplicies, hic quidem post C, est collocatum; significat igitur nummum dimidio oboli minorem. Idem valet de Γ (n. 1484 vs. 221: ϹΓ), quod Cavvadias sumpsit notare chalcos quinque, Keil quintam oboli partem. Quarum sectentiarum rectam esse priorem protulere videtur nummus argenteus Argivus grammorum 0,25, quem edidit Imhoof-Blumer, *Griechische Münzen* 9; signatus enim est Ρ, quod justet nullo modo significare posse quintam oboli partem, sed unice, ut statuit editor, chalcos quinque, neque verisimile duxeris discrepantiae unum Epidaurium, cum quo convenire etiam vides notae X significationem. Obolum Argivum vir in scientia nummaria eminentissimus comparato nummorum servatorum pondere statuit fuisse obolorum minimum sedecim (quem minimum numerum verum esse vix duxeris), fortasse etiam viginti. Epidaurise pecuniae pretium quin aequarit Argivum (ὑστέρησιν Ἀργείων n. 1485 vs. 123. 126), vix quisquam dubitabit, atque convenientem cum Imhoofii de obolo Argivo doctrina obolum Epidaurium eluoet e tituli n. 1485 versu 310, quem sine dubio recte supplevit Cavvadias, divisum fuisse in plus duodecim chalcos, plus quam novem testatur etiam n. 1488 vs. 45. Si fuissent viginti, notae Τ iuxta Γ noo foret locus; omnia videntur quadrare, si nominus fuisse chalcus duodeviginti, ἕ autem notare nonam oboli partem sive chalcos duos.

Restat ut dicam totam summam pecoiionum servatarum, si pecuniarum partim delctarum neque certa ratione supplendarum computatur minimum quod scriptum fuisse potest, plane deletarum computatur nihil, esse drachmas 94408, quam igitur suomam versus sumptus haod mediocriter soperavit.

Iam ad singula explananda accessuro mooendum mihi est Cavvadiam, qui praesertim in altera editione ruinis ipsis diligentissime compartis admirsbili acumine et industria fundamenta iecit saoae explicationis, etiam in verbis plurima recte expedivisse, ut omnia ei debeantur supplementa, quorum non indicabo auctorem.

Vs. 1 στοᾶδι *ὑμωδαματων* Cavv. — Vs. 5 restitui e versu quinto decimo. *λιτεκοῖ τοιῶν καὶ ἀγωγῶν* nimis longum Cavv., quem sequuntur omnes. Redemptoren Corinthii tres (ut adnotat Cavvadias) Lysius (vs. 5. 18), Euterpides (vs. 14. 27), Archicles (vs. 16) ministravernnt et transportaverunt lapides poros a patriae suae metallis oriundos, Κορωδίου πέτρων (n. 1485 vs. 11), e qua materia constructum erat totum templuoo excepto pavimento et tecto. — Vs. 6 *περίτανις ·poricus quae circumvallabat aedem·* Cavv., quam explicationem rectam esse constat e tituli n. 1485 versibus 60. 163. Aliter interpretatus erat Fabricius, De architectonicis Graecis 48. — Vs. 7 supplevi [περιφόρου] Cavv. (et Baun.). τοῖ [...]ρῶῖϵ *καὶ τὸν κρη*]πῖδϵϵ. — Vs. 9 post mercedem architecti nomioa Cavvadias dubitanter io procedoni proponit *ἔσγων δπῆμσε*, quae cum excedere spatium intellegerot, non quidem ausus est in transcriptionem recipere et recte repudiavit Prellwitz, minus prudenter inseruit Baunack, qui ut litteras deletas aestimet, hic et alias mire comparat litterarum totum numerum quem continent versus alii, cum re vera iudicium pendeat e litterarum servatarum collocatione et spatiorum inter eas interceptorum amplitudine. In altera editione non sibi constitit Cavvadias, sed Baunackium est secutus (item Michel). Desunt maxime litterae tres; erat igitur post numeros nihil praeter nomen perbreve, e. g. Σ]ῖμσε, ut viri omnino non fuerint desiti. Quod mirum firet, si essent *ἔργων*, quorum nomina nusquam in titulo hac caeoet designatione, neque sane harum virorum ullus ut sponsor recurrit. Credideriin ad primam penolotam architecto nobilem relatos esse aedificationis praefectos (·*Bauconnoissoren*·). — Vs. 10 post *Δπιος* deletae sunt litterae duae sive fortasse tres. Tum supplevi *Ὀρ*]*χῆχϵ*. — Vs. 11 *στοᾶν τοῦ σκιοῦ. collum* significat *τοιῶς; στοᾶν* censet Cavv. designare lapides suppositos tabulis pavimenti calcariis, in versu 33 agi de porticu. — Vs. 18 scripsi [Ἐφ]λατος; cf. varium lectionem. — Vs. 19 Cavvadias perbooum supplementum sum sic probat: Euterpides (vs. 14—16) accepit drachmas 6167 pro dimidia lapidum parte ocrumque vectura; Archicles (vs. 16 sq.) pro altera lapidum dimidio plus quam drachmas 4400. Restat igitur vectura alterius lapidum dimidii. Cuius pretium servatum si addimus ad 4400, habemus drachmas 6000; nummi igitur addendi vs. 18 in. ad pretium lapidum, in fine versus 19 ad pretium vecturae effecerunt drachmas 167. — Vs. 24 proposui *Δποῖς*. — Vs. 27 in. cum manifesto desit spatium ad indicandum pretium et sponsorem, hic sine dubio omissus erat. — *πωρῖϵ* bene interpretatur Cavvadias *lapides in petris parum durioribus*, laudans Pindar. Pyth. 5, 93 *ἐκτάϵϵϵρον πωρωτὸν ὄβϵ* cum scholio. — Tum ΙΚ, quod clare scripsit est, recte Cavvadias sumpsit mero errore exaratum esse pro *ἐϵ*. — Vs. 29/30 *τοῦ σκιοῦ τὸν κατοικέδιο τὸ ἐπ᾽ἄδει τοῦ Θωμίτρου*: oppositum est vs. 85/86 *τοῦ σκιοῦ κατοικέδιο | τὸ ἐξω* (Cavvadias). — Vs. 32 *Δα*[*μώχ*]*ϵος*, quod scribit Cavvadias, est certum. Haesitat Baunack inter id et Prellwitzii *Δα*[*μοφ*]*ϵος*, sed constat finisse ΟΟ, non ΘΟ. — Vs. 33 *στεροῖς*, cf. adnotata ad vs. 11. — Vs. 36 in numerorum lacuna erat aut ΘΒΒ aut ΘΞ (latam exaratur Ξ, angostum Β). — De Timotheo sculptore coofer praemonita; coofecit quoque actomatis altarium acroteria (vs. 90 sq.). *τύπει* secundum Foucartium sumt statuarum in actomatis collocatarum et acroteriorum exempla. — Vs. 39. ·*L'ἐργαστήριον était construit de petits fragments de pierre* (l. 27). *On devait donc rendre les murs d'un enclait épais (ἔλαστϵν) et puis le recouvrir d'un rendait mince de stuc ou de couleur quelconque (κονίαστϵ). Le mot ἔλαστϵν provient d'un verbe ἐλάω, ἐλάϵω*) *cf. les mots κερωπλάϵτϵι et ἐλάϵιφ et ἐλάϵιϵϵ dans l'inscription relative à la construction des murs d'Athènes*· (C. I. A. II 167 [vs. 81. 85]). Hisec Cavvadias. — Vs. 41 in. *κοστάνει* dativus volgaris, contra vs. 6 *περιτάνι*. — extr. Ἐλύπ]ϵ: cf. varium lectionem. — Vs. 42 in. desunt post indicium Κ litterae tres aut, si litterarum una erat Iota, quattuor. Verisimile est *Ἐγχ*]*ῆμσϵ*, quod ut redemptoris nomen mox redilit (vs. 52), sed fuisse non minus potest *Ἀντήμσϵ*, *Θϵόξϵμσϵ*, *Φιλόξϵμσϵ*. — Monet Prellwitz *ὑπωμοφίαι* eandem rationem habere ad *ὀμοφὶ* atque *κλάϵιϵϵ* ad *ὄπωμ*. Baunack laudat titulum Delium *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 393, vs. 51: *τοῦ νεὼ τοῦ πωρίνου τὴν ὑπωροφὴν ἐργάτναζαι καὶ ἐπιζϵῦσαι κεφάγναι --- ὅσων δὲ δεῖ πλήν ξύλων καὶ κεράμων*, qui locus docet *·quo ὑπωροφὴν désigne la charpente comme une toiture inférieure qui*

Digitized by Google

supporte les volèges et les toiles de la couverture. Par conséquent ἐφοβὴ ἡ ὑπόκρῆ (l. 46) *doit désigner la plate-forme de la toiture, le plafond, qui se compose des poutres et des caissons*• (Cavvadias). — Vs. 43 *χρυσίον* Baunack interpretatur localumentum aenеum, in quo se torquebat cardo utrimque foribus innixus, nisus glossa Hesychii *χρυσὸν· τοῦ τροχοῦ, ὃ ἐν στρέφεται ἡ θύρα*. — Vs. 44 de σελία, forma aeteo ignota, iuxta στελία (sicut e. g. πῶλος, πῶλαος iuxta πτῶλος, πτῶλαος) cf. R. Meister, *Griech. Dialekte* 2, 260. — Vs. 45 θριπιώθης cf. n. 1172. — Vs. 46 *τὰν ἐφοβὰν τὰν ὑπόκρβα*: vide adnotata ad vs. 42. — Vs. 46 extr., cum vs. 63 et 262 sit τὰ διαστύλων Συρίσματα, constat per errorem lapicidam addidisse N (de falsa lectione Baunackii vide variam lectionem). Cavvadias[1] in locis modo allatis (vs. 47 falso federat διαστυλωτοῦ) scripserat διαστύλων, quod deserpit pro Baunackii διὰ στύλων, sed lo τὰ διὰ στύλων Συρίσματα quomodo interpretemur praepositionem ooo video. διάστυλα est in titulo aetatis Romaoae Pergameoo o. 295 a (p. 505); secundum textes a Ducangio allatos vox τὰ διάστυλα apud Byzantioos indicat cancellos, qui separant τὸ ἱδυτον a reliqua ecclesia: vertendum igitur etiam in titulo nostro erit *«cancellorum* (oescio quorum) *porta»*. Teste versu 262 opus erant scalae, ut ad hanc portam perveniretur. — Vs. 48/49 in exaranda pecuniae designatione vitium est commissum. Verisimilime censet Cavvadias drachmas et obolos, cum falso indicata essent in fioc vs. 48, correcta esse versus sequentis initio. — Vs. 49/50 ad τροχιλίων ex inscriptione Attica (C. I. A. I 324 fragm. *a* vs. 22) et Delia (*Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 397) laodat Baunack ὁ τροχιλεύς, cuius eum genetivus Dorieus foret τροχιλεῦς, fuisse formam quoque vocis geoeris neutrius recteque se habere in Platonis Republica 397 *d* et apud Athenaeum 5 p. 208 *E* scensitur τροχίλιον. — Vs. 50 ἀλλοπατὸς et hic et τοῦ ἀλλοπατοῦ Baunackii io versu 69 miramur ingens pretium. Cum utrumque adhibitum esse dicatur ad portam, non dubitabimus quin designata sit materia (-*Κίλι-*) quae ligno agglutinaverit ebur, quo ample portam ornatam fuisse constat e versu 65, ut valde sit doleodum, quod quomodo parata sit ignoramus. Vile gloiten vs. 277 constat drachma una. Cum secundum versum nostrum glutinis sumptuosi unus etiam fuerit *le vᵉᵗ νῶμο τὰν ὑπέρροαν*, confirmatur Cavvadiae explicatio, secundum quam significatur celli et prodoni tectum, quod eum nullum eius repertum sit fragmentum constructum fuerit e ligno. Nam et τῷ ὕῳ nooc credeoda sunt affixa fuisse ornamenta splendida. — Vs. 53 in exemplo corrige typothetae errorem ::: pro ::::; tum Ἀτλετίδιε (item vs. 101) orthographia vulgaris pro Ἀτλαντίδες: cf. Kretschmer, *Vasoninschriften* 164. — Vs. 54 per errorem ἐ exaratum non post, sed ante - (Cavvadias). — Vs. 57 *περσπῶν* pendet a *καλωσάτω*

Σώτης μαιαλλωτάς. — Vs. 108 sq. *λειτουργιῶν ὑποστὰς*: cum redemptores ut nomen profiterentur indicerentque pretium laboris sunt invitati, propositum est exemplum a Hectoride factum (vs. 303), quod imitandum erat. Cf. adnotata ad vs. 100. — Vs. 111 Aetium censet Prellwitz fuisse *ὑπαρχήσαντα*, quod cum pensio ei soluta proxime referatur post architecti mercedem multo probabilius quam quod conicit Keil (l. l. p. 96 sq.) eum collegii, quod praecesset aedificationi, fuisse *ὑπογραμματέα*. E versu 297 constat ultimo aedificationis tempore interdum abesse ilcuisse Theodoto; consentaneum igitur est eo discedente eum esse adiutorem vicarioque. Quod si ita est, plane non ignorare patet, in quot tempus valeat summa drachmarum 275 sive obolorum 1650, quam Keil perdi putat in totum aedificationis tempus, unum obolum lo diem. At apparet veri quam sit dissimile mercedem in annos quattuor et dimidium una viro esse pensam. — Vs. 112 *κεφαλῆσε*: v. adnotata ad vs. 89. — Vs. 115 *Νεαίνις* locativus; item *Θεῖβοσε* vs. 254. Tum *γραφ[ῆ]θεν* recte restituisse videtur Cavvadias e versibus 282. 292. Vox nescio an significet *libellum*; Baunack cum interpretatur ut instrumentum scribendi, quod alias dicatur *πίττριν, γραφεῖον*. — Vs. 123 scribunt *Μοιτυλεῖ*. *Μοιτυλᾶδε* est vs. 3, *Μοιτυλᾶθεν* vs. 54; id praetuli, quia vs. 121 sq. est Portagoras, qui item vs. 52 paulo ante Masiclidam refertur. — Vs. 131. 132 proposui supplementa (cf. vs. 292); item vs. 141 (cf. vs. 43. 62. 73); item vs. 146 (cf. vs. 51. 241 sq. 247); item vs. 147 (cf. vs. 5. 18. 24); item vs. 154. 158. 159. Item suppleri vs. 160; *ἐπιλλῆσε* est in titulo Delphico *Bull. de corr. Hell.* 23, 1899, p. 565 vs. 6. 8. 16. — Vs. 163 emendandum erat *ἐν Καρ[δίαι* Baunackii. — Supplevi vs. 168. 170. 171 extr. — Vs. 172 *Φίλαιι* [*κ*]*αὶ* (?)*Σπύτται* dedorat Cavvadias[, quod ita correxi, ut optime quadrent ut spatium et vestigia. — Vs. 174 restitui: bis (cf. vs. 175) nuntius Tegeam est missus. — Vs. 178 *δεπω[ῖ]ν* supplevit Baunack (versus columnae ultimos non usque ad finem perduxit lapicida). — Vs. 184 *Πείκοι* scripsi, nam si Γ minimum ad indicationem pecuniae, ex *Λικυ-*, sive *Λυκυ-*, sive *Δυκυ-* vix lustum eliciendum nomen. — Vs. 185 scripsi *δεσπ[ό*, cf. vs. 196. 201. — Vs. 189 scribunt Πα.. *κ*, sed melios Γ sumpseris ad pecuniae designationem. Tum interval *ἀνγλα* (sive *πάγκλ*). — Vs. 192 teotavi, nisi versu 200 (et 252). — Vs. 193 *κλαπ[ούσε* Baun. Cavv.*ⁿ* (*κλαπ[ῶσι* Cavv.*¹*). — Vs. 212/213 scripsi *Γ[ά]ι[ο]ν*. — Vs. 214 *στέγαντα* (recurrit vs. 287. 304): cf. adnotata ad o. 1485 vs. 60. — Vs. 217/218 *ἰε Ἄργοε | δαπάνα*: cf. vs. 270. — Vs. 229 in exemplo scite A ante T per typothetae errorem inserlum. — Vs. 233 *ὑποδικίαν*: cf. adnotata ad vs. 59/60. — Vs. 236 cum thesaurus dicatur instructus esse serpentibus, vs. 279 serpentibus gorgonei colore lucentur, manifesto *τὸν θησαυρὸν* ornatum erat gorgoneo. Cuius serpentibus o versu 240 eluces addita fuisse acanthorum ornamenta. — Vs. 246 extr. incertum num integra sit pecuniae designatio. — Vs. 247/248. 250 scribendum esse *πρωνίδ-ιαιον non Προνιάιιον*, eiusci e versu 293. — Vs. 253 *φάργμ[ατι*: cf. *φάρξε* vs. 75. — Vs. 254/255 *Θεῖβοσι*: cf. adnotata ad vs. 115. — Vs. 272 lo. restitui *Σωρ[ῆσι*; de porta *τοῦ ἐργαστηρίου* paulo ante agitur vs. 255 sq., de portae refectione vs. 275, item de porta verno est vs. 277 sq. — Vs. 273 *βολίσκ-*, quod certum, restituit Baunack, idem vs. 277 *Φηβόλαν*. — Vs. 279: cf. adnotata ad vs. 236. — Vs. 282. Recte in *ΕΦΟΡΑΣ* Sigma mero lapicidae errore omissum esse censent Cavv.*¹* Prellwitz, vide vs. 295. 304. — Vs. 283 scripsi *ἰα[ν]αθάγρωσ*; nihil in titulis frequentior quam haplographia consonarum geminarum. Baunack: *-ἰ-ναθαγρε -- -- d. l. ἰανιθ-, ex ἐνανθ-.* — Vs. 284 extr. supplementum Cavvadiae, si non certum, valde est verisimile. — Vs. 287 (et 304) *στέγαντε*: cf. vs. 214 (in exemplo corrige *·: pro ·:*). — Vs. 294 *ἐκ τῶν λειτουργιῶν*: cf. adnotata ad vs. 100. — Vs. 297 nuntius missus ad Theodotum architectum, v. adnotata ad vs. 111. — Vs. 303 *παρδέγματος λειτουργιῶν*: cf. adnotata ad vs. 100 et 108 sq.

1485 N. 25. Magna stein lapidis calcarii luni fuita a. 2,12 (cum luni a. 2,40). l. 0,79. cr. 0,13. reperta a. 1887 in aedificio aetatis Rouvane *A* (de quo conferse lemma n. 1004) adiihita ut limen. Inscriptum est latus anticum (*A*), posticum (*B*), latus angustius dextrum (*C*). Latus *A*, quippe quod fuisset limenis superficies, in medla parte plane est detritum; ad dextram lnscriptus est canalis latus 0,18, situs circa 0,04, in quo effecta sunt foramina ad iomittendos postes; margo sinister compositus est o fragminibus minimum sex lacunis maioribus interiectis. In superiore parte aetatem tulerunt versus tantum octo difficiles lectu, lo parte infiua versus undecim, omnes mutili ad dextram. — Lateris *B* scriptura cum tecta fuisset, nauxianm partem bene conservata, nisi quod versuum summorum pars dextra est decisa ut iapis ad portae latitudinem adaptaretur. Usque ad versum 138 lineis duplicibus in utramque directionem inseulptis effecti sunt campi quadranguli, in quibus versuum 1—118 litterae *στοιχηδὸν* positae, a. 0,008; in versibus 119—123 litterae, quae maiores (a. circa 0,01) et latiores, *στοιχηδὸν* ordinatae camporum quadrangulorum latitudinem non respicient; versus 124—141 non *στοιχηδὸν* positi minus diligenter et tam coofertim sunt scripti, ut e. g. versus 137 litteras conderat non minus 85 (contra vs. 119: litterss 50); vs. 122: litterae 49); inde a versu 142 litterae valde diducte diligenterque scriptae et *στοιχηδὸν* ordinatae. — In latere *C* admodum male habito litterae multo reliquis minores (a. circa 0,005); versus singuli, qui *στοιχηδὸν* non ordinati, continuisse videntur litteras fere vigiti.

Stais, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1892 p. 70. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 242. (Br. Keil uberrime de titulo egit *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 20—115. 405—456, cuius dissertationis exempla seorsum expressa amplificavit totius tituli transcriptione et additamentis.) De lectione sua rettulit Blinkenberg, *Nordisk Tidskr. f. filol.* III 3, p. 160. Cf. Foucart, *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 586. Robert, *Hermes* 32, 1897, p. 442. Haussoullier, *Revue de philologie* 22, 1898, p. 257. 23, 1899, p. 28. Dörpfeld, *Das griechische Theater* 130. Cavvadias, *Τὰ ἱερὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ* 50 sqq.

Latera *A* et *C exscripsi* e lapide, contuli *B*, adiutus a Fredrichio; tum exscripsi ex cctypis.

[*Exemplum vide pag. 328—334.*]

Numerationem eandem institui stque Cavvadias, sed in laleris *C* versibus 233—300 cum versus laceres non osonibus locis totidem indicaverimus (uter erraverit mihi non semper liquet), non plane consentiunt nomeri nostri. Stais minus commode untiuscuiusque laleris versus separatim numeravit.

Var. lect. Eas Stais lectiones, quas recte emendavit Cavvadias, non enumero; e laleris *C* miseris reliquiis notare satis habeo perpauca es, quae alicirius momenti videntur esse. Va. 1 nil amplius quam ΟΥΕΡΓΟ Stais, *τῶν ἔργων* Cavv. || vs. 4 residua, quae sunt post ΝΚ, non indicat Cavvadias, ΘΟ.ΚΑ;ΕΑ;Ρ Stais || vs. 6 in peculiae designatione *ἢ* omittunt || vs. 7 .I;ΚΑ.ΕΝΗΚΤΑ (nil amplius) Stais, *...πα...νης* vn Cavv. || vs. 19 *ἀνγλα* sine uncis dat Cavvadias, errore sine dubio || vs. 25 in. ΙΙΙ Stais Cavv. Correxit Blinkenb. || vs. 30 Stais et Cavvadias non indicant residua, quae sunt post *Φιλλαπ-* praeter *ω*, Blinkenb. dat *ος* || vs. 32 inter ΡΑΤΟΛ et ΕΝΙΚΟΣ recte litteras deesse septendecim indicat Stais, duodeviginti Cavvadias || vs. 34 extr. post Ξ dat ΟΝ Stais, ΟΛ..... Cavv. || vs. 36 extr. ΠΕΝΤΕΛΗΙΚ Stais, ita quidem ut Η unius litterae occupet locum; litterae *πανταλαῖδε* Cavv. Correxit Blinkenberg || vs. 38 in. .ΣΔΑΜ Stais Cavv., sed per errorem est ΣΑΑ || vs. 40 in. in pecunia designata : omittunt Stais Cavv. || vs. 54 extr. Ω (in nolus litterae spatio) vix recte Stais || vs. 67 *ἰαρὸν* Stais Cavv. Correxit Blinkenberg || vs. 78 ΔΕΣΕΛΑΙΣ Stais Cavv., sed per errorem est ΙΔ || vs. 85 *Ἀνελλαίων* Cavv., sed nt recte indicat Stais, scriptum est ΛΛΑΙ || vs. 86 *ὑπογραμμέων τῶν* contra Staem non recte Cavv. || vs. 97 extr. Ω recte in margine collocat Stais (deerat iota). *Δαμώνιον* Cavv. || vs. 99 *αὐ(τὸ) <ἐν> τᾶι τόθε ρράσειαι λ ou lieu de ω* Blinkenb. ex errore culus causa non indaganda, nam clarissimum est Γ. Tum ΤΩΜ recte Stais, *τῶν* Cavv. || vs. 107 *·τ]ᾶζων; au lieu de Θ le sculpteur avait d'abord tracé un ω* Blinkenb., quae nota versor no profecta magis sit e coniectura de lectione fasta quam e lapidis observatione. Non credo aliquid correctum esse, speciem autem laesae litterae O casu esse effectam; sin aliter, Γ quippe quod paene incolume clarissimum sit, correctum est ex Ο || vs. 111 post

Digitized by Google

Ἀτταικὸς Stais Cavv. dant ·, quod fuisse credendum est, sed cerni non potest ‖ vs. 123 et 126 Θ⊏· recte Stais, Η⊏· Cavv. ‖ vs. 129 Π⊏· Stais Cavv. pro ⊐⊐ (in errorem eos induxit, quod posterioris ⊐ linea inferior supra versum est elata, ut sinas sciet nota drachmarum decem, linear superioris debilis sunt vestigia). Congruit igitur, ut necessarium, summa in versu 133 scripta, ubi lapicidam erravisse putant Cavvadias Blinkenberg ‖ vs. 130 extr. ΤΩΝΑΙΩΝ Stais Cavv., correxit Blinkenb. ‖ vs. 131 in. ..ΤΟ recte Stais, εἰς] τὸ Cavv. ‖ vs. 132 Κρητ·ΗΣΤ Stais Cavv. Correxit Blinkenb. ‖ vs. 137 in. Σωνίων Π⊐⊐ Cavv., uncis in nomine (sicut vs. 135 in. Ἀγοραστίνου), per errorem sine dubio, non indicatis. In pecuniis Θ pro Π recte Stais Blinkenb. ‖ vs. 145/146 ἐπ᾽] ἰαμίσε recte Stais Blinkenb., ἐπ‖ἰ ἰαμίσε Cavv. ‖ vs. 148 ΘΟΛΑΣ Stais, Βουλᾶς Cavv. ‖ vs. 157 Ἀλκιδίου Stais Cavv., sed in lapide est ΑΛΚ ‖ vs. 158 ΒΙΩΝ recte Stais, Ἀλκιδίου Cavv. ‖ vs. 162 ἐξιδώσασε Stais Cavv. Dolco quod nihil adiutavi note lapidem; in scypo post Σ videtur non iota fuisse sed Epsilon, cuius quidem maior pars deleta ‖ vs. 173 in. ΚΕΛΙΔΑΣ Stais Cavv., sed per errorem est ΔΙΔ ‖ non recte dividunt vs. 173/174 Ἀ[ντε]ὶ[σ]α, vs. 174/175 Κλ[ειφε]ῖσε, vs. 175/176 Κ[ορ]ε[ίου | Ἀ]π[όλ]λ. ‖ vs. 175 ΡΘΘΡ uterque; sed per errorem ter scriptum est H. Correxit Blinkenb. ‖ vs. 192 nil nisi χ̣ω uterque ‖ vs. 193 nil nisi χ̣ω··· ἐν uterque ‖ de versu 206 indicant nihil ‖ vs. 207 plenius σε συ̣μ̣ρορ Cavv. ‖ vs. 208 ⊐⊐:::: uterque ‖ vs. 224 nil dant praeter σχ̣ες ‖ vs. 227 ΤΑΝΔΕ dubitanter Stais ‖ vs. 236 Κ]λειτοῖσι uterque, non recte ‖ vs. 249 ε ΙΙC ἑφορε Cavv. ‖ vs. 253 ΩΝ Stais, nihil Cavv. ‖ vs. 268 ΞΚΑΙ Stais, Ξ‿ω Cavv. ‖ vs. 278 ΚΟ.ΤΑΣΛΕΥΚ Stais, mecum congruit Cavv. ‖ vs. 280 ΔΕΥΤΕΡΑΣ Stais ‖ vs. 289 ΜΝΟΝ (pro quo κρον Cavv.) ΕΚΑΣΤΟΝ Stais ‖ vs. 307 ...ΡΑΡ...ΝΤΑΙ Stais, nihil Cavv.

A

desunt 17 fere versus

ΥΕΡΓΟ ΙΔΑ ΑΝΑ
ΧΑΠΕΛΛΑΙΟΥΚΑΤΑΛΟΓΟ
ΡΝΕΙΟΥΤΟΕΠΙΛΟΙΓΟΝΤΑΣΑ
ΓΔΟΤΗΡΣΙΕΙΣΕΚΟΡΙΝΟΟΝΚ / / ΙΑΛ
ΜΕΓΑΡΑΚΛΙΕ›ΛΙΓΙΝΑΝΓΑΛΑΙ
ΟΣ⊐⊐⊐::ΙΙΓ ΥΕΙΚΡΑΤΕΥΣΕΙ / Γ
ΙΚΑ ΓΝΗΣΤΑΝΤΑΛ ΕΡΟ
ΛΙΟΝ Π⊐⊐⊐ :::·

detritum est spatium centimetrorum 157, in quo perierunt versus circa 128

ΠΑΝΑΜΟΥΙΑΤΑΔΟΓΟΣΤΙΜΑΡΣ
ΝΥΘΕΣΙΟΣΚΟΡΙΝΟ ΡΕΤΡΑ<ΡΒ⊐⊐⊐⊐-::::·ΚΑΡΥΚΙΕΝ
ΕΦΟΔΙΑΕΡΓΑΝΑΙΣΚΑΡΕΜΩΝ:ΙΠΟΛΓΞΕΝΟΝ:ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ:Δ
ΛΥΤΑΙΣΑΤΘΙΚΩΙ: ΚΥΚΛΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΚΑΤΑΛΟΓΟΣΑΡΙΣΤ
ΠΑΡΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥΛΑΜΜΑΤΑΧΧΧΡ⊐⊐⊐⊐::·ΑΥΣΙΑΔΑΙΡΟΛ
ΑΙΚΟΜΙΔΑΚΕΞΑΡΓΕΥΣΤΟΥΜΕΛΑΝΟΣΧΧΧΧΡ⊐⊐⊐⊐::· ΑΓ
ΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΑΡΗΝΙΚΕΡΟΛΥΚΛΗΣΔΑΜΟΚΡΙΤΟΙΙΑΡΕΙ
ΕΠΙΤΙΜΑΝΕΡΙΣΟΛΞΚΡΗΓΙΔΟΣΑΡΗΝΙΚΕΑΓΕΑΣΔΑΜΟΚΡ
ΜΑΚΟΕΓΑΡΑΦΑΝΑΔΑΑΡΗΝΙΚΕΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΝΑΓΕΑΣΔΑ
ΙΑΡΕΥΝΙΚΟΥΕΠΙΤΙΜΑΝΤΑΞΕΤΟΙΒΑΞΕΡΙΞΟΛΞΑΡΗΝ

A

desunt versus fere 17

..... τα]ῦ ἔργ̣α[υ ..] ἀν̣[ε]θέν̣α̣ι -
.....ε Χ Ἀ̣π̣ε̣λ̣λ̣ι̣ί̣ο̣υ̣ κ̣α̣π̣ά̣λ̣ε̣γ̣ε̣ς̣ [ὁ δεῖνα ordo civium πάρ τοῦ δεῖνος λιθιωτᾶν ποθὰ ρεγωνίαν τῶν δεῖνι
Κα]ρ̣ε̣ι̣ο̣υ̣ τὸ ἰ̣π̣π̣λ̣ο̣ν̣ τ̣ο̣ῖ̣ς̣ [- ἐφεδρ̣ε̣ύ̣ο̣ν̣τ̣α̣ς̣
σ̣ι̣ ἐ̣γ̣δ̣ο̣τ̣έ̣ρ̣ε̣ι̣ τ̣ὸ̣ν̣ Κ̣ά̣ρ̣υ̣σ̣τ̣ο̣ν̣ π̣α̣ρ̣ὰ̣ [Ἀ̣γ̣ρ̣ε̣ω̣ Κ̣λ̣ι̣λ̣[ι- - - - - - - - - - ἐφεδρ̣ε̣ύ̣ο̣ν̣τ̣α̣ς̣ ἐγδοτέρ̣ε̣ι̣
ἐ̣ς̣ Μ̣ή̣γ̣α̣ρ̣α̣ ποθ᾽ ἰε Ἀ̣γ̣ρ̣ε̣ω̣ν̣ Κ̣ο̣λ̣λ̣ι̣- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Digitized by Google

60 Ρ Χ Λ Β Β Β Β Β -:::: Ε Δ Τ Φ Θ Ν Ε Ι Ε Κ Τ Ε Γ Λ Σ Δ Ι Ο Σ Τ Α Ξ Γ Ε Ρ Ι Ε Τ Α Ξ Ι Ο Σ ::: Η Ε Ρ Γ Α Ν Δ Ι Σ Α Φ Ι Κ Ο Μ Ε Ν Ο Ι Σ
Ε Φ Ο Δ Ι Α Κ Α / Δ Α Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ω Γ / Ν Τ Ι Γ Ε Ν Ε Ι ::: Ε Ρ Μ Α Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Ο Γ Ο Σ Δ Α Μ Φ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Δ Ε Ξ Ε Δ Ι
Δ Ο Ξ Γ Λ Α Τ Ε / Ε Σ Ι Δ Λ Α Μ Μ Α Τ Π Ξ ::: Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Α Ι Ο Υ Π Ο Λ Ι Α Δ Ε Σ Μ Α Π ::::: Η Η Η Ο Λ Κ Α Τ Α
Α Ν Τ Α = = Γ Λ Α Υ Κ Α Ι Α Ρ Π Α Σ Ι Ο Ι Ο Ν Σ Α Ν Ε Ρ Ι Α Ι Ε Ν Ι - ::::: Τ Ε Λ Ε Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Ο Ι Ο Ε
Υ Ρ Υ Η Η Δ Η Ε Π Ι Ε Ρ Ι Α Δ Ο Σ Υ - Μ Ι Ν Α Ι Κ Ε Π Α Ρ Τ Ε Λ Ε Κ Ι Α Λ Α Μ Μ Α Τ Α Β ::: Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ω Ν Ε Γ Κ Α Υ
Ε Ι Ο Σ Α Τ Υ Φ Α Ν Ι = Δ Ε Κ Μ Ω Ν - Δ Α Ρ Ε Ν Ω Δ Α Μ Ι Ν Ι Τ Α Λ Α Ν Τ Ω Ν Ε Ξ Π = = = = Α Ρ Ι Θ Μ Ο Σ Α Ι Α Ε Σ Θ Α Ν Α Ν Α
Χ Α Ρ Ι Λ Λ Ε Ι Δ Α Ι ::::: Δ Α Μ Ο Φ Α Ν Ε ' ::::: Π Α Ρ Τ Ε Λ Ε Κ Ι Α Λ Α Μ Μ Α Τ Α Χ Σ Β Β Π = = = Μ Ε Γ Α Κ Ε Ι Δ Α Ι Λ Γ Γ Α ~
Α Π Ο Λ Μ Ε Ν Ο Σ Ε Τ Ο Ι Α Ρ Ο Π Τ Ω Μ Π Ε Ν Τ Ε Α Η Ε Κ Π Α Ι Ω Π Ν Σ Β Β Π = = = Α Ρ Ι Θ Μ Ο Σ Α Ι Α Ε Σ Θ Α Ν Α Ν Α Π = = = = Ι
\ Π Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Ο Γ Ο Ν Ι Υ Φ Α Η Κ Η Μ Ι Α Τ Α Δ Ο Σ Γ Α Ρ Τ Ε Λ Ε Κ Ι Λ Α Μ Μ Α Τ Α ::: Ε Φ Ο Δ Ι
Ξ Κ Κ Α Ν Α Σ Τ Η Ο Κ Α Ι Ε Ρ Ο Υ Κ Λ Ε Ι ::: Α Γ Ρ Ι Ε Τ Ι Κ Μ Α Ι ::: Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Α Ο Σ Κ Ε
Λ Ο Σ Κ Ε Λ Ε Γ Ε Ι Δ Ο Σ Γ Α Ρ Τ Ε Λ Ε Κ Ι Α Λ Α Μ Μ Α Τ Α - ::: Φ Ο Δ Ι Α Κ Α Δ Α Μ Α Σ Τ Η Τ Ω ::: Π Υ Ρ Ρ
Ν Ι ::::: Κ Υ Κ Λ Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Λ Ο Γ Ο Σ Α Ρ Χ Ε Α Ο Χ Ο Σ Π Ο Λ Ι Α Δ Ο Σ Γ Α Ρ Τ Ε Λ Ε Κ Ι Α Λ Α Μ Μ Α Τ Α Β - Π Ε Ν Ι
Κ Ο Σ Τ Α Ν Τ Ω Ν Γ Π Ε Ν Τ Ε Λ Η Ι Κ Ν Λ Ι Ω Ν Ν . Κ Α Φ Α Ν Α Λ Α Μ Α Χ Α Ι Π = = Ε Φ Ο Δ Ι Α Ε Κ Α Ρ Γ Ω Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Μ Η Α Ε ::: Α Ε Ν Τ Ι Ν Α Ι Π = Ε Φ Ο Δ Ι Α Ε Κ Α Θ Α Ν - ' Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Η - Ε Ι ::: Α Ε Ν Τ Ι Ν Α Ι ::: Γ Α Ρ Α Υ Κ Ε Ι Α Δ Α Ο Σ /
Υ Σ Ε Ν Υ Τ Ο Μ Α Σ Τ Ω Ν Ο Ρ Θ Ο Σ Τ Α Τ Α Ν Υ Π Ε Ρ Α Μ Ε Ρ Ι Α Ν Τ Ω Ν Π Ο Λ Α Ν Ω Ι Ω Ν Π Α Ρ Η Ν Ι Ι Ε Δ Α Μ Ο Φ
Α Π Η Ε Τ Ε Ο Ε Ι Α Ι Ο Π = = Γ Α Ρ Η Ο Λ Ο Υ Ζ Ω Σ Α Μ Ε Ρ Ι Α Ν Τ Ω Ν Α Π Ο Μ Ο Ι Α Ι Δ Ε Ν Ε Ι Π Ι Ε Α
Ε Γ Λ Α Τ Ο Μ Ι Α Σ Τ Η Σ Γ Ε Ν Τ Ε Η Ι Κ Ν Λ Ι Ω Ν Ν Δ Π = Η Ν Ι Κ Ε Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Η Τ Ε Λ Ε Κ Ι Α Σ Χ Χ Β Β Β = ////
Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Ο Γ Ο Σ Ε Υ Τ Υ Χ Η Σ Ι Κ Α Π Α Ρ Η Ν Ι Α Λ Α Μ Μ Α Τ Α ::: Ε Φ Ο Δ Ι Α Ε Κ Α Ρ Γ
Ο Ε Α Λ Α Μ Η Τ Α ::: Ε Φ Ο Δ Ι Α Ε Κ Α Θ Α Ν Α Μ Ε Σ Ο Υ Λ Υ Κ Α Ε ::: Τ Ι Μ Ο Δ Α Ε ::: Π Ο Δ Ι Α Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Ο Γ Ο Σ
Α Λ Α Μ Μ Α Τ Α - ::: Ε Φ Ο Δ Ι Α Ε Κ Α Θ Α Ν Α Μ Ε Σ Ο Υ Λ Υ Κ Α Ε ::: Τ Ι Μ Ο Δ Α Ε ::: Π Ο Δ Ι Α Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Ο Γ Ο Σ
Ε Ι ::::: Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Ο Σ Γ Α Ρ Τ Ε Λ Ε Κ Ι Α Λ Α Μ Μ Α Τ Α Β - Α Μ Ι Ν Ι Α Ι Ε Ι Μ Ι Α Σ Π Ε Ν Τ Η Κ Ο Ν Τ Α
Δ Α Μ Ι Ν Ι Α Ι Δ Ε Σ Π Ν Ε Ι Α Δ Α Ρ Ω Ν ::: Η Ο Κ Α Τ Α Λ Α Τ Α Δ Α Γ Σ Α Ρ Ε Α Ι Ε Φ Ο Δ Ι Α Ε Ι Σ Ε Λ Α Ε Ω Ν Α Ι Σ :
Κ Υ Κ Λ Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Ο Γ Ο Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Σ Ι Ο Σ - Ρ Υ Τ Ο Σ Ε Ρ Γ Α Ι Α Δ Ο Σ Γ Α Ρ Α Λ Α Λ Α Μ Μ Α - Α Γ Ε Μ Ο Λ Ο Σ
~ Ω Ι Ε Κ Α Λ Ε Ι Σ Ε Μ Π Ι Λ Ι Ε Π Τ Α Μ Α Ν Ο Σ - Υ Γ Ε Ρ Π Ο Ρ Θ Ο Σ Τ Α Τ Α Ν Α Γ Α Γ Α Σ Ε Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Π Α Ρ Α Υ Σ Ι Α Δ Α
Ξ Υ Ε Ν Ο Υ Γ Ε Ρ Α Μ Ε Ρ Ι Ν Α Γ Η Μ Ι Ε Π Ο Λ Υ Κ Η Σ Κ Α Λ Α Ι Π = = Π Α Ρ Χ Ε Μ Ο Δ Ε Ρ Π Τ Ι Μ Α
Ρ Ο Σ Τ Α Τ Α Ι Ν Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α Λ Α Γ Η Ν Ι Ε Π Ο Λ Υ Κ Α Λ Η Σ Κ Α Λ Α Ι Π = Α Σ Ε Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Ο Γ Ο Σ Α Ρ Ι
Τ Ο Δ Α Μ Ο Κ Ε Ρ Ι Α Ι Δ Ο Σ Ε Ρ Γ Υ Κ Λ Ε Ο Σ Α Λ Α Μ Α Τ Α Τ Τ Ι Ο Υ Γ Α Ι / Ν Α Ι Ο Υ Σ - Η Κ Ω Μ Α Ι Α Ι Α
Ν Ι Τ Ο Υ Γ Α Ρ Δ Ε Ι Μ Α Τ Ο Σ Τ Ν Ε Γ Γ Α Υ Μ Α Τ Ω Ν Α Σ Τ Ρ Α Γ Α Λ Ι Ω Γ Κ Α Ι Κ Υ Μ Α Τ Ι Ω Ν / Τ Ρ Ι Κ Ο Υ Γ
Γ Α Λ Α Κ Τ Ο Σ Α Ρ Γ Ο Σ Κ Α Ρ Ι Ε Ι Δ Α Ι Δ Α Μ Ο Φ Α Ν Ε Ι Δ Α Μ Ι Ν Ι Α Ι Ε Κ Μ Ω Ν Σ Ι Δ Α Ρ Ε Ν Ω ::::: Η Ο Δ Κ Α
Τ Τ Ι Ο Υ Χ Β Κ Α Μ Ω Ι Α Ι Τ Ω Γ Κ Α Γ Α Υ Μ Α Τ Ω Ν Π Ο Ι Ν Ι Κ Α Τ Α Λ Ο Β Ε \
Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α Κ Α Τ Τ Ι Κ Ο Υ Χ Β Ε Ρ Μ Α Ι Ο Υ Κ Α Τ Α Ο Γ Ο Σ Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Ε Π Ι Ε Ρ Ι Α Δ Ο - Γ Α Ρ Ε Υ
Ε Ο Κ Α Μ Μ Α Τ Α Λ Τ Ε Ι Κ Ο Υ Ζ = = Α Ι Γ Ι Α Ι Ο Υ ::: Ν Ν Ι Ε Π Ι Τ Α Ν Ε Γ Γ Α Υ Μ Α Τ Α Ν = Ρ Γ Α Ε Ι /
' Τ Ο Ι Σ Κ Α Τ Α Λ Ο Β Ε Υ Σ Ι Α Ι Υ Γ Ε Ρ Υ Ρ Ω Ι Τ Ω Δ Ε Α Ο Κ Ι Α Κ Σ Μ Ε Ν Ξ Α Τ Τ Ι Κ Ο Υ Γ = Δ Α Μ Ι Ν Ω
Μ Ο Ν Γ Α Λ Α Ν Τ Ο Υ = = = Η Η Ε Ι Κ Ε Π Ε Ν Ι Α Ι Ο Υ Σ Π Ε Γ Α Φ Υ Α Ι Ο Υ Σ Γ Α Ε Α Ε Ο Κ Α Μ Μ Α Τ Α Λ Τ Ι Ι Ο Υ = - ::::::
Δ Ο Α Ι Μ Ε Ν Ο Σ Ε Κ Τ Ο Ι Α Ρ Ο Ν Τ Π Γ Π Ε Ν Τ Ε Η Ι Ω Ν Α Ι Ο Υ Σ Γ Ε Ρ Μ Ε Ρ Ι Α Ν Α Γ Π Η Ι Κ Ε Γ Α Ε Α Κ
Γ Κ Α Ε Ι Χ Π = - Γ Α Μ Ο Υ Κ Α Τ Α Δ Ο Γ Ο Σ Ε Ι Ν Ι Α Δ Ο Σ Γ Α Ρ Φ Υ Α Ε Ο Κ Α Μ Μ Α Τ Α Τ Τ Ι Ο Υ = - ::::::

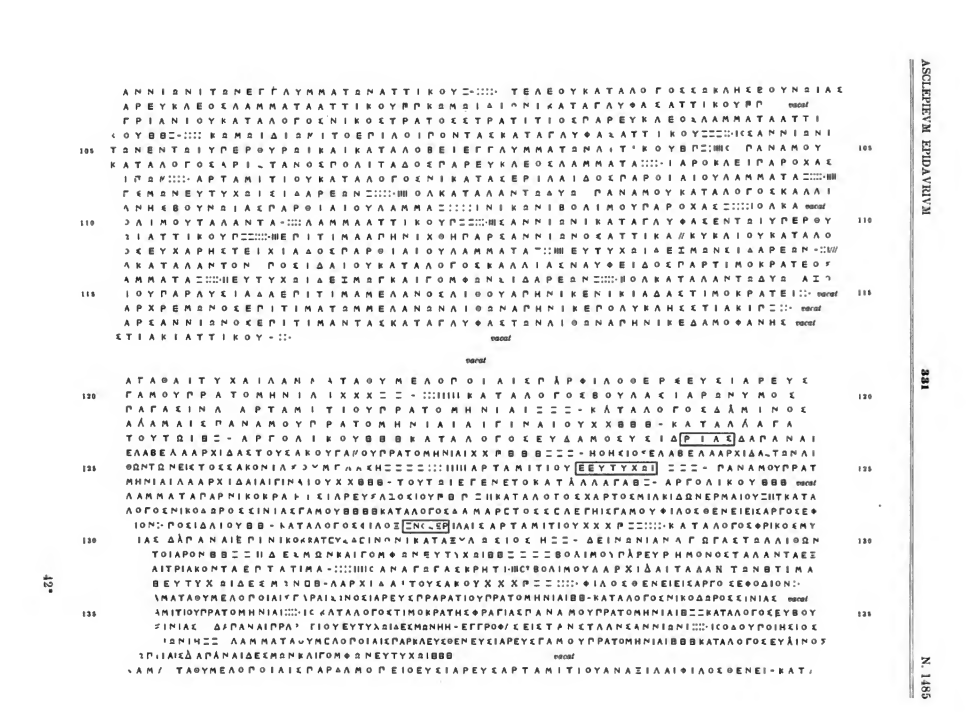

Digitized by Google

C

versus 180—191 deleti

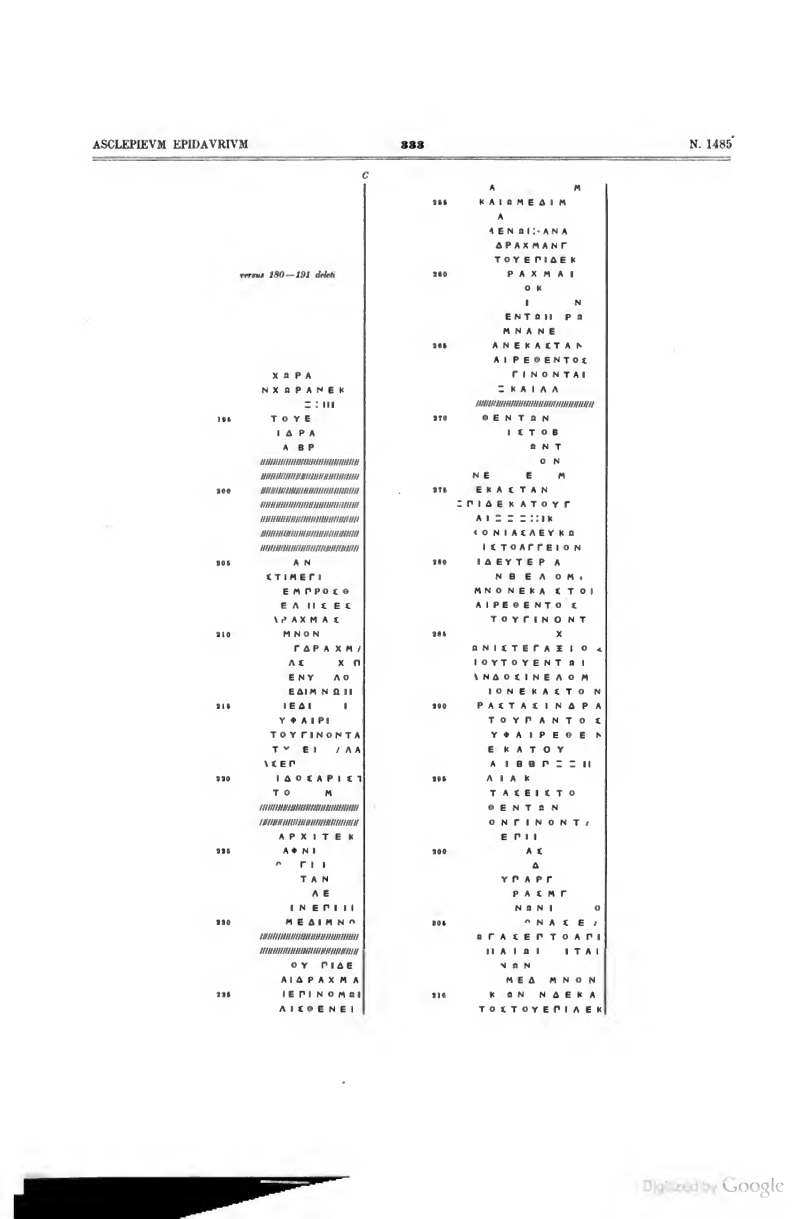

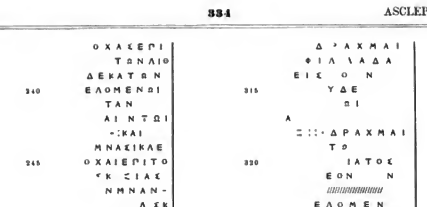

B

Ἀξεσίου [πρατουνίου· κατάλογος ὁ δεύτ· ordo civium· πὰρ - - - -
ε ἰαρὸς λίθιναι - - - - - - - - - - - - - - - - - -
ἰς τὸ ἰαρὸν [- - - - - - - - - - - - - - - - - - μνασὶ· κα-
τάλογος Λ[- - - - - - - - - - - - - - Ἐπισθένει λιθεν τὰν πὰρ
Φιλίου ΒΒ|Β -
ΙΙΙΙ ἱρογνώμα ἀφεμενίωνι - - - - - - - - - - - - Ἀρι- (ὁ θρατω-)
δώνιος Ἀγεσιπόλιον· κατάλογος ὁ δεύτ· ordo civium· πὰρ - - λίθιναι - -
ἰξ Ἀξίωνος κα[- - - - - - - - - - - - - - - - - - ἱρόθαν δὲ
Κόρωβον Μο[λοσσὸς - - - - - - μνασὶ· κατάλογος ὁ δεύτ· ordo civium·
πὰρ Πυθίωνος λίθιναι - - - - - - - - - - - - - - τὰν λίθον ἀργυρ-
ᾶ]ε κατὰ Σπίλαστρον - - - - - μνασὶ· κατάλογος ὁ δεύτ· ordo civium·
πὰρ Πυθίωνος λίθιναται ... ἱρόθαν δὲ Κλέωβον Ἀγίου :, Πυρρίου : - - -
Τυλίου πρατουνίου· κατάλογος Φερξίωνος· Σελαγεύς· πὰρ Π[υθίωνος λίθιναι]
ἱρόθαν δὲ Κάβωβον ..... Πελλο]λεὺς :::, Τιμαλεὺς] Ἀρετοκλεὺς Α[?]ιπα .....
....ων ἱρόθ]αν δὲ] Ἀξ[ιώνος ... ΔΙΑΔΙΧΘΟΑ Καρυκλεί(ω)ι Ξ, Δαμοφώνος Ξ Ὀλλα[ίνιος
συνΘήτης τὰν λίθον ΞΞ::::: Πανθοίδιον πρατουνίου· κατάλογος Ἐπιδαύρ· ordo
civium·] πὰρ Πυθίωνος λίθιναι[τα ΒΒΒΒ:::: δὲ Ἀξίωνος δεκάτα τὰν λίθον τὰν Πασ(τ)λεί[ω]ν
Αἰγ]ινητίων ΘΘΘΒΞ δὲ Ἄργος ἱρόθ(η)ι Ἀγίου :, Πυρρίου : Ἀρτεμωτίου· κατάλογ-
ος (δ)αμοκράτ[ος· Πολιτίδος· πὰρ Πυθίωνος λίθιναι Ξ· Ἀστίου ἐργαστὸς γραμματεὺς
Ξ]· Ἀγεσιπόλιον· κατάλογος Σωξίππας· Ἀφυλωνίτ· πὰρ Πυθίωνος λίθιναι Ἀγωνί-
ο[ι] ΞΞ:::·, Κορωβίου ΘΘΓ[Ξ]Ξ:::· Κλεοστράτου καυδὲς λίθιναι ἐν λατσώνες δὲ Κρυχ-
ρίδιος Κορωβίου ΘΘ[Γ]Ξ:::· Τύχωνι ἐπιστελλαγὰ ἰδὶ τὸ κατάλογξίν ἀργυρω-
ν δὲ Ἀξίωνος ·::· ἱρόθαν δὲ Ἀξίωνος] Πελλολεὺς :::, Δαμοτίμου ·::·, Δρυτοκρίωνος ::::
Παπάιου· κατάλογος Μύγω· πρυτανίας· πὰρ Πυθίωνος λίθιναι Λιτικοῦ ΒΞ, Ἀγησιά-
ου Ξ· ἱρόμνιος ἀφεμενίωνος Χρίωνι :, Νικοστράτω :, Δάμωνι : Ἀργείου,
Λυτσίνει :· Τεγεά[τ]ᾳ ἱρόθαν δὲ Ἀλίαν ἐργάτ[ᾳ]ι Δαμοφάνης ::·, Χαμαλείδαι ::·
δὲ Ἀξίωνος πεντεκοστὰ τὰν λίθον Ἀπιόχῳ Λιτικοῦ ΒΞ, Κλεονίκα παρακάλτος
τὰν λίθον ἰδὶ λιμὶν : Κυ[κ]λίου· κατάλογ[ος] Αἰνίας· Πολιτίδος· τραπεζίτ· ὑπὲρ
Μύρωνος πὰρ Ἀξιωνίδα ὑπερωμερίαν ἀπύτων Δαμοφάνος Πυθίων ἰαρῆ ΘΘΒ!!
πὰρ Ἀριτοφάνεος ὑπερωμερίαν τᾶς περιτιτίνος ἀπύτων Δαμοφάνος Πυθίων
ΘΘΓ::· πὰρ Θεοφάνεος ἀπύτων περιτὶν Δαμοφάνος Πυθίων ::·ΗΒΞΕΕ πὰρ Φιλκαΐδα
ἐνιτιαύτῳ κρεσθὲς τυλώτος ἀπύτων Δαμοφάνος Πυθίων :

Ἀξεσίου· κατάλα-
γος Ἀρετοίλας· Δωμαγκίδος· πὰρ Τιλετία ἰαρίος λαλ(ω)ι ΧΒΒΞ·:: ἱρόμνιος ἀφε-
μενίωνος Νικοστράτω(ι) :, Τιτᾶι :, Λυτίππου :, Τεισρχυι :, Λυσιάδει :, Δάμωνι :, Πολυξένα(ι) :,
Χρίωνι : Ἀργείος Στεφάνᾳ :, Καλλιστράτω : Τεγεάτᾳ Ἀρετίᾳ :, Εὐξενίωνι)
:: Ἀθηνοῖον Λτίμ : Σωνίωνι :: Ἠερίοι Καλλαίνοι :: Τροζηνίοι Χ[ρ]ίωνος τὸν με-
λίωνα λίθον ἐργατίνε ἰδὶ σὺν]τιν ΧΒΓΞ·:::·· Ἀγίου ἰρόθαν δὲ Ἀξίωνος ::·· Καρυτί-

Digitized by Google

εν· πατάλ]ογος Μενεκλείδου· ὑπὲρ Ὀνησίου· πὰρ [Τ]ελεσία λίθιαπτα ΡΧΓΓΒΒΒΒ
Γ:::::Η Εὐξυνόμιος παὶ Σανσίων ἐργασίπας παὶ συνθέσπος τῶν λίθων τῶν Πεντε[λ]ι-
κῶν, τοὺς δὲ μέλανας λίθους λαβόντες ἐργασπάσονσε τὸν σπόδον συνθέπτο
80 ΡΧΓΓΒΒΒΒΓ:::· Σωσθένις σταμόντος τοῦ πεμπτόπους ::Η ἐργώπους σφραγιόνος
ἐφέδρα Κα[λ]λ[ι]κράτ̣ους [|]. [Α]πτεμίσιν· πατάλογος Λαφναπόπους· Δεξελά(π)-
δου· πὰρ Τε[λ]εσία λίθιαπτα[τ]ῆ Γ:::::Η Ἀρτεπόδωρος βαλλάνου παὶ τὰ δεσμὰ Γ:::::ΗΗΗ, ὁλπὰ τὰ-
λαντα ΞΞ Πλατίνου παραπ[λ]ήσιος τὸν λίθον ἐπὶ λιμένι· ·:::ΗΗ Τελέσιν· πατάλο[γος]
Εὐφρωσύδου· Παμφίδος Τ[ή]μωνί[τ]ος· πὰρ Τελεσία λίθιαπτα ΒΞ::: γραμμάτων ἑνπατο-
85 σπὸν Αττιφάν(ε)ι· Ξ δεσμὼν [σ]ιδηρίων Δαμώνου ταλάντων ΞΞ Γ:::::: ἐφέδρα ἐς Ἀθάνεα
Χαριπλείδαι ::::, Δαπεσφάνει ::::: (Πατσθενείου· πατσλόγος ·-· εἰσέπραπτον ὀπάρ) πὰρ Τελεσία λίθιαπτα ΧΓΒΒΒΓ:::· Μεγαπλείδαι ἀγωγὰς
ἀπὸ λιμένος ἐς τὸ ἱαρὸν τῶν Πεντελπῶν λίθων ΧΓΒΒΒΓ:::·, ὁρμὸνδε λίθων Γ:::
Ἀ[ρ]τεμισίου· πατσλόγος Νικοφάνους· Μολπαίδας· πὰρ Τελεσία λίθιαπτα ::::· ἐφέδρα[ι]α
ἐς Κλεινὸς Τιμοπλεῖ :·, Πολυσ[λ]εῖ :·, Ἀρεπτοπάτρᾳ :· Ἀγχεμόνου· πατσλόγους Κ[ἐφα-
70 λου· Σελεγινάδας· πὰρ Τελεσία λίθιαπτα ·:: [ἐ]φέδρα ἐς Ἀθάνεα Δαμαγέτου ::·, Πυ[ρ]ῆ-
νι ::·· Κυπλίου· πατσλόγους Ἀργ[ε]λογεν· Πελτάσδας· πὰρ Τελεσία λίθιαπτα Β·: πανπ[ρ]-
πατέων τῶν Πεντελπῶν λίθων [ἐ]ς Ἀθάνεα Λαμπέως Γ:: ἐφέδρα ἐς Ἄργος Ἀρεπτο-
μάδει ::, Λεπτίνει :: ἐφέδρα ἐς Ἀθάνεα Ἀρεπτοτ[έ]λ̣ει ::·, Λεπτίνει ::·· πὰρ Λυσιάδα Πολ-
υξείνου τοιαῦε τῶν ὑφεπτεπτάν ὑπερπερέρων τῶν μελάνων λίθων, ἀπάνευθεν Δαμοφῶ-
75 ανος Τελεσία(ι) Γ:: πὰρ Μολοπτοῦ ὑπεξ[ε]ιρημέμου τοιαῦε παὶ πεσιδδὲς ὅτε Περσία
ἰγ λατεμάπος τῶν Πεντελπῶν λίθων ἀπάνευθεν Λεπτεσιδδᾶς Τελεσία(ι) XXXXBBBΞ

Καφεσίου· πατσλόγους Εὐμάπτος· Ἰπταμενεύς· πὰρ Καλλία λίθιαπτα :::: ἐφέδρα ἐς Ἄργ-
ος Δαμαγέτας ::, Ἀρεπτοφάνει :: Γάμου· πατ[σ]λόγος· Ἐχέπτιος· Δεξελά(π)δ· πὰρ Καλλία
πα λίθιαπτα ·::: ἐφέδρα ἐς Ἀθάνεα Ηολυκλεῖ :[:::], Ταμαλεῖ :::: Ποτσθενείου· πατσλόγους
80 Ἀ[ρ]ιστονίδος· Νικοφάνδας· πὰρ Καλλία λίθιαπτα Γ::: Δαμώνου δεζιαῖ σιδηρᾶν Ξ·:
ἐ[φ]έδρα ἐς Κλεινὸς Δαμοφανε[ι] ::, Χαριπλείδαι :: ἐφέδρα ἐς Ἀθάνεα Ἀγάπα :::·, Ἀρεπτομέ-
δει· :::: Ἀγχεμόνου· πατσλόγους Ἀρεπτοφάνους· Ἀφιδναπόπας· πὰρ Καλλία λίθιαπτα Ξ·:[Η]
Δαμώνου δεζιᾶν σιδηρᾶν ·::::::Η, ὁλπὰ τελάντου δύαι Ἀγάπα· ἐφέδρα ἐς [Κ]ρανιάνε ::·
Κυπλίου· πατσλόγους Ἀρεπτ[ο]πάτρας· Ῥαπτεσδᾶς· πὰρ Καλλία λίθιαπτ[α Γ Μολοτ-
85 σῶν ἐπταλίτους ἰα Περσπὶ ἐπὶ τὰν ἀνθεπν Γ Ἀπτ̣λλ(δ)πίου· πατσλόγους πὰρ Λυσιάδα Πολυ-
ξίνου ὑπεξπερέρων[ε] τῶν σ[τ]υλοβατ[ε]ῶν ἐς τὸ ἰσ[ῆ]ρ̣ν πορεγῆς τῶν μελάνων λίθων ἀπάνευθεν
Ηολυκλεῖς Καλλία(ι) ΒΒΒΓ· ὑπὲρ τῶν ἐρθεπτεπτῶν ὑπωγῆς ἐς τὸ ἱαρὸν πὰρ Λυσιάδα
Πολυξίνου ὑπερπερέρων ἀπάνευθεν Ηολυκλεῖς Καλλία Γ:: πὰρ Χρίπποος ἑπταλί(ου)
ε]ἰρθεπτάπων ἐργασπάσε ἀπάνευθεν Ηολυκλεῖς Καλλία ·-Ι

Ἀ[ρ]τεμίσιν· πατσλόγους Ἀρ-
90 σ[τ]όδωσε· Ἐρολλείδας· πὰρ Εὐκλείς λίθιαπτα Ἀττικοῦ Γ, Λίγωπίου Γ·::Ε Κυπλείδου
τοῦ παρδεγμάτος τῶν ἐγγλωμμάτων ἀπτεργαπτάν καὶ πεμπτῶν [Α]ρ[τ]εμισ Γ
ἐφέδρα ἐς Ἄργος Χαριπλείδαι :, Δαμοφάνει : Δαμώνου δεσμὼν σιδηρᾶν ::::::Η, ὁλπὰ
τ]αλάντου δύαι Καφεσίου· πατσλόγους Εὐμάπτος· Νικοφείδου· πὰρ Εὐκλείδ[ε] λίθιαπ
Ἀττικοῦ ΧΒ Κι()ωνίδων τῶν πατεργλωμμάτων ἐν τῶν σταθμῶν καὶ πατελιθύ-
95 σπ ἐργασίας Ἀττικοῦ ΧΒ Ἐρμείου· πατσλόγους Νικόστρατος· Παιριδδ[ε]· πὰρ Εὐ-
κλῆς λίθιαπτα Ἀττικοῦ Γ::, Λίγωπίου ·:::ΒΒΕ Σπονίων τῶν ἐγγλωμμάτων [Ε]ργασία-
ε δ[ε] τῶν πατσλόγιδιν καὶ ὑπεξθήκαι τῶν διδεκπερόνων Ἀττικοῦ Γ:- Δαμώνο()
δεσμῶν [τ]αλάντου ·-ΗΗ Ἐπιτθένει λίθου τῶν πὰρ Φιλέου :C πὰρ Μεγαπλείδα ἀγωγ-
ᾶε] ἀπὸ λιμένος ἐς τὸ ἱαρὸν τῶν Πεντελπῶν λίθων ὑπερπερέρων ἀπάνευθ Λυσίας
100 Ε]κλεῖ ΧΓΓ· Γάμου· πατσλόγους (ὁ δέδεν)· Σπονίδας· πὰρ Εὐκλείδ[ε] λίθιαπτ[α Ἀττικοῦ Ξ::::::·
Σ]πονίων τῶν ἐγγλωμμάτων Ἀττικοῦ Ξ·::::· Τελέσιν· πατσλόγους Σπυλλᾶς· Βουπιάπ-
πῃ Εὐκλείδ[ε] λίθιαπτα Ἀττικοῦ ΡΓ Κοπυσθ[έ]ν̣η πατ̣ηγλυφὰς Ἀττικοῦ ΡΓ
Ἀ[γ]ερπιείου· πατσλόγους Νικόστρατος· Στρατίπιος· πὰρ Εὐκλείδ[ε] λίθιαπτα Ἀττι-
κοῦ ΒΒΞ·::::· Κοπυσθόν τὸ ἐπιλοιπὸν τῆς πατεγλυφῆς Ἀττικοῦ Ξ::::·IC Σπονίων
105 τῶν ἐν τῶ ὑπερθύρ̣ν καὶ πατελιδεῖ ἐγγλωμμάτων Α[ρ]τεμοῦ ΒΓ::ΒΒC

Πανπίου·

πατσλόγους Ἀρ[τ]ρ̣τ(σ)νος· Ηολυπίδος· πὰρ Εὐκλείδ[ε] λίθιαπτα ::::· Ἐπιφαλᾶι πορεγῆς
ἐ]κκῶν ::::·

Ἀρτεμισίου· πατσλόγους Νικάτας· Ἐρολλείδας· πὰρ Θηπίου λίθιαπτα Ξ::::·ΗΗ
δε]σμῶν Εὐτύχου σιδηρᾶν Ξ::::·ΗΗ, ὁλπὰ τελάντου δύαι Πανπίου· πατσλόγους Καλλι-
φάνους· Βουπιάπ· πὰρ Θηπίου λίθιαπτα Ξ::::·Ι Νίπιου βαλλίου πορεγῆς Ξ::::·Ι, ὁλπὰ
110 βδ]ελλίου τελάντα ·-::: λίθιαπτ Ἀττικοῦ Γ Ξ Ξ::·ΗΗ Σπονίων πατεγλυφὰς ἐν τῶ ὑπερθύ-
ρ̣ν Ἀττικοῦ Γ Ξ::::·ΗΗ ἐπιπωὶ ἀπ̣ηγῆς πὰρ Σπονίνεω Ἀττικοῦ [·] Κυπλίου· πατσλό-
γους Εὐχήρους· Τεγγιάδας· πὰρ Θηπίου λίθιαπτα ·-::ΗΗ Εὐτύχου δεζιᾶν σιδηρᾶν ·-::[ΗΗ],
ὁλπὰ τάλαντον.

Ποτσθενείου· πατσλόγους Καλλίας· Νικοφείδου· πὰρ Τιμοκράτους
λ]ίθιαπτα ::::·Η Εὐτύχου δεζιᾶν καὶ γύαμμον σιδηρᾶν ::::·Η, ὁλπὰ τελάντου δύαι Ἀρο-
115 σ]ίου πὰρ Λυσιάδα ἐπιπωὶ[σ] μέλανος λίθου ἀπάνευθεν Νικιπίδος Τιμοκράτ̣ους ::·

πῆ]ς Χρίπποος ἑπταλί(ου) τῶν μελάνων λίθων ἀπάνευθεν Πολυκλεῖς Στέπαι Γ:::·
πῆ]ς Σπονίνεως ἐπταλίτους τῶν πατεγλυφῆς τῶν λίθων ἀπάνευθεν Δαμοφάνους
Στέπαι Ἀττικοῦ ·-:

Digitized by Google

Ἀγηδᾶι τύχηι· Ἀά̣μ[α]τα Θ̣ωμ̣λ̣α̣π̣ώ̣ι̣ς̣ πᾶ̣ρ̣ Φ̣ι̣λ̣ο̣Σ̣ί̣ρ̣τ̣ου ἰ̣α̣τ̣ρ̣εύ̣σ̣·
Γάιος πρατ̣ω̣ν̣ί̣ω̣ι̣ XXX⊐⊐-:::ΙΙΙΙ, κατάλογος Βουλᾶς Ἀφροδ̣ισ̣ι̣έ̣ω̣ν̣·
Παγκράτιον Ἀρτεμ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣ π̣ρ̣α̣τ̣ω̣ν̣ί̣ω̣ι̣ ⊐⊐⊐-, κατάλογος Δ̣ω̣δ̣ώ̣ε̣ω̣,
Ἀλκ̣α̣ι̣ώ̣ι̣ Πα̣π̣ί̣ω̣ν̣ο̣ς̣ π̣ρ̣α̣τ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣ Ἀ̣γ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣ XXΘΘΘ-, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Δ̣ω̣δ̣ώ̣ν̣η̣ς̣
τ̣ο̣ῦ̣ν̣ Θ⊐-, Ἀ̣γ̣ρ̣ε̣λ̣α̣ε̣ὺ̣ς̣ ΘΘΘ, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Ἐ̣λ̣ε̣α̣ά̣τ̣α̣ς̣, Τ̣ε̣λ̣ε̣σ̣ί̣α̣ς̣·
Δ̣α̣π̣ά̣ν̣α̣ι·
Ἐ̣λ̣α̣ί̣ᾳ Α̣π̣ε̣ρ̣χ̣ί̣α̣ι τ̣ο̣ῦ̣ σ̣τ̣α̣ε̣ῖ̣ Γ̣ά̣μ̣[ω]ν̣ι πρατ̣ω̣ν̣ί̣ω̣ι̣ XXΡΘΘΘ⊐⊐-, τ̣ο̣ύ̣τ̣ω̣ι̣ ἐ̣γ̣ί̣ν̣ε̣τ̣ο̣ π̣α̣τ̣ά̣λ̣α̣γ̣ὰ Θ⊐-, Ἀ̣γ̣ρ̣ε̣λ̣α̣ε̣ὺ̣ς̣ ΘΘΘ

Ἀάμ̣α̣τ̣α̣ πᾶ̣ρ̣ Νι̣κ̣α̣ρ̣ά̣[τ̣ε̣υ]ο̣ ἰ̣α̣τ̣ρ̣ε̣ύ̣ο̣ς̣· Ἀ̣ζ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣ ΡΗΓ⊐Ξ, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Χ̣ά̣ρ̣τ̣ο̣ς̣ Ι, Μ(ε)λιδῶν Ἐ̣ρ̣μ̣α̣ί̣ο̣υ̣ ⊐ΙΤ, κ̣α̣τ̣ά̣-
λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Νικ̣έ̣δ̣ω̣ρ̣ο̣ς̣· Σ̣ω̣σ̣ὶ̣ς̣ Γ̣ά̣ι̣ο̣υ̣ ΘΘΘ(Θ), κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Δ̣ω̣μ̣ά̣τ̣ρ̣ο̣ς̣· Σ̣τ̣ε̣λ̣α̣γ̣ὶ̣ς̣ Γ̣ά̣ι̣ο̣υ̣ Φ̣λ̣α̣σ̣Σ̣ή̣ν̣ε̣ι̣ τ̣ῶ̣ι̣ Ἀ̣ργ̣ε̣ι̣ ἐ̣φ̣ί̣-
δ̣ρ̣ω̣ι̣ ·· Π̣ε̣τ̣α̣λ̣ι̣ώ̣ν̣ ΘΘ-, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Φ̣λ̣α̣Σ̣ή̣ν̣ε̣ι̣ος· Ἐ̣ρ̣μ̣λ̣ο̣ῆ̣ς̣ Ἀ̣ρ̣τ̣ε̣μ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣ XXΧΡ⊐⊐⊐⊐⊐·, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Φ̣ρ̣ί̣ξ̣ο̣υ̣· Μ̣ν-
σ̣ῆ̣σ̣ι̣ς̣ Δ̣α̣π̣ά̣ν̣α̣ι ἐ̣π̣ὶ̣ Ν̣ι̣κ̣ο̣π̣ά̣τ̣ε̣υ̣ο̣ς̣· Δ̣α̣π̣[ά]ν̣η π̣α̣τ̣ὰ̣ Σ̣ω̣σ̣ὶ̣ν̣ο̣υ̣ς̣ Μ⊐-:
ἐ̣π̣ὶ̣ τὸ ἱ̣α̣τ̣ὸ̣ν̣ ΘΘ⊐⊐Ξ Δ̣ε̣τ̣ῶ̣ν̣ π̣α̣ὶ̣ γ̣ύ̣α̣μ̣ω̣ι̣ Ε̣ὐ̣τ̣ύ̣χ̣ω̣ι̣ ΘΘ⊐⊐⊐⊐ Β̣ο̣λ̣ί̣ω̣ν̣ π̣ᾶ̣ρ̣ Ε̣ὐ̣φ̣ρ̣ί̣ν̣ο̣υ̣ς̣ τ̣ά̣λ̣α̣ν̣τ̣α̣ ἐ̣ξ
ω̣ῆ̣σ̣ὶ̣ τ̣ρ̣ι̣ά̣κ̣ο̣ν̣τ̣α̣ ἑ̣π̣τ̣ὰ̣· τ̣ι̣ώ̣ὶ̣ ·:::ΙΙΙΙC, ἀ̣ν̣α̣γ̣ρ̣α̣φ̣ὲ̣ς̣ Κ̣ρ̣ά̣τ̣ε̣ι̣· ⊐ΙΙC Τ Β̣ο̣λ̣ί̣ω̣ν̣ Λ̣α̣ρ̣χ̣ί̣δ̣α̣ι τ̣α̣λ̣ά̣ν̣τ̣ω̣ν̣ Θ· τ̣ι̣ώ̣ὶ̣
ΘΘΙΘ Ε̣ὐ̣τ̣ύ̣χ̣η̣ι δ̣ε̣τ̣ῶ̣ν̣ ΘΘ- Λ̣α̣ρ̣χ̣ί̣δ̣α̣ι τ̣ο̣ῦ̣ σ̣τ̣α̣ε̣ῖ̣ XXΧΡ⊐:::::· Φ̣λ̣α̣σ̣Σ̣ή̣ν̣ε̣ι̣ ἐ̣ς̣ Ἀ̣ρ̣γ̣ο̣ς̣ ἐ̣φ̣ί̣δ̣ω̣ι̣ ·:

Ἀά̣μ̣[α]τ̣α̣ Θ̣ω̣μ̣λ̣α̣π̣ώ̣ν̣ο̣ς̣ [πᾶ̣]ρ̣ Λ̣ί̣σ̣ω̣ν̣ο̣ς̣ ἰ̣α̣τ̣ρ̣ε̣ύ̣ο̣ν̣τ̣ο̣ς̣· Π̣ρ̣α̣ξ̣α̣τ̣ί̣ω̣ν̣ π̣ρ̣α̣τ̣ω̣ν̣ί̣ω̣ι̣ ΘΘ-, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Ν̣ι̣κ̣έ̣δ̣ω̣ρ̣ο̣ς̣· Σ̣ω̣σ̣ὶ̣ς̣
Ἀ̣γ̣ε̣ι̣λ̣α̣ί̣ο̣υ̣ π̣ρ̣α̣τ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣ ·:::·IC, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Τ̣α̣λ̣α̣σ̣ί̣τ̣α̣ς̣· Φ̣ρ̣ύ̣γ̣α̣ι̣ς̣. Π̣ο̣π̣π̣ί̣ω̣ν̣ π̣ρ̣α̣τ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣ Θ⊐⊐, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Ε̣ὐ̣δ̣ό̣ν̣-
λ̣ο̣υ̣· Σ̣ω̣σ̣ὶ̣ς̣. Δ̣α̣π̣ά̣ν̣α̣ι· Π̣ε̣ρ̣ι̣[σ̣τ̣α̣]τ̣ε̣ῖ̣ο̣υ̣· Εὐ̣τ̣ύ̣χ̣η̣ι̣ι̣ δ̣ε̣τ̣ῶ̣ν̣ ΗΗ- ἐ̣γ̣γ̣ε̣γ̣ρ̣α̣μ̣μ̣έ̣ν̣ο̣ι̣ ἐ̣ς̣ τ̣ὸ̣ν̣ σ̣τ̣ύ̣λ̣ο̣ν̣ Σ̣α̣π̣ι̣ώ̣ν̣ι̣ ::::·IC ὧδ̣ε̣ π̣ο̣ι̣έ̣σ̣α̣ι
Σ̣α̣π̣ι̣ῶ̣ν̣ι Η⊐⊐

Ἀά̣μ̣α̣τ̣α̣ Θ̣ω̣μ̣λ̣α̣π̣ώ̣ν̣ο̣ς̣ πᾶ̣ρ̣ Κ̣λ̣ε̣υ̣σ̣Σ̣ή̣ν̣ο̣υ̣ ἰ̣α̣τ̣ρ̣ε̣ύ̣ο̣ν̣τ̣ο̣ς̣· Γ̣ά̣μ̣ω̣ν̣ π̣ρ̣α̣τ̣ω̣ν̣ί̣ο̣υ̣ ΘΘΘ, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Ε̣ὐ̣π̣ά̣ν̣ο̣ς̣·
Ῥ̣ω̣π̣τ̣ή̣ρ̣ι̣ο̣ς̣· Δ̣α̣π̣ά̣ν̣α̣ι· δ̣ε̣τ̣ῶ̣ν̣ π̣α̣ὶ̣ γ̣ύ̣α̣μ̣ω̣ι̣ Ε̣ὐ̣τ̣ύ̣χ̣η̣ι̣ ΘΘΘ

Λ̣[ά̣μ̣]π̣[α] Θ̣ω̣μ̣λ̣α̣π̣ώ̣ν̣ο̣ς̣ πᾶ̣ρ̣ Δ̣α̣μ̣ο̣κ̣ε̣Σ̣ή̣ν̣ο̣υ̣ ἰ̣α̣τ̣ρ̣ε̣ύ̣ο̣ν̣τ̣ο̣ς̣· Ἀ̣ρ̣τ̣ε̣μ̣ι̣σ̣ί̣ω̣ν̣ Λ̣π̣ε̣ξ̣[ί]μ̣ι, Φ̣λ̣α̣σ̣Σ̣ή̣ν̣ε̣ι̣ ·, κ̣α̣τ̣[ά̣]-
λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Β̣ο̣υ̣λ̣ᾶ̣ς̣ Ἀ̣ρ̣χ̣ί̣ο̣ς̣· Κ̣υ̣λ̣ά̣ς̣ Π̣α̣π̣ί̣ω̣ν̣ο̣ς̣ π̣ρ̣α̣τ̣ω̣ν̣ί̣ω̣ι̣ :·ΙΙΙC Δ̣α̣π̣ά̣ν̣α̣ι· Σ̣α̣π̣ι̣ώ̣ν̣ι ἀ̣γ̣γ̣ε̣ε̣ῖ̣α̣ι̣ ἐ̣ς̣ εἰς
τ̣ὸ̣ν̣ σ̣τ̣[ή]λ̣α̣ν̣ :·ΙΙΙC Δ̣ι̣ω̣σ̣τ̣ε̣ῖ̣δ̣ι̣ ἰ̣α̣τ̣ῆ̣ι̣ -

Λ̣ά̣μ̣π̣α̣ Θ̣ω̣μ̣λ̣α̣π̣ο̣ῦ̣ς̣ Ἀ̣λ̣ε̣ξ̣ι̣λ̣ᾶ̣ι̣, Ν̣ι̣κ̣η̣ί̣τ̣ι̣, Δ̣π̣ω̣φ̣ί̣λ̣α̣, Π̣α̣τ̣τ̣-
α̣]λ̣α̣ᾶ̣ι̣, γ̣ρ̣α̣φ̣ῆ̣ι̣ Ἀ̣λ̣π̣ε̣ῖ̣ο̣ι̣ πᾶ̣ρ̣ Ἰ̣α̣τ̣ρ̣έ̣ω̣ν̣ς̣ Κ̣α̣λ̣λ̣ι̣π̣ε̣ι̣ρ̣ά̣τ̣ε̣ω̣ς̣· Ἀ̣γ̣ρ̣ω̣ν̣ί̣ε̣-
ω̣[⊐·-, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ [Β]ε̣υ̣λ̣ᾶ̣ς̣ Κ̣λ̣α̣ι̣δ̣ι̣ώ̣ν̣ο̣ς̣· Οἰ̣κ̣ί̣ο̣ι̣ ὑ̣π̣ε̣ρ̣δ̣έ̣ξ̣ι̣α̣ Κ̣υ̣κ̣λ̣ί̣ο̣υ̣ ⊐[Γ.
Λ̣α̣μ̣π̣ά̣δ̣ι̣ Θ̣ω̣μ̣λ̣α̣π̣ο̣ῦ̣ς̣ Β̣ο̣υ̣λ̣ᾶ̣ς̣ Κ̣α̣λ̣λ̣ι̣ώ̣ν̣ο̣ς̣· Π̣α̣γ̣κ̣ρ̣ά̣τ̣ι̣ς̣ Λ̣ό̣γ̣ο̣ς̣ λ̣ά̣μ̣π̣α̣τ̣ο̣ς̣ Ἐ̣[π̣]·
Ἰ̣α̣τ̣ρ̣ί̣ο̣ς̣ Κ̣α̣λ̣λ̣ι̣κ̣ρ̣ά̣τ̣ε̣ο̣ς̣ ΡΡ

Ἐ̣π̣' Ἰ̣α̣τ̣ρ̣ί̣ο̣υ̣ Ἀ̣ρ̣χ̣ε̣λ̣α̣ΐ̣δ̣α̣· α̣ὐ̣σ̣ί̣ν̣ Ἐ̣[π̣]' Ἰ̣α̣τ̣ρ̣ί̣-
ο̣ς̣ Σ̣ω̣π̣ά̣τ̣ε̣ο̣ς̣· α̣ὐ̣σ̣ί̣ν̣

Ἐ̣π̣' Ἰ̣α̣τ̣ρ̣ί̣ο̣υ̣ Δ̣ι̣ο̣υ̣υ̣σ̣α̣δ̣ώ̣ρ̣ο̣υ̣· α̣ὐ̣σ̣ί̣ν̣

Πᾶ̣ρ̣ Ἰ̣α̣τ̣ρ̣ί̣-
ο̣ς̣ [Λ̣α̣π̣]ί̣τ̣ε̣ω̣ν̣· Γ̣ά̣μ̣ω̣ι̣ ΧΘΘΡ-, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Β̣ο̣υ̣(λ)ᾶ̣ς̣ Φ̣λ̣ε̣ξ̣ί̣π̣π̣ο̣υ̣· Ἐ̣ρ̣μ̣ᾶ̣-
ῖ̣ς̣ [Π̣α̣π̣ά̣μ̣α]ν̣ XXΘΘΘΡ·, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Β̣ο̣υ̣λ̣ᾶ̣ς̣ Μ̣υ̣κ̣ω̣ν̣ί̣δ̣ο̣υ̣· Ν̣ι̣κ̣η̣φ̣ό̣ρ̣ο̣υ̣ Κ̣υ-
κ̣λ̣ί̣ο̣υ̣ ΘΘΘΘ(ΓΡ), κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Β̣ο̣υ̣λ̣ᾶ̣ς̣ Ε̣ὐ̣κ̣λ̣ῆ̣ς̣· Μ̣α̣τ̣ρ̣ω̣γ̣ε̣ί̣τ̣ω̣ν̣· Ἀ̣π̣ε̣λ̣λ̣ε̣ί̣ο̣υ̣ ΧΡΗ
ΘΘΘ, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ Β̣ο̣υ̣λ̣ᾶ̣ς̣ Κ̣ύ̣δ̣ρ̣α̣γ̣ο̣ς̣· Α̣π̣ο̣π̣ό̣ς̣. Λ̣ό̣γ̣ο̣ς̣ λ̣ά̣μ̣π̣α̣τ̣ο̣ς̣ π̣ᾶ̣ρ̣
Ἰ̣α̣τ̣ρ̣έ̣ω̣ν̣ς̣ Κ̣α̣λ̣λ̣ι̣π̣ε̣ι̣ρ̣ά̣τ̣ο̣υ̣ ΡΡΘΘΘΡ⊐-Ρ·

Πᾶ̣ρ̣ Ἰ̣α̣τ̣ρ̣έ̣ω̣ν̣ς̣ Κ̣λ̣ι̣ά̣ρ̣ε̣ω̣ς̣· Ἀ̣ζ̣ε̣ί̣ο̣υ̣ Ρ
ΘΘΡ⊐-, κ̣[α̣τ̣]ά̣[λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣] Β̣ο̣υ̣λ̣ᾶ̣ς̣ Δ̣ω̣μ̣ά̣τ̣τ̣ω̣ν̣· Μ̣ε̣λ̣κ̣ι̣ά̣δ̣ω̣ν̣· Κ̣ω̣ρ̣ε̣ί̣ο̣υ̣ ΧΡΘΘΘ
⊐⊐, κ̣α̣τ̣ά̣λ̣ο̣γ̣ο̣ς̣ [Β̣ε̣υ̣]λ̣ᾶ̣ς̣ Σ̣ω̣μ̣ά̣τ̣τ̣ω̣ν̣· Μ̣υ̣τ̣ω̣ί̣ο̣υ̣. Λ̣ό̣γ̣ο̣ς̣ λ̣ή̣μ̣μ̣α̣τ̣ο̣ς̣ π̣ᾶ̣ρ̣ Ἰ̣α̣-
ρ̣έ̣ω̣ς̣ Κ̣λ̣α̣ύ̣ρ̣[ο̣ς] ΧΧΡΘ⊐

Λ̣ό̣γ̣ο̣ς̣ λ̣ή̣μ̣μ̣α̣τ̣ο̣ς̣ π̣α̣ν̣τ̣ὸ̣ς̣ ΡΧΧΧΡΘΡ-·:

Δ̣α̣π̣ά̣ν̣α̣ι ἐ̣π̣ὶ̣ Ἰ̣α̣τ̣ρ̣έ̣ω̣ν̣ς̣ Κ̣α̣λ̣λ̣ι̣π̣ε̣ι̣ρ̣ά̣τ̣ε̣ο̣ς̣· Α̣[γ]ω̣μ̣ο̣ν̣ί̣ω̣ν̣· Ἐ̣φ̣ε̣σ̣ί̣ν̣ο̣ι̣ς̣ Ν̣[ι̣]κ̣[η̣]τ̣ε̣ῖ̣ ·, Ἀ̣λ̣ε̣ξ̣ω̣σ̣ί̣ν̣ι ·· Κ̣υ̣κ̣λ̣ί̣ω̣ν̣· Ἐ̣φ̣ε̣σ̣ί̣ν̣ο̣ι̣ς̣
εἰ̣ς̣ Ἀ̣σ̣ί̣α̣ν̣ [π]ε̣ Π̣α̣τ̣τ̣α̣λ̣ῶ̣ι̣ Π·:, Ἀ̣λ̣ω̣σ̣ί̣δ̣ι̣(ι) Ρ·:, Φ̣ί̣λ̣ω̣ν̣ π̣α̣ρ̣ί̣ξ̣ε̣ι̣σ̣ι̣ ἰ̣ν̣ Ἀ̣σ̣ί̣α̣-
ν̣α̣ι̣ τ̣ὸ̣ [ἐ]ρ̣γ̣ο̣ν̣ IC χ̣ρ̣η̣τ̣έ̣ω̣ν̣ εἰ̣ς̣ τ̣ὰ̣ς̣ συ[γ]γ̣ρ̣ά̣φ̣ο̣υ̣σ̣ι̣ Ἀ̣ν̣τ̣ω̣ν̣ί̣ν̣ο̣υ̣ ΙΙC
Ἐ̣φ̣ί̣δ̣ω̣ι̣ ἐ̣ρ̣γ̣ω̣ν̣ι̣ Ν̣α̣υ̣τ̣α̣ρ̣ά̣τ̣ω̣ν̣ι [Α]Σ̣π̣ω̣σ̣ί̣ω̣ν̣ι ::, Δ̣ρ̣ά̣τ̣τ̣ω̣ν̣ι Ἀ̣σ̣τ̣ρ̣-
α̣ί̣ω̣ν̣ι ·: Λ̣ό̣γ̣ο̣ς̣ δ̣α̣π̣ά̣ν̣α̣ι̣ ἐ̣π̣ὶ̣ Ἰ̣α̣τ̣ρ̣έ̣ω̣ν̣ς̣ Κ̣α̣λ̣λ̣ι̣π̣ε̣ι̣ρ̣ά̣τ̣ο̣υ̣ ΡΡ

Δ̣α̣π̣ά̣ν̣α̣ι ἐ̣π̣ὶ̣
π̣' Ἰ̣α̣τ̣ρ̣έ̣ο̣ς̣ Λ̣α̣π̣ι̣τ̣έ̣ω̣ν̣· ἐ̣[ξ]η̣δ̣ύ̣[α]μ̣ε̣ι̣ [τ]ᾶ̣ι̣ Θ̣ω̣μ̣ί̣λ̣α̣ι τ̣ὸ̣ τ̣ρ̣ί̣τ̣ω̣μ̣α̣ π̣ο̣ι̣ή̣σ̣-
α̣ι τὸ ἐ̣ν τᾶ̣ι̣ κ̣α̣ι̣σ̣τ̣ά̣σ̣ι̣, σ̣[ι]λ̣[ί]κ̣ι̣ν̣ε̣ι̣ π̣ε̣ν̣τ̣ε̣κ̣ό̣ν̣τ̣α̣ δ̣ύ̣ο̣, τ̣ὰ̣ν̣ σ̣τ̣ύ̣λ̣α̣ν̣ ἰ-
κ̣ά̣σ̣τ̣α̣ν̣[ι] ΘΘΡ· Γ̣ά̣μ̣ω̣ν̣· Ἰ̣δ̣ι̣ώ̣τ̣α̣ι̣ς̣ Κ̣λ̣[ε]ι̣μ̣ά̣χ̣ω̣ι̣ κ̣α̣ὶ̣ Φ̣[λ]ι̣μ̣ω̣ν̣ί̣ω̣ι̣ τ̣ο̣ῦ̣λ̣[ι-
ω̣ ⊐ΙΙ· ΧΘΘΡ· Π̣ο̣π̣π̣ί̣ω̣ν̣· Φ̣ω̣σ̣[φ]ό̣ρ̣ω̣ι̣ κ̣α̣ὶ̣ Κ̣λ̣ε̣ί̣[μ̣]α̣χ̣ο̣ι̣ δ̣α̣ν̣τ̣ί̣ω̣ν̣
ἔ̣ρ̣γ̣ω̣ν̣ [τ]ε̣λ̣έ̣σ̣α̣ν̣τ̣ε̣ ΧΘΘΡ· Ἀ̣π̣ο̣λ̣λ̣ω̣ν̣ί̣δ̣η̣ι̣ σ̣τ̣ή̣λ̣η̣ι̣ τ̣ε̣τ̣ρ̣α̣π̣ή̣-
χ̣ε̣ι̣ ΧΞΞ Ὀ̣ν̣η̣σ̣ί̣μ̣ο̣ι̣ ἰ̣σ̣κ̣ε̣λ̣έ̣σ̣τ̣α̣τ̣ο̣ς̣ εἰ̣ς̣ τ̣ο̣ύ̣[ς] σ̣τ̣υ̣λ̣ο̣β̣ά̣τ̣α̣ς̣ :· Δ̣α̣μ̣ο̣σ̣Σ̣ή̣ν̣-
ε̣ι̣, Τ̣ι̣μ̣ο̣τ̣γ̣έ̣ν̣ω̣ι̣ ἐ̣ρ̣γ̣ώ̣σ̣α̣ν̣τ̣ε̣ Ἀ̣ρ̣γ̣είοις σ̣τ̣η̣σ̣ί̣τ̣ο̣ι̣ς̣ :: Κ̣υ̣κ̣λ̣ί̣ο̣υ̣· [Ἀ-
π̣ο̣λ̣λ̣ω̣ν̣ί̣δ̣η̣ι̣ σ̣τ̣ή̣λ̣η̣ι̣ δ̣υ̣ο̣ῖ̣ν̣ Ρ⊐ Ἀ̣π̣ο̣λ̣λ̣ο̣ί̣ο̣υ̣· Φ̣ω̣σ̣φ̣ό̣ρ̣ω̣ι̣, Κ̣λ̣ο-
μ̣ά̣χ̣ω̣ι̣ τ̣ρ̣ί̣τ̣ω̣ι̣ ἔ̣ρ̣γ̣ω̣ι̣, σ̣τ̣ή̣λ̣η̣ι̣ π̣ύ̣σ̣τ̣ε̣ι̣ ΧΘΘΘ ἄ̣λ̣λ̣α̣ Φ̣ι̣λ̣ω̣ν̣ί̣δ̣η̣ι̣, Κ̣λ-
ε̣ι̣μ̣ά̣χ̣ο̣ι̣ δ̣ ἰ̣σ̣κ̣ε̣φ̣ά̣λ̣α̣ι̣ ἰ̣σ̣τ̣ὶ̣ τ̣ὸ̣ς̣ π̣ρ̣ά̣τ̣α̣ς̣ π̣ύ̣σ̣τ̣ε̣ι̣ σ̣τ̣ή̣λ̣η̣ι̣ ·· ἄ̣λ̣-
λ̣α̣ Κ̣λ̣ε̣ι̣σ̣ύ̣λ̣α̣ι̣, Φ̣ι̣λ̣ω̣ν̣ί̣δ̣α̣ι δ̣ ἰ̣σ̣κ̣ε̣φ̣ά̣λ̣α̣ι̣ ἰ̣σ̣τ̣ὶ̣ τ̣ὸ̣ς̣ δ̣α̣υ̣τ̣έ̣α̣ς̣

Digitized by Google

πέντε] στ(ή)δετε ΞΞ Ἀπολλωνίδαι στ̣ήλιθον δυοῖν ΡΞ
Λόγος δ[π]κάν-
ας ἐπ᾽] ἰαρίοις Λαμπίτου ΡΡΘΘΘΡΓ-Ρ:
Δπκάνας ἐπ᾽ ἰαρίοις Κ[λιπ̣-
176 σσε· Ἀ[ζοτίου· Ἀπολλωνίδαι στ̣ήλιθον τριῶν ΡΘΘ(Θ)Ρ[Γ]-Ξ- Κ̣α[ρ]π[ίο-
υ· Ἀπ[ολ]λωνίδαι στ̣ήλιθον δυοῖν ΡΞ Φιλωνίδαι, Κλ[ε]μ[ή]λαι τετ-
ράστου ἔργου στ̣ηλίθων πέντε ΧΘΘΘ Φιλωνίδαι ἀγγεφάσε σὺς τ-
ὰν] στ̣ηλάν Ξ Λόγος δπκάνας ἐπ᾽ ἰαρίοις Κλιπ̣[ε]σσος ΧΧΡΘΞ
Λόγος
δπκάνας πάσας ΡΧΧΧΡΘΡΓ-:

C

vv. 180—191 delobi

- - - - χ̣ή̣ρα[ε ...
ἰλαμίονα τὸν χ̣ήρα ἐπ[ά-
στασ δρσγμᾶν] ΞΞ::Θ
185 ὑφαμφ̣Στέντος] τοῦ ἥ̣κατο-
ντον γένοντο]ι δρσγ̣[μαὶ

vv. 197—206 certi nihil legi potest

207 - - - - - - ὧνκρεσθ̣[ε
- - - - - - - -
- - - - - δ]ρσγμὰς [ἰλα-
210 μίονα τὸν μέδ]ωνον ...
- - - - - - δρσγ̣μ[α-
- - - -]ντε - Χ[Θ]Θ
- - - - - - - -
- - - - μ]ενδώκ̣[ν
215 ἰλαμίονα τὸν μ]έδ[ωνον
δρσγμᾶν· nota pecuniae], ὑφαμφ̣[ιΣτέ-
ντος τοῦ ἐπεδεκά]του γένοντα[ι
[δρσγμαὶ - - - - - -
- - - - - π]ε [ἐπ]ὶ - -
220 - - - - -]δδε Ἀριστ-
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - ἀρχ̣ιτέκ-
225 [τονι - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - -τον - -
- - - - - - - -
- - - - - - ἐπι..
230 - - - - - - μέδωνον-
[ν - - - - - - - -
- - - - - - - -
ὑφαμφ̣Στέντος τ]οῦ [ἐ]κατο-
ντοστ γένοντ]αι δρσγμαῖ[ι
235 - - - - - - - Ἐπικάδωι
- - - - - Κ]λιπ̣Στένει
- - - - - κα[τ]ακ̣ῆε ἐπὶ
- - - - - - τὰν ΛΘ-
ων - - - - -] δέκα τὰν
240 - - - - - ἰλαμίονα
τὰν - - ἐπιστ]ατων ...
- - - - - -ης [ἐ]π̣- τὰν
- - - - - - - -: καὶ ..
- - - Μ̣ανσιλ̣α[Τ (s. alaf[i]dai)
245 - - - κα[τ]ακ̣ῆι ἐπὶ τὸ
- - - - - - -σίαις
- - - - - -ν μνᾶν -
- - - - - - - -
- - - - - - -:ἢ ὑφαμφ̣-
250 εΣέντος τὸ ἐπ̣[εδεκάτου
γένοντα δρσγμ̣ὰι - -
- - - - - - - -
- - - - ἐργ̣[ώσατα -

- - - - - - - -
255 - - - - - - - μεδωνο-
- - - - - - - -
- - - μένωι :· Ἀπα..
- - - δρσγμᾶν [Γ (s. Θ)
ὑφαμφ̣Στέντος] τοῦ ἐπεδεκ[ά-
260 του γένοντα δ]ρσγμαὶ -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - ἰν τᾶν ἥ̣κ[ατὸ-
- - - - μνᾶν ἐ[πεσ-
265 π(ί), ἰλαμίονα ω]ὰν ἑκατὸν
δρσγμᾶν nota pecuniae, ὑφ[αμφ̣Στέντος
τοῦ ἐπεδεκάτου] γένοντα
[δρσγμαὶ] Ξ; - - - -
- - - - - -
270 - - - -Στέντων - -
- - - ε]ὲ τὸ β̣ - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
275 - - - ἑκατὸν, [ὑφαμ-
φ̣Στέντος τοῦ ἥ]κατὸντου γέν-
οντος δρσγ̣μ]ᾶι - - - - - -
- - - - κ]ρονίας λευκὸ-
στασε - - -]ε τὸ ἀγγαῖον
280 - - - - - -ς δευτέρα[ν
δόσιν μεδώνω]ν Θ, ἰλαμί-
ονα τὸν μέδ]ωνον ἑκατὸν
δρσγμᾶν nota pecuniae, ὑφαμφ̣Στέντος
τοῦ ἐπεδεκά]του γένοντ[αι
285 [δρσγμαὶ - - - - -
- - - -ωνι στεγνῆ̣σις
- - - -ίου τοῦ ἰν τᾶι
- - - τρίτ]ηι δόσι, ἰλαμί-
ονα τὸν μέδωνον ἑκατὸν
290 δρσγμᾶν nota pecuniae, π̣α]ρέστατον δρσ-
γμᾶν nota pecuniae ἔργου] τοῦ παντὸς
κατεΣέντ(ος)], ὑφαμφ̣Στέν-
τος τοῦ ἐπεδεκάτου [γέν-
οντα δρσγμ̣]αὶ ΘΘΓ-Ξ-:
295 - - - - - - - -
- - - - τᾶς εἰς τὸ
- - - -Στέντων ...
- - - -ν γένοντα[ι
- - - - - ἐπὶ - - -
300 - - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - ὑπαρχ̣[ῶ - -
- - -ρας ὠ[ε- - -
- - - -νανι - - -
305 - - - - - - - -
- - ἐγ]γυτὰς ἐπ[ὶ τὸ ἀπ.
- - - - - -πέαι [ἐπὶ τὰι
- - μεδώ]νων - - -
ἰλαμίονα τὸν μέδ[ωνον
310 ἑκατὸν χιλι]α[ί]ων [ἥ]κδωκε,

Digitized by Google

ὑφαιρεθέντος τοῦ ἐπιβλη-
πίνου, γόνατι δρυχμαί
- - - - - - - -
- - εἰς [τ]ῆ[ι] πλεύ(ρᾳ)
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - ::: δρυχμαὶ
- - - - - - - -
- - - - - - - -

Nobilissimas aedificii rotundi reliquias repertas anno 1882 a stadio ad septentriones versus Cavvadias (Πρακτικά 1882, p. 77 sq.) statim intellexit superesse de aedibus, quas sic memorat Pausanias (2, 27, 3. 5): οἴκημα δὲ περιφερὲς λίθου λευκοῦ πολυτελοῦς ἔδλοι ψηφιδωτοὶ πλατεῖαι (prope templum Aesculapii) Σίσις ἄξιον. - - - Ἐνεδειμάμην δὲ ἐστι Θέατρον ἐν τῷ ἱερῷ - - - Πολύκλειτος καὶ τὸ Θέατρον τοῦτο καὶ οἴκημα τὸ περιφερὲς ἐ ποιήσατο ἔν. Quod titulum nostrum collata ruinarum descriptione vidit pertinere ad tholum, magnae laudi dandum est Foucarto; omnem eximere dubitationem contigit Stai observatione infra ad versus 162 sq. relata.

Latus quod signavi *A*, eum in eo idque quidem demum in ima eius parte memorentur multae inflictae propter fundamentum et substructionem non iusto tempore confecta (vs. 17. 19), apparet fuisse omnium primum; latus *C* constat scriptum esse post *A* et *B* (cf. quae adnotabo ad vs. 195 sq.), atque non dubium est quin finem continuerit rationum (cf. adnotata ad vs. 328. 329).

Aedificationi praefectum erat collegium, quod in prioribus tituli partibus audit ῥήτορες (vs. 4. 45), tum Συναλειπτῶν (vs. 119. 134. 137. 139) sive Συναλειπτικοί (vs. 142). Praefectis unoquoque mense sacerdos Aesculapii eponymus solvit pecunias eodem mense expendendas, elucet igitur aedificii sumptum fluxisse e fisco sacro; sed videmus civitatem in pecuniis administrandis partes sibi vindicasse quas detulit ad senatus catalogorum (cf. adnotata ad n. 925) ucum singulis mensibus alternantem, eumque sine dubio, eum semper indicetur civium ordo, praesidem ordinis eius, qui tunc gerebat senatus negotia. Praefectis additus est scriba (vs. 143); ab eis promulgatum esse titulum cognosci potest e versibus 162. 164 (ἐξέλειπεν, *Thamuses*).

Quae servata sunt in *A* et *B*, pertinent ad annos non minus viginti tres; titulum non uno tempore confecta aedificatione esse scriptum constaret e scriptura in partibus primis et ultimis valde diversa, etiamsi non ioris quattuor relatum esset de litteris insculptis sive colore inductis (vs. 38. 64. 140. 177).

Quin titulus scriptus sit saeculo quarto, e litteraturae indole dubium esse nequit, idque insuper monstratur observatione Haussoulliero debita: recurrunt enim redemptores Argivi Chremo et Nicostratus (vs. 12. 44. al.) ut ἐργῶναι operis Delphici exstruendi anno 338/337, cui anno recte titulum *Bull. de corr. Hell.* 21, 1897, p. 478 n. 35 a Bourgueto adscriptum esse, ut liberaliter mecum communicavit Pomtow, constat. Nihil igitur ad aedificium nostrum attinet Polycletus Phidiae aemulus, sed restat haesitatio, utrum attribuendum sit Polycleto alteri, qui florebat saeculo quinto exeunte et quarti priore parte (vide Brunn, *Geschichte der griech. Künstler* I 280), an eius nominis tertio, cui postquam dubitanter id iam suspicatus est Loewy (*Inschriften griech. Bildhauer* 75) Dittenberger adsignavit basim Thelanan C. I. Sept. I 2532 ultima quarti saeculi aetate factam.

Constat e litteraturae comparatione, initia quoque stelae nostrae recentiora esse quam stelam templi n. 1486; ut intervallum certius aestimari possit, subiicio indicem nominum in utroque titulo occurentium, templi rationes signans I, nostras II:

Αἰσέα sponsor I 101; catalogus II 47
Ἀνεξίλαος redemptor ἐγκαύσεως I 51; viaticum recipit II 139
Ἀντίμητος sponsor I 67; venditor papyri II 159
Ἀπολλωνίδης conficit φάρξιν τοῦ νεοῦ I 75; tredecim conficit σελίδας II 166. 168. 173. 175. 176
Ἀρίστανδρος sponsor I 16; catalogus II 80
Ἀριστοκρίτης sponsor I 43; catalogus II 82
Ἀριστόκριτος sponsor I 76. 80; catalogus II 84
Ἀριστωνίδης sponsor I 55; ῥήτωρ II 33. 72. 73. 76. 81

- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - ελοιπ[ε
τὸν λίθ[ινον ἵππον
δρυχμὰν πολὺ μεγαλειπ[ον, ὑφαιρεθέν-
τος τοῦ ἐπιβλειπίνου γόν-
ατοι δρυχμαὶ [ ]:·

Ἐπὶ Φιλ]ιστίδα
τῇ] *Β*'.

Ἄτταλος architectus(?) I 111; ἔγκαυσιν γραμμάτων praestat I 38
Δικαιόφιλος sponsor I 14; catalogus II 38
Δικαιόξενος sponsor I 93; ἐργώνης Ἀργεῖος II 167
Δικαιόφιλος redemptor I 62 et passim; ῥήτωρ II 34. 45 et passim
Δόξιμος Καφεσιεὺς praestat ἔσκαπτον, ὀργυιὰς I 30. 51. 179; λ γυῖος ἐργάνου II 44. 53
Εὔδημος ἄγγελος I 288; catalogus II 137
Εὐβουλεὺς confert στίφεσι I 106; catalogus II 135
Εὔδοξος redemptor graduum, stelae I 49. 259; catalogus II 123
Εὐωλεὺς sponsor I 71. 104; sacerdos II 90 sq., catalogus II 150
Ἐλαφίτης redemptor I 78. 294; catalogus II 77
Ἑλτυχὶς redemptor clausiri I 294; redemptor δετμῶν καὶ γόφρων II 112 et passim usque ad versum 136
Ἑρχίτιμος facit στρῶσιν τοῦ ναοῦ I 52; catalogus II 78
Καλλίης sponsor I 53; sacerdus II 77 sq.
Κλείδικος sponsor I 30; catalogus II 144
Λυσιμάτης redemptor I 33; sacerdus II 6
Νικήτας sponsor I 12; catalogus II 107
Νίκων praestat clausiras I 222; praestat plumbum II 109
Σωσίλης pictor I 76; catalogus II 101
Φίλων praestat σύστασιν I 245, unum obolum praeco ut videtur accipit I 280; praeco accipit unum obolum et dimidium II 158
Φλαυσίδης redemptor iterum I 172; redemptor σελίδων II 164 sq.

In qua indice sunt nomina, quae in utroque titulo eundem virum propter diversitatem conditionum vix credas designare, qualis sunt Astias, Damosthenes, Eusemus; incerta est res de Durcopio, quamquam post civitatem Corinthiam adeptus esse potest Argivum. Nominum non rarorum consensum deberi posse dixeris mero casui atque nomina maiorum recurrere in eiusdem familiae hominibus recentioribus. Sed Apollonidam Eutychum Niconem Philonidam, qui in utroque titulo opera praestant sequalis, Aenean Aristandrum Aristocratem Damocrinen Euclem Clidicum Nicatam, qui sponsores, spectati igitur viri sunt in titulo altero, catalogi (Eccles sacerdotis quoque) honores tenent in altero, item Aristomedem sponsorem et ῥήτορα, Calliam sponsorem et sacerdotem: hos ad unum omnes alterum ab altero diversos fuisse vix erit qui sibi persuadeat.

Iam accuratius consideremus litteraturae indolem. In lateris *A* partibus superiore et inferiore discrimen non est animadvertendum neque multum differt summa pars lateris *B*. Sed paulatim recentiores formas exhibet scriptura; iam in versu 47 Sigma pronuntiem clare habet imam lineam curvatam, ut accedat ad speciem singulorum saeculi tertii, et in versu 45 paulum eminet litterae Λ linea altera. Inde a versu 119, unde manifesto incipit nova manus, ornationes occurrunt litterae et instructae apicibus, qui quidem elegantiores sunt quam postera aetate neque typis satis subtiliter redduntur. E qua diversitate cave tamen concludendum essa credas versum 119 a prioribus temporis intervallo esse diremptum; sed ex universa scripturae indole scripsum esse finem lateris *B* ante annum fere 320 nullo modo credi potest.

Tertius igitur Polycletus cum Doryphorico consendus est fuisse architectus tholi i. e. eam absolvisse; nam ab uno viro eodem tempore confecta esse ornamenta aedificii certissime negat vir in hac scientia fere regnans. Pulcherrima columnorum in cella collocatarum capitella Corinthia et splendidissima serta capitaque leonina, quibus ornata sit sima — quorum contemptatio in serusmis Epidaurilis cotidianum praebebat solatium —, ob hanc modo causam tribui iam posse quarto saeculo, quia eorum auctor ducendus sit vir magni ingenii et aetatem suam praecur-

rens. Quod quam bene quadret ad litterarum aestimationem elucet, e qua ornamenta laudata vergenti aeculo licet adscribere.

Relatum erat in latere *B* de annis undeviginti; cum primis annis multo intentius aedificatum esse ut certum sumere possimus, idque revera factum sit vel primis annis lateris *B* — anni enim quattuor Pythonis, Teleniae, Calliae, Euclis ann minus 79 replent versus —, in latere *A* relati fuisse aestimandi sunt anni fere novem. Anni igitur cum circiter triginta elapsi esse credendi sint inter stelae finis et lateris *B* finem, aedificatio incepta fuerit anno fere 350. Sequitur, cum viderimus fuisse homines qui in vigore essent ut tituli n. 1484 aetate et nostri, templi stelam confectam non esse ante annum fere 370 et certe eius scripturam e. g. litterae Sigma lineas exteriores interdum vix diductas priori aetati vix assignaveris, potius crediderim vel paule recentiorem esse stelam.

Sed titulum nostrum recentiorem haberi posse anno fere 330 negavit Cavvadias, cum non memorarentur *ἀγορανόμοι Ἀλεξάνδρειοι*. At iuberis utique sunt argumenta e silentio ducta in titulo, de quo plane desideramus versum 140, misere lacerati sunt versus longiores 30, breviores 150. Ad quod accedit quod ignoramus, a quo tempore numini Alexandri Magni magis in Peloponneso fuerint circumlati. At fuerint circumlati aetate tituli neque memorati, vel sic non valet argumentum. Quo enim iure eos pendi exspectemus Epidauri, ubi pecuniae patriae pretium sequare videmus Argiseticum (cf. ad vs. 90, 122 adnotata), numeros extraneos ut par est adhiberi, si solvendi sunt viris extraneis (v. adnotata ad vs. 40, 90)? Imme pendi poterant Alexandri nummi inter Atticos, qui idem valebant.

Rationum nostrarum institutio haud mediocriter differt a rationibus templi: enumerantur enim et accepta et expensa, idque non ea quae instant sed quae facta sunt. Variat quidem relationis modus: usque ad versum 118 primo post mensem loco indicatur acceptorum summa, sequuntur eiusdem mensis expensa singula; in versibus 119—141 accepta omnia, quae constructionis praefectis uno et eodem anno tradita erant, praemittuntur e mensium ordine enumerata, tum eodem modo referuntur expensa. Inde a versu 142 annorum sex enumerantur accepta secundum menses disposita, ita quidem ut indicatis aniuscuiusque anni acceptis tota computetur anni, in fine tota omnium sex annorum summa, tum aequo modo referantur expensa itemque indicatae sint totae et annorum singulorum et omnium summae. Semper fere usoquoque mense tot expenditur quot accipitur (exceptis notabitur ad vs. 148 sq.). Referuntur quoque multae, quae pendendae erant a redemptoribus propter officia non recto tempore (*ὑστερηφεῖν*) sive non bene (*ἐπεσωῖ*) praestita, quaeque intercedente uno e praefectorum collegio tradebantur sacerdoti, qui eas in futurum usum retineliat, nam sine eis accepta mensium aequant expensa. *Ἐπεσωῖν* maxima est dreclmarum 75 (vs. 116); contra *ὑστερηφεῖν* enormes: vs. 100 dreclmae 1080, vs. 76 dreclmae 4320, ut summae servatae septem efficiant non minus drachmas 7401.

*„In dem langen Eingange ... wurden nur die äussersten Säulen, die Cellawand, die Rampe und der Fussboden der äusseren Ringhalle erbaut- mit Dörpfeld, deesse putant in titulo praeter columnas cellae et simam tecta marmorea et pavimentum cellae e lapidibus albis nigrisque compositum. In hoc quidem errat, nam ad versum 69, ubi componi referuntur lapides nigri, recte adnotat Cavvadias agi de cellae pavimento atque sane id necessario perfectum erat ante splendidam portam ei impositam, de qua vide quae adnotata sunt ad versum 91. Praeterea Cavvadias (Τὸ ἱερὸν p. 51 sq. adnot.) suo iure verisimile ducit, sic ut constet de constructione porticus externae (cf. vs. 60) etiam de columnis in cella collocatis (i. e. de porticu interiore) relatum fuisse in stelae partibus amissis. Certe quae revera defuerunt in *A* et *B*, omnia relata erant in parte *C*, cuius scripturae ambitus aequabat laterum *A B* versus circiter quinquaginta; non enim video, quamodo refutari possint argumenta ad versus 195 sq. 328 sq. infra allata, secundum quae *C* non solum scriptum est post *A B* sed finem continet rationum. At partem erogationum Keil relatam fuisse putat in stela altera contemporanea, earum enim sumptum suppeditatum esse e rei publicae fisco, non ut expensa stelae nostrae e fisco sacro. Sed quomodo institui potuerit talis divisio, ut partium aedificii eodem tempore constructarum certae pertinuerint ad alterum fiscum, certae ad alterum, equidem non magis animo possum concipere quam Dörpfeld (contra Keilium etiam Cavvadias, Τὸ ἱερὸν p. 55 sq.). Quod cum aliis miram aedificandi tarditatem Dörpfeld reducit ad exiguitatem opum, id stare non potest, cum elocuti e titulis a nobis propositis, quibus accedunt alii ambitus maximi (vide p. 185 III), ad quot aedificia eadem fere aetate, ut probant et hominum nomina reccurrentia et litteraturа, atque tholus exstructa, sufficerint sacri reditus. Manifesto igitur ea de causa tholum neglegebant Epidaurii, quis non multum eis erat cordi; crediderim ea iam incepta consilium cea eepisse aedificationum multarum, quas nunc anteferrent.

In significandis drachmis rationes nostrae, sicut quoad agnosci potest reliquae omnes, differunt a stela templi n. 1484, cum inductae sint pentadum notae; singula apparent ex indice sequente. De obolo eiusque partibus exposuimus p. 325, de pentadibus paulo variatis cf. p. 349.

drachma una ·
drachmae quinque ::-, inde a versu 144 Γ
» decem ⁻
» quinquaginta ⁼⁼⁻ vs. 6—15. 120—125. 130. 131. Γ vs. 40—116. Γ vs. 129. 133. Γ inde a versu 146
» centum Θ, raro (vs. 125. 127. 136) H
» quingentae Φ (raro Ⓟ) vs. 8—15. 88—179. Γ- vs. 57. 66. 75
» millе X
drachmarum quinque milia Ⓟ.

Subiecio conspectum pecuniarum acceptarum (quae seque expensae) quoad servatae sunt, addito ad mutilas minimo quod fuisse potest. Drachmae Atticae redactae sunt ad pretium Argiseticum, quod valuisse in nummis Epidauriis iam diximus; de drachmis Corinthiis adnotabo ad vs. 40.

versus	eponymus	mensis	drachmae			summa totius anni		
	?							
2		?	1000 dr.	—	ob.			
6. 8		Ἀπελλαῖος	674 »	2	»	1674 dr.	2	ob.
	Δαμάστρατος							
10		Πάνημος	725 dr.	—	ob.			
14		Κύκλιος	4585 »	—	»	5310 dr.	—	ob.
	?							
24		?	300 dr.	—	ob.			
25		?	— »	5	»	300 dr.	5	ob.
	Πόθων							
31		?	4 dr.	—	ob.			
32 sqq.		Τίλεος	97 »	—	»			
36		Ποσιδεῖος	426 »	—	»			
38		Ἀρτεμίσιος	30 »	—	»			
39		Ἀγρίαννος	49 » + Corinthiae 297					
43		Πάνημος	105 »	—	ob.	711 dr. + Corinthiae 297		

Digitized by Google

versus	eponymus	mensis	drachmae	summa totius anni
	Τελετίου			
52		Ἀξίωνος	1234 dr. — ob.	
57		Καφισίου	6978 » 3 »	
62		Ἐρμαίου	76 » 2 »	
64		Τίλλου	124 » — »	
66		Ποτιδαίου	1775 » — »	
68		Ἀρτεμισίου	9 » — »	
70		Ἀγρωνίου	14 » — »	
71		Κυκλίου	112 » — »	10322 dr. 5 ob.
	Καλλίου			
77		Καφισίου	8 dr. — ob.	
79		Γαμηλίου	16 » — »	
80		Ποτιδαίου	56 » — »	
82		Ἀγρωνίου	32 » 2 »	
84		Κυκλίου	70 » — »	182 dr. 2 ob.
	Εὐκλέους			
90		Ἀξίωνος	68 dr. 2 ob.	
94		Καφισίου	770 » — »	
96		Ἐρμαίου	72 » $4^1/_2$ »	
100		Γαμηλίου	27 » $1^1/_2$ »	
102		Τίλλου	385 » — »	
104		Ἀγρωνίου	166 » $3^1/_2$ »	
106		Πανημίου	9 » — »	1499 dr. — ob.
	Θέωνος			
107		Ἀρτεμισίου	29 dr. 4 ob.	
109. 110		Πανημίου	96 » $2^1/_2$ »	
112		Κυκλίου	14 » 4 »	140 dr. $4^1/_2$ ob.
114	Τιμοκράτου	Ποτιδαίου	29 dr. 2 ob.	29 dr. 2 ob.
116. 118	Στήλη Φιλοδήμου		nihil (cessavit aedificatio)	nihil
120		Γαμηλίου	3056 dr. 5 ob.	
121		Ἀρτεμισίου	70 » — »	
122		Πανημίου	2740 » — »	5866 dr. 5 ob.
	Νικοκράτου			
127		Ἀξίωνος	670 dr. 2 ob.	
127		Ἐρμαίου	20 » $2^1/_2$ »	
128		Γαμηλίου	303 » — »	
129		Ποτιδαίου	210 » — »	
129		Ἀρτεμισίου	3099 » — »	4302 dr. $4^1/_2$ ob.
	Αἴσωνος			
134		Θραξαίου	210 dr. — ob.	
135		Ἀρτεμισίου	9 » $1^1/_2$ »	
135		Πανημίου	140 » — »	359 dr. $1^1/_2$ ob.
137	Κλευδίνου	Γαμηλίου	300 dr. — ob.	300 dr. — ob.
	Δαμοκλείδου			
139		Ἀρτεμισίου	10 dr. — ob.	
140		Πανημίου	3 » $4^1/_2$ »	13 dr. $4^1/_2$ ob.
	Καλλικράτου			
144		Ἀγρωνίου	30 dr. — ob.	
		Κυκλίου	25 » — »	55 dr. — ob.
146		Ἀργολίδαι	nihil (cessavit aedificatio)	nihil
147		Σικυῶνος	nihil » »	nihil
147		Διονυσόδωρος Αἰσχρίωνος	nihil » »	nihil
148		Γαμηλίου	1260 dr. — ob.	
149		Πανημίου	2352 » — »	
150		Κυκλίου	475 » — »	
150. 151		Ἀκτιλλαῖοι	1900 » — »	5987 dr. — ob.
	Κλείτης			
152. 153		Ἀξίωνος	780 dr. — ob.	
153. 154		Καφισίου	1840 » — »	2620 dr. — ob.
	In latere *C* certa ratione computari possunt			1566 dr. 2 ob.

Summa tota 41255 drachmae Aegineticae + 297 Corinthiae.

Digitized by Google

Mensium Epidauriorum hic est ordo:

1. Ἀζίτιος (sive Ἀζέσιος)	7. Πατρῴδιος
2. Κερρεῖος	8. Ἀρτεμίσιος
3. Πραξίτιος	9. Ἀγριάννιος
4. Ἐρμαῖος	10. Πάνημος
5. Γόασις	11. Κύλλιος
6. Τέλεσις	12. Ἀπελλαῖος.

Quonodo menses singuli se excipiant, ex uno eiuset titulo nostro et cognosci vel potest ex accepturum quem sondo dedimus eosspecta; solius Peraiti locus definitur titulo n. 1492. (De Praxitio erraverunt Keil p. 78, Stais, Carvadias, Hischoff, *Gronch. Studien H. Lipsius dargebracht* p. 1 sq.; non longe a veritate aberat Prott, *Jahresbericht für Alterthumswissenschaft* CII p. 100 quartum ei tribuens locum.)

Vs. 1 *δικτάνυ*, quod restitui, paene certum; praecessisse eredenda est onta pecuniae. — Vs. 3 vix dubitabis de Stais supplemento *Κυβρτείου*. Sed non fuisse potest pensio menae Carneo facta; nam necessario post novi mensis nomen indicandum erat catalogus, ordo civium, pecunia a certo sacerdote accepta. Credo igitur pensum esse redemptori alicui quod reliquum esset de debito ceteroquin soluto menae Carneo. In fine supplevi *ἐφάδια*, quae etiam in versu 45 *ὑφοτῶρι* praebita esse dicuntur. — Vs. 4 supplevi *καὶ Ἄργος*, quod cum Stais lectione bene enovenit. Tum supplevi *ἐφόδια ὑφοτῶρι*, eum in versu quinto redeat *Καλλι-*. — Vs. 6 *ἱαρε-* vix dubium, sed *πὰρ Αὐτιφάτους Ἠφεῖδε λόωων* fuisse sequit, eum desint praescripta. Indicavi argumentum, quod cogitari potest. — Vs. 7 restitui *Νικορίνες*, aeque formatum atque *Θεοτίνες*, *Μοφορίνες*. — Vs. 10 extr. *τουαῖε καὶ ἰργατίνε καὶ* Keil nimis breve. Ad supplementum meum cf. vs. 40. 75 sq. — Vs. 11 *Κερκῖδι πέτρει* cf. adnotata ad n. 1484 vs. 5. — Vs. 12 *Δ[ῆ]μωνι* certa ratione supplevit Stais. Tum Carvadias et Keil e prioris coniectura scribentes *Ἀρτεμ[ισίτιο]ι* explevisse sibi videntur versum, non recte. Interpositum erat nomen alterum; aptum e. g. est *Αντίο-*, *Φιλοξ[ένιο]ι*. Ut igitur expensa sequentur accepta, in fine versus 11 necessario indicatae erant drachmae duodecim, quae cum in solum praecedit mercedem cedere nequeant, omisso nomine eius (quod semper fere factum est in rationibus templi) indicata insuper eredenda est erogatio altera. — Vs. 14 extr. *Ηελι[ξ]ίνου λιτουῖνε* Carv., *Η. λιβου τουῖε* Keil, nimis breve utrumque. — Vs. 16 *πὰρ* recte inseruit Keil, item vs. 17 *ἰαρεῖ*, ubi finem supplevit Carv. Qui pro (*σὺν*) alin multas solvunt eum Keilio credendi sunt sponsores. — Vs. 20 spatii causa inserui *πρυτανεύοντι*. Tum *πὰρ* dedit Keil, vs. 21 *λ[ίθωι* Carv. — Vs. 23 supplevi e versu 98, ubi cf. adnotata. — Vs. 25 extr. proposui *nomina*. — Vs. 26 inserui *πὰρ* -- *λίθωι*. — Vs. 28 supplevit Keil. — Vs. 29/30 de supplemento quod possi cf. adnotata ad vs. 36. — Vs. 32 restitui *Φεβρίνιος*. — Vs. 33 extr. erat aut *λειτ* aut *αειτ*, non *δειτ*. — Vs. 34 erravit lapicida exarans *Χαρκιδδλι*, neque minus credendus est erravisse dum hanc vocem, ubi dedit seono casea. item vs. 36 est *πνευλιτικ*., vs. 37 *ἰφιδδτ*., vs. 38 in. A pro Δ, vs. 39/40 *Αθρωσ[ίνι]ο* luxta *Κερκιδίνι*; alia adnotabo ad versum 53. In fine rediungevari *Ὀλλ[ιφ]ικ*, ubi certum est Μ[γ. — Vs. 36 sq. drachmae quae acceptae sunt 426 aequant drachmas expensas 420, quae Argeiticae dicuntur vs. 37, additis drachmis sex datis ut viaticis. In acceptis omitti poterat, quot drachmae patriae essent (*Ἀργειϊκὸν ἀργύριον* vs. 123. 126), quot Argeiticae, quia utrumque genus idem valebat (cf. adnotata ad vs. 90); sed consentanenum erat Argeiticas distinguere in expensis, quia de iis permutatio ratio redditur in versu 41. Facile intellegitur pecuniam Argeiticam utilius Athenis permutatam in Atticam esse quam domi. Ut *ἐκκατοντάργυι* i. e. permutandi merces soluta memorio (cf. Keil p. 66 adn. 3) penduntur drachmae 25 sive pro drachmis centenis paene accurate drachmae sene (cf. adnotata ad vs. 122). Cum decima pars pretii siot drachmae Argeiticae 420, marmor constiit drachmis 4200. De quibus eom praeterea pensa sit quinquagesima drachmarum Atticarum 120 (vs. 46), sequitur, ut perbene observavit Theodorus Reinach, 4200 drachmas Argeiticas aequavisse 120 × 50 = 6000 Atticas. Quinquagesimam Athenis solvendam fuisse de mercedibus omnibus exportatis constat (vide Boeckh, *Staatshaushaltung* I ³ 383); nunc discimus iosuper rem publicam Atheniensem de marmoribus venditis imposuisse decumam. Sed com post menses quindecim solula quideo esse referatur marmoris Attici quinquagesima (vs. 72) sed sermo non sit de decuosa, hanc interim abolitam esse apparet; vix per longum valuerat tempus. — Gratum me facturum esse spero lectori, si componam, quid de marmore Attico nobilissimo referatur variis tituli locis, ad quos quae singillatim constus sum explicare sont conferenda. Lapides septuagenta unus (vs. 67), quos emptos esse drachmis Argineticis 4200, unumquemque igitur drachmis 59½ modo diximus, transportati sunt in portum Epidaurium, fortasse vecturis duabus (vs. 46 sq. 63). Uode in sacrum locum tradueti (vs. 67) tractantur et componuntur (vs. 58). Pretiuso lapiduo e metallis exasoram, in quo inclusa fuisse credenda est merces transportandi in Piraeum (cf. vs. 75 *τοιαῖ καὶ πεμπθὶ δυε Πειραῖα*), relatum erat in perditis lapidis partibus; vecturam in portum Epidaurium factam conisci indicatam fuisse in versibus 29. 30. Drachmis 4500 comparata est nova marmoris copia (vs. 72), quae e metallis in Piraeum traducta (vs. 75) impositur navi (vs. 84 sq.), qua vecta est Epidaurum in portum (quam vecturam non memoratam esse miramur), unde transportatur in sacrum locum (vs. 99). Et huius marmoris emptio relata erat in deieta stelae parte. De magno vecturarum pretio adnotabimus ad versum 67. — Vs. 38 *Ἀντιο ἐρκαιόνυε πτλ.* Illuc locum et reliquos (v. p. 338 col. I), qui agunt de litteris insculptis, recte e Carvadia relatos esse in stadium nostrum negat Keil p. 98 sq.; sed falsum esse argumentum e pretiis ductum probavit titufi n. 1492 versus 11. 31. 35, secundum quos litterae ceotum exarabantur obolis quinque. — Vs. 40. Drachmae tradueturo a sacerdote Corinthiae, quia pendendae erant Corinthi; quod multo minoris erant pretii quam drachmae Argeiticae (grammorum tantum sunt 2, 91; cf. Imhoof-Blumer, *Numismatic Chronicle* 1873 p. 6 sq.) sive, quod idem, Epidaurise, respiciendum est in consideranda vecturae mercede. *Κερκῖδι πέτρει* (v. vs. 11) vecta erat in portum, ut mari transportaretur Epidaurum in rebus indeque terra in sacrum, quod quanti insuper constiterit, aestimari potest e versu 67. Cuius ultimae vecturae pretium cum desideremus in titulo fortasse aurigae soivrant magistratus urbani et repetere a fisco sacro neglexerunt. — Vs. 41: cf. adnotata ad vs. 36 sq. — Vs. 46 Lamachus (occurrit etiam in versu 72) aut erat intercessor Epidauriorum Athenis constitutus aut publicanus Atheniensis (Keil p. 38 adnot. 1). — *παμαλωτε* (item vs. 63) Keil (p. 125) derivatum a radice eadem, e qua *πάλλω*, interpretatur ut actionem demensli tegimenta lignea, in qubus lapides in portum Epidaurium erant transveeti, *ἐκυλόστε* (vs. 85) ut hrum lignorum impositionem in Piraeo factam; *δικκιόστε* est n. 742 vs. 12. — Vs. 49 *περιστάτοε*: cf. adnotata ad n. 1484 vs. 6. — Vs. 50 *περιστόν*: verisimiliter reddit redemptor, quod nimium ei per errorem erat pensum (Keil p. 55 adn. 2). — Vs. 51 *τελωνε*. Constructa erat *πρατὶς* e poro (Carvadias, Τὸ *ἱερὸν* p. 59), lapide molli, qui cecsendus est illitus esse aliqua re, ut durior fieret, nam *τελωνε* est actio, qua aliquid calleuse redditur. Ante *δικαφρονε* est rasura. — Vs. 53 lo *Νικστράτου* omissum iota mutum, sed com proxime sequantur dativi in *ai* vel *ei* desinentes, id merae socordiae fuerit tribuendum, quod non refutatur omissione eadem occurrente et in huius et in insequentis versus fine, nam in illo somniasse lapidarium arguit pecuniae nota non minos omissa, ut pateat eum, cum ad versus proximos transiisset, conficere obolium esse quae incepta essent in prioribus (non recte transcribit vs. 53 Πελ[ξ]ίνιφ.; vs. 54 Εὐ[θ]υδήμῳ Carvadias). Quam negligenter rem egerit lapicida, iam admotavimus ad versum 34; addo exempla e vicinia loci nostri petita: vs. 57 *πατελλογες*; vs. 61 *Καλλλέτρατος*; vs. 65 *Λτ*ησφῶνι; vs. 66 omissa Posidaei mensis praescripta; alia afferam ad versum 86. — Vs. 55 viri Athenienses designantur forma eis patria *Λθ*ηναίων. — Vs. 59 conficitur lapidem nigrorum ex Argo oriondorum (vs. 15) compositio, ad quam praeparati erant (vs. 55 sq.) ut par est Argis ipsis, nam Chremo redeuntor est Argivus (vs. 44). Adibiliti sunt ad pavimentum celise; cf. praemonita p. 339 col. II. — Vs. 60 *στεγαστοε τῶι περιστάτοι*. De porticus (v. adnotata ad n. 1484 vs. 6) tecto nullo modo agi posse intellexit Carvadias, quippe quod exstrui non posset nate celise muros confectos, ad quod accedit exiguitas pretii (item n. 1484 vs. 287. 304), de qua iam miratus est Stais. Keil igitur (p. 88) *στέγαστον* bene retulit in tegimenta temporaria, quibus partes aedificii ne laederentur instruisti essent. Cui explicationi recte assentitur Carvadias (Τὸ *ἱερὸν* p. 60 adnot. 1), iure quidem organs credi cum Keilio posse tectas esse columnas, ipse ratus agi de *φάτνῃ*. Cf. vs. 107. — Vs. 61 extr. vix statuendum *Δι[ξ]ελὶς* iuxta *Δι[ξ]ελὶς* ex unico testimonio lapicidae, quem omissurum in fine versuum litterarum iam conviciemus ad versum 53. Variant quidem *Παγασῖε* et *Παγασῖνι*. — Vs. 62 de plumbi pretio cf. adnotata ad vs. 133. — Vs. 63 *πομπλότοε*: vide adnotata ad vs. 46. — Vs. 64 *Περιάδοε Ὑγιαιά[τρου]*: e demo Pieriade, e phyla Hyamitarum.

Digitized by Google

Phylam Τρυφωτῶν tentantur n. 894 vs. 10. 1492 vs. 25, iuxta quam fuisse ordinem minorem eiusdem nomen persimile esset Τρυφωτία, manifestum est ex eiusdem tituli n. 1492 versibus 27. 28. Ad Παρράσιος cum et in tituli nostri versu 95 et n. 1492 vs. 9 phyla non indicetur, patet additamentum non factum esse ut distingueretur ab ordine phylae alius homonymo, sed ad libidinem. — Vs. 65 in titulo sibi constat fere pretium δετκῶν, talentum unum vs. 65. 83. 92. 98. 112: 14 dr. 4 ob., vs. 108: 14 dr. 5 ob. — Vs. 67 Γ⊐Ι. Additus est numerus lapidum, quia secundum eum computata est vecturae merces, quae, si comparas ipsius materiae nobilis pretium (cf. vs. 36 sq.), permagna: unius lapidis vectura constat drachmis viginti quinque. Negotium male cessit redemptori: de drachmis acceptis 1775 reddendae ei erant nomine ὑπερμεγέθη non minus 1080 (vs. 98 sq.). — Vs. 69 extr. supplevi Κ⟨ῖμα⟩λος. — Vs. 71. 72. De quinquagesima adnotatum est ad vs. 36 sq., de Lamacho ad vs. 46. — Vs. 75 *loc* residuum linguae priscae, sicuti Ἀξιόνικος vs. 79. — Vs. 81/82 Ἀριστομ[ά]χη recte Blinkenberg Keil (cf. vs. 72/73. al.), Ἀριστομ[ήδ]ει Stais Cavv. — Vs. 85 de ἐπανδ[ύσει adnotatum ad vs. 46. — Vs. 86. ὑπερμεγέθη, Item vs. 89 ἐπιτεταί quamquam teneri possunt interpunctione, tamen, cum repugnent tituli mori atque interpositus in versu 88 sit accusativus, tribuenda lapicidae neglegentiae, cuius documenta attuli ad vs. 53. Addenda sunt e versuum nostrorum vicinia: AE scriptum pro dativo *ei* vs. 75. 76. 87; vs. 76 Δεξι-λαδε[ι vs. 94 Κωκ-; vs. 100 omissum catalogi nomen; vs. 106 Ἀριστωνος. Etiam vs. 115. 116 est ἐπιταγὴ iuxta accusativum vs. 117. Animo lapicidae observata est constructio passiva: ἀπωνέχθη, quae est vs. 111. — Vs. 90 pecuniae Argineticae (33 dr. 2 ob.) et Atticae distinguuntur in acceptis, quia earum pretium diversum erat; drachmae expensae vs. 91 indicantur quibus ut Atticae, sed Argineticae vs. 92 (2 + 2 + 29 dr. 2 ob.) earum designatione originis, ut manifesto earum pretium conveneri eum patriis. Plane idem factum in acceptis vs. 96 et expensis vs. 97 sq. Cf. adnotata ad vs. 36 sq. — Comodioni semper penditur pecunia Attica (vs. 91. 95. 102. 104), Sannioni Pario ter (vs. 97. 105. 111), qui sic vs. 118 et solvit ὑπερμεγέθη. Manifesto interdum redemptores pacisecebantur ut sive pro omnibus sive pro certis operibus certum eis solveretur genus nummorum; Comodio credendus est fuisse Atheniensis, Sannio domicilium Athenis habuisse. — Vs. 91. Verisimillime censet Haussoullier exemplum fecisse Comodionem ornamentorum portae — erat nusca —, in qua cum Samione occupatus esset inde ab Aesio anni Euclis usque ad Panamum anni Thiaei (vs. 110), i. e. per menses duodeviginti; fuisse Comodionem artificem, Sannionem operarium, quod vel monstrent pretia utrique soluta. Atque revera de conditione Sannionis non est dubitandum: vs. 58 lapides tractat; vs. 136. 140 litteras incidit stelae nostrae; vs. 136 sq. facit limen. — Vs. 94 στυλιδοῦ *postes* (Pollux 1, 76). — καταλαδεῖσε occurrit etiam in titulo Cretensi (Novosadsky, *Athen. Mitth.* 11, 1886, p. 181. Fabricius, *Museo italiano* 3, 617). Vocem nusca glossa Photii et Hesychii καταλαδεῖσε· κατέτρεχε feliciter interpretatus est Keil ut *fulturam (=Träger-)*; in esplananda re non recte adstipulatus Fabricio dissentit a Cavvadia, cuius explicationem confirmavit Haussoullier: καταλαδεῖσε sunt lapides utrimque supra postes collocati, qui fulciunt cymatium, nostra lingua *consoles*. — Vs. 97 quod praeter morem additum est τῶν δεδωκατάπινον, connectendum est cum ἐντεταῖς quas sibi contraxit Sannio vs. 111 et 117: diserte indicatur protasta iam esse opera viri non semper diligentis. De lota in floe versus omisso cf. adnotata ad vs. 53. — Vs. 98. Creididerim Phyliam vendidisse lapides, quorum pretium accepisset Episthenes, sive eius mandatum habebat sive haeres erat, sed postea aninadversum esse errorem in lapidibus numerandis commissum, ut nostra pensio restaret. — Vs. 98 sq. πὰρ Μεγακλεῖδα — ὑπερμεγέθης· cf. adnotata ad vs. 67. — Vs. 99 PA unius litterae tenent locum. — Vs. 102. 104 κατεργλυφέ: intellege sculpturam portae; cf. adnotata ad vs. 91. — Vs. 105 per errorem in transscriptione Ἠκοῦσεν dirempsum est a praecedente de eodem anno relatione. — Vs. 107 in. supplevi βμεῖν. Quod dubitanter proposuit Stais γ⟨ρεῖν, non recte sustinet Keil; vere enim sit Cavvadias id non fuisse in lapide, lota est certum. Vimina duce adhibita esse ad tegimenta tenporaria; cf. vs. 60. — Vs. 111 Ἀρτεμῆ referendum ad notam pecuniae sequentem: Ἀρτεμῆ δραχμὴ μία. — Vs. 119 cum referendi modo (de quo v. praemonita) mutatur quoque appellatio collegii antea ἐγδοτῆρες dicti, albinc Συναλειπόν sive Συναλειπουσί. Putat quidem Robert nove voce non significari totius aedificationis praefectos, sed inferiorum tantum partium, has enim indicare vocem q. e. Συνάλλα. At nullo modo credi potest tale collegium nominatim esse de certis aedificii partibus ad quas construendas coercitum esset; certe eius rei desunt exempla, neque id quadrat ad tituli n. 1492 versum 29. Non dubitari potest quin Συνάλλα notet totum aedificium, ad cuius solum figurum vocem duco esse revocandam. E dicto Vitruvii 5, 7, 2: «*Artifices, qui suas per orchestram prudenti actione, thymelici Graece separatim nominantur*» conclusseris vocis q. e. Συνάλλα sensum amplificatum esse ad appellandam totam orchestram, a cuius specie rotunda Epidauri certe translata esse videtur ad designandum aedificium rotundum, ut plane congruat appellatio sive vulgaris sive recentior quam Pausaolas tradit Θόλος. Quod in titulo Delio anni a. Chr. n. 279 *Bull. de corr. Hell.* 14, 1890, p. 397 est Συαλὸν τοῦ Δωσῶ, fuerit *rotunda aras substructa*. Causa, e qua variatam esse collegii appellationem censet Dörpfeld (apud Keilium p. 34), parva modo indigni mutatione: eum intercta constituta essent multa aedificiorum simul construendorum collegia (cf. supra p. 339 col. 1); putat Dörpfeld, cum alterum constitutum esset collegium), consentaneum erat unicuique quod fieri posset petere nomen ad distinguendum idoneum: sic habemus n. 1492 vs. 25 ἐπιστάται τοῦ *εναοφυλάκιος* τοῦ πὰρ Ἀπόλλωνι, ibidem vs. 1 ἱστοτάται τοῦ Ἐπιδαυρίου. Ad quem usum destinata fuerit tholus, nondum est investigatum, neque veritatem assecutum esse crediderim Svoronum (Δελτίον Ἐφημερὶς τῆς *κωνσταντίος ἀρχαιολογίας* IV, 1, 1901, p. 5 sq.), putantem eam fuisse sedem Hygiae: repraesentari enim tholum in nummis aetatis imperatoriae Epidauriis, qui statuam exhibent nulliebrem stantem in aedificio rotundo. Sed si tam splendido tempio honorata erat Hygia, cur et exstructum est alterum (v. lemma n. 1331), ut haberet duo, ipse Aesculapius unum? Atque cur Pausanias 2, 37, 3, scriptor in eligendis verbis quibus res sacras significet accuratissimus, non dixit τοῦτο, immo Τρυσίου τοῦτο pro οὗτος? Neque id valet argumentum, quod Epidauri non noviuus aliud aedificium rotundum, perierunt enim multa atque quod cernitur in nummis magis aequat porticum, cum muri non sint indicati. Equidem cum a Pausia ornata esset tholus picturis Amoris et Ebrietatis, servisse eam credo ad habenda convivia, quae quidem connexa esset cum cultu divino; labyrinthum enim subterraneum, quod septuorum Aesculapii mire ducti Svoronus, recte credideril Cavvadias (Τὸ ἱερὸν p. 64) edibilium esse ad perpetrandas actiones mysticas. — Vs. 122 sq. Pecunia Pausaino accepta et Argineticis et Argolica pendilur usi Laarchidae (vs. 126), permutatur sola prior; ut merces permutationis pro drachmis centenis pendantur dr. 5 ob. $3^1/_2$, paulo minus quam antea pensum est Athenis (v. adnotata ad vs. 36). Idem erat pretium drachmarum Argolicarum et Argineticarum, sed hae sun usus est Laarchidis postulans nummos in Argolide cusos, qui cum praesto non essent erant eum detrimento parandi. — Vs. 123 PIAE est in rasura. — Vs. 124 *ναικὸς cella*. — Ὑζωτε *actio cribrandi*. Monet Keil (p. 426) e titulo corrigendum esse Ps. Aristot. Probl. p. 870 b 18, ubi traditur εἴζειν et ἐνζίνειν. — Vs. 125 τὸς σωσὶν eum tot errata sint omnissa, est suspicio etiam τὸς pro τὸ deberi errori, certe unicum est talis assimilationis exemplum. ΕΕΥΤΥΧΩΙ in rastra, prius E demo erasum. — Vs. 126 in καταλλαγὴ Gamma correctum e Lambda. — Vs. 127 Μ(ε)λιδῶν scripsi cum Cavvadia. — Vs. 128. Nicodorus ut catalogus recurrit in versu 134, ergo per annos minime duos contiguos eo munere fungi licebat; Philoxenus (vs. 129) post annos octo redit in versu 148. Quod contra morem summae duae acceptae mense Gamo non in unam sunt redactae alterique additum est, pro qua re pendanda esset, ut id bis referatur (vide vs. 133), negligentiae non tribui aequit; de quattuor Β pro tribus item per neglegentiam exaratis cxtpoman ad vs. 133. — Vs. 129 post Ξ est rasura. — Vs. 132 in. indubium supplementum μη̃νι̃ posuit Cavvadias. — Vs. 133 in. duos locos deficientes indicat Stais (. . Β), Cavvadias scripsit ΒΒΒ|Β, manifesto ut adaequaret summam expensorum eum acceptis, quod eum fieri non posse intellexisse videatur Stais, omnino non posuit supplementum. Cavvadiae enim lectio, licet conterminis Keilio (p. 94 adnot.) scripserit Wolters, repugnat lapidi: vides ex exemplo meo, quod confirmatur ectypo, in versu proxime praecedente idem spatium occupavisse nil nisi ΜΝ, nostri autem versus initium vel exhibere scripturam haud mediocriter latius diductam, et idem spatium in altero tenere litteras decem, in nostro septem, ae sane sane servatum Β tantum spatii est incalume, ut notam praecedentem non nimis propinque constet accessisse. Mensura quam accuratissime instituta pro certo dici potest fuisse non plus duo Β, ad duo autem spatium quam optime quadrare. Diserti aliquis omnium per errorem esse unum Β, sed sic talentum plumbi, quod vs. 132 mense praecedente

Digitized by Google

— tempus definiri potest, cum sibi respondeant accepta et expensa singulis mensibus, accepta autem sint mense Ilerusseo (vs. 127) 20 dr. $2^1/_4$ ob., expensa (vs. 131 sq.) pro plumbo et eius portatione 18 dr. $4^1/_2$ ob. + 1 dr. $3^1/_2$ ob. = 20 dr. $2^1/_2$ ob. — emptam est 2 drachmis 5 obolis (non recte Keil: paulo minus $2^1/_2$ dr.), none constaret drachmis quattuor, quod plane incredibile. Error igitur necessario quaerendus est in accepta: in versu 128 lapicida indiligens, qui exaravit eradenda cuique rursus eradendum erat quod modo in erasis correxerat (vide adnotata ad vs. 123. 125) et qui in eodem versu alteram commisit neglegentiam, oblitus est eradere Β unum (idem accurate vitium ab alio lapicida commissum est in versu 175). Nunc pusilla est cum pretio mensis praecedentis differentia: in talentum obolus unus. Haud mediocriter quidem minoris plumbum constitit ante annos septem et vel tres: vs. 62 paulo minoris quam dr. 1 ob. 3, vs. 109 dr. 1 ob. $3^1/_2$ (i. e. ob. 3 chalc. 7). De pretiis Atheniensibus vide Boeckh, *Staatshaushaltung* I^3 41 cum adnotatione mea. — Vs. 135/136 Εὐδευ[λεὺς Skias (Cavv. Keil), sed spatium non sufficit. — Vs. 139. Manifesto Damopeithes sacerdos Anaxilae et Philostheni pro negotio, quod ipse eis tempore verisimiliter urgente mandaverat (credo iter, quale alter eorum fecit vs. 128 et 133), de suo solverat mercedem, quae a thymelopoeis ei redditur vs. 141. Quod sine dubio clare in tabulis additamento aliquo indicatum in stela in obscurum est conversum, cum inter accepta simpliciter referatur quod expensum est. — Vs. 143 scribunt omnes Ἐρμῆ, Ἀλκαίδῃ; sed scriba carere collegium non poterat neque dubium est quin virorum fuerit quattuor e singulis phylis singulos creatorum, ut factum esse videmus in einsmodi collegio n. 1492 vs. 25. — Vs. 150 in. Ad explendam totam summam anno Lacriti acceptam (vs. 152), quae congruenter expensa perlibetur versu 174, necessario mense Cyclio acceptae sunt drachmae 475. Quas recte supplevit Skias, intellegens quidem spatium nullo modo sufficere; cum signa inseri possint quattuor, omnes lapidarium exaratis omnibus Β absolutas putavisse pecuniarum notas. Videmus novam manum, quae incipit a versu 142, non diligentius re sua finetam esse quam priorem. — Vs. 148 sqq. Quae accepta sunt mense Gamo et Apellaeo accurate aequant eorundem mensium expensa (vs. 164 sqq.), sed e Panamo drachmae 45 translatae in mensem Cyclium. — Vs. 155 λέγει λάμπατος πανταῖς, item vs. 178 sq. λέγει δεκάπαις πάσαις comprehendit annos sex, quorum quidem tribus neque quidquam acceptum neque expensum. — Vs. 157 ΛΑΚΙΒΙΩΙ corrigendum erat e versibus 143 et 158. — Vs. 158 sq. παρέξωντι τὸν Ἀσκώπιος τὸ ἔργον: invitavit ad suscipiendum pavimentum porticus; vide vs. 162 sq. (Cavvadias); aeque opera indicta sunt in construendo templo Aesculapii, vide p. 325 col. 1. — Vs. 162—164 verba ἐξεδόμησαν κτλ. inscriptionis instar praemissa sunt singulis expensis. Quinquaginta duas partes (στυλίδας), in quas divisum videmus servatum porticus pavimentum (τὸ στρῶμα τὸ ἐν τῆι στοᾶι; cf. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* tab. IV fig. 2), congruere cum titulo intellexit Skias. Nullo modo vox στρῶμα, ut putant Defrasse-Lechat (*Épidaure* 117) et Cavvadias (Τὸ ἱερὸν p. 50 sq.), designare potest tectum, quod in totidem partes divisum fuisse concluunt. — Vs. 164. 165 Φλωνίδει Keil revocat ad irrepentem κοινόν, e qua tamen expectes scribi -δηι; accedit quod mox sequitur idem nomen Φλωνίδαι vs. 169. 170. 172 et Ἀπολλωνίδαι vs. 173. 175. Credideram virum oriundum fuisse e regione ubi appellaretur Φλωνίδες atque variare in titulo formam et patriam et Doricam Epidauri adhibitam, sicut in versu 160 bis dicitur Ἀσκωνᾶς, in vicinia vs. 158 et locis aliis multis Ἀσκᾶνας. — Vs. 165. 166 mense Gamo et Panamo pro drachmis debitis 1300 penduntur tantum 1260; drachmae residuae quadragenae solvuntur mense Apellaeo vs. 171. 173. — Vs. 169 Ε correctum e Θ. — Vs. 173 ΕΔ, ut scripsim est pro ΕΛ, nulus litterae occupat spatium. — Vs. 176/177 τετράγωνον restituit Blinkenberg. — Vs. 177 erat aut ἀγγεφῶν (vs. 140) aut ἐγγεφῶν (vs. 136). — Vs. 180 sq. Mouendum est transcriptionem interis angustioris aeque Staem dediase neque Keilium, plus quidem aliquot supplementa uncis inclusa inseruisse exemplo suo. — Vs. 192—195 supplevi. — χώρα (vs. 192. 193): v. adnotata ad n. 1487 vs. 16. — Vs. 195 sq. verba ὥρισαν δὲ τοῦτο τὸν ἐπιδόσαντον, γράψαι

1487 N. 133. Magna stela lapidis calcarii, a. 1.88, l. 0.95, cr. 0.19. In ima parte spatium centimetrorum circa 25 vacuum. De titulo admodum detrito ultimos tantum versus *exscripsit Fredrich*; aliquot locos in altero itinere inspexi.

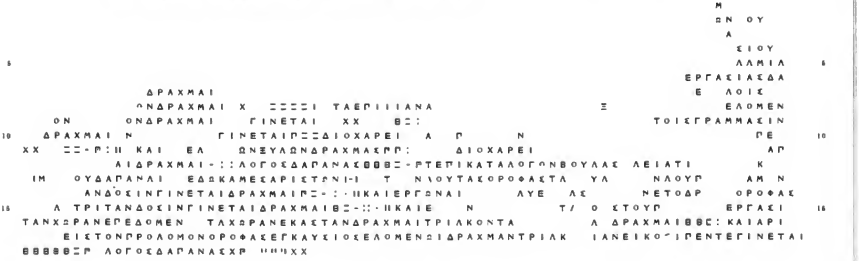

Vs. 12 ΛΕΙΑ: lectio non videtur dubia. Audiebatne ordo civium [.]λεων-τίς sive erant genetivi catalogorum Κ]λείᾳ, Τι-? Tum τριακόσιαι supplevi e n. 1484 vs. 248. 250. 293. Quod si ut videtur verum, magistratui huic ab aedificii praefectis tradita est pecunia, ut eam penderet redemptori, quod cur factum sit ignoramus. — Vs. 13. 16/17 Ἀρίστων: cf. adnotata ad n. 1486. — Vs. 16 χιλίαι vertendum fere *«locules»*; similiter dictum videtur in Plutarchi Demetrio 21 de machina bellica: ἑκάστου στίγους διακόσιαι καὶ χίλιαι καλλίπεδες. Cum e spatii ratione non dubium sit supplementum τριάκοντα [Ξ], drachmae restituendae erant 360, ut decem fuisseut χίλιαι. — Vs. 17 forma vulgaris εἶκοσι.

Digitized by Google

1488 N. 131. Tabula lapidis calcarii, supra fracta. A. 0,76. l. 0,91. cr. 0,18. Sub titulo detrito, cuius lectio perdifficilis, spatium centimetrorum septendecim vacuum. Inscriptum etiam est latus angustius dextrum.

Edidit Carvadias versus 41 extr. 42. 43 in. *Fouilles d'Épidaure* I p. 84, partes versuum 27. 36. 37. 41 sq. 44 sq. Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 131. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide pag. 346.*]

- - - - - - - - - - - - - - - - - - δ - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - ΒΦ[- - -]Π[- - -]ΙΑ - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - λόγος] τῶς δαπάνως[ε - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - ἱλαιῶνων ἀρσγμῶν Γ - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - ἐργώνοι] τῶς Σώρος τῶδε δι τ[ῶι -
- - - - - - - - - - - - - - - - Νικα[ὼ]ν[ε]ω[ι] - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Digitized by Google

negrotorum deversorium, ad quod quadrant stabula (vs. 32) neque minus quod vs. 18. 30 singillatim memorantur *εἰ οἶκος*; quadrant etiam ἐξέδρα vs. 13 et quod exponemus ad versus 39 sq. Cavvadias (qui censet agi de aedificio in forma sua Σ signato) credit controvi sacerdotum domicilium. — Vs. 39 sq. *ἀνεῶδε πανσιτίαν*. Ex aedificio priore in novum, quod in eius locum nunc exstruitur, traducenda est supellex, quae quidem mutatur: eum res aequales quinquaginta septem dicuntur caruisse pedibus (nam de suppimento *ἀνεῶδε* vix dubitabis), crediderim agi de lectis. — Vs. 41. Thraso vix idem, qui ut *πρωτεύων* et praeco perhibetur n. 1484 vs. 293. 295. Vs. 10 in. et hoc uno quoad agnosci potest loco non penditur τὸ λοιπόν, sed debitum totum. Dixeria id iam recepisse Thrasonem cum opus ei mandaretur, eo igitur tempore quo arrabona tantum solvere mos esset (cf. quae adnotavi ad vs. 36), et hanc ob causam deductionem semiboli factam esse e pretio pacto. — Vs. 43 scripsi Σαν(ώλιος); idem eum putandus est redemptor Parius qui persepe occurrit n. 1485; vs. 55. 58. 96 cet. — *τῶν Θυρίδων φώτων*: sequat vocabula glossa Hesychii *φῶτα· παὶ θυρίδες*; manifesto in titulo ita sunt distinguenda ut Θυρὶς significet totam fenestram, *φῶς* partem solam eam qua lux immittitur. Dolendum est quod ignoramus materiam *τῶν φώτων*, quorum pretium magnum: 24 dr. $1^1/_2$ ob.; paoulo minoris constant vs. 46, ubi *δύνει φῶτα* sunt fenestrae duplices (*«snorfläpelig»*).

1489 N. 295. Fragmentum tabulae lapidis calcarii ab omnibus partibus mutilae. Λ. 0,34. l. 0,26. cr. 0,16.

- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -
πὰρ Δαί]μονος πλ[ησίον - - - - -
- - - *Ἀλε]ξιανὸ[ς* - - - - - - - -
- - - *ε ἐργάσατο τοῦ περιωίου* - - - - - - -
- - - - K]α(λ)σ[τ]ρ[ίων *ἐπιτ]ροπῶν ἀπόντων*
- - - *ὑπαρχουσῶν τάξ*[ε - - - - - - - -
- - - *ωσε λογισ Ἐπιδα[υρίου* - - - - - -
- - - *φοβ[τ]ῶν ἐξ[γ]ραπίας* - - - - - -
- - - *ος* Ρ⊏⊐⊐Η: [Δ]ρᾶκων - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - *ω* ΡΘΘΘ⊐

Vs. 3 *Δαί]μονος*: e versu decimo certa videtur restitutio, cum qua coospirant reliquiae. Redemptor idem n. 1485 vs. 130. — Vs. 4 *Ἀλε]ξιανὸ* lectio certa. — Vs. 7 extr. fuisse videtur Ν, non Σ. — Vs. 8 intellege: *«rationes debitorum - ami Epidaurio»*. — Vs. 10 in pecuniis ::Η scribere debebat lapicida.

1490 N. 53. Fragmentum tabulae marmoreae, ad dextram magna pars marginis servata. Scriptura *στοιχηδὸν* ordinata. In latere postico scriptus a. 1511. Λ. 0,45. l. 0,18. cr. 0,16. — *Exscripsi.*

[*Exemplum vide in columna q. d. altera.*]

- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - *-ν τὸ δ*.....
- - - - - - - - - - - - *-π τούτω* .....
- - - - - - - - - - - - XXXΒ-Η ....
5 - - - - - - - - - - - *Σκράτων*[ι] Θ|Β ..
- - - - - - - - - - - Β|Ρ⊐·ΡC Δεινα..
- - - - - - - - - - - *-ος τὰς ἐργασ[ί-*
ας - - - - - - - - -] *Ἐφιπίου τέ-*
τραδι· - - - - - - *πιστίσαντ ἐργ[ῶνος πιτὰ τὰ*
10 - - - - - - - - - - - - *λ]ῶν Σκράτων*
- - - - - - - - - - - *περ]ιοίνου τοὺς χ-*
- - - - - - - - - - - *μ]ῶν ἑπιστατῶν*

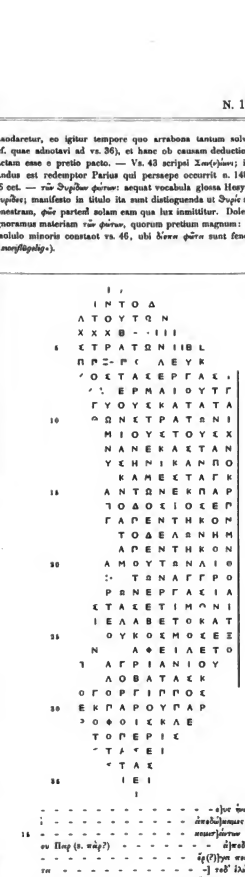

- - - - - - - - - - - - - - -*s]ve ὑπιπι πε-*
- - - - - - - - - - - - - - *ἀπεδο]μασμε τῶν π-*
- - - - - - - - - - - - - - *πεσπ]ούστων ἐπ Πάρ-*
*ου Πα*ρ (*s. πάρ?*) - - - - - - - - *ἀ]πεδόσιος ἐπ-*
- - - - - - - - - - - - - - *ἐφ(Γ)]γσε σωντπιπω-*
τπ - - - - - - - - - - - -] *τοῦ Διὸν τρ-*
- - - - - - - - - - - - - - *ἐργ(Γ)]ν σωντπιπω-*
τπ - - - - - - - - - - - - - *-δ]ασου τῶν λΘ-*
ων - - - - - - - - - - - -]·:· *τῶν ἀγγρα-*
φῶν - - - - - - - - - - *Θν]ῶν ἐργασί-*
ε - - - - - - - - *ἰργίους πιστ]ῶτπτα Τιπωσί-*
δαν - - - - - - - - - -] *Δαῖδε τὸ πιπ-*
π- - - - - - - - - - - - - *-]ου πέτρου ἐξ- (s. ἐξ)*
- - - - - - - - - - - - - - - *ἀφώλατο*

Digitized by Google

- - - -

1492 N. 189. Stela marmorea a. I.26. l. 0,93. cr. 0,30. Litterae parvae (a. fere 0,005) et valde detritae igiturque admodum difficiles lectu. Initio versuum trium conspicua est *παραγραφή*.

Stelam mmem expedire nequibam; erat enim inter eas quae quominus exscribenturur consulto impediverat ephorus antiquitatum Epidauriarum latera inscripta vertens ad solum, permisio autem Cavvadiae per epistolas petita sero ad me pervenit iam valde fessum et abire paratum. *Exscripsi* igitur partem tantum inferiorem et vel eam summa molestia, aliquot locos emendare poteram ex ectypo. In parte priore viro ei otio et viribus satis instructo minime quidem omnia sed nonnulla sunt legenda. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληποῦ p. 138 sq. edidit versum primum (quem non habeo) et eum quem signavi ut vigesimum quartum, addens: «Τὰ μεταξὺ δὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοσοῦτον ὀλίγα συζεύτου καὶ ἀέρατα τίνα, ὥστε οὐδὲν δυνάμεθα τὸ παράπαν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Ἐπιδαυρίου. Λιθογράφοντας .. δυνάμει τρὸς ἐγγλυφὴν τῶν ἐν τῷ οἰκοδομήματι [incus respectus a me non lectus est], πρὸς ἀγορὰν ξύλων [vs. 28] καὶ ἐργασίαν ξυλάδων μερῶν οὐσσοῦ[?], πρὸς ἀγορὰν κεραμίδων καὶ πρὸς χάρτου γραμμάτων ἐπὶ στυλῶν [vs. 10. 17. 23. 30. 34]».

[*Exemplum vide pag. 350.*]

Teste Cavvadia initio tituli scriptum: *Ἐνιστάτου τ[οῦ Ἐπιδ]ατείου*

interunt versus plus centum

Σ-Ρ::[- - - -

praecedunt versus plus centum

Ξ-Ρ:: ΞΝΙ
ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΙ Ν
ΝΟΘΙΑΣ ΚΑΤΑΛΟ ΙΑ
ΤΙΑΙ ΑΙΠ ΥΙΑ ΙΓΑΙΛΟ
ΟΝΑ
ΟΚΔΡΑΜΑΣΘΡΑ
ΜΝΟΣΘΠΑΣΑΤΙΟΥΛΛΙΠ ΤΑΓΑΡΙΑΡΩΝ ΝΟΙΚΕΓΡΑΦΕΛΛΑΙΚΑΙΚΕΠΙΚΑΤΑΛΟΓΞΠΒΟΥΛΑΣΤΕΝΙΑΚΑΝΤΙΘΕ
ΝΕΥΕΛΡΙΣΤΟΦΑΝΤΟΥΡ·ΙΙΙΕΡ/ΑΙ ΥΕΒΙΚΑΤΑΛΟΓ ΡΟΥΛΑΣΕΡΙ· ΑΤΕΥΣΚΕΔΕΡΕΙΞΘ-ΓΑΜΟΥΕΡΙΚΑΤΑΛΟΡΩΝΙ ΥΑΛΕΚΙΑΛ
ΚΑΕΙΛ ΟΠΒΡΞΞ ::ΙΙΙΙ ΛΟΥΣΡΙ ΤΑΛΟ ΟΝ ΥΑΛΑΡΙ ΡΙΑΡΑΙΕΜΑΧΟΥΛΛΙΛΟΥ-Ρ::ΙΙΙΚΛΟΡΟΚΛ ΜΜΑ·) ΤΕΛΑΡ·
ΠΑΡΙΑΡΩΝΑ Ν ΟΙΕΓΡ Λ Ξ ΛΑΙ Λ Ρ Λ: ΙΛ ΠΡΑΡΑΤΙΟΥΞ Ι ΙΞΙΑΓΡΡΟΦΑΞΕΙΞΤΑΝΞΛΛΑΝΙΙΑΜΜΑΙ
ΡΕΝΤΑΚΙ ΧΙΑΙΞΠΙΠΝΤΑΙΛΙΙΞΠ ΓΛΟΙΞΕΝ ΤΑ ,ΟΝΠ ΟΒΟΙΞΠΓΙΝΕΤΑΙΞ=ΡΙΙΙΙΙ/ΙΥΛΙΞΙ ΟΞΕΝΤ·
ΠΥΡΛΙΑΙΙΠ·ΛΟΡΟΚΞ: Ι Ε ΙΝΑ ΕΛΟΝΓΝΟΙΤ ΡΛ ΛΝΙ
ΒΞΛΟΓΟΚΘ-ΓΑΜ ΥΤΕΧΝΙΝΙΚΕΡΑΜΙΛΙ ΕΥΓΕΘ ΙΟΝΔΕΚΛΕΠΤΑΕΛΟΜΕΝΔΙΣΤΟΕΥΓΟΣ ΛΙΛΑΝΤΡΙΩΝΤΑΝΤΡΙΤΑΝΔΟ
ΣΙΝΥΦΛΙΡΕΘΕΝΤΟΣΤΟΥΕΡΙΔΕΚΑΤΟΥΓΙΝΕΤΑΙΒΒΒ- ΣΥΜΛΧΟΙΤΑΣΕΡΓΙΑΥΣΙΟΙΣΤΡΙΤΑΝΔΟΚΙΝΥΦΛΙΡΕΘΕΝΤΟΣΤΟΥΕΡΙΔΕ
ΚΑΤΟΥΓΙΝΕΤΑΙΡ=Ρ:ΙΙΙ ΛΟΓΟΣΘΒΒΡΞΞ ΠΤΕΛΕΟΥΕΥΜΑΧΟΙΣΤΑΣ ΥΕΙΟΙ·ΤΟΒΡΙΔΕΚΑΤΟΝ-Ρ::ΙΙΙΚΛΟΡΟΚ-Ρ::ΙΙΙΚΛΟ
ΓΟΞΛΠΛΝΑΚΙΓΞ- Μ ΝΟΡ/ \/ΙΙΙΟΥΛΛΜΑΤΑΡΛΙΛΙΛ ΡΟΜΝΑΜΟΝΞΝΟΙΕΓΙΛ ΓΙΜ Θ /ΕΡΙΚΑΤΑΛΟΓ ΝΙΟΥΛΑΣ
ΙΟΛΟΝΛΙΛΣΕΥΚΙΛΕΥΣΛΛΓΞΙΙ ΞΥΕΡΙΙΙΙ/ΔΡΑΝΑΙΑΡΕΔΞΚΑΜΕΞΕΚΤΑΞΙΜΕΝΕΙ ΙΛΜΜΑΓΟΝΑΓ ΦΛΞΕΙ·ΤΑΝΣΤΛΛΑΝΡΙΙΙ
ΛΟΓΟΞΔΡΛΝΑΞΓΞΙΙΙΙΙΝΟΞΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥΛΑΜΜΑΤΑΡΑΡΙΑΡΟΝΝΑΜΟΝ ΞΝΟΙΞΕΓΡΛΙΞΛΛΟΝΑΟ ΛΟΞΕΡΙΚΑΤΑΛΟΓΞΠΒΟΥΛΑΣ
ΞΕΛΕΓΕΙΔΟΞΙΑΙ ΛΑΒΥΔΙΛΙΧΛΙΑΣΠ ΞΞ:: Λ ΛΝΙΑ ΡΑΧΜΑΣΞΞ:: ΛΟΓΟΣΛΛΛ
ΜΑΤΟΞΒΒΞ-Ρ ΔΑΡΑΝΑΙΕΡΓΟΙΛΙ Χ Ω Λ ΛΝΙΞΠΤΟΛΙΠΟΝΣΥΝΤΞΙΕΓΙΔΕΚΑΤ ΙΒΒΞ::·ΚΑΙΡΑΙΤΡ
ΛΟΓΟΣΛΛΜΑΤΟΞΡ·ΙΙΙΔΑΠΑΝΑΙΛΑΡΕΔΞΚΑΜΕΞΕΚΤΑΞΙΜΕΝΕΙΓΡΑΜΜΑΤΟΝΑΓΡΟΦΛΕΙΞΤΑΝΣΤΛΛΑΝΡ·ΙΙΙ ΛΟΓΟΞΔΑΡΑΝΑΕΓ
ΛΟΓΟΞΔΑΡΑΝΑΞΓΑΚΕΙΞΙΟΙΡΙΑΡΙΣΙΟΝΜΡ *vacat*
ΕΡΙΣΤΑΤΑΙΣΤΟΥΝΑΜ ΜΑΤΟΣ ΓΑΙ Λ ΝΙΥΕΜΙΛΤΑΝΞΒΛΕΙΥΛΛΕΞΝΞΣΤΗΙΙΡΝΙΔΥΜΑΝΞΝΙΛΞΙΛΙΑΝ·:
ΒΝΑΜΟΤΕ Ν ΙΙ Ο ·ΙΛΛΣ·ΓΙ\-ΙΓΡΙΙΑΡΕΥΞΡΙΣΤΟΛΕΥΚΜΝΟΣΓΜΟΥΛΑΜΜΑΤ ΑΓΑΡΙΑΡΟΝΛΜΟΝΟΝΙΕΓΡΑΦΕΛΙ
ΧΙΤΕΛΝΞ ΙΚΑΤΛΛ ΟΠΒΟΥΛΑΣ·ΥΚΝΙ ΛΙΑΞΔΑΜΟΦΕΙΛΙΔΡΑΧΜΑΣΞΓΒΒΒ·:ΙΙΛΟΓΟΞΛΜΜΑΤΟΞΡΟΟΟ·:ΙΛΔΑΓΝΑΙ
ΜΝΗΟΞΓΑ ΡΙΚΑΤΛΛ ΟΠΟΥΛΑΣ·ΚΜΙΛΙΛ ΔΑΝΟΞΑΙΛΔΑΡΑΧΜΑΣΞΓΡΞΞΛΙΟΥΝΥΣΟΞΡΙΣΤΑΝΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ
ΣΙΕΤΑΝ ΙΛΛΛΤΑ ΠΛΡΑΠΟΛΛΩΝΙΛΜ ΞΛΝΤΕ ΡΑΚΟΝΤΑΤΡΙΩΝΟΥΣΙΚΙΟΙΣΤΡΙΩΝΕΛΟΜΕΝΟΙΣΤΑΝΜΑΞΑΝΔΡΑΜΑΝ
ΕΞ-ΑΡΑΜΟΝ Υ= ΕΦΕΝΤΟΣΤΟΥΕΡΙΔΕΚΑΤΟΥΓΙΝΕΤΑΙΡΑΜΑΙΛΡΕΒΒΟΞ:: ΚΑΙΣΤΑΙΣΙΜΕΝΕΙΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΧΙΛΙΑΝΟΙΤΑΚΤ ΝΕΙ·ΤΑΝΣΤΛΛΑΝΑΓΓΡΛΦΛΛ ΜΕΘΙΣΤΑΣΚΑΤΟΥΕΝΤΟΡΟΝ·ΥΓΙΝΕΤΑΙΔΡΑΜΑΙ·:·ΠΛΟΓΟΞΔΑΠΛ
ΛΕΞΡΡΕΙΔ ΙΙΕΠΙΙΛΡΕΥΕΙΡΙΣΤΟΛΕΥΣ ΟΙΣΤΕΛΕΟΥΕΠΙΚΑΤΛΟΓΟΝΒΟΥΛΑΣ *vacat*
ΛΛΙΜΑΤΑΡΑΡΙΑΡΟΜΝΑΜΟΝΞΝ ΟΙΣΕΓΡΑΦΕΑΡΧΙΤΕΛΝΕΔΡΑΧΜΑΣ·ΡΙΙΙΛΟΓΟΞΔΑΜΜΑΤΟΞΣ·:·ΡΙΙΙΔΑΠΑΝΑΙΜΝΟΣΤΕ
ΛΟΓΟΥΕΠΙΚΑΤΛΟΓΟΝΒΟΥΛΛΑΣΓΜΔΑΜΟΦΙΛΟΥΙ / \\ΙΧΟΥΛΠΕΛΒΛΜΕΚΤΑΞΙΜΕΝΕΙΓΡΑΜΜΑΤΞΛΓΡΟΦΑΞΕΙΣΤΛ
ΕΤΛΛΛΝΓΡΑΜΜΑΤΑΝΤΞ ΛΚΙΣΧΙΛΙΛΝΠΕΝΤΑΚΙΣΠΕΝΕΛΟΙΜΕΝΟΙΣΤΟΠΟΛΛΟΝΓΙΝΕΤΑΙΔΡΑΧΜΑΙΞ-Ρ
ΛΟΓΟΞΔΑΠΑΝΑΞΞ-ΠΙΙΙΙ

vacant centimetri tripedi

Digitized by Google

Rationum Epidotei singuli anni dirempti erant *παραγραφῆ*. Quae legi, comprehendunt annos sex. Videmus anno toto, de quo refertur vs. 16 sq., non plus expensum esse drachmis $7^1/_4$, ut tum certe et hanc constructionem apparaet tarde processisse.

Vs. 7. Antisthenes catalogus non idem credendus, qui ut sponsor occurrit n. 1484 vs. 108, sed eius progenies; neque idem Timotheus in nostro vs. 16, qui s. 1484 vs. 36. 90. — Vs. 8. Aristonyhantus idem verisimillime n. 1491 vs. 12. Scripsi *κατελόγων*, nam vs. 18. 27. 28 item est pluralis, quamquam refertur catalogus tantum unus. — Vs. 9. Laphili nepos fuisse potest Laphilus Epidaurius, qui Delphis hieromnamonis munere functus est *Dialektinschr.* n. 2517 vs. 7. — *λόγος λιμαιτος* (τὸ) *Διδ.* Non video quid scriptum fuisse possit nisi [O]T per errorem pro TO; de articulo adhibito apud Dorienses pro pronomine relativo vide Ahrens, De dial. 2, 275 sq. In annis reliquis toti summae acceptorum nil praemittitur praeter *λογος λιμαιτος*; etiam si semel modo quid acceptum sive pensum id literatur ut summa anni, in solo anno vs. 16—18 relato deest accepti solius iteratio, nec quidem pensi solius. — Vs. 10 sq. De litterarum insculpturam mercede cf. quae adnotavi ad Boeckh, *Staatshaushaltung* II p. 34*, 204. Cum versus singuli litteras contineant 90—95, litterae 5500 repleni versus fere $60^1/_4$. Manifestum reddit titulus, in hunc finem *στοιχηδόν*, quod dicimus, ordinatas esse stelarum litteras, ut nullis negotiis numerari possent ad computandam mercedem. Videmus laborem inscribendarum litterarum semper, lege igitur, exemptum fuisse a decuma peodeoda. — Vs. 12 in. *πυρδινίου*: lectio certa. Explicandum est e glossa Hesychii *πυρδινίτου* (*δίσκου* codd.· *μαγειρείου*: electa littera Sigma (cf. Ahrens, De dial. 2, 78 disserentem de Hesychii *πεύρδιον· μαγειρεῖον Λάκωνες*) duo lota coaluerunt in unum; Omicron post compositum *πῦρ* neque omissum atque in *πυρφόρος*, de quo v. supra p. 249. Est igitur res, in qua *πῦρ δίσκου*; *focus* s. *culina*, ubi fungitur *ὁ μάγειρος*; cf. n. 1204. — Vs. 13 *παραιβ[ά]σεων ζ[ευγ]ῶν*: intellegenda sunt paria, quae singula componunt tegula, *καλυπτὴς* et imbrex. — Vs. 15 *Ἐλαίας κτλ.* Pactus sibi erat Eumachus pretium sine deductione pendendum, ergo ei redditur decuma non solum mense antecedente contra fas detracta, sed de tota *ἐγκωτίου* pretio, quod erat dr. $197^1/_2$. A drachmis centum et viginti vs. 13 in. relatis a principio non deducta est decuma. — Vs. 17. Drachmis $7^1/_2$ constant litterae 920 l. c. versus fere decem; totidem peodiior vs. 23. — Vs. 19 *πῶς ἔργασια κτλ.* De argumento certe supplemenda vix dubitabis: multae pendendae erant in aerarium praefectorum, a quibus tradita hieromnasunnoibus (vs. 20/21) computantur et in acceptis (vs. 20 in.) et in expensis (vs. 21 extr.), differenter atque factum esse vidimus in tholi rationibus (cf. p. 339 col. I). — Vs. 20 *σὺν τὰν ἐνδεκάτων* l. q. *non decimarum decumam*·: id enim pactum erat; cf. vs. 15. — Vs. 24. Cavvadias pecunias dat MMX, sed lectio mea confirmatur ectypo. — Vs. 25 sqq. Quae addantur post rationes Epidotei finitas non pertinere nequeunt ad constructionem arete cum illa aede connexam, idque confirmatur appellatione praefectorum *ἐπεστάτευ τοῦ ναοποιήματος τοῦ πὰρ Ἀπόλλωνι*. Quod enim templum exstruendum non eius nomine definitur sed loco, sic modo explicari potest ut diis Epidotis ab aede in Asclepieo confecta deducenda fuerit altera idque in sacro Apollinis Maleatae in Cynortio monte supra Asclepieum sito, cuius inscriptiones infra exhibebimus n. 1534 sq. Sicut in nostro *ναοποίημα*, habes *ναοποιία* de functione magistratuum dictum in lapide Delphico *Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 198 vs. 5, in quo collegium audit *ναοποιοί* (item in titulo Delphico altero ibidem 21, 1897, p. 478 vs. 6), sodalis *ναοποιός*. Sed destitisse credendi sunt Epidaurii a consilio sun et non confecisse opus, nam licet spatium post versum 36 vacuum relictum probet non habere rationum fines, nihil refertur de tignorum comparatorum compositione, nedum de constructione reliqua. Qua re explicari videtur, quod Pausanias 2, 27, 6 Antoniorum senatorem (cf. n. 1311) Epidaurite dicit fecisse *λιμὲν Ὅσιον σὺν Ἑκάτης ἀναθέματι*, quod si referendum est ad templi antiqui refectionem, nimis inaccurate locutus est scriptor idem qui eodem loco narrare non praetermisit portum quandam refectam esse, non exstructam ab Antonino (cf. adnotata ad n. 1523). Ergo crediderim Antoninum exstruxisse sacrum, quod multo ante in animo erat condere in Apollinis deludro; nam id quoque beneficiis eum repleviase testis est Pausanias locus ad n. 1311 exscriptus. — Vs. 25 *Ἀ[ξ]ιωτί|ων*. De littera suppienda constat e tituli n. 926 versu 64 (cf. addenda nostra). Nomen derivatum fuerit a Lyncei et Hypermestrae filio, qui quidem alias audit *Ἄξιος*. In phylarum nominibus miram deprehendimus Epidauri fluctuationem: a nominibus Doricis, quae tradit Stephanus Byzantius (cf. adnotata ad n. 488), differt noster, pro Παιφύλαι et Τριτθῦες exhibens *Ἀξίωτες* et *Ὑσιώτιαι*, in hoc quidem congruens cum titulo n. 894, sed in pro *Ἀξίωτες* habet *Λακάτας*. — Vs. 27. 28 *Ὑσιωνία* ordo minor iuxta *Ὑσιωνίτας* phyletae appellationem vs. 25 (phyla auditrix *Ὑσιών*); cf. adnotata ad n. 1485 vs. 84. — Vs. 29 *Ἀναλ[ω]σει* vix invenias vocem aliam ad spatium et ad vestigia aptam. Rotundam ligtur in animo erat construere aedem; cf. quae exposui ad n. 1485 vs. 119. — *τετραμέτρητα* (item vs. 30), *κίονες* formae linguae *ποτόν*; item *ἐγγραφῶν* vs. 31 (*ἐγγραφά* sicut n. 1485 vs. 140. 177 in nostro est vs. 10. 23. 34). — Vs. 30. Ut efficerentur drachmae 1890, necessario vectuae singulae constituerunt quadraginta octo drachmis quinque obolis, ad quae supplenda revera optime quadrat spatium. — Vs. 30. Abhioc nihil expensum praeter mercedem insculpturam litterarum, idque quidem septem milium et trecentarum sive versuum fere octaginta. Si addis versus pro quibus antea pensum esse refertur fere 80 (vs. 10 sq. 17. 23), in servata lapidis parte reistam esse apparet totius stelae mercedem atque mirum esse dixeris, ut pro annis prioribus non iam aotes sit soluta. — Vs. 32 in fine lapicida vacuum reliquit spatium accurate aptum ad omnina ordinis et catalogorum, quae tamen exarare tum est oblitus.

1493 N. 196 + 209. Fragmenta duo marmorea contigua; scriptura non accurate *στοιχηδόν* exarata ioter lioeas indicantes altitudinem litterarum. A. 0,21. l. 0,15. cr. 0,10. — *Exscripsi.*

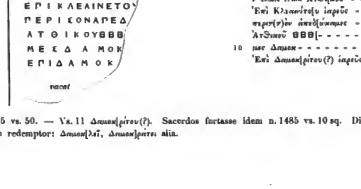

------ *πε]ρισσεύσε* ------
ἀμφοτ]έρων Ἀρχεπ[τόχων -------
ἐκατὸν δὲ πάντε δ[ραχμαὶ ------
·ΠΣΣΣ *ἀπεδώκασε* -------
ΡΣ·Τ *χρυσίου π[ενταδων(?)* ----
ν ἐλαὶ ::ΠΠ *Ἀνδ[ρωτ]ῶ* -------
Ἐπὶ Κλεαινέτ[ου ἱαρέως ------ *τὸ*
περι(σ)σὸν ἀνε[θήκαμε ------
Ἀνδρωτῶ ΒΒΒ[·] ------ *πενθκοντα-*
πε Δημοκ------------
Ἐπὶ Δαμοκ[ρίτου(?) ἱαρέτε -----

Vs. 8 *περιττὸν*: cf. n. 1485 vs. 50. — Vs. 11 *Δαμοκ[ρίτου(?)*. Sacerdos fortasse idem n. 1485 vs. 10 sq. Diversus necessario est vir memoratus versu praecedente, manifesto redemptor: *Δαμοκ[λέ]ι, Δαμοκ[ράτει* alia.

Digitized by Google

1494 N. 287. Fragmentum tabulae lapidis calcarii; margo sinister servatus. A. 0,14. l. 0,17. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

[– – – – – – – – – – ὑφαιρεῖσθαι τοῦ
ἑκ]δόκιτου γίνεται ἀρουρικὴ – – – ξύλων
τετραγώνων – – – – – – – – – ἐλαιΐ-
νου τὸ ξύσμ[α ἀρουρικὴν – – – – – – – –

Vs. 2 extr. *ξύλων* supplevi e n. 1492 vs. 28 et n. 1496 vs. 23, ubi opponuntur *ξύλα τετράγωνα* et *στερεγγύδα*.

1495 N. 129. Tabula marmorea maxime adesa, fracta infra et ad sinistram, cuius latus anticum et posticum est inscriptum. A. 0,93. l. 0,39. cr. 0,08. In latere altero nihil fere agnoscitur, ex altero exscribere conatus sum locos eos, in quibus litterae contiguae paulo clariores, sed vel in his multa incerta. Accurate versus numerari non possunt, numeros igitur partis inferioris intellege ut aestimatos.

Vs. 12 sq. *Θεαφιλ – – –* | *ωι* ::: [– – – *γρα*]*μματέων πρωτολίτ̣ωσε – –* | *ων κρατούν*[*τ*(?) – – –] | . . *ξ*]*ύλων* – – – | ||ι *ἀγαλμα – – –* | ‖ *ξύ*[*λ*]*ινο*[*ν*]*ῶσε εἰς* K[*στγχρόνι*(?).

Vs. 58 sq. *Ἐλ*(*λ*)*ανι*[*ωνι*(?)] :: [*Ἐ*]*ρχιων* [– – –] *ωι*[*ρ*]*ὶ*[*δ*]*ιον Ἡρα*[*κλεί-*
δαι – – *ἀλ*]*ρ̣α .*ιιι [. . . ‖ *ἀ*]*ρ̣λρ̣α ΞIC – – –* | . . *Σάτυρος* IC [. . . . . *Σ*]*ά*τυρος . . . . . *ἀστ*]*ρ̣ῶν ἀλ*[*λαν* | *τ*]*ρ̣ιῶν Σατυρ*]*ρ̣ε – – –* | . *ια ἰτπά-*
ε[*ε*]*ρα* [*Σ*]*ν*[*ε*]*ρος* [– – – *Φ*]*λολαπάνι*[*ς* . .]. . . .]*ίου Φίλωνι καὶ . . . . . ων*
σγγραφέων Δαιω[– – – *ν*]*εδα*]*φορὰ* [*Ε*]*ὐδαί*[*μ*]*ων* [. .]. . *Σ*]*ω*[*ε*]*τῆρ – – –*]
IC [*Κ*]*λ*(*λ*)*ι*[*λ*]*ω*]*ν Σ*[*ώ*]*τα, Ἰσπ*]*ω*[*ρ – ww*]*σσστὰ* [. . . . . *σ*]*ωδώνων*
Σω[*γ*]*ίωνε . . . . .ρων Δαι*[*ιωνι*(?) – – –] *ἀστρ*[*ά*]*ρ*[*ου*(?) *Δαιωτέω*[*ς*] . . .] – – –

Vs. 70 *ἀ*[*στ*]*ρ*[*ά*]*ρ*[*ου*(?) *Δαιωτέω*]*ς* :: [. . . .] ‖ . . . . . *σ*]*ω*[*τ*]*ῆρ*[*ε*]*ς* [*στελλᾶ*
[*β*]*ι*[*τ*]*ι*[*ζ*]*ι*]*ν*::: – – – | – – – *σωδώνε – – –* | – – – *σωδωνστελλᾶ*[*ι*]*ν – – –* |
– – – *εἰς τὸν*(?) *ναὸν* : [*δὲκ*(?)] *ναυσδ*]*ι*[*ε*]*ων* [*Σ*]*υ*[*ρί*]*ω*[*ν*]*τα – –*

Constructur templum (vs. 73), idque ut videtur, cum *σωδώνε* complures memorentur (vs. 67 sq.), diis Aegyptiis (cf. quae exposui ad inscript. Pergamen. n. 336).

Vs. 18 *εἰς* K[*στγχρόνις*(?) cf. n. 1485 vs. 41. — Vs. 59 *Ἡρακλείδαι* supplevi redemptoris nomen e titulo n. 1497. — Vs. 61 *ἀστρὰν*: stellulae ut ornamentum. — Vs. 65 *νεδα*]*φορὰ*: cf. n. 1484 vs. 276. — Vs. 73 *ναυσ-*
δωρα Σωρωιστα cf. n. 1488 vs. 32.

Digitized by Google

1496 N. 615. Stela lapidis calcarii, fracta supra et ad sinistram, ubi quidem in ima parte marginis aliquid servatum. A. 0,79. l. 0,84. cr. 0,135.
Infra titulum spatium centimetrorum quindecim vacuum. Pars ima ad inmittendum in lapidem alterum accomodata. — *Exscripsi* ex ectypo; ante ea quae dedi conspicua vestigia versuum fere octo, qui legi nequeunt.

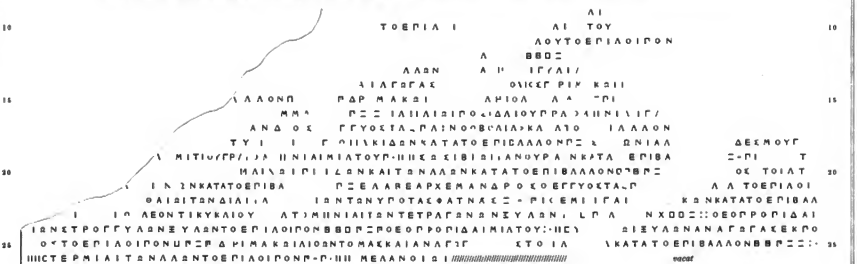

vacat vacat

Differenter a titulis reliquis nomen redemptoris eius, qui singulis mensibus primo loco indicetur, semper praeponitur ipsi mensi.
Vs. 17. 21. Redemptor concesserat, ut debita non sibi solverentur sed sponsori suo Archemandro; is enim in manibus tenere voluit pecuniam redemptoris, de qua penderet multas, quae forte indicerentur. — Vs. 26 Melanthius idem fuerit n. 1488 vs. 10.

Digitized by Google

1497 Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 136 laudat e titulo quodam saeculi a. Chr. n. quarti

τῶν πώρων τῶν εἰς τὸ Ἀφροδίτειον ὀγκωλίων Ἡμαλλάδιοι ΘΓ

Veneris delubrum, memoratum a Pausania 2, 27, 5, censet esse aedificium ab aede Aesculapii ad septentriones situm, quod in forma sua signavit A. cum praeter templum Aesculapii et Dianae id unicum sit e poro fabricatum.

Cum item memoretur poros, de eadem stela videtur esse, quae Cavvadias publici iuris fecit *Fouilles d'Épidaure* I p. 84 et 85:

[τῶν] εἰς τὰν στοὰν πώρων ὀγκωτᾶς τὰν πρίτων δόσιν.
ἀπαδώκασε Ἐργάνοι [Γ]ρόμων (nonne Γναίου?) τὰν δευτίραν δόσιν.
Δαμα[χ]όα τῶν εἰς τὰν πρυτάνιν λίθων ταμίας τὰν πρίτων (nonne πρίταν?) δόσιν λίθων διαπεττόρων ὑλαίνων τῶν λίθων ἐργάτας (nonne τῶν λίθων ἐκάστου ἐργατῶν?) δραχμὰν - - - ὑφιμιθέντος τοῦ ἰαυδικάτου γένονται δραχμαὶ - - -

Cum τὸ ἰαυδικάτου titulum recentiorem esse probet quam stelae tholi latus *B* (cf. adnotata ad n. 1485 vs. 195 sq.), Damochoos non idem est putandus atque redemptor templi Aesculapii n. 1484 vs. 32; esse potest eius nepos.

1498 Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I p. 84 e stela quadam laudat

τρίτων δόσιν τὸ τέταρτον μέρος ὑλαίνων διαγραμμὰν ἑπταπλεῖν ἐξήκοντα ὑφιμιθέντος τοῦ ἰαυδικάτου γένονται δραχμαὶ - - -

---

8. TITVLI SEPVLCRALES.

De sepulcris repertis, quae consentaneum est fuisse extra sacri luci fines, cf. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 172 sq.

1499 N. 298. Stela aetomate instructa, fracta ad sinistram et infra. Titulus in regula sub aetomate. A. 0,58. l. 0,37. cr. 0,09. — *Exscripsi.*

Τ Μ Ι Α Ι Λ Χ Α Ι Ρ Ε — τιμ[α]ῖλ· χαῖρε.

1500 Stela cum vestigiis cymatii reperta inaedificata domui, quae ab aedificio *E* est inter septentrionem et orientem. A. 0,61. l. 0,36. cr. 0,18. — *Exscripsi.*

Α Ι Ν Ε Α Σ — Αἰνέας·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

1501 N. 113. Stela marmorea, fracta infra et ad dextram, olim immissa aediculae aevi Byzantini, quae extra sacrum sita est. Singuli versus inter lineas; inter versum tertium et quartum insculptus est ramus olivae. A. 0,30. l. 0,19. cr. 0,08.

Baunack, *Ana Epidauros* 4 (cf. eundem Philologus 48, 423. 54, 50). Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* n. s. 10, p. 277 n. 29. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 248. — *Exscripsi.*

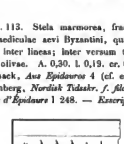

Καλλιφάνε
Τιμοσ[τράτου·
χαῖρε.

Νικαρὼ λα',
Καλλιφα[κε,
Τ]ιμόσ[τρατος·
[χ]αίρετε.

Var. lect. Vs. 3 »hinter Ε ist unmittelbar Bruchstelle, also ist χ[αίρε]τε ... wahrscheinlich ...; *Z. 1 und 2 werden zwei Personen meinen*« Baun. falso; χαῖρε est integrum ‖ vs. 4 extr. Μ Baun., Μ sive ΛΛ Cavv. Erat ΑΛ, ut recte indicat Blinkenberg.

Vs. 1—3 est epitaphium coniugis, vs. 4 uxoris; vs. 5. 6 liberorum. Si vs. 4 ad Νικαρὼ additum fuisset nomen patris Λα-, versuum dispositio evaderet vix credibilia. Indicati igitur fuerint anni Nicarus, fortasse solius quia in aetatis flore erat mortua, fortasse tamen etiam mortuorum qui perhibentur veralbus 6. 7 anni erant additi.

1502 E schedis Villoisoni memorat Boeckh, C. I. G. 1179.

Χ Α Ι Ρ Ε

Vox sola scripta fuisse fertur.

9. VARIA ET INCERTA.

1503 Lapis maxime laesus, repertus a. 1896 non accurate ubi antiquitus collocatus erat in loco Ἰτέας dicto, qui a stadio dimidium fere horae (quartam horae partem: Πρακτ.) distans situs est inter meridiem et occasum solis. Latera omnia bene levigata, melius quidem quam reliqua id quod continet tilulum. A. 0,55. l. 0,30. cr. 0,24.

Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ 119. Memoraverat idem Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1896/1897, p. 32.

/////// Ο Σ Τ Ο Ι Γ ////// Ὅρ[ος τοῦ ἱε-
////// Ϟ Δ Ρ Ο Μ /////// =]εδρώ[του.

Restituit Cavvadias, quo iudice titulus est exeuntis saeculi a. Chr. n. quinti.

1504 N. 21. Stela marmorea, superne cymatiis instructa. A. 0,87. l. 0,38. cr. 0,09.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 243. (Baunack, Philologus 54, 1895, p. 51. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 862.) Cf. Haussoullier, *Revue de philologie* 1894, p. 155. B. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 101 adnot. — *Exscripsi et confeci ectypum.*

I II

ΙΙΔΛΙΑ
ΘΕΑΡΟΔΟΚΟΙΕΠΑΚΑΡΝΑΝΙΑΝ
ΡΗΓΙΟΝΛΛΑΚΙΔΑΜΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΣΛΥΚΟΜΗΔΗΣ ΣΗΝΩΝΟΣ
ΜΕΤΑΡΟΝΤΙΟΙ
ΔΕΛΦΟΙΣΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ 5
ΑΜΦΙΣΣΑΙΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ
ΘΟΙΡΙΟΙΣ
5 ΟΙΑΝΘΕΑΙΘΕΑΡΙΝΟΣ ΔΑΜΩΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ ΝΕΩΝΑΓΕΜΟΣΛΥΣΕΩΝΟΣ
ΚΑΛΥΔΩΝ /// ΕΩΝΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ
ΤΟΛΛΟ
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ ΕΜΠΑΝΑΙΑΙΘΕΡΙΝΑΣΑΡΙ
ΟΙΝΙΑΔΑΙΑΑΙΠΡΟΣΛΥΚΟΦΡΩΝ
10 ΣΤΡΑΤΟΣΘΕΟΠΡΟΠΙΔΑΣ ΦΙΛΛΟΣ 10
ΦΟΙΤΙΑΙΣΙΣΥΡΝΟΣ
ΚΟΡΟΝΤΑΙΑΞΙΟΧΟΣ ΠΙΜΗΣ
ΕΠΙΣΙΚΕΛΙΑΣ
ΜΕΔΙΩΝΑΡΙΣΤΙΩΝ ΣΥΡΑΚΟΥΣΑΙΣ
ΑΣΤΑΚΟΙΚΑΛΛΙΑΣ /// ΙΚΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟ[Ι]
15 ϜΡΙΠΟΣΚΟΙΡΟΜΑΧΟΣ ΚΛΕΑΡΧΟΣ 15
ΘΥΡΡΕΙΟΝΤΑΥΡΙΣΚΟΣ ΛΕΟΝΤΙΝΟΙΣ
ΙΚΕΤΑΣ
ΕΧΙΝΕΟΣΚΟΣΩΝ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ
ΤΟΡΥΒΕΙΑΑΝΤΑΝΔΡΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ
ΑΛΥΣΕΑ ΑΡΓΕΙΟΣ ΓΟΡΓΟΥ
ΚΑΤΑΝΑΙΑ
20 ΛΕΥΚΑΣΤΙΜΟΦΑΔΗΣ ΚΙΡΟΣΜΑΡΚΟ
ΑΡΓΕΙΡΟΣ ΚΑΣΩΝΑΣ 20
ΠΑΛΑΙΡΟΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΣΜΑΡΑΘΑΙΕΠΙΝΙΚΟΣ
ΑΝΑΚΤΟΡΙΟΝΑΡΙΣΤΙΩΝ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟ
ΑΝΔΡΟΥ
ΑΡΕΙΡΟΣ ΙΕΡΩΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ

Digitized by Google

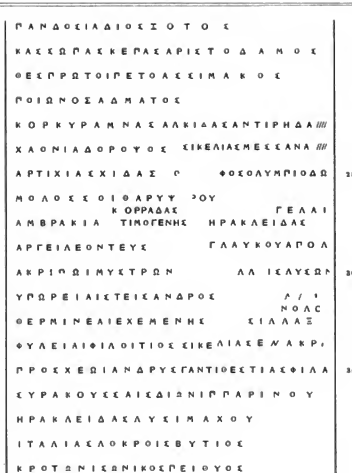

Varia lectio Cavvadiae. Col. I vs. 12 Κερκύτα || vs. 14 Καλλίς - - ωος || vs. 34 Ἀκρί[τ]ων || vs. 39 Σωσικόστου· Δίων. — Col. II vs. 9 Τελ - || vs. 21 Σωτρόστ[ρ]ατος || vs. 22 omissum ἀνδρῶν || vs. 25 nomen prius Θ - - - ος || vs. 26 omissum ὀλι.

I

Θεαρεδόκου· ἐκ' Ἀκαρνανίου·
Κόριν Σοσ· Δυσωπίδης.
Δολφοῖς· ΔημοσΘένης.
Ἀμφίσσαι· Ξενοκράτης.
Οἰνο[πί]αι· Θεαρίδης.
Ναύπακτος· Νίκων.
Καλυδών· [Ν]ίκων (s. [Θ]έων) Πολυάρχου.
Ἀκαρνανία· ἐμ Δεινοπίπι· Θωπίνας Ἀρ-
Οἰνιάδαι· Λάπτης, Δυπέρων.
Στράτος· Θεοξενίδας.
Φοτείαι· Σίτυρος.
Κεφάτται· Λέξιος, Πίσθις.
Μαλίαν· Ἀρκτίων.
Ἀστακοί· Καλλίας [Ν]ίκωνος.
Ε[ὐ]ξιππος· Κεφίσιος.
Θυξρεῖον· Τανυάτας.
Ἐχῖνος· Κότων.

II

Ἰταλία[ς·
Ῥήγιον· Ἀλκίδαμος
Ζάνωνος.
Μεταπόντιον·
Φιλτά[ε]ρος,
γαμπρὸς
Θε[υ]ξίδιος·
Δάϊππον,
Ἄγκωνος Λύτωνος
Τελλο(φῶν)·
Φίλλος.
Ἐπὶ Σικελίας·
Συρακούσ[ας·
Ἀρτεμίσιος[ς,
Κλέαρχος.
Λεοντῖνοι·
Ἰκέτας

Digitized by Google

Ταρύθιος· Ἀντισθ̣ε̣ος πρέξενος.
Ἀλυξία· Ἀργεῖοι Γόργων.
Λυσιάς· Ταυσ̣ρίσθιος.
Πάλαιρος· Δεόστιος.
Ἀναπτήριος· Ἀρετῖνος Περικθ̣ρ(υ).
Ἄνειρος·
Παυθοτία· Διοτ̣ζότος.
Κοπτωνεῖς· Σκίπις, Ἀρετόδαμος.
Θαστρωτοί· Ἠτέας, Σάμιππος.
Πειπυόεις· Ἄδαμτος.
Κέρκυρα· Μνασιλαΐδας, Ἀντιφάτης.
Χυσπία· Δέρσ̣ιλος.
Ἀρτεμ̣ισία· Σχύθης.
Μολοσσοί· Θάρυλ̣.
Ἀμβρακία· Καρχάδας,
Ταυρίνεος.
Ἄργος· Λεοντεύς.
Ἀκράτας· Νύστρων.
Ὑπορκίαι· Τεισ̣θρος.
Θεσπιαῖαι· Ἐχεμένης.
Φυλεῖς· Φιλείπος.
Προστ̣χίου· Ἄνδρων.
Σκιρωνῖται· Δῶν Ἰπποτ̣ίνου.
Ἡρακλεῖδης Λυσιώτ̣ιον.
Ἰταλίδαι· Λοκρεῖς· Βύτιος.
Κρέτων· Σώστρος Ηοΐτιος.
Θουρεῖς· Πατύλης Φιλύλλου.
Τάραντ̣ι(ν)· Βίτων, Δαμᾶξενος.
Τίρυνς· Μέγων Ἀγησ̣ιλάου.

Νικίνορος,
rasura
Κατάνα· Ἀλ̣-
πικτος Μαρκέλ̣ου.
Ἄνειρος· Κα̣ρ(π)ώπας·
Ἱέρων Ἀρτ̣τοδάμου.
Ζωιμ̣ράδαι· Ἐπίνικος Νικ-
ἀνδρου.
Σικελίαι· Μεσσάνα[ι·
Θ[εύτ̣ρ]ιφος Ὀλυμπιο̣νί-
κου.
Γέλαι·
Ἡρακλεῖδας
Γλαύκωνος, Ἀπολ-
λοφ̣ά[ν]ε̣ς(?) Λύσ̣ι̣ν̣α(ος)
- - αι·
- ν̣[δ]ε,
Σ̣δλαξ.
Σικελίαι ὁν Ἀκρ̣ά-
γαντ̣ι· Θεττίας Φιλ̣.

Catalogus thearodocorum (quorum functio, ut dicit Cavvadias, definitur titulo Hermionico n. 679 vs. 14 sq.), postquam inscriptus est, ad aetatis paulo posteriores unum ita est adaptatus, ut aut crasis hominum ubique a munere remotorum nominibus eorum successores inscriberentur (l vs. 19. 44) aut ad dextrae additamenta adicerentur, omnia si non eodem tempore eadem certe aetate. Primo loco (l vs. 2—7) relatae sunt urbes, per quas theori Epidauriī lo Acarnaniam solebant proficisci, sed certe non solum eas viae faciendae causa adiuant — praestitisset enim a Corintho totum iter confecere mari —, sed ut ibi quoque feriis adessent. Neque dubitatis quin Asclepiī fuerint thearodoci, quales constituuntur titulis n. 916. 918. 919. 922. 925, nisi quod Delphos apparet theoros propter Aesculapii patrem esse missos. Certe del medici cultum floruisse constat e locis, qui relati sunt, in his (testimonia diligenter a Thrasemero collecta habes in Wissowae encyclopaedia II 1665 sq.): Corinthi (l vs. 2), Amphissae (l vs. 4), Naupacti (l vs. 6), Alyzeae (l vs. 19), Anactorii (l vs. 22), Cassopae (l vs. 25. II vs. 20), Ambraciae (l vs. 32), Syracusis (l vs. 39. II vs. 12), Crotonae (l vs. 42), Tarenti (l vs. 44), Metaponti (II vs. 4), Rhegii (II vs. 2), Messanae (II vs. 24), Gelae (II vs. 27), Acragantae (II vs. 34). Cum Naupactios Aesculapii cultum deduxisse ab Epidauro testetur Pausanias 10, 38, 13, Tarentinos Iuliamus (adv. Christianos p. 198), Syracusis Aesculapii Epidaurii statuam fuisse narrat Cicero (de nat. deor. 3, 83), vix nimise audaciae arguendus est si quis conicist, oppida in titulo relata omnia dei medici cultum ab Epidauro recepisse, quod idem constat de Athenis, Coo, Pergamo, aliis. Inter hominum nomina occurrere clarissima, Dionem Hipparini f. et Heraclidam Syracusanos (l vs. 39 sq.), notavit Haussoullier, quibus B. Keil addidit Ilicetam Leontinum (II vs. 16), simul monens Θάρυλ̣ (l vs. 31) fuisse nomen apud Molossos nobilissimum (vide Thuc. 2, 80), deceri igitur titulo gravissimo tum viros in patriis suis primarios thearodocorum Epidauriorum munus non esse dedignatos. Accurstiorem etiam aetatis definitionem indagare contigit Keilio: exclusos esse anoos fere 367—355, quibus exul fuisset Dio, neque minus tempus quod usque ad eius mortem (a. 353) secutum esset, cum tyrannus factus non Heraclidam (l vs. 40) interfecisset; exaratum igitur esse lapidem aute a. 367 et, quod sequerstur ex aetate Dionis, post a. 390. Additamenta autem sive omnia sive certe quaedam scripta esse ante mortem Ilicetae (II vs. 16) l. c. ante annum 339 (Diodor. 16, 82, 4) et, ut recte videtur censere Keil, post a. 353, cum manifesto Aristomachus et Clearchus (II vs. 13. 14) successissent in locum Dionis et Heraclidae.

Col. I vs. 2 *Κόρ̣ινθ̣ος* ut omnen viri sumit Cavvadias, sed theriodoci nisi certis locis, qui indicandi erant, constitui nequeunt. — Vs. 5 nova videtur forma *Οἰωπ̣ῖνη*, item vs. 12 *Καράτειοι*, vs. 14 *Ἀτταικοί*, vs. 17 *Ἐχ̣ίνεος*, vs. 19 *Ἀλυξία*, vs. 38 *Πράτχιον*, II vs. 22 *Ζωιμ̣ράδαι*. De *Ταρύθιος* (I vs. 18) et *Θαστρωτοί* (I vs. 26) v. infra. — Vs. 7 *ἰὸν Ηολοσσόρων* est additamentum, ut cum primum catalogus inscribebatur, Calydone munus videatur vacavisse. Aeque iudicandum de versu 14, ubi *Καλλίας [Ν]ικ̣ωνος* postea additum. — Vs. 8 verba *ἰὰ Λωπώιν* cum nominibus humanis sunt additamenta: *Ἀναφωνῖς* supereripitio est sicut vs. 23 *Ἄνειρος*. — Ad *Θυπίνος* cf. *Θυπίνος* in titulo Delphico Wescher-Foucart 284 (*Dialektinschr.* 1949) vs. 16. — *Ἀρ-*: deficiente spatio nomen non totum scripsum erat. — Vs. 15 *Εὐήμενος* (*Εὔημενος* Cavv.) urbs ut videtur ignota. Item vs. 27 *Ηοινόε* (cf. *τὸ Ηοῖον ἔρος* situm in Epiro *πλησίον τῶν τῦ Μακεδονίας καὶ τῆς Θετταλίας* Strabo 327 *C.*), vs. 30 *Ἀγεσχίη*, vs. 34 — 37 *Ἀκρ̣ατος*, *Ὑπόρκιοι*, *Θεσπιεῖς*, *Φυλεῖς*. — Vs. 17 in voce *Ἐχ̣ίνεος* Ny correctum e Pl. — Vs. 18 *Ταρύθιον*: summa cum probabilitate conicit Haussoullier eandem esse urbem quae memoratur in titulo Delphico apud Pomtow, *Jahrbuch für Philologie* 1894, p. 517: *Ἀκτορίδ̣ν τὸν Ταρύθιον*. Censuit quidem Pomtow id errore esse inciaum pro *Θυρρεῖον*, probante Dittenbergero (Sylloge[3] 237), sed titulo nostro docemur praeter *Θύρρειον* (vide I vs. 16) in Acarnania fuisse oppidum nominis similis, atque sane mirus is foret error. — Vs. 19 *Ἀργεῖος Γόργων* additum in loco nominis erasi. — Vs. 22 in nomine patris Y deficiente spatio omissum. — Vs. 25 *Κοπτωνεῖς* (cf. II vs. 20). Titulo refutatur quod credidit Bursian (*Geographie von Griechenland* I 29), urbem condidam demum esse post Philippum alterum. — Vs. 26 *Θαστρωτοί*: nova appellatio urbis, quae *Θαστρωτὶς* audit apud Stephanum Byz.: *πόλις ποὺ χώρᾳ τῇ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. τὸ ἐθνικὸν Θαστρωτός*. (Bauuack.) — Vs. 28. Vocis q. e. *Ἀντιφάτης* scriptura paulo angustior et magis tenuis, sed cum eodem fere modo iam differant nominis antecedentis litterae ultimae et id spatii causa factum esse apparet, prinae attribuenda est manui. — Vs. 30 in fine Sigma scriptum loco erano formam exhibet diversam a priore. — Vs. 33 *Ἄργει* l. e. *τῷ Λοκρόλογικῷ*. — Vs. 44 post TAPANT omnia in rasura; in corrigendo prius lota per errorem iteratum.

Col. II vs. 8 *Ἄγησιος Ἀντ̣ισθ̣ε̣ος* Cavvadias sumit additum esse ad Naupactum (I vs. 6): vix certo dirimenda est res. — Vs. 9. Certum duos Τολ-*λα(φῶν)* designare urbem Locrorum Ozoliorum apud Thucydidem 3, 101 uno Lambda scriptam, additamentum igitur esse ad col. I vs. 4—6, iuxta

Digitized by Google

quos versus spatium iam fuerit occupatum. Φλλος (vs. 10) thearodocus censendus huius urbis; sane antea ad addendam id nomen defecit spatium. Si, quod sumpsit Cavvadias, Τελλ- additum esset ut alterius thearodoci Calydonii nomen, Φλλες additum ad Stratum, Τελλ- scriptum esset iuxta Βλωμάρχευ, ubi spatium idoneum est vacuum, non subscriptum. Atque per compendium scribi quidem potuit patria nomen (col. 1 vs. 8), sed vix ipsius thearodoci. — Vs. 20 recte Baunack; ad additamentum Ἀνειρος Καστνιος, quod iusto loco suo iuxta col. I vs. 25 spatii causa scribi non poterat, pertinet vs. 23 Ἰέρων Ἀριστοδήμου, quem concivi in patria locum successisse. — Vs. 24 iteratum est Σωκλέης, cum interposita essent vs. 20—23. — Vs. 31—33 interpositi esse sunt censendi relationi de Sicilia factae versibus 24—30 et 34. 35 igiturque agere de urbe alibi sita. Conicias vs. 31 scriptum fuisse Κύμαι. — Σλλαξ (vs. 33) nomen pictoris Rhegini apud Athenaeum 210 f.

1505 Frustulum marmoreum; ad sinistram servatus margo. A. 0,16. l. 0,11. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

Ἀλ]ξ- -
Θεστίμε -
Δαμοσ -
Ἀριστ- -
Στρατ -
Ἰαρ- -

Catalogus hominum. Vix ultimam vocem recte legerit *iαρ[εωσύνατος* — ut relati fuerint viri tres cum patribus —, nam haec magistratuum appellatio in titulis n. 978 sq. semper collocata est ante, non post nomina.

1506 N. 5. Tabula marmorea, infra fracta. A. 0,76. l. 0,43. cr. 0,11.
Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 244. — *Exscripsi exordium*, reliqua exscripta a Fredrichio contuli.

[*Exemplum vide pag. 359.*]

Varia lectio Cavvadiae. Lapis male habitus tam alte erat suspensus, ut ex sententia eum expedire non possem. — Vs. 1 in. Ἀ[ξ]ετᾶι(?) σὺν ὑόντω. || vs. 15 sub fine ut servatum dat ὑπὲρ. vs. 16 Ἀλ[ξανδρείας δρυχμάς, in hoc quidem uncis ut videtur per errorem omissis || vs. 17 omissae litterae, quae sunt ante ὑπὲρ. Tum ἀδελφῶν || vs. 18 πτωι[ά]των . . . ιαρεων || vs. 20 Τύρριος (certa est lectio) || vs. 21 extr. ἀργυλιοῦ δύο || vs. 22 - - - ωλέες; antea nihil || vs. 26 *sic* τὸν uncis non positis || vs. 30 in. omissum *εω* || vs. 31 omissum ΑΡΓ || vs. 36 in. ἀργ]υρωιοῦ || vs. 37 in. *c* ante Πυρρίχευ.

Ἰ]λι[ά]δι καὶ οἴδε εἰσόκυναν εἰς τὸν
ὁλ[ο]καύστεων·
- - - - - - - - - - - - Ἀλ[ξανδρεί-
ας δρυχμὰς - - - - - - - -]ους . π .

versus fere octo detriti

.. καὶ[ι] ὁ[πὲρ - - - - - - - - - - -
.. καὶ κτωσίτων Ἀλ[ξ]ανδρείας δρυχμὰς . . . .
[- - - - - - - - - - ὑπὲρ αὐτ .. καὶ
γ]ονέων καὶ κτωσίτων [Ἀλλ]ξανδρείας δρυχμὰς
. . . . Ἀπολλ[ῖτ Κερ]κ[υσ] ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν καὶ γο-
νέων καὶ κτωσίτων [ἐὸν ἰαρ]έας δύο στατῆρας Κε-
ρ]κυσίους.
Ἐρμῆς Νικολέους Πυρρείος τῶι Διῖ ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ τῶν
αὑτοῦ πάντων δρυχμὰς Ἀργολικ[ὰς δύο.
. . . . . ου καὶ Νεῖμον Σωβολίου Θεσπιεῖς εἰς τὸν
ἰ]λασκόμενον τῶι Διῖ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ οἰκετῶν καὶ χρέ-
ω]ντων Ἀττικὰς ἑκτὸ δρυχμάς.
Φ]ιλονίκα, Θεστιέος, Ἀριστοπποι Θηβαῖοι ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τέκνων
- - - - - - - - εἰς τὸν] ἰλασκόμενον τῶι Διῖ Ἀλεξικ-
τ]ίωι δρυχμὰς τρεῖς καὶ δίκα.
Ἀ]ριστόδοτος Δαμείου τέσσαρας δρυχμάς.
Λ(?)μεσο Φλλτιος, Μακεσὼν ἐξ Ἀιφιπόλεως ᾠρεσῶν.

. . . . . εων, Λιώντος Νικίου Λίγναίων στατῆρα.
- - - - - Ἡ]ρακλ]ᾶ[ι - - δρυχμὰς] Ἀργολι-
κὰς -]

versus erasus
dimidium versus erasum

. . . . Π]ο]ντέωνος Βίωνος, Εὐόν[υσε, Μητρόδωρος, Διον-
ύσιος, Θ]εσπιέν, Κλαινέτος, Δεινύτεω Τελέου
Ἀργολ]ικοῦ δρυχμὰς πέντε.
. . . . . Πυρρίχευ [Ἀ]πολλοφάνεος - - - -
. . . . . στ]ατῆρας τέσσαρας - - - - -
. . . . . Ἀττικὰς τέτταρας δρυχμάς·
. . . . . ἰδοῦσα, Ἑλληνικαστα-
ε . . . . . δρυχμὰς Ἀλ]ξανδρείας τέτταρα-
ς, ... δρυχμὰς] τέτταρας Ἀττικάς.

Recte Cavvadias videtur adscripsisse tertio a. Chr. n. saeculo. Dialectus exhibet *τῶν κοινῶν* praeter terminationem genetivi vs. 22 - *μλέος* (sed vs. 20 est - *μλέους*), *ἐὸν* vs. 18, vs. 23 *κἐνστως*, vs. 25 Φλωτιατ.

Vs. 1 Ἰ]βἰ[σ]ῆνι, quamvis difficile enucleatu, est certum. Praeter privatos contribuerunt civitates; stipes enim ad aedificandum templum Deiphicum quarto saeculo sic distinguuntur: *αἱδε τῶν πόλεων ὧναν εἰ ταὶς πόλεις αἱ ἰδιῶται ἐνάξαντο* (*Bull. de corr. Hell.* 20, 1896, p. 695). — Vs. 2 ὁλοκαύτεων forma ut videtur nova pro *ὁλοκαύτωσις*, sed dicitur et ὁλοκαυτᾶν et ὁλοκαυτόω. — Vs. 17 Ἀπολλ]ᾶ[ι Κερ]κ[ύσιος supplementum meum aptum ad spatium et ad pecuniae solutae genus. — Vs. 18 supplevi e Cavvadiae lectione; *ἐὸν*, non *ὢν* scribendum erat propter lineam initio versus servatam. — Vs. 20 supplevi nomen. Πυρρεῖος, quamquam Pyrrha audiunt urbes haud paucae, vix dubitabis quin intellegendum sit de Thessalica. — Vs. 21 masculinum Ἀργολικούς per errorem scriptum, nisi forte recte legerit Cavvadias Ἀργολικοῦ (vide vs. 36). — Vs. 22 supplevi nomina, alterum e Cavvadiae lectione. — Vs. 29 tentavi nomen primum. — Vs. 31 supplevi. — Vs. 34 in. restitui nomen. Vix erat . . . . . *ε Εἰδαῖος*. — Vs. 36 supplevit Cavvadias.

Digitized by Google

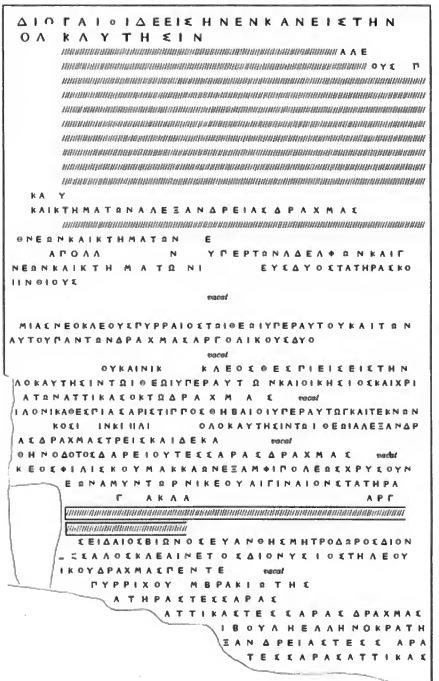

1507 N. 214. Frustulum tabulae marmoreae; margo superior servatus. A. 0,08. l. 0,14. cr. 0,03. — *Exscripsi.*

In versu tertio certa sunt puncta duo, quae, cum sic collocata non occurrant in notis pecuniarum, significaverint interpunctionem. Non igitur credendum est fragmen superesse de constructionis rationibus.

Digitized by Google

1508 N. 22. Stela lapidis calcarii continens titulos tres diversis temporibus exaratos. *A* valde sollerter scriptus, *B* indiligenter litteris inaequalibus. In *C* supra versum primum litteras a se omissas postea addidit lapidarius. A. 0,77, l. 0,40. cr. 0,11.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 237—239. (Darcste, Haussoullier, Reinach: *Recueil des inscr. juridiques Grecques* I p. 494. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* 1336—1338. Dittenberger, Sylloge³ 688. 689.) Cf. B. Keil, *Athen. Mitth.* 20, 1895, p. 46. 414 adn. 1. — *Exscripsi.*

A Ε Υ Σ Ο ι Ο Κ Υ Δ Ε Υ Σ Μ Η Ν Ο Σ Α Π Ε Λ Λ Α Ι Ο Υ
Ο Φ Ε Ι Α Λ Ε Ι Τ Ω Ι Θ Ε Ω Ι Ο Ε Ρ Γ Ω Ν Α Κ Τ Α Σ Α Υ Σ Π Λ Α
Κ Ο Σ Φ Ι Λ Α Ω Ν Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο Σ Τ Α Σ Σ Α Μ Ι Α Σ Α Σ Ε
Σ Α Μ Ι Ω Σ Ε Α Υ Τ Ο Ν Ο Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Α Σ Τ Ο Ι Γ Υ
5 Μ Ν Ι Κ Ο Υ Τ Ρ Ι Τ Υ Λ Α Ο Σ Κ Α Ι Ο Ι Ε Λ Λ Α Ν Ο Δ Ι Κ Α Ι Κ Α Ι
Ε Π Ε Κ Ρ Ι Ν Ε Α Υ Τ Ο Ν Π Α Ρ Ε Ο Ν Τ Α Α Β Ο Υ Λ Α Δ Ι
Κ Α Ι Δ Σ Ε Σ Α Μ Ι Ω Σ Θ Α Ι Δ Ρ Α Χ Μ Α Ι Σ Α Λ Ε Σ Α Ν
Δ Ρ Ε Α Ι Σ Π Σ Ν Τ Α Κ Ο Σ Ι Δ Ι Α Υ Τ Ο Υ Τ Ο Υ Α Ν Θ Υ Φ Α Ι
Ρ Ε Θ Ε Ν Τ Ο Σ Τ Ο Υ Μ Ι Σ Θ Ο Υ Δ Ρ Α Χ Μ Α Ν Δ Ι Α Κ Ο Σ Ι
10 Α Ν Τ Ο Λ Ο Ι Π Ο Ν Ε Σ Υ Ν Η Μ Ι Ο Λ Ι Ω Ι Ο Φ Ε Ι Λ Ε Ι Ε
Π Ε Ι Ο Υ Κ Α Π Ε Λ Υ Σ Α Τ Ο Κ Α Τ Α Τ Ο Ν Ν Ο Μ Ο Ν Α Λ Λ Ε
Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α Σ Θ Θ Θ Θ Π Κ Α Ι Ο Ε Γ Γ Υ Ο Σ Ν Ι Κ Ω Ν
Τ Ρ Α Π Ε Σ Ι Τ Α Σ Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο Σ

B Ε Π Ι Α Γ Α Ν Ο Θ Ε Τ Α Τ Ω Ν Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ε Ι Ω Ν Κ Λ Ε Λ Ι Χ Μ Ι Δ Α Τ Ο Υ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ο Σ Κ Α Τ Α Δ Ι Κ Ο Ι Ο Ι Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ι Τ Ω Ν Α Ο Λ Η
Τ Α Ν Α Ι Α Τ Ο Φ Ο Ε Ι Ρ Ε Ι Ν Τ Ο Ν Α Γ Ω Ν Α Ε Κ Α Κ Τ Ο Ν Κ Τ Α Τ Η Ρ
Ε Ι Χ Ι Λ Ι Ο Ι Σ Τ Α Υ Ρ Ι Δ Η Τ Ε Λ Ε Σ Ι Ο Υ Σ Ο Λ Ε Υ Σ Α Ν Η Ρ Σ Τ Α
Δ Ι Α Δ Ρ Ο Μ Ο Σ Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ο Σ Κ Α Λ Α Ι Σ Ο Ε Ν Ο Υ Σ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Α Π Α
Χ Α Ι Α Σ Α Ν Η Ρ Π Ε Ν Τ Α Ο Ο Α Ο Σ Σ Ι Μ Α Κ Ο Σ Φ Α Λ Α Κ Ρ Ι Ν Ο Σ Η Π Ε Ι
Ρ Ω Τ Η Σ Α Π Ο Ο Ε Σ Π Ρ Ω Τ Ω Ν Α Ν Η Ρ Γ Ν Α Ν Κ Ρ Α Τ Ι Α Σ Τ Η Σ
Κ Α Ι Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ω Ν
C Ε Π Ι Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Α Τ Ω Ν Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ε Ι Ω Ν Σ Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Τ Ο Υ Π Α Τ Ρ Ο
Κ Λ Ε Ι Δ Α Κ Α Τ Α Δ Ι Κ Ο Ι Ο Ι Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ι Τ Ω Ν Τ Ε Χ Ν Ι Τ Α Ν
Δ Ι Α Τ Ο Μ Η Α Γ Ω Ν Ι Σ Α Σ Θ Α Ι Κ Ε Κ Ο Μ Ι Σ Μ Ε Ν Ο Ι Τ Ο Ν Μ Ι Σ Θ Ο Ν
[illegible]
[illegible]
Κ Α Μ Ο Ι Δ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Ρ Ο Δ Ι Ο Σ Μ Ν Α Ν

Variis lectio Cavvadiae. A vs. 1 in. 'Επὶ Ἱερῶν, omissa supplementi designatione, sed mero credo typothetae errore || vs. 3 ζωιῶν. — *B* vs. 4. 5 στεβεβηκόσιν (Alpha est clarissimum) || vs. 7 πανηρατιστεῖς.

A 'Επ' ἱερέως Θεοπόνδου, ἀποδ' Ἀπελλαίου· ἐφειλε τὸν Θεὸν ὁ ἱερώτας τᾶς ὕπνωπος Φίλων Κορδ[ί]ου τὸς ζωιῶις, ἃς ἰ-ζωιώτα αὐτὸν ὁ ἀγωνοθέτας τοῦ γυ-
ωνικοῦ Τρίτυλλος καὶ οἱ ἑλλανοδίκαι, καὶ ἐνίκησε αὐτὸν παῖδ[α]ντα ὁ Βουλὰ δ-κασίνου ἐξμωλόσθαι ἐρεγμαῖς· ἀλλ[ὰ] ἐρ-ρίπτησε ταυτασιάσας· τοῦτον, ἀνδ[ρ]αγ-θέντος τοῦ παῖδος ἐρεγμὸν διπασι-
ον, τὸ λοιπὸν σὺν ἐμελλὸν ἐρίζεσθαι, ἐ-πεὶ οὐκ ἀπελύσατο κατὰ τὸν νόμον, ἀλ-ξανδρεῖας ΘΘΘΘ καὶ ὁ γέγρας Νίκων τροπαζέτας Κορδ[ί]ους.

B 'Επὶ ἀγωνοθέτα τῶν Ἀσκλαπιείων Κλευχμάδα τοῦ Ἀριστοκλέος· κατέθηκαν οἱ ναγίσαντι τὸν αἰ(Σ)λη-τῶν διὰ τὸ φ(Σ)ήφισμ τὸν ἀγῶνα, ἐπαιτε(ι) στατέ-σι ἀγλόου· Ταυρίσκος Ταλαύου Λαλιάς, ἀνὴρ στα-δ(ε)ιδρόμας. Φίλιστος Καλλι(Σ)θένος Ἀργεῖος ἀπ' Ἀ-χρίου, ἀνὴρ πάνταθ(Σ)λο. Χάμιππος Φιλοκλέους Ἠπει-ρώτας ἀπὸ (Θ)εσπρωτῶν, ἀνὴρ παναρετιστεῖος.

C 'Επὶ ἀγωνοθέτα τῶν Ἀσκλαπιείων καὶ Ἀπελλαίων Σωστράτου τοῦ Πατρο-κλέους· κατέθηκαν οἱ ναγίσαντι τὸν ταγινὸν διὰ τὸ μὴ ἀγωνοξ[ε]σθαι πανσυτεύου τὸν μισθ[ὸν·
– – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – –
– – ικυς(ω)δὲ Διονύσου Διονύσιν Ῥόδιος ὠνῖν.

A Secundum litteraturam vix antiquior esse potest exeunte saeculo a. Chr. n. tertio: faerint igitur simul refecta et stailli cancelli (vs. 2) et sedilia (n. 1219 sq.). Philo conductor, qui cum non stetimet stipendiis damnatus erat ad multas complures implentes drachmas quingentas, frustra protocaverat ad senatum; immo die pensionis praetermisso ei aut sponsori insuper dimidium erat solvendum, deducta mercede drachmarum ducentarum. — Vs. 1 *in' ἱαρῖτε sive ἐφ' ἱαρῖτε* scribendum e spatii ratione. — Vs. 5 de *ἑλλανοδίκαις* cf. adnotata ad n. 946. — Vs. 8 *πανταοσίνης* forma vulgaris; item vs. 9/10 *διπασι[ον*, cuius quidem terminatio Dorica.

B In titulo, qui praecedentie non multo recentior habendus est, iam praevalet ε *vacat* (vs. 4 Τευχθεῖ, vs. 5 Καλλι*Θ*ένους, vs. 6. 7 Ἠπειρώτης, Θεσπρωτῶν, πανσρατιώτης). — Vs. 3 *ἱαστον* retinet Cavv. adstipulante Dittenbergero, qui *ι* amaeolathia astis leni, tamquam si antea verbum aliquod puniendi scriptum esset- id usurpatum esse putat. Sed multo verisimilius est vitium lapicidae, cuius neglegentiam proditi exeunte qui prior Θ semper scripsit O, pro Λ in versu sexto A. — Vs. 4 *δια τὸ φ̣Σείρειν τ. ἀ. ‹prupter leges certaminis violatas›* (Cavv.). — Vs. 4/5. *στε|βεβηκόσιν* occurrit quidem in libris Pausaniae (6, 20, 9. al.), C. I. G. Sept. I 1772, compluries in lapidibus Aphrodisiensibus compositis C. I. G. II 2758 (*A* col. II vs. 8. *B* col. II vs. 2. 12. al.); sed cum exempla omnia recentissimae sint aetatis, in titulo nostro id vix non tribuendum est lapicidae errori. — Vs. 5/6 *Ἀργεῖος ἀπ' Ἀ|χαίας ‹Argivus ex Peloponneso.›* de Peloponneso Achaia dicta vide Curtius, *Peloponnesos* I 111 adnot. 21. Distinguitur Argos urbs ab homonymis, sient apud Appian. Syr. 63 est Ἄργος τὸ Πελοποννήσιον. Locum ceteroquin ignotum agri Argivi indicari non recte credunt B. Keil et Dittenberger.

C Titulus praecedente recentior. Vs. 4. 5. 6 in. erasa sunt nomina eorum, qui multas pependerunt (quod putant editores Gallici) aut qui ex provocatione sunt absoluti. — Vs. 6 *πανσυτεῖος histro:* certamina musica habita esse in Asclepieo notum ispi erat ex Ionis Platonici exordio.

Digitized by Google

1509 N. 86. Fragmentum lapidis calcarii, ad dextram servatus margo. Versus 1—4, cum multo peius et litteris minoribus quam reliqui sint scripti, difficiles sunt lecti. A. 0,22. l. 0,24. cr. 0,55. — *Exscripsi.*

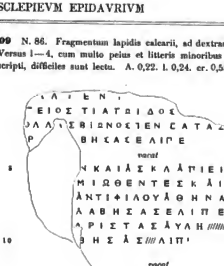

- - - - - - - - - -α [Τ]ρ[ιτέτους,
- - - - - - - - Ἀγχ]ῆνες τ[ε]ταγωδέε.
- - - - - - - - Π]ελλάς (s. Ἀπ]ελλάς) Βίωνος [Τ]ενέατας
- - - - - - - - Π[ε]γγελα]βόρους ἔδικε.

Ἐπὶ ἀγωνοθέτα τῶν Ἀπελλαιονίκᾳ καὶ Ἀπελλαιονίκᾳ τοῦ δεινοῦ· ἐφιλονεί τῷ Διῒ ζαμωδότερε καὶ στ-
- - - - - - - - - Ἀντιφίλου Ἀθηνῖος
- - - - - - - - - ἐργο]μαθότας [ἐ]ρ[ατε.
- - - - - - - - - Ἀρίστας σύλ[ας
- - - - - - - - ἐργο]μαθότας [ἐ]ρ[ατε.

Titulus praecedenti sequalis.

1510 N. 250. Fragmentum tabulae marmoreae ab omnibus partibus mutilum, a. 0,25. l. 0,29. cr. 0,11. Litterae versuum duorum, qui infra ad dextram subscripti sunt, a. 0,015; reliquae 0,035—0,04. — *Exscripsi.*

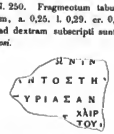

Ἀ]γαυο[ς -
- κ]ρέτες τυ -
Σ]ωρίας ἀν -
- - - - ε. Χαρ -
τεῦ

De ratione tituli non certus sum.

1511 In parte postica lapidis o. 1490. Ad dextram pars marginis servata. — *Exscripsi.*

- - - - - τ[α - - -
πρέ]σβεντ[ι] σπευ[σαν - -
- - - ες λιβ[ανωτο -

- - τέλ]εσι αὐ[τοῖς
- - - - - π]ατ[ασκευ]α
- - - - βί]ᾳ χώρᾳ τε-
λέσι - -]νε δίκη με-
- - - κηρύκ᾽ ω[σθεὶς
- - - - - Βδ]έλλου (λιτόρα)
- - - - - - ος κρινὲς
- - - - - - νου ξεστοὶ χ[ό-
- - - ον Θ]ράμ[ι] μὲν

- - - - - - ων τρισκιῶν
- - - - - - ου ξεστοὶ σευ-
- - - τρ]ὶς χώρᾳ τέλ-
εσι - -] ὥρασι βί[ᾳ.

- - - - - ου ξ[έστ-
- - - - - - - -

Cum litteratura plane congruit fragmentum edicti Diocletiani n. 836, incluso compendio vocis λιτόρα vs. 9, ergo titulus adsignandus est vergenti tertio vel quarto p. Chr. n. saeculo. Rectam sine dubio definitionem comiter mihi suppeditavit Mommsen: est iodex rerum in magnum epulum consumptarum.

Vs. 2 πρέ]σβεντ[ι] σπευ[σαν. Cf. Athen. 1, p. 9 C: Φιλόχορος (fragm. 63 Müller) ἱστορεῖ καὶ πεπολῖσθαι Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνα ὑφὸν ἀπόλλωνος γεγονότα. Eandem legem ex Androtione (fragm. 41 Müller) affert Athenaeus 9 p. 375 *B*. — Vs. 4 τέλ]εσι αὐ[τοῖς. Supplementum substantivi (*columbae*) petivi ex edicto Diocletiano 4, 28. Multo verisimilius fuerit quam - εσι αὐ[συ. — Vs. 9 Βδ]έλλου, cf. Blümner, *Maximaltarif des Diocletian* p. 180. — Vs. 10 incertum utrum referatur aries an cicer: ἐφιλονεί]κε κριὸς. — Vs. 14. 17 vix errari transcribens ξεστοὶ propter versum undecimum, in quo quidem differt litterae XI species.

1512 N. 350. Sedes triangularis e lapide calcario; in angulo unoquoque sculptus est pes leonis. Titulus et ad eius sinistram ramus obiter incisi. A. 0,52. l. 0,60. — *Exscripsi.*

ΚΥΡΟΣ Κῦρος.

1513 Magna tabula lapidis calcarii; titulus io ima parte lateris superioris ad dextram obiter incisus. A. 0,30. l. 1,10. cr. 1,1. — *Exscripsi.*

ΚΥΕΙ ΖΑΚΟΡΟΣ Κύει ζάκορος.

Qui loci causa haec insculpsit fortasse iludere voluit miracula medica.

Digitized by Google

1514 Asthemia fictilia quae erant in tecto templi Aesculapii vidi sex plus minusve servata, a. 0,31. l. 0,20. Titulus in margine inferiore. Repraesento exemplum integerrimum.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1883, p. 92 n. 35. Idem, *Fouilles d'Épidaure* I 144.

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο IIII Ἀσκληπιοῦ.

Υ servatum dat Cavvadias.

1515—1522 Tegulae marmoreae, inscriptae in margine inferiore prominente.

1515: n. 239. 1516: n. 237. 1517: n. 229. 1518: Exempla tria, n. 228. 231. 242. 1519: Exempla novem, n. 225—227. 234—236. 240. 241. 244. 1520: n. 238. 1521: n. 243. 1522: n. 233. — *Exscripsi.*

1515 Γ
1516 Δ
1517 Η
1518 Α Ρ
1519 Θ Ρ
1520 Ι Ν
1521 Μ Η
1522 Ν 1

In harum tegularum nulla scriptum aliquid erat praeter litteras indicatas. Numeros eas non significare patet e n. 1520. 1522; fortasse tegulas a se factas nominum suorum exordiis notabant singuli fabricatores. Cogitari potest n. 1519 de Θρ(αστ- - -), n. 1520 Ἰν(σχος), n. 1522 Ν(ικ- - -); reliqua nimis ambigua.

1523—1533 *Tegulae fictilis.* Si tituli ex eadem forma expressi exstant complures, aut repraesento integerrimum, aut quoad fieri potest completum e singulis fragmentis. Tegulae omnes sunt placae excepta tantum una earum, quae numero 1524 signatae sunt. Mensuras indicabo camporum signatorum. — *Exscripsi omnes.*

1523 Exempla variae conditionis duodecim, quorum pars reperta est in aedificio signato in libri Cavvadiae Τὸ ἱερὸν κτλ. dicti forma littera Κ, pars in aedificio Φ. Quae aedificia tegularum inscriptione probantur constructa esse ab Antonino senatore (cf. adnotata ad n. 1311), atque consecodum quidem est (cf. lemma n. 1004) Κ' fuisse balneum Aesculapii; Φ Cavvadias (Τὸ ἱερὸν p. 156) iudicat fuisse porticum a Coiye quodam aedificatam, ab Antonino refectam: Pausan. 2, 27, 6 ἐνέστι δὲ Λυκωνὸς ἀνὴρ τῶν συγκλήτου βουλῆς ἐφ' ὧπερ ἐπαίνου - - - ὃν γὰρ στοὰν καλουμένην Κάτινος, πεπραγμένος δὲ οἱ τοῦ ἐρέσσου διάφθαρτο τὸν πάτον ἄτε ὑπὸ τοῦ πλήθους πεσηδύτερα, ἀνημεδώσατο καὶ ταύτην. — A. 0,025. l. 0,10.

Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 247. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 156 et 157.

Α Ν Τ Ω Ν Ε Ι Ν Φ Ἀντωνείνου.

1524 Exempla tria. A. 0,035. l. 0,22.

Α Ρ Ι Σ Τ Α Ι Ο Υ Ἀριστάου.

Aristaeo Epidauri fuisse aedem, ex hoc solo discimus testimonio. Artis medicae eum peritum fuisse tradunt Apollon. Rhod. 2, 512. Nonnus 17, 357 sq., Paeonis divi medici filium eum dicit Pherecydes ap. Schol. Apollon. Rhod. 3, 467.

1525 Exempla duo. A. 0,03. l. 0,13.

Δ Α Μ Ο Ι Ο Σ Δημοΐος.

Intelligendum fere καλυντῆρ. Cf. Δημόστρατος in tegulis Spartanis ap. Ross, Inscr. Graec. ined. I 50 et Δημόϊος supra n. 542. 543.

1526 Exempla sex. Ad dextram tituli expressus est anguis. A. 0,025. l. 0,22.

Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Υ Ἀσκληπιοῦ.

1527 Exempla duo. A. 0,02.

Λ Η Π Ι Ο Υ Ἀσκ]ληπιοῦ.

1528 Exemplum unum. A. 0,02.

Α Σ Κ Λ Η Ἀσκλ[ηπιοῦ.

1529 Exempla tria. A. 0,037. l. 0,14. Unum repertum esse refert Cavvadias in aedificio O, quod censet fuisse balneum Romanum. Num eodem loco reperta sint reliqua, nescio.

Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3 p. 169 n. 31. Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 160.

Η Λ Ν Ζ Α Ἀσκλ(ηπιοῦ).

1530 Exempla duo. A. 0,065.

Ἀσ[κλ[η]πι[οῦ.

1531 Sicut n. 1532—1533 exemplum unum. A. 0,06.

Α Ἀ[σκληπιοῦ.

1532 A. 0,03.

Τ Ο Υ Τελεσφόρου.

1533 A. 0,02.

N I C O E II

Non expedio, sive latinum est *Nico- -*, sive graecum *Νικο- -*.

IV. APOLLINIS MALEATAE SACRVM.

Situm erat in monte Cyoortio (cf. Pausaniae locum exscriptum ad n. 1311), ab Asclepieo ad orientem versus. Locus hodie audit Χαρανί; de effossionibus hic a Graecis anno 1896 factis vide Πρακτικὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας 1896 p. 31 et Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 178. Infra sacri rudera in eiusdem montis ascensu est Sanctae Annae aedicula ruinosa, cuius muris qui inserti erant lapides antiqui delati esse possunt et ex Apollinis sacro et ex Asclepieo; verisimilius quidem in universum est eos oriundos esse e priore. Sed inter Asclepiei titulos referendi videbantur ei, qui symbolis et numeris inventarii (cf. supra p. 186 sq.) sunt instructi, o. 1015. 1269. 1307; non enim adhuc reperiae sunt huiusmodi designationes in ullo lapide, quem constat fuisse in Apollinis deiubro montano. Cui adsignandum esse n. 1549 constare duxeris e similitudine titulorum n. 1547. 1548; plane dubia est res de n. 1546; minus dubia de n. 1538, qui dedicatus est Apollini adiuncto quidem Aesculapio; minime dubia de n. 1539 pauito ab Apollinis Maleatae sacerdote et de n. 1542, qui dicatus est Apollinis sorori.

1534 N. 293. Tabula marmorea reperta secundum certum testimonium prope locum Χαρανί dictum. Integra ad dextram et infra; ad dextram (olim igitur etiam ad sinistram) lineae duae insculptae. A. 0,33. l. 0,44. cr. 0,05. — *Exscripsi.*

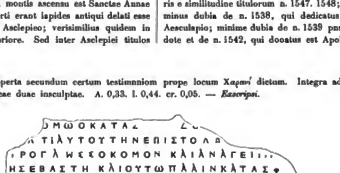

Epistola imperatoria Marci Aurelii data ad consules anni 163. De anno, quo divus Hadrianus primum in Graecia aderat, cf. n. 1406.

1535 Lapis, quem ex editoris relatione elucet fuisse in templi nostri ruinis.

E. D. Clarke, *Travels in various countries of Europe* pars II sect. II (1814) p. 624. (Boeckh, C. I. G. 1173.)

ΑΡΤΕΜΙΔΟΣΑΓ
ΟΤΑΤΕΙΑΙΟΣΣΩΝ
ΕΡΑΓΟΛΗΑΣΤΟΣ

Ἀρτέμιδος, Ἀ[γ(έλλωνος.
Σ]τατείλιος Σων-
ί]ερκοπλ[ά]της τὸ [ε' ἔτος.

Restituit Boeckh, nisi quod emendavi et supplevi va. 3 extr., quod si recte feci titulus exaratus est anno p. Chr. n. 128. Vs. 2 extr. conicias Σωσ[ίανος s. Σωζ[ούσης.

1536 »Basis« (potius ara) lapidis calcarii, a. 0,47. l. 0,47. cr. 0,38. Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 19 n. 6.

ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΛΕ
ΩΝΙΔΟΥΙΕΡΑΠΟΛΗ
ΣΑΣΑΠΟΛΩΝΙΜΑ
ΛΕΑΤΑΤΟΜΕΕΤΟΣ
ΤΥΧΑΙΣ

Ἐπαφρόδειτος Λε-
ωνίδου, ἱερατεύ-
σας Ἀπόλλωνι Μα-
λεάτᾳ τὸ ιε' ἔτος.
Τύχαις.

Anni p. Chr. n. 168. — Ad pluralem Τύχαι cf. τρισσαὶ Τύχαι Crinagorae, Anthol. Plan. 4, 40; *tria Fata* Vitruv. 3, 2, 2 (vide Zangemeister, *Hermes* 2, 469).

Digitized by Google

1537 ▪Basis▪ (potius ara), cuius quatuor latera noo levigata. A. 0,46. l. 0,60. cr. 0,40. Littera Phi in versu quarto a. 0,075.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899, p. 20 n. 8. Idem, *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* p. 192 adnot. 3. — *Exscripsi ex ectypo*, quod debeo Cavvadiae.

ΛΡΤΕΜΙΔΙΜΟΥ
ΝΥΧΙΛ ΜΛΥΡ
ΤΡΥΦΩΝΟΔΙΟ
ϕ ΛΝΤΟΥ
ς ΟΤΟϕΒ
ΕΤΟϹ

Vs. 5 extr. IB Cavv.

Ἀρτέμιδι Μευ-
νυχίῃ Μ(ᾶρκος) Αἰφ(ίλιος)
Τρύφων ὁ Δεο-
φάντου,
ς ὁ τὸ β΄
ἔτος.

Anni p. Chr. n. 215. — Ad ὁ intellegendum *ἱερατεύσας*, cf. n. 1535. 1536.

1538 N. 526. Stela lapidis calcarii, olim in Sanctae Annae aedicula. A. 0,65. l. 0,39. cr. 0,27.

Lyons, *Transactions of the Royal Society of Literature* 1847, p. 231. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 146*a*. (Kaibel, Epigr. Graeca 800. Cougny, Antiol. Palat. III 1 p. 33 n. 212. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 73.) Ex apographo suo iterum edidit Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899, p. 22 n. 11. — *Exscripsi.*

ϕ ΟΙΒΩΑΚΕΙ
ΡΕΚΟΩΗΚΑΙ
ΥΙΕΙΒΩΙΟΝΕ
ΕΘΗΚΕΝΑΡΗ
ς ΤΗΡΩΙΑΙΩΡΛ
ΤΡΕΚΕΕΣΣΙΘΕΟΙϹ
ΕΤΟΥϹ ΡΠ Γ

Var. lect. Vs. 6. 7 omittunt priores praeter Cavvadiam [1].

Φαίδρᾳ Δαοξενίου πολ(ειτίδι) | ὑπὲρ βιωτῆς (δ) | εὐθυνεν
ς *ἀρη||τῆς Μαίας Δ[ρ]αμασίου Στεῖε. |*
ἔτους ϛϛγ΄.

Anni p. Chr. n. 306.

1539 N. 529. Stela lapidis calcarii, infra ubi solo erat inmissa rudis, olim in Sanctae Annae aedicula. A. 0,63. l. 0,46. cr. 0,19.

Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 146*b*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3337.) Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 51. Iterum edidit Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899, p. 23 n. 12. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

ΟΙΕΡΕΥϹΤΟΥ
ΔΛΛΕΛΤΛΛΠΟΛ
ΛΩΝΟϹΚΛΙΘΕΩΝ
ΛΣΟϹΙΩΝΔΙΛΙΟΥ
ς ΛΥΞΗϹΙΛ ΠΟϹΙ
ΔΩΝΙΟϹΕΤΟΥϹ
ΡΠΔ

Ὁ ἱερεὺς τοῦ
Μαλεάτα Ἀπόλ-
λωνος καὶ Θεῶν
Ἀξιούων διὰ βίου,
ς *Αἰξωνίης Πυτ-*
θώνος, ἔτους
ϛϡϟ΄.

Var. lect. Vs. 4 ΑΣΕCΙΩΝΔΑΜ.ΑC Foucart. Cavv.[1] || vs. 5 ΑΥΞΗ CΙΑCΠ Foucart. Cavv.[1] || vs. 6 ΕΤΟϹ Foucart. Cavv.[1]

Anni p. Chr. n. 307. — Vs. 5 mire interpositum nomen deae, cui dedicatur.

1540 Ἡρῳοστήλων, qualia supra n. 957 sq.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899, p. 17.

ΕΥΑΡΧΙΔΑϹ
ΑΡΙϹΤΟΔΑΜΟϹ

Εὐαρχίδας.
Ἀριστόδαμος.

▪Τὸ σχῆμα τοῦ Χ ἴδε εἶναι ἐντελῶς στοιχηδὸν ἀλλ' ἔχει τὰς κεραίας μικρὰν κρεμαλουσῶν, κεῖται δὲ μεταξὺ τοῦ Υ καὶ Χ▪. Cavvadias.

1541 ▪Basis▪ (potius ara) lapidis calcarii, incens in area eadem, in qua reperti sunt n. 1547. 1548. A. 0,40. l. 0,35. cr. 0,40.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899, p. 19 n. 7. Idem, *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* p. 187 adnot. 10. — *Exscripsi ex ectypo*, quod debeo Cavvadiae benignitati.

ΙΓ Κ
ΛΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΠΥΡΟΦΟΡΗϹΛϹ
ΛΠΟΛΛΩΝΟϹ
ς ΧΡΗΣΤΗΡΙΟΥ

- - - - -
Ἀρτεμιδώρου
πυροφορήσας.
Ἀπόλλωνος
ς *Χρηστηρίου.*

Pyrphororum dedicationes alias habes n. 1050 sq. 1542. 1544—1546.

1542 N. 528. Tabula lapidis calcarii, olim in Sanctae Annae aedicula. A. 0,57. l. 0,29. cr. 0,20.

Lyons, *Transactions of the Royal Society of Literature* 1847, p. 231. Conze, *Annali d'Instituto* 1861, p. 12. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 147*a*. (Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 87.) — *Exscripsi.*

Ὁ δεῦτα
Τάμασ(σ)ε-
κ[υρ]ο[ϕ]ο[ρ]ή-
σας Ἀρτέ-
ς *μιδι Ἐνο-*
δίᾳ.

Var. lect. Priores duot versus soodo ultimus duos, Foucart tres.

Vs. 3 vocem cuius residua in lapide sunt recte suppleverat Cavvadias.

1543 Basis rectangula.

Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 144*a*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3329. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 124. Idem, *Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ* p. 178.)

ΛΛΤΟΥϹ

Ἀπτοῦς.

1544 Basis lapidis calcarii reperta in area eadem, in qua n. 1547. 1548. A. 0,54. l. 0,56. cr. 0,32.

Cavvadias, *Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899, p. 16 n. 4.

ΜΟ
ΘΕΟϹΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΠΥΡΟϕΟΡΗϹΑϹΔΙϹ
ΚΛΤΛΤΟΕΞΗϹΛΝΕ
ϕ ΘΗΚΕΠΙΙΕΡΕΩΣΕΥ
ΤΥΧΟΥΤΟΥΕΥΤΥΧΟΥ

Μᾶ(τ)ρι θεῶν
Θεοξένου Τιμο-
θέου, πυροφορήσας δὶς
κατὰ τὸ ἐξῆς, ἀνέ-
ϕ θηκε πὶ ἱερέως Εὐ-
τύχου τοῦ Εὐτύχου.

Vs. 1 supplevi nomen dearum, quas cultas esse consentaneum est in sacro Apollinis.

1545 Repertum in eodem aedificio in quo n. 1547. 1548.
Cavvadias, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 179 et 193 adnot. 9.

Ηεγεδώνι
Σαλλαιωνὶς Εὐ-
τυχὲς Διοδω-
ρου ψυφοφόρησε.

1546 N. 527. Lapis calcarius, supra fractus, ad dextram laesus. Olim in Sanctae Annae aedicula. A. 0,94. l. 0,32. cr. 0,22.
Clarke, *Travels* pars II sect. II p. 626. (Boeckh, C. I. G. 1178.) Lyons, *Transactions of the Royal Society of Literature* 1847, p. 130. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 144*b*. (Prellwitz, *Dialektinschr.* 3327.) Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 59. — *Exscripsi.*

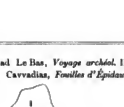

Ἡ Δεῖνος
Ἰαρεῖσε,
Φαιν-
ψυφόρησε
ἀνέθηκαν.

Tertio a. Chr. n. saeculo certe non recentior. — Rationem tituli persavit Foucart, qui recte dicit versum tertium integrum esse; aequitur enim spatium vacuum.

1547. 1548 In area domus Romanae servatae sunt pilae portae, in quarum ea quae spectatori est ad sinistram est titulus n. 1547, n. 1548 in pila dextra. A. 0,77. l. 0,36. cr. 0,46.
Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 11 sq. n. 2 et 3. Idem, Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 179. — *Exscripsi ex ectypis*, quae debeo Cavvadiae insigni liberalitati.

1547
Θ Ε Ο Σ Α Γ Α Θ Α Τ Υ Χ Α
Σ Κ Α Ν Α Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Α Ρ Χ Ι Ω Η
Δ Ο Υ Σ Τ Ο Υ Ι Α Α Ρ Ο Υ Ν Α
Κ Ο Ρ Ο Υ Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Η Σ Τ Η Σ
Α Β Α Σ Κ Α Ν Τ Ο Υ Π Υ Ρ ϟ Ο
Ρ Ο Υ Ι Α Α Ρ Ο Υ Τ Ο Υ Α Ρ Χ Ι Ω Η
Δ Ο Υ Σ Ζ Α Κ Ο Ρ Ο Υ Α Α Ν Π Ρ Ο
Τ Υ Χ Η Σ Ν Α Υ ϟ Υ Α Α Κ Ω Ν
Ε Υ Τ Υ Χ Ο Υ Ε Κ Α Ι Δ Α ϟ Ν Ο Υ
Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Α Ω Ε Ν Ο Ι Ε Ε Τ Ε Ι
Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ Ε Υ Χ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Υ
Ω Ε Ν
Ⅎ Ⅎ

Θεὸς· Ἀγαθᾶ τύχη.
Σκανὰ ἱερέως Ἀρχιω-
δους τοῦ Ἰλιάρου, κα-
κόρου Παραμόνης τῆς
Ἀβασκαντου Πυρϟο-
ρου Ἰλιάρου τοῦ Ἀρχιω-
δους, ζακόρου Ἀνπρο-
τύχης, νικηφόλαιου
Εὐτύχου (τοῦ Εὐτύχου) καὶ Διόφου·
ἱερατεύσαντι ξ´ ἔτει
τοῖς θεοῖς εὐχαριστου-
μεν.

1548
Θ Ε Ο Σ Α Γ Α Θ Α Τ Υ Χ Α
Χ Α Ι Ρ Ε Σ Κ Α Ν Α Ι Ε
Ρ Ε Ω Σ Ι Α Α Ρ Ο Υ Τ Ο Υ
Α Ρ Χ Ι Ω Η Δ Ο Υ Σ Ν Α
Κ Ο Ρ Ο Υ Κ Ε Ρ Δ Ω Ν Ι
Δ Ο Σ Δ Ι Ο Η Υ Σ Ι Ο Υ
Π Υ Ρ Ο ϟ Ο Ρ Ο Υ Ι Α Α
Ρ Ο Υ · Υ ΄
Ε Τ Ο Υ Σ Ͳ Γ
Ε Υ Τ Υ Χ Ω Σ

Θεὸς· Ἀγαθᾶ τύχη·
χαῖρε. Σκανὰ ἱε-
ρέως Ἰλιάρου τοῦ
Ἀρχωιδους, κα-
κορου Κερδωνί-
δος Διο[ν]υσίου,
πυροφόρου Ἰλιά-
ρου [Ε]ὐτύχου.
Ἔτους ϛγ´.
Εὐτύχῃς.

N. 1547 anni est p. Chr. n. 183, n. 1548 anni 206.
Docemur aedificium, ad quod pertinebant pilae nostrae, σκανὰ dictum et domicilium fuisse ministrorum sacrorum.
N. 1547. Diversa sunt munera κακόρου (vs. 3 sq.) et ζακόρου (vs. 7), ut recte statuit Thomas Magister p. 404: ζάκορος καὶ νεωκόρος διαφέρει. Quod pergit: ὁ γὰρ ζάκορος σωστέρου τι τῶν νεωκόρου, difficile quidem est fidem derogare testimonio ceteroquin probato; tamen e titulis n. 1547—1549, in quibus omnibus κακόρος est primo post sacerdotem loco, ζακόρος tacetur excepto uno n. 1547, illum dixeris fuisse nobiliorem. In n. 1547 et κακόρου et ζακόρου, in n. 1548 κακόρου munere funguntur mulieres, incerta res in n. 1549. — Vs. 10 ἱερατεύσαντι praeter sacerdotem proprie dictum videmus comprehendere etiam magistratus sacros reliquos.
N. 1548 vs. 1 tertium Alpha correctum ex Η. — Vs. 8 verisimillime supplevit nomen patris Cavvadias. Inter hunc et proximum versum intercidisse versum significat Cavvadias in transscriptione; mihi certum videtur vacuum fuisse spatium.

1549 N. 520. Tabula lapidis calcarii, quae tegebat basim, fracta ad dextram et in parte postica. Olim inserta muro septentrionali aediculae Sanctae Annae. A. 0,18. l. 0,64. cr. 0,60.
Conze, *Annali d'Instituto* 1861, p. 12. Foucart in supplemento ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 147*b*. (Dittenberger, Sylloge³ 581. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3359. Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 77. Michel, *Recueil d'inscr. Grecques* p. 758.) Ex apographo suo Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολ. 1899, p. 21 n. 10 et Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ p. 180. — *Exscripsi* et confeci ectypum.

Θ Ε Ο Σ Α Γ Α Θ Α Τ Υ Χ Α
Σ Κ Α Ν Α Ι Ε Ρ Ε Ω Ν Σ Ω ϟ Ρ
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Ν Α Κ Ο Ρ Ο Υ Ε Υ Ϲ /
Κ Υ Π Ρ Ι Α Δ Ο Σ Π Υ Ρ Ο ϟ Ο Ρ Ο Υ =
[illegible]

Digitized by Google

Var. lect. Conzeio, ut ipse cum in crepusculo lapidem exscripsisset erat suspicatus, parum bene succesuit res, itaque eius non enumero diversitates. — Vs. 2 extr. ΕΩΝΚ.. Foue. || vs. 3 extr. ΘΥΚ Cavv., nihil post *ναιέρου* Foue. || vs. 4 in. ...ΧΑΡΙΔΟΣ Foue. Mecum congruit Cavvadias. — In fine ΥΕ Cavv., nihil post ΟΥ Foue. || vs. 5 Foucarto nihil certi erat conspicuum. .....ΑΚΩΝ//////// (nihil amplius) Cavv., quod esse vult *ναυφυλ]άκων*.

Θεὸς· λγπδὰ τύχη.
Σκανὶ ἱερέων· Σωφρ-
Διονυσίου ναιέρου, ΕὐΘα[λλ- s. Εὐδά]μους
Κύπριδος πυραφόρου, [Κ-
..... Α]ἰσκυν[ε] ἀρ[τεσι]όνε[ι.

Non dubium est quin lapis oriundus sit ex aedificio eodem, e quo n. 1535. 1536.

Interpungit Cavvadias: Σκανὶ ἱερέων Σωφρ-- | Διονυσίου, ναιέρου Εὐκ-- | Κύπριδος, πυραφόρου Ε--, sed id teneri non potest post meam versus ultimi lectionem, e qua patet postpositas fuisse munerum appellationes. Manifesto igitur voci ἱερέων (vs. 2) idem est sensus atque vocabulo ἱερωσύνεσσι in n. 1547 vs. 10, ut complectatur etiam ministros minores.

Negotium ἀρτοπόου, quam vocem recte restituisse mihi videor vs. 5, datum erat ut conficeret panes sacros, de quibus conferendus est Pollux 6, 75.

Digitized by Google

PARS VNDECIMA.

TITVLI SPVRII VEL SVSPECTI.

AEGINA.

1550 Figura fictilis repraesentans mulierem sedentem (Cererem?), quae in capite gerit modium. Olim possidebat F. Lenormant, nunc museum Britannicum.

De Witte, *Gazette des beaux arts* 1866 II p. 114. (Gerhard, *Archäol. Zeitg.* 24, 1866, p. 293*.) F. Lenormant, Mus. Rhen. 22, 1867, p. 290 n. 278. Idem, *Archäol. Zeitg.* 25, 1867, tab. 228 n. 3, p. 122. (Röhl, Inscr. antiq. 3.) F. Lenormant, *Revue archéol.* 1882 I p. 306. Newton, *Guide to the 2d. case room* (1878) II p. 19 n. 152. Cf. eundem apud Röhl, *Hermes* 17, 1882, p. 464.

In arca sellae iuxta deae caput de Witte satis clare cernere sibi visus erat:

I A
K E

et praeterea umbras litterarum aliarum; enniel posse »avec quelque probabilité« haec superesse de Μελάν (s. Ἀσωπίς, Δαναΐς, cet.) ἀνέθηκε. In commentatione sua seorsum expressa, quam paulo post amicis distribuisse credendus est de Witte (*cf.* Röhl, *Hermes* 18, 1883, p. 98), ita mutavit sententiam, ut satis clare se agnovisse diceret litteras septem vel octo: ΕΛΙΑ - ΘΕΚΕ, conici posse »avec toute vraisemblance« Μελαν (s. Δελφαι, Πελασγ) ανεθηκε. In qua coniecturae prioris confirmatione partes habuisse ducendus est Lenormant, quncum de Witte tantam familiaritatem inire non aspernatus est, ut multos post annos aetate quidem valde provecta adduci posset, ut eum dicens »my learned collegue and friend« honestum nomen suum subscriberet commentariolo inserto diario *Academy* d. 9 m. Sept. a. 1882, quo repetitis verbis libelli seorsum expressi tamquam si in ipso diario *Gazette archéol.* data fuissent Röhl (quem conferna loco modu laudato) falso ea laudavisse argueretur. Certe Lenormant a. 1867 ipse in ephemeride archaeologica Germanica edens imaginem figurae titulum sic designandum curavit:

Ε Υ Ι Α
Θ Ε Κ Ε

Newton extare quidem sine dubio censuit residua litterarum octyparum, sed nullam posse legi; Murrayio, ut anno 1897 comiter mihi scripsit, constat falsum esse scripturae speciem, defluxisse enim album sellae enlorem et effecisse lineas fortuitas. Quae cum exhibeant colorem plane eundem atque sella, si fuissent litterae, has non discerni potuisse; necessario adhibendum fuisse colorem diversum, sic ut vicinum sellae antiemium colore rubro sit distinctum. Quibus argumentis rem expedivisse dixeris virum clarissimum; accedit quod mira est prisca aetate scriptura opere anaglypho effecta.

1551 In fragmine cymatii oriundi e cella templi.

F. Lenormant, *Annali d. Inst.* 1829, p. 342. *Expédition de Morée* III tab. 52, p. 61 n. 10. Ross, *Kunstblatt* 1837, p. 321 = *Archäol. Aufsätze* I 241. (Boeckh, C. I. G. II 2138*b* et Addenda p. 1011. Leake, Peloponnesiaca 273.)

Ross se cum Gerhardio vidisse refert lapidem neque ullum temporis punctum dubitavisse, quin inscriptio adulterata esset, idque quidem ineptissime. Esse cur credat Gropium aliosque effossionum socios eam loci causa exaravisse, ut Guilelmum Gellium in errorem inducerent, postea cum titulus multas in Europa moviset disputationes veritos eos esse rem patefacere. Reperierunt lapidem Bavarii in effossionibus a. 1901 a se institutis (vide Furtwängler, Acta acad. Monac. 1901 p. 367).

1552 In fragmentis duobus repertis in ruinis templi.

Expédition de Morée III p. 61 n. 11.

Λ Α Ν Ι Ο

Id restare de Ζεὺς Πανελλάνιος neque minus fictum esse quam titulum praecedentem statim conicies, et revera Welcker, *Tagebuch einer griechischen Reise* I, 104, narrat Broendstedium eum aliis fabricavisse titulum quendam, quo Stackelbergium fallerent; versum ultimum fuisse:

Τ Η Σ Η Ι Σ Ε Υ Σ Π Α Ν Ε Λ Λ Α Ν Ι Ο Σ

Digitized by Google

CORINTHIA.

1553 Speculum aeneum rotundum repertum *Corinthi* in sepulcro. Ornatum est circulis duplicibus quattuor; in intervallo inter circulum secundum et tertium interiecto est titulus; fines linearum rectarum intructi sunt punctis. Asservatur in museo Atheniensi n. 7699.

Pervanoglu, *Archäol. Zeitg.* 24, 1866, p. 174*. (Foucart in additamentis ad Le Bas, *Voyage archéol.* II 874.) Dumont, *Monumente Grecs publiés par l'association des études Grecques* 1, 2 p. 26. Mylonas, Ἑλληνικὰ κάτοπτρα (1876) n. 36. Ridder, *Catalogue des bronzes de la société archéologique d'Athènes* p. 104 n. 527. — *Exscripsi.*

ΣΙΜΩΝΘΕΟΙΣΕΩΤΗΡΙΟΙΣ

Quam minime e forma litterarum et e modo inscalpendi dubium est, quin inscriptio adulterata sit in speculo genuino.

1554 »Tabula marmorea pollices III alta, semipedem et semunciam lata, in Museo Kempiano. Ed. Ainsworth. Monum. vetustat. Kemp. p. 39. et ex schedis praesidis Mazauguas Murat. T. IV. p. MCMXC. 6. Nos damus ex Ainsworth.« Boeckh, C. I. G. 1105*b*.

ΟΣΤΙΛΙΟΣ.ΜΑΡΚΕ
ΛΛΟΣ.ΟΙΕΡΕΥΣ
ΤΟΥ.ΑΝΤΙΝΟΩ

»Ὀστίλιος Μάρκελλος ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀντινόου. Eadem inscriptio est in nummis Corinthiis in adversa parte, et continuatur in aversa verbis *αὐξήσει τὰς ἀχμὰς*, vel *αὐξήσει. Καρυάτων.* Vide Eckhel. D. N. T. VI. p. 532. Igitur titulus, si genuinus, est Corinthius. Sed quum ex Kempiasis lapidibus haud pauci ficti sint et alionde quidem transscripti, non dubito hunc quoque titulum ex numni inscriptione in lapideu coniectum esse.« Boeckh.

1555 »Fragmentum *Corinthi* repertum. Descripsi anno 1863 Novae Corinthi.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 242. (Le Bas-Foucart II 896.)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν
Ἁδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλύμπιον.

Suspectum sicut pars titulorum sequentium propter nalum editorem. Certe lapidum omnium, quos in huius voluminis provincia se vidisse contendit, neque ego neque alius ullum reperit, excepto uno n. 854 et vel hunc non legit sed interpolavit editionem priorem.

1556 »In basi marmorea *Corinthi* reperta. Descripsi anno 1863 intra domum privatam Novae Corinthi.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 241.

ΤΙΤΟΝΦΛΑΒΙΟΝ — *Τίτον Φλάβιον*
ΝΙΚΑΝΔΡΟΝΟΙΓΟ — *Νίκανδρον οἰγο-*
ΝΕΙΣ — *νέα.*

Indicare solent qui titulus tales ponunt nomina sua.

1557 »*Corinthi*, in ruderibus domus veteris urbis.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 320.

ΓΒΙΒΟΥΛ
ΠΑΤΡΙΑΝ

Suppleri haec vult editor: Γ. Βιβούλ[ιος - -] *κατὰ ἀνά[θημα].* Mira est dedicatio oblata patri. Nomen Βιβούλλιος plus semel in Corpore Inscriptionum invenlri potuit.

1558 »In stela marmorea penes demarchum vici Σοφικοῦ dicti. Descripsi anno 1859.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 243. (Le Bas-Foucart II 156*b*.)

ΔΑΜΟΚΛΗΣ — *Δαμοκλῆς.*

1559 »*Sophici*, in ecclesia Beatae Virginis. Descripsi anno 1859.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 244. (Le Bas-Foucart II 156*a*.)

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ — *Ἀρτεμίδωρος*
ΑΠΟΛΛΩΝΙ — *Ἀπόλλωνι*
ΕΥΧΗΝ — *εὐχήν.*

1560 »*Sophici*, in stela marmorea. Descripsi anno 1859.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 394 n. 245. (Le Bas-Foucart II 156*c*.)

ΕΝΥΩΞΑΝΘΙΑ

Vix est qui Lenormantio credat *Ἐνυὼ* nomen gessisse mulierem humanam.

1561 »*Ornee*, in stela marmorea. Descripsi anno 1860.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 393 n. 240. (Le Bas-Foucart II 84*a*.)

ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣ — *Ἀπολλόδοτος.*

NEMEA.

1562 »Nemeae, in altari exiguo.«

F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 328. (Le Bas-Foucart II 143*b*.)

ΔΙΙΣΩΤΗΡΙ — *Διὶ Σωτῆρι*
ΕΡΕΝΝΙΟΣ — *Ἐρέννιος*
ΑΝΕΘΗΚΕΝ — *ἀνέθηκεν.*

Ἐρέννιος nomen peti potuit e Corpore Inscriptionum, ubi non rarum.

Digitized by Google

1563 »Nemeae, in parva ecclesia prope templum Iovis.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 329.

Ρ Α Τ Ι Ο Ν Ι Σ Θ Μ — πανη[γύριον] Ἴσθ[μια]
Η Ν Α Σ Π Ι — πολ]ῶν Ἀσπ[ίδα τὴν ἐξ Ἄργους.

Revera prope templum Nemeaeum est parva ecclesia, ad quam construendam adhibiti sunt lapides antiqui iique inscriptionibus instructi (cf. n. 484—488). Tamen de titulo non spopondérim. Certe emendare volui quod scripsit Lenormant: Ἀσπ[ὶ]δα ἐν Ἄργει.

ARGI.

1564 »Argis, in lapide quadrato.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 323. (Le Bas-Foucart II 128*a*. Röhl, Inscr. antiq. 43. Roberts, *Introd. to Greek epigraphy* 82.)

Μ Ε Γ Η Α Ν Φ Ι Ο Σ — Μεγάνθιος.

1565 »Argis, in fragmento basis marmoreae quadratae.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 324. (Preliwitz, *Dialektinschr.* 3289.)

Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Κ Α Ι Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Α Σ Κ Α
Ι Τ Α Σ Ε Ι Σ Τ Α Ν Π Ο Λ Ι Ν
Α Ρ Ε Τ Α Σ

εὐσεβείας ἕνεκα
καὶ σωφροσύνας κα-
τὰ τὰς εἰς τὸν πόλ-
ἀρετάς.

Divisiones diphthongorum qualis *καὶ*ᶠ vs. 2. 3 revera occurrunt in regionum vicinarum inscriptionibus (cf. adnotata ad n. 823, p. 165 col. II). Sed nihil refert, utrum genuinus an falsus sit titulus.

1566 »Argis, in parva stela marmorea.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 325. (Le Bas-Foucart II 139*b*.)

Κ Α Υ Τ Ε — Κλύτε,
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

1567 »Argis, in stela marmorea.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 326. (Le Bas-Foucart II 139*a*. Preliwitz, *Dialektinschr.* 3308.)

Α Γ Α Σ Τ Ι Π Π Ε
Χ Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε

Recte Foucart »ce nom est peut-être une erreur pour Ἀγάστικτε«: fefellit falsarium memoria.

1568 »Argis, in parva tabula marmorea.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 516 n. 327. (Le Bas-Foucart II 139*c*.)

Ξ Α Ν Θ Η — Ξάνθη
Χ Ρ Η Σ Τ Η — χρεστῇ.

NAVPLIA.

1569 »Naupliae, in marmore ex templo quodam antiquo, quod temporibus christianis inservit usui sepulcri.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 322.

Θ Ε Ο Δ Ο Υ Λ Ο Υ
Μ Ε Μ Ω Ρ Ι Ο Ν

Unica fuerit memoria de templo antiquo Nauplíae in usum sepulcralem transformato.

»Barbarum *μεμωριον* ... invenitur iam in titulo Corinthio apud Rossium, Inscr. graec. I 62 [huius operis n. 405]« Lenormant, ipse exemplum indicans quo in titulo fingendo usus est.

1570 »Nauplíae, in columella e lapide calcario.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 515 n. 321. (Le Bas-Foucart II 143*a*.)

Λ Θ Η Ν Ι Ω Ν
Ἀθηνίων.

TROEZEN.

1571 »Troezene in basi marmorea. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 396 n. 251. (Le Bas-Foucart II 157*b*.)

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Α̃ Σ Ε Β Π Τ Ι Ω Ι Ο Ν Σ Ε Β Η Ρ Ο Ν Σ Ε
Β Α Σ Τ Ο Ν Π Ε Ρ Τ Ι Ν Α Κ Α Α Ρ Α
Β Ι Κ Ο Ν Π Α Ρ Θ Ι Κ Ο Ν Α Δ Ι Α Β Η
5 Ν Ι Κ Ο Ν Ε Υ Τ Υ Χ Η Π Ο Λ Ι Σ
Ε Π Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Ϊ Α Υ Ρ Η
Α Ι Ο Υ Τ Ο Υ Σ Ω Λ Ω Ν Ο Σ

Exemplum praebuit titulus Troezenius n. 793. Non bene cessit orthographia vocis ultimae Σω-λωνος.

Digitized by Google

CALAVRIA.

1572 »In monasterio beatae virginis insulae Calauriae. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 395 n. 248.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΕ	*Ποσειδῶνι*
ΧΡΗΣΤΕ	*χρηστέ·*
ΧΑΙΡΕ	*χαῖρε.*

1573 »In insulae Calauriae oppido Poro. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 395 n. 249.

	ΜΑΡΚΕ
	ΟΥΩΛΟΥΣΙΕ
	ΡΩΜΑΙΕ
	ΧΡΗΣΤΕ
ś	ΧΑΙΡΕ

Arguit falsarium Ω in nomine gentili pro O scriptum.

1574 »Ibidem [ubi n. 1573]. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 396 n. 250.

ΔΙΟΝΥΣΙΕ	*Διονύσῳ*
ΚΑΙΠΛΟΥΤΑΡΧΕ	*καὶ Πλούταρχε*
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	*Διονυσίου*
ΧΡΗΣΤΟΙ	*χρηστοί·*
ΧΑΙΡΕΤΕ	*χαίρετε.*

METHANA.

1575 »*J'ai copié cette inscription en 1859, à Methana dans l'Argolide, sur un grand autel carré en marbre blanc, renversé au milieu des vignes auprès du rivage de la mer. La forme des lettres dénote l'époque impériale romaine.*«
F. Lenormant, *Revue archéol.* 1864 I p. 66. (Le Bas-Foucart II 159*g*.)

ΔΙΟΣ	*Διὸς*
ΑΠΟΒΑΤΗ	*Ἀποβατη-*
ΡΙΟΥ	*ρίου.*

Laudans Arrian. anab. I, 11, 7 Lenormant verisimillime prodit exemplum suum.

1576 »Methanae in stela marmorea. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 395 n. 247. (Le Bas-Foucart II 159*b*. Prellwitz, *Dialektinschr.* 3376.)

ΕΥΔΑΜΟΞΚΥΛΛΙΑ

Procreavit verba versus secundus tituli Argivi n. 618 (C. I. G. 1120) Εὐάμητος Κυλλία, iumno parva nominis prioris mutatio labore quam minimo est facta; Εὐδαμος enim hauriri poterat ex eiusdem tituli versu septimo.

EPIDAVRVS.

1577 »Epidauri, prope acropolin. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 396 n. 252.

ΑΣΚΛΗ	
ΚΛΑΥΔΙ	
ΥΠΕΡΤ	

Supplementum addit Lenormant: Ἀσκλ[απῷ καὶ Ὑγιείᾳ] Κλαύδ[ιος --] ὑπὲρ τ---. Sed in urbe Epidauro, e qua necessario oriundus est titulus »prope acropolin« repertus, vix collocatae erant diis medicis dedicationes; melius igitur scripsisset vir honestus e. g. Ἀσκλ[ηπιῷ καὶ] Κλαυδ[ίᾳ αὐχῇ] | ὑπὲρ τ[ῶν τέκνων. Sed verisimillime nusquam repertus est titulus.

1578 »Epidauri, in fragmento basis marmoreae. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 397 n. 154*a*. (Le Bas-Foucart II 154*a*.)

	ΑΥΤΘΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΜ
	ΟΥΑΠΙΟΝΝΕΡΟΥΑΝΤΡΑΙΑΝ

Infausto die imperatori Traiano nomen Ulpio indidit tituli auctor.

1579 »Epidauri, in basi marmorea. Descripsi anno 1859.«
F. Lenormant, Mus. Rhen. 21, 1866, p. 396 n. 253. (Le Bas-Foucart II 152*a*.)

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΦΙΛΟΞΕ
ΝΟΝΑΡΙΣΤΟΠΟΛΕΙΤΕΥΣΑΝ
ΤΑΚΑΙΤΡΙΣΝΟΜΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ

Pro miro *ἀριστοπολιτεύσαντα* debebat *ἄριστα πολιτευτάμενον*, parum diligenter contemplatus exemplum suum, quod praebebat titulus Epidaurius n. 1444 olim a patre suo de lapide exscriptus. Quod ibidem est *δὲ ἀγωνοθετήσαντα* infeliciter mutavit in *τρὶς νεωκορήσαντα*, mucus enim *νεωκόρου* in tanta inscriptionum Epidauriarum multitudine frustra quaerens.

Digitized by Google

PARS DVODECIMA.

TITVLORVM INCREMENTVM.

I. AEGINA.

1580 Fragmenta contigua quattuor tabulae e lapide calcario factae reperta a. 1901, primum ante templi servati medium latus meridionale, reliqua in muro interiore fulciente aggerem a templo ad orientem constructum. A. 0,25. l. 1,60. cr. 0,09. Litterae altae 0,06.

Furtwängler, *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1091. Idem, Acta acad. Monac. 1901 p. 371 *sq.* M. Fränkel, Mus. Rhen. 57, 152. Imago ad octavam partem redacta delineata est ex ectypo chartaceo, quod insigni benignitate mihi transmisit Furtwängler.

Var. lect. Vs. 2 X, quod deest in Furtwangleri imagine, ipse addidit *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1088. — Vs. 3 in. residuum litterae Signa addidi ex ectypo.

Τοῦ δεῖνος Κλ]ειτα ἱαρὸς τόπος τάφοιο ἄντα
αὐτοῦ]ιξ[. . χὠ βωμὸς χ]ελέφας πεποιη[μένος
χὠ περί]βολος περί[ηνεκ]ες.

Dissertatione laudata probavisse mihi videor verbum εἶναι non, ut credidit Furtwängler, designare templum, sed aediculam luxta templum collocatam atque cultum quidem esse Aphaeam in Dianae sacro (cf. Antonin. Liberalis 40), ad quod totum titulum esse referendum: Dianae constructam esse novam aram (vs. 2) itemque ebore ornatum esse eius templum, idque fortasse portam, sic ut factum esset in templo Aesculapii Epidaurio (vide n. 1484 vs. 65).

Exordia versuum constitui; in versu primo nomen viri, quod quidem ipsius sacerdotis credidit esse, supplevit Furtwängler.

1581 Fragmentum repertum a templo ad meridiem, a. 0,15. l. 0,17. Materia itemque fere crassitudo convenit cum n. 1580, sed litterae paulo maiores et paulo magis remotae a margine servato superiore. — *Exscripsi* ex ectypo comiter suppeditato a Furtwenglero.

1582 Fragmenta contigua duo tabulae mensae e lapide calcario mulli et diverso a n. 1580. 1581 fabricatae, quae ad immolandum instructa est cavatione non profunda. Reperta sunt a templo inter meridiem et orientem. L. 0,50. cr. 0,075. Titulus in margine tabolae exteriore.

Furtwängler, *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1092. Idem, Acta acad. Monac. 1901 p. 370 (utroque loco litteris minusculis). Cf. Meister, *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1088. Imago reddens quiotam magnitudinis partem delineata est ex ectypo transmisso a Furtwenglero.

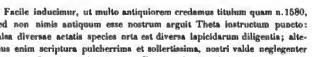

Ὁ δεῖνα ἀ]φ[έδρυσε τάφο]υ(;) Ὀχ[ίσεω(?).

Facile inducimur, ut multo antiquiorem credamus titulum quam n. 1580, sed non nimis antiquum esse nostrum arguit Theta instructum puncto: falsa diversae aetatis species orta est diversa lapicidarum diligentia; alterius enim scriptura pulcherrima et sollertissima, nostri valde negligenter exarata. Suo igitur lure censet Furtwängler proclivi errore *ω* semel modo scriptum esse; Wilamowitz (apud Furtw.) breviorem fuisse putat nominis divini formam, Meister contractam Ἀφώ. — Verba conatus sum restituere; minus verisimile fuerit Ἀ]φ[έδρυσε τάφο]υ Ὀχ[ίσεως.

Digitized by Google

1583 Fragmentum tabulae plane aequalis atque n. 1582 et eiusdem crassitudinis, repertum in ruinis inter meridiem et orientem sitis. Servatus est tabulae angulus dexter. Imago delineata e Furtwaengleri ectypo reddit quartam magnitudinis partem.

ἀπ[ὸ] τοῦ.

1584 Fragmenta duo marginis pelvis e marmore Pario factae, reperta in ruinis a templo inter meridiem et orientem sitis. *a* a. 0,06. l. 0,10. Littera Alpha a. 0,06; altera 0,02. Memorat Furtwängler, Aeta acad. Monac. 1901 p. 370. — *b* tam detritum ut vix discernatur umbrae litterarum. — Debeo Furtwanglero fragmenti *a* ectypum, fragmenti *b* apographum.

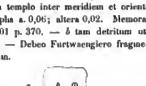

Ἀφ[αίαι].

1585 Fragmentum e lapide calcario factum, ut videtur pilae rectangulae fulcientis donarium. Repertum a templo inter meridiem et orientem. Imago ad quartam partem est redacta ex ectypo debito benignitati Furtwangleri, qui memorat titulum in Actis acad. Monac. 1901 p. 370.

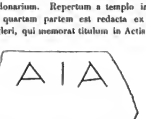

Ἀφ[ροδίτ]ηι
Δ[ιομήδ]ε.

1586 Fragmentum marmoris Parii, ut videtur de basi. Apographum comiter misit Furtwängler.

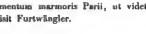

- εος.

1587 Fragmentum baseos factae e marmore Pario, repertum a templo inter meridiem et orientem, a. 0,16. l. 0,21. In summo latere residuum foraminis, ut videtur ad inuitendum pedem statuae. Litterae pulchrae et aequales a. 0,015. *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo Furtwanglero.

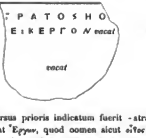

- στ]ρατος ἡ - -
ἀπὸ Σ]ο πέργου.

In fine versus prioris indicatum fuerit -atrati munus. Alter dedicantium audiebat Ἔργων, quod omnem aut αὐτοῦ in titulo n. 1580, Διομήδους n. 1585 docet, iam prisca aetate Aegiose evanuisse litteram Vau.

1588 Stela fabricata e marmore Pentelico, fracta in partes duas, quae antiquo tempore loaedificatae ductui aquarum sito ab urbe inter septentriones et orientem repertae sunt aestate a. 1901. A. 0,65. l. 0,25. Scriptura inaequalis et partim confertа, a. ca. 0,01.

Furtwängler, *Berl. philol. Wochenschr.* 1901 p. 1597 litteris minusculis. — *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo insigni Furtwangleri humanitati.

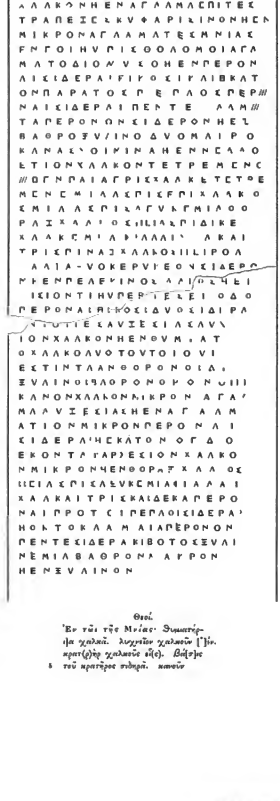

χμλκοῦν ἴν. ἀγγλωμα ἰνι τὸς
τριπέζος πυφαρίς(σ)μου ἴν.
μικρὸν ἀγ(κ)λωμ τῆς Μνίας.
Ἓν [τ]ῶι ὑπεσθ[ε]β[ή]κοντ· ἀγο[λ-
μα τοῦ Διονύσου ἴν. περσεω
σι σιδηρεῖ [ε]ἰσιοσι πολ· (τ)ωστ-
ὸν. Ἡφρ̣α τοῦς πέλλυσ· περ[έ-
τα περφυρᾶ σύντρ. [κ]λιμα-
τα περσεῶν σιδηρᾶ ξξ.
Βάζορ ξυλ]ίνω δύο κα[ρ]ῶ.
κανὶ σ[χ]οίνοι ἰονίοι. λου-
ὐτηον χμλκοῦν τετρσαίνο-
ν[ ]ἴβ. κο[ι]νχρίς χμλκῆ τετρα-
μίση μέι. ἀστικὸς ἐστχ̣αλκο-
ς μέι. ἀστὶκ ἰ[ε]ι[σ]ὶ μέι. Σὺ-
ρηξ χμλκ[ε]ῦσ [τ]ῖς(σ). ἀστκλὶ(σ)ον
χμλκ[ῆ] μέι. φιαλοι [χ̣μ]λκαῖ
τρῖς. τύπ(ξ) χμλκοῦς [τ]ῖς(σ). ξόα
χλι[σ]ᾶ δύο. κηρύκιον σιδηροῦ-
ν [ ]ἴν. πελεκῖνος [χ̣]μλ[κ]εῦς εἷς(σ).
εἰρίουσι ὑπερ [τ]ῆς αἰ[σ]ηθεω
περόνου (ε)ἰσιεν δύο σιδ[η]ρεῖ.
Ἓν τῶι [τ]ῆς Αἰζχύτεως· λιζχ-
ἴον χμλκοῦν ἴν. Σωωτ[ηρί-
ω χμλκῶ [β]λι· τουτ·(ν) ἐδ[ικαιῶ]
ἴστιν τὰ ὀν(υ). Σ̣ῖσις δ[ῆσα
ξύλωσι. Βάζορ Σ̣ῆσιν ἴσν.
πανοῦν χμλκοῦν μικρὸν. ἀγ̣κλ̣ο-
ιμ Αἰζχύσεω ἴσν. ἀγκλω-
ατεῖον ωκρὶσι. περφυσ
σιδηρ[ᾶ] ἴκοστὸν ἀγκο-
ψοστ[ο]. κπερχτεῖον χμλκοῦ-
ν μικρὸν ἴν. Σ̣ώρηξ χμλκ[οῦσ
ε(ς). ἀστὶς ἰσιασι μέι. φιαλαι
χμλκαῖ τρτικοδίκαι. περέ-
ναι πρωτοι κέπλαι σιδηραῖ
ὄκτω. πλιναφ[ῆ]α περονων
κέντε σιδηρᾶ. κλῶστὸς ξυλί-
ου μέι. Βάζορ μικρὸν
ἴν ξύλινον.

Vs. 27 extr. *σιδήρ* Furtw.

Titulus cum cooceptus sit sermone Attico ad eandem pertinet sacrorum curam quam cieruchos Atticos in se recepisse testes oobis iam erant n. 29—39. Io nostro derelictae suot desigoationes consonantium Gamma et Lambda Atticae, sed more Attico adhuc reldunlur vocales; fuerit igitur notiquior quam iudex aequalis n. 39. Io scriptura cooformanda Athenienses Aeginae cosnisetes non oecutos esse Athenienses urbanos, probant etiam Ε et Θ simul posita: Ε enim certum vs. 11. 18. 27; aliis locis diludicari nequit, utrum Ε fuerit an Η.

Non dubitandum quin Mnia et Aurssia cultae fuerint in eiusdem templi partibus separatis. De τῶι τε Δαιμόνε καὶ τῶ Αἰζχύτεω cultu Aegioetico tenemus testimonium Herodoti 5, 83 sq.: dearum simulacra Epidauria rapuerunt Aeginetae *καὶ ἱδρύσαντο τῆς σφετέρης χώρης ἐς τὸν μεσόγαιον, τῇ Οἱ μὲν ἔτι ὄνομα, σπάνιοι δὲ μαλιστα τι ἀπὸ τῆς ἀπόκεε ὠς εἶναι σπάνιον.* Nomen Μνία idem esse atque Δαμία dictum est ad n. 1010, in quo titulo (item in n. 1054) dea altera scripta est sicut apud Herodotum cum Xi pro Zeta; n. 1062 audit Ἀζσύτη; n. 1539 iuxta Αἰζχύσεω sunt Θεοὶ Ἀζσύτιοι, qui Auxesiam et Mniam videotur comprehendere.

Vs. 4. 21. 23. 25. 39 quinquies *εἰ* scriptum pro *ε̣ἰ̣* errori tribui nequit sed non magis Sigma evaooisne credi potest, idque quidem ante vocales et consonantes. Censeodus igitur est lapicida vocabulum nobiisso perscribere, quod compendium in designando numero non incredibile. — Vs. 7 *πυφαρίς(σ)μον* pro *πυναρ.*: lapidarius fuerit vir inculius, qui haud semel reddebat appellationem vulgarem, quod feciose etiam videtur in *ὑπεσθεβδόμων* vs. 9, ad quod cf. *ὕσπδα* Aeolice dictum pro *ὀπτώ* (Ahrens, De dial. I 82). — Verba *ἐν τῶι ὑπεσθεβδόμων*, item ooae diductis litteris data soot vs. 12. 28 recte sumpsisse mihi videor pro indicibus sequentium. — Vs. 10. 12. 14. 27. 35. 40. 42 *περόνη*: confirmari non fugit Furtwaengiorum, quod nuntiat Herodotus 5, 88: *καὶ ἐς τὸ ἱρὸν τῶν Θεῶν τουτέων περόνας μάλιστα ἀνατιθέντι τὰς γυναῖκας.* — Vs. 11 in ΗΚΑΤΟΝ, item vs. 27 in ΒΙΚΟΣΙ Furtw. Β significare credit Ει io unum contractum, qui scribendi modus hac aetate insuditus. Utroque loco erravit lapidarius. — Vs. 13. 42 *πλώστη* est pro *πλόστηρα* (Furtw.), quod iterum attribuendum fuerit appellationi vulgari; *πλώστας* scriptum est C. I. A. II 678 *B* vs. 33. — Vs. 16 *δοῦλαι* notandus spiritus. — Vs. 18 *σπανιρῆς*: lotellexit Furtw., apud Pollucem 10,165 legendum esse *τὰ λεβητόρια σπλοῦν τοιαυτηρίδος* pro *τοιαυτηρίδων*; utrumque tradi in libris scriptis et suntiavit Bekk. — Vs. 21 *ἀτκαῖδεν* ex appellatione vulgari aut ex errore; *ἀτκαῖδεκα* est C. I. A. II 676. — Vs. 23 extr. in ectypo cernere tibi videri potes ΛΛ: *ῥόδια*, sed cum umbrae sint debilissimae bonomque sensum praebeat dualis *ῥόα*, id fuerit verisimilius. — Vs. 30 *τούτω* (= *τοῦτο*) quod scripsit Furtw. refutatur singulari *ἴστιν*. Manifesto Ny per errorem omissum. — Vs. 31 ΘΟ scriptum pro ΟΘ. — Vs. 41 *περόνην πρώτου πέπλου*: fibulae destinatae vestimento sollemnissimo. *περὶ τοῦ πέπλου* Furtw., quod ut comiter mihi scripsit esse vult *περὶ(ε) τῶν πέπλων*; sed Sigma omissum in numero *εἷς* consentaneum, non in praepositione; praeterea vix aptum *περίε*, pro quo vs. 32 est *ναρά*, oeque dicas quid sibi velit articulus.

1589 Βάτος *πυρίτης*. Aegiose in museo.
Pelekanos, Ἀστυ d. 10 Sept. a. 1900 (ootitiae titulorum n. 1589—1593 debeo Prottio).

Η Ρ Ω Ν — Ἥρων.

Aut dedicavit Hero aut subscriptum erat nomen eius statuae.

1590 Repertum in vico Ἁγίου Βασιλείου dicto, nunc Aegiose in museo.
Pelekanos, Ἀστυ d. 14 Dec. a. 1900.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο — Αἰσχύλου
Τ Ο — τοῦ
Γ Ε Ρ Ι Λ Ο — Βιζίλου.
Sepulcrale.

1591 Repertum in vico Χλόε dicto, nunc Aeginae in museo.
Pelekaoos, Ἀστυ d. 14 Dec. a. 1900 typis vulgaribus.

Μ Η Ν Ο Φ Ι Λ Α — Μηνοφίλα
Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Ο Υ — Μενεκράτου·
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

1592 In saxo sito a monte Ὄρος dicto ad septentriones prope vicum Περιστερούς.
Pelekanos, Ἀστυ d. 14 Dec. a. 1900. — Imaginem photographicam debeo Hermanni Thierschii humanitati.

Ο Ρ Ο Σ

Titulus, si geouinus, legendos Ὄρος; sed facile suspicamur auctorem significare eum voluisse Ὄρος igiturque eum non esse antiquum, sive loci causa inscriptus est a viris iisdem, quos talis adamaviase novimus e titulis n. 1551. 1552, sive ab aliis alio consilio motis. Quae suspicio tantopere confirmatur specie litterarum conspicua in imagine photographica, ut nisi eam accepissem parte compreheodeote inscriptiones falsas et suspectas iam absoluta inter eas relegassem titulum.

1593 Saxum in vertice collis, qui a monasterio (ἱερὰ Μονὴ) est ad orientem. A. 0,84. l. 1,20; litterae a. 0,15.
Pelekanos, Ἀστυ d. 14 Dec. a. 1900.

Η Ρ Ι Α — Ἥρια.

Designatur locus sepulcrorum.

Digitized by Google

1594 Fragmentum acroterii orientalis templi Dianae. Litterae a. 0,003. — *Exscripsi* ex ectypo, quod debeo Furtwaengleri humanitati.

A
W
⊏
O
S V
M U

Bis scriptum *mem* interposito O, quod non crediderim Omicron, sed divisionis signum. Conici potest fabricatorem anthemii insculpsisse omissis sul exordium, fortasse Δ*ιο*[*γένους*].

1595 Scarabaeus Cantabrigae in museo Fitzwilliamiano asservatus. Middleton, *Catalogue of the Fitzwilliam Museum* n. 4. Furtwängler, *Die antiken Gemmen* II p. 36, tab. VII n. 64.

ΙΜΒΑΔΙΤΙΟΒΡΚ

Κρεοντίδα ἰοῦ.

II. CORINTHVS.

1596 Aryballus fictilis in museo *Louvre* dicto. Kretschmer, *Jahreshefte des österr. Inst.* III, 1900, p. 134.

ΑΕΜΟΥΛΟΝΟΜΠΒΤΑΙΛΑ

Λεπτώλεος Πεταλᾶ.

Nomen idem esse atque *Αἰσχυλέας* (*αι* = *ε*, cf. n. 268. 329) intellexit Kretschmer.

1597 Fragmentum pilae fabricatae e lapide poro fusco, Corinthi repertum m. Aprili a. 1898 ab angulo aream templi Apollinis inter septentriones et orientem sito viginti quinque fere metros. A. 0,25. l. 0,19. cr. 0,10. Inscripta sunt latera duo contigua litteris profundis et pulchris collocatis inter lineas sculptas; O altum 0,033, M 0,063. In lateris *A* versus primi litteris Φ Θ S residua coloris rubri splendidi; in faciendis O et Φ adhibitus est circinus.

Benigne Owen Dickerman auctoribus Rufo Richardsonio et Ioanne Williams-Whitein misit imagines photographicas, quas repraesento ad quintam partem redactas.

A Φοιν[ικε - - | - - τ]ῆσδε χ[ώ]ρ[ης]ος (s. τέν[ος δε χ[ώ]ρ[ης] - -.

B τ[ὸν πελ[αστὸν] (s. τ]ὸν πελ[αστὸν] - -] | ‘

In versu lateris *A* tertio post O constat fuisse Iota, post quod secutum esse potest Rho et Alpha, sed illud multo verisimilius. Primum residuum servatum in *B* aut est de T aut de M; deinde legi potest et *πελ* et *πεδ*: illud accepi quia suppleri potest ad designationem coloris, qualem habemus initio lateris *A*.

Continuisse eredendus est titulus praecepta de sacrificiis.

1598 Magna basis marmorea rotunda, reperta a. 1900 Corinthi in foro antiquo, a. 0,88. diametros 1,35. Principio inversa erat, apparent enim vestigia litterarum contrarie directarum.

Auctore Richardsonio (quo intercedente accepi etiam a. 1600—1605) delineationem suam comiter misit *Benjaminus Powell*.

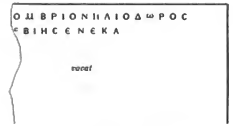

– – ⏑ – ⏑ – x Δι᾽] Ὀλυμπιον [Πολύδωρος,
– – ⏑ – ⏑ – x εὐηλθὲς ὄνομα.

Δίη scribit Powell; sed erat carmen.

1599 Basis marmorea utrimque cymatiis ornata, reperta apud ostium fontis Pirenae, quod prope forum situm (Pausanias 2, 3, 2) ut praecipuum magnarum contentionum praemium detegere contigit Americanis. A. 0,35. l. 0,67. cr. 0,66.

Richardson, *American Journal of Archaeology* ser. II vol. 4 (1900) p. 235 sq. cum imagine zincotypica, e qua *exscripsi*. Habeo etiam Powellii apographum.

ϵ, ΜΑΤΙCΙCΥΦΙΗCΒΟΥΛΗCΠΑΡΑΧΕΥΜΑΤΙΠΗΩΝ
ΡΗΓΙΛΛΑΝΜΕCΟΡΑCΕΙΚΟΝΑ CΩΦΡΟCΥΝΗC

Ψ Β

Νεύμασι Σισυφίης βουλῆς παρὰ χείματι πηγῶν
Ῥήγιλλαν μ᾽ ἑτοῖμε, εἰκόνα σωφροσύνης.

Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Restituit Richardson, quem non fugit basim sustinuisse imaginem uxoris Herodis Attici. — Σισύφεαι haud scimus in utriusque linguae scriptores poetico sequuti Καρύστιος, cf. e.g. epigramma Olympium apud Pausanium 5,2,5. Anthol. Pal. 745 vs. 7. 9, 151 vs. 4. Statius Theb. 2, 380.

1600 Basis e marmore albo facta, fracta in partes duas, quarum utraque (annis 1899 et 1900) reperta est a Propylaeorum scalis ad occasum solis. A. 0,335. cr. 1,32. l. pars maior 0,75, minor 0,19.
Delineationem comiter misit *Beniamenus Powell.*

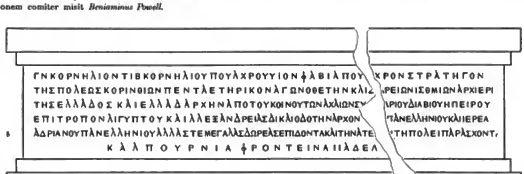

Γν(αῖον) Κορνήλιον Τιβ(ερίου) Κορνήλου Πούλχρου υἱὸν Φαβίᾳ Πο[λ]λχρον, στρατηγὸν τῆς πόλεως Κορινθίων, πυντοστρατῖνον ἀγωνοθέτην Καισ[α]ρείων, Ἰσθμίων, ἀρχιερέα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλοθεν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν συνεδρίου δὶς ἐπὶ Δίου, Ἱππέα ἐπίτροπον, Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας δικαιοδότην, ἀρχοντα τοῦ Πανελληνίου καὶ ἱερέα Ἀδριανοῦ Πανελληνίου, ἄλλως τε μεγάλως δωρεὰς ἐπιδόντα καὶ τὴν ἀτέλειαν τῇ πόλει παραχαρίσαντα. Κλαυδουρία Φροντεῖνα ἡ ἀλαλφ.

Honoratus est regnante Hadriano idem vir, cui regnante Traiano positus est lapis Troezenius n. 795. Quod in nostro dicitur *στρατηγὸς τῆς πόλεως*, id confirmat recte Klebsium *ἀντιστράτηγον* in altero rettulisse ad magistratum municipalem: promotus est Pulcher a munere proprietoris municipalis ad praetoris municipalis dignitatem. — Vs. 2 interpungendum esse inter *Καισαρείων* et *Ἰσθμίων* probat n. 795 vs. 8 sq.: *Ἰσθμίων καὶ Καισαρείων.*

1601 Basis e marmore albo facta, reperta a. 1899 infra Propylaea. A. 0,30. l. 0,60. cr. 0,58.
Delineationem debeo *Beniamini Powellii* humaltati.

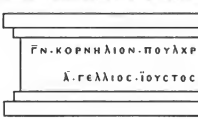

Γν(αῖον) Κορνήλιον Πούλχρον
Α. Γέλλιος Ἰοῦστος.

Statua posita erat eidem viro atque n. 795. 1600. Iota nominis ultimi instructum punctis diaereseos, de quibus cf. adnotata ad n. 995.

1602 Basis e marmore caeruleo facta, reperta in Propylaeis a. 1890. A. 0,65. l. 0,72. cr. 0,75.
Delineationem debeo *Powellii* benignitati.

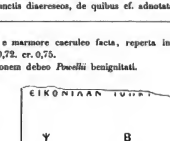

εἰκόν᾽ Λαν[τρ]ι[ν(ί)] π - -
Ψ(αφίσματι) Β(ουλῆς).

Fuerit carmen.

1603 Basis e marmore caeruleo facta, utrimque cyanitis instructa, reperta in Propylaeis a. 1900. A. 1,34. l. 0,73. cr. 0,70; pars inscripta a. 0,855. l. 0,52.
Designationem auctore Rufo Richardsonio misit *Beniaminus Powell.*

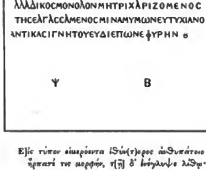

Εἶς τύπον εἰκαίοιστα ἰδὼν τ[ε]μένος ὠθυπετάσσω
ἔρματά τοι μορφὴν, τ[ῆ] δ᾽ ἐνὶ χλοῖ᾽ ἐ λίθῳ·
μορφὴν λαστάων ὧν ἴδῃ μειδιόωσαν τύχῃ.
Ἑλλὰς πάσων ὅλον ὑστερ᾽ χαριζόμενος.
σ᾽ τοῦτο δ᾽ ἀγαπτώσασ᾽ ἐν πολίεσσι Ἐπυγχιάδι,
ἠγεῖ πατρώου τοῦ δίκαιον Ἐφύρου.

Ψ(αφίσματι) Β(ουλῆς).

Vs. 1 cum nihili sit nomen Ithynor, lapicidam crediderim omisisse T: *Ἰσυνῆρ* de proconsule dicitur in Kaibelii epigrammate 905. Nomen honorati inscriptum fuisse ducendum plinthidi, quae fulcienti statuam basi imposita esset. — Vs. 5. 6 Entychianus frater proconsulis videtur, cum statuam posuit, aut vicarius eius aut successor fuisse in Achaia administranda.

Digitized by Google

1604 Basis stapiae e marmore caeruleo facta, reperta a. 1900 in Propylaeis. A. 0,95. l. 0,70. cr. 0,65.
Delineationem debeo *Purcello*.

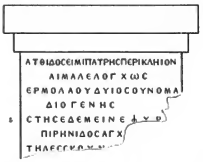

Ἀτθίδος εἰμὶ πάτρης Περικλέον | πῶμ᾽ ἁλαγχῶς, | Ἑρμόλεω δ᾽ υἱὸς κύδιμος | Διογένες. |
Στῆσε δί μ᾽ ὁ Ξαν[θ]ί[π]π[ου] | Περικλῆς ἀγχ[ι]· βοῖ[ω]ν τρὶς Σπιν[θ]ή- - - - - -

Supplevi hexametri alterius clausulam.

1605 Tabula marmorea marginata fracta supra et ad dextram, reperta a. 1899 a templo Apollinis ad orientem. A. 0,255 l. 0,24. cr. 04.
Delineationem benigne misit *Benjaminus Powell*.

Manifesto aequalis est n. 619, in quo cum urbium nomina tri: initio nostri servata redeant locis ultimis, titulus alter ex altero redi stegrari posse videtur. Cum in nostro ad uniuscuiusque nominis dextrae fuisse appareat ϵ̓τ cum nota numerali, in alterius versu tertio supple i nunc potest νικᾶ·. Quid sibi velit ϵ̓τ nescio; cum in verso ultimo ads riptum sit magnus numerus ϡ, vix significavit ἔτη s. ἔτους. Patet urbes nonullo aliquo consociatas fuisse; non inepte cogitaris de ἐτ(ήλυσι), ut a diverint pecunias notis sequentibus indicatas.

1606 In epistylii lonici cymatiis ornati tralae, quae reperta est cum compluribus aliis apud ostium fontis Pirenae (cf. lemma n. 1599), colore rubro picta est inscriptio, cuius litterae angustae a. 0,013.
Richardson, *American Journal of Archaeology* ser. II vol. 4 (1900) p. 238.

ΤΟΝΟΡΩΜΕΝΟΝΟΝΤΑΚΟCΜΟΝΤΗΠΕΙΡΗΝΗΠΑ
-- τὸν ὁρώμενον, ὅστις πάτων τῇ Πειρήνῃ κεφαλὸς[ίσκων](?).

Iudice Richardsonio litterae prodiunt aetatem Byzantinam. Extrema replere sunt conatus.

III. CLEONAE.

1607 Lapis porus fuscus repertus in domo vici dicti Ἅγιος Βασίλειος, qui vicinus est loco Βαλμετέ appellato, sedi Cleonarum, unde Dickermanio narravit incola quidam oriundum esse lapidem. Olim cum inaedificatum fuisse monstrabant structi reliquiae. Nunc asservatur in museo Atheniensi. A. 0,266. l. 0,385. cr. 0,124. Fractae sunt partes sinistra et posterior, scripta latera tria: *A* et *C* sunt in lateribus sibi oppositis latioribus, *A* in latere superiore, *C* in inferiore; *B* in latere angustiore antico. Margines igitur inferior lateris *A* et superior lateris *B* eidem sunt, non minus inferior lateris *B* et superior lateris *C*, quod figuris nostris parum lucide redditur. In lateris cuiusque parte dextra spatium l. 0,101 vacuum est a scriptura; in *C* scripturae finis notata est linea inscripta. Litterae inter lineas collocatae a. 0,032—0,035; Θ et Ο a. 0,02.
Auctoribus viris egregiis iisdem, quibus debeo n. 1597, *Owen Dickerman* inventor lapidis insigni humanitate misit imagines photographicas et delineationes, quibus addidit commentarium uberrimum. Imagines quas sulcio quartam redduntur magnitudinis partem.

Vs. 1 - - - - - - - - - -
2. 3 .ν vel ιλι [τ]ὼ̣ν̣τ̣ε̣ρ̣ω̣ν̣ ἀ̣ν̣ε̣ί̣θ̣ω̣κ̣(α)ν ξ[ε - -
4. 5 σε ὑμᾶν, αὐτω[τ]ον ἔρ[ξ]αντα α - -
6. 7 ὠὴ μα[ρὸ]ν [τ]ω̣[ι]ν, αἱ δ[ε]ῦ[ξ]ωσιν ἀ - -
8. 9 ντα χρῆμα μυ[θ]ήν, μαρὸν ὑμᾶν - -
10. 11 στον (ε. στων) μυθῆν ...|...ον ὑμᾶν, σ[ὲ - -
12. 13 ἀυθ[ε]ωντικ μαχὰν· κἀ[θ]ορον δὲ οἶδεν ' - -
14. 15 α]ὐ̣σ̣θ̣άνει, κα[θ]αρ[ὸ]μενον κατὰ νόμον - -
16. 17 .. ἀν᾽) ἱαρεῦ [ὑ]μαι[ν]ελλόε - -

Lacrasour e titulo alphabeti genus novum, quod sequalitatem quidem non mediocrem exhibet cum Corinthio, sed lota non ξ scribitur sed ι et, quod gravius, Β non significat ε et η sed solum η, Ε solum ι; spurium ει scribitur Ει.

Lectionem paene totam recte expediverat Dickerman.

Vs. 2. 3 *διατέρων ἀνέθω(α)ν*: *-aqua lustrabe-* Dickerman, laudans Aeschyl. Choeph. 926 Kirchh. *κοὐφαμάτων ἀτᾶν διατρέπει.* — Vs. 4 in. de Θ superest punctum. — Vs. 5 ad *ἔρ[ξ]αντα* affert Dickerman *ἔρ̣ξ̣α* e titulo Cyprio *Διαλέκτου* 71 et *ἔρ[ξ]ειν* e lege Gortynia X 30. — Vs. 16. 17 supplere conatus sum: *-a publico sacrificio excludetur-*.

IV. ARGI.

1608 Tabula reperta Argis prope sedem fori antiqui.

Ephemeris dicta *Κοιρὶ* d. 13 Dec. 1900 n. 4322. Ephemeris *Ἀκρόπολις* d. 8 Ian. 1901. (Theodorus Reinach, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 324.)

Εἰκόνα Φωτιφαρίου μεγαλίδεος ἀνδριάντος
Ἀρχίλλιος Δαμιπεῦς στῆσε χαριζόμενος.

Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).

Var. lect. Vs. 1 *μεγαλιδνεος* dat *Ἀκρόπολις.*

Proconsuli eidem positum esse lapideo Megaricum C. I. G. Sept. 1 96, quem non recte relatum esse ad patrem Symmachi scriptoris hoc ornatum titulo C. I. Lat. VII 1698 (Wilmanns 641. Dessau 1257) intellexit Reinach. Coniecit lapidem nostrum ei Megaricum pertinere ad Symmachum proconsulem Achaiae a. 349 (Hertzberg, *Geschichte Griechenlands* 3, 230) eumque avum fuisse scriptoris.

V. HERMIONE.

1609 Omisi C. I. G. 1200, e schedis Fourmonti.

TONYION
KOPAI

- - - - - - *τὸν υἱὸν*
Δάματρι, Κλυσίνομ.] *Κόραι.*

Dedicaverunt imaginem filii sive parentes sive solus pater sive mater; cf. n. 688. 691. 693. 694. 699.

VI. TROEZEN.

1610 In latere postico lapidis, in quo n. 894, Legrand (*Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 203 n. XII) animadvertit inscriptiones erasas duas: *«une en estampage de la plus longue, prise en 1890, je crois distinguer»:*

ΤΟ ΛΝΕCΤ ⌐ ⊦ Α
Γ Α Ι Α Λ⁻ΛΛΟΥΛΛ Ш Ξ Ι ΕΙΝΟΝ
ΗΤΡCΙΖΗΝΙΩΝΠΟΛΙCΤCΝCΩ⁻ ⊣ΡΑ
////////////////////////////////

Τὸ[ν ἱκφαν]ὸ̣ν̣τ̣α̣τ̣ο̣ν̣ [αὐτοκρ]ο̣[τ(ορα)
Κα[ί]σ[α]ρ̣α [Γ]αλ(έριον) Οὐαλ(έριον) Μ[α]ξ̣[ι]μῖνον
Εὐ Τροιζηνίων πόλις τὸν σω[τ]ῆρα
- - - - - - - - -

Restituit Legrand, nisi quod vs. 1 dedi *ἱκφανέστατον*, quod reddit latinum *-nobilissimum-*. Quod in eiusdem versus fine scribit *πόντοκράτορ]α* non quadrat ad exempli sui spatia.

INSCR. GRAEC. PELOP. I. 48

Digitized by Google

VII. LIGVRIO.

1611 Basis aenea asservata in museo Berolinensi. Redacta est in speciem graduum trium, quorum imus altus est 0,004; medius 0,015; summus 0,021; latus est gradus imus 0,16; summus, in quo vestigia statuae progredientis, 0,128. *

Furtwängler, *Jahrbuch des arch. Inst., Anz.* 4, 1889, p. 94. (Kretschmer, *Hermes* 36, 1891), p. 125. Meister, ibidem p. 319. Dittenberger, C. I. G. Sept. I 4249.) Kretschmer, *Jahreshefte des österr. Inst.* 3, 1900, p. 133. M. Fränkel, Museum Rhenanum 56, 1901, p. 423. — Imago bases reddit dimidiam magnitudinem, imago tituli veram.

Ἀνφρξιν
Ἐπφρος ἀνέθηκαν.

Dissertatione laudata probare conatus sum Ἀνφρξιν designare Minervam quae ut propugnatrix repraesentata esset; Ἐπφρος, in quo quomodo transscribendae sint syllabarum priorum vocales est incertum, significare incolas vici Argivi nobis ignoti; neque esse cur diffidamus testimonio secundum quod ex Ligurio monumentum sit oriundum. Terminationem ος pro ας in sola Boeotia adhiberi non recte creditum esse docuit Kretschmer.

PARS TERTIA DECIMA.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

5 Sero animadverti versus primos tres exscriptos esse a Fourmonto (C. I. G. 1087), cuius testimonio constat lapidem fuisse Megaris in ecclesia Sancti Demetrii, ut non recte a me sit receptus. Exemplum Lebasianum fugit Dittenbergerum, C. I. G. Sept. I 119, et Wilhelmum, *Jahreshefte des österr. Inst.* III, 1900, p. 40, cuius confirmatur emendatio versus alterius τρίωνον.

7 In transscriptionis versu altero desiluit accentus: τῶι.

9. 30. 31. 39 In lemmatis, item in commentarii tituli n. 39 versu primo, templum non recte dicitur Minervae; est Dianae, cf. n. 1580. — Editionibus tituli n. 39 addendum Le Bas, *Voyage archéol.* II 1684.

19 Recte me repudiavisse n. 19*a* a me rogatus testatur Hermannus Thiersch. Cuius apographum tituli n. 19, quod eumiter addidit, eum meo congruit, nisi quod in versu primo dat ΘΕΙΟ; in versu tertii voce ultima haesitat, num post Ει fuerit Ny an Eta, certe ad Αφυεωτῶν non sufficere spatium, ut litteram unam putet fuisse omissam. Ego adnotavi quidem parcum esse spatium — supra non plane accurate redditur —, sed aut ΝΗ aut ΗΤ in unum signum fuerint coniuncta.

51 In primo lemmatis versu lege «iuxta quem».

62 In lemmate extra uncos collocandum erat: «Le Bas, *Voyage archéol.* II 1713», quod exemplum repraesentavi.

115 In lemmate lege «C. I. G. II add. 2143*e*».

133 Iteravit Le Bas, *Voyage archéol.* II 1737.

137 In lemmatis versu altero lege «factus».

179 Repraesentavit Furtwängler, *Die antiken Gemmen* tab. VII n. 66.

190 Opus musivum a. 1901 repertum magis quidem mutilatum Bavarii, postea pars denuo obruta est, ut imago photographica, quam auctore Adolfo Furtwaenglero benigne mihi misit Hermannus Thiersch, non plenius exhibeat inscriptionis reliquias. Apparuit spatia a Rossio male reddita in errores induxisse. Tum titulum priorem denuo detegendum curavit et accuratissime sic mihi exscripsit Thiersch:

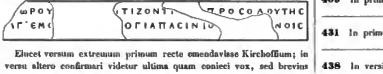

Elucet versum extremum primum recte emendavisse Kirchhoffium; in versu altero confirmari videtur ultima quam conieci vox, sed brevius scribendum πᾶσιν ἐπ[ρχεμένοισι: Rossii Ν erat C; post ν omisit indicare aut Ο aut parvam lacunam.

Tituli alterius versuum priorum subicio finem:

Π Α
Δ Ε Υ Θ Ε

Nihil igitur scriptum erat post τίνεται. Vs. 4 tantum abest ut spatium sufficiat ad ἀναπεδίσαντα, ut συνεργάτα perscriptum fuisse nequeat: fuerit συνεργ. ἀναπέδισαντα. Vs. 5 elarum pro ΡΕ est ΠΕ.

E litterarum specie titulos recentiores esse quarto p. Chr. n. saeculo non credo; fortasse vel sunt tertii.

202 Statua asservatur Madriti in museo teste Huelsnero, *Antike Bildwerke in Madrid* p. 41 n. 13; cf. p. 345 (tituli iteraverunt Kaibel, Inscr. Sic. 2543. Cagnat, Inscr. Graec. ad res Romanas pertinentes 27). Addit Hübner versum quartum: ..ΙC///; in versu primo extr. dat ΙΝΝΙΟC; pro Ε habet Ε.

203 In commentario versus octavi corrige: «qui ipse περίβολος — designatus esse putandus est». In commentario versus 15 lege «τὸν περίβολον».

213 Titulus acu incisus est. In commentario pro «n. 610» lege «n. 614».

217 Repraesentat Pernice, *Antike Denkmäler* II tab. 40 n. 7.

233 In lemmate lege «20, 51 Röhl».

235 In primo adnotationis versu lege «videtur».

257 Repraesentat Pernice, *Antike Denkmäler* II tab. 40 n. 6*b*, item 289 ibidem n. 4; 313 iteravit II tab. 39 n. 12.

356 Αἰτωλικοῖς scriptum etiam est Troezene n. 771.

357 In transscriptione desiluerunt spiritus et accentus: Ἄιων Σωσέου.

409 In primo adnotationis versu lege «*defunctus*».

431 In primo adnotationis versu lege «Xenophontem».

438 In versibus 3. 4 transscriptis lege σὺ[ν]σε τῶν ἀλ[λων], ἀν.

Digitized by Google

479 In adnotationis versu tertio pro «neque» lege «atque».

492 In adnotatione in alterius columnae versu quarto extr. lege «voci».

497 Initio commentarii lege «in versibus 6.7».

506 Edidit Rogers, *American Journal of Archaeology* 1901 p. 159.

530 In commentarii versu ab ultimo tertio pone comma post «facimus»; in versu proxime insequente lege «Vs. 10. 20 Ναυτάλη».

549 In versu transcripto tertio lege «. *νους ολη* (sive . *νου σελη*)».

554 Vs. 4: eis qui *γράτται* idem censent atque *γράμματ* accensit Solmsen, Mus. Rhen. 56, 1901, p. 497, ortum id ratus e **γραφ - σ - μα*.

556 Exemplum non plane accurate in Corpore inscriptionum e Fourmonti schedis a se inspectis redditum esse nuntiat Wilhelm (Mus. Rhen. 56 p. 579): esse n. 9 in: . . ·^N, vs. 10 ΓΕΓΕΝΗΑΜΕΝΗΝ, vs. 11 ΕΞ*ουσιν*, vs. 12 in. ^IA (non IIA). — Restitutionem suam publicavit Wilhelm *Jahreshefte des österr. Inst.* III, 144, non tamen quam praedixerat, sed valde inaequalem, contra quam disputavi Mus. Rheo. 56 p. 233 sq.; respondit Wilhelm versumque 3—17 exemplum emendatum proposuit ibidem p. 571 sq. Equidem cum eius restitutionem dudum promisisam quam diu poteram exspectaverim, paulo festinantius rem egi, ut negligerim e Pouquevilii testimonio a me repeto fructum percipere; licet enim, quidquid mire contra me loquitur Wilhelm, Pouqueville spographia ad unum omnia sint pessima, fides ei non deneganda quod tradit post Fourmonti versum sextum decimum fuisse alium, in quo . . . . . MEN; qui sequantur versus diremptos fuisse spatio vacuo. Elucet igitur nos tenere responsi satraparum legato dati finem, sicut initium nos tenere probare constus sum in dissertatione laudata, ad quod optime quadrat, quod desiderio Fourmonti teste Wilhelmo (p. 584) lapidem utrimque cymatiis instructum ita praesecetat, ut versus nobis traditus primus videatur fuisse tituli secundus. Exurdium secundis euris sic constitui (versum primum exempli causa):

> [Θεοί· ἴδοξεν τῆι τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἄργει συνεδρίαι
> διαπορῆσαι τῶν δέκα -ρου Φ[ε]υγῆ
> πρεσβευτὴν τοῦ μετ[ὰ]γοντα τὸν κοινὸν [εἰρ-
> ήνης παρὰ τὴν σατραπικὴν ὀκουτι κτλ.

Dativi a δόκει pendentis bonum exemplum suppeditat Wilhelm (p. 575): C. I. A. IV 2 o. 14 c. vs. 23.

Praeterea haec nunc volo mutari:

> vs. 7 sq. - - - - - καὶ χρήσιμα αὐτοῖς τοῖς φίλοις,
> βραδεῖ δὲ σώθηι πάλαιον σῶστον ὄντα· [ἴσως
> ἂν ὑπερβαίνειν ἔχω κτλ.

αὐτοῖς recte dedit Wilhelm. Indubium *σῶστον* debetur amico cuidam, qui numen sunm profiteri me vetuit (idem Wilhelm testatur reperisse Leonardum); ΡΡ, quod vs. 8 extr. tradit Fourm., sumpsi pro ΕΘ, quae mutatio levissima si servatum erat Γ ?; vs. 9 in. ^ Fourmonti supererat ιλε A.

> Vs. 15 sq. - - - - - - ἐπ τὸν ἐκεῖ[νον χ]ρόνον,
> ὡσεὶς
> πάντ[ε ἀξ]ίως τῶ τε τῶν γεγονότων εἰρήνη-
> ι τωνυνὶμεν καὶ τῶν προγόνων.

Quae sequebantur spatio interiecto vacuo Wilhelm censet fortasse subscripta esse ab Argivis, quod probari nequit; deersant enim quibus opus esset praescripta. Decretum erat de arbitris constituis ad diudicandum inter civitates foederi adscriptas de controversiis finium. In versu Fourmonti octavo decimo lege *περ[ὶ χ]ώρας δε διαφαλλόμενοι τε -*; vs. 19 extr. *δικηρικ*.

Iam subiicendi mihi sunt vs. 13—17, sicut in posteriore dissertatione eos proposuit Wilhelm:

> δε]λ-
> ὥσαι δὲ τὰ παρὰ τῶν σατραπῶν ὄκουτι δοῦτι οἱ [Ἕλλ]ηνες πρ-
> ετεθύνηντες πρὸς ἀλλήλους διαλύωσιν τὰ [διάφορα πρὸ-
> ς] κοινὸν εἰρήνην ἄτους ἀποκαταλογίσωσιν τοῦ πρὸς αὐτοὺς πολ-
> έμου τὰς πόλεις ἕκαστος τὰς αὐτῶν ὡς μεγ[ίστας καὶ εὐδαίμον-
> ας ποιῶν καὶ χρήσιμα αὐτοῖς τοῖς φίλοις καὶ ἰσχυρο-
> βραδεῖ δὲ σώθηι πάλαιον σῶστον ὄντα· ἴσως ἐ-
> ὄψ ὑπερβαίνειν ἔχω καὶ μὴ συνβαίνηι τοὺς Ἕλληνας μεθ' ὧν ο-
> ὐκ γεγονότων ἐμὲν εἰρήνην ἐπεγκεῖν δικάζων τύχηι με-
> θβεβαιῶι μετὰ μαχητῆ, ἐξεῖναι καὶ ταῦτ[α εἰρηναῖον πρὸς ἐ-
> παλλάν· ἐὰν δὲ πολεμεῖ πρός τινας τῶν [συντεθέντων ταῖ τ' πρ-
> ογράμμα τιν παρέχειν ἐκ δυνάμεω τὸ εἰρήνης τέρ]α(?) ἢ αὐ-
> τὸν] ἐπιστῆσαι τοῖς Ἕλλησιν ποῖς τόποι [τὴν εἰρήνην κατέτα-
> σαι] ἢ ἄλλοσε τῆς τῶν ἐκ τῆς ἐκείνου χ[ώρ]ας, ἀπαντῶσιν κοινῆ
> κατὰ τ]ὸ ἀξίωμα τῆς τε τῶν γεγονότων εἰρήνης καὶ ὧν πρὸ τ-
> οῦ ἐπ[ηξά]μεν.

Ait Wilhelm: «*nur ein trügerisches, allerdings merkwürdiges Spiel des Zufalls erlaubt in einer Reihe von Zeilen kurze unanstössige Ergänzungen*», ac sane si casus est, mirum quod litterae servatae ultimae et versus proxime sequentis exordia coalescunt in unam idoneam vocem: vs. 5/6 κ[αλ]ῖ-μεν, vs. 6/7 μεγ[ίστ]ας; quod vs. 7/8 φίλ[ο]ις, / *βραδεῖ* et 13/14 τὸ εἰρ-[ην]ικ] supplementa brevissima sunt optimisque et quod sic efficiuntur versus aequales litterarum aenarum tricenarum; quod contra Wilhelm in his versibus omnibus ineulcare coactus est verba ad sensum supervacanea, praeterea vs. 8. 9 ε[ἶν, vs. 12 ὠσ', quod plane ineptum, nam sic noc signifieantur ipsi Graeci foederati, sed alii cum iis anciati (quod praemittit *τῶν συντεθέν*ων, falsuo est; vox enim apud Aeschinem 2, 55 et 163, e quibus solis locis affertur in lexicis, indicat collegas coniunctim sacrificantes); vs. 14 ἢ *αὐτὸς* male collocatum. Summe insuper offensioni est δοκεῖ in versu tertio adhibitum pro ὅτι, quod in tanta titulorum Atticorum copia aute saeculum tertium (Meisterhans p. 253, 27) non necurrit.

Referre titulum Wilhelm vult in annum 362/361; nihi vel nune sieut in dissertatione ad securatam temporis definitionem footes oostri non videntur sufficere, quanovis nesciendi artem exercitam vehementissime reprehendat Wilhelm.

561 In decimo commentarii versu lege «inflecteretur».

564 In altero adnotationis versu lege «dndicato».

581 In ultimo adnotationis versu dele: 581.

619 Vs. 3 supplendum *κα[τ -*, cf. quae adnotavi ad n. 1605.

666 In verbis praecedentibus commentariuo versu primi lege «triom primorum».

670 In lemmatis versu altero lege «C. I. G. 1163».

729 In transcripto versu octavo lege «Ἀγχιά».

732 In transcriptione columnae secundae versus iude a vigesimo non recte sunt numerati, quod collato exemplo quoseo corrigas. — In adnotationis versu ultimo lege «siterium».

748 Vs. 24 Σχιλιάδης ominativum esse et designare sodalem phylae recte videtur censere Szanto, *Sitzungsber. der Wiener Akad.* CXLIV p. 17, afferens *δλαγε φυλὸς Ἐφεσενε* sive *Καρσιάδε* e decretis Ephesiis.

750 In primo commentarii versu lege «missos».

Digitized by Google

752 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 190, compluribus locis recedens a lectione olim missa. Lapidem transportatum esse refert in museum Atheniense, ubi meo rogatu eum contulit partemque inferiorem exscripsit *Prott.*

Vs. 1 in. ΔΕΔΕΔ Legr.², . . ΔΕΔΕΛΟ Pr. ‖ vs. 2 in. . ΕΡΙΤΑΣΕΙ . . . ᵖᵉ Pr. (non igitur suppleri potest «ξρόνοι») ‖ vs. 3 in. ΝΕΙΩΝΤΑΓ Legr.² Pr. ‖ vs. 5 interpunctionem omittit Legr.²; testimonium Prottii deest ‖ vs. 9 bis Ο pro Θ Pr., item vs. 12, ubi ΠΟΟ Legr.² ‖ vs. 14 extr. ΤΟΓ Pr. (transcribendum igitur τὸν | ⟨χρόνον⟩ ‖ vs. 15 extr. ΘΕΙΑΣ Legr.², ΘΕΙΑᴬ Pr. (recte igitur scripsi κατ᾽ἐνίαυτον) ‖ vs. 17 extr. ΑΝΑ ΟΙΙΕΟΥΛΤΙ Pr. (scribendum igitur ἀνα⟨γρα⟩ψάντι) ‖ vs. 18 in. ΤΑ.ΑΙΣ Legr.², ΣΤΑΛΑΙΣ Pr. Tum ΚΑΣΑΥ. . . . ΟΥ Legr.², ΚΑΛΑΥ.Γ\ . . ΟΥ Pr. Tum quae sunt post Πανσανίου omittit Legr.², de quibus . \Ι ᵐ Ο ᵐ . Γ ᵖ Ι Pr. ‖ vs. 21—31 addidit Legr.²; equidem vs. 19 sq. subiciu e Prottii lectione:

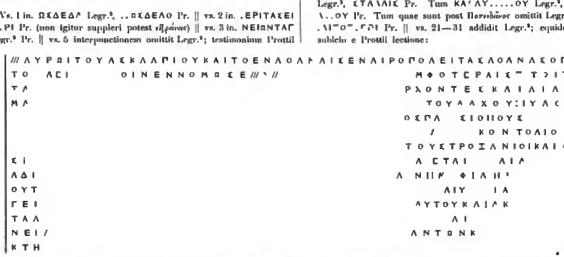

Vs. 20 in editione quoque pro ΟΙΝ Legr. dat ΟΝ, ante quod cum nihil habeat, elucet eum coniecturam inseruisse exempio mihi misso; etiam pro ΠΟΛΕΙΣ mane dat lacunam. Enuntiatum incipiens a ὅπως vs. 19, cum δέ non scriptum fuerit, coniungendum cum prioribus: *ἐπιψηφιοῦσι le στεφάνωι εἰς τὰ ἱερὰ· τό τε κτλ., ὅπως | τὸ [δὲ] ἀπὸ [τοῦ δημοσίου(?) ἐπιτίμιον κ[. . . . . ἀ]ναφορίσαις [τε(?)] τοῖ Τροζ[ηνίοις - - - ἀ]ρχοντες κα[ὶ ᾱ]ᾱλ[ῶσιν.* Initium versus vigesimi certa ratione restituere mihi non contigit neque e sequentibus perpauca elicere possum: vs. 25 -τους Τροζηνίοις καὶ sive κα[ὶ ἀ, vs. 29 αὐτοῦ καί, vs. 31 π(?)ἐντων, vs. 32 πτε|ωστε(?).

Titulum incolente tractavit R. Meister, *Berichte der sächs. Gesellsch. der Wissensch.* 1901, p. 21 sq.; de versibus 5—13 disseruit Haussoullier, *Revue de philologie* 25, 1901, p. 336 sq. Meister in versus tertii fine suppiere vult *ἐπὶ τῶν δικάτων*Ϝ*ων*, post quae cum expectares *τί δὲ τοὺς δικάτους*, praetulerim *δικάτωΝ δὲ μέτε ἀργύρτα μήτε βιωτων*. Novum vocabulum *ἀνεκβατὸν* (vs. 6) interpretator «occupatio alicuius rei quae pignus sit restitutionum» (*repraesentio*); vs. 8 legit *στεφ δὲ* Ϝ *ἀπ φίρρι* (eeque Br. Keil, Anonymus Argentinensis 277 adn. 1): «secundum aestimationem factam e tabellis Philoclis scribae Troezenii». — Vs. 9 *πεπωμένος*, quod probabiliter explicari non potest, Bechtel (*Hermes* 36, 1901, p. 610) coniecit per errorem scriptum esse pro *πεπραμένος* = *πεπωλημένος*, quod sensui quidem satisfaceret, sed emendatio eiusmodi cimis est incerta.

Urbem hostilem fuisse Epidaurum credit Haussoullier, rationes quibus ductus sit non patefaciens.

Denique moneo similitudines non mediocres eum nostro exhibere titulum n. 941, ubi conferas adnotata; addendum est in nostri vs. 11 *ἀπεκρεμάσθην*, in altero Δ vs. 5 - - *κρεμάσθην*.

753 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 185, referens lapidem fastigio instructum transportatum esse in museo Athenienses. Petere igitur potui auxilium vici numquam promptum officium mihi denegeatis *Prottii*, qui licet ipse profitentur in lectione quam dicit perdifficilem tempore concesso sibi satisfacere non potuisse, tamen rem magnopere promovit. Lata est ergo eam ex apis. em. 40. Quae dubia erant Prottio, signavi subductis lineis.

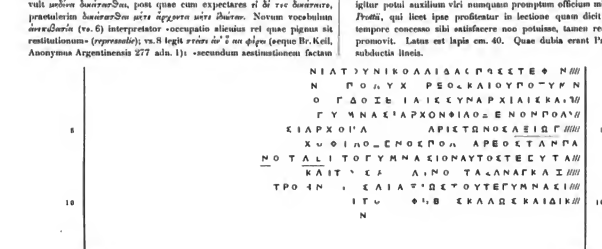

Πο⟨δών⟩ κωπτοπώνου Δαλφὶς τοῦ Νικολάου, ὅπως στεφ[ανω]θῆ ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου Φιλέ[ν]ικος Πολυχ[ά]ρεος καὶ ὁ ὑπ[ε]γ[υμνασιάρχησε Ἀρίστων Ἀρίστωνο]ς· ἔδοξ[ε]ι· [τ]αῖς συναρχίαις καὶ [τ]ῶι βουλῆι ἐπαινέσαι τὸν γυμνασίαρχον Φιλέρενον Πολυχάρεος καὶ τὸν ὑπογυμνασιάρ[χ]ον Ἀ[ρίστωνα· ἔδοξε τοῖς συναρχίαις καὶ τῶι δήμωι· ἐπειδὴ τὸν γυμνασίαρχον Φιλέρενον Πολυχάρεος καὶ τοὺς ὑπογυμνασιάρχους Ἀ[ρίστωνα Ἀρίστωνος ἀξιω]τάντους ὄντας· ὁ γὰρ γυμνασιάρ[χος] Φιλέρενος Πολυχάρεος τῶν πάντων ἔζωκε σπουδῶν ὅπως] τὰ ἐξῆς τὰ γυμνάσια αὐτοῖς τὸ αὐτὸ μ]ετὰ τοῦτ᾽ καὶ οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν(?)] καὶ τ[οὺς ἀ]γωνιζόμ[ενους ἀνεγκεῖλω

- - - - - - - - - - - -]γεται ἀξίως τοῦ τε γυμνασί[ου καὶ τῶν κλίνων - - - - - -] τ[ο]ὺς ἐφ[ή]β[ους παλαι]στὰς καὶ δικατί[ους - - - - - - - - - -

761 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 201 n. VII, litteraturam sestinans «*du IVe siècle ou même de la fin du Ve*».

762 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 201 n. VIII, primo loco pro meo *l* dans ι.

766 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 182 n. II.

768 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 201 n. IX.

771 In primo adnotationis versu lege «n. 952 vs. 10 sqq.».

773 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 188. Post Θεώρδοε legere vult ἰα[ρ. Ἀ]σ[ί]ους aut ἰα[σωμ]ο[μένων vel ἰα[σωμ]ο[μενίσσαι, concedens quidem lineam quam sumit pro Ισια neque tam profundam esse quam vicinas neque plane rectam atque lacunam inter IA et NA interiectam litteris quattuor videri posse «*non peu courte*». Accedit quod ἰαρεύε non totum scriptum fuisse aetate tituli credi non post, alteri autem quod proponit supplemento obstat Σ.

778 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 203 n. XI.

783 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 205 n. XVIII ex apographo a. 1890 facto, quod tantum abesse ait ut a. 1899 emendare potuerit, ut in lapide nunc multo magis detrito ne lectiones quidem suas agnoverit priores. Tamen exemplum eius eum meo a. 1896 facto mutuo praestet, mihi est subiciendum.

A

```
                                    ΛΟΝΩΦΕΝΟCΕΡΜΑC
                                    ΓΙΙΟΙC
                                ΓΙΧΑΛΙL
                              ΙΕΚΥΔΑΙΝΕΙΝΑ·
                          ΕΝΗΙΟΦΡΗΝΑ ΑΙΜΕΙΑ·ΧΟC          Ν
                        ΙΝΕΝΕΗC Φ ΕΤΕΡΗΟΗΚΕΝΑΙΙ
                      ΑΑΘCΟCΝΕΥ C·ΕΝΕΧΕ·ΝΑΠΕΡΕΙΣΙΑΔω·ι
                    ΟΥΠΟΤΕΤΗCΙΔΙΗCΑΙCΑΜΕΙΙΩΡΙΤΡΙΔΟC
B   ΕΡΜΑCΡΥ·ιω                    ΛΙCΤΟΝΕΝΚΑ·CΤΥΤ
    ΑΝΔΡ)CΦΕΙΙCΤΟΥΜΙΝ(ωΝ)ΑΥΜΠΙ· Υ
    ΛΔωΔΕΤΟΥΤΟΝΚΑΙΠΡΟΠΑΤΟ ΡωΝΚ/
    ΟΙ·ΡΙΝΠΟΤΑCΤΥΤΟΥΔΕΤΡΟΙΖΗΝΟCΚ
    ΕΘΗΚΑΝΑΙCΘΛΟΝΚΑΙΓΕΡΗΡΑΝΕΥΚΑΕ
    ΕCΤΗΚΑΔ·ΑΥΤΟCΔΟΓΜΑΔΕΙΚΝΥ(ΗΤ
    ΛΥΠ(ωΝΜΕΝΕΚΘΡΟΥCΤΟΙCΦΙΛΟΙCΙΔ·(ωΝΦ
                        Υ                    Δ
```

In *A* legi nunc potest vs. 5 ἐπεύφρην καὶ ἀκλεχέε; vs. 7. 8:

ἀλλὰ θεὸς τούτων ἕγεν ἀσχήτιτα δεῖρα
οὕνεκα τὸν ἰδίης ἐκτανέ[ε]ν π[α]τρίδος.

B Ἕρμιδε [- - - - - -], τὺ[τον
ἀνδρὸς φι[λ]ότατον μ[ε]τὰ Ὀλυκατ[ε]ω·
φῶν δὲ τούτον καὶ προπατόρων κ[λέος,
εἰ [π]ρὸν πατ' ἄστυ, τοῦ δὲ Τροιζῆνος κ[τίτον,
ἔθηκαν αἰσθλὸν καὶ γέρεραν εὐκλεᾶς.
ἵστηκα δ' αὐτὸς δόμοι δικαίων τῇδε·
λυπῶν μὲν ἐκθρούει τοὺς φίλοισι δ' ὧν φίλος.

B vs. 1 extr. suppleri τύ[τον; vs. 2 Legr. dubitanter contra exemplum suum dat Ὀλυκατ[χε]ω; vs. 4, ubi Troezen heros urbis eponymus, suppleri verbum ultimum; vs. 5 αἰσθλόν, cui interrogationis signum addit Legrand, prave scriptum est pro ἐσθλέ; in eiusdem versus fine scribit εὐκλῆφ.

784 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 207 n. XX. In versu altero habet ΕΡΓΗCΕΝ.

785 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 207 n. XIX.

791 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 200 n. VI, versum primum dans ΞΘ*IIII*·Π·ΙΙΟΝΣΧ*IIIIIIV IIII*ΟΝΑ; vs. 6 extr. ΕΠΤΑ*IIIIII*.

798 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 202 n. X.

800 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 179.

802 Apographum suum factum a. 1890 de lapide tum melius servato edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 205 n. XVII. Vs. 2 extr. dat ΟΥΤΕΓΑΡΛΕΛΙΟ; vs. 3 extr. ΚΛΘΟΡΙΦΡΙΝΘΕ; vs. 5 extr. ΜΟΙ (sic descripserat et ego, sed tum O. ut vox efflorescitur cum sequente in versu proximo littera quam credidi θ, sumpsi pro σαμείωε fortasse); vs. 6 ΡΛΙΔΙ·ΙΜΚΛΝΙΔΕΙΝΓΕΡΑΡΟΥΣ, quod transcribit Μοῖραι δώ(ω)καν ἰδεῖν γεραρούε, sed intervallum intericetum inter ΙΔ et Α recte a me indicatum esse probat ectypum, ut duabus litteris non restituendum esse videatur. Reliquis non obstat ectypum; multo igitur certiorem nunc licet proponere lectionem:

Ἐκτείνην Ἀΐδαο μι συνάψαντε | καὶ δύο μοῖραι
αὐτὸ γαῖ, Λίλλᾳ,
ἰε φθιμένων χῶρους παδορᾶ τε
βαπτιτώνος ἀγυιᾶ,
ὅστε γαιήοχον
Σφίγγοντος Μοῖραι δῶκαν] (*sc*) ἰδεῖν γεραρούε.

Vs. 3 *ἰε* (sic) cum accusativo est pro *ἐν* cum dativo (cf. Blass, *Grammatik des neutestamentlichen Griechisch* 119); sed in carmine, a quo nostri petitum exemplum, post hexametri clausulam Ἀΐδαο μι συνάψαντε ⏑ ⏑ secutus esse videtur pentameter *ἰε φθιμένων χῶρους βαπτιτώνος ἀγυιᾶ*, quem excepisse dixeris duo enuntiata ab *ὅστε* incipientia.

803 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 204 n. XIII.

818 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 205 n. XVI.

819 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 204 n. XV.

820 Edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 204 n. XIV.

853 Ex ectypo edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 209. E versibus 1—9 non exoto haud pauca ea quae pleniora dare mihi contigit; in varietatibus reliquis, quarum enoto graviores, lectiones meae ectypo et imagine photographica denuo examinatis probantur omnes:

Digitized by Google

vs. 3 versus finem dat ΛΗΙΔ; vs. 4 in. ..ΠΛΙΔ; vs. 6 ΝΕΟΣ pro ΛΕΘΣ; vs. 7 ΙΣΟΥΔΠΟΛΛ; vs. 8 extr. ΔΡΙΣ ‖ vs. 12 extr. addidit T, cuius in subsidiis meis non umbra apparet, ac certe ΤΙΔΝ latitudinem versurum reliquorum transgrederetur ‖ vs. 13 ΔΤΟΝ pro ΛΥΤΟΝ: recte ‖ vs. 14 ΔΥΤΟΥΓΓΙΤΕΕΝ ΠΟΙΚΙ: probanda sunt vestigia vocabuli ἔτι, sed non πάσῃ, pro quo sensus requirit praeteritum neque plus quam dedi cerni potest de prima vocis littera ‖ vs. 16 ΠΟΙΩΝ: non recte ‖ vs. 18 ΕΥΣΧΗΜΟΝΙΚΑΙ, quod certum duco non esse in lapide. Extr. ΕΔΟΙΣΤ///: locus pessime habitus, sed fuerit rectum ‖ vs. 19 ΤΑΙΣΔΤΟΝ: revera quod dedi ϒ credendum est esse de Ο ‖ vs. 23 ΠΟΛΙΣΗΤ: rectis locis et in photographia et in ectypo apparent umbrae, quae efficiunt E, sed fallaces esse possunt. Certe altera litterae H linea recta non servata ‖ vs. 24 in. ΔΥΤΔΝΔΞ...ΣΔΙ: revera quod sumpsi pro residuo litterae Ιοτα ecosendum est fortuitum esse et eius loco parvum spatium vacuum ‖ vs. 26 sub fine ΕΓΓΑΗΣΔΣ, transcribens ἐγγ Δέτας. Homolle (apud Legr.) corrigere vult ἔγγη[ρ]ήσας, sed Rho non esse in lapide constat ‖ vs. 27 ΔΙΤΡΕΠΟΥΣΔ.....Τ.Ι.Ν. Quae mihi post καὶ apparent in loco lustrisione habito sic licet interpretari: ΠΡΞΟΥ_Δ.ΙΔ./.Ι/.ΓΔΝ, ut acolpienda sit Legrandii lectio ‖ vs. 28 in. ΤΟΔΙ.ΔΝ, quod pronuntiandum. Deinde ΔΣΙΑΣ, sed ξυνε certum duco. Tum ΤΡΙΔΣ vix recte, post quod (omittens ΓΓ, de quorum residuo certe priore non dubito) loco fere tertio habet O ‖ vs. 29 in. non valde differt: \ΛΤ..ΚΟΡΙΝΟ....ΙΔΙ ΝΓΔΝ////// ‖ vs. 30 in. ΕΧΙΝΔΕΤ retinendum duco Ε Ν Ι. Sequitur post lacunam ΙΔΛ....ΙΓΠΔΝΔΕ, in quibus Δ ante Γ procul dubio rectum. Extr. ΔΝΚΑΡΘΙΙ, sed pro litteris Θ retineo Γ. ‖ vs. 31 pro ΣΙΤ habet ΔΓΙΤ: locus vix certa ratione conclendus. Tum post lacunam comprehendentem quinque fere litteras ΔΙΣΥΝΔΡΧΙΔΙΓΠΔΣΔΙΚΔΙΟΙΕΚ////, quae quin recte se habeant non dubitandum, quamquam subsidia mea auxilium recusant ‖ vs. 33 in. ΠΡ: fortasse recte ‖ vs. 34 nil praeter ΣΩ, neque quidquam in versibus sequentibus.

In transcriptione nunc lege: vs. 13 παράγγελτα ἀτὸν ‖ vs. 14 αὐτοῦ, [ἔτ]ι τε, ὃν δὲ ‖ vs. 18 ita emendaverim, ut Kappa putem lapicidam omisisse: τῷ πάντχωσι ⟨κ⟩αὶ πατρίῳ. Extr. ἐφ' ἑὸ τε ‖ vs. 19 πολίτας ἀτὸν ‖ vs. 23 fortasse πόλε ἢ τυπῶσι ‖ vs. 24 in. αὐτὸν ἀξί[ους]. Ai συσσχέσι ‖ vs. 27. 28 πενώντα εὐγνχόμενα καὶ πρ[ίν]ο[τ]ον ⟨κ⟩αὶ ἀ[ξ]ίαν νῶν ἐνδυόμεν, ὅπων τι τα[ν] | πολ[ι]τῶν τοῖς εὐκρ[ε]σίποι εἰν ἀλλοτρίοι ἐβ[ε]ίνετο, δ[ε]τεργὸν. Versum 28 constituere non contigit Legrandio; πένητας conicit Homolle ‖ vs. 30 initium non expedio, tum φ[ο]λ[ε]σ[ε]ίνων dedit Homolle. In fine conicio ἐν ⟨κ⟩ε[ρ]ίνετα ‖ vs. 31 in. αἱ πάντ[ε]ς πόλε recte sine dubio Legrand, itemque tum Αἱ συσσχέσι πάντα καὶ οἱ ἰσ⟨α⟩ν[ό]τ⟨ι⟩ατοὶ ξύνεν.

In commentario versus 14 non offendere debebam in locativo, cuius in hoc voluminе non desunt exempla; cf. adnotata ad n. 1484 vs. 116.

---

855 Ex ectypo edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 215 n. XXIII.

---

857 Ex ectypo edidit Legrand, *Bull. de corr. Hell.* 24, 1900, p. 215 n. XXII. Recte in servu quarto dat ΛΙΚΙΝΙΟΥ; id descripseram et indicavi Legrandio, qui legerat ΝΝΙΟΥ, quod primo ut certum ab eo retentum inserui exempio meo et cum postea per litteras revocavit casu infelici oblitus sum corrigere.

---

877. 881. 887 Cf. quae addam ad n. 893.

---

893 Revera fuisse in muro eodem e quo extracti sunt n. 876—892, de quo non constabat e Baunackii relatione parum lucida, certum est e testimonio Pauli Woltersii, cuius exemplum comiter mihi missum subicio:

Γ Ο Δ	Ἀ]πὸ Δ – –
ΜΟΣΘΕΝΗΣ	Δη]μο]σθένης
ΠΑΕΦΑΝΗΣΔ	Π]αι]ανιεὺς Δ·

Vides residua versus primi, e quibus nihil divinari posse retulit Baunack, clara fuisse atque continuisse superscriptum, qualia habemus etiam n. 877 et 887, quae quidem iam supplenda esse videntur ad exemplum nostri n. 877 Ἀ⟨γ⟩ὶς Ἡφα–, n. 887 Ἀγὶς Ἡφα–; item fortasse n. 881 erat Ἀγὶς Ἡφ⟨αι⟩–. Dixeris indicatum fuisse civium ordinem, quibus adscripti essent magnumisores singuli.

---

896 Melius apographum a. 1878 factum, cuius auctor ignotus, asservatum in bibliotheca instituti Germanici Atheniensis benigne mihi Wolters. Lapis erat in domo, cuius possessor Ἀνέστης Φούλιος. Refertur rudimima arte repraesentatum esse mulierem et ad eius dextram et sinistram ut videtur e titulo virum.

ΣΩΤΗΡΙΩΝΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ
ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ

Σωτηρίων· Ἐπαφρόδιτος·
χαῖρε χαῖρε.

Prope marginem inferiorem ad dextram conspicua erant residua tituli erasi:

Γ Ν Ο Ν	ἀ]γὼν (?)
ΛΙΔΑΝ/Ε Ο	Ἀ]θην(?)
Ε Ν //////////////	– – – –

---

899 Exscripsit anonymus idem qui n. 896. Versum primum nuntiat tum decisum fuisse, alterum dat ΕΙΠΕΡΟΝ, legendum igitur videtur non Ἐφαίστ⟨ι⟩ον, sed Ἀγαθ⟨ῆ⟩τ⟨υ⟩χον.

Pag. 185 in ultimo columnae alterius versu pro «1533» lege «1534».

---

925 Edidit Cavvadias, Ἐφημερὶς ἀρχαιολογικὴ 1901, p. 58, tab. I. 2, referens lapidem repertum esse in domo aetatis Romanae, quam sitam in sacri parte orientali in forma eus signavit littera P. «Διατρεφόντων inquit «τὸν παιστὴν κατάστασιν»: qui lapidem examinaverit magis mirabitur de multitudine lectionum in lapidis consentimus quam de discrepantiis, praesertim eum lapis inter eos fuerit, qui mihi denegabantur (cf. lemma n. 1492), ut mihi iam valde defesso et abire properanti fuerit describendus. Respici vult Cavvadias solam transcriptionem suam, quippe quae parum conveniat cum exemplo typis epigraphicis dato. Lectiones Cavvadias contuli cum ectypo meo, quod ubi auxilium non recusat, iudicium de singulis addidam. Non dubium quin haud raro litteras divinatas inserserit tamquam si legi possent.

Ante ea quae dedi praecedere refert versus octo, in quibus legenda: vs. 1 Μ[ι]ρ[ὸς Ἀ]ντιλ.Ρω[ου νανάρ]χου ⟨τελείω· ἐπὶ πατυλάγων Βουλῆς; vs. 3. 4 καὶ σω[τ]ή[ρ]ι καὶ γ[ή]β[ο]ι, [τοῦ] Ἀπόλλωνος κ]αὶ τοῦ Ἀσκλη⟨πι⟩οῦ. In sequentibus retineo numerationem exempli mei. Vs. I extr. post Σκ[λογ]ρὸς addit [Λ⟨ε⟩β[αίους]: Rho mihi non conspicuum; utique plane incertum supplementum ‖ vs. 4 supplet [Κ⟨ωπαίου ‖ vs. 5 in. γέ⟨νους, de quibus acolpiendum Ν. Tum Φιλοτιμίαν [.....ἀ]ρωμένων: fortasse, cum reconciliari possit cum meo ΛΛΟΙ, recte ‖ vs. 6 extr. plenius Μεγα[κ]λείδη Ἀ[ξ]η[τ]ῶν: cum videam ΜΛ...λ., vix apta ad spatia ‖ vs. 7 extr. Λ⟨ε⟩ρωμένους: revera M videtur fuisse; E mihi non conspicuum ‖ vs. 8 in. dat ...σ⟨ς⟩ sed admodat posse fuisse . ΡΙΟΣ ‖ vs. 9 extr. Ἀ[γωνοθ]ετ⟨ο⟩ν: est umbra incerta, sed apta ad Α ‖ vs 12 in. σ⟨ν⟩, vix recte ‖ vs. 13 extr. Ἀπολλω⟨ν⟩ῶ Α–, sed post nomen dei non minus bene possunt Α et Δ ‖ vs. 14 in. Σπουδάσαντες, Βερ⟨ε⟩νίκ⟨ην⟩: recte. Est igitur ethnicon, quod in libris nostris scribitur Βερ⟨ε⟩νίκε (Cavv.). Extrema post Τ⟨ε⟩τ⟨ά⟩τ⟨αν⟩ βουλὴν Ἀ⟨γ⟩ά⟨πε⟩τον Ἐφε⟨σ⟩ί⟨ο⟩υ Ἀγρῶ: nil certum nisi, ab Α quod habeo interiecto novem fere litterarum spatio, Ν ‖ vs. 15 in. Ἐ⟨ρ⟩ώδιον, sed certa videtur ante Ο linea recta, non apta ad Μ. Tum Ἀλε⟨ξ⟩α[δ]ρ⟨ε⟩ῖς: retineo mea. Deinde ante Τον omissis quae interposita sunt addit ⟨ἐ⟩ν, quod acolpiendum; supplendum igitur Λ⟨ε⟩β[αίου]ν⟨ε⟩ ‖ vs. 16 post Ἀ⟨γ⟩ε⟨τ⟩ὸς habet Ἀ⟨γ⟩ε⟨τ⟩ὸς Ἀγρ]ῶνος, quae valde dubia. Pergit Κ⟨ώ⟩ο⟨υ⟩ς Ἀ⟨γ⟩ε⟨τ⟩ω⟨ν⟩ῶν Ἀγρῶνε: quamquam vocabuli ultimi non omnes extant litterae recte sine dubio enucleata. Quod sequitur obscurum, Ἀ[ε]ρ⟨ε⟩τ⟨ε⟩ύσ⟨ε⟩[ι] Cavv. ‖ vs. 17 in. Αὐ[τοκρ]άτ⟨ο⟩ρα retineo mea. Tum post Ἀ⟨γ⟩ρεύσ dat ΕΞΚΑΙ[τ]ρεις Ἰσ[ο]υ [Κ]υνίσκ⟨ο⟩υς, Σπουργέρης, quae admirabiliter sane ex umbris elicita videntur vera, nisi quod inter Σεν. et Σεν.

Digitized by Google

ex ectypo diiudicare non possum || vs. 20 extr. Ἐρι]πιδᾶος κλ..... ....φώτεος, adnotans ante Φ videri Ει, unde proponit Πει]σιφώτεος: mea duce retinenda || vs. 21 in. .....εσος || vs. 22 post Ἀντιοπατιδῶ recte Δρύαντος Σκαλιάδα Ἀσκιᾶ. || vs. 25 pro Νικολίδος dat Νοφισίδος, ad quod nequire apathum aptum neque vestigia || vs. 28 extr. non ἦρε τὰν sed τετάρτα: re vera quod sampsi pro Ϲ casse potest Τ; reliqua mihi non conspicua || vs. 30 extr. τετράγτα: non certum, sed esse potest || vs. 31 extr. Νικόστρατον Εὐδάμου [Μιγαλο, quae omnia servata esse non possunt; utrum loco primo Η sit an Ν, utrum Ο an Δ post Υ, dirimere nequeo || vs. 36 pro Μ]ελ̣ησίδος habet Μυτιλίδος: quae pleniora data sunt, coniectura potius nituntur quam lectione; ad spatium optiora mea. Tum Ἀρτέδα (καὶ) (τοῦ) Δαμοκλεῦς καὶ Ἀρτέδα τοῦ Ἀρτεσ[ι]δ[ο]ῆνος: emendationes minime necessariae; extrema sic accipienda: ΤΟΛΑΤΟΥΙ Ἀρτέδα τοῦ –ι patris nomen obscurum || vs. 38 secundo loco Ἀνεξίδαος bene || vs. 39 Ἀξεφάτου pro Ἀκ[ε]λλάου, sed vix dubium Pi. Extr. post Σενοδίκου pleniora Ζευξὶν Ἀρτεμιδώρ̣ο Ἀ[γετάν]δρου, de quibus certa apparent nominis primi elementa (Τ igitur mendum est Σ, Δ meum Λ); sequenti nomini non quidem obloquuntur debiles quae extant umbrae, sed est incertum. Deinde videtur esse Αι, sed in loco non aptu ad Ἀ[ρετ. Initio versus sequentis nil certum ante Ε nisi Ο || vs. 41 τελείης [..... Κλε]ο̣δ̣ώνης, [ἰδοξ]ε: recte. Extr. γίων Ἰα]κ̣ρ̣ίχ̣ου – –ι quae re vera apparent verisimilium credis legi et suppleri [Ἀ]γ[ε]ί[π]ρ̣ιχ̣ον || vs. 42 Πελλα[ν]εῖ: pusilla differentia vix diiudicanda || vs. 49 in. .....Γ.....σπυλ–. Mirum ut legere mihi ἀπὸ γίω. Offensioni ei est quod in versu sequente est πρ̣ὸ̣ξ̣ενον τ[ὰ]ν[ε]γ τῆδε πόλ̣ει: non apta ad spatia neque dubium fuerit Τ meum || vs. 51 τελείης Πα[γασσέως] Ἀρτεμιδώρου τοῦ Ἀ[ρετ]ιωνίμου ἰδοξε: incertum utrum ΡΑ fuerit an ΝΑ (in transcriptione mea per errorem υ extra uncos collocatum) neque sequentia possum agnoscere || vs. 52 extr. Η̣ρ̣ο[δ]ώνδ̣ο Φιλ[ώνα || vs. 53 nominis Ἀντεπάτρου certae reliquiae omissae praeter prius Alpha. Extr. Ἀρχ̣ί̣ων Ἀλεξ̣ί̣δα [ἀ]πέδ̣ε: de nomine priore certi dispicio nihil; sub fine quod credidit Ρ eius pars quidem apparet, sed ita ut fortuitum videatur (ante ξαν per errorem in transcriptione omisi supplementi signum) || vs. 54 βουλῆς ἰσι τῆδε τ[ελείης: incertum. Tum στασε Ἀριστωκλῆδε, ἰδοξε: pro Ἀρ umbrae plane ambiguae; pro ισ potius videtur ωκ || vs. 55 versus finem omissum vide Γ, quod certum || vs. 56 [Δω]ρ̣ο̣ξ̣ένει Αἰ[ρ certissimum. Sequitur [Μι]σ̣ι̣ο̣ύ[ε]ν Πασ̣ι̣κ̣ράτε̣ος [Λ]ε[β]ρ̣ί̣ν̣ιος Πολ̣λ̣υ̣[ε]ῖς: recte. Extr. Ἀρχ̣ί̣δαν Ἀλεξ̣ί̣δα: incertum || vs. 57 Δ]ε[ρ]ε̣ί̣, ἀγγρ̣α̣φ̣ὰ̣ν δὲ τὸν ἀ̣π̣ί̣[ρ]α̣ν̣τ̣α̣ ἰσὶ στ̣ά̣λ̣α̣ν ἐ̣ν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλ̣λωνος καὶ τοῦ Ἀ̣π̣ο̣λ̣λω̣νί̣ο̣υ̣. Initio certissimum quod deli Π[ε]ρ̣α̣ί̣ω̣ν; eadit igitur quod Cavv. Ai sumpsit esse initium verbi ἀγγρ̣ά̣φ̣ω; ceterum ἐ̣π̣ὶ̣ ἀ̣π̣ε̣ί̣ρ̣ω̣ν̣ στ̣ή̣λ̣α̣ν̣ || vs. 58 βουλῆς ἰσι τῆδε τελείης: accipiendum. Tum omissis ΑΩΝΙΑΕ dat Ἀντεπάτρον, ἰδοξε: certum duce Ε, reliquendum igitur meum || vs. 59 in. δεδ̣ό̣χ̣θ̣α̣ι̣ Κωσ̣τ.: e spatii maxime ratione accipiendum || vs. 60 Ἀρ̣ε̣τ̣ο̣ν̣ί̣κ̣α Σ[ά]φ̣ω̣νος Κυπ̣α̣ρ̣ι̣σσ̣ί̣ο̣υ̣ καὶ αὐτοῦ καὶ ἐ̣γ̣γ̣ό̣ν̣ω̣ν̣ τ̣ε̣ῦ̣ν̣, καθὼς καὶ τεῖν: indubium nomen primum, neque minus recte se habent proxime sequentia, de quibus certio ΣΟ.ΝΙ.ΥΓΙΡΙΑ.ΕΥ̣ς.Ι.ΑΙ..ΤΟΙ–ΛΙΕ.Γ. Sed καθὼς, quod cum καὶ indicatum in loco detrito, sensu cassum; scribendum fere [καὶ εἶναι ἃ καὶ τῆδε λελειᾶδε π̣ρ̣ο̣ξ̣ένοις || vs. 61 βουλῆς, ἰσὶ τ]ῆδε τ̣ε̣[λείης: recte; conspicua ΡΙΤΑ || vs. 62 Ἀρ̣ε̣τ̣ο̣ν̣ί̣κ̣ο̣υ̣ Ἀ̣π̣ε̣λ̣λ̣ι̣α̣ί̣ο̣υ̣, Ἀρ̣ε̣τ̣ᾶ Φιλ̣ί̣σ̣κ̣ε̣υ̣: ad ethnicum aptae sunt umbrae, fortasse etiam Ἀρ̣ε̣τ̣ᾶ recte se habet. Deinde Κ]α̣σ̣ι̣[ῖ]ο̣ν: ante Ν̣ videtur Λ || vs. 64 τελ[είσ]ε̣ς Ἀ̣ξ̣ε̣ν̣ί̣ω̣ν: video Α̣Ξ.ΝΤΙΩΝ idque quidem certum duco, licet ipse adnotet Cavv. «δυσχερὲς καὶ ὀχὶ βεβαίαν τὴν ὑ–ανάγνωσιν». De phylae nomine ef. quae adnotavi ad n. 1492 vs. 25. Sequuntur Μ]ελ̣ι̣σ̣σ̣έ̣ω̣ν̣, Τ]α̣ι̣ν̣ά̣ρ̣ω̣ν̣ Τ̣α̣ι̣ν̣α̣ρ̣ί̣τ̣α̣ Ἀ̣ρ̣τ̣ι̣., de quibus Ταινάρου, cum ante Μγ probabilius sit lota quam Rho meum, verum videtur, quamquam littera prima hanc praebet speciem: Ϲ; quod sequitur non scripendum || vs. 65 litteras minusculas transcriptioni inserens ΤΙΙΙΝΠΟΤΑΝ. Re vera quod dedi Ν non certum.

934/935 De corrigendo stemmate p. 209 dato adnotavi ad n. 1444.

936/938 In commentarii p. 211 versu quarto lege: C. I. A. III 1009.

---

941 *A* vs. 4 sq. legendum *στάτει ὧν̣ | ἃ κα φέ|ρη ὁ λόγος ὁ τοιῶν* – –; cf. p. 381 ad n. 752 vs. 8. Item *B* vs. 13: *στατι ὧν̣ ἃ κα φέρ̣η*.

---

955 In commentario versus primi lege «filius sacerdotis».

1072 In lemmate lege «p. 19 n. 9».

1124/1130 In stemmata p. 264 dato Laphantae II. adscriptum est «n. 1443», pro quo lege «1434».

1136 In lemmate lege «Cavvadias, *Fouilles d'Épidaure* I 240».

1158 Quod adnotavi ad vs. 2. 3 eget correctione. Scripsit Cavv.[1] Μάρ̣κ̣ε̣λ̣ο̣ν, sed exordia verminum sunt integra.

1208 Vs. 1 non recte recepi vacia prioris supplementum, quod dedit Cavvadias. Fecrit ... *στρ̣ατιοτ̣ὸ̣ς Ἐκάτ̣ε̣ρ̣ο̣τ̣ος, Ἡρ̣ο̣ύτ̣ε̣ρ̣ο̣τ̣ος* alia.

1217 In transscriptionis versu altero lege *Τ̣ε̣γ̣ε̣ά̣τ̣ε̣*.

1418 Refert Blinkenberg, *Nordisk Tidsskr. f. filol.* III 3, p. 162 sc vs. 3 extr. legisse *τὸ τὸ δεῖνα*. Fortasse parum attente examinavi lapidem.

1484 p. 315 col. 1 in versu ab ultimo sexto et quarto mali aliquid accidit post plagulas perfectas. Lege *τὰκρωτήρια* et «*Platz sein*».

1485 Ad versum 119 (p. 342 II) nunc cf. Bethe, *Hermes* 36, p. 597 sq. disserentem de voce q. e. *Θυιάδα* totam orchestram designante.

1492 Vs. 28. 26 usque ad *Δαμοκλεῦσι* laudat Cavvadias '*Εφημερὶς ἀρχαιολ.* 1901 p. 73, legens *Ἐκατέρτατος τοῦ ἀπολλωνιατος* et *Ἐγαιονίων*.

1538 In transscriptionis versu primo lege *νέαι*.

1542 Corrige: «*Var. lect.* dant versus modo ultimos Lyons et Foucart tres, Conze duos».

1545 Edidit Cavvadias, '*Εφημερὶς ἀρχαιολ.* 1899 p. 20 n. 9. Basis (potius ara) e lapide calcario facta, a. 0,47. l. 0,35. cr. 0,43.

Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ι
Ϲ Α Λ Α Μ Ε Ι Ν Ι Ω Ε Υ
Τ Υ Χ Ο Ϲ Δ Ι Ο Δ Ω Ν
Ρ Ο Υ Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Η Ϲ Ἀ Ϲ

1546 In lemmate l. «*Transactions* etc. p. 230». Eodem loco editus n. 1015.

1551 Editionibus accedit Le Bas, *Voyage archéol.* II 1682.

1560 In lemmate lege «Le Bas-Foucart II 156».

Digitized by Google

INDICES.

Digitized by Google

I. Nomina hominum.

Ἀβάσαντος 1085. 1537, 1
Ἀβδίων Ἀλκιδου 6
Ἄβδη 647
Ἀβδηρίτης Θεόξενος Ἀγιακὴ 1425
Ἀγαθάμερος 899 add.
Ἀγαθάμερος 1296
Ἀγαθάνθης 1484, 109
Ἀγαθάνθη 814
Ἀγαθάνθη Ἀντιπάτρου Ἱερατολείτης 24
Ἀγαθόκλεια 452. 731 I 3
Ἀγαθοκλῆς 504. 732 IV 10
Ἀγαθοκλῆς Ἀγαθοκλέος 737
Ἀγαθόκλεος 729, 13
Ἀγαθοκλῆς 403
Ἀγαθὸν 527, 15. 529, 12. 530, 15. 728, 13. 30. 34. 35, 28. 742, 15. 16
Ἀγαθὸν Διονυσόδωρου 926, 36
Ἀγαθὸν Διοφάνους 894, 46
Ἀγαθὸν Κλαυσγάρου 730 III 5
Ἀγαθὸν Τύχας 894, 55
Ἀγαθοῦ 1484, 120
Ἀγαθόλαιναν 109
Ἀγαθοῦσσα 302
Ἀγαθοῦσσης 1216
Ἀγανεῖς 732 III 14, 18
Ἀγανήγρατος Τειτία 840, 1, 13
Ἀγανοκλείδης 782, 2
Ἀγανοκλείδου Ἀγανοκλείδη 782, 2
Ἀγανοκλῆς 757 B 12. 841, 6, 13
Ἀγανοκλῆς Διονυσίφανος 846
Ἀγαπόλλας 926, 61. 93
Ἀγαπόλλας Εὐρώνου 926, 84
Ἀγαπόνεως Ἐφαντίνου Αἰγινὸς 925, 2 add.
Ἀγγ - 827
Ἀγγὶς 1485, 12. 18. 21. 37. 58. 61. 89. 98
Ἀγγελίων 1172
Ἀγγίωνος 41. 1492, 9
Ἄγγιος Λύσιππος 1504 II 3
Ἀγγίων 1484, 5. 48. 51. 182
Ἀγάγεταρος 952, 10
Ἀγγιδίωνος Κρῶνι 618, 3
Ἀγγιάτιος 552, 10
Ἀγγάτιον 571
Ἀγγάτιος 727 B 10
Ἀγγάτιος Ἀριστοδίνους Δ(ε. Κ)ωπίου 925, 4
Ἀγγάτιος 733, 6. 894, 36
Ἀγγάτιος Ἀριστοδίκου 1108
Ἀγγαθόδωρος 1504 I 18
Ἀγγαθοῖς Λγρη 747 A 8
Ἀγγαιμφότιος Νικοτίη 764, 2
Ἀγγαθὸς 894, 29. 909, 1. 5. 1454, 3
Ἀγγε 747 A 4. 774, 2
Ἀγγαιος 553, 4
Ἄγγλλος 1207
Ἀγγλόδωρος 853, 3
Ἀγγλοκράτης Κλεόδωρος 757 B 2
Ἀγγλοτίμε 926, 88
Ἄγγος Ἀνδρε - Τυχῆρος 925, 18
Ἀγγοδωρ 44
Ἀγγων Φοινίσσος 453
Ἀγγόντος 552, 12
Ἀγγόντος Ἱππίᾳ 679, 33
Ἀγγίτιος 1363
Ἀγγίτος 47
Ἀγγλλας 552, 13
Ἀγγ 731 III 9
Ἀγγνοντος 925, 26
Ἀδιλιος 729, 9
Ἀδεστιάδης Ἱερωνύμου Ἐπιδαύριος 1113, 3
Ἄδωστος 1504 I 27
Ἀδρωτος 614, 2
Ἀεσχύλεια Πετελλὴ 1596
Ἀετος 1225
ΑΣανάδας 772. 824, 4. 1485, 12. 48
ΑΣανίων 738. 925, 28
ΑΣανιωνος 988
ΑΣυνεγόρας Ἐρμιονεὺς 894, 72
ΑΣγίνας 734, 12. 925, 14
ΑΣγινίς ΑΣγινοδώρου 728, 33
ΑΣνοφγίνος Ἀριστωνος Ἀργεῖος sculptor 1112—1114. 1479. 1480
ΑΣνοδότεος Δηραῖος 1506, 33
ΑΣνοδώρος 405. 1146, 3
ΑΣνοφράνης 82
Ἀηγαλλίας 926, 1
Ἀηγέων Μαιώνιος 926, 75
Ἀηγέων 926, 38
Ἀηγίων 76
Αἰδίη Ἀκλαδίη 1332
Αἰδιανὸς 610, 4
Αἰα. Αἶλιος Ἀντίγονος 955, 1. 1028, 5
Τ. Αἶλιος Βλαστὸς 1473
Π. Αἶλιος Δαμύτιος 1028, 1
Π. Αἶλιος Εὔτυχος 1332
Π. Αἶλιος Θε - 1290
Αἰσίας 764, 2. 1484, 101. 1485, 47. 1500
Αἰσχίδαμος Αἰσὰν 764, 2
Αἰσχίτιγατος 853, 2
Αἰσὰν 348
Αἰσὰν 729, 10
Αἰσχίδαμος 894, 14
Αἰσχλλιὰν 135
Αἰσὰλος 122
Αἰσχλίδης 303
Αἰσχ - θα - 747 C 9
Αἰσχρος 728, 13
Αἰσχρος 728, 22
Αἰσχρίνης 420, 2. 747 A 4. 915, 3. 951, 4. 1484, 34a
Αἰσχρὸν 728, 31
Αἰσχρὸν 685
Αἰσχρὸν 497, 2. 530, 2. 772
Αἰσχύλλας Θήνεως 561
Αἰσχύλλος 618, 2. 1590
Αἰσχύλος Λ - 632
Αἰσὰν 1485, 124
Αἰγιώνυμ 757 B 15
Ἀκτὸς Φλέγραιος 1506, 33
Ἀκίτιας 729, 5
Ἀκίτιος Ἀλέξιος Ἀργεῖος sculptor 772
Ἀκρίτας 431
Ἀκρυτίδης Ἱερωνύμου Ἐπιδαύριος 1113
Ἄκτε 623. 624
Ἀκυλάνε 1332
Ἀλάϊος 616, 2
Ἀλέξανδρος Ἰσοτιχίτου 723, 2
Ἀλέξανδρος 124. 490, 10. 584. 730 III 5. 732 I 15. 734, 8. 853, 2. 894, 11. 37. 900. 1189. 1256
Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου 1258
Ἀλέξανδρος Κλίτ 766
Ἀλέξανδρος Ὀφέλλας 894, 69
Ἀλέξαρχος 894, 4
Ἀλεξίδαμος Ἀλφειάου 727 B 9
Ἀλεξίας 684, 1. 850, 1. 925, 53. 56
Ἀλεξίας Λύσιος Ἐμμενετὸς 683, 1
Ἀλεξίβιος 1103
Ἀλεξικλῆς 980. 1485, 142. 1492, 17. 28
Ἀλεξικλῆς Ἀλεξίβιο Ἐπιδαύριος 1103
Ἀλεξίμαν 1489, 4
Ἀλεξίπτας 605
Ἀλέξος 1484, 84
Ἄλκος 280
Ἄλκις Ἀλκιτράτου 853, 3
Ἄλκης Λυκιτράτου 894, 78
Ἀλκαῖος 618, 2
Ἀλκαῖος 727 A 10
Ἀλκιδὸς 757 B 13
Ἀλκιμάτος 454
Ἀλκιμάτος 517, 4
Ἀλκιμάθρος 926, 42, 88
Ἀλκιμάτος 1279, 4
Ἄλκι - 502
Ἀλκίτος Ἀλκιδὸς 951, 120
Ἀλκιτος 529, 34
Ἀλκίτος Φαίνεος 197
Ἀλκιβίδης 1485, 143. 152. 153
Ἀλκιδιάνος Σκίνιος 1504 II 8
Ἀλκιώτης Ἀλκιωτίου Αἰγινάτος 925, 10
Ἀλκιώτος 894, 13
Ἀλκιτος Μαρνυ 1504 II 18
Ἄλκις 618, 5
Ἀλκιτδίδου 553, 4
Ἀλκιφρων 925, 21
Ἀλκιφρων Ἀλκιφρόνος 894, 18
Ἀλλίος 1474, 1
Ἀλκιλλᾶς 6
Ἀλφίνος 926, 70
Ἀλφιδῶρος 757 B 28
Ἀμβρακτος 699, 1
Ἀμβρακιὰς ἐξ Ἀβδηρῶν 951, 33
Ἀμεσοκράτος 696
Ἀμφιτράτος 894, 76
Ἀμιπθὸς 185
Ἀμοτὸς 398
Ἀμοιὰ 731 II 1
Ἀμοιὰ Ἀπολλοπόδωρος 732 II 10
Ἀμοιὰ Σεραπτος 731 I 13
Ἀμοιὰς Σωτιμήτεος 731 I 10
Ἀμοιος 1045
Ἀμοιος Λύσιτος 77
Ἀμπελὸς 93, 4
Ἀμπελὰν 1594
Ἀμφτος 103. 527, 33. 1253
Ἀμφτος Δημητρίου Ἐπιδαύριος 1302
Ἀμφτος Νικίου 1506, 30
Ἀμφὸς Βόρασίωνος 926, 66
Ἀμφὸς Φίλωνος 926, 68
Ἀμφιδῶμας 801, 2
Ἀμφιδῶς 732 V 2. 926, 71. 73. 93
Ἀμφιδῶς Ἀπολλωνίδη 926, 44
Ἀμφιφάτης 926, 53. 55. 1485, 61
Ἀμφιφάτης 517, 1
Ἀμφιλοτος 986
Ἀμφιπόδης Πετταλὰν 729, 33
Ἀμφίπολος 926, 45
Ἀμφίτιμος ΑΣφενῖδος sculptor 1137, 1
Ἄμων 357
Ἀμ - 1485, 35b
Ἀμπαῖος 616, 3
Ἀμπῶς Τρεῖδη 729, 11
Ἀνεξάνδρα 734, 8
Ἀνεξάνδρου Πετταλὸς 730 I 6
Ἀνεξάνδρου 923, 28, 72
Ἀνεξάνδρου Σωτῆρίου Μεγαλοπολίτης 925, 33
Ἀνεξίβιος 906. 1345
Ἀνεξίβιος 926, 43. 1484, 64. 1485, 139
Ἀνεξὰς Λυκξίδαμου 1345
Ἀνεξίλαν 581. 926, 85. 1484, 203
Ἀνεξίλαν Ἱρετίου 926, 65
Ἀνεστρατος 1127 I
Ἀνθρωπὸς 654
Ἀνθρίας Νικομάτεος 894, 13
Ἀνθρίων 926, 42. 1451, 6
Ἀνθρίων Χρητεσιμώνος 894, 23
Ἀνθρίς 530, 4
Ἀνθρώδη Ἀνθρωδᾶ 894, 13
Ἀνθρωδὸς Μενεσθῆος 894, 11
Ἀνθρων 926, 48 add.
Ἀνθρίδης 616, 2
Ἀνθρίδης Νίκος 764, 3
Ἀνθρωλείδου Δεξιφάτους 926, 44
Ἀνθρωλὸς 729, 14. 732 I 9
Ἀνθρωλὸς Μενεδώου Πολυρρήνιος 756, 2, 3
Ἀνθρωλὸς Νικῶδος 735, 2
Ἀνθρωλὸς 728, 25
Ἀνθρωπτος Ἀγαλλᾶ Αἰγινάτου 1207
Ἀνθρωπτος Ἰξ Ἀτείου 952, 68, 89
Ἀνθρωπὸς 925, 7. 12 add.
Ἀνθρωπος 894, 73
Ἀνθρεξένιδος 133
Ἀνθρεπλὸς 742, 5. 16
Ἀνθρίτατος 727 B 5
Ἀνθρος 1504 I 28
Ἀνθρων Δημητρίου 894, 31
Ἀνθρωπίδης 987
Ἀνικάτου Λυσιάτεω 712
Ἀν-Σαν 1192
Ἀν-Σιμων 728, 5
Ἀν-Σεν Ὀνησιμιλίδε 757 B 49
Ἀν-Σνος 552, 8
Ἀν-Σικτος 528, 4
Ἀν-Σὶ 529, 2
Ἀνσα 413
Ἀντιγήρης 926, 72, 84
Μᾶρκος Ἀντιλλιος Σολίτιωος 641
Ἀντιλλᾶδας 1348

Digitized by Google

Αντιπάτρος 446, 1. 1504 1 18
Αντιφῶν Ἐλεούσιος 429, 2
Αντίφων 539. 853, 13. 17. 23. 26. 30
Αντίφῶς 492, 5. 6
Αντίχριστος Τεγεάτας 1485, 45. 61
Αντίγονος 110. 726, 8
Αντίγονος Αντιγόνου 724
Αντιοχίστρατος Μακεδόνιος 894, 24
Αντιοχιστίδης 808
Αντίπατρος 1484, 67. 158
Αντιπάτρος 1484, 229
Αντίπατρος 483, 3. 4
Αντίοχος Αργείος 1484, 7. 11. 132. 137. 143. 214. 230
Αντιοχίσσης 502, 7
Αντίοχος 159a. 955, 1. 1028, 2
Αντίοχος Λόμια 729, 8
Αντίοχος Φίλωνος 1078
Αντίπατρος 530, 9
Αντίπατρος 20. 74, 2. 925, 23
Αντιστένης 792, 3. 1484, 103. 1492, 2
Αντιστάτιος Ἀντιβίου Αἰσχυλίδης 50
Α. Αντίστιος Μάγιστρος 835C 4
Αντίοχος 1484, 252
Αντιφάνης Δαμιήσιος 429, 6
Αντιφάτης 1117, 3
Αντιφῶν 926, 48. 1099. 1484, 240. 1509, 1
Αντιγένης 926, 52
Αντωνῖνος 1311. 1523
Αντωνῖνος 1416, 1. 1510, 1
Αντώνιος 538
Μάρκος Αντώνιος ὁ ἐπὶ τῶν στρατηγῶν 932, 26
Νάρκισσος Αντωνίου Αριστοφάνης 581
Αξίοπους 527, 20
Αξίοχος 925, 26. 38. 1484, 66. 1504 1, 17
Ἀπατη Ἐπικυρίδου 28
Απολλᾶς 679, 22. 24. 955, 2. 1228
Απολλᾶς Νεβίλιος 375, 3
Απολλᾶς 823, 23
Απολλᾶς Πυγνίτου 926, 42
Απολλᾶς 835B 1.
Απολλᾶς Χριστόφορον 29
Απολλᾶς Κυπίων 894, 46
Απολλᾶς Σαπιδίου 758, 17
Απολλᾶν 772. 1145. 1481
Απὸ Αριστίνου 1111, 1
Απιστος 951, 23
Απίων Νασηρεὺς 1328
Απόγονος 1488, 11
Απολλᾶς Κερδῶνος 1506, 12
Απολλᾶς Βάσσος Τυνσίτιος 1509, 3
Απολλόδωρος 164. 772. 853, 4. 894, 42. 926, 32. 44. 58. 72. 78. 84. 1355. 1484, 226. 238
Απολλόδωρος . . κρίτου 926, 38
Απολλόδωρος Αζηνεὺς 772. 824, 4
Απολλόδωρος Ἀμβακίδε 926, 21
Απολλόδωρος Ἰαλάτη 894, 41
Απολλόδωρος Δαμρδίου 894, 38
Απολλόδωρος Δαιπέτου 730 II 4
Απολλόδωρος Πατιτᾶν 926, 84
Απολλόδωρος Πυθαγόρου 926, 78
Απολλόδωρος Πυθαιεὺς 926, 56
Απολλόδωρος 152
Απολλώνιος ὁ Ἀπολλώνιος
Απολλώνιος Αὐτωνος 1504 II 29
Απολλώνιος 730 III 3. 731 I 2. 14. Απολλωνίδη 195
Απολλώνιος 728, 13. 758, 16. 926, 44. 1144, 1. 1484, 76. 1485, 144. 158. 174. 176
Απολλωνίδης Ἀπελλιανὸς 926, 45
Απολλωνίδης Βάβριος 926, 49
Απολλωνίδης Ἰστιαιεὺς 926, 69
Απολλωνίδης Δαλιεὺς 926, 48
Απολλωνίδης 731 I 1
Ἀπὸλ. Απολλωνίδου 640, 1
Ἀπ. Απολλωνίδου 640, 2
Απολλώνιος 105. 138. 587, 2. 730 III 11. 767. 1136, 2. 1218, 2. 1238. 1242. 1355. 1467, 1. 1468, 2. Απολλώνιος 620, 4
Απολλώνιος Αριστοκλέος 732 I 18
Απολλώνιος Δαμαρίτου 732 II 13
Απολλώνιος Δαιδάλεῖδης 926, 47
Απολλώνιος Ὀνούτιος 730 II 3
Απολλώνιος Σατυρου 933, 3
Απολλώνιος Σωτηρίωνος 730 II 4.
Απολλώνιος Ταπίου 853, 7
Απολλωνίς 118. 398. 645, 1. 2
Απόστολος Αττικὸς 835C 2.
Απόστολος Εὐδοκιᾶδε 729, 14
Αφρὼ 207, 3
Αχαιὸς 732 IV 15
Κράτα Ἀσιάνου 952, 1
Αχαΐας Κλαυδία Σωκοίνος 788
Αχάρχη 527, 23
Αχρηίδος Αριστοίνου sculptor 690, 4
Αχρηίδος 57
Αχρηίδος Ἐγρηγο 1504 I 18
Ἀχρὼ 1317
Ἀχρ — 1420
Κρατίδης 304
Κρατίδης 185, 24.
Κρατίππιδης Ἀπολλώνιος Αἰγιάτης 1210
Κρατίτων 554, 2
Κρατ — 305. 1484, 184. 1485, 13. 228
Κρατιτηρὰν Τρύφαινα 952, 15. 17
Κρατιτηρὰν Δαμρίου 1113
Κρατιτηρὰν 100
Κρατίτιανος 925, 27
Κρατίτιανος Αριστιανὸς 722
Κρατίτιανος Τιμοκρέου 722
Κρατίτιδης 1484, 255. 274. 314. 317. 340. 347. 353. 383. 393. 398. 424. 427. 438. 506. 1486, 5
Κρατίτιμος 757 B 12. 894, 13. 1485, 42. 54
Κρατιτιπὲ 894, 45
Κρατιτιπὸς 894, 45. 1484, 16. 1485, 80
Κρατιτιπὸς 29. 712, 1. 729, 12. 925, 32. 992. 1036. 1182. 1484, 45. 266
Κρατιτιπὸς Κριτιάρχου Ἐπιδαύριος 1102
Κρατιτιπὸς Κριτιοῦνος 757 B 24
Κρατιτιπὸς Δαιδίρου 894, 33
Κρατιτιπὸς Κερδῶν 1027. 1212. 1213. 1264
Κρατιτος 1509, 2
Κρατίτις Αγαθίλου 926, 66. 88
Κρατιτίδης 894, 22. 1153, 1
Κρατιτηρὸς 1208
Κρατιτιος 498, 11. 925, 16. 926, 15. 1100. 1101. 1271. 1478
Κρατιτίς Φιλέτου Τεγεάτης 925, 62 add.
Κρατίτις Δαιδίτου 1485, 54
Κρατίτιος 1445
Κρατίτιος Ἀπολλωνίδε Ἐπιδαύριος 1452, 1
Κρατίτιτιος 552, 4. 1111, 1
Κρατίτιτος Θεόδωρος 1506, 26
Κρατίτιτος Αἰσίτου 729, 10
Κρατίτις Λικωνέου 712
Κρατίτις Κριτικρατίους 1151, 3
Κρατίτις Ἐγρόλεου 712
Κρατίτιν 161. 611, 13. 917, 12. 987. 1504 I 13
Κρατίτιν Κρατίτιος 926, 61
Κρατίτιν Ἐρμοκλέος Αἰγινίτης 727 A 3
Κρατίτιν Παμπήδου 1504 I 22
Κρατίτιδος Κριτίδα 894, 36
Κρατιτίδιδος 81. 641. 1222
Κρατιτίδιδος Κριτιτίδιδου 758, 18
Κρατιτίδιδος Δαιδίτου Ἐπιδαύριος 944, 4. 14. 21. 1453, 2
Κρατιτηρίτων 727 B 2
Κρατιτηρίτης 894, 4. 24
Κρατιτόπωσος 517, 6. 664. 731 III 14. 775. 853, 4. 855, 1. 3. 1472, 2. 1485, iv. 1504 I 28, II 23. 1540
Κρατιτόπωσος Δημοτίου Αλεξανδρεὺς 925, 14
Κρατιτόπωσος Κριτιτόπωσου 894, 20
Κρατιτόπωσος Ἐδρυτᾶς 774, 8
Κρατιτόπωσος Καλλιμάχου 855, 3
Κρατιτόπωσος Ἐπικυτίου 764, 6
Κρατιτόπωσος 1485, 62
Κρατιτὸν — 425, 7
Κρατιτὸν 455. 840, 4
Κρατιτωλίδης 13
Κρατιτωλὸς 558, 22. 630 c. 732 I 7. II 10. 757 B 15. 894, 21. 44. 1497, 22. 1508 B 2. Κρατιτωλὸς 732 I 13
Κρατιτωλὸς Δημοφάντου 82
Κρατιτωλὸς Κριτιτωλίνου 751, 1
Κρατιτωλὸς Μάτρος 926, 12. 66
Κρατιτωλὸς Δωτ — Ἐπιδαύριος 1248
Κρατιτωτίτα 529, 12
Κρατιτωτίτος 530, 1. 581. 599, 2. 600, 2. 661. 764, 4. 861. 894, 13. 44. 62. 925, 64. 64. 939, 5. 940, 17. 26. 1083. 1151, 1. 1236. 1484, 43. 1485, 42
Κρατιτωτίτος Αγοινίκτου Ἰθωνιὸς 925, 34
Κρατιτωτίτος Αριστιωλίδε 894, 34
Κρατιτωτίτος Αριστιωτίτους 853, 5
Κρατιτωτίτος Δαιδίου Ἐπιδαύριος 1137, 1
Κρατιτωτίτος Θεοφίλου 894, 18
Κρατιτωτίτος Αυτιη 925, 61
Κρατιτωτίτος Νικοκρατίους 894, 15
Κρατιτωτίτος 1484, 76. 80. 1485, 84
Κρατιτωτίτος Λίμεος 952, 19
Κρατιτὸν 732 I 13
Κρατιτὸν — 327, 6
Κρατιτολαΐδης 1484, 61
Κρατιτίδης 825, 2. 925, 28. 1484, 51
Κρατιτίδιος του Α — 925, 36 add.
Κρατιτίδιος 431. 614, 10. 926, 57. 1484, 41. 43. 1504 II 12
Κρατιτίδιος Αριστωνίμου Αργίδε 1111, 1
Κρατιτούτης Σεριλλᾶν 729, 16
Κρατιτωτίων 774, 11
Κρατιτίνης 736. 925, 4. 1112—1114. 1479. 1480
Κρατιτοτίνης Αλεξίν Ἐπιδαύριος 684
Κρατιτωτίδα 746
Κρατιτωτὸν ἐν Κοιῷ 952, 116
Κρατιτωτίδης 746. 925, 62. 1108. 1481, 55. 1485, 33. 72. 73. 84—86
Κρατιτωτίδου Λυτιωτίου 894, 23
Κρατιτον Σάμιος 732 II 3
Κρατιτονία Τυλλία 763
Κρατιτονίδης 690, 4. 757 B 14
Κρατιτονίδης Σαφίους Κυναριτενὺς 925, 40 add.
Κρατιτονίδης Ἡγεσιλάου 83
Κρατιτονίδης 1484, 224. 241
Κρατιτονίδης Ἱερωλλᾶνος 690, 3
Κρατιτονίδης Κριτιγοίτους Τεγεάτης 727 B 1
Κρατιτονίδης 894, 66. 67
Κρατιτονίδης Εὐκλείδη 40
Κρατιτονίδης 529, 23
Κρατιτονίδης 527, 8
Κρατιτονίδης Τεγεάτης 1217
Κρατιτονίδης 1400, 4. 1485, 23
Κρατιτονίδης Κριτιτονίδου 894, 44
Κρατιτονίδης Ἐρμοκλέος 685
Κρατιτονίδης Εὐκλείδη 926, 88
Κρατιτονίδης 894, 48. 1491, 12. 1492, 4
Κρατιτονίδης 306
Κρατιτονίδης 1484, 67
Κρατιτονίδης 969
Κρατιτονίδης 1484, 83
Κρατιτος 528, 2. 530, 17
Κρατιτὸ Δαιμογένου 42
Κρατιτὸν 629. 729, 3. 1055, 4. 1227. 1442, 2. 1481, 122. 222. 263. 1486, 4. 1487, 13. 16
Κρατιτὸν Κριτιτίνους 792
Κρατιτὸν Κριτιτοφάτους Αμεδωνιεὺς 925, 5
Κρατιτὸν Κριτιτὸν 753, 2. 6 add.
Κρατιτὸν Κριτιτίου 894, 21
Κρατιτὸν Κίνκιον 926, 46
Κρατιτὸν Κτιοῦ 757 B 13
Κρατιτὸν Πιτιτίνου 926, 11
Κρατιτωτίων 693
Κρατιτωτίδης 1484, 16
Κρατιτωτίνους Κριτιτίνους 729, 3
Κρατιτίδιος Λιοτεὺς 84
Κρατίνος 527, 3
Κρατιτίδιος 530, 3
Κρατιτίδιος Δρυσίου 1341
Κρατιτὸ 1145, 4
Κρατιτίλλα 984. 1491, 5
Κρατίνος 894, 71
Κρατιτίδιος 425, 4. 1461
Κρατιτ — 530, 18
Κρατιτ — 1262
Κρατιτος 322
Κρατιτίδιος 894, 14
Κρατιτὸν Πιτιτιτίου 845
Κρατιτίδιος 871. 1484, 212
Κρατιτίδιος 752, 2. 894, 48. 1540
Κρατιτίδιος Αμβακίδε 926, 13. 83
Κρατιτὸν 86
Κρατιτὸν Λικτίνιος 732 III 15
Κρατίνος 411, 1
Κρατιτρόδιος 925, 17
Κρατιτόδιος 1484, 65
Κρατιτόδιος Εὐκτίτου 1131
Κρατιτὸν 731 III 16
Κρατιτὸν 729, 13
Κρατιτλάδιος 1485, 146
Κρατιτίδιος 1138, 3
Κρατιτίδιος Κριτιτίδιου 666, 4
Κρατιτόδιος Δαιμοκρίου Μαρωθώνιος 938, 2
Κρατιτίδιος 1608
Κρατιτόδιος 451. 1225. 1485, 71
Κρατιτίδιος Ἐπιτιτρίτου 1102
Κρατιτιπτόδιος 1496, 12. 31
Κρατιτίδιος 1145, 4. 1493, 2
Κρατιτίδιος Κριτιτίδιου 527, 3
Κρατίνος Εὐκρίτου 589, 3
Κρατιτὸς Τεγεάτης 1118
Κρατιτὸς 614, 8
Κρατιτὸν 1102
Κρατιτρατος 65. 1135, 5. 1484, 17. 288
Κρατιτρατος Κριτιτόδιου 775
Κρατίνος 1485, 160
Κρατίνος Λυκιάσιδου Περγαμηνὸς 928, 8
Κρατιτιάδιος 462
Κρατιτὸς Κερδῶνος 1484, 14
Κρατιτιμάτα 825, 3
Κρατιτόδιος Νι — 733, 4
Κρατίνος 965
Κρατιτόδιος 1070
Κρατιτὸς 1547, 2. 8. 1548, 4
Κρατιτιμὸς Ὑλέου 1537, 3
Κρατιτίνα 732 I 13. 734, 16
Κρατίνα Πι — 527, 17
Κρατίνος 697. 850, 1
Κρατιτὸς 530, 2
Κρατιτὸς 616, 4. 1206. 1492, 23. 24. 33
Κρατιτὸ Λυκιάσιδου Ἐπιδαυρία 1122
Κρατιτὸν Κλαυδίους 731 I 4
Κρατίος 1485, 66
Κρατὸν Πολεμάρχου 730 III 6
Κρατίδος 730 II 3
Κρατιτιμος 1000, 1
Κρατιτιδὸς Νικηφόρ 87
Κρατιλικιάδος 757 B 10. 928, 6. 1485, 18

Digitized by Google

Ἀγκλιτιανὸϲ Ἀγκλιτιανὴ 853, 1. 894, 24. 43
Ἀγκλιτιανὸϲ Φλαμμίνιοϲ 894, 43
Ἀγκλιτιανὸϲ Ἀγκλιτιανὸϲ 1144, 3
Ἀγκλιτιανὸϲ Ἀγκλιτιανὴ 1358
Ἀγκλιτιανὸϲ Ἀγκλιτιανὸϲ 757 B 9. 10
Ἀγκλιτῖνοϲ 431
Ἀγκλίτιοϲ 894, 6. 926, 41
Ἀγκλιτιὸϲ Ἀλεξάνδροϲ 1085
Ἀγκλιτιὸϲ Ἀγκλιτιανὸϲ 750, 18. 41. 816
Ἀγκλιτιὸϲ Ἀγκλιτιανὸϲ Γαϕιδιανὸϲ 1218
Ἀγκυλιὸϲ Ἀγκυλιανὸϲ 732 II 11. 1355
Ἀγκυλιὸϲ Ἀγκυλιανὸϲ Τελέϕου Αἰζωνίδεϲ 690, 1
Ἀγκύλιοϲ 835 A 1. 6
Ἀγκυλιοϲ 729, 14
Ἀγρ - 1484, 106
Ἀγτίϲ 1484, 111. 1485, 30
Ἀγτωνιὸϲ Στρατιανὸϲ 729, 20
Ἀγτυλλῖνοϲ 887. 950, 22. 1122, 1. 1148, 8. 1246
Ἀγτυλλῖνοϲ Τυλλέτιοϲ 1178
Ἀγτυϕγιοϲ 568
Ἀγτυϕῶνοϲ 1485, 26
Ἀγτυχοϲ 729, 10
Ἀγϕολλιοϲ 1484, 248
Ἀγωνιοϲ 926, 43
Ἀγωνιὸϲ Ἀγωνιανὸϲ 225
Ἀγηϕῖϲϲ 50
Ἀγτιοστοϲ Ἥρωτοϲ 648
Ἀδζόνιοϲ 1485, 19
Π. Ἀελιανὸϲ 1286, 3
Ἀελιατῖνοϲ 1484, 33. 1201
Ἀετοῦϲ 617, 7
Ἀετωλοϲ 1220
Ἀετωλὸϲ Ἀνδραγόθου 654
Ἀετωνεὶϲ 835 C 6
Ἀζλοϲ 66
Ἀζλὸϲ Ἀζλου 1096
Αἰζέδτιοϲ 644
Αἰφνίδιοϲ Ἐλευθερῖϲ 720, 6
Αἰφνίλιοϲ Ἀελὶϲ 726, 3
Αἰφνίλιοϲ Νείκη 726, 6
Αἰφνίλιοϲ Τεκμμήτιοϲ 717, 8
Αἰφνίνιοϲ 404, 3
Αἰφνίλιοϲ Λαμφιτεῖοϲ 699
Αἰφνίλιοϲ Λυτήγιοϲ 726, 8
Αἰφνίλιοϲ Πλωτεῖοϲ 1473, 4
Αἰφνίλιοϲ Ἐλαιῖνοϲ 1473, 4
Μ. Αἰφνίλιοϲ Ἐκαφρόδιτοϲ Εὐτύχηϲ 719
Αἰφνίλιοϲ Μενέδωϲ Ἀγχιμήδηϲ 449, 4
Αἰφνίλιοϲ Νικίμιοϲ 1159
Μ. Αἰφνίλιοϲ Ὀλυμπιόνικοϲ 796
Αἰφνίλιοϲ Πλάτων 1158, 4. 1157, 4
Μαρ. Αἰφνίλιοϲ Πυθάνδηϲ 958, 14
Μ. Αἰφνίλιοϲ Ῥοῦϕοϲ Ῥούϕου 672, 1. 680, 4. 720, 1
Μ. Αἰφνίλιοϲ Σατορνῖνοϲ 717
Μ. Αἰφνίλιοϲ Σακρατῖνοϲ 713, 4
Αἰφνίλιοϲ Σακτρατῖνοϲ 726, 6
Μ. Αἰφνίλιοϲ Σακτρῖνοϲ 718
Αἰφνίλιοϲ Τρόφιμοϲ 806
Μ. Αἰφνίλιοϲ Τρύϕων 1537, 3
Αἰφνίλιοϲ Χαρξῖνοϲ 716, 1
Αὐτίϲϲ 926, 53
Αὐτίϲϲ Εὐφρόνιοϲ 926, 44. 80
Αὐτοσθ Κρατοσθένουϲ Ἐπιδαυρίοϲ 1400, 4
Αὐτοχάρηϲ 926, 80. 86
Αὐφῖνιοϲ 161
Αὐφίδιοϲ 1171, 3
Ἀτιμοϲ Αὐφίδιοϲ Ἀτιμοϲ 89
Κάιτοϲ Αὐφίδιοϲ Κατακόμβοϲ 1364
Ἀφελλᾶν 1491, 24. 28
Ἀφθόνητοϲ Μενανδρου 853, 16
Ἀφθόνητοϲ Σατορνῖνοϲ 90
Ἀφικιμιὸϲ 1018. 1023, 3. 1029, 5
Ἀφροδεϲίη 473
Ἀφροδεϲίνοϲ 374. 739, 9. 1038, 1. 1062, 7
Ἀφροδεϲία 91. 93. 731 II 2. 732 II 2, 111 4, 28. 867
Ἀφροδεϲία Ἐϕήϲου 83, 4
Ἀφροδεϲία Σίνοπτ 732 III 20
Ἀφροδίτιοϲ 92. 731 II 2. 1050, 4. 1298, 4
Ἀφροδίτιοϲ Σπουτιανὸϲ 894, 7
Ἀφροδίτιοϲ Δουκδιοϲ 731 II 16
Ἀφροδίτιοϲ 529, 16
Ἀφροδὼ Σκυτίμνι 143
Ἀχμαῖ 729, 8
Ἀχμαῖοϲ Ἀπολιτιανὸϲ 894, 8
Ἀχιλλεύϲ 926, 74

Βαβυλλᾶϲ 894, 7
Γ. Βαλέριοϲ Εὐτυχ - 835 C 5
Βαρια Μαρτα 729, 1
Βαττεϲ 1417, 6. 1475, 1
Βαττοϲ Ἀλλιοϲ 1474, 1
Βαλτὶϲ 730 I 4
Βαττιοϲ 490, 1
Βίοϲ 245
Βιατωρῖνοϲ 204, 6. 905, 4
Βιτολα 94
Βίτοϲ Θεόδωρου 790
Βίων 1506, 24. 1509, 3
Βλαττοϲ 1275
Βοῦϲτροϕοϲ 614, 8
Βότρυϲ 614, 1
Βοτρυϲ Δαμοκράτουϲ 894, 45
Βουλκαλίδηϲ 1491, 14
Βουλλαιτῖνοϲ 456
Βρεττάνιοϲ 1184, 1
Βρουκε Βρουκιν 894, 64
Βοττοϲ 1501 I 42
Βωλτεγιανὸϲ 729, 4. 17

Γαΐοϲ 1321. 1334
Γαλλάτιοϲ 894, 41
Γάλλοϲ Κοκκύοϲ 1410
Γάλλοϲ Ἀρβιδιανὸϲ 793, 8
Μᾶρκοϲ Γάλλιοϲ Βάττοϲ 1417, 6
Ἄλλοϲ Γάλλιοϲ Ἰούτοϲ 1601
Γάιοϲ Ἰούλιοϲ 1159
Γαιοῦϲ 1286, 7
Γερίτιοϲ 388
Γερόλλιοϲ 712
Γαρίου Δέτμη 729, 18
Γάιοϲ Δέτμη 67
Γάιοϲ Δέτμη 774, 10
Γάιοϲ Δέτμη Κάλλιοϲ 728, 1
Γάιοϲ 1485, 23. 1504 I 28
Γάιοϲ Κυίντοϲ Σαλμάνοϲ 49
Γάιοϲ ὁ Κλαυδ
Γάιοϲ 140
Γαΐοϲ Ἀργεῖοϲ 1485, 53
Γαΐοϲ Νικολάοϲ 757 B 29
Γαΐοϲ 1497
Γάιοϲ 529, 9
Γέργιοϲ 894, 4
Γεργῖνι 1352. 1484, 84
Γεργῖνι Ἡρακλεῶτιοϲ 952, 55
Γέργιτοϲ 791 B 1. 991. 1351. 1490, 26
Γέργιτοϲ Τυχτιοῦ Φουσίτεϲ 925, 40
Γεργῖνι Θεογένηϲ 894, 12
Γεργῖνι 1370, 1. 1371, 3. 1504 I 19
Γέγιοϲ 160
Γιμνάτιοϲ Κλωτσογένηϲ 732 III 1

Δακάδε 1222
Δακιμάτιοϲ 1343
Δακίματιοϲ 957. 958. 959
Δακίμιοϲ Σακλάτιοϲ Ἀπελλιανὸϲ 925, 22 add.
Δακιδιοϲ 154
Δάκιτοϲ 1484, 189. 218. 227. 229. 230. 236. 240. 1495, 47
Δακῖνι 527, 7
Δακῖνοϲ 826
Δακίτιοϲ 1485, 13. 76. 78
Δακίτιοϲ Δακιανὸϲ 1247
Δακίτιοϲ Νακτατῖνοϲ 894, 42
Δακίτιοϲ 905
Δακιανῖτοϲ 457. 894, 11. 12. 926, 42
Δακιμτίτη 901. 1347
Δακιμτῖναλκαλὸϲ Ἐπιδαυρι 1121, 2
Δακίτιοϲ Σίνοπτ Ἀργεῖα 894
Δακίτιοϲ 694. 732 II 19. 1485, 128
Δακίτιοϲ Ἀπολλώνιοϲ 1441, 2
Δακίτιοϲ 429, 8
Δακίτιοϲ 1454, 8
Δακίτιοϲ 89
Δακίτιοϲ Λαβιαλὸϲ 732 V 1
Δακίτιοϲ - 417
Δακίτιοϲ Δακίνιοϲ 728, 12
Δακίτιοϲ Κλεμέντιοϲ Φλάυιοϲ 727 A 4
Δακίτιοϲτράτη Τανάτιε 1460
Δακίτιοϲ 1485, 153
Δακιατῖνι 732 I 14. 1236
Δακίτιοϲ Θεογένηϲ 732 III 28
Δακίτιοϲ 894, 78
Δακίτιοϲ Λεβρώνιοϲ 894, 72
Δακίτιοϲ Λακλάδηϲ 926, 73
Δακίτιοϲ Δακιτεῖοϲ 95
Δακίτιοϲ Δακιᾶν 894, 10
Δακίτιοϲ Μ - 925, 2
Δακίτιοϲ Μαυτιν 732 IV 3
Δακίτιοϲ Ὀνησιμοϲ 894, 12
Δακίτιοϲ Πρακλίοϲ 853, 4
Δακίτιοϲ Δακτῖϲϲ 732 V 4
Δακίνιοϲ 499. 894, 14. 926, 44. 1438, 3
Δακίνιοϲ Καλλίνιοϲ 926, 45. 69
Δακίνιοϲ Δακρῖνοϲ 527, 4
Δακίνιοϲ 1485, 65. 93. 94. 121
Δακιωτιοϲ 1094, 5
Δακιων 1485, 80
Δακω - 72
Δακω...ϕ 1484, 10
Δακιεῖτοϲ 530, 7. 1495, 68
Δακεκκάδοϲ 823, 18. 60
Δακιλιάν 730 IV 2. 731 II 4. 732 IV 3
Δακωνλιάδηϲ 1492, 17. 28
Δακωνλιάδηϲ Νικωπάτοϲ 894, 61
Δακωνλιὸϲ 86. 894, 14. 926, 55. 1036. 1122, 2. 1173. 1175. 1235. 1247
Δακωνλὸϲ Δακωνλιὸϲ Ἐπιδαυρι 1133. 1136
Δακωνλὸϲ Θεοκλεῖδηϲ Ἐπιδαυρι 1148, 1
Δακωνλὸϲ Καλλιάνιοϲ 894, 56
Δακωνλὸϲ Σκρωνιὸϲ Ἀργεῖοϲ 727 A 3
Δακωνλὸϲ Φιλοκράτηϲ 894, 54
Δακωμφρίτοϲ 730 V 2. 894, 54
Δακωμφρίνοϲ 1484, 14. 1485, 28
Δακώμφρτοϲ 729, 1. 878. 894, 23. 933, 2. 1485, 10. 14. 15. 17. 18. 1493, 11
Δακωνικὸϲ 1376
Δακωλιοϲ 894, 42. 976
Δακωνιοϲ 1175
Δακωνιοϲ 732 IV 11. 925, 5 add.
Δακωδῖνι 1220
Δακωδῖνοϲ 1504 I 44
Δακωνιοϲ Σεβ 960 — 962. 1112 — 1114. 1117, 3. 1485, 128. 1492, 28
Δάκωϲ 1361, 2
Δακωϲ Σίνοπτ 529, 15
Δακωϲ Σίνοπτ Ἀπελλιάνοϲ 772
Δακωϲ Σίνοπτ 893. 1084. 1233. 1484, 98. 1504 I 3
Γάϊοϲ Δακωϲ Σίνοπτ 587, 5
Δακωϲ Σίνοπτ Ἀργεῖοϲ 1485, 142
Δακωϲ Σίνοπτ Ἀλκαῖοϲ 618, 5
Δακωϲ Σίνοπτ Δακωϲ Σίνοπτ Ἀργεῖοϲ 885
Δακωϲ Σίνοπτ Ἐτεαρχίτοϲ 1209
Δακωτατῖνοϲ 97
Δακωτατῖνοϲ 756, 4. 926, 48. 1175
Δακωτατῖνοϲ Χάτων 608
Δακωτῖνοϲ 615, 4. 823, 23. 1465, 22
Δακωτῖνοϲ Δακωλιὸϲ Ἐπιδαυρι 1175
Δακωτῖνοϲ Πατρῖνι 764, 6
Δακωτῖνοϲ 801
Δακωϕ - 742, 11
Δακωϕῶνοϲ 823, 5. 22. 23. 28. 32. 993. 1017. 1121, 1. 1130, 4. 1464, 2. 1440. 1484, 23. 79. 82. 118. 244. 251. 1485, 24. 45. 46 — 51. 66. 74. 91. 92. 113
Δακωϕῶνοϲ Δακωνιοϲ 1121, 4
Δακωϕῶνοϲ 823, 56
Δακωϕῶνοϲ 307. 894, 44. 1378. 1483. 1485, 143. 1491, 8. 16. 1492, 18. 21. 32
Δακωϕῶνοϲ Ἐϒ - 733, 8
Δακωϕῶνοϲ Ζ
Δακωτῖνοϲ 1484, 47
Δακωχγῖνοϲ 926, 70. 86. 985
Δακωχγῖνοϲ Φουνικιὸϲ 894, 8
Δακωχγῖνοϲ 498, 2
Δακωχγῖνοϲ 1484, 52
Δακωλοῦνιν 1137, 4
Δακωλοῦνιν 1137, 4
Δακωὶ Δαφγίνου 98
Δάκωνοϲ 728, 13. 732 III 6. 894, 76. 926, 14. 1504 II 7
Δάκωνοϲ Δακωϕῶνοϲ Ἐπιδαυρίοϲ 1121, 1. 1424, 2
Δακωνοϲ Κρῆϲ 93
Δακωνιὸϲ Δακωνιανὸϲ Θουτρεῖνα 853, 10
Δάκοϲ 1037
Δακβόνιοϲ 1258
Δακρέτιοϲ 1506, 28
Δακρῆτεϲ 654
Δακῶν 820
Δάκων Καλλιτόνου 725, 2
Δακῶνεϲ Δ. 1
Δακνίοϲ Πλεῖϲτρου 894, 4
Δακνίοϲ Νικολάου 753, 1 add.
Δακνοκράτηϲ 1120, 1
Δάκνοϲ 1485, 138. 1489, 2. 16
Δάκρηϲ 548
Δάκναϲ 136. 153. 165 n
Δ. Δακναῖοϲ Ἀπελλῆϲ 587, 7
Δακλῆϲ Τυκαφόρου 497, 5
Δακτάκρηϲ 1484, 23
Δακτάκνοϲ 616, 17
Δακτάκνοϲ 926, 44. 1140 — 1143. 1289, 3
Δακτάκρατοϲ Δακλῆϲ 894, 53
Δακτάκρατοϲ Δάκνου 926, 28
Δακτάλοϲ Ἡρακλῶν 926, 47
Δακτάλοϲ 348
Δακτάλοϲ 731 I 3. 18. 111 3. 4
Δακτάκρατοϲ 487, 5
Δακτάλλιοϲ 515
Δακτάκνοϲ Χάτων 764, 8
Δακτάτιοϲ 1463, 2
Δακτάτιοϲ Καλλιάνιοϲ 711
Δακτάνιοϲ 1089
Δακτάνοϲ 122
Δακτάν 458
Δακτάνιοϲ 358
Δακτάνιοϲ 1419
Δακτάν 100
Δακτάτιοϲ 117. 731 III 11. 813, 4. 894, 81. 1150, 2. 1302, 3
Δακτάτιοϲ Ἡρακλέϊοϲ 732 I 3
Δακτωτῖνοϲ 865, 4
Δακτωτῖνοϲ Δακτωτῖνου 1009, 4
Δακτ Ἀπελλιανὸϲ 731 I 1
Δακτωνὸϲ Μαρκ 43
Δάκοϲ 308
Δακτάτοϲ Κυρίνοϲ 952, 110
Δακτάνοϲ Χάνωδα 101
Δακτάνοϲ - 529, 20. 21
Δακτάνοϲ Ἀπόλλωνοϲ 731 I 1
Δακτωνὸϲ Μαρκ 43
Δάκοϲ 308
Δακτάτοϲ Κυρίνοϲ 952, 110
Δακτάνοϲ Χάνωδα 101
Δακτάνοϲ - 529, 20. 21
Δακτάνοϲ Ἀπόλλωνοϲ 731 I 1
Δακτωνὸϲ Μαρκ 43
Δακτάνοϲ 824, 24
Δακτάνοϲ 42
Δακτάνοϲ 734, 2
Δακτάν 731 II 1
Δακτάτοϲ Ἡρακλέϊοϲ 926, 43
Δακτάτοϲ Θεόδωρου 926, 74. 85

Digitized by Google

Διογένης 83, 2. 98. 730 V 2. 926, 64. 72. 1001. 1002. 1014. 1015, 4. 1016, 2. 1025. 1034. 1044
Διογένης Ἐρυθραῖος 1604, 4
Διογένης Θηραῖος 926, 54
Διόγνητος 366, 4. 1022. 1214
Διόγνητος Ἀπολλωνίδου 758, 16
Διόδοτος 606, 2, 6
Διόδοτος Ἀφροδισιεύς 1062, 2
Διόδοτος Δαιδίου 106
Διόδωρος Θουσόστου 731 I 2
Διόδωρος 355, 630, 2. 691, 3. 694, 55. 84. 992. 1545
Διόδωρος Ἀττογεύων 926, 72. 90
Διόδωρος Ἐρμαπτίων Ἀζηνεὺς sculptor 611, 6
Διόδωρος Ἐτεοκλῆτος 731 II 18
Διόδωρος Ἡρακλείδη 2, 2. 3. 26
Διόδωρος Θεσπιεύς 926, 65
Διόδωρος Ἰσπηνὸς 894, 66
Διοκλείδης 926, 67
Διοκλείδης Ἐτεοκλέους 926, 41
Διοκλείδης Εὐαγόρα 926, 60
Διοκλείδης Θαμίσκου 926, 62
Διοκλῆς 107. 1080
Διόκλεος 926, 76. 95
Διοκρίτης Βλαστηνεύς 926, 66
Διοκυδᾶς 1585
Διοκυδᾶς Λζηνεὺς ἢ Ἀζηνεὺς κωτυλᾶς κυνηθὰς 1146
Διονυσία 108
Διονυσία 734, 4. 841, 7. 1232. 1245
Διονυσία Κλεομένους 732 II 1
Διονυσία - 891
Διονύσιος Φαιναγόρα 731 I 2
Διονύσιος 134. 166. 195. 375, 4. 376, 2. 404, 1. 570. 728. 23. 732 I 19. 821. 835 C 2. 853, 4. 894. 13. 49. 926, 2. 52. 1140. 1195, 4. 1261. 1324, 2. 1330. 1492. 23. 1506, 24. 1548, 6. 1549, 3. Δηλιάστης 512. 583, 4. Δωσιτέος 530, 22. Δωσιτέου 404, 4
Διονύσιος Βείττου 858, 1
Διονύσιος Βλεζιήνου 894, 27
Διονύσιος Ἀρτεμιδώρου 894, 33
Διονύσιος Διονύσου 1074. 1152. 1200
Διονύσιος Διονυσίου Ῥόδιος 1508 C 6
Διονύσιος Εὐδίωνος 894, 22
Διονύσιος Καλλιπλάδου 926, 53. 93
Διονύσιος Καλλιτέλους 926, 88. 93
Διονύσιος Μεστίους 926, 63
Διονύσιος Ἡρακλείδου 926, 68
Διονύσιος Σαλύου 926, 42
Διονύσιος Τελέου 1506, 55
Διονύσιος Ὑδρηλόσσου 894, 39
Διονυσόδωρος 926, 44. 926, 56. 1485, 142. 1492, 38
Διονυσόδωρος Διονυσίου 926, 83
Διονυσόδωρος Ἡρακλείδου 926, 48
Διονυσόδωρος Φιλοδάμου Κυπαρισσεύς 925, 52
Διόπυτος Τροχίλου 727 A 1
Διοσκεύδης 729, 1. 927 B 8. 1054, 5
Διοσκλῆς 1504 I 24
Διόσκορος 49. 928, 85. 94
Διοσκόρης 928, 2
Διοσκόρης 894, 65. 1537, 3
Διοσκόρης Διοσκόρου 928, 3
Διοσχορίς 1487, 10. 11
Δίων 425, 4. 649, 4. 653. 823, 1. 53. 926, 53. 72. 93
Δίων Δημοφῶντος Ἀργεῖος sculptor 1483
Δίων Ἱππήρεως 1504 I 56
Δίων Νικατᾶ 894, 23
Δίωνίσιος ὁ Διονύσου
Δόλιχος 853, 3
Δουσᾶς Χατρεφῶν Ἀπελλωνὶς 398
Δουσίας Δουσίτεος 398
Δουσίτας Βλεζιήνου 926, 18
Δόρκας 967
Δορκυλὶς Δωσιτηγάτου 756, 4
Δόρκων 226. 618, 4
Δόρκων Ἀργεῖος 1485, 13. 44. 63
Δόρκων Κορίνθιος 1484, 23. 51. 179
Δόρυλλος 1504 I 23
Δρόμαινος 1496, 13. 24
Δρόμων Μεγαλεύς 730 III 8
Δρύαδες Θεσπιεῖαι 1349
Δρυάντιος 414
Δρυάντιος Καλαυρίου. 730 III 8
Δυλόπερος Ἠετεὼ 142
Δωρὶς 1046. 1064
Δωσιάδης 1113. 1484, 24
Δωσιτέους 894, 23
Δωσίτεος Ἀργεῖος sculptor 684
Δώρος 926, 70
Δωσίτεος 1241
Δώτιος 178

Ἐγδοῖος 48
Ἐβ - 310
Ἐβ-ου - 309
Ἐβ- - 733, 6
Ἐαίων 924, 2
Ἐάνδικος Ἡρακλώνεος 797, 1
Ἐαρινὸς Ἐαρινίου 1012, 2
Ἐατόδοτος Σωτοῦσεος 732 II 14
Ἐάτων 781, 3
Ἐάτων Κλαυτήρου 731 I 17
Ἐάτων Τιμοσθένη 758, 2. 22
Ἐαυτὸς 926, 42
Ἐαυτὸς 816, 4
Ἐαυτόδοτος 558, 1. 22. 25. 40
Ἐαυτίνεος 823, 2. 22. 26. 28. 34—38. 41. 44. 48. 61
Ἐαυτόφιλος sculptor 1477. 1484, 104. 111. 306
Ἐκφαντίδης Πυρφόντου 853, 7
Ἐλαιοπέτας 860, 4
Ἐλαιτέρτατος 925, 56
Ἐλάτη Θεόδωρου 732 I 5
Ἐλάτος Ἐάτεω Μελησεύς 851
Ἐλαυσῖνα 1237
Ἐλείμας 1484, 104
Ἐλεινὸς 1005, 4. 1024. 1151, 2. 1473
Ἐλεινὸς Ἀπατεῶνος 1072
Ἐλλάνικος 1495, 48
Ἐλλάνικος 1506, 48
Ἐλλάνικος Ἡρακλείδου 1287
Ἐλλάτης 823, 24
Ἐλπὶς Ἠρεξιάνακτα 853, 5
Ἐλπίδιος 403
Ἐλπήνορος 925, 25
Ἐλπιδηφόρη 729, 6
Ἔπτασις 1484, 93
Ἐρεγάρης Καλλία 926, 33
Ἐρεσικράτεος Ἐτεοῦ Κοισεος 925, 12 add.
Ἐρεσία 424
Ἐρέσσος 406
Ἐπινίκεος 58, 424, 764, 4. 1492, 41
Ἐπινικὸς Ἐπινίκου Ἐτεόκρητος 1151, 2
Ἐπιφάνης 822
Ἐπιφάνης Μάρκου 1060, 4. 1061, 5
Ἐπιφανίδης 405
Ἐπιφανιάδης 956, 4
Ἐπιφάνιστος 18
Ἐπιφάνιστος Δοκιμίου 1536
Ἐπιφάνιστος 143. 478. 719, 4. 813. 896. 1033. 1035. 1041. 1193
Ἐπίχαρτος 1230
Ἐπίγενος 552, 6
Ἐπίγενος Τυδ - 925, 60
Ἐπίγνη 111
Ἐπίδαυρος 727 A 13
Ἐπικλῆς 519, 20
Ἐπίκουρ - 529, 12
Ἐπικράτεια 76
Ἐπίκρατος 459. 877. 895. 925, 2. 969. 1209. 1492, 6
Ἐπικράτεος Ἠετεὼ 618, 7
Ἐπικυ - 113
Ἐπικτῆσις 552, 15
Ἐπίκτητος 28. 903
Ἐπίκτητος Ἡρακλεῖδη 731 III 6
Ἐπίκτητος 1470
Ἐπίκτητος Ἀπατεῶνος 726, 4
Ἐπικυδὴς Δοκιμήτου 729, 12
Ἐπίκωπος Ἀκτμένεος 729, 23
Ἐπίκωπος Νικοπόρου 1504 II 21
Ἐπίκωπος 1485, 144
Ἐπίκωπος 1485, 22. 96
Ἐπίκτραπος 957. 958. 959. 1102. 1484, 53. 96. 40
Ἐπιτάγγελων Ἀρίττωνος 1055, 2
Ἐπιφάνεια 382
Ἐπιχάρης 845. 926, 11
Ἐρ - 311
Ἐρασίνεια ἐν Καφυαῖς 952, 12
Ἐρατόνικος 425, 4. 925, 8
Ἐρατόνικος Εὐδίου Μεγαλοπολίτου 925, 61
Ἐρατοσθένης Σωκλέου 926, 61
Ἐρατώνη 1488, 28
Ἐρατώνη 638
Ἐρατώνιλλα 732 II 22
Ἐρατωνλῆς 426, 6
Ἐρατὼ Λακρατίδη 114
Ἐργάδας 988. 1027. 1212. 1213. 1284
Ἐργάνεος 1105
Ἐργαν 1587
Ἐργάτας 13
Ἐρμαῖδας 823, 54
Ἐρμείας 728, 2. 731 III 5. 732 I 5. 823, 15. 853, 2
Ἐρμείας Ἐρμοσεος 728, 2
Ἐρμείας Καλλίου 587, 9
Ἐρμείας Κλεόνικου 47
Ἐρμοκράτης 1060, 3. 1061, 3. 1062, 6
Ἐρμοκράτης Μάρκου 1062, 1. 1063, 3
Ἐρμόκρατος 1496, 20
Ἐρμογένης Ἀσυνίου 715
Ἐρμοῦ 799
Ἐρμοῦτος 611, 6
Ἐρμοῦτος 809, 2
Ἐρμῶ 781
Ἐρμῶν 477, 6. 1496, 26
Ἐρμῶν Δαρτίσεος 730 V 2
Ἐρμῶν Ἐρμοῦ 689
Ἐρμῶν Καλλιτέλους 732 III 25
Ἐρμῶν Νικαλέος Πυρρικὸς 1506, 32
Ἐρμῶνα 730 II 1
Ἐρμῶνος 104. 209. 530, 4. 853, 4. 858, 2
Ἐρμώνεος Ἀπολλωνιεύς 951, 1. 57. 954, 1
Ἐρμώνδωρ 714, 5
Ἐρμώνδωρος 727 A 2
Ἐρμώνεος 1004, 8
Ἐρμῶν 728, 2. 894, 72. 926, 25. 31
Ἐρμῶν Ἐρμείου 728, 2
Ἐρμῶν Φιτταε 952, 2
Ἐρμῶνων Κρατησεους 894, 55
Ἐρμῶτε 728, 25
Ἐρσενλῆς 731 II 16
Ἐρτάκλη Γεσχρώσεος 729, 11
Ἐτεανδρος 926, 42
Ἔτε - νία 136a
Ἐτεα - 989
Ἐτεο - 1484, 117
Ἐθ - χρων 1239
Εὐάγγελος 757 A 22. 863. 926, 48
Εὐαγόρα 1484, 666. 1488, 127
Εὐαγόρας Μενεσθέως 1382
Εὐάδνεος 894, 40
Εὐάγαρος 811
Εὐάγαρος Ἀγαθοδώρου 44
Εὐάγαρος Δοκιμήτου 894, 76
Εὐάγαρος 697. 925, 24. 1180, 5
Εὐάγαρος Εὐαθίωνος 926, 61
Εὐάδνεος 1427, 2. 1433, 1. 1434, 2. 1435, 2. 1484, 41. 1506, 54
Εὐάδνεος Ἀργεῖος sculptor 1131. 1132
Εὐάδνεος Εὐσωνος Ἐτεόκρητος 932, 12. 25. 44. 48. 54. 60. 66. 72. 78. 1126, 5. 1428, 3. 1429, 2. 1436. 1437, 3
Εὐαίνετος 1224
Εὐαίνετος Ἀναξιγένεος 845
Εὐαίνετος 1238
Εὐαίνετος Εὐαγγέλου 926, 46
Εὐαίνετος 902. 1119
Εὐαγγέλης 926, 68. 1244. 1540
Εὐαγγέλης Θεοδώρου 926, 58
Εὐαγγέλη 933, 6. 1485, 181
Εὐβουλίδης 757 B 22. 812. 1484, 100. 1485, 155
Εὐβουλίδης Εὐσθένη Κνίσιος 925, 55
Εὐβουλίδης 500
Εὐγένειος 926, 66
Εὐγένιος 926, 84
Εὐγένιος Δοκιμήτου 926, 58
Εὐγένιος Θεττιλοῦ 926, 40
Εὐθυκλῆς 484, 84
Εὐδαιμ - 618, 7. 894, 32. 1484, 49. 255. 1485, 123. 1495, 45
Εὐδαιμος Τελεῖ Ἐπιδήμου 1123
Εὐδαιμος 416
Εὐδαιμος Θεττιλοῦ 764, 5
Εὐδαίμ Χριτταναίου 926, 87
Εὐδαίμ 348. 566
Εὐδαίμ 40
Εὐδαίμ - 1549, 3
Εὐδαίμεος 1549, 2
Εὐδαίμ 853, 4. 925, 51
Εὐδαίμαιος 1485, 18
Εὐδαίμδας 735, 4
Εὐδαίμεος 926, 25. 91. 1186
Εὐδαίμδας 729, 2
Εὐδαίμδας 729, 14. 760, 1
Εὐδαίμδας Θουλαῖδα 926, 18
Εὐδαίμδας 1484, 184
Εὐδαίμδας Ἀγαθοῦ 729, 13
Εὐδαίμδας Δοκιμήτου 1485, 44. 56
Εὐδαίμεος 951, 95
Εὐαίμιος 436, 2
Εὐαίμιος 811, 4
Εὐαλκίδη Νίκωνος 728, 26
Εὐαλκίδης 636. 926, 54. 56
Εὐαλκίδης Τιμοσθένεος 925, 66
Εὐαλκίων 926, 28
Εὐαλκίων 1484, 48
Εὐάνδρ 1484, 14. 141. 1485, 90. 92. 122. 123. 143. 166. 188
Εὐανδρ Εὐανδίου 118
Εὐανδρος 301. 731 I 13
Εὐανδρος 1484, 272. 318
Εὐανδρος 991. 1124. 1126. 1127. 1129. 1388
Εὐανδρος Διόνιου 1129
Εὐαρατος 730 V 8. 898
Εὐαρατος 574. 1107
Εὐαρατος 589, 2. 613. 1211. 1484, 12. 224. 1485, 12
Εὐαρατος Εὐαρατου 894, 55
Εὐαρατος Διοτιμάτεος 894, 57
Εὐαρατος Εὐστρατου 640
Εὐαρατος 894, 38
Εὐαρατος 933, 4
Εὐαρατος Καλλία 618, 3
Εὐαρατος 95
Εὐαρατος Νικωνος 894, 7
Εὐαρατος Ἐρμοσεους 685
Εὐαρατος 1492, 14
Εὐαρατος 731 III 8
Εὐαρατος 1485, 88
Εὐαρατος 926, 41
Εὐαστιων Ἀστεγγιος 926, 77
Εὐαστος 774, 3
Εὐαστος 932, 46. 60. 78. 92. 1132. 1138. 1139. 1403, 4. 1428, 2. 1429, 2. 1436, 2. 1437, 4
Εὐαστος Ἀγχιλίου 1138, 3
Εὐαστος 1219
Εὐαστος Εὐσωνος sculptor 1138. 1139. 1141. 1432

Digitized by Google

Εὐνικε Κλείου 894, 46
Εὐξενος 772 II 29. 757 A 13. B 14
Εὐξεῖνιος 733, 1
Εὐξιθεος 616, 12
Εὐπαλιδες Ἀκεζοῦ 926, 43
Εὐπαλιδης Δρετ- 733, 8
Εὐπειων 724, 13
Εὐπειτα 629
Εὐπάνυ Ὀνητῆου 732 III 4
Εὐπαλεως 894, 4
Εὐπαρος 375, 3. 377, 8
Εὐπαρος Ἀντίμαχος 539
Εὐπαρος Ἀπολλοδώρου 894, 45
Εὐπαρος Δημοξένους 906, 4
Εὐπαρος Εὐσεφ 995
Εὐπαρος Μενεκράτους 1088
Εὐπαρπίδης Καλλι- 208
Εὐπαρπίδη 539
Εὐπαυρίδης 449, 2
Εὐφράδεσς Ἀρι- 133, 3
Εὐφράδεσς Τιτόβιος 115
Εὐφράδια, c 1099
Εὐφρωπαῖα Σατάλαρ 1376
Εὐφραῖδες 1463, 2
Εὐφρωπαῖος 56
Εὐφρωπόβιος 2222, 1486, 64
Εὐφρώπιος 757 B 6, 774, 4
Εὐφρόσυνε 1480, 38
Εὐφρόσυνε Κλεοτίνους 853, 2
Εὐτεργίδης 1243
Εὐτέρπε 226, 640. 925, 38
Εὐτέρπιων 1485, 181
Εὐτελίνης 774, 8
Εὐτεχένης Κερκιθέου 1484, 14. 27. 1113, 294
Εὐτύχη Τετραέτους 732 III 16
Εὐτύχη 731 I 4
Εὐτύχης Ἀχιλλοκάμου 926, 74
Εὐτυχιανὸς 1603, 5
Εὐτυχίας 446, 2. 1219
Εὐτυχῖς Ἡσεν 894, 28
Εὐτυχῖς Ἀπολλοδώρου 772
Εὐτυχῖς Μελανίου 732 IV 1
Εὐτυχῶν 20, 2011, 651. 719, 2. 851. 1052, 6. 8. 1332. 1484, 224, 1485, 113. 123. 131. 133. 188. 1548, 8
Εὐτυχῶς Διοδώρου 1545
Εὐτυχῶς Ἐρικτ 781
Εὐτυχῶς Τεττίγου 1052, 6. 1058, 9. 1544, 4. 1547, 2
Εὐφαιδίου 1564
Εὐφαινὶς Ἐπιδώρους 951, 83
Εὐφαιστος 1484, 227
Εὐφαρος 853, 4
Εὐφραίας 1484, 42
Εὐφρᾶς 83, 8
Εὐφρόνας 926, 40. 68. 89, 90
Εὐφρόνας Καλλιγείτου 926, 31
Εὐφρόνας Φιλωνος 926, 88
Εὐφρονίνη Θεοδώλας 732 III 17
Εὐφρονίνη Κλεογένους 730 III 6
Εὐφρόνη 1107
Εὐφρων Λυσθόλη 729, 13
Εὐχαρίς 1485, 112
Εὐχαρίσδες 460
Εὐχαμίδε 1492, 17
Εὐωνυμε 429, 8
Εὐφολίνε 1484, 17
Ἐγχρίτη Ζανοθέου Ἐπιδωρίη 1137, 2
Ἐγχίθορε 951, 44
Ἐγχιφάτιον Δημοκλέος Ἐπιδωρίη 1122, 2
Ἐγχάνεος 1504 I 36
Ἐγχτίνε 894, 32. 1484, 42. 1485, 78
Ἐγχίδος Φιλωνίου Πλατεαιτε 748, 1. 8
Ἔγχη 1495, 33

Ζεῦδος 205
Ζεῦνε 800, 1
Ζευξαγόρη Δημητρίου 731 III 13
Ζευξάνδας 1492, 22
Ζεύξενε 925, 39 add.
Ζεύξενε Σισυρηνίου 733, 7
Ζεύξιππος 926, 44. 89
Ζεύξιππε 731 II 8. 10
Ζεύξιωνος 1485, 33
Ζεύξιωνος Φόλιε sculptor 745
Ζεύνε 1504 II 9
Ζεύνε Ἐπιτεθείρου Ἀγρέως 558, 1. 30. 31. 40
Ζεύνε Εὐβίου 732 II 33
Ζωιαγόρης Διαγόρου 1073
Ζωίλος 894, 34
Ζωίλος Μενεκράτους 1095
Ζωίλος Φιλ- 366, 4
Ζωτήρη 732 III 19
Ζωτηρίνη 730 IV 2
Ζωτηρίνη 732 I 2
Ζωτηρίνη Δημοκλέος 732 III 8
Ζωτηρίνη Εὐκλείδη 731 I 12
Ζωτηρίνη Ἡσυτυκλέος 774, 8
Ζωτηρίνη 143, 593, 2. 732 III 16, IV 14. 774, 6. 1492, 10
Ζωτηρίδες Ἀριτοβίδεος 461
Ζωτηρίδες Νίκιεε 894, 31
Ζωτηρίδες Πυθέε 926, 17
Ζωτηρίδες Ζωτηρίνεε 894, 60
Ζωτηρίδες Φιλίππεε 894, 13
Ζωτηρίδε 379, 2
Ζωτηρίδε Ἐλπήρεε 436, 1
Ζωτηρίδε 731 II 2
Ζωτηρ Ζωτηρίου 894, 56

Ἡγήλοχε 842, 2. 927 A 4
Ἡγητίνεε Κορητοβίου Δημητρεῖε 72
Ἡγητίνεε Ἐπιτεθείου Καρβωνὸε 916, 1. 3
Ἡδύβολος 591, 2. 1368. 1598
Ἡδύλλεε Μάρε Ἀκεσιάδεε 116
Ἡμερὶε Διξεῦ 731 I 8
Ἡρακλῆε Μενεκράτους 951, 123
Ἡράκλε. 129
Ἡρακλείδη Καλλιάδεα Δεκιαδέος 1379
Ἡράκλε 1506, 31
Ἡράκλεια 474
Ἡρακλείδες 2. 3. 24. 41. 734, 5. 978. 1297. 1495, 32. 1497
Ἡρακλείδης Ἀλεξάνδρου 894, 14
Ἡρακλείδης Δ'ιονύσου 1504 II 28
Ἡρακλείδης Δεσπαγόρου 1504 I 46
Ἡρακλείδης Ζωτηρίδου 741, 3
Ἡρακλείδης 926, 33. 43. 76. 82. 86
Ἡρακλείδης Ἀπολλοδώρου 926, 81
Ἡρακλείδης Ἀπολλοτίμου 926, 41
Ἡρακλείδης Ἡρεμώνος 926, 88
Ἡρακλείδης Κλεομένους 926, 89
Ἡρακλείδης Μαίωνος 926, 54
Ἡρακλείδης Νίκωνος 926, 49. 89
Ἡρακλείου 797, 3
Ἡρακλεώτης 1026, 1030, 3
Ἡρακλέδαι 731 III 6
Ἡρακλε 87
Ἡράκων 926, 33
Ἡρατίων Δαμέε 926, 44
Ἡρεμε Ἀπολλοδώρου 926, 78
Ἡρεδώρε 926, 47. 88. 84
Ἡρεδώρε Δημητρώνος 926, 19. 84
Ἡρέτιμος 926, 48
Ἡρη Λυκεῖφρονος 631
Ἡρων 101, 648. 1589
Ἡρων Λε- 757 B 18
Ἡρωϊτίνεε 85

Θαρσίας Ἀντίμαχ 729, 10
Θαρσίνης Λογγοβάτα Ὀργκιώνιος 925, 84
Θαρσίνης Φιλτείδε 729, 8
Θαρσῦ 1504 I 31
Θαρσε Ἀρχεπόλι 614, 3
Θεαγένεε 926, 42

Θεάρης Ἀγαπίη 733, 6
Θεάρης Θεαξίδεε 728, 4
Θεαρίδης 697, 1421, 2
Θεαρίδης Δεσπότου Μεγαλοπολίτας 1422
Θεαρῖνε 1504 I 6
Θεαρῖς 697. 805
Θεαρῖς Ἀλεξάνδρε 1103
Θεάτεργος 841, 10
Θεαρίων Πιστικῶ 729, 12
Θεγείτος 926, 42
Θέγειτος Δίονος 926, 33. 88
Θέδοτος Λαμπράτου 926, 43
Θέδοτος Καλλιγείτου 926, 33
Θέδοτος Πολυκλείους 926, 40
Θεόδοτε 789
Θεοῖδες Ἀρχεπόλεος 1206
Θεωτείτας 1496, 23
Θεωτοκλέδης Θεωτοκλους Λυτυγχεῖε 51, 2
Θεώτιμε 51, 1
Θεώτιμε Ἡσιώνεος 52
Θεογένης 732 IV 28
Θεογνητος 366, 4. 757 A 21. 823, 33
Θεόγνητος Θεοξένου 750, 12, 43
Θεόδοτιν 530, 14
Θεόδοτὶε Βηρυτὶη 166
Θεόδοτε Δημητρίου 117
Θεόδοτος 1226, 752, 6
Θεόδοτος ἀρχιτέκτων 1484, 2. 21. 84. 124. 111. 112. 227
Θεόδοτος 268
Θεόδοτος 190. 591, 11. 628, 7. 731 I 6. 787. 823, 23. 84, 86. 926, 74. 92. 1232. 1349, 1. 1488, 37
Θεόδωρε Ἀρτεμῖδι 894, 14
Θεόδωρε Κλειτιάδου 824, 3
Θεόδωρε Μυλωνίου 437, 11
Θεόδωρε Πέρσι Ἀγρέως sculptor 687
Θεόδωρε Πυθοκρίτου 926, 12
Θεοκλείδαι 732 III 18
Θεοκλῆε 726, 2
Θεοκτίδε Λεττεαίου Ἡρωϊτε 925, 27
Θεόμνητος 870
Θεόνητος 731 III 1
Θεόξενε 1504 II 37
Θεοξένδας 1484, 28, 52
Θεόξενος 42, 168. 750, 14, 41. 926, 86
Θεόξε 1425, 1
Θεόπομπος 373, 734, 1. 757 B 18. 774, 16
Θεοτιμοτάδας 1496, 23. 24
Θεότιμος 1484, 127, 196. 1505, 1
Θεότιμος Ὀλυμπιάδου 1504 II 25
Θεοφάνης 1485, 80
Θεοφάνους Ἀπαμεῦς Ἀπολλωνίου 918, 1
Θεοφανῖδες 839, 4. 1484, 46
Θεοφάνε 490, 2. 894, 18. 1495, 12
Θεοφάνε sculptor 1152
Θεοφάνε Εὐκλέους 118
Θεοφάνε Θεοφάνου Λεπτινῖτε 751, 4, 6
Θεοφάνε Μενάνδρου 117
Θεοχάρης 894, 57
Θερσιπάδης 823, 12, 88
Θέρσανδρος Λάμπε 952, 83. 75. 79
Θερσίνη Νόμωνος Πελλανεῦς 727 A 2
Θερσίνδιμος 616, 11
Θέρσε 179
Θερσῖτε 529, 18
Θερσῖτος Θρᾶκιε 1506, 29
Θερσυλίων 823, 86. 88. 86
Θερσυλᾶς 764, 5. 924, 44. 1506, 88
Θερσῖτε Φιλ- 1504 II 46
Θεσδότεος 1241
Θεσδώρε 894, 4. 925, 89
Θεσδώρε Ἐγχτίνου 894, 66
Θεσδώρε Καλλίστου 790
Θεσδώρε Μενεκλέους 1381
Θεσνητος 731 I 1
Θεσπτιαῖος Θεοκλέος 728, 6
Θεσ 66
Θεσ- 475
Θεσ- sculptor 1484, 81
Θεσ- Πελλε Τεγεαῖος 925, 14 add.
Θεῶρε 773
Θεῶρ- - 1484, 143
Θεῶρ- 1484, 81
Θεῶρε 64, 69. 346
Θεῶτε 1485, 127. 188. 1.3
Θεῶρε 973. 1484, 48
Θεῶρε Λυκεῖφρονος 906
Θεῶτος Κρατεῖνους 1472
Θο- 530, 16
Θοαλκίδαε 1148, 2
Θοαλκίδαε Δημοκλέος 894, 48
Θοαυσῖδε 1508 A 1
Θοάτεστε 1484, 23
Θοτίζ'ος 925, 28. 80
Θρασυκλεῖδε sculptor 1172. 1484, 46
Θράσυν 123. 431. 1484, 223. 228. 1488, 41
Θράσυν Δημητρίου 926, 83
Θρᾶσυλλε 616, 6
Θυσιαδῆρε sculptor 1482
Θυσίε 1227
Θυσιαδὶς 403, 6
Θυσιώνυμ Ἀρχεπόλεῖδε 462
Θυσώνιος Ἀρ- 1504 I 8
Θώνιος 850, 2

Ἰαρσαλίε 894, 23. 925, 28. 1181. 1485, 108. 1492, 18
Ἰάρων 894, 21
Ἰάρων Ἰαρωνίου 894, 44
Ἰάρων Καλλίου 894, 23
Ἰάρων Λυδίου 853, 8
Ἰαρωνίου 894, 44. 1485, 180
Ἰαρωνίων Ἀριστέου 1113
Ἰατρων 1144, 1. 1223
Ἰατρεκλείδης 1240
Ἰγγων 230, 231
Ἰερεκλέε Εὐτύχου 1132
Ἰερεκλῆε Ἀριστοκλείου 1038. 1282
Ἰερεκλῆε Εὐτύχου 1051, 5
Ἰερεκλῆε Ὀλυμπιάδου 730 I 7
Ἰερεκλῆε Χαιρεκλέους 1071, 6
Ἰέρων Ἀρτεμίδωνος 1504 II 23
Ἰέρων Δεξιφάνους Ἐνιδώρου 1140—1143
Ἰέρων Δυσνίκου Ἐνιδώρου 1140
Ἰέρων Ἱε- Λεῦκιε 1350
Ἰερονίτε 1437, 3
Ἰερώνυμε 1388, 9. 1087
Ἰέτων 395, 3
Ἰθωνίων Πελλανὶς 951, 10
Ἰκεσίων 1484, 66
Ἰκέτης 1504 II 19
Ἰλιαρικὸε 1279
Ἴλυρος 1547, 3
Ἴλυρος Ἀργιμήδους 1547, 2. 1548, 6
Ἴλυρος Εὐτύχου 1548, 7
Ἴλυρὶη 634. L. Hiberia ibid.
Ἰνιάδαι 638, 6
Ἰουλὶε Ἰατρῖνε 699, 2
Μάρκος Ἰούλιος σωτηρος 1003, 6. 1004. 1049
Ἰούλιος Ἀντωνῖνος Μαῖφος 1311. 1416. 1523
Μ. Ἰούλιος Ἀπελλῆε Ἰβηρὶε Πολυπείδ 955, 1
Γάϊος Ἰούλιος Ἀριστικὸς 1000
Τιβέριος Ἰούλιος Σιμῶν υἱὸς Κλυτοπτος 1439
Α. Ἰούλιος Νικηστρατος 206
Τιβέριος Ἰούλιος Σιμῶν 1438, 2

Digitized by Google

Γαΐος Ἰούλιος Λάπιννος υἱὸς Σπαρτιατικὸς 1469
Ἁδὰς Ἰούνιος Βάττης ὕπνιος 1534, 7
Ἰουουσταννὸς 293, 4
Ἰούκκας 1601
Ἰπποῦσα 1504 l 13
Ἴππυρις 750, 14
Ἰππωλῖνος 614, 5
Ἰσχυνος 102
Ἴστια 894, 8a. 926, 35. 39
Ἴστιον Λαβρίου 926, 24
Ἰστίου Μανοβίου 774, 6
Ἰστίους 1495, 25. 66
Ἰστιος 732 III 17
Ἰστίων Ἀπελλώνιος 1467. 1468
Ἰστόπους 1484, 223. 288. 371. 385
Ἴστρα 925, 17
Ἴστρυγγος 723, 8
Ἰστυαῖος 530, 3
Ἰστύλλας Σακρατεὺς Ἐπιδαύριος 950, l. 12. 13. 78
Ἰσχίπις Πατταιὸς 926, 41
Ἰφα - 881
Ἰωαννὴς 404, 5. 408, l. 628, 4. 784
Ἰωτακὴ 699, 5. 6

Ἄλλος Καικιλίους Κύντου Ῥωμαῖος 120
Κ. Καικιλίος Σατόρνιος 698
Καικιστόνιος Καλανὸς 730 l 11
Καικίφαρ Κλίτος 490, 11
Καικίνιος 835 C 5
Κ. Καικίνιος Καικίνιος 835 C 4
Καλαὶς 730 l 13
Καλλαεσσ 668
Καλλαν 894, 23
Καλλαν Μενεσια 894, 19
Καλλα - 5. 1485, a. 4
Καλλαὶς 757 A 24, B 8. 926, 34. 35. 46. 1464. 1484, 43. 1485, 77. 78. 82. 84. 87—89. 112
Καλλὶς Ἀρετταλὶς 732 II 8
Καλλὶς Νίκωνος 1504 l 14
Καλλὶς Πατταιὸς 926, 33. 67
Καλλὶς Πολυξένου 926, 42. 43
Καλλίγετος 926, 38. 41
Καλλίγετος Ἐρμογένη 926, 44. 61
Καλλίγετος Ἡρογείτου 926, 49
Καλλίγετος Κλεοβίμου 926, 72
Καλλίγετος Πυθοκλέους 926, 42. 61
Καλλίγιτον 150
Καλλιδάμας 925, 44. 1141—1143
Καλλιδαμας Ταυγέτου 618, 1
Καλλιδαμε 1484, 21. 355
Καλλιδαῖδαι 926, 43. 1492, 8
Καλλιδαῖδας 732 II 21. 1492, 3. 1492, 7. 18
Καλλιδὰς Χρυσίδα Ἐπιδαύριος 1445
Καλλιδὰς Τυναφρίτου 1385
Καλλιδεμας 711
Καλλιμαρτεια 1110
Καλλιμαρτειον Ἀμαιρᾶν 1444
Καλλιμαρτειον Χαιρώνειον 463
Καλλιμαρτις 612. 823, 4. 1109. 1434, 7
Καλλιμαρτις Ἀξενικὸς sculptor 1182, 6
Καλλιμαρτις Ἀρεταίου 894, 43
Καλλιμαρτις Ἀρετίου Ἀργεῖος sculptor 1100. 1101. 1478
Καλλιμαρτις Αὐτωνικου 894, 4
Καλλιμαρτις Οἰσκε 735, 1
Καλλιου Λλαι - 1178
Καλλιπὸς 960—962. 1223
Καλλιπόλιτος 1379
Καλλιπους 757 B 22. 825, 2. 1020. 1031. Καλλιμαχίδιος 757 B 23
Καλλίμαχος Ἀρεταίδιος 855, 1
Καλλίμαχος Καλλιμάχου 13
Καλλίμαχος Καλλίου 588. 593
Καλλίμαχος Κλεσσίπους 1114
Καλλίμαχος Νικιπατος 1534, 10
Καλλιμένης Ἐπιδαύριος 894, 24
Καλλιμένης Τρεζήνιος 1485, 8a. 145
Καλλίμος 688. 693
Καλλίνεος Θεοδώρου 926, 24. 24
Καλλίνεος Ἡρακλεὼτ 926, 44
Καλλιπατρις 730 III 9. 774, 6. 790. 823, 4a. 894, 14
Κάλλιε 1484, 70
Κάλλιε Λ Σπόνιος 738
Καλλιστ Σίπυλος 725, 2. 894, 13. 1506 B 18
Καλλιστένης Καλλιμήτεος Ἐπιδαύριος 1109. 1356
Καλλιστένης Σίπυλος 732 III 26
Καλλιστιον 589, 12
Καλλιστιὸν 1489, 8
Καλλιστιπατρις 937, 2, 13
Καλλιστιππος Καλλιστιππου Λυκαφλεύτιος 937, 1a. 938, 25
Καλλιστρατια 731 II 2
Καλλιστρατιον 121
Καλλιστρατος 552, 10. 1075. 1077. 1204
Καλλιστρατος Διοθέους Καρύδειος 335
Καλλιστρατος Τεγεατης 1485, 64. 61
Καλλιστρατος Φιλοξένιος 428, 1
Καλλιστω Κύντου 607
Καλλιτελης 926, 62, 63
Καλλιτελης Ἀρβιστέους 926, 68
Καλλιτελης Ζηνοβίου 926, 42. 88
Καλλιτιμ Λητιφιλου 926, 46
Καλλιφανης 1501, 5
Καλλιφανης Τιμοτιμου 1501, 1
Καλλιφανης 913. 1485, 168
Καλλιφαντος Κλεωνεμου ἀπὸλι 122a
Καλλιφαν 926, 42
Καλλιων 926, 42
Καλλιων Μητροβιου 926, 42
Καλλι 1175
Καλλων 728, 1. 732 IV 12. 1495, 66
Καλλωνιδης 742, 26
Καλπουρνιος Φρουτεινι 1600, 8
Καλπὸς 552, 11
Καμινος 1411
Καναβλλιος Ἀτιιος 835 C 6
Καπασ Κλεωνεος 729, 16
Κάρες 595, 4. 757 B 12
Καρνων 927 B 6
Καπια 821
Καπανεὺς 386
Καπανδων 700
Καπισθιος 136a
Καπτανδρος 925, 4, 6
Τίτος Καπτρίνιος Φρόντων 123
Καρεν - 952, 24
Καρεσιος 1484, 46
Καρθαιεὺς 356
Κάρη 340
Κάρδαξ Καλλίου 1079, 3
Κάρδαξ Σπουλλίου 618, 6
Κάρεσ 1019
Κάρθων Διοξάνθου 124
Κάρθων Δεξιοῦ 731 III 4
Κάρθων Ἑρμίου 731 I 6
Κάρθων Νικεισθένους 894, 8
Καρθωνὶς Δαισιτίου 1548, 4
Κάρθωσ 1485, 65
Καρθὼν Πραξία 894, 28
Καρτερὸβατος 667
Καρτερόβατος Πραξιτέλους sculptor 766
Καρτερόβιος 22
Καρτερόβιος Ἡδυλογέου Ἀχμὸς 125
Κάρπιμον 1239
Κάρπος 492, 2
Κάπιπον 926, 45
Κάρφας 382
Κάρτης 1240
Κάρτασ - 831
Κάρυς Ἀρχιτὼν 729, 14
Κάρυς Εὐαγρεὺς 933, 4
Κάλαρις 490, 14
Κάτονιὸν Δεκιανὸν 1154, 1
Κάτονιὸν Δεκιὸν Σύγκτης Ἀκραίφνη 1438
Κάτονιὸν Ὀλυμπὶν 593, 1
Κάτονιὸς 449, l. 758, 17. 1176. 1177. 1339, 1
Κάτονιὸς 399, 6. 549. 1056, 5
Τιβ. Κάτονιὸς Δεύτερος 606, 1
Τιβ. Κάτονιὸς Κάρος Φλαουιανὸς 595
Κάτονιὸς Κάτονιὸς Εὐτυχὴς 449, 1
Κάτονιὸς Λεοντικὸς 1417, 4
Κάτονιὸς Μουωνιανὸς 449, 2
Τι. Κάτονιὸς Εὐτυχὴς υἱὸς Νικτίδος 1403
Τι. Κάτονιὸς Στουλὼν 1059. 1154, 7
Τιβέριος Κάτονιὸς Λιβέριος υἱὸς Στουλὼς 1451, 5
Τιβ. Κάτονιὸς Παῦλος 1154, 4
Τιβ. Κάτονιὸς Παῦλος 1154, l. 1471, 4
Κάτονιὸς Πρακλανὸς 835 B 8
Τιβ. Κάτονιὸς Παῦλιν 9975. 1155
Κάτονιὸς Ῥουφεικὸς 847
Κάτονιὸς Σεουῆρος 1251
Τιβ. Κάτονιὸς Δεύτερος Σουπτὸς 956, 2
Κάτονιὸς Τευα - 759, 2
Τιβ. Κάτονιὸς Τίρτος Φλαβιανὸς 602
Κάτονιὸς Τυγχὰς 593, 3
Τιβ. Κάτονιὸς Φιλίππου 1154, 4
Τιβ. Κάτονιὸς Φρόντων Νευεραιος 598, 1
Κλ - 1490, 31
Κλαγγὸς 815
Κλαύδιος Ἀρετταιδὸς Φαυστίας 925, 68
Κλαυστὸς 1493, 7. 1506, 25
Κλαυστος Ἰερουσιὸν 598, 2
Κλαυστμιδιος 1130
Κλεισγιδὸς Ἀρετταιδὸς 1508 B 1
Κλεισγιδὸς Δεκαφρίωνος 993. 1017
Κλεισγιδὸς Κλεισθου Ἐπιδαύριος 1134, 3
Κλεισθιδὸς Κορίνθιος 1484, 28
Κλεισθος 1134, 2
Κλεστρα - 1360
Κλεινιφ 1484, 5. 36
Κλεπος 1485, 150. 186. 174. 178
Κλεοπατρα Ἀρετταρχου Ἐπιδαυρία 1101
Κλεοπατρος 727 A 6
Κλεοπατρος 1504 l 14
Κλεος 766
Κλεοβίκα 730 l 8
Κλεοβίκα 1484, 34a. 1485, 144
Κλεοδικος Ἀργεῖος 952, 123
Κλεοδικος Ἀρετίου 926, 48
Κλεοδικος Θεοξένου 952, 45
Κλεονικος 788. 1484, 57. 83. 804
Κλεοπάτρα 757 B 47. 823, 34. 45. 894, 34. 35. 925, 41 add. 971. 972, 3. 1114. Κλεοπάτρας 757 B 43
Κλεοτιμιὸν Ἀγαθοκλείου 126
Κλειτορίους 732 III 2
Κλειτὸς Θεωτίου 774, 8
Κλειτὼρ 1488, 44
Κλειτὼρ 515
Κλεὶς Σώτιμος 614, 3
Κλεὶς Ἀγιεὺς 909, 4
Κλεὶς - 527, 15
Κλεὶς Ἀγιεὺς 587, 1
Κλεὶς Ἀγιεὺς Ἀγιεὺς 41
Κλεὶς Ἀγιεὺς 926, 78
Κλεὶς Ἀγιεὺς 1580, 1
Κλεὶς Ἀγιεὺς 730 IV 4. 732 IV 17
Κλεὶς Ἀγιεὺς 527, 21
Κλεὶς Ἀγιεὺς 1228, 511. 926, 56
Κλεὶς Ἀγιεὺς Φίρτος Αττικὸς 1418, 2
Κλεὶς Ἀγιεὺς 732 II 2. 1360
Κλεὶς Ἀγιεὺς Μενεμάλης 731 II 16
Κλεὶς Ἀγιεὺς 1485, 164. 165. 166. 170. 173. 176
Κλεὶς Ἀγιεὺς Κλεὶς 1375
Κλεὶς Ἀγιεὺς 1485, 49
Κλεὶς Ἀγιεὺς Πραξίους 926, 58
Κλεὶς Ἀγιεὺς 730 I 2. 3. 4. 731 III 6. 12. 732 I 10
Κλεὶς Ἀγιεὺς 529, 24
Κλεὶς Ἀγιεὺς 487, 3. 533. 609, 3
Κλεὶς Ἀγιεὺς 501
Κλεὶς Ἀγιεὺς - 549
Κλεὶς Ἀγιεὺς 552, 1. 1485, 42
Κλεὶς Ἀγιεὺς 974
Κλεὶς Ἀγιεὺς 732 I 3
Κλεὶς Ἀγιεὺς Ὀλυμπιὸν 721
Κλεὶς Ἀγιεὺς Ἀγιεὺς Ἀργεῖος 1107
Κλεὶς Ἀγιεὺς 530, 10
Κλεὶς Ἀγιεὺς 1485, 182
Κλεὶς 951, 2. 8
Κλεὶς 476. 552, 11. 729, 4
Κλεὶς Νικιπάτου 894, 21
Κλεὶς Ἀγιεὺς Περγαμηνὸς 1, 2. 34. 54
Κλεὶς Φλαυιος 926, 73
Κλεὶς Κλεισγιδὸς 757 B 42
Κλεὶς 6305
Κλεὶς 1375
Κλεὶς Ἀγιεὺς II - 527, 16
Κλεὶς 1299, 1
Κλεὶς 720, 18
Κλεὶς Ἀγιεὺς 894, 12
Κλεὶς Ἀγιεὺς 730 I 6, III 2. 4. 5. 731 I 13. 16
Κλεὶς 731 I 13
Κλεὶς 757 B 7. 853, 4. 1485, 187
Κλεὶς 550
Κλεὶς 347
Κλεὶς 615, 6
Κλεὶς Φλαυιος 835 C 4
Κλεὶς 653
Κλεὶς 1504 l 14
Κλεὶς 757 B 37
Κλεὶς Αἰσὸν 127
Κλεὶς 516
Κλεὶς Θεοφάνους Θεόφιλος 490, 1
Κλεὶς Μανιος 546
Γναῖος Κλεὶς Σαβίνου υἱὸς Παπίρεις 1431, 1
Γναῖος Κλεὶς Γναίου υἱὸς Παπ. 1431, 8
Γναῖος Κλεὶς Γναίου υἱὸς Παπίρεις 795, l. 1601. 1602
Γναῖος Κλεὶς Φλάτιος 795, 14
Κλεὶς 1504 l 15
Κλεὶς 731 I 14
Κλεὶς 1504 l 12
Κλεὶς 1504 l 17
Κλεὶς 587
Κλεὶς Φλαυιστος 730 IV 6
Κλεὶς Μανιλλιος 728, 14
Κλεὶς 894, 5
Κλεὶς Ἀγιεὺς 894, 5
Κλεὶς 1255. 1288
Κλεὶς 1595
Κλεὶς 837
Κλεὶς 1352
Κλεὶς 1485, 133
Κλεὶς Κυδωνιεὺς sculptor 683, 4
Κλεὶς 618, 6
Κλεὶς 530, 13
Κλεὶς 557, 8
Κλεὶς Δεκιαδιος 729, 7
Κλεὶς 1264
Κλεὶς Νικιπ 894, 20
Κλεὶς 426, 7
Κλεὶς Ἀγιεὺς 894, 22
Κλεὶς Δεκιαδιος 1128
Κλεὶς Μουσικὸς 128
Κλεὶς Ἀγιεὺς 47
Κλεὶς Ὀνησιμος 730 IV 1
Κλεὶς 553, 3
Κλεὶς 618, 2. 8
Κλεὶς 1549, 4
Κλεὶς 769
Κλεὶς 1512
Κλεὶς 1170

Digitized by Google

Κωμήτης 033, 6
Κωνσταῦνος 1485, 20. 24. 132. 134

Ἀπεχρῖδης 1485, 124. 126. Ἀπεχρῖδος 1485, 132. 133
Ἀπῆρτος Ἀπωστόλου Ἀργεῖος τοπάτωρ 1112—1114. 1117, 5. 1479. 1480
Ἀπηρτίδης 925, 24
Ἀπόλλωνος Ἰερεὺς Ἐπιθυμίᾳ 1437
Ἀπόλλως 1210
Ἀπόλλωδος 877
Ἀπόλλωδος Ἀρετοφάντου 894, 48
Ἀπόλλος 679. 26
Ἀπόστρ- 573
Ἀπολλώς 1534, 6
Ἀπόστολος 1504 I 2
Ἀπός 571
Ἀπολλὸς Σωτηρίωνος 894, 20
Ἀπόστολος 730 II 4
Ἀπόστολος 728, 6
Ἀπόστολος 825, 5
Ἀπόστολος 114
Ἀπόστολος 1484, 24. 41. 95. 243
Ἀπόστολ 894, 2. 979
Ἀπόστολος Ἀπφιδίου 971. 972
Ἀπόστολος 992, 5. 1182, 5. 1485, 148. 151. 162. 174
Ἀπόστολος Διοδώρου 894, 64
Ἀπόστ 527, 5
Ἀπτων 1469, 2. 1549, 5
Ἀπτώρτη 731 II 31
Ἀπόστολος 966. 1485, 46. 72
Ἀπτίδων 1484. 108
Ἀπτίδων Ἀγχίδη 909, 2
Ἀπτορίας 590, 2. 774, 24. 937, 11. 938, 18. 31. 939, 2. 940, 24. 1139 B. 1444, 2. 1447—1451
Ἀπτορίας Ἀπτορία 1446, 2
Ἀπτορίας Τπατοφίτεως 1442
Ἀπόστολος 913, 5
Ἀπτωτὸς 886
Ἀπτωτῶνος 1547, 7
Ἀπτένης 841, 7
Ἀπτεγος Αὐτέη 026, 42
Ἀπτεωπόδης Ἀπτεωπίδη 618, 1
Ἀπθων 615, 5
Ἀπφιδίος 530, 6
Ἀπφίδιος v. Ἀπφιδίδης
Ἀπολίων 904
Ἀπολίων Κλείνου 95
Ἀπφοτος Νικηφόρου 757 B 20
Ἀπφοτος 1438, 6
Ἀπφοτος Διωσφόντος Ἐπιδαυρίδη 1130, 2. 1440
Ἀπφοτος Ἐπιδιόδου Ἐπιδαυρίδη 1126. 1134. 1434
Ἀπφοτος Τελεσίου Ἐπιδαυρίδη 1124. 1126—1129. 1133
Ἀπφίδης 971. 972, 2
Ἀπφίδιος 1492, 4
Ἀπφιφάδιος Εὐνόλιου 894, 4
Ἀπχῆς - 747 A 9
Ἀπχῆς 729, 2. 22. 963. 964. 1120, 4. 1484, 248
Ἀπχῆς Κλεοδότους 971. 972
Ἀπχῆς 894, 5
Ἀπτίδης 1485, 23
Ἀπτιτὸς 616, 3
Ἀπτιτὸς 1504 I 33
Ἀπτιτὸς 723, 1
Ἀπτιτὸς 1417, 4
Ἀπτιτὸς 1504 I 21
Ἀπτιτὸς 477. 730 I 3, V 7
Ἀπόφων Νεγτεκτιάδους 1215
Ἀπτιτὸς 149
Ἀτων - 1490, 7
Ἀτωνὸς 1010, 2
Ἀτωνιτιάδης Ἡρόδωρ 926, 45
Ἀτωνιτὸς 552, 6
Ἀτωνων Δωτέων 926, 84. 84
Αἴων 77. 84
Αἴων Δημοφῶν 1378
Αἴων Πολυαίγκου 1504 I 7
Αἴων Σοκρατίους 728, 9
Ἀτωνὸς 371, 650
Ἀτωνιδὸς 1536
Ἀτωνιδὸς Περχίνους 1051, 4. 1052, 6
Αἴδιος Ἀτωνιανὸς 732 IV 11
Αἴδιος Χρυσίδη 728, 15
H. Ἀτωνιὸς Ἐρμαγόρας 867, 4
H. Ἀτωνιὸς Πρόκτωρ Ἰουνιανιτιανὸς 202. 203, 2. 28
Ἀτωνιτιὸς 713. 717, 1
Ἀτώπος Λιπίτιος Λιτίμις Κερκίδος 853, 19. 17. 23. 26. 28
Αἰπτιος Ἥρωιον 129
Ἀτωπιὸς 824, 24. 25
Ἀτωπτας 1484, 11
Ἀχῶν Φλαουίδος Ἀτρείτας 1423
Ἀργυτιὸς 448
Ἀπρη 812
Ἀτυπία Αἰχιλίου Σωτερᾶτος 726, 1
Ἀτυπία Τροτεν 715, 4
Ἀτυπος 372. 408. 715, 1. 726, 6. 1156, 5. 1157, 4
Αὐδιδὸς 937, 11
Αὐπη 798
Αὐπιπτος 970
Αὐπτος 764, 8. 890
Αὐπὸς 516. 731 I 14
Αὐπτος Κερίδους 1484, 4. 18. 24. 147
Αὐπτιτὸς 402
Αὐπωπὸς 1504 I 2
Αὐπέγτος 1422
Αὐπογτος Θεοφίλη Μεγαλοπολίτης 1421
Αὐπέφτον 430, 18. 552, 5. 631. 1504 I 4
Αὐπων 823, 2
Αὐπωπίδης 248
Αὐτίπτος 984
Αὐτίπτ 925, 43
Αὐτίπτ Δπμοφίλου 894, 48
Αὐτὸν Λιβίη 926, 43
Αὐτωπὸς 239
Αὐτωπὸς Βελιφίτου Ἀργεῖος 1485, 14. 18. 24. 41. 118
Αὐτωπὸς 728, 14. 757 B 8
Αὐτώλιος Θεόδωρος Λάτος 925, 48 add.
Αὐτώπως Αὐτήπως 779
Αὐτῶπος 742, 6
Αὐτων - 923, 3
Αὐτωπλίπη 1121, 3
Αὐτωπατίων 569
Αὐτωπάτης 1484, 33. 1485, 6
Αὐτωπατὸς Ἱππολύτου 894, 33
Αὐτωπατὸς 728, 37
Αὐτωπάτης 742, 14
Αὐτώπτης 552, 5. 757 B 26. 894, 5. 28. 938, 3. 1333. 1504 I 40
Αὐτῆξενος Ἀρχελάδου Τεγητπτος 1118
Αὐτόνεως 214. 618, 4
Αὐτόνεως Ἀγτίου 1485, 53
Αὐτὸς Λεττπλίδος 757 B 14
Αὐτόττρατος Σκυλίδος 894, 48
Αὐτωπτόνεως Ἀγτπτρατίνου 925, 84
Αὐτώλιν 1484, 42. 122. 128. 228. 230. 282. 291
Αὐτων 757 B 14. 926, 48. 1504 II 8. 23
Αὐτων Ἐρμωνίδη 951, 125
Αὐτων Ἀγλαὸ - 733, 5
Αὐτων Ἀλεξάνδρου 757 B 28
Αὐτων Θεοξένου 926, 66
Ἀγγελίδας 449, 8
Ἀγγελίδας 663
Αἰων 683, 1

Κύπρος Μακεδονὸς Ῥῆξ 604
Μαπρων - 130
Μαλίδας Ῥούφας 835 B 2
Μαπία Λίβη 647
Μαπία Σαβίνη 920, 8
Μαίνος Ἀπολλώνιος 920, 8
Μαίνφ 1311, 2. 1328, 1. 1416. 1538, 8
Μακπίφιος 364, 1
Μαπίνος 546
Μακπίνιος Ἀφρικιάνος 1506, 28
Μάλδος 950, 22. 40. 42. 46
Μαλδχὸν 401
Μαπτων 926, 84
Μαπτος 442, 1
Μάρκος Λιττπιος 729, 5
Μαρία ἡ καὶ Πατρωνὶ 84, 10
Ἀτωπιος Μάξιος Πολιάδης 1298, 2
Μαρωπιος 678
Μαχωπιος 599, 2. 600, 2
Μάκιος 610, 5
Μάρκος 1060, 4. 1061, 5. 1062, 2. 1063, 2. 1504 II 19
Μάρκος Ἐρμάπτιος 1060, 2. 1061, 2
Μάρκος Πόπτιος 131
Μαρτίας 1484, 44
Μαρτίος 926, 42, 89
Μαρτίος Ἡρακλείτου 926, 82
Μαρτίου Σωπόλιδος 926, 82
Μαρτος 926, 82. 84
Μαρτόβιος 926, 42
Μαρτόβιος Πλοτπιανὸν 894, 24
Μαρχέλλα Διονυσίου 132
Μαγνελλείδης 1485, 86. 98
Μαγνελλὸς 694. 730 III 8
Μαγνέλλα 732 III 21
Μαγνελλεῖος 960
Μαγνησ 422, 3
Μάγνη 1485, 43
Μάγνη Λγγελοπόλιος 1504 I 45
Μαλωνὸς 41
Μάλωθρος 729, 4
Μαλωνίας 732 IV 2
Μαλὸν Σπε 742, 4. 825, 45. 47. 48. 64. 1488, 18. 1496, 28
Μαλωνεπτα 1367
Μαλωπτὸς 731 II 20
Μάλπε Ἀνθρωπίωνος 133
Μαλωπτὸς Φιλιππίδου 452
Μάλπε 1484, 299
Μαλακτὶς 629
Μαλακτὸν Λυτηγόπου 926, 43
Μαλακτὸν Εὐδόπιμος 926, 41. 80
Μαπωπιανὸς 590, 4. 1447, 3
Γ. Μάπιος Ῥοῦφος II, Μαπίου Ῥούφου 912 b
Π. Μάπιος Τούλιος υἱὸς Ῥούφος 912 a
Πόπλιος Μάπιος Μαπίλιου υἱὸς Ῥούφος Ἀντιος 1139. 1411. 1412
Μάπιον 727 A 7
Μίνογγιος 1382
Μαπτίλιδας 616, 15
Μαπτλιὸς 397
Μάνιφος 741, 2. 778. 853. 19. 894, 1. 1071, 7. 1144, 2. 1221
Μάνιφος Σωτηρίωνος 731 I 8
Μάπιος 346
Μαπίδιος 728, 13. 756, 6
Μαπίδιος 449, 6
Μάπιος 728, 84
Μαπελλᾶς 1485, 87
Μαπελλᾶς 728, 14. 1088, 2. 1381
Μαπελλᾶς Αἴπγ - 757 A 45
Μαπελλᾶς Μαπελλᾶς 894, 21. 923, 1. 4
Μαπελγάτος 55. 637. 810. 862. 1095. 1591
Μαπελγάτος Σίπωπος 728, 10
Μαπελγάτος Φρόντωνος 824, 2
Μαπίλιγος 842, 2
Μαπίλιγος Διονυσίου 134
Μάπης 925, 14
Μαπτπος 729, 2
Μάπτπος 45. 1244
Μαπείτος 138
Μάπτων 742, 12
Μάπος Μενεδώπου Πολυχρόπος 756, 6. 9
Μαγτιπὸς 835 C 4
Μεγάλαδας Δόμου 1361, 2
Μέπτ 602

Μαγφῆνος Μαγφήνου 1050, 4
Μαγδέτης Μαγνήτου 138
Μαγδόπτος 730 I 1
Μαγδόπτος 112. 774, 6
Μαγδόπτος Λγα - 1069, 3
Μαγκαφίτης 696
Μαγφιδία 1539
Μαγφίδιος 400. 731 III 2. 875, 4
Μαγφίδιος Δπτπτόπιος 894, 11
Μαγφίδιος Ζωίδου 894, 23
Μαγφίδιος Μαγφιδίου 1057
Μαγτιφφὸς 1484, 10
Μαγτφόδιος 1506, 24
Μαδίτς 527, 1
Μαδίου 926, 14. 1274
Μάδιος 1484, 249
Μαπλίων 529, 11
Μαπλὸς 1302
Μαλτίος 1205
Μαλωπίδης 244
Μαρουπιανὸς 449, 1
Μαπ - 823, 43
Μαπίων 616, 10. 730 IV 3
Μαπτπλιν - 464
Μαπτπλιανὸς 1504 I 28
Μαπτίας Μαπτίου 1008, 6
Μαπτίου 764, 7. 894, 13
Μαπτῖτος 926, 48
Μαπτπλ - 1484, 241
Μαπτπλιανὸς 1484, 24. 132
Μαπτπλιὸς 731 II 17
Μαπτπλιὸς Ἐπιδώρου 1484, 3
Μαπτπλίδης 128
Μαπτῖτης 1484, 42
Μαπτῖτης 40
Μαπτφόπτος 774, 3
Μαπτίων 926, 82
Μαπτίων Μαπτίου 926, 47
Μαπτίων 914
Μα - 519. 520
Μαλλαπτας 1485, 24. 84
Μάπιμος Θεοξένου 42
Ἀτιμος Μάπιμος Ἀτωνίου στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 1183
Μαγχῶν 116. 529, 16
Μαγτπς 732 IV 4
Μαγτπς 425, 1
Μάμμιδ 1485, 17. 48
Μαμμιδὸς 348
Μαμμίου Ἐτε. τῶν Δόμων Ῥωμαίων 136 a
Μάρτα 730 I 9
Μάρτα 149
Μαμμιδὸς 1485, 140
Μᾶς 367
Μάτιος 664
Μάτιος 89
Μάτιος 1504 I 34
Μαλλιὰν 437, 11

Μαῖδας Ῥούφος 835 B 7
Μαιανάτης 529, 14
Μαιωπατος 734, 8
Μαιωπὸς 757 A 32
Μαίωπατος 552, 4
Μαιπλὰ 530, 12. 20
Μαιπίτατος Λξωπὸς 1485, 169
Μαῖδιὰ 347
Μαιπίος 1534, 10
Μαιπίος Καλλιμάχου 1020. 1048
Μαίπη 726, 9
Μαιπφατος 588, 2
Μαιπφὰς 87
Μαιπφόφιος Μαλχίωνος 401
Μαιπφόφιος Ἀπολλωνίου 587, 8
Μαιπέδιος 714, 2
Μαιπφόδιος 137
Μαιπτπτατος 926
Μαιπτπτατος Ἐπαφρόδείτου 18
Μαῖδιδας 757 B 24
Μαλαλὰς 1506, 29
Νίπων Σωσίνους Φλαυίς 938, 28
Νίων 366, 2. 1384. 1504 I 8

Digitized by Google

Νίκων Πελεκητήρων 1504 I 2
Νίκων Χενδλιανός 138
Νικῶνες 126
Νίνφαι 375, 8
Νικκιάρτιτα 1343
Νικογένης 1485, 2
Νικόγονος 1461, 465. 840, 4. 841, 4. 5. 1.4. 844
Νικογόρας Καλλιάνακτος 1141—1143
Νικολάϊδες 616, 2. 4.
Νίκονος 1484, 12. 223
Νίκωνος Αριστοδήμου 731 III 14
Νίκωνος Καλλίπτου 894, 14
Νικόπολις 727 A 6. 774, 11. 817. 894, 21. 27. 1492. 88. 1504 II 21
Νικοπόρος Πειτιφρίτεως 757 B 23
Νικόπολις 894, 18. 951, 111. 1466. 1504 II 14
Νικόπολις Φλαγγαίου Ζωγρεῖος 141
Νικοπόρτα 726, 21. 732 III 13. 1145, 6
Νικοπορτεῖς 1128
Νικοπορτα 729. 741, 6
Νίκοπρρος 757 B 28
Νικοπορ. 1501, 4
Νικοστράτα Μητρικὴ 952, 129
Νικοστράτη 1484, 19
Νικοστράτης Ἀθηνικὸς 894, 21
Νικοστράτου Θεσσαλὸν 731 III 1
Νικοστρατεῖ 1488, 8
Νικοστράτους Νικοστράτου 894, 23
Νικοστρι 910
Νικοστρατ 894, 72. 1431, 2. 1484, 12. 1485, 167
Νικοτέλης Σοφίλλου Ἐκαλεύρας 1430
Νικοτέλους Νικοτέλ Ἐμμοτικὸς 1147, 3
Νικόφρα 1501, 4
Νικτὸς 618, 6
Νικτράτος 894, 44. 1485, 142
Νικτρος 13
Νικτοφόρος 587, 12. 731 II 3. 780
Νικτοφορος Βλαγγάτου 390
Νικυλίδες 1485, 116
Νικύλος 774, 8. 830. 894, 80
Νικύλος Δικαιοπόλεως 730 V 4
Νικύλος Μενεφιλέου 731 III 2
Νικύλος Νικέα 894, 23
Νικύλος Νικοτράτου 894, 84
Νικοπλος Λεπτινικοῦ Ἀργεῖος 925, 15 add.
Νικος 721. 735, 3. 764, 2
Νίκος Λεθρωνὸς 687
Νίκος Νικάτα 1147, 2
Νικοβέβλη 731 III 3
Νικοβόπολις Βοιωτίδος 926, 78. 94
Νικοβόπολις 894, 28
Νικοβόρος 1485, 128. 134
Νικτικλὰν Χιτῶνος 730 V 2
Νικοκλὴς 757 B 28
Νικοκλὴς Λίσχρου 747 A 2
Νικοκλὴς Νικοκλέος 894, 2
Νικοκλὴς Νικοτικλέος 894, 34
Νικοκράτεια 466
Νικοκράτειον Σ – 135
Νικοκράτης 446, 4. 757 A 18. 894, 18. 19. 1485, 137. 139
Νικοκρατὶς 1475
Νικολαΐδης 753, 1. 757 B 8
Νικολάου Φιλοίου 82
Νικολάρχου 894, 32. 1361, 8
Νικολάρχος Ναυμαλαΐδου 1361, 1
Νικολα – 529, 14
Νικολαΐς 446, 4
Νικολαρχος 1386
Νικολαρχος Σωκράτους 894, 28
Νικολαΐνος 894, 44. 992
Νικολαΐνος Λεπτινίου sculptor 1111
Νικολεώδης 894, 6
Νικολέρεος 633
Νικολεὺς 630 n
Νικολτράτη 1456
Νικοστράτης 437, 2. 824, 2. 8. 894, 42. 84. 925, 16
Νικόστρατος Ἀργεῖος 1485, 17. 44. 62. 84
Νικοστράτος Νικοφάνει Κεφιδῆσις 727 A 6
Νικοστράτους Νικίνρος 894, 25
Νικοστράτου Λυσίου 894, 63
Νικοτέλης Κλεσθένους 1114
Νικοτέλης Θεσσαλικὸς 757 B 18
Νικοφάνους 1246. 1485, 52
Νικοφάνους Νικίνρος 1466
Νικον 728, 30
Νίκων 142. 728, 25. 80. 926, 64. 66. 1484, 222. 1485, 169. 1504 I 14
Νίκων Κεφιδῆσις 1508 A 16
Νίκων Λεοδλοβορο 926, 78
Νίκων Δικαιόλεως 1080
Νίκων Ἱπποκλέος sculptor 1181
Νίκων Μαντινεὺς 926, 63
Νίκων Νικηφόρου 894, 30
Νίκων Νίκωνος 894, 67
Νίκων Πατταίδη 926, 84
Νικοτικλὰν Καλλίπτου 730 III 9
Νικρίτρμα 564
Νικτὸν 1245
Νικιλὸς 614, 14
Νικωνὶς Μεγαλοπολίτις 491, 1
Νίκως Νεμβρωνὸς Φλειάσιος 14
Νικώνε 894, 51
Νικωνικος Μουσικὸς 730 IV 2
Νίκτα Δικρατικὸς 731 I 8

Νικθνὸς 926, 39
Νικθνίκων 809
Νικθνὸς 587, 8
Νικυνγράφος Ἀτου Κώστας 925, 17
Νίκυρρχος 617, 6
Νικιλὸς 894, 51
Νίκβιον 348
Νικυλὸς 352
Νικυλὸς Ἰκτινος 926, 84. 98
Νικυλὸς 925, 15. 941, 14. 15. 22. 1116. 1137, 2. 1453, 2
Νικυλὸς Κλιτίδη 926, 24
Νικυλὸς Σωτῆρος 728, 18
Νικυλὸς 353. 618, 3. 925, 13. 1059. 1154, 1. 1451, 6. 1484, 664. 1491, 13. Συμβολὰς 315
Νικυνάτης 1504 I 4
Νικυλάδης Νικοτράτου 824, 2
Νικυστράτου 733, 1
Νικυτέλης 148. 24. 27. 29. 34
Νικυτίας 894, 2
Νικυτίας Νικυδήμου 1116
Νικυτικὸς Ἡλιωνίτης 692
Νικυφόρου Δεξιφάνους 1289, 2
Νικυφόρτα Ταλεπαρχίτου 855, 8
Νικυφόρκα 431
Νικυφόρος Ἀργεῖος sculptor 430. 489. 657. 1248
Νικυφόρος Στρατίκους Ἀργεῖος sculptor 1148, 1
Νικυφόρ 764, 4. 925, 14. 1484, 52
Νικυτος 727 A 2
Νίκω 728, 34
Νίκων 142. 558, 86. 894, 2. 728, 18. 732 I 11, III 21. 86. 1484, 227. 243. 283
Νίκων Λαπιθεὺς 926, 46. 64
Νίκων Σκυτεῖδη 894, 24

Οἶκος 616, 18. 735, 1
Οἰν – 8
Οἰνδλος 1484, 244
Οἰκλ. ε – 527, 16
Οἰκτρίδης 1484, 83
Οἰκυπτὶς 593, 1
Οἰκυπτιανὸς 487, 4
Οἰκυπτιανὸς Οἰκυπτιανὸς 894 III 16
Οἰκυπτιανὸς Φλειάσιος 727 A 4
Οἰκυπτιανὸς Νικότα 1147, 1
Οἰκυπτιανὸς Νίκων 721
Οἰκυπτιανὸς 721. 730 I 2. 796, 2. 1504 II 88
Ὀλυμπιόδωρος Νικότα 1147, 8
Ὀλύμπιος 783 B 2
Ὀλύμπιος Θελκεύσιος 727 B 13
Ὀλύμπιος 1485, 34
Ὄμφαι 491, 3
Ὄμβλη 732 IV 16
Ὀναγορίδης 894, 33. 37
Ὀναγορικὸς 730 I 3
Ὀνάτιμος 730 IV 1. 732 III 7, IV 13. 806. 894, 13. 1485, 187
Ὀνάτιμος Ἀρετοκλέος 732 II 15
Ὀνάτιμος Θεόδωρου 894, 3
Ὀνάτιμος Κλεομένους 730 IV 4
Ὀνάτιμος Ὀνατίμου 894, 6. 74
Ὀνάτιμος Πρατοκλέους 894, 71
Ὀνάτιμος Τέρσου 894, 88
Ὀνάτιμος Ὀνατίμου 894, 86
Ὀνάτιμος 730 II 2
Ὀνατικράτης 853, 18
Ὀνα – 330
Ὀνησᾶς Ἐπικράδεύου 143
Ὀνησίμη 663
Ὀνησίφορος Ἀφροδισιάν 1050, 2. 1296, 5
Ὀνησίφορος Ὀνησιφόρου 597, 1
Ὀνξθ – 264
Ὀμοιρὸς 624
Ὀμοιτδης 1342
Ὀρτίας 1484, 6
Ὀρτυγος 1484, 10
Ὀρχεστ Μελαμβίωνος 729, 2
Ὀρχίτπος 552, 8
Ὀρτιος Ἀπαρος 894, 8
Ὀρτωλὸς 1101
Ὀρτόπορος Πασιππορ 1415
Πελεὸς Οὐτρος 144
Ὀδλπιος 364, 1
M. Ὀδλπιος Ἡλιόδωρος 591, 2
M. Ὀδλπιος Θεόδωρος 590, 10
Ὀφιλὸς Ἀξιόπιος 527, 80
Γάϊος Ὀφίλλιος Μαντίων υἱὸς 145
Ὀφιλλιανὸς 553, 6
Ὀφίλων 894, 68
Ὄχμος 1582

Παγαῖδ 894, 2
Παγχάρης Παυλιχάρους 926, 40
Παγχάρης 764, 6
Πάδας 858, 1
Παιανιεὺς Ὀνατικλέος 894, 31
Παιανικὸς 1415
Λτιπος Παιανιεὺς Πειλέου υἱὸς 140
Παιανιεὺς 52
Παιαφόνος 147. 926, 78. 94. 1259
Παιανις 1496, 18
Παιδόφορος Θεστπλᾶς 951, 48. 54. 55. 81. 82
Παιδίας Νίκωνος 926, 24
Παιδᾶς 552, 3
Παιδᾶς 1043, 6
Παιτπαλὸν 774, 3. 1485, 142. 163
Παιτπαλὸς Ἀριστάρχου Ἐρμιονεὺς 682, 1
Παιτπαγὸς 900
Πάιτπς Καλλιαγχίδος 757 B 22
Παιτπς Καλλιτράτου 1075
Παιτπλὸς 429, 13
Παιπὶς 894, 24
Παιπιανὸς Δλοπάτρου 1547, 4
Παιρδιαδὸς Δωτπ 729, 12
Παῆς 1226
Παμμένος 853, 8
Παμμένους Λαιχάρους 729, 8
Πάρος 131
Παμφρία 733, 2
Παπτπς 1484, 245
Παπαῖος 926, 24
Παπαῖος Καλλία 926, 38
Παπαῖος Δλπιανὸς 926, 38
Παπαῖος Ἡρακλῆς 926, 64
Παπγάτης 894, 25
Παπᾶσιος 1484, 84. 187. 223. 261
Παπαῖος 730 I 4
Παπαῖος Ἐκαλεύρας 1110
Παπαῖος Φιλλίου 1504 I 42
Παπαῖος 729, 21
Παπαῖος Δώτου 729, 4
Παπαῖος Τρύβου 727, 12
Παπεῖρος 824, 1
Παπεγράφος 939, 4. 940, 12. 16. 25
Παπεγράφος Παγχάρου 764, 4
Παπαῖος 926, 38. 52. 61. 67. 87. 933, 4
Παπαῖος Καλλιφάντου 926, 40
Παπαῖος 729, 23
Παπτιφ 1534, 2
Παπαῖος 729, 21
Παπαῖος 1086
Παπαῖος 1125
Παπγίος 764, 6. 926, 24
Παπαῖος 54, 10
Παπαῖος Ἀπολλόδωρος 1361, 1. 4. 1508 C 1
Παπαῖος Ἀπολλώνιος Ἀπτυλάδου 1148, 4
Παπαῖος Ἀπολλώνιος Νικλέους 1361, 3
Παπαῖος Δωτπίου Δωτπίου 894, 64
Παπαῖος 764, 2. 8
Παπαῖος 731 I 15
Παπαῖος Παπαῖος 764, 2
Παπαῖος 730 I 8
Παπαῖος 618, 2
Παπλὸς 1154, 4
Παπαῖος 1170
Παπαῖος Λεβίου Πολλοῦς 925, 66 add.
Παπαῖος 1484, 134
Πεδιαπτίος 487, 2
Πεδιάδης 991
Πεδιάδης 823, 15. 18
Πεδιάδης 968
Πεδίας 1504 I 48
Πεδίας Πειρίν 1065, 2
Πεσταγόρη Ἀπολλοδώρου 1104
Πεσταλὸν 732 III 18. 20
Πεσταλὸς 1484, 83
Πεσταλὸς Κλίσσος 729, 4
Πεσιπόρος 1504 I 22
Πεσγίνος 1051, 4. 1052, 7
Πεσάτης 774, 2
Πεσαλ – 615, 2. 1383
Πεσαλεῖος 690
Πεσαλὸς 853, 6. Πεσαλεῖον πᾶσι 1604, 1
Πεσλὸς 237
Πεσίας 1590
Πεσάνδας 495
Πεσφορίτης 853, 7
Πέσν Δώσος 926, 72
Πετπλὸς 1596
Πετπίας 1504 I 22
Πεγγ 505
Πεπρὸς 1504 I 12
Πέτπς 528, 4. 529, 13. 734, 4
Πέτπος 926, 52
Πέτπν 1504 I 44
Πετπιας 148
Πλάτπν Ἀφετπλέους 938, 4
Πλαϊστπνος 926, 88
Πλέτπας 1156, 4. 1157, 6
Πλεστπγορος 1006, 1. 1007, 2
Πλεύπγος 757 A 23. 853, 6
Πλεύπς 1484, 78
Πλεύπτπγος 649, 4
Πλεύπγος 88. 1504 I 7
Πλεύπγος Στιμφάλιος 1484, 23
Πλεύπς 925, 14
Πλεύδη Βίωνος Τανάτου 1509, 3
Πεδιάδης Ἀπολλόδωρου 926, 88. 87
Πεδίας Ἀνδπίωνος 728, 5
Πεδιπγος 195
Πεδιγορατος 544
Πεδιπδης 692. 1485, 13. 22. 23. 42. 88. 79. 87—89. 118
Πεδιπδης Ἀρετπιάνους 894, 47
Πεδιπρατιος 435

Digitized by Google

Πελωρώτης 553, 1. 665. 894. 42. 1154, 1. 1471, 5
Πελωρώτης Βιθυνιάδης 894, 7
Πελωρώτης Εὐστρέου Ἐπιδαύριος 1427. 1433
Πελωρώτης Καλλιᾶ Ἐπιδαύριος 1459
Πελωρώτης Πολυκρίτου 1353
Πελωρώτης 1353
Πελων - 616, 16
Πολλιανὸς 552, 7
Πολύξενος 734, 5
Πολύξενος Ἀργεῖος 1465, 19. 14. 42. 70. 82, 88
Πολυξείνη 926, 62. 92
Πολυτης 927 A 5
Πολυτρώτη 567
Πολυτρώτης 198
Πολυχρόνης 753, 2. 6 add. 926, 34
Πολυχρόνης Ἀπελλιώνιος 926, 68
Πόντος Βασιλεῖς Μιθριδατικοὶ 599. 600
M. Ποππαῖος Χαρείνος 601
Ποππαιανὸς Ἐπαφρόδιτος 1056, 2
Δοκ. Πομπώνιος Ὑπερικὸς Ἀλκέτας Ἀπελλικώνιος 1279
Πομπώνιος Ζευξίππου Βίττος Ἀτιδὸς 1276
Ποντικὸς Κλεοδίκης 609, 3
Μᾶρκος Ποστίος Λουκιανὸς ὕπατος 1534, 8
Ποτνιὰς Δαιδάλου Γυναῖον Συγάτερ 1413
Πραξιδάμας 1364. 1412
Πραξίας 1053
Πράξιας Ἀγαθοκλέους 1193
Πράξις 687
Πρατόδικος Βοιώτιος 1506, 24
Πρατοφάνης 83, 2
Πρατόφανος 1539, 6
Πρατώνακτος Παραναῖος 853, 8
Πρατωνίτης 1011, 2
Πρεσβὺς 522
Πρεσβὺς 363
Πρίτομος 614, 8
Πρίτομος 926, 28
Πρόβολις Δαισυτικὸς 744
Πρόκλεια Ἀπελλιάδου 926, 30
Πρόκλεια Ἀπελλιάδου 926, 40
Πρόκλεια Φιλαδέλφου 926, 62
Πρόκλος 295, 7. 1432, 3. 1600, 1. 1601
Προκόπιος Δρυνείδης 1032
Προξένη 679. 57. 757 B 15. 894, 38
Προξένη Δαισυτίου 894, 38
Προξένη 731 III 13. 825, 4. 853, 3
Προξένη 1484, 284
Προξένη 742, 2. 757 B 17. 800, 1
Προξένη Ἀνδρίου 766
Προξένη 468
Προξένη Ἐργάνου 1105
Προξένη 926, 48. 73
Προξένη Φιλοκλέους 894, 41
Πρόπτης 975
Πρότολεμος 940, 18
Πρότολεμος Λεσβίου 734, 3
Πρότολεμος 699, 4
Πρότυλος 572
Πρότυλος 1221
Πρότυλος 202. 203, 2. 28
Πρόνομος Δωτὸς 178
Προξένιος 183
Προκλείδης 635
Προκλῆς 926, 44
Προκλώνυμος 835 A 2, B 8
Προκονδίδης 926, 68. 69
Πρόκωνος 730 III 2
Πρόνομος 406
Πρόνομος Ἐλεοδικᾶς 500
Πρόνομος 825, 2
Πρόξενος Καλλιτέλους 150
Προστρεφῶν 61
Πρότιμος Τιμάρχου Γορτύνιος 497, 1. 2. 14
Πρωτογένης 1484, 32. 57. 58. 100. 121. 224
Πρωτῖνα 577
Πρωτῖνα Ἐρμογένους 853, 8
Πρωτιωνικὸς 894, 71
Πρωτώνικος Πρωτωνικοῦ 151
Πρώτος Δαισγένους 730 IV 3
Πρώτων 872
Πτολίπος Ἐπιλύου 926, 87
Πτολίπος 730 I 9. 926, 60
Πτολεμαῖος Τιλλαιεὺς 643
Πτολεμαῖος 823, 12. 926, 42. 54. 91. 956, 14
Πτολεμαῖος Αἰσχύλου 728, 11. 23
Πτολεμαῖος Αἰσχύλου 728, 31
Πτολεμαῖος Ἀτταλεὺς 926, 44
Πτολεμαῖος Δοκιμᾶ 926, 54. 94
Πτολεμαῖος Δαισγένους 894, 5
Πτολεμαῖος Ἡλιάσιος 926, 21
Πτολεμαῖος 399, 3. 860. 1484, 27. 42. 84. 91. 118
Πτολεμαῖος Λαρτιαγχου Ἐρμιονεὺς 682, 3
Πτολεμαῖος Ἐργοτέλους 894, 4
Πτολεμαῖος Δαισγένους 1152
Πτολεμαῖος 894, 24. 926, 78
Πτολεμαῖος 926, 17. 67
Πτόλεμος 926, 22. 1485, 22. 31. 32. 34. 36. 39. 43. 48—51
Πτολεμαῖος 1298, 3
Πυβοδάκης Δαισγένους 894, 11
Πυγμαλίων 517, 4
Πυγμίας 492, 5
Πυθόδωρος Λυσίνου 926, 40
Πυθόδωρος 1298
Πυθιάδης 926, 44. 224
Πυθιάδης 370
Πυθῆς 1485, 31. 37. 71
Πυθίας 1484, 16. Πυθίας 1484, 101
Πυθόφυλος 1506, 27
Πυθόφυλος 42. 136 b. 752, 6
Πυθόφυλος Ἀπελλιάδου 926, 82. 83
Πύρων Δεξιοῦ 731 III 3
Πυῤῥὰς 622. 646
Πυῤῥὰς 997 b. 1155

Ῥάμμα 733
Ῥᾶν 1417
Ῥάσσασα 328
Ῥαῦλίας 349
Ῥαῦλιος 910. 325

Ῥόγυλλα 1599, 5
Ῥόγυλλα 1430. 1411. 1412
Ῥόγυλος - ἐου ὁἱός 586, 1
ῬῶΣ 604, 3
Ῥυτᾶμαῖ 847
Ῥύπος Φιλωνίδου 926, 36
Ῥυτῶτας 1484, 212
Ῥῶθι Κοτεωνεὺς 734, 13
Ῥοδιανὸς Ἀπελλᾶ 110
Ῥοδιανὸς Ἀπελλιάδου 152
Ῥοῖδος 613. 672, 1. 680, 8. 720, 1. 1011, 1
Ῥωμαία 530, 14

Σαβῖνος Ὑψίου Λαυϊνάτης 1366
Σαμαγόρας Σάμου 764, 3
Σαμαδοκίτης Ἀλεξάνδρου 732 I 15
Σάμιος 757 B 23. 764, 3
Σαμίων Φιλλὰς 926, 17. 66
Σαμώνιος Ἡράκλ 1485, 6. 8. 26. 98. 104. 111. 117. 136. 137. 140. 1488, 49
Σαμίτις 139
Σαταγοναῖα 168. 398
Σαταγοναῖος 717, 1
Σάτυρος 824, 2. 933, 2. 1495, 61. 62
Σάτυρος 732 II 4
Σαυνιὰ - 1604, 2
Σαυνίλλα 1413
Σαυνίλλιλλα 447
Σαυνίλλος 937, 1. 938, 1. 999, 2
Σίλανος Ἡρακλίδου 1297
Σεουῆρος 956, 2. 1251. 1275
Τὶ. Σεουῆρος Τιβ. Κοΐντου Ἀρχέλαος 1070
Σεραπίων 587, 8
Α. Σερβίλιος Μαξίμου υἱὸς Φάβια Κορνθία 442
Πέκτιος Σέξτιος Δίνιων 153
Σερμαδὸν 729, 14. 16. 20
Σεφανὸς 446, 8
Σεσυλῖνος Λεστᾶρχος 894, 18
Σεσυλῖνος Δαισυτίου 894, 17
Σεσύλλιος Τουτῖνος 614, 4
Σίσυος Θεσπιεὺς 734, 1
Σκιπίων 1438, 3. 1439, 7
Σκίδιτος Δαισίου 154
Σκόπιων 926, 46
Σκόπιων Δαισυτίου 926, 52
Σκόπος 926, 44
Σκόπτιος 641
Σκόλαξ 1504 II 33
Σκόπτιος 1504 I 26
Σκόπτιος Φιλοκλέους Ἱπποκρίτος 1508 B 6
Σκυτᾶ - 910, 5
Σκύλλ 732 III 5
Σκύλλ 211
Σλαυ 735, 5. 1484, 9
Σλαυ Δαισγένους 926, 52
Σλαυ Νικηράτου 894, 46
Σμάραξ 742, 13. 926, 42. 81. 978
Σμάραξ Ἡρακλείτου 926, 13
Σμάραξ Νικητρίτου Ἀργεῖος 925, 46
Σμάραξ 1484, 198. 1496, 10
Σμάθης 731 II 1. 1224
Σμάτης 614, 9
Σμάγγος 1504 I 11
Σκυλαπόρος 774, 8
Σκάπαξ 1504 I 25
Σκάλαξ - 774, 4
Σκύθης 1234
Σκυθῖνος 1513
Σκυτρογὰς 1073
Σκύλαξ 158
Σκυρία 620, 3. 8
Σκυρωνία Λεοντίδη 723
Σκύρος 318
Σκύθη 1235
Σοφοκλῆς Νικίου Δηριδωνεὺς 159 a
Σοφοκλῆς 727 A 8
Σόφων 925, 40 add.
Σπερμοτυπικὸς 1469, 3
Σπίνθων Ζωτίχου 594, 3
Σπόρος Ἰρήνου Αὐλιὸ Ῥωμαῖος 1600
Σπόρος 734, 8
Σπουδῖος Λεσβιεὺς sculptor 1208
Στατιανὸς 749, 3
Στατιανὸς 1492, 17. 22. 60. 84
Στατιλλία Φιλαδελφὶς 610, 8
Τ. Στατιλλίας Ἀλκιμος 610
Τίτος Στατιλλίος Τεμεσσηνὸς υἱὸς Λαμπρίας 1448—1450
Τίτος Στατιλλίος Στατιλλίου υἱὸς Τεμεσσηνὸς Λαμπρίας 836, 2. 937, 11. 938, 18. 939, 2. 940, 2. 34
Τίτος Στατιλλίος Τεμεσσηνὸς υἱὸς Λαμπρίας Νεμεωνικὸς 1447
Τ. Στατιλλίος Λεύκιος (s. Λεύκιος) 1010, 1. 1156, 9. 1157, 5
Στατιλλίος Σπουσίνου 999, 2
Στατιλλίος Σαυ - 1535
Τίτος Στατιλλίος Λαμπρίου υἱὸς Τεμεσσηνὸς 934, 3. 935, 1. 11. 938, 20. 939, 2. 940, 3. 11. 13. 24. 1139 E. 1451, 1
Τ. Στατιλλίος Τιμοκρίτου Νεμεωνικὸς 590, 2
Στέφανος Εὐτύχου 1052, 5
Στέφανος Τεγεατικὸς 1485, 64
Στῆβη 1485, 118. 116
Στέσων 319
Στήγος 729, 14. 19
Στάνιος 764, 8
Στρατοκλῆς 1, 84. 42
Στρατοκλῆς Σωστρατίου 849, 5
Στρατόνικος Στήγου 734, 9
Στρατόνικος 1302
Στράτων 731 I 18. 1148, 2
Στράτων Δημοσθέους 1485, 146. 1490, 5. 10
Στράτων Ἀργεῖος sculptor 430. 489. 657. 1248
Στράτων Στράτωνος 894, 46
Στρατονίκη 967
Σωσιάδης 451
Σώσανδρος 528, 2
Σώτηρος Λεοντίδου 731 II 14
Σωτὴρ 529, 8
Σώρα Ἡσιόνη 529, 23
Σωρὶς Σωκλέους 731 III 15
Σωτήνικος 730 II 4
Σωχάρης 1504 I 40
Σωχάρης Εὐξωνιάδους 729, 2
Σωφάνης 1495, 67
Σωφάνης Νικητρίτου 824, 8
Σωφάνης 742, 2. 853, 8. 1107, 2. 1430. 1431, 2
Σώφανος Ἐμπίς 689
Σώφανος Εὐσθένους Ἐπιδαύριος 1435
Σώφανος Εὐκλείους Ἐπιδαύριος 1124. 1126. 1127. 1129. 1426
Σώφανος 529, 9
Σωκλεῖδης 552, 2. 925, 22 add. 1488, 14
Σωκλῆς 731 III 12. 894, 14. 48. 1484, 76. 1485, 134. 1492, 25
Σωκλῆς κηγεύτων 541
Σωκρατ - 529, 2. 4. 9
Σωκράτης 740
Σωκράτων 529, 14
Σωκράτων Δαισγένους Ἐπιδαύριος 1106
Σωκράτης 636. 718, 2. 728, 2. 731 I 6. 732 IV 2. 757 B 8. 894, 68. 926, 1. 963. 964. 1106. 1237. 1485, 147. 1484
Σωκράτης Λεκλιανοῦ 1136, 2
Σωκράτης Δαισαμένου 894, 29
Σωκράτης Νικοκλέους 894, 67
Σωκράτης Σωκράτους Ἐπιδαύριος 1136, 1
Σωκράτης Σωτᾶ 894, 69
Σωκράτης Τιμοκράτους 1387
Σωκράτων 730 IV 8
Σωκράτης 894, 28. 979
Σωκλῆς 63. 731 II 17
Σωσιγένης Καλλιᾶ 926, 48
Σωσιγένης Πάτρωνος 1504 I 43
Σώσιος 357
Σωξένος 973
Σωτηρᾶ - 529, 11
Σωτηρᾶς 731 II 4
Σωτηλᾶς Δαισλέος 894, 14
Σωτηνίδης 741, 4.
Σωτηνίδης Δαισγένους 853, 8
Σωτηνίδης Νικοκλέους 894, 27
Σωτηρᾶτα Σωκράτους 732 IV 4
Σωτὴρ 894, 63
Σωτὴρ Δαισ 894, 48
Σωσθένης 732 II 14. III 14. 938, 24. 1485, 60
Σωσθένης Σωτηλᾶ 747 A 8
Σωτίσις 894, 13. 62. 1234
Σωτίων Θεοφάνου 773
Σωτίδης 1495, 13
Σωτίδης Νικλέα 729, 7
Σωτίδης Παγγίνου 894, 73
Σωτίδης Σωτίδου 1090
Σωτικλείδης Νεμεάτης 853, 6
Σωτικλῆς 469
Σωτικλῆς Κρατίου 1271
Σωτικράτης 816
Σωτικράτης 731 I 16. 894, 37
Σωτικράτης Λεοντίδη 894, 26
Σωτικράτης Σωτᾶ 894, 16
Σωτικράτης Σωτικράτους 894, 30

Digitized by Google

Σωσιπάτρα 627
Σώσιπάτρος 732 III 28. 927 *B* 10
Σωσίστρατος 732 I 1
Σωσίστρατος Σωτηρίδη 894, 28
Σωσίστρατος Σωφράνους 730 I 18
Σωσφάνης 840, 4. 846. 894, 48
Σωσῶν 729, 18
Σωτῆν Κρίτωνος 729, 6
Σωτῆν Σπέρχ 729, 13
Σώτης 587, 19. 608. 729, 4. 13
Σώτης Ἀχιλλᾶ 729, 5
Σώτης Ναυτᾶ 729, 3
Σώτης Νεπωτίχ 729, 21
Σώτης Φιλοκράτους 894, 63
Σωτηρ- - 527, 13
Σωτηρία Ἀγαθὴ 952, 24. 31
Σωτήριος 726, 2. 732 III 29. 849, 2. 894, 24. 36
Σωτήριος Πατρομιλίδη 1361, 4. 1508 *C* 1
Σώτηρος Σωφ- 843
Σώτη 731 II 4
Σωτιάδης 869
Σωτιάδης Ἀργίλεω 1484, 18. 1485. 1493
Σωτιάδης Κριτ 925, 27
Σωτιάδης Σωτιάδη 729, 20
Σωτιμήτρος 925, 33
Σωτιμήτ 1484, 13. 44. 84. 360. 368. 369. 373
Σώτιος Κριτίωνιτος 894, 45
Σωτίλας 907
Σωτίλης 1376
Σωτίλης Εὐφρανίου 926, 25
Σωτίλης Σωτιάδεω 894, 68
Σωτυλίδης 747 *A* 6
Σωτυρ 732 V 5
Σωτυρῆν 718
Σωτυρῆνος 894, 24. 36
Σωτυρῆνος Κριτίωνος 894, 24. 63
Σωτυρίς 529, 2. 732 III 14. 1225
Σωτυρὶς Φιλωνίκεω 940
Σωτυρίχος 688. 885. 923, 63
Σωτυρίχος Ἡδυλιμένεω 894, 47
Σωτυρίχος Σωκρίτεος 1237
Σωτυρίων 90. 728, 12. 730 V 2. 731 I 2. 732 III 23. IV 1. 12. 894, 46. 896. 1093. 1492, 23
Σωτυρίων Δαμοκλέους 731 II 4
Σωτυρίων Εὐκρατίεος 898
Σωτυρίων Φιλοκλέος 732 II 16
Σωτυρὶς Σωτυρίωνος 732 IV 7
Σώτυρος 1484, 60
Σωφανεὺς 840, 4. 8. 1484, 16
Σωφάνης Πολ- - 841, 13
Σωφράδε 527, 4
Σωφράνη 728, 25
Σωφράνεος 730 I 13. 732 III 23
Σωφρων 143

Τᾶδε Ἀντιλλᾶδε 1348
Ταδ- - 925, 42
Τάδιος 643
Ταδίτερος 925, 29
Ταμενίτας Ταμενίτου 98
Ταπιανὸς 412, 2
Ταυρέδης Τελεσίου Χαλκὶς 1508 *B* 4
Ταυρίτας 1504 I 16
Ταυρίτης 717, 4
Ταυρίτης Ταυρίτεω 724, 2
Ταυρίτης Ταυρίτεω 722
Ταυρίτης 728, 2. 24
Ταυρίτης Ταυρίτου 1544, 1
Ταυρόκριτος 934, 4. 11. 937, 11. 938, 18. 1189 *E*. 1385. 1441. 1447—1451
Ταυρομενίτης Ἀπατρία 1444
Ταυρομένης Καλλιστράτεω Ἀναβλύστιος 937, 2. 13. 938, 2. 22
Ταυρομένης 1402, 5
Ταυρομένης Δαμάρεος 938, 22. 939, 2. 940, 2. 22. 24. 1441, 2

Ταυρομενὶς 985
Ταυρονίχης 2031
Ταύρονος 1504 I 21
Ταυρίας 840, 2
Ταυρομένης 427. 428, 13
Ταῦρις 115
Ταῦρις Ἀγχιλόπτου 1377
Ταῦλις Κοθρίωνος 1123, 3
Ταῦλίππας 618, 1. 4. 5. 16
Ταῦλις 965
Ταῦλις 926, 27. 1201. 1485, 42. 43. 44. 66. 68. 70. 71. 72. 76. 1508 *B* 4
Ταῦλις Ἡρᾳξίνεος 926, 71
Ταῦλις 823, 62
Ταῦλις 568
Ταῦλις 60. 486. 578. 1178. 1201
Ταῦλις Ταῦλίτεω 618, 3
Ταῦλιφάνης Ταῦλιτα 926, 27
Ταῦλιος 529, 5
Ταῦλιος 763. 774, 6
Τῦλος 823, 27
Τῦλος 968
Τερτία Αἰφυδία Κρίτων 161
Τέρτιος 602, 1. 2
Τεταμία 803
Τέχναν 1492, 19. 20
Τελαμῶν 991
Τελέας 1506, 33
Τελεμάχεος 1106
Τελέμαχος Τελεφόνεος 1124. 1126—1129. 1133
Τελέμαχος Ἀντιφάτου 1117, 6
Τελεφάνης Τελεμάχεω 1106
Τελεφος 690, 1
Τεμενίδης Ἀστυοῖος 530, 2
Τερσε 894, 53. 56
Τεβέρεος 625
Τε- - Δε- - 747 *C* 5
Τεσσαρακοντάετις 894, 6
Τεσσαρακοντάετις Ἀργίου 1485, 14. 8
Τεσσαρακοντάετις 618, 1
Τεσσαρακοντάετις 530, 2
Τερσε 894, 53. 56
Τεβέρεος 625
Τε- - Δε- - 747 *C* 5
Τεσσαρακοντάετις 894, 6
Τεσσαρακοντάετις Ἀργίου 1485, 14. 8
Τεσσαρακοντάετις 618, 1
Τεσσαρακοντάετις 530, 2
Τεσσαρακοντάετις Τελεσίου 1106
Τεσσαρακοντάετις Τελεφόνεος 1124. 1126—1129. 1133
Τεσσαρακοντάετις Ἀντιφάτου 1117, 6
Τεσσαρακοντάετις Τελεσίου 1106
Τεσσαρακοντάετις 690, 1
Τεσσαρακοντάετις Ἀστυοῖος

Φλυεύσιος 595, 1
Λῦλος Φλάσιος Οὐε - 165a
Φλᾶβιος 235—237
Φλαυιάδης 894, 2
Φοῖβος 55, 56
Φοίνιξ 453
Φοίνιξ Ἐρετιεύς 13
Φοίνιξ Ἐρετιεύς 46, 824, 2
Φραστοκλῆς Μ - 757 A 46
Φράσος 1485, 122
Φράσων 1484, 80. 207. 224. 238. 288
Φρυν - Ἔχεμ - 747C 1
Φρύνιος Δουσιτᾶνιος 166
Φρύνιος Μουνιάνιος 167
Φρυνῶνα 1600, 6
Τιβέριος Φραστίνιος 588, 1
Φρυμᾶδας Κρεττάγιων 757 B 17
Φυβ 348
Φυλλαιάδης 1485, 50
Φύλλιον 528, 2
Φυλλὶς 1485, 24. 36
Φύσθων 322
Φυσσίνιος Κλαύδιος 729, 13
Φωτφόρος 1608

Χαιρώνειος 463
Χαιρώνειος Εὐπολίτου Μυτιλήνιος 727 B 2
Χαῖρις 1484, 87
Χαῖρις Ἱστιαιεύς 926, 15
Χαρβῖνος 601
Χαρβῖνος Χαρβίνου 1091
Χάρης 1249
Χαρίδαμος Ἀρτεμιδώρου 13
Χαρμόλαος 1485, 24. 44. 46. 81. 93
Χαρμόλαος 1071, 2
Χαρμόλαος Μουσήφου 1071, 6
Χαρμολίδης 348
Χαρτᾶς 639
Χαρῶν Κλεογμάδα Ἐνθυτηρίτ 1130
Χαρῶν Νικηρίτου 1128
Χαρῶν Χαβδαίου 1127
Χαρόλλα Μουτιδίου 926, 23
Χαρίλας Κλεογένους 730 I 2
Χαρίλας 899, 1
Χαρίξενος 714, 4. 716, 1
Χαρίξενος Κελάδου 716, 2
Χαρίπτας Ἀγασία 894, 24
Χαρίτη Ἀρετ - 527, 13
Χαρίτη Τληπολέμου 731 II 6
Χαρίτιν 823, 23
Χαρμαντίδας Ἀγελλάδα Ἐνθυτήριος 1172

Χάρμος Χτιστιλλίδ 749, 2
Χαρπάσος 424
Χάρτας 1485, 137
Χαλιος 757 A 69
Χερρίνη 823, 23
Χερσιλαΐδης 757 B 64
Χιλιωνίδης 101
Χίων 363, 540
Χίος Κύρου 757 B 27
Χλίδων 824, 6
Χοιρίδη 1229
Χοιρίλος Κλεογένους 730 I 6
Χοίρος 71
Χορηγίων 825, 1
Χορεῖδης 1362
Χρίνων Ἀργεῖος 1485, 12. 44. 64. 93. 98. 118
Χρίνως Χρινίωνος 894, 12
Χρυσαφὶς 664
Χρύσιππος 528, 5

Ψαμάθη 732 IV 16
Ψω - 323

Ὦπις - 330
Ὠνίων 916

Ὠρίη 628, 7
Ὠρελάων 529, 2. 552, 10. 774, 19. 894, 23
Ὠρελάων Δάταιος 894, 73
Ὠρελάων Ἐρμαίου 731 III 6
Ὠρελάων Ἰξ - T - 953, 14
Ὠρίδημος 408

- ἀζ̣ας - ωνος 430
- αφιος 527, 13
- δοσος 1490, 23
- - δρίδης 488, 2
- ίσχυος 990
- - ιφρατος Δαμαπίλεος 615, 4
- - ιφρατος Εὐδήμου 618, 7
- λλᾶζος 617, 8
- μενος 1485, 212
- μελᾶς 530, 13
- μολίνος 411, 3
- μοφρατος 1108
- - νικητος 1485, 13
- - νικος Κυζήκου 3, 6
- σγειτιανὸς 239
- ραπιδη 324
- σταγίρα Πολυ - 611, 1
- τιμιος 1499

II. Nomina equorum.

Κυνδας - 312 | Σάνδας 248 | Νίφος 331 | Τοιχιλάμας 331

III. Nomina geographica.

Ἀβδηνοὶ 752, 12. 19. 823, 68. 951, 33. 1484, 244. 251. 1485, 32. 34. 38. 42. 48. 58. 61. 70. 75. 78. 80. 118. 148. Ἀβδηνοὶ 940, 4
Ἀβδηρεὺς 938, 8. 10
Ἀβδὸς πὶ 1007, 8. Ἀβδὸς πάτρη 1604, 1
Ἀβδωνίδες 1484, 103
Ἀβδωνίδες 50. 116. 159. 611, 6. 690, 1. 751, 1. 936, 1. 938, 12. 1032, 1. 1040. 1111, 6. 1137, 7. 1146, 8. 1182, 4. 1208, 3. 1214. 1509, 7
Ἀβδωνιὸν πόλις 1474, 4
Ἀττικὸς (ἀργύριον) 1485, 49. 62. 93. 97. 98—97. 196—199. 110. 111. 118. Ἀβδωνὶν 1493, 6. 9
Ἀ(η)δωνὶς δραχμὴ 1484, 128. 1506, 24. 28. 42. Ἀττικὸς 955, 13
Ἀβγαὶ 617, 18
Ἀβγαν 1484, 218. 1485, 8
Ἀβγάνδην 1346
Ἀβγανὸν 958, 4
Ἀβγανὸς 727 A 8. 925, 18. 952, 24. 1207. 1210
ὄπισθ Ἀβγανὸν 1, 39. ὄπισθ Ἀβγανὸν 24
ἱερὸν πόλις Ἀβγανοῦν 19
Ἀβγανὸν (ἀργύριον) 1484, 184. 1485, 27. 29. 43. 58. 86. 132. 166. Ἀβγανὸν (δραχμὴ) 617 passim. Ἀβγανὸν στατὴρ 1506, 28
(Ἀβγας)
Ἀβγαὺς 727 A 9. 10. 925, 8, 12
Ἀβγακὶ 1425, 2
Ἀβγαῦρα 926, 21
Ἀβγαίτης 1423, 2
Ἀβγαυτος 1600, 4
Ἀβάνα 926, 12. 17
Ἀβαιλὸς 1372, 5
Ἀβαπορὶς 1504 I 1, 5
Ἀβαπὸν 1504 I 5
Ἀβαρύνα 1504 II 24
Ἀβαπτὸς 1504 I 24
Ἀλλὰν 1483, 45
Ἀλλᾶς ν. Ἴλλᾶς
Ἀλεξάνδρεια 429, 7. 854, 6. 1600, 4
Ἀλεξανδρεὺς 925, 15, 23
Ἀλεξάνδρου 757 B 26
Ἀλεκὸν 926, 13
Ἀλαῖς 952, 25
Ἀλαῖος 951, 130. 952, 13. 23
Ἀλιαφαιστεῖος 750, 23
Ἀλιξίη 1504 I 19
Ἀλιβρασὶς 1504 I 23
Ἀλιβρασιῶνος 1506, 27
Ἀλιφήνδα 1506, 29
Ἀλιφίτου 1504 I 4
Ἀλικαπίριον 1504 I 23
Ἀλιθρὸς 1350
Ἀλιτόρνιον ν. Μουτόρνιον
Ἀλιτυρνὶς 51
Ἀλκαιστὸν 1368
Ἀλκιμος 952, 24. 1504 I 23. II 26. Ἴλκιμος 1600, 8
Ἀμαζόνες ἀπὸ Θερμώντων 1508 B 2
Ἄμις κάπος 1372, 4
Ἀμνὶς 926, 23
Ἄργος (τὸ Ἀμφιλοχικὸν) 1504 I 23
Ἄργος τὸ Πελασγικὸν (= Πελοπόννησος) 583, 1
Ἄργος 217. 230. 258, 2. 23. 42. 530, 13. 558, 2. 590, 12. 591, 5. 604. 605. 606, 13. 657. 742, 2, 12. 940, 2. 1349, 2. 1484, 78. 295. 1485, 4. 13. 27. 73. 77. 93. 133
Ἀργεῖος 430. 487, 1. 489. 506, 2, 5. 19. 558, 1, 2. 46. 583, 2. 585. 589, 1. 611, 5. 659, 4. 684. 687. 727 A 6. 772. 925, 16. 46. 1100. 1101. 1107. 1121, 2, 4. 1112—1114. 1117, 2. 1145. 1241. 1356. 1461. 1478—1481. 1483. 1484. 7. 11. 13. 29. 1488, 44. 48. 1509, 2
Ἀργεῖος ἀπ' Ἀγμίας 1508 B 5
Ἀργεῖος 736
Ἄργος 1148
Ἀργεῖν 611, 2. 612, 2. 694, 2
πόλις Ἀργεῖων 590, 1. 620, 1
ὄπισθ Ἀργεῖων 595, 2
Ἀργυρίδιον (ἀργύριον) 1485, 121. 129. 1506, 25. Ἀργυλλικὰ δραχμὰ 1506, 21. 31
Ἀρκὰς 757 B 21
Ἀρκάδων κοινὸν 616, 4. 5. 8. 9. 12. 13. 17. 18
Ἀρτεμὶν 1504 I 22
Ἀρ - τὸ κοινὸν τῶν Ἀρ - 1111, 2
Ἀσαῖος 1275
Ἀσία 591, 1. Ἀσίη 1153, 4
Ἀσσανίων πόλις 679, 2. 13
Ἀσταλλο 1159
Ἀσταλλαῖτης 119
Ἀττικισὶ 1504 I 14
Ἀττικοπαλαὶς 917, 2. 3. 1418, 2
Ἀτταλιστεῖος 617, 17
Ἀχαιὶς (= Πελοπόννησος) 1508 B 5
Ἀχμὶς ἑπαρχία 588, 1
Ἀχαιὸς 1417, 1
Ἀχαιὸς 125. 395, 1. 590, 2. 857, 4. 894, 19. 926, 1, 4. 16. 928, 1. 934, 1. 1139. 1216
κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν 757 A 14. 15
Πανηγυρικὸν συνέδριον 926, 6. κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν συνέδριον 1600, 6
Πανηγυρεῖ 935, 6

Βάττου 757 B 14
Βαρβαρικὸν 1484, 24
Βαρύτιος 169. Βαρυτὶν 166
Βλαγχύρης 390
Βοιοὶ 1605, 4
Βοιωτὸς 934, 1. 935, 12
Βουκεφάλεως 952, 22
Βουσκορος 950, 23

Γάλα 1504 I 23
Γεφυρώτης 1218
Γονυσὸς 617, 16
Γορφοὶ 617, 18
Γόρτυς 1174
Γορτύνιος 497, 1. 2

Δαιναὶ 1608
Δαιβαιάτης 159 a
Δαλφοὶ 950, 23. 1504 I 3
Δάλυες 1216. Δαλύη 122 a
Δαμαῖος 727 A 11. 925, 4
Δαμύτις 934, 6. 11

Ἐβέστη 617, 14
Ἐλευτὶς 592, 2. 937, 2. 938, 14
Ἐλευσὶν 1003, 2

Digitized by Google

Ἑλλάς 204, 7, 937, 4. 4. 938, 12. 13. 940, 5. 1051, 2. 1056, 1. 1060, 3. 1603, 4.
Ἕλληνες 590, 7. 22. 1153, 8. 18. 1372, 2. Ἕλληνες 556, 14. 848, 7 Πανέλλην 838, 2
Ἑπτάπυργος 590, 14. 752, 18. 926, 1. 931, 1. 935, 16. 937, 2. 938, 6. 18. 940, 6. 24. 950, 14. 24. 49. 54. 56. 951, 26. 54. 952, 14. 24. 26. 1117, 7. 1145, 7. 1153, 1. 1372, 2. 1467, 1. Ἑπταπυλεῖται 1370, 8
Ἑπτάπυργος ἱερὸς 937, 6. 938, 12. 16. Ἑπτάπυργος ζωὸν 950, 28. 1475, 8
Ἑπτάπυλαι 619, 3
Ἑπτάπυλος 874, 2. 917, 2. 3. 18. 926, 1. 7. 928, 2. 8. 932, 23. 24. 73. 941, 14. 19. 21. 950, 1. 951, 44. 957, 27. 1100. 1103. 1104. 1109. 1110. 1113—1115. 1120, 1. 3. 4. 1121. 1123. 1124. 1126. 1127. 1129. 1131—1137. 1140—1144. 1148. 1149. 1151, 3. 1172, 3. 1175, 2. 1248. 1302, 3. 1344. 1357. 1360. 1426—1430. 1433—1435. 1445. 1452. 1453, 3. 1459, 3. 1468, 3. 1471, 2. 1472. 1474, 1. 1531, 7
Ἐπιδαυρία 875, 1. 1101. 1104. 1108. 1136. 1122. 1124. 1128. 1130. 1133. 1134, 9. 1142. 1143. 1151, 4. 1400, 4. 1437, 3
πόλις Ἐπιδαυρία 916, 6. 918, 4. 921, 19. 920, 2. 3. 29. 31. 34. 48. 928, 8. 932, 45. 48. 937, 12. 944, 19. 1136, 1. 1146, 1. 1149. 1167. 1393. 1396—1398. 1401. 1404. 1405. 1407. 1410. 1413. 1415. 1416. 1418. 1419. 1422, 2. 1424—1433. 1435.—1444. 1446. 1447. 1449. 1453. 1454. 1459. 1460. 1462. 1463. 1465. 1466. 1468. 1469. 1472. 1474, 2. ἱερὰ πόλις Ἐπιδαύρου 1155, 3
δῆμος Ἐπιδαυρίων 1394. 1401
βουλὴ καὶ δῆμος Ἐπιδαυρίων 916, 2. 918, 2. 919, 1. 920. 925, 2. 3. 13. 21
Ἐπιφάνα 1611
Ἔρμαι 823, 29. 927 A 5, C 4. 6. 1484, 187. 324. 999. 223. 239
Ἑρμιόνη 619, 5
Ἑρμιονικὸς 682, 16. 683, 4. 685. 687. 713. 722. 791 B 3. 927 C 5. 951, 132. 1008, 3. 1147, 4
πόλις Ἑρμιονικὸν 673, 1. 679, 4. 702. 703. 704, 11. 705, 9. 706, 5. 707, 4. 708, 4. 709, 6. 710. 711. 725, 1. 927 C 4
δῆμος Ἑρμιονικῶν 713
Ἐλβίνια 934, 2. 935, 11
Ἐλέφαν 926, 23
Ἐλφίστα 1504 I 16
Ἐλφύστα 1153, 8
(Ἔφαστος.) Ἔφαστὸν μέτωπον 492, 2
Ἔφαστος ὁ Κόρινθος
Ἔχῖνος 1504 I 17
Ἔχῖνος 617, 2

Ζάκυνθος 619, 6
Ζακυνθίων 1504 II 21
Ζακυνθίοις 1461

Ἦλις 619, 7
Ἀλεῖος 925, 38. Ἠλεῖος 429, 18
Ἡραία 925, 23. Ἡραῖος 925, 25
Ἡρακλεώτης 617, 1. 952, 44

Θάσιος 957, 7
Θολαύτιος 727 A 13
Θερμοπύλαι 1504 I 18
Θετταλὸς 1506, 23
Θετταλὸς 1504 I 18. 1508 B 2
Θετταλία 950, 23
Θεττυλεὺς 931, 48
Θήβαι 1484, 224. Θηβαῖος 801, 2. Θηβαῖοι 952, 22. 1254. 1506, 25
Θόρικος 1504 I 44, II 7
Θυμβραῖον 1504 I 18

Ἰδριάς 955, 2
Ἰερονικόλεια 121. Ἱερονικόλειος 74, 6
Ἴλιμπος 529, 28
Ἰονικὸς 413, 3
Ἰόνιος 558, 6. 30. 33. 40. 894, 3. 4. πόλις 926, 28. 30
Ἰσθμιονίκαι 596, 6
Ἰσθμία 1504 I 41, II 1
Ἰσθμοὶ αἱ πραγματευόμεναι ἐν Ἄργει 604. 605

Καλαύρεια 839, 1. Καλαύρειον 752, 18 πόλις Καλαυρεατῶν 839, 4. 848, 3
Καλλίπολις 1504 I 3
Καλυζώνιος 1504
Καρδισσεὺς 916, 4
Καστηρόφυτα 617, 22
Καστορεῖον 1504 I 23. II 20
Καστραλία 682, 4
Κατανεὺς 1504 I 18
Κεφάλαι 923, 122
Κεγχρεαὶ 1485, 41
Κεῖος 952, 117
Κερπινεὸς 926, 19
Κερκυραῖος Κέρκυρα
Κεφαλλήνιον 619, 12. 1605, 3
Κεφαλλῆνες 682, 4
Κηφισὸς 617, 8
Κιθαιρὼν 923, 12. 56
Κιλίκιος 836, 10
Κλαζομένιος 1605, 5
Κλαζομενῶν πόλις 490, 4
Κλεωναῖος 490, 5
Κλεωνῶν πόλις 490, 4
Κνωσὸς 925, 17. 29
Κορδύλιον 916, 11
Κόρινθος 205, 2. 360. 742, 13. 823, 17. 23. 24. 853, 14. 99. 1484, 189. 249. 281. 1485, 4. 99. 11. 23. 1504 I 3
Κόρινθος 1603, 6. 1604, 5
Κορίνθιος 355. 361. 442, 2. 727 A 6. 795, 4. 853, 12. 926, 2. 2. 1208. 1484, 5. 15. 16. 19. 24. 27. 29. 30. 128. 1506, 17. 1508 A 13
πόλις Κορίνθιων 1600, 2
βουλὴ καὶ δῆμος Κορινθίων 909, 5. 1448, 1
Κιτυάτις βουλὴ 1599
Κορινθία πίτρα 1485, 11
Κορινθιακὸν (ἀργύριον) 481, 5. 521, 1. 1488, 11
στρατιὰ Κορίνθιος 1506, 18
Κόρινθος 1504 I 99
Κορινθιακὸς 893
Κορνίτσα 926, 14. 16
Κορσὼ 952, 29
Κορώνεια 1504 I 13
Κορωνὶς 1603, 2. Κόρωνι Ἀρκ- 619, 11
Κρὴς 28. 925, 22. 953, 3. 1484, 99
Κρητικὸς 756, 18. Κρητικὸν 1117, 7
Κρῆτα 1504 I 42
Κυδωνία 926
Κυδωνιᾶται 683, 4
Κυδωνίου 3, 6
Κυναιρεῖνικὸς 925, 99. add.
Κυπρίς 387, 4. 919, 6
Κύπρος 40.
Κύπρος 952, 118

Λακεδαίμων 498, 7. 619, 1. 738, 12. 950, 11. 952, 1. 6 (cf. Σπάρτα)
Λακεδαιμονία (ἀστυ) 940, 1
Λακεδαιμόνιος 923, 12. 56 add. 950, 22. 73. 1279, 4. 1441, 3
Λάσιονον 952, 1
πρὸς Λακεδαιμονίων 939, 1. 1421, L. 1423, 1
Λαυρεωτικὸς 918, 3. 951, 107. 954, 1
Λαυρεωτικὸν 617, 6
Λεοντῖνοι 1504 II 15
Λέπριον 360. 1504 I 20
Λευκάδιος 1379
Λεύκτρα 619, 10. 1605, 1
Λεῦκτρα 1153, 2
Λιμνεῖα 1504 I 9
Λιμναῖοι Ἰταλίας 1504 I 43
Λιμνεῖος 934, 3. 935, 11

Μακεδὼν 866
Μαντινεὺς 590, 13. Μαντίνεια 619, 8 Ἀντιγόνεια 1136, 3
Μεγαλοπολίτης 925, 26. 31. 49. 1421, 2. 1422, 1. 1434, 7
Μεγαλοπολίτης 491, 1
Μέγαρα 742. 823, 5. 27. 74. 76. 1136, 3. 1485, 5
Μεγαρικὸς 926, 3. 6
Μεγαλὸν Μεγαρικὸν 1434, 1. 1452, 6
πόλις Μεγαρικὸν 1452, 1
Μεθώνη 1504 I 13
Μεθώνη 853, 29
Μεσσηνία Σικελικὸς 1504 II 24
Μεσσήνη 1603, 6
Μεσσηνικὸς 727 B 4. 925, 43. 48
Μεσσηνία 952, 119
Μεταπιστῶνες 1504 II 4
Μεταπιστῶνες 1215
Μιλήνεις 851
Μιλῆναι 619, 2
Μιλησίαι 1504 I 21
(Μοσσύνοι.)
Μοσσυνοῖκιον 492, 1
Μοσσυνοῖκος 498, 11
ἄζυλα τῶν Μοσσυνοίων 497, 2
(Μοσσυνοι.) Μοσσυνοῖκος 167
Μυλασσεῖς 955, 3
Μυλῶν 750, 9
Μυτιλὴ 1179, 5
Μυτιληναῖος 951, 122

Νάξιος 130
Ναυπακτεῖς 1504 I 8
Νεοκλῆς 527, 5
Νῖκι πόλις 591, 6
Νικιὰς 510 a. 558, 3. 33. 46. 682, 2

Οἰνόη 1504 I 5
Οἰνεάδαι 1504 I 2
Οἰτόη 823, 42
Ὀλυμπιονίκης 596, 6
Ὀλυμπιονίκαι 1379
Ὀρεσταῖος 1136, 4
Ὀργομένιος 925, 84

Παγαὶ 505
Παγασαῖος 617, 4
Παιανιεὺς 529, 28
Παλαιρεῖς 1504 I 21
Παλαιστινεὺς 133
Παναθηναῖα 1504 I 24
Πανορεὺς 926, 28, 29
Παραβάται 836, 26
Πάραβος 1490, 14, 20
Πάραβος 1485, 44
Πάτραι 619, 6
Παυσανιεὺς 329
Παγκρίνη 682, 4. 1606
Παρνὸς 1604, 4
Πάτανα 617, 11
Πελλάνεις 103
Πελλάνη 510 a
Πελλανεῖς 925, 42. 48
Πελλάνιος 717 A 2
Πελλανὶς 951, 10
Πελλήνιος 926, 27. 28
Πενταπολιτικὸν λεῖον 1485, 26. 58. 67. 73. 76. 99
Πέργαμον 928, 8. Περγαμηνὸν 1153, 3
Περγαμηνὸς 1, 24. 28. 928, 8
Περραιβὸς 925, 51
Πέτρα 926, 23
Πέτρινος 1485, 73. 88
Πετταιεῖς 1136, 4
Πλατταιὸς 748, 4. 8
Πεκυνὸς 1504 I 27
Πολυχρονεὺς 756, 7. 10
Πετελινὸς 673, 6
Πρίτταναι 1504 I 28
Πυράσιος 1506, 20

Ῥέγιον 1504 II 2
Ῥόδιος 1508 C 8
Ῥώμη 791 B 4
Ῥωμαῖος 120. 160. 165. 932, 64. 1183. Ῥωμαῖοι οἱ ἐν Ἄργει παντοῖοι 606, 12
Ῥωμαϊκὸς 136 a
Ῥωμαϊκὸν πολιτεῖα 938, 14

Σαλαμὶς Κύπρος 49
Σαρδόνιος 206
Σελλασία 926, 4
Σερίφιος 480, 4. 8
Σίδιονες 171
Σικελία 1504 II 11. 24. 34
Σικυὼν 483, 2. 742, 13
Σικυώνιος 429, 2. 485. 788
δῆμος Σικυωνίων 438, 7
Σκοτινοὶς 956, 3
Σόφιος 839, 1
πόλις Σοφίου 839, 6
Σπάρτη 926, 14
(Σπάρτη.) Ζακυνθίου 141
Σόλυκα 1508 B 4
Σπάρτη 1372, 2. Σπάρτῃ 950, 22. 73
(cf. Λακεδαίμων)
Στέφανον 926, 4. 18
Στρατὸς 1504 I 13
Στυμφαῖος 1484, 23
πρὸς Στυμφαίους 616, 6. 11. 18. 20
Συκεωνία 926, 24. 27
Συρακόσιοι 1504 II 12. Συράκοσιος 1506, 1
Συρὶς 1510, 3
Συρωνὸς 926, 23. 24

Ταῦρος 1504 I 44
Ταυγέτιος 925, 14
Τεγέα 510 a. 1484, 174. 178
Τεγεάτης 727 B 4. 925, 14. 42. 1118. 1485, 44. 64
Τεγεᾶτις 1217
Τειτιακὸς 436, 4
Τενεατικὸς 1509, 1. 9
Τενεάτης 1460
Τέρινα 1504 I 45
Τελλήνιον 1504 II 8
Τερπιδεὺς 1504 I 18
Τερπνεῖος 951, 28
Τρίκκη 950, 29
Τροιζὼν 748, 1. 952, 11. 1484, 224. 819
Τροιζὼν 798
Τροιζὼν 619, 4
Τροιζώνιος 752, 18. 756, 2. 1485, 44. Τροιζώνιος 727 A 2
Τροιζώνιος 952, 10

Digitized by Google

Δῖναι Τροζηνίαι 748, 4. 11. 12. 750, 13. 22. 27. 755, 3. 8
τόλαι Τροζηνίαι 796, 3. 797, 1. 1610
Τροχίλεῖον 836, 21
Τυπάτης 925, 25

Ὑπατεῖαι 617, 2
Ὑπωρῆαι 1504 I 25

Φάγαι 926, 18. 20
Φᾶλαννεῖς 617, 13
Φᾶλαντάγειος 925, 3
Φαρσάλιος 617, 5
Φαυᾶτιος 925, 25. 29
Φεραῖος 617, 4. Φερσία 952, 25
Φλαννεῖς 617, 21

(Φλειοῦς)
Φλειοῦς 727 A 4, 5
Φλεσιεῖς 397
τόλαι Φλεσιεῖων 442, 2. 448, 12. τόλαι Φλεσιεῖων 1105
Φλεσία 1504 I 11
Φρξ 555, 1 add.
Φυλαὶ 1504 I 27

Φωναὶ 207, 3
Φωνεῖς 157. 934, 5. 935, 11

Χαονία 1504 I 22

Ψῆφα 823, 25. 28

Ὠρεῖται 617, 3

IV. Res sacrae.

1. Nomina divina, heroica, poetica.

Ἀβροτέξ 191
Ἀγαθὸς Δαίμων 997 a
Ἀγαθὸς Δαίμων 1160
Ἀγαθὸς Ζεὺς 997 a. 1059
Ἄγγελοι 1161
Ἀδηφάγος 531
Ἄδμητος 582
Ἀζοτὶς v. Ἀλέκτωρ
Ἀθηνᾶ Σωτὴρ 1539, 4
Αἰακὸς 752, 13. 761. 773
Αἰακοσία 268
Αἰακοσία 265—267. 492, 3. 554, 1. 2. 1163
Αἰακοσία 29—32. 1189
Αἰακοσία 11
Αἰακὸς 1159
Ἀνάβασις 1611
Ἀρχεγέτης 1071
Ἀρχηγὸς 990, 6. 1162
Καλλίβρυσις 1064. 1072
Οἰκιάρχης 1074
Πολιοῦς 1013, 3
Στοατηγὸς 1073
Τρόπαιος 1004
Φυτάλιος 1075
Αἰσυμνὸς 583, 3
Ἄκρα 950, 14. 15. 51
Ἄλσος 802, 1. 896 add. Ἄλσος 622
Ἀκτὴ 1185 a 3
Ἄλση 940, 3
Ἄλσος 760, 8
Ἄλσος 1372, 1
Ἄλσος 203, 12. Ἡ. Πάφγονος 1207
Ἄλσος 1001, 1. 1002, 1. Ἡ. Στύξ
Τέγεσιον 700
Ἄμωμον 1164
Ἀμφιτρίτη 219. 246. 298. 300. Ἀμφιτρίτη 224. 265. 299. Ἀμφιτρίτη 294—297
Ἀνταιος v. Γάνυμις
Ἀντιγονὶς 151
Ἀντίοχος 1165
Ἀπόλλων 2, 23. 33—36. 766. 908, 4. 914, 2. 922, 4. 925, 2. 3. 13. 24. 27. 33. 44. 48. 53. 54. 950, 23. 32. 951, 1. 972, 3. 1027. 1056, 4. 1065, 3. 1076. 1077. 1104. 1108. 1112. 1114. 1115. 1119—1124. 1126—1135. 1137, 5. 1147. 1148. 1166—1168. 1172—1178. 1183. 1185 b 7. 1201. 1248. 1492, 24. 25. 1535, 1.
Ἀπόλλων καὶ Ἀκακησία συγγένειαι 1005
Ἀγυιεὺς 823, 21. 28
Ἀκακησία 1078
Ἀρχιγέτης 907
Βοηθὸς 357
Δάλιος 1058
Ἐκατηβολέτης 1014. 1015
Θεάριος 718, 4. 755, 10
Κυνηγὸς 363
Λατταῖος κῆρυξ 950, 47
Λύκειος 557, 1. 559, 12. 658. 872
Μαλεάτης 925, 22. 931, 1. 932, 12. 944, 12. 950, 2. 21. 51. 956, 2. 1011, 3. 1079. 1179. 1185 b 2. 1536, 3. 1539, 3
Μαλεάτης Σωτὴρ 1016
Νόμιος 1080
Πανάγυρις 995, 1
Πιῶδος 1169
Πιῶδος Πατρῷος 1003, 2
Σωτὴρ 1081, 4
Ὑπατεῖος 1170
Φοῖβος 950, 18. 20. 45. 48. 1145, 2. 1184, 4. 1538, 1
Φοῖβος Λύκειος 616, 12
Φοῖβος Δυσπότριος 616, 15
Χρηστήριον 1171. 1541, 4
Ἄρης Ἐνυάλιος 717, 2
Ἀρτεμὶς 1524
Ἄρτεμις 440. 513. 577. 763. 770. 914, 4. 1187
Ἄρτεμις Ἐφεσία 12. 203, 12. 1186. 1188. 1193. 1201. 1535
Ἐκαέργη Ἑκάεργος 1190
Ἐνοδία 1191. 1192. 1542, 4
Ἑφεσία 193
Ἐφόδιος 484
Λυγρὴ 987. 1194
Μουσαγέτις 1537, 1
Οἰδεῖα 1195. 1196
Οἰδωσία 1050
Πατροδρόμια 1082
Προδρομὶς 1197
Σκιρωνὶς 1083. 1198
Τελεσκλία 1084
Χιόνιος 770. 1199. 1200. 1286
Ἀσκληπιὸς 782, 13. 911. 914, 10. 23. 916, 7. 918, 2. 919, 4. 922, 4. 925, 3. 9. 13. 26. 27. 44. 48. 53. 926, 1. 928, 2. 3. 931, 3. 932, 13. 940, 23. 945, 13. 950, 2. 16. 23. 33. 34. 51. 54. 84. 75. 951, 1. 68. 952, 11. 14. 23. 34. 43. 49. 51. 54. 953, 10. 957—959. 974. 976. 1017, 4. 1027. 1065, 1. 1083, 1. 1099. 1100. 1104—1106. 1108. 1109. 1112—1115. 1117, 2. 1119. 1120. 1122—1124. 1126—1135. 1137. 1138. 1140—1145. 1147—1149. 1152. 1159. 1173—1176. 1178. 1204—1210. 1212. 1213. 1215—1217. 1234. 1240—1242. 1246—1250. 1484, 105
Αἰσκλαπιὸς 1203
Αἰσκλαπιὸς 771. 772. 1202
Αἰσκλαπιὸς 356
Ἀσκληπιὸς 914, 14. 1172, 3
Ἀσκληπιὸς 1018
Ἀταλαντὶς 935, 18. 937, 6. 938, 18. 948, 3. 950, 10. 42. 48. 951, 13. 953, 3. 955, 14. 996, 3. 1001, 18. 1002, 13. 1009, 3. 1010, 3. 1021. 1028, 3. 1046. 1051, 3. 1052, 4. 1055, 2. 1056, 4. 1061, 7. 1121. 1177. 1179. 1183. 1211. 1214. 1218. 1251—1257. 1260. 1363. 1514. 1526—1531.
Στὺξ 856, 4. 1258
Ἀγραυλος 1008, 2
Αἰδέσιμος 1029
Ἑπήκοος 1012. 1019. 1020
Ἀταλαντὶς Ζεὺς 1022
Ζεὺς Ἀταλαντὶς Σωτὴρ 1000, 5
Κλυτόμητις 1023
Οἰδέσιος 1261
Ἥβη 950, 48. 954, 16. Ἥβαι 1152. Ἥβαι 1001, 18. 1002, 13
Ἡγεμονεῖον 1030
Ἡγεμονικὸς 1262
Ἥρη 718. 956, 4. 994, 2. 1003, 2. 1004. 1008, 4. 1011. 1013. 1024—1026. 1038, 3. 1049. 1263—1265. 1286, 3. 1474, 3
Ἡγεμόνη 436, 3
Ἥρωες 1266
Ἀταλαντικὸν πεδίον 999, 4
Αἰδέσιος 1010, 4. 1054, 1. 1539, 5
Αἰδέσιος 1588, 23. 24
Αἰδεσία 1062, 13
Αἰδεσία 1586. 1587. 1584. 1585
Ἀφροντὶς 1269
Ἀφροδίτη 695. 844. 1271
Ἀφροδίτη ἡ ἐν Βαττοῖς 757 B 14
Ἀφροδίτη 1018
Μαλεᾶτις 1272
Ἤρωικὸν 1270
Ἀχιλλεὶς 314

Βάκχος v. Διόνυσος.

Γᾶ 1273. Γῆ 1274.
Γαῖα βουλὴ 191

Δαμάτης 664. 685. 689. 746. 976. 1609. Δαμάτης 186. 203, 16. 690. 691. 743. 1085
Δαμᾶτες 666, 4. 1001, 8. 1002, 13. 5 Στὺξ 714, 6. ἀγοραιωνία Στὺξ 666, 1
Κάτοχοι 203, 20
Καρποφόρος 1069. 1275
Χθονία 679, 13. 22. 684. 692
Δαμάτης καὶ Κόρη
γῆς συμφύτου Στὺξ 666, 9
Ἐλευσινίου 955, 14
τοῦ Στὺξ 1049. τοῦ Στὺξ 938, 15
Δάφναιον 998, 1
Δεσπ. Δαμάτης
Δεξιωσθεὶς 268
Δῖαια 1276
Διαπονήριον 1060, 7
Διόνυσος 558, 2. 14. 22. 928, 3. 1031. 1590, 15
Βάκχιος 666, 1. 1039, 2. 1040, 2
Βακχεῖος 558, 22
Βρόμιος 1007, 4. 1031
Καθαίρης 682, 13
Λυαῖος 666, 5
Σάκτας 1276
Διοτίμων, Διόσκουροι v. Γάνυμις
Διόσκοροι Στοὶ 1280

Ἐλαιοῦσσαι 699
Ἐλαυνῆαι 940, 8
Ἐνάτια 1281. Ἐνάτιος 496, 3
Ἑφέσιος 484
Ἄρτεμις Ἐνάτιος Ἐνόσιος 1190
Ἔλασος 1282
Ἐνάδυμος 1283
Ἐνάλιος 536, 4
Ἐπίδοτηρα 676 c
Ἐπιτελᾶαι 569. 570
Ἔρατος 950, 45. 49
Ἔρασις 783 A 1, B 1. Ἔρασις 4, 8. 563
Ἑστία 1284
Κύστρια cf. Δαμάτης
Εὐζώνιος 676 c
Εὐμενίδες 575. 668

Γάνυμις 561. 564. 566
οἱ ἐν τῇ Λυσσίᾳ Στοὶ 1028
Διόσκουροι 590, 6. Διόσκοροι 1278.
Πλουτίων Διόσκοροι 1279
Θέαι ναοὶ τρεῖς 1096

Ζεύς 11. 263. 264. 487. 488. 856, 2. 950, 45. 51. 1001, 1. 1002, 1. Ἀποτρόπαιος 1283
Ἀταλαντὶς Ζεὺς Τίλλιος 1086
Ζεὺς Ἀταλαντὶς 692
Βενδῖτις 1286
Ἐπιβατήριος 701
Κάτοχος 1287
Κρητογόνιος 669
Κτήσιος 1288
Κύδιστος Μέγιστος 1289
Μειλίκτιος 1069
Μόλυγος 1272
Νίκαιος 602, 13. 606, 11
Ξένιος 1087
Ὀλυμπιεῖος 682, 2. 1052, 1. 1290. 1474, 3
Ὀνάβυρα 1598
Παναθήναιος 1052, 2
Πανδήμιος 1037. Πανδήμιος 649, 3
Σπαστὸς 1088
Σωτὴρ 840, 6. 841, 22. 23. 1291—1294
Τερπίκερως 1295
Ὕψιστος 620, 4
Φίλιος 1296

Ἡβὴ 1090
Ἡνιόχη 955, 14. 1052, 2
Ἥρη 441. 507. 508. 522, 12. 530, 1. 542. 583, 6. 586, 4. 1298
Ἀργεία 517, 3
Ἡραικλῆς 586, 5. 606, 14. 760, 6. 806, 4. 940, 8. 950, 51. 1091. 1299, 2
Ἀλεξίκακος 1092
Ἀλκείδης 1475, 1
Ἥρως Κλαδαιοφόρος v. Κλαδαιοφόρος
Ἡρώτιον 1301

Digitized by Google

Θεοί, Θεαί v. Δαμάτης καὶ Κόρη
Θεοὶ οἱ μεγάλοι (Isis et Sarapis) 854, 2.
Θεὸς (deus moriturum) 568
Θέρμη 576
Ἴακχος 1185 a 2
Ἰαπυξ 1303
Ἴασος 191
Ἰησοῦς v. Χριστός
Ἰκαρίας 491, 2
Ἰκαρίαν v. Κύπρος
Ἰπποδάμεια 1304. Ἱπποδάμειον γλυπτὸν 752
Ἶρις 855, 4. 1033 (cf. Θεοὶ μεγάλοι)
Κασταλίδων Θεαί 187
Κλεισάφεσρις ἥρως 768. 1300
Κλεοδημος 950, 43
Κλύμενος 686—691. 715, 2. 1609
Κόρη 686—691. 1609. Κόρη 203, 16. 28 (cf. Δαμάτης καὶ Κόρη)
Φερσεφόνη 496. Φερσεφόνειον 1039, 4. 1040, 2
Κορωνὶς 950, 43
Κουρῆτες 996, 6
Κράνος 1305
Κυδωνίδαι 6
Λητὼ 914, 2. 1306. 1543. Λητὼ 1053, 1
Λύκιος 950, 43
Λίνος Χαστὸς 1093
Μαρὶν Στατίνιος 295, 1. 2 Λγὶν 785
Μάτηρ 1307
Μάτηρ Μεγάλη 757 B 13
Μητὴρ Θεῶν 659, 2. 1308
Μεγάλη Μήτηρ Θεῶν 1034
Μητὴρ ἀξιωτῶν 700
Μοιχὼν 1309
Μεγάλη ὁ ἀρχάγγελος 188, 191. 784
Μοῦσαι 1054, 1. 1062, 11. 1588, 2. 3
Μουσῖα 1010, 4
Μαῖρα 626, 2. 627. 655
Μαῖρα 51. 802, 2. 950, 43. 1035
Μοῦσαι 53, 2. 1310. 1544, 1
Ἐλαιοῦσσα 682, 13
Νίκαιος 444, 2
Νηρηΐδες 1311
Νίκη 1274
Νὺξ 1048
Οὐλὼς 1094
Ὀλύμπιοι Θεοί 187
Ὀφέστιος 996, 4
Ὀχῦρωμα 1079, 4
Ὀχῦρὼ 191
Παῖς ἥρως 137
Παὶν 1036. 1312. 1313
Παναθήναια 1055, 2. 1314. 1450, 2
Παυδώρα 968
Πανθεῖος 1037. 1038, 4. 1302
Πανυασσὶς 1039, 1. 1040, 1
Πάντες καὶ Πᾶσαι 995
Πᾶλλὰς 583, 1
Πέγασσος 10
Περγαῖος 493. 586, 4. 590, 4 606, 16. 940, 2
Περγαῖον v. Κόρη
Περσέφασσα 491, 4
Πετθεὺς 798
Πλειάδες 496, 1
Ποτειδᾶν 210. 211. 219. 220. 222. 301
Ποτειδᾶν 210. 211—218. 223. 224 227. 230. 231. 236—238. 245—247. 260—262. 264—266. 269—294. 297. 320. 328
Ποτειδᾶν 201, 4. 499. 840, 2. 4. 841, 14. 21. 842, 4. 843. 845. 1315—1317
Ποτνιὰν 33—36. 716, 4. 1070. Ποτνιὰν 1095
Πραξιδίκαι 1063, 4
Εὐμενίδες 797, 2
Ἴακχος 1009, 2
Σελήνη 1545
Προῖτος 940, 6
Πρόνοια 1310
Προσαρμὸς 191
Ῥαφνὶς 191
Ῥώμη 2 33
Σάμαινα 855, 4. 1041 (cf. Θεοὶ μεγάλοι)
Σάτυροι 186
Σελήνη Πελληνικὴ 1042
Σθένιλος 926
Σατυρὸς (= Κορυσθεὺς) Βουλῆ 1599
Σατῦρος Στοὶ v. Γαιήοχος
Σατυρὶς 1319
Τελεσταὶ 1320—1325. 1353. 1532
Ἀλαξίκακος 1029
Ἐπίκουρος 1043
Πατρῷος καὶ Πατρῶναι 1030
Σωτὴρ 1044
Τελετὴ 676 b
Τεύθρας 268
Τροῖος 783 B 4
Τύχη 1045. 1051, 1. 1327. 1328
Τύχαι (pluralis) 1536
Τύχη Ἀγαθὴ 765. 1160
Τύχη Ἀφ' στου 1046
Τύχη Νίκαιος 1326
Τύχη Φιλοξένειος 778
Τύχη Αὐτοκρατόρεσσ 779. τῶν βασιλέων Τύχη 948, 8. Τύχη Σεβαστὴ 799
Ὑαλοῦσσα 191
Ὑγιεία 772. 1065, 3. 1114. 1120. 1135, 8. 1137, 6. 1183 a 4. 1329. 1331. 1332. 1334
Ὑγιὶα 1330. 1332
Ἀλκίτοσσος 1029
Ποσιδῶνιος 1030
Σώτειρα 1047. 1333
Ὑπερμήστρα 656
Ὑπνος 1048. 1335. 1336
(φιλῶν.) Ἀ πρώτα 764, 1
Φερσεφόνη v. Κόρη
Φλοιγὸς 950, 43. 44
Φοῖβος v. Ἀπόλλων
Φορωνεὺς 940, 2
Χριστὸς 82. 189, 411, 2. 437, 6. 663
Ἰησοῦς Χριστὸς 409
Θεὸς Σωτὴρ ἐν Θεοῦ ἀλκῇ σωθεὶς 204, 1

2. Templa, res ad sacrum cultum pertinentes, donaria, sacrificia.[1]

Ἀγελλώνειον (Aeginae) 2, 21. 926, 33. 51
Ἀγελλωνεῖον (Epidauri) 928, 4
Ἀγυιᾶεων (Aeginae) 1, 48
Ἀφροδίσιον (Epidauri) 1457
Ἀσκληπιεῖον (Epidauri) 1492, 24
Βαλιωνεῖον (Corinthi) 203, 8
Βουλαῖον (Athenis) 1690, 4
Βουλευτήριον (Corinthi) 203, 20
Γῆθεν 951, 4. 51. 53. 61. 64. 81. 116. 117. 952, 33. 34. 44. 49. 51. 103
ἐγθὸν (= σωθὲν) 784
ἄγγειον 2. 1495, 17. 1558, 7—9. 33
ἄγγελμα ἀφρίλλιον χρυσοῦσσον 558, 14
ἄγγελμα σκοραδίσκιον 1588, 7
ἀγίασσεν 1588, 34
ἄδυτον 952, 119
αἴετὸς 1484, 49. 51. 53
ἀκροκέραμος 39, 19
Ἄκροις 203, 11. 522, 12. 700. 840, 4. 841, 23. 873. 996, 4. 1003, 4. 1031. 1037. 1184, 4. 1265. 1282. 1289, 4. 1538, 3. 1580, 2
ἀκτίστη 977
*Ἄκτια 823, 43
ἄκτιον (= ἀσκτιον) 12
ἄλσος 39, 6
ἀναστυλοῦν 602, 14. ἐναστύλοις 606, 11
ἀναγγεῖον 203, 5
ἀνιστὰν 1484, 48. 115. 823
ἐξανίστασαν 39, 4
ἐπανθεῖναι 526, 4
Ἀνατασσὸς 554. 1484, 231. 238. 248. 800
Ἀνακ 840, 4. 5. 841, 21. 914, 14. 20. Ἀνάκτιον 2, 23. 760, 6
Ἀνακ 823, 18
Ἀνακτόριον 955, 19. 1588, 22
Ἀνδρεῖον 39, 19
Ἄνακες 203, 11. 522, 12. 700. 840, 4. 841, 23. 873. 996, 4. 1003, 4. 1031. 1037. 1184, 4. 1265. 1282. 1289, 4. 1538, 3. 1580, 2
ἀνακτόριον 977
*Ἄνακ

Ἀρτεμις 996, 8. 999, 1. 1003—1005. 1008, 4. 1009, 3. 1010, 3. 1013, 3. 1016, 4. 1017, 3. 1018. 1019. 1022—1027. 1029. 1030. 1033—1038. 1041—1049. 1074, 1. Ἀρτις 1001. 11. 1002. 12. ἀρτεμίσιον 995. 997. 998, 4. 1000, 3. 1001. 12. 1002. 12. 1006, 3. 1007, 4. 1012, 4. 1020. 1028, 2. ἀσφαλτοφόρος 1011, 4. 1050, 4. ἐν Ἀσπίδι 1485. 14—15. 17. 18. ἐπὶ Ἀσπίδι 1485. 13. 20. 21. ἐν Ἀσπίδι 926. 1. 1508 A 1. ἐπὶ Ἀσπίδι 1491, 2. 3. 1492. 26. 29. 1494. 7. 11. ἐπὶ Ἀσπίδι 928. 3. 930. 1051, 3. 1055. 1. 1056. 3. 1060—1063. 1068. 1324, 4. ἐπὶ Ἀσπίδι 955. 1. 20. 956. 14. 1065. 7. 1286. 3. 1298, 3. 1544, 5.

ἀσφαλτώνων 480, 2. 493. 516. 517. 3. 521, 9. 530, 1. 774. 7. 823, 1. 842, 4. 914. 16. 17. 971, 2. 972. 1. 978—983. 989—992. 1488. 13, 14. 1491, 1. 7. 8. 14. 16. 1492, 2. 7. 19. 19. 21. 22. 29. 33. ἀσφαλτωνικὸν 1547, 3

ἀστραγάλου 723, 2

ἀτρυφάρης 1298. 1547, 4. 1548, 7. 1549, 4. ἀτρυφάρες 1036. 1053. 1091. 1546, 4. ἐ τῶν Ζεὺς ἀτρυφάρου 951, 12. ἀτρυφαρήτειον 1050—1052. 1054—1067. 1069—1090. 1092—1098. 1144, 3. 1152. 1541, 2. 1542, 3. 1544, 3. 1545, 4

συνΰπτειν 679, 18

φθοιρὸς 914, 14. 31

ἱερεὺς 996, 3. 999, 1. 1003—1005. 1008, 4. 1009, 3. 1010, 3. 1013, 3. 1016, 4. 1017, 3. 1018. 1019. 1022—1027. 1029. 1030. 1033—1038. 1041—1049. 1074, 1. ἱερὸς 1001. 11. 1002. 12. ἱερὸ πελάσσης 995. 997. 998, 4. 1000, 3. 1001. 12. 1002. 12. 1006, 3. 1007, 4. 1012, 4. 1020. 1028, 2. ἱεροποιήσασθαι 1011, 4. 1050, 4. ἐν Ἀσπίδι 1485. 14—15. 17. 18. ἐπὶ Ἀσπίδι 1485. 13. 20. 21. ἐν Ἀσπίδι 926. 1. 1508 A 1. ἐπὶ Ἀσπίδι 928. 3. 930. 1051, 3. 1055. 1. 1056. 3. 1060—1063. 1068. 1324, 4. ἐπὶ Ἀσπίδι 955. 1. 20. 956. 14. 1065. 7. 1286. 3. 1298, 3. 1544, 5.

ἱερομνήμων 480, 2. 493. 516. 517. 3. 521, 9. 530, 1. 774. 7. 823, 1. 842, 4. 914. 16. 17. 971, 2. 972. 1. 978—983. 989—992. 1488. 13, 14. 1491, 1. 7. 8. 14. 16. 1492, 2. 7. 19. 19. 21. 22. 29. 33. ἱερομνήμονα 994. 1. 1155—1157. ἱερομνημόνου 993

ἱερομνημονικὰ πάρη 1157, 8

ἱέρεια Διὸς Ἀρουυλλου 1400, 8

ἱεροδότου 592, 4

ἱεροστόμ 560, 13

ἱεροφάντης 1001, 7. 1002, 7. 1008, 3. 1014, 3. 1015, 3. 1039, 4. 1040, 3. ἱεροφάντεται 606, 3

ἱερωτάω 949, 14

μάγαρος 1204. μάγαρος 774, 11

νικαφόρος 1547, 3. 1549, 4

4. Feriae, certamina.

Ἀλύσια (Argivae) 2, 31

Αἰάντεια τὰ ἐν Ὀπούντι 1136, 7

Ἄκτια 591, 6

Ἀλαία (Tegeae) 1136, 6

Ἀντάσια ἐν Ἄργει καὶ ἐν Μαντινείᾳ 590, 11

Ἀπολλώνια καὶ Ἀπολλωνεῖα (Epidauri) 944, 22. Ἀπολλώνεια καὶ Ἀπολλωνεῖα 932, 23. 31. 44. 1431, 4. 1433, 3. 1446, 4. 1447, 4. 1454. 1509, 4. Ἀπολλωνεῖα καὶ Ἀπολλώνια 1508 C 1. Ἀπολλωνεῖα 428, 1. 1136, 1. 1508 B 1. Ἀπολλώνιον 590. 14. 673, 4. Ἀπολλωνεῖον 1289, 2. Μεγάλα Ἀπολλώνεια 1473, 1. Ἀπολλώνεια 795, 19

Ἀπολλωνεῖν (Epidauri) ἐ. Ἀπολλώνια

Ἄρτις ἐξ Ἄργεος ὁ. Ἡρεῖα

Ἀτάλεια (Argivae) 1, 49

Ἀφροίτεια (Epidauri) 932, 24

Βασίλεια (Lebadeae) 428, 1

Διὸς τὰ ἐν Ὀπούντι 1136, 9

Δωσίτεια Ἀργείων 1, 14. 2, 21. 181. 182. Epidauri 932, 39. 42. Mycenis 497, 12. Troezenae 750, 13. 49

ἑ Διονύσου ἐκ Ἰκαρίας (technitae Dionys.) 558, 33. 97

Ἐλευθέρια τὰ ἐν Πλαταιαῖς 1136, 5

Ἐλεύσια (Argivae) 1, 43

Ἥρεια (Argis) 589, 2. 590, 9. 597, 2, 611, 4

ἐξ Ἄργεος ἀσυλία 591, 6. τρεις 583, 6

Ἱππόδαμ 203, 9. 428, 2. 4. 8. 591, 2. 1600, 2. Ἱππόμεια 428, 2

Καισάρεια 1600, 2. Καισάρεια 795, 2. Καισάρεια Νεμρουσιανὰ Τραϊάνεια Σεβάστεια Γερμανίκεια Δακικὰ 795, 6. Epidauri: Καισάρεια 1431, 9. Καισάρεια 1433, 4. 1446, 5. 1454

Καρνεῖα (Argis) 620, 3

κοινὸν Ἀτάλεως (Pergami) 591, 2

Λύκαια (in Arcadia) 428, 2. 10. 673, 3. 1136, 4

Νάϊα (Dodonae) 428, 6

Νίκαια 385. 428, 3. 5. 6. 952. 24. 1136, 4. Νίκαια 558, 29. 587, 2. 589, 10. 590, 10. 591, 5. 592, 7. 597, 2. 602, 2. 606, 4. Νεμέσεια 428, 3

Νίκαια ἐν Ἄργει 590, 11

Νικηφόρεια (Argivae) 1, 41

Ὀλύμπια 591, 5. Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν 1340, 1

Ὀσίρεια (Spartae) 591, 7

Παναθήναια (Athenis) 428, 1. μεγάλα Παναθήναια 1474, 3.

Πανελλήνια (Athenis) 1474, 7

Περσίδεια τὰ ἐν Ἀντιγονείᾳ 1136, 9

Πιθοῖτεια τὰ ἐν Μεγάροις 1136, 8

Πιθῶτεια τὰ ἐν Μεγάροις 1136, 8

Πιθῶν: Delphis 589, 4. 591, 4. Πιθοῖ 428, 2. Troezenae: Πιθῶν 750, 20

Ῥάπια 428, 10

Ῥωμαῖα 2, 33 (Argivae). Ῥωμαῖα τὰ ἐν Λυτρησίᾳ 1136, 2. Ῥωμαῖα τὰ ἐν Ὀπούντι 1136, 7. Ῥωμαῖα τὰ ἐν Μεγάροις 1136, 5

Σαβάσεια 795, 18. Argis: 586, 3. 587, 2. 590, 15. 602, 8. 606, 4.

Σαβάστεια, οἱ τῶν ἀγώνων (Epidauri) 874

Σωτήρεια 611, 9 (Delphis). 932, 43 (Epidauri)

(Τραϊάνεια) Σὺν πύτιμπέτορες Τραϊάνεια (Argis) 602, 3 (cf. Καισάρεια)

Χθόνεια (Hermionae) 679, 19

5. Thiasi, sodalicia.

Ἀπολλωνιασταί. σύνοδος ἀ τῶν Ἀπολλωνιαστῶν τῶν ἐν Ποσειδείᾳ (Epidauri) 1450

Βάκχος (= mystes Bacchicus, Lernae) 669, 1. 9

Δεξιθεάται (Argis) 608

Κερκιδᾶν (Argis) 530, 18

κοινὸν τῶν περὶ τὸν Δαοῦχον τεχνιτῶν τῶν ἐξ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας τῶν ἐν Ἄργει συνόδων 558, 2. 28

Λεπίδαι (Argis) 607

Πολιάδαι (Argis) 530, 8

Σαμφίδαι (Argis) 530, 13

Σκιαπόδαται (Argis) 581

Τάδαι (Argis) 530, 13

ἀρχιτέστ 558, 18

βουλεύω 207, 3

γραμματεὺς 558, 28—33. 824, 2

δαπανᾶσθ 824, 7

Διόνυσος 43

* Διόνυσος 757 B 6. 21. 23

κήρυξ 824, 3

κοινὸν 757 A 13. 15. 44. B 2. 18. 23

μύστης 659, 6

πρωτομυήσας λακὸς 666, 13

συνόδος 558, 2. 11. 14. 18. 23. 31. 33. 40—49

σωτηρια 659, 23

ταμίας 558, 7. 28

τελεστὴς 757 B 10

6. Res sacrae variae.

ἀκροστιχονοὶς 589, 7

ἀκροστίχων 590, 15. 16. 843, 2

* ἀκτίδωμα 1607, 3

ἀρχιγγελος 188

ἀφιδρυσις 928, 18

βασάνου 445, 1

βουλὴ 746. 907

Γλαύκιος 1607 A 2

ἔρωτες 725, 8

ἥρως 207, 2. 495. 581. 936, 6. 939, 6. 940, 25

ἱκέτης 492, 4. ἱκέτης 1286, 2. 1308, 2. 1367

κιθαρῳδὸς 1607, 12

μικρὸς 1607, 6. 9. 13

μυστήρια τὰ Ἐλευσῖνι 1003, 8

ὀκυδρομος 914, 17

ὄρκιον 439 a

ὄρκιος 495, 10. ὄρκος 439 b, c

πανὸν 950, 23. 25

παραπέλιν 932, 46

πατρωνόσιοι 840, 15. 841, 30

Digitized by Google

V. Respublicae praeter Romanam.

1. Reges et reginae.

Aegyptus.

Ptolemaeus VI: Βασιλεὺς Πτολεμαῖος καὶ Βασίλισσα Κλεοπάτρα 854

Bithynia.

Nicomedes II: Βασιλεὺς Νικομήδης 558, 11

Nicomedes III: Νικομήδης Βασιλέως Νικομήδους Εὐεργέτης 1135, 1

Cyprus.

Νικοκρέων Πυγγυράρα 583, 3

Epirus.

Ἀριβᾶσσος 952, 41

Macedonia.

Philippus II: Φίλιππος 950, 58

Alexander Magnus: Ἀλέξανδρος 1371, 9

Ἀντίγονος 750, 4. 2. 40

Antigonus Doson: Ἀντίγονος Δημητρίου Μακεδὼν 1419

Philippus III: Βασιλεὺς Φίλιππος Βασιλεὺς Δημητρίου 427 (cf. 1372)

Pergamum.

Attalus I: Ἀττάλειον (templum) 1, 44. Ἀττάλειοι (ludi) 1, 40

Eumenes II: Βασιλεὺς Εὐμένης Βασιλέως Ἀττάλου 848

Βασιλεὺς Εὐμένης 1, 27. 928, 4

Εὐμένειοι (ludi) 1, 40

Βασιλίσσης Στρατονίκη 1, 38

Attalus II: Βασιλεὺς Ἄτταλος φιλάδελφος 1, 4. 38

Attalus III: Ἄτταλος Βασιλέως Εὐμένους 1, 42

Persae.

Βασιλεύς 556, 8. 11

Sparta.

Νάβις 497, 7

Syria.

Seleucus Nicator: Σέλευκος 750, 1

Βασιλίσσα Χρατονίκη 750, 21

2. Senatus, comitia.

ἐξ ρήτρας 517, 4. 553, 9. 616, 2. 8. 10. ἀρήτρια 497, 4. 498, 1. 923, 2

ἀλαπὶς 479. 557, 1. 928, 4

ἀλλιστρα 554, 4

Ἄρειος πάγος 937, 2. ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή 1474, 2. ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἐξακοσίων καὶ ὁ δῆμος 936. 937, 10. 938, 17

βουλὴ 1491, 32. Βουλά 479. 554, 2. 8

βουλευτὴς 757 A 2. 938, 3

βουλευτικὸν 853, 24. 31

βουλευτήριον 853, 12. βουλευτικὸν 944, 2

βουλεύειν Βουλῆς 915, 8. 916, 14. 918, 14. 919, 12. 925, 1. 1, 11. 29. 31. 32. 33. 36. 39. 42. 47. 51. 54. 58. 61. 64. 68. 71. 77—78. 83. 84. 89. 93. 94. 101. 102. 104—109. 111. 113. 130—132. 137—138. 138. 138. 137. 139. 144. 144. 148—151. 153. 154. 1467, 13. 1491, 4. 11. 1492, 3. 7—9. 16. 18. 22. 27. 28. 33

ψευτεύειν 938, 3. 7

ψευτεύων 944, 3. συνέδριον Πυθοχρήστου 935, 9

ψήφισμα 944, 1

Ψήφισμα 2. 35. Ψήφισμα 1. 42

3. Incolarum conditio, civium ordines et gentes.

ἀπελεύθερος 1219. 1220. 1222—1226. 1228. 1230—1233. 1239

ἀπόνοος 917, 3

δοῦλος (servus) 1, 44

δοῦλος 606, 2

ἔγγονοι 853, 25

ἐγκτητικὸν 757 B 20

Εὐεργέτης 597, 7. 12. 606, 3

ἥλικα 498, 2. 757 A 12. 25

ἡνιόχιον 497, 11. 498, 4

θεμιστοκλεῖον 853, 12. θεμιστοκλείου 1, 28

πατρικιότης 752 B 12. 15. 17. 20. 32. 38. 39. 41

πελεύθερος 615, 2. πελεύθερος 552, 8

πελίτειαι 748, 12. 949, 15

πολίτης 1, 48

σύνοικος 894, 13

φυλὴ 950, 18. φυλαὶ 1, 44

GENTES.

Δημοστένδιον 553, 7

Ἡρακλίδης 1297

Κεκροπὶς 940, 4

Σκιπιάδιον 500

ORDINVM NOMINA.

Argos.

Δυναῖος 597, 4. Δυναῖε 5. 72, 2

Παμφιλῖνος 488, 2. 517, 7. 597, 6. 598, 1. 599, 2. 660, 5

Τλλαῖε 488, 2. 506, 2. 517, 4. 553, 3. 596, 8

Τρραῖος 488, 4. 517, 6. 600, 6. 601, 1. 602, 18

Δαιφοντεῖε 529, 18

Πακ- 529, 18

Πε- 529, 18. 14

Athenae.

Ἔρεχθεῖε 938, 2

Ἀνακάλυπτος 937, 3. 14. 938, 5. 24. 26

Ἀριστείδης 938, 4

Ἀσκληπιὰς 72

Βαβιάδιανος 938, 2

Φλαυῖε 938, 25

Epidaurus.

Ἀξιώτιος 926, 64 add. 1492, 24

Δυναῖος 894, 3. 925, 43. 1492, 24

Δυναῖος 894, 24

Τλλαῖε 894, 47. 1492, 24

Τρωαυῖος 894, 18. 28. 1485, 24. 1492, 28

Ἄργος 1492, 24

Λλαμαῖε 1485, 123. 1491, 13

Λρκάδιος 1492, 23

Λφρώλιος 1485, 33. 49. 123

Βενούσιε 925, 44. Βενούσιε 1485, 121. 123

Βρωυτῖνος 1485, 43

Δ- – 893 add.

Δεξέλιος 1485, 78. Δεξέλιε 1485, 61

Διομηρεῖε 1485, 53

Ἐρουλαῖε 916, 15. 20. 925, 20. 1485, 86. 121. 122. 149

Ἰτηφανὶς 925, 17. 32. 1485, 17

Ἰφιε – 877. 881. 887

Καλουαῖε 925, 11. 17

Κυδωνία 925, 18

Κουλῖε 1485, 140. 1491, 5

Λυσπῖε 1485, 131

Μαλλιαῖε 919, 13. 1485, 127. 128

Ματρωνία 1485, 138

Μολτιαῖε 925, 33. 64. 1485, 68

Μυτιαῖε 1485, 129, 154

Νουφρὶ 915, 8. 925, 63. 1485, 116. Νουφρὶς 1485, 146

Νωκλῖε 925, 32

Νωμφαῖε 1485, 98

Οὔτιοι ὑπερδῶν 1485, 57

Οὔτιοι ὑπερδῶν 925, 33. 1485, 144

Παγωτῖνε 925, 29. 1485, 121. Παγωτῖς 1485, 143

Παπιῖε 1485, 64. 88. 1492, 8

Πολτιαῖε 1485, 58. 68. 71. 108

Ῥωστιαῖε 1485, 64. 138

Σελεγιαῖε 925, 1. 7. 1485, 32. 76. 1492, 6. 12. Σελεγιὰς 1485, 136

Σεπτι 1485, 100. 134. 138

Τεττιαῖε 1485, 113

Τυτιαῖε 1492, 7

Τυφῶνε 1485, 123

Τρεβώνιε 1492, 21. 28

Φλαυῖε 1485, 134

Megara.

Διωκῆε 926, 67

Παμφιλῖνος 926, 49

Τλλαῖε 926, 22

Myconae.

Διαφοντεῖε 497, 6. 498, 13

Troezen.

Χρελιάδιος 748, 24 add.

Τλλαῖε 750, 3

Αἰακιεῖε 757 B 41

Αὐρήνιε 757 B 32

Γερμιστιστῖνε 757 B 12

Ε.Ν. – – 757 B 31

Κοντεῖε 757 B 18

Ὀρθοῦσιδιε 757 A 13

Παστιδιε 757 B 13

Σκυλλαιεῖε 757 B 24

4. Magistratus.

ἀγορανομία 203, 24

ἀγορανομικὸς 2, 4. 661. ἀγορανομικὸν 590, 12. 606, 2. 609, 2. 783, 4. 789. 791 B 3. 932, 11. 40. 1432, 4

ἀντιστράτηγος διὰ δεκάδων ἐν Κορίνθῳ 795, 3

ἀρχίτεκτων 723, 2. ἀρχιτέκτων τοῦ νεὼ 782, 3

ἀρχιτέκτων 758, 13. 17. 932, 47

ἄρχων 937, 1. 938, 1

γραμματεὺς 934, 4. 935, 4. 1180, 2. 1182, 2. γραμματεύτου 589, 3. 606, 3. γραμματεὺς τοῦ δήμου 1, 43. γραμματεὺς τῶν Ἀχαιῶν 795, 12. 928, 1. 930, 2

γραφεῖον 498, 2. 7. 923, 3. 1485, 143. 1492, 20. γραφεῖον 609, 2

ἔγγραφα 1492, 2. 10. 16. 18. 23. 26. 28

δεκαπρῶτος 493

δημαρχία 497, 4. 498, 1. 2. 679, 28. 764, 1. 923, 2. 932, 58. 61. δημαρχικὸν 506, 1

δικαιοδοσία 748, 21

δὸν ὀνόματι 795, 3

Digitized by Google

Ἀλλοδάπχος 590, 4. Ἀλλοδάπχος ὑπ-φαντώνου 590, 18. Ἀλλοδάπχος διὰ βίου 1600, 2
ἀλλοτριοπώλης 590, 17
ἅπωλυτος 2, 23, 490, 10, 840, 10, 841, 14, 15, 22
ἅπωλυτος εὐδοκίας 795, 4
ἀπότιτος τοῦ ἀποστωλικοῦ 1492, 24
ἀπόστασις ἀφ' ἑκατέρου πόλεως 1474, 2
Ἀραλοσσεῖον 1485, 116. 134. 137. 139. Ἀραλοσσεῖ 1485, 143
ἀσυγγνωσία 594, 4
ἀσφᾰξ 332, 89. 937, 11. 1484, 133. 141. 142. 172. 209. 223. 226. 238. 330. 337. 340. 344. 354. 358. 359. 366. 380. 387. 393. 395. 397. ἀσφᾰξ τοῦ Ἰξ Ἀρείου πάγου βουλά 1474, 5
λογιστὴν 795, 9
νεωγοφόνοι 679, 25
νεωλκίαγρος 752, 9
νηοῦχος 924 C 5. νηοφύλαξ 924 C 11
νηφαλίων 1484, 446. 2100. 893. 1487, 16
νικητήρια τῆς τέλους 1, 66
νικητήριος 764, 1
νικτρίτους 556, 8
νικτυσὶν 609, 7. νικτυσιακὸς 2, 8.
νικτρατηγὸς 557, 2, 928, 1. νικτρατηγὸς 1, 44, 52. 490, 2. 706. 713, 3. 743. 759, 1. νικτρατηγὸς τῆς πόλεως 793, 9. 1600, 1. νικτρατηγὸν 590, 18. 1473, 3. νικτρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν 795, 14. 857, 4. νικτρατηγὸν τῶν Ἀχαιῶν 590, 2. νικτρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἐπιμελητὴς 857, 4. νικτρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα 1474, 4
*νικτρατίων 554, 2
νικωνρχία 753, 2. 853, 22. 81 add.
νικώνρχαι 758, 18. 17
νικώλος 2, 2. 24. 924 A 6, D 6. 8, E 2, F 8, G 4. 932, 40
νικωνακοφύλαξ 1, 8
νικωνίς 1, 42, 2, 88. 498, 8. 554, 8. 679, 22. 26. 752, 6. 839, 2. 841, 11. νικωνίδων 589, 4. 590, 19
νίλος 554, 8
νοξαρχῶν 698

5. Honores et privilegia.

ἀλτουργησις 932, 23
ἀνδρὰς 937, 1. 938, 13
ἀνοιγόφορος 932, 23
ἀρτοπωλεῖτις 714, 10
ἀτυλία 560, 4. 756, 20. 913, 1. 915, 2. 917, 2. 918, 2. 919, 4. 921. 925, 12, 23
ἀτρῴλεια 756, 19. 925, 66
ἀτύλειαν 560, 4. 839, 1. 915, 6. 916, 16. 917, 4. 918, 6. 919, 6. 921. 925, 12, 23. 928, 13. ἀτυλὰς 932, 23
βγητικὸν γῆς καὶ οἰκίας 755, 7. 756, 21. 928, 19. βγητικὸν γῆς 853, 20
οἰκίαν χωλκᾶ 1, 66. 558, 23. 42. 932, 61. 935, 5. 940, 26
οἰκίαν χηλκᾶν πεζικᾶ 940, 24. οἰκίαν ηρατικὰ ἐσίγχρυσος 940, 23. 26. οἰκίαν χρῃλᾶν ἐφεσίας 944, 12
ἐστγησιν 752, 16
ἐστωσῶν 853, 20
εὐεργετὴν 748, 13. εὐεργέτας 559, 4. 9. 925, 2. 8. 13. 66. εὐεργέτης 756, 17. 918, 8. 919, 2
κηλέται ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀστίων 679, 23
Κικιλλίων 590, 17
κατὴρ τῆς πόλεως 716, 4
προεδρία 560, 4. 918, 13. 922, 2. 928, 12. 67
πρεξενία 751, 18. 756, 4. 925, 62. πρέξενος 559, 4. 8. 560, 4. 11. 853, 18. 916, 4. 918, 3. 919, 2. 923, 4. 925, 2, 8. 13. 21. 26. 27. 36. 61. 64. 67. 69. 71. 86. 87. 64. 69. 61. 64. 67. 928, 8. 1504 1 18
πρυτανεῖτις 932, 66
σίτησις ἐν πρυτανείῳ 1, 64
στέφανος χρύσεος 1, 52. 750, 24. 755, 8. 932, 60. 66. 70. 940, 21. 944, 18. 22. χρυσοῦς στέφανος ἀπὸ χρυσῶν ἑκατὸν 5, 22
φίλος (Βασιλέως Λίγυπτου) 854, 4
χρυσοφορὶν μετὰ παραφύρας 586, 8. 606, 12. χρυσοφόρος μετὰ παραφύρας 587, 10

6. Tributa et vectigalia.

ἀκωτὰ 1485, 66
εἰσφῳρὰ 757 A 6. εἰσφορὰ 2, 13
ἐκδόματων 1485, 124. 217. 224. 251. 260. 268. 277. 288. 294. 313. 327. 1491, 26. 28. 1492, 14. 20. 60. 1494. 1497. 1498
λειτουργὶν 944, 10. λειτουργία 714, 6. 9
τεσσαρακοστὴ 823, 78. 1485, 46. 71. 1495, 67
τριακοστὴ 4, 3

7. Ius et commercium.

*ἀσυλίαστὰ 752, 8
δικαίζεσθαι 364, 2. δικαίζειν 554, 3
δικαιολογία 1, 13
δικαστὰς 926, 6. 9. 21. 28. δικαστὴς 364, 4
δικαστήριον 926, 5
ἔγγυος 1484 passim. 1490, 2. 8. 23. 53. 94. 1496, 17. 21
ἐπιτιμὰ 823, 8. 1485, 17. 28. 116. 116—117. 1486, 3. 6. 1489, 6. 1492, 19. 31
εὐδόκιον 554, 6
Σωσὶς 555
κατολλαγὰ 1485, 193. 196. 222
κεφάλαιον 558, 8
μέδιμνος 914, 4
πλέθρον 523. 524
πολιτικὸς 948, 10
σύγγραφος, ἡ 742, 2. αἱ σύγγραφοι 823, 43. 1485, 144
ὑπερμαχὰ 813, 4. 1485, 18. 18. 48. 49. 74. 75. 86. 88. 99. 1489, 2
ὑποθήκη 841, 17

8. Res monetalis et metrologica.

Ἀλεξάνδρειον ἀργύριον 750, 18. ἀργυρὰ Ἀλεξανδρεία 617 passim. 1506, 2. 14. 18. 22. 41. 1508 A 7. 13
ἀμφορεύς 1493, 4
ἀργύριον Ἀργείων, Ἀργελικὸν, Ἀτταϊκὸν, Κεφαλῆνον cf. III p. 397 sq. s. Ἀργεία, *Ἄργος, Ἀλάντιον, Κεφαλλονία
ἀφραλὸν 1488, 36
βαυθρὸν 558, 8, 16
βοτὸν 841, 18, 23
ἑπτακαλλαγὰ 1485, 41
ἡμέδιμνον 932, 88. 943 A 8. *ἡμέδιμνον 914, 2, 24
ἡμίλιτρον 523, 5, 7
κατολλαγὰ 1485, 193. 196. 222
κεφάλαιον 558, 8
μέδιμνος 914, 4
πλέθρον 523. 524
πολιτικὸς 948, 10
ῥητὰν — 203, 29
στατὴρ 2, 8. 1506, 18. 60
τριτεταρτῖνος 1508 A 18
χαλκοῦς 1483, 611. 1488, 2, 8. 45
χρύσεος 190, 4. 437, 11
χρυσοῦν 2, 22. 616 passim. 1506, 29

9. Res militaris. Gymnasium.

Ἀναρχος 487, 8—5. 488, 1. Ἀναρχος Ἰαιτλάνος 487, 2
ἀκοντὸς 924 G 8
ἀκόντιος 924 G 5
ἀκροάτιζε 894, 1
ἀκροβολίζειν 854, 6
ἀκροβολίζειν 589, 2
γυμνασιάρχης 749, 2. 753, 4. γυμνασιαρχῶν 4, 12. 584, 4. 1432, 4
γυμνασιον 42, 45. 597, 14. 602, 11. 606, 2. 753, 8. 940, 26
γυμνασίου τοῦ Διοὺ Λθμπιου 1474, 6
γυμνασίου τὸ Ἰπποκλείειον 754
ἐφηβὰν 749, 8. 753, 10
νίοι 749, 6
ὑπογυμνασιάρχης 753, 3 add.
φορίμαρχος 769
φρούρα 194. 695. 769. 872. 1352
ψιλὸς 924 G 8
ὡλαφῖται 4, 4. 7. 8. 14. 790. 792

Digitized by Google

VI. Respublica Romana.

1. Imperatores eorumque propinqui.

AVGVSTVS

Σεβαστὸς Καῖσαρ 1431, 3

Ἀδδία (Ἀλβία) Καίσαρος Σεβαστοῦ γυνὴ 1393. 1394

Λούκιος Καῖσαρ 1390

Νέρων Κλαύδιος Τιβερίου υἱὸς Δρούσου 1397

Δρούσος Κλαύδιος Νέρων 1398

Δρούσος ὕπατος 937, 1. 938, 1

TIBERIVS

Τιβέριος Κλαύδιος Νέρων 1396

Τιβέριος Σεβαστὸς 1399

Ἀγριππῖνα γυνὴ Καίσαρος Σεβαστοῦ 1405

CALIGVLA

Στρ. Δρουσίλλα Σεβαστὴ Γερμανικοῦ Καίσαρος Συρακίνης 1400

CLAVDIVS

Τιβ. Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς 908

Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς αὐτοκράτωρ 1401. 1403

Ἰουλία Ἀγριππῖνα γυνὴ Καίσαρος Τιβ. Κλαυδίου Γερμανικοῦ Σεβαστοῦ 1404

Ἀγριππῖνα Καίσαρος γυνὴ 1403

NERO

Μετσιλλία Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ γυνὴ 1402

VESPASIANVS

Οὐεσπασιανὸς αὐτοκράτωρ 670

TITVS

Αὐτοκράτωρ Τίτος Καῖσαρ Σεβαστὸς Οὐεσπασιανοῦ υἱὸς 584

TRAIANVS

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νέρουας Τραϊανὸς Σεβαστὸς Σπαῖ Νέρουα υἱὸς 534

Αὐτοκράτωρ Νέρβας Τραϊανὸς Καῖσαρ ἄριστος Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικὸς Παρθικὸς 602, 4

-- Καῖσαρ Σπαῖ Διὸς Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικὸς Διὸς Ἑλλάνιος 701

HADRIANVS

Ἄδρανὸς Καῖσαρ 1051

Τραϊανὸς Ἄδρανὸς Καῖσαρ 1052

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθαμασίριος, Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸς Ἄδρανὸς Σεβαστὸς 1406

Ἄδρανὸς Ὀλύμπιος 675

Ἄδρανὸς Παναθήναιος 1600, 5

ὁ μητρὸς αὐτοκράτωρ 758, 5

Σαβεῖνα Σεβαστὴ αὐτοκράτειρα Τραϊανοῦ Ἀδρανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ γυνὴ 702

MARCVS AVRELIVS

Αὐτοκράτωρ Μ. Αὐρήλιος Αντωνῖνος Αὔγουστος Γερμανικὸς 588, 10

Αὐτοκράτωρ Μᾶρκος Αὐρήλιος Αντωνῖνος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς ἀνθύπατος 1401. 1403

Φαυστῖνα ἡ πρεσβυτέρα Θέρου Καίσαρος Συρακίνης, αὐτοκράτειρα Αντωνίνου Εὐγγένη 703

MARCVS AVRELIVS ET LVCIVS VERVS

οἱ βασιλεῖς 948, 2, 13

Αὔγουστοι 1534, 2

LVCIVS VERVS

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Α. Αὐρήλιος Βῆρος Σεβαστὸς Ἀρμενιακὸς 75

COMMODVS

-- Θεοῦ Αντωνίνου υἱωνὸς, Θεοῦ Ἀδρανοῦ ἔκγονος, Θεοῦ Τραϊανοῦ καὶ Θεοῦ Νέρουα ἔκγονος 16

SEPTIMIVS SEVERVS

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος Περτίνηξ Ἀραβικὸς Ἀδιαβηνικὸς Σεβ. 1157

Ἰουλία Δόμνα Σεβαστὴ, μήτηρ στρατοπέδων, αὐτοκράτορος Καίσαρος Λ. Σεπτιμίου Σεουῆρου Περτίνακος Σεβαστοῦ καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Μ. Αὐρηλίου Αντωνίνου καὶ Λ. Σεπτιμίου Καίσαρος Σεβαστῶν μητρὸς 704

Αὐτοκρ. Μ. Αὐρήλιος Αντωνῖνος εὐσεβὴς Σεβαστοῦ μήτηρ Ἰουλία Δόμνα Σεβαστὴ, πάντων μήτηρ 706

Ἰουλία Δόμνα Σεβ. γυνὴ αὐτοκράτορος Λ. Σεπτιμίου Σεουῆρου Περτίνακος Σεβ. 1157 *B*

CARACALLA

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρήλιος Αντωνῖνος Σεβαστὸς, Θεοῦ Σεπτιμίου υἱὸς, Θεοῦ Αντωνίνου υἱωνὸς 17

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρήλιος Σεβῆρος Αντωνῖνος Βρεττανικὸς Κελτικὸς Ἀλαμανδικὸς εὐτυχὴς μήτηρτε σύνκλητος 707

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρήλιος Αντωνῖνος Σεβαστὸς, αὐτοκράτορος Καίσαρος Λ. Σεπτιμίου Σεβῆρου Περτίνακος Σεβαστοῦ υἱὸς, ὑ ἀνίκητος 793

Αὐτοκράτωρ Μᾶρκος Αὐρήλιος Αντωνῖνος εὐσεβὴς εὐτυχὴς μήτηρτε 1156

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρήλιος Αντωνῖνος, αὐτοκράτορος Λ. Σεπτιμίου Σεουῆρου Σεβ. Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ υἱὸς 1157

GETA

Λ. Σεπτίμιος Γέτας Καῖσαρ Σεβαστὸς, αὐτοκράτορος Καίσαρος Λ. Σεπτιμίου Σεουῆρου Περτίνακος ἀνίκητος υἱὸς 705

SEVERVS ALEXANDER

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρ. Σεβῆρος Ἀλέξανδρος 708

MAXIMINVS

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γαΐ. Ἰούλ. Μαξιμῖνος 1610

GORDIANVS

Φουρία Τρανκυλλίνα, γυνὴ αὐτοκράτορος Θεοῦ Γορδιανοῦ Σεβ. 1158

PHILIPPVS

Αὐτοκράτωρ Μ. Ἰούλιος Φίλιππος εὐσεβὴς εὐτυχὴς Σεβαστὸς 19

AVRELIANVS

Καῖσαρ Σεβαστὸς αὐτοκράτωρ Καίσαρ Δ. Δομίτιος Αὐρηλιανὸς Σεβαστὸς 709

CARVS

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μᾶρκος Αὐρήλιος Κάρος Σεβαστὸς 794

VALENTIANVS ET VALENS

Καίσαρες Αὐτοκράτορες Κλαύδιοι Βάλεντες 674

IVSTINIANVS

Αὐτοκράτωρ Ἰουστινιὸς 204, 2

φιλόχριστος Ἰουστινιὸς 205, 2

INCERTI

Βασιλεὺς 590, 22, 682, 15

-- Σεβαστὸς 1408

Σεβαστὸς 399, 2. 10

Καῖσαρ 671

Αὐτοκράτωρ - - 1409

Αὐτοκράτωρ - - Σεβαστὸς Καῖσαρ 779

Αὐτοκράτωρ Αντωνῖνος - - Σεβαστὸς 1391

-- Αντωνῖνος Σεβαστὸς 1392

2. Tribus.

Αἰμιλία 203, 3 | Κυρείνα 588, 1 | Φαβία 795, 2 | Φαλέρνα 398

3. Magistratus.

ἀγορανόμος πουβλίκιος 588, 13

ἀνθύπατος 209, 364, 759, 3. 1179, 4. 1603, 1. 1608

ὁ ἀγνώτατος 932, 45

δέκα ἄνδρες οἱ τὰ φοινικὰ διαβλέποντες 588, 3

δικαιοδότης Λέγοντος καὶ Ἀλεξανδρείας 1600, 5

ἐπιμορφωτὴς τῆς Ἀχαΐας 1417, 3

ἐπίτροπος 606, 13

ἐπίτροπος Καίσαρος 795, 13

ἐπίτροπος Ἡπείρου 1600, 3

ἐπὶ τῶν ὁπλομαχῶν τῆς συγκλήτου 588, 8

ἡγεμονεύσας αὐτοκράτορος 588, 2

ἡγεμονεύσας ἀντιστράτηγος 1414

ἡγεμονεύσας Σαβαστοῦ 9126

στρατηγὸς Ῥωμαίων 588, 13

στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 1183

ταμίας καὶ ἀντιστράτηγος 588, 6

ὑπατικὸς 1417, 3

ὕπατος 937, 1. 938, 1. 1411. 1534, 8

Digitized by Google

4. Res militaris.

λεγὼν δ' Σκυθική 795, 3
λεγὼν δ' Φλαουία 588, 3

χειλίαρχος 795, 3

χειλίαρχος πλατύτερος 588, 4

χειλίαρχος λεγιῶνος ἑβδόμης 596, 5

5. Varia.

βασιλεία 796, 4
ἐπαρχία 591, 5

ἐπαρχεῖα Ἀχαΐας 588, 2
προθεσμία 364, 2

στάδιλος λθμούσιλος 588, 3
τυγκλησιακὸς 1415, 3

σύγκλητος 590, 12

VII. Chronologica.

Foedus Achaicum.
Ἐπὶ γραμματέως –, στρατηγοῦ δὶς – 628, 1
Ἐπὶ γραμματέως – 930, 3

Athenae.
Ἐπὶ – ἄρχοντος καὶ ἱερέως Δρούσου Ὑπάτου 937, 1. 938, 1

Calauria.
Ἐπὶ τοῦ – 841, 11

Epidaurus.
Ἐπ' ἱερέος, ἐπὶ ἱερέος cet. v. IV, 3 p. 401
Ἐπὶ ἱερέως –, πυρφόρου δὶς – 1298

Hermione.
Ἐπὶ στρατηγῶν – – 706. 713

Troezen.
Ἐπὶ στρατηγοῦ τῆς πόλεως – 793, 8

ἰνδικτιῶνος – 408
ἰνδικτιῶνος β' 54, 11
ἰνδικτιῶνος ϛ' 411
ἰνδικτιῶνος ϛ' 402

ANNI NVMERATI.

Aegina.
τὸ τέταρτον καὶ ἑξηκοστὸν ἔτος 2, 5

Artificium Bacchicorum conventus Argivus.
τὸ δεύτερον καὶ τριακοστὸν ἔτος 558, 7

Epidaurus.
τὸ τέταρτον καὶ ἑνενηκοστὸν ἔτος 932, 23

τὸ ὃ' ἔτος 1050. 8. 1535
ἔτους Ϛ' τῆς Ἀδριανοῦ Καίσαρος ἐν τῇ Ἑλλάδι ἑνθυμήσει 1051
ἔτους ι' τῆς Τραιανοῦ Ἀδριανοῦ Καίσαρος ἑνθυμήσεως 1052
ἔτει ϛϛ' 1053
τὸ ιδ' ἔτος 1054, 4
τὸ ιϛ' ἔτος 1055, 6
ἔτους ιϛ' τῆς Θεοῦ Ἀδριανοῦ τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἑνθυμήσεως 1056
ἔτους τεττερακοστοῦ τῆς Θεοῦ Ἀδριανοῦ τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἑνθυμήσεως 1534, 3
τὸ γ' καὶ μ' ἔτος 935
τὸ μδ' ἔτος 1536
ἔτει μϛ' 936, 2
ξ' ἔτει 1547. 10
τὸ ξγ' ἔτος 937 a. 1057
ἔτος ξϛ' 938, 4
ἔτει οθ 999, 7
ἔτους π' 1000, 3
ἔτους πγ' 1548, 2
τὸ π καὶ π' ἔτος 1085, 4
τὸ πβ' ἔτος 1537, 5
ἔτους – καὶ ϛ' 1063, 2
ἔτους ἑβδομηκοστοῦ πρώτου 956, 18. τὸ α καὶ ϛ' ἔτος 1059
ἔτους γ' καὶ ϛ' 1060, 4. 1061, 4
τὸ ϛϛ' ἔτος 1064
ἔτους η' καὶ ϛ' 1062, 6
τὸ πγ' καὶ ϛ' ἔτος 1065, 6
ἔτους ϛλα' 1299, 3
ἔτους ϛλε' 994, 4
ϛοβ' ἔτει 1001. 13. 1002. 13

τὸ ϛτα' 1003, 4. 1004
ἔτους ϛπγ' 1538. τὸ ϛπγ' 1005, 7
ἔτους ϛοβ' 1539, 3
ἔτους ϛπε' 1007, 5. τὸ ϛπε' 1006
τὸ ϛϑΔ' 1008, 6

Hermione.
δ' καὶ π' ἔτος 698

Methana.
ἔτους Δ' καὶ λ' 853, 25

Troezen.
τὸ ξϑ' ἔτος 782, 3

MENSES.

Μάρτιος 408
Ἀκρίλλιος 412, 4. Ἀπρίλλιος 54, 10
Μαΐος 411
Ἰούλιος 402
Ὀκτόβριος 628, 3

Foedus Achaicum.
μὴν τέταρτον 930, 3

Athenae.
Βενδρομιῶνος πέμπτη ἀπιόντος 937, 2
Βενδρομιῶνος ὀγδόη ἐπὶ δέκα 938, 3

Calauria.
Ἀρτεμίσιος 840, 9
Γερμίνιος 841, 13

Epidaurus.
μὴν δίκατος 1534, 2
μὴν δωδέκατος 944, 1

1. Ἀξίωσε 1485, 4. 1.82. Ἀξίωσε 1485, 22. 114. 127. 181. 178. 1487, 4
2. Καφτίσε 1485, 9. 8. 88. 77. 89. 148. 153. 157
3. Παφσίσε 1485, 134. 136. 1492, 7. 10
4. Ἐφαιδίσε 1485, 61. 95. 127. 1490, 3. 1491, 4. 1492, 9. 13
5. Γνάιε 1485, 18. 108. 120. 124. 126. 137. 146. 164. 1491, 11. 1492, 8. 12. 31. 36. 38
6. Τίβε 1485, 32. 93. 101. 1492, 8. 33. 34
7. Πανθίδε 1485, 34. 78. 113. 139. 1496, 16
8. Ἀρτεμίσιε 1485, 37. 68. 107. 121. 135. 139. 155. 158. 1492, 14. 18. 1496, 19
9. Λεμμίσιε 1485, 39. 69. 83. 103. 145. 156. 1490, 27
10. Πανσίσε 1485, 2. 43. 105. 108. 133. 136. 138. 140. 149
11. Κυλίσε 1485, 13. 44. 47. 71. 111. 144. 158. 1488, 16. 1496, 23
12. Ἀπελλαίσε 925, 1. 2. 11. 20. 24. 28. 30. 33. 37. 39. 43. 47. 51. 54. 58. 61. 64. 1485, 2. 85. 150. 159. 1568 A 1

Hermione.
Σανδικὸς 681, 3

Mycenae.
Πάνορμος 497, 8

VIII. Res technicae.

ἀγγειοφόροι γραμματεῖς 1492, 10. 17—23. 24. ἀγγειοφόροι 1485, 149. 177. ἀγγειοφόροι γραμματεῖς 1492, 28
ἀγγεῖον 1484, 158
ἀγκυλοδάκτυλος 742, 1
ἄγκυρα 855, 11
ἀκκιπίτριος 1484, 51. 241. 243. 247
ἄκκιτος 1484, 278. 282
ἀκὶς 1496, 19
ἀκροτήριον 1484, 26. 27. 168. 183
*ἄλανος 1484, 39
ἄλβος 1484, 49. 83. 87. 333. 347. 353. 1488, 6. 20. 21. 37. 1496, 13. 15. 19. 26

ἄλυς χρύσεος 1484, 164
ἄλυσις ἁπλόη 1488, 38
ἀμαξεύς 1492, 33
ἀνυπόδητος 203, 21
ἀνυπόδητος 203, 21
ἀπαρτία 855, 9
ἀπόδυσις 1484, 228
ἀπονιπτῆρες 823, 4
* ἀποστατὴς 1484, 78
* ἀποτζόμιον 823, 69. 70
* ἀπυδὲς 1488, 29
* ἀπυδύγματος 823, 28
* ἀπεξύστε 481, 8
* ἀποστέγαστος 823, 24. 25

ἀστοπύωσις 823, 44
ἀστώσιμα 1484, 285
ἀργυπύστου 541. 1484, 9. 104. 1485, 223
ἀσσις 1484, 72. 1488, 9. 25
ἀστὴρ 1484, 23. 67
ἀστραγαλῶν 1485, 31
ἀστραγαλῶσε 1484, 38. 78. 83
* ἀστρων 1495, 41.
αὐλὸν Φρύγιον 1487, 27. 28
αὐλὸς 823, 11. 43
αὐφουσιστὸς 823, 28

βάζφεν 39, 9. 11
βαλανεῖον 593, 4. 597, 18. 602, 13. 606, 9

βατυλικὸς 674, 4
βάλανος 1484, 272. 275. 284. 302. 1485, 62. 102. 110. 131. 183
γράνιον 1484, 87
γράμμιος 1484, 74
γράφος 1485, 114. 131. 138. γράφος 1484, 228. 284
δακτύλιος 1484, 23. 74. 231
δάκτυλος 823, 45. 46
δόγμος 1484, 178. 228. 285. 1485, 23. 99. 131. 138. 158. 159. 1496, 19. δόγμος 1484, 218. δόγμος σιδη-

Digitized by Google

μου 1485, 65. 92. ἀνζυγὶ σκάφου 1485, 30. 83. 113
διείρειν 1484, 225
* διικνεῖσθαι 742, 13
διιστυλοῦν 1484, 42, 63, 243
διιστυχημένος τὸν πόδας 757 passim
* διοικοδόμησις 757 A 49, B 23
δίοπος 1488, 48
δοκὸς 1484, 93. 147. 151. 156. 208. 244

ἔγχρισμα 1485, 68. 105
* ἐγχρίστης 1485, 4. 68
ἔγχριστον v. ὄσπριον
ἐγχριστὸς 481, 3
ἐκβολίσκειν 1484, 223. 230
ἐλάτη 1484, 93
* ἐμβλωτὴς 481, 2
ἔσπριον 1484, 24. 31. 41. 59. 103. 135. 208. 219. 223. ἔγχριστον 1487, 17. 1492, 14. 18. ἔγκριστον γραμμάτων 1485, 38. 64
* ἐνολλαλοῦσι 1485, 187. ἐνολλαλοῦντος γραμμάτων 1484, 224. 1495, 14
ἑξάβαθρα 442, 8. 744. 840, 13
* ἐπιζύγιος 1488, 23
* ἐπικαθηρτὸς 1484, 149
ἐπιστασία 1484, 223
ἐπίσχεσον 742, 17. 18
ἑπτάπουν 1484, 19. 84. 1485, 17
ἑπτόπους 1484, 61. 73. 240
* ἑπταρὲς 823, 61
ἐργαστήριον 1484, 27. 33. 34. 36. 38. 44. 45. 232. 244. 253
ἐργολαβεῖν 1509, 4. 10
ἔργωσις 1485, 13. 34. 44. 60. 168. 214. 1487, 14. 15. 1488, 4. 26. 27. 30. 31. 43. 44. 1489, 5. 1491, 30. 32. 1492, 15. 20. 23. 1495, 52. 1508 A 2
* ἔρματος 823, 44
* ἐτναλιτὸς 1485, 34

* ζευγίτης 742, 8. 9

* ἡδύοσμος 1485, 124

Θεμίλιον 442, 8. 823, 57
Θεμίλιος 1484, 152. 1492, 28
Θέρα 1484, 43. 45. 61. 117. 221. 233. 272. 276. 277. 283. 292. 1488, 4. 14. 24. 42. 1490, 22. 1495, 68. 1496, 13
Θήρατρον 1484, 30
Θυρὶς 1488, 17. 36. 37. 43. 44
Θύρωμα 1484, 44. 84. 85. 88. 92. 94. 79. 93. 110. 262. 1488, 22—30. 38. 34. 35. 1495, 73
* Θύρωσις 1484, 38
* Θυρωτὸν 1484, 204. 205

ἴκρων 39, 4
ἰσωτὸς 1484, 87
* ἰσωτρίτη 823, 58

καθῆσθαι 1484, 223
κάθλωσις 1484, 271. κάθλωται 1484, 61. 68. 77
κάθυξις 1484, 84. 198
κάμινος 332
καρπὸς ἑλαίου 39, 3
κατεργάζεσθαι 1485, 123. 110. 117. 204
* κατεπαλδεύειν 1485, 87. 165
κατεῦξις 1484, 29. 46. 84. 85. 88. 128
* κατεῦξώσασθαι 1485, 129
* κατεκερμιώσεις εἴκοσι 203, 25
κερμιωτὴς ξένιρα 1492, 13
κερμιωτὸς 1489, 5. 1490, 14. 1494, 1
κέρμωσις 1484, 55. 83. 176. 224. 230. κερμωσιὸς κέρμωσις 1484, 221
κερμιωτὸν 1484, 58. 282
κερμιωτὸς 1484, 184. 228
κερμὶς 1484, 83. 113
κέρρον 1484, 225
κλιμὶξ 1484, 224
κλίνη 1484, 265. 282. 288. 1488, 42
κολλὰ 1484, 89. 241. 247
κολλατὸν 1484, 83
κονία 1485, 228
κονίστρα 1484, 29. 31. 1486, 4
κονιστρὸς 1484, 241
κρηπὶς 823, 57. 1484, 7. 55. 1485, 17. 51. 1492, 4
κυανοῦς 1484, 244
κυμάτιον 1484, 56. 69. 77. 82. 224. 1485, 61
κυπαρίττινος 1484, 26. 224. 225
κυφωτήριον 1488, 5
κυφωτὸν 1484, 224. 230

λαπτικὸν 823, 64. 1484, 6. 15. 17. 40. 1485, 45. 76
λατόμος 823, 45. 76
λατομεῖον 823, 45
λατομικὸν 1484, 223. 1485, 218
λεῖος 142, 4. 18. 823, 3. 59. 64. 66. 74. 1490, 19. 20. 1497 (cf. μίλιος, ωτος)
* λιθοξεστικὸν 1488, 13
λιστὸς 1484, 44

μάκελλον 1484, 193. 208. 228. 300
μακρομερὲς 379, 4. 437, 3
μέλισσα λεῖος 1485, 15. 55. 59. 74. 86. 113. 116
μίλτος 1496, 19
μονόζυγος 1488, 32. 1495, 73
μουσῶν 1490

* νοσοτόκον 1492, 25

Ὄλυνθος 1487, 13
ὄροφος 1484, 144. 200. 276. 283. 285. 293. 1487, 11. 1493, 13. 1496, 14. 24. ὄνολα τετράγωνα 1487, 24. 1494. 1496, 23. ὄνολα στεφρογλυφὰ 1496, 24
ὀβὸς 1484, 43. 232. 249. 1485, 138
οἰκοδόμημα 1484, 220
οἶκος 1488, 18. 20. 32. οἴκοι 1580. οἶκος ἱερατικὸς, δρθυγωνίς 938, 10 πεπτομερωμένος εἴκοσι 203, 25
* ὁμαλοῦσι 823, 61. 1484, 100
ὅπη 39, 2
ὁρίζοντιτες 1485, 74. 87. 88
ὀροφὰ 1484, 46. 1487, 13. 14. 17
ὄφυα 1484, 233. 240. 276

παραίτητος 1485, 231
παράκειμαι 1485, 31. παράκεισμαι 1484, 241. 296. 303
* παραλλαγὴ 1485, 46. 85
παράπηγμα 1484, 276. 1495, 64
* παλίνι 1484, 44
παχύδουλος 205, 11. 1380
περίστατος ὑπερφυὴς 955, 15
πίσσα 1484, 230. 240. 276
* πίστασις 1484, 241. 295. 258
πλάνος 823, 61
σανὶς 1484, 244
πλάτασμα 1484, 179
* πλινθοπλάθος 1496, 17. 21
πλινθὸς 823, 52. 1484, 73. 188. 288
* πλίνθωσις 1484, 41
* ποιητικαστὴς 1488, 24
πρὸ ωπου 823, 74
πρόπυλον 1484, 57. 68. 69. 77
* πυκνὸς 823, 53. 63
πυκὶς 1496, 13. 20
πύξος 1484, 45
πύρινος 1492, 10
πύρος 742, 14. 1497

ῥᾴδ 1485, 197

σανὶς 1492, 19. 20
σελὶς 1485, 183. 184. 188. 189—171. 173. 178—177
σήκωμα 1484, 81. 273. 285
σήκωμα 39, 2
σημεῖα 1567, 2. 1548, 2. 1549, 1
σκάπτειν 823, 49. 57
* σκαπτὶσιος 823, 55
σκυρὸς 1484, 27
* σκυτοτόμος 742, 8
στέγη 1484, 283
στέγασις 1484, 214. 287. 304. στέγασμος 1485, 80. στέγηξις 1485, 227
στοὰ 903, 24
στοιβὴ 823, 61. 1484, 5. 1497
* στορὰ 1484, 11. 33
στρῶσις 823, 31—33. 83. 1484, 24. 40. 76. 82. 1485, 188
στρῶσις 1484, 30
στρωτὴρ 1484, 233
στυλοβάτης 823, 6. 1484, 8. 1488, 88
στῦλος 1484, 88. 142
σὺν Θεῷ 1485, 11. 35. 59

τέκτων 823, 15
τελαμὼν 517, 1
τοιὴ 823, 60. 71. 1485, 10
τραχυλιασμὸς 1484, 42
τραχυσμὸς 1484, 224
τυλωτὸν 1485, 81
τύπος 1484, 28

ὑδραγώγιον 875, 3
ὑδρεῖον 1311
* ὑδρίον 742, 20
ὕλη 1484, 30
ὑπαίγειος 1485, 223
ὑπίβαθρον 1485, 87. 103
* ὑπαλλαγὴ 1484, 44. 240
* ὑποδοὴ 823, 54
ὑποκοιδεωὶς 823, 57
* ὑποφυὴν 1484, 42

* φάβρα 1484, 24
* φάκελλα 1484, 253
φάτνη 1489, 9. 1496, 33
φοῦ 1485, 43—45

χαλὸν 1484, 249
χαῦνα 823, 53
χαυνότης 1484, 43. 62. 73. 141
χαυνὸς 1484, 23
χρῶσις 1484, 83
χῶμα 1485, 193. 198. 1487, 16

* ὦτας λεῖος 823, 58

IX. Res et verba notabiliora varia.

ἀκαὶ 955, 15. 18
ἀκρίδιον (Athenaeum) 937, 9. 938, 14
ἄλατος 39, 1
ἀμφὶ 212
* ἀναιδὴς 836, 21
ἀπ' ἐρᾶσε 1, 10
ἀρετὰ (Στου) 954, 2
ἀρτεμονὶς 836, 15
ἀφύτευχεν 39, 12
* ἀτεράστιλλος 951, 24. 73
αὐσταυτὶ 840, 3
* αὐτοτόκος 222
ἀφρόντιστος 836, 3
ἀχλύσθαι 836, 13
Βαβλωνία 836, 20
Βάλλαν 836, 4. 7
Βάλλων 1511, 9
Βαλλωνδῶνι 1011, 3
Βάτταρχα 853, 21
* βλωτόπουλος 1534, 3
* γαγγραινὰν 1484, 213
* γρυστᾶνα 554, 4
* γυμνὸς 1484, 111. 283. 330
ἐπιμονὶς 542. 543. 555, 5
* ἐλαιοῖλας 951, 23
* ἐνυδρὶς 952, 28
ἐσχ᾽ὰν 836, 22
* ἐνδυχήτης 51
ἐγλουτεῖσες 39, 15
ἔλεος γλαυκὸς 836, 28. ἔλεος νάρδινος 836, 32
Ἐλίφας 1484, 45
ἔλως 952, 10
ἐνδὸν 1484, 28. 46. 66. 70
ἐνδυνδῶσα 914, 15
ἐπὶ 554, 2. 7
ἐπὶ ἑπτὰς σαῖρα 841, 30. ὁ ἐπτὰς ἐνιαυτὸς 841, 32
* ἐπαιοῖς 760, 4
* ἑπτασπὶς 823, 15. 19. 29
* ἑπτανυσθαι 558, 20
* ἑπτρέπειν 956, 23
ἑς = ἐν 492, 8
ἑτς 1484, 6
* ἑφελκὶς 558, 4
ἑφόβου 742, 8—7. 11. 13. 823, 17. 18. 20. 62. 77. 1484, 213. 247. 261. 287. 295. 296. 298. 1485, 13. 25. 34. 37. 44. 53. 91. 94. 98. 76. 78. 79. 77. 79. 81. 82. 92. 128. 131. 147. 149
* ἔχχυσις 1484, 29. 35
Fifronius 493
Fonnis 553, 1
Ζάγρια 443, 8
Ζαγρίδες 836, 28
Ζώνυμα στικτὰ 836, 28. ζώνυμα Τραγέλαι 836, 31
* Ζώνυξ 823, 40—48
ζῶσις 39, 20
ἡμίτιον 914, 7
ἡρὼν 1593
Θερμοπύλαιος 39, 14
Θορυτνὸς 365, 1
Ἰητρὸς 365, 1
ἰσνεῦον 557, 3
καθῆσθαι 1, 2

Digitized by Google

*ἀκλὴς 914, 3
*ἀσύνεβλε 836, 1
ἀφρύνος (morbus) 956, 10
*αὐτολυντε = ἀποστροπιον 203, 5
*αὐτοτραυτον 556, 12. 24
ἀφρύγιτος 53
ἀζωπὲ 1484, 110. 122, 221, 237. 249, 295
*αἰλανὶν 1491, 21. 30
αἰλάνω 1489, 3. 1491, 21. 25. αἰλάνη 39, 3. 18
ἀρόνιν 836, 10
ἀνεμωνε 836, 23
ἀίρε 625. ἀιρίη 624
ἀναιρὲν 1146, 3
ἀναιπὸν 1508C 6
*λαυτοκεφαλὰ 1484, 108, 224, 283
λωτὸν 1488, 31
ιωστὶχη 836, 11
μαμῶν 405. 406
μίντο 426, 1
μυρεβλίνον 836, 19
πυρὸν 836, 5
πυυβλον 823, 12. 33. 50
ξυλοκαστὶν 836, 6
οἰνοβλον = ενα τροπὸ 658. 672, 3
ὀστεοκαυξ 836, 17
παραιφωτὶν 54, 4
πτερατὸς 9, 10
σίμαιν 946C 1
στεγασταλον 836, 7
σωτὶς 53
κοπτὸς κυμβλὸν 1146, 3
τέλις = ατε 492, 3
τελωτὸλυτος 491, 3
τραγματικὸς 1, 7
τρα = - 506, 4
τραστὸλιν 190, 4
τυρατηρον 1179, 3
τυρὸς 932, 33. 38. τυυρὸς 914, 6
ὑπὸ φθὸς 649, 8
φθὸν 836, 24
*χὸντον 952, 41
χαλκα. 836, 9
χυτηρὶτον 1485, 108
ψὰρ 832, 29. 30
ψτελλον 914, 8
ψυρὸς v. πυρὸς
στάτις = sestimatio 752, 4. = statulum 1488, 23
στυατηρὶν 836, 13
στυρὸς 836, 3
τερμιδὶν 926, 11
*τρώστα 649, 4
τρωγάλον 384
*ὑβρικὸν 952, 1
ὑποστατηρον 39, 11
ὑσ = ὡσ 498, 4
φανυρὸς 9, 21
φανερὸς 1, 19
φιλοτιμὸς 796, 3
*φαλὶστε 836, 23
*φωτὶ 313
χγλιαστὸν 926, 18
χρὶστον 1485, 108

X. Editiones potissimae priores.

1. Corpus Inscriptionum Graecarum.

C. I. G.	C. I. Pel.	C. I. G.	C. I. Pel.	C. I. G.	C. I. Pel.	C. I. G.	C. I. Pel.	C. I. G.	C. I. Pel.
2	614	1137	604	1183	790	1229	744	2322 b 3	72
6	665	1138	603	1184	781	1230	738	2322 b 4	116
14	615	1139	610	1185	793	1231	696	2322 b 6	169
17	561	1140	585	1186	795	1232	712	2322 b 11	162
18	553	1141	621	1187	787	1233	695	2322 b 16	159
19	552	1142	580	1188	848	1234	711	2322 b 17	122
21	439 a	1143	658	1189	859	1235	681	2322 b 19	164
37	439 b	1144	578	1190	849	1236	744	2322 b 29	130
526	32	1145	616	1191	854	1554	699	2322 b 30	120
527	33	1146	654	1192	858	2138	6	2322 b 31	165
1102	363	1147	655	1193	679	2138 b	1551	2322 b 32	126
1103	208	1148	504	1194	684	2138 c	31	2322 b 37	141
1104	203	1149	538	1195	683	2138 d	7	2322 b 43	75
1105	202	1150	636	1196	686	2139	39	2322 b 45	77
1105 b	1554	1151	539	1197	687	2139 b	1	2322 b 49	79
1106	365	1152	620. 640	1198	692	2140	2	2322 b 50	161
1107	375	1153	637	1199	686	2140 a 1	46	2322 b 51	81
1108	429	1154	630	1200	1609	2140 a 2	4	2325 b 52	84
1109	435	1155	595	1201	788	2140 a 3	17	2322 b 53	85
1110	431	1156	622	1202	697	2140 a 4	15	2322 b 55	87
1111	442	1157	627	1203	698	2140 a 5	18. 19	2322 b 56	88
1112	474	1158	625	1204	722	2140 a 6	48	2322 b 57	90
1113	463	1159	562	1205	721	2140 a 7	62	2322 b 60	94
1114	477	1160	569	1206	737	2140 a 8	134	2322 b 62	98
1115	456	1161	570	1207	730	2140 a 9	13	2322 b 70	118
1116	478	1162	671	1208	733	2140 a 10	21	2322 b 72	154
1117	446	1163	670	1209	734	2140 a 12	187	2322 b 73	121
1118	556	1164	672	1210	735	2140 b	156	2322 b 74	124
1119	557	1165	673	1211	732	2141	96	2322 b 76	128
1120	618	1166	674	1212	682	2142	114	2322 b 77	129
1121	589	1167	1475	1213	701	2143	133	2322 b 85	145
1122	597	1168	1451	1214	702	2143 b	76	2322 b 86	145
1123	606	1169	1444	1215	707	2143 c	78	2322 b 88	146
1124	590	1170	1447	1216	704	2143 d	82	2322 b 89	147
1125	609	1171	1289	1217	705	2143 e	99	2322 b 90	153
1126	587	1172	977	1218	708	2143 f	28	2322 b 96	166
1127	592	1173	1535	1219	709	2143 g	119	2322 b 99	167
1128	596	1174	1167	1220	715	2143 h	184	2323 b	4
1129	395	1175	1177	1221	717	2143 i	115	6737	356
1130	601	1176	1015	1222	718	2143 k	123	8530 c	384
1131	600	1177	1031	1223	716	2143 l	132	8640	205
1132	599	1178	1546	1224	719	2143 m	142	9296	678
1133	588	1179	1269	1225	720	2143 n	158	9300	653
1134	581	1180	1332	1226	714	2143 o	168	9301	437
1135	608	1181	900	1227	723	2143 p	155. 157	9302	54
1136	607	1182	1307	1228	726	2143 q	70	9894	190

2. Inscriptiones Graecae antiquissimae, edidit Roehl.

R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.	R.	C. I. Pel.
3	1550	18	414	20, 2	294	20, 4	268	20, 6	301
15	358	19	417	20, 2 a	246	20, 4 a	268	20, 7	211
16	415	20, 1	245	20, 3	295	20, 5	329	20, 8	219

Digitized by Google

R.	C. I. Pel.
20, 9	236
20, 10	235
20, 11	234
20, 12	217
20, 13	333
20, 14	327
20, 15	326
20, 16	320
20, 16a	261
20, 17	229
20, 18	246
20, 19	328
20, 20	278
20, 21	285
20, 22	262
20, 23	260
20, 24	279
20, 25	284
20, 26	287
20, 27	227
20, 28	283
20, 29	288
20, 30	286
20, 31	210
20, 32	280
20, 33	334
20, 34	338
20, 35	342
20, 36	324
20, 36a	244
20, 37	305

R.	C. I. Pel.
20, 38	225
20, 39	322
20, 40	315
20, 41	264
20, 42	226
20, 43	230
20, 43a	231
20, 44	229
20, 45	314
20, 46	332
20, 47	210
20, 48	227
20, 49	232
20, 50	331
20, 51	223
20, 52	312
20, 53	248
20, 54	260
20, 55	306
20, 56	265
20, 57	266
20, 58	267
20, 59	319
20, 59a	316
20, 60	308
20, 60a	318
20, 61	222
20, 62	213
20, 63	214
20, 64	215

R.	C. I. Pel.
20, 65	302
20, 66	263
20, 67	313
20, 68	222
20, 69	313
20, 70	249
20, 71	238
20, 72	299
20, 73	309
20, 74	216
20, 75	220
20, 76	291
20, 77	290
20, 78	274
20, 79	276
20, 80	230
20, 81	248
20, 82	255
20, 83	317
20, 84	258
20, 85	251
20, 85a	254
20, 86	256
20, 87	243
20, 87a	238
20, 88	269
20, 89	241
20, 90	252
20, 91	250
20, 92	247

R.	C. I. Pel.
20, 93	230
20, 94	242
20, 95	253
20, 96	332
20, 97	303
20, 98	323
20, 99	317
20, 100	335
20, 101	309
20, 102	237
20, 103	330
20, 104	311
20, 105	332
20, 106	328
20, 107	296
20, 108	340
20, 108a	213
20, 109	271
20, 109a	270
20, 110	237
20, 111	272
20, 112	265
20, 113	216
20, 114	224
22	424
23	353
25	418
26	484
27	419—423
28	439

R.	C. I. Pel.
29	495
30	614
31	565
35	615
37	561
38	555
39	553
40	552
43	1564
43a	566
45	567
51, 56	6
52	6
353	64
354	7
356	48
357	62
358	63
360	177
361	71
362	49
363	57, 58
364	70
365	180
366	73
367	9
368	50
369	192
549	356
555a	178

3. Le Bas-Foucart, Voyage archéologique, Inscriptions Tome II.

Le Bas	C. I. Pel.
77	414
78	417
79	418
79a	415
80—84	419—423
84a	1561
85	196
86	195
87	374
87b	1553
89b	1555
90	209
91	208
94	366
95	206
95a	375—377
95b	206
96	435
97	439e
98	452
99	457
100	459
101	469
102	472
103	461
104	175
105	455
106	473
107	464
108	561
109	567
109a	577
110	573
111	576
111a	531
112	657
112a	611
112b	612
113	563
114	593
115	661
115a	617
116	560
116a	558
116b	598

Le Bas	C. I. Pel.
117	586
118	587
119	589
120	597
121	602
122	583
124	604
124a	605
125	695
125a	594
126	600
126a	584
127	569
128	570
128a	1564
129	629
130	630a
130a	638
131	621
132	620
133	640
134	539
135	641
136	651
136a	648
136b	626
137	649
137a	643
138	630b
139	647
139a	1567
139b	1566
139c	1568
140	644
141	653
142	664
142a	665
142b	666
143	674
143a	1570
143b	1562
143c	491
144	1365
144a	1543
144b	1546

Le Bas	C. I. Pel.
145	1252
145a	1257
145b	1175
146	1177
146a	1638
146b	1539
147	1332
147a	1542
147b	1549
148	1444
149	1447
150	1441
151, 152	1443
152a	1579
153	1021
154	908
154a	1578
155a	904
155b	898
156	894
156a	1559
156b	1558
156c	1560
156d	746
157	790
157a	823
157b	1571
158	793
158a	782
158b	811
159	837
159a	683
159b	689
159c	690
159d	699
159e	728
159f	736
159g	743
159h	742
159i	741
159k	854
159l	1576
1664	125
1675	6
1676	7

Le Bas	C. I. Pel.
1677	32
1678	31
1679	37
1680	34
1681	36, 38
1682	1551
1683	11
1684	39
1687	28
1688	1
1689	2
1690	26
1691	25
1692	24
1693	19a
1694	4
1695	18
1696	46
1697	45
1698	20—22
1700	16
1700a	15
1701	17
1702	13
1703	61
1704	53
1705	42
1706	43
1707	44
1708	155—157
1709	13
1710	117
1711	76
1712	59
1713	62
1714	48
1715	71
1716	183
1717	184
1718	142
1719	158
1721	115
1722	150
1723	134
1725	123

Le Bas	C. I. Pel.
1726	127
1727	154
1728	852
1730	151
1731	114
1732	132
1733	112
1735	78
1737	133
1738	99
1739	162
1740	115
1741	187
1742	180
1743	73
1745	5
1746	3
1747	95
1748	167
1749	89
1753	88
1754	840
1755	844
1756	848
1757	849
1758	850
1927	116
1933	169
1934	72
1944	185
1945	122
1947	74
1948	164
1957	130
1959	120
1960	165
1961	136
1963	160
1964	168
1968	171
1969	141
1977	78
1978	99
1980	98
1983	118

Digitized by Google

Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.	Le Bas	C. I. Pel.
1984	143	1993	79	2011	129	2028	177	2040	198
1985	146	1995	81	2017	45	2030	85	2048	740
1988	166	1996	84	2018	147	2031	161	2128	124
1990	170	1999	88	2020	153	2033	94	Expl. p. 76	687
1991	75	2000	89	2024	167				

4. Mittheilungen des Athenischen Instituts.

Mitth.	C. I. Pel.	Mitth.	C. I. Pel.	Mitth.	C. I. Pel.	Mitth.	C. I. Pel.
I p. 40	358	IV p. 158 n. 6	621	XX p. 295 n. 5	842	XXIII p. 18 n. 11	969
p. 229	484	n. 7	631	n. 6	847	n. 12	985
p. 313	495	n. 11	645	p. 296 n. 7	845	p. 19 n. 13	970
IV p. 152 n. 497	665	p. 160	364	n. 8	843	p. 20	986
n. 498	574	p. 161	367	XXIII p. 2	1347	p. 21 n. 14	971
p. 153 n. 499	575	VI p. 353 n. 48	364	p. 2 n. 1	984	n. 15	972
n. 500	571	p. 356 n. 55	489	p. 4 n. 3	988	p. 22 n. 16	975
p. 154 n. 504	639	p. 357 n. 56	569	p. 17 n. 1	965	n. 17	977
n. 505	646	n. 57	570	n. 2	957	p. 23 adn. 2	1027
n. 507	642	VIII p. 141	496	n. 3	959	p. 23 n. 18	976
p. 155 n. 508	577	XI p. 309	1004	n. 4	958	n. 19	973
n. 514	613	p. 316	1189	p. 18 n. 5	963	XXIV p. 384	1270
n. 515	593	XIV p. 115	30	n. 6	964	p. 384	1286
p. 156 e	634	XX p. 211 n. 3	444	n. 7	967	p. 385	1293
p. 156 f	650	p. 213 n. 3	772	n. 8	960	adn. 2	1086
p. 157 n. 2	569	p. 287 n. 2	841	n. 9	966	p. 386	1291
n. 3	570	p. 293 n. 3	844	n. 10	968	p. 389	1326
n. 4	573	p. 294 n. 4	846				

5. Bulletin de Correspondance Hellénique.

Bull.	C. I. Pel.	Bull.	C. I. Pel.	Bull.	C. I. Pel.	Bull.	C. I. Pel.
II p. 319	628	XIII p. 187 n. 2	193	XVII p. 97 n. 16	789	XVII p. 627 n. 10	812
p. 320	747	p. 188 n. 3—14	859—870	p. 98 n. 17	796	n. 11	780
III p. 75 n. 1	729	p. 189 n. 15	856	n. 18	797	XVIII p. 137	823
p. 76 n. 2	731	p. 190 n. 16	854	p. 99 n. 19	786	XXI p. 547	826. 827
p. 79 n. 3	732	p. 192 n. 17	816	n. 20	794		830—833
p. 192 n. 2	436	p. 193 n. 18	788	n. 21	779	p. 548	773
p. 193 n. 3	574	p. 194 n. 19. 20	727	n. 22	769	p. 549	776
p. 197 n. 8	896	p. 197 n. 21	710	p. 102 n. 24	748	XXII p. 599	914
n. 9	903	n. 22	713	n. 25	750	XXIV p. 173 n. 1	800
n. 10	899	p. 198 n. 23	724	p. 107 n. 26	756	p. 182 n. 2	766
IV p. 46	489	n. 24	688	p. 109 n. 27	751	p. 184 n. 3	753
VI p. 444 n. 1	440	n. 25	675	p. 110 n. 28	755	p. 188 n. 4	773
n. 2	441	p. 367 n. 1	416	n. 29	754	p. 190 n. 5	752
p. 444	152	XVII p. 84 n. 1	801	n. 30	758	p. 200 n. 6	791
IX p. 349 n. 1	487	p. 86 n. 2	760	p. 119 n. 31	836	p. 201 n. 7	761
p. 350 n. 2	488	p. 90 n. 3	772	p. 114 n. 32	823	n. 8	762
p. 351 n. 3	485	n. 4	771	p. 119 n. 33	835	n. 9	768
p. 352 n. 4	479	p. 93 n. 5	763	p. 120 n. 34	774	p. 202 n. 10	798
n. 5	482	n. 6	779	n. 35	824	p. 203 n. 11	778
p. 353 n. 6	483	n. 7	775	p. 626 n. 1	814	n. 12	1610
n. 7	480	n. 8	777	n. 2	805	p. 204 n. 13	803
n. 8	481	n. 9	765	n. 3	821	n. 14	820
p. 355 n. 9	465	p. 94 n. 10	764	n. 4	806	n. 15	819
n. 10	462	p. 95 n. 11	749	n. 5	813	n. 16	818
n. 11	453	p. 96 n. 12	837	p. 627 n. 6	807	p. 205 n. 17	790
n. 12	449	n. 13	792	n. 7	817	n. 18	783
p. 356 n. 13	454	n. 14	799	n. 8	809	p. 207 n. 19	785
XIII p. 186 n. 1	194	p. 97 n. 15	759	n. 9	815	n. 20	784

6. Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος τρίτη.

Hoc loco omittuntur tituli a Cavvadia et in Ephemeride est in libro «*Fouilles d'Épidaure*» inscripto editi.

Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.	Ἐφ.	C. I. Pel.
1883 p. 28 n. 6	1060/1061	1886 p. 249	1006	1886 p. 251	1004	1887 p. 155	494
1884 p. 62 n. 69	1080		1033		1189	p. 156	497
1885 p. 57	559		1034	p. 254	1071	p. 158	498
tab. 7 n. 1	347		1029	p. 255	1256	1892 p. 67	493
1886 p. 247	1007	p. 250	1123	1887 p. 9	926	p. 70	1485

Digitized by Google

'Eq.	C. I. Pel.
1893 p. 118 n. 6a′	378
n. 6b′	376
p. 119 n. 6c′	377
n. 6d′	378
n. 6e′	379
p. 120 n. 6a	380
n. 6b′	381
p. 121 n. 7	382
n. 8	383
n. 9	384
p. 122 n. 10	385
n. 11	395
p. 123 n. 12	368
n. 13	204

'Eq.	C. I. Pel.
1893 p. 124 n. 14	406
n. 15	419
p. 125 n. 16	408
n. 17	404
p. 126 n. 18	411
n. 19	407
n. 20	413
p. 127 n. 21	402
n. 22	409
n. 23	392
n. 24	391
p. 128 n. 25	389
n. 26	390
1894 p. 15 n. 1	1448.4
p. 16 n. 2	1041
p. 17 n. 3	1033

'Eq.	C. I. Pel.
1894 p. 17 n. 4	1295
n. 5	1174
p. 18 n. 6	968
n. 7	964
n. 8	979
n. 9	1072
p. 19 n. 10	1091
n. 11	1092
p. 20 n. 12	1193
n. 13	1085
p. 21 n. 14	1066
n. 15	1255
n. 16	1309
p. 22 n. 17	1330
n. 18	1104
p. 23 n. 19	1086

'Eq.	C. I. Pel.
1894 p. 23 n. 20	1107
p. 24 n. 21	1164
p. 25 n. 22	1269
1899 p. 1 n. 1	914
p. 14 n. 2	1547
p. 15 n. 3	1548
p. 16 n. 4	1544
p. 17 n. 5	1540
p. 19 n. 6	1536
n. 7	1541
p. 20 n. 8	1537
n. 9	1545
p. 21 n. 10	1549
p. 22 n. 11	1538
p. 23 n. 12	1539
1901 p. 58	925

7. Nordisk Tidsskrift for Filologi.

Ny raekke X.	C. I. Pel.
p. 261 n. 6	1060. 1061
p. 262 n. 30/31	1427—1429
p. 263 n. 35	1026
p. 264 n. 61	956
p. 265 n. 65	1000
p. 267 n. 73	1048
p. 267	1179
p. 268 n. 1	1073
n. 2	1058
n. 3	1003
p. 269 n. 4	1184
n. 5	1186
n. 6	1198
n. 7	1211
p. 270 n. 8	1029. 1336
n. 9	954
p. 274 n. 10	1039
n. 11	1040

Ny raekke X.	C. I. Pel.
p. 271 n. 12	1299
n. 13	1300
p. 272 n. 14	1067
n. 15	1034
n. 16	1036
p. 273 n. 17	1043
n. 18	1320
n. 19	1331. 1480
n. 20	980
n. 21	1049
p. 274 n. 22	1366
n. 23	1388
n. 24	1436
n. 25	934
p. 275 n. 26	1117
p. 276 n. 27	1402
n. 28	917
p. 277 n. 29	1501

Ny raekke X.	C. I. Pel.
p. 277 n. 30	910
3die raekke III.	**C. I. Pel.**
p. 163 n. 1	960
n. 2	1347
p. 164 n. 3	1207
n. 4	1216
n. 5	1075
n. 6	1209
n. 7	1217
n. 8	1109
p. 165 n. 9	1254
n. 10	1012
n. 11	1151
n. 12	1055
n. 13	1187
n. 14	1271

3die raekke III.	C. I. Pel.
p. 166 n. 15	1057
n. 16	1090
n. 17	1053
n. 18	1062
p. 167 n. 19	1010
n. 20	1054
n. 21	1284
n. 22	906
n. 23	1056
p. 168 n. 24	1381
n. 25	1387
n. 26	1135
n. 27	1432
n. 28	1435
n. 29	1426
n. 30	1466
n. 31	1529
p. 169 n. 32	932

8. Blinkenberg, Asklepios, Kjobenhavn 1893.

Bl.	C. I. Pel.
p. 120 n. 1	1343
p. 121 n. 2	1348
n. 3	963
p. 122 n. 4	1194

Bl.	C. I. Pel.
p. 122 n. 5	987
n. 6	1301
p. 123 n. 7	1272
n. 8	1273

Bl.	C. I. Pel.
p. 123 n. 9	1285
n. 10	1306
n. 11	1283
n. 12	1191

Bl.	C. I. Pel.
p. 124 n. 13	1183
n. 14	1032
p. 126 n. 15	1185
n. 16	1063

Bl.	C. I. Pel.
p. 126 n. 17	1022
p. 127 n. 18	994
n. 19	1318

9. Cavvadias, Fouilles d'Épidaure, vol. I.

Cavv.	C. I. Pel.
1	951
2	952
3	953
3a	951
4	954
5	955
6	956
7	950
8	1202
9	1169
10	1203
11	1341
12	1304
13	1343
14	1346
15	1345
16	913
17	1477
18/20	1180/1183
21	1208
22	1100
23	1101

Cavv.	C. I. Pel.
24	1112
25	1479
26	1480
27	1117
28	1434
29	1138
30	1481
31	1111
32	1482
33	1483
34	1152
35	1052
36	1051
37	1056
38	1050
39	995
40	996
41	997
42	998
43	999
44	1059
45	1064

Cavv.	C. I. Pel.
46	1299
47	1001
48	1003
49	1004
50	1005
51	1539
52	1007
53	1006
54	1008
55	1009
56	1036
57	1028
58	1035
59	1546
60	1017
61	1298
62	1071
63	1038
63a	1037
64	1034
65	1042
66	1025

Cavv.	C. I. Pel.
67	1014
68	1044
69	1047
70	1016
71	1039
72	1040
73	1538
74	1048a
75	1049
76	1013
77	1549
78	1029
79	1023
80	1018
81	1159
82	1030
83	1046
84	1024
85	1083
86	1082
87	1542
88	1144

Cavv.	C. I. Pel.
89	1069
90	1073
91	1084
92	1081
93	1079
94	1076
95	1096
96	1095
97	1077
98	1078
99	1087
100	1093
101	1088
102	978
103	971
104	992
105	993
106. 107	1157
108	1349
109	984a
110	1212
111	1186

Digitized by Google

Carv.	C. I. Pel.	Carv.	C. I. Pel.	Carv.	C. I. Pel.	Carv.	C. I. Pel.	Carv.	C. I. Pel.
112	1173	143	1043	173	1123	214	1394	245	1300
113	1353	144	1514	174	1147	215	1393	246	1383
114	1356	145	1279	175	1122	216	1390	247	1523
115	1377	146	1045	176	1121	217	1397	248	1501
116	1317	147	1195	177/180	1124/1128	218	1398	249	1205
117	985	148	1189	181	1133	219	1396	250	1114
118	1351	149	1256	182	1134	220	1399	251	1113
119	1285	150	1264	183/184	1439/1440	221	1400	252	1118
120	1283	151	1263	185/187	1427/1429	222	1401	253	1248
121	1288	152	1297	188	1436	223	1402	254/257	1140/1143
122	1287	153	1043	189	1431	224	1395	258	1092
123	1252	154	1363	190	1430	225	1403	259	991
124	1543	155	1261	191	1433	226	1406	260	1156
125	1272	156	1049*b*	192/193	1467/1468	*ad.* 226	1419	261	1274
126	1191	157	1308	194	1146	227	1158	262	1102
127	1194	158	1367	195	1154	228	1404	263	1210
128	1198	159	1334	196	1472	229	1415	264	1173
129	1380	160	1321	197	1469	230	1412	265	1376
130	1179*A*	161	1296	198	1470	231	1364	266	1379
131	1011	162	1197	199	1452	232	1413	267	1418
132	1176	163	1170	200	1444	233	917	268	1461
133	1260	164	1026	201	1443	234	926	268*a*	1200
134	1331	165	1322	202	1441	235	944	269	1131
135	1262	166	1032	203	934	236	949	270/271	1129/1130
136	1000	167	1258	204	935	237/239	1508	272	1473
137	1262	168	desunt	205/207	936/938	240	1136	273	916
138	1184	169	ut Latina	208/209	939/940	241	1484	274	918
139	1333	170	1153	210	1449	242	1485	275	919
140	1259	171	1425	211	1450	243	1504	276	920
141	1190	172	1422	212	1447	244	1506	277	930
142	1332	172*a*	1421	213	1417				

Digitized by Google

Ex typographia Imperii Germanici.

Digitized by Google

This preservation photocopy was made at BookLab, Inc.,
in compliance with copyright law. The paper
is Weyerhaeuser Cougar Opaque Natural,
which exceeds ANSI Standard
Z39.48-1984.
1992

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

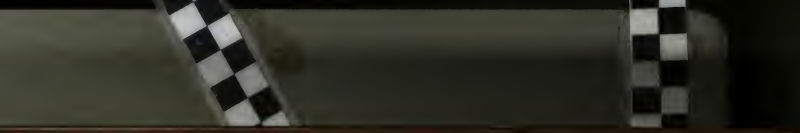

Digitized by Google